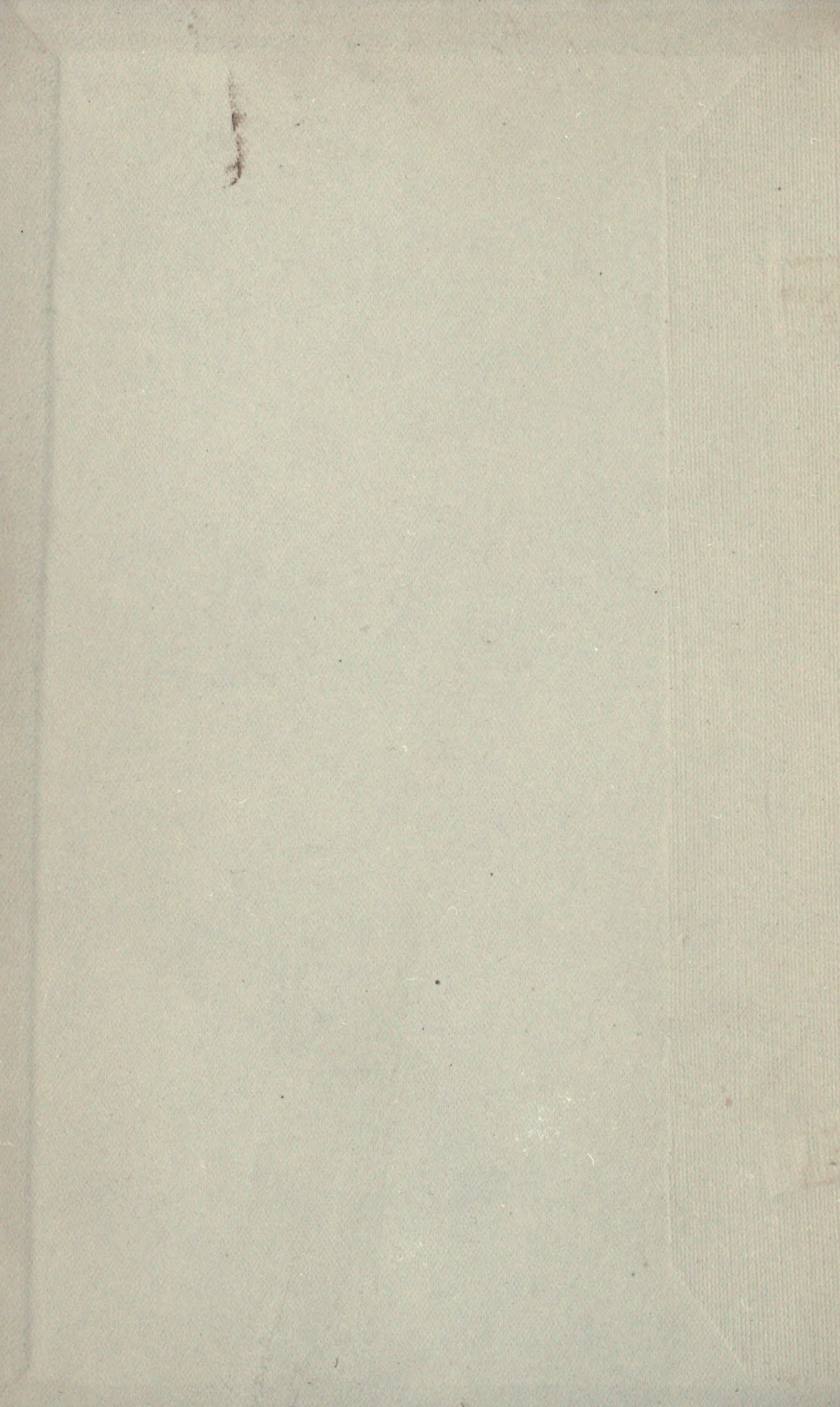
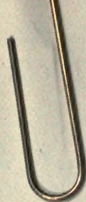

G. Mowood
June 24th 1913

ARISTOPHANIS

NUBES.

LONDON:
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

ARISTOPHANIS

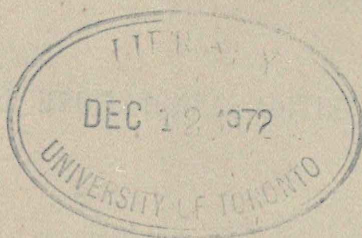
NUBES,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.
EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.
1873-4.

LIBRARY
DEC 12 1972
UNIVERSITY OF TORONTO

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Reg. 2712.
C. (B. Br.)	Par. Bibl. Reg. 2717.
D. (C. Br.)	Par. Bibl. Reg.
E. (D. Br.)	
F.	Par. Bibl. Reg. 2820.
G.	Par. Bibl. Reg. 2827.
M.	Monac. Bibl. 137.
P.	Vaticano-Palatinus.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Marc. 475.
T.	Ven. Marc. 472.
U.	Ven. Marc. 473.
V.	Ven. Marc. 474.
W.	Vind. Bibl. Imper. 163.
Y.	Vind. Bibl. Imper. 210.
Z.	Vind. Bibl. Imper. 227.
Δ.	Flor. Laur. 31, 16.
Θ.	Flor. Abbat. 2779.
Σ.	Flor. Abbat. 88.
Φ.	Flor. Abbat. 2715.
X.	Flor. Laur. 31, 13.
Ψ.	Flor. Laur. 31, 22.
Ω.	Flor. Laur. 31, 25.
Arund., Ar.	Arundelianus.
Bodl. 1. 2. 3.	Oxon. Bodl. Barocc. 127. 34. 43.
Bodl. 4.	Oxon. Bodl. X. 13, 13. (Dorv.)
Bodl. 5.	Bodleianus Kusteri.
Bodl. 6.	Oxon. Bodl. Canon. 40.
Bodl. 7.	Oxon. Bodl. Canon. 46.
Bodl. 8.	Oxon. Bodl. Misc. cl.
Borg.	Borgianus.
Cant. 1. 2. 3. 4.	Cantabrigienses quattuor.
Elb.	Elbingensis.
Harl. 1. 2. 3.	Lond. Bibl. Brit. Harl. 5664. 5725. 6307.
Leid. 5.	Leidensis Ernestii.

Med. 4.	Mediol. Bibl. Ambros. C. 222.
Med. 5.	Mediol. Bibl. Ambros. D. 64.
Med. 8.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 39.
Med. 9.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 41.
Mut. 1. 2. 3.	Mutinenses Bekkeri.
Par. 1.	Ernestii Cod. R. Regius.
Par. 2.	Ejusdem C. Coislinianus.
Par. 3.	Ejusdem Ia. Jesuit. 1.
Par. 4.	Ejusdem Ib. Jesuit. 2.
Par. 6.	Par. Reg. 2716.
Par. 7.	Par. Reg. 2718.
Par. 8.	Par. Reg. 2821.
Par. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 17. 18. 19. 20. 21.	Par. Reg. 2822. 2823. 2824. 2825. 2826. 2828. 2902. Suppl. 97. 135. 463. 499.
Tub.	Tubingensis.
Urb.	Vaticano-Urbinas.

Ex his ipse *verbatim* et *accuratissime* contuli A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. (A. cum editione Bergkiana, 2 voll. 18mo. Lips. 1857.—G. Bodl. 6. 7. 8. cum ed. Dindorfiana, 2 voll. 8vo. Oxon. 1835.—Δ.Φ.X. cum ed. Weisiana, 2 voll. 24mo. Lips. 1842.) Passim, non tamen verbatim, contuli S.T.U.W.Y.Z.Θ.Σ.Ψ.Ω. Med. 4. 5. 8. 9. Par. 6. 8. et reliquos.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Folio, apud Aldum, Venetiis, 1498. (Editio princeps.)

Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)

Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.

Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.

Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.

Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.

Junt. III.—8vo. Flor. 1540.

Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris. 1540.

Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.

Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.

Frob. vel Basil. II.—Novem fabulae. Ed. Gelenius, fol. ap. Frob. Basil. 1547.

Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.

Frischl.—(Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.) Ed. Frischlinus, Francof. 1586.
Raph. vel Plant.—Ed. Raphelius, 24mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be. vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., vel Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips. 1821.
Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris. 1826.
Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV. vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V. vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris. 1838.
Dind.—in Poetis Scenicis Graecis (ed. correctior), 4to. Lond. 1867.
Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
Bgk.—Ed. Theod. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubn. Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Ernesti, J. A., ed. 8vo. Lips. 1753.
Schutz, C. G., 8vo. Halae, 1777. (et 1786. 1805. 1826.)
Harles, T. C., cum scholiis Graecis, 8vo. Lips. 1788.
Hermannus, God., cum scholiis Graecis, 8vo. Lips. 1799. (Ed. II. 1830.)
Reisig, C., cum syntagmate critico, 8vo. Lips. 1820.
Passow, C., annotatio critica in, 12mo. Lips. 1828.
Mitchell, Thomas, with English notes, 8vo. Lond. 1838.
Rogers, B. B., crown 4to. Oxon. 1852.
Felton, C. C., Cambridge (in America) 1852. (Ed. alt. cur. T. K. Arnold, 12mo. Lond. 1852.)
Kock, Theod., 8vo. Lips. 1852. (Ed. II. 1862.)
Teuffel, W. S., 8vo. Lips. 1856. (Ed. auctior, 1863.)
Green, W. C., with English notes, 12mo. Lond. 1868.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.[1] ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ τις[2] Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου φοιτήσαντα[3] ὡς[4] τὸν Σωκράτη[5] μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι.[6] οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου[7] διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν μαθητὴν τοῦ[8] Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκκυκληθείσης[9] δὲ τῆς διατριβῆς, οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ τῆς[10] κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ[11] παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα, προσέτι δὲ καὶ[12] Αἰθέρα καὶ Νεφέλας, ἀνακαλεῖται.[13] πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι[14] πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων[15] γελωτοποιεῖ· καὶ, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ[16] τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων[17] πρὸς[18] βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος[19] αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς[20] ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον νικᾷ,[21] καὶ παραλαβὼν[22] αὐτὸν[23] ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει.[24] κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ

I. [1] "Hoc argumentum ex codd. suis emendatum dedit Brunckius, omissa singularum lectionum notatione." DIND. [2] τις add. V. Br. om. Ald. [3] φοιτήσαντα Br. φοιτήσοντος V. φοιτήσαντος Ald. [4] ὡς] εἰς Mut. a. [5] Σωκράτην Br. [6] εἴ πως . . . ἀποδοῦναι add. codd. om. Ald. [7] Sic V. Br. μὴ πειθομένου δὲ τοῦ μειρακίου (om. διαγνοὺς) Ald. [8] τοῦ add. V. Br. om. Ald. [9] ἐκλυθείσης vulg. Leg. ἐκκυκληθείσης. Idem conjicit Bergk. [10] τῆς add. V. [11] τελεῖν V. et scriptor Arg. X. τελεῖ recte Ald. διδάσκει C. [12] προσέτι δὲ καὶ om. Mut. a. [13] κατακαλεῖται vulg. ἀνακαλεῖται Mut. a, recte. [14] ἀποστᾶσαι V. [15] μαθητῶν V. [16] ἐκ om. Mut. a. [17] ἄγων Br. διάγων V. Mut. a. Ald. [18] πρὸς] κατὰ V. [19] ἐξαγαγόντος V. Br. ἐξάγοντος Ald. [20] καὶ διαγ. V. διαγ. . . . λόγον καὶ om. Mut. a. [21] Post λόγον addendum νικᾷ. Cf. Arg. X. fin. [22] παραλαβὼν V. Br. περιλαβὼν Ald. [23] αὐτὸν om. Mut. a. [24] ἐκδιδάσκει]

πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκὼς [25] εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος [26] ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν [27] υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν [28] ὁ γέρων κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι [29] τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν.[30] τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

II. Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου,[1] ἵνα προδιασκέψαιντο [2] ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι [3] κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες.[4] ηὐλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ [5] ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἁρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ [6] φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος,[7] ἐξ ἀρχῆς, ὥς φησιν Ἡρόδοτος [vi. 125], τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνῃρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι,[8] τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς [9] ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III. Τὴν μὲν [1] κωμῳδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομίζοντος καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας· χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ [2] διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη τὸ δρᾶμα.[3] διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους, Ἄνυτος καὶ Μέλητος.[4] τὸ δὲ δρᾶμα [5] τῆς ὅλης ποιήσεως κάλλιστόν φασι [6] καὶ τεχνικώτατον.[7]

IV. Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει [1] ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν [2] ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾠήθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς Νεφέλας [3] τὰς δευτέρας, καὶ [4] ἀπομέμφεσθαι [5] τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

διδάσκει V. [25] κατωρθωκὼς V. κατωρθωκότα Mut. a. Ald. κατωρθωκότος Br. [26] προσκαλούμενος V. [27] ἀπὸ τῶν V. [28] σύγκρουσιν V. Br. σύγκρισιν Mut. a. Ald. [29] ἐμπιπρᾷ Mut. a. [30] Σωκρατιστῶν Br., fortasse recte. Σωκρατίζειν est Arg. IV. v. 1.

II. [1] Μελήτου Dind. Μελίτου vulg. [2] Sic V. προδιασκέψωνται Ald. [3] Malim οἱ Ἀθηναῖοι. [4] Sic V. ἀκούοντες κατὰ Σ. Ald. [5] Sic V. οἳ (om. καὶ) vulg. [6] ἀστικοῦ Dind. ἀστυκοῦ vulg. [7] ὁ μειρακίσκος add. V. [8] Sic Dind. Ὀλυμπιάσι vulg. [9] πολλοῖς add. V.

III. [1] μὲν om. V. [2] καὶ om. V. [3] τὸ δρᾶμα add. V. [4] ἄνυτος καὶ μέλιτος (s. η) V. Dind. Μέλιτος καὶ Ἄνυτος vulg. [5] δρᾶμα V. δρᾶμα τοῦτο Ald. [6] φασι V. φησι Ald. [7] τὸ δὲ δρᾶμα . . . τεχνικώτατον] Haec post Arg. IV. in Ald. lecta huc transposuit Dind.

IV. [1] ἐν ἄστει om. V. [2] μὲν] μὲν γ̄ V. [3] τὰς Νεφέλας add. V. Dind. non Bergk. [4] καὶ add. Dind. Bergk. [5] Sic V. καταμέμφεσθαι Ald.

V. Τὸ δρᾶμα[1] κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὥς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν [αὐτὸν][2] Ἀριστοφάνους.

VI. Τοῦτο ταυτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἥν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις.[1] τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ παραπέπλεκται,[2] καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ[3] ὁλοσχεροῦς[4] τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα[5] τετύχηκεν. αὐτίκα[6] ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.[7]

V. [1] Sic V. τὸ δρᾶμα τὸ τῶν Νεφελῶν Ald. [2] αὐτὸν om. V.

VI. [1] Qu. γεγένηται (vel πεποίηται) ἡ διόρθωσις. [2] Ita V. πέπλεκται Ald. [3] ἃ δὲ Dind. τὰ δὲ vulg. [4] Sic Dind. Bergk. ὁλοσχερῆ vulg. ὁλοσχερῆς V. [5] τοιαῦτα ὄντα cancellis includit Bergk. [6] αὐτίκα μὲν Bergk. [7] Cf. Schol. ad 31. ad 549. ad 552. ad 591. Clintonus cum Petito (Miscell. I. 3.) tertiam hujus fabulae editionem praeparatam esse, in qua loci de Maricante et Cleonis obitu additi fuerint, existimat.

Recentiora Argumenta VII. VIII. IX. X. non operae pretium duxi reproducere. In Arg. VII. pro ὡς leg. ἔστ'. In Arg. VIII. leg. ἀπ' ἐκείνου (cum Mon. Bergk.).—δόξει pro δόξειεν (pertinet istud εν ad γήραος &c.). In Arg. IX. pro εἰς leg. ὡς (cf. ad Arg. III.). In Arg. X. pro τοῦθ' ἕνεκεν leg. τούτου (cum Bergk.) aut τοῦδε ἕνεκεν.—pro διδαχθείη leg. διδαχθῇ.—pro διαλυθείσης qu. ἐκκυκληθείσης (cf. ad Arg. III.).—pro τελεῖν leg. τελεῖ.—pro παραδοῦναι leg. παρακαλεῖ.—pro καὶ ἱκανῶς leg. ἱκανῶς.—pro γινομένης leg. γενομένης.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.[1]

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.[2]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, *δανειστής*.

ΑΜΥΝΙΑΣ,[3] *δανειστής*.

ΜΑΡΤΥΣ.

[ΧΑΙΡΕΦΩΝ.[4]]

[1] *Στρεψιάδης*, quasi *στρέφων* (cf. v. *στρεψοδικεῖν* Nub. 434. *στρεψοδικοπανουργία* Av. 1468).

[2] *Μαθητὴς Σωκράτους* Bergk. Ad unum enim omnia referenda.

[3] *ἕτερος* V., qui addit *Ἑρμῆς. μαθητὴς εἷς τῶν φιλοσόφων. Ξανθίας οἰκέτης Ἑρμοῦ. ἕτερος φιλόσοφος.*

[4] *Χαιρεφῶν* cancellis sepit Bergkius: "Poeta si Chaerephontis persona uti voluisset, certe plus ei quam versiculum 1505, qui vulgo ejus esse creditur, tribuisset." "Personae ita videntur fuisse distributae, ut *primarum* partium actor exhiberet Strepsiadem et oratorem justum (si quidem hujus et injusti fuerunt aliquae partes in acta fabula); *secundarum* autem Socratem, oratorem injustum, Pasiam; *tertiarum* Phidippidem, discipulum, Amyniam. Reliquae personae cum aut nihil proferant, ut in secunda scena ceteri discipuli et postea Pasiae testis; aut pauca verba, ut Strepsiadis servus (Xanthias) et Chaerephon, actae videntur a choreutis." TEUFFEL.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοὺ ἰού·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;

2. ὅσον· ἀπέραντον A.G.T.W.Y.Z.Δ.Ψ. Bodl. 1. Par. 19. ed. 1528. Wolf. Ern. Reisig. Weis. Teuf. Mein. ὅσον, ἀπέραντον Med. 4. ὅσον ἀπέραντον R. vulg. Herm. Dind. Ko. Bergk. Post νυκτῶν interpungitur in Bodl. 8. Hunc versum sine ἀπέραντον citat Themistius Paraphr. Aristot. Phys. IV. p. 45. ed. Ald. Adde Philemon. Lex. Techn. p. 123. Ὅσον ἀπέραντον fortius aliquanto quam ὡς ἀπέραντον dictum putant. Sic Gorg. p. 61. ed. Ox. ἡ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἡδεῖαν παρέσχετο τοῖς ὄμμασιν ὄψιν. Plut. Mor. p. 790 A. τὸ γράφειν μόνον ἐπιστολὰς τοσαύτας καὶ ἀναγινώσκειν ὅσον ἐργῶδές ἐστιν. Procop. B. Gotth. p. 430 A. ἀνέπειθον ὅσον αἰσχρὸν εἴη τῷ τῶν ἀπορρήτων βασιλεῖ κοινωνοῦντι μὴ οὐχὶ αὐτοκράτορα τοῦ στρατοῦ εἶναι, ἀλλὰ στρατηγῷ ἀνδρὶ ὑπακούειν. Et πόσον εὐήθης in epigr. Anthol. Pal. 9. 592. Sed hic usus loquendi ab probis scriptoribus Atticis abhorret. Eadem nempe constructio est quae in Pac. 525. οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ, κατὰ τῆς καρδίας, | γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου. Cf. Ran. 1278. Alioqui dicendum fuisset ἀπέραντος ὅσος, ut ὑπερφυὴς ὅσος Pl. 750. οὐράνιον ὅσον Ran. 1135. Ernesti vertit: *Proh! quam longae sunt noctes! plane infinitae!*

3. ἀπέραντον A.C.D.E.R. Bodl. 4. 6. 7. Ar. Elb. Urb. Par. 8. 17. Med. 4. ἀπέρατον V. Bodl. 1 (s. v.) 8. Ald. Schol. ὡς ἀπέραντον G.Φ. Cf. 393. τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον &c. Aesch. Prom. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἧκεν; 1078. ἀπέραντον (ἀπέρατον M. pr.) δίκτυον ἄτης. (Cf. Ag. 1384. ἄπειρον ἀμφίβληστρον.) Pind. N. VIII. 64. πεδίον . . . ἀπέραντον. Plat. Parm. 144. μέρη ἀπέραντα. Eur. Hipp. 678. πάθος . . . δυσεκπέρατον (al. δυσεκπέραντον 883). Plat. Polit. 302 A. χρόνον ἀπέραντον. Theaet. 147 C. περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν. Criti. 119 A. ἀπέραντος μὲν ἀριθμὸς ἀνθρώπων. Rep. IX. 591 D. ἀπέραντα κακὰ ἔχων. Soph. 245 D. ἀπεράντους ἀπορίας. Plut. Sol. 7. λύπας ἀπεράντους. Schol. ad Av. 1695. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν. Valck. ad Hipp. 678. 883. ἁμέρα T.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν εἵνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε, παῖ, λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.

4. ἀλεκτρυόνος] ἀλεκτρυόνων Simplicius ad Aristot. Phys. IV. p. 167. DIND.

5. ῥέγκουσιν] ῥέγχουσι v. l. ap. Schol.

6. ὦ πόλεμε] Scrib. forsan ὦ Πόλεμε. Cf. Ach. 979. οὕνεκα vulg. Leg. εἵνεκα. Οὕνεκα (οὗ ἕνεκα, cf. ἀνθ' ὧν) valet *quod*.

7. ὅτ'] ὅτι δ' X. κολάσ' ἔξεστι G.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 20. Med. 4. κολάσαι ἔξεστι R.S.V.X. Par. 1. 8. Bodl. 6. Borg. κολάσαι "ξεστι A. Br. κολάσαι γ' ἔξεστι T. Par. 19. κολάσἄξεστι (vel κολάσαι 'ξεστι) Dawes, p. 497. Cf. ad Pac. 392. Legendum forsan κολάσαι γ' ἔστι (ut glossema sit ἔξεστι). Cf. e. g. infra 1217, ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα &c. Elisionis diphthongi αι exempla apud nostrum haec notavi, παρεῖν' Eq. 751, οἰκεῖσθ' ἂν 1175. ἀναγεῦσ' Nub. 523, ἐπεμπηδῆσ' 550, καλεῖσθ' 780, ἀπάγχεσθ' 988, ἀπολήψεσθ' 1140, τύπτεσθ' 1341, εἶν' 1357. φαίνετ' Vesp. 273, κρεμήσετ' 808, κάθημ' 825, οἶμ' 941, εἶν' 1357, δέομ' 1426. σιγήσομ' Pac. 102, βούλομ' 324, χάρισ' 392, παύσασθ' 442, προθυμοῦντ' 480, γεγενῆσθ' 704, θᾶσ' 906, μάχεσθ' 1175, ἐώνητ' 1182. παρορᾷτ' Av. 454, διδόν' 975, μέμνησ' 1054, εἶν' 1340. δύναμ' . . . κοιμᾶσθ' Lys. 758, δέομ' 927, σείονθ' 1312. ἀνέρχεθ' Th. 281, καθίζωμ' 292, κλαύσετ' 916, γίγνεσθ' 1012, ἔρχεθ' 1178, 'πιδιδόν' 217. εἶν' Ran. 692, διαγωνιεῖσθ' 794. γενήσετ' Pl. 113. ἀπιέν' Eupolis Fr. Inc. 56. Eliditur semper diphthongus in thesi; contra in arsi servatur aut crasis fit, ut in Vesp. 501, ὅτι κελητίσαι 'κέλευον. Av. 444, διατίθεμαι 'γώ. Thesm. 594, οὐκ οἴομαι 'γωγ'. Lys. 1114, εἴσομαι 'γώ.

15. τε om. G.

18. τὸν λύχνον A.

19. ἵνα γνῶ G. Bodl. 3. 4. Cant. 3. Harl. 2. Mut. 1. 2.

21. ἴδω] εἴδω R.

τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
εἴθ' ἐξεκόπη πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
ΣΤ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὅ μ' ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
ΦΕ. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
ΣΤ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
ΦΕ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ΣΤ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα χἄτεροι τόκου

22. Qu. 's τί ἐχρησάμην;

23. ὅτ' ἐπριάμην A.R.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. συνῆχ' ὅτ' ἐπριάμην G. Mut. 1. 2. 3. Borg. Bodl. 4. 6. (extr. l. sec. m.). 7. Elb. Par. 1. 2. 3. 4. Leid. 5. συνῆκα ὅτε Bodl. 1. 2. Harl. 1. συνῆκ'· ἐπριάμην Pors. E glossemate haud dubie est συνῆκα.

24. ἐξεκόπην libri et vulg. ἐξεκόπη Kust. Herm. Dind. Mein. Duk. et sic (cum int. ἀφῃρέθη) Thom. M. in v. "Scribendum ἐξεκόπη cum Kustero. Equo si elisus fuisset oculus, non emendus fuisset Strepsiadi." DIND. Ludit in similitudine vocum κοππατίας et ἐκκόπτειν. Quum vero non μονόφθαλμοι sint equi, legendum suspicabar εἴθ' ἐξεκόπη τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν λίθῳ. V. Av. 342. ἢν . . . τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς. Sed cf. Av. 1612. Ach. 92.

26. H. v. spurium habet Herw. Ex. Crit. p. 9. ἔστι vulg. ἐστὶ A. τουτὶ R. Bentl. Dind. τοῦτο A.G. Bodl. 1. 6. 8. Par. 2. 8. 19. 20. om. Bodl. 2. 3. 4. 7. Harl. 2. 3. Mut. 2.

28. ἐλᾷ] ἐλᾷς Herm. prob. Mein. (Cf. ἐλαύνεις 29. et Schol: πόσους καμπτοὺς πεποίηκας;) Correctio probabilis.

29. πολλοὺς om. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

30. ἔβα με] Suspectum. ἔβα R.S.T.U.V.Y. &c. ἔβα (s. η) Harl. 3. ἔβη Cant. 3. Harl. 2. Bodl. 2. ἐλᾷ Reisk. με add. R.S.T.U.V.Y. &c. om. Z.Ψ. Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 7. Elb. Leid. 5. Mut. 1. 2. μετὰ τὸν Πασίαν] An μετὰ τὸ Πασίου (χρέος)?

31. μνᾶς Δ corr. Elb. τροχῶν Borg. ἀμείνιαι V. ἀμηνία Mut. 2. Nomen Ἀμεινίας (ἀμιν. S.) legitur Dem. p. 1019.

33. ὦ μέλ' R.V.Φ.X. Bodl. 6. 8. Suid. in ἐξήλ. ὦ μέλε' Δ. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 2. 4. 7. Mut. 1. 2. Per apocopen τοῦ ε. Confer appellationes ὦ σχέτλιε, ὦ δείλαιε, ὦζυρέ, ὦ κακόδαιμον, ὦ δαιμόνιε, ὦγαθέ. V. Ruhnken. ad Tim. p. 279. Cf. Eq. 671. 1337, &c. Plat. Theaet. p. 129 G. νὴ Δία, ὦ μέλε. ἐξήλακας G.

34. ὅτι (c. ὅτε) Φ. ὄφληκα S. χ' ἄτεροι A.

ἐνεχυράσεσθαί φασιν. ΦΕ. ἐτεόν, ὦ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
ΣΤ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
ΦΕ. ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
ΣΤ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως,

35. *ἐνεχυράσεσθαι* U.Θ. Kust. Br. Dind. Ko. Mein. *ἐνεχυρίσεσθαι* Mut. 1. *ἐνεχυράσασθαι* A.G.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ corr. Φ.Χ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 1. 2. 6. 8. Mut. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Ald. Reis. Herm. Verum est futurum, *pignora se ablaturos esse.* Altera scriptura significaret *pignora se abstulisse*, ut in Thuc. II. 5. *ἐπομόσαι οὐ φασὶν*, *negant se jurasse.* Cf. 1139. *οὔ φασίν ποτε | οὕτως ἀπολήψεσθ'—καὶ δικάσεσθαί* (al. *δικάσασθαί*) *φασί μοι.* 1136. 1180. Av. 1522. *ἐπιστρατεύσειν φάσ'.* Lys. 703. *οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον.* Ran. 802. *κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.* Eccl. 774. *καί φασιν οἴσειν*, &c. Thuc. V. 22. *οἱ δὲ . . . οὐκ ἔφασαν δέξασθαι* (l. *δέξεσθαι*), *ἢν μὴ*, &c.. Dem. p. 1188. *οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν.* Xen. An. IV. p. 321. *οἱ δ' ἔφασαν ἀποδώσειν.* Isae. V. 52. *οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι.* Lysias XIII. 51. *οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι* (l. *ἐπιτρέψειν*) *τὴν εἰρήνην . . . ποιήσασθαι.* Cf. ad 1141. Ran. 901.

36. *στρέφει* Borg. Leid. 5. &c. Ald. *στρέφῃ* Δ. Bodl. 1. 6. Amphis Ath. 69 B. *ἃς εἰ φάγοι τις . . . στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα.* Menand. ap. Plut. de tranq. p. 466 B. *ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὦ Φανία, | οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν | τὰς νύκτας, οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω | οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα | ὕπνον καθεύδειν, ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα.*

37. *δήμαρχός τις* G.R.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 2. 6. 8. Cant. 1. 2. Par. 19. *τις δήμαρχος* A.S.T.U.V.Ψ. Leid. 5. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 7. Cant. 3. 4. Par. 17. 20. Dind. (coll. Theodoro Hyrtaceno, *δάκνει μέ τις δήμαρχος ἐκ τῶν γραμμάτων.*) Contra Pherecr. Fr. Inc. 87, *ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν.* Schol: *παίζων τὸν κόριν ἢ τὴν ψύλλαν καλεῖ.* Plutarch. Mor. p. 1044 D. *οἱ κόρεις ἐξυπνίζουσιν ἡμᾶς.* *οὐκ τῶν στρωμάτων* sine causa Fritzch. ad Th. 910.

39. *σὺ δ' οὖν* A.G.R. &c. *σὺ μὲν οὖν* V. Mut. 1. 2. 3. *σὺ οὖν* Harl. 3. Qu. *σύ νυν.*

40. *ἐς* Cant. 1. Bodl. 7. Mut. 2. *εἰς* Bodl. 1. 6. 8. Bergk. *τρέψεται*] *στρέψαι* R. *στρέψεται* V. Cf. Ach. 833. *πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.*

41. *φεῦ* om. A.

44. *ἀκόρετος* Bodl. 7. *ἀκόριτος* Bodl. 8.

47. *ἄστεος* libri et vulg. *ἄστεως* Dind. &c. Ita semper, opinor, scripserunt

σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·
ἡ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα·
ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἔφασκον, Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
ΣΤ. *οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;*
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάῃς. ΘΕ. *διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;*
ΣΤ. *ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.*
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσὶ,

poetae scenici, non *ἄστεος*, nisi licentia poëtica. Ejusdem sententiae est Elmsleius ad Oed. R. 762. Hanc formam metrum postulat Eur. Or. 759. (*ἄστεος* tamen Ald. et codd. plerique) Phoen. 849. Alibi apud tragicos disyllabum est, ut Eur. Bacch. 838. El. 298. Cf. Thuc. VIII. 92. *τοὺς ἐκ τοῦ ἄστεος* (*ἄστεως* alii).—95. *ἄστεος* (*ἄστεως* G.). Dem. p. 1302. *τοῦ ἄστεος* (*ἄστεως* S.Q.). Et *τοῦ ἄστεως* legitur in titulo Attico (ap. Giffard, Travels, &c. p. 122).

48. Fort. *ἐγκεκοισυρημένην* (cf. *ἐγκεκορδυλημένος* 10).

50. *πρασιᾶς* A. Par. 1. Borg. Virgula post *ἐρίων* distinguit Reisk. Sed Schol: *τρυγὸς, τρασιᾶς (ἀντὶ τοῦ σύκων) καὶ ἐρίων περιουσίας. ἀντὶ τοῦ πόκων πλήθους εἴτ' οὖν πλούτου. ἐρίων περιουσίας· ἀντὶ τοῦ πλούτου.*

52. *Γενετυλίδος* Bodl. 1. 7. *Γενετυλλίδων* forsan reponendum et hic et in Lys. 2. Cf. Th. 130. *ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες.*

54. *ἂν* om. Bodl. 7. *θοιμάτιον* (sic) A.

57. *μοι* om. X.

58. *ἔλθ'* A.G.R.Δ.Φ.X. Par. 20. Mut. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Bodl. 6. 8. *ἴθ'* Bodl. 1. 2. 7. Harl. 2. Mut. 1. 2. Borg. Par. 8. Leid. 5. Suid. in *δεῦρο*. Bentl. Herm. *ἐθ'* Elb. om. V. Par. 19. *Ἴθι* ex interpretatione est: cf. ad 822. Eq. 150. Contra *ἰὼν* per *ἐλθὼν* explicatur in Schol. Soph. Ant. 742. Cf. Eq. 150. *δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ.* *κλάῃς* omnes, ut videtur, libri. *δῆτα* A.C.G.R.V.Δ.Φ.X. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 2. 4. Par. 1. 8. Leid. 5. &c. Dawes, M. C. p. 94. Br. &c. *δὴ* Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Bodl. 6. Par. 19. 20. Mut. 3. Ald. om. Bodl. 8. *δὴ 'γὼ κλαύσομαι* vel *δὴ κεκλαύσομαι* Bentl. Displicet certe vulgata. Qu. *διὰ τί δὴ δὲ κλαύσομαι;* Cf. Vesp. 121. *ὅτε δὴ δὲ* (*ὅτε δῆτα* R.). Vel *διὰ δὲ δὴ τί κλαύσομαι;* Cf. Lys. 599. *σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν . . .;* Pl. 264. *ἔστιν δὲ δὴ τί . . .;* Vel *διὰ τί δὴ 'γὼ κλαύσομαι;* Vel *διὰ τί; διὰ τί κλαύσομαι;*

59. *τῶν γὰρ παχειῶν* Suid. v. *θρυαλλίς.* *θρυαλίδων* R. Bodl. 7.

60. *ὁ υἱὸς* X. *οὑτοσὶν* Mut. 2. *υἱὸς, οὑτοσὶ* interpungunt Schol. Wolf. Reisig. C. 178.

ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ 'νταῦθ' ἐλοιδορούμεθα·
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τὸ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ

61. δὴ om. Bodl. 4. Tub. Qu. ἐμοί τε καὶ τῇμῇ . . . τἀγαθῇ A.C.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. τ' ἀγαθῇ Bodl. 4. 6. τῇ 'γαθῇ Bodl. 7. 8. τῄγαθῇ Ald.

62. τοῦ ὀνόματος A. δὴ ταῦτ' A.G.W.Y.Z.Θ.Φ.Χ.Ω. Cant. 1. 2. 4 pr. Bodl. 1. 8. Ar. Mut. 1. 3. Par. 5. 7. 8. 17. 20 corr. Ald. Br. δὴ 'ντεῦθεν Cant. 3. Herm. Dind. et recc. δ' ἠντεῦθεν R. (δῆντεῦθεν Inv.) δὴν ἐντεῦθεν V. κἀνταῦθ' unus (?). τοὐντεῦθεν U. ἐντεῦθεν S.T. Elb. Par. 19. δῆτ' Mut. 1. Mon. Leid. 5. Bodl. 6. 7. Suid. ταῦτ' Δ. (τοὐντεῦθεν in marg.) Ψ. Elb. δὴ 'νταῦθ' Reisig. Seager. prob. Enger. Praef. Lys. p. xx. Tolerari non potest δὴ 'ντεῦθεν propter caesuram pravam anapaesti (cf. ad Ach. 800. Av. 441. Lys. 768). Vera scriptura haud dubie est δὴ 'νταῦθ' (unde corrupta lectio δὴ ταῦτ': cf. ad Pl. 1129). Saepe legitur ἐνταῦθα δή. Ran. 796. κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται. Fr. 514. Eur. Alc. 176. ἐνταῦθα δὴ 'δάκρυσε. Thuc. IV. 22. ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο. V. 64. VIII. 53. 56. 67. Aesch. Prom. 848. Plat. Rep. 615 E. Xen. Oecon. XV. 8. Infra 1368. κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; Ponitur autem δὴ 'νταῦθα, ut δὴ μάλιστα pro μάλιστα δὴ Soph. Aj. 994. που 'νταῦθα pro ἐνταῦθά που (Ran. 319.) Vesp. 234. Legitur autem 'νταῦθ' Vesp. 234. Pac. 1303. Sic 'δοξ' Vesp. 1265. 'χοιμ' Eccl. 794. 'γένεθ' Eq. 981. 'σθ' Vesp. 935. Eccl. 341. 'χουσ' Lys. 646. 'γχέσαιμ' Eccl. 347. 'γωγ' Lys. 759. Possis etiam non male δὴ 'πειτ', ut in Vesp. 665. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα; Anglice reddas, *thereupon*.

64. Χάριππον A.G.S.U.W.Δ.Φ.Χ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 7. 17. 19. 20. Med. 4. vulg. Dind. Ko. Teuf. Mein. Χαίριππον V. Bergk. Κάλλιππον R. "Utraque nominis forma usitata. V. Athen. X. p. 415 E. XIV. p. 644 F. Andocidem pp. 5. 39. Differunt autem sic ut Χαιρεκλῆς et Χαρικλῆς, Χαιρέδημος et Χαρίδημος, Χαιρεμένης et Χαριμένης, Χαιρέλεως et Χαρίλεως." DIND. Nomen Χάριππος legitur in Andoc. pp. 5. 39, et in Hyperidis oratione nuper reperta pro Lycophrone; Χαίριππος in Menand. IV. 215. Phoenicid. IV. 510. et Cic. Καλλιππίδην A.V.Y.Δ.Φ. Bodl. 1. 7. Par. 17. 20. Med. 4. Καλλιπίδην G.S. Par. 19. Bodl. 8. Καλιππίδην R.U.X. Bodl. 6. Par. 8. Nomen Καλλιππίδης legitur Dem. p. 1272. Arist. Poet. 26. Plut. Alc. 32. Καλλιππίδης ὁ ὑποκριτὴς memoratur Xen. Symp. III. 11. et Plut. Ap. Lac. I. 548. Καλιππίδης (sic) ὁ τραγῳδὸς Athen. 535 D. Nomen Κάλλιππος est Dem. p. 960. Plut. Nic. 14. Comp. Timol. c. Aemil. 2. Aelian. Epist. Rust. 9. 10. 11. Καλλίππη in Isae. VI. 16. et in Marm. Elg. Tit. IX. 53. Cf. nomen Θηριππίδης Dem. p. 826.

65. τοῦ πάππου vulg.] τὸ τοῦ πάππου Cobet. ad Hyper p. 56. Kock. Aut hoc aut ἀπὸ τοῦ πάππου necessarium videtur Meinekio. Vulgata certe defendi nequit. Cf. Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ (τὸ om. Ald.) τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον; Subaudiendum vero ὄνομα. Eadem ellipsis est 67. Av. 815. Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῇ πόλει; 'τιθέμην G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. Pors. Br. &c. τιθέμην A. R. Ald.

κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ

69. ὅτ' ἂν A. ἐλαύνοις X.

71. Φελλέως] Φελέως X. Bodl. 7. Φυλλέως R. φελλέως (sic) Bergk. Cf. ad Ach. 273.

72. ἐνημμένος Bodl. 8. ἐνειμένος Bodl. 7.

73. ἐπίθετο R.Φ. Cant. 3. Harl. 2 pr. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 19. Bentl. Br. &c. ἐπείθετο A.G.S.T.U.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. Par. 8. Ald. Solennis error.

74. ἵππερον vulg. Herm. Ko. Teuf. ἵππερων Dind Mein. "ἵππερον Scholiastae dictum videtur ut ἴκτερον. Photius, p. 111, 3. ἱππέρων: τὸν ἐφ' ἵπποις ἔρωτα. Recte Photius, nisi quod mos Atticorum postulat ut ἵππερων scribatur retracto accentu." DIND. Mihi analogiae videtur repugnare accusativus ἵππερων, qui aut ἱππέρωτα debet esse aut ἵππερον (ut ἔρον pro ἔρωτα legitur Eur. Iph. T. 1172). Hanc formam praetulit, in fallor, Comicus, ut ad similem vocem ἴκτερον allusio sit. μου A.R.W.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 1. 8. 19. 20. μοι G.Z. Mut. 1. κατέχεεν A.R. Bodl. 1 pr. Par. 1. 20. Bentl. Br. κατέχεε G. Bodl. 1 corr. 6. 7. 8. Par. 19. Ald. Unde κατέχεέ μου Reisig. Fortasse recte. τῶν χρημάτων] τῶν ῥημάτων v. l. ap. Schol. Quod ineptum. Cf. 243.

75. φροντίζων ὁδοῦ, μίαν . . . A.T.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mon. Bodl. 6. 7. 8. Par. 20. Ald. Junt. Harl. Sch. Herm. Bergk. Mein. Ko. Teuf. φροντίζων, ὁδοῦ μίαν . . . G. Par. 8. Bodl. 1. Reis. Dind. φροντίζων ἰδοὺ | μίαν . . . conj. Mein. Vide an legendum μόλις | μίαν . . . Noli ὁδοῦ cum ἀτραπὸν connectere, ut nonnulli faciunt. Distinctio hic fit, ut alibi, inter ὁδὸς *via* et ἀτραπὸς *semita*. Cf. Av. 21. οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθα τίς | ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ. Hom. H. Apoll. 49. οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι (i. e. ὁδοί). Lucian. Rhet. praec. 7. εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ &c. Pythag. ap. Jambl. V. Pyth. 105. τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν ἀτραπῶν βάδιζε. Macar. VI. 21. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων. App. Prov. IV. 12. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν μὴ ζήτει. Apost. XII. 34. Phot. p. 315, 22. (Locutio proverbialis: cf. Fr. 143.) Ennius ap. Cic. Divin. I. 58. *Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam.* De v. ἀτραπὸς cf. etiam Th. 100. Ran. 123. Thuc. IV. 36. Redde, *de via cogitans*. Quod ad locutionem φροντίζειν τινὸς, cf. Xen. Mem. IV. 8. 5. φροντίσαι τῆς πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογίας. Poll. VI. 13. ὁ δὲ φροντίζων τῆς ὑπηρεσίας ἁπάσης τραπεζοποιός. Subauditur nimirum praepositio περὶ, ut in Ran. 117. φράζε τῶν ὁδῶν | ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω. Cf. Soph. Oed. R. 67. πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις. Herod. VII. 234. τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων. Sed

μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
ΣΤ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
ΦΕ. ἰδού. τί ἔστιν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
ΦΕ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
ΣΤ. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ', εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

scripserat, opinor, Comicus *φροντίζων μόλις | μίαν ηὗρον ἀτραπὸν* ... Cf. ad 76.

76. *μόλις* supra *μίαν* in Cant. 3. *εὗρον* omnes, ut videtur, libri et vulg. Herm. Ko. Bergk. Teuf. Mein. *ηὗρον* Dind. *εὗρον ἀτραπὸν* vulg. *ἀτραπὸν εὗρον* V. *ἀταρπὸν* Φ.

77. *ἣν ἢν ἀναπείσω*] Av. 1530. *ἥν γ' ἢν σὺ* ... *τουτονὶ*] *οὑτοσὶ* V.

78. *πρῶτον* omnes fere libri. *πρότερον* A. Harl. 1. Bodl. 1.

79. *αὐτὸν ἥδιστ'* G. *ἀνεγείραιμι* Cant. 3.

82. *ἐστιν* (sic) A. *εἰπέ μοι* Phidippidi continuat R. *φιλεῖς ἐμέ*] *φιλεῖς τί με* Cobet.

84. *μή μοί γε τοῦτον* ...] *μὴ 'μοί γε* ... Herm. *μὴ μοί γε* recte tuetur Fr. Thiersch. p. 666. Non enim pronomen tonum hic habere.

86. *τῆς* om. G.

87. *πιθοῦ* A.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ψ.Ω. Par. 20. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. vulg. *πειθοῦ* Bodl. 4. *πιθοῦ μοι* R.S.X. Par. 19. *τί οὖν πίθωμαι* Bodl. 6 pr. *τί οὖν πιθοῦμαι* G.T. corr. V.W.Y.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6 corr. 7. 8. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. Par. 20. Ald. *τί οὖν πυθοῦμαι* A. *τί οὖν πίθομαι* C. Par. 8. *τί οὖν πειθοῦμαι* E. Elb. Bodl. 4. *τί οὖν πείθομαι* R.S.T pr. U pr. X. Par. 19. *τί δὲ πειθοῦμαι* (corr. *ι*.) Z. *ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι* Dawes. Misc. Crit. p. 403. Br. Herm. Dind. *ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. ΦΕ. τί δὲ πίθωμαι* conj. C. F. Herm. ed. Bergk. Kock. Mein. *ὦ παῖ, πιθοῦ τί μοι. ΦΕ. τί πίθωμαι* Reisig. Enarr. Oed. C. 1409. *ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. ΦΕ. καὶ τί πίθωμαι* Dobr. (coll. 111. *ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;*) Maxime arrident Dawesii et Reisigii correctiones. In Hermanni et Dobraei lectionibus displicent particulae *δὲ δῆτα*, et *καὶ* ... *δῆτα*, conjunctae. Cf. 1000. *εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ.* Vesp. 760. *ἴθ', ὦ πάτερ* ... *ἐμοὶ πιθοῦ.* | *ΦΙ. τί σοι πίθωμαι* (*πείθομαι* libri); Av. 164. *εἰ πίθοισθέ μοι;* | *ΕΠ. τί σοι πιθώμεθ'; ΠΕ. ὅ τι πίθησθε;* Th. 938. *χάρισαι βραχὺ τί μοι* ... *ΠΡ. τί σοι χαρίσωμαι* (*χαρίσομαι* libri); 592. *πείθεσθε τούτῳ ταῦτα;* Av. 661. *ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ.* Aesch. Cho. 781. *σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.* Sept. 1065. Soph. Oed. R. 1434. *πρὸς θεῶν* ... *πιθοῦ τί μοι.* Aj. 529. *πάντ' ἔγωγε πείσομαι.* Oed. C. 1414. *ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.* Eur. Or. 92. *πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοί τι, παρθένε;* Iph. A. 1315. *τάδε δέ μοι πιθοῦ.* Phoen. 1661. *καὶ σὺ μῶρος ὃς*

ΣΤ. *ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,*
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
ΦΕ. *λέγε δή, τί κελεύεις ;* ΣΤ. *καί τι πείσει ;* ΦΕ. *πείσομαι,*
νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. *δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.*
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον ;
ΦΕ. *ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ ;*
ΣΤ. *ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.*
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
ΦΕ. *εἰσὶν δὲ τίνες ;* ΣΤ. *οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα*
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.

ἐπίθου τάδε. Hom. Il. δ'. 93. *ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο . . . ;* Πιθοῦ legitur, metro postulante, Vesp. 729. Av. 661. Pl. 103. Cf. etiam ad Ran. 310. Pl. 1027.

88. *τὸν σαυτοῦ τρόπον* Suid. v. *ἔκστρεψον.*

89. *ἂν ἐγὼ* G.V. Par. 20. *ἂν ἐγὼ* R. *ἃ ἂν ἐγὼ* A. Bodl. 6. 7. Par. 19. *ἅ"ν ἐγὼ* Θ.Φ. Bodl. 8. *ἃ "ν σ' ἐγὼ* Par. 8. Cant. 3. 4. Harl. 3. *ἅ"ν σ' ἐγὼ* Bodl. 1. Harl. 1. *ἅ σ' ἐγὼ* Bodl. 4. *ἃ ἄν σ' ἐγὼ* Ψ. Mon. Elb. *ἅ σ' ἐγὼ* X. *ἃ* (supr. *σ'*) *ἂν* Δ. *ἃ ἂν ἐγώ σε* Cant. 1.

90. *τι*] *τί* Bodl. 8. *σὺ τί* Bodl. 6. *καί τι*] *κᾆτα* Elmsl. n. ms. *πείσῃ* Bodl. 6. *πείθῃ* Bodl. 4.

91. *Διόνυσον*] *διόνυσσον* R. Vide ad Ach. 525. *νυν* R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. *νῦν* A. Harl. 1. Bodl. 1. 3. 4. *νῦν γ'* Bodl. 8. *δὴ* (*γρ. νῦν*) Mut. 1.

92. *τὸ θύριον* A.G.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. *τὸ θυρίδιον* R.S.T.V.X. Bodl. 6. Par. 19. 20 pr. &c. Cf. ad Ach. 830. Eadem verba Thesm. 26. *ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο ;* *τῳκίδιον* A.G. *τωκίδιον* (supr. *οι*) R. *τὀκίδιον* V. *τὸ οἰκίδιον* Par. 19. 20 pr. *Οἰκίδιων*, producta antepenultima, ab *οἰκία* (*οἰκι-ίδιον*), ut *σηπίδιον* a *σηπία.* Cf. ad Pl. 227.

93. *τί οὖν . . . ;*] Qu. *τί γὰρ . . . ;*

94. *ἐστι* (sic) A.

95. *ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ'*] *ἐνταῦθα θακοῦσ'* veram lectionem esse posse suspicatur Lenting, scholiastae verbis inductus, *σύνοδός τις καὶ θᾶκος σοφῶν. θᾶκος δὲ καλεῖται 'Αττικῶς τόπος, ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεψόμενοι.* Adde quod "non habitabant ibi Socratici; sed meditationum sedem [*φροντιστήριον*] habebant." *οἰκοῦσ'* Bodl. 4.

96. *ἔστιν* A. *ἔστι* G.R Δ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. *ἐστι* T.

97. *κἄστι* G. Bodl. 1. 8. *κἆστι* Bodl. 4. *ἄνθρακες*] *ἄνθρακες* Mein. Sc. *τοῦ πνιγέως.* Quod et ipse conjeceram.

98. *διδάσκουσιν* Bodl. 1. 6.

100. *εἰσὶ* A.

101. *μετεωροφροντισταὶ* conj. Nauck.

ΦΕ. αἰβοῖ, πονηροί γ'. οἶδα· τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
ΣΤ. ἢ ἤ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
ἀλλ', εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ σύ μοι σχασάμενος ἱππικήν.
ΦΕ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
ΣΤ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι ;
ΣΤ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

102. *αἰβοῖ, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς* . . . vulg. Ego sic distinguo, *αἰβοῖ, πονηροί γ'. οἶδα· τοὺς* . . . Cf. ad Ach. 430.

103. *ἀνυποδέτους* Cant. 3. *ἀνυποδύτους* Cant. 4. Harl. 2. 3. Suid: *'Ανυπόδητος· γυμνόπους. ἐν τῷ η λέγεται, οὐκ ἀνυπόδετος.* Nimirum euphoniae gratia, opinor, ne plures syllabae breves concurrerent. Cf. 363. Plat. Symp. 203. *αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος.* Sed *ἀνυπόδετος* est Lucian. Epist. Sat. I. 19. Philopat. 21. Ut *λινόδετος* infra 763, *ἄδετος, πρόσδετος,* &c.

104. Hunc versum om. R.

105. *ἢ ἤ* vulg. *ἦ ἦ* X. Bodl. 7. *ἠὴ* Dind. *ἠῆ* (ut *αἰαῖ, ὑῦ*) Bo. Qu. *ἆ ἆ.*

107. *σχασάμενος*] *σχάσας* unus, ut videtur, Cant. 1. Qu. *τούτων γενοῦ σύ μοι* (vel *νῦν μοι*) *σχάσας τὴν ἱππικήν.* Vel *τούτων γενοῦ μοι χασάμενος τῆς ἱππικῆς.* (Hom. Il. XI. 504. *χάζοντο κελεύθου.* XII. 172. *πυλάων . . . χάσσασθαι.* XVII. 357. *νεκροῦ χάζεσθαι.* XV. 426. *χάζεσθε μάχης.* XI. 539. *χάζετο δουρός.*) Vel . . . *μεθέμενος τῆς ἱππικῆς.* *τὴν ἱππικήν* vulg. *ἱππικὴν* (*τὴν* gl.) Harl. 3. Unde *τούτων γενοῦ σύ μοι σχασάμενος ἱππικὴν* conj. Dobr. prob. Mein. Recte, opinor. *'Ιππικὴ* sine articulo legitur ubique apud nostrum, 27. 107. 1226. 1401. Lys. 676. Omittit eum etiam Synesius Epist. 128. Contra additur articulus Plat. Lach. 182 A. *προσήκει μάλιστ' ἐλευθέρῳ τοῦτό τε τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ ἱππική.* Cf. Plat. Com. II. 626. *καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.*

108. *ἀλλ' οὐκ ἂν* A.

114. Hunc v. om. R.S.V. *ἥττονα* A.Δ.Θ.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Leid. 5. Mon. Par. 1. 8. 19. Borg. *ἥσσονα* G.W.Φ.X.Ψ. Bodl. 8. Par. 20. Bentl.

115. *τἀδικώτερα* A.C.D.G.R.S.T.V.Z.Φ.X. Bodl. 1. 3. 6. 7. Par. 1. 8. 19. Leid. 5. Harl. 1. 2. Bodl. 3. Borg. *τἀδικώτατα* U.W.Y.Δ. Bodl. 8. Par. 20. Ald. Cf. ad Ran. 989. Eccl. 845.

118. *οὐκ*] *οὐδ'* Bodl. 4.

ΦΕ. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
ΣΤ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕ. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον ὄντ'. ἀλλ' εἶμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
ΣΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι,
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;

119. *πειθοίμην* Bodl. 6. Mon. *τλαίην ἰδεῖν . . . διακεκναισμένος*] *τλαίην μ' ἰδεῖν . . . διακεκναισμένον* requirit Mein. Probabilis conjectura.

120. *τὸ χρῶμα*] *τὸν χρῶτα* aut *τὸ σῶμα* malit Mein., quum non de colore, sed de corpore potius, apte dicatur *διακναίεσθαι* *macerari*.

121. *οὐκ ἄρα*] *οὐτἄρα* Cobet. *οὔτἆρα* (*οὐ τἄρα*) Elmsl. n. ms. *Δήμητρα* A.G.R.T.Δ.Θ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. *Δήμητραν* V.X. Mut. 1. Bodl. 4. Par. 3. 4. Cf. ad Th. 289. *γ'* om. G. Mut. 1. non A.R. Harl. 1. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20.

122. *σαμφόρας* A.R.S.Δ.Θ. Cant. 1. Bodl. 4 pr. 8. Mut. 1. 2. 3. *σαπφόρας* G.T.Φ.X.Ω. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 3. 4. Elb. Par. 1. 3. 4. 8. 19. 20. Leid. 5. *συμφόρας* ap. Athen. XI. 467 B. Recentior forma est *σαπφόρας*, de qua v. Dind. ad schol. Cf. 1298. Eq. 603. Herod. i. 139. *γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα*. Ita autem dicebatur equus cui inusta litera *σὰν* (*σίγμα*), ut *κοππατίας* cui litera *κόππα* (23).

125. *ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι* vulg. *ἄνιππον ὄντ'· ἀλλ' εἶμι* (*εἶμι* Bodl. 7.) Cobet. prob. Mein. Eadem mihi correctio in mentem venerat, ut et altera, *ἄνιππον ὄντ'. εἴσειμι . . .* Facile excidere potuisset *ὄντ'* post *-ον*. Nunquam, opinor, post verbum *περιορᾶν* omittitur participium. Cf. Ach. 167. Ran. 509. &c., et ad Ach. 55. *ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ, περιόψεσθέ με . . .;* Exciderat *ὄντ'* post simile *-ον*, dein metri fulciendi causa *εἶμι* in *εἴσειμι* mutatum. Itaque Cobeti correctionem non dubitavi recipere. In vulgata supplendum erit *ὄντα*. *εἴσειμι* vulg. *εἶμι* Bodl. 7. *εἶμι* Mut. 2.

126. Qu. *πεσὼν γῇ κείσομαι*. Eur. Or. 88. *πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;* *κείσομαι*] *κατακείσομαι* Suid. in *ἀλλ' οὐδ'* &c.

127. *τοῖσι θεοῖς* Bodl. 1. 8. *τοῖσι θεοῖσι* Bodl. 7.

128. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. &c.

130. *σκινδαλάμους* S.T.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ar. Leid. 5. Suid. in *σκινδάλαμος*. Bentl. Bergk. *σκιδαλάμους* Par. 1. *σκινδάλμους* A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Par. 19. Borg. *σκινδαλμοὺς* Ald. et Schol. ad 855. *σχινδαλάμους* Br. Dind. &c. Atticum *σχινδαλμὸς*, vulgare *σκινδαλμὸς* esse auctor est Moeris p. 360. Eadem variatio in *σκέραφος* et *σχέραφος* apud Hesychium, *λίσπος* et *λίσφος*, *σπόνδυλος* et *σφόνδυλος*, *σπυρὰς* et *σφυρὰς*, *σπόγγος* et *σφόγγος*, *ἀσπάραγος* et *ἀσφάραγος*, *σκελὶς* et *σχελίς* &c. In Platone *ἀνασχινδυλευθῆναι* (pro *ἀνασκ.*) legebant Timaeus et

ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
ΣΤ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
ΜΑ. ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.

Phrynichus. Hesychius, Σκινδάλαμος: σκόλοψ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ σχινδάλαμος. ἄλλοι σκινδαλμός. Σκινδαλάμους tuetur Fritzchius ad Th. p. 611., Moeridis auctoritatem paene nullam esse ratus. Phryn. Bekk. p. 27, 15. Ἀνασχινδαλευθῆναι: διὰ τοῦ χ Πλάτων, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ κ. Attica porro esse ῥέγκειν (non ῥέγχειν), σκνιπὸς, πανδοκεῖον. Valet ille Atticismus, inquit, de vocibus aliquammultis, ... sed minime de omnibus. Cf. ad Ran. 819.

131. ἰτητέον A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἰτέον Z. Cant. 1. Harl. 2. Bodl. 3. Antiatt. p. 100, 12. Ἰτητέον: ἀντὶ τοῦ ἰτέον. Δίφιλος Ἑλλεβοριζομένοις. Cf. Thuc. I. 72. ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. Xen. Mem. I. I. 14. ἐξιτητέον. Lucian. Lex. 2. ἀπιτητέα. Id. de m. c. 42. παριτητέον. Alciphr. I. 23. εἰσιτητόν. III. 30. ἐξιτητόν. Sed Xen. An. III. I. 7. ἰτέον. Eur. Or. 786. ἰτέον. Hesiod. Th. 731. ἐξιτόν. Qu. ἀλλ' (vel εἶ') εἰσιτέον. στραγγεύομαι A.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Mut. 1. 2. 3. στραγεύομαι R.V.Φ pr. Cf. Ach. 126. "Qui scribendi modus fecit ut hoc verbum saepissime in στρατεύομαι corrumperetur. V. Hesychii interpretes ad στρατεύομαι." DIND.

133. βάλ' V. Cant. 1. Bodl. 4.

134. Φείδωνος υἱός] Fortasse Φειδωνίδου παῖς. Strepsiades enim Φειδωνίδου, non Φείδωνος, fingitur esse supra 65. Sed v. ibi adnot. Κικυννόθεν A.G.S.T.Δ.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 1. Par. 19. 20. Κικυνόθεν R.X.Ω. Bodl. 6. 7. 8 pr. Cant. 1. 3. 4. Harl. 3. Par. 8. Teuf. Κυκονόθεν Bodl. 12. Cf. ad 210. Lys. XVII. 8. Κικυννοῖ [al. Κικυνοῖ]. Exempla inscriptionum vide ap. Boeckh. C. I. I. 328. 346.

137. "ἐξευρημένην] Scribendum ἐξηυρημένην ex Etym. M. p. 80, 9. De augmento hujus ceterorumque ejusdem generis verborum jam veteres grammaticos in diversas partes abisse scimus, aliis ηυ, aliis ευ probantibus, aliis utrumque admittentibus. ευ qui probarunt quaeritur unde resciverint, quod veteres scribebant ΕΥΡΟΝ, id εὗρον potius quam ηὗρον esse. Recte Elmsleius ad Eurip. Heracl. 305. et Med. 191. ubique ηυ restituendum esse praecipit. ἐξηυρέθη codices praebent Aristophanis Pac. 129. Eadem est ratio verborum ab οι diphthongo incipientium, velut οἰμώζειν οἰνοῦν οἴχεσθαι, quorum augmentum non raro servarunt libri antiquiores." DIND. ἐξηυρημένην etiam A. Quam scripturam probat Porsonus Adv. p. 151. Cf. Eccl. 141. ηὖχοντ' (sed εὔχοντ' B. εὔχοντο R. εὔχονται A. ἐπεύχοντ' Ald.). Pl. 626. ηὐτρεπισμένα (sed εὐτρεπισμένα V. εὐπρεπισμένα R.). Ach. 5. ηὐφράνθην (sic Dind. e lemmate scholii). Mire augmentum Scidlerus (ad Eurip. El. 380.) tantum in verbo

ΣΤ. *σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.*
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
ΜΑ. *ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.*
ΣΤ. *λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ*
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
ΜΑ. *λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.*
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
ΣΤ. *πῶς δῆτα διεμέτρησε;* ΜΑ. *δεξιώτατα.*
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆςτὼ πόδε,
κᾆτα ψυχείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.

εὑρίσκειν augmentum non poni affirmat; in aliis fieri non negat. Quae sententia improbabilis est. Vide denique quae copiose et accurate de hac quaestione dixit Ellendt. in Lex. Soph. II. 702. 717.

138. *ἥκω* Cant. 1.

141. *νυν*] *νῦν* R. om. G. Mut. 1. *ἐμοὶ*] *μοι* G. Mut. 1.

142. *εἰς* plerique libri. *ἐς* Mut. 3.

143. *δὲ* A.R.S.T.V.Z.Θ.Φ.X. Bodl. 4. 6. Par. 1. 8. 19. Harl. 2. 3. schol. ad 824. Reis. Elmsl. ad Ach. 127. *δέ σε* G.U.Y.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 1. Ar. Par. 7. 8. 20 supr. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. vulg. Herm. Ex interpretatione est pronomen. *ταῦτα χρή*] *χρὴ ταῦτα* A.X. Bodl. 1. 4. 7. Fort. *χρὴ ταδί.*

145. *ἅλλοιτο* A.U.W.Y corr. Δ.X.Ω. Par. 8. 20. Bodl. 6. 8. *ἄλοιτο* G.R.S.T. V.Y pr. Z.Φ.Ψ. Cant. 1. Par. 19. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 4. 7. Mut. 1. 2. et schol. R.V. (*ἄλ.* R. ad 830.) Teuf. Unde *ἂν ἅλοιτο* conjiciat quis. *αὐτῆς* A.C.D. G. Bentl. Br. &c. *αὑτῆς* Ald.

147. *τὴν* R. (unus, ut videtur) Dind. *τοῦ* vulg. et sic A.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ. Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Cf. Pac. 1183. *ἀφήλλατο* Δ.

148. *τοῦτ' ἐμέτρησε* S.T.V.W.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Par. 8. 19. Ar. Reis. Dind. Junt. *διεμέτρησε* A.G.P.U.Z.Θ.Φ. Bodl. 1. Med. 4. Par. 1. 20 in ras. Urb. Harl. 1. Mut. 1. Herm. Teuf. *διεμέτρησεν* Bodl. 4. *τοῦτο διεμέτρησε* X. Mut. 2. Leid. 5. Bodl. 7. Harl. 2. Bergk. *τοῦτο διεμέτρησεν* R. Borg. *τοῦτ' ἐμέρισε* Bodl. 3. Ald. *πῶς δῆτ' τοῦτ'* (sic) *ἐμέτρησε* Bodl. 8. *πῶς δὴ ταῦτ' ἐμέτρησε* (*ἐμέτρισε* Elb.) Y. Elb. *πῶς τοῦτο δὴ 'μέτρησε* Cobet. Kock. Mein. Equidem *διεμέτρησε* crediderim scripsisse Comicum, *τοῦτο* autem vel ex interpretatione illatum, vel ex *-τα* in *δῆτα* ortum. Optime huic loco convenit compositum *διαμετρεῖν*, *to measure the distance across* (from one head to the other). Cf. omnino Lucian. Prom. 6. *ψυλλῶν πηδήματα διαμετροῦντας*, ubi ad hunc locum proculdubio respicitur. Dindorfio contra multo magis postulari videtur *τοῦτο* quam praepositio *διὰ*, quam e vicino *διατήξας* repetitam esse suspicatur. Cf. 152. Mihi interpolatum videtur esse *τοῦτο*.

150. *εἰς* vulg. *ἐς* Dind.

151. "*ψυγείσῃ*] *ψυχείσῃ* Cant. 3. recte. Moeris p. 421. *ψυχῆναι* 'Αττικῶς,

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
ΣΤ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
ΜΑ. τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
ΜΑ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
ΜΑ. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
ΣΤ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

ψυγῆναι Ἑλληνικῶς. ἀπεψύχη ex Aeschylo servavit Hesychius. Apud Aristidem vol. I. p. 321, 8., ubi ψυχθὲν legebatur, vetusti codices Laurentiani ψυχὲν servarunt. ψυγῆναι frustra defendunt Buttm. gr. I. 450. et Lobeck. ad Phrynich. p. 318. Vera ratio non fugerat Elmsleium, quem v. ad Eur. Suppl. 543. in diario class. Lond. fasc. XVI. p. 439." DIND. ψυγέντος (τοῦ κηροῦ) Herwerden. ψυχέντος Mein. (cf. Cobet. N. L. 498.) Kock. ψυγείσῃ Bergk. Teuf. Fort. ψυχεῖσι (τοῖς ποσί). Cf. ad Av. 394. Soph. Aj. 1145. Eur. Suppl. 543. Confer vv. ἀναψυχὴ et παραψυχὴ (ap. Eur.). Contra recentioris aevi est ψυγεύς. Περσικαί] Περσικὰ V. Bodl. 4. Reis. "Male: cf. ad Lys. 229." DIND. Περσικαὶ ex hoc loco citat Pollux X. 168. Περσικὰ hic malit Reisigius, ut antecedenti τὼ πόδε convenientius. Cf. Eccl. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι. Thesm. 734. Περσικὰς ἔχων. Lys. 229. ἀνατενῶ τὼ (τὰ libri) Περσικά.

156. ἀνήρετ'] ἀντήρετ' Reisk. Σφήτιος G.X. Elb. Bodl. 6. 7.

157. τὴν γνώμην ἔχοι] Tentabam τῆς γνώμης ἔχοι (cf. ad Lys. 1125. οὐ κακῶς γνώμης ἔχω). Sed cf. Thuc. VII. 73. ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες τὴν γνώμην εἶχον. ἔχοι R.S.T.U.V.Δ corr. Ψ.X. Bodl. 8. Par. 8. 19. ἔχει A.G.W.Y.Z.Δ pr. Φ.Ω. Bodl. 1. 4. 6. 7. Mut. 1. 2. 3. Par. 1. 20. Cant. 1. 2 corr. 4. Harl. 2. Leid. 5. ἔχειν Harl. 3.

158. τὸ στόμ' A.G.R.S.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 7. 8. Par. 20. στόμ' T.U.W.Y. Ψ. Bodl. 4. 6. Mut. 3. τοὐρροπύγιον A.R. Bodl. 1. 8. Par. 8. τοὐροπύγιον G.S.T. Bodl. 6. Par. 20. κατ' οὐρροπύγιον Par. 3. 4. κατ' οὐροπύγιον Mut. 2. Bodl. 7. Leid. 5. Cf. Vesp. 1075. τοὐρροπύγιον.

161. διὰ λεπτοῦ R.V. Ar. Bodl. 4. Reisk. διαλεπτοῦ Cant. 2 pr. Leid. 6. Bodl. 3. Par. 19. διαλέπτου A.G. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. "Plerique libri διαλέπτου, vocabulum aliunde non cognitum, praebent, quod ex διαλεπτοῦ ortum, quae est paucorum codicum scriptura." DIND. Cf. Th. 127. δι' αἰφιδίου (διαιφνιδίου R.) ὀπός. Simili etiam corruptela τῶν κατὰ πρωκτὸν in τῶν καταπρώκτων et τῶν καταπρωκτῶν abiit Eccl. 364.

162. τοὐροπυγίου Bodl. 6. κατὰ τοὐρροπυγίου G.

ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
ΜΑ. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
ΜΑ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφοράς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
ΣΤ ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
ΜΑ. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
ΣΤ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
ΜΑ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών,
ἐκ τῆς παλαίστρας θυμάτιον ὑφείλετο.
ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη·

166. τρισμακάριος] τρισμακάριοι aliquot libri non optimi, M. Harl. 3. Mut. 2. Elb. Cant. 4 pr. "An τρισμακάριαι?" Bentl. Sc. αἱ ἐμπίδες.

168. δίοιδε] διοῖδε R. 175. ἐχθὲς] χθὲς Bodl. 7. ὀψὲ G.

177. κατὰ τῆς παλαίστρας R. pr. m. (s. Inv.) Fr. Thiersch. Teuf. Male.

178. κάμψας] κάψας R. Qu. κάμψας τ'.

179. ἐκ τῆς τραπέζης Teuf. θοιμάτιον R. &c. Schol. Bergk. Dind. θ' οἱμάτιον Med. 4. θυμάτιον Herm. Ko. Mein. Teuf. prob. Green, recte. Ne alia dicam, offendit articulus. Saepe permutantur υ et οι. V. ad Th. 392.

182. Σωκράτη] "σωκράτην libri scripti plerique omnes contra Atticorum veterum consuetudinem, de qua verissime praecepit Elmsleius ad Eur. Suppl. 928. (Quart. Rev. XIV. p. 453.) Infra v. 355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες. Hic quoque κλεισθένην R.V. aliique libri plurimi." DIND. σωκράτη unus, ut videtur, Bodl. 8. σωκράτην reliqui omnes mei. Formam Σωκράτην Xenophonti, Σωκράτη Platoni ut propriam tribuunt grammatici. Minime tamen sibi constant libri mss. Quum dativus sit Σωκράτει (Nub. 1432. Ran. 1491), formam contractam Σωκράτη analogia videtur postulare. Cf. Kühn. ad Xen. Mem. III. VIII. 1. Cf. Thuc. VIII. 85. τὸν Ἑρμοκράτην. 89. Ἀριστοκράτην. Dem. p. 405. Φιλοκράτην libri. 611. Καλλικράτην libri. 700. Τιμοκράτην. 890. Δημοσθένην (al. -νη). 927. Ναυσικράτην. 973. Ἀντιγένη. 1028. Λεωκράτη (-ην alii). 1034. Ἀριστογένην (al. -νη). 1204. Ἰφικράτην. 1269. Ἀριστοκράτην. 1272. Καλλικράτην. 1323. Θεοκρίνην. 1336. Δημοσθένην. 1361. Διοπείθην. 1369. Θεογένην. Aeschin. II. 141. Μεταγένη (al. -νην). II. 71. Δημοσθένην. Lys. XXV. 34. Δημοφάνην (al. διοφάνη) καὶ Κλεισθένην. Isae. V. 5. Δικαιογένην. V. 22. Δικαιογένην (-γένη A. διογένη B.Z.). V. 50. Λεωχάρην. VIII. 61. Εὐκλείδη vulgo (-δην Bekk.). Lycurg. § 145. Λεωκράτη (al. -την). 155. Λεωκράτην (-τη Bekk.). Dinarch. I. 44. Ἐπιγένη (-νην Bekk.).

μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
ΜΑ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
ΣΤ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί;
ΜΑ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
ΜΑ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
ΣΤ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
ΜΑ. αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

184. ὦ A. ποταπὰ X. Par. 4. non A.G.R.S.T.V.Δ.Θ. Bodl. 6. 7. 8. &c.

185. δοκοῦσιν εἰκέναι S.V. Br. recc. δοκοῦσιν ἐοικέναι A.G.R.T.U.W.Y.Z.Θ.X.Ψ.Ω. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 23. δοκοῦσι ἐοικέναι Δ. δοκοῦσ' ἐοικέναι Bentl. Cf. Eccl. 1161. προσεικέναι. Vesp. 1321. εἰκότας· Ach. 692. εἰκότα. Av. 697. εἰκώς. Eur. Bacch. 1284. προσεικέναι. Soph. Phil. 903. προσεικότα. Sed Vesp. 1142. ἐοικέναι. Fr. 526. Moeris: εἰκὼς Ἀττικῶς, ἐοικὼς Ἑλληνικῶς.

186. τοῖς Λακωνικοῖς R.V. Bodl. 7. 8. Par. 5. 8. 19. 20. &c. vulg. τῆς Λακωνικῆς A.G. Bodl. 1. Par. 1. τῆς Λακωνικοῖς Bodl. 6. τῆς Λακωνικῆς probat Ernesti, ut Pylus Laconica ab alia urbe cognomine distinguatur. Male. Λακωνικοῖς autem pro Λάκωσι positum. Cf. Pac. 212. Lys. 1115. 1126. Eccl. 356. Sic etiam Ἀχαρνικὸς Ach. 329. Μεγαρικὸς Ach. 830. Ἀττικωνικὸς Pac. 215. Similiter Latine *Graecus*, *Graecanicus*. Articuli repetitio fit, ut in Soph. Oed. R. 806. τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην λέγω.

187. αὐτὰρ Harl. 1. Bodl. 1. ἐς A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c.

188. γῆν Mut. 1.

189. νῦν A. τουτογὶ diserte Δ. Pors. Wolf. Dind. Mein. τοῦτό γε M.R.U.W.Y.Θ.X.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 2. 3. Bodl. 6. 8. Mut. 3. Elb. Par. 8. τούτου γε Bodl. 7. Mut. 2. Leid. 5. τοῦτ' ἔτι A.G.S.T.V.Z.Φ. Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 1. 19. 20. Mut. 1. Br. τοῦτο Cant. 4. Bodl. 4. Ar. τοῦτό γ' ἔτι Reis. (Conj. p. 101) Herm. Bergk. Teuf. Kock. Elmsl. n. ms. prob. Pors. (ad Hec. 1206). τοῦτό γ' ἐκφροντίζετε conj. Bergk.

190. εἰσὶ] εἰσὶν οὗτοι A.

191. τί γὰρ A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Par. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 3. τί δ' ἄρ' Φ. Mut. 2. Br. τί δ' Par. 8.

192. δ' G.R.U.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. Bodl. 4. 6. Ar. Par. 8. 20. vulg. γ' A pr. C.D.S.T.V.Φ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 7. Cant. 3. Harl. 1. 2. Par. 19. Br. Wolf. δὲ Bodl. 8. Cf. ad Soph. Oed. R. 379. Reisig. Comm. Crit. p. 279. Fort. ἐρεβοδιφοῦσιν. Cf. ὁδοιπλανεῖν Ach. 69. Similia composita sunt πραγματοδίφης Av. 1424. μηχανοδίφης Pac. 790. Simplex διφᾶν est Hesiod. Op. 374. τεὴν διφῶσα καλιήν.

193. ἐς A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. εἰς Bodl. 4.

ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽, ἵνα μὴ ᾽κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.
ΣΤ. μήπω γε μήπω γ᾽, ἀλλ᾽ ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
ΜΑ. ἀλλ᾽ οὐχ᾽ οἷόν τ᾽ αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
ΣΤ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ᾽ ἐστίν; εἰπέ μοι.
ΜΑ. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. ΣΤ. τουτὶ δὲ τί;
ΜΑ. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ᾽ οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
ΜΑ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
ΜΑ. οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀστεῖον λέγεις·
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
ΜΑ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
ΜΑ. ὡς τοῦτ᾽ ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

195. μὴ ᾽κεῖνος A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. Ald. μὴ κεῖνος Bekk. ἡμῖν vulg. ὑμῖν Schol. Bergk. Kock. Mein. Dind. prob. Teuf. ἐπιτύχῃ] περιτύχῃ Bodl. 4. Cant. 2 supr. Reisig. Cf. 535. ἤν που ᾽πιτύχῃ θεαταῖς. Ran. 570. 1375. Aeque autem bene dicitur περιτυγχάνειν τινὶ, Anglice, *to fall in with a person.* Plato Symp. 221 A. καὶ ἐγὼ περιτυγχάνω (αὐτοῖν), καὶ ἰδὼν . . . Lysias 131, 43. περιτυχόντων αὐτῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Demosth. p. 1259, 7. καὶ τούτοις περιτυγχάνομεν. 1260, 4. συνέβη . . . ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας περιτυχεῖν πλησίον ὄντι μοι τῆς οἰκίας ἤδη. Diog. L. VI. I. 4. Ποντικοῖς νεανίσκοις . . . περιτυχών. Lucian. Tim. 24. ὅστις ἂν πρῶτός μοι περιτύχῃ. Fallitur ergo Dobraeus, qui, "dicitur ἐπιτυχεῖν homini, περιτυχεῖν rei."

196. γε om. Par. 4. γ᾽ om. A.

197. αὐτοῖσι κοινώσω] Fort. αὐτοῖς ἀνακοινώσω. Cf. 470. Lys. 1178. τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε. Eq. 470.

198. αὐτοῖσι] αὐτοῦ (et gl. ἐνταῦθα) Harl. 2. Qu. αὐτοῦ γε, vel αὐτοῦ ᾽στί.

199. ἄγαν A.C.D.G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 4. 7. Cant. 1. 3. Borg. Leid. 5. ἄγαν γ᾽ Bodl. 6. 8. ἐστὶν] ἐστὶ A.R. Bodl. 1. 6. 7. Vix placet ἐστὶν ita disjunctum ab οἷόν τε, nec requiritur ἐστίν. Cf. 217. Qu. οὕτω, vel αὐτούς. Cf. ad 198.

200. ἔστιν (sic) A.

202. χρήσιμον] "τὸ χρήσιμον V. Quod ferri posset [?], si legeretur τούτου τί ἐστι τὸ χρήσιμον;" DIND.

203. ἀναμετρεῖσθαι] ἀναμετρῆσαι Mut. 1. Cobet. male. Cf. Fr. 518. οὔκουν μ᾽ ἐάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε; Eur. Iph. T. 346. ἀναμετρουμένη δάκρυ. Ion. 250. μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά. 1271. ἀνεμετρησάμην φρένας τὰς σάς. El. 52. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος | τὸ σῶφρον ἴστω. Eur. Tem. Fr. 13. ἀναμετρούμενος. Lucian. Amor. 53. καὶ τί τἄρρητ᾽ ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;

204. οὐκ, ἀλλὰ (sic) A.

206. σοι om. Harl. 3. Bodl. 3.

209. ὡς τοῦτ᾽ ἀληθῶς] τοῦθ᾽ ὡς ἀληθῶς (*in very truth*) conj. Kock. Hunc

ΣΤ. *καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται;*
ΜΑ. *ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,*
ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
ΣΤ. *οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.*
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; ΜΑ. *ὅπου 'στιν; αὑτηί.*
ΣΤ. *ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτό νυν φροντίζετε,*
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
ΜΑ. *ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'.* ΣΤ. *οἰμώξεσθ' ἄρα.*

v. delet Cobet. ἀληθὲς Ar. 'Αττικὸν] 'Αττικὴ Dobraeus, ut *Ithace locus* ap. Horat. Ep. I. VII. 41. "*non est aptus equis Ithacae* ('*Ithace*' Bentl.) *locus.*"

210. Κικυννεῖς A.G pr. S.T.V.Δ.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 11. 19. 20. Κικυνεῖς R.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6 corr. 7. Κικυνῆς Bodl. 6 pr. 8. Teuf. Κυκῦνεῖς Bodl. 4. Κικυννῆς Br. &c. Λυσικράτης . . . Κικυννεὺς est in inscriptione 226 Boeckh. Cf. ad 134. De terminatione Attica in -ῆς aut -ῆς v. Greg. de dial. Att. § 43. εἴσιν (sic) A. οὑμοί] οἱ 'μοὶ A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Par. 19. οἱ ἐμοὶ Mut. 1.

212. ἡδὶ A.G.R.S.U.V.W.Z.Δ.Φ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. ἤδὴ (sic) X. ἤδη Par. 19. ἢ δὴ Y. Bar. 1. 4. Mut. 2 corr. ἤδ' ἡ T. Harl. 1. 2. Mut. 2 pr. Cant. 3. ἡδ' ἡ Cant. 4. Cf. ad Lys. 66. Gl. Junt: ἡδί, *αὕτη, ἤγουν, ἰδού.* Reddas, *Eccam.* Anglice, *See here!*

213. ἡμῶν A.G.R.V. Bodl. 1. 4. Harl. 1. &c. Reisk. Br. ὑμῶν Mut. 1. 2. 3. Bodl. 3. 6. 7. 8. lemma schol. et Rufin. de Metr. com. p. 2711. Ald.

214. ποῦ 'σθ' (aut ποῦσθ') diserte A. Par. 1. (id. cod., ut vid.) Bentl. Hirsch. Kock. Mein. Elmsl. n. ms. Herm. (Epit. D. M. p. xv.) Enger. ποῦ 'στίν G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. Dind. Bergk. Teuf. Cf. Pac. 187. Av. 1495. et ad Ach. 800. 'στιν (sic) A. *αὐτηὶ* idem.

215. ὑμῶν Mut. 3. πάνυ A.G.R.S.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 20. Ald. Ar. Borg. Reis. Dind. Kock. Mein. πάλιν V. μέγα Δ. v. l. ap. Schol. et Suid. in v. Br. Herm. Teuf. πάνυ μέγα B. Par. 3. πάνυ τοῦτο (inv.) Par. 19. νυν Bergk. Dind. μεταφροντίζετε Bentl. qui, "Nempe viderat in tabula illa geographica Spartam, quam male oderat et metuebat, propinquam esse Athenis: hoc ille putabat facinus esse τῶν φροντιστῶν, qui eam tam prope adduxissent. Ergo, inquit, hoc μεταφροντίζετε, i. e. mutate et corrigite hoc, et Spartam quam longissime potest a nobis amolimini: alioqui poenas dabitis." Idem tamen in μέγα acquievit, coll. v. 220. Adde 291. ὦ μέγα σεμναί. Hom. Od. ω'. 402. μέγα χαῖρε. Gl. Par: πάνυ μέγα. Suidas l. l. μέγα per πάνυ explicat. Bentleii conjectura confirmatur scholio in R.V. φροντίζετε: μεταβουλεύεσθε. Idem proponit Dobraeus. Qu. νυν, vel τουτογὶ (cf. 189), vel τοῦτό γ' ἐκφροντίζετε (695. 697.).

216. πάνυ] πάλιν Saupp. Mein. "fortasse rectius" (Teuf.).

217. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. ΣΤ. οἰμώξεσθ' ἄρα] ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. ΣΤ. νὴ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα Cobet. Bergk. Mein. Dind. Eadem mihi correctio dudum in mentem venerat; nam in clausula negativa postulari videtur μὰ Δία potius quam νὴ Δία. Sed utrumque recte se habet, quamquam longe usitatius est

φέρε τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ ;
ΜΑ. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός ; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὦ Σώκρατες.
ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
ΜΑ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
ΣΤ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ὦφήμερε ;
ΣΤ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ ; ΣΩ. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

μὰ Δία. In hoc loco *νὴ Δία* non simpliciter ad *οὐχ οἷόν τε*, sed ad integram sententiam pertinet. Adde quod exclamatio *νὴ Δία* multo melius cum verbis *ἀλλ' οὐχ οἷόν τε* conjungitur, quam cum *οἰμώξεσθ' ἄρα.* Sic Dem. p. 1267. *ἀλλὰ νὴ Δία οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι.* (Ubi objectio fingitur.) Plat. Theag. 130. *οὐκ ἔοικέ γε . . . . νὴ τοὺς θεούς.* Cf. ad Th. 640. *οἰμώζεσθ'* Bodl. 8. Cf. Pl. 876. *οἰμώξἄρα σύ.* Th. 248.

218. *γὰρ* om. X. Cf. ad 200. *ὁὐπὶ* A. *ὁ 'πὶ* Harl. 3. "*κρεμάστραν* ex Nubibus memorat Pollux 10, 56. quam formam ex Aristot. Rhetor. 3, 11. indicat Spanhemius. *κρεμαθρῶν* producta [?] syllaba media legitur v. 869. *κρεμάθρα* dialecto Atticae, *κρεμάστρα* vulgari tribuit Moeris p. 242. Nec Pollux *κρεμάστρα* scripserat, sed, quod librorum diversitates ostendunt, *κρεμάθρα.*" DIND.

219. *ὦ* om. Ald. unde *τί; Σωκράτης;* Bentl.

221. *σὺ* om. V. *σύ μοι* A. 223. *ὦ 'φήμερε* A.

226. *ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ* libri et vulg. *εἶτ' ἀπὸ πετεύρου* conj. Ranke Vit. Arist. p. 451. ex schol. ad h. l. et Poll. X. 156. *πέτευρον δὲ, οὗ τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀριστοφάνης λέγει, ὥσπερ καὶ κρεμάθραν, ἐν ταῖς Νεφέλαις.* Cf. etiam Phot. p. 426, 12. *Πέτευρον. πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε'* (i. e. in quinta acta fabulae, ut monuit Teuf. Praef. p. 14). Ingeniosa quidem correctio, sed parum probabilis. Respexit, ni fallor, grammaticus ad v. 1431. *κἀπὶ ξύλου καθεύδεις*, ubi forsan in priori editione *πετεύρου*, non *ξύλου*, posuerat Comicus. Cf. Theocr. XIII. 13. *οὐθ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, | σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ* (*πετάλῳ* cod. Par.). Abs *ταρρὸς* ortum videtur nostrum *tray.*

228. *ἐξεῦρον* vulg. *ἐξηῦρον* Dind. Mein.

229. *εἰ μὴ κρεμάσας . . .*] Fort. *εἰ μὴ 'κρέμασα τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα | λεπτὴν κατέμιξά γ'* &c. Sed cf. Eur. Med. 368. *δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί*

λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποθ' ηὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤ. τί φῄς;
ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ ἕνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
ΣΩ. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ

ποτ' ἄν, | εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην; Ubi Elmsleius, "Rarius εἰ μὴ cum participio," inquit.

230. ἐς G.Δ. Bodl. 6. 7. 8. Dind. &c. εἰς A. vulg.

232. εὗρον vulg. ηὗρον. Dind. Mein.

233. αὐτὴν A.

234. ταυτὸ τοῦτο A. (ταὐτὸ) G. Bodl. 1. 8. &c. τοῦτ' αὐτὸ Bodl. 7. Mut. 2. τοῦτο Bodl. 6. αὐτὸ τοῦτο Mut. 3.

236. εἰς libri. ἐς Dind. &c.

237. νῦν A. ὡς ἐμὲ A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X. εἰς ἐμὲ Φ. Mut. 3.

238. ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς A.S.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. Bodl. 8. Med. 4. Mut. 3. Harl. 2. Par. 8. 19. et (e corr.) U.Ψ. Harl. 3. Par. 20. Ald. Br. Herm. Bergk. ἵνα με διδάξῃς G.R.Φ.Ψ. Bodl. 1. 4. 6. 7. Mut. 2. Leid. 5. Mon. Elb. Cant. 1. 3. 4. Par. 20. Harl. 1. 2. Ar. Bentl. Dind. Kock. Mein. Teuf. ἵνα διδάξῃς Z. Mut. 1. Multo quidem probabilius videtur μ' ἐκδιδάξῃς in με διδάξῃς abiisse, quam hoc in illud. Et ἐκδιδάσκειν est Ran. 64. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς . . .; Sed cf. infra 244. ἀλλά με δίδαξον. οὕνεκ' A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. Herm. Bergk. εἵνεκ' Harl. 2. (unus, ut videtur) ἕνεκ' Bentl. Dind. Ko. Mein. Teuf. Cf. ad 1217. 1236. et ad Pl. 329.

240. τῶν τόκων Bodl. 8.

243. ἐπέτριψεν] ἔτριψεν R.V. (V. etiam in schol.)

245. μισθὸν μὴ δ' A.

246. πράττει X.

247. ὀμῇ Bodl. 1. 6. 7. Mon. Elb. πρῶτον μὲν γὰρ Suid. v. νόμισμα. θεοῖς mire Reisig.

248. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ vulg. τῷ γὰρ ὄμνυτε (ὤμν. V.); | ἢ A.R.V. Med. 4

σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.
ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. μάλιστά γε.
ΣΩ. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
ΣΤ. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ἦ νομίζετε (et ἔστιν pro ἔστι) conj. Bergk. τῷ νομίζετ'; ἦ . . . Göttling. τῷ δὲ νομίζετ'; ἦ . . . Kayser. Vulgatam corruptam esse post alios recte monuit Kock. Nam ὀμνύναι τινὰ dicebant, non item τινὶ, sensu *jurandi per aliquem.* Ὀμνύναι τινὶ valet *jurare alicui*, ut in Il. α'. 76. Nisi ergo τῷ ὄμνυτε pro τῷ νομίζετε per licentiam comicam posuisse nostrum statuamus (quod tamen vix credibile videtur), reponendum erit id quod cuilibet facile in mentem veniet τῷ νομίζετ'; ἦ . . .; aut ἦ νομίζετε . . .; Quod correxerat fortasse librarius aliquis, constructionem paullo rariorem minus intelligens. De qua constructione cf. Thuc. I. 77. οὔτε τούτοις χρῆται οὔθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. II. 38. ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες. III. 82. ὥστε εὐσεβείᾳ μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον. Herod. II. 50. νομίζουσι δ' ὦν Αἰγύπτιοι οὐδ' ἥρωσι οὐδέν. IV. 63. ὑσὶ δὲ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι. IV. 117. φωνῇ δε . . . νομίζουσι, Σκυθικῇ. IV. 183. γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι. Plat. Eryx. 400 A. κατεσφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι. B. ἐν δὲ Λακεδαίμονι σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι. De Lege 315 D. Paus. Phoc. p. 880. ὑσὶ δὲ ἐς τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσιν οὐδὲ οἰσὶ χρῆσθαι καὶ αἰξίν. Aristid. T. I. p. 89. τὰ κάτ' ἀγορὰν μέτρα, οἷς νομίζομεν. p. 95. οἱ δὲ οἷς νομίζουσιν . . . III. 241. Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι, Καρχηδόνιοι σκύτεσιν. Id. Orat. 46. οὐδὲ γὰρ εἰ Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσιν. V. Abresch. Dil. Thuc. p. 193. Scilicet dativum hoc sensu adsciscit verbum νομίζειν, quando χρῆσθαι valet. Sic στέργειν τινὶ (i. e. ἀρέσκεσθαι), ἀγαπᾶν, &c. Anglice reddas: *What* (*coin*) *then do you use?* De locutione νομίζειν τι (τινὰ) cf. Herod. IV. 59. τούτους μὲν πάντες οἱ Σκύθαι νενομίκασι (sc. θεούς). Plat. Apol. 18 C. οἱ γὰρ ἀκούοντες ἡγοῦνται τοὺς ταῦτα ζητοῦντας οὐδὲ θεοὺς νομίζειν. Eurip. Fr. Inc. I. 3. τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν. Pors. ad Hec. 794. ὄμνυτε V. ὠμνεῖτ' Elb. ἡ libri et vulg. Reponendum ἦ.

251. ἅτ' Mut. 2. Par. 1. ὀρθῶς] ὄντως Herwerden. ἅττ' ἐστίν. ΣΤ. ὀργῶ νὴ Δί' . . . conj. Mein., coll. Av. 462. λέγε θαρρήσας. ΠΕ. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία. Scripserat forsan Comicus, ἅττ' ἔστ'. ΣΤ. ἔγωγε νὴ Δί'.

252. συγγ. A. νεφέλεσιν R. νεφέλαις V. ἐς G.R.V. Bodl. 3. 6. 7. 8. εἰς A. Ald.

253. ἡμετέρεσι R. ἡμετέραις V.X. Bodl. 6. 7. δαίμοσι A.

256. ἐπὶ τί] ἐπὶ τί τὸν X. ἐπὶ τὸν Bodl. 4. οἴμοι, Σώκρατες] Fort. οἴμ', ὦ Σώκρατες. Cf. 219. 222. 314. 736. 784. 866.

257. θύσετε A.G.R.U.W.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 8. θύσητε S.V.Y.X. Mon. Bodl. 6. 7. Mut. 1. 2. 3.

ΣΩ. *οὐκ, ἀλλὰ πάντας ταῦτα τοὺς τελουμένους*
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. *εἶτα δὴ τί κερδανῶ;*
ΣΩ. *λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.*
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί. ΣΤ. *μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·*
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
ΣΩ. *εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.*
ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,

258. *πάντα ταῦτα* A.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 8. Ald. Br. *ταῦτα πάντα* G.R.S.T.V.Y.Z. Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. Leid. 5. Mon. Herm. Dind. Bergk. Mein. *πάντας ταῦτα* conj. Reisk. Ern. Sch. Seager. Recte haud dubie. Friget *πάντα*. Bene monet Seager: "It was not so proper for the encouragement of Strepsiades to say that *all these ceremonies* were performed upon novices, as that *all novices* were initiated in the same manner as himself."

259. *ποοῦμεν* A.R. Bodl. 1. Harl. 1. *ποιοῦμεν* G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3.

260. *τρίμμα* vulg. *τρῖμμα* Mein. Teuf. Add. Kock. Dind. *παττάλη* Elb.

261. *ἀτρέμας* A.G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. *ἀτρεμὶ* R. Bekk. Dind. *ἀτρεμεὶ* Herm. Bergk. Kock. Mein. Teuf. Fritzch. ad Ran. 315. Tres hujus adverbii formae videntur fuisse, *ἀτρέμα* correpta ultima (infra 743. Av. 1244. Ran. 339. Th. 230. Eurip. Or. 258.), *ἀτρέμας* ante vocalem (Ach. 861. Av. 1200. 1572. Eurip. Or. 150. Herod. IX. 54. VIII. 16. &c.), et *ἀτρεμεί*. Infra 390. et Eq. 24. *ἀτρεμεὶ* pro *ἀτρέμα* vel *ἀτρέμας* reposuerim. Cf. ad Ran. 315. In Euripidis Bacch. 1072. pro *ἀτρέμα*, et Hippol. 1358. pro *ἀτρέμας*, utrobique forsan praestat *ἀτρεμεί*. Alexis Athen. 383 D. *ἔγχυλα δ' ἀτρέμα* (sic PVL. *ἀτρεμεὶ* A. *ἀτρέμει* B.) *καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν*. Bekk. Anecd. 460. 20. *Ἀτρέμας: ἠρέμα. καὶ ἀτρέμα λέγουσι καὶ ἀτρεμεῖν* (*ἀτρεμεί*). Nihil certi in hoc loco deduci potest e Ravennatis codicis scriptura, qui *ι* pro *ει* sexcenties exhibeat. De adverbiis in *ι* et *ει* desinentibus dixerunt Blomf. ad Prom. 216. Reisig. Enarr. Oed. C. ad v. 1638. Buttm. Gr. II. p. 452 (ed. 2). Res tamen nondum ad liquidum perducta est. Cf. ad 390. "*ἀτρεμί* R: quae forma etiam v. 390. fortasse est restituenda, ubi libri optimi *ἀτρέμα* praebent. *ἀτρεμεὶ* scribendum esse praecipiunt Theodosius Grammat. p. 75. et Herodianus qui dicitur Epimerism. p. 255, corrigendus ex Boissonadii Anecdotis Vol. I. p. 405. Et ita in Alexidis versu apud Athenaeum IX. p. 383 D. codex Ven. Ejusdemmodi est *ἠρεμὶ*, de quo ad Ran. V. 315. dicetur." DIND. Cf. ad Ran. 315. *ἠρέμα* (al. *ἠρεμεὶ*, *ἠρεμὶ* R.) *πτήξαντες*. *ψεύσει* A.G.Δ.Φ.X.Ψ. &c. *ψεύσῃ* X. *ψεύσῃ* Mon. Elb. *ψεύδει* conj. Bergk. Kayser.

262. *καταπατώμενος* Par. 2. Leid. 5. Bodl. 7.

263. *ὑπακούειν* A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Mut. 1. 2. 3. vulg. *ἐπακούειν* R.V. Bekk. Hirschig. Cobet. Teuf. Mein. Dind. *Ἐπακούειν* de diis potius preces exaudientibus, quam de hominibus dici censet Dind. Cf. ad 274. Vesp. 318. *ὑμῶν ὑπακούων* (l. *ἐπακ.*). Av. 205. *οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος | ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ*. Eq. 1080. Soph. Phil. 1417. *σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον* (loquitur Hercules). Frequens librorum confusio inter *ἐπακούειν* et *ὑπακούειν*. Cf. ad 274. Cobet. N. L. p. 521.

ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
ΣΤ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
ΣΩ. ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις, 271

267. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν A.W.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. μήπω μήπω γ' (sic), . . . Z. μήπω γε μήπω γε, . . . G.R.T.U.V.Y.X.Ψ. Bodl. 4. 6. Mon. Elb. Par. 19. Med. 4. μήπω γε μήπω, . . . S. μήπω (s. γε), . . . Par. 20. Qu. μήπω μήπω, πρίν γ' ἂν . . . Cf. ad Ach. 176. Av. 585. μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ . . . Ran. 845. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν . . . Nil tamen temere mutandum. Cf. 196. μήπω γε, μήπω γ'. Eq. 960. μὴ δῆτά πώ γ' . . . πρὶν ἄν γε . . . ἀκούσῃς &c. 1100. μήπω γ', ἱκετεύω σ' . . . Aesch. Prom. 631. μήπω γε (sc. λέξῃς). Soph. Phil. 1409. μήπω γε, πρὶν ἂν (qu. μήπω, πρίν γ' ἂν) . . . Plat. Phaedr. p. 342 G. μήπω γε, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. Scilicet μήπω γε dicitur, ut μή μοί γε 84. 433. &c. Particula γε eandem anapaesti sedem occupat etiam 401. 1002. Vesp. 581. Lys. 582. Ran. 1065. Pl. 566. Cf. Herm. El. D. M. p. 399.
πτύξωμαι A.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 7. Med. 4. πτύξομαι R.S.X. Bodl. 4. 8. (s. ω). καταβρεχθῶ A.S.T.U.V.Δ.Φ. Mut. 2. Bodl. 7. 8. Par. 8. 20. καταβραχθῶ Par. 2. καταβραχῶ G.R.W.Y.X.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. Par. 19. Med. 4.

268. τὸ δὲ μὴ κυνῆν A.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Schol. ad Vesp. 443. Av. 7. Pl. 469. Eust. p. 1542, 42. τὸ δὲ μὴ κυνὴν R.V. Mut. 2. τὸ δὲ μὴ κοινὴν Ar. τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν Urb. prob. Kust. Reis. Herm. Dind. Bergk. Mein. Kock. Teuf. τὸ δὲ μὴ δὲ κυνῆν Bodl. 1 pr. (ut vid.) τὸ δὲ μὴ κυνέην Salmas. ad Tert. p. 400. Bentl. Br. Wolf. conj. Bergk. et sic fortasse Par. 2. Vera haec scriptura. Κυνέην apte in versu anapaestico legitur, ut γραϊδίων pro γρᾳδίων Pl. 536. ἑπταβοείους Ran. 1017 (sed in trimetro ἑπτάβοιον Soph. Aj. 576.), ἀθροΐζομεν Av. 253. Cf. ad Lys. 589. In anapaesticis solutiones ejusmodi satis frequentes sunt. Aptius etiam hic μὴ quam μηδέ. κακοδαίμον' A.R.T.Δ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Schol. ad Pl. 469. et Av. 7. δύστηνον G.S.V.Φ. Mut. 1. Urb. Herm. Glossema videtur δύστηνον.

269. δῆτ'] δὴ A.

270. ἱεραῖς om. V.

271. κήποις] Qu. κόλποις. ἵστατε νύμφαις A.R.V.Δ.Φ. Ar. &c. ἵσταт' ἐν νύμφαις X. Elb. ἵστατε, Νύμφαι Porson. Possis etiam non male: ἵστατε Νύμφαι (i. e. ὡς N.). Nymphas intellige Oceani ac Tethyos filias, ex quibus constat Chorus in Aeschyli Prometheo Vincto. Tentabam etiam εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς κήποις ἱερὸν χορὸν ἵσταт' ἐν ὑγροῖς (v. 335. vel ἁγνοῖς). Vel . . . πατρὸς πηγαῖς . . . ἵσταт' ἐν (ἐφ') ἁγναῖς. Vel . . . πατρὸς ἐν ἁγναῖς . . . ἵστατε δίναις (Cyprior. Fr. 18. ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ). Quod si verum est Νύμφαις, redde *in honorem Nympharum*. "Exuta imagine fontes imbribus irrigari dicitur." TEUF. Cf. Ibyc. Fr. 1. ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων κῆπος ἀκήρατος.

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχουσιν,

272. Fort. Νείλου 'ν προχοαῖς, quod exhibet Mein. προχοαῖς A.G.R.T.U. W.Y.Z Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 6. 8. 17. 19. 20. vulg. Reis. Herm. Bergk. Kock. Mein. Teuf. προχοὰς S.V. Med. 4. Suid. in ἀρύτεσθε. Quod injuria, opinor, recepit Dind. Aeque sine causa pro προχοαῖς, quod corruptum censet, adjectivum aliquod, ut πράων (Diod. I. 34. πραεῖαν τοῦ Νείλου τὴν ῥύσιν) vel τροφίμων, desiderat Kock, quem adi. χρυσέαις A.F.G.R.T.U.V.Θ.Φ.Χ. Bodl. 1. 7. Par. 1. Leid. 5. Harl. 1. Cant. 3. χρυσέοις W.Z.Δ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. Ar. Par. 6. 17. 19. 20. χρυσοῖς Par. 8. χρυσέοιν Y. χρυσέῃς Reisig. "χρυσέαις non cum synizesi pronunciandum est, sed anapaesti mensuram habet." DIND. Χρύσεος (ex usu Homerico, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ) tragicis, χρυσοῦς comicis (nisi in melicis) tribuit Elmsleius ad Med. 1129. Tragicis modo trisyllabum (Eur. Hipp. 82. Andr. 147. Cycl. 182), modo disyllabum est (Med. 1129), ut θεὸς &c. De correpta prima in χρύσεος v. Elmsl. ad Heracl. 916. Praestat tamen fortasse scribi per contractionem χρυσαῖς. Cf. Av. 614. χρυσαῖσι θύραις. 574. 697. πτερύγοιν χρυσαῖν (in vv. anap.). 1748. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος (v. dact.). Thesm. 108. χρυσέων ῥύτορα τόξων. Inscr. ap. Rose p. 409. στεφανωθέντα χρυσέοις (sic) στεφάνοις πέντε. ἀρύεσθε R. Med. 4. &c. vulg. Bergk. Teuf. Kock. Mein. ἄρυσθε Par. 8. ἀρρύεσθε X. ἀρύτεσθε Suid. in ἀρύτεσθαι. Bentl. Br. Reis. Herm. Dind. Atticum ἀρύτεσθαι, vulgare ἀρύεσθαι esse docet Moeris p. 37. Cf. Thom. M. in h. v. Pors. ad Phoen. 463. πρόχουσιν W.Y.Δ.Ψ.Ω. Cant. 2. 4. Bodl. 8. Ar. Par. 6. 17. 20. Harl. 3 (vel. -οισιν). Bentl. (ex Suida in ἀρύτεσθε) Reis. Pierson. ad Moer. p. 296. πρόχοισιν Bodl. 6. 7. Par. 3. 4. Leid. 5. Pors. (vel προχοῖσιν) Dobr. Herm. Kock. Teuf. Mein. Dind. προχοῖσιν Mut. 2. προχόοισιν A.R.S.V.X. Par. 8. 19. Borg. προχόοις G.U.Z.Θ.Φ. Med. 4. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. 2 corr. πρόχοις Par. 1. προχοαῖσιν Cant. 1. προχόησιν (sic) F.T. προχόοις ἀρύεσθε χρυσέαις Φ. προχοῖσιν Bergk. "Retinui dativi formam anomalam πρόχουσιν, quam non solum Suidae codices optimi, partim sic partim πρόχυσιν exhibentes, confirmant, sed etiam loci Euripidei consensus commendat. πρόχοισιν probabant Porsonus et Dobraeus, cui simplex χουσίν librarios decepisse videbatur. Idem tamen deminutivi formam προχούδιον ex Etym. M. p. 563, 39. memorabat. Dativi singularis exempla χρυσείῃ προχόῳ ex Antimacho apud Athen. XI. p. 468. et ἀργυρέᾳ προχόῳ ex Philoxeno ib. XV. p. 685. memoravit Berglerus." DIND. Vera scriptura videtur πρόχουσιν, ab πρόχους, ut χουσὶν a χοῦς, βουσὶν a βοῦς. Declinatur enim sic, saltem apud probos Atticos scriptores, πρόχους, πρόχου (non πρόχοος), πρόχῳ (non προχοΐ), πρόχουν &c., sc. ut νοῦς, νοῦ, νῷ, νοῦν, &c. Forma Epica et soluta est, πρόχοος, προχόου, προχόῳ, πρόχοον, &c. Homero dativus pluralis foret προχόοισιν, Attico scriptori πρόχουσιν. Moeris: Πρόχους, Ἀττικῶς. κατάχυσις, Ἑλληνικῶς. Exempla pauca afferam. Hom. Il. ρ'. 91. προχόῳ . . . καλῇ χρυσείῃ. ω'. 304. πρόχοον. Od. ρ'. 91. χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα | καλῇ, χρυσείῃ. σ'. 396. πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. Hesiod. Th. 785. ἐν χρυσέῃ προχόῳ. Soph. Ant. 430. χαλκέας . . . πρόχου. Eur. Ion 434. χρυσέαις | πρόχουσιν [πρόχοισιν al.] ἐλθὼν . . . δρόσον καθήσω. Anaxandr.

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Athen. 131. χιόνος τε πρόχουν. Xenarch. Athen. 235. ἐξάρας πρόχουν. Philoxen. Athen. 685 D. ὕδωρ . . . ἐν ἀργυρέᾳ προχόῳ φέρων. Antimach. ibid. 468 A. χρυσείῃ προχόῳ. Alciphr. III. 47. προχόην (πρόχουν aut προχύτην?) . . . ἀργυρᾶν. Altera forma est προχύτη. Ion Eleg. 2, 2. κρητῆρ' . . . κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέαις. Et tertia forma προχοῖς (Xen. Cyr. VIII. 8. 10). De voce πρόχους v. Moerin. p. 296. Deminutivum est non προχούδιον (ut vulgo legitur in Etym. M. l. l.), sed προχοίδιον, ut βοίδιον a βοῦς, νοίδιον ab νοῦς. Cratinus ap. Poll. X. 71. τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου, | τοὺς δ' ἐκ καδίσκου. Strattis ap. Athen. p. 473. Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου.

274. ὑπακούσατε A.G.S.T.V.Z.Θ.X. Bodl. 1. 4. Par. 1. 19. 20 corr. Harl. 1. Med. 4. Reis. Kock. Teuf. Hirschig. (Ann. Crit. p. 70.) Cobet. ἐπακούσατε U.W.Y.Δ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Par. 6. 8. Br. Herm. Dind. Bergk. Mein. ουπακούσατε (sic) R. Cf. ad 263. Vera scriptura videtur ὑπάκουσατε, i. e. *auscultate*, Anglice, *hearken*. Non enim invocantur Nubes ut simpliciter facilem praebeant aurem (263), sed ut veniant ac se ostendant. Cf. 360. οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν &c. (ubi Socrati respondet Chorus). Lys. 877. ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ | ὑπάκουσον. Ach. 406. Vesp. 273. Athenion. Athen. p. 660. τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς | ἡμῖν ὑπακούειν. Herod. IV. 141. Ἱστιαῖος δὲ ἐπακούσας (ὑπακ. recte Cobet.) τῷ πρώτῳ κελεύσματι &c. Plat. Soph. 217. πάντες γὰρ ὑπακούσονταί σοι πράως. 227. καί μοι τὸ μετὰ τοῦτο ἐπάκουε (l. ὑπάκουε) &c. Phil. 25. ἄν πέρ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος (ὑπήκοος?) γίγνηταί τις θεῶν. Anacreon Fr. 2. σὺ δ' εὐμενὴς | ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ' | εὐχωλῆς ἐπακούειν (-αις δ' εὐχωλαῖς ὑπακούειν?). Bion. id. I. 95. καί μιν (τὸν Ἄδωνιν) ἐπαείδουσιν· ὁ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει (imo οὐχ ὑπακούει). Thuc. VII. 18. αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. Plut. de def. orac. p. 419 B. δὶς μὲν οὖν κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακοῦσαι τῷ καλοῦντι. Theophrast. Char. 28. καὶ κόψαντος τὴν θύραν ὑπακοῦσαι αὐτός. Act. Apost. XII. 13. κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι. Cf. tamen Th. 628. Aesch. Cho. 725. ὦ πότνια Χθὼν . . . νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον. Trag. inc. Fr. 216 W. εὐχομένων ἐπακούσατε (ἁμῶν). ἱεροῖσι A.G.R.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. ἱεροῖς S.T.V. Mut. 2. ἱερεῖσι (i. e. ἱερεῦσι, cum gl. ὑπηρέταις) Cant. 3. Θεοῖσι alius Dobraei Cant. Veram lectionem esse ἱερεῦσι jamdudum ipse suspicatus eram. Praecessit enim jam θυσίας mentio, post quam apte memorantur ejus oblatores, οἱ ἱερεῖς. Sed unus tantum hic est ἱερεύς. Cf. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ. χαρεῖσαι R.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Harl. 3. φανεῖσαι A.S.T.V. Mut. 2. Par. 1. Leid. 5. Harl. 1. 2. Bodl. 1. (in ras.) 7. Cant. 3. et v. l. ap. Schol. Vera scriptura fortasse est τοῖς ἱερεῦσι φανεῖσαι. Quamquam obstare videntur hi loci, Thesm. 978. καὶ Πᾶνα . . . ἄντομαι, . . . ἐπιγελάσαι προθύμως ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις. 313. λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς φανέντας ἐπιχαρῆναι (χαρέντας ἐπιφανῆναι?). Eur. Iph. A. 1525. ὦ πότνια, θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα πέμψον . . . στρατὸν &c. 200. Cycl. 367. Tro. 529. Soph. Ant. 149. ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τῷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα (ἄρτι χαρεῖσα?) Θήβᾳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀέναοι Νεφέλαι, στρ.
ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος

275. ἀέναοι R.U.W.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6 pr. 8. Par. 17. 20. ἀένναοι A.G.S.T.V.Y.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. Par. 1. 3. 6. 8. 19. Med. 4. Gl. Vict: ἀεὶ ῥέουσαι καὶ στάζουσαι. Anglice, *ever-dripping*. Ran. 1309. ἀενάοις ... κύμασι. Post Νεφέλαι virgulam temere omittit Mein. Se ipsas alloquuntur Nubes, ut in v. 299. παρθένοι ὀμβροφόροι, ἔλθωμεν &c.

276. δροσεραὶ Reisk. δροσερὰν ... βαρυαχέος om. Δ. εὐάγητον (εὐάγοιτον Mut. 3.) libri et vulg. Suid. in h. v. εὐάγητοι vel εὐγάθητοι vel εὐάντητοι Bentl. εὐάγητοι (*agiles*) Toup. ad Suid. III. 305. II. 367. (coll. Div. Jud. Ep. V. 12. νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι) Reisk. Br. Wolf. εὐάχητον Bos. Fortasse recte. Nisi obstat sequens βαρυαχέος. Gl. B: εὐκίνητον. Gl. Par. 17: λαμπράν. Suidas καθαρὰν, λαμπρὰν explicat. Per λαμπρὰν explicat etiam Elmsleius ad Bacch. 662., ubi de voce εὐαγὴς (εὐαυγὴς Hemst.) disserit. "εὐάγητον] Scholiastae duplex interpretatio est, πανταχοῦ φερομένην ἢ λαμπράν. Priorem qui probarunt, pro εὐήγητον dictum acceperunt, frigido epitheto. Recte alii λαμπράν: quo sensu non raro εὐαγὴς dicitur. V. Elmsl. ad Eur. Bacch. 660." DIND. Qu. εὐάχητον, *gravisonam*, Anglice *loud-sounding, thundering*. (Propter tonitrua, quae nubes comitantur: unde in v. 292 Socrates senem rogat, ᾔσθου φώνης ἅμα καὶ βροντῆς &c., ex quo apparet Nubes cum fremitu terribili in scenam descendisse. Et v. 375. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Eur. Hipp. 1272. ποτᾶται 'πὶ γαῖαν εὐάχητόν θ' ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον. Ion 883. ἀχεῖ | μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους. Alc. 918. πολυάχητος δ' εἵπετο κῶμος. Pind. P. II. 14. εὐᾶχέα ... ὕμνον. Arist. Av. 1750. βαρυαχέες ... βρονταί.) Vel εὐαύγητον, *fulgentem, splendentem*. (Aesch. Prom. 1028. εἰς ἀναύγητον μολεῖν | Ἅιδην. Aristoteles Athen. 695 A. μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.) Vel εὐαχῆ (εὐηχῆ), τοῦ ... Vel εὐαγῆ (εὐαυγῆ), τοῦ ... (Aesch. Pers. 466. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ [al. εὐαυγῆ] στρατοῦ. Eur. Bacch. 662. λευκῆς χιόνος ... εὐαγεῖς [εὐαυγεῖς?] βολαί. Suppl. 652. ἔστην θεατὴς, πύργον εὐαγῆ [εὐαυγῆ?] λαβών. Rhes. 304. αὐχένα ... χιόνος ἐξαυγέστερον [εὐαυγ?]. Plat. Tim. 58 D. ἀέρος ... τὸ εὐαγέστατον ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος. Inter se opponuntur εὐαγέστερον et σκοτωδέστερον Legg. XII. 952 A. Parmen ap. Clem. Al. p. 732. εὐαγέος ἠελίοιο. Hippocr. καθαρὰ καὶ εὐαγέα. Hesych. Εὐαγές: ... εὔοπτον. Denique Sol εὐαγὴς κύκλος dicitur ap. Phot.) Vel εὐαλδῆ, τοῦ ... Nusquam alibi, opinor, legitur εὐάγητος. Sed postulari verbum potius aliquid videtur, id quod ostendit, ni fallor, et sententia loci (cujus constructio, ut vulgo legitur, graviter laborat, non liquet enim unde pendeat accusativus δροσερὰν φύσιν), et sequentia verba ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον (i. e. δροσερὰν φύσιν) &c., quae repetitio sunt verborum δροσερὰν φύσιν ... Cf. Schol: τινὲς οὖν εἰς τὸ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον προστιθέασι τὸ ἀφεῖσαι ... τοῦτο δὲ ἐν οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων βιβλίων εἴρηται. Vide igitur an reponendum sit ἐκδῦσαι, τοῦ ... Respondet in antistropha εὔανδρον γᾶν. His scriptis aliter sentio. Accusativus δροσερὰν φύσιν pendet ab ἀρθῶμεν φανεραὶ (= φήνωμεν). Nubes intrant δροσερὰν φύσιν indutae, mox eam exuunt v. 288.

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα
καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαισιν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα

278. βαρυαχέος A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. βαρυηχέος V. Bodl. 7. Mut. 1. 2. Cant. 3. Harl. 2. Leid. 5. et Suid. Schol. R: μέγα ἠχοῦντος. Cf. Av. 1750. ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί. Soph. Oed. C. 1561. ἐπὶ βαρυᾰχεῖ . . . μόρῳ (longe alio sensu).

279. ἔπι A.

281. τηλεφανεῖς σκοπιὰς] Veram hic scripturam suspicor esse ἵνα τηλεφανοῦς σκοπιᾶς (Anglice, *from a commanding height* or *point of view*) ἀφορώμεθα καρπούς τ' &c. Ita vis apparet praepositionis in composito ἀφορώμεθα. Quomodo enim σκοπιὰς prospicere apte dicantur Nubes, quae ipsae has σκοπιὰς occupent? Contra aptissime dicuntur ἀπὸ τηλεφανοῦς σκοπιᾶς res subjectas oculis lustrare, arva, flumina, et mare. V. Il. IV. 275. Od. IV. 524. &c. et Add.

282. καρπούς τ' ἀρδομέναν A.U.V.Δ. Par. 8. Dobr. Dind. Bo. Kock. Teuf. καρπούς τ' ἀρδομένην A.S. Bodl. 1. Harl. 1. Med. 4. καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' G.T.W.Y.Z.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 3. Ar. Mut. 2. 3. Par. 6. 17. 20. &c. Wolf. Bergk. Mein. καρπούς τ' ἀρδομένην θ' R.Θ.Φ.X. Par. 19. καρποὺς ἀρδομέναν (s. η) Cant. 2. καρποὺς ἀρδομένην Cant. 3. καρπούς τ' ἀρδομέν' ἀντ Mut. 1. καρποὺς ἀρδομέναν θ' Reisig. Herm. καρπούς τ' ἀλδομέναν ἱερὰν χθόνα Br. ex conj. (Aesch. Sept. 11. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. 557. ἀλδαίνειν κακά.) κήπους τ' ἀρδομέναν θ' . . . conj. Bergk. κρήναις τ' (vel κρουνοῖς τ') ἀρδομέναν . . . conj. Kock. (quem vide.) "Locus nondum perpurgatus" (Mein.). Istud θ' nihil aliud est quam τ', quod quum ex clausula excidisset, in alienum locum invectum est. Passivae certe vocis est ἀρδομέναν, non mediae. χθονά θ' ἱερὰν Mon.

283. καὶ . . . κελαδήματα om. Δ.

284. κελάδοντα] Qu. κελαδοῦντα. Thesm. 44. κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω· Pac. 802. Ran. 683. 1527. Vel στενάχοντα, quum mox praecesserit κελαδήματα.

286. μαρμαρέαισιν αὐγαῖς C.S.V. Mut. 3. Par. 6. Bodl. 7. Br. μαρμαρέῃσιν αὐγαῖς T. μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς A.G.R.Z.Θ.X. Harl. 1. 2. Par. 19. Leid. 5. Borg. Bodl. 1. 4. Mut. 1. Med. 4. Suid. Reis. Herm. Dind. recc. μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς U.W.Y.Δ.Ω. Bodl. 6. 8. Mut. 2. Par. 8. 17. 20. Cant. 1. 2. Ald. μαρμαρέοισιν ἐν αὐγαῖς Cant. 4. Harl. 3. Praestat, opinor, μαρμαρέαισιν αὐγαῖς, et in v. ant. 310. παντοδαπαῖσιν ὥραις. Librarii saepe praepositionem ἐν inferserunt, ut in Avib. 1070. 1735. Cf. ad Soph. El. 487.

287. νέφος ὄμβριον A.G.R.V.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. &c. ὄμβριμον νέφος Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7. νεφέλας ὄμβριμον νέφος T.

289. ἀθανάταις ἰδέαις A.G.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut.

τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ᾔσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;

ΣΤ. καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
κεἰ θέμις ἐστὶν, νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ, χεσείω.

ΣΩ. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι;

2. 3. Par. 6. 17. 19. 20. vulg. Cant. 2 pr. ἀθανάτοις ἰδέαις Z. Mut. 1. Par. 8. Cant. 2 corr. ἀθανάτας ἰδέας R. et v. l. ap. Schol. Reis. Herm. Dind. Bergk. Kock. Teuf. Mein. Veram scripturam suspicor esse ἀθανάτοι' ἰδέας, quae facile in ἀθανάτοις ἰδέαις depravari potuisset. Pendet autem genitivus ἰδέας, ut videtur, ab ἀποσεισάμεναι, Anglice, *having shaken off from our immortal form.* Suspicabar aliquando accusativum esse ἀθανάτας ἰδέας (vel ἀθάνατόν τ' ἰδέαν), per appositionem ad νέφος ὄμβριον additum, ut forma immortalis seu coelestis Nubium illa ipsa caligo sit imbrifera, quam indutae in orchestram ingressae essent; nunc autem, exuta illa forma seu specie, ad instar nubium comparata, homines mortales se ostendant. Sed praestat, opinor, altera interpretatio. Brunckius connectit ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα. Quod ad declinationem ἀθανάτας, cf. Thesm. 1052. ἀθανάταν φλόγα. Aesch. Cho. 620. Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα. Eur. Phoen. 237. ἀθανάτας θεοῦ (Dianae). Med. 807. χώρας ἀπορθήτας (ita liber Flor.). Soph. Ant. 338. γᾶν ἄφθιτον ἀκαμάταν. V. Elmsl. Med. p. 207. Usitata forma genitivi est ἀθανάτου. Cf. Pind. Fr. 86. ἀθανάτοις τιμαῖς. Soph. Oed. R. 904. ἀθάνατον . . . ἀρχάν. Herod. IV. 144. ἀθάνατον μνήμην. Phil. 1420. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον. Plat. Crat. 417. παρέχει . . . ἀθάνατον αὐτήν. Symp. p. 108 D. ἀρετῆς ἀθανάτου. 208. ἀθάνατον μνήμην. Xen. Mem. II. 1. 31. ἀθάνατος δὲ οὖσα. Dem. p. 1397. δόξαν ἀθάνατον. p. 1488. χάριν ἀθάνατον. Lysias II. 81. ἀθάνατον μνήμην. Isocr. p. 22 C. ἀθάνατον τὴν μνήμην καταλιπεῖν. p. 57 E. ἀθάνατον τὴν μνήμην. [Adde Epigr. ap. Ahrens Dor. p. 579. ψυχὰν δ' ἀθανάταν.]

291. καλοῦντος X. καλέσαντος om. Bodl. 7.

293. καὶ σέβομαί γ'] σέβομαι δῆτ' malit Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811 Male. Redde: *Et quidem veneror.* Anglice, *Yes, and also do I venerate it.*

294. οὕτως γὰρ V. Mut. 1. οὕτω γὰρ Mut. 3. Bodl. 6.

295. κεἰ θέμις ἐστὶν (sic A.G.R. Bodl. 8. &c. ἐστὶ Bodl. 1. 6. 7. Ar.), νυνί γ' (sic R. &c. νῦν Par. 4. Cant. 3.) ἤδη libri. Νυνί γ' legitur praeterea Pac. 326. 337. Ran. 276. V. Elmsl. ad Ach. 108. Sed praestat fortasse καὶ νῦν ἤδη, κεἰ θέμις ἐστὶν, &c. Vel κεἰ θέμις ἐστίν γ', ἤδη νυνὶ, &c. Vel καὶ, κεἰ θέμις ἐστὶν, νῦν ἤδη, &c. (Haeserat forsan librarius aliquis in voculis similibus καὶ et κεἰ.)

296. σκώψῃς . . . ποιήσῃς A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. Par. 6. 8. 17. 19. 20. Ald. σκώψῃς . . . ποιήσεις (corr. ῃς) Bodl. 8. σκώψεις . . . ποιήσεις Bodl. 1. 4. Br. σκώψει . . . ποιήσεις Elmsl. ad Ach. 278. Dind. Cobet. &c. Tertia persona σκώψεται legitur Ach. 854. Cf. Ran. 298. οὐ μὴ καλεῖς μ', | ὤνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα; Eccl. 1144. οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς, | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως καλεῖν (leg. καλεῖς) γέροντα . . .; Soph. Tr. 1183. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Eur. Bacch. 343. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰὼν, | μηδ'

ἀλλ᾽ εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

παρθένοι ὀμβροφόροι, ἀντ.
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος, ὀψόμεναι πολυήρατον·
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε
παντοδαπαῖσιν ὥραις·
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί; Hipp. 606. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἅψει πέπλων; V. Elmsl. ad Med. 1120. In fine versus interrogationis notam posuerim. μηδὲ] μὴ δὲ Bodl. 4. οὐδὲ V. Mut. 1. γ' ἅπερ Borg. τραγοδαίμονες C.D.

297. τι] τοι Mut. 2. 3. Elb. Bodl. 6. 7. 8. Vix sanum ἀοιδαῖς: mira enim locutio, cujus exempla desidero, κινεῖσθαι ἀοιδαῖς. Qu. ἀοιδῶν (θεῶν). Vel ἀοιδὸν (Hom. Od. γ'. 267. ἀοιδὸς ἀνήρ. Eur. Hel. 1109. ὄρνις ἀοιδοτάτα. Theocr. XII. 7. ἀηδὼν | συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν). Vel potius ἀείδειν. C. F. Hermanni conjecturam ἀοιδῆς receperunt Kock. Mein. Dind. (Sc. ut σμῆνος σοφίας in Platonis l. l.) Quod vix placet. Qu. θεᾶν . . . ἀοιδᾶν.

300. χθόνα A.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 8. Par. 8. 17. ἐς χθόνα G.R.S.V. Z.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. Cant. 3. 4. Harl. 1. 2. Mut. 1. 2. et (extra lin.) U. Bodl. 6. Par. 6. 19. 20. Mon. εἰς χθόνα T. εὐχθόνα Borg. Haud dubie ex interpretatione est ἐς. Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν om. R. ἐς εὔανδρον Par. 8. γαῖαν Mon. Mox virgulam posui post Κέκροπος.

306. ὑψερεφεῖς A.D.U in lit. V. Mut. 1. 2. 3. Δ.Φ. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Med. 4 corr. Bentl. Br. ὑψηρεφεῖς R.S.T.Θ.X.Ω. Borg. Leid. 5. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 3. 4. 6. 19. Bodl. 7. Med. 4 pr. ὑψιρεφεῖς G.W.Y.Z.Ψ.Ω. corr. Bodl. 6. 8. Par. 1. Bodl. 3. Par. 8. 17. 18 in ras. Cant. 2. Ald. Cf. Lob. ad Phryn. p. 685. Hom. Il. ε'. 213. ὑψερεφὲς μέγα δῶμα. Incert. ap. Cramer. Anecd. III. 237, 23. Ζηνὸς ὑψηρεφὴς (ὑψερ. Bergk.) δόμος. καὶ om. Mut. 1.

307. πρόσοδοι] πρόδομοι R.V. soli, ut videtur.

310. παντοδαπαῖς ἐν A.C.D.E.R.S.T.V.Δ.Θ.X. Par. 1. 6. 19. Bodl. 1. 7. Cant. 3. Harl. 1. Br. Herm. Dind. recc. παντοδαπαῖσιν ἐν G.Φ.Ψ. Mut. 1. 3. Par. 8. 17. 20. Bodl. 6. 8. Ald. Malim παντοδαπαῖσιν ὥραις. Cf. ad 286.

311. ἦρί τ'] Fort. ἦρι δ'. 313. μοῦσα R.

ΣΤ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ', ὦ Σώκρατες, αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;
ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερὰς ἐπιθυμῶ.
ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι. ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;
ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν ἔσοδον. ΣΤ. νῦν ὁρῶ ἤδη μόλις αὐτάς.

314. *φράσον μοι* X. *εἴσ'* A.Δ.Φ. &c. *εἰσιν* R.X. *εἰσὶν* (om. ὦ) Bodl. 4.

315. *ἡρῷναι* G.Δ.Φ.X. &c. *ἡρῶναι* A. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. Ἡρῴνη Attice, ut *γῄτης, ᾔθεος*, &c.

319. *ἀκούσας* Δ.

320. *λεπτολογεῖν*] Qu. *λεπτολογεῖσθ'*. Vel *καὶ λεπτολογεῖσθαι τε ζητεῖ*. *Διαλεπτολογοῦμαι* est infra 1496. Et *μικρολογεῖσθαι* dixit Eupolis ap. Poll. II. 124. Sed forma activa est Lucian. Bis accus. 34. *χαίρει γὰρ . . . τὰ τοιαῦτα λεπτολογῶν*. Ran. 828. *καταλεπτολογήσει πλευμόνων πολὺν πόνον*. *ζητεῖ*] *χρῄζει* Herw. ad Oed. R. 658.

321. *νύξασ'*] *μίξασ'* Mon. Bodl. 4. Cant. 4. Elb. Vide Schol. *ἑτέρῳ*] *ἑτέρου* conj. Seager.

322. *εἴ πως*] *εἴπερ* Cant. 2 corr. Qu. *εἴπερ γ'*. *φανερῶς* vulg. *φανερὰς* Halbertsma. Kock. Mein. Idem ipse conjiceram.

323. *νυν* G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c. *νῦν* A. *Πάρνηθον* X. Bodl. 7. Mut. 2. et Schol. Lys. 665 (ubi etiam *περὶ* pro *πρός*).

324. *ἥσυχα αὐτὰς* U pr. m. Par. 8. (ut vid.) Bodl. 4. *ἥσυχ' αὐτὰς* Vind. 257. Junt. *ἥσυχος αὐτὰς* A.C.D.Z.Δ.Θ corr. Φ. Par. 1. 17 pr. Ar. *ἡσύχως αὐτὰς* G.R.S.T.V.X. Mut. 1. 2. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 7. Borg. Cant. 2 corr. 3. Med. 4. Par. 3. 4. 6. 17 corr. 19. *ἥσυχα ταύτας* E.U. sec. W.Y.Ψ.Ω. Mon. Elb. Bodl. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ald. Bentl. Br. Reis. Herm. *ἥσυχα ταύτης* Par. 2. *ἡσυχῇ αὐτὰς* Elmsl. (in Diar. Class. Lond. XI. p. 138). Dobr. Dind. Mein. Bergk. Teuf. *ἡσυχῇ αὐτὰς* Kock. Ἡσυχῇ legitur Pl. 692. 735. Aesch. 33, 1. Multo autem hic aptius est *αὐτὰς* quam *ταύτας*, ut monuit Dind., idemque legisse videtur schol. Apud Pindarum *ἁσυχᾶ* Pyth. 11, 55. Nem. 7, 82. Gl. Br: *ἥσυχα, ἡσύχως*.

325. *αὗται*] Quum jam praecesserit *αὗται*, vide an *καὶ δὴ* reponendum sit.

326. *ὡς οὐκέθ' ὁρῶ* Ψ. unus, ut videtur. *παρὰ* A.R.W.Y.Δ.X. Mut. 2.

ΣΩ. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες.

3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Par. 6. 8. 17. 19. vulg. πρὸς G.S.V.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Pors. ad Orest. 679. Scribendum forsan κατὰ, ut in Fr. 343. εἴσοδον plerique libri et vulg. ἔσοδον V. Mut. 1. 2. 3. Quae vera scriptura videtur. ἤδη νυνὶ μόλις ὁρῶ F.S.T.V.W.Y.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 6. 7. Ar. Mon. Par. 6. 17. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. Elb. et tres Brunck. ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ Θ.X. (γρ. εἶδον) Par. 19. 20. Borg. Vind. 257. Bodl. 8. Ald. ἤδη νυνὶ μόλις ἀθρῶ Cant. 3. ἤδη νυνὶ μόλις εἶδον Par. 8. ἤδη νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ A.G.Z.Φ. Urb. Harl. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Par. 1. Kust. ἤδη νῦν μόλις ἀθρῶ P. ἤδη νῦν γε μόλις ὁρῶ που U. ἤδη νυνὶ (corr. νῦν γε) μόλις ὁρῶ ποῦ Δ. ἤδη νῦν μόλις οὕτως R. Med. 4. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως Herm. Dind. Teuf. Kock. Bergk. Mein. ἤδη καθορῶ μόλις αὐτὰς Reisig. ΣΩ. νυνὶ μάλ' ἀθρῶν βλέπε πρὸς τὴν εἴσοδον ἤδη. | νῦν γέ τοι . . . Pors. Praef. Hec. p. 52 Sch. (De qua correctione Herm. El. D. M. 403: "Hoc non emendare est, inquit, sed ipsum versus facere.") Ηδη διορῶ μόλις οὕτως Fritzch. ad Th. 658. Gl. Harl. 2: αὐτάς. Ex interpretatione videntur esse ὁρῶ, ἀθρῶ, εἶδον, quae invecta οὕτως expulerint; nisi statuas potius οὕτως corruptum esse in ὁρῶ, &c. Quod ad μόλις οὕτως, cf. Thuc. VI. 23. μόλις οὕτως οἷοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν &c. Dem. p. 1440. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς . . . Plut. Pomp. 13. μόλις ἐπαύσατο οὕτω. Tentabam ἤδη νυνὶ μόλις ἀθρῶν, producta penultima ut in κιχλῶν Av. 592. Cf. Soph. Oed. C. 252. οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, ὅστις ἂν &c. Lex. S. G. p. 350. ἀθρεῖν: τὸ περισκοπεῖν καὶ μετὰ ἐπιτάσεως ὁρᾶν. Vel παρὰ τὴν εἴσοδον αἱδί (αὗται). ΣΤ. νυνὶ μόλις οὕτως. (Sed dactylum abs quarto pede versus tetrametri anapaestici omnino arcendum esse jure videtur statuere Porsonus; quamvis hac de re dubitet Herm. El. D. M. p. 402. Correctione egent, opinor, Vesp. 350. 397.) Quare vide an legendum potius in hunc modum: παρὰ τὴν ἔσοδον. ΣΤ. νυνί γ' ἤδη μόλις οὕτως. Vel παρὰ τὴν ἔσοδόν γ' αἱδί (αὗται, vel . . . ἔσοδον καὶ δή). ΣΤ. νυνὶ (νῦν δή, νῦν τοι) μόλις οὕτως. Vel παρὰ τὴν ἔσοδόν γ' αἱδὶ (αὗται) νυνί. ΣΤ. μόλις οὕτως. Vel παρὰ τὴν ἔσοδον καὶ δὴ νυνί. ΣΤ. μόλις οὕτως. Vel νυνί γ' ἤδη παρὰ τὴν ἔσοδον. ΣΤ. μόλις οὕτως. Ἐσελήλυθε in εἰσελήλυθε ab librariis corruptum est in versu anapaestico Thesm. 657. ζητεῖν εἴ πού τις κἄλλος ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι (ubi Elmsleii conjecturam εἰσῆλθεν non debebat recipere Dind.). Et ἐσιδόντ' legitur in v. anapaestico Aesch. Pers. 911. Ἔσοδον hic damnat Porsonus Praef. Hec. p. 51 Sch., qui omnia ex ἐς composita comicis abjudicat. Quod tamen in senariis non licuit, anapaesticis facile concedi potest, cujus metri licentia satis magna est. Cf. ad Thesm. 657. Particulae νυνί γ' ἤδη sunt 295. ἤδη νῦν Aesch. Ag. 1578. Hom. Il. α'. 456. ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον. Particulas ἤδη νῦν ab Atticis usurpari negat Reisig. C. p. 158. Οὕτως e glossa superesse tanquam indicem diversae lectionis suspicatur Fr. Thiersch. p. 667. Locus nondum sanatus. Dedi παρὰ τὴν ἔσοδον. ΣΤ. νῦν ὁρῶ ἤδη μόλις αὐτάς. V. Add.

327. νῦν γέ τοι om. R. κολοκύνταις A.R.S.T.V.Δ.Φ.X. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 18. 19. &c. κολοκύντας G. Bodl. 4. Ar.

329. θεοὺς Cant. 1. 2 pr. ᾔδης Mut. 1. 3. Par. 17. Br. Herm. Teuf

ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.

ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὁτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστὰς, Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας· κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας, οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι αὐτὰς μουσοποιοῦσι.

ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμὰν,

ᾔδεις A.G.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ. Mut. 2. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 6. 8. 19. Bergk. Kock. ᾔδησθ' Bl. Mein. Hirsch. Cobet. Dind. Etym. M. p. 420, 12. ᾔδεισθα. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ει, τὸ δὲ Ἀττικώτερον διὰ τοῦ η. Εὔπολις. Cf. ad Eccl. 551. ᾔδεισθα (ᾔδησθα Br.). Th. 554. ὅσα γὰρ ᾔδεις (ᾔδησθ'?) ἐξέχεας ἅπαντα· Soph. Ant. 447. ᾔδης τὰ κηρυχθέντα μὴ (ᾔδησθα κηρυχθὲν τὸ μὴ?) πράσσειν τάδε; Tr. 988. ἐξῄδης (ἐξῄδησθ'?) ὅσον . . . Eur. El. 926. ᾔδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γαμῶν γάμον. Cycl. 108. πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός; Plat. Euthyd. p. 277 E. ηδησθα (sic membr.). Rep. I. 337 A. Menon. 80 D. Euthyphr. 15 D. Hom. Od. τ'. 93. πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμοῦ ἔκλυες αὐτῆς. Legitur tamen ᾔδεις (non ᾔδης) in codice perantiquo Hyperidis C. 33. Cf. ad Pl. 684.

330. καὶ καπνὸν] δάσκιον Dawes. p. 219. καπνὸν C.S.T.V. Harl. 2. Bodl. 7. Mut. 2. Par. 3. 5. Leid. 5. σκιὰν A.G.R.U.Y.Z.Δ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. Borg. Par. 6. 8. 17. 19. Ar. Suid: Καπνοῦ σκιὰ . . . καὶ παροιμία. Καπνὸν εἶναι ἡγούμην. Eupolis ap. Schol. Nub. 253. καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάν. Soph. Phil. 946. κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νέκρον ἢ καπνοῦ σκιάν. Ant. 1170. τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς | οὐκ ἂν πριαίμην. Eur. Meleag. Fr. 20. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ | γῆ καὶ σκιά. Melan. Fr. 27. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

331. οἶσθ' ὁτιὴ A.G.R. (ὅτιη, sic) U.V.W.Z.Δ.Χ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Par. 17. 19. Med. 4. Br. Reis. Dind. Bergk. ἴσθ' ὁτιὴ Y. Bodl. 7. οἶσθ' ὅτι Φ. Bodl. 1. Harl. 1. 3. ἀλλ' ἴσθ' ὅτι Mut. 2. Par. 8. Herm. Lenting. Kock. Teuf. Mein. ἀλλ' ἴσθ' ὁτιὴ T. Par. 6. Harl. 2. Teuffel sic explicat: "Falsus eras, οὐ γὰρ (οὕτως ἔχει), ἀλλ' ἴσθ' ὅτι," coll. 232. Vera scriptura, ni fallor, est ᾔδησθ' ὅτι (cf. ἡγούμην v. praec.).

332. Θουριομάντεις (sic) Herm. Kock. Teuf. Recte. θουρ. vulg. Dind. Bergk. Teuf. Mein. σφραγιδωνυχ. A. In fine versus colon ponit Kock.

333. Cancellis includit Bergk. ἀσματοκάμπας V. Cf. Ran. 966. σαρκασμοπιτυοκάμπται.

334. Om. X. del. Both. Bergk. prob. Mein. ut interpolatum damnat etiam Hirschig. Ann. Crit. p. 70. ταύτας vulg. Lege αὐτάς. μουσοποιοῦσι A.R.V. Mon. Elb. et omnes, opinor, libri, et vulg. μουσοποιοῦσιν Herm. Dind. &c.

335. ἐπόουν R. hic contra metrum. ὑγρᾶν νεφελᾶν (bis supr. ῶν) Cant. 2. et Harl. 3. στρεπταίγλαν A.G.S.T corr. V.Δ.Φ pr. m. Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 19. Elb. Suid. in v. Bentl. Br. Wolf. στρεπταίγλας R. στρεπταίγλην Bodl. 4. στρεπταιγλᾶν T pr. m. X. (ut vid.) Par. 8. Reis. Herm. Dind. Bergk. Kock. Teuf. Mein.

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας
τε θυέλλας,
εἶτ' ἀερίους διερούς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶν
κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.

στρεπταίγλᾶν (sic) Ald. Schol. R.V: στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν ἴγλαν καὶ ἀφανίζουσαν. Mox schol. V: ἔστι δὲ ἡ γενικὴ τὸ ὑγρᾶν νεφελᾶν καὶ στρεπταιγλᾶν, εἴπερ οὕτω γράφεται, &c. Gl. Cant. 2: στρεπταιγλᾶν. εἰ δὲ στρεπταίγλαν γράψεις, οὕτω γὰρ ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, &c. Unde de vera scriptura hujus vocis jam olim dubitatum esse constat. Praestat, opinor, στρεπταίγλαν, i. e. *tortum fulgur emittentem*, ut bene vertit Bentleius. Hodie στραπταίγλαν (alt. Bentleii conj.) legit Dind. V. Add.

336. θ' om. A. ἑκατογκεφάλα A.G.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 1. Suid. ἑκατοντακεφάλα T.U.W.Y.Z.X.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. 7. 8. Leid. 5. Mut. 3. Ar. Par. 8. 17. 19. ἑκατογκεφάλους Harl. 1. Bodl. 1. Verum videtur ἑκατογκεφάλου (aut -ω). Cf. Ran. 473. Ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος.

337. ἀερίας διερὰς A.G.R.S.V. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. Bodl. 1. 6. 7. 8. Dind. Ko. Teuf. ἀερίας διερᾶς Par. 5. Reisig. ἀερίους διερούς D. Par. 19. Br. Herm. Wolf. Mein. (qui ad οἰωνοὺς ista referunt.) ἀερίους διερὰς A. αἰθερίους . . . malit Mein. (ne in uno codemque commate legantur ἀερίους et ἀερονηχεῖς.) ἀερίας, διερὰς, γαμψοὺς . . . vulg. εἶτα δι' αὔρας διερὰς γαμψοὺς . . . conj. Kock. εἶτ' εἰρεσίᾳ διερᾷ γαμψοὺς . . . conj. idem (coll. Lucian. Tim. 40. τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. Virg. Aen. I. 301. VI. 19. &c.). Ad ἀερίας διερὰς Ernesti ὁμίχλας subaudit; neque enim ad θυέλλας, neque ad οἰωνοὺς referri posse illa epitheta. Νεφέλας forsan dicit. Cf. ad Pac. 831. Sed probabilius videtur intelligi alites, οἰωνούς. Quae tamen vera sit scriptura difficile est discernere. Dithyrambos deridet hic ut alibi. γαμψούς] Fort. γαμψούς τ'. Quam particulam omisisse videantur librarii qui ἀερίους διερούς, ad οἰωνοὺς referentes, scriberent. Idem proposuisse video Bentleium.

338. θ'] δ' V. Bodl. 1. ἀντ' αὐτῆς (corr. αὐτῶν) Δ.

339. κεστρᾶν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Par. 17. Mut. 1. 3. &c. κεστρῶν Harl. 2. Bodl. 7. Par. 19. Mut. 2. Ab nom. κέστρα. Epich. Athen. 323 A. κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας. ὀρνίθεια A.E.G.T.V.Δ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. 19. Harl. 1. Bodl. 3. ὀρνίθια R.X. Bodl. 1. 4. 6. Ar. Ald. κιχηλᾶν A. (eras. η) E.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. Par. 17. Pors. Br. &c. κιχηλῶν Par. 19. Bodl. 4. κιχλᾶν V. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Ar. Harl. 1. (eras. η) Ald. κιχηλᾶν jam Koen. ad Greg. Cor. p. 102. Et sic Eust. 1934, 15. Etym. M. p. 516. 12. Phavor. p. 1060. Athen. 64 F. Συρακούσιοι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας λέγουσιν. "Formam trisyllabam ex hoc loco et ex Epicharmo memorat Athenaeus II. p. 64 F. et Etymol. MS. Leidense apud Koenium ad Gregor. Cor. p. 226. Utitur formis Doricis dithyrambicorum poetarum more." DIND. Cf. Epicharm. Fr. 108. τάς τ' ἐλαιοφιλοφάγους κιχήλας. Altera forma est Ach. 970. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων. μεγαλᾶν ἀγαθᾶν G. Bodl. 1. 6. 8. Par. 17. μεγάλαν ἀγαθᾶν A.R.V. Mut. 1. μεγάλων ἀγαθῶν

ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ'· οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον νύν μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
ΣΤ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
κοὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν· αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.

Harl. 2. Mut. 2. Par. 8. 19. μεγάλαν ἀγαθῶν Mut. 3. μεγαλῶν ἀγαθῶν Bodl. 7. μεγαλᾶν πολίων legitur Pind. P. IV. 19. V. 15.

340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως vulg. Malim διὰ μέντοι τάσδ'· οὐχὶ δικαίως; Quod jam Seagerum proposuisse video. Redde ergo: *Immo propter has: nonne merito?* Angl. *To be sure on account of these: and do they not do so justly?* Μέντοι hic affirmantis vel confirmantis est, ut alibi saepe. Sic Eq. 168. ἐγώ; . . . Σὺ μέντοι. Lys. 498. ὑμεῖς; . . . ἡμεῖς μέντοι.

δή μοι G.W.Y.Δ. (s. νυν) Ψ.Ω. vulg. νύν μοι U. δὴ νῦν μοι A.R.S.T. V.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 7. Harl. 1. 2. Par. 1. Leid. 5. νῦν δή μοι Cant. 3. Verum videtur νύν (gl. δή) μοι. Vel λέγε δή νύν μοι &c. Cf. 748. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί. παθοῦσαί γ' Bodl. 7. παθοῦσι Ψ. μαθοῦσαι Reis.

342. εἰσι (sic) A.

343. εἴξασιν δ' οὖν A. Par. 8. 17. 19. Elb. Suid. v. εἴξασιν. εἴξασι δ' οὖν R.U.Y.Z.Δ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 6. Harl. 1. εἴξασιν γοῦν G.S.V.Φ. Mut. 3. Etym. M. Kust. εἴξασί γ' οὖν Bodl. 4. εἴξασι γοῦν Bodl. 7. Choerob. II. 612. εἴξασιν οὖν Ald. Junt. εἴξασι οὖν Bodl. 8. De particulis δ' οὖν cf. Eq. 423. Eccl. 326. Aesch. II. 112. ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ τοιαυτὶ τὰ λεγόμενα. ἐρίοισι A.R. Mon. Bodl. 1. 6. 7. 8. Elb. &c. Choerob. ἐρίοισιν πεπταμένοισι] ἐρίοις διαπεπταμένοισι Reisig. Recte, opinor. Cf. Lys. 732. ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον (τὰ ἔρια). | ΛΥ. μὴ διαπετάννυ. Nisi praestat ἐρίοις ἀναπεπταμένοισι. Redde autem: *To flocks of wool spread out.* Cf. Virg. G. I. 397. "Tenuia nec lanae per coelum vellera ferri." Plin. H. N. XVIII. 35. 82. "Si nubes, ut vellera lanae, spargentur multae ab oriente, aquam in triduum praesagient." Arat. 306-7.

344. οὐχὶ unus, ut videtur, Ω. κοὐχὶ quindecim meorum. δὲ ῥῖνας U.W.Y.Ψ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. Par. 19. Cant. 1. 2. 3. Mon. Elb. Dind. Cobet. &c. δέ γε ῥῖνας A.C.D.E.G.R.S.T.V.Z.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. 4. 7. Harl. 1. Par. 1. 5. 8. Mut. 2. Urb. Mon. Elb. Cant. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. γε ῥῖνας Par. 17. δὲ (s. γε) ῥῖνας U.Δ. καὶ ῥῖνας Bodl. 8. Duo tantum exempla novi, in quibus syllaba brevis in thesi in versu anapaestico producatur propter subsequentem literam ρ, Ran. 1059. ἀνάγκη | μεγαλῶν γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ (τά γε Ald.) ῥήματα τίκτειν. Thesm. 781. τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν. Sed in his exemplis articulus cum suo nomine quasi in unum vocabulum coit. Quod aliter est in hoc loco. Unde dubitari forsan possit, annon scriptura αὗται δέ γε ῥῖνας recipi debeat; quum praesertim tot libris bonis commendetur et sensui loci satis bene conveniat. Non tamen exemplum novi in quo syllaba ante subsequentem ρ in versu anapaestico corripiatur. In hexametris nulla de ea re dubitatio esse potest. Vide quae dixi ad Ach. 1146. Videtur haec licentia in anapaesticis concessa fuisse, ut syllaba brevis ante ρ inceptivum non modo

ΣΩ. ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι· ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι
βούλει.
ΣΩ. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν
ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί
τοῦτο;
ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κἢν μὲν κατίδωσι κομήτην,
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.
ΣΤ. τί γάρ, ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί
δρῶσιν;

in arsi, sed magis etiam in thesi produceretur. Similem licentiam brevem syllabam in hoc metri genere producendi, sive in media voce sive in fine, notavimus supra v. 320. Utraque licentia haud dubie ab epica poesi sumta est.

345. *νῦν* bis A. Posterius *νυν* om Bodl. 8. *ἅτ'* Par. 4. *ἂν* A.S. T.Δ.Φ.X. Bodl. 1. Par. 1. Bentl. Br. *ἄν σ'* C.D.E.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 17. 19. Bodl. 1 corr. 4. 6. 7. 8. Mon. Ald.

348. *γίνονται* A. *πάνθ' ὅ τι βούλονται* A.G.W. (add. *ἂν*) Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 3. Vat. (P.?) vulg. Dind. Teuf. *πάνθ' ὅ τι βούλωνται* U. Harl. 1. Bodl. 1 corr. *πάνθ' ὅσα βούλονται* S.V. Herm. *πᾶν ὅ τι βούλονται* Urb. Par. 1. Bentl. Pors. prob. Ern. Mein. Cobet. *πανθ' ὅ τι ἂν βούλονται* R.Ω. Mut. 3. *πάνθ' ὅ τι ἂν βούλωνται* T.Y.Δ. (corr. *ο*) Θ.X.Ψ. Mut. 2. Par. 8. 17. 19. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. *πάνθ' ὅτ' ἂν βούλωνται* Borg. *πᾶν ὅ τι βούλονται* vel *πάνθ' ἃ 'ν βούλωνται* Bentl. *πάνθ' ἂν βούλωνται* Dobr. Kock. "Lectio interpolata ab librariis, quos offendit *πάνθ' ὅ τι*. Eur. Ion. 233. *πάντα θεᾶσθ' ὅ τι καὶ θέμις ὄμμασι.*" DIND. Adde Plat. Rep. VIII. 566 D. *ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν περιτυγχάνῃ.* Cf. 345. *λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.* 439. *νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.* 453. Lys. 492. &c. Dem. p. 598. *γράφειν ἐξεῖναι πᾶν ὅ τι ἂν βούληται.* p. 687. *γράφοντες πᾶν ὅ τι ἂν βούλωνται.* *κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι* A.G.R.U.Y.Z.Δ.X. Par. 1. 4. 17. 19. 20. Bodl. 1. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. Ald. (*κᾶτ'*) Mut. 1. 3. vulg. *κἂν μὲν ἴδωσι* R. Borg. *κᾆτ' εἰ μὲν ἴδωσι* V.Φ. Urb. Kust. *χὤταν μὲν ἴδωσι* Mut. 2. Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7. *χ' ὤταν . . .* Harl. 2. *κἂν μὲν ἴδωσι* Par. 8. Bodl. 3. *καὶ τ' ἢν μὲν ἴδωσι* Mon. Cf. Eccl. 618. *κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ*, &c. Malim *κἂν* (*κἢν*) *μὲν κατίδωσι*, vel *χὤταν κατίδωσι.* Cf. 351. *τί γάρ, ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;* Possis etiam non male *χὤταν μὲν* (vel *κἀπειδὰν*, vel *κἀπὴν μὲν*) *ἴδωσι.* Ineptum hic est *εἶτα.*

349. *τὸν ξενοφῶντα* V.

350. *ᾔκασαν* A.V.Δ. Par. 1. Br. *ἤκασαν* Bodl. 4. *εἴκασαν* G.R.S.T.U.W. Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Bergk. Cf. Eq. 1076. *ᾔκασεν.* Eccl. 385. *ᾐκάζομεν.* Thuc. II. 54. *ᾔκαζον* (*εἴκαζον* plures libri). Soph. El. 662. *εἴκασας* (*ᾔκ.* Br. alii). Moerin. h. v. Tim. Lex. p. 69. *αὐτὰς* A.

351. *τί γὰρ*] *τί δ' ἄρ'* Br. Kock. Male. Cf. 191. Soph. Phil. 1405. *τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;* Oed. C. 539. 542. 546. 1679. Alterum *τί* om. Bodl. 6. Mut. 3.

ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
ΣΤ. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
ΣΤ. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.
ΧΟ. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων·

353. ταῦτ' ἄρα ταῦτα A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. Bodl. 1. 6. 8. Ar. Par. 8. 19. 20. ταῦτ' ἄρα καὶ Mon. Mut. 2. Par. 18. Cant. 3. Harl. 1 corr. 2. Bodl. 7. Leid. 3. 5. ταῦτ' ἄρα ταῦτα καὶ Cant. 4. Harl. 3. ταῦτ' ἄρα Par. 3. ταῦτ' ἄρα καὶ Κολακώνυμον Pors. et Reisig. Conj. p. 173 (coll. Vesp. 590. χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής). "Felicissime," ait Dobraeus. Sumptum forsan ταῦτ' ἄρα καὶ . . . ex v. 394. Cf. 1052. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα, | ἃ &c. In hoc versu caesuram post alterum dactylum desiderat Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811. coll. Eq. 805. 1327. Nub. 400. Vesp. 389. 551. 671. 1027. Pac. 732. Lys. 500. Th. 790. 794. Ran. 1055. τὴν Bodl. 8.

355. νῦν A.G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. νῦν γ' R.S.V. Bekk. Herm. Dind. recc. ὅτε X. Par. 4. Κλεισθένη A.G.Φ pr. Bodl. 8. Κλεισθένην R.S.T.U.V.W.Y.Z.Θ.Φ corr. X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 2. 3. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. Harl. 1. Formam Κλεισθένην metrum hic plane respuit. "If the Attic form of these accusatives admitted the ν, it is probable that some verses would be found, in which the ν could not be expunged without producing an unlawful hiatus." ELMSL. in Quart. Rev., No. XIV. 453. Qui formam sine ν ubique reponendam arbitratur. Legitur, monente eodem viro docto, Ἀριφράδην Vesp. 1280. Λυσικράτη Av. 513. Φιλοκράτη 1077. Κλεισθένη Lys. 1092. Παλαμήδην Thesm. 848. Κλεισθένη Ran. 422. Ἀντισθένην (al. -νη) Eccl. 366. Διοπείθη Phrynich. ap. Schol. Av. 988. Πολυνείκην Aesch. Sept. 1075. Πολυνείκη Soph. Oed. C. 375. Πολυνείκην Ant. 198. Πολυνείκην Eur. Ph. 72. 76. 297. 639. 1472. Γανυμήδην Cycl. 578. Πολυνείκην Suppl. 928. Διομήδην ibid. 1217. V. Elmsl. ad Soph. Oed. C. 375. et ad 182 supra. ἴδον R. γύναια (?) Bodl. 4.

356. τοίνυν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Cant. 1. 3. 4. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 7. Par. 1. 4. &c. τοίνυν γ' Cant. 2. Harl. 3. Bodl. 3. 4. 6. 8. Cf. ad 392. 429.

357. κἀμοὶ φωνὴν A.R.U.W.Y.Δ.X. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. κἀμοὶ φωνήν γ' Harl. 1. φωνὴν κἀμοί γ' G.V. Harl. 2. Mut. 1. 2. φωνὴν κἄμοιγ' S.T.Z.Φ. Bodl. 7.

358. χαῖρ'] "Strepsiadem salutant, deinde et Socratem." BE. παλαιογενὲς A.G.P.R.U.Z.Δ.Φ. Urb. Bodl. 1. Par. 1. 8 corr. 17. 20. Cant. 1. 2 pr. 3. Harl. 1. Suid. in v. Bentl. Pors. (ad Phoen. 351) Br. παλαιγενὲς S.T.U.V.W.Y. Θ.X.Ω. Mut. 1 corr. 2. 3. Bodl. 4 pr. m. 6. 7. 8. Med. 4. Cant. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 3. 4. 8. 19. Leid. 5. Ald. παλαιγενὲς ὦ Scal. Kust. In nullo libro, ni fallor, exstat παλαιγενὲς ὦ interpolatum. Fallitur ergo Dind. Cf. Antiph. Athen. 781 D. βακχίου παλαιγενοῦς. Aesch. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον.

σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις· 359
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης εἵνεκα, σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
ΣΤ. ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
ΣΩ. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
ΣΤ. ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν; 366
ΣΩ. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις; οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ δεῖ σ' ἀποφῆναι πρῶτον ἁπάντων.

873. ἡ παλαιγενὴς | μήτηρ. Sept. 741. παλαιγενῆ . . . παρβασίαν. Ag. 1637. παλαιγενής. Eur. Phoen. 342. Λαΐῳ τε τῷ παλαιγενεῖ. Med. 421. παλαιγενέων . . . ἀοιδᾶν. Hom. Il. γ'. 386. παλαιγενέϊ. ρ'. 561. γεραιὲ παλαιγενές. Od. χ'. 395. H. Cer. 101. γρηῒ παλαιγενέϊ. Ibid. 352. χαμαιγενέων ἀνθρώπων. Cum παλαιγενὴς conferas παλαίχθων (παλαίχθων | δῆμος 'Αθηναίων in Epigr. ap. Aesch. c. Ctes. 190.), κραταίπιλος (Aesch. Fr. 423). Contra παλαιόγονος legitur Plat. com. II. 646. Χαῖρε παλαιογόνων (παλαιογενῶν Cobet.) ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων. παλαιόφρων Aesch. Eum. 838. Suppl. 593.

359. σύ τ' ὦ Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Qu. σὺ δέ. ἱερεῦ λήρων Bodl. 6.

360. οὔτε γὰρ ἄλλῳ Suid. ms. v. Πρόδικον. ὑπακούσαιμεν A.G.R.V. Borg. Ar. &c. Br. ὑπακούσωμεν Mut. 3. Bodl. 6. Ald. ὑπακούσομεν Mut. 1.

361. πλὴν ἢ] πρὶν ἢ Suid. ms. πλὴν εἰ Mein. Kock. Fort. πλὴν δή. Cf. Fritzch. ad Thesm. 532. Gl: πλὴν ἤ. εἰ μή. οὕνεκα libri plerique omnes et vulg. ἕνεκα Bodl. 4. et Suid. ms. Lege εἵνεκα.

362. βρενθύῃ Bodl. 1. 6. τ' om. X. τὼ 'φθαλμὼ A. παραβάλλεις G.V.Δ.Φ. Mut. 1. 2. Elb. Ar. Bodl. 1. 6 corr. 7. Par. 3. 8. 20. Harl. 1. 2. Cant. 1. 4. Diog. L. II. 28. Suid. in τὠφθαλμώ. Eust. p. 768, 10. Athen. 216 A. Philodem. I. 22. Ox. παραβάλλει R.X. Bodl. 8. Br. παραβάλλῃ Bodl. 6 pr. περιβάλλει A.

363. κἀνυποδητεῖς Diog. L.

364. σεμνὸν] A.R.Δ.Φ.X. Par. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. τερπνὸν F.G.V. Par. 3. Urb. Leid. 5. Mut. 2. Bodl. 7.

365. μοι (pro τοι) R. μόναι γ' Bodl. 7. τὰ δ' ἄλλα (ἄλλ' Bodl. 7) ἐστὶ πάντα Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

366. ἡμῖν plerique libri et vulg. ὑμῖν Mut. 3. Dobr. Dind. Recte, opinor. Cf. 688. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; ὁὐλύμπιος A.

367. ποῖος Ζεύς] ποῖος Ζεὺς δ' R., particula ex superiore versu illata. οὐ μὴ ληρήσεις R. Par. 8. Bodl. 3. 4. 6. 8 pr. Dawes. M. C. p. 222. οὐ μὴ ληρήσῃς (vel -ης) A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. Par. 19. 20. Post ληρήσεις interrogandi signum ponendum est. Schol. R: μὴ φλυάρει. οὐκ ἔστι Cant. 4. τί σὺ λέγεις X. Ar.

368. τοῦτο Bodl. 7. τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων vulg.

ΣΩ. αὗται δήπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις τοῦτο διδάξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν. 371

Inepta hic videtur particula γε. Vide an legendum, τουτὶ γὰρ ἐμοὶ (vel γάρ μοι) πρῶτον ἁπάντων ἀπόφηναι. Vel τουτὶ γὰρ δεῖ σ' ἀποφῆναι πρῶτον ἁπάντων. Displicet enim medium ἀπόφηναι pro activo ἀπόφηνον. Forma media hujus verbi nostro non usurpatur, semper activa. V. Eq. 817. Pac. 987. Ach. 314. Pl. 468. &c.

369. μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ A.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 2. 3. Urb. Ar. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 19. 20. μεγάλοις δ' ἐγὼ G. Par. 8. Mut. 1. μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώ σ' Ald. Legendum forsan μεγάλοισι δ' ἐγὼ &c. Sed cf. 382. 385. αὐτὸ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Urb. Ar. Elb. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. τοῦτο Harl. 2. Leid. 5. Mut. 1 prob. Reisig. C. p. 98. Recte, opinor.

370. πώποτ'] ποτ' Bodl. 6. Elb. Par. 2. Ar.

371. καίτοι χρῆν] καίτοι γ' ἐχρῆν X. Bodl. 4. Qu. καίτοι χρῆν γ'. Cf. ad Ach. 611. αἰθρίας ὕειν A.R.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Ar. Bodl. 1. 4. 8. Cant. 1. 2 pr. 3. Par. 8. 17. 19. 20. αἰθρίας οὔσης ὕειν G pr. S.T.V. Mut. 2. Bodl. 6. 7. Cant. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 3. 20 corr. Leid. 5. Suid. in ἀποδημεῖν. οὔσης αἰθρίας Philochorus Dionysii Hal. in Dinarcho p. 637, 9. Ex interpretatione videtur illatum οὔσης. Similis interpolatio Pl. 516. ἣν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς (οὖσι add. V.) ὑμῖν &c. Absolute autem ponitur genitivus αἰθρίας, ut φρουρᾶς infra 721. ἑσπέρας Ach. 616. Vesp. 1401. κνέφους Eccl. 291. ἡμέρας Thuc. V. 59. ἡμέρας ἤδη δείλης Xen. Anab. III. 3. 11. σκότους Dem. p. 526. σκότους καὶ νυκτός Plut. Lyc. 12. δείλης πρωΐας Philemon. Eust. p. 1142, 52. ὄρθρου Aesop. Fab. 52. φθινοπώρου Hipp. de M. V. I. 7. δωδεκάποδος (sub. ὄντος τοῦ στοιχείου) Menand. Athen. 243 A. εὐδίας Arist. H. A. VIII. 12. 10. εὐδίας δ' οὐ πέτονται διὰ τὸ βάρος. νηνεμίης Hom. Il. ε'. 523. νυκτὸς, χειμῶνος, θέρους, ἦρος, ὀπώρας, &c. Cf. Herod. VII. 37. ὡρμημένῳ δέ οἱ ὁ ἥλιος . . . ἀφανὴς ἦν, οὔτ' ἐπινεφέλων ἐόντων, αἰθρίης τε τὰ μάλιστα VII. 188. I. 87. ἐκ δὲ αἰθρίης καὶ νηνεμίης συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα. Cratin. ap. Aelian. H. A. XII. 10. φέρε νύν σοι | ἐξ αἰθρίας (i. e. coelo sereno) καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω Ξενοφῶντος. Plut. Syll. 14. νεφῶν ἐξ αἰθρίας συνδραμόντων. Theocr. IV. 43. χὼ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει. Virg. G. I. 487. *coelo . . . sereno.* Nescio tamen an praestet in nostro loco καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν, ejecto αὐτὸν, quod glossema irrepserit. Sic ὕοντα absolute positum in v. praec. Adde quod non est quo referatur αὐτόν. Nisi illud additum hic statuas majoris emphasis causa propter sequens ταύτας. Tentabam etiam . . . αἰθρίας ὕειν τὸν Δία (ut in 1279) &c. Producitur autem iota in αἰθρία, ut in substantivis facere solent epici, quae iota breve inter duas longas syllabas habent, metri scilicet necessitate coacti. Cf. Cratin. l. l. Solon Fr. V. 22. αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν. Lucian. I. 31. Similis licentiae in anapaestis exempla plura vide ad v. 320. In trimetris iambicis eadem syllaba brevis est, ut in Pl. 1129. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. Th. 1001. αἰθρίας] κἀξ αἴθρης Lenting. "Debere enim Jovem non solum coelo nubibus obducto, sed *etiam* sereno pluere." Qui confert Lucret. VI. 399. *Denique cur nunquam coelo jacit undique puro | Jupiter in terras fulmen*

ΣΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον, τοῦθ' ὅ με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
ΣΩ. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;
ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
ΣΤ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;
ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

sonitusque profundit? Suid. in Σύλλας: ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίης πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι. Herodot. I. 87. VII. 188. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης. Legi sic posset καἰθρίας, sed nulla mutatione opus est.

372. τοῦτο] τούτῳ A. Ald. τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ libri et vulg. Bentl. Dawes. "τῷ νῦν λόγῳ Suidas ex hoc loco, ut videtur, posuit quamvis cum interpretatione inepta ἀντὶ τοῦ ποίῳ." DIND. τοῦτ' αὐτό γέ τοι τῷ νῦν λόγῳ suadet Reisig. C. 150 (cui τῷ νυνὶ λόγῳ displicet). τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ Pors. (Praef. Hec. p. 47). Herm. Dind. Mein. Kock. Teuf. Cf. Ran. 1046. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή. Soph. Oed. R. 1171. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζεθ'. Plat. Phaedr. 264 A. ἔστι γέ τοι δὴ . . . τελευτή. Rep. V. 476 E. δεῖ γέ τοι δή, ἔφη. VI. 504 A. πρέπει γέ τοι δὴ . . . οὕτω σκοπεῖν. Crit. 44 C. φασί γέ τοι δὴ . . . Legg. X. 888. εἰκός γέ τοί που σοφοὺς ἄνδρας ὀρθῶς λέγειν. Cf. Herm. El. D. M. p. 398. ad Viger. p. 828. Τῷ νῦν λόγῳ legitur Soph. El. 769. Oed. C. 801. προσέφησας Par. 2.

374. τοῦτό με A.G.R.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 8. vulg. Dind. Bergk. Mein. τοῦθ' ὅ με F.S.T.Δ corr. Ω corr. Bodl. 4. 6. Mut. 2. Harl. 1 corr. 2. Cant. 3. 4. Herm. Teuf. Kock. τοῦτο γάρ με Mon. Praestat, mea quidem sententia, τοῦθ' ὅ με ποιεῖ. Languet nonnihil vulgata. τετρεμαίνειν] τετραμμαίνειν V. Cf. ad 294. φράσον μοι X.

375. κυλινδόμεναι A.G.R.V.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 8. κυλινδούμεναι S.T.Y.X. Par. 8. 17. 19. 20 corr. Bodl. 1. 6. 7. κυλιόμεναι Cant. 2. 3. πάντα] πᾶν Bodl. 1. τὰ πάντα Bodl. 7.

377. κατακρημνάμεναι G.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. κατακρημνούμεναι A. κᾆτα (κᾶτα R.) κρημνάμεναι R. Par. 3. 4. Leid. 5. κᾆτα κρεμάμεναι Bodl. 7. ὄμβρου, δι' ἀνάγκην εἶτα . . . malit Walsh. (Cf. 405.) εἶτα βαρεῖαι κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην conj. Bergk. prob. Kock.

378. ἐμπίπτουσαι libri et vulg. Reponendum forsan ἐμπίπτωσι, et omnia rite procedent. παταγοῦσι A. παταγοῦσιν G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c.

379. αὐτὰς om. Bodl. 7.

380. αἰθέριος Harl. 2. ἐλελήθει A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 7. 8. Par. 17. Ald. Bergk. ἐλελήθη G. Bodl. 6 pr. (ut vid.) Br. Dind. Kock. Teuf. ἐλελήθειν Cobet. Mein. Verum est ἐλελήθει (εε). Ἐλελήθη contractum est ex ἐλελήθεα, quae prima persona est.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

ΣΤ. φέρε, τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε
διδάξω.
ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

ΣΤ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ τετάρακται,
χὤσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν,
ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπα-
παππάξ·

382. *ἀτὰρ* A.T. &c. *αὐτὰρ* S. Mut. 1. *οὐδέν πω* V.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. Par. 8 corr. Harl. 1 (eraso *ν*). Bentl. Br. Teuf. &c. *οὐδέπω* A.G.R.S.T.U.W.Y. Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Par. 17. 19. 20. Ald. Cf. 1188. *τουτὶ μὲν οὐδέν πω* &c. Soph. Phil. 446. *οὐδέν πω* (*οὐδέπω* mss. fere omnes). Dinarch. II. 15. *ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς πεποίηκεν οὐδεπώποτε* (l. *οὐδὲν πώποτε*). *καὶ* om. A. *μ'* om. Mut. 3.

384. *ἐμπιπτούσαις* Bodl. 7. *εἰς ἀλλήλας* A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 8. Ar. *ἀλλήλας* (sic) Bodl. 6. Mut. 3. *ἀλλήλαις* Bodl. 7. Mut. 2. Harl. 2. Leid. 5. *ἀλλήλαισι* V. Par. 3. *ἀλλήλαισιν* Herm. Scribendum aut *εἰς ἀλλήλας* (ut in 378), aut *ἀλλήλαισιν* (Xen. Ven. VI. 23. *ἑαυταῖς ἐμπίπτουσαι*). *πυκνότητα*] *ὑγρότητα* V. solus, ut videtur.

385. *φέρε τὶ τῶ* Bodl. 4. *'γώ σε*] *ἐγώ σε* Bodl. 4. Par. 4. *γ' ὥς σε* A. Par. 1. Malim *ἀπὸ σαυτοῦ ἐγὼ* sine elisione. Nunquam enim, opinor, fit aut crasis aut elisio in anapaestis, nisi quando metrum postulat.

386. *ἤδη ποτὲ* Mut. 2. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Glossema adscribitur *ποτὲ* in Par. 1. *ἐμπλησθεὶς*] *ἐμπλήμενος* Cobet.

387. Qu. *καὶ κλόνῳ ἐξαίφνης αὕτη* . . . V. Schol. Vel saltem *κλόνος* . . . *αὐτῆς* &c. *ἐξαίφνης αὐτὴν* G.R.U.V.W.Y.Δ.X. Bodl. 1. 6. 8. *αὐτὴν ἐξαίφνης* A.S.T.Z.Φ. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. *διεκορκορύγησε* Elb. Br.

388. *γ'* om. X. 389. *χ' ὥσπερ* A. Qu. *τῷ ζωμιδίῳ*.

390. *ἀτρέμας*] *ἀτρέμα* R.V. Scribendum videtur *ἀτρεμὶ*, ut suadet Dind., vel *ἀτρεμεί*. Cf. ad 261. Similiter *ἠρέμα* pro *ἠρεμὶ* aliquot libri Ran. 315. *ἀτρέμας* tamen legitur in versu anapaestico Eurip. Hipp. 1358. *παππὰξ παππὰξ* G.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Urb. Suid. in v. Bentl. *παπὰξ παπὰξ* A. *παππὰξ* R.Δ. Mut. 3. Bodl. 8. Cant. 2. 3. 4. Par. 8. Borg. *παπὰξ* S.T.V.X. Mut. 2. Bodl. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. *κἄπειτ'*] *ἔπειτ'* X. unus, ut videtur. *παπαπαππὰξ* A.G.R.Θ.Φ. *παπαπαπὰξ* Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 8. *παππὰξ παππαπαπὰξ* Δ. *παππὰξ παπαπαππὰξ* Cant. 2. 3. Par. 8. *παπαππὰξ παπὰξ* Cant. 4. *παπαπαπαπαπὰξ* Bodl. 1. *παπαπαπαππὰξ* Harl. 1. *παππὰξ παππαπὰξ* Bodl. 6. *παπὰξ παπαπὰξ* Harl. 3. *παπὰξ παπὰξ* A. *παπαπὰξ* T.X. *παππαπὰξ* (corr. *ππὰξ*) Mut. 3. *παπὰξ* S.V. Mut. 2. Bodl. 4. 7. Par. 1. 3. 4. *παππὰξ* A.U. Leid. 5. *μὲν δὴ τὸ παπαππὰξ* Borg. Porsonus sic legebat: *ἀτρέμας πρῶτον πὰξ, κᾆτ' ἐπάγει παππὰξ, κἄπειτα παπαππάξ.* Dawesius M. C. p. 173. *ἀτρέμας πρῶτον πὰξ, κᾆτα παπὰξ ἐπάγει, κἄπειτα*

χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.
ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας·
τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ΣΤ. ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω.
ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν

παπαππάξ. Quem secutus est Brunck. Cf. Soph. Phil. 745. παπαῖ | ἀπαππαπαῖ παπαππαπαππαπαππαπαῖ. 754. παππαπαππαπαῖ. Similis exclamatio est παπαπαπαῖ Thesm. 1191.

391. παπαπαππὰξ G.Δ.Φ. Bodl. 4 corr. 8. Bentl. παπαπαπὰξ T. Ar. Par. 8. παππαπὰξ Bodl. 6. παπαπαπαπαπὰξ Bodl. 1. παπαπὰξ S.V. Mut. 2. Bodl. 7. παππὰξ A.Θ.X. παπὰξ R.

392. τοίνυν γ' Bodl. 6. 8. Mut. 3. soli, ut videtur. τυνουτουὶ Bodl. 7. 8. et, ut videtur, G. Par. 8. Penultima corripitur, ut in Ran. 139. τυννουτῳΐ. Vesp. 256. 434. τουτουί. Pac. 388. 1218. τουτῳί. 1193. ταυτηί. 1213. τουτουὶ . . . 'κεινουί. Av. 62. τουτῳί. 301. αὐτηί. 1017. αὑταιί. Eq. 490. 869. τουτῳί. Ach. 194. αὑταιί.

393. τόνδ' A.G.S.T.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. &c. τὸν X. Bodl. 7. μέγα G.S.T. V.Δ.Φ. &c. μεγάλα A.R.X. Mut. 3. Par. 1. 4. Bodl. 6. Cant. 1. 2.

394. ΣΤ. praef. Cant. 3. 4 pr. Harl. 2 pr. Par. 3. Bodl. 6. Ar. Reisk. Herm. Dind. Bergk. Mein. Kock. Similiter Strepsiades 353. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον. ἄρα] οὖν V. Cant. 3. τὼ 'νόματ' A. ὁμοῖα Par. 3.

395. ΣΤ. praef. Bodl. 1. 8. αὖ plerique omnes libri et Ald. ἄρ' V. ἂν D. Borg. Kust. Br. πόθεν ἔρχεται A.

396. τοὺς δὲ ζῶντας] τοὺς δ' εὕδοντας nescio quis. περιφλύει A.G.R.T. W.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 8. Par. 8. 17. 19. 20. περιφλέγει S.V.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. παραφλέγει Par. 3. 4. Leid. 5. Herod. V. 77. κρεμάμεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων (sic) πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου. IV. 69. πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι. Cf. ad Lys. 323. Scribendum περιφλεύει, si quidem sincera est vulgata in Herodoti loco l. Tentabam etiam περιφλύζει, vel περιφώζει (Pherecr. II. 281. ἰσχάδες πεφωγμέναι. Stratt. II. 789. ἀνδρείως φώζειν ὥσπερ μύστακα σαυτόν). Φλύειν non videtur significare *urere*.

397. τοῦτο Bodl. 7. δήπου (pro δὴ) Harl. 3. Qu. τοῦτον δήπου.

398. ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ λήρου βεκκεσελήνου Porson. ap. Dobr., collato loco e libro de Placitis Philos. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ μεγαλόφωνος εἰπὼν, 'Ο θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα, ὄζει λήρου βεκκεσελήνου, κατά γε τοὺς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητάς.

399. δῆτ' S.V.Δ. Ar. Bentl. Dind. olim. Kock. Teuf. πῶς A.G.T.Z.Φ. Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 4. Par. 1. 20 (s. δῆτ'). Mut. 1. Urb. Suid. in κεραυνός. Kust. Reis. Herm. Dind. Bergk. Mein. πῶς δῆτ R.U.W.Y.Θ. (δῆτ' in ras.)

οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον· καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι·
ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας; τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.

X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Borg. Par. 8. 17. 19. Ald. Suid. in Σίμων. "δῆτα refertur ad πῶς versus praecedentis. Nec mirandum δῆτα post minorem interpunctionem legi, quum vel in initio senarii hanc particulam collocare non dubitaverit Sophocles Aj. 986. οὐχ ὅσον τάχος | δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο;" DIND. Cf. 1196. πῶς οὐ δέχονται δῆτα . . .; Eq. 17. πῶς ἂν οὖν . . . δῆτα &c.

400. καίτοι] καὶ ποῖ A. σφόδρα γ' A.R.U.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 19. σφόδρ' G.S.T.V. Cant. 3. σφόδρα Cant. 4. γ' (om. σφόδρα) Par. 8. εἶσιν X.

401. αὐτοῦ A. γε om. V. Mut. 2. Par. 4. Ἀθηνῶν A.G.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 1. 20. Urb. Demetr. de Eloc. 150. Bentl. Kust. Br. Dind. olim. Ἀθηναίων R.S.T.V.W.Θ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Par. 8. 17. 19. &c. Ἀθηνέων Pors. Herm. Dind. Bergk. Mein. Kock. Teuf., ut in Hom. Od. γ'. 278. ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθηνέων. "Toties in libris Ἀθηνῶν in Ἀθηναίων, etiam contra manifestas metrorum leges, corruptum reperitur ut non reprehendendus videatur qui Aristophanem Ἀθηνῶν scribere quam Homerum nimia imitari diligentia maluisse credat." DIND. Cf. Fr. 476, 12. Ἀθηνῶν (Ἀθηναίων et hic libri). Quum aperte ad Homeri locum respiciat comicus, et synizesin admittat metrum anapaesticum (ut ἀνθέων in Eubul. Athen. 679 D.), praeferendum videtur Ἀθηνέων, quod et ipsum facile in Ἀθηναίων mutari poterat.

402. δρῦς γε τὰς R. et lemma schol. δρῦς γ' τὰς Bodl. 1. δὴ om. A.R.X.Θ. non G.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. μαθὼν R.V.W.Z.Θ.Ω. Par. 17. Cant. 2. Bodl. 4. Borg. Reis. Bergk. Teuf. παθὼν A.G.S.T.U.Y.Δ.Θ corr. Φ. Par. 8. 19. 20. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Herm. Mein. Kock. Dind. Ubique τί παθὼν pro τί μαθὼν reponi velit Dobraeus Arist. App. (p. 69): "Frustra in significationibus distinguendis laboratur, nisi certioribus exemplis constiterit Graecum esse τί μανθάνω, ut certe est τί πάσχω." Walshius explicat *τί μαθών; what business had he to do it? τί παθών; how came he to do it?* Redde: *qua de ratione?* Cf. ad 340. δρῦς γ' G.S.V.Φ. Harl. 1. Bodl. 1. Reis. Herm. &c. δρῦς A.R.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 17. 19. 20. vulg. V. Pors. ad Phoen. 1366. Recte additur particula. Cf. 342. οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. Eccl. 157. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' (γ' om. A.B.R. &c.) ᾔτησά σε. Aesch. Prom. 1064. οὐ γὰρ δήπου | τοῦτό γε τλητόν. Soph. Phil. 246. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης. El. 1020. οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. Oed. C. 265. οὐ γὰρ δὴ τό γε . . . Oed. R. 576. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς (φονεύς γ'?) ἁλώσομαι. Ant. 659. Eur. Ion 954. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε. Herod. II. 16. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι &c. III. 156. οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐξεται. Thuc. IV. 87. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γε . . . V. 111. οὐ γὰρ δὴ ἐπί γε τὴν . . . αἰσχύνην τρέψεσθε. Plat. Phaed. 117 C. οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνόν γε. Legg. I. 573 C. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε γινώσκομεν.

ΣΤ. οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ' ὁ
κεραυνός ;
ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
ΣΤ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτίποτε Διασίοισιν.
ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·

Charm. 161. οὐ γὰρ δὴ ἐμοῦ γε. Apol. p. 20. οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε αὐτὴν ἐπίσταμαι. Phil. 76 C. 92 B. Dem. p. 657. οὐ γὰρ δὴ λόγον γε . . . p. 738. οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ γε ὡς . . . p. 848. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἔνεστιν εἰπεῖν. p. 900. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' . . . p. 951. οὐ γὰρ δὴ συκοφαντεῖν γε . . . p. 1199. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε (γε om. r.) . . . p. 1278. οὐ γὰρ δὴ τειχίον γ' . . . p. 1328. οὐ γὰρ δή γε προσδοκᾶν (προσδοκᾶν γε recte r.) δεῖ . . . p. 1330. οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸν τρόπον γε . . . p- 1341. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς . . . p. 1485. οὐ γὰρ δὴ χρήματά γ' . . . Aesch. II. 146. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γε . . . Isae. VI. 65. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε ἐρεῖ . . . Xen. An. VII. 6. 41. οὐ γὰρ δὴ οὗτός γε, ἔφη, Θρᾷξ ἐστιν. Cyr. V. 1. 22. οὐ γὰρ δὴ αὐτός γε ἄπειμι. Mem. III. 10. 10. οὐ γὰρ δὴ ἴσους γε πάντας . . . III. 11. 1. οὐ γὰρ δὴ ἀκούσασί γε . . . III. 11. 7. οὐ γὰρ δὴ οὕτως γε . . . Isocr. p. 59 C. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν. p. 215. οὐ γὰρ δὴ μάρτυρά γε πιστότερον &c. p. 315. οὐ γὰρ δὴ τῷ γε κοσμίως ζῆν &c. p. 369. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι. Arist. Rep. II. 5. οὐ γὰρ δὴ οἵ γε τεχνῖται. Dion. Hal. de c. v. XVIII. 1. οὐ γὰρ δὴ τηνάλλως γέ μοι προὔκειτο &c. Lucian. I. 745. οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰκὸς &c. ἐφορκεῖ R. ἐπίορκοι G. Mut. 1.

403. αὐτὰρ Y. unus. εὖ σὺ G.Z Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 1. Harl. 1. Kust. Br. tacite. εὖ A.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ. Mut. 3. Med. 4. Par. 8. 19. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Ald. εὖ τι Bodl. 4. εὖ σὺ vel potius εὖ γε Bentl. εὖ γε Porson. ap. Dobr. Recte fortasse : cf. ad Pl. 1111. Excidit γε ante λέγειν 433. Contra facile excidere poterat σὺ post εὖ. τί γὰρ] τί δ' ἄρ' Seager. Male. Cf. ad 191. ἐστι A.

404. ἐς G. Bodl. 6. εἰς Bodl. 1. 7. 8. vulg. ταύτας A.C.D.E.R.S.T.V. Bodl. 6. &c. αὐτὰς X. Bodl. 1. 7. 8. Harl. 1. κατακλεισθῇ vulg. Herm. Ko. Teuf. κατακλησθῇ Cant. 2. 4 corr. κατακλησθῇ Mein. Dind. Cf. ad Eq. 1316.

405. ἔνδον Bodl. 4. ἔνδον θ' Bodl. 6. φυσσᾷ Bodl. 8. Par. 19. 20.

406. φέρεται σοβαρὸς] σοβαρῶς χωρεῖ Schol. Ven. ad Pac. 82.

407. κατακαίων A.R.V. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Ko. Teuf. κατακάων Mein. Dind.

408. νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' ἀτεχνῶς Cobet. Mein. ἐγὼ γοῦν G.R.Φ. ἔγωγ' οὖν A. Bodl. 1. 6. 8. ἔγωγ' S.V. Praestat forsan ἔγωγ' (ἐγώ γ') οὖν. τουτί ποτε] ποτε τουτὶ Mut. 2. Bodl. 7. Leid. 5. τουτὶ Par. 2.

409. ὀπτῶν unus R. Kock. ξυγγενέσιν Bodl. 7. Leid. 5. Harl. 2. συγγενέσι A. ἔσχων G.T.U.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. ἔσχον A.R.S.V.X. Mut. 1. Par. 19. Med. 4. Suid. I. 257. καὶ σχᾶν τὸ σχίζειν. Apud Hippocratem leguntur σχᾶται (pass.), ἀποσχᾶν, κατασχᾶν. V. Lob. Phryn. p. 219. Usitatior forma est σχάζειν. Xen. Hell. V. 4. 58. σχάζει τὴν παρὰ τῷ σφυρῷ φλέβα αὐτοῦ. Qu. ἔσχασ' (aor. ut mox προσετίλησεν et κατέκαυσεν), vel

ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς ἄμφω
τὠφθαλμώ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
ΧΟ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἑστὼς μήτε βαδίζων,
μηδὲ ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μηδ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,

κοὐκ ἐσχασάμην (107) ἀμελήσας, vel κοὐχὶ σχάζω 'ξαμελήσας (Herod. I. 97. &c.), vel καὶ σχάσαι αὐτὴν ἀμελήσας. Sed imperfectum usurpatur 524. 582. 584.

410. ἡ δ' ἀνεφυσσᾶτ' E. ἡ δ' ἀνεφυσᾶτ' Br. Herm. Male. Cf. 406. ἐφυσᾶτ' A.G.R.V. &c. ἐφυσσᾶτ' Bodl. 1. 6. 7. 8. Borg. Par. 20. Med. 4. διαλακήσασα A.G.R.V. Med. 4. &c. διαλακίσασα S.X. Bodl. 1. Par. 4. Med. 4 corr. Syllaba tertia non metri necessitate producitur, ut Dindorfio videtur, sed natura longa est. Theocr. II. 24. ὡς αὔτα λακεῖ μέγα καππυρίσασα. Henioch. (Mein. III. 562.) προσλελακέναι. Act. Ap. I. 18. πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος. Cf. v. κομπολακεῖν (ᾱ) Ran. 961. κομπολάκυθος (ᾱ) Ach. 589. Obstare videtur Pac. 382. μή νυν λακήσῃς (λάκῃς τι vel λάκῃς, μὴ ?), λίσσομαί σ', Ἑρμείδιον. V. Elmsl. ad Med. 147. αὐτὼ] Imo ἄμφω. Contra infra v. 886. ἀμφοῖν pro αὐτοῖν exhibent aliquot codices.

411. τὼ 'φθ. A. μου om. X. μου τὸ πρόσωπον Bodl. 7. Leid. 5.

412—419. "Libri aliquot Socrati tribuunt perverse." DIND.

412. ἐπιθυμήσας σοφίας A.C.D E.F.R.V. Bodl. 1. 7. Harl. 1. Cant. 3. Mut. 1. 2. Ar. σοφίας ἐπιθυμήσας G. Mut. 3. Bodl. 4. 6. 8. Par. 8. ἄνθρωπε A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Diog. L. II. 27. ὤνθρωπε R. ὦ 'νθρωπε S. Bodl. 1. ὤνθρωπε V.Φ. Par. 1. Cf. Pl. 627. ὦ . . . ἄνδρες. παρ' ἡμῖν V. δικαίως Diog.

413. ἐν Ἀθηναίοισι A. παρ' Ἀθηναίοις Diog. Ἕλλησι] ἄλλοισι Diog. γενήσει] διαζῇς Diog. διάξεις Cobet. Mein.

414. εἰ μνήμων εἶ] εἰ γὰρ μνήμων Diog. Mein. ἔνεστι R.

415. ψυχῇ] γνώμῃ Par. 1. 2. Diog. Eadem varietas Eq. 482. Cf. Plat. Legg. I. p. 633 B. κρυπτεία . . . θαυμαστῶς πολύπονος πρὸς τὰς καρτερήσεις, χειμώνων τε ἀνυποδησίαι καὶ ἀστρωσίαι. De Pythagora Iambl. in Vita XVI. 69. ἀοινίαν καὶ ὀλιγοσιτίαν καὶ ὀλιγοϋπνίαν κατέδειξεν τοῖς ἑταίροις. Inter Pythagorae praecepta haec fuerunt, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε, | γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε | καὶ θυμοῦ (Aurea Carm. IX.). Alexis Athen. 161 D. ἔδει δ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥῖγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν. Ubi de Pythagoristis agitur. καὶ μὴ] κοὐκ ἔτι Par. 1. 2. Diog. κοὔτε τι Mein. κάμνεις A.G.T.V.Z.Δ.Φ. Cant. 4. Bodl. 1. κάμνῃς (κάμνῃς) R.S.U corr. Y.X. Par. 1. 2. Bodl. 6 pr. 7. μήθ' . . . μήτε] οὔθ' . . . οὔτε Diog. Mein.

416. μήτε . . . μήτ' vulg. οὔτε . . . οὔτ' Diog. Mein. Lege μηδὲ . . . μηδ'. μήτε ῥιγῶν R.V. Par. 17. Bodl. 4. Med. 4. Elb. Mut. 1. 3. Cant. 3. Dawes. μήτε γε ῥιγῶν Par. 8. Ar. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Bodl. 8. Ald. Bentl. μήτ' οὖν ῥιγῶν A.G. Par. 1. 3. Leid. 5. Mut. 2. Borg. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 6. 7. Suid. in τρίβων. μήτ' αὖ ῥιγῶν Diog. μήτ' ἀριστᾶν C.E.G.V. Leid. 5. Cant. 4. Bodl.

οἴνου τ' ἀπέχει καὶ συμποσίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.

ΣΤ. ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου, 421
ἀμέλει, θαρρῶν εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

7. Elb. Par. 17. Suid. Dawes. Bentl. *μήτε ἀριστᾶν* A.D.R. Bodl. 1. 4. 6. Ar. Par. 1. 3. Harl. 1. 2. Cant. 1. 2. Med. 4. *μήτε γ' ἀριστᾶν* Borg. Bodl. 8. Ald. *οὔτ' ἀρίστων* Diog. Mein. *μήτ' ἀπορίστων* conj. Reisk. *ἐπιθυμῆς* U. corr. X.

417. *καὶ γυμνασίων* vulg. *καὶ ἀδηφαγίας* Diog. (Quam lectionem probare videtur Mitchell. Socratem enim gymnasiorum usum discipulis suis dissuadere solitum esse nusquam apparere; imo potius probare.) *καὶ ἀδηφαγίας* vel *καὶ συμποσίων* Herw. Ex. Crit. p. ix. Vere, ut videtur. Aliena hic est mentio *γυμνασίων*.

418. *βέλτιον* Bodl. 4 pr. 419. *πολεμίζειν* Par. 2.

420. *ἕνεκέν γε* A.G.S.T.V. &c. *ἕνεκεν* (om. *γε*) R. *οὕνεκά γε* Elmsl. in Ed. Rev. 1811. Cobet. Mein. *εἵνεκά γε* malit Bergk. *ἕνεκεν* vulgaris etiam sermonis est, et legitur in inscriptione Thebana ap. Clarke Travels VII. 64. *σωφροσύνης ἕνεκεν.* Legitur praeterea *ἕνεκεν* apud nostrum Eccl. 659. Pl. 989. si quidem sanae lectiones sunt. Praestat forsan *ἀλλὰ ψυχῆς γ' ἕνεκεν στερρᾶς.* Plerumque enim post nomen suum ponitur *ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα.* Sic Plat. Phaed. 85 B. *ἀλλὰ τούτου γε ἕνεκα λέγειν τε χρὴ* &c. Theaet. p. 61. *προθυμίας μὲν ἕνεκεν.* Charm. 158 E. *ὥστε τούτου γε ἕνεκα . . . σκόπει.* Polit. 277 E. *λέγε μηδὲν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἀποκνῶν.* Phaed. 106 D. *ἀλλ' οὐδὲν δεῖ . . . τούτου γε ἕνεκα.* Conv. 185 B. *ἀρετῆς γ' ἕνεκα.* Pind. Ol. I. 160. *ἀέθλων γ' ἕνεκεν.* Eur. Med. 1082. *σοφίας ἕνεκεν* (in dim. anap.). 1111. *παίδων ἕνεκεν* (id.). Sed cf. Eccl. 367. *ὡς οὗτος ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων | οἶδεν* &c. Vesp. 886. Pl. 989. Eur. Or. 84. *νεκρὸς γὰρ οὗτος ἕνεκά γε σμικρᾶς πνοῆς.* Plat. Pol. I. p. 375. *ἀλλ' ἕνεκά γε ἀργυρίου, ὦ Θρασύμαχε, λέγε.* 329 B. *κἂν ἐγὼ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐπεπόνθη ἕνεκά γε γήρως.* VIII. p. 193. *ἕνεκά γε φιλονεικίας.* Dem. Ol. III. 6. *πάλαι γὰρ ἂν ἕνεκά γε ψηφισμάτων ἐδεδώκει δίκην.* Herod. III. 122. *εἵνεκέν γε χρημάτων ἄρξεις ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος.* *ψυχῆς στερρᾶς*] Eur. Hec. 296. *οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπων φύσις.*

421. *τρυσιβίου*] *Vitam consumentis.* Cf. v. *τρυσάνωρ* Soph. Phil. 209. *θυμβρεπιδείπνου* A.R.V.Δ.X. Bodl. 8. &c. *θρυμβεπιδείπνου* G.T.Φ. Par. 1. 2. Leid. 5. Par. 19. Mut. 2. 3. Elb. Mon. Bodl. 1. 6. 7.

422. *ἀμέλει θαρρῶν, . . .* vulg. Herm. Dind. Teuf. *ἀμέλει, θαρρῶν . . .* Reis. Bergk. Ko. *εἵνεκα* G.S.V.Z.Φ. Urb. Harl. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Ald. Bergk. *ἕνεκα* A.R.T.U.Y.Δ pr. Θ.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Mut. 3. Par. 20. *οὕνεκα* C.X. Mut. 2. Par. 19. Br. vulg. *ἕνεκεν* Δ corr. Par. 8. *οὕνεκα* vel *ἕνεκεν* Bentl. *τούτων*] *τούτου γ'* S. *τούτων μ'* Fr. Thiersch. p. 670. Male. Qu. *ἀμέλει, τούτων γ' εἵνεκα* (*ἕνεκεν*) *θαρρῶν . . .* Cf. 436.

ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὐ νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδὲν πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,

423. ἄλλο τι V. Mut. 1. 2. 3. (?) ἄλλό τι S. ἄλλο τί Ald. ἀλλ' ὅτι A.G.R.T.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Ar. Par. 1. 8. 17. 19. 20. Med. 4. Br. ἀλλ' ἔτι Dawes. p. 416. δῆτ' οὐ νομιεῖς F.Y.Z.X.Ψ corr. Par. 8. 17. Bodl. 4. 6. 7. Mut. 1. 3. Harl. 1 corr. 2. 3. Cant. 1. 3. 4. Dawes. Reisk. Reisig. Herm. Kock. Teuf. δῆτ' οὖν νομιεῖς G.S.U.V.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Cant. 2. Ar. Mut. 2. Bodl. 1. 8. Par. 4. Med. 4. Ald. Bentl. Br. Dind. Mein. δῆτ' οὖν οὐ νομιεῖς Par. 20. δήεις (om. οὖν νομιεῖς) R. οὖν νομιεῖς (om. δῆτ') Par. 19. ἄλλο τι δῆτ' οὖν· νομιεῖς Bergk. ἄλλο τι οὖν ἢ νομιεῖς Halbertsma. ἀλλὰ τί δῆτ'; οὐ νομιεῖς Elmsl. n. ms. "Recte οὖν pro οὐ, nam negatio est in οὐδέν." BENTL. ἤδη A.G.R.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Par. 1. 4. 17. 19. Harl. 3. Ar. Med. 4. Mon. Ald. Br. εἶναι F.S.T.V. Mut. 2. Bodl. 7. Par. 8. 20. Cant. 3. Harl. 2. Ex interpretatione invectum, ut videtur. οὐδένα πλὴν plerique libri et vulg. οὐδέν' ἢ (unus, opinor) Med. 4. οὐδὲν Bentl. Dawes. Reisk. Dind. Mein. Kock. Ern. "Constructio est οὐδέν τι ἄλλο οὐ νομιεῖς θεόν." REISK. "Scribendum οὐδὲν cum Bentleio. Necessario hic ἄλλο οὐδὲν dici debuit, alienissimumque est quum omnino ab Aristophane tum praesertim ab hoc loco Platonicum illud ἄλλο τι pro ἄλλο τι ἢ dictum." DIND. Fallitur Dindorfius. Soloecum, ni fallor, est ἄλλο τι οὐ νομιεῖς οὐδὲν θεόν. Adde quod nusquam consociantur δῆτ' οὖν (οὖν δῆτα legitur 791. Eq. 875). Plena constructio est ἄλλο τι (ποιήσεις ἤ, vel ἔσται ἤ) νομιεῖς οὐδὲν θεὸν &c. Similiter fere dicunt Galli, *n'est ce pas que ...?* Et sic locum explicant Reisig. Herm. Kock. Teuf. &c. Est autem haec formula interrogandi Socrati et Platoni quam maxime frequentata, quam de industria Comicus philosopho hic tribuere videtur, ad consuetudinem ejus respiciens. In ea plerumque additur ἤ, nonnunquam omittitur. V. Stallb. ad Euthyphr. 19. p. 104. Matth. §. 487, 9. Cf. Plat. Phaed. p. 70 A. φέρε δή, ἦ δ' ὅς, ἄλλο τι ἐν ἡμῶν αὐτῶν ἢ τὸ μὲν σῶμά ἐστι, τὸ δὲ ψυχή; 70 C. ἄλλο τι ἢ εἶεν ἂν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ ἐκεῖ; Apol. 24 C. ἄλλο τι περὶ πολλοῦ ποιεῖ ...; Gorg. 470 B. ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν; p. 481. ἄλλο τι ἢ ἡμῶν ὁ βίος ἀνατετραμμένος ἂν εἴη; p. 503. ἄλλο τι ἢ οὐκ εἰκῇ ἐρεῖ; 495 C. ἄλλο τι οὖν ... δύο ταῦτα ἔλεγες; Parm. 137. εἰ ἕν ἐστιν ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ τὸ ἕν; 143. ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό; Crat. 401. ἄλλο τι οὖν ἀφ' Ἑστίας ἀρχώμεθα κατὰ τὸν νόμον; Menon. p. 82 C. ἄλλο τι ἅπαξ ἂν ἦν δυοῖν ποδοῖν τὸ χωρίον; p. 84 D. ἄλλο τι οὖν γένοιτ' ἂν τέτταρα ἴσα χωρία τάδε; 97. ἄλλο τι ὀρθῶς ἂν καὶ εὖ ἡγοῖτο; Theaet. 203. ἄλλο τι ὁ γιγνώσκων αὐτὴν τὰ ἀμφότερα γιγνώσκει; 159 C. ἄλλο τι ... ὡς ἑτέρῳ μοι χρήσεται ...; 165 E. ἄλλο τι πειρώμεθα λέγειν; Hipparch. 226. ἄλλο τι οὖν οἵ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος; Alc. I. 116 D. τῷ διαλέγει σύ νυν; ἄλλο τι ἢ ἐμοί; Min. 317. ἄλλο τι οὖν οἵ γε ἐπιστάμενοι οὐκ ἄλλοτε ἄλλα συγγράψουσι περὶ τῶν αὐτῶν; Hipp. maj. 287. ἄλλο τι οὖν ... ὁ τοῦτο ἐρωτῶν δεῖται &c. 296. ἄλλο τι οὗτοι ... οὐκ ἄν ποτε ἐποίουν; Herod. I. 109. ἄλλο τι ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; II. 14. ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτῃ οἰκέοντες Αἰγυπτίων πεινήσουσι; Xen. Cyr. III. 2. 18. ἄλλο τι οὖν, ἔφη, ἢ ... πένητες νομίζετ' εἶναι; Anab. IV. 7. 5. ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει παριέναι; Andoc. I. 114. ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον; Quod ad locutionem νομίζειν θεὸν, ἡγεῖσθαι, &c., cf. Plat. Apol. p. 24 B. Σωκράτη

τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
ΣΤ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἁπαντῶν,
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
ΧΟ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
ΣΤ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
ΣΤ. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,

φησὶν ἀδικεῖν τούς τε νέους διαφθείροντα καὶ θεοὺς οὓς ἡ πόλις νομίζει οὐ νομίζοντα, ἕτερα δὲ δαιμόνια καινά. Xen. Mem. I. 1. ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων &c. Dinarch. I. 97. ἀπαγορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους. Lysias XII. 10. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζει. Eur. Fr. Inc. 1. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα | καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις. | τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν. Ceterum οὐδὲν, non οὐδένα, scripsisse nostrum ostendere videtur quod sequitur πλὴν ἅπερ ἡμεῖς (non οὕσπερ).

424. τουτὶ τὸ χάος Harl. 3.

425. οὐκ ἂν Suid. in ἀτεχνῶς. Bentl. Cf. Pl. 1082. γ' add. R.S.T.V.X. Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 4. 7. Par. 2. 3. 20. in ras. Reisig. Herm. Dind. Ko. om. A.G.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ. Mut. 1. 3. Med. 4. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 17. 19. Suid. ἀτεχνῶς om. A. Par. 1.

426. οὐδ' ἂν σπείσαιμ' οὐδ' ἂν θύσαιμ' Bodl. 7. οὐδ' ἂν σπείσαιμ'] οὐδὲ σπείσαιμ' Cobet. Recte, ni fallor. οὐδ' ἂν ἐπιθείην A.Θ.X. Cant. 3. ἐπιθύειν G. Bodl. 6. Par. 19.

427. νῦν A.

429. δέομαι τοίνυν ὑμῶν ὦ δέσποιναι Mut. 2. Harl. 2. Bodl. 7. Leid. 5. Par. 4. τοίνυν γ' Bodl. 6. 8. Mut. 3. γ om. A.C.D.E.G.R.V. Cant. 3. Bodl. 1. 7. Par. 1. 4. Leid. 5. &c.

431. τολοιπὸν A. γ' om. A.S.T.V.X. Mut. 2. Bodl. 1. 7. Par. 1. add. G.R.Δ.Φ. Bodl. 6. 8. τοῦδε G.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. τουδὶ A.Δ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. &c.

432. γνώμας A.G.Δ.Φ.X. Cant. 1. 2. 3. 4. Har. 2. 3. Ar. Urb. Bodl. 1. Suid. in γνώμη. Bentl. γνώμας μεγάλας Bodl. 8. Mut. 1. Ald. γνώμας μεγάλας νικήσει πλείονας οὐδείς (ut glossa sit ἢ σὺ) Porson. ap. Dobr. γνώμας μεγάλας νικήσει σοῦ πλέον οὐδεὶς Kock. γνώμας μεγάλας οὐδεὶς λέξει πλέον ἢ σὺ Köchly. Μεγάλας ex proximo versu forsan invectum. πλείονας] πλέον R. unus, ut videtur.

433. γε add. A.R.Δ.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 8. om. G.V.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Leid. 5. Ar. μή μοί γε . . .] μὴ 'μοί γε . . . Pors. Frustra. Cf. 84. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Vesp. 1179. μή μοί γε μύθους. Ach. 300. μή μοι πρόφασιν. Et ad Eq. 19. λέγειν] λέγε Cant. 4. Fortasse recte. γνώμας μεγάλας A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. μεγάλας γνώμας Harl. 2. Bodl. 7. Mut. 2.

ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.
ΣΤ. δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψε.
νῦν οὖν * * *
χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται·
τουτὶ τοὐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δείρειν,

435. τοίνυν γ' G. Par. 8. Bodl. 6. 8. Mut. 3. γ' om. A.R. Bodl. 7. Cant. 3. Harl. 2. Par. 3. 19. &c. ἱμείρῃ Cant. 1. 3.

436. παράδος θαρρῶν A.Y.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Mut. 2. 3. θαρρῶν παράδος G.R.S.T.U.V.Z.Φ. Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 1. Suid. in πρόπολος. Bergk. προπόλοισι A.G.R.V.Δ.Φ. Mut. 1. 3. Bodl. 8. Cant. 2. Par. 8 corr. προσπόλοισι S.T.U.Y.Z.X. Bodl. 1. 4. 6. 7. Leid. 5. προσπόλοις Mut. 2.

437. τοῦθ' A.G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. v. l. 19. ταῦθ' R.V. Par. 8. 20. Herm. Bergk. Ko. Teuf. Dind. Quod fortasse praeferendum. Lys. 1030. ἀλλὰ δράσω ταῦτα. Cf. etiam locutionem, ταῦτα δὴ (sc. δράσω).

438. ἐπέτριψεν A.G. Bodl. 8. ἐπέτριψε Bodl. 6. 7. Bekk.

439. νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς libri. νῦν οὖν χρήσθων Br. Dind. νῦν οὖν ἀτεχνῶς Cobet. Kock. Mein. νῦν οὖν . . . | χρήσθων ἀτεχνῶς Herm. Bergk. νῦν οὖν οὗτοι χρήσθων ἀτεχνῶς | ὅ τι βούλονται Reisig. C. p. 239. νῦν οὖν [οὗτοι χρηστῶν ἕνεκεν] | χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται Fritzch. ad Th. 252. Dindorfius ἀτεχνῶς e v. 453 illatum suspicatur. Legendum forsan νῦν μοι χρήσθων ὅ τι βούλονται (vix enim omitti potest pronomen), vel potius νῦν οὖν τοὐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν | παρέχω τύπτειν (ut interpolatio sit χρήσθων . . . βούλονται). Cf. 453. δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσιν. Vesp. 722. καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν | ὅ τι βούλει σοι. Thesm. 212. ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών. Pac. 206. ὑμᾶς παραδόντες, δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται. Herod. I. 210. ἐγώ σοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τοῦτο ὅ τι σὺ βούλεαι. Thuc. IV. 69. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις . . . χρῆσθαι 'Αθηναίους ὅ τι ἂν βούλωνται. Dem. p. 374. ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ τι βούλεσθε. Hyperid. pro Eux. c. 33. χρησάσθωσαν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι βούλονται. Xen. An. IV. 8. 11. τοῖς περιττοῖς χρήσονται ὅ τι ἂν βούλωνται. Mem. IV. 3. 10. χρῆσθαι αὐτοῖς ὅ τι αν βούλωνται. Lucian. Men. 4. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα . . . δεηθῆναι αὐτῶν χρῆσθαί μοι ὅ τι βούλοιντο. βούλονται A.G.R.T.V.Z.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 7. 8. &c. βούλοιντο Y.Ω. Bodl. 6. Mut. 3.

440. τό γ' ἐμὸν vulg. τοὐμὸν Cobet. Kock. Mein. Idem ipse jamdudum conjeceram: aliena enim hinc est particula γε. αὐτοῖσι A.

441. παρέχων R.

442. ῥιγοῦν libri et vulg. ῥιγῶν Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 346. Dind. &c. Cf. ad Ach. 1146. ὡς ἀσκὸν X. δείρειν Par. 20 corr. Scal.

εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι
τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητὴς,
εὑρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
κέντρων, μιαρὸς, στρόφις, ἀργαλέος,
ματιολοιχός.
ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἁπαντῶντες,

Dind. Kock. Mein. Bergk. δαίρειν A.G.T corr. Δ.Φ. Ar. Par. 1. 4. 8. Mut. 1. 2. 3. Dind. Ox. δέρειν R.S.U.V.Y.Z.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 19. δέρρειν E. δέρρει Bodl. 4. τε δέρειν Bentl. Cf. ad Av. 365. δεῖρε (sic libri opt.). Vesp. 1286. ἀπεδειρόμην (sic libri). Eq. 369. δερῶ. Perfectum δέδαρμαι fit ab δείρω, ut κέκαρμαι a κείρω, πέπαρμαι ab πείρω. Altera forma δέρειν legitur Vesp. 485. Lys. 158. Ran. 619. Formam δαίρειν tuetur Buttm. Irreg. Verbs p. 62. Post δείρειν plenam distinctionem ponit Ernesti, ut in edd. vett. Recte fortasse. Sed cf. 1035.

444. τοῖς τ' ἀνθρώποις A.G.R.S.V.Θ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. Bergk. Par. 1. 8. 17. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Herm. τοῖς δ' ἀνθρώποις Ω. τοῖς ἀνθρώποις τ' Bodl. 8. vulg. Dind. τοῖς ἀνθρώποις T.Δ. Par. 4. Leid. 5.

447. εὑρησιεπὴς A.G.R.U.V.Y.Δ.Φ. Urb. Bodl. 1. 6. Par. 1. 2. 17. 19. Bentl. Br. εὑρεσιεπὴς S.T.Z.Θ.X.Ψ. Mut. 1. 2. Bodl. 1 corr. 4. 7. 8. Harl. 1. Par. 8. 19. Pind. Ol. IX. 80. εἴην εὑρησιεπὴς (bono sensu). "Diog. L. II. 113. τοσοῦτον δ' εὑρεσιολογίᾳ (εὑρεσιλ. ?) καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥστε . . . IV. 37. εὑρεσιλογώτατος. II. 134. εὑρησιλόγει." MITCH. Εὑρησιλογεῖν legitur ap. Athen. V. 193 D.

448. κύρβεις Par. 1. 3. κύρβης A.

450. κέντρων, μιαρὸς, | στρόφις . . . ματτ. (sic) G. Par. 8. κέντρον Bodl. 6 pr. Cant. 1.

451. ματιολοιχὸς A.G.R.V.Y.Δ.Φ.X. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Borg. Ar. Par. 17. 19. 20. Med. 4. Schol. Ald. Suid. Eust. p. 518, 42. Phot. Dind. Bergk. ματιωλοιχὸς Par. 8. ματτιολοιχὸς D.Z. Harl. 2 corr. Mut. 1. 2. Leid. 5. Bodl. 7. μαντιολοιχὸς Bodl. 4. ματοιολιχὸς U. ματαιολοιχὸς Hesych. ματτυολοιχὸς Harl. 2 pr. Bentl. Br. Herm. Kock. Mein. καττυολοιχὸς (i. e. *fraudulentus machinator*) conj. Mein. Aliud quid, ut καὶ βωμολόχος, exspectavisset etiam Kock. Ut in re incerta nil mutavi.

452. καλοῦσ' R. Cant. 3. Par. 4. 20. in ras. Med. 4. Dind. Kock. καλοῦσιν S.T.V. λέγουσ' A.G.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 4. 7. Harl. 2. Par. 1. 8. 19. Herm. λέγουσιν U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Par. 17. Ald. Br. Reisig. Verum est καλοῦσ': postulatur enim futurum. ἀπαντῶντες Bodl. 8. Mut. 2. Dind. ἁ'παντῶντες Herm. ἀπαντῶντες R.S.T.V. Mut. 1. 3. Bodl. Med. 4. ἀπατῶντες Bodl. 1. 6. ὑπαντῶντες A. (ὑπ. pr. ut vid.) Par. 1. Similis crasis est in ἀπόλλων Av. 584. Cf. Dem. p. 958. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσθάνεσθαι. p. 1268. παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. Lucian. Amor. 44. μηδένα τῶν

δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσιν,
κεἰ βούλονται,
νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡΟΣ.

λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
ΣΤ. τί πείσομαι;
ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων
διάξεις.
ΣΤ. ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγώ ποτ'

ἀπαντώντων ἐξ ἐναντίου προσβλέπων. Plut. Alc. 32. τοὺς μὲν ἄλλους στρατηγοὺς οὐδ' ὁρᾶν ἐδόκουν ἀπαντῶντες οἱ ἄνθρωποι.

453. δρώντων] Qu. δρώντων μ'. Sed cf. 802. ὅ τι] εἴ τι solus R. χρῄζουσιν G.V. &c. χρήζουσι A. Ald. χρήζουσιν Bentl. χρήιζουσ' R.

454-5. κεἰ βούλονται A.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. καὶ βούλονται V. ἢ εἰ βούλονται R. κἢν βούλωνται Mut. 2. Leid. 5. Bodl. 7. Cant. 1.

455. δήμητραν V. Mut. 1. ἔκ μου G.R.S.T.V. Reisig. C. p. 56. ἐκ μοῦ A. Bodl. 1. 8. ἐξ ἐμοῦ Bodl. 6. 7. Cant. 2 corr. Harl. 2. 3. ἐμοῦ X. Mut. 1. Bodl. 4. Cf. Eq. 372. ἔκ σου. Ran. 562. ἔβλεψεν εἴς με δριμύ. Vesp. 1358. περί μου. Infra 595. ἀμφί μοι. Thuc. 2, 60. προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἔς με γεγένηται.

456. τοῖσι σοφισταῖς Harl. 2.

457. "Omnia ab hoc versu usque ad 476. ἀλλ' ἐγχείρει &c. in edd. Socrati tribuuntur, quae tamen ad chorum pertinent, ut multis indiciis mihi compertum est. Nam primo Socrates non debet facere cantica, sed chorus. Deinde illud τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ διάξεις an de Socrate dici potest? Immo de Nubibus, quarum cultor perpetuus futurus erat Strepsiades. Jam autem, quod praecedit, ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, cujus opinor causa haec Socrati affingebantur, etiam ad Nubes pertinet, quippe quae supra 430. hoc ei promittunt. Tum vero, quod maxime valet, distichon illud anapaesticum ἀλλ' ἐγχείρει &c. semper fere cantica claudere solet (si anapaestici mox sequantur, vel, si trochaici, distichon trochaicum), et eidem personae tribuitur, quae canticum cecinerat. Distichon autem illud ad chorum pertinere et edd. agnoscunt et sensus aperte evincit." BENTL. Qui XO. pro ΣΩ. praefigit vv. 457. 462. 466. Nihil obstat quod singulare παρ' ἐμοῦ et μετ' ἐμοῦ bis occurrit in Chori oratione. Cf. Pl. 272. τῷδέ γ' A.G.R.V. Bodl. 1. Br. τῷδε Bodl. 6. 8. Mut. 3. τῳδ' Bodl. 7. Mut. 1. 2. Bentl. τῷδε δ' D.

458. εὔτολμον pro ἕτοιμον V.

460. ἕξεις] ἕξων Suid. in οὐρανόμηκες. Unde ἴσθι δὲ ταῦτα μαθὼν . . . ἕξων conj. Bentl. Cf. 805.

464. ζηλωτότατον] ζηλότατον R.

465. ἆρά γε τοῦτ', ὦ 'τάν, ποτ' ἐπόψομαι V.D. in Class. Journ. II. 469.

ὄψομαι; ΧΟ. ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
ἄξια σῇ φρενὶ, συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩ. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.

ΣΤ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;

Ipse tentabam ἆρά γε τοῦτ' ἀγαθόν ποτ' | ὄψομαι; vel ἆρά γε τοῦτ' ἐγώ ποτ' | ὄψομαι; vel ἦ γὰρ ἐγώ ποτε τοῦτο | πείσομαι; (461.) Saepe legitur ἆρά γε. Quare non ab omni parte verum est quod statuit Elmsleius ad Eur. Med. 1334. nullum in interrogando locum esse particulae γε. Cf. et 1287. τί δ' ἄλλο γ' ἢ . . .; In hoc loco ἆρα interrogationi, ἄρα rationi concludendae inservire censet Herm. τοῦτ' A.G.R.S.V. &c. ταῦτ' T. Cant. 3. ἄρ' A.G. R.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. 8. Cant. 3. Ar. ἆρ' T.V. Mut. 3. Bodl. 6. 7. Suid. in ἆρά γε. ἂν C. Par. 19. Particulam om. S. Mut. 2. Urb.

466. ὄψομαι] ἐπόψομαι Suidas. ὄψομ' R. γε σοῦ Par. 19. γέ σου A.G.S.T.Φ. Par. 8. Harl. 1. Bodl. 1. 4. Med. 4. σοῦ (om. γε) Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8.

467. ταῖσι A.G. &c. ταῖς R.T.V. ἀεὶ A.G.R.S.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. αἰεὶ T.

470. "Versus non hexameter dactylicus, sed, quod spondeus in hoc et quattuor aliis hujus carminis versibus positus ostendit, ex duobus trimetris catalecticis in disyllabum compositus, ut apud Euripidem Medeae v. 638. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νείκη, ubi in stropha trochaeus est admissus, οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν· εἰ δ' ἅλις ἔλθοι." DIND. ἀνακοινοῦσθαι] Nescio an praestet ἀνακοινῶσαι aoristus, ut mox ἐλθεῖν. Cf. 197. ἵνα | αὐτοῖσι κοινώσω (qu. αὐτοῖς ἀνακοινώσω) τι πραγμάτιον ἐμόν. Idem metrum Thesm. 329. Ran. 1362. λόγον W.Δ.Ψ. Ar. Bodl. 8. Par. 17. Cant. 2 pr. Ald. λόγους A.G.R.S.T.U.V.Y.Z.Θ.Φ.Χ. Par. 8. 19. Mon. Harl. 1. Bodl. 1. 4. 6. 7. Med. 4. Utrumque probum. V. Vesp. 473. Eq. 806. 1300. Lys. 468. "Delendum comma post ἐλθεῖν, ponendum autem post ταλάντων. Nam, quod recte animadvertit scholiasta, accusativi πράγματα κἀντιγραφὰς pendent ab ἀνακοινοῦσθαι. Sic supra v. 197. ἵνα | αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν." DIND. Ita etiam Ko. Mein. Recte.

475. Idem metrum Eccl. 576. ὠφελίαισι βίου &c. Qu. ἄξια σῆς φρενὸς, ὡς βουλευσομένους &c. συμβουλευομένους Bodl. 7. Mut. 2. καὶ συμβουλευσομένους Mut. 1.

478. σὺ κάτειπέ μοι G.

481. τί δὲ G.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 8. Par. 19. δαὶ A.R.T. Bodl. 7. Cant. 3. Harl. 2. 3. Par. 1. 2. 8. Leid. 5. Mut. 2. 3 corr. τί δ' αὖ X. Cf. e. g. Ran. 798. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; τοιχομαχεῖν Harl. 1. Bodl. 1. με A pr. (ut vid.). διανοῇ Mon. Elb.

ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
ἦ μνημονικὸς εἶ; ΣΤ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία·
ἢν μέν γ' ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ,
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
ΣΩ. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
ΣΤ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλω σοι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
ΣΤ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.

482. *σου* A.G.Δ.Φ.X. &c. *σοι* R.V. (s. Bekk.) Post *βούλομαι* plene interpungendum.

483. *εἶ* libri et vulg. Teuf. Dind. *ἦ* (interrog.) Dobr. Bergk. Ko. Mein. *δύο* G.R.V. Bodl. 1. 8. *δύω* A. Mut. 3. Bodl. 6. 7. &c. Cf. ad 1060. *τὸν* om. Harl. 3.

484. *ἢν μέν γ' ὀφείληται* A.S.V. Par. 1. 20 pr. Bodl. 1. Harl. 1. Borg. Br. Reisig. Herm. Dind. *ἢν μὲν γὰρ ὀφείληται* R.Θ.Φ. Par. 4. Med. 4. Mein. *ἢν μέν γ' ὀφείλεται* D.X. Mon. Urb. *ἂν μέν γ' ὀφείληται* Bodl. 4. *εἰ μέν γ' ὀφείλεται* G.U.W.Z.Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Ar. Bodl. 7. 8. Urb. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 20 corr. Bentl. *εἰ μὲν γὰρ ὀφείλεται* Y. Cant. 3. Bodl. 6. *εἰ μὲν γὰρ ὠφείληται* T.

485. *ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος* . . . A. Bodl. 1. Med. 4. Recte. Versum om. S. *κἀπιλήσμων* Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

486-7. Suspectos merito habent Kock. Mein.

487. *ἔνεστ'* A.G.R.V. &c. *ἔνεστιν* Mut. 2. Bodl. 7.

489. *νῦν* A. *ὅπως* om. S.V. Leid. 5. Par. 3. Bodl. 7. *τι προβάλωμαι σοφὸν* A.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. 3. Par. 1. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. vulg. *τι προβάλλωμαι σοφὸν* G.R.T.X. Par. 3. Harl. 2. 3. *τι προβάλλωμαί σοι σοφῶν* S.V. *τι σοφὸν προβάλωμαι* Leid. 5. *τι σοφὸν προβάλλωμαι* Bodl. 7. *τι προβάλω σοι σοφὸν* Hirsch. *τι προβάλλω σοι σοφὸν* Mein. Kock. Numerosius forsan *προβάλω τί σοι σοφόν*. Excidisse videatur *σοι* ante *σοφόν*; deinde *προβάλωμαι* metri causa scriptum. Cf. 757. *εὖ γ', ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν*. Vesp. 916. *ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί*. Av. 626. Pl. 799. Plat. Crat. 408 D. *περὶ δὲ ἄλλων εἴ τινων βούλει, πρόβαλλέ μοι*. Hipp. Maj. 293 D. *προβάλλει ἐρωτῶν*. Conv. 180 C. *οὐ καλῶς μοι δοκεῖ προβεβλῆσθαι ἡμῖν ὁ λόγος*. Charm. 162 B. Polit. 285 D. 286 D.

490. *περὶ τῶν μετεώρων* in fine versus habent S.T.V. *ὑφαρπάσει* D.R.V.Θ. Bodl. 8. Par. 19. 20. Ald. *ὑφαρπάσεις* A.G.U.Φ.X. Mon. Urb. Bodl. 1. 6. Harl. 1. Par. 1. *ὑφαρπάσῃς* C.E.T.U corr. W.Y.Z.Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. Elb. Par. 8. 17. 20 supr. *ὑφαρπάσειν* T. *ὑφ' ἁρπάσῃς* Bodl. 4. *συναρπάσει* Schol. R. (Cf. 775. *ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον*. Soph. Aj. 16. *φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενί*.) Futurum est *ὑφαρπάσομαι*.

491. *τί δαί; κυνηδὸν* . . .] *τί δέ;* . . . V. Cant. 3 pr. Malim *τί δ'; ἦ κυνηδὸν* . . .; Cf. 481.

δέδοικά σ᾽, ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
φέρ᾽ ἴδω, τί δρᾷς, ἤν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι·
ἔπειτ᾽ ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι·
εἶτ᾽ αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.
ΣΩ. ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. ΣΤ. ἠδίκηκά τι;
ΣΩ. οὔκ, ἀλλ᾽ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
ΣΤ. ἀλλ᾽ οὐχὶ φωράσων ἔγωγ᾽ εἰσέρχομαι.
ΣΩ. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί·
ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
ΣΤ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ᾽ ἀκολουθήσεις ἐμοὶ

493. *πρεσβύτα* A. *δέῃ* V. Mut. 1. Par. 8 corr. 17. 20 corr. Bodl. 1 corr. 6. 7. 8. Dind. *δέει* A.D.G.R. Par. 1. 8. 19. 20. Mut. 2. 3. &c. Br. Pors. Reisig. Herm. Kock. Teuf. Postulatur subjunctivus. V. Elmsl. ad Eurip. Med. 310. ubi negat apud Atticos poetas indicativum post *δέδοικα μὴ* usurpari, nisi in praeteritis verborum temporibus. Sensus est: *I fear you require beating.* Cf. Soph. Oed. R. 747. *δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ.* Trach. 551. *ταῦτ᾽ ουν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς | ἐμὸς καλῆται (καλεῖται* al.), *τῆς νεωτέρας δ᾽ ἀνήρ.* Ant. 1113. *δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους | ἄριστον ᾖ σῴζοντα τὸν βίον τελεῖν.* Eur. Hel. 1395. *δέδοικα γάρ σε μή τις ἐμπεσὼν πόθος | πείσῃ μεθεῖναι σῶμ᾽* &c. Exempla indicativi post *μὴ* haec habes, Dem. p. 372. *ἢν . . . δέδοικα μὴ λελήθαμεν . . . ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες.* p. 816, 15. *δέδοικα μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν.* Eund. de f. l. § 377. *δέδοικα μὴ τοὐναντίον οὗ βούλομαι ποιῶ, σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διοχλῶ.* Plat. Phaed. 77 D. *δεδιέναι τὸ τῶν παίδων, μὴ ὡς ἀληθῶς ὁ ἄνεμος . . . διαφυσᾷ καὶ διασκεδάννυσιν.* 84 E. *φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διακεῖμαι* (coll. 93 A.). Hom. Od. *ε´.* 300. *δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν.* Cf. Dobr. Adv. I. 415.

495. *κἄπειτ᾽* A.G.V.Δ.Φ.X. vulg. Dind. *ἔπειτ᾽* unus R. Bergk. Ko. Teuf. Mein.

496. *ἀκαρῆ*] *ἀκαρεῖ* Par. 3. Bodl. 7. Harl. 2. Mut. 1. *ἀκαρεὶ* Leid. 5. Mut. 2. Subauditur *χρόνον* aut *χρόνου.* Pl. 244. *ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.* Vesp. 541. 701. Av. 1649. V. Pierson. ad Moer. p. 43.

497. *νῦν* A. *θοἰμάτιον* (sic) A. *ἠδίκηκα* A.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. &c. *ἠδίκησα* Φ.X.

498. *οὔ. ἀλλὰ* Bodl. 4. 499. *ἔγωγ᾽* om. X.

500. *δή νύν* A.G. Bodl. 7. 8. *δὴ νῦν* R.V.Δ.Φ. *νῦν δὴ* X. *νῦν* Cant. 3. Harl. 3. *δὴ* Bodl. 6. Eadem verba *εἰπὲ δή νύν μοι τοδὶ* (al. *τὸ τί*) leguntur 748.

501. *προθύμως* om. Bodl. 7. 502. *τῶν*] Qu. *σῶν.*

505. *λαλήσεις* R. supr. U.W.Δ.Φ. Bodl. 8. Par. 12. 20. pr. Dawes. *λαλήσῃς* A.G.R.S.V corr. Y.Z.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Par. 1. 8. 17. 19. 20 corr. Harl. 1. Mon. Elb. Med. 4. *λαλήσοις* (s. *ου*) T. *ἀκολουθήσεις* A.G.S.W.

ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; ΣΤ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον, ὡς δέδοικ᾽ ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.
ΣΩ. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
εἵνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-

Z.Δ.Φ.X. Par. 1. 8. 12. 17. 19. 20. Harl. 1. 3. Bodl. 1. 4. Cant. 1. 2. 4. Elb. Mon. Med. 4. Dawes. ἀκολουθήσοις (s. ον) T. ἀκολουθήσῃς U.Y. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 3. Harl. 2.

506. δευρὶ A.G.R. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. δεῦρο V. νυν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. νῦν A.

507. μελιτοῦτταν C.G.Δ.Θ. Br. μελιττοῦταν R.S.T.V.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. Ald. μελιτοῦταν A.Φ. Harl. 1. Bodl. 1. 4. Ar. Par. 1. 3. μελιττοῦσαν Bodl. 8. πρότερον A.G.R. Bodl. 6. 7. 8. πρῶτον V. Cant. 1.

508. ἐς A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. εἰς R.V.

510. ἀνδρείας A.G.R.V.W.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. ἀνδρίας T.Y.Z. Par. 3. 8. 19. Leid. 5. "Ἀνδρίαν Graeci veteres non aliter dixerunt quam ut ex Andro insula oriundam significaret. Fortitudinem vero ἀνδρείαν dixerunt, quam unam veram esse vocabuli formam non solum Ionica dialysis ἀνδρηίη, sed etiam poetarum usus observatio docere potuerat, quorum in scriptis nullum usquam inventum est exemplum quod alteram formam sibi postularet. Nam in Euripidis versu Herc. fur. 475. πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ᾽ ἀνδρίᾳ, certissima Elmsleii emendatio est μέγα φρονῶν εὐανδρίᾳ. Accedit ad haec disertum testimonium Etym. M. p. 461, 53. ex quo cognoscitur scripturam antiquam ἀνδρείαν, Apollonii vero inventum esse ἀνδρίαν. Τὸ ἀνδρεία, inquit, τὸ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει, ὁ δὲ Ὧρος διὰ τῆς ει διφθόγγου. εὕρηται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεΐα, οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. Quae partim repetiit Choeroboscus in Crameri Anecd. Vol. II. p. 174, 7. In libris scriptis etsi non pauca inveniuntur ἀνδρίας formae exempla, longe major tamen alterius formae exemplorum copia est. In contrariam partem peccant ἀνανδρεία εὐανδρεία φιλανδρεία, quae passim in codicibus inventa in -ανδρία sunt mutanda, ut ab ἄνανδρος εὔανδρος φίλανδρος formata." DIND.

511. εἵνεκα A.G.R.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. ἕνεκα C.S.T.V. ταύτης εἵνεκα Cant. 1. ταύτης ἕνεκα T. οὕνεκα Br. Dind. Mein. &c.

512. γένοιτο τἀνθρώπῳ G.R.Θ.Φ. Reisig. Herm. Dind. γένοιτ᾽ ἀνθρώπῳ A.S.T.U.V.Y.Z.Δ.X.Ω. Par. 8. 17. 19. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar.

513. ὅτι] ὁτιὴ Reisig. ἐπεὶ conj. Mein. Fortasse recte. Notanda productio posterioris syllabae in ὅτι.

515. αὐτοῦ libri et vulg. αὑτοῦ Dind. &c.

τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς,
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς, οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν εἵνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμᾶς ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγώ· παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν·
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε,
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῶν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία

516. πράγμασι A.

518. πρός γ' C.D. Bodl. 8.

520. νικήσαιμ' ἔγωγε libri. νικήσαιμί τ' ἐγὼ Bentl. Reisig. Herm. &c. καὶ om. R.

523. πρώτους vulg. Herm. Teuf. Dind. πρώτην Welck. Kock. Mein. Bergk. πρῶτος citat Fritzch. ad Th. p. 623. Qu. πρώτιστ' (*the very first*). Cf. Lys. 316. πρώτιστ' ἐμοί. Infra 1118. ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν. Eq. 643. εὐαγγελίσασθαι πρῶτον (πρῶτος V corr.) ὑμῖν βούλομαι. ἀναγεῦσ' A.G.R.V. Bodl. 1. 8. &c. ἀναγεῦσαι Bodl. 4. 6. 7. Par. 4. Leid. 5. De elisione diphthongi v. ad 7. et Br. ad Thesm. 916.

526. εἵνεκ' recte V. Mut. 1. οὕνεκα A. οὕνεκ' reliqui (ut vid.) et vulg.

527. ὑμῶν vulg. ὑμᾶς A.V. Mut. 2. Br. Herm. "Male," inquit Dind. Imo fortasse recte. Sic v. praec. ὑμῖν . . . τοῖς σοφοῖς. Cf. 535.

528. καὶ λέγειν vulg. καὶ ψέγειν Herw. Ex. Crit. p. 199. Fort. πᾶν ψέγειν ("quibus volupe est quidvis reprehendere"), vel πᾶν λέγειν. Tentabam etiam οἷς ἡδὺ δὴ (vel ἥδιστον) λέγειν, vel οἷς ἥδομαι λέγων. Latet, ni fallor, aliquid vitium.

529. χὠ G. Bodl. 6. 7. 8. χ' ὠ A. χ' ὁ Bodl. 4.

530. ἔτ' om. V. Par. 3. ἦν libri et vulg. Herm. Ko. Teuf. Mein. ἦ Dind.

531. τις add. A.R.S.T.V.Δ.Θ.Χ.Ψ. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 8. om. G.Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 7. Harl. 1.

533. μοι om. V. ὑμῖν libri et vulg. Herm. Dind. ὑμῶν Saupp. Kock. Mein. prob. Teuf. Cf. ad 412.

534. ἥδ' ἡ] ἤδη Bodl. 6 pr. ἡδὶ Fritzch. ad Th. 606. Cf. ad Th. 606. ἥδ' ἡ (ἥδε R. ἡδὶ al.) γυνή.

ζητοῦσ' ἦλθ', ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
γνώσεται γάρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
οὐκ εἰσῆλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·
οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν·
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα·
οὐδ' εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ' αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθε.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ,
οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων,
ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.

535. ἦλθ' A.G.S.T.V.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 7. Par. 4. Bentl. ἦλθεν R.U.Y.Θ.X.Ψ. Bodl. 6. 8. Par. 1.

536. τοὐδελφοῦ Par. 2. τουδελφοῦ Elb. τοῦ 'δελφοῦ Mon.

537. τῇ φύσει G. πρῶτα μὲν] πρῶτον Bodl. 7. Mut. 2.

538. οὐδὲν ἦλθε vulg. οὐδ' ἐσῆλθε conj. Bentl. Malim οὐκ εἰσῆλθε. Cf. Schol: εἰσῄεσαν γὰρ οἱ κωμικοὶ &c. et 543. Confer tamen infra 974. Thesm. 496. ἵνα . . . μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται 383. ἦλθε R.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἦλθεν A.G. Bodl. 1. Par. 1. σκύτινον A.G.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. Dind. Teuf. σκυτίον X. Harl. 2. (gl. δερμάτιον) Dobr. Mein. Kock. καθημμένον conj. Dobr.

540. ἔσκωψεν A.R. Par. 1.

542. τὸν παρόντ'] Qu. τὸν φεύγοντ' (Pac. 741).

543. εἰσῇξε G. Bodl. 6.7.8. &c. εἰσῆξε A.R. Cant. 1. ἐσῆξε V. εἰσῆλθε Borg.

544. ἔπεσι A.R. ἐλήλυθεν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. ἐλήλυθε A. Par. 1.

546. ταὔτ' G. Bodl. 6. 7. 8. ταῦτ' A.S.T.Z.Φ. Bodl. 1. Bekk. ταύτ' Kust. V. Schol.

547. ἀεὶ G.V. Mut. 2 pr. Bodl. 1. αἰεὶ A.R. Bodl. 6. 7. 8. εἰσφέρων libri et vulg. ἐσφέρων Dind. εἰσάγων ἰδέας Mut. 1.

550. κοὐκ ἐτόλμησ' αὖθις (αὖτις R.) ἐπεμπηδῆσ' R.S.V. Reisig. Herm. Dind. &c. ουκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐμπηδῆσαι αὐτῷ Suid. in ἐμπηδῆσαι. κοὐκ ἐς αὖτις ἐμπεπήδηκ' A. κοὐκ ἐσαῦτις ἐμπεπήδησ' X. κοὐκ ἐς αὖτις (s. θ) . . . Bodl. 4. κοὐκ ἐσαῦθις ἐμπεπηδηκ' G.Z.Φ. et (-δησ') Bodl. 1. Harl. 1. Par. 17. 19. 20. et (πεπήδησ' in ras.) Θ. κοὐκ ἐσαῦθις ἐπεπήδησ' Mut. 1. 2. Par. 3. 8. Borg. Bodl. 3. 7. Harl. 2. κοὐκ εἰσαῦτις ἐπεπήδησ' T. κοὐκ ἔτ' αὖθις ἐπεπήδησ' U. κοὐκέτ' ἐς αυτις ἐπεπήδησ' Cant. 1. κοὐκέτ' αὖθις ἐμπεπήδηκ' Mon. Par. 4. κοὐκέτ' αὖτις ἐνεπήδηκ' Leid. 5. κοὐκέτ' ἐσαῦθίς γ' ἐπεπήδησα Mut. 3. κοὐχ ἔτ' (ἐ * τ' Cant. 3.) αὖθις ἐμπεπήδηκ' Med. 4. Cant. 3. κοὐκέτ' εἰσαῦθίς (ἐσ. Ω.) γ' ἐπεπήδησά γ' W.Y.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 8. Ald. κοὐκέτ' εἰσαῦθις ἐπήδησ' Ar. Cf. v. ἐπεμπίπτειν Pac. 471. ἐπεμβῆναι (ἐπιβῆναι al.) Soph. El. 456. ἐπεγγελᾶν, &c. ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ] ἔτ' ἐμπηδῆσαι τῷ κειμένῳ Lenting.

οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεχ', ἣν
Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν·
εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον·
ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.
ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν *στ.*
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,

551. *παρέδωκεν*] Fort. *ἐνέδωκεν.* Lys. 671. *εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν.*

552. *τοῦτον τὸν . . .* Par. 3. Bodl. 6. Suid. *οὐ τὸν δείλαιον . . . μητέρα;* Geel. in Mnem. I. 420. Herw. Ex. Crit. p. ix. Fort *εὖ* (vel *ἐς*) *τὸν δείλαιον . . .*

553. *πρώτιστον* A.G.V. &c. vulg. Teuf. *πρότερον* R. *πρῶτον* Dobr. *πρώτιστος* Cobet. Kock. Mein. Dind. Correctio non necessaria.

554. *ἐκστρέψας* A.G.R.S.U.V.Y.Δ.Φ.X. Bodl. 1. &c. *ἐκτρέψας* T. Mut. 1.

555. *αὐτῷ*] *ἑαυτῷ* V. *τοῦ κόρδακος οὕνεκα* (al. *εἵν.*) | *ἣν . . .* libri et edd. vett. *τοῦ κόρδακος οὕνεχ', ἣν* | . . . Bentl. Br. *εἵνεκα* A.S.V. Mut. 2. Elb. Bodl. 1. 3. Harl. 1. 2. 3. Mon. Cant. 4. *ἕνεκα* T. *οὕνεκα* G.R.Θ.Ψ. Bodl. 4. 6. 7. 8.

556. *πεποίηχ'* G.V.Θ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. *πεπόηχ'* A.R.X. *πεποίηκεν* (pr. *σ*) Bodl. 1. Perfectum vix aptum videtur hoc loco. Qu. *ἣν* | *Φρύνιχος πάλαι 'πεποιήκει τὸ κῆτος ἐσθίον* (vel *ἐσθίειν*), i. e. *whom Phrynichus had long since represented the sea monster as devouring.* Vel . . . *πάλαι γ'* (*πρώην*) *ἐποίησεν* &c.

557. *αυτις* unus R. Solennis hic hujus libri error videtur esse. *ἐποίησεν* Δ. (ni fallor) Br. *ἐποίησ'* S.V. *πεποίηκεν* G.R.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Par. 8. 17. 19. 20. Med. 4. *πεπόηκεν* A.R. *ἐπήδησεν* conj. Bergk. Schneidewin. (Idem ipse conjeceram. Cf. 550.) *ἐπώλησεν* Fritzch. Qu. Arist. p. 200. et ad Th. 616. significari ratus Hermippi *Ἀρτοπώλιδας.*

558. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* malit Mein. Recte. *ἐρείδουσ'* V. non S.

559. *εἰκοὺς* G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. *εἰκοῦς* A. Bodl. 1. Athen. VII. 299. Hesych: *εἰκοὺς, εἰκόνας.* Cf. Valck. ad Phoen. p. 168. *τὰς ἐμὰς*] *τῶν ἐμῶν.* V.

561. *τοῖσιν ἐμοῖς* S.V.W.Y.Δ.X.Ψ. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 3. *τοῖς ἐμοῖσιν* A.G.R.T.U.Θ.Φ corr. Bodl. 1. 7. Mut. 2. *τοῖς ἐμοῖς* Z. Elb. Par. 8. 19. *εὐφράνησθ'* X. *εὐφραίνησθε ῥήμασιν* Par. 1. Non male. Cf. Pac. 603. Eupolin II. 546. *ἀλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταί, τἀμὰ καὶ ξυνίετε* | *ῥήματ'.*

562. *ἑτέρας*] *προτέρας* V. 563. *θεὸν* Bodl. 4.

565. *κικλήσκων* Bodl. 4.

γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.
ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσσχετε·
ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελοῦσαι τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς· ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς ξυνήγομεν
κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·

567. *θαλάσσης* A.G.R.V. Bodl. 6. 8. &c. *θαλάττης* Mut. 2. Bodl. 7. Harl. 2. Leid. 5.

569. *ἡμέτερον*] *ἐμὸν* R.

571. *ἱππονώμαν* G. Bodl. 1. 6. 8. *ὑπονώμαν* A. *ἱππονόμαν* R.V. Mut. 1. 2. Bodl. 7. &c. Forma *ἱππονώμας* legitur Eur. Hipp. 1399. Soph. Aj. 232. (*ἱππονόμους* mss.). Cf. ad Soph. Aj. 604.

572. *ἀκτῖσι* A.R.

573. *γῆς δάπεδον* Bodl. 4.

575. *ποιηταὶ* A. *προσέχετε* libri et vulg. Bergk. Teuf. *πρόσχετε* Bentl. Pors. Herm. Mein. Kock. *πρόσσχετε* Elmsl. ad Ach. 733. Dind. Recte, ni fallor. Cf. 1122. Eq. 503. *ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν | τοῖς ἀναπαίστοις.* Vesp. 1015. Av. 688. Pherecrat. ap. Schol. ad 563. Plat. Theaet. 198 B. *τῷ δὲ δὴ ἐντεῦθεν ἤδη πρόσσχες τὸν νοῦν.* Herod. III. 48. *προσχόντων* (*προσσχόντων* recte F.). Sic etiam *προσστὰς* (*προστὰς* vulg.) Pac. 1183. Quanquam multo saepius legitur *πρόσεχε* quam *πρόσσχες*. Plenum *προσέχετε* legitur ap. Hyperid. in Dem. p. 65. *μηδὲ τοῖς δακρύοις . . . προσέχετε τὸν νοῦν.* et alibi. Quare non nimis festinanter corrigendum *πρόσσχετε*. Similiter plurium brevium syllabarum concursus vitandi causa dicebant, ut videtur, *περιὼν* pro *περιιών*. Conferre licet etiam *ἀπέθρισας* Eur. Hel. 1188.

576. *ὕμιν* A. Par. 1.

577. *ὠφελούσαις* vulg. *ὠφελοῦσαι* R. "Quod defendi potest." DIND. Imo verum videtur *ὠφελοῦσαι*. Cf. ad Av. 47. Soph. Oed. R. 60. *νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγώ, | οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.*

578. *τὴν πόλιν | δαιμόνων θ' ἡμῖν* (ut cohaereant *θεῶν ἁπάντων δαιμόνων θ'*) Cobet. Herw. Ex. Crit. p. ix.

580. *ψακάζομεν* R. *ψεκάζομεν* reliqui. Cf. ad Ach. 1150. Pac. 1107. Nicophon II. 851. *νιφέτω μὲν ἀλφίτοις, | ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει.*

582. *ξυνήγομεν* Bodl. 3. 7. Leid. 5. Dind. *συνήγομεν* A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8.

583. *κἀποιοῦμεν* G.Δ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. *κἀποοῦμεν* A.R.T. Par. 1. Bodl. 1. *καὶ ποιοῦμεν* S. *καὶ ποοῦμεν* V.

ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσοι Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς,
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως διδάξομεν.
ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς
εἶτα φιμώσητε τούτου 'ν τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.
ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ ἀντ.
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν·
ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις

584. ἐξέλειπε Φ. Bodl. 1. Harl. 1. Bentl. Bergk. Reis. Herm. ἐξέλειπεν G. ἐξέλιπε R.S.T.U.V.Y.Z.X.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Par. 3. 17. 19. 20. Leid. 5. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Ald. ἐξέλιπεν Δ.Ψ. Par. 8. ἐκλέλοιπε A.Θ. Borg. Br. Error frequens. Cf. Dem. p. 1195. οὓς κατέλειπες (al. κατέλιπες) ἀποδημεῖν μέλλων. Isae. IX. 15. κατέλιπε [ita vulg. κατέλειπε pr. A. recte]. Elmsl. ad Eur. Her. 710.

585. θρυαλίδ' G.V.X. Mut. 2. Par. 2. Bodl. 6. 7 non A.R.Y.Z.Δ.Φ. συνελκύσας Bodl. 6. 8. ξυν. A.G.R.V. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. Leid. 5. &c.

586. εἰ στρατηγήσει A.G.R. Par. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. ἢν στρατηγήσῃ Bodl. 3. 7. Harl. 2. Leid. 5. Par. 3. Mut. 2. εἰ στρατηγοίη V. in annot. schol. Malim εἰ στρατηγήσοι. Idem proponit Dind.

588. ταῦτα] πάντα conj. Bentl. Reisk. Mein. Recte, opinor.

589. ἅτ' Bodl. 7. ἐξαμάρτοιτ' Harl. 2. Bodl. 7. Mut. 2.

592. φιμώσηται A. τῷ ξύλῳ τούτου Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. τῷ ξύλῳ vulg. 'ν τῷ ξύλῳ Elmsl. ad Ach. 343. Kock. Mein. Dind. Recte, opinor. Praepositio ubique, ni fallor, inserenda in hujusmodi locis. Cf. ad Eq. 367. 1049. Lys. 680. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον | ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα. Unde hic pro εἶτα φιμώσητε reposuerim ἐγκαθαρμόσητε, et fortasse 's τὸ ξύλον. Vix placet locutio φιμοῦν αὐχένα.

593. ἐς A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. εἰς Bodl. 3. ὡς Bentl. ὑμῖν] ὑμεῖς . . . Bentl. κἀξημάρτετε A.E.G.S.V.Δ.Φ corr. Urb. Harl. 1. Bodl. 1. pr. m. Par. 1. Br. κἀξημάρτηται R.T.U.W.Y.Z.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Ar. Par. 8. 17. 19. 20. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. κἀξημάρτετο Bentl.

594. ξυνοίσεται G. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. ξυνήσεται Mut. 3. συνοίσεται A.R.V. Bodl. 4. 8.

595. αὖτε] αὐτῶι R. αὖ σὲ Bergk. Φοῖβε A.

597. ὑψικεράταν A.C. Mut. 1. 2. 3. Par. 3. 4. Leid. 5.

599. Ἐφέσου] Malim Ἐφέσῳ. ἔχεις οἶκον A.G.R.S.T.V.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. οἶκον ἔχεις Φ. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. Harl. 2.

οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.
ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς,
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
Μὴ πρίῃ, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίας καλόν.

603. Παρνασίαν A.G.V.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Παρνασσίαν R. Παρνανσίαν Bodl. 4. De scriptura vocis Παρνασὸς Παρνάσιος Παρνασὶς v. Blomf. ad Aesch. Cho. 555. Παρνήσσιοι est in titulo antiquo v. 25. ap. Wordsw. Athens &c. p. 227. (ed. 2.) Cf. ad Ran. 1212. Eadem discrepantia est Thuc. VIII. 108. Ἁλικαρνασέας (ἁλικαρνασσέας A.).

604. πεύκῃ unus X. σελαγεῖς Bodl. 3. Borg. Secunda persona est σελαγεῖ. 605. ἐκτρέπων Bodl. 7.

608. ἐπέστειλεν G. Bodl. 6. 7. 8. Br. &c. ἐπέστειλε A.R.V. Ald. Bekk. Post φράσαι virgulam deleverim. Cf. Pl. 321. &c.

611. ἅπαντας om. Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7.

612. εἰς libri. ἐς Dind. δραχμῆς Bodl. 7. Mut. 2. Par. 3. Leid. 5.

614. πρίῃ (aut πρίη) G.R.S.U.V.W.Z.Δ.Φ.Ψ. Par. 2. 4. 17. Bodl. 1. 4. 6. Med. 4. Cant. 2. 4 pr. Elb. Par. 20 corr. Ald. Herm. &c. πρίης Harl. 3 pr. πρίε Harl. 2. Bodl. 3. πρῖε Mut. 1. πρίω A.T.Y.X.Ω. (U.W.Δ.Ψ. Bodl. 1 corr.) Par. 8. 19. 20. Cant. 1. 3. Bodl. 8. Br. Reisig. πρί' ὦ Mut. 3. πρίου Ar. Mut. 2. Bodl. 7. Leid. 5. πρί (ult. erasa) Θ. Cf. Apost. XI. 40. Μὴ πρίω μικρὰν ἡδονὴν μεγάλου κινδύνου. ἐπεὶ Bodl. 6. σεληναίας Harl. 2. Bodl. 3. 7. Dind. &c. σεληναίαις Mut. 2. σεληναίης A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 20. Med. 4. σεληναῖον Cant. 3. Herm. prob. Mein. Herw. Ex. Crit. p. x. "Aliquot libri σεληναῖον, male, quum ipsum Lunae nomen hic nominari aptius sit quam adjectivum poni. Recte vero in aliis quibusdam libris Σεληναίας scriptum est, quod restituendum posthabita auctoritate Eustathii, qui p. 84, 7. σεληναίης ex hoc loco attulit, sed σεληναία probare videtur p. 1181. καλεῖ δὲ τὴν καλάμην ὁ πολὺς ἄνθρωπος καλαμαίαν, ὡς καὶ ἡ σελήνη σεληναία λέγεται. Et recte quidem: nam antiqua forma Attica σεληναία est, memorata ab Herodiano apud Stephanum Byz. in Γενήτης, Dorica σελαναία apud Plat. Crat. p. 409 B., Ionica σεληναίη apud Lucian. Vit. auct. c. 6. Eadem ratio est similium nominum, ἀναγκαία δικαία νικαία ὡραία, de quibus recte praecipit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 73, 31. ὡραίαν: τὴν

ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ', ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;

ὥραν. ἡ δὲ τοιαύτη τροπὴ Ἀττικοῖς ἰδία· Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, ἴση ἰσαία. οὕτω καὶ ὥρα ὡραία. Ἀθηναίᾳ restitutum ex libro Ravennate Equit. v. 763. Vulgo Ἀθηναίῃ, forma ab librariis etiam aliis scriptoribus saepius illata." DIND. Eur. Phoen. 178. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ Ἀελίου Σελαναία. Theocr. II. 165. Sic πύλη πυλαία. Et Diana Ἄγρα et Ἀγραία dicitur (Plat. Phaedr. p. 337 F.).

615. φησιν ὑμᾶς κοὐκ (ὑμᾶς. οὐκ Par. 19) ἄγειν libri. φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν Bentl. Schol. Harl. 2: ὑμᾶς δὲ οὐκ. Cf. ad Eccl. 239.

622. Hunc v. om. R. ἢ τὸν Μέμνον'] Fort. ἤ τοι Μέμνον'. ἢ Σαρπηδόνα S.V.Δ. Bentl. ἢ τὸν Σαρπηδόνα A.G.R.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. Cf. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ (τὸν add. Bodl. 3. 4.) Σωκράτη. 104. 1418. Eccl. 198. τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ. 51. Ran. 773. Av. 1435. Pl. 400. Antiphan. (Mein. III. 56.) τὰς γνάθους καὶ τιτθία.

623. γελᾶτε A.

624. ἔπειθ' malit Seager. Fortasse recte. Cf. ad 495.

625. om. A.

628. οὐδ' X. εἶδον] οἶδ' Mut. 1. ἄνδρ' οὕτως Mut. 1. οὐδένα A.G.R.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. οὐδαμοῦ S.V.X.

630. ἄττα A.G.R.T.V. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. Bodl. 1. 6. 8. Schol. ἅτα Bodl. 7. Harl. 2. ἅττα S. Cant. 3. σκαλαθυρμάτιάττα Θ.Φ.Ψ. Cant. 2. Harl. 3.

631. ταῦτ'] αὔτ' Dobr. ad 324. Qu. πάντ' (cf. ad 588.) aut εἶτ'. Sed cf. 592.

633. ἔξει fort. A. ἔξελθ' Δ. Schol: ἀντὶ τοῦ ἔξελθε. Post λαβὼν interrogationis signum ponendum, ut vidit Dobraeus; vulgo plene interpungitur.

ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδού.
ΣΩ. ἄγε δή, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
ΣΤ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκου.
ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ, πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον.
ΣΤ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὤνθρωπε. ΣΤ. περίδου νυν ἐμοὶ
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.

Idem monuit Richter ad Pac. 259. "Ita οὔκουν omittitur Pac. 259. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; Av. 1572. ἕξεις ἀτρέμας;" DOBR. Adde 1299. ᾄξεις; Nisi forte pro ἕξει reponendum ἔξιθι.

634. ἐῶσί μ'] ἐῶσιν Bodl. 1. Harl. 1. Mut. 1. αἱ (s. οἱ al. m.) A. αἱ Borg.

635. τι om. Harl. 1. Bodl. 1. Cant. 3.

636. πρῶτον βούλει Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Qu. τίνα βούλει.

637. οὐδὲν Strepsiadi tribuunt R.V. Cf. 655—657.

638. πότερα A.G.S.T.U.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 3. Med. 4. vulg. Mein. πότερον R.W. Bodl. 7. Leid. 5. Par. 3. Harl. 2. Longin. Fr. 3, 5. Dind. Bergk. Ko. Te. ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν R.T.U.W.Y.Δ.Θ.Υ.Ψ. Par. 19. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 3. Med. 4. vulg. ἢ περὶ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν A.G.Φ. Urb. Bodl. 1. ἢ περὶ ἐπῶν ἢ περὶ ῥυθμῶν Longin. ἢ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν S.V.X. Mut. 2. Par. 8. et (s. περὶ) 20. ἢ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν Z. Par. 1. Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 17. ἢ περὶ ἐπῶν καὶ ῥυθμῶν Elmsl. n. ms. ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν Herm. Dind. Mein. Bergk. Ko. (Apte enim μέτρων et ῥυθμῶν, rerum cognatarum, consociari mentionem; a quibus longe diversam esse ἐπῶν scientiam seu ὀρθοέπειαν.) Qu. πότερα περὶ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν. Recte enim consociantur μέτρα et ῥυθμοί. V. Schol.

639. τῶν om. X. ἔναγχος γὰρ ἔγωγέ ποτε A.

640. διχοινίκῳ vulg. Imo, ni fallor, διχοίνικον, vel potius διχοινίκου. Cf. Eq. 807. γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου. 859.

641. μέτρων Cant. 1. supr. Fortasse recte. Cf. ad Pl. 439.

642. πότερον A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. &c. πότερα Cant. 1. Br. Cf. ad 638. 845. In fine versus vulgo interrogatur.

644. ὦ 'νθρωπε S.T. ὤνθρωπε A.Φ. περίδου G. Bodl. 8. Br. &c. περιδοῦ A.R. Bodl. 1. 6. 7. &c. Ald. Cf. ad Ach. 772. Sic ἀπόδου Ran. 1235. νῦν omnes libri, opinor, certe A. Br. Herm. &c. νυν Reis. Dind. &c.

645. ἡμιεκτέον A.G.R.Δ.Φ.X. Par. 19. Bodl. 6. 8. Ar. ἡμιεκτέου V. Mut. 1. 2. et tres Dobraei. ἡμιεκταίου (ἡμίεκτον libri opt.) Suid. in περίδου. Error librarii ad v. 643. aberrantis. Ceterum virgulam sustuli post ἐμοί.

646. ἔρ' ἐς κόρ. (et gl. ἄπελθε) Harl. 3.

ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.

ΣΤ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;

ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαΐονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

ΣΤ. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπὲ δή.

ΣΤ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὑτοσί.

ΣΩ. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. ΣΤ. οὐ γὰρ, ᾤζυρὲ,

647. ταχύ γ' A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 20. Med. 4. vulg. ταχὺς Mut. 1. vulg. ταχὺ δ' T. Par. 19. Schol. Reis. τάχα δ' (*at forte*) Reisk. Kock. Dind. Mein. (V. Vesp. 277. 281. 1456. Av. 453.) Recte se habet vulgata. Ironice loquitur Socrates. περὶ ῥυθμῶν R.S.V. Par. 20 pr. Med. 4. Schol. Br. Reis. Herm. Dind. σὺ περὶ ῥυθμῶν A.G.T.U. W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 17. 19. 20 supr. Ar. Ald. σὺ μανθάνειν π. ρ. X. Cf. Markl. ad Suppl. 94. et ad Cycl. 397.

648. ὠφελήσουσ' A.R.S.V.Δ.Θ.X. Bodl. 7. 8. ὠφελήσουσιν G.T.Φ. Bodl. 6. An ὠφελήσουσι ῥυθμοί?

649. κομψὸν] σοφὸν V.

650. ἐπαΐοντ' unus R. εἶτ' ἐπαΐειν reliqui omnes, Schol. et vulg. ἐπαΐονθ' Herm. Dind. &c. Cf. Vesp. 517. Aesch. Suppl. 759. Soph. Aj. 1263. Qu. ἐπαΐειν θ'.

652. νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'] νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ' vulg. ante Dind. Cf. Pl. 202. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς . . . Av. 954. νὴ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγί. Thesm. 259. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ. 260. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. Vesp. 912. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'. Verba νὴ τὸν Δί' Socrati tribuunt Hirschig. (coll. 681. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' . . . et Ran. 51. σφῷ; ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω) Kock. Bergk. Mein. Male, opinor. τὸν om. Bodl. 7.

653-4. Distinguendum forsan sic: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου, | πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος;—οὑτοσί ('eccum'). *Why, what but this here finger, at least formerly, when I was still but a lad? See here it is!* Vel sic: τίς . . . δακτύλου; | πρὸ τοῦ δέ γ' . . . οὑτοσί. Nisi senis agrestis interrumpi sermonem statuas. Nulla enim apodosis est ad μέν. Latet, ni fallor, menda nonnulla.

654. προτοῦ A. πρὸ τοῦ G.V. Med. 4. πρῶτον R. Par. 3. Leid. 5. Mut. 2. Bodl. 3. καὶ π. τ. T. ἔτ' ἐμοῦ T.W.Y.Δ.Ω. Bodl. 7. 8. Mut. 2. 3. Par. 8. 20. ἐπ' ἐμοῦ G.R.S.V.Φ. Bodl. 1. Par. 19. Bergk. Teuf. ὅτ' ἐμοῦ Bodl. 6. Elb. ἐμοῦ A.Z.Θ.X. Par. 1. Mut. 1. Cant. 3. ἐμοῦ γε U corr. Cf. Athen. I. 20 E. ἔτι παῖς ὤν. οὑτοσί] Fort. τουτουί.

655. ἀγρεῖος A.G.R.T.V.Δ.Φ. Bodl. 1. Par. 8. 20. Harl. 1. 3 pr. Cant. 3. Schol. Suid. in v. Kust. Br. ἀχρεῖος W.Y. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3 corr. Ald. ἀρχεῖος C. ἀχροῖος Elb. ἀγροῖκος S.T.U supr. X. Mut. 1. Par. 17. 19. ἄγροικος D.Z. ἀγροῖος v. l. in Cant. 4. Gl. Cant. 1. et Bodl. 1: ἄγροικος. Gl. Harl. 3: ἀπαίδευτος. Cf. Thesm. 160. ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. Sed supra 628. ἄγροικον . . . σκαιόν. ᾤζυρὲ A.G. &c. ὤιζυρὲ R.

τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
ΣΤ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτερον λόγον.
ΣΩ. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
κριός, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
ΣΩ. ὁρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα καὶ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.

ὦζυρὲ Bodl. 4. ὠζυρὲ Par. 1. 3. 4. ὦ ὀζυρὲ Leid. 5. ὦϊζυρὲ Ald. ὦ 'ζυρὲ Be. Br. Correpta penultima, ut in Vesp. 1504. 1514. Av. 1641. Lys. 948. Producitur eadem in ὀϊζυρὸς Hom. Il. XIII. 569. Od. IV. 197. &c.

656. δαὶ A.G.S.T.V.Z.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 4. Par. 1. Cant. 1. 3. δὴ R. Bodl. 8 pr. δὲ U.W.Y.Δ. Bodl. 6. 7. 8 corr. Mut. 2. 3.

657. ἐκεῖν' ἐκεῖνον Cant. 3. τὸν ἀδικώτατον libri et vulg. Legendum aut τὸν ἀδικώτερον (ita etiam Mein. Dind.), aut τὸν ἄδικον τοῦτον. Cf. 116. τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον. Saepe in libris permutantur numeri comparativi et superlativi, ut supra 115. νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα (vulg. -τατα). Cf. 884. ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν ἥττονα.

658. δεῖ σε post τούτων (aut τούτου) S.V. πρότερα A.G.R.V.W.Y.Z. Δ.Φ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. Par. 17. Harl. 3 corr. al. m. πρότερον T.Θ.X. Par. 19. 20. Bodl. 4. Cant. 1. 3. πρὸ U pr. Bodl. 3. 6. Par. 2. 4. Cant. 4. Harl. 2. 3. Mon. Elb. τούτων R. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Harl. 2. Reis. Herm. τούτου A.G.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 3. Cant. 4. Harl. 3. Mon. Elb. Bodl. 1. 4. 6. 8. Par. 2. 4. 8. 17. 19. 20. Med. 4. Br. Dind. Mein. &c. Qu. πρότερον αὐτοῦ.

659. ὀρθῶς] ὄντως Kiehl. Mnem. I. 421. Cf. supra 251.

660. ἔγωγ' ἅττ' ἄρρεν' Bodl. 3. 7. Non male. εἰ] ἢ A pr. (ut vid.)

661. ταῦρος, τράγος A.R.V. Bodl. 7. Par. 1. 3. 4. non G. Bodl. 6. 8.

662. ἃ A.G. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. ὃ R.V. Bekk. Dind. ὅ τι Cobet. τήν γε θήλειαν malit Hanov. Exerc. p. 107.

663. ἀλεκτρυόνα in fine versus collocatum in S.V.X. om. A. ἀλεκτρυὼν Harl. 3 pr. Bodl. 6 pr. prob. Hanov. Ex. Crit. p. 109. (coll. 664. ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών). ἀλεκτρυῶ Porson. Opusc. p. 195. probat Elmsl. ad Med. 398. et in Class. Journ. VIII. 437. Dind. ἀλέκτορα κατὰ ταὐτὸ imperite conj. Mein. coll. 666. "De tribracho ante anapaestum posito dixi ad Acharn. 47. Eum recte ab hoc loco removit Porsonus restituta forma contracta ἀλεκτρυῶ. Idem ἀλεκτρυοῦς infra v. 1427. et ἱππαλεκτρυῶ Ran. 932. ἱππαλεκτρυοῦς 937. ubi libri ἀλεκτρυόνας ἱππαλεκτρυόνα ἱππαλεκτρυόνας." DIND. Qui tamen vulgatam servat. Forma contracta ἀλεκτρυῶ plane hic rejicienda videtur, quia quotidianam dicendi consuetudinem vituperaturus ea debet Socrates forma uti, quae vulgaris erat. κατὰ ταὐτὸ R.S.Θ. Bodl. 8. Br. κατὰ ταυτὸ Ald. καταταυτὸ G. καταυτὸ Bodl. 1. Par. 17. Harl. 1. κατ' αὐτὸ X. κἄτ αὐτὸ Bodl. 4. καταὐτὸ (τὰ supr. κα) V. καταυτο (sic, supr. τὰ) Z. κατὰ ταυτὸν A.U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 3. 6. 7. Par. 3. 4. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. . Harl. 2. 3. Mon. Elb. Schol. καταταυτὸν (sic) T. καὶ ταὐτὸ diserte Φ. Herm. Kock. Bl. ad Ach. 47. Recte, opinor. Cf. 849. ἄμφω ταὐτό (καλεῖς); De particulae καὶ repetitione cf.

ΣΤ. πῶς δή; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
ΣΤ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
ΣΩ. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
ΣΤ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. πῶς δή; φράσον.
ΣΩ. ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.

Eccl. 438. καὶ νὴ Δία | καὶ συκοφάντην (σ' ἔφη εἶναι). Aesch. Fr. 280. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς (βροτῶν?) εὐδαίμονα, | καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν. Thuc. III. 21. πύργοι . . . διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω. Hyperid. c. 37. καὶ νὴ Δία καὶ δύνασαι. Lucian. Q. H. S. C. 37. καὶ νὴ Δία καὶ ἐν στρατοπέδῳ γεγονώς ποτε &c. Prom. 1. καὶ νὴ Δία καὶ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἐστι διάπυρον. Ταὐτὸ legitur praeterea 849. Vesp. 22. Raro etiam apud Tragicos. V. Elmsl. ad Med. 550. ad Oed. C. 789. ad Aesch. Prom. 800. Blomf. ad Ag. 306. Quod si recte se habet κατὰ ταὐτὸ *eodem modo*, cf. Herod. I. 142. II. 30. 41. 48. Lucian. Herm. 40. Aesch. II. 123. κατὰ ταὐτά [καταυτὰ d.]. Isae. XI. 30. μὴ κατὰ ταὐτὸ [καταυτὸ pr. A.] ἀμφισβητούσαις. Arist. Pol. 1. 3, 18. κατὰ ταὐτὸν (καταυτὸν libri aliquot). Schol: τῷ αὐτῷ ὀνόματι (R.V.). Hermannus (De M. p. 139) defendit lectionem ἀλεκτρυόνα, κατὰ ταὐτὸ, καὶ . . . (sic interpungens).

664. πῶς; om. S.V. ὅπως Harl. 3. (cum gl. ἤγουν πῶς). φέρ'. ΣΩ. ὅπως Pors. Herm. Dind. Ko. Mein. (Cf. 677. 690. 753. 760. 1495. Vesp. 48.) πῶς δή; φέρε, πῶς; ΣΩ. ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυὼν Elmsl. ad Eur. Med. 1103. Idem conj. Mein. Nihil opus correctione. Cf. Eccl. 761. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. B. πῶς; A. πῶς; ῥᾳδίως. Av. 608. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; (παρ' ὅτου Bekk. &c.) 1234. Pac. 847. Eccl. 761. Ran. 1424. Antiphan. Athen. p. 402 D.

666. τὸν δ' ἕτερον] τὸν ἕτερον δ' Cobet.

668. τουτουῒ τοῦ Harl. 3. Par. 2. μόνον Cant. 3.

669. σου] σοι Cobet. Ipse haereo nonnihil in κύκλῳ.

671. τῷ τρόπῳ ἄρρενα . . . vulg. τῷ τρόπῳ; ἄρρενα . . . Lenting., "ut salva lingua responderi possit per particulam γε." Forsan recte. Nisi spurius est v. 672.

672. 'γὼ R.S.T.V.Y.W.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. 'γὼ τὴν A.D.G.U.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ar. Par. 17. 19. Harl. 1. Bodl 1. 4. γ' ὁ τὴν A.

673. γε add. A.G.U. sec. m. Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 6. 8. om. R.S.T.V.W.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 7. Harl. 1. Cant. 3.

674-7. Personas om. Cant. 1.

674. ταὐτὸ Bodl. 4. ταυτὸ Mut. Cant. 1. In fine versus interrogationis signum est in Cant. 1. prob. Lenting. Minus recte. Recte vertunt: *Idem valet tibi* kardopos *et* Cleonymos. Sensus est: Et *cardopum* et *Cleonymum* utrumque masculino genere pronuntias, quum dici oporteat *cardope* et *Cleonyme*.

ΣΤ. ἀλλ', ὠγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ 'νεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
ΣΤ. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
ΣΤ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν καρδόπη, Κλεωνύμη.
ΣΩ. ἔθ' ἕν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

675. *οὐδ'* A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. *οὐκ* Bodl. 7. Mut. 2. Cant. 1. Harl. 2. 3. Paupertatem Cleonymi perstringit. Apte conferas Eq. 1290-99.

676. *θυείᾳ* A.G.T. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. *θυίαι* R.V. *θυίᾳ* S. *στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο* A.G.R.T.U.Y.Z.Φ.X Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Ar. vulg. Herm. Teuf. Lenting. *στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο* Δ. *στρογγύλῃ ἀνεμάττετο* S.V. Med. 4. *στρογγύλῃ 'νεμάττετο* Dobr. (Add. p. 105.) Dind. Kock. Mein. Infra certe simplex verbum est v. 788. *τίς ἦν ἐν ῃ 'ματτόμεθα . . . ;* Compositum habet Schol. R. 669. *σκαφίδιον, ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα.* Vide an legendum, *ἀλλ' ἐν θυείᾳ μάττεται τῶν στρογγύλων.* Ita in v. praec. *οὐδ' ἦν* valebit, non *ne erat quidem*, sed *ne est quidem*, ut alibi saepe. Et profecto multo credibilius est notari vivum aliquem, quam mortuum, praesertim ignotum. Vel . . . *στρογγύλῃ γε μάττεται* (*γ' ἐμάττετο*).

678. *καλεῖν* Bodl. 6. Ar.

679. *τὴν καρδόπην θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις* A.R.S.V. &c. *τὴν κάρδοπον θήλειαν* (comma addit Ald., interrogandi notam codices aliquot Dobraei) *ὀρθότερον λέγεις* G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Ω. Par. 8. 17. 20. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. et (*ὀρθώτερον*) X. Bodl. 1. Par. 19. *τὴν κάρδοπον θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις* Herm. Dind. *τὴν καρδόπην; ΣΩ. θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις* Reisig. Bergk. *τὴν καρδόπην; θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς . . .* Mein. Teuf. Kock. Verba *ὀρθῶς γὰρ λέγεις* senis an Socratis sint dubitat Lenting.

680. ΣΤ. om. A. ΣΩ. praef. G. *ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν*] *ἐκεῖνο δ' ἂν ἦν* Cant. 1. *ἐκεῖνο δ' ἦν* Bodl. 4. Schol. Latet menda, opinor. Sensus loci hic debet esse: *Igitur dicendum erit* (vel foret), *ut καρδόπη, sic Κλεωνύμη.* Sed verba *ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν* nihil aliud significare possunt quam *illud vero fuisset*, non *illud vero foret* &c. Vide igitur an reponendum *ἐκεῖνο τἄρ'* (*τἂν, γ' ἄρ'*) *ἦν*, vel *ἐκεῖν' ἄρ' ἂν εἴη*, vel denique *ἐκεῖνο δὴ 'στί.* Certe *ἂν* non agnoscit schol. *κάρδοπος* Bodl. 7. *καρδόπην κλεωνύμῃ* (et gl. *ὅμοιον ὄνομα*) Cant. 3. Gl. Par. 19: *ὅμοιον.*

681. *ἔτι γε περὶ* R.S.T.V.Ω. Cant. 3. Par. 8. 19. *ἔτι* (supr. *δὴ*) *γε περὶ* (supr. *γε*) Par. 20. *ἔτ' ἔτι γε περὶ* G.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 17. *ἔτ' ἔτι περὶ* A. *ἔτι περὶ* Med. 4. *ἔτι δὴ περὶ* W.Y.Ψ. Par. 3. 18. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 7. *ἔτι δὴ περί γε* Cant. 1. *ἔτι δή γε περὶ* Δ. Bodl. 6. 8. Cant. 2. 4. Ar. Ald. *ἔτι δή γε περὶ* (*δὴ* in rasura) Θ. *ἔτι δέ γε περὶ* U. Kock. Mein. *ἔτι δή γε περί τε* Bodl. 4. *καὶ περὶ* X. *ἔτι δὴ δὲ . . .* Herm. *ἀλλ' ἔτι γε . . .* Bergk. *εὖ γ'· ἔτι δὲ . . .* malit id. *ἀλλ' ἔτι γε περὶ* Kock. *ἔτι δή γε . . .* defendit Reisig. C. 230. *ἔθ' ἕν τι περὶ* Dobr. (ad Pl. 980.) Dind. Fortasse recte. Cf. Vesp. 818. *ἓν ἔτι ποθῶ . . .* Eccl. 655. *ἓν ἔτι ζητῶ.* Soph. Oed. R. 748. *ἦν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.* Dem. p. 788. *ἓν τοίνυν εἰπὼν ἔτι* &c. p. 799. *ἓν δ' εἰπὼν ἔτι* &c. Ipse tentabam praeterea *ἓν ἔτι τι περί.* (Eur. Ion. 854. *ἓν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει.*)

ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπὲ δή.
ΣΤ. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία.
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
ΣΩ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
ΣΤ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;

Vel ἓν ἔτι περί γε . . . (Scilicet postquam excidisset ἓν ante ἔτι, interpolatum fuit γε aut δή.) Vel ἔτι δή τι περί . . . Vel ἔτι δὴ περί γε . . . Cf. Plat. Phil. 35. ἔτι δὴ καὶ τόδε . . . κατανοήσωμεν. 52. ἔτι δὴ τοίνυν τούτοις προσθῶμεν . . . Euthyd. 277. ἔτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον &c. Prot. 324. ἔτι δὴ λοιπὴ ἀπορία ἐστίν. Lach. 198. ἔτι δὴ τὸ τρίτον σκεψώμεθα. Legg. II. 655. ἔτι δὴ τοδέ. Parm. 156. ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. 164. ἔτι δὴ λέγωμεν &c. 165. ἔτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες &c. Charm. 174. τόδε δὴ ἔτι προσποθῶ. Lucian. Tim. 26. ἔτι δή μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι. Particulae γε locus hic non est.

682. ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα vulg. Qu. ἅττα δ' αὖ 'στὶ θήλεα.

684. Λύσιλλα, Φίλιννα] Anapaesti incisio minus numerosa in rerum numeratione excusatur. Cf. etiam ad Vesp. 1301. φίλινα Bodl. 6. 7. Par. 3. 4. Leid. 5. φίνιλλα V. Φίλιννα (Φιλίνῃ al.) Alexidis nomen fabulae est Athen. 442 A. et Hegemonis p. 699. Idem nomen legitur in Lucian. dial. mer. III. Plut. Alex. 77. Cf. nomen Κόριννα (formatum a κόρη), Ἤριννα, Τύριννα (nomen feminae in Inscr. Samiaca in Mus. Crit. I. 350), Μαλάκιννα. Masculinum est Φιλῖνος.

685. ἄρσενα A.Φ. Par. 1.

686. μελισίας Bodl. 1. μιλισίας Bodl. 4. μιλησίας Harl. 3. Nomen formatum ut Κινησίας, Ἀμειψίας, Πεισίας, Τισίας, &c. ἀμεινίας (s. υ) V. ἀμηνίας Mut. 2.

687. πόνηρε A. ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ A.G.V.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. ταῦτά γ' ἔστιν οὐκ R.S.T.X. ταῦτ' ἔστ' οὐκ Ψ. ταῦτ' ἐστὶν οὐκ Bodl. 4. ταῦτά γ' οὐκ ἔστ' Par. 4. ταῦτ' οὐκ ἔστ' Harl. 3. ταῦτά γ' οὐκ ἔστ' (sensu postulante) Kock. Mein. Idem ipse conjeceram. Qu. ταῦτα δή 'στ' οὐκ.

688. ὑμῖν T.Δ. Cant. 1. 2. Bodl. 8. Par. 8. 17. 20. Mut. 1. Ald. Reisig. Elmsl. ad Ach. 178. ἐν ὑμῖν C.D.F. Bodl. 3. 6. 7. Mut. 2. 3. Par. 2. 3. 4. Elb. Cant. 3. 4. Harl. 2. 3. Br. Herm. ἡμῖν A.R.S.V.Φ.X. Par. 1. ἐν ἡμῖν G. Bodl. 4. Par. 19. γ' add. R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. om. A.G.Z.Φ.X pr. m. Mut. 1. Bodl. 1. 4. Par. 17. Harl. 1. Cf. Vesp. 79. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | αὕτη γε . . . 1393. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | λόγοι διαλλάξουσιν . . . 1164. μηδαμῶς τουτόν γ', ἐπεὶ | πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων. Pac. 1260. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ | τούτῳ γ' . . . Supra v. 672 particula iteratur, μάλιστά γε, | ὥσπερ γε &c.

689. πῶς ἂν A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 17. 19. 20. πῶς γ' ἂν unus, ut videtur, R. "Quae tanto vitiosior scriptura est quod praecedit οὐδαμῶς γ'." DIND. Non vitiosa foret haec scriptura, sed non addi solet particula γε in hujusmodi locis

ΣΤ. ὅπως ἄν; ὡδί, Δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία.
ΣΩ. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
ΣΤ. οὔκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ — ΣΤ. τί δρῶ;
ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
ΣΤ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρή,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κακοδαίμων ἐγώ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

nisi quando metrum postulat, aut hiatus vitandi causa. Cf. exempla modo allata. Particulae quidem γε locum non esse in interrogando recte monuit Elmsleius ad Med. 1334. Oed. C. 977. Sed. cf. ad Pl. 485. Th. 709.

690. om R. ὅπως γ' ἂν Bodl. 4. 6.

691. τὴν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Ar. Bodl. 1. 4. 6. 8. Par. 1. 9. Ald. τὸν Bodl. 3. 7. Cant. 3. Harl. 2. Mut. 3. δὴ τὸν Cant. 1. Bentl.

692. οὐκοῦν A. ὅστις vulg. Reisig. ἥτις unus R. non. V. (si Bekkero fides) Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. Ἥτις in ὅστις ab male sedulo grammatico mutatum, ut in praec. v. τὴν in τόν. Similis attractio est in Eur. Alc. 17. οὐχ εὗρε πλὴν γυναικὸς, ἥτις ἤθελεν | θανεῖν πρὸ κείνου. Ubi ὅστις expectabas, sed ἥτις propter praecedens γυναικὸς infertur, ut in nostro loco ἥτις propter γυναῖκα. Cf. ad 878. Hesychii glossa, ab Dindorfio allata, ἥτις: ὅστις, huc pertinere videtur.

694. κατακλινεὶς A.G.R.T.V.W.Δ.Φ.X. Bodl. 8. et Schol. Av. 122. κατακλινεῖς S.U.Y. Bodl. 1. 6. 7. κλινεὶς Z. Vesp. 1208. δευρὶ κατακλινεὶς &c. Sed Sophilus Athen. 640 D. κατακλιθείς.

696. ἐνθάδ' G.U.W.Y.Z.Δ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Par. 5. 17. Med. 4. ἐνταῦθ' A.R.S.T.V.Θ.Φ.X. Par. 1. 19. Cant. 3. ἐνταῦθα Θ. Bodl. 1. Harl. 1. ἐνταῦθά γ' Par. 8. 20. Cant. 1. ἐνταῦθεν Borg. ἐνταῦθα est pro gl. in Harl. 2. 3. forsan pro v. l. in Cant. 2. ἀλλ' om. S.V. εἴπερ γε U pr. W.Y.Z.Δ.Θ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 8. Par. 3. εἴπερ X. Ar. εἴπερ με Bodl. 7. εἴπερ σε Par. 17. εἴ γε A.R.S.V.Θ.Φ. Par. 1. 8. 19. 20. Cant. 1. 3. Borg. Med. 4. εἴ γέ με G.T. Bodl. 1. Harl. 1. χρὴ om. Med. 4. Locum sic constituit Lenting: μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἐνθαδί γ'· ἀλλ' εἴ γε χρή. Praestat forsan μὴ δῆθ', ἱκετεύω, 'νταῦθά γ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρή. (Ita etiam Dobr. Bergk. Mein. Teuf. Fritzch. ad Ran. 77.) μὴ δῆθ' ἱκετεύω 'νταῦθά σ' . . . Ko. Saepe in precationibus occurrit μὴ δῆτα . . . γε. Eur. Med. 330. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ . . . Tenendum autem est saepe permutari inter se ἐνθάδε et ἐνταῦθα.

697. αὐτὰ ταῦτ'] αὐτ' ἐνταῦθ' Bodl. 1. αὐτὰ ταῦτα φρ. Cant. 3. αὐτὰ om. X. Scribendum, ni fallor, ταὐτὰ ταῦτ'. Cf. 1280. ἢ τὸν ἥλιον | ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν. 234. 1328. Vesp. 483. Pac. 972. Pl. 153. Conferri non debet Lys. 888. ταῦτ' αὐτὰ δὴ κᾄσθ' ἅμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

699. σήμερον Bodl. 1. Harl. 1. τήμερα Ald.

ΧΟΡΟΣ.

φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρ.
στρόβει πυκνώσας.
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα
νόημα φρενός. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
ΣΤ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
ΧΟ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
ΣΤ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,

700—716. Chori partes in libris Socrati tribuuntur. Correxit Herm.

700. τρόπον σαυτὸν A. Par. 1. Bodl. 4. τρόπον σεαυτὸν Par. 19. τρόπον σε (s. τ) σαυτὸν Bodl. 8. τρόπον τε σεαυτὸν Borg. τρόπον τ' ἐς αὐτὸν R. τρόπον τε σαυτὸν G. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. Cf. Eq. 386. ἀλλ' ἔπιθι καὶ [σεαυτὸν add. ?] στρόβει.

702. στρόφει Mut. 3. στρόμβει X. ὅταν γ' Bodl. 8.

703. ταχὺ (ς eras.) Cant. 2. Gl. Cant. 3: ταχέως. ἐπ' D.R.S.V.Δ.X. Mut. 2. Par. 19. Suid. v. ταχύς. Br. ἐς W.Y.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Mut. 3. Ald. εἰς A.G.T.U.Z.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 8. ἐς (aut εἰς) Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. ἐμπέσῃς Suid.

705. γλυκύθυμος] γλυκύδεσμος Burges. in Class. Journ. XXVI. 377. coll. Mosch. Id. II. 4. ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος . . . πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ. Pind. Pyth. I. 16. βλεφάρων ἀδὺ κλᾷστρον (sc. somnum). Frustra. Cf. Lys. 551. γλυκύθυμος Ἔρως. "Imperfectum hoc carmen in secunda editione reliquisse videtur poeta, unde factum ut versus antistrophici 812. et 813. non habeant in stropha qui respondeant. Non absolutam autem hanc partem fabulae a poeta esse ex eo colligimus quod cantica chori desiderantur post v. 730. et post 888. et in alio chori carmine, de quo vide ad v. 949, versus non accurate sibi respondent." DIND. Lacunam indicant Herm. Bergk.

707. ἀτταταῖ ἀτταταῖ R. Herm. Dind. &c. ἀτταταὶ ἀτταταὶ V. Bekk. ἰατταταὶ ἰατταταὶ A.G.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. ἰαταταὶ ἰαταταὶ Bodl. 1. 3. Cant. 3. Harl. 2. In Thesm. 223. ἀτταταῖ ἰατταταῖ, sed in senario.

711—715. "δαρδάπτουσιν—ἀπολοῦσιν] In his verbis omnibus ν ἐφελκυστικὸν omittit R. ut alibi saepissime. Quod satis habemus semel dixisse." DIND. δαρδάπτουσι etiam A. ν ἐφελκυστικὸν quater addit Bentl.

712-13. Ordine vulgato exhibent A.G.R.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Inverso S.X. Mut. 1. 2. 3.

712. ψυχὴν] ψωλὴν conj. Mein. ad perditos Corinthiorum mores respici existimans. Quod et ipse conjeceram. Sed v. Comm. Gl: αἷμα. Ceterum cum hoc loco (711-14) cf. Lys. 962-65.

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καί μ' ἀπολοῦσιν.
ΧΟ. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤ. καὶ πῶς, ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς,
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ᾄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι;
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; ΣΤ. ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
ΣΤ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.
ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὦγάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.

713. ἐξέλκουσιν] Legendum, ni fallor, ἐξελκοῦσιν, *exulcerant*, ut proposuit Reisk. Diod. Sic. XIV. 88. τὸ πρόσωπον ἐξήλκωσε (Angl. *grazed* or *lacerated*). Hipp. Vet. Med. 15. ἐξελκοῦται τὸ χωρίον. Diod. Sic. III. 28. ἐξέλκωσις. Eur. Hec. 405. ἑλκῶσαί τε σὸν | γέροντα χρῶτα. Alc. 878. ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν. Suppl. 223. ἥλκωσας οἴκους. Quanquam obstare videtur Av. 442. μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν ... ΧΟ. οὔ τί που | τὸν ...; οὐδαμῶς.

714. Cf. Lys. 720. διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν &c. ibique adnot. Anaxandr. Athen. 131. διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν (711).

715-17. Ita Bentl: καί μ' ... | ἄλγει ... μου. ἀπολοῦσι A.R. In fine v. καὶ διαφθείρουσι add. Bodl. 1.

716. μὴ νῦν A.

717. ὅτε μου A.G.R.S.V.Δ.Φ.X. Bodl. 7. 8. ὅτ' ἐμοῦ T. Bodl. 1. 6. Br. Qu. ὅτε μοι. Cf. ad Ach. 470. Pro καὶ πῶς qu. πῶς δ' οὐχ.

719. φρούδ' ἡ ψυχὴ Harl. 3. Mut. 1. ψυχὴ et hic suspectum habet Mein. δ' A.G.R.S.U.V.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. τ' T. Bodl. 1. Harl. 1.

720. ἔτι] ἐπι (sic) R. ἔτι τούτοις Bodl. 3. τοῖσι κακοῖς G.W.Y corr. Z.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. Bodl. 6. 7. 8. τοῖς κακοῖς T.U.Y pr. Bodl. 1. Harl. 1. τοῖσι κακοῖσι R.S.V. τοῖσι κακοῖσιν A. Par. 1. Bodl. 4.

721. φρουρᾶς A. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. 5. Suid. in φροῦδος et Apostol. 20, 33. φρουρὰς G.R.V. Bodl. 1. 6. Fritzch. ad Thesm. 935. Memoratur haec lectio in scholiis. φρούδας Herw. Ex. Crit. p. x.

722. ὀλίγον V. Bodl. 6. φροῦδος] φρουρὸς Fritzch. ad Th. 935.

723. ποεῖς R. πάσχεις Par. 2. οὐχὶ φροντίζεις;] Fort. οὐχὶ (οὔτι) φροντίζεις. Vel ἤ τι φροντίζεις; (735.) Vel ἆρα φροντίζεις; Vel denique ἤ τι φροντίσας ἔχεις. ἐγὼ om. Mut. 3. Post ἐγὼ plene interpungitur in Ald. Fortasse recte. Signum interrogationis ponunt Br. Herm. Dind. &c. Cf. Eq. 1336. 1344.

725. εἴ μοί τι Elb. εἴ τί μου G.

726. ἀπολῇ Bodl. 6. ἀπολεῖ (supr. η) Bodl. 4.

ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κἀπαιόλημ'. ΣΤ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα ;
ΣΩ. φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὅ τι δρᾷ τουτονί.
οὗτος, καθεύδεις ; ΣΤ. μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ΣΩ. ἔχεις τι ; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν πάνυ;
ΣΤ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς ;
ΣΤ. περὶ τοῦ ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτον ἐξευρεῖν λέγε.

727. *μαλθακιστέον* G. Mut. 2. Cant. 3. (*γρ. μαλθακιστέα.*) Error solennis. *περικαλυπτέον* G. Mut. 1. 2.

728. *ἐξευρετέος* S.Φ.X corr. Suid. in *παιόλημα* (codd. A.V.) Pors. Lobeck. ad Phryn. p. 446. Dind. *ἐξευρητέος* A.G.R.T.V.Z.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 3. 19. Leid. 5. Cant. 3. Harl. 1. 2. Ar. Borg. *εὑρητέος* U.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 2. 3. Cant. 4. Sic *ἀνευρετέον* Plat. Pol. 294 C. *ἐξευρετέον* Rep. II. 380 A. *εὑρετέον* (al. *εὑρητέον*) Thuc. III. 45. Cf. Eccl. 607. *σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.*

729. *καὶ παιόλημ'* (et *ἀπαιόλημ'* pro v. l.) Suidas in *παιόλημα.* *ἐπιβάλλοι* S.X. non A.G.R.T.V.Δ.Φ.

730. *ἀρνακιδῶν* R. *ἀποστερητρίδα* A.D.V.Θ.Φ. Par. 19. Suid. in h. v. et in *ἀρνακίδα.* Br. *ἀποστερητίδα* G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. (v. l.) 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Ald. *ἀποστερητικὴν* R. Harl 3. (ex 747.) Sic *αὐλητὴς αὐλητρὶς, ὀρχηστὴς ὀρχηστρὶς,* &c. Cf. Lob. ad Phryn. p. 256. Dictum *γνώμην ἀποστερητρίδα,* quasi *σισύραν Θυμαιτίδα.* V. ad Vesp. 1138.

731. "Ante hunc versum desideratur carmen chori: v. ad v. 705. Quod dum canitur, in interiore parte aedium versatur Socrates, finito autem denuo in conspectum prodit, *φέρε νυν,* inquiens, *ἀθρήσω πρῶτον ὅ τι δρᾷ τουτονί.* Quae verba absurda sunt, si nihil aliud intercedat quam paucula illa verba Strepsiadis, *οἴμοι . . . ἀποστερητρίδα.*" DIND. *νῦν* A. *τουτονὶ πρῶτον ὅ τι δρᾷ* X. *πρῶτον* Bergkium offendit.

732. *'γ' οὔμενουν* (sic) Bodl. 1. Harl. 1.

733. *οὐδέν γ'* W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Par. 8. 20. Cant. 1. 2 corr. Duker. Herm. Cobet. *οὐδὲν* A.G.T.U.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 18. Cant. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald. Suid. in *ἔχεις τι.* *οὐ δῆτ'* D.R.S.V. Par. 19. Br. Reis. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. *ἔγωγε* U. Bodl. 6. Suid. *οὐδὲν πάνυ* Strepsiadi continuat R.

734. *οὐδὲν πλὴν ἢ* Cant. 3. Bodl. 7. *οὐδέν γ' ἢ* Cant. 1. *οὐδέν γε πλὴν εἰ* Kock. Mein. Cf. 361. *πλὴν ἢ Προδίκῳ.* Qu. *οὐ δῆτα πλήν γε . . .*

737. *πρῶτος* A.R.S.V.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 8. Par. 8. 17. 19. vulg. Herm. recc. *πρῶτον* G. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 7. Harl. 3. Par. 3. 4 pr. Leid. 5. Reisig. *πρώτως* Bodl. 1. Praestat, opinor, *πρῶτον*: alioqui enim non *πρῶτος,* sed *πρότερος* dicendum fuisset. Hermannus exponit: "Tu ipse primus ['prior' sensus postulat] aliquid inveni, idque mihi expone." Addit autem, si *ἐξευρεῖν* legatur,

ΣΤ. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι·
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἀποδώσω μηδενί.
ΣΩ. ἴθι νυν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.

etiam πρῶτον oportere scribi. ἐξευρεῖν A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 20. Mut. 1. 2. 3. vulg. ἐξευρὼν R.V. Par. 19. Herm. recc.

738. ἃ 'γὼ A.

739. ὅπως ἂν ἀποδῶ vulg. Legendum omnino ὅπως ἀποδώσω. Sensus enim est *quomodo* (qua ratione) *nemini mihi solvendum sit.* Sic 1398. ὅπως δόξεις. Thesm. 431. ὅπως ἀπολεῖται. Thuc. V. 36. ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως παραδῶσι (παραδώσουσι recte E.G.). VII. 56. τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο . . . ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι (l. κωλύσουσι). Dem. p. 807. παραφυλάξατε, ὅπως μηδενὶ δῶτ' (δώσετ') ἐξουσίαν &c. Isae. VII. 36. πρόνοιαν ποιοῦνται . . . ὅπως μὴ ἐξερημώσωσι [-σουσι recte A.B.] τοὺς . . . οἴκους, ἀλλ' ἔσται τις &c. Antiphan. Athen. 8 D. δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον | εὑρεῖν, ὅπως μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω (malim ὅπως ἕξω μάσημα ταῖς γνάθοις). Cf. etiam 776.

740. ἴθι νυν καλύπτου] ἴθι νῦν . . . A. ἴθ' ἐγκαλύπτου Cobet. Mein. σχάσας] σχίσας ingeniose conj. Bentl. An χαλάσας? Cf. 762. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα. Ut jubeatur primum χαλᾶν τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ μικρὸν (i. e. εἴλλων περὶ ἑαυτὸν 761), postea ἀποχαλᾶν eam ἐς τὸν ἀέρα (i. e. latius et liberius). Cf. 229.

741. κατὰ λεπτὸν Mut. 2. Leid. 5. καταλεπτὸν Bodl. 7.

743. ἀτρέμα A.R.U corr. V.W.Δ.Φ.Ψ. Mut. 3. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. ἀτρέμας G.S.T.U.Y.Z.X. Mut. 1. 2. Leid. 5. Par. 2. 3. 4. 17. Bodl. 1. 3. 6. 7. Mon. Elb. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. ἄτρεμας Bodl. 4. κἂν] ἀλλ' (i. e. ἂν δ', opinor) unus Bodl. 4. Legendum, ni fallor, ἔχ' ἀτρέμας· ἢν δ' ἀπορῇς &c. Cf. ad 615. Legitur tamen ἔχειν ἀτρέμα Av. 1244. ἔχ' ἀτρέμα· φέρ' ἴδω &c. Th. 230. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. Ran. 339. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις . . . ; Hom. Il. ο'. 318. αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων.

744. κᾆτα Med. 4. vulg. κατα (sic) R. καὶ κατὰ satis probabiliter conj. Bergk. τὴν γνώμην libri et vulg. τῇ γνώμῃ Reisk. Herm. Kock. Elmsl. ad Ach. 178. Meinek. Fr. Com. IV. 436. τῇ γνώμῃ (aut αὖ σὺ pro αὐτὸ 745.) conj. Mein. Eadem varietas lectionis Ran. 355. Sed dubito an recte Nam κινεῖν τὴν γνώμην bene dicitur (cf. supra 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ), non item κινεῖν νόημα. Soph. Ant. 413. ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ . . . κακοῖσιν. Plat. Erast. 134. καί μοι ἔδοξεν ἤδη ἐνταῦθα κινητέος εἶναι ὁ φιλογυμναστής. πάλιν A.G.T.Δ.Φ.X. Med. 4. &c. vulg. πάλαι R.S.V.

745. αὖθις αὐτὸ G.R.V. Mut. 1. 3. Par. 8. 19. 20. αὖθις, αὐτὸ . . . T. αὖθις εἰς αὐτὸ A.C. Bodl. 7. αὖθις ἐς (corr. εἰς) αὐτὸ Harl. 2. Br. Wolf. αὐτὸ (om. αὖθις) Ar. αὖθις αὖ σὺ Kust. αὖθις αὖ τε (?) Herw. Ex. Crit. p. x. αὖθ' (?) εἰς αὐτὸ Bentl. (qui ait: "Neque syntaxis, neque sententia constat.") Latere

ΣΤ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον;
ΣΤ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. εἰπὲ δή νύν μοι — ΣΩ. τὸ τί;
ΣΤ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὲ
αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων, —
ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; ΣΤ. ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. ὁτιὴ τί δή;

videtur menda. Qu. κίνησον αὖθις, αὐτό τε (vel καὶ τάχα, καὶ πάλιν, καὐτίκα, καί τι καὶ) ζυγώθρισον. Vel κίνησον αὖ, κᾆτ' αὐτίκα (αὖ πάλιν) ζυγώθρισον. Vel denique κίνησον αὖθις, αὐτὸ καὶ ζ., postposito καὶ, ut fortasse in Ach. 884. Pac. 417. Aesch. Prom. 51. ἔγνωκα τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω. Archedic. Athen. 292 E. τοὺς ἄνθρακας | ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ (i. e. καὶ πάντα) ποιῶ φλόγα. Cf. Meinek. Fr. Com. IV. 436. Quae constructio Dindorfio hic placet. Sed nimis illa ab antiquae comoediae elegantia abhorret quam ut eam adhibuisse nostrum credam. ζυγώθρισον G.R.V.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Ar. Med. 4. ζυγώθρησον (s. ι) Bodl. 1. ζυγόθρισον A.S.T.U.W.Y. Bodl. 6. 7. Par. 1. 2. 4. Leid. 5. Cant. 2. 3. 4. Harl. 3. Antiquam lectionem fuisse κἀναζύγωσον suspicati sunt Valck. (ad Theocr. Adon. p. 335). Br. Harles. Gl. A: ζυγοστάτησον. Est autem ζύγωθρον *jugum librae.*

746. Fort. ὦ φίλτατον Σωκρατίδιον. γέρων Harl 3. et (s. ο) Bodl. 7.

747. ἀποστερητίδα Harl. 3. Par. 4. Ex v. 730.

748. δὴ om. Par. 4. Leid. 5. (?) νῦν μοι A.Δ.X. Bodl. 6. 7. 8. μοι νῦν Z.Φ. τοδὶ C. Z. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. Harl. 2 (gl. τοῦτο) Par. 2. 17. Leid. 5. vulg. Dind. τὸ τί (praef. ΣΩ.) G corr. R.S. Bodl. 8. Par 20. Med. 4. Herm. Mein. &c. et (cont. Streps.) A.G.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Par. 8. 19. Harl. 3. Totum versum Socrati tribuunt Cant. 2. 3. 4. Par. 2. Mut. 3. &c. Cf. 500. εἰπὲ δή νύν μοι τοδί. Thesm. 740. σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. Quod ad τὸ τί, cf. Pac. 826. ἴθι νυν κάτειπέ μοι. ΤΡ. τὸ τί; Pl. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. ΣΥ. τὸ τί; infra 775. (ubi praecedit τουτί.) Ran. 7. (ubi praec. ἐκεῖνο.)

749. τί γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος . . . Fritzch. ad Th. 773. Θετταλῶν Bodl. 6.

750. δὴ libri et vulg. Teuf. δὲ Herm. Dind. Kock. Mein. Recte. "Fort. ΣΩ. εἶτα τί;" Bergk.

751. αὐτὴν A.R.S.T.V.Δ.X. ταύτην Φ.Ω. Mut. 1. ἐς A.G. Bodl. 6. 7. 8. εἰς Bodl. 1.

753. τί δῆτ' ἂν X.

754. ἀνατέλλοι A.C.D.F.R.T.V.Δ.Θ.Ω. Harl. 2. Bodl. 3. 7. Par. 19. 20. ἀνατέλλει R.V. (?) ἀνατέλοι Bodl. 1. Harl. 1. ἀνατείλῃ S. ἀντέλλοι G.Φ.Ψ. Mut. 1. Cant. 2. Bodl. 8. Par. 8. ἀντέλοι Bodl. 4. 6. Elb. ἀντέλλει X. ἂν τέλλοι Cant. 4.

755. οὐκ ἂν C.E.R.S.V.Z.Δ.Φ. Bodl. 3. 6. 7. 8. Par. 4. Mon. Elb. Cant. 4. Harl. 2. οὐκ ἄν γ' A.T.W.Θ.X.Ψ. Bodl. 1. Mut. 3. Ald. οὐκ ἄν γε U.Y.

ΣΤ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
ΣΩ. εὖ γ᾽· ἀλλ᾽ ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
ΣΤ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ᾽· ἀτὰρ ζητητέον.
ΣΩ. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ᾽ ἀποχάλα τὴν φροντίδ᾽ εἰς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
ΣΤ. ηὕρηκ᾽ ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ᾽ αὐτὸν ὁμολογεῖν σ᾽ ἐμοί. ΣΩ. ποίαν τινά;
ΣΤ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον

ὁτιὴ τί δή S.U.V.W.Z.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. Par. 8. 19. 20. Cant. 2. 4. Harl. 3. Herm. Dind. &c. (ὁτίη) ὅτιη τί δή R. Mon. Elb. Par. 2. 4. ὅτι τί δή Bodl. 1. 3. 7. Harl. 1. 2. Par. 1. 3. Leid. 5. ὁτιτὴ δή (sic) T. τίη τί δή A.G pr. Θ.Φ.Χ pr. Bodl. 8. vulg. τιὴ τί δή Cant. 3. "Ὁτιὴ τί δὴ, ut ὁτιὴ τί v. 784, et ὅτι (ὁτιὴ) τί δὴ Pl. 136. more usitato Graecis, quo partem eorum, quae alterum dicere volunt, anticipant, adjuncta interrogatione, quasi dicas, *Quia . . . quid?* Simile est τὸ τί 748. 775." HERM. Plat. Charm. 161. ὅτι δὴ τί γε; (?) ἔφη. Legitur τιὴ τί δή; Vesp. 1155. Pac. 1018. Th. 84. Fr. 476, 14. Simplex τιὴ Eq. 126. 731. Pac. 927. Eccl. 796. 1086.

756. τἀργύριον (vel τ᾽ ἀργύριον) omnes fere libri. γ᾽ ἀργυρίων Ald. γ᾽ ἀργύριον unus Bodl. 8. (liber optimus et bellissimus.) Quam scripturam ipse jamdudum conjeceram. Sed nil mutandum. V. Pl. 131. Vesp. 795. &c.

757. αὖ A.G.R.S.V. &c. οὖν T. Bodl. 1. Harl. 1. δεξιὸν προβαλῶ (om. τι) Bodl. 7. Post δεξιὸν recte gravius interpungunt Br. Herm. &c. virgula tantum Reisig. Dind. Bergk. Mein. Teuf. Ko.

758. τις add. A R.S.U.W.Z supr. Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. om. T.Y.X.Ψ. Cant. 4. Harl. 1. 3. πεντετάλαντος A.R.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Cant. 3. Bodl. 7. 8. Par. 19. πεντατάλαντος G.S.T.X. Bodl. 1. 6. Par. 8. 20. Forma non Attica. Atticae formae sunt πεντεμέδιμνος, πεντεσύριγγος (Eq. 1049.) πεντέγραμμος (Soph. Fr. 381.). V. Blomf. ad Prom. 878.

760. ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ᾽ Bodl. 6. 7. 8. Both. Fortasse recte. Sed cf. 787.

761. μὴ νῦν A. εἶλλε R.S.U.V. Bodl. 8. Suid. in εἴλλειν. Ald. Pors. Herm. &c. εἰλλε A.Φ. Par. 1. εἶλε T.W.Y.Δ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 3. 6. 7. 8. Cant. 3. Harl. 3. Suid. ms. Junt. εἶλε Θ.Ψ.Ω. Cant. 2. 4. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 1. ἴλλε E. Z. Med. 4. Mut. 1. Par. 17. Br. Reis. ἶλε G. Bodl. 4. ἀεὶ] Qu. ἔτι. *Noli amplius* &c.

762. ἀποχάλα A.G.R.V. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. ὑποχάλα Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Cant. 3. Harl. 2. Leid. 5. ἐς A.G.V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 8. εἰς R. Bodl. 1. 6. 7.

764. εὕρηκ᾽ vulg. Ko. Teuf. ηὕρηκ᾽ Dind. Mein.

765. σ᾽ ὁμολογεῖν Bodl. 3. 7. σ᾽ ἐμοὶ A.G.R.V. &c. vulg. σέ μοι Bodl. 1. Teuf. Add. Quod videtur praeferendum.

766. ἤδη ποτὲ παρὰ Leid. 5. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Par. 19. supra. τοῖς R. ταῖσι Bodl. 3. Harl. 2.

ταύτην ἑόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
ΣΤ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
ΣΩ. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἴμ' ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,

767. τὴν καλὴν] Imo, ni fallor, τὴν χυτήν. Epinicus Athen. 432 B. συγκυρκανήσας ἐν σκύφει χυτῆς λίθου. Plat. Tim. 61 B. ὅσα . . . λίθων χυτὰ εἴδη καλεῖται. ἑόρακας R.V. Bodl. 4. Mut. 3. Reis. Herm. &c. ἑώρακας A.C.D.F.G.S.T.Z.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Par. 1. 4. Leid. 5. Bodl. 1. 3 corr. 7. Mut. 1. 2. Ar. Cant. 4. Harl. 1. 2. 3. Par. 17. 19. Med. 4. ἑώρας E.U.W.Y.Δ. Cant. 2. 3. Bodl. 6. 8. Par. 8. (in ras.) 20 (id.) Ald. Postulatur perfectum. Cf. ποῦ γὰρ ὗοντ' . . . ἤδη τεθέασαι; τὴν διαφανῆ A.G.R.V. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Leid. 5. καὶ διαφανῆ Harl. 2. Bodl. 1. 3. 7. Mut. 2. Par. 3.

768. ὕαλον] Atticum esse ὕαλος, vulgare ὕελος docent Moeris p. 373. et Photius p. 614, 2. V. Hemst. ad Thom. M. in v.

769. φέρε, τί δῆτ' (δὴ τί τ' V.) ἂν] Haec Socrati tribuebantur. Correxit Reisig.

770. ὀππότε A.

771. ἀποτέρω T. Bodl. 7. 8. ὧδε R.W.U.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ. Mut. 1. 2. Bodl. 6. 7. 8. ὡδὶ A.S.T.V.Y.X. Bodl. 1. Mut. 3.

774. πεντετάλαντος A.R.V.Δ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. 8. Par. 8. 19. Med. 4. πενταταλαντος G.S.T.X. Bodl. 1. 6. Par. 20. Cant. 3. Atticam formam per ε scribi tradit Suidas in πεντετ. Cf. Etym. M. in ἑξάκλινον. διαγέγραπταί μοι A.G.R.V. Bodl. 6. 8. Par. 8. &c. μοι διαγέγραπται Bodl. 3. 7. Harl. 2. Mut. 2. et Suid. ms.

775. συνάρπασον A. Par. 1. et (supr. ξ) G.

776. ἀποστρέψαις ἂν A.G.R S.U.V.W.Z.Φ.Ψ. Bodl. 6. Par. 1. 3. 19. Mut. 1. 2. 3. Cant. 2. 4. Urb. Kust. Br. Herm. Dind. Teuf. ἀποστρέψαις Y.X. Cant. 3. Harl. 2. Bodl. 3. 7. Ar. Urb. ἀποστρέψειας ἂν Harl. 3. Bodl. 4 corr. ἀποτρέψαις ἂν Δ. Bodl. 8. Par. 2. 4. Ald. ἀποτρέψαις Leid. 5. ἀποτρέψῃς ἂν T. (-ῃς) Bodl. 1. Harl. 1. Par. 8. 20. ἀποστρέψαι' ἂν Mein. Kock. Legendum, ni fallor, ὅπως ἂν ἀποστρέψειας (aut ἀποτρέψειας). Cf. 759. ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι. Eq. 81. ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα. Soph. Oed. C. 190. Eur. Cycl. 468. ἀντιδικῶν libri et vulg. ἀντιδίκων Reisig. Sed ita postularetur articulus, τῶν ἀντιδίκων. Plat. Legg. XII. 948 D. τῶν ἀντιδικούντων ἑκατέρων. Scholiasta per ἀντεγκαλῶν, ἀντιλέγων explicat. Sensus est: *Quomodo avertere litem possis, judicio contendens, si jam in eo sis ut condemneris, ob defectum testium.* (Br.) Qui enim accusator causam suam probare contra reum non posset, mulctae obnoxius fuit, quam nisi solvisset intra certum tempus, quadruplum, solvere tenebatur. Qui autem solvendo non essent, in carcerem publicum conjiciebantur.

μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
ΣΤ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ᾽. ΣΩ. εἰπὲ δή. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν, ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ᾽, ἀπαγξαίμην τρέχων.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ᾽, ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ᾽ ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
ΣΩ. ὑθλεῖς. ἄπερρ᾽· οὐκ ἂν διδάξαιμ᾽ ἄν σ᾽ ἔτι.
ΣΤ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. ἀλλ᾽ εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ᾽ ἅττ᾽ ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

780. καλεῖσθ᾽ om. R.

782. Cf. Vesp. 826. τίν᾽ αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην; 840. 847. Eccl. 983.

783. ἄπερρ᾽ A.G R.V.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 3 corr. Suid. in v. ἄπερ᾽ (sic) S. ἄπερ U. Bodl. 4. ἄπερρ᾽ Cant. 2. ἄπελθ᾽ T. Bodl. 1. Cant. 1. 4. Harl. 1. 3. φθείρου supr. in Harl. 1. διδαξαίμην libri et vulg. διδάξαιμεν Reisk. διδάξαιμ᾽ ἂν Elmsl. ad Med. 290. Mein. Cobet. διδάξαιμ᾽ ἂν (vel διδάξαιμεν) Lenting, coll. Av. 127. ποίαν τιν᾽ οὖν ἥδιστ᾽ ἂν οἰκοῖτ᾽ ἂν πόλιν; Elmsleii emendationem certam habet Cobetus V. L. p. 310. Saepissime certe iteratur particula ἂν in sententiis negativis cum optativo; hic autem optime convenit particulae repetitio. Cf. 1106. et ad 1338. Vesp. 750. Idem error est in Xen. Mem. II. 5. 3. τὸν δ᾽ οὐδ᾽ ἂν ἡμιμναίου προτιμησαίμην (προτιμήσαιμ᾽ ἂν recte Cobet.). Vox media διδάσκεσθαι (discipulum aliquem sibi instituere, discendum sibi curare, &c.) legitur Pl. 687. Soph. Tr. 680. προὐδιδάξατο. Pind. Ol. 8, 77. τὸ διδάξασθαι δέ τοι εἰδότι ῥᾷτερον. Simonid. Fr. 54. Gaisf. τοσσάκι δ᾽ ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν | εὐδόξου νίκας ἀγλαὸν ἅρμ᾽ ἐπέβας. Mosch. Id. III. 96. ἅν τ᾽ (ᾠδὰν) ἐδιδάξαο σεῖο μαθητάς. Bion. Id. IV. 9. ὅς νιν τάνδε τέχναν ἐδιδάξατο. Lucian. V. A. 22. ἄλλα γάρ σε διδάξομαι θαυμαστότερα. Id. Harm. 1. ἐδιδάξω με ἤδη ἁρμόσασθαι τὸν αὐλόν. De magistro activum usurpatur in Plat. Apol. 20 B. πόσου διδάσκει (non διδάσκεται). Rep. IV. 421 E. τοὺς υἱεῖς ἢ οὓς ἂν διδάσκῃ χείρους δημιουργοὺς διδάξεται (διδάξει Cobet. V. L. p. 310). σ᾽ om. S.V.

784. τί; ναὶ πρὸς] "τίναισ πρὸς R. σ ex superiore versu repetito." DIND. ναὶ σὲ πρὸς θεῶν Herm. ναί σε . . . Ko. ὦ om. Bodl. 7. gl. in Bodl. 3. Fort. ναὶ, Σώκρατες. Cf. Th. 1184. Posses etiam ναί σε, Σώκρατες, πρὸς τῶν θεῶν.

785. γ᾽] τ᾽ R. om. V. μάθοις Harl. 2. 3. Bodl. 3. Mut. 2.

786. νυνὶ R.S.V. Dind. Teuf. νῦν A.G.T.Z.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 1. 19. Harl. 1. 2. νῦν (supr. δὴ) Θ. Par. 20. τὸ νῦν Leid. 5. δὴ νῦν Cant. 1. 3. δή γε W.Y.Δ.Ψ.Ω. Par. 8. Mut. 3. Ar. Bodl. 6. 8. Borg. Cant. 2. Harl. 3. vulg. δέ γε U. μοι νῦν Med. 4. δῆτα Cant. 4. δῆτα Elmsl. n. ms. νῦν δὴ Br. Bergk. νῦν, τί Herm. ἦν, ὃ . . . Ko. Mein. δὴ τὸ conj. Mein. ἐπεὶ τανῦν τί . . . Reisig. Conj. p. 232. Praestat forsan νῦν δὴ et hic et infra 825. Cf. ad Th. 934. Pl. 517. Phot. p. 305, 9. Νῦν δή: ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Sic Plat. Phaed. 61 E. ὅπερ νῦν δὴ σὺ ἤρου (aor.). Clit. 410. ἃ καὶ νῦν δὴ διῆλθον. Theaet. 146. ἃς νῦν δὴ σὺ διῆλθες. Sed νυνὶ cum aoristo vulgo legitur 825. ὤμοσας νυνὶ Δία. Pl. 517. πάνθ᾽ ὅσα νυνὶ (νῦν δὴ al.) κατέλεξας. Photius p. 305, 22. νυνί μ᾽ ἔπεισας: μᾶλλον νῦν λέγε. πρότερον Harl. 3. ἐδιδάχθης

ΣΤ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾗ 'ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἴμοι, τίς ἦν; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
ΣΤ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
ΣΤ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

G.R.S.V.Z. Mut. 1. 2. Bodl. 7. Leid. 5. Cant. 1. 3. Harl. 2. et (s. σκου) Par. 20. ἐδιδάσκου A.T.U.W.Y.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 2. 4. Harl. 3. Ar. Borg. Med. 4. et (s. χθης) Par. 8. 19. ἐκδιδάσκου (sic) Bodl. 4. Praestat, opinor, ἐδιδάσκου. Idem sentit Reisigius (Conj. p. 231.) coll. Th. 629. 630. σὺ δ' εἰπέ μοι | ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐνεδείκνυτο, | ΜΝ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. Xen. Oecon. 7, 9. πρὸς θεῶν . . . τί πρῶτον διδάσκειν ἦρχου διηγοῦ μοι. Cf. etiam ad 788.

788. ματτόμεθα A.G.S.T.V.Θ. Bodl. 1. 8. Par. 19. ματτόμεσθα R. ματτούμεθα Bodl. 3. 7. Par. 3. 'ματτόμεθα Δ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 6. Recte, opinor. Respicit enim ad doctrinam illam de voce κάρδοπος 670 sq. Cf. ad 786. μέντοι] Qu. νῦν δὴ *modo*, sed cf. 787.

789. ἀποφθερῇ Bodl. 6. 7.

795. ἐκτεθραμμένος] εὖ τεθρ. conj. Mein. Quod non probandum.

797. ἔστ' ἔμοιγ' A.G. Bodl. 6. 8. Ald. ἔστι μοί γ' V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. ἔσται μοί γ' R. ἔστι μοι γ' Fr. Thiersch. p. 671, qui, "Offendit grammaticos," inquit, "γε pronomini subjectum. Hoc autem non ad μοι pertinet, sed ad asseverationem ἀλλ' ἔστι eique augendae inservit. Cf. ad Vesp. 84."

798. οὐκ ἐθέλει R.V.W.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. οὐ θέλει A.G.Z. Par. 1. 20 pr. Mut. 1. γὰρ om. Bodl. 3. 4. 7. Leid. 5. τί ἐγὼ πάθω G.R.V.W.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 3. Bodl. 1. 8. Par. 8. Basil. Wolf. Herm. Dind. &c. τί δ' ἐγὼ πάθω E. Par. 19. Br. τί 'γὼ πάθω A.C. Mut. 1. 2. Par. 1. 3. Leid. 5. Bodl. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. Elb. τί γὰρ πάθω Reisig. "τί γὰρ πάθω propterea hic non scripsit Aristophanes, quia modo praecessit γὰρ particula." DIND. Cf. Vesp. 318. ἀλλ' οὐ γὰρ οἷός τ' ἔτ' εἴμ' ᾄδειν, τί ποιήσω; Soph. El. 256. ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν, | σύγγνωτε. Ant. 392. ἀλλ' ἡ γὰρ . . . χαρὰ | ἔοικεν . . ., ἥκω &c. Apponi non debent Ach. 738. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. | χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρειν. Th. 616. Pl. 76—78. Soph. Oed. C. 988 ἀλλ' οὐ γὰρ . . . ἀκούσομαι κακὸς . . . ἓν γάρ μ' ἄμειψαι &c. 1615. ἀλλ' ἓν γὰρ μόνον | τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα. | τὸ γὰρ φιλεῖν &c. Quod ad locutionem τί γὰρ πάθω; cf. Lys. 884. οἷον τὸ τεκεῖν. καταβατέον· τί γὰρ πάθω; Eccl. 860. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; . . .

ΧΟ. *σὺ δ' ἐπιτρέπεις;* ΣΤ. *εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,*
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἕξων ἀντ.
μόνας θεῶν; ὡς
ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς.
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
γνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι

Τί γὰρ πάθω; | τὰ δυνατὰ γὰρ . . . Av. 1432. *τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι* Pl. 603. Eur. Suppl. 257. *στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;* Phoen. 902. *τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω;* Hec. 614. Tro. 787. *τί πάθω;* Herod. IV. 118. *τί γὰρ πάθωμεν μὴ βουλομένων ὑμέων τιμωρέειν;* Plat. Euthyd. 302. *ὡμολόγηκα, ἔφην· τί γὰρ πάθω;* Praeiverat jam Homerus Il. λ'. 404. Eodem sensu legitur nonnunquam *τί γὰρ ἂν πάθοιμι.* Lucian. D. Mort. X. 6. *οὐχ ἑκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;* V. Valck. ad Phoen. p. 335.

800. *τῶν*] *καὶ* V. om. R. Κοισύρας] V. ad 49. Cf. Vesp. 1267. Ἀμυνίας . . . *οὐκ τῶν* Κρωβύλου (al. *κρωβύλων*). Qu. *ὢν* Κοισύρα (sc. *ἐστί*).

801. *αὐτὰρ* Mut. 1. *εἰς αὐτὸν* X.

802. *ἐξολῶ* R. Bodl. 6. Cf. 123. et ad Eq. 143. *ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ τῆς* Bodl. 7.

803. Idem fere versus 843. Unde eum hic delent Kock. Mein. Fortasse recte. Socratem tamen *φροντιστήριον* suum hic intrare constat e v. 866 sq. Sequentia Chorus Socrati exeunti accinit. *εἰσελθὼν* A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. Par. 19. 20. *ἐνταυθοῖ* Bodl. 7. Mut. 2. Par. 3. Leid. 5. Ex v. 843.

804. *ἆρ'* G.R.S.V. Reis. Herm. *ἆρά γ'* A.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. *ἄρα γ'* Bodl. 6. Ald. 806. *μόνας*] *μόνος* R.V.

807. *ἅπαντα* A.G.R.V.Φ.X. Par. 1. Mut. 1. Leid. 5. Bodl. 1. 3. 4. 7. Harl. 1. Reis. *πάντα* Δ. Bodl. 6. 8. Ald.

808. *κελεύοις* Bodl. 7.

811-12. In stropha non habent qui respondeant: quam non librariorum, sed poetae culpam esse, qui secundam hujus fabulae editionem non omni ex parte absolverit, in annotatione conjeci p. 162. (Dind. in Metris.)

811. *γνοὺς*] *χνοῦν* Reisk. *ἀπολάψεις* A.C.D.E G.R.S.T.U.V.W.Z. Δ.Φ.X. Bodl. 1. 4. 6. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 3. Med. 4. Ar. Urb. Elb. Par. 1. 2. 4. 8. 19. 20. (in ras.) Suidas v. *ἀπολάψεις*. Br. Reis. *ἀπολείψεις* Y. *ἀπολαύσεις* Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. 20 pr. Leid. 5. Harl. 2. Cant. 3. in schol. *ἀπολέψεις* (s. *a*) Bodl. 8. *ἀπολέψεις* Ald. *ἀπολέψεις* vel *ἀπολόψεις*

ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.
ΣΤ. οὔτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·

(i. e. ἀπολεπίσεις, *deglubes, decorticabis*, Angl. *flay*, l. Hesychio, Ὀλόπτειν: λεπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν &c.) Bentl. ἀπολόψεις Reisk. ἀπολαύσαις Herm. "Utramque scripturam (ἀπολάψεις, ἀπολέψεις) memorant scholiasta et Suidas in ἀπολάψεις, et hoc recte interpretantur ἀφαρπάσεις, ἀποκερδανεῖς, ἀποσπάσεις. Pauci libri ἀπολαύσεις vitio manifesto." DIND. Non minus vitiosum est ἀπολάψεις quam ἀπολαύσεις, nam futurum Atticis est ἀπολάψομαι (Pac. 885. ἐκλάψεται. Ach. 1229. ἐξέλαψα). Futurum epicum λάψοντες est Il. π'. 161. λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ. Ipse tentabam ἀπολείξεις, vel ἀπολέψεις (Phot. p. 215, 10. λέπτει: κατεσθίει. οὕτως Εὔπολις), vel ἀπαμέλξεις (*emulgebis*). Sed maxime mihi probabilis videtur Hermanni conjectura ἀπολαύσαις. Sic Eccl. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν. Conveniret tamen melius infinitivus ἀπολαύειν aut ἀπολαύσασθ', si faverent libri. Cf. 850. Certe ἀπολαύειν τί τινος multo elegantius est quam ἀπολάπτειν aut ἀπολέπειν. Cf. Fr. 492. τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν. Diphil. Athen. 227 E. ἐᾶν ἀπολαύειν (ἀπολάπτειν Jacobs.) τοῦτον ἤδη τὸν βίον.

812. ταχέως add. A.G.R.V.Δ.Φ supr. X.Ψ. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. &c. om. Harl. 2. Mut. 1. Bodl. 7. ταχέως φιλεῖ γὰρ . . . Br. Herm. τὰ πόλλ' Suid. in φιλεῖ γάρ.

813. ἑτέρᾳ A. Par. 1. Reis. Herm. Dind. ἑτέρα Φ. ἕτερα G.R.S.V.Θ. Par. 8. 19. 20 pr. ἑτέρως T.U.W.Y.Z.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Cf. Ran. 64.

814. οὔτοι R.V.Δ.X. Par. 8. 19. 20. &c. οὔκουν A.G.Φ. Par. 1. ἔτ' om. Bodl. 7. ἐνταυθὶ X. Cant. 1. Herm. Dind. &c. ἐνταυθοῖ A.G.R.S.T.U.V. Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. vulg. Cf. Lys. 570. ἐνταυθὶ (sic R.). Th. 646. ἔν γε ταυθὶ (libri). Dem. p. 1181. ἐνταυθὶ (al. . . . θοῖ). Antiph. V. 2. ἐνταυθοῖ. 10. ἐνταυθί [-θοῖ plur.]. "ἐνταυθοῖ particulae formam, qua interdum poetae epici, saepissime vulgaris dialecti scriptores usi sunt, nusquam ab scriptoribus Atticis esse usurpatam primus animadvertit Elmsleius ad Acharn. 152. Grammaticorum veterum sententiam retulit Eustathius p. 1839, 60. σημειοῦνται δε οἱ παλαιοὶ ὡς τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ, τὸ δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον. Quod significationis discrimen qui excogitarunt, haud dubie etymologica ratione ducti fuerunt, de qua conjecturam facere licet ex praecedentibus Eustathii verbis, τὸ δὲ ἐνταυθοῖ δοκεῖ Δωρικὸν εἶναι, εἰ καὶ παρ' Ἀττικοῖς τέτριπται, οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα. ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνταῦθα ὁ Δωρισμὸς ἁπλοῦς, διπλοῦς δὲ ὁ τοῦ ἐνταυθοῖ. καὶ δῆλον ἐντεῦθεν. ἔθος Δωριεῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν ἔστιν ὅτε τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔνδον λέγειν ἐνδοῖ . . . καὶ τὸ πέδον πεδοῖ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν . . . τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων εἴη ἂν Δωρικὴ σύνταξις τὸ ἐνταυθοῖ (hoc necessario ἐνταῦθα scribendum, quam formam servavit inscriptio Elea apud Boeckh. I. p. 26. τῷ 'νταῦτ' ἐγραμμένῳ) ἤγουν εἰς τοῦτον τὸν τόπον, καὶ αὖθις τροπῇ Δωρικῇ ληγούσης τὸ ἐνταυτοῖ, καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ ἐνταυθοῖ. ὁμοίᾳ δὲ συντάξει τῆς ἐν προθέσεως καὶ ἀντιμεταχωρήσει τοῦ ἀφώνου γίνοιτ' ἂν καὶ τὸ ἐνταῦθα. Brevius et verius Herodianus apud Joannem Alexandrinum p. 36, 2. τὸ ἐνταυθοῖ τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν τῷ ἐνταῦθα. utramque enim formam sine ullo significationis discrimine usurpari facile

ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
ΦΕ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
ΣΤ. ἰδού γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον. τῆς μωρίας,
τὸ Δία νομίζειν σ' ὄντα τηλικουτονί.
ΦΕ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαικά.

animadvertet qui usum scriptorum diligentius observare volet. Aristophanis quae ferebantur exempla de forma ἐνταυθοῖ partim ex libris partim ex conjectura correxi. Vide Ach. 152. Nub. 842. Vesp. 1442. Lys. 4. 568. 570. Thesm. 225. Plut. 225. 608." DIND. Cf. Elmsl. ad Ach. 152.

815. τοῦ A. τὰς Cant. 3.

816. Prius ὦ om. V. δαιμόνιε (om. ὦ) in fine versus X.

817. μὰ τὸν Δί' οὐ τὸν Ὀλ. Mein. prob. Ko. In qua scriptura minus eleganter disjungerentur τὸν Δία et τὸν Ὀλύμπιον, quae verba raptim pronuntiantur. δί' τὸν (sic) Bodl. 8. οὐλύμπιον Ald.

818. ἰδού γ' ἰδοὺ . . .] ἰδοὺ ἰδοὺ Bodl. 1. Qu. ἰδού γέ σοι Δί' Ὀλύμπιον, ut in Eccl. 136. ἰδού γέ σοι πίνουσι. Idem proponit Elmsleius n. ms. Sarcastice dictum. Cf. 1469. ἰδού γε Δία πατρῷον. 872. Eq. 87, 344.

819. τὸν libri et vulg. τὸ Valck. de Aristobulo p. 4. Herm. Reis. &c. Simili fere errore λάβρακα in λάβρακας propter sequens Μιλησίους abiit Eq. 361. Cf. ad Eccl. 663. "Δία sine articulo legisse videtur, quem scholiasta memorat. Symmachus, qui Δία producto α pronunciari dicat. Quod confirmare potuisset accusativi χόα exemplis." DIND. νομίζειν vulg. νομίζειν σε Bodl. 6. Cant. 4. Mon. Elb. νομίζεις Ar. Bodl. 3. Praestat, opinor, νομίζειν σ'.

820. τί δαὶ τοῦτ' R. τί δὴ τοῦτ' Bodl. 3. 7. τί δῆτ' Bodl. 4.

821. ἀρχαϊκὰ libri et vulg. Phryn. Bekk. p. 22, 30. Herm. ἀρχαιϊκὰ (R. Med. 4?) gramm. Bekk. p. 449. 10. Phryn. p. 39. ed. Lob. (Eclog. p. 12.) Dind. Kock. Bergk. Mein. Ita Phrynichus: Ἀλκαϊκὸν ᾆσμα, δι' ἑνὸς ι οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν Ἀλκαιικὸν, προχαιικὸν καὶ ἀρχαιικὸν (ubi copiose rem tractat Lobeck.). Bekk. Anecd. p. 449, 11. Ἀρχαιϊκὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο ιι. (h. l. citato.) Antiatt. p. 83, 1. Ἀρχαϊκῶς: ἀντὶ τοῦ ἀρχαίως. Ἀριστ. Νεφ. Diogen. III. 40. Ἀρχαϊκά φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ εὐηθικά. Cf. Elmsl. ad Eur. Her. 84. et Blomf. ad Agam. 607, qui antiquiorem formam Ἀχαιϊκὸς esse judicat. Ἀχαιικὸν certe veteres critici in Homeri carminibus retinendum censuerunt, ut monet Lobeck ad Phryn. p. 39. "Nullus est fere locus, inquit, in quo usus et consuetudo cum grammaticorum praeceptis acrius contendat." Sic Ἀχαιϊκὸς, non Ἀχαϊκὸς, ab Ἀχαία. (Il. α'. 254. Ἀχαιΐδα γαῖαν. Odyss. α'. 24. Ἀχαιΐδος. Isocr. p. 241. τὰς πόλεις τὰς Ἀχαιΐδας, sic G. Bekk. Ἀχαΐδας vulg.) Πλαταιϊκὸς ab Πλαταία. (Philemon Clem. Al. Paed. III. p. 108. Πλαταιϊκοῦ. Lysias III. 5. Πλαταϊκοῦ μειρακίου. Thuc. II. 71. τὴν γῆν τὴν Πλαταιΐδα. et 74. III. 58. χώραν τὴν Πλαταιΐδα Θηβαΐδα ποιήσετε.) Εὐβοὶς Εὐβοικὸς ab Εὔβοια. (Soph. Tr. 237. ἀκτὴ . . . Εὐβοιΐς. 401. Sed Eur. Rhad. Fr. 2. Εὐβοΐδα . . . πόλιν, i. e. Εὐβοΐδα. El. 412. Εὐβοΐδας. Alexis Athen. p. 30 F, πολὺν πιὼν | Εὐβοϊκὸν οἶνον. Thuc. I. 87. τὰ Εὐβοϊκὰ, sic libri et vulg.)

ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
ΦΕ. ἰδού· τί ἐστιν; ΣΤ. ὤμοσας νυνὶ Δία;
ΦΕ. ἔγωγ'. ΣΤ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
ΦΕ. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
ΦΕ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
ΦΕ. σὺ δ' εἰς τοσουτονὶ μανιῶν ἐλήλυθας

Ἀθηναικὸν bis legitur in Marm. Elg. Tit. XXXI. 13. et 14. Sic τροχαικὸς, Ἀλκαικὸς &c. Latini dicunt *Achaeus* et *Achaicus*, non item *Achaeicus*. Θηβαϊκὸς (non Θηβαιϊκὸς) legitur Herod. II. 4.

824. διδάξεις Θ.Φ. Dawes. Br. διδάξῃς (aut -ῃς) A.G R.S.T.U.V.W.Y. Z.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Par. 8. 19. 20. Ald. Med. 4. διδάξῃ Par. 4. διδαχθῇς Bodl. 8.

825. τί ἐστιν (sic) A. νῦν δὴ G.Ψ. Par. 19. 20 pr. Reisig. Conj. p. 109. Bergk. νυνδὴ (sic) Cobet. V. L. p. 234. νῦν νὴ A.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. νυνὶ S.V. Cant. 1. Par. 8. 20 corr. ed. Basil. Herm. Dind. Kock. Teuf. Mein. νῦν R. νυνδὴ scribi jubet Cobetus (V. L. 233). quoties significat ἀρτίως, ὀλίγον ἔμπροσθεν; sed νῦν δή, ubi vim suam nativam servat νῦν, adjecta particula intensiva δή. Post Δία interrogat S. Cf. ad 786. Dem. de Cor. 76. οὐδὲν ἂν αὐτοῦ πρότερον νυνὶ παρέσχου. Νῦν δὴ modo cum aoristo, modo cum imperfecto construitur. Thesm. 934. νῦν δὴ . . . ἀφεῖλετ'. Plat. Crat. 411. ὃ καὶ νῦν δὴ ἐνενόησα. 415. ὅπερ νῦν δὴ εἶπον. 411. οὗ νῦν δὴ ἐσκέμμεθα. Symp. 207. ὅπερ νῦν δὴ εἶπον. Phil. 49. ὅσα νῦν δὴ διήλθομεν. 56. ὅσας . . . ἐφθέγξω νῦν δή. Alc. I. 104 E. ἃ νῦν δὴ διῆλθον. Charm. 163. ἃ καὶ νῦν δὴ ἠρώτων. Discrimen inter νῦν δὴ (*nunc ipsum*) et νυνδὴ (*modo*) statuit Cobetus V. L. p. 233, qui inde colligit νυνδὴ conjunctim scribendum, quod νυνδὴ μὲν semper, nunquam νῦν μὲν δὴ dicatur. Magnes (Mein. II. 10): εἰπέ μοι, νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φής. Cf. Lobeck. Phryn. p. 19.

826. ἔγωγε Mon. Elb.

827. οὐκ ἔστιν vulg. Herm. Dind. Teuf. οὐκ ἔνεστιν R. οὐκ ἔστ' ἔτ' Pors. ad 1470. Kock. Mein. Fortasse recte. Cf. Thesm. 946. οὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπίς. Sed v. 367. 381. 1470. ἀλλά τις Δῖνος . . . (del ΦΕ.) Herm. Recte fortasse.
τίς] τί A. Mut. 1. Par. 1.

828. Δῖνος] δεῖνος Cant. 2. ἀλλὰ δῖνος A.

830. Σωκράτης, ὁ Μήλιος distinguit Palmerius Exerc. p. 733, ut intelligatur Diagoras. Ernestio alienum ab rustico videtur, qui Socratis dogma probet, hoc nomine illum perstringere. Idcirco tentat ΣΤ. Σωκράτης. ΦΕ. ὁ Μήλιος. (imo;) ΣΤ. καὶ . . . Sic infra 853. Phidippides Socraticos γηγενεῖς deridens vocat. Non male.

831. εἶδε Par. 1.

832. τοσοῦτον τῶν μανιῶν vulg. τοσοῦτον μανιῶν Elb. Bodl. 6. Malim τοσου-

ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν ; ΣΤ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
ΦΕ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν ;
ΣΤ. ἄληθες ; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·

τονὶ μανιῶν. Dem. p. 1147. ὃν δ' οὐκ ἂν ᾠήθην εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν. Xen. Hell. VI. 2. 6. εἰς τοῦτο τρυφῆς ἐλθεῖν ὥστε &c. Neutrum τοσουτονὶ est Eq. 578. 868. 875. Pl. 427. Lys. 255. Pac. 370. 971. Idem error in libris plerisque Soph. Phil. 446. εἰς libri. ἐς Dind. τοσοῦτον A.G.V. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 1. Mut. 1. 2. 3. Schol. ad Pac. 65. Suid. in μανιῶν et χολῶσι. Herm. τοσοῦτο R.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 8. vulg. Mein. ad Pl. 897. Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 254.

833. πείθει A.D.R.V. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. πείθῃ Mon. Elb. Par. 2. Suid. in χολῶσιν. πείθειν G pr. Bodl. 1. Par. 8 corr. 20 corr. πείθει χολῶσιν] Corrigendum suspicor χολῶσι πείθεσθ'.

834. καὶ om. Bodl. 1.

835. ὧν ὑπὸ τῆς φειδ.] Qu. ὧνπερ ὑπὸ φειδωλίας. Sic Ach. 689. ὑπὸ γήρως. Vesp. 106. ὑπὸ δυσκολίας. Pac. 25. ὑπὸ φρονήματος. Av. 1300. ὑπὸ φιλορνιθίας. Lys. 792. ὑπὸ μίσους. Pl. 307. ὑπὸ φιληδίας. 818. ὑπὸ τρυφῆς. 1174. ὑπὸ λιμοῦ. ὑπὸ] ὑπὲρ Bodl. 7. Par. 3. Leid. E.

837. εἰς libri. ἐς Dind.

838. καταλούει μου A.R.S.V.W.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 8. Par. 1. 8. 19. 20. Med. 4. Suid. in καταλούῃ. vulg. καταλοῦῃ (-η) T.U.Y.Z.Δ. Ar. Mon. Elb. Mut. 1. Bodl. 1. 6. 7. καταλούεις μου G. μου καταλούει Θ. Brunck. et Reisig. καταλούει (om. μου) Mut. 3. καταλόει μου Bekk. Herm. Dind. Kock. Bergk. Teuf. Mein. Cf. ad Pl. 657. ἐλοῦμεν. Vesp. 118. ἀπέλου. Sic alibi λοῦμαι, λοῦσθαι, λούμενος. V. Buttmann. de verbis anomalis. Vide an vera scriptura sit καταλόεις μου, ut τὸν βίον pro τὸ σῶμα positum sit. Sensus loci paullo obscurus est.

840. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι . . . ;] Impromptu est conjicere . . . παρ' ἐκεινωνὶ, vel . . . παρ' ἐκείνων μανθάνοι (v. ἐκμάθοι). Sed saepe sic in interrogationibus adhibetur particula καὶ : cf. ad Pac. 1289.

841. ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις E.U.W.Δ.Θ.X.Ω. Bodl. 6. 8. Par. 8. 20. (in ras.) vulg. ὅσαπέρ ἐστιν ἀνθρώποις A.D.Φ. Par. 1. 19. Harl. 3. (gl. ἐν.) ὅσαπέρ ἐστιν ἐν ἀνθρώποις Cant. 1. ὅσαπερ ἔστ' ἀνθρώποις V.Y.Z.Ψ. Bodl. 4. ὅσαπερ ἔνεστ' ἀνθρώποις Par. 4. ὅσαπερ ἀνθρώποις ἐστὶν G. ὅσαπερ ἀνθρώποις Mut. 1. ὅσα πάρεστιν ἀνθρώποις R. ὅσα πάρεστ' ἐν ἀνθρώποις Med. 4. ὅσα πάρεστ' ἀνθρώποις S.T. Mut. 3. Bodl. 1. Cant. 3. (gl. ἐν τοῖς.) ὅσα πάρ' ἐστ' ἀνθρώποις Harl. 1. ὅσα παρ' ἀνθρώποις ἐστὶ Harl. 2. Bodl. 3. ὅσα παρ' ἀνθρώποις Mut. 2. Par 3. Bodl. 7. ὅσαπερ ἐστὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ap. Joann. Alex. τον. παρ. p. 30, 14. Leg. ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις, vel ὅσαπερ ἔστιν ἀνθρώποις. Cf. Eccl. 53. ὅσαπερ ἔστ' (πάρεστ' Ald.) ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.
ΦΕ. οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
ΣΤ. φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
ΦΕ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
ΦΕ. ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
ΦΕ. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
ΣΤ. χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.

Pl. 144. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν | ἢ χάριεν ἀνθρώποισι. Ach. 873. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς. Soph. Phil. 1056. ἐπεὶ πάρεστι (ἐπείπερ ἔστι Wund. ex conj.). Cf. ad Eq. 333.

843. ἐνταυθὶ Cant. 1. Herm. Dind. ἐνταυθοὶ (sic) Cant. 3. ἐνταυθοὶ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 19. Bergk. εἰσελθὼν (sed ἐνταυθοῖ in marg.) Leid. 5. Cf. ad 814.

845. πότερον A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. Harl. 3. Suid. v. παρανοίας. vulg. Reis. Herm. Ko. Teuf. Bergk. Mein. Hanov. Exerc. Crit. p. 138. Enger. ad Lys. 982. πρότερον Bodl. 4. πότερ' ἂν R.S.V. πότερα Br. Dind. (cui πότερ' ἂν corruptum videtur ex πότερα, ut in libris Soph. Trach. 949.) Revocandum πότερον, ne tribrachum anapaestus in eadem dipodia excipiat. Cf. ad Ach. 47. Πότερον ante consonantem legitur Ran. 1052. Eccl. 754. &c. Cf. ad 638. εἰσάγων Leid. 5. Cf. Vesp. 826. τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω (εἰσάγω R.) δίκην; ἕλω] λέγω S.V.

847. σὺ δὲ A. Par. 1. Leid. 5. τοῦτον τίνα U.W.Y.Θ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. vulg. Herm. τουτονὶ τίνα A.R.S.T.V.Z.Δ.Φ.X. Par. 1. 8. Bodl. 1. 3. 4. 7. Leid. 5. Cant. 3. Harl. 2. Med. 4. τουτονὶ (add. supr. τίνα) G. Par. 19. τουτονὶ τί Reisig. Dind. Bergk. τοῦτον τίν' ὀνομάζεις Mehler. (Mnem. I. 421.) τοῦτον τί ὀνομάζεις Mein. (coll. seqq. ταυτηνὶ δὲ τί;) Ko. Sed πῶς ὀνομάζεις potius dicendum foret, opinor. Praestat τουτονὶ τί νομίζεις, ut mox ταυτηνὶ δὲ τί; Cf. 1248. τουτὶ τί ἐστι; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

848. ταύτην δὲ G. Bodl. 4. ταυτὶ δὲ Par. 19. Cf. 851. τουτονὶ δ'.

849. ἀλεκτρυόνα A. Bodl. 6. 7. ἄμφω ταὐτό] De ταυτὰ cogitat Elmsl. in Class. Journ. VIII. 437, qui rarissimum apud scenicos poetas esse ταυτὸ monet, conferri jubens ad Eur. Ph. 502. Iph. A. 1279. Iph. T. 1471. ταὐτὸ Bodl. 6. 8. &c. ταὐτὸν G. Bodl. 3. 4. ταυτὸν A.R.V. Mut. 2. Bodl. 1. 7.

850. μὴ νῦν A.

851. γρ. τὸν δ' ἕτερον Cant. 2 corr.

852. ἀλεκτρύαινα Bodl. 7.

854. γε om. G. Harl. 1. Bodl. 1.

855. ὑπελανθανόμην Cant. 1. ἀπολανθανόμην Cant. 3. ἐπελαθόμην Bentl.

ΦΕ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
ΦΕ. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὠνόητε σύ;
ΣΤ. ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
πιθόμενος ἐξάμαρτε. κἀγώ τοί ποτε
οἶδ' ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος·
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικὸν,
τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.

ἂν add. E.F.R.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. om. A.C.D.G.S.V.Z.Θ.Φ. Mut. 1. 2. Par. 1. 3. 19. Urb. Harl. 2. Bodl. 3. 4. Med. 4. πλήθους ἐτῶν E.U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Par. 8. 20. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Med. 4. vulg. πλήθους τῶν ἐτῶν A.F.R.S.T.V.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 4. Par. 1. 3. Leid. 5. Urb. τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν C.G.D.Z. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 19.

858. πῆ Bodl. 1. τέτροφας recte omnes libri. τέτροπας Kust. Cf. Soph. Tr. 1009. ἀνατέτροφας (ἀντέτροφας libri) ὅ τι καὶ μύσῃ. Aesch. c. Ctes. 158. τὸν . . . τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα (alii codd. recte . . . τροφότα). Aesch. I. 190. πόλεις ἀνατετροφότας vulgo (ἀνατετραφ. alii et Bekk.). Dem. de Cor. 296. ἀνατετροφότες (ἀνατετραφότες aliq. codd.). Andocid. de myst. §. 131. ὃς ἀνατέτροφεν (sic libri) ἐκείνου τὸν πλοῦτον &c. Dinarch. I. 31. ποῖα . . . οὐκ ἀνατέτραφεν; I. 110. ἡ . . . πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε (l. τέτροφε). III. 4. ἅπαντ' ἀνατετραφὼς (ἀνατετροφὼς recte Z.) τὰ ἐν τῇ πόλει. Longin. 32, 2. ἀνατετροφότες (ita libri). Liban. IV. 726 Reisk. πολλοὺς οἴκους ἀνατέτροφε (ita cod.). M. Antonin. IV. 31. θεοῖς μὲν ἐπιτετροφὼς τὰ σεαυτοῦ πάντα. Hesychius, τετρόφασι: ἀπενηνόχασι. Formatur autem τέτροφα ab τρέφω, ut κέκλοφα ab κλέπτω, πέπομφα ab πέμπω, κέχοδα ab χέζω &c. Sic etiam ἔστροφα (ἀνέστροφεν Theognet. Athen. 671 C.), ἀπέκτονα, διέφθορα, τέτοκα. Cf. Buttm. Gr. ampl. I. 423. Dobr. Adv. I. 185. Veram formam τέτραφα censere videtur Buttmannus (Irreg. Verbs p. 244), quam in τέτροφα postea confusionis vitandae causa mutatam esse. Quod probabile non videtur. ὦ 'νόητε A.

859. εἰς libri. ἐς Dind.

860. εἶτα τῷ πατρὶ πιθόμενος ἐξάμαρτε] Notandum εἶτα ante participium positum, quod sequi debebat. Cf. Lys. 654. τὸν ἔρανον . . . εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς. Pl. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ. Sensum loci bene explicat Hermannus. V. Comm. Nihil opus igitur Seageri emendatione εἶα τῷ πατρὶ &c.

861. πιθόμενος unus Δ. Bentl. Reis. Herm. &c. πειθόμενος reliqui omnes libri (mei 21) et vulg. τοι om. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Mox Kockius sic distinguit: κἀγώ τοί ποτε, | οἶδ', ἑξέτει . . . πιθόμενος, | ὃν &c. Idem tamen malit οἶσθ', parenthetice positum et hoc. Quod probat Mein. Fort. ἤδη ἑξέτει ('ξέτει) . . .

862. πιθόμενος unus Φ. Suid. in ἑξέτει. Bentl. πειθόμενος reliqui fere omnes.

863. ὃν] τὸ (corr. τὸν) Bodl. 6.

864. τούτου] ὅτ' Suid. in ἁμαξίς. Quod Bentleio placet, qui, "Nisi ὅτε

ΦΕ. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
ΣΤ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
ΦΕ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
ΣΤ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο

legas," inquit, "sententia hiat: refertur autem ad τὸ ποτὲ v. sup." Probat etiam Reisig. 'πριάμην Par. 8. &c. πριάμην A.G. Par. 19. 20. Bodl. 6. 7. "'πριάμην] Debebat πριάμενος dicere: sed indicativum posuit nulla habita ratione praecedentis verbi οἶδα. Similem negligentiam animadvertimus v. 759." DIND.

865. ἀχθέσει A.G.R.S.V.Δ.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 6. 8. Par. 8. 19. 20. ἀχθέσῃ T.U.Y.Z. Bodl. 1. 7. Par. 2. ἀχθεσθήσει X. Cf. 1441. Av. 84. ἀχθέσεται. Moeris, 'Αχθέσεται, 'Αττικῶς· ἀχθεσθήσεται, 'Ελληνικῶς.

866. ὅτ' Bodl. 7. ὅστ' Bodl. 6. 867. τουτονὶ τὸν υἱὸν A. Bodl. 7.

868. ἐστ' ἔτι] ἐστιν (om. ἔτι) R.V. Mut. 2. ἐστι Bodl. 7. ἔτι om. etiam Par. 3.

869. τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων libri et schol. ad Vesp. 1420. Suid. in νηπύτιος. Eust. p. 1450. vulg. Reis. Herm. Dind. Teuf. τῶν κρεμαστρῶν οὐ τρίβων Bentl. (auctoritate fretus Pollucis X. 157, qui v. κρεμάστραν e Nubibus affert) Pors. (Diar. Class. v. 139. Mus. Crit. II. 120.) Bergk. τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων idem Bentl. Kock. Mein. καὶ τῶν γε κρεμαθρῶν Br. Wolf. Praeferendum videtur τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων. Quanquam fortasse sic scripserat comicus: καὶ τῶν κρεμαθρῶν τῶν ἐνθάδ' οὐ τρίβων. ΦΕ. τρίβων; Facile excidere potuit alterum τρίβων; dein transpositio metri causa fuerit facta. Frustra, opinor, vulgatam defendunt Reisigius Conj. p. 102, ("Pronuntiasse cogitemus Socratem ā illud superbo ore.") et Dind. ("κρεμαθρῶν producta syllaba media dixit ut ponderosius hoc vocabulum videretur. Male Bentleius κρεμαστρῶν. Cf. ad v. 218. Καπνίου producta syllaba prima Vesp. 151.") Sic quidem sermonem tragicum imitari Socratem statuendum foret. Τῶν κρεμαστρῶν legisse videtur schol. ad 870. Voce κρεμάστρα utitur Aristoteles Rhet. III. 11. 5. ἢ εἴ τις φαίη ἄγκυραν καὶ κρεμάστραν τὸ αὐτὸ εἶναι. Τῶν κρεμαθρῶν facete pro τῶν μαθημάτων (doctrinarum sublimium de rebus coelestibus) dicit, respectu habito ad corbem pensilem, in quo ipse primum apparebat sublimis v. 218. Moeris: Κρεμάθρα 'Αττικῶς. κρεμάστρα 'Ελληνικῶς (ubi v. Pierson.). τόνδ' R. ἐνθάδε] ἐνθαδὶ Mein.

870. αὐτὸς τρίβων A.C.D.R.S.V.Z.Θ.Φ. Bodl. 3. 7. Par. 1. 3. 18. Leid. 5. Harl. 2. Ar. Mut. 1. 2. 3. Reis. Herm. &c. αὐτὸς σὺ τρίβων G.U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 8. Par. 8. 20 supr. Ald. ἀλλ' αὐτὸς τρίβων T. Bodl. 1. Harl. 1. ἀλλὰ σὺ αὐτὸς τρίβων X.

872. κρέμαιό γ' A.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Ar. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 18. 20. Med. 4. Ald. Mein. κρέμαιὀ γε Elb. Cant. 1. κρέμαι' unus G. Bentl. Pors. (quem v. ad Med. 675) Br. Herm. Dind. &c. ἰδού γε κρέμαι' Reisig. Conj. p. 93. (ut Nub. 818. ἰδού γ' ἰδοὺ Δί' 'Ολύμπιον. 1469. ἰδού γε

καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι ταλάντου γ' αὔτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
ΣΤ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ

Δία πατρῷον. Eq. 87. *ἰδού γ' ἄκρατον.* Th. 206. *ἰδού γε κλέπτειν.* Eccl. 93. *ἰδού γέ σε ξαίνουσαν.* 136. *ἰδού γέ σοι πίνουσι.* Lys. 441. *ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ.*) "Elisa ultima," addit, "magis etiam auribus vastitas vocis inculcatur, quando in media potissimum syllaba os rusticum et agreste cernitur." "Libri *κρέμαιό γ'*, quod ex v. 870. repetitum videtur: nisi quis *κρέμαι γ'* scribi malit, quod ferri potest, quum Socrates propterea tantum repetat ut imperite pronunciatam diphthongum reprehendat." DIND. "*Look ye there now*—klemaio! *did any but a noodle, and whose lips cannot come close together, ever talk in that fashion?*" MITCH. Ita enim balbutientem pro *kremaio* dixisse videri adolescentem. Cf. Vesp. 45. *ὡς* om. Θ. *ὡς ἠλίθιον*] *ὡς ἴδιον* ("*singulare, peculiare, extraordinarium*") Mein., coll. Ran. 890. Aesch. 3, 99. *καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ.* Suspicionem mihi jamdudum moverat illud *ἠλίθιον.* Qu. *ἠλιθίως.* Sic 1258. *ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.* Istud *ὡς* nihil aliud videtur quam *ως* supra *ἠλίθιον* scriptum.

873. *χείλεσι* A. Par. 1. *διερρυηκόσι* Med. 4.

874. *ἀπόφευξιν* vulg. Cf. ad Vesp. 558. 562. Soph. Ant. 362. *φεῦξιν.* Plat. Legg. VI. 713 E. *ἀπόφυξις.* Thuc. III. 23. et VII. 38. *διάφευξις.* VII. 41. *κατάφευξις.* Praestat, opinor, *ἀπόφυξιν*, ut *ἀπόφυκτος, φύξιμος* &c. V. Lob. Phryn. p. 726. Et sic hodie legit Dind.

876. *καίτοι ταλάντου τοῦτό γ' ἔμαθ' Ὑπέρβολος* Porson. ad Hec. 1206. (Sic 1257. *καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.* 918. Lys. 905. *καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.* Soph. Aj. 552. *καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω.*) *καίτοι ταλάντου γ' ἔμαθεν αὔθ'* Herm. Reisig. Kock. *καίτοι ταλάντου γ' αὔτ'* (sc. *ἀπόφευξιν δίκης καὶ κλῆσιν* &c.) *ἔμαθεν* . . . optime Reisigius Conj. p. 95. Dobr. Idem mihi in mentem venerat. Cf. ad 901. *καίτοι γε* R.S.V. Teuf. *καίτοι* A.C.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Cf. ad Ach. 611. *τοῦτ' ἔμαθεν* libri et Suid. in *τάλαντον.* vulg. *τοῦτ' ἔμαθ'* Suid. in *ἀναπειστηρίαν.*

877. *θυμόσοφός γ'* Par. 1. (non A.) Reisig.

878. *γέ τοι*] *γὰρ* Bodl. 7. Mut. 2. *ὂν* A.F.G.R.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ. Φ.Χ.Ψ.Ω. Urb. Bodl. 1. 3. 6. 7. Par. 1. 3. 8. 20. Med. 4. Ar. Leid. 5. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. Suid. in *σίδια* et *τυννουτί.* Br. in Add. Reis. Herm. Dind. &c. *ὢν* V. (?) Mut. 1. 2. 3. Bodl. 4. 8. om. C. Par. 4. vulg. Neutrum genus ponitur per attractionem ad praecedens *παιδάριον.* Cf. Av. 607. *ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;* Pac. 1271. 1275. Dem. p. 539. *μειρακύλλιον ὢν* (*ὂν* corr. O.) *κομιδῇ.* Plat. Prot. 354 C. *τὴν ἡδονὴν διώκετε ὡς ἀγαθὸν ὄν* (pro *οὖσαν*). Parm. 126 C. *μειράκιον γὰρ ὢν* . . . *τυννουτονὶ* A.R.S.U.V.W.Δ.Θ.Φ.Ω pr. Bodl. 1. Par. 20. Mut. 1. 3. Suid. in v. Reis. Herm. *τυννουτοῒ* F.Χ.Ψ. Urb. Cant. 1. Par. 8. Med. 4. *τυνουτονὶ* Cant. 2 pr. 4 pr. Harl. 3. *τυνουτοῒ* C.G.T.Y.Z. Cant. 3. Harl. 2. Par. 2. 3. 4. Leid. 5. Bodl. 1. 3. 6. *τινουτοῒ* Mut. 2. Bodl. 7. *τηνουτοῒ* Bodl. 3. *τουτοῒ* Suid. ms. in *σίδια.*

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν,
ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. ΣΤ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως

880. τε C.G.R.S.T.V.Δ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. Leid. 5. Suid. in σίδια. δὲ A.Θ.X. Suid. in σκυτ. εἰργάσατο X.

881. σίδων X pr. m.

883. Idem versus 113. unde hic repetitus videtur. Spurium et hunc et proxime sequentem judicat Dobraeus. V. Introd. Kock. § 40. 41.

884. Hunc v. addunt A.G.R.V.Δ.Φ.X. Urb. Ar. Mon. Elb. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. 8. Harl. 1. om. Ald. in margine ab alia manu habet Harl. 3. Spurium judicant Bergk. Kock. Mein. Hirschig. Cobet. (metri labem notans: cf. ad Eur. El. 324.) "Primum enim importune abrumpi seriem orationis, deinde in scholio ad voces τὸν ἥττονα iisdem prorsus litteris eodemque ordine totum versum legi." HIRSCH. ὥς σ' ἄδικα A. ὃς τἄδικα λέγων . . .] Ultima vocabuli τἄδικα minus eleganter sub ictum cadit. Idem fit in Lys. 52. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν. In utroque loco excusanda est ictûs duritas ex eo quod nomen cum verbo suo adeo arcte conjungitur, ut quasi unum vocabulum faciant. Cf. Fr. 309, 14. ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας . . . (ubi ex enumeratione multarum rerum eadem excusanda). Leucon. Fr. (Mein. II. 749.) Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκεν (ubi transponendum forsan . . . κατεδήδοκεν τἀκπώματα). Alioqui in hoc loco non male transponendo legeretur (ut suadet etiam Reisig. Conj. p. 246) ὃς τἄδικ' ἀνατρέπει λέγων τὸν ἥττονα. Sic 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα. 115. νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα. Similis transpositionis exempla in libris notavi ad Ach. 487. Eccl. 483. Pl. 1011. &c. Cf. Eur. Or. 499. αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο (ἐγένετο μητέρα vulgo ante Pors.) κτανών. 739. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών. 1098. εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών. De hac tribrachi caesura dixi ad Ach. 1023. Vide etiam Dind. ad Soph. Oed. T. 867. Enger. Praef. Lys. p. xxvi.—viii.

886. αὐτοῖν] ἀμφοῖν Mon. Elb. Cant. 4. Bodl. 6. Par. 2. Leid. 5. in marg. non A. Bodl. 6. 7. 8. &c. Cf. ad 410. Meliores exsistent numeri, si transposueris, αὐτὸς παρ' αὐτοῖν τὸν λόγοιν μαθήσεται.

887. ΣΤ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο . . . G. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 7. &c. vulg. Herm. (Dind.) Teuf. ΣΤ. om. A.C.R. Med. 4. Cant. 1 pr. m. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι (Socrati cont.). ΣΤ. τοῦτο . . . Beer. Kock. Dind. ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΣΤ. τοῦτο . . . Bergk. Mein. Nimirum, inter se opponuntur αὐτὸς μαθήσεται et ἐγὼ δ' ἀπέσομαι (*ipse discet, ego autem absens ero*). Cf. Th. 279. ἔκσπευδε ταχέως . . . ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝ. δεῦρό νυν, ὦ Θρᾷτθ', ἕπου. Lucian. Tim. 40. σκάπτε, ὦ Τίμων, βαθείας καταφέρων· ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀποστήσομαι. Soph. Phil. 130. σὺ δῆτα (δὴ σὺ), τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου | δέχου τὰ συμφέροντα τῶν λόγων ἀεί.

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΔΙΚΑΙΟΣ.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἴθ' ὅποι χρῄζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε. Eur. Hel. 1022. *αὐτοὶ μὲν οὖν τὴν ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε, | ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν σιγήσομαι.* Hic exeunt simul ambo Socrates et Strepsiades, qui mox in scenam redibunt ut *Λόγος δίκαιος* et *Λόγος ἄδικος* ornati, in gallorum gallinaceorum fortasse speciem. In scena manet unus Phidippides certamen inter *Λόγους* duos spectaturus. Ita tres actores, qui justus est numerus, in scena erunt. Noli igitur putare aut Socratem aut Strepsiadem in scena cum adolescente remanere: ita enim major aequo foret numerus actorum. Redeunt duo senes infra v. 1105. *ἀπέσομαι* (*ἀπέσσομαι* A.R.) libri et Suid. in v. et vulg. *ἄπειμι* Bentl. Bergk. Mein. "Vix tamen crediderim non solito suo more hic dedisse, *ἐγὼ δ' ἄπειμι.*" BENTL. *ἐγὼ δ' ἄπειμι* legitur Thesm. 279. *τοῦτο δ' οὖν* C.Δ. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 2. Par. 20 corr. Ald. *τοῦτο γοῦν* A.G.V.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 3. Mut. 1. 3. Par. 1. 8. 20. Br. Reis. *τοῦτό γ' οὖν* Med. 4. *τοῦτο νῦν* R. *τοῦτό νυν* Herm. Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Recte. Cf. ad Vesp. 217. Soph. El. 818. Eq. 495. *μέμνησό νυν | δάκνειν* &c.

888. Post hunc versum desideratur chori canticum, non ab librariis omissum, sed a poeta, quum hanc fabulam retractaret, non adjectum. Recte igitur in R. Ald. et Cant. 2. adscriptum ΧΟΡΟΥ, de quo scholiasta, *τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν. ἐπιγραφὴ δὲ φέρεται χοροῦ.* Cf. prooemium annotationum ad Plutum. Mutatam autem in secunda editione hanc fabulae partem testatur scriptor argumenti quarti, *αὐτίκα ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λόγον λαλεῖ καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.* DIND. Unde apparet canticum Chori deesse antiquitus. Quod dum caneretur histriones personas mutabant. Qui enim Strepsiadem et Socratem egerant histriones in postscenio personas induunt oratorum, mutatoque habitu prodeunt veterem et novam disciplinam defensuri. HERM. Choro in illo cantico res fuisset cum Phidippide, qui solus in scena restat. TEUF. ΧΟΡΟΣ adscribunt Herm. Mein. Ko. Teuf.

890. *ἐν τοῖσι* Bodl. 7. *ὢν θρασὺς* Bodl. 1.

891. *ὅποι* A.G.R.V. Bodl. 7. 8. *ὅπη* C.E.F. Bodl. 1. 6. Cant. 3. 4. Elb. Par. 2. *βούλει* Mut. 1. *σ'* om. Bodl. 7.

892. *τοῖσι πολλοῖς* Bodl. 1. 7. *τοῖς πολλοῖσιν* A. *σ' ἀπολῶ* Mut. 2. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

ΔΙ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἥττων γοῖν.
ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν;
ΑΔ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.
ΑΔ. εἰπὲ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.
ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω 'γὼ αὔτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
ΔΙ. οὐκ εἶναι φής; ΑΔ. φέρε γάρ, ποῦ 'στιν;
ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὑτοῦ
δήσας; ΔΙ. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
ΑΔ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
ΔΙ. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
ΑΔ. ῥόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος.
ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
ΑΔ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

893. γ' ὢν A.G.R.S.T.U.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. vulg. ὢν (om. γ') V. Mon. Par. 4. Fort. γοῦν, γ' οὖν, vel γ' εἶς. Sensus enim est: *Yes, but the worse (or weaker) one.* Satis enim audacter alter Λόγον se professus erat. Reisigius exhibet: τίς ὢν; ΑΔ. λόγος ἥττων γ' ὤν· | ἀλλὰ . . . Qu. λόγος ἥττων ὢν (εἴμ')· | ἀλλά &c. Vel λόγος ἥττων ἐγώ· | ἀλλὰ . . .

896. ἐφευρίσκων E. Bodl. 8. Ald. ἐξευρίσκων omnes fere libri. Br. &c.

897. ταῦτα] καὶ ταῦτα R.

901. ἀνατρέψω A. Par. 8. 20. &c. vulg. ἀναστρέψω G.R.V. Urb. Bodl. 6. ταῦτ' A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Med. 4. vulg. γ' αὐτὰ unus R. γ' αὔτ' Reis. Dobr. 'γὼ αὔτ' Herm. Kock. Teuf. Mein. Dind. Fritzch. ad Thesm. 926. 'γαὔτ' (per crasin) Dind. olim. Bergk. Eadem fere crasi ταὐτῷ pro τῷ αὐτῷ scribitur. Cf. ad Lys. 734 et ad 1373 infra. 902. οὐδὲν A.

903. τοῖς R. φέρε γὰρ, ποῦ 'στιν;] Malim φέρε, ποῦ δ' ἐστίν; vel φέρε, καὶ ποῦ 'στιν; vel φέρε ποῦ 'στιν γάρ; Vulgata non ferenda videtur.

905. οὐκ eras. in A. ἀπόλωλε A. ἀπώλεσε Bodl. 7. αὐτοῦ A.

908. κἀνάρμοστος] Praestat καὶ ἀνάρμοστος. Cf. 1007. Lys. 571. καὶ ἀτράκτων (anap.). Sed κἀκόντιον est ibid. 563. κἄπειτα 585.

909. κἀναίσχυντος] Praestat et hic καὶ ἀναίσχυντος.

912. γινώσκεις A.G.R. Par. 8. 19. Bodl. 1. 6. 7. 8.

913. γ' A.G.R.T. τ' S.V. δ' X. μολύβδῳ R.Δ.Θ corr. Mut. 2. Harl. 1. 2.

ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
ΔΙ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
ΔΙ. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
γνωσθήσει τοί ποτ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

Bodl. 3. Br. &c. μολίβδῳ A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. schol. Ald. Atticum esse μόλυβδος docet Zonaras p. 1366. Μόλιβος per ι, μόλυβδος per υ efferri docet Etym. M. p. 590, 8. Cf. ad Pac. 1242. 1246. Eccl. 1110. Dem. p. 766. μολίβδον (al. μόλυβδον). Pierson. ad Moerin. h. v.

914. γε om. X. Bodl. 3. 7. Par. 3. add. A.Δ.Φ. &c.

915. σὺ δέ γ' A.G.R.V.Δ.Φ. Bodl. 1. 8. Par. 8. 19. σὺ δ' X. Mon. Elb. Bodl. 3. 4. 6. 7. Leid. 5. σὺ δὲ Par. 3.

916. Personam delendam censet Reiskius, et adscribendam v. 918. διὰ σὲ δὲ R.U.W.Y.Ψ.Ω. Mut. 2. Bodl. 6. 8. schol. vulg. Reis. Dind. Ko. Teuf. Bergk. διὰ σὲ δὴ A.G.T.Z.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 4. Med. 4. Harl. 1. Mut. 1. 3. Par. 8. 19. Cant. 1. διὰ σὲ C.S.V.Δ. Bodl. 3. 7. Par. 4. Harl. 2. 3. διὰ σ' οὐ Herm. Mein. Vulgatam tuetur Herm. El. D. M. p. 376. In liberioribus anapaestis aliquando invenitur proceleusmaticus, ut Av. 310. 315. 328. 329. 344. 345. 1400. Lys. 545-46. Eundem pedem in anapaesto comico agnoscit Marius Vict. p. 2546. Sed Διὰ aliquando concise ut δὶ pronuntiatum esse, haud aliter atque νηδὶ pro νὴ Δία, suspicari licet. Quod si verum est, hic legendum forsan erit δὶ σὲ δὴ . . ., in Eccl. 1156. δὶ τὸν γέλων pro διὰ τὸν γέλων, et in Vesp. 1169. τρυφερόν τι δισαλακώνισον. Nisi potius ubique scribendum διὰ δια . . ., pronuntiandum autem δί. Aeoles certe διὰ in ζὰ contraxerunt, ut in vocibus ζάκορος, ζάβατος, ζαελεξάμαν, ζαβάλλειν, ζανυκτὸς, ζάδηλος, ζάκολος, ζάκοτος, ζατρεφὴς, ζαφλεγὴς, ζαπληθὴς, ζαμενὴς, ζάπλουτος, ζάχρυσος, ζάπυρος, ζάθεος, ζαμπερέως, &c. Unde hic et in Eccl. l. l. διὰ quasi ζὰ pronuntiatum videatur. Cf. Theocr. XXIX. 6. ζὰ (sic Vat. ζῆ vulg.) τὰν σὰν ἰδέαν. Conferri potest προσέχετε pronuntiatum πρόσχετε (?) Vesp. 1015 &c. Cf. ad Vesp. 1169. Blomf. Gl. Pers. 321. Dind. Praef. ad Poet. Scen. "διὰ σὲ δὲ] Av. 1752. in versu dactylico διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας. Scribendum utrobique ζά. De quo dixi ad Thes. Steph. Vol. II. p. 1107." DIND. "Si διὰ per synizesin pro una syllaba accipias, versus stat." ERN. Qu. διὰ σ' οὐ φοιτᾶν . . . Vel διὰ σ' οὐκ ἐθέλει | φοιτᾶν οὐδεὶς . . . Vel διὰ σ' οὐδεὶς ἔτι | φοιτᾶν ἐθέλει . . . Post φοιτᾶν excidit fortasse aliquid.

917. οὐδεὶς τῶν μειρακίων ἐθέλει Bodl. 4. ἐθέλει] θέλει R.V.

918. καὶ γνωσθήσει (-σῃ, -σῃ) ποτ' Ἀθηναίοις C.D.G.Z.Φ. Urb. Par. 3. 19. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 3. 7. Br. Dobr. Dind. et (om. καὶ) A.R.S.T.V.X. Bodl. 1. Par. 1. 3. 8. 20. Cant. 1. 3. 4. Med. 4. γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν U.W.Y. Δ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 8. Elb. Ald. Bentl. καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν Cant. 2. Harl. 3. Ar. Bodl. 4. γνωσθήσει τοί ποτ' Ἀθηναίοις Herm. Bergk. Kock. Teuf. Mein. ὡς γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις Fritzch. ad Th. 707. Quae duae conjecturae mihi etiam in mentem venerant. "καὶ γνωσθήσει] Eq. 832. καὶ σ' ἐπιδείξω . . . δωροδοκήσαντ'. Th. 729. κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα." DOBR.

919. χ' οἷα Bentl.

ΑΔ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
ΑΔ. ὤμοι σοφίας — ΔΙ. ὤμοι μανίας —
ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. σῆς τῆς πόλεώς θ'
ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν.
ΔΙ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

921. γ' om. A. Par. 3. Leid. 5.

922. φάσκων Μυσὸς Bodl. 7. φάσκων] δύστροπος addunt R.V.

923. Pro ἐκ πηριδίου speciosius quam verius Εὐριπιδίου conjicit nescioquis.

924. τρώγων] ἐσθίων Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7. Πανδελετείους Δ. Cant. 2. Bodl. 8. Πανδελετίους A.G.R.V.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. Leid. 5. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 1. 19. 20. Πανδελετίας S.T.

925. ὤμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. ὤμοι μανίας τῆς σῆς . . . vulg. et omnes libri mei, etiam Med. 4. ὤμοι (οἴμοι V.) σοφίας — ΔΙ. ὤμοι (οἴμοι V.) μανίας — ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς . . . soli R.V. Herm. Dind. Bergk. Ko. Teuf. Mein. ΑΔ. ὤμοι σοφίας — ΔΙ. ὤμοι μανίας — ΑΔ. τῆς σῆς. ΔΙ. πόλεως, ἥτις σε τρέφει . . . malit Kock. Uterque alterius prae impatientia sermonem abrumpere videtur. Cf. Eur. Bacch. 966. φερόμενος ἥξεις — ΠΕ. ἁβρότητ' ἐμὴν (ἐμοὶ conj. Elmsl.) λέγεις. ΔΙ. ἐν χερσὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις. οἴμοι bis S.V. ὤμοι aut ᾤμοι reliqui. Cf. 1476. οἴμοι παρανοίας. Soph. Aj. 367. οἴμοι (al. ὤμοι) γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα. Theogn. 891. οἴμοι ἀναλκίης. V. Koen. ad Greg. p. 64. ὤμοι σοφίας] ἄγαμαι σοφίας conjicit Kock. Cf. Av. 1744. ἄγαμαι δὲ λόγων. Plat. Euth. 276 D. ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν.

926. ἧς ἐμνήσθης] ἧς ἐμνήθης conj. Mein., cui languida videtur vulgata. τῆς σῆς πόλεώς θ' vulg. Melius, opinor, scriberetur σῆς τῆς πόλεώς θ'. Cf. Eur. Iph. A. 714. σὴν ἐμήν τε παρθένον. θ' add. A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. τ' R.V. om. S.

929. οὐχὶ . . . ὤν] ἢ σὺ . . . ὤν; Dobr. dubitanter. τοῦτον om. R.V. αὐτὸν Cant. 4.

932. τοῦτον δ' ἔα A.C.D.E.G.R.V.Φ.X. Cant. 1. 2 corr. 3. 4. Elb. Med. 4. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Par. 1. 3. 4. Leid. 5. Br. recc. τοῦτον ἔα Δ. Bodl. 8. Ar. Ald. τοῦτον δ' ἃ olim Dind., qui comicis synizesin abjudicat. ἔα monosyllabum est etiam in Eccl. 784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργου τι δρᾶν. Th. 64. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ &c. Soph. Ant. 95. ἀλλ' ἔα με . . . Oed. C. 1451. ἀλλ' ἔα με ναίειν . . . Archiloch. ap. Athen. 76 B. ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον. Cf. etiam ad Av. 1495.

ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι
σύ τε τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες,
σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.
ΔΙ. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
ΑΔ. τούτῳ δώσω·
κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

Jam apud Homerum monosyllaba sunt ἐᾷ et ἐῶμεν. Il. V. 256. τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη. X. 344. ἀλλ' ἐῶμέν μιν &c. Similiter θᾶσ' Pac. 906.

933. κλαύσῃ Bodl. 1. 4. 6. 7. ἢν ἐπιβάλλῃς Urb. Bodl. 1. Par. 1. 3. Leid. 5. Harl. 1. ἢν ἐπιβάλῃς A.C.G.R.V. Par. 19. Med. 4. Bodl. 3. 4. 7. Mut. 2. ἢν ἐπιβάλλεις Urb. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 3. ἐπιβάλλεις (om. ἢν) Δ. Bodl. 6. 8.

935. ἐπίδειξαι] Fort. ἐπίδειξον, ut in 748. Et cf. ad 368. Aut ἐπιδείξατε.

937. κοινὴν Par. 3. Bodl. 7.

939. ΑΔ. . . . ΔΙ. in Bodl. 4. κἄγωγ'] Praestat forsan κἀγώ γ'.

940. φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Ald. et (πρῶτον) U. φέρε δὴ τίς λέξει πρότερον ὑμῶν G.T.Z.X. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 8. 19 (s. ος). φέρε δὴ τίς λέξει πρότερος ὑμῶν S.V.Θ.Φ. (s. ον) Cant. 1. Par. 20. Med. 4. et (ἡμῶν) A. φέρε δὴ τίς πρότερος ὑμῶν λέξει Bodl. 4. φέρε τίς λέξει πρότερον ὑμῶν Bodl. 7. φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν Cant. 2. 3. 4. Harl. 3. Ar. Mut. 3. φέρε τίς λέξει πρότερον (om. ὑμῶν) Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. Mut. 2. φέρε δὴ τίς λέξει πρότερον Mut. 1. φέρε τίς λέξῃ πρότερον C. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερον (om. ὑμῶν) R. Unde φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος Herm. Dind. &c. prob. Cobet. V. L. p. 206. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος (vel -ον) Porson. φέρε δὴ πότερος πρότερος λέξει Reisig. Cf. Eccl. 1082. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; Soph. Trach. 947. πότερα πρότερον ἐπιστένω . . .; Eur. Phoen. 1288. πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει. Dem. p. 86. πᾶσι γνώριμα, πότερος πρότερος μὴν ἐστιν, ἐν ᾧ &c. Plat. Legg. 712 C. φέρε δὴ τοίνυν, πότερος ὑμῶν ἀποκρίνασθαι πρότερος ἂν ἐθέλοι; Isocr. Pan. 269 E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους. Max. Tyr. XXI. 2. πότερος τοίνυν πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὑτοῦ δίεισιν; Lucian. Conv. 9. εἶτα ἐνεδοιάζετο πότερον χρὴ πρότερον (κατακλίνεσθαι). Hom. Il. γ'. 299. ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν.

942. λέξοι Bodl. 7.

943. ῥηματίοις Bodl. 1. αὐτὸν om. Bodl. 3. 7. Mut. 1. 2.

καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναγρύξῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δείξετον τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισιν στρ. 949
λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.

945. ἢν ἀναγρύξῃ A.G. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. Bodl. 6. 7. 8. vulg. ἢν ἀναγρύζῃ R.V. Bodl. 4. ἢν ἂν γρύξῃ Bodl. 3. Harl. 2. Leid. 5. Xen. Oecon. II. 11. ὅτε οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας. Qu. τὸ τελευταῖον δέ γ', ἐὰν γρύξῃ. Cf. Vesp. 373. ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν &c.

947. ἀνθρηνῶν V.(?) Bodl. 8. vulg. ἀνθρήνων A.C.G.R.S.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3.

948. ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται] τῶν γνωμιδίων ἀπ. aut τῶν γνωμῶν ἐξαπολεῖται conj. Mein., cui contra usum additum videtur alterum ὑπό. Vulgatam idem defendi posse arbitratur, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν κεντούμενος, ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

949. νῦν δὴ δείξετον (δείξ. δὴ?) πισύνω conj. Mein., coll. Eccl. 571. νῦν δὴ δεῖ σε . . . ἐγείρειν. Lys. 1108. Eq. 526. Th. 776. περιδεξίοισι vulg. Malim περιδεξίοισιν. Cf. 1025. δεῖξον V.

950. φροντίσιν A. γνωμοτύπαις A. γνωμοτύποισι R.V.

953-54. "Huic versui in antistropho respondet choriambicus tetrameter εὐδαίμονες δ' . . . προτέρων v. 1026. Ex quo sequitur v. strophicum aut interpolatum ab librariis esse, aut non reductum in metri formam ab poeta. Neque enim de integritate versus antistrophicae videtur dubitari posse." DIND. in Metris.

953. ὁπότερος A.C.D.G.R.V. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 3. Par. 1. 3. Leid. 5. ὁππότερος Δ. Bodl. 6. 8. ὁππότερός γ' Ald. ὁπότερός γ' Cant. 2. Bodl. 8. Mut. 3. ὁπότερος δ' Ar. αὐτοῖν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. αὐτῶν Mut. 3. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. λέγων ἀμείνων] Cf. 1211. ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας. 1334. καί σε νικήσω λέγων. 1446. Vesp. 1470. τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων οὐ κρείττων ἦν . . . ; Legendum, ni fallor, λέγειν ἀμείνων, ut ἀγαθὸς λέγειν dicitur. Cf. Vesp. 232. κρείττων . . . βαδίζειν. Aesch. Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν. Soph. Aj. 120. δρᾶν ἀμείνων . . . τὰ καίρια. Nisi praestat λέγειν (v. λέγων) ἄμεινον. Cf. Thuc. III. 42. ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα. Plat. Hipp. Min. 369. ὁπότερος ἄμεινον λέγει. Bergkius conjicit: λέγειν ἀμείνων πότερος φανήσεται.

954. φανήσεται A.G.R.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. γενήσεται S.V. Cf. Vesp. 528. ὅπως φανήσει . . . μὴ κατὰ τὸν νεανίαν τόνδε λέγειν.

νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
ἀλλ', ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

ΔΙ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν' ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ Τηλέπορόν τι βόαμα,

955. ἐνθάδε libri omnes. ἐνταῦθα Br. Quod glossema est in Cant. 2. Harl. 2. Bodl. 4.

959. πρεσβύτας Bodl. 6. ἔπεσι χρηστοῖς Bodl. 4.

960. σαυτοῦ A.G.Δ.Φ.X. &c. vulg. αὐτοῦ R.V. αὑτοῦ Bo. Kock. Cf. ad 1449. 1455. εἰπὲ om. Bodl. 6.

962. δίκαι' ἀντιλέγων Bodl. 6. νενόμιστο (ἐνόμιστο Elb. νενόμισται X.) libri et vulg. Bergk. 'νενόμιστο Br. Reis. Herm. Teuf. Kock. Mein. Dind. Legitur quidem in eodem metro γένετ' in Av. 701. ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε. Sed non abjicitur augmentum, opinor, nisi quando metrum postulat. Hoc autem loco non postulat: itaque praeferendum 'νενόμιστο. Cf. ad Ach. 10. ὅτε δὴ 'κεχήνη (vulg. κεχ.). Th. 596. εἰ μὴ 'πεπύσμην (vulg. πεπ.). In Pac. 754. pro μάχομαι reponendum forsan μαχόμην.

963. παιδὸς φωνὴν A.C.D.G.R.S.V.Z. Mut. 1. 2. Cant. 1. 3. Harl. 2. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 1. 3. 8. 19. 20. Med. 4. Sext. Empir. VI. 15. et Aristid. II. 162. φωνὴν παιδὸς W.Y.Δ.Φ.X. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Ald. μηδέν' A.S. Med. 4. Bodl. 1. 8. Harl. 1. Cant. 1. 2 corr. 3. Par. 8. μηδὲν C.G.R. Par. 19. 20 pr. Bodl. 3. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. prob. Lenting. Fortasse recte.

964. εὐτάκτως ἐν ταῖσιν ὁδοῖς Mon. Elb. Bodl. 6. Cant. 4. Par. 3. ἐς C.E.G. Par. 3. Mon. Elb. εἰς A.R.V. Ald. κιθαριστὰς V.

965. ἀθρόους A.G.R. &c. vulg. ἄθρους Harl. 2 pr. ἁθρόους Med. 4. Mein. κριμνώδη A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. Cant. 2. Mut. 1. Elb. vulg. κρημνώδη S.U.V.W.Y.Z. Par. 2. 4. Bodl. 6. Ar. Cant. 3. 4. κρυμώδη C.T. Mut. 2. 3. Par. 3. Leid. 5. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 3. 7. κρυμνώδη Cant. 1. Cf. Suid. in κρημνώδη, qui utramque scripturam (κριμν. et κρημν.) explicat. Eadem discrepantia lectionis est apud Aristidem.

966. ἐδίδασκεν] ἐδίδαξε V. ἐδίδασκον (ἐγὼ) et ἐντειν́αμενος 968. conj. Bücheler p. 686. Quam conjecturam probat Kock., coll. 935. 986-87. "Fortasse recte," Mein.

967. ἢ prius add. A.G.R.V.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 7. 8. om. W.Δ.Ψ.Ω. Par. 4. Bodl. 6. Cant. 2. Harl. 3. Elb. περσέπολιν A.V.(?) Par. 1. Elb. Bentl. Pors. Br. περσέπτολιν G.R.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Aristid. Suid. Ald. περσί-

ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι

πτολιν X. περσόπολιν Par. 2. δεινὰν om. S. βόαμα A.R.S.T.U.V. W.Y.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6 pr. 7. 8. Par. 8. 20. βόαμα (supr. η) Cant. 2. 3. βόημα G.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 4. Par. 19.

969. ἐντειναμένους] ἐντυναμένης R. ἐντηναμένης vel ἐντηνομένης V. ἐντεινάμενος conj. Bergk. Cf. ad Soph. Aj. 451. ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντείνοντ' (al. ἐπεντύνοντ') ἐμήν. "Post hunc versum Brunckius, auctore Valckenario in Diatr. Eurip. p. 224, intulit versum ab Suida in χιάζειν allatum, αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων, ineptum huic loco, ubi non de magistro artis musicae agitur, sed de discipulo, qui non dici poterat αὐτὸς δείξας. Itaque inter fragmenta retuli 558." DIND.

970. κάμψειε A.R.

971. οἵαν Bodl. 1. τὰς κατὰ Φρῦνιν in fine versus habet Bodl. 7. Φρῦνιν C.G.U.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. Φρύνιν A.S. Φρύνην R.T.X. δυσκολοκάμπτους A.G.R. Mut. 1. Bodl. 1. 7. 8. &c. δυσκολοκάμπους Cant. 1. 3 pr. Bodl. 6. Mut. 3. δυσκολοκάμπας V. (Unde δυσκολοκαμπεῖς conjicere licet. Sed vulgatam tuetur Pollux IV. 66.)

972. ἐπετρίβετο] ἐνετρίβετο prop. Mein. Sed cf. 1407. τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

973. "ἐν] ἐμ R. qui σὺμ πεύκαις v. 604. ἦμ πως Vesp. 399. ἐμ Φαναῖσι Av. 1694. ξὺμ παιῶνι Thesm. 1034. ἦμ περ Eccl. 1035." DIND. Quod indicium inter nonnulla alia videtur codicem Ravennatem non ex ipsius transcribentis inspectione, sed ex alterius dictatione seu recitatione exaratum esse. Quod memoria tenere operae pretium erit. καθίζοντας A.G.R. &c. vulg. καθίζοντος V. καθέζοντας Harl. 3. Mut. 3. βαδίζοντας Suid. in παιδοτρίβου. προβαλέσθαι A.R.T. &c. vulg. προβάλλεσθαι G.X.

974. ἀπηνές] Fortasse vitiosum. An ἀναιδές? Gl: ἀναίσχυντον, ἀπαίδευτον. Vict: σκληρόν.

975. εἶτα πάλιν αὖθις Mon. Elb. Bodl. 6. εἶτ' αὖθις πάλιν Bodl. 4. κόνιν pro πάλιν conj. Bücheler. ἀνιστάμενον R.V. Herm. Dind. Bergk. Ko. Teuf. Mein. ἀνισταμένους reliqui libri (A.G.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. &c.) et vulg. Reis. Similes ab numero plurali ad singularem transitiones confert Dindorfius, infra 989 (ubi προέχοντας nonnulli libri). Vesp. 564. Cf. Eccl. 302. προνοῆσαι A.C.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Med. 4. Suid. in συμψῆσαι. vulg. προνοεῖσθαι R.V.(?) Reis. Dobr. Herm. Dind. &c. Cf. Eq. 421. προὐνοήσω. 801. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ . . . προνοούμενος. Qu. ἀνισταμένους συμψησάντας προνοεῖσθαι.

εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἠλείφετο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον,

976. τοῖς Med. 4. ἐρασταῖς (ἐρασταὶ Elb.) libri et Ald. ἐρασταῖσιν Toup. Emend. II. 217. Br. &c. εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μηδὲν καταλείπειν Kust. ὥστ' εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν Bentl. καταλείπειν A.G. Med. 4. Bodl. 1. 8. Par. 19. 20. καταλιπεῖν R.V.X. Bodl. 6. 7. Mut. 2. μηδὲν pro μὴ Med. 4. In fine versus γε additum in G. (supr.) Bodl. 6. 8. Ald. μή τί γε Par. 8. Qu. εἴδωλον μηδὲν τῆς ἥβης τοῖσιν ἐρασταῖς καταλείπειν.

977. ἠλείψατο libri et vulg. Malim ἠλείφετο, quod exhibet Mein. Idem suadet Cobet. Cf. Av. 520. ὤμνυ δ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεόν. Sed aoristus est Eq. 573. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς . . . σίτησιν ᾔτησ'. Pl. 982. δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν. 985. ἐκέλευσεν ἄν. 986. ἂν ἐδεήθη. ἂν] Fort. αὖ, quod exhibet unus liber X. παῖς om. Bodl. 6. ὑπένερθε R. Med. 4.

979. ἂν om. Par. 1. (non A.) Leid. 5. αὖ Mut. 2. Fortasse recte. Cf. ad 977. φυρασάμενος] κερασάμενος V. φυρασάμενος Bentleium offendit, qui tentat μαλακῇ ψιθυριζόμενος (vel κνυζησ. vel σκυζησ.) τῇ φωνῇ. τὸν ἐραστὴν ἂν Bodl. 6. 8.

980. ἐβάδιζεν] ἐβάδιζας (i. e. ἐβάδιζ' ἂν?) V.

981. οὐδ' ἂν ἑλέσθαι A.G.R.S.T.V.W.Y.Δ.Φ.Χ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. οὐδ' ἑλέσθαι schol. ad Ran. 854. et Suid. in ῥαφ. οὐδ' ἀνελέσθαι recte U.Z.Θ. Med. 4. Elmsl. n. ms. Quam ipse jamdudum veram scripturam esse suspicatus sum. I. e. *to take, to help himself to*. Cf. Ach. 810. ἐγὼν γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν. Theophr. Char. 10. ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. Lucian. Cor. 42. ἀνείλοντο . . . τὰ πρὸ αὑτοῦ ἑκάτερος. 43. τὴν παρ' αὑτὸν ἀφεὶς τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος ἀνείλετο, πιοτέραν . . . οὖσαν. κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος vulg. Miror articulum additum non offendisse editores. Reponendum forsan οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν ἂν κεφάλαιον ῥαφανῖδος. Vel . . . κεφαλὴν αὐτὸν (vel παῖδα, vel ἰσχνῆς) ῥαφανῖδος. Vel . . . οὐδ' ἂν κεφαλὴν ῥαφανῖδος. Turbarum causa fortasse fuit ἀνελέσθαι in ἂν ἑλέσθαι mutatum; quod eo facilius fieri potuit, quum οὐδ' ἂν legeretur in initio versuum 979. 982. Cf. Pl. 718. σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς. Fr. 251. σχίνου κεφαλήν. ῥαφανίδος G. Producitur penultima. Fr. 249. ῥαφανῖσιν. Infra 1083. ῥαφανιδωθῇ (ῑ).

982. οὐδ' ἂν ἄνηθον A.C.G.T.U.W.Y.Θ.Φ.Χ.Ψ. Bodl. 1. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 19. 20. vulg. Reis. Herm. οὐδ' ἂν ἄνητον Δ. οὐδ' ἄνηθον R.S.V.Z. Bodl. 3. 6. Elb. Harl. 2. Suid. in ῥαφ. οὐδ' ἄννηθον Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. prob. Fritzch. ad Thesm. 486. Qu. οὐδ' αὖ ἄνηθον. "Libri R. V. et Harl. οὐδ' ἄνηθον. Ergo scribendum fuit οὐδ' ἄννηθον, quae scriptura in Atticorum libris ubique est restituenda. ἄννηθον ab metro postulatum etiam in Thesm.

οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
ΑΔ. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,

edidi v. 486. κἀθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον. Eadem ratio vocabuli ἄννησος. Nicander Ther. v. 650. σὺν δὲ καὶ ἀννήσοιο τὸ διπλόον ἄχθος ἀείρας. ubi scholiasta, διὰ δύο ν Ἀττικῶς, ἤγουν ἀνήσου. Sciens omitto alia quae ex Athenaeo aliorumque, medicorum inprimis et grammaticorum, libris facile congeri possent opera quam fructu majore. ἄνητον correpta syllaba prima dixit Alcaeus apud Athen. XV. p. 674 D. ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισι | περθέτω πλέκτας ὑποθυμίδας τις. ubi codex ἀλλὰ ἀννήτωμεν, et Sappho p. 674 E. Ἄννηττον ab Suida annotatum et grammatico Bekkeri p. 403, 3. ἄννηττον: τὸ ἄννηττον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο ττ." DIND. Cf. Eubul. Athen. 347 E. ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἑκάστοτε | ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας | καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμέν'. Alexis ibid. 170 A. μάραθον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλὸν, σίλφιον. Alexis Poll. VI. 66. ὀρίγανον, γήτειον, ἄνισον (ἄννισον Meinek.), θύμον. Sed quum σκόροδον pro ἄνισον habeat Athenaeus 170 A, vide an legendum potius, ὀρίγανον, σκορόδια, γήτειον, θύμον, quum praesertim apte consocientur tria ultima. Theocr. XV. 119. Χλωραὶ δὲ σκιάδες, μαλακῷ βρίθοισαι ἀνήθῳ. VII. 63. ἀνήθινον . . . στέφανον. Schol. Theocr. VII. 63. ἄνηθον τὸ μάλαθρον (μάραθον ?) ἤ, ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον ῑ. ἁρπάζειν τῶν πρεσβυτέρων Mut. 1. 2. Bodl. 3. τοῖς πρεσβυτέροις X. e v. 993.

984. καὶ om. V. Διϊπολιώδη A.C. (non διπ.) G.R.S.T.U.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. διπολίωδὴ (sic) V. δηπολιώδη Bodl. 6 pr. Διπολιώδη Br. Cf. Bekk. Anecd. p. 91, et ad Pac. 420. "Διπόλια, ut Διθύραμβος, Διάσια, quorum prima itidem producitur. Διϊπόλια et Βουφόνια diversa sunt ejusdem festi nomina, de quo v. Meurs. Gr. Fer. Hujus autem, ut et cicadarum, quas olim Athenienses capillorum cincinnis inserebant, et Cecidae poetae dithyrambici vetustissimi mentione significat injustus orator, omnia quae adversarius dixit, stulta et inepta esse, antiquam simplicitatem referentia. De cicadis aureis, quas in comae vertice prisci Athenienses gerebant, videndus Thucydides I. 6 [et Eq. 1331]." BR. "Διπόλεια dixerunt veteres, non Διιπόλεια, quod fere ubique posuerunt librarii." DIND. Sic Δίφιλος dicebant, non Διίφιλος. An Διπολιώδη pro Διπολειώδη posuit propter metrum? Festum Διπόλεια (Διπόλια ?) memoratur Pac. 420. De quo festo v. Pausan. Attic. p. 57—70. Aelian. H. V. VIII. 3. Schol. ad Pac. 420.

985. Κηκείδου G.R.T.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. vulg. Κηκίδου V. Κυκίδου A.C.S. Κυκείδου Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Κακίδου Elb. Κηκήδου Leid. 5. Κικείδου Cant. 4. Harl. 3 (ï). Fort. Κηδείδου, quod proponit etiam Nauck. Phot. p. 160, 19. Κηδίδης (Κηκείδης Schleusn.): διθυράμβων ποιητής. Etym. M. 166, 4. Idem videtur esse qui memoratur supra ab schol. ad 966. τινὲς δέ φασι Κυδίδου (sic) τινὸς Ἑρμιονέως. Κερκίδας ὁ μελοποιὸς memoratur Helladio Chrest. p. 17. βουφονείων Bodl. 3. καὶ βουφονείων καὶ κϊκείδου Harl. 3. ἐστὶν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἐστὶ U.Y. τάδ' ἔνεστιν Aristides III. 269.

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τις Τριτογενείας.

Unde τάδε γ' ἐστὶν conj. Porson. Qu. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστί γ' ἐκεῖνα. Cf. 1002.

986. Μαραθωνομάχους A.G.R.T.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Aristid. II. 162. Suid. h. v. vulg. Herm. Dind. olim. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Μαραθωνομάχας V. Bentl. Dind. Cf. ad Ach. 181. 570. Diog. L. I. 2. 8. ὅθεν καὶ ἐζήλουν καλοὶ κἀγαθοὶ γίνεσθαι κατὰ πόλεμον, ὡς Πολύζηλος, ὡς Κυναίγειρος, ὡς Καλλίμαχος, ὡς σύμπαντες οἱ Μαραθωνομάχοι.

987. ἐν ἱματίοισι διδάσκεις A.G.R.S.T.U.V.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 8. Ald. Dind. Teuf. Kock. Bergk. ἐν ἱματίοις διδάσκεις Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 3. Harl. 1. 2. Elb. Suid. in εὐθύς. et forsan V. Mut. 1. ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις V.(?) Mut. 1.(?) Br. Herm. Bekk. Mein. prob. Reisig. Conj. p. 151. Dobr. Vere, ut videtur. ἐν ἱματίοις γε διδάσκεις Bentl. Cf. Brunckii notam. "Recte legitur ἱματίοισι cum caesura post syllabam primam tertiae dipodiae. Av. v. 600. τῷν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες. Callias apud Athen. XII. p. 524 F. τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία εἴφ' ὅ τι πράσσει. et post spondeum Vesp. 600. κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει. Plato apud Eust. p. 1161, 46. εἷς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖσιν ἀνίησ' ἐς μέσον ἑστώς." DIND. In Avium loco legendum videtur cum Porsono, οὗτοι γὰρ ἴσασ'· ὥστε λέγουσιν τάδε πάντες. In Vesparum loco cum eodem, ἀναπεισθῶμεν, τά γε παιδάρι'. In Platonis loco reposuerim εἷς δ' ἀμφοτέρων ἐς μέσον ἑστὼς ὄστρακον αὐτοῖς ἀνίησιν. Neque enim offendere debet in versu anapaestico secundae syllabae correptio in ἀνίησιν. Denique Calliae loci incertum est metrum; trimetrorum enim iambicorum reliquiae videntur esse. Cf. Meinek. Fr. Com. II. 736. De verbo προδιδάσκειν Dobraeus conferri jubet Heind. ad Gorg. 489 D. Antiatt. S.G. προδιδάξαι ἀντὶ τοῦ διδάξαι. Pherecrat. Athen. 107 E. προῖκα προδιδάσκειν ἂν θέλῃ τις μανθάνειν. Stob. cxv. p. 591. Cf. supra 476.

988. ἀπάγχεσθαι A.

989. κωλῆς] Imo ψωλῆς, ni fallor. Cf. ad 1018. Pl. 1128. Av. 560. Lys. 143. 979. Idem suadet Br. ad Av. 560. προέχων A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. προσέχων Harl. 3 pr. &c. προέχων τις Harl. 3. Bodl. 3. προέχοντας (i. e. προέχων τις) Bodl. 7. Mut. 2. et v. l. in Harl. 2. Bodl. 3. προέχει σ' vet. Scal. προέχωσ' ἀμελεῖς τῆς Tρ. vel προέχωσ' ἀμέλει τὴν (sc. ἀσπίδα) Tρ. Bentl. προέχωσ' prob. Fr. Thiersch. p. 674. Vide an legendum προέχωσ' ἀμελοῦντες Τριτογενείας. ἀμελῇ A.G.V.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Med. 4. ἀμελεῖ S. Bodl. 4. 6 pr. Elb. ἀμέλει R. prob. Fr. Thiersch. τῆς add. R. Med. 4. &c. vulg. om. Bodl. 4. Legendum, ni fallor, τις, quod exhibent Herm. Mein. Vulgatam servant Dind. Ko. Teuf. Bergk. Τριτογενείης A. (ni fallor) R.V. Herm. Ko. Teuf. Bergk. Mein. Fritzch. ad Thesm. 966. Τριτογενείας plerique omnes libri et vulg. "τριτογενείης R.V. Sic Ἰναχείης pro Ἰναχείας libri plures apud

πρὸς ταῦτ᾽, ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἢν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ᾽ ἀναπλήσειν·

Aesch. Prom. 590. et *σεληναίης* pro *σεληναίας* omnes supra v. 614." DIND. Forma epica est *Τριτογενείης*. Cf. Eq. 763. *τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ* (*Ἀθηναίᾳ* V.).

990. *κρείττονα* Bodl. 7. Par. 3. 992. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν*.

993. *θάκων* G.V.W.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Cant. 1. 2. Herm. &c. *θακῶν* R. Ald. Br. *θώκων* A.C.D.E.F.Y.Z. Mut. 1. 2. 3. Urb. Bodl. 1. 4. 6. 7. Par. 1. 3. Mon. Cant. 2 corr. 3. 4. Harl. 2. 3. *θωκῶν* Harl. 1. Bodl. 3. *προσιοῦσι* A.R.V. (s. Bekk.). *προσιοῦσιν* G. vulg.

994. *περὶ* A.G.T.U.Y.Z.Δ.Φ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. vulg. Dind. Ko. Bergk. Mein. *παρὰ* R.S.V.Θ.X. Med. 4. schol. Reis. Herm. Teuf. om. (et pro gl. habet) Harl. 3. Confunduntur *παρὰ* et *περὶ* Vesp. 392. Ran. 194. 1068. *σεαυτοῦ* R. *ἑαυτοῦ* Med. 4. *σκαιουργεῖν* R. Cant. 1 pr. Par. 8. 20. Reis. Herm. recc. *κακουργεῖν* A.C.D.E.F.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ. Υ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Ar. Cant. 1 corr. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. Med. 4. 5. 8. Suid. in *ἄχρηστα*. *κακοεργεῖν* G.V. Par. 6. 19. Bodl. 8. Ald. Br. *κακεργεῖν* (sic) Φ. *Κακοεργεῖν* fortasse in versu anapaestico defendi potest. Cf. ad 268. Lys. 589. Plat. Prot. 326. *σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνται καὶ ὅπως ἂν οἱ νέοι μηδὲν κακουργῶσι.* Qu. *μηδέ τι ἄλλο.*

995. *ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ᾽* (aut *τ᾽ ἄγαλμ᾽*) *ἀναπλήσειν* D.R.Z.Θ.Φ. Bodl. 8. Par. 17. Med. 4. 8 (eras. *τ᾽*) Laur. 31, 66. Ald. Kust. . . . *μέλλεις τἄγαλμ᾽ ἀναπλάσειν* G. Mut. 1. . . . *μέλλεις ἄγαλμ᾽ ἀναπλάσειν* U.W.Y.Δ.Υ. Ψ.Ω. Mut. 3. Par. 11. Ar. Par. 8. 20. Cant. 3. Med. 5. . . . *μέλλεις ἄγαλμ᾽ ἀναπλάσσειν* C.T. Bodl. 1. 3. 6. 7. Par. 6. 13. 18. Cant. 1. 2 corr. Harl. 2. 3. . . . *μέλλεις ἄγαλμ᾽ ἀναπλήσειν* S.V. Mut. 2. . . . *μέλλεις τἄγαλμ᾽ ἀναπλάττειν* R. . . . *μέλλεις ἀγάλματ᾽ ἀναπλήσσειν* Par. 9. . . . *ἀγάλματα μέλλεις ἀναπλήσειν* X. . . . *μέλλεις τἄγαλμα* (sic, om. verbo, quod excidit aut periit) A. . . . *μέλλεις πλάσσειν* E. Mon. . . . *μέλλει ἀγάλματ᾽ ἀναπλήσειν* Par. 19. *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ᾽ ἀναπλάττειν* (ut in R.) Br. Reisig. (Dind.) Teuf. Fritzch. ad Thesm. 1018. *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ᾽ ἀναπλήσειν* ('inquinare') Harles. *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ᾽ ἀναπλήσειν* (sc. *δρῶν*) Herm. *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τὤγαλμ᾽ ἀναπλάσσειν* ("quia id institutum tuum est, ea disciplina, ut verum te Pudoris signum *effingas*," addens: "si *ἀφανίζειν* a principio extitisset, quis tam laevus, ut *ἀναπλήσειν* ex conjectura substitueret?") Bentl. *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ᾽ ἀναπλήσειν* Wolf. Both. Bergk. Mein. Dind. *ὅ τι . . . μέλλει τἄγαλμα παλάσσειν* Kock. *ὅ τι . . . μέλλει τὤγαλμ᾽ ἀφανίζειν* (*quod decus Pudoris obscuraturum sit*) Reitz. Praef. Chrestom.

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσᾴττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς,

Gr. Harlesio etiam mirifice placet *ὅ τι . . . μέλλει.* *Μέλλεις* offendit etiam Teuffel. Deinde *ἀφανίζειν* pro *ἀναπλήσειν* conjicit Kust. ex schol. Ut in loco obscurissimo et fere conclamato nonnullas hariolationes meas, diversis temporibus factas, apponere libet:—(1.) *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀναπλήσειν.* Quod proponebam in Praef. Av. p. iv. Cf. schol. ad 955. *ὅπερ μέλλει μολύνειν τὴν αἰδῶ.* Unde suspiceris eum legisse *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀναπλήσειν.* Suidas enim *ἀναπλήσας* explicat per *μολύνας.* (2.) *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀφανίζειν.* Cf. Ach. 482. *μέλλων . . . λέγειν.* 493. (3.) *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμα* (vel *σὸν ἄγαλμα*) *μολύνειν.* (4.) *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀναφλέξειν* (i. e. *ἐρυθριᾶν ποιήσειν, rubescere facere*). *'Αναφλέγειν* legitur Eur. Tro. 320. (5.) *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις πλάττεσθαι ἄγαλμα.* (6.) *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω τί σ'* (vel *σέ γ'*) *ἄγαλμ' ἀναπλάττειν* (*ἀναθήσειν*). Recte autem dicitur *ἄγαλμα ἀναπλάττειν.* Ipse enim Phidippides *Αἰδοῦς ἄγαλμα* futurus est. Abesse debere articulum ostendit vel Aristidis locus laudatus ab Dindorfio. (7.) *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω 'ν σοι* (v. *'κ σου*) *ἄγαλμα ποιήσειν.* Cf. v. *ἀγαλματοποιός.* (8.) *ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω σὸν ἄγαλμ' ἀναπλήσειν.* (9.) *ποιεῖν, ὅ τι ταἰσχροῦ τῆς Αἰδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀναπλήσειν.* (10.) *ποιεῖν αἰσχρὸν, ὅτου τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν.* Causa turbarum ita fuisset *ὅτου* in *ὅτι* depravatum. (11.) *ὅ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τὸ βλέμμ'* (vel *τὰ πρόσωπ', τὰ μέτωπ'*) *ἀναπλήσειν.* Cf. 1023. *καταπυγοσύνης σ' ἀναπλήσει.* Sed vereor ut pravo sensu accipi queat *αἰδώς.* Semper mihi suspectus fuit articulus in *τἄγαλμα,* quem non legisse videtur Aristides in l. l. Hermannus vertit: *quicquid pudoris tui decus contaminet.* Quod probat Mein. Explicat autem Hermannus: *nihil omnino turpe decet committere, qui modestiae exemplum exhibiturus sis,* coll. Julian. Or. III. p. 123. *ἐδόκουν . . . ἄγαλμα σωφροσύνης ὁρᾶν.* (Similiter fere nos dicimus, *he is the picture of modesty,* &c.) Dind: "Veram scripturam *ἀναπλάττειν* in libro suo invenit recteque intellexit Aristides, Vol. I. p. 77, 16. *ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων* (hoc ex Hom. Il. *μ'.* 104), *ἄγαλμα δ' ἄν τις ἔφησε τῆς Αἰδοῦς αὐτὸν εἶναι, ᾧ γε τὰ μὲν πολλὰ σιωπᾶν ἐξήρκει, εἰ δέ τι φθέγγοιτο, ἔδει φλέγεσθαι* (ex v. 992). Similia dicta comparavit Jacobsius ad Philostr. p. 404." Ex quo loco hoc saltem constat, ipsum juvenem fingi *ἄγαλμα Αἰδοῦς,* non illud effingere (*ἀναπλάττειν,* sed potius *ἀναπλάττεσθαι*). "Vulgo legitur *τἄγαλμ' ἀναπλήσειν,* quod quid sit nemo unquam dixit, neque dicet." BR. Quum nullam hujus loci aut lectionem aut interpretationem viderim, quae ex omni parte satisfaciat, mendosum eum esse suspicor. Cf. annot. exeg. *μέλεις* F. Bodl. 1. 4. Ar. *μέλους* Bodl. 1. *μέλουσ'* Porsoni unus. *μελλει* v. l. ap. schol. *ἄγαλμ'* etiam F. Elb. Cant. 4. Bodl. 4. 6 pr. (corr. *ἄγαλμα*) Suid. in *ἄχρηστα.* *ἄλγαμ'* Cant. 3. *ἀναπλάσειν* etiam Cant. 4. Elb. *ἀναπλάσσειν* F. Harl. 1. Par. 2. 3. Leid. 5. *ἀναπλήσειν* schol. Suid.

996. *εἰσάττειν* R.Δ. Suid. in *ἀποθρανσθῇς* et *ἄχρηστα.* *ἄττειν* S.V. *εἰσάγειν* E.T.U.W.Y.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 6. Mut. 3. Elb. Harl. 1. 2. 3. Par. 3. 4. 6. 8. 20. Ar. Cant. 1. 2. 4. Med. 4. *εἰσιέναι* A.C.G.Z.Θ.Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 7. 8. Ald. *εἰσᾴττειν* Dawes. p. 425. Br. &c. Cf. 543. *οὐδ' εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ'.* Ran. 468. *ἀπῇξας.* Aristid. I. 553. *συσπειραθεὶς ὡς εἶχον εἰσῇξα εἰς τὸ δωμάτιον.*

μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πυρνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
ΑΔ. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·

997. Legendum suspicor τὴν εὐκλείαν ἀποθραυσθῇς, hoc sensu, *ne malo percussus fama mancus* (i. e. spoliatus) *evadas*. Metaphora petita, ut videtur, ab hircis, arietibus, bubus, cervis, aliisque corniferis animalibus, quibus aliquando eliduntur aut effringuntur cornua. Cf. Plat. Phaedr. 248. οὗ δὴ ... πολλαὶ πολλὰ πτερὰ θραύονται. Genitivum videntur posuisse librarii, qui male intelligerent verbum ἀποθραυσθῇς: explicant enim per ἐκπέσῃς, ἀποπέσῃς. Cf. 1264. ὦ τύχαι θραυσάντυγες.

998. καλέσαντα] καλέσας Bodl. 7. Id quod certe expectavisses, si quidem subauditur ἐπιστήσει e v. 991. Vide igitur an legendum καλέσ' αὐτὸν, | μνησικακήσας &c. Tentabam etiam sic: μηδ' Ἰαπετὸν καλέσ' αὐτῷ | μνησικακήσας τὴν ἡλικίαν &c. (i. e. μηδὲ μνησικακήσας αὐτῷ καλέσαι Ἰαπετὸν τὴν ἡλικίαν &c.). Certe graviter offendit accusativus, nisi liberius loqui nostrum statuas. Cf. ad 999.

999. μνησικακήσῃς Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. τὴν ἡλικίαν] Praestat forsan τῆς ἡλικίας *ob aetatem*. Cf. annot. exeg.

1001. καλοῦσι A.G.R.T.V. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. &c. schol. vulg. Dind. Mein. καλοῦσιν Bodl. 4. Herm. Kock. Teuf. καλοῦμεν Suid. in βλιτομάμας. Est autem futurum καλοῦσι. Cf. 452. βλιτομάμμαν S. Herm. κλιτομάμμαν (βλ.?) R.V. βλιτομάμαν A.G.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 6. 7. Par. 8. 20. lemm. schol. Suid. in τοῖς Ἱππ. vulg. Bekk. βλιττομάμαν T.U.Y.Z.Ψ. Par. 4. Leid. 5. Mut. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. βλητομάμαν Bodl. 4.

1002. οὐ (pro οὖν) R.

1003. τριβολευτράπελ' conj. Kock., coll. Arist. Eth. II. 7. Isocr. VII. 49. καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ σκώπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον.

1004. γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου A.G.R.V.Δ.X. Bodl. 6. 7. 8. γλισχραντιλογεξιπιτρίπτου Φ. -λογοξεπιτρίπτου Cant. 3. -λεγεξεπιτρίπτου Cant. 1. -λογολεξεπιτρίπτου T. Bodl. 1. Harl. 1. -λογεπιτρίπτου Θ. Reponendum suspicor γλισχραντιλογιξεπιτρίπτου (-ιξ- ab ἰξὸς *viscus*). γλισχρ.] i. e. opinor, γλισχρὸν ἀντιλόγον ἔχοντος καὶ ἐπίτριπτον, *adversarium habentis subtilem et improbum*. Cum -εξ- conferas -ληψ- in Ephippi l. Athen. 509 C. Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων . . . ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ (v. Mein.). Sic etiam προδωσέταιρος, &c.

ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις καταθρέξεις στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,

1005. Ἀκαδήμιαν aut Ἀκαδημίαν (Med. 4.) libri. Ἀκαδημίαν Ald. Br. Ἀκαδημείαν ap. Steph. in Ἑκαδήμεια. Ἑκαδημίαν Suid. in ἀκαδημία. Ἀκαδήμειαν Herm. Dind. recc. "Alexis apud Athenaeum VIII. p. 336 E. Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας. (Hic quoque codex ἀκαδημίαν.) Diogen. Laert. 4, 27. ἕστηκεν Ἀκαδήμεια χήρη. Epigr. in Anth. Pal. 6, 44. οὐδ' Ἀκαδήμειαν (ἀκαδημείαν codex) πολυγαθέα. Ἀκαδήμεια recto accentu apud schol. Aug. Demosth. p. 736, 6. In loco Aristophanis Ἑκαδημίαν, quae antiquior est nominis forma, posuerunt Suidas in Ἀκαδημία et scholiasta codicis Bavarici Demosthenis p. 736, 6." DIND. Alexis Athen. 610 E. τοῦτ' ἐστὶν Ἀκαδήμεια (Ἀκαδήμια libri); τοῦτο Ξενοκράτης; Epicrates Athen. 59 D. Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην | μειρακίων | ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας (Ἀκαδημίας libri), | ἤκουσα λόγων ἀφάτων. Antiphanes Athen. 545 A. αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν (Ἀκαδημίαν et hic libri) δοκῶ. Hyperid. in Dem. p. 52. ἐπιστάτης γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας (sic cod. antiquissimus). Theocrit. Chius (Brunckii Anal. I. 184): ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἵλετο ναίειν | ἀντ' Ἀκαδημίας Βορβόρου ἐν προχοαῖς. Dem. p. 736. ἐξ Ἀκαδημίας (al. -είας). Laureae Tullii Epigr. ap. Plin. H. N. XXXI. 2. *Atque Academiae celebratam nomine villam.* Penultimam corripuerunt recentioris aevi scriptores, ut Claudianus in hoc versu, *In Latium spretis Academia migrat Athenis.* Exempla attulit anonymus "B" in Class. Journ. VI. 124, qui sinceram scripturam Ἀκαδήμειαν, ut ab Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρεια (Horat. Od. IV. 14. 35. *Portus Alexandrea supplex*), fuisse suspicatur. Scripturam Ἀκαδημία (ut αἰθρία) probat Herm. ad h. l., qui usu evenisse censet, ut syllaba natura brevis vi accentus contra prosodiae leges produceretur (cf. de Metr. I. 23). Idem in Ciceronis v. De Div. I. 13. *Inque Academia umbrifera nitidoque Lyceo*, quartam syllabam brevem esse, non elisa ultima, statuit [quare ?]. Eandem scripturam Ἀκαδημία probant etiam Meinek. ad Menandr. p. 169. et Buttm. Gr. Gr. I. 38. Ἀκαδημιακὸς certe (quasi ab Ἀκαδημία) legitur in Epigr. Aristocreont. Plutarch II. p. 1033 E. Vera scriptura videtur Ἀκαδήμεια, ab librariis, ut solent, in Ἀκαδήμια et dein in Ἀκαδημία depravata. Nisi utramque potius scripturam in usu fuisse statuas. Sic media in αἰθρία in trimetris quidem iambicis corripitur (Pl. 1129), sed eadem in anapaesticis producitur (ut supra 371). Fortasse igitur in anapaestis praeferenda forma Ἀκαδημία, quamquam fatendum est alteram formam aeque bene capere hoc metrum. Cf. Class. Journ. No. XI. p. 123. XXII. p. 221. ἀποθρέξεις A.U.W.Y.Δ.Θ.Ψ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Cant. 2. 4. Harl. 3. Par. 8. 20 corr. Schol. ad Soph. Oed. C. 701. Ald. Br. ἀποθρέξει R. Cant. 1. Par. 20 corr. Reis. Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. ἀποθρέξῃ T.X. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. ὑποθρέξεις G.Z. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Leid. 5. Par. 17. ὑποθρέξει Φ. καταθρέξεις S.V. Quod recipiendum opinor, i. e. *decurres.* Ἀποθρέξεις significaret *aufugies.* Apud Homerum legitur aoristus ἔθρεξα, et περιθρέξαι Thesm. 657. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 719. Forma usitata futuri est δραμοῦμαι. Cf. ad Pac. 261. Ran. 193.

1006. λευκῷ om. R.V.

μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
καὶ τούτοισιν προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,

1007. *μίλακος* G.R.S.V.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω pr. m. Mut. 1. Bodl. 6. 8. Med. 4. Par. 17. schol. Suid. in v. Ald. Dind. *σμίλακος* A.C.D.F.T.U.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. 8. 20. Mon. Ar. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Leid. 5. Br. Herm. "Formam antiquam *μῖλαξ* servarunt libri optimi Euripidis Bacch. 108, 702. eademque ex libris melioribus restituenda Theophrasto. *μίλακα χωρὶς τοῦ σίγμα* dixisse Aristophanem annotavit Eustathius p. 1822, 22. In Av. 216. *σμίλακος* male R.V." DIND. Etiam ap. Plin. 16, 10. cod. vet. *milax*. Sic *μικρὸς* et *σμικρὸς*, *κόνυζα* et *σκόνυζα*, *μύραινα* et *σμύραινα*, &c. Eupolis ap. Plut. Mor. 662 E. *σμίλακα τὴν πολύφυλλον*. Eur. Bacch. 108. *βρύετε χλοήρει σμίλακι* (al. *μίλακι*) *καλλικάρπῳ*. 702. *ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους | στεφάνους δρυός τε μίλακός τ' ἀνθεσφόρου*. *Σμῖλαξ* habent Theophrastus et Dioscorides, *σμῖλον* Nicander Alex. 624. "Hic intelligitur herba coronaria, similis hederae, quae et *nicophoros* dicitur. Plin. 24, 10." ERN. *Smilax aspera* hic dicitur, cujus flores ac radices suaviter redolent, qua causa saepe hodie cum vino miscetur. *κἀπραγμοσύνης* Cant. 1. Male. Crasis non fit in anapaestis, nisi ubi metrum postulat, ut 363. *κἀνυπόδητος*. Cf. ad Vesp. 602. *φυλλοβολούσης*] *φυλλοκομούσης* conj. Mein., quum non populi tantum sed omnium arborum commune sit *φυλλοβολεῖν*.

1008. *ψιθυρίζει* Bodl. 7.

1009. *ἃ 'γὼ* A. Ald. Crasis exprimenda, ut in *ἅνεστιν* infra 1072. *ἁμοῦ* Ran. 1062. *φράζω*] *φράσω* soli R.V.

1010. *καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν* vulg. "Notanda constructio verbi cum *πρὸς τούτοις*, quae alibi vix occurrit." ERN. *πρὸς* adverbialiter, *praeterea*, accipit Lenting. Certe non dicebant *προσέχειν τὸν νοῦν πρός τινι*, sed *τινι*. Malim igitur *καὶ τούτοισιν προσέχῃς τὸν νοῦν* (quod suadet etiam Mein.), vel (ut conj. Bergk. ed. Kock.) *καὶ πρὸς τούτοισιν ἔχῃς* . . . Plat. Prot. 324 A. *οὐδεὶς γὰρ κολάζει τοὺς ἀδικοῦντας πρὸς τούτῳ τὸν νοῦν ἔχων*. *προσέχῃς* A.C.D.G.R.V. Elb. Harl. 1. Par. 1. &c. Scal. Bentl. Br. *προσέχοις* Bodl. 8. Ald. *προσέχεις* Par. 3. 4.

1011 sq. *ἕξεις . . . | στῆθος . . . | ὤμους . . . | πυγὴν . . . μικρὰν* (sic) disponunt Herm. Teuf. Mein. Fritzch. ad Thesm. 191. *ἀεὶ* A.R. &c. *αἰεὶ* V. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. &c. Ald.

1012. *λαμπρὰν* A.G.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Med. 4. vulg. Reis. prob. Mein. et Fritzch. ad Thesm. 191. *λευκὴν* R.S.T.V.X. Bodl. 1. Harl. 1. Ar. Herm. Dind. recc. Frustra *λαμπρὰν* pro glossemate habet Dind. Vulgata revocanda. *Χροιᾷ λαμπρᾷ* (Angl. *a clear, sleek skin*) mox opponitur *χροιὰ ὠχρά*. Validi ac sani corporis certius indicium est *λαμπρότης* quam *λευκότης* (i. e. *paleness*). *Λευκοὶ* dicebantur homines molles, delicatuli, et albi coloris. Cf. Ran. 1092. *βραδὺς ἄνθρωπος . . . λευκὸς πίων*. Thesm. 192. Eccl. 699. Hesych. Phot. v. *λευκοί*. Plut. Prov. I.

γλῶτταν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.
ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρῶτα μὲν ἕξεις χροιὰν ὠχρὰν,
ὤμους μικροὺς, στῆθος λεπτὸν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικρὰν,
κωλῆν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν·
καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης σ' ἀναπλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, ἀντ. 1024

64. App. Prov. III. 61. Mulieres enim, ut quae in umbra domestica sedent, λευκαὶ vulgo sunt; viri autem, qui sub aperto coelo solem ac labores subire solent, nitidam (λαμπρὰν) cutem habere debent. Cf. ad Eccl. 387. Eur. Bacch. 457. λευκὴν δὲ χροιὰν . . . ἔχεις, | οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς. Lucian. Anach. 29. τῶν τε λευκῶν τινα ἐκείνων καὶ ὑπὸ σκιᾷ δεδιῃτημένων. Antiphan. Athen. 623 F. λευκαυγῆ φύσιν σαρκός. Eust. ad Il. δ'. 141. ὅτι δὲ τὸ ἐν σώμασι λευκὸν οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ἦν καὶ ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς &c. Id. ad Il. λ'. 572. τὸ λευκὸν ἐλοιδορεῖτο τοῖς παλαιοῖς. ὅθεν, φασὶ, καὶ Ἄλεξις ὁ κωμικὸς λευκόπυγον ἔφη τὸν ἄνανδρον. Cf. proverbium Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος εἰ μὴ σκυτοτομεῖν (ap. Schol. Pac. 1308). Contra μέλας (Th. 31) et μελάμπυγος (Lys. 802) de fortibus et validis.

1013. βεβαίαν A. Par. 1.

1014. Post h. v. excidisse aliquid suspicatur Mein., quod respondeat verbis ψήφισμα μακρόν.

1016 sq. πρῶτα . . . | στῆθος . . . | ὤμους . . . | πυγὴν . . . | ψήφισμα μακρὸν disponunt Herm. Mein. Fritzch. ad Thesm. 191. Cf. ad 1011. Transponit cum Büchelero Meinekius, πρῶτα μὲν ἕξεις στῆθος λεπτὸν, | χροιὰν ὠχρὰν, ὤμους μικρούς. Cf. 1011. 1012.

1017. H. v. om. Bodl. 7. Pro μικροὺς alii λεπτοὺς, alii λευκοὺς, teste Schol.

1018. πυγὴν . . . μεγάλην om. A. Par. 1. 3. κωλῆν libri et vulgo. Legendum forsan ψωλήν. V. annot. exeg. Cf. ad 989.

1022. τούτοισι A. Med. 4. τούτοις ἔτι Bodl. 3.

1023. σ' ἀναπλήσει Mut. 2. Cant. 3. Harl. 2. Bodl. 3. (qu.) Par. 3. Leid. 5. Kock. prob. Mein. ἀναπλήσει A.G.R.S.U.V.W.Y.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. vulg. ἀναπλήσῃ Bodl. 4. καταπλήσει Z. Bodl. 1. Mut. 1. Harl. 1. Activae vocis esse ἀναπλήσει probabile facit praecedens καί σ' ἀναπείσει. Futurum passivum foret ἀναπλησθήσει potius quam ἀναπλήσει. Quare legendum καταπυγοσύνης σ' ἀναπλήσει. Cf. Ach. 846. κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος | δικῶν ἀναπλήσει.

1024. κλεινοτάτην τ' E.U.W.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 20. Ald. τ' om. A.G.R.V.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 4. 7. Par. 1. 3. Leid. 5. Cant. 1. Harl. 2. Br. Cf. Elmsl. ad Med. 807.

ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος·
εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων.
πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς ηὐδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
ΑΔ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν

1025. σου A.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. σοι G.Φ. Mon. vocem om. Z. τοῖσι G.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. τοῖς A.R.S.T.V. Θ.X. Bodl. 1. 4. σῶφρόν τ' T. Cant. 1. Ald. τ' om. A.G.R.S.V. Bodl. 6. 7. 8. &c.

1028. Non respondet hic versus strophico 953. Cf. ad 949. δ' om. Δ.Ω. Br. An γ'? ἦσαν ἄρ' E.R.S.T.V. Bodl. 1. ἦσαν ἆρ' Cant. 3. ἄρ' ἦσαν A.G.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. Par. 8. 20. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Ald. ἄρ' (om. ἦσαν) X. οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων A.E.R.S.T. V.Θ Φ.X. (γρ. ὁπηνίκ' ἦς) Cant. 1. 3. Bodl. 1. 4. Mon. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν πρ. Harl. 1. οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς τῶν πρ. W.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 2. Harl. 2. 3. Ald. οἱ ζῶντες τότ' ἡνίκ' ἦς τῶν Ω. οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς ἐπὶ τῶν πρ. Ar. οἱ τότε ζῶντες ὁπηνίκ' ἦς τῶν πρ. G. οἱ ζῶντες ἡνίκ' ἦς τότ' ἐπὶ τῶν πρ. Par. 1. οἵ τε ζῶντες ἡνίκ' ἦς τότ' ἐπὶ τῶν πρ. Mut. 1. οἱ τότε ζῶντες, ἡνίκ' ἦς, τῶν προτέρων Br. (Cf. Ach. 698. 708.) εἶς pro ἦς Bodl. 3. et Dobraei unus. ἔτι pro ἐπὶ Reisig. προτέρων] Fort. πρότερον. Cf. ad Av. 599. Soph. Ant. 102.

1030. πρὸς οὖν τάδ' A.G.Φ.X. Bodl. 1. 8. Mut. 1. Cant. 1. 3. πρὸς τάδ' Δ. Mut. 2. 3. Par. 2. 3. 4. Leid. 5. Bodl. 3. 7. Cant. 4. Harl. 2. 3. πρὸς τάδε σ' Bodl. 6. πρὸς τάδε δ' Ar. Cant. 2. Herm. πρὸς τάδ' οὖν R.(?)V.(?) Bekk. πρὸς δὲ τάδ' Bentl. Kock. κοσμοπρεπῆ unus V.

1031. ὡς A. εὐδοκίμηκεν A.R.S.U.V.W.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20 pr. εὐδοκίμησεν G.T.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 4. Cant. 1. 3. 4 pr. Harl. 3 corr. Par. 2. 20 corr. ηὐδοκίμηκεν Dind. ἀνὴρ A.R.V. Mut. 1. 3. vulg. ὁ ἀνὴρ Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. οὗτος Par. 8. ἁνὴρ Herm. &c. et sic (ni fallor) G. Bodl. 6. 7. 8.

1035. ὑπερβαλεῖ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 8. &c. ὑπερβαλῇ F. Bodl. 1. 6. Elb. ὑπερβαλεῖς C.D. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. ὑπερβάλλεις Mon. ὀφλήσεις A.G.R.V. Bodl. 3. 4. 6. 7. 8. &c. Bentl. Dawes. &c. ὀφλήσῃς Par. 2. Leid. 5.

1036. καὶ μὴν πάλαι γ' F.T.Δ. Bodl. 1. Harl. 1. Leid. 5. Par. 1. Bentl. Br. Reisig. Herm. Dind. Teuf. Kock. Bergk. Mein. καὶ μὴν πάλαι γ' ἔγωγ' A. Z.Φ.X. Mut. 1. καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' G.U.W.Y.Θ.Ψ. Par. 8. Ar. schol. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. et sic (aut πάλαι 'γωγ') Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. καὶ μὴν πάλαι "γωγ' Par. 20. καὶ μὴν πάλαι ἔγωγ' Bodl. 4. καὶ μὴν ἔγωγ' R.S.V. (Dind.) καὶ μὴν πάλαι 'γὼ 'πνιγόμην Bentl. Porson. καὶ μὴν πάλαι 'γὼ πνίγομαι . . . κἀπιθυμῶ Lenting. Comicum enim πάλαι sic cum praesenti construere solere, ut Lys. 1164. Av. 49. 465. 921. Vesp. 317. 320. In Eq. 236. pro ξυνώμνυτον πάλαι hodie bene repositum ξυνόμνυτον πάλαι. Praestat tamen fortasse καὶ μὴν πάλαι γε πνίγομαι &c. Cf. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' . . . 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον . . . Eq. 624. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι·
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
ΔΙ. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ΑΔ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον·
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον

1038. μὲν addit A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 3. 6. 7. 8. om. T.X. Bodl. 1. Harl. 1. Displicet hic μέν. Qu. ἐγὼ γὰρ οὖν (vel ἴσθ') . . ., vel ἐγὼ γὰρ οὐχ . . .;

1039. πρώτιστος A.G.R.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. πρῶτος X. Bodl. 4. Harl. 3. πρότερος S.V. Qu. πρῶτος τόδ'.

1040. καὶ τοῖσι νόμοις T.U.W.Y.Θ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 3. vulg. καὶ τοῖς νόμοις Δ. Mut. 2. Cant. 1. 3. Pors. Reis. Herm. Dind. καὶ τοῖς νόμοισι A.Z.Φ. Mut. 1. Par. 1. καὶ τοῖσι νόμοισι X. τοῖσιν νόμοισιν (om. καὶ) R.V. sec. Bekk. τοῖσι νόμοισι (om. καὶ) S. et R.V. sec. Dind. τοῖσιν νόμοις Elmsl. (Ed. Rev. 1811.) Dobr. (ad 1431) Bo. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Recte: cf. 1315. 1339. καὶ ταῖς δίκαις] ἐν ταῖς δίκαις Kock. Mein. Non male, sed v. Comm. τἀναντί' ἀντιλέξας Par. 4. τἀναντί' ἀντιλέγειν Leid. 5. τἀναντί' ἀντιλέγων Par. 3. τἀναντία λέγειν Bodl. 7.

1041-42. desunt in A, nisi in margine sunt.

1041. Qu. καίτοι πλέον γ' ἢ . . . ἐστὶν X. ἐστ' ἄξιον ἢ μυρίων στ. Bodl. 3. στατήρων ἔστ' ἄξιον Bodl. 4.

1044. λοῦσθαι A.G.R.T.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. λούσασθαι S.X. ἐάσειν] ἐαῖς εἶναι V. Mut. 3.

1046. ὅτιη (sic) R. ὅτι X. Med. 4. Versus valde frigidus et nostro indignus. Qu. ὁτιὴ κάκιστον ἄνδρα καὶ δειλότατον ἄνδρα ποιεῖ. (Idem conj. Reisig.) Vel ὁτιὴ κακὸν τὸν χρώμενον (vel λούμενον) καὶ δειλὸν ἄνδρα ποιεῖ. Vel ὁτιὴ γυναικώδη τε καὶ κακὸν (δειλὸν) ποιεῖ τὸν ἄνδρα. Vel . . . δειλότατον ἄνδρα ποιεῖ. Kockius conj: ὁτιὴ ποιεῖ βλακίστατον καὶ δειλότατον τὸν ἄνδρα, coll. Schol: κάκιστόν ἐστι· ἐψοῖ γὰρ καὶ χαυνοῖ τὰ σώματα. δειλότατον δὲ εἶπεν· ἐκλύει γάρ. et Olympiodoro ap. Ruhnk. ad Tim. 61., qui βλάκα per χαυνὸν τῇ προαιρέσει explicat. δειλὸν T.U.W.Y.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. vulg. δειλότατον A.D.E.G.R.S.V.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Mon. Med. 4. 8. Bodl. 4. Par. 19. schol.

1047. σ' ἔχω μέσον F.T. Bodl. 1. Cant. 1. 3. Harl. 1. Par. 8. 20. Suid. in εὐθύς. Bentl. Herm. σε μέσον ἔχω G.R.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. vulg. Dind. μέσον ἔχω (om. σε) Par. 19. σε μέσον λαβὼν ἔχω γ' ἄφ. A. Par. 1. μέσον σ' ἔχω malit Dind. Cf. ad Eq. 190. ἄφικτον Bodl. 6. ἄφυκτα malit Dobr.

1048. παίδων om. R.V. Unde τῶν τοῦ Διὸς τίν' ἄνδρ' ἄριστον εἶναι conj.

ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι;
ΔΙ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶν αὔτ' ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον; φράσον καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε δι' αὐτὸ τὴν μάχαιραν.

Mein. Fort. τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' εἶν' ἄριστον | ψυχὴν νομίζεις ἄνδρα καὶ . . . Displicet enim tautologia φράσον et εἰπέ. Cf. 1062. Nisi corrigendum, . . . τίν' ἄνδρ' ἄριστον | ψυχὴν νομίζεις γεγονέν' ἢ . . . Vel . . . τίν' εἶν' ἄριστον | ψυχὴν νομίζεις ἄνδρα καὶ . . .

1049. πόνους πλείστους Bodl. 7.

1050. ἡρακλέος V.

1051. πώποτ'] ποτ' Bodl. 3. Par. 3.

1052. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα libri et vulg. Herm. (Dind. Ox.) Teuf. Bergk. Mein. ταῦτ' ἐστὶν αὔτ' ἐκεῖνα Reisig. Kock. Dind. Mein. Idem ipse conjeceram. Sic Ach. 239. οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. Sed altera scriptura vehementiam oratoris melius exprimit. Cf. 26. τοῦτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακὸν ὅ μ' ἀπολώλεκεν. 353. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον &c. Pac. 64. τοῦτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακὸν αὔθ' οὑγὼ 'λεγον.

1054. ποεῖ unus R.

1056. οὐδέποτ' ἂν ἐποίει] Qu. οὐδέποτ' ἐποίησ' ἄν.

1057. ἂν om. Z.X. Mut. 1. addunt plerique omnes.

1058. ἄνειμι] Qu. πάρειμι, ut in 1075. εἰς A.R. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. vulg. ἐς G.V. Dind.

1059. οὐ φησὶ (sic) A. δὲ φημί vulg. Scrib. δέ φημι.

1060. φησι (sic) A. δύο T.Δ. Bodl. 1. 6. 8. δύω A.G.R.S.V.Θ.Φ.X. Bodl. 3. 7. Mut. 2. 3. Gl: συνίζησις. μεγίστω κακὼ K.

1061. Qu. ἐπεὶ διά γε τὸ (vel τό γε) σωφρονεῖν. Cf. ad Ran. 1019. ἤδη om. Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. Cf. 346. Eupolis Poll. III. 115. ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες;

1062. γινόμενον Bodl. 1. Harl. 1. ἔλεγξον Elb. Bodl. 1. 3. 6. 7. Harl. 1. non A.G.R.V. Bodl. 8. &c. εἰπών] εὑρὼν Mein., coll. Eccl. 607. ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον. Fortasse recte.

1063. πολλοῖς A.G.R.U.W.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 4. Par. 8 corr. πολλοὺς S.T.V.Y. Cant. 1 pr. 3. Par. 8 pr. 20. om. Ar. γοῦν] γὰρ Cant.

ΑΔ. *μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.*
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν.

1 corr. 4. ἔλαβε διὰ τοῦτο G.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ corr. Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Par. 19. 20. vulg. Bergk. Teuf. ἔλαβεν διὰ τοῦτο A.R. Par. 1. διὰ τοῦτ' (τοῦτο Θ.) ἔλαβε Θ pr. Par. 8. Harl. 3. ἔλαβε διὰ τοῦτο Herm. Reisig. Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. Hanov. Exerc. Crit. p. 138. ἔλαβε δι' αὐτὸ Porson. (Praef. Hec. p. xliv.) Dind. Kock. Mein. Recte. Cf. Thuc. I. 84. μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ . . . οὐκ ἐξυβρίζομεν. Anapaestum in quarto pede hujuscemodi versus defendi posse putabat Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811. Contra jure Dind: "Neque anapaestum ejusmodi in quarto tetrametri pede posuisse, neque anapaestum tribracho subjecisse credo Aristophanem, quum in promptu esset δι' αὐτὸ, quod recte restituit Porsonus." De anapaesto in quarto tetrametri iambici loco v. Fritzch. ad Thesm. 560, qui λαβὼν διὰ τοῦτο (sc. τὴν Θέτιν ἔγημε) hic conjicit, ἔλαβεν huc fluxisse ratus ex seq. v. In Cratini loco (Mein. II. 40), ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει, corrigendum forsan . . . ὥσπερ προβάτιον βῆ λέγων &c.

1064. γε A.G.S.U.V.W.Y.Δ.Χ. Mut. 3. Par. 8. 19. 20. vulg. Dind. Mein. τὸ R.Φ. Bodl. 1. 6. 8. Mon. Herm. Kock. Teuf. Bergk. γε τὸ Z. Mut. 1. om. Θ. Bodl. 4. 7. Mut. 2.

1065. οὐκ τῶν λύχνων R.S.V. (s. Dind.) Mut. 2. (?) ὁ ἐκ τῶν λύχνων Mut. 1. οὐκ ἐκ τῶν λύχνων A.C.D.E.G.T corr. Z.Φ.Χ.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Urb. Par. 1. 8. 19. 20. Mon. Cant. 3. Harl. 1. 2. Mut. 3. Med. 4. οὐκ ἐκ λύχνων U.W.Y.Δ. Ar. Bodl. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ald. ἐκ τῶν λύχνων V. (s. Bekk.) Kust. Br. prob. Bergk. Comm. p. 250 (allato Schol: οὗτος . . . τοὺς πριαμένους, et simili collata Cleonis fraudulentia Eq. 315-21). οὔκ τῶν λύχνων Reisig. Herm. &c. Recte. Cf. Av. 13. οὐκ τῶν ὀρνέων . . . Φιλοκράτης. Vesp. 1267. Ἀμυνίας . . . οὐκ (οὐκ S.) τῶν κρωβύλων. Lys. 389. οὑπὶ τῶν τεγῶν. Similiter fere οὐκἐγὤλεγον pro οὑγὼ 'λεγον libri Lys. 240. Redde: *Ille ex lychnorum foro.* πλεῖν] πλέον Elb. πλὴν Bodl. 7.

1066. ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. Ar. Med. 4. 8. &c. vulg. (Dind. Ox.) Teuf. Bergk. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ μ. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 7. Mut. 3. Herm. Mein. Vind. p. 78. ἀλλ' οὐ μὰ Δία μ. Elmsl. (in Ed. Rev. a. 1811. et n. ms.) Dind. Kock. Mein. prob. Fritzch. ad Ran. 917. Legendum videtur vel ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν (ut in Ran. 937. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ . . .), vel ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν (ut in Aesch. c. Ctes. 255. ἀλλὰ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐχ ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν &c.). Quanquam fortior est duplex negatio. Cf. Ran. 1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας. 493. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα. 28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ. Pl. 704. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν. Lys. 1171. οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ . . . [Vesp. 396.] Plat. Parm. 131. οὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὔ μοι δοκεῖ &c. Lach. 190. οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν. Phaedr. 261. οὐ μὰ τὸν Δί' οὐ παντάπασιν οὕτως. Dem. p. 97. οὐ μὰ Δί' οὐ δαπάναις. p. 307. οὐ μὰ Δί' οὐκ ἀποστάντα. p. 407. οὐ μὰ Δί' οὐκ ἀπηγόρευε καλεῖν. p. 432. οὐ μὰ Δί' οὐχὶ . . . p. 522. οὐ μὰ Δί' οὐχὶ . . . κρίνειν αὐτόν. p. 603. τότε γὰρ ποιήσομεν, οὐ μὰ Δί' οὐχὶ νῦν. p. 709. οὐ μὰ Δί' οὐχ ἵν' . . . p. 749. οὐ μὰ Δί' οὐ Τιμοκράτει χαρίσασθαι βουλόμενοι· πόθεν; p. 862. οὐ μὰ

ΔΙ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
ΑΔ. κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ κρόνιππος.
σκέψαι γάρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

Δί' οὐχ ὅτι . . . p. 1067. οὐ μὰ Δί' οὐ Θεοπόμπῳ. p. 1240. οὐ μὰ Δί' οὐχ ὥσπερ . . . p. 1294. οὐ μὰ Δί' οὐ (οὐ om. r.) ταῦθ'. p. 1445. οὐ μὰ Δί' οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς. Isae. XI. 50. οὐ μὰ Δία οὐ γραφὰς . . . Ibid. οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς. Xen. Oecon. XI. 25. ὅταν δὲ ψευδῆ (λέγειν συμφέρῃ), τὸν ἥττω λόγον, ὦ Σώκρατες, οὐ μὰ τὸν Δί' οὐ δύναμαι κρείττω ποιεῖν. I. 17. οὐ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἔγωγε. I. 7. II. 14. VII. 7. XXI. 7. Symp. II. 4. Cf. ad Eq. 338. De anapaesto in sexta sede cf. ad 1075. Eq. 909. Ran. 917.

1067. γ' F.R.T.V. Bodl. 1. Harl. 1. Herm. recc. δ' A.U.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 8. Cant. 2. Par. 8. 19. particulam om. G.S.W.Y.X.Ψ. Mut. 2. Bodl. 3. 4. 6. 7. Ar. Cant. 1. 4. Harl. 2. 3. Par. 20. Med. 4. vulg. Reis. Cf. ad Pl. 838. ἔγημεν A.

1069. στρώμασι A.

1070. σιναμωρουμένη A corr. G corr. R.V. Par. 20. Med. 4. Bodl. 6. 8. Mut. 3. schol. σιναμορουμένη Mut. 1. συναμωρουμένη A pr. G pr. Mut. 2. Harl. 2. Par. 3. 8. 19. Bodl. 3. 4. 7. Elb. συναμορουμένη Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 2 corr. 3. Harl. 3.

1071. Multo numerosius erit, si legamus, σκέψαι γὰρ ἐν τῷ σωφρονεῖν, ὦ μειράκιον, ἅπαντα. ἐν] εἰ G.

1072. ἄνεστιν Bodl. 6. 7. ἃ ἔνεστιν A.R.V. Bodl. 4. Par. 3. ἂν' ἔστιν Par. 2. ἃ ἐστιν Bodl. 1. ἔνεστιν G. Mut. 1. μέλλεις om. Bodl. 6.

1073. ὄψων om. Bodl. 7. Par. 3. Mut. 2. πότων] ποτῶν malit Mein. κιχλισμῶν vulg. et schol. καχασμῶν unus R. Herm. Dind. Mein. Teuf. Cf. 983. οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν. Etym. M: Κιχλισμός: πορνικὸς γέλως, πολὺς καὶ ἄκοσμος. Κιχλισμὸς et καγχασμὸς sunt apud Clem. Alex. Paed. II. 5. Glossema videtur καχασμῶν.

1074. τί σοι] An τί ἔτι? ζῆν ἐστιν ἄξιον Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7.

1075. εἶεν· πάρειμ' ἐντεῦθεν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. (ras. post πάρειμ') Med. 4. εἶεν· πάρειμι δῆτ' ἐντεῦθεν Mut. 2. Harl. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. εἶεν· ἄνειμ' conj. Kayser. (Pac. 663. εἶεν· ἀκούω.) εἶεν· μέτειμ' Mein., coll. 1408. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι. Cf. 1058. ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν. Etiam hoc loco nescio an reponendum sit, εἶεν· | ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν. Turbas fecisse videtur librarius, qui εἶεν intra versum includere conaretur, et, ejecto δῆτ', ἄνειμι in πάρειμ' metri gratia mutaret. Εἶεν extra versum est Eq. 1078. 1238. Eur. Iph. A. 1185. Med. 386. Tro. 945. &c. εἰς A. ἐς G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. &c. τῆς om. X. φύσεως libri et vulg. recc. φύσεος Bentl. Elmsl. (in Ed.

ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης;
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;
ΔΙ. τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τε τιλθῇ;

Rev. XXXVII. p. 86). φύσεος (vel φύσεως disyllabum pronuntiandum) Fritzch. ad Ran. 917. "Qua genitivi forma (φύσεος) Aristophanes utitur in carminibus melicis Vesp. 1282. 1458. et in trimetro Pluti 1044. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι. Nostro loco probabile est poetam anapaestum admittere quam φύσεος cum ictu in syllabam secundam cadente ponere maluisse." DIND. In locis laudatis (Vesp. 1282. 1458. Pl. 1044) ὕβρεως habent aut omnes aut plures libri. Cf. Th. 465. τῆς ὕβρεος (ὕβρεως libri et vulg.) ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην. Theopomp. ap. Athen. p. 471 A. ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος; Eubul. ibid. 25 C. τῆς πόλεος (metro postulante). Eubul. ibid. 36 C. ὕβρεος. Eubul. ibid. 569 A. ὕβρεος. Φύσεος legitur Eur. Tro. 886. πόλεος Ion. 595. Hec. 860. El. 410. Suppl. 1235. Erechth. Fr. 17, 21. Aesch. Sept. 218. ὄφεος Eur. Bacch. 1027. 1331. Suppl. 703. 1329. κόνεος Cycl. 641. V. Seidl. ad El. 410. 296. 1255. Meinek. Fr. Com. V. p. 54. De anapaesto pro iambo in sexta sede cf. ad 1066. Ran. 917.

1076. τι κατελήφθης Z.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 8. et (ni fallor) R.V. τὶ κατελείφθης Bodl. 4. τι, κατελήφθης A.R. τί. κατελήφθης Ald. τί; κατελήφθης S.T. τί, κατελήφθης G. Par. 20. Med. 4. . . . τί κατελείφθης Par. 19. τί δὴ κατελήφθης U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 7. Par. 2. 3. 8. 20 corr. τί δὴ κατελείφθης Bodl. 6. τί δὴ κατελήφθεις E. Elb. τί δή· κατελήφθης Ar. τί δὲ κατελείφθης Harl. 3. εἶτα τί. κατελήφθης Mut. 1. τι κᾆτ' ἐλήφθης V. (?) . . . τι, κᾆτ' ἐλήφθης Bentl. Br. recc. . . . τε κᾆτ' ἐλήφθης Porson. . . . τι κἀπελήφθης conj. Mein. Cf. Eq. 1242. καί τι καὶ βινεσκόμην (vulgo καὶ τί; . . . καὶ βινεσκόμην). Et de corruptela κατελήφθης cf. ad Eq. 25. In fine versus notam posui interrogationis.

1079. αὐτοὺς Par. 2. 4. πρὸς αὐτόν] Sc. maritum, a quo deprehensus es. Cf. ad Plut. 503.

1080. ἠδίκηκας R.S.V.Y.Φ. Mut. 3. Par. 19. 20 pr. Harl. 3. Ald. recc. ἠδίκησας A.C.E.G.T.U.W.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. Par. 2. 4. 8. 20 corr. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. 8. Harl. 2. Cant. 1. 2. 3. 4. Br. εἶτ'] εἶτ' οὖν unus V. εἰς A.R. &c. ἐς G. Dind. &c. ἐπανενεγκεῖν R.S.T.U.V.W.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἐπενεγκεῖν A.X. ἐπαναγαγεῖν Y. Qu. ἐς τὸν Δία γ' ἀνενεγκεῖν.

1081. ὡς] ὢν V. γὰρ Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Mox ἥττων post γυναικῶν collocant R.V. ἐστι] τε R.V.

1082. ἂν μεῖζον Mut. 1. 2. Bodl. 7.

1083. πιθόμενος D. (qu.) Φ. (ni fallor) Par. 8 corr. 19. Bentl. Kust. Br. Herm. &c. πειθόμενος A.C.E.F.G.R.S.T.U.V.Y.Z.Θ.X.Ψ. Bodl. 1. Harl. 1. Mut. 1. 3. Cant. 1. 3. Urb. Par. 2. 20. γε πειθόμενος Δ. Mut. 2. Bodl. 4. 6.

ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
ΑΔ. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;
ΔΙ. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
ΔΙ. σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. πείθομαι.
τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. ἆρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
πλείους σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.
ΑΔ. τί δῆθ' ὁρᾷς;

7. 8. Par. 1. 3. 4. Leid. 5. πεισθεὶς supr. in Par. 8. γε πιθόμενος (om. σοι) Reis. τί δ' ἢν πιθόμενός σοι ῥαφανιδωθῇ Kock. Quod ipse olim conjeceram. Tentabam etiam τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γέ (τέ) σοι πεισθεὶς &c. Cf. ad Vesp. 568. ubi ἀναπεισθῶμεν pro ἀναπείθωμεθα Porson. σοι om. Harl. 2. Bodl. 3. Par. 3. "Quae correctoris metrici conjectura est qui γε πειθόμενος servavit." DIND. τέφρᾳ τε] καὶ τέφρᾳ γε Par. 8.

1084. τινὰ G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Par. 20. Ald. Br. Reis. Bekk. Teuf. Kock. τίνα A. Par. 8. 19. Med. 4. 8. schol. Herm. Dind. Bergk. Mein. Unice verum est τινά: aliter enim mox postularetur non τὸ μή, sed τὸ μὴ οὐκ (vel μὴ οὐκ) in seqq Cf. Ran. 68. et ad Soph. Trach. 90. λέγειν om. Bodl. 1. Harl. 1.

1086. Qu. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζόν ποτ' (vel τις) ἂν τούτου πάθοι; Vel τί μὲν οὖν τις ἂν μεῖζόν ποτ' ἂν τούτου πάθοι (vel μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ); οὖν ποτ' ἂν Par. 3. Leid. 5. ἂν om. R.V. ἔτι om. Δ. τι Mut. 2. ποτὲ τούτου Bodl. 4. ποτὲ A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. &c. ποτ' ἂν Bodl. 3. 7. Mut. 2. Harl. 2.

1088. σιγήσομαι. ΑΔ. τί δ' ἄλλο; φέρε . . . R.S.V. Vulgatam exhibent A.G.T. &c.

1090-3. om. S.V.

1090. ΑΔ. om. A.X. Par. 1. (et ΑΔ. in v. seq.) πείθομαι] εὖ λέγεις (c. gl. πείθομαι, καλῶς λέγεις) Par. 2.

1091. ̓ΑΔ. praef. A. δαὶ A.V.Δ.Ψ. Par. 8. 20. in ras. δὲ G.R.T.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Par. 19. τραγῳδοῦσ' G.R.V.Δ.Φ.Ψ. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 2. 3. τραγῳδοῦσιν A.T.X. Bodl. 1. 3. 7.

1092. εὖ λέγεις Justo continuat X.

1093. δημηγοροῦσι δ' R.V. Reis. Herm. Dind. recc. δημαγωγοῦσι δ' A.G. T.Θ.Φ.X. Par. 1. 19. 20. Cant. 1. Bodl. 1. 4. καὶ δημαγωγοῦσ' W.Y.Δ.Ψ. Par. 8. Bodl. 6. 8. Cant. 2. vulg. Mut. 2. 3. καὶ δημαγωγοῦσιν Ω. Bodl. 7. καὶ δημαγωγοῦσι δ' Z. Mut. 1. τί δὲ δημαγωγοῦσ' U. in lit.

ΔΙ. πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γοῦν οἶδ' ἐγὼ κἀκεινονὶ
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς;
ΔΙ. ἡττήμεθ'. ὦ βινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
ΣΩ. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

1099. καὶ τουτονὶ Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. καὶ om. A.G.R.V. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. Ar. Mon. &c. Bentl. Br.

1100. om. R.V.

1102. τί δῆτ' ἐρεῖς om. V. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς Cant. 4. Ortum potuerit esse ex praec. τί δῆθ' ὁρᾷς;

1103. ἡττήμεθ' A.C.D.F.G.R.V. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. Par. 1. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. Leid. 5. ἡττώμεθ' E. Ar. Bodl. 8. Cant. 4. Ald. ἡττόμεθ' Harl. 3. ἡττούμεθ' Bodl. 6. "In quibusdam codicibus (Bodl. 3. 7. Ar. Par. 3. 8.) Phidippidae persona est ante ὦ κινούμενοι, in aliis (G.X. Bodl. 4. 6. Par. 1. 2. 4. 19. 20.) ante πρὸς τῶν θεῶν posita est. Quam diversitatem ex suis quoque codicibus memoravit scholiasta." DIND. Vulgatam exhibent A.R.V. Cant. 3. Bodl. 1. 4. 8. Par. 19. 20. κινούμενοι libri omnes et vulg. Herm. Teuf. Ko. Bergk. βινούμενοι Dind. Mein. Quae forma alibi non raro codicum auctoritate est restituta. Cf. ad Eq. 877. 879. Conferri non debet Latinum *cinaedus*, in qua voce prima corripitur.

1104. θοιμάτιον R. θ' οἰμάτιον Med. 4. Qu. ἐγὼ αὐτομολῶ (vel ἐγαὐτ.). Cf. ad 901. De anapaesto in secundo dimetri loco cf. Eq. 374.(?) 445. Ran. 984. 987. Post h. v. excidit forsan Chori canticum. Quod dum canitur, ὁ δίκαιος λόγος post scenam personam induit Socratis et in scenam regreditur v. 1105. Cf. ad 886-7. Itaque ΧΟΡΟΥ addendum esse contendit Bergk.

1105. 1106. 1111. ἀδίκῳ λόγῳ tribuit cum Beerio Bergk. Male, opinor. Non Λόγος ἄδικος, sed ipse Socrates, Phidippidis instructionem et disciplinam suscepturus est.

1105. πότερα F.R.S.T.V. Bodl. 1. Cant. 1. 3. Harl. 1. Par. 8. 20. Reis. Herm. Dind. recc. πότερον A.G.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Par. 8 corr. 19. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Bodl. 4. 6. 7. 8. Ar. vulg. τοῦτον om. Bodl. 4. ἀπάγεσθαι R.S.U corr. V.Δ. Urb. Par. 8. 20. Ar. Cant. 1. Harl. 3. Kust. Br. Herm. &c. ἐπάγεσθαι A.G.T.U.W.Y.Φ.Χ.Ψ.Ω. Par. 19. Mut. 1. 2. 3. Cant. 2. 3. 4. Harl. 2. Mon. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ald. ἀνάγεσθαι Med. 4. Gl. Harl. 2: κομίσασθαι. ἐπάγεσθαι τοῦτον G.Φ.Χ. Mut. 1. ἐπάγεσθαι etiam R. (qu?) Bekk.

1106. διδάσκω] διδάξω D. Par. 19. Cf. ad 966. Elmsl. ad Med. 371. Melius huic loco convenit praesens quam aoristus. Sensus enim est: *or am I to be his teacher?* διδάσκω σοι λέγειν R.S.V.W.Y.Z.Δ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. Ar.

ΣΤ. δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θἄτερα
οἷον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
ΦΕ. ὠχρὸν μὲν οὖν, οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

διδάσκω τοῦ λέγειν A.G.Φ. Par. 1. 19. Cant. 3. διδάσκω τὸ λέγειν T.U.X. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 2. Med. 4. διδάσκω δὴ λέγειν Cant. 1. (γρ. σοὶ ἢ τό) Par. 8. et (supr. σοι) 20. διδάσκω λέγειν Ω. Harl. 3. διδάξω τοῦ λέγειν D. Vide an reponendum διδάσκω 'γὼ λέγειν (sc. βούλει), vel διδάσκεσθαι λέγειν (cf. 1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' . . .).

1108. στομώσεις A.G.W.Y.Δ.Θ.Φ. Bodl. 6. 8. Mut. 3. στομώσῃς C.E.R.S. T.U.V.Z.X.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 7. Cant. 1. 3. Harl. 2. 3. Par. 3. Mon. θάτερα (sic) A.R.V.Δ.Φ.X. θἄτερα Bodl. 6. 7. Par. 8. 19. 20. θατέραν G.Ω. Mon. θἀτέρᾳ Reisig.

1109. οἵαν A.G.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. vulg. οἷαν (sic) Bodl. 6. οἷον Teuf. Kock. Mein. Dind. Quod jamdudum ipse legendum suspicatus eram. Aegre enim subaudiri potest γνάθον, quasi dixisset τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον. Οἵαν ex prox. v. irrepsit, ubi οἷον R.V. Porro legendum fortasse οἷον δικάσασθαι. Cf. 434. πλὴν ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι. Sed cf. Soph. Phil. 273. οἷα φωτὶ δυσμόρῳ ῥάκη.

1110. στόμωσον om. Bodl. 7. οἵαν] οἷον R.V. Quod pro οἵαν reponendum videtur in v. praec. 1109.

1111. ΦΕ. praef. Bodl. 6. κομιεῖ A.G.R.V. &c. κομιεῖς S.

1112. ΣΤ. praef. A.R.S.V. Med. 4. Bergl. Dind. Bergk. ΦΕ. G.T. Med. 8. Par. 2. 3. 4. 8. 19. Bodl. 1. 7. 8. Ald. Br. Herm. Teuf. Kock. Mein. Socrati continuant D. Bodl. 4. 6. "De se conjecturam facit, nam et ipse apud philosophos nitorem corporis amiserat, ut dicit 718. ὅτε μου . . . φρούδη χροιά." BERG. "Egregie hic versus convenit Strepsiadi, qui post ea quae in schola ipse est expertus, diffidere quidem coepit Socrati, sed nihilominus filium erudiendum ei tradit, quoniam metu creditorum in angustias compulso ultima haec est spes salutis. Spectatoribus autem poeta his Strepsiadis proximisque chori verbis subindicat qui sit exitus fabulae futurus." DIND. Contra Hermannus: "Strepsiadis nihil interest pallidusne redeat filius an non, dummodo dicendi artes didicerit; sed Phidippidis est coloris et formae jacturam dolere, postquam invitus ad Socratem est adductus." Mihi quidem Phidippidi potius quam Strepsiadi haec videntur convenire. Cf. 120.

οἶμαί γε A.G.T.Δ.Φ. Bodl. 1. 3. 6. Mut. 2. Med. 4. 8. Par. 2. 8. 19. 20. (αι in ras.) vulg. Kock. Teuf. Bergk. Mein. οἴομαί γε Mut. 3. οἶμαί σε Par. 9. οἶμαι (om. γε) X. Bodl. 7. 8. ἤδη Mut. 1. ἔγωγε R.S.V. Dind. (Qui alias lectiones librariorum interpolationes versum hunc Phidippidis personae accommodantium esse arbitratur.) ὠχρὸν μὲν οἶμ' ἔγωγε male Herm. Legendum forsan: ΦΕ. ὠχρὸν μὲν οὖν ἐμέ γε σὺ (vel ἐμέ γ' ὅδε) . . . Sic Vesp. 953. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης. Pl. 1036. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. Nisi quidem totus versus, ut suspicari licet, interpolatio grammatici alicujus est. βλεπεδαίμονα conj. Bergk. ex Hesychio.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖτέ νυν· οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεάς,
προσσχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,

1114. *ἐπίρρ.* praef. in G. ΣΩ. *χωρεῖτε νῦν.* ΦΕ. *οἶμαι* . . . Α.Φ. Br. Totum versum Phidippidi tribuunt R.S.V. Bodl. 1. Choro Bodl. 8. Par. 9. Ald. Reis. Herm. Sch. Dind. recc. Strepsiadi C. Phidippidi continuant D.E.F.T.Ψ. Par. 19. 20. Med. 8. &c. Reisk. Chorus introire jubet Socratem et Phidippidem; reliqua ad Strepsiadem loquitur. Duos versus facit Reisigius: *χωρεῖτε* . . . | *ταῦτα* . . . *χωρεῖτε νῦν* A.D.G.Y corr. Φ.X: Par. 9. 19. vulg. Herm. Teuf. Bergk. *χωρεῖτέ νυν* Bodl. 8. Dind. Kock. Mein. *χώρει νυν* (*νῦν* R. Med. 4.) E.F.R.S.T.U.V.Y pr. Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. Med. 4. Ald. *οἶμαι* A.D.E.F.G.R.S.T.V.Φ.X.Ω pr. m. Med. 4. Bodl. 1. 8. Cant 1. 3. Par. 9. 19. 20. *οἴομαι* U.Y pr. Δ.Ψ.Ω corr. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. Bodl. 6. 7. *σοι δὲ* Cant. 1. Par. 20. (in ras.) *σου* pro *σοι* V.

1115. ΧΟ. praef. G. Par. 8. 19. Bodl. 6. 7. *ἐπίρρημα* praefixum in Ald. *τοὺς κριτάς*] Annon *τοῖς κριταῖς*? Cf. Av. 1101. *τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι, | ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν.* Eccl. 1154. Sed v. 1148. *ἃ*] *δ' ἃ* Halbertsm. Mein.

1116. *ὠφελοῦσ'* Bodl. 1. *τῶν δικαίων*] *τοῦ δικαίου* Cobet. *βουλόμεθ'* X. *ἡμεῖς* R.V. Herm. Dind. &c. *ὑμῖν* G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. vulg. *ἡμῖν* (*ὑ.* fort. corr.) A.

1117. *πρῶτα* A.G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. *πρῶτον* T. Bodl. 1. Mut. 3. Par. 3. 8 corr. *γὰρ* om. V. Mut. 1. Bodl. 7. *νεᾶν* A.R.S.T.V.Δ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 1. 9. 20 pr. Cant. 4 corr. *νεοῦν* G.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 2. 4. Harl. 1 corr. 2. 3. Par. 8. Ar. *βούλησθ'* A.G.R.S.V.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. *βούλοισθ'* T.X.

1118. *τοῖσιν δ'* A.

1119. *τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους* (*τὰς ἀμπ.* Mut. 1. Bodl. 1. 3 supr. Harl. 1.) libri et vulg. *τὸν καρπὸν τεκούσης ἀμπέλου* Reisk. *καὶ καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους* conj. Bergk. *τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους* Coraës ad Plutarch. V. 352. Palmaria conjectura. "Verissime haec Coraës: neque enim satis est ut agros novantibus auxilio se esse futuras Nubes polliceantur, sed illud inprimis dici debebat, curaturas se esse ne fruges aut siccitate nimia aut pluvia pessumdarentur." DIND. Cf. 1124.

1120. *ἄγαν γ'* Δ. Bodl. 6. 8. Ald. *γ'* om. A.G.R.V.Φ.X. Bodl. 1. 3. 4. 7. Harl. 1.

1121. *ἡμᾶς* om. X.

1122. *προσεχέτω* libri et vulg. Herm. Teuf. Kock. *προσχέτω* Bentl. Mein. *προσσχέτω* Dind. Cf. ad 575. *ἡμᾶς* Elb. Bodl. 6. *πήσεται* Mut. 1.

λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
κἢν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

ΣΤ. πέμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὀμνὺς, οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

1124. ἡνίκ' ἂν γὰρ G.U.W.Y.Δ.Φ.Ψ. Mut. 3. Bodl. 8. Par. 19. ἡνίκα γὰρ A.R.S.T.V.Θ.X.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Cant. 1. 3. Harl. 1. 3. Par. 8. 20. ἡνίκ' ἂν (sine γὰρ) Harl. 2. Ut ὅταν (ὅτ' ἂν) γὰρ . . . Cf. Eccl. 273. ἡνίκ' ἂν δέ γε . . . Pl. 107. ἡνίκ' ἂν δέ μου . . . Pac. 1179. Eur. Iph. T. 1217. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι. El. 1136. ἡνίκ' ἂν δέ με . . . Aesch. Ag. 749. Herod. II. 63. εὖτ' ἂν δέ. VII. 8. ὃς ἂν δέ. I. 138. Soph. Oed. R. 749. ἂν δ' ἔρῃ. Eccl. 829. ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ. Diphil. Athen. 227 F. Similiter Ach. 296. πρὶν ἄν γε στῶ τρέχω. ἐλαῖαι (ἐλαίαι R.V.) libri. ἐλᾶαι Br. Dind. &c. V. Thom. M. in v. βλαστάνωσ' A.R.S.U.V.W.Δ.Φ. Bodl. 4. 6. 8. Par. 8. 19. 20. βλαστάνωσιν G.Y.X. Mut. 1. Bodl. 7. βλαστάνουσ' T. Bodl. 1. Harl. 1.

1126. ἴδοιμεν Bodl. 3. τέγους R.S.T.U.V.Z.Δ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Harl. 3 corr. Par. 8. 20. στέγους A.G.Θ.Φ. Bodl. 4. Par. 19. τέους (sic) W.

1127. αὐτοῦ post τοῦ τέγους durum Ernestio videtur. Fort. αὐτῷ.

1128. αὐτός] ηὑτὸς Herw. Exerc. Crit. p. x. Scribendum saltem erat ἢ αὐτός. ξυγγενῶν A.G.R. Bodl. 7. 8. &c. συγγενῶν V. Bodl. 1. ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων] Legerim ἢ τῶν ξυγγενῶν τις ἢ φίλων. Vel ἤ τις τῶν φίλων ἢ ξυγγενῶν. Cf. ad 622. Eq. 320. τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις (al. τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις). Ran. 1489. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι. Eccl. 51. Sed infra 1209. οἱ φίλοι χοἰ δημόται.

1130. ὢν] ἂν Suid. in βουλήσεται (edd. vett., sed ὢν ex codd. restituit Gaisf.). Quod non debebat recipere Kock. Ita citat etiam Bergk. Comm. p. 262.

1134. εὐθὺς γὰρ Bodl. 1. 4. Harl. 1. μετ' αὐτὴν Leid. 5. ἔστ' ἕνη A.E.Δ.Φ.X. Cant. 1. 3. Br. ἔσθ' ἕνη G.V. Bodl. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Herm. Ko. Teuf. Bergk. Mein. Dind. ἔσθ' ἔνη R. Mut. 3. Bodl. 3. Harl. 2. ἔστ' ἕννη Bodl. 1. Mon. ἔσθ' ἕννη Elb. Harl. 3. Bodl. 6. Cf. ad 1178. 1197. 1222.

1135. ὀμνὺς T.U.Θ.X. Bodl. 1. 4 pr. (in quo ὅμνυσ') Par. 20. Cant. 1. 3. Med. 4. Reisk. Reis. Herm. Kock. Teuf. Mein. Cobet. Dind. ὄμνυσ' A.G.R. S.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ψ. Bodl. 7. 8. Ar. Med. 8. vulg. Bergk. ὄμνυσιν Ω. ὤμνυσ' Bodl. 6. "In aliquot codicibus ὀμνὺς scripserunt librarii, qui non intellexerunt

θείς μοι πρυτανεῖ ἀπολεῖν τέ φησι κἀξολεῖν·
κἀμοῦ μέτρι' ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
"ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες," οὔ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἠμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

quod sequitur φησὶ ita esse in fine sententiae adjectum quasi non praecessisset ὄμνυσι. De qua ratione dixi ad v. 759." DIND. Nihilominus praeplacet ὀμνύς. Anglice, *with an oath.* Quod reponendum verisimillimum esse dicit Herm. ad Eur. Orest. 34.

1136. με A.G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. vulg. τε Mut. 3. Br. Recte, ni fallor.

1137. ἐμοῦ vulg. καί μου Mein. Dind. κἀμοῦ Ko. Melius certe procedet oratio, si κἀμοῦ legeris, quod jampridem ipse conjeceram. μέτριά τε A.G.R.V.Δ.Φ.X. Med. 4. 8. Par. 8. 19. 20. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. (gl. τινά) 4. Harl. 3. vulg. Reis. μέτρι' ἅτα Harl. 2. (gl. ὀλίγα τινά) Bodl. 3. 7. Mut. 2. μέτρι' ἄττα unus Par. 17. Pors. (Opusc. p. 240.) Dobr. Herm. Dind. recc. ἐμοῦ δὲ μέτρια καὶ conj. Bergk. Cf. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα. Vesp. 55. ὀλίγ' ἅτθ' ὑπειπών (ibique annot.). Dem. p. 1261. οὐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς. p. 967. δεήσομαι δὲ καὶ μέτρια καὶ δίκαια ὑμῶν. p. 985. δεήσομαι δὲ καὶ δίκαια καὶ μέτρια ὑμῶν. p. 1007. μέτρια ὑμῶν . . . δέομαι καὶ δίκαια. Dion. Aug. p. 641. μέτριά τινα διαλεχθέντες. Dion. Hal. VI. 23. μετρίους τινὰς καὶ ἐπιεικεῖς (τιμωρίας). Plutarch. Artax. p. 306. μετρίαν τινὰ . . . δίκην. Toup. Emend. II. 334.

1138. τὸ μέν τι A.G.Δ.Φ.Ψ. Mut. 2. Bodl. 7. Par. 8. 19. vulg. τὸ μέντοι (μέν τοι) R.S.T.U.V.W.Y.Z.X.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. Harl. 1. 3. Par. 19. Mon. Med. 4. τὸ μέν γε Cant. 1. Par. 8. 20. Sic Pl. 1180. ὁ δέ τις. νυνὶ A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. νῦν T.X.

1139. τά δ' Bodl. 4. ἀναβαλοῦ μοι] ἀναβαλοῦμαι V. Diastolen (—) ante οὔ φασιν ponit Reisig. Conj. p. 317.

1141. δικάσεσθαι A.Θ.Ψ.Ω. Par. 1. Kust. Br. Dind. Kock. Mein. δικάσασθαι G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Med. 4. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 3. 4. 8. 19. 20. Leid. 5. Ald. Reis. Herm. Teuf. Bergk. κἂν δικάσασθαι (?) conj. Mein. Postulatur futurum. Cf. ad 35. 1180. 586. οὐ φανεῖν ἔφασκεν . . . Av. 1552. ἐπιστρατεύσειν φάσ' &c. Eq. 576. οὐ μαχεῖσθαί φασιν. Dem. p. 1268. φασὶ γὰρ . . . ὀμεῖσθαι καὶ . . . ἐπαράσεσθαι (-σασθαι fere omnes). Cf. etiam ad 35 supra.

1142. δικαζέσθων A.G.R.V. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 8. δικασάσθων Mut. 2. Bodl. 3. 6. 7. Harl. 2. Par. 2. 3. δικαζέσθωσαν (supr, σαν) Bodl. 4.

1143. μεμάθηκεν] μεμάθηκέ γ' Cobet. Mein.

1145. παῖ semel A.

ΣΤ. κἄγωγε σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὖ γ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
ΣΤ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, κεἰ παρῆσαν χίλιοι.
ΣΤ. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ κλάετ' ὠβολοστάται,
αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα χοἰ τόκοι τόκων·

1146. κἄγωγέ σ' vulg. Malim κἄγωγε σ', vel κἀγώ γε σ'. πρῶτον τὸν τοῦ ἀλεύρου θύλακον τουτονὶ λαβὲ X.

1147. χρὴ etiam Eust. ad Il. μ'. p. 912. 58. δεῖ Suid. in ἐπιθαυμάζειν. ἀποθαυμάσαι Eust. l. l. ὑποθωπεύειν vel πιθηκίζειν tentat Bentleius, Suidae et Eustathii interpretationi μισθοῖς τιμᾶν fidem non habens. Qu. χρὴ γάρ με θαυμάζειν . . .

1148. κἀμοὶ Cant. 3. κἄμοι (sic) Bodl. 1. Harl. 1.

1149. εἴφ' G.R.S.V. Bodl. 8. εἶφ' A.T.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7.

1150. εἶ pro ὦ Bodl. 1. Ἀπαιόλη] Ἀπαιολὴ Lob. Kock.

1151. ἥντινα βούλει V.X. ἥντιν' ἂν βούλει R. Bodl. 1. 6. 7. Par. 2. Leid. 5. ἣν βούλει Bodl. 7. Recte A.G.Δ.Φ. Bodl. 8. &c.

1152. κεἰ] καὶ R. Comma post παρῆσαν deleri jubet Teuf. Add.

1153. κἂν παρῶσι F.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. Par. 8. 20. Mon. Ald. Pors. Reis. Herm. Dind. recc. κἂν πάρωσι (sic) F. κἂν παρῆσαν A.E.G.Φ pr. (corr. -ῶσιν) Mut. 1. Par. 1. Mon. prob. Ern. κἂν παρῶσαν (sic) D. Par. 19. κεἰ παρῆσαν Br. Sch. Gl. Harl. 3: ὑπῆρχον. Similis discrepantia lectionis est infra 1492. Sensus haud dubie κεἰ παρῆσαν postulat, quod reponendum. Alteram scripturam frustra tuetur Hermannus, qui: "Quod de uno facto dixerat Strepsiades, Socrates universe de quavis simili caussa eloquitur." Sensus enim est, non *si adsint*, sed *si aderant* (ὅτ' ἐδανείζον).

1154-64. "Utitur metris tragicis. Primorum versuum forma haec est ⏑ ⏑́ ⏑ — — | ⏑ ⏑́ ⏑ — ⏑ —." DIND.

1154. βοάσομαί τ' ἄρα R.Δ.Φ. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. βοάσομαί γ' ἄρα A.C.D.E.G.T.U.W.Y.Z.X. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 3. Ar. Par. 8. 19. 20. Elb. Bodl. 1. 4. 6. βοάσομαι γὰρ ἄταν S.V. βοάσομ' ἄρα Bodl. 8. Ald. ἄρα om. Suid. v. βοάσομαι. βοάσομαι τἄρα Reis. Herm. &c. βοάσομ' ἆρα τὰν ὑπέρτονον βοάν· ἰὼ ἰὼ conj. Bergk. τὴν ὑπέρτατον Suid. ms. sed ὑπέρτονον in h. v.

1155. βοὴν Bodl. 4. κλάετ' A.R. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Harl. 1. Par. 8. 19. &c. κάετ' V. κλαίετ' G. Cf. Koen. ad Greg. Gr. p. 30. Moerin. p. 231. Thom. M. p. 535. ὀβολοστάται R.V. Mut. 1. Par. 19.

1156. τἀρχαῖα D.R.T.V.Δ.X. Par. 19. Elb. Biset. Bentl. Br. &c. τἀρχεῖα

οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,
πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
ΣΩ. *ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελθ' οἴκων,*
ἄϊε σοῦ πατρός.
ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

A.G.S.W.Θ.Φ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald. *καὶ τόκοι* vulg. Dedi *χοὶ τόκοι.*

1157. *οὐ* pro *οὐδὲν* G. *μοι* pro *με* Bodl. 1. Harl. 1. *ἐργάσεσθ'* G.R.S.V.Z.X. Mut. 2. Harl. 3. vulg. *ἐργάσεσθέ τι* Par. 2. *ἐργάσησθ'* A.T. W.Y.Φ. Par. 8. 19. 20. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Bodl. 1..6. 8. *ἐργάσαισθ'* C.Δ.Ω. Bodl. 3. 7. Par. 3. Harl. 2 corr. pr. m. Leid. 5. et Suid. in *ἰὼ κλάετ'.* Herm. Dind. recc. *ἐργάσασθ'* Bodl. 4. Vide an reponendum *οὐ γάρ με φλαῦρον οὐδὲν ἐργάσεσθ' ἔτι.*

1158. *οἷος γὰρ* Bodl. 1. Harl. 1. Annon legendum *τοῖος*? Aesch. Prom. 920. *τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται | ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ.* Soph. Aj. 562. *οὔτοι σ' . . . μή τις ὑβρίσῃ . . . τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι | λείψω* &c. Eur. Hec. 907.

1159. *ἐν* Bodl. 4.

1161. *πρόβολος ἐμός*] Qu. *πρόβλημ' ἐμόν.* Vesp. 615. *τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν.* Sed probabilior videtur correctio *πρόμαχος ἐμὸς*, Anglice *my champion.* *σωτὴρ ἐν δόμοις* Reisig. *βλάβη* R.S.T.U corr. V. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 8. 20. v. l. et gloss. in Θ.Ψ. Cant. 3. Mut. 3. Herm. &c. *ἀνιαρὸς* A.G.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. Par. 19. 20. in ras. vulg. Reis. *βλάβος* Porson. Vulgata fluxit, ut videtur, ex Pl. 561. *τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.* Cf. etiam ad Ach. 231.

1164. *ἔνδοθεν τρέχων* soli R.V.

1165. ΣΩ. praef. R.V. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Par. 2. 3. Cant. 1. 2. 4 corr. Harl. 1. 2. 3. Bergk. Mein. Strepsiadi continuant A.G. Cant. 3. Bodl. 8. Ald. Br. Herm. Dind. Ko. Teuf. *ὦ τέκνον* A.G.R.S.T.V.Δ.X. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. &c. *τέκνον* Z.Φ. Mut. 1. Mon. *ὦ παῖ* R.S.V. Par. 20. (sup. alt. *παῖ*) Herm. &c. *ὦ παῖ παῖ* A.G.T.U.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mon. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 20 corr. vulg. *ὦ παῖ, ὦ παῖ* W. Par. 19. Harl. 3. *ἔξελθ' ἔξελθ'* Mut. 2. Bodl. 7. *παῖ, ἔξελθ'*] Hiatus post vocativum excusandus, saltem in metro anapaestico. Cf. Soph. Oed. C. 188. *ἄγε νυν σύ με, παῖ, ἵν' ἂν εὐσεβίας | ἐπιβαίνοντες* &c. *ὦ . . . | ἔξελθ' . . . πατρὸς* vulg. Herm. Bergk. *ὦ . . . | ἄϊε σοῦ πατρὸς* Reisig. Conj. p. 186. Dind. Teuf. Ko. Mein.

1167. ΣΩ. praef. A. Cant. 3. Bodl. 8. Spatium in Harl. 3. Nulla persona in G. Cant. 1. 2. Harl. 1. 2 corr. 3. Par. 19. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Mox ΣΤ. om. Par. 19. Hunc locum sic constituit Reisigius Conj. p. 186. *ἄϊε σοῦ πατρὸς, ὦ φίλος, ὦ φίλος. . . . | ἰὼ, ἰὼ τέκνον. |* ΣΩ. *ὅδ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλ' ἄπιθί νυν* (!)

ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
ΣΩ. ἄπιθι τὸν υἱὸν συλλαβών.
ΣΤ. ἰὼ ἰὼ τέκνον.
ἰοῦ ἰοῦ.
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ τὸ "τί λέγεις σύ;" καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' εὖ ποιεῖν·

συλλαβὼν, de ἀλλ' ἄπιθι conferens Ach. 110. Eccl. 997. Ran. 507. Pl. 229.
ἀνήρ] Fort. ὁρᾶν. Cf. Eq. 1331. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν . . . λαμπρὸς, &c.

1168. ΣΩ. om. Par. 19.

1169. ἄπιθι σὺ λαβὼν A.G.T.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 19. 20. in ras. Med. 4. Ar. vulg. ἄπιθι σὺ λαβὼν (supr. τὸν υἱὸν) Par. 8. ἄπιθι συλλαβὼν Par. 3. Reisig. C. p. 186. Dobr. Herm. ἄπιθι συλαβὼν (sic) Cant. 3. ἄπιθι λαβὼν τὸν υἱόν σου R.S.V. Unde ἄπιθι λαβὼν τὸν υἱὸν Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. "συλλαβὼν an λαβὼν diceretur nihil intererat: sed τὸν υἱὸν hic omitti a poeta non magis poterat quam τὴν μείρακα in Pl. 1079." DIND. ἄπιθί νυν λαβὼν (del. τὸν υἱὸν) Herm. Ex. Crit. p. x. Vera scriptura videtur esse ἄπιθι τὸν υἱὸν συλλαβὼν (quod facile in σου λαβὼν depravari poterat). Cf. Pl. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν (συλαβὼν Bodl. 7. σὺ λαβὼν Harl. 2.) τὴν μείρακα. ἰὼ ἰὼ τέκνον A.G.R.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. ἰῶ ἰῶ τέκνον Harl. 2. ἰὼ ἰὼ τέκνον ἰὼ S.V. ἰὼ τέκνον T. Bodl. 1. ἰὼ τέκνον τέκνον Y. Dindorfio totum hoc ἰὼ ἰὼ τέκνον ex superiore ὦ τέκνον confictum ab librario videtur.

1170. ἰοῦ ἰοῦ G.R.S.V.W.Z.Φ.Ψ. Bodl. 1 corr. 6. 8. Par. 8. 19. 20. ἰοῦ ἰοῦ bis Bodl. 4. ἰοὺ ἰοὺ A.Δ.Θ. Bodl. 7. Harl. 2. Schol. Harl. 2: τὸ ἰῶ καὶ τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται. Cf. schol. ad Pac. 317. et Suid. in ἰοῦ. Aesch. Ag. 25. ἰοῦ ἰοῦ. 1171. πρῶτον Cant. 1. 3.

1172. γε Bodl. 7. εἶ πρῶτον] πρῶτον μὲν R. εἰ πρῶτον ἐξαρνητικὸς εἶ Bodl. 3. Harl. 2. πρῶτον per *demum* explicat Herm. Latet, opinor, mendum aliquod. V. Add.

1173. κἀντίλογος V. Qu. κᾆτ' ἀντιλογικὸς, κᾆτα τοὐπιχώριον &c.

1174. τὸ τί Phidippidi, λέγεις . . . Socrati tribuunt R.V. Qu. ἐπανθεῖ σοι τὸ "τί λέγεις σύ;" δοκεῖν σ' Bodl. 1.

1175. κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι libri et vulg. recc. κακουργοῦντ' . . . οἶδ' ὅ τι (*and when you rob your neighbour . . . I know what!*) scribit Walsh. κακουργεῖν οὐδένα modeste proponit Rogers p. 131. κακουργοῦντ' εὖ ποιεῖν vel εὐνοεῖν Bentl. (qui, "Certe, inquit, aut ita scripsit Aristophanes, aut dormitavit"). Conjectura εὖ ποιεῖν jamdudum mihi ipsi in mentem venerat, priusquam Bentleium eam proposuisse cognovissem, et parum dubito quin verissima sit haec emendatio. Tentabam etiam οὐ δοκεῖν. Vulgata certe mendosa est, et miror interpretes neque in illa haesisse, neque ingeniosam principis criticorum conjecturam amplexos esse. Εὖ ποιεῖν in eadem sede legitur Eq. 734. ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τε σ' εὖ ποιεῖν. De phrasi οἶδ' ὅτι Teuffel conferri jubet Lys. 154. Pl. 838. (Av. 1408. Th. 12. Pl. 183.)

ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶ τἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
ΦΕ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
ΦΕ. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
ΣΤ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
ΦΕ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

Alexid. Fr. 264, 5. Soph. Ant. 276. πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν οἶδ' ὅτι. 758. ἴσθ' ὅτι. et simile πῶς δοκεῖς supra 881.

1176. τοῦ om. G.Φ. Mut. 1. τ' A.R.V.Φ. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. γ' G. Mon. Wolf. Reis. Koen. ad Greg. C. p. 17. γὰρ schol. ad Pl. 342. δ' Lenting. ad Med. 1090. Cf. ad Pl. 667. Praestat, ni fallor, aut δ' aut γ'. Praecessit enim μέν. Cf. ad 1172. ἐστὶν plerique libri et schol. ad Pl. 342. et Suid. in τί λέγεις. ἔπεστιν Φ. ἔνεστιν C. Bodl. 4. Par. 19. ἐστὶν 'Αττικὸν βλέπος vulg. Praestat, opinor, ἐστὶ τἀττικὸν βλέπος. Articulo vix carere possumus in comico scriptore. Idem nunc video proponere Meinekium. ἀστυκὸν κλέπος Burges. ad Aesch. Suppl. 189, coll. Hesych: Κλέπος . . . φώριον κλέμμα. "Non enim omnes, inquit, e terra Attica, verum urbani solummodo, erant impudici."

1177. σώσεις A.D.G. Cant. 2. Harl. 2. Par. 1. Bodl. 3. Toup. in Suid. 1. 31. Br. Herm. &c. σώσῃς (σώσης) R.V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ald. Teuf. Male. μ' om. G.

1178. δὲ om. Bodl. 1. δὴ om. G.R.V. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. Leid. 5. add. A. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. ἕνην A. vulg. ἔνην G.R.V. Bergk. &c. Bodl. 8. Par. 8, 19. 20. ἕννην Bodl. 1. 6. ἔννην Bodl. 7. Par. 2. (semper.) Cf. ad 1134.

1179. ἕνη A.G. vulg. ἔνη R.V. Bodl. 7. 8. ἔννη Bodl. 1. 6. τις ἡμέρα; ΣΤ. εἰς ἥν vulg. Herm. Dind. et (τίς) Teuf. τίς; ΣΤ. ἡμέρα, εἰς ἥν Geel. (in Mnem. I. 422.) Kock. (τίς) Bergk. Mein. Male. 1180. μου R.

1181. ἀπολοῦσ' R.S.V. Reis. Herm. recc. ἀπολοῦντ' A.C.D.E.F.G.T.U. W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Par. 8. 19. 20. Harl. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. et haud dubie reliqui omnes. schol. vulg. ἀπολοῦσιν conj. Br. (coll. 1256.) αὔθ' οἱ G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. αὖθ' οἱ A.T. Par. 19. αὐτοὶ R.S.V.

1182-3. γένοιτ' . . . γένοιτο] γένοιντ' bis Fritzch. ad Th. 771. "Demonstrare vult, inquit, ἕνην καὶ νέαν duo dies, non unum censeri debere (1189. sq.). Ergo verba ἡμέραι δύο, neque vero μί' ἡμέρα, necessario locum tenent subjecti." Frustra, opinor.

1182. γίνοιτ' unus R. ἡμέραι A.G.V.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. om. Bodl. 7. Mut. 2. Med. 4. vulg. ἡμέρα unus R. Elmsl. n. ms. (hic et 1189. 1223.) prob. Fritzch. ad Ran. 264. Dind. Recte, opinor. Sic Eq. 1001. ξυνοικία δύο. Ach. 527. πόρνα (πόρνας R.) δύο. Vesp. 928. κλέπτα δύο. Av. 1127. δύ' ἅρματε. Eq. 721. δυοῖν δοχμαῖν. Fr. 721. δύο δοχμά. Supra 483. δύο τρόπω. 1060. δύο κακὼ μεγίστω. Sed δύ' ἡμέρας legitur infra 1189. 1223. Quod aeque bene Graecum esse atque δύ' ἡμέρα ostendunt exempla ab Lobeckio congesta ad Ajac. 1304. δύο A.G.T. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 19. &c. δύω R.S.V.

ΣΤ. οὐκ ἂν γένοιτο ; ΦΕ. πῶς γὰρ, εἰ μή πέρ γ' ἅμα
αὑτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή ;
ΣΤ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. ΦΕ. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τί ;
ΦΕ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
ΣΤ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
ΦΕ. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν, εἴς γε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν,
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
ΣΤ. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηχ' ; ΦΕ. ἵν', ὦ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες· εἰ δὲ μὴ,

1184. αὑτὴ S. αὕτη R.V. Cant. 3. ("fortasse rectius" Mein.) αὐτὴ A.G.T.W.Z. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. (supr. ἡ) 19. 20. vulg. ἡ αὐτὴ Ω. Par. 8 corr. Cant. 2 corr. ἁὐτὴ Reis. Herm. γένοιτ' ἂν G.R.S.V.Z.Φ. Bodl. 7. Cant. 1. Harl. 2. Reis. Herm. Dind. Teuf. Bergk. γένοιτο A.T.U.W.Y. Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Ald. Br. Kock. prob. Mein. Male.

1185. καὶ μὴν καὶ Bodl. 7. γ' om. A.T. Par. 1. Bodl. 4.

1186. δὲ δὴ (δῆ R.) τί R.V. ex 1178.

1187. Alterum ὁ om. V.

1188. post 1191. ponit Mut. 1. ἕνην A.G. ἕνην Bodl. 7. 8. ἕννην Bodl. 1. 6.

1189. 1223. ἡμέρας libri et vulg. Malim ἡμέρα. Cf. ad 1182. ἐς G.R.V. Dind. εἰς A. Mut. 2. 3. vulg.

1190. ἔθηκεν A.R.V.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 8. Ar. Mut. 1. 2. &c. vulg. ἔδωκεν Mut. 3. Bodl. 7. &c. Redde: *constituit.* ἐς G. Dind. Mein. εἰς A. vulg. γε R.V. (s. Bekk.) Reis. Dind. recc. τε A.G.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. εἴς τε τὴν ἕνην καὶ τὴν νεάν Cobet. Particula γε hic valet, *nempe*, *scilicet.* ἕνην A.G. &c. ἕνην Bodl. 7. ἕννην Bodl. 1. 6.

1191. γίγνοιντο A.R.V.Δ.Φ.Χ. &c. γίνοιντο G. Par. 8. 19. γένοιντο Mut. 3.

1192-5. post 1200. ponit Mut. 2.

1192. ἵνα δὴ τί A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. vulg. ἵνα δή τι A. ἵνα τί δὴ Bodl. 3. Harl. 2. ἵνα τί δὲ Bodl. 7. Cf. ad Pac. 409. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον ; Eccl. 791. ἵνα δὴ τί ; 719. ἵνα τί ; Plat. Apol. 26 D. ἵνα τί ταῦτα λέγεις ; Praestat tamen hic forsan ἵνα τί δέ ; Cf. Pac. 409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον ; Plat. Symp. 205. ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι ; ἕνην A.G. ἕνην Bodl. 7. 8. ἕννην Bodl. 1. 6. προσέθηκεν G.R.V.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. Med. 4. vulg. Reis. Herm. (Dind.) Teuf. Bergk. προσέθηκε A. προσέθηκ' Cant. 1. προσέθηχ' Bentl. (ut numerosius) Hirsch. Kock. Mein. Dind. Herm. Epit. D. M. p. xvi. Recte, parum dubito. μέλε G.R.V. Mut. 1. Bodl. 6. 7. 8. μέλεε A. Mut. 2. 3. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 4. Cant. 1. 3. 4. Par. 1. μελαιε Cant. 2.

1193. ἡμέρα μία A.

1194. ἀπαλλάττοινθ'] διαλλάττοινθ' (i.e. *conciliarentur*, coll. Vesp. 1421.

ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
ΣΤ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;
ΦΕ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΣΤ. εὖ γ'. ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι | ἑκών) Hirschig. Kock. Mein. "Est verbum proprium in tali re, cum quis per compositionem aut alio modo se expedit e controversia aliqua et molestia." ERN. Cf. Plat. Legg. XI. 936 E. *ἐὰν δὲ εἰδέναι μὴ φῇ, τοὺς τρεῖς θεοὺς Δία καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Θέμιν ἀπομόσας ἦ μὴν μὴ εἰδέναι ἀπαλλαττέσθω τῆς δίκης.* "Plat. Polit. 304 E. *εἴτε πολεμητέον εἴτε διὰ φιλίας ἀπαλλακτέον.* Legg. XI. 915 C. *ἐὰν μὴ πρότερον . . . ἐν αἱρετοῖσι δικασταῖς ἀπαλλάττωνται* (*κατ.* vel *δι.* ?) *πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων.* Ib. 920 D. *ἐὰν . . . ἔμπροσθεν μὴ δύνωνται διαλλάττεσθαι.*" TEUF. Sic *ἀπαλλάττειν τινὰ*, *to get rid of a person, of a creditor.* "Isaeus 53, 36. *ἀπαλλάττειν τοὺς χρήστας.* Dem. p. 914, 4. *μόλις τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε.* p. 1249. *συλλέξας ἔρανον, ἐπειδὰν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω.*" MITCH.

1195. *ὑπομανιῶν τὴν νουμηνίαν* R. Latet forsan aliquid.

1197. *ἀρχαὶ* libri et vulg. *αἱ ἀρχαὶ* Athenaeus IV. 171 C., qui vv. 1196-1200 ex prioribus Nubibus citat. *ἄρχαὶ* Herm. Dind. &c. Schol: *ἀρχαὶ, οἱ ἄρχοντες.* *ἔνῃ* A.G. Bodl. 6. 8. *ἕνῃ* Bodl. 7. *ἔννῃ* Bodl. 1. *ἔνην τε καὶ νέαν* V.

1198. *γὰρ* (post *προτένθαι*) add. A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. Med. 4. om. R.S.V.X. Cant. 1. Harl. 3. Fortasse *δή*. *παθεῖν* A.G.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. Reis. Teuf. *ποεῖν* R. *ποιεῖν* V. Med. 4. Herm. Dind. Kock. Bergk. Mein. Si vera est vulgata, cf. 234. Eq. 864. Reisig. Conj. p. 251.

1199. *ἵν' ὡς τάχιστα* C.U.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Ar. Cant. 1. 2. 3. (gl. *ὅπως*) Harl. 2. 3. (gl. *ὅπως λίαν*) Par. 8. 20. Med. 4. Bodl. 4. (gl. *ὅπως λίαν*) 6. 7. 8. Br. Reis. Dind. *ὅπως τάχιστα* A.D.E.F.G.R.S.T.V.Φ. Mon. Par. 1. 19. Bodl. 1. 4 supr. Harl. 1. Herm. Wolf. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Kockius conferri jubet Ach. 756. *τοῦτ' ἔπραττον τᾷ πόλει, | ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.* Utrobique, inquit, *ὅπως* conjunctio finalis est. Hic certe malim *ἵν' ὡς τάχιστα* (*ut quamprimum*). Cf. e. g. Lys. 1009. *ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε.* Vel *ἵν' ὅπως τάχιστα . . .* Tentabam etiam *ὅπερ οἱ προτένθαι μοι ποιεῖν δοκοῦσ'· ἵνα | ὅπως τάχιστα . . .* *Ὅπως* glossema videtur ad *ἵνα* adscriptum. Cf. ad 58. Th. 285. *ὑφέλοιτο* A.

1200. *προυτένθησαν* Mut. 2. *προυτένθεσαν* Bodl. 1. 7.

1201. *εὖ γ', ὦ κακ.* vulg. *εὖ γ'· ὦ κακ.* recte Lenting., qui: "*εὖ γε* dicens filium collaudat; tum ad foeneratores [imo spectatores] apostrophen facit." Et sic Dind. ed. 1825. Walsh. Cf. 1150.

1202. *τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι* vulg. Herm. Dind. Malim sic interpungere: *τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,* &c. Et sic profecto distinguitur in Cant. 2. 3. Ita etiam Ko. Teuf. Mein. Nisi vera lectio est *τῶν σοφῶν, ὄντως λίθοι* (*stones indeed, very stones*), vel *τῶν σοφῶν, ἄχθος, λίθοι.*

ἀριθμὸς, πρόβατ᾽ ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι ;
ὥστ᾽ εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ᾽ εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
"μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ᾽ ἔφυς ὡς σοφὸς,
χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,"
φήσουσι δή μ᾽ οἱ φίλοι
χοἰ δημόται,
ζηλοῦντες ἡνίκ᾽ ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ᾽ εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἑστιᾶσαι.

ΠΑΣΙΑΣ.

εἶτ᾽ ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι ;

1203. ἀριθμὸς om. Mut. 2. Bodl. 7. πρόβατ᾽, ἄλλως . . . Kust. Br. Walsh. πρόβατ᾽, ἄλλως, . . . Herm. πρόβατ᾽ om. R. ἀμφορῆς R. V. Bodl. 6. 8. Cant. 2 pr. ἀμφορῇς A. ἀμφορεῖς G. Bodl. 7. Par. 3. 8. 19. 20. Leid. 5. νενησμένοι A.G.R.V.Δ.Φ.X. Cant. 1. 2 corr. 3. Harl. 1. 3. Urb. Elb. Par. 4. Bodl. 1. 4. 6. 7. Suid. in ἀμφορεαφόρους et νενημένην. Herm. Dind. &c. νενισμένοι Cant. 4. νενοισμένοι Harl. 2. Bodl. 3. Par. 2. νενασμένοι Bodl. 8. Par. 1. vulg. νενημένοι malit Bentleius. Cf. ad Eccl. 838. Alexin Athen. 562 B. συννενησμένος (ita Meinek. coll. Lobeck. ad Ajac. p. 318. συννενηγμένος PVL. συννενημένος Casaub. Dind.) πανταχόθεν. Thuc. VII. 87. τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ᾽ ἀλλήλοις ξυννενημένων. Xen. An. V. 4. 27. θησαυροὺς . . . ἄρτων νενημένων περυσινῶν.

1205. μοὐγκώμιον G.R.V.Θ. Par. 8. 19. 20. μ᾽ ἐγκώμιον A. Bodl. 1. 3. Simili crasi μοὔχρησεν Vesp. 159. μἐντοὔφασκεν Eccl. 410. οὑμοὶ Eq. 1003. οὑπιχώριοι Ran. 461. μἐντοὐγὼ 971. &c. V. Elmsl. Praef. Soph. Oed. R. p. viii.

1206. μακάρι᾽ vel μακάρτατ᾽ conj. Bergk. Qu. μακάριε Στρεψίαδες, ut duo cretici sint. Sed cf. Eur. Bacch. 565. μάκαρ ὦ Πιερία. στρεψιάδη Bodl. 6 pr. "Iterum metris lyricis utitur, quemadmodum jam v. 1154. fecerat. Στρεψίαδες per jocum dictum esse pro Στρεψιάδη annotavit scholiasta." DIND. [μακάρτατ᾽ etiam Westphal.] 1207. τ᾽ om. V.

1208. τρέφεις R. Mut. 2. Bodl. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. Reis. Herm. &c. ἐκτρέφεις A.G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Br.

1209. δ᾽ οἶμ᾽ οἱ (γρ. δή μοι in mar.) Cant. 1. Malim φήσουσι νῦν οἱ φίλοι (νῦν vel νυν in δὴ, ut solet, permutatum videtur, postea μ᾽ hiatus vitandi causa additum). Vel φήσουσιν, οἶμ᾽, οἱ φίλοι. In vulgata displicet pronomen post φήσουσι additum, quod omittit schol. Cf. Pac. 916.

1211. λέγων νικᾷς Harl. 2. Bodl. 6. Cant. 4 corr. Elb.

1212. εἰσάγων R.V. Bodl. 6. Harl. 2. Elmsl. (Ed. Rev. a. 1811.) Herm. recc. εἰσαγαγὼν A.G.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Bodl. 1. 7. 8. Ald. Br. Simile vitium Eq. 282. ἐξάγων (ἐξαγαγὼν libri omnes). Cf. Thesm. 930. δῆσον αὐτὸν εἰσάγων, et ad Av. 1078. Pl. 406. Vesp. 826. ἑστιάσαι A.

1214. ΠΑΣΙΑΣ] δανειστὴς A. et R. hic et posthac. εἶτ᾽ G.R.V. εἶτά γ᾽ A. Bodl. 1. 4. Harl. 1. ἄνδρα τινὰ Bodl. 7. αὐτοῦ A. χρῆν Reisk.

οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην — ΣΤ. τίς οὑτοσί;
ΠΑ. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
ΠΑ. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
ΣΤ. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο

1215. ἦν εὐθὺς A.T.U.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Par. 19. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. εὐθὺς ἦν G.R.S.V.Z.Φ. Mut. 1. Par. 8. 20. Cant. 1. Herm. Dind. recc. Praestat, opinor, vulgata. Cf. Vesp. 209. Eccl. 145. Alexis Athen. 244 D. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ . . . ἢ Δημέᾳ. Dobr. Adv. II. 259.

1216. ἀπερυθριᾶσαι G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 4. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. ἀπερυθριάσαι A. Bodl. 1. 6. Deinde γε addunt Bodl. 3. 6. 7. 8. Ar. Mut. 2. 3. Ald. Br. om. A.R.V. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 1. Mon. Suid. v. ἀπερ. Reis. Herm. &c.

1217. ὅτε A.G.R.S.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Bodl. 4. 6. 7. 8. ὅτι T.V.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. ὅτε γε Harl. 2. Bodl. 3. Par. 3. ἕνεκα A.D.G.R.V.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 8. 20. Cant. 1. 2 supr. 3. Harl. 1. Suid. in κλητεύει. Bentl. Br. Herm. &c. οὕνεκα W.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. Reis. Cf. ad 238.

1218. ἕλκω σ' ἐκκλητεύσοντα R. ἕλκω σ' ἐγκλητεύσοντα V. κλητεύοντα Cant. 3. Fortasse recte.

1220. γε add. A.G. Bodl. 3. &c. om. R.T.V. Bodl. 1. Harl. 1.

1221. ἀλλ' ἐκκαλοῦμαι X. De anapaesti caesura in ἀλλὰ καλοῦμαι v. Enger. Praef. ad Lys. p. xxv.

1222. ἕνην A.G. ἕνην Bodl. 7. 8. Bekk. &c. ἕννην Bodl. 1. 6.

1223. ὅτ' A. ἐς G.R.V. &c. εἰς A. δύ' ἡμέρας vulg. δύ' ἡμέρα R.(?) Cf. ad 1182.

1226. ὃν A.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. Ar. Cant. 1. 2. 3. 4. Par. 1. 4. 8. 19. 20. οὐ G.Z.X pr. m. Harl. 3 corr. Mut. 1. Bodl. 8. Ald. Gl. Cant. 2. 3. Harl. 3: ὅντινα ἐμέ.

1227. Qu. γ' ἔτ' ὤμνυς.

1228. τὸ χρέος. ΣΤ. μὰ Δί' οὐ γάρ πω Ald. Reis. μὰ Δί' οὐδέποτ'· οὐ γάρ πω Herm. μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω Dind. Bergk. Mein. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω Bodl. 6. 7. Br. Dind. ed. 1825. Walsh. Kock. Teuf. Lenting. μὰ Δί' οὐ γάρ· οὐ γάρ πω &c. conj. Kock. Verissima videtur scriptura μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω . . . Cf. Pl. 106. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος . . . Vesp. 1126. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον. 231. μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ'. Lys. 594. οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον. Thesm. 175.

Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
ΣΤ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;
ΣΤ. ποίους θεούς;
ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νὴ Δία,
κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.

μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε . . . Ran. 192. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν. 1045. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Xen. Mem. I. 4. 9. μὰ Δί'· οὐ γὰρ ὁρῶ (l. μὰ Δί' οὐ γὰρ . . .). Similiter Vesp. 217. νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν. 912. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'. Nec tamen displiceret altera scriptura, parum illa librorum auctoritate munita, νὴ τὸν Δί'· οὐ γάρ πω . . . Quanquam oriri illa potuisset ex prava interpunctione μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ &c. Redde: *Jurabam profecto, nondum enim hercle* &c. τὸ χρέος. ΣΤ. μὰ . . . A.D.F.R.V.X. Bodl. 1. 8. Ald. τὸ χρέος om. C.E.G.Δ.Φ. Mon. Ar. Elb. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 4. Par. 3. Leid. 5. &c. Glossa inepta ad v. praec. pertinens, quam jure delevit Brunck. μὰ τὸν Δί' C.E.W.Y. Δ.Ψ.Ω sec. m. Mut. 2. 3. Ar. Mon. Bodl. 3. 6. 7. Par. 2. 4. 20. Cant. 3 corr. 4. Harl. 2. 3. schol. Br. μὰ Δί' A.D.F.G.R S.T.U.V.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. 4. 8. Cant. 1. 3. Harl. 1. Par. 19. Ald. νὴ τὸν Δί' Par. 8. Cant. 2. (c. gl. μά) et gl. Vict. οὐ γάρ πω E.R.S.U.V.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. vulg. οὐ δῆτ'· οὐ γάρ πω A.D.F. T.Θ.X. Par. 1. 19. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 3. οὐδέποτ'· οὐ γάρ πω G.Z.Φ. Bodl. 4. Herm. πώ τοτ' A.D.F.T.Θ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8 corr. πώποτ' G.R.S.V. Bodl. 6. 8. Ar.

1231. ἄλλ' ἂν G.U.W.Y.Δ.Ψ. Bodl. 6. 8. Cant. 2. ἄλλο γ' ἂν A.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Bodl. 4. Leid. 5. Cant. 2. v. l. ἂν ἄλλο γ' Bodl. 3. 7. Mut. 2. Harl. 2. Leid. 5. ἂν ἄλλο γ' ἂν T. Bodl. 1. Harl. 1. ἂν (om. ἄλλ') R.S.V.

1232. ταῦτα θελήσεις V. ταυθελήσεις (s. τα) Bodl. 1. ταῦτ' ἐθέλεις Par. 2. 4. ἀπομῶσαι Bodl. 3. ἀπομόσεις Bodl. 6. κἀπομόσαι Bodl. 1.

1233. ΣΤ. ποίους θεούς; R. Legebatur, continuata Pasiæ oratione, ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; ΣΤ. τοὺς ποίους θεούς; Similiter apud Soph. Antig. 1281. e versu monometro inter trimetros posito τί δ' ἔστιν αὖ; trimetrum fecerunt librarii τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι; apud Euripidem autem Iph. Aul. 1133. ἔχ' ἥσυχος in libris quibusdam omiserunt. Monometro ἀλλ' οὐ σχολὴ in Acharn. 407. utitur Aristophanes. DIND. ὃν ἂν κελεύσω 'γώ σε. ΣΤ. τοὺς ποίους θεούς; Lenting. ἐὰν κελεύσω 'γώ σ' ὀμόσαι; ΣΤ. ποίους θεούς; Reisig. (cf. Conj. p. 76.) ποίους θεούς; ΠΑ. ὃν ἂν κελεύσω ἔγωγέ σε, | τὸν Δία . . . Bergk. ποίους θεούς; ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν. ΣΤ. νὴ Δία, | κἂν . . . Hirschig. ποίους θεούς; (reliquis ejectis) Herm. Dind. Kock. Teuf. Mein. Recte: cf. 1337. ἵνα κελεύσω Δ. 'γώ (corr. 'γωγε) Φ. ποίους A.G.R.S.T.V.Θ.Φ.Ω. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 1. 19. Urb. τοὺς ποίους W.Y.Δ.X.Ψ. Bodl. 3. 6. 7. 8. Par. 8. 20. θεοὺς om. Harl. 3.

1234. ἑρμῆ Cant. 1. 2. 3. Bodl. 1. Harl. 3 pr.

1235. κἂν A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. καὶ R.S.V. προσκαταθείην A.G.R. Bodl. 1. 8. Ar. &c. προκαταθείην V. Mut. 2. 3.

ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
ΣΤ. ἁλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
ΠΑ. οἴμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἓξ χόας χωρήσεται.
ΠΑ. οὔ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἥσυχος·
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν;

Par. 3. Leid. 5. Bodl. 6. 7. γ' om R. add. A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Suidas in προσκαταθείην.

1236. τοίνυν γ' Harl. 3. ἕνεκ' A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. οὕνεκ' Bodl. 3. 7. Harl. 2. 3. Leid. 5. Cant. 3. Mut. 2. Cf. ad 238.

1237. ἁλσὶν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. Br. &c. ἁλσὶ A. et Choerob. I. 269. Ald. ὄνοιτ' Choerob. l. c.

1238. οἴμοι ὡς G. χοὰς A. Cant. 2 corr. 4. Harl. 3. Ald. χοᾶς R.V. Cant. 2 pr. 3. Bodl. 4. Par. 1. 2. Leid. 5. schol. Bergl. Br. Herm. χόας (ab χοῦς) Elmsl. Dind. recc. et sic, ni fallor, G. Bodl. 6. 7. 8. Cf. schol. ad Ach. 960. Suid. in v. et ad Eccl. 45. Eq. 95. Accusativus pluralis vocis χοεὺς foret χοέας, ut βασιλέας a βασιλεύς.

1240. καταπροΐξει A.G. Par. 8. &c. Ald. Correxit Bentleius. θαυμασίως γ' A. Par. 1. Reisig. γ' om. G.R.V.Δ.Φ.X. &c.

1241. καὶ] Malim ὡς. Quam correctionem confirmat quodammodo lectio γελοίως pro γέλοιος in A. γελοῖος G.R. Par. 8. 19. 20. γελοίως A.V. Par. 1.

1242. ἦν μὴ A. Par. 1. τούτῳ temere Kock.

1243. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μὴ C.U.W.Y.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Med. 4. Bodl. 8. Ald. et (om. μοι) S.T.V.Θ.X.Ω. Bodl. 1. Par. 20 pr. Dind. Bergk. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματα, εἴτε μὴ Bodl. 6. 7. εἴτ' ἀποδώσεις τὰ χρήματα, εἴτε μὴ R. Par. 18. εἴτ' ἀποδώσεις δὴ τὰ χρήματ', εἴτε μὴ Par. 8. Cant. 1. 3. Herm. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματα, εἴτε καὶ μὴ Elb. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματα εἰπέ μοι εἴτε μὴ (sic) Ar. εἴτε γ' ἀποδώσεις τὰ χρήματ' εἴτε μὴ A.D.E.G.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 1. 19. (χρήματα) Br. Reis. Kock. Teuf. Mein. Vera scriptura videtur esse, εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα. Quum male transpositum esset τὰ χρήματα, metri sustinendi causa alii εἴτε γ', alii μοι interpolarunt. Cf. Aesch. Ag. 261. σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη. Eum. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην. 612. ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ &c. Confer tamen 1267. ἀλλά μοι τὰ χρήματα | τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον &c.

1244. νῦν A. ἡσύχως (γρ. ἥσυχος in mg.) Bodl. 4.

1246. ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ A.G. Ald. ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ Br. Herm. Dind. ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ; Beer. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Quae lectio in scholiis memoratur. μοι R.X. Par. 8 supr. Bentl. Br. Reis. Herm. Dind.

ΜΑΡΤΥΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
ΣΤ. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τἀργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἐστι; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.
ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενὶ,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
ΠΑ. οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ σοί γ' ἴσθ' ὅτι

σοι A.G.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 19. Ar. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. Kock. Teuf. Bergk. Mein. *σοι δοκεῖ μοι* F.T. Bodl. 1 (supr. *σοι* et *μοι*) Harl. 1. Glossa *ἐμοὶ* in Cant. 2. Harl. 2. Bodl. 3.

1247. *ἀπαιτῶν* R.S.V.Θ. *ὁ ἀπαιτῶν* Y. Med. 4. *ὁ 'παιτῶν* A.E.F.T. Mut. 2. Cant. 2. 3. 4 corr. Harl. 2. 3. Ar. Par. 3. 4. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. *ὠ 'παιτῶν* D.F.G.U.W.Z.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Br. *ἁ'παιτῶν* Herm. *ἀπαιτῶν* Dind. &c. *λέγω* Mut. 1.

1248. *ὅτι* Harl. 1. Bodl. 1. 3. 4. &c. *ἐστιν* A.

1249. *ἀργύριον* A. Bodl. 3. 6. Ar. Elb. Cant. 1. 2 pr. 4. Harl. 2. *τἀργύριον* G.R.V. Bodl. 1. 4. 7. 8. vulg. Fort. *μ' ἀργύριον*.

1250. *οὐδ' ἂν ὀβολὸν* A.C.E.F.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Elb. Ar. Par. 1. 2. 4. 8. 20. Med. 4. Leid. 5. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Br. &c. *οὐδ' ὀβολὸν ἂν* D.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 19. Ald. *οὐδ' ὀβολὸν* (om. *ἂν*) G.Θ.X. Mon.

1252-3. Inverso ordine in R.

1252. *οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις* A.G.R.S.T.V.W.Z.Δ.Θ.Ψ.Ω. Bodl. 1. *οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις* Y.Φ. Bodl. 6. 8. *οὐκ ἂν ἀποδώσεις* X. Bodl. 7. *οὐκ ἂν ἀποδοίης* Suid. in recta serie. prob. Bentl. (qui: "Repetere verba est hominis irati.") Praestat, opinor, *οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Itane vero non reddes argentum?* Anglice, *You will not then . . .?* In hujusmodi enim locis negatio confidenter exspectatur. Cf. Thesm. 8. *οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ';* Av. 91. *οὐκ ἆρ' ἀφῆκας . . .;* Eccl. 672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι;* 462. *οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἆρα πρᾶγμά μοι;* Soph. Aj. 1238. *οὐκ ἆρ' 'Αχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;* Phil. 106. *οὐκ ἆρ' ἐκείνῳ γ'* (*'στ'* ?) *οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;* 114. *οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων σφ', ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;* Cf. ad Vesp. 299. *ὅσον γ' ἔμ'* T. Mut. 3. Bodl. 1. 6. Br. *ὅσον γέ μ'* A.G.R.S.U.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. Bodl. 7. 8. Ald. Reis. Herm. recc. Praestat, opinor, *ὅσον γ' ἔμ'*. V. annot. exeg. Qu. *οὐχ, ὅσα γε κἄμ' εἰδέναι.*

1253. *ἀπολιτταργιεῖς* Bodl. 1. Qu. *ἀπολιθαργιεῖς*. Sed *λιταργιοῦμεν* est Pac. 562.

1254. *ἀπὸ τῆς θύρας* habet A. in marg. *καί τοί γ'* C.F corr. W.Y. Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 20. Ald. *καὶ τοῦτ'* A.D.E.F pr. G.R.S.U corr. V.Φ. Urb. Mut. 1. Bodl. 4. Med. 4. Mon. Par. 1. 19. Harl. 2. v. l. Br. Herm. Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. *καὶ τοῦτό γ'* T. Bodl. 1. Harl. 1. *καὶ σοί γ'* optime Reisig. *κἆτ', εὖ ἴσθ' ὅτι*

θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
ΣΤ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἰώ μοί μοι.
ΣΤ. ἔα.
τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

Elmsl. ad Ach. 611. Gl. Cant. 3. et Harl. 3: *γίνωσκε*. Particulis conjunctis *καίτοι γε* non utuntur Attici (cf. ad Ach. 611). Certissima videtur Reisigii conjectura, in quam et ipse incideram. Cf. 1136. *θείς μοι πρυτανεῖ'*. 1180. *θήσειν τὰ πρυτανεῖα . . . μοι.* *ἴσθ'* A.C.D.E.G.R.S.T.U.V. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Harl. 1. Urb. Par. 1. 8. 19. *οἶσθ'* Mut. 1. Cant. 1. 3. 4. Harl. 3. Par. 2. 20. Bodl. 4. Gl. Cant. 3: *γίνωσκε*.

1255. *θήσω σοι πρυτανεῖ'* Harl. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Cf. ad 1254.

1256. *προσαποβαλεῖς* A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Par. 9. 18. 19. schol. vulg. Dind. recc. *καὶ προσαποβαλεῖς* R. Par. 8. 20. Cant. 1. 3. *καὶ προσαπολεῖς* V. Herm. Dind. (Ox.) Quod quodammodo defendi potest ex v. 1181. *ἀπολοῦσ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες.* Sed causa erroris fuit *προσαποβαλεῖς* in *προσαπολεῖς* (cf. 1181) permutatum; quo facto *καὶ* metri sustinendi causa additum est.

1257. *τοῦτ' οὐχὶ* Mut. 1. *τοῦτο οὐχὶ* Mut. 3.

1259. *'Αμ.* praef. Bodl. 1. *ἕτ. δαν.* Bodl. 8. *ἰώ μοι μοι* (sic) A.

1260. *ἔα* semel A.G.R.S.T.V. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. &c. Ald. *ἔα* ter E. Mon. Elb. Bodl. 6. prob. Br. *ἔα* quater Par. 2. 4. *ἔα* bis (Amyniae cont.) Ern. Teuf. Praestat forsan *ἔα ἔα* (vel *ἆ ἆ*), ut in Pac. 60. Th. 699. Av. 327. Semel tantum ponitur Th. 1009. Sic *ἆ ἆ* Vesp. 1379. Pl. 1052. sed semel *ἆ* Pl. 127. *τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν* A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. *τίς οὗτος . . .* X. *τίς ἔσθ' ὁ θρηνῶν οὗτος* R.S.V. Quam librarii conjecturam esse senarium ab *ἔα* incipientem utcunque restituentis arbitratur Dind. Mihi quidem probabilius videtur senarium *τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν;* &c. interpolando effecisse librarium, qui *ἔα* Amyniae tribueret, ut in nonnullis libris tribuitur. Vera scriptura videtur esse, *ἔα* (vel *ἆ ἆ*), *τίς οὗτός ἐσθ' ὁ θρηνῶν;* Versum sic exhibet Teuffel: *τίς ἔσθ' ὁ θρηνῶν οὑτοσί ποτ';* &c. Cf. ad Vesp. 973. *οὔ τί που* A.D.G.R. S.V.Φ. Par. 1. 19. Med. 4. Br. *ἤ τί που* T.W.Y.Z.Θ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Ald. *ἤ τί που* Δ. *ἤ τοι που* Ar. *ἤ που* X.Ω. *μὴ οὖν* Schol. ad Dion. Chrys. II. 651. Gl. in. Θ: *μὴ ἆρα*. Gl. in Φ: *ἆρα*.

1261. *δαιμόνων τις* X. Bodl. 7.

1262. *τίς δ'* A.Δ. Par. 4. *τί δ'; ὅστις* conj. Mein. ed. Kock. Sed cf. Soph. Oed. R. 1056. *τί δ'* (al. *τίς δ'*) *ὅντιν' εἶπε* (sc. *ἐρωτᾷς*);

1263. *σεαυτὸν* G.Δ.Ψ. Bodl. 8. Elb. *σαυτὸν* R.S.T.V.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2.

ΑΜ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
ΣΤ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
ΑΜ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. ἁδανείσατο.
ΣΤ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
ΣΤ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. τί δαί;

Bodl. 3. 6. σαυτοῦ A. Bodl. 1. 7. σεαυτοῦ Par. 1. Mut. 3. νυν G. Bodl. 6. 7. 8. νῦν A.R.V. Mut. 1. 2. 3. οὖν malebat Duker.

1264. δαῖμον A.G.R.V.Φ.X. Bodl. 6. 8. &c. δαίμων Δ. Bodl. 7. θραυσάντυγες] Schol: Εὐφρόνιος παρὰ Ξενοκλεῖ φησιν εἶναι τὸ χρυσάντυγες (χρυσάμπυκες R. χρυσάμπυχες V.), ἐξ οὗ παραπεποιῆσθαι τὸ θραυσάντυγες. Wagner (Fr. Trag. Gr. III. 95) ὦ Τύχαι χρυσάμπυκες dixisse Xenoclem suspicatur, coll. Pindar. Ol. VII. 64. χρυσάμπυκα . . . Λάχεσιν. Pyth. III. 89. χρυσαμπύκων . . . Μοισᾶν, quum praesertim τύχαι χρυσάντυγες vix aptam sententiam praebeat.

1266. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' . . . Ald. Br. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. τί δὲ Τληπόλεμός σε πώποτ' . . . Herm. Bo. Praestat forsan τί δὲ δή σε Τληπόλεμός ποτ' . . . ; vel τί γάρ σε Τληπόλεμός ποτ' . . . ; δαὶ G.R.U pr. m. Z.Φ. Bodl. 6. 8. δὲ A.S.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ pr. Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. 3. Harl. 2. Par. 3. 8. 20. Leid. 5. δὴ Ψ corr. om. Par. 19. ποτ' A.G.R.T.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. πώποτ' S.V. om. Mut. 2. σε πώποτ' Par. 8. 19. 20. Bodl. 4. Cant. 3. κακῶν unus W.

1267. ὦ τᾶν A.G.S.T.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. ὦ 'τᾶν Bodl. 8. Junt. ὦ τὰν Bodl. 7. ὦ 'τὰν Ald. Br. ὦ 'ττᾶν Bodl. 6. Cf. Eccl. 1005. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν (ὦ τᾶν Bentl. &c.).

1268. ἃ 'λαβεν A. Cf. 1306. ἁδανείσατο. Ran. 527. ἅδωκας. Thesm. 542. ἁγίγνωσκον.

1269. om. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Cancellis includit Bergk. ἀλλ ὡς A. τε A.G. Bodl. 6. 8. &c. γε R.V. Bodl. 1. Harl. 1. 2. Cant. 1. 3. Teuf. Male. πέπραγά τι Herm. Male.

1270. ταῦτα om. X. ἃ δανείσατο A.

1271. εἶχες ὄντως A.X. Par. 1. γ' ἐμοὶ G.S.V. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. γέ μοι A.R.T.Y.Z Ψ. Bodl. 7. Mut. 1. δοκεῖς A.G.R.S.T.V. Par. 8. Bodl. 1. 7. 8. δοκεῖ Cant. 4. Bodl. 6.

1272. ἵππους R.V. Herm. &c. ἵππους γ' A.G.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. Harl. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. et haud dubie reliqui omnes. vulg. Reisig.

1275. ὑγιαίνοις Mut. 1. Cant. 3. Bodl. 1. 7. Gl. Cant. 3: ὑγιῶς ἔχεις. Legerim οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ καὐτὸς (*etiam ipse, per te ipsum, per morbi vim*)

ΣΤ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
ΑΜ. σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γ' ἐμοί,
εἰ μἀποδώσεις τἀργύριον. ΣΤ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
ΣΤ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. ἀλλ', εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον

&c. Cf. Th. 920. οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς. Bergkii conjectura σύ γ' αὖθις ὑγιανεῖς inepta est. Haec Amyniae continuanda esse suspicatur Meinekius. Idem pro τί δαί fortasse ἰαί (?) reponendum putat, cum sequentibus connectendum. "Non currus modo tuus videtur laborasse, sed etiam tu ipse; ne tua mens quidem videtur sana." TEUF. Cf. Pl. 364. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

1276. ὥσπερ] ὥνερ conj. Mein.

1277. Ἑρμῆ Bodl. 6. Mon. Elb. aliique Dobraei. non A.G.R.V. Bodl. 1. 7. προσκεκλήσεσθαί γέ μοι A.G.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 4. 6. 8. Harl. 1. Par. 8. 17. 19. 20. Suid. s. v. προσκ. vulg. Reis. Dind. Bergk. Mein. προσκεκλεῖσθαί γέ μοι Leid. 5. προσκεκλήσεσθαί γ' ἐμοὶ T. Mut. 3. Mon. Elb. Kock. Cobet. προσκεκλῆσθαί μοι X.Ω. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Par. 3. προσκεκλῆσθαί μοι δοκεῖς R.S.V. Hermann. et Teuf. ("In jus vocatum iri illum tam certum esse dicit, quam si jam sit in jus vocatus." HERM.) πρὸς κεκλῆσθαί μοι (c. gl. ἐγκληθήσεσθαι δοκεῖς) Harl. 2. Gl. A: δοκεῖς. Corruptelam fecit invectum ex interpretatione δοκεῖς. Cf. ad 1260. Ceterum praestat γ' ἐμοὶ potius quam γέ μοι: utrumque enim pronomen emphaticum hic est. Cf. 1385. σὺ δ' ἐμὲ (non σὺ δέ με).

1278. εἰ μὴ ἀποδώσεις A.G.R.S.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 19. Ald. εἰ μὴ 'ποδώσεις V. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. Bentl. Br. Herm. εἰ μἀποδώσεις Dind. recc. "Veram crasis exprimendae rationem libri antiqui non raro servarunt in μὴ ἀλλὰ particulis in μἀλλὰ contractis." DIND. νυν G. Bodl. 6. 7. 8. νῦν A.R.V.

1279. πότερα (supr. ον) Bodl. 1. πότερα reliqui omnes. ἀεὶ A.G.R.V. Bodl. 1. 7. Cant. 4. Harl. 1. Par. 1. Herm. &c. αἰεὶ Bodl. 6. 8. vulg.

1280. ὕδωρ ὕειν Mut. 2. ὕδωρ om. A.

1281. ταὐτὸ τοῦθ' Δ.Φ.X. Bodl. 6. 8. Mut. 1. ταυτὸ τοῦθ' (sic) A. ταὐτὸ τὸ θ' R. αὐτὸ τοῦθ' Cant. 4. Mut. 2. 3. Par. 4. Bodl. 7. Herm. αὐτὸ τὸ Bodl. 1. Cf. ad 697. Pl. 153.

1282. οὐδέ μοι A.G.Δ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. οὐδέν μοι R.S.T.V.

1285. τἀργυρίου A.F.R.S.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ar. Ald. vulg. ἀργυρίου E.G.Z.Φ. τἀργύριον Harl. 3. In libris nonnullis comma post τἀργυρίου positum (et sic Reisig.), in G. et Bodl. 3. post μοι, in A.F. post σπανίζεις. Omnem interpunctionem tollit Teuf. Meinekius γοῦν pro μοι exspectabat. Legendum, ni fallor, sic: ἀλλ', εἰ σπανίζεις (vel

ἀποδοτέ'. ΣΤ. οὗτος δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίγνεται
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον' εἶναι. ΣΤ. κᾆτα πῶς
αὕτη μὲν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλέον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;

σπανίζετ') ἀργυρίου, τὸν γοῦν τόκον | ἀποδοτέ' (gl. μοι, cf. ad 1243). Vel ἀλλ', εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου γε τὸν τόκον | ἀποδοτέ'. Dubito autem an σπανίζειν unquam absolute ponatur, sine addito genitivo. Cf. ad v. prox.

1286. ἀπόδοτε R.S.V.Z. Herm. Dind. recc. ἀπόδος γε U.W.Y.Δ.Ψ. (γε in ras.) Mut. 3. Par. 20. Bodl. 6. 8. Cant. 1 corr. vulg. Reis. ἀπόδος (sine γε) A.G.T.Z.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. 2. Med. 4. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. 3. 8. 19. Harl. 1. 2. Cant. 1 pr. τοῦτο δ' ἔσθ' A.R. Bodl. 6. 7. 8. vulg. τοῦτ' ἔσθ' S.V. τί τοῦτο δ' ἔσθ' G.Φ. Med. 4. ἀπόδος. τί τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος; ἢ θηρίον; conj. Mein. Legendum forsan ἀπόδος. ΣΤ. τί δ' οὗτός ἐσθ' ὁ τόκος; τί θηρίον; Vel ἀπόδος. ΣΤ. τί δ' ἐστὶν οὗτος (vel ἐτεὸν) ὁ τόκος θηρίον; Vel potius ἀποδοτέ' (vel ἀπόδοτον). ΣΤ. οὗτος δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον; Cf. Eccl. 1012. ἀναγκάσει τουτί σε. ΝΕ. τοῦτο δ' ἔστι τί; Displicet hic τοῦτο. Si verum est ἀπόδοτε, Strepsiadem ejusque filium alloqui putandus erit Amynias. Sed vix in eadem sententia conjunxisset noster σπανίζεις et ἀπόδοτε.

1288. τἀργύριόν γ' Mut. 1. ἀεὶ A.G.R.V. Bodl. 1. 7. αἰεὶ Bodl. 6. 8. Mut. 1. vulg. γίνεται ἀεὶ Par. 1. (non A.) γίγνεται R.V. Mut. 1. 2. 3. &c. γίνεται A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8.

1289. ὑπορρέοντος A.C.D.E.G.R.V. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Suid. v. τόκος. ἐπιρρέοντος Bodl. 7. Dawes. M. C. p. 159. Librarii oculus ad 1294 erraverat.

1290. ὅτι A.G.R.V. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Harl. 2 corr. ὅτε Mut. 1. Harl. 2 pr. Ar. Bodl. 3 pr. m. Leid. 5. Porson. (*unquamne?*) Cf. Plat. Eryx. 401. ἢ ἔστιν ὅ τι χρώμεθα . . . τῷ διαλέγεσθαι . . .; Ibid. ἔσθ' ὅ τι ἂν ᾖ αὐτῶν τούτων δέοιτο . . .; Heind. ad Plat. Gorg. § 129.

1291. πρὸ τοῦ R.V. Bodl. 6. 7. 8. προτοῦ A. πρότου G.

1292. δίκαιον] Mendosum videtur. Conjicio δυνάτ' αὐτήν. Cf. Lys. 565. πλεῖον R. πλέον Cant. 3. πλείονα alii.

1293. γίγνεται R.V. γίνεται A.G.T. Par. 8. Bodl. 1. 6. 7. 8.

1294. πλείων A.G.R. Bodl. 6. 8. πλέων Mut. 2. Bodl. 7. πλειόνων V.

1295. ποῆσαι A.R. πλεῖον A.G.R.V. &c. vulg. πλέον Mut. 1. Dind. πλεῖστον Bodl. 4. 6. Malim πλέον, ut in 1288. Eccl. 1063. 1094. Pl. 531. &c. Sed πλεῖον, metro postulante, legitur Eccl. 1132. Cf. ad 1292.

1296. ἀποδιώξει σαυτὸν Φ pr. Elmsl. (ad Ach. 278.) Dind. Mein. ἀποδιώξεις αὐτὸν G.X. Par. 19. Med. 4. ἀποδιώξεις σαυτὸν A.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Ψ.Ω.

φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤ. ὕπαγε· τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;
ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ᾄξεις; ἐπιαλῶ

Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. vulg. Herm. Kock. Teuf. Bergk. *ἀποδιώξεις* defendere conatur Reisig. (Comm. Crit. p. 252) ex Xen. Anab. I. 4. 8. *οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω* (ubi legendum suspicor *οὐκ ἔγωγε μὴ* . . . vel *οὐκ ἐγὼ μὴ* . . ., ut *διώξω* aoristus sit). Bentleius conj: *οὐκ ἀπολιβάξεις αὐτόθ'*, coll. Av. 1467. ("Quomodo enim ipse se *ἀποδιώκοι*? duo sint necesse est.") Idem postea vulgatam tuetur, coll. Av. 1020. *οὐκ ἀναμετρήσει σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;* *ἀπὸ* U corr. W.Y.Δ.X.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Elb. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Ar. Herm. Dind. &c. *ἐκ* A.E.G.R.S.T.V.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 8. Cant. 1. 3. Par. 4. 8. 19. 20. Harl. 1. Leid. 5. Ald. Br. Cf. 1254. Vesp. 456. Pac. 1221. et ad Av. 991. Saepissime confundi cognatas praepositiones, ut *ἀπὸ* et *ἐκ*, *εἰς* et *πρὸς*, monet Porsonus Opusc. p. 181.

1297. "*ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι* testi tribuebantur. Correctum ex A.B.D.R.V." DIND. Ita etiam G. Bodl. 6. 7. 8. Eadem formula Pl. 932. Ran. 528. &c.

1298. *σαμφόρα* Δ.Ψ. Bodl. 8. Cant. 1 supr. vulg. *σαπφόρα* A.G.T.U.Y.Z. Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Par. 1. 2. 4. 8. 19. 20. Elb. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2 corr. 3. Leid. 5. *σαπφόρους* Bodl. 6. *πασία* (sic) R.S.V. "Quorum V. saepius in hoc colloquio Pasiae tribuit quae Amyniae sunt." DIND. Cf. 30-1.

1299. *ἐστι* A. *ἄξεις ἐπὶ ἀλῶ* G.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. *ἄξεις ἐπὶ ἄλω* A. et (*ἄλω*) Med. 4. *ἄξεις ἐπιάλῶ* (sic) R. *ἄξεις ἐπιαλῶ* Θ. Bodl. 8. Ald. *ἄξεις ἐπί σ' ἀλῶ* D. Par. 19. *ἄξεις ἐπεὶ ἀλῶ* C.E.F.S.T.U.V. (*γρ.*) W.Y.Z.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Elb. Par. 2. 3. 4. 8. Bodl. 3. 4. 6. 7. Cant. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Leid. 5. *ἄξεις ἐπεὶ ἀλῶ* Δ. *ἄξεις ἐπεί γ' ἀλῶ* Cant. 1. Par. 20. *ἄξεις ἐπεὶ ἀλῷ* Ar. *ἄξεις ἐπὶ ἄλλων* V. *ἄξεις; ἐπεὶ ἐλῶ* (*nam impellam te*) Kust. Berg. *ἄξεις; εἶτ' ἀλῶ* Reisig. *ᾄξεις; ἐπί σ' ἀλῶ* Br. *ἄξεις; ἐπιαλῶ* Wolf. *ᾄξεις; ἐπιαλῶ* Herm. Dind. recc. Duae videntur esse lectiones ap. schol. *ἄξεις* (vel *ᾄξεις*); *ἐπιαλῶ* (*ἐπεὶ ἐλῶ*) . . . *σε τὸν σειραφόρον*, et *ἄξεις ἐπὶ ἄλων* . . . *σὺ τὸν σειραφόρον;* Locus obscurior et nondum sanatus, ut videtur. Ipse tentabam: *ᾄξεις; ἢ 'μβαλῶ* (vel *ἐμβαλῶ*). (Pind. P. VIII. 235. *ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ κέντρον αἰανές.*) Vel *ᾄξεις; ἐπιβαλῶ.* (Sc. *τὸ κέντρον*, vel *τὴν μάστιγα*, vel simile quid. In marg. cod. Mon. post *ἐγὼ* (1301) additum *ἐπιβαλών σοι τὴν μάστιγα καὶ δέρων τὸν πρωκτόν.* Cf. Vesp. 1348. Pac. 432. Lys. 439. *εἰ . . . ταύτῃ μόνον | τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς.* Hom. Od. ζ'. 320. *νόῳ δ'* [i. e. *ἐπιστημόνως*] *ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.* ο'. 182. *ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν.* Phrynich. ap. Schol. Av. 1463. *Κερκυραῖαι δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.* Xen. Rep. Lac. II. 8. *πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλε τῷ ἁλισκομένῳ.* Sic *πληγὰς ἐπιτιθέναι* in Nov. Test. et alibi.) Vel *ᾄξεις; ἢ θενῶ.* (Eur. Herc. 948. *δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα | κἄθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χερί.*) Vel *ᾄξεις; ἢ 'ξελῶ.* Vel *ᾄξεις; ἢ ἀπελῶ.* Vel potius *ᾄξεις; ἀπό σ' ἐλῶ . . . γε* &c. Vel *ᾄξεις; ἤ σ' ἐλῶ . . . γε* &c. (Cf. schol: *ὅπερ ἐστὶν ἐλάσω σε καὶ διώξω σε κεντῶν* &c.) Vel *ᾄξεις; ἀπό σ' ὀλῶ.* Vel denique *ᾄξεις; ἐπαγάγω . . .;* (Sc. *τὸ κέντρον.* Eur. Hipp. 1194. *ἐπῆγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβὼν | πώλοις ὁμαρτῇ.*) Quod si vera scriptura est *ἐπιαλῶ* (sc. *τὸ κέντρον*, *immittam, injiciam, stimulum;* Anglice, *I will lay on* the goad or whip), cf. Hom. Od. ι'. 288. *ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν.*

κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλον ἄρα σε κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖσι τοῖς τροχοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΧΟΡΟΣ.

οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ στρ.
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
λήψεταί τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-

ο'. 475. *ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.* Od. χ'. 49. *οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα.* Od. β'. 316. *πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.* Arist. Fr. 461. *οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν ἂν* (sic Mein.). Phryn. com. Mein. II. 581. "Alia verbi forma *φιαλεῖν* utitur in Vesp. 1348. et Pace 432. ad quos locos v. schol." DIND.

ᾄξεις R.S.T.V. *ἄξῃς* Bodl. 6. *ἄξεις* A.G. Bodl. 1. 7. 8. et reliqui omnes, opinor. *ᾄξεις;* Bentl. (cui latere hic videtur phrasis aliqua ad aurigationem pertinens). Br. Herm. &c. Vera scriptura videtur *ᾄξεις.* Cf. Ran. 1001. *ἀλλ' ὅπως . . . μᾶλλον μᾶλλον ᾄξεις* (*ἄξεις* vulg.). Utraque scriptura agnoscitur in scholiis.

1301. *σ' ἄρα κινήσειν* A.D.E.G.R.S.V.Z.Θ.Φ. Mut. 1. Par. 19. *ἄρα κινήσειν σ'* C.F pr. m. T.U.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Med. 4. Mut. 2. 3. Ald. *ἄρα σε κινήσειν* F sec. m. Par. 8. 20. Cant. 1. Herm. Reis. Lenting. Cobet. *σ' ἆρα κινήσειν* Br. Dind. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Cf. Herm. Praef. Soph. Oed. C. p. xxii. In nullo codice, ni fallor, legitur *ἆρα.* Usus autem loquendi postulat hic *ἄρα*, non *ἆρα.* Cf. Ran. 268. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.* Ach. 347. *ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς.* Soph. Ph. 1083. *ὥς σ' | οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας, | λείψειν σ' οὐδέποτ'.* In sententia interrogativa locum habet *ἆρα*, ut in Vesp. 460. *ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ;* Cf. ad Ach. 347. Vesp. 460.

1302. *αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι* G.R.T.U.W.Y.Z.Φ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. *αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖς* A.S. *αὐτοῖσι τροχοῖς τοῖς σοῖς* V. *αὐτοῖσι τροχοῖς τοῖς σοῖσι* Δ.X.Ω. *αὐτοῖσι τοῖς τροχοῖσι* Elmsl. n. ms. Recte, opinor, idemque ipse conjeceram. Tentabam etiam *αὐτοῖσι σοῖς τροχοῖσι*, et *αὐτοῖς τροχοῖσι σοῖσι.* Sed in hujusmodi locis nunquam, opinor, additur pronomen possessivum; articulus autem modo additur, modo omittitur. *ξυνωρίσι* R.

1303. *φαύλων* Harl. 3 corr. sec. m.

1304. *ὅδ' ἐρασθεὶς* A.C.D.E.G.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 4. Mon. Par. 2. 4. Leid. 5. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. &c. Ald. Br. Herm. Bergk. (Dind.) Teuf. *ὅδ' ἐραστὴς* Par. 1. 3. Crat. Farr. *ὅδ' ἐξαρθεὶς* Reis. Kock. Mein. Dind. *ὅδε χρήστας* ingeniose Reisk. (sed ita postularetur articulus). Qu. *ὅδ' ἐπαρθείς* (cf. 810. 1457). Cf. ad v. antistr. 1312. Idem metrum vv. 1346. 1348. 1350 = 1392. 1394. 1396.

1305. *ἀποστερῆσαί τε* A.Θ. Par. 19. 20.

1306. *ἃ δανείσατο* A.

1308. Ita constituit Bergk: *κοὐκ . . . | πρᾶγμ' . . . σοφιστήν.* et in anti-

του ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως
ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ' ἐξαίφνης κακὸν λαβεῖν τι.
οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ ἀντ.
πάλαι ποτ' ἐθήρα,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν

stropha 1315. *τοῖσιν . . . | ξυγγένηται . . . παμπόνηρα.* *λήψεταί τι* Φ. (ni fallor) Herm. &c. *τι λήψεται* A.D.G.Z.Θ.Ω. Par. 1. 8. 19. Mut. 1. Urb. Bergk. *λήψεται* (om. *τι*) R.S.T.U.V.W.Y.Δ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Med. 4. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. vulg. *τουτονὶ* conj. Bergk.

1309. *σοφιστὴν ὧν* (nisi quod *ἀνθ'* ante *ὧν* interpolatum in Δ.) libri et vulg. *σοφιστὴν ἴσως | ἀνθ' ὧν* Reis. Dind. Kock. Mein. *σοφιστὴν, ἀνθ' ὧν* Bergk. *σοφιστὴν* * * | * *ὧν* Herm. *σοφιστὴν* ∪ — ⊻ | ⊻ *ὧν* Teuf. Vera correctio videtur *ἀνθ' ὧν*. Cf. Pl. 434. *ἀνθ' ὧν . . .* Quod ad *τοῦτον . . .* ita illatum, cf. Soph. El. 375. *εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν | ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.* *ποήσει* A.

1310. *τι κακὸν λαβεῖν* libri et vulg. *κακὸν λαβεῖν τι* Herm. (Dind.) Teuf. Kock. Bergk. *λαβεῖν κακόν τι* Herm. (olim) Mein. Dind. *κακόν τι πάσχειν* Reis.

1311. *αὐτὸν* add. A.D.E.G.R.V.Z.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 3. Ar. &c. om. C.Y.Δ. Bodl. 6. 7. 8.

1312. *ἐζήτει* A.G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. Ald. Br. Reis. Kock. Teuf. Mein. Dind. *ἐπεζήτει* R.S.T. (fort. *ἐξ.*) V. *ἐξεζήτει* Bodl. 1. Cant. 1. et fort. T. *ἐπήτει* Herm. Bergk. *ἐπέζει* (Dind.) *πάλαι γ' ἐπόθησεν* Kayser. Versus strophicus est 1304. *γέρων ὅδ' ἐρασθείς.* Ipse tentabam *ἐθήρα*, cujus glossema fuerit *ἐζήτει*. (Cf. Soph. Oed. R. 542. *τυραννίδα | θηρᾶν*, ubi varia lectio *ζητεῖν* memoratur. Cf. supra 358. *θηρατὰ λόγων φιλομούσων.* Adagium *Ἀδύνατα θηρᾷς* Mant. Prov. I. 1. Nisi malis *ἐθήρευ'*, vel *ἐθηρᾶτ'*, vel *πάλαι ποτὲ θηρᾷ*.) Vel *ἐδίφα*. (Theophr. Char. XI. 2. Cf. composita *ἐρεβοδιφᾶν* supra 192, *μηχανοδίφης* Pac. 790, *πραγματοδίφης* Av. 1424. et nostrum *to dive, dive into*. Bene autem inter se respondent *εὑρήσειν* et *ἐδίφα*. Eandem conjecturam facit Walsh, rarioris verbi glossemata habens *ἐζήτει, ἐπεζήτει, ἐξεζήτει*. Idem ejusdem metri versus post senarios iambicos inferri monet 1346. 1348. 1350 = 1392. 1394. 1396.) Vel *ἐμάστευ'*. (Eur. Hec. 754. *τί χρῆμα μαστεύουσα;* Xen. An. III. 1. 43. *μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου.*) Vel *ἐδίζητ'* (vel *πάλαι ποτὲ δίζητ'*). Vel *ἐβούλετ'* (vel *ποτὲ βούλετ'*). Vel *ἐμαίετ'*. (Hom. Od. ξ. 356. *μαίεσθαι.* Schol: *ἐπιζητεῖν.*) Vel *πάλαι γ' ἐπεθύμει* (*ἐπιθυμεῖ*). Scriptura *ἐπεζήτει* conflata forsan est ex duabus *ἐπήτει* et *ἐζήτει*. Si forte verum est *ἐπέζει*, subaudiendum erit *αὐτῷ* vel *αὐτόν*. Eurip. Hec. 583. *δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε.* Iph. T. 987. *δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε | τὸ Ταντάλειον σπέρμα.* V. etiam Ach. 321. Th. 468. Sed sensus verbum aliquod postulat quod *quaerebat* aut *quaerit* significet.

1314. *γνώμας τ'* R.S.T.U.V.W.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald. *γνώμας* A.C.G.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 4. Par. 1. Scal. Bentl. Br.

τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι-
κᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἂν
ξυγγένηται, κἢν λέγῃ παμπόνηρ'.
ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.
ΣΤ. ἰοὺ ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρέ, τύπτεις τὸν πατέρα ; ΦΕ. φήμ', ὦ πάτερ.
ΣΤ. ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει ; ΦΕ. καὶ μάλα.
ΣΤ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
ΦΕ. αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά ;
ΣΤ. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
ΣΤ. τὸν πατέρα τύπτεις ; ΦΕ. κἀποφανῶ γε νὴ Δία

1315. τοῖσιν A.D.G.R.V.Δ.Φ. τοῖσι C.E.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8.

1316. ἅπαντας cancellis sepit Bergk. Cf. ad 1307.

1317. ξυγγένηται Bodl. 1. 7. 8. συγγένηται Bodl. 6. Post ξυγγένηται additum in C.V. &c. ἐπεὶ μείζω κακὰ πείσεται ἢ φέρειν οἷός τ' εἶναι. Quae glossa est suprascripta in D. κᾂν vulg. Dedi κἢν.

1318. παμπόνηρ' A. Par. 1. παμπόνηρα Bergk.

1319-20. ἴσως . . . | κἄφωνον . . . vulg. Herm. Unum versum faciunt Reisig. Dind. recc.

1319. ἴσως δ' ἴσως A.D.E.G.R.S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Par. 1. 19. Bodl. 4. Br. ἴσως ἴσως C.T.U pr. m. W.Δ.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald.

1321. ἰοὺ ἰοὺ A.G.R.V. Bodl. 6. &c. ἰοὺ quater Cant. 4. Elb. Par. 2. 4. schol. ἰοῦ quater Bodl. 4.

1323. ἀμυνάθετε A.E.G.R.V. Bodl. 1 corr. 8. Mut. 1. 3. Par. 8 corr. 19. 20. Br. ἀμυνάθε τε Elb. Ald. ἀμυνάθατε Bodl. 1 pr. 6. Harl. 1. Cant. 1. ἀμυνάσθετε Bodl. 4. Cant. 3 pr. ἀμύνασθε Ar. Par. 3. Bodl. 3. 7. Leid. 5. ἀμύνατε Cant. 4. Harl. 3. ἀμύνατέ γε Mut. 2. ἀμυνάθετε aoristum esse meminerit lector. V. Elmsl. ad Eur. Med. 185. Similia sunt διωκαθεῖν, εἰκαθεῖν, εἰργαθεῖν, σχεθεῖν, &c. Gl. E : ἀμυνάθετε : βοηθήσατε. Hesychius, ἀμυνάθειν : ἀμύνειν, βοηθεῖν. Photius, Ἠμύναθον : ἤμυνα. Soph. Oed. C. 1014. Eur. Andr. 1080. Iph. A. 910.

1326. τύπτει ; A. Hunc versum post 1330 habent Bodl. 7. Mut. 2.

1327. πατραλοῖα G.R.V.Φ. Cant. 1. Harl. 3. &c. πατραλοία A.S.T. Cant. 2. 3.

1328. ταῦτα ταυτὰ A. Par. 1. ταῦτα om. Bodl. 8.

1329. ἴσθ' Mut. 3. &c. Ald. καὶ κακὰ A.E.G.R.V.Φ.X. Mon. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 3. Br. δὴ κακὰ Δ. Ar. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Cant. 2. Harl. 3. Ald. κακὰ (om. καὶ) V. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 4. 7. Harl. 2.

1330. λακκόπρωκτε A.G.R.T.V. Bodl. 8. λακόπρωκτε X. Bodl. 1. 6. 7. Par. 2. 3. 19. Elb. πάττε] Fort. βάλλε.

ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
ΦΕ. ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
ΣΤ. τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ΣΤ. ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
ΣΤ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
ΦΕ. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
ΣΤ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπῃ στρ.
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν

1332. ὡς] ὥστ' V. ἐν δίκῃ] ἐνδίκως Bodl. 7.

1333. πατέρα A.G.R.S.T.U.V.Y.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. τὸν πατέρα Ζ.Φ. Bodl. 4. ἐν δίκῃ] Fort. ἔνδικον.

1334. ἐγὼ ἀποδείξω malit Lenting. καὶ σὲ A. Recte fortasse.

1337. ποίων λόγων G.

1338. μέλε A.G.R.V. Mut. 1. Par. 19. 20. Bodl. 6. 8. μέλεε S.T. Bodl. 1. 7. Par. 3. 4. 8. Mut. 2. 3. μέλε' Bodl. 4. μέλεε (aut μέλαιε) Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. σε μέντοι X.

1339. τοῖσιν A.G.R.V. &c. τοῖσι Ψ. ταῦτά γε] γε om. Mut. 1. Qu. ταῦτά με (1342), vel ταυταγί.

1340. ἀναπείσειν C.D.E.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Borg. Bodl. 1. 2. 3. 4. &c. Herm. recc. ἀναπείθειν A. Par. 1. Ald. Br. Cf. Ran. 1420. ὁπότερος οὖν ἂν . . . παραινέσειν | μέλλῃ τι χρηστόν.

1341. τύπτεσθ' ἐστὶν A.G.S.T.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. τύπτεσθαί 'στιν Mut. 2. τύπτεσθαι 'στὶν Pors.

1342. οἴομαι A.G.R.V. &c. οἶμαι T.X. Bodl. 1. σ'] γ' Elb. Bodl. 6. ὥς τέ γε A.

1344. ὅ τι λέξεις Elb. Cant. 4. Bodl. 4 (supr. περ) 7. ὅπῑ (gl. ὅπερ) Harl. 3. ὅ τι καὶ λέγεις R. Cant. 1.

1347. πέποιθεν A.G.U.W.Y.Z.Δ.Θ (supr. ει) Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Ar. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. Med. 4. vulg. πεποίθει ('πεποίθει, ni fallor) R.Θ corr. Φ. πέποιθ' F.S.T. (in ras.) V.X. Borg. Bodl. 1. Par. 20. Cant. 1. 3. Harl. 1. 'πεποίθειν Dawes. M. C. p. 426. Herm. &c. Similiter ᾔδειν Vesp. 558. 635. Pac. 1182. Eur. Ion. 1187. προσῄειν Pl. 696. ἥκειν (ἥκεν, ἧκεν, εἶκεν libri) pro ἐῴκει Av. 1298. εἱστήκειν Hom. Il. ψ'. 691. Od. σ'. 342. ἤσκειν Il. γ'. 387. προσῄειν (ita enim codex opt. Par. A.) Plat. Criti. p. 114 D. κατῳκήκειν

οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τάν-
θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα.
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἐχρῆν λέγειν πρὸς τὸν χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
ΣΤ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι

(id. cod.) ibid. p. 112 B. ἀπερρώγειν incert. ap. Bekk. Anecd. p. 422. V. Piers. ad Moerin v. ᾔδει. Scholiasta per ἐθάρρει explicat.

1349. ἔσθ' ὅτῳ] Fort. ἔστ' ἐφ' ὅτῳ, vel ἔστ' ἐφ' ᾧ . . . Cf. Ach. 330. ἦ 'πὶ τῷ θρασύνεται; Post θρασύνεται lacunam ◡ ⏗ ◡ — indicat Dind.

1350. δῆλόν γε τὸ | λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου Δ. Ar. Bodl. 3. 6. 7. 8. vulg. δῆλον τὸ λῆμ' (λῆμμ' R.) ἐστὶ τἀνθρώπου A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mon. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. (Dind.) δῆλόν γε τὸ | λῆμ' ἐστὶ τὸ τἀνδρὸς Bentl. Pors. (Sic ἄνδρες pro ἄνθρωποι reponendum monet Porsonus Lys. 615.) δῆλον τὸ λῆμ' | ἐστὶν τόδε τἀνδρὸς Reisig. δῆλόν γε τὸ λῆμα τὸ τἀνδρὸς Elmsl. n. ms. δῆλόν γέ τοι | τὸ λῆμα τὸ τἀνδρὸς Herm. prob. Walsh. δῆλόν γέ τοι | λῆμ' ἐστὶ τὸ τἀνδρὸς Herm. (olim). δῆλον τὸ λῆμ' | ἐστὶν τἀνθρώπου Herm. El. D. M. p. 705. δῆλόν γέ τοι | τἀνδρὸς τὸ νόημα Kock. ed. I. δῆλόν γε τάν-| θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα conj. Herm. ed. Bo. Teuf. Kock. Mein. δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου Bergk. δῆλον τὸ λῆμα τἀνδρὸς conj. Bergk. δῆλον δὲ τὸ λῆμα hodie Dind. Possis etiam δῆλόν γε τοὐ-|στὶ λῆμα τὸ τἀνδρός. Certe bene hic conveniunt particulae γέ τοι (cf. e. g. Pl. 1041). Sed levissima correctio est Hermanni, δῆλόν γε τάν-| θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα, in quam et ipse incideram.

1351. τὸ om. G.

1352. ἤδη λέγειν χρὴ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Ar. Med. 4. vulg. Dind. Teuf. ἤδη χρὴ λέγειν Harl. 2. Bodl. 3. 7. ᾔδει (s. ἔ) λέγειν χρὴ Bodl. 4. δεῖ δὴ λέγειν Herm. χρὴ δὴ λέγειν Mein. Ko. ἤδη λέγειν Dobr. Lenting. Bergk. ἐχρῆν λέγειν Dobr. (Ko.) ἡμῖν (vel ἤδη) λέγειν χρὴ πρὸς χάριν (i. e. χαριζόμενον) idem postea. Cf. Soph. Oed. R. 1152. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς. 1353. Ant. 908. Tr. 179. Certe articulus ante χορὸν, modo sanum hoc sit, necessario postulatur. Ita e. g. Ach. 416. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν. Lectio Bodleiani 4. ducere videtur ad δεῖ δὴ λέγειν, quod Hermannum dare video. Neque improbabilis est correctio χρὴ (δεῖ) δὴ λέγειν . . . Sed vera emendatio videtur, etiam ab Dobraeo proposita, ἐχρῆν (gl. ἔδει) λέγειν πρὸς τὸν χορὸν, vel ἔδει (gl. ἐχρῆν) λέγειν . . . Quam confirmant sequentia πάντως δὲ τοῦτο δράσεις. '*It was right that you should tell us, and no doubt you will do so.*' πρὸς τὸν χορὸν G.Z.Φ. Bodl. 3. 7. Mut. 1. 2. Harl. 2. Cant. 3 corr. Herm. Kock. Bergk. Mein. πρὸς χορὸν A.R.S.T.U.V.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Ar. Med. 4. vulg. Dind. Teuf. Articulum abesse posse recte negat Kock, coll. Ach. 416. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν. Nihil enim obstat Frag. inc. 104. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων λέγεις. πάντως δὲ τοῦτο δράσεις] Haec paullum languida videntur. Vide an corrigendum sit, . . . πάνθ' ὅσα δέδρακεν (-κέ σ') οὗτος; vel . . . πάνθ' ἅπερ ἐκεῖ δέδρακεν, vel . . . πάντως ἅπερ δέδρακεν (σ' ἔδρασεν).

1353. γε πρῶτον D.E.G.R.V. Elb. Par. 4. Ar. Cant. 2. 3. 4. schol. τὸ πρῶτον Cant. 1. Bodl. 3. 7. 8. γε τὸ πρῶτον (vel τοπρῶτον) C. Harl. 2. Ald. πρῶτον

ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ᾄδειν τε πίνονθ' ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
ΦΕ. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἀράττεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,

A. Harl. 1. 3. Bodl. 1. 4. 6. Par. 1. Cf. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' . . . Vesp. 548. καὶ μὴν εὐθύς γ' . . . ἠρξάμεθα A. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3.

1354. ἐγὼ φράσω A.G.R.S.T.V.Φ.X.Ω. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. ἐγὼ φράσω γ' Δ.Ψ. Bodl. 4. 6. Par. 4. Cant. 2. 4. Harl. 3. Mut. 3. ἔγωγε φράσω Par. 3. Leid. 5. Bodl. 3. 7. Harl. 2. 'πειδὴ G.Z.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 8. Par. 19. 20. Ald. ἐπειδὴ A.R.S.T.V. Mut. 1. Med. 4. ἐπεὶ U.Y.Δ.Ψ. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Par. 3. 4. 8. Notanda aphaeresis post interpunctionem (ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ . . .), ut in Soph. Phil. 591. λέγω· 'πὶ τοῦτον &c. εἱστιώμεθ' T. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Bodl. 3. vulg. ἑστιώμεθ' A.G.R.S.V. Par. 1. Bodl. 4. ὥσπερ] ὡς Bodl. 7.

1355. λαβόντα A. ἔγωγ' ἐκέλευσα Bodl. 6.

1356. κριὸν libri et vulg. Bergk. Green. Κρῖον (nom. propr.) Herm. (Dind.) Mein. Kock. Κριὸν Dind. Teuf. Κρῖος Aegineta memoratur Herod. VI. 50, ubi similis lusus est. Sed veram scripturam esse Κριὸς, non Κρῖος, docet Aristarchus. V. Lehrs. de stud. Arist. p. 285. ed. sec. Producitur autem prior syllaba in κριὸς non minus quam in Κριός (Κρῖος). ὡς om. Bodl. 6. ἐπέχθη A.G.R.V.Δ.Φ.X. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 8. ἐπάχθη Par. 4. ἐπήχθη Par. 3. Bodl. 7. ἐπαίχθη Mon. Bodl. 7 corr.

1357. ὁ δ' A. εὐθέως R.U.Y.X.Ψ.Ω. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Par. 3. 4. 8. 20. Mon. Ar. Elb. Mut. 2. 3. Med. 4. Herm. Dind. Ko. Bergk. Mein. εὐθὺς S.T.V. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 3. Leid. 5. εὐθὺς ὡς A.G.Z.Δ.Θ.Φ. Par. 19. Mut. 1. Bodl. 8. Ald. Br. Reis. Dobr. Teuf. ὁ δ' εὐθὺς huc invectum, ni fallor, e v. 1371. εὐθὺς pro εὐθέως aliquot libri Eq. 646. Fort. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἀρχαῖόν ἐστ' ἔφασκε τὸ κιθ., ut in 1469. ὡς ἀρχαῖος εἶ! εἶν' ἔφασκε A.G.R.S.U.V.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Ar. Bodl. 6. 7. Par. 3. 4. Leid. 5. Ald. εἶναι ἔφασκε T. Bodl. 1. εἶναι 'φασκε Br. Herm. ἀρχαῖόν γ' ἔφασκ' εἶναι Cant. 1. ἀρχαῖον in fine versus habent Par. 4. Leid. 5. Bodl. 7. Eadem elisio Av. 1340. Ran. 692. Menand. Athen. 247 F. φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάνυ. Phrynich. Fr. Inc. VI. (?)

1358. κάχρυς R.S.V.Δ.Θ. schol. κάγχρυς A.C.D.E.G.T.U.Y.Z.Θ corr. Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. Elb. Par. 1. 3. 4. 8. 19. καχρύων metrum postulat Vesp. 1306.

1359. οὐ γάρ] οὐκ ἄρα Kock. I. Male. χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι A.D.G.R. T.U.V.Z.Θ.Φ.X (χρή) Ω. Bodl. 1. 3. Cant. 3. Harl. 1. 2. Mut. 1. Med. 4. 8. Par. 19. 20. Br. Reis. Bergk. Teuf. χρῆν σέ γ' ἄρα τύπτεσθαι Y.Δ.Ψ. Bodl. 7. 8. Par. 8. Ar. Cant. 2. Harl. 3. Mut. 2. 3. Ald. χρῆν γ' ἄρα τύπτεσθαι Elb. Bodl. 4. Cant. 4. Bodl. 6. χρῆν σ' ἀλλὰ τύπτεσθαι S.V. ἄρα (ἆρα corr.) χρῆν σε τύπτεσθαι Cant. 1. χρῆν σε τύπτεσθαι Bentl. Elmsl. (ad Ach. 127.) Pors. (Praef. Hec. p. 39 Sch.) Dind. Kock. I. Fritzch. ad 560. χρῆν σ' ἀράττεσθαι optime Mein. Kock. Eandem ipse conjecturam feceram. Scilicet

ᾄδειν κελεύονθ' ὡσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα; 1360
ΣΤ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
καὶ τον Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν, 1365
Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν. 1367
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; 1368
ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς. 1366

turbas fecit invectum glossema τύπτεσθαι. "Legebatur χρῆν σέ γ' ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι. Quae futilis est conjectura correctoris metrici, qui quum scriptum invenisset χρῆν σε τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι neque animadvertisset τε particulam excidisse, duplicem huic versui intulit corruptelam. Nam et γ' ἄρα posuit imperite et infinitivi τύπτεσθαι syllaba ultima brevi usus est recentiorum Graecorum more." DIND. τε addunt A.D.R.Θ.Φ. γε G.Z. Par. 19. Mut. 1. Bodl. 4. Reis. γε (vel τε) Bentl. particulam om. S.T.U.V.Y. Δ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Par. 8. 20. Ar. Med. 4. 8. Reliqua post τύπτεσθαι om. Elb. Ar. Bodl. 6. Cant. 4.

1361. τοῖα V. ἔλεγεν ἔνδον A.Y.Δ X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. ἔνδον ἔλεγεν G.T.Z.Θ.Φ.Ω. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. Mut. 1. Par. 19. ἔνδον (om. ἔλεγεν) R.S.U pr. m. V. οἷάπερ καὶ νῦν T.V. οἷα καὶ νῦν Mut. 3.

1362. Qu. καὶ τὸν Σιμωνίδην γ' . . . ἔφασκεν R. Bodl. 7.

1364. μυρρίνην A.R.V. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 20. &c. μυρίνας G. μυρίνης Par. 19. μυρίνων Bodl. 6.

1365. εὐθὺς εἶπεν] εὐθὺς om. V. Unde εἶπεν· αἰβοῖ conj. Mein. Ita certe est quo referatur γάρ. Ipse tentabam, κᾆθ' οὗτος ἐκάλεσ' αὐτὸν | ψόφου πλέων . . . κρημνοποιόν. | κἀνταῦθα . . . ὀρεχθεῖν; | ἐγὼ γὰρ . . . ποιηταῖς. Librarii oculus, ni fallor, ad εἶπεν aberravit pro ὀρεχθεῖν. Nisi praestat κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν, (vel εἶπεν, αἰβοῖ,) | ψόφου πλέων γ' . . . (sub λέγεις, cf. ad Ach. 430. οἶδ', ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον, sc. λέγεις) &c. Bergkius conj: κᾆθ' οὗτος εἶπ' ἐκεῖνον | ψόφου πλέων, &c. Sed ineptum ita foret εἶπ'.

1366. Hunc v. ante v. 1365. transponunt Schutz. et Kock., sc. ut verba ἐγὼ γὰρ . . . ποιηταῖς in parenthesi sint. Melius post v. 1368. κἀνταῦθα . . . transponendum censent Herm. Fritzch. ad Thesm. 1043. Ko. Versum suspectum habent Dind. Bergk. Vide an legendum ἦ γὰρ τὸν Αἰσχύλον νομίζεις . . .; "Versus non scriptus, ut opinor, ab Aristophane. Consecutionem sententiarum ut aliquo modo expedirent, Schuetzius hunc versum post 1364. transposuit in locum vulgato non multo commodiorem, Brunckius autem, codicis cujusdam glossemate οὐκ ᾄσω δηλαδὴ inductus, Strepsiadem haec ut Phidippidis verba ironice dicta memorare putavit. Quod ineptum est." DIND. πρῶτον] πάντων Bodl. 4. 6. πάντων τ' Cant. 4. πρωκτὸν (*podicem*!) conj. Fr. Thiersch. p. 662, subaudito οὐκ ᾄδω. In πρῶτον convicium in Aeschylum latere suspicatur Mein., quale foret ῥῶπον. (Anonymus comicus ap. Plut. Dem. c. 8. Demosthenem appellavit ῥωποπερπερήθραν. Hesychius, Ῥῶπος: ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον.) Sed ironice fortasse loquitur.

1367. ψόφου πλέων] Sub λέγεις. Cf. ad Ach. 430. Fort. ψόφου πλέων

ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην, Σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐβίνει
ἀδελφὸς, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι· κᾆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς,

γ'. πλέον R. Med. 4. ἀξύστατον A.G.R.V. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 1. Suid. in v. Bentl. Br. ἀσύστατον Bodl. 6. 7. 8. Ald. κριμνοποιὸν Bodl. 8.

1369. δακών] Malim δάκνων. Qu. τὸν θυμὸν σχάσας.

1370. ἅτ' Elb. ταῦτα] Malim ταυτί. Cf. 1427. καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί.

1371. εὐθέως Mon. ᾖσ' D.G.R.Δ.Φ. Bodl. 3 pr. m. 8. Urb. Par. 3. 19. Mut. 2. 3. vulg. ᾖσεν (aut ἧσεν) A.S.T.U.V.Y.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 7. Par. 1. 4. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Leid. 5. Mon. Med. 4. ᾖσαν Bodl. 4. Borg. ᾔδεν Bodl. 6. om. Z. Mut. 1. ἐξ Εὐριπίδου unus, ut videtur, Bodl. 8. Ald. Εὐριπίδου Br. &c. ἐκίνει libri et vulg. Herm. Teuf. Kock. Bergk. ἐβίνει Dind. Mein.

1372. ἀδελφὸς A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. vulg. Dind. Kock. Teuf. Bergk. ὁ 'δελφὸς Mut. 2. Par. 3. 13. Harl. 2. Bodl. 3. 7. ἀδελφὸς (supr. ὁ) Cant. 2. ἀ'δελφὸς Herm. ἁδελφὸς Mein. Recte, ut videtur. Cf. Th. 563. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' . . . 'Αχαρνικὴ (ἀχ. Dobr. Dind. &c.) τὸν πατέρα. De qua vi articuli cf. ad Ach. 415.

1373. κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην C.R.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 6. 7. Par. 8. 20. Elb. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Herm. recc. κἀγ' οὐκ ἔτ' ἐξηνεσχόμην R.(?) κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην S.T.V.Θ.Ω. Bodl. 1. Harl. 1. et (οὐκ ἔτ') Cant. 1. Leid. 5. Par. 1. Borg. κἄγωγ' οὐκέτ' ἠνεσχόμην Med. 4. Ar. κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἠνεσχόμην E. Par. 2. κἀγὼ δέ γ' οὐκ ἠνεσχόμην Z. κἀγὼ δὲ οὐκ ἔτ' ἠξυνεσχόμην (sic) Bodl. 4. κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνειχόμην A.F. (-εσχ.) ἐγὼ δέ τ' οὐκ ἠνεσχόμην D.G. Par. 3. 4. 19. Bodl. 1. Ald. ἐγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠνεσχόμην Φ. (ni fallor) Toup. I. 179. Pors. App. ad Toup. p. 447. Br. ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠνεσχόμην Mut. 1. οὐκέτι δ' ἔγωγ' ἠνεσχόμην U corr. κἀγουκέτ' ἐξηνεσχόμην Dind. in annot. Locum alii aliter interpolarunt librarii crasis κἀγὼ οὐκέτ' ignari. Eadem crasis Eq. 1021. ταυτὶ . . . ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει. Vesp. 490. ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα &c. κἀγώ] κἀγ' R. κᾆτ' Mein. ἐξηνειχόμην A. εὐθὺς ἐξαράττω A.G.R.V. &c. vulg. εὐθέως ἐξαράττω Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. εὐθέως ἀράττω Cant. 1. conj. Mein. Idem ipse conjeceram. Conferri enim non debet Eq. 641. τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα. Cf. ad 1357. 1371. Qu. αὐτὸν ἐξαράττω, requiri enim videtur pronomen. Sed parum hic convenit compositum ἐξαράττω. V. Comm.

1374. κακοῖσι καἰσχροῖς A. Par. 1. 2. καἰσχροῖσι] κᾀσχροῖσι Mein. Dind. Cf. Eur. Suppl. 777. καἰσχύνην (κᾀσχύνην Seidl.). Tro. 384. σιγᾶν ἄμεινον τἀσχρὰ (τᾀσχρὰ Seidl. Malim ταἰσχρὰ, ut θαἰμάτια, &c.). Hipp. 505. Archil. Fr. 80. καἰετός. Timocles Stob. Fl. 79, 17. καἰσχύνεται. Epicharm. Fr. 155. καἰδώς. κᾆτ' ἐντεῦθεν D.Θ.Φ. Bodl. 8. Par. 19. Reis. Dind. recc. κἀντεῦθεν A.C.E.F.G.R.S.T.U.V.Z.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Par. 3. Borg. κἀντεῦθ' (οἷον εἰκός γε) Par. 8. 20. κἀντεῦθεν οὖν Y.Δ.Ψ. Bodl. 4. 6. Ar. Elb. Cant. 2. 4. Harl. 3. Par. 2. 4. (Sic κἀντεῦθεν pro κᾆτ' ἐντεῦθεν Suid. in πηδαλιουχεῖν.) κἀντεῦθεν μὲν Herm. καὶ τοὐντεῦθεν

ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κᾆπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε κἀπέτριβεν.
ΦΕ. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον· ὦ—τί σ' εἴπω;
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νὴ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γάρ.

conj. Mein. Cf. Eq. 543. κᾆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι. οἷον εἰκὸς A.R.V. &c. οἷα εἰκὸς G. οἷον εἰκὸς ἦν Par. 3. Leid. 5. οἷον εἰκός γε Par. 8. 20.

1375. ἠρειδόμεσθ' A.D.R.V.Φ.X. Cant. 1. Par. 1. 8. 19. Kust. ἠρειδόμεθα Urb. Suid. in ἔπος πρὸς ἔπος. et Eust. p. 1327, 14. ἠριδόμεσθ' Med. 4. Harl. 1. ἠριδόμεθ' Bodl. 1. ἠριδύμεσθα G. ἠριζόμεσθ' Δ. Bodl. 8. Ald. ἠριζόμεθα Bodl. 6. ἐριζόμεθ' Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. Mut. 2. ἠριζόμεθ' Mut. 3. ἠρειδόμεσθα App. Prov. II. 83. ἐπαναπηδᾷ libri et vulg. Postulatur, opinor, imperfectum ἐπανεπήδα, quod cum verbis vicinis magis conveniet. Similis tamen variatio temporum exstat Aesch. Pers. 194-6. ἡ δ' ἐσφάδαζε . . . διασπαράσσει . . . ξυναρπάζει . . . θραύει. Soph. Ant. 406. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος εὑρέθη; Aj. 31. φράζει τε κἀδήλωσεν. Eur. El. 821. Πυλάδην μὲν εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην, | δμῶας δ' ἀπωθεῖ. Eur. Alc. 176. ἐνταῦθα δὴ 'δάκρυσε καὶ λέγει τάδε. Dem. p. 1156. ὡς ἐπεισπηδῶσιν οὗτοι καὶ καταλαμβάνουσιν αὐτὰς καὶ ἥρπαζον τὰ σκεύη &c. Et alibi saepe.

1376. κἀπέτριβεν A.G.T.U.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Suid. κἀπέθλιβε R.S. κἀπέθλιβεν V. κἄθλιβε κἀπέπνιγεν conj. Bergk. Recte se habet vulgata. Cf. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς.

1377. οὔκουν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. οὐκοῦν A.

1378. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον] Distinguendum forsan sic, σοφώτατόν γ'· ἐκεῖνον; Ironice dictum. Anglice, *a most clever fellow indeed! him indeed!* Particula γε ironiae inservit, ut alibi. Cf. Ran. 968. Θηραμένης ὁ κομψός. | ΔΙ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Perperam post ἐκεῖνον interrogandi signum ponunt Br. Herm. Bekk. Kock. ὦ A.G.V. Par. 19. Med. 4. &c. Ald. Br. Herm. Bekk. Kock. Teuf. Mein. ὢ R. (aut ὦ) Bodl. 1. Cant. 1. 3. Par. 8. 20. Reis. Dind. Bergk. Praestat, opinor, ὦ. Vocativum enim aliquod, convicium exprimens, additurus erat; sed subito se ipse cohibet. Similiter omnino Av. 1273. ὦ μακάρι' . . . ὦ τρισμακάρι', ὦ . . . κατακέλευσον. Dem. p. 232. ἀλλ' ὦ . . . τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; p. 1483. οἵτινες, ὦ —τί ἂν εἰπὼν μήθ' ἁμαρτεῖν δοκοίην μήτε ψευσαίμην;—λίαν ὀλίγωροι, οὔτε . . . Ovid. Epist. XII. 133. *Ausus es, o . . . justo desunt sua verba dolori*, &c. Cf. etiam infra 1481. εἴθ' αὐτοὺς γραφὴν | διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' . . . ὅ τι σοι δοκεῖ. Eur. Iph. A. 855. ὦ σέ τοι λέγω, | τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σὲ τὴν Λήδας κόρην. Hel. 1643. οὗτος, ὦ ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις &c.

1379. αὖ om. V. τυπτήσομαι αὖ Bodl. 4. τυπτήσομαι libri et vulg. Herm. Teuf. Bergk. τυπήσομαι Buttm. (Gr. II. 55.) Dind. Kock. Mein. Cf. 1444. τυπτήσω. Pl. 21. τυπτήσεις. Nub. 1125. παιήσομεν. Lys. 460. παιήσετ'. Saepe autem passivo sensu usurpatur hujus formae futurum, ut Vesp. 543. καλούμεθ'. Ran. 797. σταθμήσεται. ἐν δίκῃ γ' ἂν G.R.S.T.U.V.Y.Z.Δ.X. Ψ.Ω. Ar. Cant. 1. 2. 3. 4. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Leid. 5. Par. 2. 3. 8. 19. 20. Mon. Med. 4. Herm. Reis. Kock. Teuf. Bergk. Mein. ἐν δίκῃ γὰρ Θ. Elb. ἐν δίκῃ γ' αὖ Borg. ἐνδίκως γὰρ A.Φ. Bodl. 8. Ald. Br. ἐν δίκῃ Par. 4.

ΣΤ. *καὶ πῶς δικαίως; ὅστις, ὦναίσχυντέ, σ᾽ ἐξέθρεψα,*
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος ὅ τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ᾽ ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
κακκᾶν δ᾽ ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε· σὺ δ᾽ ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
βοῶντα καὶ κεκραγόθ᾽ ὅτι
χεζητιῴην οὐκ ἔτλης
ἔξω ᾽ξενεγκεῖν, ὦ μιαρὲ,
θύραζέ μ᾽, ἀλλὰ πνιγόμενος

ἐν δίκῃ γε Dind. *νὴ τὸν Δία καὶ δικαίως* Elmsl. n. ms. Placet aut *ἐν δίκῃ γε* (ut Vesp. 508. *νὴ Δί᾽ ἐν δίκῃ γ᾽*. Pac. 630. *νὴ Δί᾽, ὦ μελ᾽, ἐν δίκῃ γ᾽*. Eq. 258. *ἐν δίκῃ γ᾽*. Vesp. 421. Th. 830. Supra 1332. *ὡς ἐν δίκῃ σ᾽ ἔτυπτον*), aut *ἐν δίκῃ γὰρ*, minime autem *ἐν δίκῃ γ᾽ ἂν* (sc. *τύπτοιο*). Cf. ad Pl. 485.

1380. *ὅστις* om. Bodl. 7. *ὦ ᾽ναίσχυντε* A.

1381. *αἰσθανόμενός σου, πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης* (*discovering your meaning, when you lisped in everything you said*) legerit Seager.

1382. *γε* om. Bodl. 7. *βρῦν* A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. Eust. p. 1106. *βρὴν* Bodl. 3. 7. *βρῦ* Phryn. Bekk. p. 31, 9. Antiatt. p. 85, 28. *βροῦ* v. l. ap. Phryn. l. c. *βῦν* conj. Scal. *εἴποις* A.G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 3. &c. *εἴπῃς* Bodl. 4. 8. *ἐπέσχον* A.R.V. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. *παρέσχον* E.G. Par. 4. Bodl. 4 supr. Fort. *ἐπεῖχον*, ut mox *ἐξέφερον*.

1383. *μαμμᾶν* R.V. Par. 8. 19. 20. &c. *μαμμᾷν* (et mox *κακκᾷν*) Cant. 2. *μαμμὰν* Harl. 2. *μαμᾶν* G. *κακκῦν* A. *ἧκόν σοι* A.G.R.V. Bodl. 8. &c. *ἥκωσι* Bodl. 6. *ἥκω σοι* Bodl. 1. 7. Par. 2. 3. Leid. 5. *ἂν* om. Bodl. 6. 7.

1384. *κακκῦν* A.D.E.G.R.V.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. Elb. Bodl. 1. 6. *κακκᾷν* Par. 1. 2. Cant. 1. *κακᾶν* C.T. Bodl. 7. 8. Ar. Ald. *κακὰν* Bodl. 3. *δ᾽* om. X. *ἂν οὐκ* G. &c. *οὐκ ἂν* A.R.S.T.V.X. *οὐκ* Ar. *φράσαι* R.S.U.V.W.Y. Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 20. Ar. Cant. 2. (gl. *εἰπεῖν*) vulg. Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. *φράσας* A.G.Z. Bodl. 1. Par. 8 corr. 19. Cant. 1. 3. Elmsl. n. ms. Cobet. V. L. p. 316. Mein. Recte, opinor. Cf. ad Eq. 936.

1385. *καὶ* add. A.U.V.(?)W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Par. 8. om. G.R.S.T.Θ.Φ. Mut. 2. Bodl. 1. 3. 4 pr. 7. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Par. 3. 19. 0. *προὐσχόμην* vulg. Requiritur imperfectum, ut *ἐξέφερον*. Unde *προὐχόμην* temere conjiciebat Mein. Sed scribendum foret *προειχόμην*. Vide an forte reponendum *κἀγὼ λαβὼν θύραζέ σ᾽* | *ἐξέφερον ἂν προειχόμην τε*. Quam onjecturam confirmat particulae *καὶ* omissio in plurimis libris. *δ᾽ ἐμὲ* A.G. Par. 1. Dind. Bergk. Mein. (Recte.) *δέ με* R.S.T.V. Bodl. 1. 8. vulg. Herm. Ko. Teuf. *δὲ νῦν μ᾽* Mut. 1. *ἂν* om. R. 1386. *κέκραγ᾽* G.

1388. *ἔξω ᾽ξενεγκεῖν* A.D.E.G.R.T.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 1. 19. 20. Cant. 1. 3. Harl. 1. Br. *ἔξω ἐξενεγκεῖν* S.V. *ἔξω γ᾽ ἐξενεγκεῖν* Y. Mut. 2. 3. Bodl. 7. Ar. *ἔξω γ᾽ ἐνεγκεῖν* C.U.W.Δ.X.Ψ. Med. 4. Bodl. 4. 6. 8. Ald. *ἔξω μ᾽ ἐνεγκεῖν* Par. 8. *ἔξω γ᾽ ἐνεγκεῖν μ᾽* Harl. 2. Cf. 1384. Sic Dobraeus: *ἔξω ᾽ξενεγκεῖν μ᾽, ὦ μιάρ᾽, ἀλλ᾽* | *ἀποπνιγόμενος* | *αὐτοῦ* &c., ut *θύραζε* sit e glossa.

1389. *μ᾽* om. Cant. 1. Harl. 2. *ἀλλ᾽ ἀποπνιγόμενος* A.G.Δ.Φ.X. Mut.

αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἀντ.
πηδᾶν ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
ΦΕ. *ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,*
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἐξαμαρτεῖν·

1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. vulg. *ἀλλὰ πνιγόμενος* R.V. Herm. Dind. recc.

1390. *'πόησα* R. *κακκᾶν* A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. *κακᾶν* Par. 2. Leid. 5. Similem terminationem habent *μαμμᾶν* et *βρῦν*. Forma declinabilis legitur Pac. 162. *ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων.* An igitur hic legendum *κάκκην*? Sed cf. 1384. Cf. Latinum *cacare.*

1392. *λέξοι* Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

1393. *ἐξειργασμένος*] Scripserat, opinor, *ἔργ' εἰργασμένος*. Cf. e. g. Pl. 445-6. Nusquam alibi apud nostrum legitur *ἐξεργάζεσθαι.*

1395. *τῶν γερόντων* Borg. *ἂν* om. V. Mut. 1. 2. 3. post *ἐρεβίνθου* habet Par. 8.

1397. *ὦ* om. Bodl. 1. *ἐπῶν* A.G.R.V. Bodl. 3. 4. 6. 7. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ar. Urb. Par. 1. 2. 3. 4. 8. 19. 20. Leid. 5. *λόγων* Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. Bentl. (qui "*Dogmata* intelligit sive *rationes;* non utique *versiculos, ἔπη*") Duker. Gl. Bodl. 3: *λόγων.* Gl. Harl. 3: *καὶ λόγων.* Probandum videtur *λόγων.* *ἐπῶν κινητὰ* om. Bodl. 8.

1398. *ὅπως*] Fort. *ὅτῳ* (*ὅτωι*). *δόξεις* C corr. pr. m. D.E.G. Harl. 2. Leid. 5. Bodl. 3. 7. Mon. Br. Dind. *δόξῃς* R.V. *δόξῃς* Δ. Ald. Teuf. *δόξῃς* A. Bodl. 1. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Mut. 1. Cf. 1177. *δίκαια λέγειν* A. Bodl. 7. *λέγειν δόξῃς δίκαια* Mut. 1. 1399. *πράγμασι* A.

1401. *τὸν νοῦν μόνῃ* Δ. Bentl. Br. Herm. Dind. Ko. Mein. *τὸν νοῦν μόνον* R. Reis. Bergk. Teuf. *τὸν νοῦν μου* S.V. *μόνῃ τὸν νοῦν* A.G.T.Θ.Φ.Χ.Ψ. Mut. 1. 2. Ar. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. 8. Par. 8 pr. 19. 20. Med. 4. Harl. 1. Ald. Praestat, opinor, *μόνον.* Cf. Ran. 1410. *ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα* (*μόνον* R.). Dem. p. 16. *τριάκοντα ἡμέρας μόνας* (al. *μόνον*).

1402. *οὐδ'*] *οὐκ* unus V. *εἴποιμι* G. *οἷός τ' ἦν* vulg. Herm. Ko. Teuf. Bergk. *οἷος τὴν* G. *οἷος τ' ἦ* Dind. Mein. *πρὶν ἐξαμαρτεῖν* G.R.V. Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. *πρὶν ἢ 'ξαμαρτεῖν* A. Par. 1. *πρὶν ἢ* Atticis poetis abjudicant Pors. Adv. p. 295. Elmsl. ad Eur. Med. 179. et Dind. h. l. Aliter sentit Herm. ad Med. 1024. Neophron apud Stobaeum

νυνὶ δ', ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
ΣΤ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
ΦΕ. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
ΣΤ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμὲ σοὶ δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν;

Floril. 20, 34. *εἶεν, τί δράσεις, θυμέ; βούλευσαι καλῶς, | πρὶν ἢ 'ξαμαρτεῖν* (*πρὶν ἐξ.* Pors. Adv. p. 295).

1403. *νῦν δ'* A. Par. 1. Bodl. 7. *μ' οὑτοσὶ* om. V. *μ' οὗτος* R. *ἐξέπαυσεν* A.

1405. *ὃν* pro *τὸν* Bentl. Male.

1406. *ὡς ἔμοιγε*] Praestat forsan *ὡς ἐμοί γε* . . .

1407. *ἵππων* A.C.E.F.R.T.Δ.Φ. Par. 2. 3 corr. 8. 20. Harl. 1. 2. Cant. 1. 2. 4. Elb. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Mut. 1. 2. 3. Reisk. Br. recc. *ἵππον* D.G.S.V.X. Par. 3 pr. 19. Cant. 3. Bodl. 8. Ald. Vix scripsisset Comicus, opinor, *ἵππων . . . τέθριππον*. Irrepsit forsan *ἵππων* ex glossemate adscripto *ἅρμα τεττάρων ἵππων*. Qu. *πολλῷ τρέφειν τέθριππον*. Vel *μᾶλλον* . . . (cf. Eccl. 1131. *μᾶλλον ὀλβιώτερος*). *τέθριππον* om. R. *τέθριππον τρέφειν* V.

1408. *ἐκεῖσε δ'* A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. *ἐκεῖ δ'* Ψ. *ἐκεῖθεν δ'* X. *τοῦ λόγου μέτειμι*] Qu. *τοῦ λόγου 'πάνειμι*, vel *τῶν λόγων ἄνειμι*.

1409. *καὶ πρῶτον* V. Qu. *πρῶτον δ'*. Cf. ad Ran. 1478. *σε* om. A. Par. 3. *γε* Bodl. 8. Ald. *τουτί· παῖδά μ'*] *τοῦτ'· οὐ παῖδά μ'* Cobet. V. L. p. 335. *ἔτυπτες*] *ἐτύπτησας* R.V. "Hoc est *ἔτυπτες* et *ἔτυψας*." DIND.

1410. *ἔγωγέ σ'* G.R.V.(?) Par. 8. 20. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 3. *ἔγωγ'* S.T.X. Par. 19. Bodl. 1. 7. Mut. 2. *εὖγέ σ'* A. Par. 1. *τε* A.R.V. Bodl. 1. 7. 8. &c. vulg. om. Bodl. 6. *γε* Herm. Bergk. Teuf.

1411. *κἀμέ σοι* vulg. Praestat *κἀμὲ σοί*. *ἔστ' εὐνοεῖν* Bodl. 4. *εὐνοεῖν ἐστιν* Bodl. 7. *ἐστ' ἀντευνοεῖν* Cobet. Non male. Cf. *ἀντευποιεῖν* Pl. 1029. *εὐνοεῖν ὁμοίως τύπτειν τ'*] *εὐνοοῦνθ' ὁμοίως τύπτειν* Kock.

1412. *τύπτειν τ'* A.F.G.Δ.Φ.X. Ar. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. Ald. Reis. Teuf. Dind. *τύπτειν δ'* V. *τύπτειν* R. Borg. Kock. *τύπτοντ'* E. Cant. 2 corr. Harl. 3. Mut. 1. 3. Mon. Par. 17. Br. Pors. (ad Hec. 1161) Herm. Bekk. Mein. Totum versum cancellis includit Bergk., pro interpretamento versus praecedentis habet Herwerd. A. C. p. 50. *ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ'* C.W.Y.Δ.X. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 7. Cant. 2. Harl. 2. 3. Par. 3. 4. 20 corr. Br. Herm. Dind. Bergk. *ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστὶν* D. Par. 19. Bodl. 1. *ἐπειδήπερ τοῦτ' ἐστὶν* A. (*ἐστιν*) E.F.G.S.T. Cant. 1. 3. 4. Par. 8. Ar. Borg. Urb. Bodl. 1. Harl. 1. prob. Kust. Bergk. *ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔστ'* R.U.V.Z.Θ.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. 8. Ald. *ἐπείπερ τοῦτ' ἔστ'* Z. Mut. 1. *ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ'* vel *ἐπειδήπερ τόδ' ἐστὶν* Bentl. *ἐπειδήπερ τόδ' ἐστὶν εὐνοεῖν* Porson. Kock. Teuf. Mein. Recte Brunck. Cf. Vesp. 1129. *ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ'*

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
φήσεις νομίζεσθαί γε παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι. 1416
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες,
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,

ἅπαξ . . . Plat. Apol. 27 D. θεοὺς αὖ ἡγεῖσθαι πάλιν, ἐπειδήπερ γε δαίμονας ἡγοῦμαι. Hipp. Maj. 292. ἐπειδήπερ γε αὐτὸς ταῦτα οἴει. Euthyd. 296.

1413. τὸ μὲν σόν] τὸ σὸν μὲν Mein.

1414. γε G.R.T.V.(?)Y.Z.Δ.X.Ω. Bodl. 1. 8. Par. 8. 19. 20. τε A.W.Φ. Par. 1. om. S.Ψ. Mut. 2. Bodl. 3. 4. 6. 7. Elb. Par. 3. 4. Leid. 5.

1415. κλάουσι A.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Par. 8. 19. κλάειν G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. κλαίειν A. Par. 1. τίη δὴ (post δοκεῖς) add. D. in marg. Φ. Mut. 2. 3. Junt. 2. τιὴ δὴ Cant. 2. τίη τί δὴ Θ. Par. 20. Στρ. τιὴ τί δὴ G. Par. 8. ὁτιὴ τί δὴ Y.Z. Mut. 1. Ar. (praef. Στρ.) Bodl. 4. (id.) τίη δὴ Par. 19. (extra lin.) Futile additamentum, ut videtur, librarii omittunt A. (in quo in margine minio adscriptum τιὴ τί δή) F.R.S.T.U pr. m. V.W.Δ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mon. Elb. Par. 2. 3. 4. 20. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Schol. (qui trimetrum iambicum versum esse diserte narrat) Ald. Bentl. Dind. Kock. Teuf. ΣΤ. τίη δή; Br. δοκεῖς τι ἤδη; Reisig. prob. Fritzch. ad Thesm. 194. (Probabilior correctio foret . . . τι χρῆναι.) δοκεῖς προσήκειν Herw. A. C. p. 51. Requiri enim hanc sententiam: *Plorant filii, at patri non plorandum censes?* Exemplo carere senarium mediis tetrametris interpositum vere monet idem. Verba τίη δή; tuetur Fr. Thiersch. p. 679, coll. Eq. 126. et Eccl. 796. ubi simpliciter τίη (τιή) legitur. Lacunam indicant Herm. Mein. "Parodia versus Euripidei Alcestis 691. χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς; quo etiam in Thesmophoriazusis utitur v. 194. Inde factum ut tetrametris senarium immiscuerit. Quo non intellecto infimae aetatis librarius aliquis, cujus conjecturam deteriores MSS. servarunt, τίη δὴ in fine versus adjecit, quod in libros editos primus intulit Francinius editionis Juntinae secundae auctor." DIND. V. schol. ad 1399. Similiter versum iambicum inter anapaesticos insertum interpolarunt librarii Pac. 733.

1416. τοὖργον (sic) A. Ald. γε E.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 4. Can. Reis. Teuf. σὺ C.D.G.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Br. Herm. Dind. Bergk. Mein. vocem om. A.Θ. Particula γε aegre caremus, ut monuit Teuf. Reddas Anglice: *You will say that at all events it is customary.* Neque emphatico pronomine σὺ opus hic est, quanquam mox sequitur ἐγὼ δέ γ' . . . Porro minus placeret pronomen sic collocatum. Cf. 1185. καὶ μὴν νενόμισταί γ'.

1417. δέ γ' A.G.R. Bodl. 6. 8. &c. δ' V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. ἐγὼ δ' ἀντείποιμ' T. 1418-19. Inverso ordine in R.

1418. εἰκὸς δὲ A.D.F.G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 8. Urb. Ar. vulg. Reis. Herm. Bergk. Dind. Ox. εἰκός τε A.R.Θ. Par. 1. Dind. Kock. Teuf. Mein. εἰκός τι Borg. Praestat vulgata. μᾶλλον A.D.G.R.U.Δ.Φ. Urb. Mut. 1. Borg. Par. 1. 19. Bodl. 4. Cant. 2. v. l.

ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
ΣΤ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
ΦΕ. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς ;
ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν ;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.

μάλιστα C.E.F.S.T.V.W.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Ar. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. 8. Ald. vocem omnino omittit Herm. τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν Ald. τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν Bentl. Kust. Br. Reis. Dind. Ko. Teuf. Mein. τοὺς γέροντας ἢ νεωτέρους τι κλάειν (del. μᾶλλον) Herm. τοὺς γέροντας τοῦ νέου 'στὶ κλάειν Bergk. τοὺς σαπροὺς ἢ τοὺς νέους τι κλάειν conj. Kock. (ut τοὺς γέροντας glossema sit. Cf. Lys. 378.) τοὺς γέροντας τῶν νέων— Lenting. (Qui addit: "Id quidem non dubium, articulum poeta quin in utroque nomine aut omiserit, aut addiderit.") Equidem conjicio τοὺς γέροντας τῶν νέων τι κλάειν, vel τὸν γέροντ' ἢ τὸν νέον τι κλάειν, vel potius τὸν γέροντα τοῦ νέου 'στὶ κλάειν. Prima, ni fallor, corruptela fuit τοὺς νέους τι κλάειν (ex τοῦ νέου 'στὶ κλάειν); dein altera facile secuta est τοὺς γέροντας ἢ τοὺς (ex τὸν γέροντα τοῦ), particula ἢ sensus complendi gratia invecta. Nisi turbas fecerat glossa ἢ τὸν νέον ad τοῦ νέου adscripta, aut ἢ τοὺς νέους ad τῶν νέων. Otiosum certe videtur τι. Cf. 1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν. Defendi tamen vulgatam posse ostendent exempla congesta ad Eccl. 51. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου (pro τὴν Χαιρητάδου). Cf. etiam ad 622. 1128. ἢ τοὺς νέους A.G.R.U.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 4. 6. 8. Cant. 4. Par. 19. 20. Med. 5. Borg. ἢ τοὺς νεωτέρους C.E.F.S.T.V.W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. Ar. Par. 8. Cant. 1. 2. 3. Harl. 1. 2. 3. Med. 4. 8. ἢ νέους Bentl. Kust. Br. Reis. Dind. Kock. Teuf. Mein. τοῦ νέου Bergk. ἢ νεωτέρους Herm. τι G.R. T.Θ.Φ. Bodl. 1. 8. Borg. Par. 19. Med. 8. vulg. γε Par. 8. ἐστὶ Med. 4. voculam om. A.C.E.S.U.V.W.Y.Z.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Ar. Par. 1. 3. 20. Elb. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 5. 'στὶ Bergk. κλάειν A.G.R pr. S.V. Ar. Borg. Par. 8. 19. 20. Med. 4. 8. &c. κλαίειν R corr. T.

1419. ἐξαμαρτεῖν Par. 1. non A.

1421. οὔκουν G.R.V.T. &c. οὐκοῦν A.S.Θ.Φ. θεὶς τοῦτον A.G.Δ.Φ.X. Med. 4. &c. vulg. Dind. Bergk. τιθεὶς τοῦτον R.V. Cant. 1. 3. τοῦτον θεὶς Bodl. 7. τοῦτον τιθεὶς Herm. Teuf. θεὶς τουτονὶ Mein. τόνδ' ἦν τιθεὶς Kock. I. τιθεὶς τότ' ἦν Kock. τὸ πρῶτον ἦν Cant. 1. 3. τοπρῶτον A.

1423. ἧττόν τι X. Kock. Teuf. ἧττον τί A.G.R.S.T.V.Θ. vulg. Herm. Dind. Bergk. Mein. Praestat ἧττόν τι. Cf. Pl. 535. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί (hic etiam malim τι) δύναι' ἀγαθὸν . . . ; et ad Av. 369. τολοιπὸν A.

1424. υἱέσι A.

1425. εἴχομεν] ἐλάβομεν Cobet. Conjectura satis probabilis.

1426. αὐτοῖς A.G.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. vulg. αὐτοὺς R. αὑτοὺς Reisig. C. 207. Legendum forsan αὑτοὺς aut ἡμᾶς, i. e. *ut ipsi fuerimus*

σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν ;
ΣΤ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις ;

gratis concisi. Ut vulgo legitur, sensus hic videtur esse : *ut gratis concisi fuerint* (illi). Qui alienus est.

1427. τοὺς ἀλεκτρυόνας libri et vulg. Herm. Dind. Kock. Teuf. Bergk. τοὺς ἀλεκτρυοῦς Porson. Opusc. p. 195. τοὺς ἀλέκτορας Beck. Both. Mein. Herw. Fritzch. ad Thesm. 560. ("Dixerat Phidippides Socraticus, σκέψαι δὲ τοὺς ἀλέκτορας, id quod concluditur e v. 851.") Cf. ad Ran. 963. 968. τόν τ' ἀλεκτρυόνα (vel τούς τ' ἀλεκτρυόνας ἤ) Lenting. "V. ad 663. Quod si recte conjecit Porsonus, v. 1430. quoque ἀλεκτρυοῦς scribi praestabit." DIND. τοὺς ἀλεκτρυόνας per synizesin proferri (et similiter in Ran. 932. 937.) existimat Hermannus El. D. M. p. 147, quum nulla auctoritate niti videatur forma contracta ἀλεκτρυοῦς &c. Idem vulgatam defendit Epit. D. M. § 169. Formam ἀλέκτωρ usurpant Pind. Simonid. Plat. com. ap. Eust. p. 1479, 45. Cf. Vesp. 1490. Altera forma fuit ἀλεκτορίς. Perraro sane occurrit anapaestus in quarto pede tetrametri iambici. Ran. 932. τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις (ubi item ἱππαλέκτορα corrigi potest). 937. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ (μὰ Δία καὶ τραγελάφους Elmsl.). Fr. 476. ὑρισοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων. Cratin. ap. Etym. M. p. 196, 7. ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει (ὡς προβάτιον . . . Pors. Praef. ad Hec. p. 43. ὁ δ' ἠλίθιος βῆ βῆ λέγων ὥσπερ πρόβατον βαδίζει Elmsl. Corrigendum forsan ὥσπερ προβάτιον βῆ λέγων βαδίζει). καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί] Malim καὶ τὰ βοτὰ τἄλλα ταυτὶ, vel καὶ πάντα τὰ βοτὰ ταυτὶ, vel καὶ τἄλλα βοτὰ τοιαυτί. Cf. ad Vesp. 939. καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα. ταυτὶ om. Bodl. 4.

1428. τί διαφέρουσιν A.C.G.Θ.Φ.Ω. Cant. 3. Par. 19. Br. &c. τί διαφέρουσ' Ar. τί διαφέρουσιν οὐδὲν R.S.T. (τί eras.) V.X. Mut. 1. Par. 1. τὶ διαφέρουσ' οὐδὲν Bodl. 4. διαφέρουσιν οὐδὲν Bodl. 1. Mut. 2. 3. διαφέρουσ' οὐδὲν Δ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. σφόδρ' οὐδὲν διαφέρουσιν E. Mon. Par. 4. διέφερον οὐδὲν Bentl. "Saepe interrogativam expulit negativa," ut monet Porson. ad Hec. 296.

1429. πλήν γ' S.V.(?)Δ.X.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Mut. 3. Elb. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. Par. 2. 3. 4. 8. 20. Reis. Herm. Ko. Teuf. Mein. πλὴν A.G.R.T.Θ.Φ. Bodl. 1. 7. 8. Par. 19. Ald. Br. Dind. Bergk. Praestat, opinor, πλήν γ', quanquam particulam γε post πλὴν inferre amant librarii, ut monet Dind. ὅτι ψηφίσματ'] Rarissime syllabam τι longam fieri positione monet Richter. ad Vesp. 853. Cf. Av. 1246. ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς &c. Pl. 746. ὅτι βλέπειν &c. (ὁτιὴ βλέπειν malit Richterus). γράφουσιν vulg. Malim γράφουσι.

1430. ἀλεκτρυόνας] ἀλεκτρυοῦς conj. Dind. Cf. ad 1427. ἅπαντας R.V. Borg. μιμῇ A.R.

1431. καὶ add. A.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. &c. om. Bodl. 3. 7. Cant. 1. Harl. 2. An τε? Vel οὐκ αὐτὸς (οὐ καὐτὸς) ἐσθίεις κόπρον. Vel οὐ καὶ (τὴν) κόπρον τ' ἐπεσθίεις. Vel οὐ καὶ κόπρον κατεσθίεις.

ΦΕ. *οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν, ἐστὶν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.*
ΣΤ. *πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.*
ΦΕ. *καὶ πῶς;* ΣΤ. *ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,*
σὺ δ', ἢν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. *ἢν δὲ μὴ γένηται,*
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
ΣΤ. *ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·*
κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕ. *σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην.* ΣΤ. *ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.*
ΦΕ. *καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.*
ΣΤ. *πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.*

τὸν (corr. *τὴν*) Φ. *κἀπὶ ξύλου* A.F.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. *κἀπὶ ξύλω* (sic) Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. *κἀπὶ πλεῖον* R. *κἀπ' ἰκρίων* conj. Kock., coll. Phot: *ἴκρια. ὀρθὰ ξύλα.* Hesych. v. *ἰκρία.* Poll. X. 157. Nicand. Ther. 198. *ἔνθα λέχος τεύχονται ἐπ' ἴκριον.* Praestaret *κἀπ' ἰκρίου.* *καθεύδεις* A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 3. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. *καθίζεις* F.T. Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. Praestat forsan *καθίζεις*; non modo enim in perticis dormire solent galli, sed etiam sedere vel quando non dormiunt.

1432. *ταυτὸν* (sic) A. *ὦ τᾶν* A. Bodl. 6. 8. *ὦ τὰν* Bodl. 7. *Σωκράτη* Bodl. 1 pr. 6. *δοκοίη* A. Bodl. 1. 7. &c. *δοκεῖ* Elb. Bodl. 6.

1436. *κλαύσεται* G. *τεθνήξει* A.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 8. &c. Ald. Br. Teuf. *τεθνήξη* Bodl. 1. 6. 7. Mon. Elb. *τεθνήξεις* Dawes. Elmsl. Herm. Dind. Kock. Bergk. Mein. Cf. ad Ach. 325. 590.

1437. *ὦ νδρες* A. *ἄνδρες* Mut. 1. *μὲν* om. Bodl. 1. Harl. 1.

1438. *κἀμοί γε* A. *κἀμοὶ* (om. *γε*) Bodl. 6. *τούτοισι*] An *τοῖς παισί*?

1439. *ἐστ'* A.R.V. Bodl. 6. 8. &c. *ἐστιν* Bodl. 1. 3. 7.

1440. *χ' ἀτέραν* A.

1441. *ἐγὼ* (pro *ἴσως*) Par. 3. *γ'* add. A.G.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 19. 20. om. R.U.X.Ψ. Bodl. 4. 6. Par. 3. 4. *ἀχθέσει* A.G.V.Δ.Θ.Φ. Bodl. 8. Mut. 2. *ἀχθέση* S.T. Bodl. 1. 7. Elb. *ἀχθήση* Mut. 1. Par. 4. *ἀχθεσθήση* X. Bodl. 4. 6. Mon. Borg. (-ει.) *ἀπεχθέσει* R. *ἀχθήσομαι* Par. 3. Moeris p. 21. *ἀχθέσεται Ἀττικῶς: ἀχθεσθήσεται Ἑλληνικῶς.*

1442. *πῶς δὴ* A.G.R.V. Bodl. 1. 7. 8. &c. *πῶς δὲ* Bodl. 6. *πῶς νῦν* Bodl. 3. Cf. Ran. 1162. *δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις* Ald. vulg. *δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τῶνδ'* (vel *τί δὴ 'κ τούτων μ'*) *ἐπωφελήσεις* Bentl. *δίδαξον εἴ τι μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις* Reisig. *δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις* Br. Herm. recc. Valde placet posterior Bentleii conjectura. *γάρ*] *εἰ* Mut. 2. Bodl. 3. 7. *τί μ'* A.D.G.R.S.T.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 3. 7. Borg. Harl. 1. 2. Cant. 1. 3. Par. 8. 19. 20. *τί δή μ'* A.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 3. Bodl. 4. 6. 8. Cant. 2. Harl. 3. Ar. Ald. *ἐπωφελήσεις* A.D.G.R.S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 17. 19. Ald. *ὠφελήσεις* F.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 3. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Ar. Harl. 1. 2. 3. Cant. 2. 3. Borg. *ὠφελήσῃς* C. *ὀφελήσεις* Bodl. 1. *σύ γ' ὠφελήσεις* Cant. 1. Par. 8. 20.

ΦΕ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φὴς, τί φὴς σύ;
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον σε νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤ. τί δ' ἄλλο γ' ἤ, ταῦτ' ἢν ποιῇς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.

1443. *τί φῄς; τί φῂς σὺ* D.G.W.Δ.Φ. Mut. 1. Par. 1. 17. 19. Br. Herm. Dind. *τί φὴς, τί φὴς σὺ* (sic) A. *τί φῂς σὺ* R.S.T.V. Cant. 1. 3. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 20 pr. *τί δῆτα φῂς σὺ* X. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 2. Harl. 2. 3. Par. 8. (*φῂς*) 20 corr. Ald. Bergk. *τί φὴς* (om. *σὺ*) Ω. *τί φής, τί φῂς σὺ* Kock. *τί φὴς, τί φὴς σὺ* Teuf. *τί φῄς, τί φῂς σὺ* Mein.

1445. *τί δ' ἢν ἔχων* G.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. Par. 19. 20. Mut. 1. 2. 3. Ald. Bentl. Br. Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. *τί δ' ἢν ἔχω* Bodl. 3. *τί δ' ἢν ἐγὼ* Ar. *τί δῆτ' ἢν* (*ἂν* S.) *ἔχων* A.S.T.X. Par. 8. Bodl. 1. *τί δῆτα ἢν ἔχων* Harl. 1. *τί δ' ἢνθ* (sic) Bodl. 8. *τί δῆτ' ἂν ἔχων* V. *τί δῆτ' ἀνέχων* R. *τί δῆτ' ἂν ἢν τὸν ἥττω* | *λόγον* Herm. (olim.) *τί δῆτ' ἄν, ἢν τὸν ἥττω* | *ἔχων . . .* Fritzch. ad Thesm. 633. Mein. Equidem malim *τί δῆτ' ἄν, ἢν* (vel *τί δῆτ', ἐὰν*) *τὸν ἥττω* | *ἔχων σε νικήσω λόγον* &c. Cf. 1452. Quam conjecturam confirmat omissio nominis *λόγον* post *ἥττω* in R. Cf. Lys. 399. *τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;* Sed Eccl. 1023. *τί δ', ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ . . .;*

1446. *λόγον* om. R. *σὲ* vulg. Dind. *σε* A. Mein. Recte.

1447. *Στρ.* praef. et interrogat Bodl. 3.

1448. *τί δ' ἄλλο γ'; ἢν ταυτὶ ποιῇς* vulg. Herm. *τί δ' ἄλλο γ' ἤ, ταῦτ' ἢν ποιῇς, . . .* Kock. (coll. 1287. 1495. Fr. 199. et Eq. 615. *τί δ' ἄλλο γ' εἰ μή*) Teuf. Bergk. Mein. Dind. Valde probabilis correctio, ne dicam certa. Possis etiam non male, *τί δ' ἄλλο; ταῦτ' ἐὰν ποιῇς . . .* Cf. 1088. *σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;* Eur. Melan. Fr. 27. *τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.* *δ'*] *δῆτ'* V. (an 1445?) *ἢν* A. &c. vulg. *ἢ* Bodl. 8. (unus, ut vid.) *ταυτὶ* R. Par. 19. 20. vulg. *ταῦτα* A.G.R. Bodl. 7. Mut. 1. 2. *ταύτην* V. *ταυτὸ* Par. 8. Quae discrepantia lectionis Kockii conjecturam valde confirmat. *ποιῇς* A. &c. vulg. *ποῇς* R. *ποιεῖς* Bodl. 8 pr. "Simplicem vocalem R. etiam ubi metrum diphthongum postulat praebet interdum, velut v. 1502." DIND.

1449. Qu. *οὐδὲν ἔτι κωλύσει σέ τ' αὐτὸν . . .* *σε* om. U.Ψ. Bodl. 6. Elb. *κωλύσειν* (*αὐτὸν*) Z. *κωλύει* S.V. (qu.) *κωλύσει* reliqui. *σεαυτὸν* G.U.W.Y.Δ.Φ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 19. 20. *σαυτὸν* A.R.T.Θ.X. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 8. *ἑαυτὸν* S.V. *αὐτὸν* (et *κωλύσειν*) Z. *σέ τ' αὐτὸν* probabiliter Reisig. Comm. Crit. p. 313. Mox enim sequitur *καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.*

1450. Malim, ut numerosius, *ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.* Cf. Eq. 1362. *ἐς* G.R. Bodl. 6. 7. 8. *εἰς* A.V.(?)

1451. *τοῦ Σωκράτους* unus Bodl. 6.

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
ΣΤ. τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
ΧΟ. ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοθ' ὅντιν' ἂν
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,

1452. ἐγὼ om. Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7.

1454. σαυτῷ σὺ A.G.W.Y.Δ.Φ. Mut. 2. 3. Bodl. 7. 8. σὺ σαυτῷ R.S.T.V.X. Bodl. 1. σαυτῷ (om. σὺ) Ψ. Mut. 1. Bodl. 4. 6. Par. 3. 4. Cf. Ran. 630. αὐτὸς σεαυτὸν (ita R. σὺ σαυτὸν vulg.) αἰτιῶ. Av. 1642. βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. Plat. Soph. 217. αὐτὸς ἐπὶ σαυτοῦ . . . διεξιέναι. et ad Soph. Oed. C. 853.

1455. στρέψας] Qu. τρέψας. Sed fortasse in στρέψας allusio est ad nomen Στρεψιάδης. σεαυτὸν G.R.V. &c. vulg. ἑαυτὸν A. Mut. 1. Par. 1. Br. in annot. Fritzch. ad Thesm. 234. Teuf. Male. ἐς G.R.V.Δ.Φ.X. &c. εἰς A. Bodl. 1. 3. πονηρὰ A.G. &c. τὰ πονηρὰ R.V. Cf. 1303. 1459.

1456. ταῦτ' A.C.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 6 pr. Par. 8. 20. Ar. Urb. Borg. Cant. 1. Harl. 2. Bentl. Br. &c. ταῦτά γ' D.E.F.U.W.Y.Ψ. Mut. 3. Bodl. 1. 4. 6 corr. 8. Par. 9. 19. Cant. 2. 3. Harl. 3. Med. 4. Ald. τοῦτ' Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. ἠγορεύετε C.D.E.F.R.T.U.W.Y.Δ.Θ corr. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 3. 8. 9. 19. 20. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Borg. Ar. Leid. 5. Ald. Reis. Herm. recc. ἠγορεύσατε A.G.S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Cant. 2. v. l. Urb. Par. 1. 17. Br. ἠγορεύεται Bodl. 3. ἐκγορεύετε Ψ. Cf. Fr. 284. οὐκ ἠγόρευον; Herod. VII. 10. ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ . . . ἠγόρευον μὴ στρατεύεσθαι. Sic alibi saepe ἐκέλευσε in libris pro ἐκέλευε &c. Barbarum vero est ἠγορεύσατε, pro quo dicebant εἴπετε.

1457. ἐπήρετε R. (unus, ut vid.) Herm. recc. ἐπῄρατε (aut ἐπήρατε) A.G.T.U.V.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Med. 4. vulg. Diversa tempora ἠγορεύετε . . . ἐπήρατε frustra tuetur Reisig. ad Oed. C. 419. ἄγροικον ἐπήρατε καὶ σκαιὸν Mut. 2. Bodl. 7.

1458. ἀεὶ A.G.T.U.W.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 9. 17. 19. 20. Med. 4. Ar. vulg. Herm. ἂν Bodl. 6. ἡμεῖς R.S.V. Med. 5. Reis. Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Praestat, opinor, vulgata. Bene conjunguntur ἀεὶ ἑκάστοτε, ut in v. 1279. Pronomen autem ἡμεῖς otiosum videtur. Confer tamen 258. ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους | ἡμεῖς ποιοῦμεν. 1116. ποοῦμεν R.V.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. Med. 4. ἑκάστοτ' Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 9. &c. ἑκάστ' Ar. ὅταν τινὰ A.D.E.G.R. (ὅτ' ἂν) S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Cant. 1. Par. 8. 17. 19. 20. vulg. Bergk. ὁτάν τινα (sic) Ar. ὅτ' ἄν τινα Bodl. 8. ἄν τιν' οὖν C.F.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 2. 3. Harl. 1. 2. 3. Par. 9. Elb. Med. 4. 5. ὅντιν' οὖν Leid. 5. ὅντιν' ἂν Porson. (ad Hec. 1175, tacite) Elmsl. (ad Ach. 178.) Herm. Dind. Ko. Teuf. Mein. ὅντιν' ἂν in fine versus legitur 245. Cf. Vesp. 586. ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς . . . ἀναπείσῃ. Male vero nonnulli virgula post ἑκάστοθ' distinguunt.

1460. ἂν add. A.G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 3. &c. Bentl. Kust. om. T.

ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
ΣΤ. οἴμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἁδανεισάμην
ἀποστερεῖν. Νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθών, οἵ σε κἄμ' ἐξηπάτων.
ΦΕ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
ΣΤ. ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῷον Δία.
ΦΕ. ἰδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. οὐκ ἔστ', οὔκ, ἐπεὶ

Bodl. 8. Ald. ἐμβάλωμεν R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X. ἐμβάλλωμεν G. ἐσβάλωμεν A.Φ. Par. 1. ἐς A.G. Bodl. 6. 7. 8. εἰς R.V.

1462. οἴμοι A.G.Θ.Φ. Bodl. 8. Ald. Dind. Ko. Bergk. ὤμοι C.D.E.F.R.S. T.V.Δ.X.Ω. Bodl. 1. 4. 6. 7. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Elb. Par. 4. 8. 9. 19. 20. Teuf. Mein. ᾧ μοι Br. Herm. Eadem discrepantia 1473. 925. Vesp. 202. 1504. πόνηρά γ' A. Quod fortasse praestat. Sensus enim est, *molesta, acerba, dura.*

1463. ἃ 'δαν. A. Cf. ad 1270. 1306. 1464. οὖν om. X.

1465. Σωκράτη Bodl. 8. (unus, ut vid.) Ald. Dind. Mein. Σωκράτην A.C.D. E.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Urb. Ar. Bodl. 1. 3. 4. 6. 8. Par. 3. 8. 19. 20. Br. Herm. Ko. Teuf. Bergk. τὸν σωκράτην Bodl. 3. 4. 6. 7. Mut. 2. τὸν om. A.G.R.V. &c. Cf. ad 622. et ad Eccl. 51.

1466. μετ' ἐμοῦ 'λθὼν diserte G.Z.Φ.Ω. Par. 17. μετ' ἐμοῦ ἐλθὼν A.T.Θ.X. Par. 1. 7. 19. Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν R.S.V. Ar. Cant. 1. Par. 8. 20. Mut. 1. Junt. μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' U.W.Y.Δ.Ψ. Bodl. 4. (s. ἤγουν ἐλθὼν) 6. 7. 8. Harl. 2. 3. Cant. 2. Par. 9. Mut. 2. Ald. Br. Reis. Dind. et (add. οἴκαδ') Par. 3. μετ' ἐμοῦ ἔλθ' Mut. 3. μετελθὼν Herm. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Vera scriptura proculdubio est μετ' ἐμοῦ 'λθών. Cf. Vesp. 320. βούλομαι . . . μεθ' ὑμῶν ἐλθὼν . . . κακόν τι ποιῆσαι. Causa turbarum fuit, ut alibi persaepe, crasis librariis minus intellecta. Prima corruptela fuit μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν, secunda metri salvandi gratia μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ'. ἀπολῇς Mon. Elb. οἵ σε A. Br. οἵ σὲ Dind. ὧν σὲ Mein. καμέ γ' V. ἐξηπάτουν R.V.

1470. τίς ἐστιν A. τίς ἔστιν V. (s. Dind.) τί ἔστιν V. (s. Bekk.) τι ἔστιν R. οὐκ ἔστ', οὔκ, ἐπεὶ R. (s. Dind.) Herm. Dobr. (Dind.) Teuf. Bergk. Mein. οὐκ ἔστιν οὐκ, ἐπεὶ R. (Bekk.) S.V. οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ F.T.W.X.Ω. Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. Med. 4. οὐκ ἔστιν γ', ἐπεὶ Δ. Ar. Cant. 1. 2. Med. 5. Par. 8. 20. Br. οὐκ ἔστι γ', ἐπεὶ C.E.U.Y.Ψ. Elb. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. Cant. 4. Par. 3. Leid. 5. οὐκ ἔνεστ', ἐπεὶ A.G.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 19. Borg. Cant. 2 corr. Ald. οὐκ ἔνεστιν, ἐπεὶ Θ. Par. 1. οὐκ ἔτ' ἔστ', ἐπεὶ Porson. Adv. p. 225. prob. Monk. (ad Hipp. 778. βασιλὶς οὐκέτ' ἔστι δὴ | γυνή). οὐκέτ' ἔστ', ἐπεὶ Kock. Dind. (Certe facile excidere potuisset ἔτ' ante ἔστ'. Cf. Soph. Ant. 1025. κεῖνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνήρ.) ΣΤΡ. ἔστιν οὖν. ΦΕ. οὐκ ἔστ', ἐπεὶ Reisig. Tentabam praeterea: οὐ μὲν οὖν, ἐπεί (gl. ἔστιν). Vel οὐ δῆτ', οὔκ, ἐπεί. Vel ἔστι . . . Μὰ δί' οὐκ ἔστ', ἐπεί. Vel ἔστι δῆτ' . . . Οὐκ ἔστ', ἐπεί. Cf. Soph. Oed. R. 370. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ | τυφλὸς . . . εἶ.

Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
ΣΤ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἴμοι δείλαιος.
[ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.]
ΦΕ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.

1471. Δία A.

1472. ἐξελήλακεν Elb. τοῦτ' G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ corr. X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. ταῦτ' A.Φ pr. τότ' Bentl. Kust. Br. Harl. prob. Kock. Scilicet Bentleius sibi invicem respondere putabat τότε et ὅτε v. 1474. ᾠμην Bodl. 3. ὤμην Bodl. 7. ὄμην Bodl. 6.

1473. διὰ A.G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. δία C. δια (sic) R.S.T.V. Δία Bentl. Br. Cf. ad 1472. τουτονί] τουτονὶ Mein. Kock. Quod non probandum. Cf. modo 83. δῖνον unus Bergk. Post δῖνον virgula tantum distinguatur, ut in parenthesi sint verba οἴμοι δείλαιος. Sed cf. ad 1474. οἴμοι A.G.Θ.Φ. Bodl. 8. Par. 8. Ald. ὤμοι R.U.V.W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. Par. 4. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. ᾧ μοι Br.

1474. Hunc versum, ut interpolatum, merito damnant Dind. Kock. Mein. Fuit enim haud dubie interpolatus ab librario aliquo, qui de praesenti Δίνῳ propter τουτονὶ cogitaret. "Perabsurdum est commentum scholiastarum de Dino testaceo, quo nihil alienius ab Socratis numinibus cogitari potest. Mihi non dubitandum videtur quin versus hic ὅτε (libri aliquot ὅτι) καὶ σὲ χυτρεοῦν (χυτραιοῦν R.) ὄντα θεὸν ἡγησάμην ab interprete confictus sit δεικτικὸν illud τουτονὶ (de quo v. ad v. 83.) explicante ad eamque rem vasculum adhibente quod δῖνον Graeci vocant nomine a forma ducto." DIND. ὅτε A.G.R.S. V.Θ.X. Mut. 2. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Herm. Dind. Teuf. Bergk. ὅτι T.Δ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 4. 6. Cant. 4. Harl. 3. Elb. Br. Reis. Cf. 34. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, | ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα . . . καὶ σὲ A.G.R.T. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. σε καὶ S.V. χυτρεοῦν A.G.S.T.V.W.Z.Δ. Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 4. 6. 8. Mut. 1. 3. schol. vulg. χυτρεοῦν τ' Bodl. 3. Par. 3. Leid. 5. χυτρεοῦντ' (sic) Mut. 2. Bodl. 7. Harl. 2. χυτραιοῦν R.X. Med. 4. χυτραῖουν γ' Par. 9. χύτρεον Ar. χυτρεοῦν probat Porson. ad Med. 675. Equidem malim, nisi quidem spurius est versus, ὅτε καὶ (cf. 34) χυτραῖόν σ' ὄντα . . ., vel ὅτε σὲ χυτραῖον (vel χυτρεῖον) ὄντα . . ., vel ὅτε γε χυτραῖόν σ' ὄντα . . . Vel ὅτε σε κεραμεοῦν ὄντα &c. Cf. Fr. 399. λήκυθον | τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτραίαν (χυτρίαν vulg.), τὴν καλὴν (τὴν χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην Lob. Bekk.). Lys. 329. πατάγου χυτρείου (χυτραίου ?). Greg. Cypr. III. 37 L. Χυτρεοῦς [θεός]: ὀστράκινος, εὐτελής. Apost. XVIII. 44. Χυτρεοῦς θεὸς, καὶ Χυτρεοῦς ἄνθρωπος: ὀστράκινος, εὐτελής. Cf. Schol. et Suid. Scripturae χυτρεοῦν favet nonnihil analogia formae κεραμεοῦς. Athen. 496 B. σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες. Apost. XVI. 70. Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον. V. Lob. ad Phryn. p. 147.

1475. φληνάφα A.R.V.Δ.Φ.X. Br. &c. φληνάφει G. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 9. 19. 20. Ald. Cf. Eq. 644. ἐφληνάφα (ἐφληνάφει liber unus). Alexis Athen. 337 E. τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω . . .; Hesych: φληναφᾷ, φλυαρεῖ, μωρολογεῖ. At Suidas, φληναφεῖ: φλυαρεῖ.

ΣΤ. οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος εἴθ'—ὅ τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

1476. *οἴμοι* A.G.R.V. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. *ὤμοι* Mut. 2. Bodl. 7.

1477. *ὅτε* Bodl. 8. *ὅτε καὶ τοὺς θεοὺς ἐξέβαλον* Θ. *ἐξέβαλλον* R.T.V. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. Herm. recc. *ἐξέβαλον* A.G.S.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. schol. Ald. Br. Aoristo *ἡγησάμην* modo usus erat v. 1474, si quidem nostri est iste versus. *τοὺς θεοὺς* R. (unus, ut vid.) *καὶ τοὺς θεοὺς* A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. et reliqui. *Σωκράτη* Bodl. 8. (unus, ut vid.) *Σωκράτην* A.G.R.V. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Par. 3. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Cf. ad 1465.

1479. *μηδ' ἔμ' ἐπιτρίψῃς* Par. 1. (non A.) *μηδ' ἐπιτρίψῃς* X. Bodl. 6.

1480. *παρανοήσαντος* A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. 5. Cant. 1. v. l. *παρανομήσαντος* V. Cant. 1. Par. 20. v. l. Cf. 1476. *οἴμοι παρανοίας*. 845. 844.

1481. *μοι* G.T.V.Δ.Φ corr. X. Mut. 1. 2. 3. vulg. *μου* A.R.Φ. Par. 1. *εἶτ'* A. *αὐτὸς* Elb. Harl. 1. Bodl. 1.

1482. *εἶθ'* A.

1484. *ἐμπιμπράναι* Δ. Med. 4. Bodl. 1 pr. m. Harl. 2.(?) vulg. *ἐμπιπράναι* A.G.R.S.T.U.V.(ā)Y.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. *τάχιστα πιμπράναι* Med. 5. Cf. ad Ach. 447. Lys. 311. Av. 1310. Th. 749. Lob. ad Phryn. p. 95. *Ἐμπιπράναι* potius quam *ἐμπιμπράναι* euphoniae gratia dixisse veteres statuunt, et *ἐμπιπλάναι* quam *ἐμπιμπλάναι*. Hic tamen saltem quominus *ἐμπιπράναι* scribatur obstat metrum; nam secunda syllaba non longa est natura.

1486. *ἔξελθε* om. Bodl. 1. 3. 7. Harl. 1. *σμηνύην* (hic et 1500) Bodl. 7. *φέρε* Bodl. 7. *φέρων* (s. ε) Mut. 2.

1487. *κἄπειτ' ἐπαναβὰς* A.G.R.S.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 3. 6. 7. 8. Par. 9. 19. *κἄπειτ' ἀναβὰς* T.U.X. Bodl. 1. Harl. 1. *κἄπειτά γ' ἀναβὰς* Par. 8. 20. Cf. Eq. 169.

1488-89. Inverso ordine leguntur hi versus in F.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Par. 8. 20 corr. Ald. Hoc ordine in A.D.G.R.S.V.Z.Θ.Φ. Urb. Mut. 1. 2. Par. 19. 20. Br. &c.

ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην·
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἰοὺ ἰού.
ΣΤ. σὸν ἔργον, ὦ δᾴς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.
ΜΑ. Α. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς ; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν ;
ΣΤ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.

ἀπολεῖς ἀπολεῖς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὑπὶ τοῦ τέγους ;

1488. *ποήσω* R.

1491. *αὐτοὺς* Bodl. 7. Unde conjicias *κἀγὼ τάχ' αὐτοὺς* . . .

1492. *ποήσω* A. *κεἰ* A.G.R. (*κ' εἰ*) V.Φ.X. Ar. Par. 8. 19. 20. Borg. Bodl. 1. 4 corr. Harl. 1. Cant. 1. 2. v. l. schol. ad 1452. Br. recc. *κἂν* Δ. Par. 9. 20 corr. Bodl. 4 pr. 6. 7. 8. Mut. 3. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Ald. *καὶ* Cant. 3. Cf. Vesp. 1333. *ἦ μὴν σὺ δώσεις . . . δίκην . . . κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.* ad Pl. 65. *σφόδρ'* A.G.R.V. Bodl. 1. 4. 6. 8. &c. Ald. recc. *σφόδρα* Bodl. 7. *σφόδρα γ'* Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 3. Leid. 5. Br. *εἴσ'* A.G.R.V.Δ.Φ.X. Ar. Borg. Par. 8. 9. 19. 20. Med. 4. 5. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Cant. 2. 3. 4. Harl. 2. *εἶσ'* Cant. 1. *ὦσ'* Harl. 3. Par. 2. 4. Gl. Cant. 3. et Harl. 2: *ὑπάρχωσι.*

1493. 1495. 1497. 1499. Uni eidemque discipulo assignat Bergkius, sc. illi qui ab initio fabulae interfuit. Diversis discipulis tribuunt Br. Dind. &c. Cf. 195-6.

1494. *δᾳς* Cant. 4. *δᾶς* Cant. 1. 2 pr. 3. *ἰέναι* A.

1495-96. 1499-1501. ΣΤ.] *Θεράποντι* tribuit Bergk.

1495. *σω.* praef. Cant. 1. *ἕτ. μαθ.* Harl. 3. ΣΤ.] *ξανθ. οἰκ.* V. *ποεῖς* et *ποῶ* A.R. *ποῶ* etiam Bodl. 1. Harl. 1. Par. 1.

1497. *ἕτ. μαθ.* praef. Harl. 3. *σωκ.* R. ΜΑΘ. Bergk. *οἴμοι* omnes, ni fallor, libri. *ὑμῶν* R. Bodl. 7.

1499. ΜΑΘ. Γ.] *σωκ.* R. ΜΑΘ. Bergk. *ἀπολεῖς ἀπολεῖς*] Malim *ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς*, ut in Pac. 166. Soph. Trach. 1008. *γὰρ* om. X. *καὶ* add. A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 7. &c. om. R.S.V. Bodl. 6.

1500. *σήμερον* Mut. 1.

1502. *ποεῖς* R. *ὁὐπὶ* T.Δ.Φ. *οὐπὶ* S. *ὁ ἐπὶ* Ψ. *ἐπὶ* A.X.

ΣΤ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
ΣΤ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,

1503. ΣΤ.] ξανθ. οἰκ. V. .οἰκ. R.

1504-5. Inverso ordine exhibent Par. 8. 20.

1504. ΜΑΘ. praef. Reisig. ΜΑΘ. Γ. Herm. οἴμοι A.G.R.S.T.V. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 6. Par. 8. 19. 20. ὤμοι Mut. 3. Bodl. 7. Par. 4. Cant. 2. Harl. 2. 3. ἀποπνιγήσομαι A.G.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ corr. X.Ψ.Ω. ἀποπνίγομαι Φ. Cant. 1. ὑποπνίγομαι Par. 4.

1505-6. Inverso ordine leguntur in A.T.U.W.Y.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 3. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Ald. Hoc ordine in G.R.S.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Ar. Urb. Bentl. Kust. &c.

1505. om. A.(?) Bodl. 6.(?) ΧΑΙΡ. vulg. Dind. μαθ. R. ἕτερος φιλόσοφος V. ΜΑ. Bergk. prob. Mein. Conjuncti nominantur Socrates et Chaerephon v. 104. γε om. G.V. Par. 20.

1506. μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε A.D.G.R.Z.Σ. Mut. 1. Par. 1. 19. Reisig. Bergk. μαθόντες εἰς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε S.V. μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Urb. Mon. μαθόντ' τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε (-τον Φ corr. sec. m.) Θ.Φ. μαθόντε τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε Par. 17. μαθόντ' εἰς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Par. 8. 20. Cant. 1. (ε supr. -όντ') Mut. 2. (ἐς). μαθόνθ' ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεοὺς C. (ἐς) F.T.U.Ψ.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Harl. 1. 2. (ἐς) Cant. 3. 4. Med. 4. 8. Ar. Elb. μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς W.Y.Δ. Cant. 2. Harl. 3. Par. 9. Med. 5. 9. μαθόντ' ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεοὺς E.X. μαθόντ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς Mut. 2. μαθὼν ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς Bodl. 8. Ald. μαθόντ' ὑβρίζετόν γε τοὺς θεοὺς Borg. τί γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τοὺς θεοὺς v. l. in Harl. 2. et Bodl. 3. παθόντες glossa adscripta etiam in Bodl. 4. Versum om. Par. 2. παθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβριζέτην Dind. μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβριζέτην Dind. (Ox.) μαθόντ' εἰς (vel μαθόντες) τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε Fritzch. ad Thesm. 1157. παθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε Kock. II. Mein. μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Teuf. παθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Br. Herm. I. Kock. I. (Sic Pac. 407. ἐπιβουλεύοντε ... προδίδοτον. Lys. 438. κἀνύσαντε δήσετον. Av. 655. ὁ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.) μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς Bentl. παθόνθ' ὑβριζέτην εἰς τοὺς θεοὺς Herm. μαθόνθ' ὑβριζέτην εἰς τοὺς θεοὺς Elmsl. ad Ach. 733. et Med. 1334. Scriptura maxime probabilis videtur ea, quam exhibet Ravennas. Non enim de Socrate et Chaerephonte tantum agitur, sed de omnibus omnino Socraticis. Sic pluralis εἰλήφατε est v. 1498. ἠδίκουν v. 1509. Dualem invexisse videntur librarii, de Socrate et Chaerephonte tantum cogitantes. Cf. 1465. In v. 1509. plurale ἠδίκουν, quia minus facile depravari potuit, servatum est. Ejusdem sententiae sunt Fritzch. et Dind. Gradus erroris primus fuit μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον; deinde, transpositione facta, metri fulciendi causa γε insertum est. Quod si constaret de Socrate tantum discipuloque ejus primario Chaerephonte hic agi, praeferendam ducerem hanc

καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν εἵνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν. 1509
ΧΟ. *ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.*

lectionem, *τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,* | *καὶ . . . ἐσκοπεῖσθε* &c. Ceterum utrumque recte dicitur *ὑβρίζειν τινὰ* et *εἴς τινα.* Cf. Pac. 1229. *παῦσαί μ' ὑβρίζων.* Pl. 899. *τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'.*

1507. *ἐσκοπεῖσθε* C.E.R.S.U.V.W.Y.Δ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Med. 4. 5. 9. Bodl. 7. 8. Par. 5. 7. 8 corr. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 20 corr. Ald. Reis. Kock. Mein. Bergk. Fritzch. *ἐσκοπεῖτε* F.G.T.Z. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 17. *ἐκκοπεῖτε* Cant. 3. *ἐσκοπεῖσθον* A.D.Θ.Σ.Φ. Mut. 1. Bodl. 6. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. Bentl. Br. Herm. Teuf. Dind. *τὴν ἕδραν* G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. 5. 9. Bodl. 6. 7. 8. Par. 5. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 15. 17. 19. 20. Cant. 1. Ald. Br. Dind. Teuf. Bergk. *τὰς ἕδρας* F.T. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. Reis. Herm. Kock. Mein. Gl. Harl. 3: *τὴν ὁδόν.* Gl. E: *τὴν στήριξιν.* Gl. F: *στηρίξεις.* An *τὰς ὁδούς*? Cf. 171. *ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδούς.* 584. Sed cf. annot. exeg. "Per se optimum *τὰς ὁδούς.* In Aesch. Prom. 457. mihi valde placet Stobaei *ὁδούς.* Sed ex 171. fluxisse videtur lectio; et vulgata loco accommodatior. In *ἕδραν* cum scholiaste credo esse cacemphaton. V. Thesm. 140." DOBR.

1508. *ἑρμ.* praefixum in R. *ἑρμῆς* in V. (Cf. 1478.) ΧΟ. praef. Beer. Bergk. Mein. Strepsiadi continuant, ut vulgo, Herm. Dind. Kock. Teuf. Ad *δίωκε* annotatum in R. *πρὸς τὸν οἰκέτην,* in V. *πρὸς τὸν Ξανθίαν ὁ Ἑρμῆς.* *βάλλε παῖε* R.T.U.V.W.Y.Δ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 9. 20 corr. *παῖε βάλλε* A.G.S.Θ.Φ. Mut. 1. Par. 19. Cant. 2 corr. *παῖε βάλε* Z. *πολλῶν γ'* Harl. 3. *οὕνεκα* libri et vulg. Dedi *εἵνεκα.*

1509. *ὡς ἠδίκουν*] *γρ. οὓς ἠδίκουν* schol.

1510. *γε* om. R.V. (soli, ut vid.) *τό γε τήμερον ἡμῖν*] Moeris p. 364. (210, 14. ed. Bekk.) *τήμερον εἶναι, Ἀττικῶς, ὡς Νεφέλαις· κεχόρευται γὰρ μετρίως ἡμῖν τοῦ τήμερον εἶναι,* memoriae, ut videtur, errore. DIND. *εἶναι* recepit Mein. Sic Plat. Crat. p. 273 C. *δοκεῖ οὖν μοι . . . τὸ μὲν τήμερον εἶναι χρήσασθαι αὐτῇ.* Lach. 201. *τὸ δὲ νῦν εἶναι τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.* Rep. VI. 506 E. *τὸ νῦν εἶναι.* Crat. p. 257. *τὸ μὲν τήμερον εἶναι.* Prot. p. 100. *κατὰ τοῦτο εἶναι.* Herod. VII. 143. *τὸ σύμπαν εἶναι.* Isocr. Or. XV. § 289. *τὸ νῦν εἶναι.* Xen. An. III. 2. 37. *τὸ νῦν εἶναι.* Isae. II. 40. *κατὰ δύναμιν εἶναι.* Lucian. q. h. s. c. 13. *τοιοῦτοι . . . οἱ πολλοί εἰσι τὸ τήμερον.* Id. Herm. 10. *τὸ τήμερον γὰρ ἐκεχειρία ἐπήγγελται.* Id. adv. ind. 30. *τό γε νῦν εἶναι.* (Sat. 1.) Id. de m. c. 6. *τὸ δὲ νῦν εἶναι.* Alciphr. III. 39. *ἡ νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι ἑορτάζεται.* I. 1. Aristid. T. I. p. 275. Phot. p. 595, 2. *τὸ νῦν εἶναι.* Adde *ἑκὼν εἶναι.* Sed pronomine aegre carebimus. Cf. Th. 1227. *ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν.* et annot. exeg. Ceterum hunc versum in dimetros duos dividi fortasse praestat. Cf. Th. 1230.

ARISTOPHANIS

EQUITES,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.
EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.
1875.

LONDON:
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Nat. 2712.
B.	Par. Bibl. Nat. 2715.
C.	Par. Bibl. Nat. 2717.
P.	Vaticano-Palatinus.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 16.
Θ.	Flor. Abbat. 2779.
Υ.	Flor. Bibl. Laur. 31.
X	Flor. Bibl. Laur. 31, 13.
Med. 5.	Mediol. Bibl. Ambros. D. 64.
Med. 8.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 39.
Med. 9.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 41.
Par. 6.	Par. Bibl. Nat. 2716.

Ex his ipse *verbatim* et *accurate* contuli A. (cum ed. Dind. 1835.) B. (cum eadem) C. (paene verbatim cum eadem). S. (cum ed. Weis. 1842.) Γ. (vv. 1—100, cum ed. Bergk. 1857.) Δ. (vv. 1—100, cum eadem). Θ. (vv. 1—100, cum ed. Bergk. 1857.) X. (cum ed. Weis. 1842.) Par. 6. (cum ed. Dind. 1835.) Passim, non tamen verbatim, contuli Med. 5. 8. et 9.

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Dindorfius, Gul., ed. 8vo. Lips. 1821.
Mitchell, Thomas, 8vo. Lond. 1836.
Kock, Theod., 8vo. Lips. 1853. (Ed. II. 1867.)
Ribbeck, Woldemar, 8vo. Berlin, 1867.
Velsen, Adolphus von, 8vo. Lips. 1869.
Green, W. C., (et Acharnenses,) cum notis Anglicis, 12mo. Lond. 1870.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., vel Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., vel Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., vel Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips. 1821.
Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V.—Ed. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
Bgk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.[1]

I.

ΤΟ δρᾶμα τοῦτο ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν[2] Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ᾽ αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων[3] δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ[4] τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ[5] Ἀθηναίων ἱππεῖς συλλαβόντες[6] ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ᾽ ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος[7] εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς[8] ὡς συνομωμοκότας[9] κατὰ[10] τῆς πόλεως [διαβαλῶν][11] πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται.[12] διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας οἱ ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων[13] σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων,[14] πρὸς τοὺς πολίτας ἁδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος[15] ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων[16] ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ᾽ ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος[17] συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἅτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην[18] συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς[19] τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων εἴκει θατέρῳ[20] τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ

I. [1] Argumenta om. R. [2] τὸν V. τῶν Ald. [3] An ἐπιτιθεμένοιν, ut mox ἐπαγόντοιν? [4] ὃς ἐπιτροπεύει A.V. &c. [5] αὐτοὶ δὲ οἱ V. [6] Annon συλλεγέντες? [7] ἀλογώτερος V. Qu. λογιώτερος. [8] σφᾶς vulg. σφὰς A. Vels. [9] Post συνομωμοκότας deesse verbum διαβάλλων vel simile quid monuit Kust. Imo post πόλεως. [10] κατά] ἐκ A.V. &c. [11] διαβαλῶν adj. Bergk. [12] ἵεται Dind. ἵεται V. vulg. [13] Sic V. κινδυνευόντων Ald. [14] ἵππων additum ex A. [15] Sic ed. Br. ὅ τε . . . παραγεγενημένος V. Ald. [16] διαφθειρομένων V. [17] Sic ed. Br. ὁ δῆμος τοῖς λόγοις Ald. [18] Sic V. σίτησιν Ald. [19] Sic ed. Br. ὥσπερ περιφανὴς Ald. [20] εἴκει

ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξαυτῆς[21] εἰς[22] τοὐμφανὲς γεγονότα προαγαγόντος,[23] Κλέων[24] περικείμενος τὴν[25] Ἀγορακρίτου σκευὴν[26] ἐπὶ παραδειγματισμῷ[27] διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν[28] ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος[29] πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον,[1] λεγομένην Σφακτηρίαν,[2] ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων Κλέων τις[3] βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν[4] τοὺς ὑπεναντίους[5] εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν[6] ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ᾽ οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι᾽ αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει[7] φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς[8] ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσεσθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ[9] πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ᾽ ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις, θεράποντες οἱ στρατηγοί.[10] οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστὶν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις[11] ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

θατέρῳ Br. *ἐκβάλλεται* Ald. [21] Ita Br. *ἐξ αὐτῆς* vulg. [22] *εἰς* V. *ἐς* Ald. [23] *προάγοντος* A. Br. *γεγονότα ἐς τοὐμφανὲς προάγοντος* conj. Bergk. [24] Sic Kust. *κλέωνος* V. Ald. [25] *τὴν* Ald. *τήν τε* V. *τὴν τοῦ* conj. Dind. Qu. *τὴν θατέρου σκευήν.* [26] *σκευὴν* V. et ed. Br. *θατέραν σκευὴν* Ald. [27] Sic Kust. *παραδειγματισμοῦ* A.V. et Ald. Mox *τῆς πόλεως* Δ.Θ. [28] An *ἀλλαντοπωλήσων*? [29] *χρησάμενος*] Annon *χρησόμενος*?

II. [1] *πύλου* V. om. Ribb. Recte fortasse. [2] Qu. *καὶ Σφακτηρίαν*, vel *Πύλον λεγομένην ἢ Σφακτ.* [3] *τις*] *τῆς* V. [4] *ἂν φέρειν* conj. Mein. [5] Sic V. *ἐναντίους* Ald. [6] Malim *ὅπερ καὶ γέγονε κατὰ τὰς ὑποσχέσεις. ὁ μὲν οὖν . . .* [7] *κρύπτει* A. Qu. *κρύπτεται* vel *ἀναδύεται.* [8] *προφανεὶς αὐτὸς* A. *προφανὲς αὐτὸς* V.Γ. *προφανῶς αὐτὸ* Ald. [9] *τὰ* additum ex V. [10] *θεράποντες οἱ στρατηγοὶ* om. Ald. additum ab Dindorfio ex V., qui infra post Ὑλοφόροις repetit verba *οἰκία ἡ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί.* [11] *ἐζημίωσαν πέντε ταλάντοις*] . . . *τάλαντα* V. Cf. ad Ach. 6.

Ἰστέον δὲ[12] ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θῆτας.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ[13] εἰς Λήναια δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις·[14] τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι[1] βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
κἀν[2] παραλογισμοῖς[3] διαφέροντ'[4] ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε[5] σκατοφάγον,
πεισθέντα τ'[6] ἐπιθέσθαι[7] σὺν ἱππεῦσίν τισι,
ἐν τῷ[8] χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.[9]
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
ὁ δὲ[10] σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

[12] δὲ add. V. om Ald. [13] δημοσίᾳ] Hinc Ranke (V. Arist. 382, 3) colligit publico sumptu doctam esse hanc fabulam, quum tanta omnes cives Cleonis formidine tenerentur, ut nemo per se illam exhibere auderet. Ab Equitibus tandem, corpore publico, quorum et ipse Comicus fuisse videatur, id factum suspicatur Mitchell. [14] σαγύροις V.

III. [1] κἄτι ed. Br. καὶ ἔτι V. Ald. [2] κἀν] κᾀν Kust. ἐν V. Ald. καὶ Bekk. Bergk. [3] παραλογισμῷ V. Bergk. [4] διαφέροντ' Kust. διαφοροῦντ' Ald. διαφοροῦντα V. [5] τε addidit Br. [6] τ' add. V. [7] σκατοφάγον τιν' εὐθέως | πεισθέντ' ἐπιτίθεσθαι . . . conj. Bergk. [8] τῷ add. V. [9] κατηχορεῖν conj. Bergk. [10] δὲ add. V.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.[1]

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. (ΟΙΚΕΤΗΣ Α.[2])

ΝΙΚΙΑΣ. (ΟΙΚΕΤΗΣ Β.)

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὗ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.[3]

ΚΛΕΩΝ. (ΠΑΦΛΑΓΩΝ.)

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

[1] Index personarum deest in P.R.

[2] Pro *οἰκέτης α* et *β* est *δημοσθένης* et *νικίας* in codicibus, adjecta voce *οἰκέται* in Δ.Θ. *οἰκέται* post *κλέων* est in A.Γ. Personas ΟΙΚΕΤΗΣ Α. et Β. et ΠΑΦΛΑΓΩΝ (pro ΚΛΕΩΝ) exhibent Mein. Kock. Ribbeck. Velsen. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ et ΚΛΕΩΝ (ut vulgo) Dind. Both. Bergk. "Tria nomina ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΚΛΕΩΝ non leguntur in hac fabula, sed in exemplaribus ab Aristophane histrionibus traditis latebant sub personis *Οἰκέτου α'*, *Οἰκέτου β'*, et *Παφλαγόνος*, etsi spectatores statim intelligebant *Παφλαγόνα* Cleonem esse, neque obscurum erat servos duos Demosthenem et Niciam, copiarum Atheniensium duces, repraesentare. Ipsa Demosthenis, Niciae, et Cleonis nomina ab grammaticis demum Alexandrinis praescripta sunt, ut ex *ὑποθέσει* tertia [secunda] scholiastarumque annotationibus colligi potest." DIND.

[3] *ἀγοράκριτος ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης* V. Vide v. 1257.

ΙΠΠΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

κάκιστα δῆθ᾽ οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΟΙ. Α. *ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;*
ΟΙ. Β. *κακῶς καθάπερ σύ.* ΟΙ. Α. *δεῦρό νυν πρόσελθ᾽, ἵνα*

1. *Δημ.* vulg. *Δημ. οἰκ.* praef. in S.Γ. Med. 8. ΟΙΚ. Α. Mein. Ribb. Vels. *ἀτταταιὰξ* Θ. *ἰατταντaιὰξ* Γ. *ἰατταταὶ* A.B.C.R.V.Γ.Δ.Θ.Π. Med. 8. 9. Par. 6.

2. *κακῶς . . . κακόν*] Nescio an praestet *κακὸν . . . κακῶς.* Cf. ad Soph. Phil. 1369. Eur. Tro. 1055.

4. *ἐξ οὗ*] *ἀφ᾽ οὗ* Suidas in *εἰσήρρησεν.* Quod alterius scripturæ interpretamentum esse videtur. (Hesychius *ἐξ οὗ: ἀφ᾽ οὗ.*) Apud Thomam M. p. 273. scriptum est *ἐπεὶ γάρ.* DIND. *εἰσήρρησεν*] *εἰσέφρησεν* v. l. in schol. Quod verbum transitivo quidem sensu occurrit apud nostrum Vesp. 892, intransitivo autem nonnisi apud recentiores. Sic Alciphr. III. 53. *εἰσέφρησα εἰς τοὐπτάνιον.* Cf. v. *διαφρεῖν.* Av. 193. *τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.* *εἰς* A.B.C.S.Γ.Δ.Θ. Par. 6.

5. *τοῖς οἰκέταις*] *τοὺς οἰκέτας* R. *πληγαῖς* lemma schol. "Accusativum *πληγὰς* legit scholiasta, qui *κακὰ πράγματα* interpretetur, estque haec usitata ratio dicendi." DIND.

6. ΟΙΚ. Β. praef. Mein. Ribb. Vels. *γε* A.B. (in ras.) Par. 6. *γε* (supr. *τ*) Δ. *τε* C.

7. *αὐταῖς* B.C.R.Π. Med. 5. *αὐταῖσι* A.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. 9. schol. ad h. l. et ad 495. Suid. in *αὐταῖσι διαβολαῖς.* Haud dubie ex *αὐταῖσι βουλαῖς* v. 3.

8. *νῦν* A.B.C.S.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. 9. *νυν* V. (Bekk.) *δὴ* R. Ko. Bergk. om. Par. 6. Saepe *νῦν* (*νυν*) per *δὴ* explicatur.

ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

ΟΙΚΕΤΑΙ Α. καὶ Β.

μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ.

ΟΙ. Α. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

ΟΙ. Β. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἄν; ΟΙ. Α. λέγε σύ. ΟΙ. Β. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. ΟΙ. Α. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

9. Qu. ξυναυλίᾳ. κλαύσωμεν] πενθήσωμεν Suidas in ξυναυλίαν. Οὐλύμπου A.B.C.R. &c. Ὀλύμπου S. Par. 6. ἢ Ὀλύμπου (!) conj. Bergk. Cf. ad Lys. 1242. "Ionica nominis forma utitur Euripides qui dicitur Iph. Aul. 577. Φρυγίων | αὐλῶν Οὐλύμπου καλάμοις | μιμήματα πνείων." DIND. Similis Ionismi exempla apud Atticos sunt πουλύπους (v. Athen. 316 B.), Πουλυτίων (Pherecr. Phot. 626), Πουλυδάμας Plat. Rep. I. 338 D. Eur. Herc. 872. στεῖχ' ἐς Οὔλυμπον. "Nomina propria veteris linguae tenacia. Ἀρχεπτόλεμος Eq. 794. Νεοπτόλεμος Demosth. Infirmum ergo argumentum Elmsleii Oed. T. 361. Quin in communibus πουλύπους, ὄστρεια." DOBR. νόμον] νόμῳ Suidas s. v. et Eust. p. 1175, 63. Fortasse recte: cf. Ach. 773.

10. Niciae tribuunt A.B.C.P.R.V.Γ.Δ. Med. 8. Demostheni edd. vett. Ego ambobus tribui ex scholiasta, qui recte monet, ὁμοφωνοῦσιν ἀμφότεροι μύζοντες. Sic ἰδοὺ et ἐχόμεθα Aeschylus et Euripides simul pronunciant Ran. 1378. 1381. Ceterum sexies scripsi μυμῦ. Libri μὺ μῦ. Μυγμοῦ exempla sunt apud Aeschylum Eum. 117. 120. 129. DIND. μυμῦ sexies Med. 9. Bo. Dind. Mein. Ribb. μῦ μῦ sexies S.Δ.Θ. Med. 5. μὺ μῦ sexies B.Γ. Vels. μύ μῦ μῦ μῦ &c. A.

11. κινυρόμεθ' A.C.Γ.Θ. Med. 5. 9. κιννυρόμεθ' Med. 8. κινυρούμεθ' Δ corr. κινυρόμεσθ' R. Par. 6. κιννυρώμεθ' B. An μινυρόμεθ'? Eccl. 880. μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος. Thesm. 100. διαμινύρεται. Et simplex μινυρίζειν est Vesp. 219. Av. 1414. Secunda hujus verbi syllaba producitur, ut verbi μινύρεσθαι Eccl. 880. οὖς ἐχρῆν Reisk. Cf. ad Nub. 1226. Qu. οὖς ἐχρῆν σωτηρίας | ζητεῖν ὁδόν τιν'.

12. νῷν B.C.Δ. Med. 9. Par. 6. νῶιν Γ.Θ. Med. 5. νῶϊν A. Suspectum est νῷν. Impromptu est conjicere νῦν. Sed cf. ad v. 11. κλάειν A.B.C. R.V.Δ.Θ. Med. 5. Par. 6. κλᾴειν Med. 9. κλαίειν Γ.

13 sq. ΝΙ. τίς οὖν . . . ΔΗ. σὺ . . . μάχωμαι. ΝΙ. μὰ . . . οὒ libri et vulg. Οἰκ. β'. τίς . . .; Οἰκ. α'. λέγε σύ. Οἰκ. β'. σὺ . . . μάχωμαι. Οἰκ. α'. μὰ . . . οὔ Kock. Ribb. Velsen. Νι. τίς οὖν . . . Δη. λέγε σύ. Νι. σὺ . . . ἵνα μηχανῶμαι. Δη. μὰ . . . οὒ Beer. Bergk. Dind. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; vulg. τίς ἂν οὖν γένοιτο; Hirschig. Ann. Crit. p. 97. Sic Vesp. 348. τίς ἂν οὖν εἴη; Eccl. 363. τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα; Aesch. Suppl. 19. τίν' οὖν (l. τίν' ἂν οὖν) χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Legendum τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἄν; Cf. ad 17. Lys. 191. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; λέγε σύ μοι. Δ. σὺ μὲν οὖν ἐμοί Elmsl. n. ms. Probabilis admodum correctio. Turbas fecit, ni fallor, invectum alterum λέγε ex interpretatione.

14. ἵνα μὴ B.R.S.Π.Υ. Med. 5. ἵνα σοι μὴ A.C.P.V.Δ.Θ.Χ. Med. 8. 9. Par. 6. ἵνα μὴ (supr. σοι) Γ. οὔ A.B. &c. οὒ P. οὖν C.

ΟΙ. Β. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
ΟΙ. Α. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἁμὲ χρὴ λέγειν;
ΟΙ. Β. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
ΟΙ. Α. μή μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
ΟΙ. Β. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
ΟΙ. Α. καὶ δὴ λέγω, μόλωμεν. ΟΙ. Β. ἐξόπισθε νῦν
αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. ΟΙ. Α. αὐτό. ΟΙ. Β. πάνυ
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτὸ, κᾆτ' ἐπάγων πυκνόν.
ΟΙ. Α. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΟΙ. Β. ἦν,

15. 16. Inverso ordine legunt Bergk. Saupp. Mein. Dind. Velsen. Ribbeck sic: ΟΙΚ. Β. πῶς . . .; ΟΙΚ. Α. ἀλλ' . . .

15. ἀλλ' om. R. Qu. εἶ', quod ante εἰπὲ excidere facile potuisset. κἀγώ σοι libri et vulg. κἀγὼ σοὶ C. Cobet. Mein. Bergk. Vels. Ribb.

16. ἁμὲ χρὴ A.B. ἅμε χρὴ V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. ἅμε 'χρὴ C. ἃ 'με χρὴ Π. Med. 5. 17. ἂν om. B. Cf. ad 13.

19. μὴ 'μοί γε, μὴ 'μοὶ Mein. et (μή μοι) Ribb.

20. εὑρέ τιν'] εὑρὲ νῷν vel εὑρετέ' Dobraeus. εὑρὲ τὴν Elmsl. in Q. Rev. XIV. 449. Absque causa.

21. ξυνεχὲς ὡδί] Qu. ὧδε συνεχῶς. Cf. Ran. 915. Sed Lucian. Somn. 4. συνεχὲς ἀναλύζων καὶ δακρύων. μόλωμεν] Scholiasta, τινὲς τὸ μόλωμεν προπερισπῶσι. Sic v. 26. liber Ravennas μόλωμεν αὐτὸ μολῶμεν. Male. DIND.

22. ἐξόπισθε . . . καλῶς desunt in Par. 6. νῦν A.B.C. Br. &c. νυν Ald.

23. αὐτὸ φάθι] Sic libri. Scholiasta, ὅπερ (τὸ φαθι) ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὀξύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς (ap. Dracon. p. 58) βαρύνει· παραλόγως γὰρ ὀξύνεσθαι. Apparet ex his antiquitus φαθὶ esse pronunciatum ὀξυτόνως, grammaticos vero quosdam rationem usu potiorem habentes φάθι scripsisse. Arcadius p. 148, 26. καὶ τὸ φθὲ οὕτως (ὀξυτόνως) ἐπεκράτησε λέγεσθαι. (Codex Havn. φθί. Corrigendum φαθί.) Alia corruptela p. 172, 27. τὸ δὲ βαθί ὀξύτονον σεσημείωται. DIND. αὐτὸ φάθι Mein. αὐτο φάθι Ribb. ἀτρέμας (sup. s) Δ.

25. κατεπάγων A.C.Γ pr. Θ.Π. Med. 8. vulg. κατεπάγων (supr. δ) Δ. κᾶτεπάγων (sic) X. κατεπαίδων R. (qu.) κατεπάδων B.S.Γ corr. Par. 6. Reponendum procul dubio κᾆτ' ἐπάγων, ut viderunt etiam Enger. Mein. Velsen. V. not. exeg. Frequens hic error librariorum. Cf. Ach. 1197. κᾆτ' ἐγχάνοι (κατεγχάνοι plures libri). Nub. 1076. κᾆτ' ἐλήφθης (κατελήφθης al.). Vesp. 792. κᾆτα βδελυχθεὶς (καταβδ. V.). Pac. 1284. κᾆτ' ἤσθιον (κατήσθιον C. &c.). Lys. 645. κᾆτ' ἔχουσα (κατέχουσα al.). Ran. 1440. κᾆτ' ἔχοντες (κατέχοντες libri) ὀξίδας. Eccl. 397. κᾆτ' εὐθέως (κατευθέως Γ.). 682. κᾆτα στήσασα (καταστ. Γ.). Thesm. 783. καθ' ὁδοὺς (καθόδους N.R. Junt.). Fr. 523. καταντιβολεῖτον (l. κᾆτ' ἀντιβολεῖτον). Cf. etiam ad Pac. 890. Av. 825. Th. 482. Ran. 951. Pl. 69.

26. αὐτὸ μόλωμεν C. αὐτομόλωμεν A.Γ. Med. 8. 9. Par. 6. αὐτομολῶμεν B. αὐτὸ μολῶμεν R. Med. 5. De numeris v. ad Ach. 178. αὐτομολῶμεν A.B.C.Δ.Θ.Π. Med. 9. Par. 6. αὐτομόλωμεν Med. 8. ἦν B.S.Δ.X. ἦν

οὐχ ἡδύ; ΟΙ. Α. νὴ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΟΙ. Β. τί δαί;
ΟΙ. Α. ὁτιὴ τὸ δέρμ' ἀπέρχεται τῶν δεφομένων.
ΟΙ. Β. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
ΟΙ. Α. ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν, ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς;

A.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. Post ἦν virgula recte ponitur in B.S.X. &c. Aberat ante Brunck.

27. νὴ Δία vulg. Mein. Ribb. Vels. νὴ Δί Dind., quem vide ad 319.

28. δὲ Γ. (ε in ras.) Med. 8.

29. ὁτιὴ (ὅτι unus Med. 8.) τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται libri quasi omnes. τὸ δέρμ' ὁτιὴ τῶν . . . B. Br. Weis. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων Bentl. Dind. Vels. &c. (δεφομένοις malit Vels.) ὁτιὴ τὸ δέρμ' ἀπέρχεται τῶν δεφομένων Reisig. Conj. p. 245. Ipse tentabam ὁτιὴ τὸ δέρμ' ἀνατρίβεται (aut ἀναδέρεται, Ran. 1106) τῶν δεφομένων. Aut ὁτιὴ τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ὄλλυται (aut simile quid). De articulo ante participium omisso v. ad Vesp. 967.

30. Qu. κράτιστά νυν ἐκ τῶν παρόντων &c.

31. ἰόντας Med. 8. ποι B.C.Γ.Π. Med. 8. 9. Par. 6. Suid. in βρέτας. vulg. ποῖ A.Δ.Θ. Med. 5. του R. Dind. Recte: aliter enim βρέτη, non βρέτας, dicendum fuisset.

32. ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγῇ σὺ θεοὺς R. ποῖον βρέτας ἐτεὸν ἡγεῖ (ἡγῇ Θ. Med. 8.) γὰρ θεοὺς A.C.Θ.Υ.X. Med. 8. ποῖον βρέτας (corr. βρετέτας aut βρεττέτας) ἐτεὸν ἡγῇ . . . Γ. ποῖον βρετέτας (corr. βρετт.) ἐτεὸν ἡγεῖ . . . Par. 6. ποῖον βρεττέτας ἐτεὸν ἡγεῖ (ἡγῇ Med. 9.) . . . S.V. Med. 9. ποῖον βρετέττας ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεοὺς Ald. ποῖον βρέτας ἐτεὸν ἡγῇ γὰρ θεοὺς Δ. βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ (ἡγῇ Δ. Med. 5.) γὰρ θεοὺς B.P.Δ corr. Med. 5. βρέτας; ποῖον . . . (eras. duabus literis) βρέτας . . . Π. ποῖον βρέτας, ὦ 'τᾶν; ἐτεὸν . . . Dobraeus (coll. Lys. 1178. τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε. | ΑΘ. ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις;) βρέτας; τὸ ποῖον ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; citat Pors. ad Hec. 788. ποῖον βρέτας θεῶν; ἐτεὸν . . . Reisig. Conj. p. 77. prob. Herm. El. D. M. p. 129. conj. etiam Bergk. ποῖον βρέτας πρός; ἐτεὸν . . . minime probabiliter conj. Dind. ποῖον βρέτας; φέρ' ἐτεὸν ἡγεῖ . . . Mein. ποῖον βρέτας σύ γ'; . . . Kock. prob. Vels. ποῖον βρέτας; σὺ δ' ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς; (!) Hanovius Exerc. p. 111. Ipse tentabam ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν (vel ὦ μέλ'), ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; (Cf. 1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; Facile autem excidere potuisset ὦ τᾶν ante ἐτεόν.) Vel ποῖον βρέτας πρὸς ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Vel ποῖον βρέτας νῷν ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Vel ποῖον βρέτας; σὺ δ' ἐτεὸν εἶν' ἡγεῖ θεούς; Vel ποῖον βρέτας; ἦ γὰρ ἐτεὸν εἶν' ἡγεῖ θεούς; Vel ποῖον βρετέτετας ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Vel ποῖον βρετέτετας (vel βρέτας, ὦ τᾶν); ἐτεὸν εἶν' ἡγεῖ θεούς; (Ut prae timore superstitioso balbutiens loqui fingatur. Si vera scriptura est βρετέτετας, conferri quodammodo potest illud Hermippi (ἐν 'Αρτοπώλισιν) Δοκικῷ barbare dictum pro Δοκῷ. Balbum fuisse Demosthenem nusquam, quod sciam, traditur.) Sed praestat, opinor, correctio, in quam ipse etiam incideram, ποῖον βρέτας θεῶν; ἐτεὸν ἡγεῖ θεούς; Certe ἐτεὸν cum ἡγεῖ conjungendum potius videtur quam cum ποῖον βρέτας. In hujusmodi enim exclamationibus, qualis est ποῖον βρέτας, nusquam alibi adjicitur ἐτεόν. Adde quod valde displicet particulae collocatio minus elegans in ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς. Suspicor

ΟΙ. Β. ἔγωγε. ΟΙ. Α. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
ΟΙ. Β. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
ΟΙ. Α. εὖ προσβιβάζεις μ'. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον.
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
ΟΙ. Β. οὐ χεῖρον· ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
ΟΙ. Α. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γὰρ ἔστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν, κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ

igitur, quum excidisset vocabulum θεῶν, quoquomodo suppletum esse metrum. Ineptum illud βρετέττας legit etiam scholiasta (ἐν παρολκῇ, inquit, παίζων). Quod ad ἐτεὸν (Lat. *quaeso*, Angl. *prythee*), quae particula modo in initio modo in fine sententiae poni solet, cf. Ach. 609. ἐτεὸν, ὦ Μαριλάδη, | ἤδη πεπρέσβευκας σὺ . . .; Nub. 35. ἐτεὸν, ὦ πάτερ, | τί δυσκολαίνεις . . .; Av. 393. ἐτεὸν . . . κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς; Eq. 733. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; &c. 1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; Nub. 93. ὁρᾷς. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν, ὦ πάτερ; 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; 1502. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεὸν . . .; Vesp. 184. τίς εἶ ποτ', ὤνθρωπ', ἐτεόν; 836. τί δ' ἔστιν ἐτεόν; Eccl. 376. ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; Ach. 322. Eq. 1246. Vesp. 8. [ποίων βρέτας θεῶν Kock.]

34. εἰμ' οὐκ εἰκότως vulg. Correxit Bergl. Cf. ad Nub. 340.

35. 36. ΔΗ. εὖ . . . ΝΙ. ἀλλ' . . . | ΔΗ. βούλει . . . vulg. Utrumque versum Demostheni tribuunt Herm. Bergk. Dind. οἰκέτῃ α' Beer. Mein. Ko. Vels. Ribb.

35. εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον] οὐ προσβιβάζεις μ', ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον corrigit Elmsleius ad Ach. 828. Recte, opinor, nisi quod non sollicitandum erat εὖ. προσβιβάζεις B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. προβιβάζεις C. Par. 6. προσβιάζεις A. Νι. B.C. Par. 6. Δη. A. ἀλλ' om. S. ἕτερά A.P.R.V.Γ.Δ.Θ.Π. Med. 5. 8. 9. πῃ A.Γ.Δ.Θ. Dobr. Dind. ποι B.C.P.R.V.Γ. v. l. Δ supr. Med. 5. 8. 9. Par. 6. πῇ schol. v. l.

36. Δη. B.C. Νι. A. om. Par. 6. θεαταῖσιν Δ pr. θεαταῖσι A.B.C.R.V. Γ.Δ corr. Θ. Med. 5. 9. Par. 6. θεαταῖς Med. 8.

38. προσώποισιν A.Γ.Δ.Θ. προσώποισι B.C.R.V.Θ. Med. 9. Par. 6. προσώποις (supr. δη) Med. 8. ποιεῖν A.B.S.V pr. Med. 5. ποεῖν P.R.V corr. Γ.Θ corr. Med. 8 corr. Ald.

39. ἢν . . . χαίρωσι] Qu. εἰ . . . χαίρουσι. πράγμασι A.C.R.Γ.Δ.Θ. πράγμασιν B.V pr. (ut vid.) Par. 6.

40. γάρ ἐστι A.B.Γ.Δ.Θ. &c. γὰρ ἔστι C. γὰρ ἐστὶ Par. 6.

41. ἄγροικος A.B.S.V.Δ.Θ. ἀγροῖκος R.Γ. κυαμοτρὼς v. l. ap. schol., cum interpretatione ὁ κυάμοις δικάζων, ὁ τιτρώσκων. ἀκράχολος C.R.S.V. Γ corr. Θ corr. X. Med. 5. ἀκρήχολος B.Δ corr. ἀκρόχολος A.Γ pr. Θ. Par. 6. Med. 9. Suid. in ἄγροικος.

42. πυκνίτης A.R.S.V.Δ pr. Par. 6. Med. 9. schol. Suid. in πυκνί. Dio Chrys. Or. 32. p. 362. πυκνίτης Γ. (γρ. πνυκίτης) Δ.Θ. πνυκίτης B.C.P.Γ corr. Θ corr. Δ corr. Π. Med. 5. 8. Cf. ad 16. Poll. VIII. 133. τὸν τοῦ δήμου θόρυβον πυκνίτην (a comico aliquo dictum). Thuc. 8, 97. ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην.

ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ᾔκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
Ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοηκότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει, κᾆτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς, Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας

48. ᾔκαλλεν lemma scholii. V. ad Ach. 531.

49. ἄκροισι] τισὶ Suid. v. κοσκυλματίοις. Unde ἄττοισι (?) conj. Bentl. σαθροῖσι (*mucidis*) conj. Helbig. "eleganter et fortasse recte" Mein. ταυτὶ Θ sec. m.

51. ἔνθου libri et vulg. ἐνθοῦ Dind. &c. Cf. ad Av. 361. Ran. 483. De accentu v. Goettling. de Acc. p. 25.

54. κεχάρισται τοῦτο] Vide an potius legendum ἐχαρίσατ' αὐτό, *id largiri solet.* Nimirum τοῦτο ortum ex . . . τ' αὐτό. χάριν (pro πρώην) Δ.Θ corr. πρῴην Γ. γ' add. B.C.R.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. om. A. Med. 8.

55. μάζαν hic, ut solent, libri, contra praeceptum Herodiani π. μ. λ. p. 31. et Moeridis p. 258. μᾶζαν Dind. &c. ἐν Πύλῳ] ἐν πυέλῳ C. F. Herm. Kock. Mein. Vels. V. 1060. Sed cf. 1167. 76. 355. 702. 742. 846. 1005. 1058. 1201.

56. περιδραμὼν A.B.P.R.Γ.Δ.Θ.Π.X. Med. 5. 8. 9. παραδραμὼν S.V. Suid. in Μάζα. Bergk. (Cf. ad 887. Vesp. 1528.) Cf. 65. περιθέων. Qu. ὑποδραμών.

61. ὁ δὲ γέρων R.X. Med. 8. Suid. s. v. σιβυλλιᾷ. Dind. εἶθ' ὁ γέρων A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.Π. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Sensus est, *senex enim oracula amat.*

62. ὁρῇ A. In qua lectione ῃ, opinor, ad vocem μεμακκοακότα pertinet. ὁ δ'] εἶτ' conj. Bergk. Fortasse recte: cf. ad 61. μεμακκοηκότα R. μεμακκϊακότα A. μεμακκοακότα B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.Y.X. Par. 6. vulg. Bergk. Mein. Dind.

αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδὶ,
Ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθὲ,
ποίαν ὁδὸν νῷν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
ΟΙ. Β. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὦγαθέ.
ΟΙ. Α. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τἠκκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσι,

66. αἰτεῖ] Qu. σείει. Cf. 840. σείων τε καὶ ταράττων. τάδε libri. ταδὶ Br. Dind. Bergk. Mein.

67. Ὕλαν A.C.S.V.Γ.X. Ὕλλαν B.P.R.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Par. 6.

68. ἀναπείσετ' C. schol. Pors. ἀναπείσητ' A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Π. Med. 5. 8. Par. 6. Suid. h. v. Ald. Vide an reponendum ἤν μ' ἀναπείσητ'. τήμερον A.B.R.V.Γ.Θ. Med. 8. 9. σήμερον Med. 5. τήμερον (supr. σ) Δ. πατούμενοι] Praestat, ni fallor, πεκτούμενοι. Cf. Lys. 685.

70. ὀκταπλάσια R. Dind. ὀκταπλάσιον (supr. α) A. ὀκταπλάσιον B.P.S. V.Γ.Δ corr. Θ.Y.X. Med. 5. 9. Par. 6. vulg. ὀκταπλασίονα (utraque scriptura confusa) Δ pr. Med. 8. Suid. in χέζομεν. ὀκτοπλάσιον C. Ὀκταπλάσιον scriptum ut πολλαπλάσιον. Sed ὀκτωδάκτυλος Lys. 109. V. Elmsl. ad Med. 1150.

71. ἀνύσαντε C.R.S.V.Γ corr. Θ corr. Med. 9. Par. 6. Bentl. Dind. ἀνύσαντες A.B.Γ pr. Δ.Θ pr. Π. Med. 5. 8. vulg. Cf. Pl. 447. ὦ 'γαθὲ Γ.Δ.Θ.

72. Niciae hunc v. dat R. νὼ B.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8 corr. Dind. Ko. Bergk. νῶν C. νῦν A. νῷ Par. 6. νῶ Med. 9. νῶι (aut νωὶ, non νῶ) R. νῷν Pierson. ad Moerin p. 265. Br. Recte omnino. Idem Ravennatis error est Av. 15. νῷν (νὼ R.). Contrarius error est Pl. 401. βλέψαι ποιῆσαι νὼ (νῶιν R.V.). Cf. Pac. 922. τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον; Av. 392. οὐ φευκτέον νῷν. Vulgatam frustra tuetur Dind., coll. Av. 1237. οἷς θυτέον αὐτοὺς (αὐτοῖς al.). Vesp. 1514. Addere potuisset Eccl. 876. βαδιστέον | ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, κοὐ μελλητέον.

73. Demostheni tribuit R. τὴν μόλωμεν A.B.C.S.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. ἣν μόλωμεν R. ᾗν μόλωμεν Bergk. Vels. ὦ 'γαθὲ Γ.Δ.Θ.

74. Niciae dat R.

75. αὐτὸς A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. vulg. Dind. οὗτος R. Med. 8. Bergk. Mein. Ribb. Vels. τὸ σκέλος] Qu. τοῖν σκελοῖν. Sed cf. 173. et ad Av. 843.

76. τῇ 'κκλησίᾳ A.C. τῇ ἐκκλησίᾳ B. Par. 6. τῇ 'κκλησίᾳ Γ.Δ.Θ. τῇ κλησίᾳ R.

77. τοσόνδε δ' B.C.V.Π. Med. 5. 8. τοσόνδ' A.Γ.Δ pr. Θ. Med. 9. Par. 6. τὸσόνδε δ' R.

78. Χαόσι C.P.R.V.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. Χαόσιν A.Γ.Δ corr. Med. 5. Χάοσιν B. vulg. Ribb.

τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
ΟΙ. Β. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ΟΙ. Α. ἀλλὰ σκόπει
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
ΟΙ. Β. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν·
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτατος.
ΟΙ. Α. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
ΟΙ. Β. ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γὰρ ἔστι σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
ΟΙ. Α. ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιος εἶ.

79. Fort. τὼ χεῖρε δ' ἐν Αἰτωλοῖς. ὁ νοῦς δ' B.C.R.S.X. Med. 5. ὁ δὲ νοῦς A.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. Plut. Mor. p. 517 A. Suid. in κλωπεύειν (duo codd.). Eust. p. 1764, 34.

80. Δη. κράτιστον . . . Νι. ἀλλὰ . . . R. (errore inde a versu 72. continuato.) Νι. κράτιστον . . . Δη. ἀλλὰ . . . Bergk. Dind. Οἰκ. β'. κράτιστον . . . Οἰκ α'. ἀλλὰ . . . Saupp. Kock. Mein. Ribb. Vels. Νι. om. Δ. add. A.B.Γ.Θ. Med. 9. &c. Nulla persona ante ἀλλὰ in A.B.S.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. Fort. κράτιστά νυν . . . Cf. 30. 73. Sed βέλτιστον est 83.

81. ἀποθάνοιμεν A.Γ. (ut vid.) Δ pr. Θ. Junt. 2. Br. Dind. ἀποθάνωμεν B.C.R.S.V.Π.Υ.Χ. Med. 5. 8. 9. Δ corr. Par. 6. Kock. Bergk. Mein. Quod soloecum est. Cf. ad Soph. Oed. C. 190.

82. ΔΗ. vulg. ΟΙΚ. Β. Saupp. Mein. &c. ΝΙ. Bergk. Dind. Versum om. P.

83. ΝΙ. praef. vulg. Demostheni continuant Bergk. &c. servo alii.

84. αἱρετώτερος vulg. αἱρετώτατος Herwerden (ex cod. Oxon. Suidae v. νῶιν) Mein. Ribb. Vels.

85. 88. Ita Mein. Vels: ΟΙΚ. Α. μὰ Δί' . . . ΟΙΚ. Β. ἰδού γ' . . . | ΟΙΚ. Α. ἴσως . . . | ΟΙΚ. Β. πῶς δ' &c.

86. τι χρηστὸν X. βουλευσαίμεθα A.R.V.Γ pr. Δ pr. Θ.X. Med. 8. Scal. Br. tacite. βουλευσώμεθα B.C.P.S.Γ corr. Δ corr. Π. Med. 5. 9. Par. 6. Ald. βουλευσαίμεθ' ἂν Mein.

87. περὶ ποτοῦ A.B.P.R.V.Γ corr. Med. 5. 8. 9. vulg. Dind. περὶ πότου Γ.Δ.Θ. Ko. Bergk. Mein. Vels. Frequens haec confusio. Cf. Cratin. II. 122. πῶς τις ἂν | ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε, τοῦ λίαν πότου (ποτοῦ bis libri). Soph. Oed. C. 159. μειλιχίων ποτῶν (πότων L.). περὶ πότον νοῦς (ut νοῦς ἐν καπήλου Plat. Com. II. 674) vel περὶ πότον νυν conj. Mein. Certe γοῦν in interrogatione parum convenit, ut vidit etiam Mein. Qu. περὶ πότους νοῦς. γὰρ C.P. V corr. sec. m. Δ marg. Π.Υ. Med. 5. γὰρ (supr. γοῦν) B. γοῦν A.S.Θ. Med. 9. Par. 6. vulg. γ' οὖν V pr. Γ. Kock. οὖν R. et (supr. γὰρ sec. m.) Med. 8. γε X. νοῦς vel νυν conj. Mein. "Videtur librarios γοῦν in interrogatione positum offendisse, quo Euripides utitur Hel. 1247. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην θανεῖν;" DIND. Notam interrogationis in fine versus deleri jubet Walsh. Vix enim post γοῦν interrogari posse. Reponendum potius γὰρ vel γ' ἄρ'. Nisi vera scriptura est πρᾶγμ'.

89. κρουνοχυτρολήραιον A.B.C.R.S.V.Δ.Θ.Π.Χ. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Ald.

οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χόα,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
ΟΙ. Β. οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

Suid. h. v. Ulpian. ad Dem. p. 38. ed. Wolf. vulg. Ribb. κρουνοχυτρολήραιος (supr. ον) Γ.Θ corr. al. m. Dind. Vels. κρονοχυτρολήμαιον conj. Bentl., coll. Plut. de Lib. Educ. II. p. 13. χρονόληρος (κρονόληρος H. Steph.). κρουνοχυτροληραῖος Dobr. Mein. κρουνοχυτρολήναιος Fritzch. ad Thesm. 290. κρουνοχυτρολήναιον conj. Mein. κρονικοχυτρολημαῖος conj. Bergk. ("Haud dubie scribendum κρουνοχυτρολημαῖος εἶ, ut est in proverbio χύτραις λημᾷς καὶ κολοκύνταις (Diogenian. V. 63), quamquam fuit cum praeterea Κρονικοχυτροληµαῖος εἶ conjicerem, ut est in Pluto 581. Κρονικαῖς λήμαις λημᾶν.") κρουνοχυτρολήρους φιλεῖς conj. Vels. ("sed altius latet corruptela.") Qu. κρουνοχυτρολήμαιος (vel κρονικοχυτρολήμαιος). Cf. Pl. 581. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω, et proverbium χύτραις λημᾶν. Certe probabilius formatur terminatio λήμαιος ab λήμη, quam λήραιος ab λῆρος. Adde quod aliter nullum sensum praebet istud χυτρο, nisi ad proverbium illud allusio sit. Possis etiam κρουνοχυτρόληρός τις. Vel κρονικοχυτρόληρός τις. Vel κρηνο—. Vel κρουνοχυτο—. Vel οὑτωσὶ κρονικολήραιος (κρονικόληρός τις). Quod si ad dictum proverbiale κρῆναι καὶ λῆροι respiceretur, scribendum foret potius κρηνοχυτρολήραιος. Haec jam multis abhinc annis scripseram, antequam Bergkii notam vidissem. Aquae potorem, cui aqua fontana pro vino sit, significari putat Mein. ἀληθὲς R.V. ἄληθες; οὗτος . . . Bentl. ἄληθες οὕτως (sic) ap. Scal. Qu. ἄληθες; οὕτω . . . Sed cf. Vesp. 1412. ἄληθες, οὗτος; Av. 1049.

90. ἐπίνοιαν vulg. Mein. Dind. Vels. Ribb. ἀπόνοιαν Sylburg. ad Etym. M. p. 618, 23. Dind. olim (coll. Duker. ad Thuc. 8, 88.) Bergk. Vulgata revocanda. Aliud enim est ἀπόνοια, Angl. *desperate folly, frantic despair* (Thuc. 7, 67). Theophrasto (Char. 6) ἀπόνοια est ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων τε καὶ λόγων. Ammon. p. 159. ἀπόνοια μανία τίς ἐστι καὶ ὑπερηφανία μισουμένη. Plutarch. Alc. 13. ἀναισχυντίαν καὶ ἀπόνοιαν.

92. ἄνθρωποι libri et vulg. Bergk. Ribb. ἄνθρωποι Dind. Mein. &c. Cf. ad Eccl. 672.

93. νικῶσιν A.B.Γ. Med. 5. &c. νικῶσι P.R.V.Δ.Θ. Med. 8. 9.

95. ἐξένεγκαι A. Cf. 98. χόα R.Γ pr. X.(?) χόᾶ B.C. χοᾷ Par. 6. χοᾶ A.S.Γ corr. Δ.Θ.Π. Med. 5. 9. Schol. ad Nub. 1238. vulg. χοᾶ (γρ. χοέα) V.Γ. Cf. ad Ach. 1000.

96. Hunc versum, qui repetitur infra 114, recte, opinor, hic deleri jubet Fr. Thiersch. p. 694, qui, quod utrobique versus proxime praecedens eodem vocabulo χόα terminetur, versum male repetitum putat. Similiter idem versus repetitur Ach. 384. 436. λέξω R. τὶ Γ.Δ.Θ. Med. 9.

97. ἐργάση Γ.Δ.Θ. Med. 9. ποτῷ libri et vulg. Dind. Ribb. πότῳ Kock. Bergk. Mein. Vels.

ΟΙ. Α. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.
ΟΙ. Β. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. ΟΙ. Α. εἰπέ μοι, Παφλαγὼν τί δρᾷ;
ΟΙ. Β. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
ΟΙ. Α. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπονδήν. ΟΙ. Β. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ΟΙ. Α. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
ΟΙ. Β. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΟΙ. Α. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. ΟΙ. Β. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
ΟΙ. Α. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χόα.

98. Qu. ἀγαθά γ'· ἔνεγκ'.

99. μεθύσω A.Γ. v. l. Δ pr. Θ pr. καταπάσω B.C.M. (eraso ά, et supr. κ ab sec. m.) R.V.Γ. (π in rasura et ab sec. m.) Par. 6. &c. καταπαύσω S. κατασπάσω A.Δ pr. Latet forsan vitium. Qu. καταπάσω | βουλευματίοις &c. Cf. 502. στεφάνοις κατάπαστος.

100. νοιδίων S.Γ corr. Suid. Dind. νοϊδίων A.B.C.Δ.Θ. Par. 6. &c. vulg. Sic βοίδιον, ῥοίδιον, προχοίδιον, νίδιον. V. Lob. ad Phryn. p. 87. Similiter βοίδια pro βοΐδια bene reposuit Meinek. (Fr. Com. II. 393.) in Hermippi loco Athen. 551. B. ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια (ubi βούδια Dind.).

101. ὡς εὐτυχῶ γ' vel ὡς εὐτύχησ' Reisk. ὅτ' B. Ald.

103. λείχων Pollux 10, 96. Etym. M. p. 362, 51. Confuso hoc loco cum v. 1089. λείχων ἐπίπαστα. "Photius p. 225, 11. convenienter literarum ordini, λῖξαι: ἐκτεταμένως, Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν." DIND.

104. ῥέγκει B.C.S.V.Γ corr. sec. m. Δ. corr. X. Par. 6. ῥέγχει A.R.Θ. Suid. in ἐπίπαστα. ῥένχει (supr. κ) Δ.

105. νῦν A.B.C. Par. 6.

106. Νι. σπονδὴν λαβὲ δὴ A.C. Par. 6. et (δὴ in ras.) B. vulg. Demostheni continuat A. σπονδήν. Νι. λαβὲ δὴ R. Dind. &c.

107. ΟΙ. Α. aut ΔΗ. praef. Herm. Bergk. Kock. Dind. Mein. Vels. Ribb. Niciae haec continuabantur. ἕλχ' ἕλκε] ἔχε χ' ἕλκε (debebat χἄλκε) conj. Bentl., coll. 1187. Vesp. 1135. Qu. ἔχ' ἕλκε. Vel φέρ' ἑλκύσω.

108. ΔΗ. praef. vulg. Dind. Demostheni aut οἰκέτῃ α' continuant Herm. Bergk. Kock. &c. δαίμων A.

109. εἴπ' P.S.V.Γ.Θ. Med. 8. τί ἐστι (sic) A.B.C.P.Θ. Med. 8. Par. 6. τί ἔστι Dind. &c. 110. ἔνεγκαι A.Θ corr. Cf. ad 95.

111. ταῦτα γὰρ τοῦ . . . Reisk. Interpunctionem post ταῦτ' restituit Bergl.

113. φέρε νυν αὐτῷ πρ. S. νῦν A.B.C.P.R.V.Γ.Θ. Par. 6. προσάγω B.Δ. χόα R.X.(?) Med. 8 corr. Dind. χοᾶ A.B.C.P.S.V.Γ.Θ. Med. 5. 9. Par. 6. vulg.

[τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.]
ΟΙ. Β. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται·
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΟΙ. Α. ὦ σοφώτατε,
φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.
ΟΙ. Β. ἰδού· τί φησ' ὁ χρησμός; ΟΙ. Α. ἑτέραν ἔγχεον.
ΟΙ. Β. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν "ἑτέραν ἔγχεον";
ΟΙ. Α. ὦ Βάκι. ΟΙ. Β. τί ἔστι; ΟΙ. Α. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
ΟΙ. Β. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
ΟΙ. Α. ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. ΟΙ. Β. τιή;
ΟΙ. Α. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
ΟΙ. Β. καὶ πῶς. ΟΙ. Α. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
ΟΙ. Β. εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.

114. Versus inepte repetitus. Nam supra quidem 96. id agebat Demosthenes ut consilium aliquod utile reperiret bibendo; nunc autem reperto (v. 108.) animi tantum caussa, ut homo bibosus, majoribus se invitat poculis. Recte igitur haec omisit Wielandus. BOTH. Delent eum Dind. Mein. Vels. Dobr. Wieland. Lenting. &c. Agnoscit tamen schol.

115. *πέρδεται καὶ ῥέγκεται* B.C.R.S.V.Γ corr. sec. X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. *ῥέγκεται καὶ πέρδεται* A.Γ.Δ.Θ. et, ut videtur, schol.

119. *ἄρ'*] *ποτ'* v. l. ap. schol. *ἔνεστιν* B.C. &c. *ἐστὶν* A.

120. *δὸς σύ μοι* A.B.C.P.S.V in ras. a sec. m. X. vulg. *δός μοι* Γ. Med. 8. *δός μοι δὸς* R.V pr. (ut vid.) Γ corr. Θ pr. Par. 6. Dind. Mein. Ribb. Vels. *δὸς σύ μοι δὸς* Δ.Θ sec. Vulgatam revocavi. Exciderat, opinor, *σὺ*, dein alterum *δὸς* metri gratia invectum. Nec displiceret *δὸς σὺ δός*. Cf. ad 123.

121. Hic versus intra lineas est in B. *φησ'* S. (ni fallor) Bentl. Dind. *φησὶν* aut *φησιν* reliqui libri. Cf. 195. 1025. *ἑτέραν* A.C. &c. *ἕτερον* (corr. *ἑτέρην*) B.

122-3. Om. B pr. (add. in marg.) 122. *λόγοις* R.

123. *βάκκι* A. *βάχη* C. *τί ἐστι* (sic) A.C. Par. 6. *τί ἔστι* Dind. &c. *δός μοι* S.V.

124. *διεχρῆτο* Athen. 460 C., memoriae forsan errore.

125. *Παφλαγών*] Qu. *Παφλαγόν*. *ἐφυλάττου*] Qu. *ἐφύλαττες*. Cf. 117.

126. *τιή;*] *τίνα* S. Cf. Eccl. 796.

127. *αὐτός*] Annon *οὗτος*? Cf. ad 75.

129. *στυππειοπώλης* B. (*πειο* in ras.) C.Γ sec. m. Δ. (sup. *τ*). *στυππιοπώλης* S.V.Δ pr. Par. 6. Ald. *στυπιοπώλης* R.Γ pr. *στυπτιοπώλης* A. *γίνεται* A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ sec. Θ. Par. 6. Ald.

131. *εἷς*] *εἶθ'* R. *εἷς γ'* conj. Dobr. *εἶθ' οὑτοσὶ πώλης* et paullo post *δύο*

ΟΙ. Α. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
ΟΙ. Β. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
ΟΙ. Α. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
ΟΙ. Β. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΟΙ. Α. νὴ Δί'. ΟΙ. Β. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
ΟΙ. Α. ἔτ' ἔστιν εἷς ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
ΟΙ. Β. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΟΙ. Α. εἴπω; ΟΙ. Β. νὴ Δία.
ΟΙ. Α. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.

τώδε πώλα Demostheni tribuit R. τοὐντεῦθεν A.B. &c. τὸ ἐντεῦθεν C. λέγε B.C. &c. λέγω A.

132. δεύτερος] ὁ δεύτερος R. δεύτερον A.

133. δύο B.C.S.V.X.Par. 6. δύω A.R.Θ. τόνδε A.R.Δ.Θ. Dind. τοῦτον B.C.Δ marg. S.V.X. Par. 6. vulg. χρὴ vulg. χρῆν ob sequens γένοιτο malit Elmsl. ad Eur. Her. 959. Malim τί τόνδ' ἐχρῆν. Χρὴ pro χρῆν omnes habent libri Eur. Alc. 960. ἐγὼ δ' ὃν οὐ χρὴ (χρῆν Monk) ζῆν &c. V. Elmsl. ad Her. 959. Sed cf. Ran. 761-766. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος . . . σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν . . . ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος | ἕτερός τις αὐτοῦ.

134. ἕως R.S.V.Γ corr. Θ corr. Med. 8. 9. Par. 6. Elmsl. ad Her. 959. Reisig. Conj. p. 63. Hanov. Dind. ἕως ἂν A.B.C.P.Δ.Θ pr. Y.X. Med. 5. Ald. Cf. ad Ran. 766. Pac. 32. ἕτερος ἀνὴρ] ἀνὴρ ἕτερος Dobr. ἕτερος αὖ Bentl. Qu. ἕτερός τις αὖ. Vel κρατεῖν ἕως ἂν ἕτερος αὖ . . . γένηται. Sed cf. 328.

135. γένοιτο A.B.R.S.V.Y. Med. 8. 9. γένηται C.P.X. ταῦτα A.

136. ἐπιγίγνεται A.Γ pr. Δ pr. Par. 6. ἐπιγίνεται B.C.R.S.V. ὁ add. A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. &c. om. B. &c.

137. κεκράκτης] καὶ κράκτης R. κεκράτης A. κυκλοφόρου S. κυκλοβόλου Par. 6.

138. ἦν] ἵν' R.

139. δείλαιος B.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. vulg. δείλαος A.R. Cf. Nub. 1473. Vesp. 40. 165. 202. 1150. Pl. 850. &c. Dind. ad Soph. El. 849. Eodem jure recipiendum foret ποεῖν, quae ejusdem antiqui libri scriptura fere constans est. Diphthongus corripienda videtur, ut in ποίαν Vesp. 1369. Βοιωτῶν et Βοιωτοῖς Vesp. 479. 480. φιλαθήναιος Vesp. 282. ῥοιᾶς Vesp. 1150. οἴει Lys. 247. 1149. τοιοῦτος, τοιόσδε, οἷος, ποιεῖν, &c. νὴ δία R.

140. ἂν ουν Par. 6. ἔτι om. R. πώλης] πώλης ἀνὴρ A.Δ.Θ.

141. ἐστὶν A.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. ἐστιν V. ἔστιν Ribbeck. Vels. εἷς om. Par. 6.

142. εἶπ' A.R.(?)V sec. m. εἶπ' P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

143. Hunc versum om. R pr. ἐξολῶν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. Suid. in h. v. vulg. ἐξελῶν R. Dind. &c. Eadem scripturae diversitas est 365. Nub. 123. 802. Revocandum forsan ἐξολῶν. Cf. 127. 135. 138. Pl. 418. ὑμᾶς ἐξολῶ. Lys. 34, 3. τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολοῦμεν [ἀπελῶμεν Bekk.];

ΟΙ. Β. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
ΟΙ. Α. ζητῶμεν αὐτόν. ΟΙ. Β. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται
ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. ΟΙ. Α. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΟΙ. Α. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
ΟΙ. Β. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
ΟΙ. Α. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
ΑΛ. ἰδού· τί ἔστιν; ΟΙ. Α. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς αὔριον δ' ὑπέρμεγας,
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
ΑΛ. τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;

147. *κατὰ θεῖον* vulg. *καταθείων* R. Articulo opus foret, sed ne ita quidem quisquam loquebatur. Quare *κατὰ θεὸν* vere corrigere videtur Cobetus V. L. p. 358. "Graeca sunt, inquit, *κατὰ δαίμονα, κατὰ θεὸν, κατὰ θεόν τινα*, quae significant *τοῦ θεοῦ οὕτω ἄγοντος*, ut in Av. 544. *σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.* Plato Legg. III. 682 E. *νῦν ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν ἀφίγμεθα ὥσπερ κατὰ θεόν.*" Quam correctionem receperunt Mein. Vels. An *κατὰ δαίμον'*?

148. *ἀλλαντοπώλα* A.C.R.V.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. *ἀλλαντοπώλης* B.

150. ΑΛΛ.] ΑΓ. praef. Hirschig. In caeteris enim comoediis ubique ipsa personarum nomina scribi; nomen autem huic Cleonis adversario esse Agoracritum. *τί ἐστι* (sic) A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. vulg. *τί ἐστὶ* V. *τί ἔστι* Dind. &c. *ἔλθ'* A.B.R. (*ἐλθὲ*) S.V.Δ marg. vulg. *ἴθ'* P.Θ.X. *ἴσθ'* Δ. Reponendum forsan *ἴθ'*. Cf. ad Pl. 824.

152. *τοὐλεὸν* B.C. &c. *τὸν λεὼν* A.

153. *ἀναδίδαξον αὐτὸν* B.C.R.S.V.X. Par. 6. &c. *αὐτὸν ἀναδίδαξον* A.Θ.

154. *προσκέψομαι* B.C. Med. 8 pr. Par. 6. *προσσκέψομαι* A.R.S.V.Γ.Θ.Υ.X. Male.

157. *τί ἐστιν* (sic) A.B.C.P.V.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. *τί εστιν* R. *τί ἐστι* Γ. vulg. *τί ἔστιν* Dind. &c.

158. *ὁ χθὲς μὲν* Themist. Or. XVI. p. 206 B.

159. *Ἀθηναίων* libri et vulg. *Ἀθηνῶν* Dawes. Dind. &c. *Ἀθηνέων* Bergk. Ko. Vels. Frequens error librariorum. Cf. ad 1005. 1007. Th. 329. Herod. V. 63.

161. *δὲ* C. *ἀλλᾶντας* A.B.V. Med. 8 corr. *ἀλλάντας* C.P.R. Par. 6. *καταγελᾷς*] *καταγελᾶι* R. Cf. ad Ach. 1081.

ΟΙ. Α. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὁρῶ.
ΟΙ. Α. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνὸς,
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
ΑΛ. ἐγώ; ΟΙ. Α. σὺ μέντοι, κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.

162. δευρὶ A.R.V.Γ pr. Θ. δεῦρο B. Ald. vulg. δεῦρο νῦν C.P.S.V.Y.X. Par. 6. Med. 8 pr. δευρὶ forsan correxit librarius, qui syllabam brevem ante βλ produci ignoraret. Cf. Pl. 51. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο (τουτὶ al.) ῥέπει.

163. ὁρᾷς τὰς τῶνδε S.V.Γ sec. m. Par. 6. Dind. ὁρᾷς τῶνδε A.C.R.Γ. ὁρᾷς γε τῶνδε B.X. vulg. ὁρᾷς σὺ (vel δὴ) τῶνδε Elmsl. ad Med. 1334. Supervacaneum foret pronomen. Exciderat τὰς post simile ρᾷς in ὁρᾷς. λαῶν] λεῶν Cobet. Vulgarem formam λεῶν ideo obtrudi nostro nolit Mein., quod manifesto ei obversaretur Homeri illud (Il. δ'. 90), λαῶν στίχες ἀσπιστάων.

164. αὐτός] Qu. αὐτίκ' vel εὐθύς. ἀρχέλαος A.Δ pr. ἔσῃ S.Γ.Θ. Med. 8.

165. πυκνὸς C.S.Γ.Θ pr. X. Par. 6. schol. Suid. in πνύξ. πνυκὸς A.B.P.Γ corr. Θ corr. Y. Bentl. "Casus obliqui nominis hujus a πυκνὸς derivati sunt πυκνὸς πυκνὶ πύκνα, nominativus vero πνὺξ est transposita ν litera, quia pronunciari aliter nequit. Quam rationem, dilucide expositam ab Herodiano apud Stephanum Byzantinum in πνὺξ, quum non perspexissent librarii, casus obliquos nominativo non raro assimilarunt πνυκὸς πνυκὶ et πνύκα scribendo, in codicibus quidem recentioribus: nam libri antiqui quum Aristophanis tum aliorum scriptorum plerumque immunes ab hoc vitio sunt, velut Thucydidis 8, 97. Demosthenis p. 244, 1, Posidonii apud Athenaeum 5. p. 213 d. Declinationem πνυκὸς Eustathius p. 1322. extr. τῇ κοινῇ χρήσει tribuit. Πνυκὶ Harpocrationi contra literarum seriem illatum ab librariis correxit Valesius.— De adjectivo πυκνίτης, quod ipsum quoque memorat Stephanus, dixi ad v. 42." DIND. Cf. Thuc. VIII. 97. ἐς τὴν πύκνα καλουμένην. Dem. de Cor. p. 244, 1. ἐν Πυκνὶ (ita plures mss. πνυκὶ vulgo) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Aesch. c. Ctes. 34. ἐν πυκνί (sic libri optimi). In Plat. Critia p. 112. τὴν πύκνα et τῆς πυκνὸς servavit opt. ms. Paris. Hesychius, Πυκνά: τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν Πνύκα. Ἴων. Bekk. Anecd. p. 299. Πνύξ: ἔστιν ἡ γενικὴ πνυκὸς, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν πυκνός. Lexic. Rhet. ms. Πνύξ: τὸ δικαστήριον. καὶ ἔστιν ἡ γενικὴ πνυκός· διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἐστὶ Πυκνός. Cf. ad 749. 751. 1109. 1137. Vesp. 31. Pac. 680. Th. 658. Eccl. 243. 281. 283. 384.

166. πατήσεις καὶ . . .] Aliena hic videtur particula καί. Vide an legendum καταπατήσεις, aut πατήσεις λάξ (i. q. λακπατήσεις). Vel βουλὴν πατήσεις, τοὺς στρατηγοὺς &c. κλαστάσεις A.C.R.S.V. Par. 6. κλαστάσει B pr. κλαστήσεις A. et (adscr. α a sec. m.) Θ. στρατηγὸν S. Virgula fortasse ponenda est post στρατηγούς.

167. λαικάσει B pr. V corr. λαικάσεις A.C.R.S.V pr. X. Med. 8. (αι in ras.) Par. 6.

168. κοὐδέποτε Par. 6. γε om. S. 169. ποδὶ pro τοδὶ A.Θ pr.

ΑΛ. καθορῶ. ΟΙ. Α. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
ΑΛ. ἔγωγε. ΟΙ. Α. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καλχηδόνα.

171. τί δέ P.R. Med. 8.

173. 174. ἐς] εἰς libri.

173. νυν B. Kock. νῦν A.C. Par. 6. vulg. παράβαλλ' R.X. vulg. Dind. παράβαλ' A.B.C.S.V.Γ.Θ. Par. 6. Br. "Scribebatur παράβαλλ', quod revocandum. Simplex λ pro duplici ponere solent librarii. Sic in Nub. 133. βάλλ' ἐς κόρακας libri duo βάλ' vitio manifesto." DIND. Cf. Av. 176.

174. Καρχηδόνα libri et vulg. Kust. Bergk. Ko. Mein. Vels. Χαρχηδόνα (κ supr. pr. χ) C. Καλχηδόνα Boeckh. Publ. Oecon. I. p. 388. Dind. Ribbeck. Χαλκηδόνα Scal. Palmer. Exerc. p. 728. Br. "Libri Καρχηδόνα vitio solemni. Cujusmodi in locis Καλχηδόνα potius esse restituendum quam Χαλκηδόνα, quod Palmerio aliisque placuit, pridem ab Holstenio est animadversum ad Stephanum Byz. p. 125, haud dubie numorum auctoritate moto, de quibus v. Eckhel. vol. 2. p. 411." DIND. Scripturam Καλχηδόνα, non Χαλκηδόνα, tuetur Osann. Syll. Inscr. p. 238-9. apud quem ter in uno titulo legitur Καλχηδόνιος. Item in lapide ap. Boeckh. Publ. Oecon. II. 358. et in inscript. Lat. ap. Gorium II. 255. ubi *Calchadona.* Eandem scripturam confirmat nummorum auctoritas, in quibus constanter ΚΑΛ. vel ΚΑΛΧΑ. vel denique ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ, et scriptura nominis Κάλχας. Cf. Eckhel. de Doctr. Num. II. 411. Bekk. Anecd. p. 1207: Καλχηδὼν Καλχηδόνος ἡ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἥτις καὶ Χαλκηδὼν καλεῖται· εὑρίσκομεν γὰρ διφορουμένην τὴν χρῆσιν. Similia Zonaras Lex. p. 1158. Contra Steph. Byz. v. Καρχηδὼν, Bithyniae urbem Χαλκηδόνα scribi docet. Forma Καλχηδὼν legitur ap. Strab. et Herod. bis IV. 144, tertio loco Χαλκηδών. In Thuc. IV. 75. Χαλκηδόνα (καλκεδόνα unus) exhibent libri. Latini tamen *Chalcedon*, non *Calchedon*, scribunt. Cf. ad Soph. Ant. 20. καλχαίνουσ' (χαλκαίνουσ' al.). Eur. Her. 40. Mus. Crit. II. 576. Palmerii observatio haec est: "Quomodo conveniret de Carthagine intelligi? Nihil rei Atheniensibus fuit cum Carthagine; nullum tributum, nullum vectigal inde accipiebant. At Chalcedo erat sub eorum imperio, ut et Byzantium. Id nos docet Thuc. I. et IV. Nec minus διεστραμμένος fuisset, et distortis oculis spectasset, si unum oculum ad Cariam, alterum vero ad Chalcedonem direxisset: nam Caria et Chalcedon erant in duabus extremitatibus peninsulae magnae Asiae, una ad meridiem, altera ad Boream sitae. Nulla igitur lucri spes erat Agoracrito et caeteris demagogis ex Carthagine vix illis cognita, et quae non poterat ab iis πέρνασθαι. Contra vero ex Chalcedone, quae tunc erat Athenis subjecta et tributaria. Certo certius est legendum esse Χαλκηδόνα." De Siciliae subigendae spe v. Thuc. VI. 15, 90. Isocr. συμμ. 29. Plutarch. Alc. 17. Ἀλκιβιάδης δὲ Καρχηδόνα καὶ Λιβύην ὀνειροπολῶν, ἐκ δὲ τούτων προσγενομένων Ἰταλίαν καὶ Πελοπόννησον ἤδη περιβαλλόμενος ὀλίγου δεῖν ἐφόδια τοῦ πολέμου Σικελίαν ἐποιεῖτο. Id. Nic. 12. οὐ γὰρ ἆθλον ἐποιοῦντο τοῦ πολέμου Σικελίαν, ἀλλ' ὁρμητήριον (Angl. *a starting-point*), ὡς ἀπ' αὐτῆς διαγωνισόμενοι πρὸς Καρχηδονίους καὶ σχήσοντες ἅμα Λιβύην καὶ τὴν ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν θάλασσαν. Id. Pericl. 20. Cf. ad 1303.

ΑΛ. εὐδαιμονήσω γ', εἰ διαστραφήσομαι.
ΟΙ. Α. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται·
γίγνει γάρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν ἀνὴρ γενήσομαι;
ΟΙ. Α. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὁτιὴ πονηρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
ΑΛ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
ΟΙ. Α. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θεούς,
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. ΟΙ. Α. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
ΑΛ. ἀλλ', ὦγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
ΟΙ. Α. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς·

175. γ' A.B.C.P.S.V.Γ.Θ.X. Med. 8. Par. 6. vulg. Lenting. δ' R. Reisig. Comm. Crit. p. 279. Dind. Mein. Ko. Vels. Ribb. Revocanda, ni fallor, vulgata, ut ironice haec dicta sint. Cf. ad Av. 177. νὴ Δία | ἀπολαύσομαί τί γ' (δ' unus R.), εἰ διαστραφήσομαι. οὐκ ἀλλὰ Mein.

177. γίγνει A.B.C.R.Δ.Θ. &c. γίνῃ R. γίγνῃ S.Θ. γίγνη P. Med. 9. ὄντως ὡς R. Quod defendi potest deleto λέγει. DIND. ὄντως, ὡς ὁ χρησμός σοι λέγει Kock. Possis etiam ὄντως, ὡς ὁ χρησμὸς ὅδε λέγει (vel φησ' ὅδε).

178. ἐγώ] μέγας conj. Bergk. Mox μέγας pro ἀνὴρ ap. Scal.

180. γίγνει A.B.V.Θ pr. Par. 6. γίνει C. γίγνῃ P.S. γίνῃ R.

182. 'γὼ 'μαυτὸν A.B.C.R.V. Med. 5. 8. γ' ἐμαυτὸν Δ pr. Med. 9. Par. 6. ἰσχύειν R. Med. 8. Suid. in ἀξιῶ. Dind. ἰσχύσειν A.S.V. (ἰσχ.) Γ.Δ.Θ.Υ. Med. 5. 9. Par. 6. vulg. ἰσχήσειν X. Ald. ἰσχύσαι B.C.P.

183. φῂς B. 184. ξυνειδέναι B.C.R.V. Par. 6. συνειδέναι A.

186. εἰ μὴ 'κ A.R.V. Med. 8. 9. Par. 6. Dind. εἰ μὴ ἐκ S. εἶμ' ἐκ πονηρῶν γ' X. Med. 5. vulg. εἶμ' ἐκ C.P. ἀλλ' ἐκ B pr. Δ sec. Cf. Thesm. 898. μὰ τὼ θεώ, | εἰ μὴ Κρίτυλλά γ'. S. Matth. XII. 4. οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις. S. Luc. Ev. IV. 26. καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ . . . πρὸς γυναῖκα χήραν. S. Paul. Ep. Gal. II. 16. οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ (i. e. ἀλλὰ) διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. I. 7. D. Joann. Apocal. IX. 4. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους. γε A.Θ.

187. ὅσον R.V. v. l. schol. Bentl. Dind. οἷον A.B.C.P.S.V.Γ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. vulg. γρ. καὶ ὅσον V.Γ. ἐς] εἰς libri, ni fallor, omnes.

189. καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς] Vix placet μέντοι. Qu. νηδί. Vel καὶ ταῦτα μεμάθηκ' οὐ καλῶς, vel καὶ ταῦτά γ' ἔμαθον οὐ καλῶς. Sed obstat, ni fallor, versus proximus. De κακὰ κακῶς cf. ad 2.

190. τουτὶ μόνον σ' R. Dind. &c. τουτί σε μόνον reliqui libri et vulg. "Sic

ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ᾽ ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ᾽ εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἅ σοι διδόασ᾽ ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
ΑΛ. πῶς δῆτά φησ᾽ ὁ χρησμός; ΟΙ. Α. εὖ νὴ τοὺς θεοὺς
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος·
Ἀλλ᾽ ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,
αἴ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.

in Vespis 1123. *ἐπεὶ μόνος μ᾽ ἔσωσε παρατεταγμένον* scripsit, non *ἐπεί με μόνος*. Similiter Nub. 1047." DIND. *καὶ* om. Θ. Fort. *ὁτιὴ καὶ κακῶς*.

193. *ἀλλ᾽ εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς* vulg. *ἀλλ᾽ εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρὸν ἥκει· μὴ παρῇς* &c. Herw. Ex. Crit. p. vii. (Cf. Pl. 919. *ὥστ᾽ εἰς ἔμ᾽ ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.*) *ἀλλ᾽ εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρὸν ἧκεν· ἀλλὰ μὴ | παρῇς ἅ σοι διδόασιν* (ita R. alii) *ἐν λογίοις θεοὶ* conj. Mein. (Praestaret, opinor, *ἀλλ᾽ εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρὸν ἔρχετ᾽· ἀλλὰ μὴ —*.) Vitium aliquod in hoc versu latere jure suspicatur Meinekius. Ipse tentabam *ἀλλ᾽ εἰς ἀμαθῆ ἥκει καὶ βδελυρόν. μή νυν παρῇς* &c. Facile excidere potuisset *ἥκει* propter simile vicinum *καί*. De crasi autem in *ἀμαθῆ ἥκει* cf. ad Th. 536. Soph. Phil. 782. Vera nunc lectio videtur, *ἀλλ᾽ ἀνδρὸς ἀμαθοῦς καὶ βδελυροῦ· μή νυν παρῇς* &c. Turbas fecit, opinor, *ἀλλ᾽ ἀνδρὸς* in *ἀλλ᾽ εἰς* corruptum.

194. *διδόασ᾽ ἐν* B.C.S.V.X. Med. 5. 9. Par. 6. *διδόασιν ἐν* A.R.Δ.Θ. Med. 8.

195. *πῶς δῆτά φησ᾽*] *πῶς δή; τί φησ᾽* malit Mein. Cf. 128. *φῂς* A.

196. *ᾐνιγμένος*] *ᾐνιγμένα* malit Mein. *καὶ σοφῶς* R. schol. Suid. in *ᾐνιγμένος*. Dind. *καὶ σαφῶς* A.B.C.P.S.V.Θ.Υ.X. Par. 6. vulg. *κοὐ σαφῶς* conj. Pflugk. ad Her. 495. Cf. ad Ach. 401. *πῶς* P.R.V. Med. 8.

197. et 204. *ἀγκυλοχείλης* libri et Suid. in h. v. vulg. *ἀγκυλοχήλης* schol. (qui *ὁ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων* interpretetur) Bo. Dind. Mein. Bergk. Vels. Ko. Ribb. Quod confirmari videatur v. 205. *ἀγκύλαις ταῖς χερσίν*. Av. 1180. *χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος*. Sed cf. Hom. Il. *π΄*. 429. *οἱ δ᾽, ὥστ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι* &c. Od. *τ΄*. 538. *μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης*. *χ΄*. 302. Hes. Scut. 405. Alciphr. III. 59. *ἀετὸν . . . ἀγκυλοχείλην τὸ στόμα*. Schol. Soph. Ant. 121. *τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ*. "Nescio, inquit, an etiam ap. Hom. Od. XIX. 538. corrigendum sit, *ἐλθὼν δ᾽ ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχήλης*. Sed *αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι* rectissime legitur etiam Od. XXII. 302. et Hesiod. Scut. H. 405." (Bergk. Comm. p. 258.)

197. *ὁπόταν* B.C. Par. 6. *ὁπότ᾽ ἂν* A. *βυρσάετος* Suidae codex Ox. in *μάρψῃ*.

198. *αἱματοπώτην* B.C.R.S.Δ sec. Med. 8. *αἱματοπότην* A.V.Γ.Δ pr.Θ. Par. 6. Med. 8 corr.

200. *κοιλιοπώλῃσι* B. Par. 6. *κοιλιοπώλοισι* C. *κυλιοπώλῃσι* A.

201. Om. A. *αἴκεν* B.Δ.X. vulg. *αἴκε* C.P.S.V.Γ.Θ. Par. 6. Med. 8. *αἴ κα* A.R. Dind. Mein. &c. Revocanda forma epica *αἴκεν* vel *αἴ κεν*: cf. 210. Doricum est *αἴκα* vel *αἴ κα*. V. Elmsl. ad Ach. 799. *ἀλλᾶντας* B.C. *ἀλλάν-*

ΑΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
ΟΙ. Α. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγών ἐσθ' οὑτοσί.
ΑΛ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν; ΟΙ. Α. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
ΑΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΟΙ. Α. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν·
εἶθ' αἱματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χὠ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
ΑΛ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με, θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.
ΟΙ. Α. φαυλότατον ἔργον· ταὔθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·

τας R.V.Γ.Θ. Med. 8. Par. 6. Frequens vitium librorum. *μᾶλλον* om. R.

202. *ἐστιν* V.Θ. *ἐστὶν* P. *ἔστιν* Γ. Med. 8. Qu. *πῶς οὖν πρὸς ἔμ' ὁρᾷ ταῦτά γ'* (vel *ἀνήκει τάδ'*, vel *πρὸς ἐμέ γ' ὁρᾷ τάδ'*); *ἀλλὰ δίδασκέ με* P.

203. *ἐστιν* R. *ἔσθ'* P.V.Γ.Δ.Θ. *ἐστί;* ΟΙ. Α. *τοῦτό που* Vels. Cf. Vesp. 921. *αὐτὸ γὰρ βοᾷ.* 205. *ὅτι* B.C.R.S.V. &c. *ὅτ'* A.Δ.Θ.

207. *δράκων* (om. *ὁ*) Med. 8. *ἀλλᾶς τ'* B.R.S.Y.X. *ἀλλάς τ'* A.C.P.V. Med. 5. 8. 9. Par. 6. *ὅ τ' ἀλλᾶς* Dawesius M. C. p. 202. Fortasse prius *μακρὸν* corruptum est, et *ἀλλᾶς τ'* scribendum. Cf. 1074. *ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.* Qu. *ὁ δράκων γάρ ἐστι χρῆμ' ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.*

208. *αἱματοπώτης* A.B.R. *αἱματοπότης* P.S.V.Θ. Par. 6. *ἔσθ'* A.S.V. Γ.Δ.Θ. Par. 6. Bentl. Elmsl. n. ms. Dind. *ἐστὶν* B.C.P.R.X. Med. 8. vulg. *ἀλλᾶς* B. *ἀλλὰς* A.C.P.V. Med. 8. Par. 6.

209. *φασι* A.Δ.Θ. *τοῦ βυρσαιέτου* Bentl.

210. *αἴ κε* (*ἅ κε* Δ. et Θ pr.) libri et vulg. Cf. ad 201. *αἴ κα* Mein. Vels. Quod Doricum est. *θαλφθῇ*] Qu. *θελχθῇ.* Cf. Soph. Trach. 355. Verba *αἴκα μὴ θαλφθῇ λόγοις* Sophroni (Fr. 14) tribuuntur Etym. M. p. 732, 34.

211. *λόγι' αἰκάλλει* X. Med. 8. *λόγια αἰκάλλει* R. *λόγια κάλλει* Med. 9. *λόγια καλεῖ* A.B.P.S.V corr. Δ.Θ. Med. 5. schol. v. l. (*γράφεται καὶ καλεῖ με, ἀντὶ τοῦ κινεῖ, προτρέπεται*). *λόγια 'κάλει* (aut *λόγιἀκάλει*) C.P. *λόγι' ἀκάλλει* Γ. *αἰκάλλει*] Cf. 48. Thesm. 869. *ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.* Soph. Ant. 1214. *παιδός με σαίνει φθόγγος.* Eur. Rhes. 55. *σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.* Ion 685. *οὔ με σαίνει θέσφατα.*

212. *ἐπιτροπεύειν εἴμ'* R. Dind. &c. *ἐπιτροπεύειν εἶμ'* Med. 8. *εἴμ' ἐπιτροπεύειν* A.B.C.S.V.Δ.Θ.X. Med. 5. 9. Par. 6. vulg. Recte, ut videtur, Dind. Eandem sedem occupat *ἐπιτροπεύειν* v. 949. Cf. ad Vesp. 350. Qu. *ἔσομ' ἐπιτροπεύειν.*

213. *ταῦθ'* vulg. *ταὔθ'* Lenting. Cobet. Mein. Vels. &c. Cf. ad Vesp. 621. *ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς.* 767. *ταῦθ'* (*ταὔθ'*?) *ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.* Dem. Or. XV. 7. *ταῦτ'* (*ταὔτ'* Cobet.) *ἂν αὐτῷ παραινέσαιμι ἅπερ ὑμῖν.* Prooem. XXXIV. *ἂν τοίνυν ταῦθ'* (*ταὔθ'* Cobet.) *ἅπερ πρότερον ποιήσητε.* *ἃ* pro *ἅπερ* Par. 6. *ποιεῖς ποίει* P.S.Δ sec. m. *ποεῖς πόει* A.R.V.Γ.Δ pr. Θ. Med. 8. Par. 6.

τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικῶς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶ.
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοὶ δὲ συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.
ΟΙ. Α. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μισοῦντες αὐτόν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός·
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

214. καὶ χόρδευ'] Fort. καταχόρδευ'. Herodot. 6, 75. καὶ ταύτην (τὴν γαστέρα) καταχορδεύων ἀπέθανε τρόπῳ τοιούτῳ. Aristid. II. p. 393. τὸ αὐτοῦ σῶμα κατεχόρδευσεν ἐκ ποδῶν ἀρξάμενος.

215. Versum om. R. Uncinis includit Kock. ἀεὶ A.Δ pr. Par. 6. αἰεὶ B.C.P.V.Γ. Ald. προσποοῦ A.Γ.Δ pr. Θ. non B.S. Par. 6.

216. μαγειρικοῖς vulg. μαγειρικῶς probabiliter Lenting. Vels. Cf. 376. Ach. 1015. Pac. 1017. Quod mihi etiam in mentem venerat.

218. φωνὴ μιαρὰ] An φωνὴ μεγάλη? Sed cf. 638. φωνήν τ' ἀναιδῆ. κακῶς A.B corr. R.V.Θ. Par. 6. Dind. κακὸς B pr. C.S.X. vulg. Vitium frequens. V. comm. ἀγόραιος C.R. Dind. ἀγοραῖος A.B.S.V.Θ. Med. 8. Par. 6. vulg.

219. ἅπαντα A.B.C.R.V. ἅπαντα τὰ Par. 6. Ald. τὰ πάντα P. Versum hunc suspectum habent Bergk. Vels.

220. χρησμοί τε vulg. Malim χρησμοὶ δέ. Cf. ad 438.

222. ἀμυνεῖ C.R.S.V.Γ sec. m. Par. 6. ἀμύνει A.B.(?)Δ.Θ. Med. 8.

225. ἱππῆς aut ἱππῇς B.C.R.Y.X. Med. 8. ἱππεῖς A.S.V.Γ.Δ. Par. 6. Formas γονῆς, βασιλῆς, et similes Atticis tribuit Gramm. Meerm. p. 644. Sch. Sic Lys. 422. κωπῆς. Ran. 1093. οἱ Κεραμῆς. Eccl. 415. κναφῆς. Thuc. V. 50. ἱππῆς. IV. 44. οἱ ἱππῆς. III. 57. Πλαταιῆς. II. 100. οἱ ἄλλοι βασιλῆς. Eur. Ph. 1147. ἱππῆς. 1226. ἀριστῆς. Suppl. 666. ἱππῆς. Andr. 1021. βασιλῆς. El. 877. βασιλῆς. Tab. L. ap. Rose: οἱ πλυνῆς.

230. ἐξῃκασμένος A.B. (in ras.) R.S.V.Y. Par. 6. ἐξεκασμένος C. ἐξεικασμένος X. Ald.

231. οὐδεὶς αὐτὸν R. ἤθελε C.P.R.Θ pr. Med. 8. Par. 6. ἤθελεν A.B.

ΑΛ. *οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.*

ΠΑΦΛΑΓΩΝ.

οὔ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
ὁτιὴ ’πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον ;
οὐκ ἔσθ’ ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρωτάτω.

ΟΙ. Α. *οὗτος, τί φεύγεις ; οὐ μενεῖς ; ὦ γεννάδα*
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι’, οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας ;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ’ ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ’ ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον

234. ΝΙ. vulg. ΑΛ. praef. C.F. Herm. Mein. Vels. Ribb.

235. *χαρήσετον* R.

236. *ξυνόμνυτον* R.X. Moschopul. *π. σχ.* p. 31. Elmsl. ad Ach. 733. Dind. Fritzch. ad Thesm. p. 534 (cui vitiosa et parum Attica videtur syntaxis *ξυνόμνυτον πάλαι*). &c. *ξυνώμνυτον* A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Par. 6. schol. vulg. Bergk. *ξυνωμνύτην* Elmsl. ad Eur. Med. 1041. Similis diversitas lectionis est in v. 478. Cf. 314. *πάλαι καττύεται.* Eur. Cycl. 450. *σοφόν τοί σ’ ὄντ’ ἀκούομεν πάλαι.* et ad Nub. 1036.

238. *ἔσθ’* R.V. Bentl. Elmsl. n. ms. Dind. *ἔστιν* A.B.C.S.Γ.Υ.X. Par. 6. *εστιν* V.

239. *ἀποθανεῖσθον*] *ἀπολεῖσθον* R. *ἐξαπολεῖσθον* Mein., coll. Nub. 1136. *θείς μοι πρυτανεῖ’ ἀπολεῖν μέ* (*τέ*?) *φησι κἀξολεῖν.*

240. ΔΗ.] *θέ.* R. Id est *θεράπων.* Et sic scholiasta, qui versus 240. 241. ab libris quibusdam abesse narrat. DIND.

241. *ἀλλαντοπώλα* A.B.Δ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. *ἀλλαντοπώλης* C.P. Med. 5. Ante Reisigium *οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα | ἀλλαντοπῶλα ;*

242-244. Aliam personarum notationem commemorat scholiasta: *τινὲς τὸ μὲν ἄνδρες ἱππεῖς ἀλλαντοπώλην λέγειν· ἄλλοι δὲ τὸ ἄνδρες ἐγγὺς τὸν θεράποντα.* Et sic R. DIND.

242. *ἱππῆς* B.C.R.V.Θ pr. Med. 5. 8. *ἱππεῖς* A.S.Θ sec. Med. 9. Par. 6. *παραγένεσθε* R.X. Par. 6. Bentl. Pors. Br. *παραγίνεσθε* A.S.V.Γ.Δ pr. Θ. *παραγίγνεσθε* B.C.P.Δ sec. Υ. Med. 8. Ald.

243. *ὦ Παναίτι’*] *ὦ παιναίτι’* R. *καὶ Παναίτι’* probabiliter Dind. olim.

244. *Θερ.* praef. in R. *Δημ.* in A.(?) *ἄνδρες* libri. *ἄνδρες* Bekk. Dind. &c.

245. Qu. *ὁμοῦ ’πικειμένων.* Cf. 252. *κἀπικείμενος βόα.* 266. *ξυνεπίκεισθ’ ὑμεῖς ;* Vesp. 1285. Idem jam proposuerat Bentleius. Sed cf. 761. Vesp. 142.

246. *ποοῦ* R.V.Γ.Δ pr. Θ. Med. 8. Ald. 247. *παῖ παῖε* B pr.

καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα.
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
ΠΑ. *ὦ γέροντες ἡλιασταὶ, φράτερες τριωβόλου,*

248. φάραγγα] φάλαγγα S.V. φάρυγγα forsan reponendum putat Bergk. Comm. p. 255. Idem ipse cogitaveram. Comicus anon. (Mein. IV. 666) ap. Phryn. Bekk. p. 58, 32. ποντοφάρυξ. αὔτ' P.R.V.Γ. Med. 8.

250. ἦν om. B. 251. καὶ primum om. R. supr. in B.

252. καὶ γὰρ ἡμεῖς] καὶ γὰρ ἡμᾶς (*for so he treats us*) conjicit Seager. Sed ita postularetur, ni fallor, pronomen ἐκεῖνος additum.

253. 'κφύγῃ (supr. ἐκ) A.

254. ἅσπερ A.R.V.Γ.Δ sec. ὥσπερ Δ pr. Θ. (γρ. ἃς) Elmsl. ad Ach. 441. ἅπερ S. ἔφευγεν X. Kust. Br. ἔφυγεν A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Υ.Χ. Par. 6. Med. 8. Ald. Qu. ποτ' ἔφυγεν.

255. Fort. φράτερες, τριωβόλῳ | οὓς ἐγὼ βόσκω. φράτορες libri et vulg. Bergk. φράτερες Dind. Ko. Mein. Vels. Ribb. "Scribendum φράτερες, eademque forma, qua sola usi sunt Attici veteres, restituenda Av. 766. 1669. Ran. 418. Eustathius p. 239, 33. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ῥητορικῷ λεξικῷ φησι, φατρία, ἣν Ἴωνες πατριὰν, καὶ ὅτι φράτορες οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας. οἱ δὲ ἀρχαῖοι φράτεράς φασι διὰ τοῦ ε, οὗ, φησὶν, ἡ ὀρθὴ φράτηρ. ἐν ἑτέρῳ δὲ ὁμοίῳ λεξικῷ φέρεται ὅτι φράτηρ Ἀττικοί φασι, Ἴωνες δὲ διὰ τοῦ ω. Forma Attica raro manus effugit librariorum. Apud Platonem Timæo p. 21. φρατέρων codex unus in scholiasta: vulgo φρατόρων. Demostheni p. 1364, 1. et 1365, 7. φρατέρων et φράτερας e libris pluribus restitutum est. Διὰ φρατέρων κύων proverbium apud grammaticum in Montefalc. Bibl. Coisl. p. 608. Leuconis comoedia Φράτερες fuit, quod Φράτορες scriptum in didascalia Pacis et apud alios grammaticos, recte ἐν Φράτερσιν apud Hesychium in Πάαπις." DIND. Luculenter Steph. Byz. v. φρατρία: ἐλέγετο δὲ φράτηρ καὶ φράτωρ, ἀλλὰ τὸ μὲν φράτηρ ἀρχαῖον μετὰ τῆς αὐτοῦ κλίσεως, θάτερον δὲ νεώτερον. Harpocr. v. Φράτερες: φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φράτερες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. Philemon p. 112 Burn. οἱ δὲ ἀρχαῖοι φράτερας διὰ τοῦ ε· οὗ, φασὶν, εὐθεῖα φράτηρ. φέρεται καὶ ὅτι φράτηρ Ἀττικοί φασιν, Ἴωνες δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. Theodos. Bekk. p. 992. Forma φράτηρ hic ibi in codicibus servata est (ut Athen. 302 D. 343 C. Phot. p. 587, 17. Hesych. et ap. oratores), sed plerumque in alteram formam, quae Ionica videtur, depravata est. V. Meinek. Hist. Crit. Com. p. 218. Bergk. Comm. p. 107-8. Eandem nuper Demostheni constanter restituit Dind. ut pp. 1305. 1306. 1311. 1312. 1313. &c. Aesch. Eum. 655. ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται; Cratin. jun. Ath. 460 F. ξυγγενεῖς | καὶ φράτερας (sic A. φράτορας P.V.L.) καὶ δημότας εὑρὼν μόλις. Dem. p. 1304. ἐν τοῖς φράτορσιν (ut ῥήτορσιν). 1320. 1306. p. 1364. τῶν φρατόρων (φρατέρων S.Q.). Isae. III. 96. τοῖς φράτορσι. VIII. 25. φράτορσι. Id. Fr. I. 9. φράτορσι. Dem. p. 1054. μεθ' ὧν . . . ἐφρατρίαζεν. ibid.

οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
ΧΟ. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων·
κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἀγκυρίσας
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν

τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. (Utrumque a φράτηρ.) Dubitari tamen potest annon revera genuina forma sit φράτωρ, aut saltem annon ambae formae Atticis in usu fuerint. Ut enim φράτερσι pro φράτορσι reponas, quid fiet voce φρατορικὸς (Dem. p. 1092. ἐνέγραψεν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον), quae plane non a φράτηρ, sed a φράτωρ deducta est? Certe Ionicam formam (φράτωρ) etiam antiquiorem fuisse existimari consentaneum est.

256. οὓς] οἷς A.Δ.

257. παραβοηθεῖθ'] παραβοηθεῖσθ' R. Med. 8. Cf. Thuc. I. 47. III. 22. παραβοήθεια Plat. Legg. 778 A. Nusquam alibi apud nostrum legitur v. παραβοηθεῖν.

261. κἤν A.M.P.S.Γ.Δ.Θ. vulg. Bo. κ' ἤν R. κ' ἠν' V. κἄν Γ sec. m. Dind. Mein. &c. Ubique κἢν (quoties contractum est ex καὶ ἢν) reposui. Cf. ad Ach. 717. Pac. 1356. Pl. 196. Contra κἄν contractum est ex καὶ ἄν. ἀπράγμον'] ἀφράδμον' Hotibius. ὄντα om. R. Unde κἄν τιν' αὖ γνῷς τῶν ξένων ἀπράγμον' ἀνακεχηνότα Kock. Qu. κἢν ξένον που γνῷς ἀ. ὄ. κ. κ.

262. χερονήσου S. χεροννήσου B. διαβαλὼν A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Υ.Χ. Med. 5. 8. Par. 6. Suid. in ἀγκύρισμα. διαβάλλων Med. 9. διαβολὼν C. διαλαβὼν Casaub. Reisk. V. comm. ἀγκυρίσας libri et vulg. Bergk. Mein. Ko. Ribb. Vels. ἠγκύρισας Br. Dind. Revocanda lectio librorum, ut vel seq. αὐτὸν ostendit. 'Αγκυρίσας recte, opinor, defendit Mitchell. Eam enim esse Graecae linguae indolem, ut participiis sine particula conjunctiva accumulatis gaudeat. Cujus consuetudinis bene multa apponit exempla.

263. αὐτόν] Corrigendum forsan αὐτίκ' aut εὐθύς. ἐνεκολήβασας Θ m. rec. ἐνεκολάβησας B.C.P.R.S.V.Δ.Υ.Χ. Med. 5. 9. Par. 6. Suid. v. 'Αγκύρ. et 'Εκολάβ. Ald. ἐνεκολάβησας (ϊ supr. η) Med. 8. ἀνεκολάβησας A.Θ. ἐνεκολώβησας C. ἐνεκολήβασας Θ sec. m. Bentl. Br. recc. "Hesychius, ἐνεκολάβησε: κατέπιεν, ἀπὸ τῶν ἀκόλων· ἢ καὶ ἐπέρανεν, ὥς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολήβασεν. Idem, κοληβάζει: ἐσθίει, καταπίνει. Etym. M. p. 340, 33. ἐνεκολλήβασε: κατέπιεν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ τοῦ βῦσαι. Etymologia absurda. Eustathius p. 1817, 56. ἐνεκολλάβισεν interpretatur δίκην κολλάβου κατέπιεν. In Excerptis Scaligeri ἐνεκολλάβησας ἂν annotatum. Apertum est Scaligerum non hoc voluisse, sed ἂν ἐκολλάβησας. Quod metro accommodatum erit si ἂν ἐκολήβασας scribatur, quod Schneiderus in lexico Graeco conjecit." DIND. Qu. ἐνεκυρήβασας. Cf. 272. τὸ σκέλος κυρήβασει.

264. καὶ σποδεῖς γε conj. Mein. (coll. Av. 1016. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ). καὶ πέκεις γε Kock., σκοπεῖν ex v. 259 huc translatum esse existimans, et coll. Nub. 1356. Lys. 685. Frustra.

πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πράγματα.
ΠΑ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὦνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἱστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
ΧΟ. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης. εἶδες οἷ' ὑπέρχεται
ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται;
ἀλλ', ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ΠΑ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
ΑΛ. καὶ κέκραγας ὥνπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;

265. In πλούσιος latere suspicor τοὺς τρόπους. Cf. Pac. 935. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. Nisi praestat ὅστις ἐστὶ τοὺς τρόπους | ἀμνοκῶν &c. Vel ὅστις ἐστὶ πλούσιος | ἀμνοκῶν. V. Add.

266. Recte signum interrogandi post ὑμεῖς ponunt Casaub. Dind. Mein. Vulgo colon ponebatur. ἄνδρες R. Ko. Bergk. ὦνδρες reliqui libri et vulg.

267. λέγειν om. S. ἔλεγον pro ἔμελλον R. (s. Bekk.)

268. ἑστάναι libri et vulg. ἱστάναι Elmsl. ad Heracl. 937. Dind. Mein. Vels. Correctio necessaria. Idem vitium Pac. 1249. ὑμῶν] Fort. ὑμῖν. ἀνδρείας A.R.S.V.X. ἀνδρίας B.C.P.Γ.Δ. Par. 6. Vitiose. Cf. ad Nub. 510.

269. ὡς δ'] Fort. ὡς. Sed cf. 397.

270. ὡσπερεὶ . . . ἐκκοβαλικεύεται libri et vulg. ὡσπερεὶ . . . καὶ κοβαλικεύεται R. (sec. Cobet. N. L. p. 37.) Kock. Bergk. Mein. (Idem ipse jamdiu conjeceram.) ὡσπερεὶ . . . κἀκκοβαλικεύεται Toup. Emend. II. 311. Br. Pors. Dind. Vels. χὡσπερεὶ . . . ἐκκοβαλικεύεται Bentl. Weiss. Cf. κοβαλικεύμασιν v. 332. κόβαλος 450. et v. βωμολοχεύεσθαι Nub. 970. βωμολόχευμα Eq. 902. Pac. 748. πονηρεύεσθαι, &c. ἡμᾶς A.C.P.S.V. vulg. ὑμᾶς B. om. R. ὄντας Cobet. Mein. Cf. ad Ach. 221. μηδέπερ γέροντας ὄντας (ὄντας om. R.) ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας.

271. 272. Vide an Hemichoriis duobus hi versus tribuendi sint, ut praefigendum sit ΗΜΙΧ.

271. ταύτῃ γε] Fort. μὲν τῇδε. νικᾷ] Parum dubito quin pravatum hoc sit. Aliud quid postulari ostendunt sequentia ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί. Qu. νεύσῃ. aut κλίνῃ. Scriptura νικᾷ forsan huc venit e v. 276. Cf. 337. ταυτῃὶ A.R.S.V. Med. 5. 8 pr. 9. ταύτῃ γε Δ corr. Med. 8 corr.

272. ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ A.B.S.V.X. vulg. ἢν δ' ἐκκλίνηι R. εἰ δ' ἐκκλίνει Suidas in κυρηβάσει. πρὸς A.B.S.V.X. Par. 6. vulg. Vels. πᾶν τὸ C.P sec. τὸ R. Dind. Mein. Ko. Ribb. Recte, ut videtur: vide comm. Vulgatam agnoscit Schol., qui, πρὸς τὸ σκέλος διαπεσεῖται. Qu. δεῦρ', ἐς τὸ σκέλος κυρηβάσει. κυρηβάσει B.C.R.S.V.Γ. (η in ras.) Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. κηρυβάσει A.

273. Post h. v. lacunam unius versus indicant Saupp. Kock. Bergk. Mein. Vels. Duos enim versus loqui oportere Chorum, ut 276-7. Excidisse praeterea nonnihil ostendere particulam καὶ, nullo sensu positam, ut nunc quidem locus legitur.

274. ΧΟ. praef. vulg. Dind. Mein. Ko. Vels. ΑΛ. Ribb. ὥσπερ A.C.P. R.S.V.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. Dind. ὅσπερ B.Δ.Υ.Χ. Med. 5. vulg. Walsh.

ΠΑ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
ΧΟ. ἀλλ', ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλά σοι·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
ΠΑ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
ΑΛ. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
ΟΙ. Α. νὴ Δί' ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
ΠΑ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
ΑΛ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
ΠΑ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
ΑΛ. κατακεκράξομαί σε κράζων.

(ὥσπερ pro ὅσπερ libri Ach. 441.) ᾧπερ Kock. Mein. Veram lectionem suspicor esse ὧνπερ, *etiamne clamas eos, quorum urbem semper subjugas?* Cf. 1402. (ὥσπερ pro ὧνπερ exhibent omnes libri Thesm. 398.) De re cf. 351-2. ἀεὶ A.B.C.R.Θ. Par. 6. αἰεὶ V. Ald. καταστρέφεις A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. vulg. καταστρέφει R. Dind. Mein. &c.

275. ΑΛ. vulg. ΠΑ. aut ΚΛ. Bergk. Ko. Mein. Dind. Ribb. Vels. Recte, opinor. ἀλλ' ἐγώ (ἔγωγέ Γ pr.) σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε libri et vulg. Qu. ἀλλ' ἔγωγε τῇ βοῇ ταύτῃ σε —. πρῶτα R. Dind. πρῶτον A.B.C.P. S.V.Θ.Υ.X. Par. 6. Med. 5. 8. 9. vulg. πρῶτον pro πρῶτα contra metrum plures libri v. 542.

276. μέντοι γε libri et vulg. μὲν τόνδε Pors. Dobr. Ko. Bergk. Mein. Recte, opinor. Possis etiam non male μὲν τῇδε νικᾷς. Cf. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ. Apud probos scriptores barbarum est μέντοι γε: cf. ad Th. 709. τήνελλος εἶ libri et vulg. Dind. τήνελλ' ἔσει Pors. Vels. τηνελλίσεις Bergk. Comm. p. 369. τήνελλά σοι Kock. Ribb. τηνελλάσει (i.e. τηνελλασθήσει, τήνελλα *tibi acclamabitur*) Mein. Qu. τηνελλιεῖς. Postulari enim videtur non praesens, sed futurum. τῇ βοῇ om. R.

277. παρέλθῃ σ' Med. 8. Bergk. Ko. Mein. Dind. Ribb. Vels. παρέλθῃς (παρέλθεις Δ.) reliqui libri et vulg. Cf. ad 275.

278. ἐγὼ δείκνυμι libri et vulg. ἐγὼ 'νδείκνυμι Dobr. Adv. I. 186. (ex schol.) Dind. Mein. &c.

279. πελοπονησίων P.S.Θ.X. 280. ΔΗ. praef. Θ. Med. 8.

281. ἐσδραμὼν B.C.R.V. Par. 6. εἰσδραμὼν A.Γ.Θ. Med. 8. ἐς B.C. Par. 6. εἰς A.Γ.Θ.

282. Choro fortasse haec tribuenda, ut et 375-381. et 434. ἐξαγαγὼν libri. ἐξάγων Pors. &c. Sic εἰσάγων in εἰσαγαγὼν corruptum Nub. 1213. τἀπόρρηθ' ἅμ' ἄρτον] Qu. τἀπόρρητα, κἄρτον. Particulae ἅμα vim hic non perspicio. κρέα R.

283. ποτέ R. Pro οὗ qu. ὧν.

287. σε R.V.Γ. Par. 6. Θ corr. sec. Priscian. XVIII. p. 1187. Porson. σου A.B.C.P.S.V sec. Θ.Υ.X. Med. 8. Ald. κατακράξομαι R.

ΠΑ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.
ΑΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
ΠΑ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
ΑΛ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
ΠΑ. βλέψον ἔς μ' ἀσκαρδαμυκτί.
ΑΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
ΠΑ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.
ΑΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ λακήσει.
ΠΑ. ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί.
ΑΛ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.

289. τὸ A.B. Med. 5. 8 corr. τὸν C.R.S.V. Med. 9. Par. 6. Suid. in v. κυνοκοπήσω. Frequens vitium. Cf. Vesp. 1295. Av. 497. Attica esse τὰ νῶτα et τὸ νῶτον, vulgare τοὺς νώτους, docet Moeris p. 267.

290. ἀλαζονείας libri et vulg. ἀλαζονείαις Elmsl. ad Soph. Oed. C. 1454. Dind. Meinek. ad Fr. Com. V. 117. &c. Qu. ἀλαζονείᾳ (-αι). Cf. 903. 409.

291-2. Om. C.

291. τὰς ὁδούς σου] Fort. τοὺς πόρους σου. Sed cf. 253.

292. εἰς μ' R. εἰς ἐμ' A. μ' (om. εἰς) B.Δ corr. sec. m. εἰς ἔμ' P.V.Γ.Θ. Med. 8. Ald. εἰς ἐμὲ Etym. M. p. 716, 13. et Suid. in ἀσκαρδ. εἴς μ' Bentl. ad Horat. Od. I. 3, 18. Br. &c. Cf. Th. 83. περί μου (περὶ ἐμοῦ R. &c.). Av. 964. Ran. 562. 674. Eur. Bacch. 804. οἴμοι, τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ. Or. 394. ὁ δαίμων δ' εἴς με (εἰς ἐμὲ Ald.) πλούσιος κακῶν. 734. Μενέλεως κάκιστος εἴς με (εἰς ἐμὲ Ald.) —. Elmsl. ad Bacch. 804. ἀσκαρδάμυκτος A.B.R.S.V.X. Pollux 2, 67. ἀσκαρδαμύκτως Θ. Med. 8. et (supr. ος a sec.) Γ.Δ. ἀσκαρδαμύκτως Eust. p. 756, 59. ἀσκαρδαμυκτὶ Bekk. Anecd. p. 452, 22. Suid. h. v. Etym. M. 716, 11. Mein. Vels. Quod recipiendum. Sic ἀσκαρδαμυκτὶ, ut ἀκηρυκτὶ, ἀστακτὶ, ἀκλητὶ, ἀψοφητὶ, ἀκλαυτὶ, ἀμεταστρεπτὶ, ἀνοιμωκτὶ, et similia. Cf. Lucian. Icar. 14. γνήσιος αἰετὸς, ἢν ἀσκαρδαμυκτὶ πρὸς τὰς ἀκτῖνας βλέπῃ. Catapl. 26. τοῦτον ἀσκαρδαμυκτὶ προσέβλεψεν. Eur. Cycl. 625. οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, | οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα. Xen. Cyr. I. 4. 28. ὁρᾶν ἐξέσται (αὐτὸν) — ἀσκαρδαμυκτί. Ibid. ὅσον σκαρδαμύσσω χρόνον. Symp. IV. 24. νῦν δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ σκαρδαμύξαντα.

294. γρύξεις B.S.V.Γ sec. Δ sec. Θ sec. Par. 6. Bergk. Mein. Ko. Ribb. γρύζεις A.P.R.Γ.Δ.Θ.Υ.X. Med. 8. Ald. γνύζεις C. γρύξει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. Vels. Recte. γρύξομαι dixit Alcaeus comicus apud Athen. 9. p. 396 C.

295. κοπροφορήσω σ'] κοπροφαγήσεις conj. Vels. Fort. κοπροβολήσω σ'. Κοπροβολεῖον legitur ap. Eust. λαλήσεις A.C.R.S.V.X. Par. 6. λακήσεις B. λαλήσεις (supr. κ a sec. m.) Δ. Reponendum, ni fallor, λακήσει. Cf. Pac. 381. 384. Adde quod melius cum γρύξει convenit λακήσει quam λαλήσεις.

298. Cleoni, 299. isiciario, 300-302. Cleoni tribuunt P.R.V.Γ.Δ.Θ.

298. γε βλεπόντων] γ' ἐμβλεπόντων malit Porsonus ad Ach. 739. Quod non necessarium. Dobraeus confert Aeschin. 67, 11. τὰ δέκα τάλαντα, ὁρώντων φρονούντων βλεπόντων ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι. Cf. Soph. El. 995. ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα (l. ποτε βλ.) . . . ;

ΠΑ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει·
καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱ-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟ. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ κρᾶκτα, τοῦ σοῦ θράσους στρ. α΄.
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς·
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφωκας βοῶν·

299. ΚΛ. vulg. ΑΛ. R.V. &c. om. Med. 8. Cf. 420-4. σοφίζῃ S. Med. 8. Post h. v. talem fere versum excidisse suspicatur Velsen, δῆλος εἶ τις ὢν σοφιστής. Locus nondum sanatus, ut videtur.

300. καί σε B. vulg. καὶ σὲ A.C.Γ.Δ.Θ. Par. 6. "φαινῶ R., ut αἶρας et αἰρῶ in libris vetustis scribitur pro ἄρας et ἀρῶ. φανῶ producto α interdum dixisse poetas ex Apollonio de adverb. p. 600, 28. ostendit Bekkerus. Ita ἀναφανῶ Eur. Bacch. 528." DIND. φανῶ reliqui libri et Ald. φαίνω Bentl. Br. Burges. Bergk. Ko. Dind. Mein. Ribb. καὶ φανῶ σε Pors. Dobr. Bl. Praef. Av. p. iv. Vels. καὶ φανῶ 'γὼ (cf. Ach. 827), vel καί σέ γε φανῶ (Ach. 914), vel potius καί σε φαίνω (Ach. 917) conj. Bentl. Futurum postulari videatur, ut in praecedentibus. Cf. Av. 84. ἐπεγερῶ (ἐπεγείρω R.). Soph. Oed. R. 1225. ἀρεῖσθε (αἱρεῖσθε P.). Contra restituendum non inepte suspiceris praesens φαίνω, si conferas v. 278. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν &c. et Ach. 912. 917. Lectionem libri Ravennatis confusam arbitror e duplici scriptura φαίνω (quae vera videtur) et φανῶ (quae interpolata videtur ab librario quem offenderet praesens φαίνω). Prima in φανῶ corripitur Ach. 914. καί σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Nub. 586. οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν. Soph. Aj. 1362. et alibi quasi semper. Vix igitur credibile est licentia hujusmodi usum esse Aristophanem, praesertim ubi nihil opus esset. Cf. tamen 832. καί σ' ἐπιδείξω &c.

301. ἱρὰς Hermannus Elem. doctr. metr. p. 81. Scribebatur ἱεράς. Forma disyllaba utitur Aristophanes in anapaestis Thesm. 1068. Ran. 1525: in versu ex iambis et trochaeis composito ib. 441. 447: longe frequentius in omni metrorum genere tragici, de quibus dixi ad Sophoclis Oedip. Col. 16. DIND. ἱρὰς etiam Mein. Ribb. Vels. &c. ἔχοντά σ' ἱερὰς serius Herm.

304. καὶ κεκράκτα B.C.R.V.Θ. (ᾶ sec.) Par. 6. vulg. Bergk. καὶ κράκτα A.Δ. Dobr. καὶ κρᾶκτα Mein. (qui: "locus nondum persanatus") Vels. Ribb. καὶ κατακεκρᾶκτα Herm. Dind. καὶ κατακεκράκτα Dobr. καὶ κεκρᾶκτα Both. Verba καὶ κεκράκτα τοῦ delebat Bentl. Κεκράκτης dicitur Cleo supra 137. Legitur vox etiam Plutarch. ap. H. Steph. II. 229 A. Κατακεκράκτης a κατακράζω (287). σοῦ B. in marg. τοῦ cancellis sepit Bergkius, ut cretico respondeat dipodia trochaica, coll. 322. σοῦ, κεκράκτα, θράσους Herm. de M. p. 189. 305. ἡ γῆ R.

309. βορβοτάραξι A. Pro καὶ qu. ὦ.

312. Verba ὅστις . . . βοῶν parenthetice accipienda videntur. ἥμιν (ἡμῖν) pro ἡμῶν Bentl. ἐκκεκώφηκας B.C.P.R.V sec. Θ corr. Med. 8. vulg. Dind. Ribb. ἐκκεκώφευκας A.Δ pr. Θ pr. ἀνακεκώφηκας Suidas in h. v. ἐκκεκώ-

κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
ΠΑ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
ΑΛ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
ΟΙ. Α. κἀμὲ νὴ Δί' αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ γέλων

φωκας Reisk. Pors. Mein. Vels. Cf. Eur. Or. 1279. ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Plat. Lys. 204 C. ἡμῶν γοῦν . . . ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα &c. Lucian. Epist. Sat. IV. 36. ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων. Id. Nav. 10. δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει . . . ἢ ἐκκεκώφωται. Id. Bis accus. 1. (Ubi inter ἐκκεκώφηται et ἐκκεκώφωται fluctuant libri. Hoc reponi jubet Cobet. V. L. p. 162.) Analogiae certe magis consentaneum est ἐκκεκώφωκας. Sic ἐκτυφλοῦν (non ἐκτυφλεῖν) Pl. 301. Dubitat Dind.

313. τῶν πετρῶν] τῆς πέτρας Dobraeus, ut in 754. τὰς pro τοὺς A. φόρους A.B.R.S.Γ.Δ.Θ.Υ.Χ. schol. Dobr. Dind. πόρους V. Med. 8. vulg. Cf. Vesp. 657. 671. θυννοσκοπῶν vulg. Dind. Ribb. θυννοσκοπεῖς Lenting. Kock. Bergk. Mein. θυννοσκοπῶν— (sic) Velsen, qui, "Non finita est sententia, interrumpente Cleone." Θυννοσκοπῶν cum βοῶν non nisi per zeugma durissimum connecti potest. Quare θυννοσκοπεῖς corrigendum suspiceris. Melius fortasse θυννοσκοπῶν cum ἀνατετυρβακὼς connectes, verbis ὅστις . . . βοῶν per parenthesin interpretationis loco adjectis ad v. ἀνατετυρβακώς.

314. τοῦτο R.

315. κάττυμα A.Θ. 316. ὑποτεμὼν Suid. in μοχθηρία.

317. ἀγροίκοισιν B.Δ sec. ἀγροίκοισι A.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. Par. 6.

318. δυεῖν R. "δοχμαῖν] γρ. καὶ δραχμαῖν Γ. De accentu disceptatum a grammaticis esse narrat Eustathius p. 896, Aristarchumque δόχμη scripsisse paroxytonum ut λόχμη." DIND.

319. ΧΟ. Beer. Bergk. Dind. Mein. ΔΗΜ. A.B.C.R.V. vulg. Ribb. Vels. om. Med. 8. Haec Niciae potius quam Demostheni convenire monuit Elmsl. in D. Cl. VI. 222. Niciam enim Περγασῆθεν fuisse ex Athenaeo 537 C apparere. Neque obstat quod supra v. 154. ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα dixerat Nicias; nam in scenam rursus ingredi potuisset cum Cleone v. 235. Demosthenes fuit Aphidnaeus. νὴ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτὸν R. Tyrwh. καὶ νὴ Δία κἀμὲ (κἠμὲ A.Δ sec.) . . . A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.Υ.Χ. Med. 5. 8. 9. Par. 6. κἀμὲ νὴ Δία . . . vel κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε νὴ Δία ταὐτὸν Bentl. κἀμὲ νὴ Δία . . . Kust. νὴ Δὶ κἀμὲ . . . Dind. κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτὸ νὴ Δί' ὥστε κατάγελων tacite Porson. Praef. Hec. p. xlv. Ribb. Vels. κἀμὲ νὴ Δί' αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ γέλων Elmsl. in Diar. Class. VI. 222, magis hic convenire admonens αὐτὸ τοῦτο *this very thing* quam ταυτὸ τοῦτο *the very same thing*. (Quod ad ὥστε καὶ, conferri jubet Ach. 143. Nub. 613. Av. 1290.) νὴ Δί' αὐτὸ τοῦτο κἄμ' ἔδρασεν conj. Mein. Locum interpolatum censet Mein. "Legebatur καὶ νὴ Δία. καὶ abest ab libro Ravennati: unde veram restitui scripturam νὴ Δὶ, nisi quis conjunctim scribi malit νηδί. Usitatissimam jurandi formulam νὴ Δία Atticos in sermone vulgari νὴ Δὶ vel νηδὶ pronunciasse ex Photio colligi poterat p. 297, 23. νηδὶ καὶ νηδία, ἑκατέρως. Cui nunc disertum accedit testimonium Choerobosci in Bek-

πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν·
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί- στρ. β΄.
δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων ;

keri Anecdotis p. 1362. χωρὶς τοῦ Δὶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ Δία γέγονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νή ἐπιρρήματος γίνεται νὴ Δί. et ibidem p. 1231. διὰ τὸ νὴ Δία· αὕτη γὰρ ἡ αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν νὴ Δί. Quam apocopen non dubitavi talibus quoque locis restituere, qualis est nostrae fabulae v. 27. οὐχ ἡδύ ; νὴ Δί· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι . . . Thesm. 206. ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δὶ βινεῖσθαι μὲν οὖν. 240. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δὶ, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 640. καὶ νὴ Δὶ τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. Ran. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. νὴ Δὶ μὴ μαίνοιό γε. 164. καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. νὴ Δὶ καὶ σύ γε. 863. καὶ νὴ Δὶ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον. Eccles. 779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δί· (νὴ δἰ' cum apostropho liber Ravennas) καὶ γὰρ οἱ θεοί. Neque Lys. 24. credibile est scripsisse poetam καὶ νὴ Δία παχύ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν ; quum in promptu esset numeris melioribus scribere καὶ νὴ Δὶ παχύ. κἄπειτα πῶς οὐχ ἥκομεν ; Ceterum apocope haec propria videtur fuisse νὴ Δία formulae, quae omnium maxime in ore vulgi versaretur, neque admissa in νὴ τὸν Δία, μὰ Δία et quae sunt reliqua." DIND. "Fateor me parum fidei huic doctrinae habere, quae quo errore nata sit facile intelligitur." MEIN. Cf. 280. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον. 899. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος. 1201. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. 1092. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ. Pl. 764. Ipse tentabam νὴ Δἰ' ἐμὲ γὰρ (vel γε, vel γοῦν) . . . (Cf. Pac. 630. νὴ Δἰ', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ . . . Nub. 408. νὴ Δἰ' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν. Av. 501. νὴ τὸν Διόνυσον ἐγὼ γοῦν ἐκυλινδούμην . . . Vesp. 500. κἀμέ γ' ἡ πόρνη . . .) Vel νὴ Δἰ' ἐμὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, &c. Vel νὴ Δἰ' αὐτὸ τοῦτο κἄμ' ἔδρασεν, &c. Erunt tamen fortasse qui dactylum pro trochaeo defendant propter nomen proprium, ut in Hermippi versu ap. Athen. p. 486. τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα. ταυτὸν (sic) A.C. Par. 6. ὥστε κατάγελων libri et vulg. ὥστε καὶ γέλων Elmsl. in Diar. Class. fasc. 11. p. 222. Recte, ut videtur, quum non solum γέλων παρασχεῖν dici soleat, sed etiam ὥστε καὶ aptissimum huic loco sit, ut in exemplis ab Elmsleio collatis, Acharn. 143. ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ | ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ' "Ἀθηναῖοι καλοί." Nub. 613. Av. 1290. DIND. Recte haud dubie Elmsleius. Cf. Eccl. 379. πολὺν ἡ μίλτος . . . γέλων παρέσχεν. Eur. Herc. 285. ἐχθροῖσιν γέλων | διδόντας. Simile vitium in Vesp. 1305. κατεγέλα (leg. κἀγέλα). De tribracho autem in septima sede tetrametri trochaici catalectici v. ad Vesp. 461.

320. δημόταισι B.C.R.S. Par. 6. Ald. Kust. Dind. δημόταις A.V.Γ.Δ.Θ. Br. φίλοις R.Γ sec. Kust. Dind. τοῖς φίλοις A.C.P.S.V.Δ.Θ.X. Par. 6. Ald. τοῖς φίλοισι B. Praestat forsan τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις. Ita Nub. 1209. οἱ φίλοι χοἰ δημόται. Cf. ad Nub. 1128. Ran. 772. 773. 1488. παρασχέθειν (πασχέθειν A.) libri. παρασχεθεῖν recte Elmsl. recc. Cf. Hipp. 1289. φανερὰν δ' ἔσχεθες ἄταν. Phoen. 411. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες ; Ἔσχεθον poeticam formam esse aoristi ἔσχον monet Elmsleius. 321. ἔναιον R.

322-3. ΧΟ.] Cf. 382. Uno versu ἆρα . . . ῥητόρων Dind. in Metris.

325. τῶν ῥητόρων libri et vulg. Bergk. ῥητόρων Bentl. Herm. de Metr. p. 189. Dind. &c. ῥήτορος Dobr.

ἢ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους
πρῶτος ὤν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ', ὦ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.

326. ἢ πιστεύων Par. 6. ἀμέλγει R. (Dind.) Bergk. ἀμέλγεις A.B.C. S.V.X. Par. 6. Suid. in ἀμέλγειν. Ald. Br. ἀμέργεις Both. Vels. ἀμέργει Kock. (coll. Sapph. Athen. 554 B. ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ'. Eur. Herc. 396. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων. Apoll. Rh. IV. 1142. ἄνθεα δέ σφιν | νύμφαι ἀμεργόμεναι . . . ἐσφόρεον. Theocr. XXVI. 3. ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα) Mein. Dind. Ribb. Unice verum est ἀμέλγει *mulges*. Aliud est ἀμέργειν *decerpere*. Vide comm.

327. Ἱππόδαμος Schol. alter et Suid. in λείβεται. Kust. Walsh. Ἱπποδάμνου conj. Herm. Kock. (Cf. vv. τοξόδαμνος, πωλοδαμνεῖν.) Notanda est penultima producta in Ἱπποδάμου, id quod comica licentia factum crediderim propter metrum, quia aliter hoc nomen in hujusmodi versu stare nequit. Alibi semper corripitur. Similiter atque item in tetrametris trochaicis contra analogiam producitur antepenultima in Αἰσχινάδου Pac. 1154, ut monuit Elmsleius. Similiter fere Hermesianax ap. Athen. 597. ἀλλὰ Μακεδονίη . . . dixit, metro coactus. Vix enim Doricum Ἱππόδαμος pro Ἱππόδημος, ut Ἀρχέδαμος pro Ἀρχέδημος, quae Fritzchii est sententia Quaest. Arist. p. 215, hic positum credibile est. "Quid impedit, inquit Mein., quominus Hippodami nomen ex δῆμος compositum esse statuatur? Doricarum nominum formarum non rara sunt apud Athenienses exempla." Confer nomen Εὔδαμος Pl. 884. Cf. ad Eq. 417. Ach. 220. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 72. σε λείβεται conj. Vels. λείπεται Van Eldik, adhibito Schol. alt: λείβεται καὶ ἡττᾶται. Male.

330. πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν, . . . sic interpunctum in B. Par. 6. πάρεισι, δῆλός ἐστιν, αὐτόθεν Walsh. Vereor ut recte. πάρεισι A.C.R. S.V.Γ.X. πάρεστι B. Ald. schol. παρελθὼν δῆλος . . . Bentl. αὐτόθεν B.C.R.S.V. Par. 6. &c. ἐνταῦθα A.B marg. Γ.Δ.Θ.

331-2. Uno versu πανουργίᾳ . . . κοβαλ. Dind. in Metris.

331. πανουργίᾳ A.C.R.S.V.Θ. ἐν πανουργίᾳ B.Y.X. καὶ om. Par. 6.

332. κοβαλικεύμασι Θ.

333. ὅθενπέρ εἰσιν B.C.R.V. Med. 5. 9. Par. 6. ὅθεν πάρεισιν A. Med. 8. Cf. ad Vesp. 1050. Pac. 649. Aesch. Pers. 447. Soph. Phil. 425. Vide an legendum ὅθενπέρ εἰσ' ὅσοιπερ ἄνδρες εἰσί (vel ὅσοιπέρ εἰσιν ἄνδρες). Vel ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἱ κράτιστοι.

334. λέγει] λύει (?) vel τελεῖ Reisk.

ΠΑ. *οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;* ΑΛ. *μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.*
ΧΟ. *ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.*
ΠΑ. *οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;* ΑΛ. *μὰ Δία.* ΠΑ. *ναὶ μὰ Δία.* ΑΛ. *μὰ τὸν Ποσειδῶ,*
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
ΠΑ. *οἴμοι, διαρραγήσομαι.* ΑΛ. *καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.*
ΧΟ. *πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.* 341
ΠΑ. *τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;*
ΑΛ. *ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.*

336-9. Hoc ordine 336. 339. 337. 338. in A. 336-7. om Par. 6.

336. *οὐκ αὖ*] *οὐκοῦν* unus P. *οὔκουν* Dobr. (cui vulgata fluxisse videtur e v. 338.) Vels. Sed quum sensus postulet non *με* sed *ἐμὲ*, vide an utrobique scribendum sit *οὐκ αὖ 'μ' ἐάσεις;* *κἠγὼ* B.

337. *ἐὰν δὲ* A.R.V. &c. *εἰ δὲ* C.P. *ἀλλ' εἴ γε* B.Δ marg. a sec.

338. *οὐκοῦν* et hic unus P. *μὰ Δία* A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Bentl. Herm. Pors. Elmsl. Dind. *οὐ μὰ Δία* Y.X. vulg. Cf. 185. 336. et ad Nub. 1066.

339. Post 336. habent A.B.P.V.Θ. om. Δ. Par. 6. "Hunc v., vulgo post 336. lectum, hoc loco exhibet R. Sed ineptum est *αὐτό*. Mihi haec verba non ab Aristophane, sed ab interprete, adjecta videntur, qui id ipsum, ni fallor, scripserat quod in libris quibusdam est servatum, *ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο, περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαί σοι.*" DIND. Spurium habent etiam Ko. Mein. Vels. Legendum, ni fallor, *ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι* (vel *σοι μαχοῦμαι*). Vulgata soloeca videtur. Cf. Eccl. 621-2. *αὐτὸ* B.R.X. Par. 6. *αὐτὸ τοῦτο* A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. *πρῶτον* Med. 8. om. S. *διαμαχοῦμαί σοι* R. Cf. ad 14.

340. *ἐγώ σ' οὐ* B.C.P.R.S.V.Γ.Y.X. Par. 6. Med. 8. 9. *ἐγώ σε οὐ* A.Δ.Θ. Med. 5. *σ' ἐγὼ οὐ* Bentl. Kust. Pors. Br. Dind. *ἐγὼ οὐ* Lenting. Fritzch. ad Thesm. 926. (coll. ad Nub. 345.) Bo. Ko. Bergk. Mein. Vels. Ribb. Transposuit fortasse pronomen grammaticus aliquis crasis hujus ignarus, ut in Th. 926. Eccl. 748. 1075. Cf. etiam Dind. ad Nub. 1373. Sed interpolatum videtur pronomen, ut solet fieri (v. 346): nam dativus *σοι* postularetur, non accusativus. Cf. v. prox.

341. *πάρες* bis A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Junt. Bentl. semel Y.X. Ald. *πάρες μὲν οὖν* conjecerat Kust. *τὸν θεὸν* R.

342. *τῷ καὶ . . .*] Qu. *τῷ δαὶ . . .* *πεποιθὼς* B.R.V. Par. 6. *πέποιθ' ὡς* C. *πέποιθας* A.Γ.Δ.Θ. *λέγειν* vulg. Annon *βλέπειν*? Idem suadet Kock. Cf. 1239. Soph. Ant. 1299. *τὸν δ' ἔναντα* (al. *ἐναντία* et *ἔναντι*) *προσβλέπω νεκρόν.* V. Add. *ἐναντία* libri et vulg. *ἔναντα* Both. Dind. Vels. &c. *ἐναντὶ* Bentl. *ἐμοῦ γ' ἐναντί'* (*ἐναντί'* ed. Brub.) *εἰπεῖν* Reisig. Conj. p. 117. ("Suam enim Cleon dicendi vim et copiam eximie ornat particula *γε* pronomini adjuncta.") *λέγειν ἐναντίον μου* Burneius *Month. Rev.* Sept. 1789. p. 253. "Sic in verbis Cydiae apud Platon. Charmid. p. 155 d. *κατέναντα λέοντος* libri alii *κατέναντι*, alii *κατ' ἐναντία.*" DIND. Cf. Porson. ad Or. 1485.

343. *καρυκοποιεῖν* A.V.Θ.X. Suid. in *καρύκη*. *καρυκκοποιεῖν* B.C.R.S. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Ald.

ΠΑ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ
ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
ΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
ΠΑ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθὺς
θύννεια θερμὰ καταφαγὼν, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
ΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας κᾆτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος

344. ἰδοῦ V. λέγει (?) A. τι B.X. vulg. σοι R. om. A.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. σὺ Herm. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Recte, opinor. σοι A.B.C.R.V. vulg. ποι Par. 6. Reponendum videtur aut τι . . . σὺ, aut σὺ . . . τι. Vide tamen an legendum καλῶς γὰρ ἂν . . ., vel καλῶς γ' ἂν, εἴ τι πρᾶγμα προσπέσοι σοι. Vix enim convenit hic particula οὖν.

345. χρηστῶς A.B.C.V. &c. χρηστοῖς Par. 6. χρητῶς R.

346. ὅ μοι A.B.C.X. ὅπερ R.S.V.Γ. Par. 6. Bergk. δοκεῖς A.B.C.X. μοι δοκεῖς R.S.V. Par. 6. δοκεῖς πεπονθέναι δοκεῖς B.

347. κατὰ ξένου vulg. καταξένου P.R.V.Γ. κατ' Ἀξένου temere Vels.

348. θρυλῶν A.C.P.R.S.V. Par. 6. Dind. θρυλλῶν B.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Eust. Il. 23, 396. ἡ πλείων χρῆσις οἶδε δι' ἑνὸς προφέρειν. Cf. Bekk. Anecd. p. 263. Veram scripturam saepe exhibent libri. Sic ἐθρυλεῖτε libri aliquot Dem. p. 10. θρυλούμενον libri p. 19.

349. τ'] γ' A. (ut vid.)

351. Delenda virgula vulgo post πεποίηκας posita. δαὶ A.C.R.V. &c. δὲ B. Par. 6. Verum videtur δ' αὖ.

353. τιν' Γ. Br. Vels. τίν' A.B.P.R.V.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. vulg. Dind. Mein. &c.

354-357. Qu. κἀπεμπιὼν (cf. ἐπέγκαψον 493) aut κἀπεκπιών. Cf. ad 357.

354. θύννεια A.B.R.V.X. Dind. θυνεῖα C.Θ. θύννια S. Par. 6. θυνία Γ. θυννεῖα vulg. V. Athen. III. p. 116. ἀκράτου R. Dind. ἄκρατον A.B. C.S.V.X. Par. 6. vulg. ἄκρατα Θ. ἄκρατει (s. ον) Δ.

355. οἴνου] Reponendum forsan ὅλον, in cujus locum irrepserit glossema οἴνου ad ἀκράτου adscriptum. Sed cf. 85. χόα R.Γ sec. X. (qu.) Dind. χοᾶ A.B.C.P.S.Γ.Δ.Θ. Par. 6. vulg. χοᾷ V. Med. 8.

356. δέ γ' B.S.V. δ' R. Med. 8. Par. 6. δὲ A.C.P.

357. ἐπιπιὼν R. Suid. in ἀναπόνιπτος. Dind. ἐκπιὼν A.C.P.S.V.Γ sec. Δ.Θ sec. X. Med. 8. Par. 6. vulg. κᾆτα πιὼν B. κἀπεκπιὼν Dobraeus, ut κἀπεκροφήσας (κᾆτ' ἐκρ.) 701. ἐπέγκαψον 493. Cf. ad 354. τὸν om. Med. 8.

λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
ΟΙ. Α. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.
ΚΛ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
ΑΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.
ΠΑ. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
ΠΑ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

358. Νικίαν ταράξω] "Cur hoc, ait Bentleius, cum Nicias et Demosthenes hic ab ejus partibus stent? Fort. σφηκιὰν ταράξω, ut Vesp. 229. σφηκιὰν διασκεδῶ. Sed de Nicia adolescente rhetore v. Eccl. 428. ὅμοιος Νικίᾳ." Νικίαν agnoscunt Athen. 94. et Plut. Nic. p. 525. Quid si legas λαρυγγιῶ, τοὺς ῥήτοράς τε Νικίας ταράξω? Νικίας (quasi νικίας), ut Ἀμυνίας (ἀμυνίας) v. 570. Νικόβουλος (νικ.) 615. Ἀντιλέων Eq. 1044? Anglice, *I will bawl, and Nicias-like* (*victoriously*) *confound the public orators.*

359-60. ΧΟ. vulg. ΟΙ. Α. tribuunt Enger. Ribb. Vels.

359. ἤρεσας A.C. &c. ἤνεσας B.Δ sec. με A.B.C.R.V. &c. μοι Par. 6. Hesychius, οὐ προσίεταί μοι (με?) : οὐκ ἀρέσκει μοι. προσίεταί με, τῶν πραγμάτων ὁτιὴ . . . Herm. Kock. Mein. Vix quidem placet ἓν τῶν πραγμάτων; minus tamen τὸν ζωμὸν τῶν πραγμάτων.

360. ἐκροφήσεις libri et vulg. ἐκροφήσει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. &c.

361. Cleoni tribuit Casaubonus. Continuabatur Choro. λάβρακας libri et vulg. Mein. &c. λάβρακα Dind. Suspectum est plurale: nam grandis mensurae piscis λάβραξ erat, ut unus, ne dicam unius tantum caput (κρανίον), cuilibet quamvis voraci sufficere posset. Facile autem λάβρακα in λάβρακας propter Μιλησίους mutari potuisset in libris, ut νεανίαν in νεανίας propter praecedens ὁ δὲ in Ach. 685. Cf. etiam ad Nub. 819. Eccl. 663. Fieri tamen potest ut jocum Comicus, ut solet (cf. ad Vesp. 1237), ex ambigua collocatione vocis Μιλησίους, quae vel ad λάβρακας vel ad Mileti urbis incolas referri possit, quaerere voluerit. Adde quod scripturam λάβρακας commendat plurale σχελίδας in v. prox. Suspiceris forsan veram lectionem esse λάβρακος, sed post καταφαγὼν requiritur potius accusativus. "Ceterum in hoc loco luporum, piscium et Milesiorum simul facit mentionem, quia circa Miletum erant egregii lupi, teste scholiasta et Athenaeo VII. p. 311." BERGL.

362. σχελίδας] Fort. σχελίδα γ', aut σχελίδος. Cuivis vel voracissimo satis, opinor, una σχελίς.

363. εἰσπεσὼν P. ἐπεισπηδῶν (ἐπ' εισπ. R.) reliqui. ἐπεσπηδῶν Dind. "Forsan ἐπεισπεσὼν (schol.). V. Oed. Col. 915. Sed vulgatam defendit 545. ἐσπηδήσας." DOBR. Cf. v. ἐπεισπαίειν Pl. 805. γε om. Med. 8.

364. κινήσω] Qu. βινήσω, aut φυσήσω. σου B.C.P.R.S.V.Γ sec. in ras. Δ corr. X. Par. 6. σοι A. in ras. a sec. Γ.Δ.Θ. ἀντὶ φύσκης om. Par. 6.

365. ἐγὼ δέ γ' Γ.X. Br. ἐγὼ δέ τ' A corr. B.C.P.S.V.Γ sec. in ras. Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 8. 9. Ald. ἐγὼ δ' A.R. "Ubi persona secunda prioris sententiam auget aut corrigit, post δὲ, modo interposito, modo non interposito alio verbo, sequitur particula γε." PORS. ad Orest. 1234. ἐξελῶ

ΧΟ. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τἄρ', ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.
ΠΑ. οἷόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ.
ΑΛ. διώξομαί σε δειλίας.
ΠΑ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
ΠΑ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
ΑΛ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.
ΠΑ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

A.B.C.P.S.V.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Suid. in κύβδα. vulg. ἐξολῶ (adscr. ἐξελῶ) Δ.Θ. ἐξ' ελλέγξω (sic) R. ἐξέλξω Pors. Kock. Mein. Vels. Recte. τῆς πυγῆς R.S. Med. 9. Par. 6. Pors. Br. τῆς πυγμῆς A.Δ.Θ. Med. 5. τῇ πυγῇ C.P.V.Θ marg. Y.X. Med. 8. Suid. Ald. τῇ πηγῇ B.Δ marg. κύβδαι V. κῦβδα Mein.

366. γὰρ libri. γ' ἆρ' Br. Reisig. Conj. p. 239. Fritzch. ad Ran. 77. Weis. τἄρ' Both. Lenting. Ko. Bergk. Mein. Dind. Ribb. Vels. κἀμέ γ' ἕλκε, τοῦτον ἤνπερ ἕλκῃς (vel κἀμέ γ' ἕλκ', ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς) Bentl. κἀμὲ γὰρ, τοῦτόν γ' ἐάνπερ ἕλκῃς Reisig. C. p. vii. Probabilis videatur posterior Bentleii conjectura, si conferas schol. (καὶ ἐμὲ τὸν θεράποντα ἕλκε, ἐὰν τὸν ἀλλαντοπώλην ἕλκῃς.) Sed verum est τἄρ'. Idem vitium in Soph. Oed. C. 837. πόλει μαχεῖ γὰρ (leg. τἄρ'), εἴ τι πημανεῖς ἐμέ. Cf. Fr. 506. ὀξυγλύκειαν τἄρα κοκκιεῖς ῥοάν. 533. ἐπὶ Παλλαδίῳ τἄρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην. Soph. Phil. 1253. οὔ τἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα. Aesch. Cho. 222. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. | ΟΡ. κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Eur. Phoen. 1675. νὺξ ἆρ' (τἄρ'?) ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἕξει μίαν. ἤνπερ γε A.B. (supr. γε) R.S.V.Γ.Δ.Θ.Y.X. schol. ad 334. εἴπερ Δ marg. γε om. Ald. ἐάνπερ γε Pors. "Posterior versus pars ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς supplementum videtur esse librarii lacunam parum scite explentis." DIND. Cui minime assentior. ἕλκεις B. Malim ἕλξῃς, vel potius εἴπερ γε τοῦτον ἕλξεις.

367. οἷον (supr. μόνον) C. οἷον Med. 8. schol. Bergkio displicet οἷον, qui versum antea fortasse excidisse suspicatur. σε] σὲ Vels. "quia ad οἰκέτην conversus est sermo." δήσω τῷ ξύλῳ libri et vulg. δήσω 'ν τῷ ξύλῳ Elmsl. ad Ach. 343. Dobr. Bergk. Ko. Mein. Vels. Dind. Ribbeck. Recte omnino. Frequens vitium librorum. Cf. ad 1049. Nub. 592. Vesp. 435. Ach. 343. Th. 941. Pac. 1084. 1146. Lys. 913. Pl. 658. Infra 394. ἐν ξύλῳ δήσας. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε. Lys. 680. Ran. 618. Th. 930. Herod. IX. 37. ὡς γὰρ δὴ ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ &c. I. 66. 86. III. 23. V. 77. Dem. p. 746. δησάντων οἱ ἕνδεκα ἐν τῷ ξύλῳ. Aesch. de f. l. 76, 9. δεδεμένον ἐν πέδαις. Lysias X. 16. ἡ ποδοκάκη αὕτη ἐστὶν . . . ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Andoc. I. 45. ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. I. 93. ἐδέδετ' ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. Eur. Bacch. 444. κἄδησας ἐν δεσμοῖσι. Aesch. Prom. 618. τῷ ξύλῳ] Dem. de Cor. 129. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον.

369. θρανεύσεται A.R.V. &c. θρανεύεται B. (supr. σ) C.P.Δ sec.

372. ἐκ σοῦ (ἐξ οὗ Γ.) libri et vulg. ἔκ σου Dind. &c. prob. Mein. Cf. Nub. 455. νὴ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν | τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

373. παρατιλῶ R. Dind. περιτιλῶ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ (πε a sec.) X. Med. 8. vulg.

ΑΛ. τὸν πρηγορῶνά σου 'κτεμῶ.
ΟΙ. Α. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντος αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος
τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.
ΧΟ. ἦν ἄρα πυρός θ' ἕτερα θερμότερα ἀντ. α'.
καὶ λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·
καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ὧδ'. ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,

374. *πρηγορεῶνα* libri et vulg. *πρηγορῶνα* Bentl. Dind. &c. Eadem forma restituenda videtur Av. 113. Sic *ἱστὼν* (non *ἱστεὼν*), *καλαμὼν*, *ἱππὼν*, *ἀνδρὼν*, et similia, scribi jubet Phryn. p. 166 Lob. Quamquam contraria tradit Eust. p. 1573, 25. Similia sunt *παρθενὼν*, *γυναικὼν*, *ξενὼν*, *μυλὼν*, *οἰνὼν*, *κοπρὼν*, *πιθὼν*, *κεραμὼν*, *ἀχυρὼν*, *ἀχυροβολὼν*, &c. *σου 'κτεμῶ* A. Br. *σοὐκτεμῶ* B.C.S.V.X. Dind. *σου γ' ἐκτεμῶ* R. *σου ἐκτεμῶ* Γ.Δ.Θ. (*υ ἐ* in ras. a sec. m.) Med. 8. 9. Par. 6. *σοῦ ἐκτεμῶ* Med. 5. Revocandum *σου 'κτεμῶ*. In *σοὐκτεμῶ* crasis est ex *σοι ἐκτεμῶ*. Convenit autem hic genitivus, ut in praec. v.

375. Qu. *ἐμβαλοῦμεν*. Vel *ἐμβαλόντε γ' . . . ἐξείραντε, κᾆτα σκεψόμεσθ'* &c.

377. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. *εἶτα δ'* R. Dind. *εἶτά γ'* B.X. vulg. *εἶτ'* A.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8. *εἶτ'* A.C.S.V. Par. 6.

378. *γλῶσσαν* R. Med. 8. *ἐξείραντες* C.R.S.V. vulg. *ἐξήραντες* A.B. Γ.Δ.Θ. *ἐξείραντος* (*ipso exserente*) Reisk. Idem ipse conjeceram, ut sensus sit: *when he has put out his tongue.* Cf. Vesp. 423. *κἀξείρας τὸ κέντρον.* Herod. III. 87. *ἐξείραντα τὴν χεῖρα.* Alioqui legendum fuisset *ἐξέλξαντες* vel *ἐκσπάσαντες* vel simile quid. *αὐτοῦ*] *αὐτοῦ τοῦ* A. Qu. *οὕτω*.

379. *σκεψόμεσθ'* B. *σκεψόμεθ'* A.C.R. Par. 6. *σκεψόμεθα* Δ. (sup. *σθα*) Θ. *σκεψώμεθ'* S.Γ. *εὖ*] *αὖ* A.

380. *κεχηνότος* vulg. *κεχηνότ' ἐς* Schütz. Fortasse recte. Cf. Vesp. 1493. *πρωκτὸς χάσκει.* Ach. 104. *χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.*

381. *τὸν πρωκτὸν* suspectum. Nisi praeter expectationem dictum est.

382. *πυρός γ'* B.Δ sec. X. Med. 5. vulg. *πυρὸς* A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. 9. Par. 6. Legendum *πυρός θ'*. Atque ita Velsen. *καὶ λόγοι τῶν λόγων ἐν πόλει* Herm. de M. p. 190.

386. *πρᾶγμ'* B. Par. 6. *πρᾶγμα* A.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 5. *ἦν ἄρ'* (*ἆρ'* R.) *οὐ* R. Γ *γρ.* Med. 8. Dind. recc. *οὐκ ἄρ' ἦν* A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 9. schol. Bentl. Pors. Herm. de Metr. p. 190. prob. Mein. *οὐκ ἦν* X. Ald. *οὐκ ἄρ' ἦ* B. Post *ὧδ'* Bergkius *οὐδ' ἐλαφρὸν* supplet. (Recte, opinor. Idem jampridem mihi in mentem venerat. Similiter *φαύλως* et *ἐλαφρῶς* conjuncta occurrunt Ach. 215. *οὐκ ἂν . . . ὧδε φαύλως ἂν . . . ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.* Qui locus valde conjecturam meam sustinet. Ad *ἐλαφρὸν* spectare suspicor lectionem *ἔλαττον* pro *ὀλίγον* v. 387. Nisi reponendum potius hic *ὀλίγον*, et *ἐλαφρὸν* pro *ὀλίγον* infra. Cf. ad 387.)

μηδὲν ὀλίγον ποίει· νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
ὡς, ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

ΑΛ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον
κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.

ΠΑ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

ΧΟ. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοὐ μεθί- ἀντ. β΄.
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον,

ἀλλὰ καλὸν excidisse suspicatur Velsen. Deinde ante στρόβει suppleverim σεαυτόν. Exciderunt enim duo cretici. Cf. Nub. 702. πάντα τρόπον τε σαυτὸν | στρόβει πυκνώσας. Vesp. 1529. Itaque locus sic legendus erit, φαῦλον ὧδ' οὐδ' ἐλαφρόν (vel ὀλίγον)· ἀλλ' ἔπιθι καὶ σεαυτὸν στρόβει.

387. ὀλίγον A.B.S.V.X. Par. 6. ἔλαττον R. Med. 8. et v. l. in V.Γ sec. et schol. ἐλαφρὸν Dind. 1835. Cf. ad 385. ποίει B.C.R. πόει A.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. Ald. ποιοῦ Bergk.

389. ἐὰν R.S.V. Bentl. Pors. Br. ἂν A.B.C.X. Par. 6. Ald. μαλάξας B.Δ corr. ἐν τῇ om. A. τῇ om. Δ pr. Θ.

391-6. His sex versibus respondent octo 314-21.

391. οὗτος om. A. 392. εἶτ' Both. 393. νῦν τε conj. Vels.

394. ἀφαύει A.B.S.V.X. ἀφανει (sine acc.) R. ἀφύνει (supr. αυ) Δ. ἀφεῖναι schol. ἀφαίνει (?) Ribb. Qu. ἀφεύει. Cf. Pac. 1144. ἄφευε τῶν φασήλων. Eccl. 13. ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. Th. 216. 236. 590. Verbum ἀφαναίνειν est Eccl. 146. Cf. ad Ran. 1089.

396. μακκοᾷ A.R.V. Par. 6. μακοᾷ B.C.P. An καθημένου? Latet vitium.

397. "Longe aliter Heliodorus hunc locum in suis libris legit: ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύει | κοὐ μεθίστης τοῦ χρώματος | τοῦ παρεστῶτος." BERGK. Uno versu ὡς . . . παρεστηκότος Dind. in Metris. δὲ om. B. non A.C. Par. 6. ἀναδεύεται B. "ἀναιδίζεται in exemplari suo invenisse videtur Antiatticista p. 80, 30. ἀναιδίζεσθαι: Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. Nisi haec glossa ad v. 1206. referenda, ubi ὑπεραναιδεσθήσομαι legitur, quod ex ὑπεραναιδισθήσομαι corruptum esse possit." DIND.

398. μεθίστησι] μεθέστηκε Hirschig. Idem ipse conjeceram. Cf. Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Vesp. 1451. μετέστη ξηρῶν τρόπων.

400-1. Cleoni tribuebantur, et sic A. Θεράποντι tribuunt B.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Correxit Dind. Chori haec esse docet vel comparatio versuum stroph. 326-7.

400. εἴ σε libri et vulg. εἰ σὲ Bergk. Vels. μὴ om. A. supr. in Δ. ἐν diserte B. schol. (γενοίμην οὖν εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κῴδιον, ὥστε μου κατουρεῖν ἐκεῖνον) Bos. p. 8. Pors. Elmsl. ad Ach. 1222. Mein. Bergk. Ribb. Vels. Fritzch. Qu. Arist. p. 259. Cobet. ἐν A.C. (supr. ἂν) P.R.S.V.Γ.Θ. γρ.

καὶ διδασκοίμην πρὸς ᾄδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως, ὥσπερ ηὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον,
Πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

X. Med. 8. 9. Par. 6. Schol. ad Pind. Pyth. 4, 410. Suid. in *κώδιον*. Dind. *ἂν* Δ.Θ. (*γρ. ἐν* sec. m.) Med. 5. *τῶν Κρατίνου κώδιον* Kock. *ἐν Κρατίνου κῳδίῳ* Vels. "Si *ἐν* scripsisset Comicus, inquit, non *κώδιον*, sed *κωδίων* [imo *τῶν κωδίων*] sequi deberet." BOS. "*ἐν Κρατίνου κώδιον* pro *ἐν τῶν Κρατίνου κωδίων* dictum, ut apud Thucydidem 4, 50. *'Αριστείδης εἷς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν 'Αθηναίων στρ ατηγὸς* pro *εἷς τῶν στρατηγῶν*, quod propter reliquos genitivos dici commode non p oterat." DIND. Verum proculdubio est *ἐν Κρατίνου*. Loci ab Dindorfio allati longe alia ratio est. Infra v. 1127. dicitur quidem *κλέπτοντά τε βούλομαι | τρέφειν ἕνα προστάτην*, sed ibi *ἕνα* emphatice positum est. Ut etiam in Avib. 1292. *Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο*. In hoc loco *ἐν* additum ineptum foret. Cf. Fr. 430. *ἐν 'Αγχομενοῦ*. Eupol. ap. Athen. III. 106 B. *ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας*. Crates Athen. VI. 247 E. *ἐν Μεγαβύζου*. Antiphan. Athen. 14 F. *ἐν* (*ἐκ*?) *Φαινεστίου*. Herod. I. 35. *δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου*. I. 111. *ἐν 'Αρπάγου*. Dem. in Mid. p. 8, 9. *ἐν Διονύσου*. Eur. I. A. 926. *ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφείς*. Lucian. Charid. 1. *ἐν 'Ανδροκλέους*· Id. Conv. 1. *ἐν 'Αρισταινέτου*. Prov. ap. Zenob. II. 42. *'Αεί τις ἐν Κύδωνος*· Plura vide ad Ach. 1222.

401. *προσᾴδειν*] *πρὸς ᾄδειν* cum Hermanno Kock. (coll. 578. Vesp. 1420. Pac. 19. Lys. 628. Ran. 415. Pl. 1001.) *ὑπᾴδειν* Cobet. *παρᾴδειν* conj. Bergk. Praestat, opinor, *πρὸς ᾄδειν*. Cf. ad Ach. 700. Qu. *ὑπᾴδειν*. *τραγῳδίαν*] *τραγῳδίᾳ* Cobet. Mein. Dind. Vels. Recte fortasse, si vera est scriptura *προσᾴδειν*. Nusquam alibi apud comicos legitur *προσᾴδειν*.

402. *ὦ περὶ πάντα πανοῦργε σὺ πᾶσί τε* conj. Vels. ex schol.

404. *εὗρες* vulg. *ηὗρες* Dind. Mein.

405-6. Uno versu *ᾄσαιμι . . . συμφοραῖς* Dind. in Metris.

406. *πῖνε πῖν'* B.S.Δ corr. X. Med. 5. 8. *πίνε πίν'* C.P. *πῖνε πῖνε* A.R.V. Γ.Θ. Med. 9. Par. 6. schol. "Simonidis Cei versus: unde excusationem habet dactylus, qui in metro Simonideo proprium sibi locum habuit, apud Aristophanem autem pro trochaeo positus est. Simonidis verba corrupta apud scholiastam sunt *πῖνε πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς*. Neque enim probabile est poetam *πῖνε πῖν' ἐν συμφοραῖς* scripsisse, quum usus loquendi *ἐπὶ* postulet. Euripides Alcest. 1155. *χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι*. Infra v. 655. *ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις | εὐαγγέλια θύειν*." DIND. Adde infra 1318. *ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον*. Lys. 1276. *ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς | ὀρχησάμενοι θεοῖσιν*. Nub. 1205. *ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον*. Soph. El. 1230. *ὁρῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι | γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο*. Oed. C. 1554. *ἐπ' εὐπραξίᾳ*. Eur. Iph. A. 1523. *κλῄσωμεν Ἄρτεμιν . . . ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ*. Plat. Phaed. 69 C. Facilis est correctio loci legendo *πῖν' ἐπ' ἐσθλαῖς* (vel *ἀγαθαῖς*) *συμφοραῖς*, quod restituendum videtur.

τὸν Ἰουλιου τ' ἂν οἴομαι, γέροντα πυροπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βάκχε Βάκχ' ἂν ᾆσαι.
ΠΑ. οὔ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι συγγενοίμην.
ΑΛ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς

407. τὸν Ἰουλίου] Mihi suspectum est hoc τὸν Ἰουλίου: nam hoc nomen aetate Aristophanis in Graecia notum fuisse nusquam legi. DUCK. Jure Duckerus miratur nomen non Graecum. Quod si recte legitur neque ex Οὐλίου aut simili corruptum est, hominem putandum est peregrinum fuisse. Οὐλίου conjecit Bothius, qui quod desiderabat hujus nominis exemplum, Pindarus praebet Nem. 10, 43. Οὐλία παῖς. DIND. τὸν Βουλίου Mein. (qui, "Insolens et sine exemplo apud veteres Julii nomen est"). τὸν Ἰουλιήτην τ' Ducker. Bo. (om. ἂν) Vels. Ab nom. Ἰουλίας (ab ἴουλος) derivat Meinek. Fr. Com. V. 24. Nomen patronymicum Ἰουλιάδης legitur [Aesch.] Ep. V. p. 671. Oppidi nomen fuit Ἰουλίς. Animalculae nomen ἴουλον est Hesych. v. ὄνος ἰσόσπριος. Qu. τὸν Σκελλίου (Av. 126). οἴομαι B.Δ sec. X. οἶμαι A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. Suid. in ὦ περί. Cf. ad Nub. 1112.
πυροπίπην diserte C.Θ sec. Dind. Mein. prob. Fritzch. ad Thesm. 391. πυροπίτην A.R.Γ. πυρροπίπην B.S.V.Γ sec. X. Par. 6. Suid. (vulg.) Eust. p. 679, 39. et 1856, 2. vulg. πυρροπίτην Θ pr. πυρροπίτον (supr. ην sec.) Δ. παιδοπίπην schol. "Veram scripturam πυροπίπην ex Cratino servasse videtur scholiasta, qui παιδοπίπην in libro suo legit. παιδοπίπην δὲ, inquit, τὸν παράγοντα καὶ παρακρουόμενον καὶ ἀναπείθοντα τὰ μειράκια. τοῦτον [οὕτω ?] δὲ ὁ Κρατῖνος πυρροπίπην (corrig. πυροπίπην) λέγει, τουτέστι τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους. Talem hominem gaudere [imo gavisurum esse] dicebat si Cleonem videret ἐκβαλεῖν τὴν ἔνθεσιν. Cf. v. 281." DIND. Scripturae πυροπίπης (potius quam πυρρ.) favet analogia vocum παιδοπίπης, παρθενοπίπης, οἰνοπίπης, γυναικοπίπης, &c. Cf. versum ap. Plut. *Praec. reip. ger.* c. 15. Μητίοχος δ' ἄρτους ἐποπτᾷ, Μητίοχος δὲ τἄλφιτα. et vocabulum βατιδοσκόπος (i. e. ὀψοφάγος) Pac. 811.

408. ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι R. Suid. Dind. ἡσθέντ' ἰὴ παιὼν αισαι (ᾆσαι aut ᾄσαι S.) S.V. ἡσθέντ' ἰὴ παιῶν' ᾆσαι A.C.Δ.Θ. (-να). ἡσθέντ' ἰὴ παιὼν ᾄσαι (ᾆσαι) C.P.V.Γ. Par. 6. ἡσθέντ' ἰηπαιων (sic) ᾆσαι Med. 8. 9. ἡσθέντα καὶ παιῶν' ᾆσαι Δ sec. Med. 5. ἡσθέντα καὶ παιῶνα δὴ B.Y.X. Ald. ἡσθέντ' ἂν . . . Bo. Vels. Scholiasta: τὸ δὲ παιῶνα δὴ γράφεται παιηωνίσαι. βακχέβακχον A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. βακχὲ βάκχον Par. 6. βακχεύβακχον A.
Βακχέβακχον ᾆσαι] Qu. Βάκχε Βακχεῦ ᾆσαι, vel potius Βάκχε Βάκχ' ἐπᾷσαι, vel . . . ἂν ᾆσαι. Quid sit Βακχέβακχος nescio. 409. ποσειδῶ P.V.

410. παραγενοίμην vulg. Dedi συγγενοίμην. Idem proponit Mehler. prob. Mein. Cf. 1291. Eupol. II. 470. ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα. II. 438. ξυνεγιγνόμην ἀεὶ τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν. Teleclid. II. 374. ξυγγενέσθαι. . . δρυπεπέσι.

411. ἔγωγε] ἐγὼ R. ἐγὼ δὲ conj. Dind. ed. 1825. Recte, opinor. τοῖς πολλοῖς R.

412. παιδίου R. Dind. παιδίων A.B.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. vulg.

ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιὰς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
ΠΑ. ἀπομαγδαλιὰς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλλῳ;

μαχαιρίδων R. Pollux 10, 104. Dind. μαχαιριδίων A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Par. 6. vulg. τε om. A.C.P.Δ.Θ. et B pr.

414. om. R.

414-415. ἀπομαγδαλίας V.X. Suid. in ἀπομαγδαλία. Bergl. Br. Dind. &c. ἀπομαγδαλιᾶς B.V.Δ.Θ. ἀπομυγδαλιᾶς A. ἀπὸ μαγδαλιᾶς C.P.S.Γ.Θ corr. Med. 8. 9. Par. 6. schol. Ald. ἀπὸ μιγδαλιᾶς Θ. Med. 5. ἀπομαγδαλιαῖς R. (v. 415.) "Vulgatam agnoscit Eustathius, prava codicis sui scriptura deceptus, p. 1887, 51. τοῦ δὲ ἀπομάσσειν παράγωγον καὶ ἀπομαγδαλιά, ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ μαγδαλιά. Et p. 1857, 17. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν καὶ ἀπομάγματα καὶ ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ μαγδαλιὰ παρὰ τῷ κωμικῷ. παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ ἀπομαγδαλιὰ καὶ ἀπομαγδαλὶς, ψωμὸς εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ δεῖπνον ἔρριπτον κυσί." BR. "Analogia postulare videtur ut oxytonum scribatur ἀπομαγδαλιάς. Utriusque scripturae exempla collegit Schweigh. ad Athen. Vol. II. p. 499." DIND. ἐκτραφείην A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. ἐκτραφοίην Par. 6. Qu. ἐξεθρέφθην, *excrevissem*. Requiritur enim indicativus. Aoristus ἐθρέφθην legitur Hes. Theog. 192. Eur. Hec. 351. Plat. Polit. 310. τέθραφθε Plat. Legg. I. 625 A. τεθράφθαι Plat. Gorg. 525 A. et Xen. Hell. II. 3. 24. 415. ἀπομαγδαλιαῖς R. ἦν pro κύων S.

416. μάχει A.B.C.P.R.Γ sec. Δ.Θ. vulg. μαχει V. μάχῃ Γ. Par. 6. μαχεῖ S.(?) Dind. &c. κυνοκεφάλῳ (κεφάλῳ A.) libri et vulg. κυνοκεφάλλῳ Dind. Bergk. Mein. Ribb. Vels. "Phrynichus Bekkeri p. 49, 19. κυνοκέφαλλος: διὰ τῶν δυοῖν λ οἱ Ἀττικοί. Photius p. 188, 11. κυνοκέφαλον ἐν τοῖς δύο λλ λέγουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Duplex λ est in nomine Κεφαλλήνων." DIND. "Aesch. Prom. Sol. Fr. 13. (Strabo I. p. 62, 1. VII. 432, 11.) τετρακέφᾱλος Eustathii Il. ω'. p. 1353, 8. hexameter. ἀμφικέφᾱλος Eubul. Athen. 450 A. in mss." DOBR. κυνοκαρήνῳ Burges. ad Troad. p. 195 A. Idem et ipse conjeceram. [Cf. Hesiod. Th. 287. Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον (τρικάρηνον unus cod.) Γηρυονῆα. 310. Κέρβερον . . . πεντηκοντακάρηνον (πεντηκοντακέφαλον al.).] κυνοκαράνῳ idem ad Eumen. 184, coll. schol. μάχει κυνοκεφάλῳ σὺ transponit Burneius *Month. Rev.* Sept. 1789. κυνοκεφάλῳ μαχεῖ σὺ vel μαχεῖ κυνοκεφάλῳ σὺ conj. Mein. (Cui valde dubium videtur istud praeceptum grammaticorum.) Cf. Soph. Phil. 264. Κεφαλλήνων (κεφαλήνων al.) ἄναξ. Epigramma ap. Eust. ad Il. ω'. p. 1353. Ἑρμῆ τετρακέφαλε (l. τετρακέφαλλε), καλὸν Τελεσαρχίδου ἔργον. Eubul. Athen. 450. μὴ πρόστομος ἀμφικέφαλλος (ἀμφικέφαλος vulg. ἀμφικνάφαλλος V.). Hesiod. Theog. 312. πεντηκοντακέφαλλον ἀναιδέα τε κρατερόν τε. et 287. Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλλον Γηρυονῆα. Orph. Arg. 974. τρισσοκέφαλλος ἰδεῖν ὀλοὸν τέρας οὐδὲ δαητόν. Sic Σαρδανάπαλος et Σαρδανάπαλλος. Saepe, quod ad pronunciationem quidem attinet, literae mutae duplicantur, ut in Ἱππόδαμος Eq. 327, Αἰσχινάδης Pac. 1154, λινοπτᾶσθαι Pac. 1178, Ἱππομέδων Aesch. Sept. 483, Παρθενοπαῖος 542, (et Eur. Suppl. 889,) Τελεύτας Soph. Aj. 210, ἄλληκτος Soph. Tr. 985, Διόνυσος (Διώνυσος), Ὄλυμπος (Οὔλυμπος), et apud Latinos "relligio, sollicito,

ΑΛ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἔστι μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί,
"Σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών."
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
ΧΟ. ὦ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
ΑΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος ἐς τὼ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα,

nummus," &c. Idem obtinet in literis sibilantibus, ut in 'Αλφεσίβοια Soph. Fr. 785. De duplicato ρ satis notum est. Similiter prima in φάλαινα producitur Nicand. Ther. 761. κνώδαλα φαλαίνῃ ἐναλίγκια &c. Sic μάκελλα et μακέλη. Similiter κυνηγεττεῖν scribi jubet Phryn. in Bekk. Anecd. p. 48, 31. V. Dobr. Adv. II. 180. Meinek. ad Menandr. Fr. p. 11. Herm. ad Orph. Arg. 979.

417. καὶ νὴ Δί' A.C.S.V. Par. 6. νὴ Δί' (om. καὶ) B pr. νὴ τὸν Δί' R. ἄλλα B.C.P.R.V. Med. 8. Par. 6. ἀλλά A. ἔστι Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἐστί A.B. Par. 6. vulg. μου A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. μοι S.V.Γ sec. Θ sec. Par. 6. Cf. 787. τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς.

418. μαγείρους ἐπιλέγων] μαγειρίσκους λέγων Bergk. Mein. μαγείρους ἂν λέγων Bernhard. Cobet. Vels. prob. Mein. ἐπιλέγων B.Δ sec. m. X. λέγων A.C.P.R.S.V.Γ.Δ pr. Θ. Med. 8. Par. 6. ἦρι λέγων Kock. ποτὲ λέγων Enger. ἔτι λέγων Ribb. Cf. ad Av. 505.

420. κἠγὼ B.Δ corr. 'ν B.C.R.S.V.Γ sec. Par. 6. ἐν A.Θ. om. Γ pr. Med. 8.

421. ὡς σοφῶς γε libri et vulg. σοφῶς γε Bentl. Reisig. Conj. 89. Elmsl. Pors. Praef. Hec. p. 39 Sch. Dind. &c. Similiter ὡς infertum est Av. 287. Cf. Nub. 773. σοφῶς γε, νὴ τὰς Χάριτας. Av. 362. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς. 1442. δεινῶς γε . . . 1511. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς. προὐνοήσω] προὐνοήθης Mehler. in Mnem. I. 415.

422. ἀκαλύφας B.Δ sec.

423. γ' add. Δ sec. m. X. Med. 5. Ald. Br. &c. om. A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. 9. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανον τότ'· εἰ δ' ἴδοι τις αὐτῶν conj. Vels. εἰ δ' οὖν ἴδοι] Fort. εἰ δ' αὖτ' ἴδοι. Vel εἴ που δ' ἴδοι.

424. εἰς libri. ἐς Dind. &c. τὰ κοχώνα P.S.Γ.X. Bentl. Ribb. τὰ κόχωνα A.C.R.V sec. Δ.Θ. Ald. Ribb. τὰ κόχανα Par. 6. τὰς κοχώνας B.P.Δ. Med. 5. Br. τὰς κοχῶνας B. (γρ. τὰ κόχωνα) V.Δ sec. τὸν κόχωνα Med. 8. 9. τὼ κοχώνα Dobr. Ko. Mein. Dind. Vels. Recte, opinor, τὼ κοχώνα, ut τὼ χεῖρε. Cf. ad Lys. 229. ubi pro τὰ Περσικὰ Dindorfius τὼ Περσικὰ reposuit ex schol. Ven. ad Nub. 174. Eadem medela adhibenda fragmento nostri apud schol., ἀλλὰ συσπᾶσθαι (leg. συσπάσαι) | δεῖ τὰς κοχώνας (leg. τὼ κοχώνα). Semper τὼ in dualis feminino scribere solere nostrum, sed ταῖν, non τοῖν, monet Kock. Cf. ad 484. Hesych. Κοχώνα: τὰ ἰσχία. ἀπώμνυν S. et (supr. ον) Par. 6. Bentl. ἀπώμνυον A.B.C.R.V.Γ.Δ.Θ.Y.X. Med. 8. Ald.

425. ὡς pro ὥστ' R. ταῦτα Δ marg.

"Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει."
ΧΟ. εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'. ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν,
ΠΑ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
ΟΙ. Α. κἀγώ γ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
ΠΑ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ
κλέψας 'Αθηναίων. ΧΟ. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

426. ἐπιτοπεύει Γ.Θ. (s. σ).

427. ΧΟ. om. Med. 8. ΟΙ. Α Ribb. Demostheni haec tribuerit Bergk. αὔτ' B. Par. 6. αὖτ' A.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. γ' om. B pr. Med. 8. ξυνέγνω A.B.C. συνέγνω R.S.V. Par. 6.

428. 'πιώρκεις C.R.V. Par. 6. &c. Bentl. 'πιόρκεις A.B. Ald. θ' add. A.B.S.V.X. om. R. Kock. Mein. καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν plerique libri et vulg. καὶ τὸ κρέας . . . R. Med. 8. καὶ τὸ κρέας εἶχ' ὁ πρωκτὸς Mein. τὸ κρέας θ' ὁ πρωκτὸς εἶχεν Bergk. Vels. τὸ κρέας δ' ὁ πρωκτὸς εἶχεν Kock. εἶχε (ut vid.) A.

430. μέγας A.B.C. &c. μέγα Par. 6. μέγας καταεὶς Dawes. M. C. p. 248. ἤδη καικίας μέγας τε Pors.

431. ταράττω Reisk. θάλασσαν unus R. εἰκῇ A.R.Γ. εἰκῆ al. Br.

432. γε A.B.C.R.V. &c. τε Par. 6. ἀλλᾶντας A.B. ἀλλάντας C.P. R.V.Γ. Med. 8. Par. 6. ἄλλαντας Δ.Θ.

433. αὔριον B pr. κλάειν A.B.C.S.V. Par. 6. Med. 5. 8. 9. κλαίειν R. σε B.C. supr. V. Par. 6. τε A.Δ.Θ. πολλὰ pro μακρὰ R. κελεύσας R.X. Dind. κελεύων A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 8. 9. vulg.

434. ΧΟ. vulg. ΟΙ. Α. Beer. Mein. &c. ΔΗ. Dind. ἐάν B.R. ἄν A.C. P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. schol.

436. Chori verba isiciario tribuunt R.V.Γ.Δ.Θ. spatium vacuum in Med. 8. Οἰκέτῃ α' tribuit Mein.

437. ἤδη . . . καὶ A.B.C.S.V. (ἤδη) Γ.Θ.X. Par. 6. Med. 5. 8. 9. vulg. Bergk. ἤτοι . . . ἢ R. Plut. Mor. p. 853 B. Pors. Kock. Ribb. ἤδη . . . ἢ Mein. Vulgatam recte revocavit Dind. "Vesp. 642. ὡς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἀστὶν οὐκ ἐν αὑτοῦ. Ἤτοι . . . καὶ legisse videtur scholiasta, qui ad v. 441. scribit, ἐπειδὴ φθάσας εἶπεν ἤτοι κακίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν. Ἤτοι . . . ἢ neque dictum alibi ab Aristophane neque aptum huic loco est." DIND. Particulis ἤτοι . . . ἢ utitur Menander Stob. Flor. LXX. 7. ἤτοι προσήνη γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον. Et incert. Stob. Fl. 69, 1. καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον.
καικίας Γ.Δ. et v. l. in B.Θ. (γρ. καὶ κίας) schol. Dawes. Kust. Br. κακίας A.B.C.P.R.S.V.Θ.Y.X. Par. 6. Med. 5. 8. 9. Plut. Ald. πνεῖ] ποιεῖ S.

ΑΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
ΠΑ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
ΧΟ. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει.
ΑΛ. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
ΠΑ. * * * * φεύξει γραφὰς
ἑκατονταλάντους τέτταρας.
ΑΛ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,

438. Cleoni, 439. isiciario tribuunt libri. Correxit Kusterus. (ΚΛ. praef. A.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Nulla persona in Med. 8.) σὲ δ' A.R.X. σέ τ' B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ. Par. 6. Qu. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας γ' . . . Cf. ad 443. Ποτιδαίας vulg. Ποτειδαίας F. Thiersch. Dind. Mein. Vels. Scriptura Ποτειδαία confirmatur inscriptionibus Marm. Elgin. Tit. IV. 6. et V. 35. (C. I. 170. 171.) Et ἐμ Ποτειδαίαι legitur in Catal. Fourm. Col. I. l. 40. Neptuni nomen Doricum fuit Ποτειδάν. V. Koen. ad Greg. de D. Dor. n. 86. Falsam igitur scripturam codicum Ποτιδαία esse statuit Rose Inscr. p. 379, qui etiam Ποτειδανία pro Ποτιδανία legerit ap. Steph. Byz. Cf. Herod. VIII. 126. 128. 129. Thuc. I. 62-3. III. 96. Ποτειδα (vario accentu) omnes fere libri et Schol. in Ach. 798. V. Rose Inscr. p. 114. Osann. Syll. Inscr. p. 19. Forma Ποτειδαία ubique restituenda videtur. Idem sentit Dind. Apud Herodotum semper, ni fallor, scribitur Ποτιδαίη, VIII. 127. &c.

439. τί δῆτα; . . .] ΑΛΛ. praef. A.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Personam om. Med. 8. Demostheni (ΟΙΚ. Α.) tribuit Vels. Isiciario continuat Lenting. Ita consilium modo datum (ἄθρει &c.) secutus fuerit. τί δῆτα; βούλει] Fort. μῶν δῆτα βούλει &c. Cf. Av. 1025. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν | μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;

440. ΔΗ. praef. Bergk. ἀνὴρ libri. ἁνὴρ Dind. &c. λάβοι B.C.R.V. Par. 6. λάβῃ A. τοὺς τερθρίους R. Med. 8. Scal. Pors. τοὺς τεθρίους A.B.C.P.S.Y.X. Med. 5. 9. τοὺς τεθρέους Par. 6. τούς τε θρίους V.Γ.Δ. Ald. Qu. τοῦ τερθρίου παρίει. Cf. 436. τοῦ ποδὸς παρίει. παρίει A.C. R.S.V. Par. 6. παρίοι B.

441. Choro continuant A.R. Mein. Dind. Kock. &c. Isiciario tribuunt B.C. V. (del. ras.) Γ.Θ. vulg. Recte, opinor. Cf. 436. Demostheni continuat Bergk. γίγνεται A.B. γίνεται C.P.R.S.V. Med. 8. Par. 6.

442. "Personae notam om. R. loco vacuo. Mirum vero est trimetrum inter dimetros poni. In libro Ravennate haec verba in monometrum et dimetrum sunt divisa. Excidisse igitur videtur dipodia iambica. * * * * φεύξει γραφὰς | ἑκατονταλάντους τέτταρας." DIND. λιποταξίου supplet Kock. (Nimirum vocem λιποταξίου, opinor, quum λειποταξίου, ut solet, scriptum esset, omisit librarius aliquis ut senarium efficeret.) ἐὰν δὲ μὴ supplet Bergk. σὺ δειλίας Mein. Γραφῆς nomen commemorari hic debet, ut in isiciarii responso ἀστρατείας. Dimetri proculdubio restituendi sunt. φεύξει γραφάς] σὺ δειλίας addunt Mein. Vels. ⏑–́⏑– Dind. ἑκατὸν τάλαντον V pr. ut vid. ἑκατονταλάντου S.

443 sq. 447 sq. 449. 450. Isiciarii verba Cleoni tribuit R. Cleonis verba isiciario 445 sq. 448. 450.

443. ἀστρατείας A.B.S.V.X. Par. 6. ἀστρατίας C.P.R. Med. 8. γ' add.

κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
ΠΑ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
ΑΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων — ΠΑ. ποίων ; φράσον.
ΑΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
ΠΑ. κόβαλος εἶ. ΑΛ. πανοῦργος εἶ.
ΧΟ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΠΑ. ἰοὺ ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
ΧΟ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατ' αὖ,
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων

A.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. vulg. Dind. Kock. om. B.C.P.R. Med. 8. Mein. Ribb. Vels. Recte additur particula. Cf. ad 423. *εἴκοσιν* R.V. Med. 8. Par. 6. *εἴκοσι* A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Ribb.

444. *πλεῖν* B.C.P.R.V. Med. 8. Par. 6. *πλεῖον* A.Δ.Θ pr.

445. 418. 451. Cleonis verba isiciario tribuit R. ΚΑ. om. Med. 8.

446. *ἀλιτηρίων*] *ἀλιτηρῶν* Bentleius, collato loco Sophoclis Oedip. Col. 371. ad quem vide quae dixi. DIND. Qu. *ἐκ τῶν δέ γ' ἀλιτηρῶν.*

449. *βυρσίνας* (supr. *η*) B.

450. *πανοῦργος εἶ* om. Par. 6. 451. *παῖε* Par. 6.

453 sq. ΧΟ. A.P.R.Γ.Θ. om. V. Med. 8. Demostheni (ΟΙ. Α.) dat Velsen.

453. *ἀνδρικώτατα καὶ* A.B.C.R. (-*κώτα*) S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 9. Br. *ἀνδρικώτατα* (om. *καὶ*) B pr. X. Med. 8. Ald. *ἀνδρικώτατ' αὖ* Reisig. C. 43. *ἀνδρικώτατ', εὖ* Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. *ἀνδρειότατα καὶ* Dind. ("Similiter *ἀνδρείως* in *ἀνδρικῶς* corruptum in libris omnibus Pac. 498. *σπᾶτ' ἀνδρείως.*") Mein. Vels. (Cf. Th. 656. *εὖ κἀνδρείως.* Adverbium *ἀνδρειότατα* est Plat. Euthyd. p. 224 B. Menand. Bekk. Anecd. p. 411. *ὕδρευον ἀνδρειότατα.*) Qu. *ἀνδρικώτατ' αὖ.* Vel *ἀνδρικῶς μάλ' εὖ.* (Fr. 142. *καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' ευ.* Vesp. 450. *ἐξαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς.*) Vel *εὖ μάλ' ἀνδρικῶς.* (Aelian. V. H. 2, 13. *ὑποθέσεως εὖ μάλα ἀνδρικῆς.*) Vel *ἀνδρικῶς μάλ' αὖ.* Vel *ἀνδρικώτερον.* (Pac. 515. *ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτερον.*) Vel *ἀνδρικῶς πάλιν.* Vel *ἀνδρικῶς σὺ καὶ*—. Vel denique sic locum correxeris, *παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατ', εὖ | γάστριζε, καὶ τοῖς ἐντέροις | καὶ τοῖς κόλοις | ὅπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.* Offendit multum particula *καὶ* vulgo quater repetita; adde quod *γαστρίζειν ἐντέροις* parum probabiliter dicitur. Gradus comparationis sunt *ἀνδρικῶς*, *ἀνδρικώτερον*, *ἀνδρικώτατα* (non *ἀνδρικωτάτως*). Adverbium est *ἀνδρικώτατα* supra 81.

454. *γαστρί γε* R. *γάστριζε τοῖσιν ἐντέροις* Br. (ex conj.) Weis.

455. *κύλοις* B.P.R.S.V.Γ sec. Med. 8. Par. 6. *κώλοις* A.C.P corr. Γ.Δ.Θ. Vitium frequens librorum. Cf. Nicand. Alex. 23.

456. *χ' ὅπως* A.P.R. *χ' ὤπως* V. *χ' ὢπως* Γ. *χὤπως* Δ.Θ. Med. 8. *ὅπως* Kayser. Vels. Cf. ad 497.

457. *γεννικώτατον* B.R corr. S.V. Par. 6. *γενικώτατον* A.C.P.R pr. Γ pr. Δ.Θ.

καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισι.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα ;
ΠΑ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
ΧΟ. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις ;
ΑΛ. οὔκουν μ' ἐν Ἄργει γ' οἷα πράττει λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγᾦδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
ΧΟ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

458. σωτὴρ om. R. ἡμῖν A.B.C.R.V. &c. ἡμῶν Par. 6.

459. θ' ὑπῆλθες A.B.C.S.V.X. Par. 6. vulg. Mein. &c. τ' ἐπῆλθες R. Dind. Kock. (qui confert Eur. Andr. 688. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν. Iph. A. 349. ταῦτα μέν σε πρῶτ' ἐπῆλθον . . .) Revocanda vulgata. λόγοισιν B.S.V.Γ corr. λόγοισι A.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6.

460. σ' om. Par. 6. ἐπαινέσαιμεν A.C.R.V. &c. ἐπαινέσωμεν B.S.Γ sec. Par. 6. ἡδόμεσθα R. ἡδόμεθα A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8.

461. Δήμητρά μ' B.C.R.V. Par. 6. Δήμητράν μ' A. Med. 8. Δήμητρ' ἔμ' malit Dobr. II. 261. Sine causa. Cf. Pac. 20. 77. Av. 95. Thesm. 1134. Lys. 376. 753. 905. Ran. 504. Eq. 851. ἐλάνθανεν B.R.Γ.Θ. ἐλάνθανε A.C. P.V.Δ. Med. 8. Par. 6.

463. γομφούμεν' αὐτὰ R. Med. 8. Dind. γομφούμενα τὰ A.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 9. γομφούμενά γε τὰ B.X. vulg.

464. Hunc v. om. A.Δ. post v. 467 transponunt Herm. Kock. Bergk. Mein. Vels. (coll. schol.) non Dind. Ribb. ἁμαξουργοῦ Ald. ἐξ ἁμαξουργοῦ] Qu. ὡς ἁμαξουργός. Dicere potuisset ἐξ ἁμαξουργίας: an item ἐξ ἁμαξουργοῦ?

465. οὔκουν vulg. οὐκ οὖν R. μ' ἐν Ἄργει οἷα B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. vulg. μὲν Ἄργει γ' (γ' om. A.) οἷα A.R. Par. 6. ἐν Ἄργει μ' οἷα Pors. (coll. Markland. ad Suppl. 109.) Dind. Mein. Ribb. μ' ἐν Ἄργει γ' οἷα Herm. Lenting. Vels. μ' ἐν Ἀργείοις ἃ Dobr. Bergk. prob. Mein. Quod mihi etiam in mentem venerat. Sic ἐν Βοιωτοῖς 480. ἐν Ἀθηναίοις Ach. 630. &c. Sed verum haud dubie est μ' ἐν Ἄργει γ'. Saepe sic usurpantur, interposito alio vocabulo, particulae οὔκουν . . . γε. Cf. ad Pl. 342. Eur. Hel. 124. οὔκουν ἐν Ἄργει [Ἄργει γ' Musgr.] οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς. πράττεις A.B.C.P.R. S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Par. 6. Ald. πράττει Bentl. Reisk. Br. Bekk. (tacite) Dind. &c. πράττεις tuetur Lenting, coll. Lys. 486. Ran. 1007. Cf. ad Pl. 375.

466. ποεῖ A.R.Γ corr. Θ. Par. 6. ποιεῖ B.S.V.

467. ξυγγίνεται A.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. συγγίνεται Med. 8.

469. γὰρ om. S. non V. Qu. ἐπὶ τοῖσι δεδεμένοις.

470. εὖ γ' B.R.V. Par. 6. εὖγ' S. εὖ γε C.P. εὖ A. εὖγ' ἐχάλκευ' S.V.

ΑΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔτ' ἐκεῖθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις οὔτε προσπέμπων φίλους
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ 'Αθηναίοις φράσω.
ΠΑ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τἀκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
ΑΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;
ΠΑ. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
ΧΟ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὼ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

471. ξυγκροτοῦσιν B.C.S.V. Par. 6. ξυγκροτοῦσι schol. συγκροτοῦσιν A.R. Γ.Θ. ἄνδρες] ἄνδρ' A. αὔτ' B. αὖτ' A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. Cf. ad 427.

472. οὔτε vulgo soloece. Corrigo οὐδέ.

473. προσπέμπων A.C.S.Γ.Δ.X. et γρ. Par. 6. προπέμπων B. (supr. σ) R. Med. 8. προσπεσὼν V. Par. 6. et γρ. Γ sec.

474. Qu. ὅπως ἐγὼ οὐχὶ τοῖς 'Αθηναίοις φράσω. Praecessit jam ταῦτα 475.

475. οὖν αὐτίκα A.R.S.V. Par. 6. αὐτίκα C.P. αὐτίκ' ἂν B. ἐς B. εἰς A.C.R.V. Par. 6.

477. ἐν τῇ πόλει A.R. Par. 6. Dind. ἐπὶ τῇ πόλει B.C.S.V. vulg. Kock. τὰς ἐν πόλει Cobet. Mein. τὰς ἐπὶ πόλει conj. Mein.

478. om. Par. 6. ξυνόμνυτε B.C.R.S.V.X. ξυνώμνυτε A. Bentl. Bergk. ξυνώμνυτε (supr. ο) Θ.

479. τἀκ A.C. τὰ 'κ B.R.V.Γ. τὰ ἐκ Par. 6. συντυρούμενα B.R.V. ξυντυρούμενα A.Δ.Θ. συντηρούμενα P.S. Med. 8. Par. 6.

480. ΟΙΚ. A. (i. e. Demostheni) tribuit Velsen. πόσου δ' pro πῶς οὖν sine causa Horreus Anim. II. 18, coll. Lucian. II. 779. πόσου νῦν ὁ πυρός ἐστιν ὤνιος; Cf. ad Ach. 758. ἐν Βοιωτοῖς] οὑν Βοιωτοῖς Vels.

481. ἐγώ σε] ἐγὼ σὲ conj. Vels.

482. ψυχὴν A.B.S.V.X. Par. 6. vulg. Dind. γνώμην R. Bekk. Mein. Ribb. Vels. Eadem varietas Nub. 415.

483. νυνὶ διδάξεις A.C.R.S.V. Par. 6. νῦν διδάξεις B. νυνὶ δὲ δείξεις C marg. νυνί γε δείξεις Cobet. Mein. Vels. Recte, opinor; nam multo aptius hic est δείξεις quam διδάξεις. Idem ipse jampridem conjeceram. Qu. ἄγε δὴ σὺ . . . νυνὶ δίδαξον. Cf. 155. ἄγε δὴ σὺ κατάθου . . . τότε A.B.C.S.V. Par. 6. vulg. Ko. Bergk. Mein. ποτὲ R. Bekk. Dind. Revocanda vulgata. Respicitur ad v. 424. Cf. Lys. 1023.

484. ἐς A.B.C.R.S.V.Y.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. τὰς κοχώνας A.B.C.S.V. Y.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. τὰ κοχώνα R. τὼ κοχώνα Dobr. Ko. Mein. Dind. Vels. Recte: cf. ad 424.

θεύσει γὰρ ᾄξας ἐς τὸ βουλευτήριον·
ὡς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκράξεται.
ΑΛ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
ΧΟ. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῳί,
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
ΑΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
ΧΟ. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
ΧΟ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό νυν
δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,

485. ᾄξας B. ἀΐξας A. Par. 6. ἄξας C. ἐς B. εἰς A.C.R.V. Par. 6.

486. εἰσπεσὼν R. ἐσπεσὼν Dind. Mein. &c. ἐμπεσὼν A.B.C.S.V. Υ.Γ.Δ.Θ.Χ. Par. 6. Med. 8. vulg. ἐκεῖσε] ἐκεῖ σε Vels. διαβαλλεῖ Par. 6.

487. ἡμᾶς] ἡμᾶς θ' Vels. κραγὸν C.S. vulg. Dind. Ribb. κεκραγὸν (pro καὶ κρ.) R. κραγὼν A.B. Par. 6. Reisk. κράγον Bergk. Mein. Ko. Vels. Perperam scholiasta cum Aristarcho acuit ὀξυτόνως, et pro adverbio accipit, κραυγαστικῶς exponens. Est enim nomen substantivum, ut βάδος Av. 42. τύνδε τὸν βάδον βαδίζομεν. Recte Hesychius, Κράγον (aut κραγόν): κραυγήν. Id. Κράγον: βόημα. V. Lobeck. Paral. p. 506.

488. ὡς ἔχω] Fort. ἃς ἔχω. Sed v. comm.

490-7. Quae Choro tribuunt codices et Dind., Demostheni aut Οἰκέτῃ α' dant Enger. Bergk. Mein. Ko. Ribb. Vels.

490. νῦν A.B.C.R.V. &c. νοῦν Par. 6. ἄλειψον] Malim ἄλειψαι, vel ἀλείφου. Cf. schol: στέαρ διδοῦσιν αὐτῷ ἀλείφεσθαι, &c. Eccl. 63. ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον. Contra activum recte adhibetur Ach. 1066. τουτῳὶ | νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου. τουτῳὶ R.S.V.Θ sec. X. Med. 8. Par. 6. τωδεὶ B. τουτονὶ A.Δ.Θ pr. et (supr. ω) C.

491. ἐξολισθάνειν R.V. Dawes. Pors. Bekk. Dind. recc. ἐξολισθαίνειν A.B.C.P.S.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. vulg. Forma non Attica. V. Pors. ad Phoen. 1398. Sophocl. Fr. 963. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τύξον ὡς ὀλισθάνει.

492. ταῦτά γε A.B.C.S.V. (ras. sup. τα) Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. Ald. ταυταγὶ R. Br. Bekk. Dind. &c.

493. νῦν A.B.C.R.V. &c. νοῦν Par. 6. ἐπέγκαψον] Fort. ἔχ' ἔγκαψον.

494. ὦ τᾶν A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ὦ τὰν Par. 6. Bergk. ὦ τ' ἂν R. Moeris p. 423. ὦ τᾶν, Ἀττικῶς. ὦ σύ, Ἑλληνικῶς.

495. ταῦτα δρῶ] An ταῦτα δή, ut in Ach. 815? μέμνησο νῦν A.B.C.R.V. Par. 6. &c.

496. καταβάλλειν A.Γ. (supr. δια) Δ.Θ. Med. 5. Br. διαβάλλειν B. (supr. κατα) C.R.S.V.Υ.X. Par. 6. Med. 8. 9. Sensui convenire videtur καταβάλλειν potius quam διαβάλλειν, nisi hoc pro illo joci causa posuit Comicus, ut διαβάλοι pro προβάλοι Pac. 643. Cf. Dem. p. 1423. κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσιν

χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἤδη μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

ἀλλήλους. Est autem καταβάλλειν vox ab palaestra sumpta. Vesp. 1385. τῇ πυγμῇ θενὼν | ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. Plat. Rep. 616 A. καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες εἷλκον . . . Plut. Per. 8. ὅταν ἐγὼ καταβάλω παλαίων. Paus. VI. init. Ἀρχίδαμος . . . καταβαλὼν καὶ οὗτος παλαιστὰς παῖδας. S. Paul. II. Ep. Cor. IV. 9. καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Confer v. καταπίπτειν. κατεσθίειν vulg. ἀπεσθίειν (ut in seqq. ἀποφαγεῖν τὰ κάλλαια) vel παρεσθίειν malit Mein. (Non enim ut devoraret cristas monere voluisse isiciarium, sed ut roderet.) παρεσθίειν Vels.

497. χὤπως] χ' ὤπως B.C.P. χῴπως Θ. Par. 6. χ' ὥπως V. χὤπως Med. 8. ὅπως A. κάλλαι' A. Par. 6. κάλλ' B pr. C. ἥξεις A.C. Par. 6. ἥξῃς B.

499. φυλάττοι] φυλάξαι conjicias aoristum, ut πράξειας et ἔλθοις. Sed de actione continuanda bene ponitur praesens.

500. ἀσειραῖος B pr. 502. ἥξεις Suid. in κατάπαστος.

503-6. ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν | τοῖς ἀναπαίστοις, | ὦ παντοίας ἤδη μούσης | πειραθέντες καθ' ἑαυτοὺς vulg. Mirum est post paroemiacum solennem continuari κομμάτιον et alterum subjungi paroemiacum (506). Adde quod Scholiasta parabasis versus 41 enumerat; vulgo autem leguntur nonnisi 40. Hinc non sine veri specie unum tetrametrum ex his refinxit Hermannus, ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν καὶ τοῖς ἡμῶν ἀναπαίστοις (del. ὦ . . . ἑαυτούς). Meinekius ita locum constituit, ὑμεῖς δὲ τέως πρόσχετε τὸν νοῦν χαίροντες τοῖς ἀναπαίστοις. Ita etiam Velsen. Duos tetrametros sic olim scriptos fuisse suspicatur Hirschig: ὑμεῖς δὲ τέως πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἡμετέροις ἀναπαίστοις, | ὦ παντοίας . . . ἑαυτούς. Ipse conjicio, ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν νυνὶ (v. ἤδη) καὶ τοῖς ἀναπαίστοις. Exciderat, opinor, νυνὶ propter similitudinem vicinae vocis νοῦν. Vel . . . καὶ τοῖς ἡμῶν ἀναπαίστοις.

503. ἡμῖν] ἡμῶν inscite arbitrio suo Brunck. Cf. e. g. Soph. Oed. C. 1518. ἅ σοι . . . τῇδε κείσεται πόλει. προσέχετε libri. Bergk. πρόσχετε Bentl. vulg. πρόσσχετε Dind. πρόσχετε pro προσέχετε, propter metrum, ut Nub. 575. Vesp. 1015. Av. 688. Sic προσχέτω pro προσεχέτω Nub. 1122. Non enim de aoristo cogitandum.

504. del. Herm. Mein. τοῖς C.R.S.V.X. Par. 6. Med. 8. καὶ τοῖς A.Γ.Δ.Θ. τοῖς (καὶ rubr. extra lin.) B.

505. ὦ παντοίας . . .] Spuria haec habent Herm. Vels.

506. καθ' ἑαυτούς] καθ' ἑορτὰς V. D. in Mnem. I. p. 416.

εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ὑμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ὃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
καὶ βασανίζειν πῶς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·

507. Heliodorus parabasin versu auctiorem in suis reperit libris. BERGK. *κωμῳδοδιδάσκαλος* V. Med. 8. Par. 6. *κωμῳδοδιοδάσκαλος* A. *κωμῳδιδάσκαλος* B pr. C.

508. *ἠνάγκασεν* R. *ἠνάγκασε* Med. 8. *λέξοντας ἔπη* R. scriptor Arg. Nub. Bentl. Pors. Praef. Hec. p. 55. Herm. El. D. M. p. 401. Dind. *ἔπη λέξοντας* A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. vulg. *ἐπιλέξοντας* P. *πρὸς* R. Pors. in Diar. Class. V. 139. Bekk. Dind. &c. *ἐς* A.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. *εἰς* C. *γ' ἐς* B. vulg. Cf. Ach. 629. *οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστι.* Pac. 735. *εἰ τις κωμῳδοποιητὴς | αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.* *παραβάντας* cod. V. in Proleg. c. vii.

509. *ἔτυχεν* B.Δ pr. *ἔτυχε* A.C.P.R.V.Θ. Med. 8. Par. 6.

510. *ἡμῖν* A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. *ὑμῖν* B. Med. 8. Praestat, opinor *ὑμῖν*; nam in parabasi idem est Chorus et Poeta. Cf. ad 522.

511. *χωρεῖ* B.R.S.V.X. vulg. *χωρεῖν* A.Γ.Δ. Hoc praeferendum videtur et cum *τολμᾷ* construendum. *τυφῶ* B.R.V. Par. 6. *τυφὼ* A.Δ. *τυφῶν* (*ν* eras.?) C. *Τυφῶ* (sic) vulg. Male: cf. Lys. 974. *ἐριαύλην* B pr.

512. *ἃ* A.C.R.S.V. Par. 6. *ὃ* B. Hoc praeferendum videtur, quum mox respondeat *περὶ τούτου* 514. Cf. etiam 985. *ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὑομουσίας αὐτοῦ.* *θαυμάζειν*] *γὰρ* add. B. *φησιν* B. *φησὶν* R.V. *φησι* A.C.P.Θ. Med. 8. Par. 6. *φησὶ* A.Δ. *αὐτῷ* A.

513. *ὡς* pro *καὶ* S. *ὡς* libri et vulg. *πῶς* Bentl. Mein. Dind. Vels. Cobet. V. L. p. 109. Legendum omnino *πῶς*, *quare, qua de causa.* Cf. Hom. Od. *κ'*. 326. *θαῦμά μ' ἔχει ὡς* [*πῶς* Cobet. l. l.] *οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.* Lucian. Prom. 2. *ἐκεῖνο δέ γε θαυμάζω, πῶς μάντις ὢν οὐ προεγίγνωσκες* &c. Dicitur etiam *θαυμάζειν εἰ* &c. Diog. L. VI. 2. 30. *θαυμάζειν τ' ἔφη εἰ χύτραν μὲν καὶ λοπάδα ὠνούμενοι κομποῦμεν* (*σκοπ.*?)· *ἄνθρωπον δὲ, μόνῃ τῇ ὄψει ἀρκούμεθα.*

514. *ἐκέλευε* R.Γ. Dind. *ἐκέλευσε* A.B.C.P.S.V.Γ corr. Δ.Θ.X. Par. 6. Frequens discrepantia. *φράσαι* A.B.C.P.R.Γ.X. Med. 8. *φράζειν* S.V.Γ sec. Par. 6. Cf. ad Pl. 42. *ἀνήρ*] *ἀνὴρ* libri.

515. *ἀνοίας* A.C.R.V. Med. 8. Par. 6. &c. *ἀγνοίας* B.

516. *κωμῳδοδιοδασκαλίαν* A.Δ. *κωμῳδιδασκαλίαν* C.P. Par. 6. *κωμοδιδ.* (*δο* in marg.) B.

517. *δὴ* A.B.R.V.X. Med. 8. *ἤδη* P.S.Γ Δ.Θ. Unde conjicere licet *πολλῶν δ' ἤδη* . . . *ὀλίγοις* B.X. *ὀλίγοις ἤδη* A.C.P.S.V.Γ Θ. Par. 6.

ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα,
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
καὶ Λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ

ὀλίγας ἤδη Δ. ὀλίγοις πάνυ R. Qu. ὀλίγοισιν δὴ (om. αὐτήν). Vel ὀλίγοις πάνυ δή. αὐτὴν ὀλίγοις] Malim ὀλίγοις αὐτήν. Emphasis enim est in ὀλίγοις. Transposuisse videtur librarius aliquis, qui αὐτὴν objectum participii πειρασάντων putaret.

518. διαγιγνώσκων A.Θ sec. διαγινώσκων B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. διαναγινώσκων Par. 6.

520. τοῦτο μὲν] πρῶτα μὲν Hirschig, ob seq. εἶτα in v. 526. Sic enim loqui solere comicum. Sed cf. Soph. Phil. 1345. Ant. 61. ἃ 'παθε A.C. ἃ 'παθε (corr. ἅπαθε) B. ἅπαθε Par. 6. ἃ 'πάθε P.Γ. ἃ πάθε R.Δ.Θ.

521. νίκης] An νικῶν? Si vera est vulgata, connecte νίκης τροπαῖα, *victorious trophies.* ἔστησεν A. τρόπαια A.B.C.P.R.S.V.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. et, ni fallor, reliqui omnes. vulg. τροπαῖα Dind. Mein. &c.

522. ὑμῖν B.R.V. Med. 8. ἡμῖν A.C.P.Γ. Par. 6.

523. λιδίζων C. λυδίζων vulg. Scripsi Λυδίζων. ψηνίζων A. ψανίζων P. et (s. η) B.C.

524. οὐκ ἐξήρκεσεν] Exempla dactyli in secunda sede (neque enim in hoc anapaestici genere in reliquis paribus sedibus ponitur, ut statuit Porson. ad Hec. p. 51) praeterea haec sunt Nub. 351. 409. Vesp. 673. 708. Eccl. 676. Qu. οὐκ ἀντήρκεσεν. Cf. 540. Verba ἀλλὰ . . . ἐξεβλήθη, ut ineptam tautologiam, delenda censet Herm. Ex. Cr. p. vii. τελευτῶν A. Par. 6. τελευτὼν B.C.P. ἐπιγήρως R.Γ.

526. ὅς] ὡς Bergk. ὃς ἐπὶ πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ Moschop. π. σχ. p. 31, de hoc ipso praepositionis ἐπὶ usu agens. Unde ὡς ἐπὶ πολλῷ δή ποτ' ἐπαίνῳ eruit Dind. ed. 1825. Quem cf. ad Soph. Ant. 324. πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ libri et vulg. πολλῷ πρέψας . . . Kock. (At sic dicendum fuisset πρέπων.) πολλῷ βρίσας ποτ' ἐπαίνῳ conj. Bergk. (Βρίσας etiam Kayser. Cf. Il. λ'. 492. κ'. 137.) ῥεύματι πολλῷ ποτ' ἀείνως conj. Mein. πολλῷ ῥῷ τῶν ἐπινοιῶν Herwerden Ex. Cr. p. vii. πολλῷ ῥέψας ποτ' ἐπαίνῳ Fritzch. Quaest. Arist. p. 259. (coll. Plat. Rep. VIII. 544 E. οἳ ἂν ὥσπερ ῥέψαντα [hic quoque irrepserat ῥεύσαντα] τἄλλα ἐφελκύσηται. "Similiter, addit, Latini *pronus amnis*, ut Virg. De sententia cf. Hor. Od. IV. 2, 5. *monte decurrens velut amnis, imbres quem . . .*"). Ipse tentabam πολλῷ πρηνής (*pronus*) . . . Vel πολλῷ ἐπαρθείς . . . (Cf. Vesp. 1024. Ran. 777.) Vel πολλῷ βλύξας (v. βλύζων) . . . (Pherecr. Athen. 269 D. ποταμοὶ . . . κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ | ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται σφῷν ἀρύτεσθαι. Hom. Il. ι'. 487. οἴνου ἀποβλύζων. Theocr. 17, 80. Νεῖλος ἀναβλύζων. Hesychius,

διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους.
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε
καὶ Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε, 531
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς·

Βλύζει: βρύει, πηγάζει, ἀναβρύει ὕδατα.) Vel πολλῷ βρύσας . . . (I. e. *scaturiens*. Hesychius, Βρύει: ῥέει, πηγάζει, ἀναβλύζει, πηδᾷ, ἀνθεῖ, ἀνίησιν, αὔξεται.) Vel πολλῷ ἐνεχθείς . . . (Demad. § 16. φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ῥεύματι.) Vel πολλῷ μέγας ὢν . . . Vel πολλῷ νέος ὢν ἔτ' . . . Vel ῥεύματι πολλῷ ποτ' ἀείνῳ . . . Vel πολλῷ πολλοῦ ποτ' ἐπαίνῳ (*valde multa laude*) . . . (Cf. Ran. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πεκάθητο. Eq. 822. Exciderat forsan non intellectum πολλοῦ, deinde ineptum ῥεύσας invectum.) Vel πολλῶν βλύζων ἀπὸ κρουνῶν. (Menand. IV. 101. ἀπὸ κρουνῶν τριῶν ὕδατι περρίραν'). Vel πολλοῦ γ' ἐμπλήμενος οἴνου. Suspectum mihi nonnihil est ἐπαίνῳ. Latet fortasse aliquid quod ad ipsius Cratini verba (ap. schol.) spectet, aut fortasse nomen οἴνῳ. Conjuncta ῥεύσας . . . ἔρρει merito suspicati sunt Lobeck. ad Phryn. p. 739. (ubi de aoristo ἔρρευσα agit) et Fr. Thiersch. p. 696. qui ἔρρων (*verrens*) pro ἔρρει reposuerit. Simili vitio laborat vulgata Eq. 627-8. ἤρειδε . . . ἐρείδων. et Soph. Aj. 308. ἐν δ' ἐρειπίοις | νεκρῶν ἐρειφθείς. Quod ad aoristum ῥεύσας, perraro illo et futuro ῥεύσεσθαι usos esse veteres Atticos scriptores monet Dind. Aoristum ἔρρευσα Atticis omnino abjudicant Lobeck. ad Phryn. p. 738. et Fritzch. Quaest. Arist. p. 259. Euripides apud schol. Ran. 476. ὀμμάτων δ' ἄπο | αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω. Id. Fragm. Dan. 5, 32. ῥεύσειεν. Lycurg. § 98. λέγεται γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρεῦσαι τὸ πῦρ. Pherecr. com. II. 316. ποταμοὶ . . . κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ . . . ῥεύσονται. Pseudo-Phocyl. 192. μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτος. Mosch. III. 33. μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος. Aesop. Fab. 66. ἔρρευσε χρυσός. ποτ' A.B.V. πότ' P.R.Γ. Med. 8. τότ' Δ.Θ. ἐπαίνω (' in ras.) Θ.

527. ἀφελῶν] ἀφύων (ἀφύτων vel ἀφυῶν ab ἀφυὴς Dobr.) v. l. ap. schol. φελλέων (!) conj. Bergk. ἀφελῶν suspectum habet Mein., μεγάλων convenire posse admonens. παιδίων A. ἔρρει] Si quid mutandum esset, prona foret correctio ᾔει. παρασύρων Suid. s. v. Στάσις. παρασύρας Etym. M. p. 176, 19. παρέσυρεν in Bekkeri Anecd. p. 470, 1. Qu. κἀκ τῆς στάσεως.

529. οὐκ ἦν] οὐδ' ἦν Dobraeus. ἐν om. Par. 6. ξυμποσίῳ A.C.S.V. Γ.Δ. Par. 6. συμποσίῳ B.R.V.Θ. Med. 8. συμποσίοις Suidas in v. ἀφελεια.

530. ἤνθησεν A.B.R.S.V.X. ἤνθησ' Γ.Δ.Θ.

531. νυνὶ A.B.S.V.X. Med. 8. &c. νῦν R. Suid.

534. κοννᾶς A.B.C.S.V. κοννὰς R. Par. 6. "In Κοννὶς corruptum apud Hesychium notavit Kusterus. Est autem Κοννᾶς diminutivum formae primitivae Κόννος, qua Aristophanes in Vespis, Plato in Euthydemo p. 272 C.

ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς·
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.

295 D. Menexeno p. 235 E. aliique utuntur. Amipsiae comoedia Κόννος fuit, eodem quo Nubes Aristophanis tempore acta." DIND. Κοννᾶς pro Κόννος per contemptum dictum, ut φαγᾶς pro φάγος &c., autumat Bergk. Comm. p. 72. Cf. Κλονᾶς (nom. propr. ap. Plut. de Mus. c. 3), Ἀλεξᾶς, Ἀρτεμᾶς, Ἐπαφρᾶς, Ἑρμᾶς, Μητρᾶς, Φιλᾶς, Δημᾶς, Θευδᾶς. Vide tamen an hic reponendum sit Κόννος. Vide an scribendum sit στέφανον μὲν ἔχων, αὖος δίψῃ δ' ἀπολωλώς. Cf. Lucian. Luct. 8. Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὖος (αὐτὸς libri) ἕστηκε κινδυνεύων ὑπὸ τοῦ δίψους ἀποθανεῖν. αὖον add. B sup. R.S.V. Γ sec. Par. 6. om. A.C.Δ.Θ. &c. δίψῃ B.C.R. et (supr. ει) Δ.Θ. Med. 5. δίψει A.S.V.Γ.X. Med. 8. 9. Par. 6. schol. Diogenian. 4, 26. Append. Vat. 1, 59. Praeferenda prior forma, ut antiquior. Apud Homerum aut δίψᾰ aut δίψῃ legitur, nunquam δίψος. Cf. ad Eccl. 146. Thuc. VII. 87. καὶ λιμῷ ἅμα καὶ δίψει (δίψῃ ms. Reg.) ἐπιέζοντο. Aesch. Pers. 490. δίψει (δίψῃ Med.). ubi v. Blomf. ἀπολωλὼς χαλεπῇ B.

535. χρῆν Med. 8. Ald. χρὴ A.B.C.P.R.S.Γ.Δ.Θ. Par. 6. χρῇ V.

536. μὴ ληρεῖν] μάκληρεῖν (?) conj. Mein. Scribendum potius foret in anapaestis μὴ ἀκληρεῖν. θεᾶσθαι λιπαρὸν B.R.S.V.X. λιπαρὸν θεᾶσθαι A.Γ.Δ.Θ. θεᾶσθαι] Qu. καθῆσθαι (sc. ἐν τῷ πρυτανείῳ). Cf. Th. 840. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις, | τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι . . . πλησίον τῆς Λαμάχου; Theophrast. (περὶ ἀρεσκείας), τοῦ δὲ θεάτρου καθῆσθαι, ὅτ' ἂν ᾖ θέα, πλησίον τῶν στρατηγῶν. Sed opponi hic videtur τὸ θέατρον τῷ πρυτανείῳ in v. praec. παρὰ τῷ Διονύσῳ vulg. παρὰ τῷ Διονύσου (sc. ἱερεῖ) Elmsl. ad Ach. 1087. Kock. Vels. Cf. Thuc. VIII. 93. ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία. Dem. p. 58. εἰ γὰρ ἐν Διονύσου (-σῳ Y.) τραγῳδοὺς ἐθεᾶσθε &c. Aeschin. II. 64. τὴν ἐν Διονύσου (-σῳ alii) ἐκκλησίαν. Phot. p. 106, 4. τὸ ἐν Διονύσου (διονύσω ms.) θέατρον. Plat. com. Athen. 441 E. ἐν τῷ καπήλῳ (imo ἐν τοῦ καπήλου). Cf. ad Ach. 685. 1093. Eccl. 663. Sed nil mutandum. Sensus enim est: *ad* (*prope*) *Dionysi statuam*, in loco honestissimo. Cf. Eccl. 682. στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας (i. e. *ad statuam Harmodii*). Aliter, ni fallor, scribendum fuisset παρὰ τῷ τοῦ Διονύσου, ut in Ach. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται. Scholiasta explicat ἐν τῷ θεάτρῳ.

537. ὑμῶν B.C.R.V. Med. 8. Par. 6. &c. ἡμῶν A. στυφελιγμοὺς Θ. v. l. R. Bekk. Dind. στυφελισμοὺς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. vulg.

538. σμικρᾶς B.R.S.V.Γ sec. Par. 6. μικρᾶς A.C.P.Γ pr. Δ.Θ. Med. 5. ἡμᾶς Suid. s. v. στυφελισμούς.

539. κραμβοφάγου eleganter Kiehl. in Mnem. I. p. 49. Vulgatam tamen tueri monet Meinekius Hesychii glossam Κραμβότατον: καπυρώτατον, ad hunc ipsum locum referendam. Idem confert Theocr. VII. 37. καπυρὸν Μοισᾶν στόμα. Qu. κραυροτάτου. (Plat. Tim. 60 C. κραυρότερον. 74 B. κραυροτέραν.)

540. τοτὲ (aut τότε) bis B.C.R.S.V.X. Par. 6 ποτὲ bis A.P. Cf. ad Ran. 290.

ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
κᾆτ' ἐντεῦθεν πρῳρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν εἵνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις

542. πρῶτα B.S.X. Med. 8. πρῶτον A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Cf. ad Av. 611.

544. Hoc versu terminatur codex Par. 6. οὖν R. Bentl. Pors. Dind. οὖν (sic) S. om. A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. Ald. γοῦν Br. εἵνεκα A.Γ pr. Δ.Θ. Bergk. ἕνεκα R. οὕνεκα B.S.V.Γ sec. X. Par. 6. Med. 8. vulg. Dind. Mein. οὕνεκα C.P. πάντων] πάντως Hotibius.

545. σωφρονικὸς Br. Dobr. Quod non probandum. Supplendum, sensu postulante, verbum aliquod ut εἰσῄει, εἰσήρχετο. Sic Vesp. 678. πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας. Sensus enim est, *quod modeste ad vos accedebat*. Qu. ὅτι σώφρων ἔστ' οὐδ' ἀνοήτως . . . ἐπεπηδήσας (sic) S.

546. παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις A.B.R.S.V. (παρὰ πέμψατ') Med. 9. vulg. παραπέμψατε ἐφ' . . . C.P. Med. 8. παραπέμψαντες ἐφ' . . . Δ.Θ. Med. 5. παραπέμψαντος (del. ος a sec. m.) Γ. "Ἀποπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα Suidas in h. v. An leg. παραπέμψατέ θ' ἕνδεκα?" BENTL. παραπέμψατέ θ' ἕνδεκα κώπαις Mein. "Quid sit quod undenis remis poetam chorus prosequi jubeat nondum explicatum a quoquam vidi, neque ego me intelligere fateor. Intelligerem si ἐννέα scripsisset poeta: eo enim numero passim ad multitudinem indicandam utuntur Graeci." MEIN. Juncturam vocabulorum incommodam notat Fr. Thiersch. p. 697. "Non enim θόρυβος, inquit, sed ποιητὴς παραπέμπεται, i. e. παραπομπῇ comitatu deducitur, honoratur." Qui, in parenthesin conclusis verbis παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις, θόρυβον ad τὸ ῥόθιον referri jubet. Verbis ἐφ' ἕνδεκα κώπαις cuneos theatri intelligi putat Kock., quos *undecim* fuisse Athenis hinc colligi posse suspicatur, ut *novem* erant Syracusis. Fortasse ἕνδεκα de numero magno adhibetur, ut ἑνδεκάκλινος κεφαλὴ Periclis dicitur ab Teleclide (Plut. Per. 3). Sed obscura est sententia verborum, neque sanus videtur esse locus. Scripserat fortasse Comicus αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμποντες δέκα κώπαις, θόρυβον . . . Aut . . . παραπέμπετέ θ' ἕνδεκα κώπαις &c. (Quod cum αἴρεσθε melius conveniret quam παραπέμψατε.) Aut . . . παραπομπὴν ἕνδεκα κώπαις &c. Aut . . . παραπομπὸν ἐφ' . . . &c. Aut αἴρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον ποιοῦντες ἐφ' ἕνδεκα (aut ποιησάντες δέκα) κώπαις, θόρυβον . . . Aut αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον παραπέμψον ἐφ' ἕνδεκα κώπαις, θόρυβον . . . (Ut ipsum τὸ ῥόθιον abeuntem poetam παραπέμπειν dicatur.) Aut αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, πιτυλεύοντες δέκα κώπαις, θόρυβον . . . (Cf. Vesp. 678. πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας. et v. πιτυλίζειν, Hippocr.) Aut . . . πλατυγίζοντες (830) δέκα κώπαις &c. Aut . . . ῥοθιάζοντες (παίοντες ὁμοῦ) &c. Aut . . . παίοντες ἅλ' ἕνδεκα κώπαις &c. Aut αἴρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον πιτυλεύοντες . . ., θόρυβον . . . Aut αἴρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον παρατείνοντες δέκα κώπαις, θόρυβον . . . Aut αἴρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον παρέχοντες ἐφ' ἕνδεκα κώπαις, θόρυβον . . . Bentleii etiam conjectura mihi in mentem venerat. Sed vim loci nondum

θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.
ἵππι' ἄναξ Πόσειδον, ὦ στρ.
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις
μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν
καὶ βαρυδαιμονούντων,
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε,
ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν 'Αθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

penitus perspectam mihi esse fateor. Vide comm. Locutio certe inusitata est *αἵρεσθαι ῥόθιον* aut *θόρυβον*. Dein *ἕνδεκα κώπαις* suspicionem movet; non enim impari remorum numero remigatur navis, sed pari. Nisi quidem *κώπαις* cum scholiasta pro *κωπηλασίαις* accipias. Cur autem *ἕνδεκα*? De *δέκα κώπαις* cogitasse videatur Eustathius l. l.

548. *ἀπίῃ* B.R.V. Med. 8. &c. *ἀπήει* A. *αἰπίῃ* C.

550. *φαιδρὸς* B.C.R.V. Med. 8. *φαιδρῷ* A. *φαιδρῶς* A. (s. Vels.) S.Γ pr. *μετώπῳ* A.B.C.R.S. Med. 8. *προσώπῳ* V. Cf. Pac. 774.

553. *ἁνδάνει* B. *ἀνδάνει* A.C.P.R.V.Γ.Θ.

555. *μισθοφόροι*] *ἱστοφόροι* Vels., coll. Hesych.

557. *ἐν* C.R.V. Med. 8. &c. om. A. supr. in B. *ἅρμασιν* B.R. *ἅρμασι* A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

559. *δεῦρ' . . . ὦ*] Idem metrum Soph. Aj. 628. 640. Phil. 710. 722. Oed. C. 696. 701. 703. 709. 714. 716. *ἐς* A.B.R.V. Med. 8. *εἰς* C.P.Δ.Θ.

560. *σουνιάρατε* B. in marg. Post *μεδέων* tollenda virgula vulgo posita.

562. *φορμίων* A. 563. Qu. *ἐκ τῶν ἄλλων τ' ἐθνέων.*

564. *-οις πρὸς τὸ παρεστὸς* om. S. *πρόσθε παρεστὼς* conj. Reisk. *παρεστὸς* R. Scal. Dind. recc. *παρεστὼς* A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Cf. Herod. III. 89. *κατεστηκὸς* (*κατεστεὼς* S. *κατεστεὸς* conj. Schw.). Thuc. III. 9. *καθεστὸς* (-*ὼς* A.B.F.G.). Soph. Oed. R. 633. *τὸ νῦν παρεστὼς* (*παρεστὸς* pr. m. L.) *νεῖκος*. Plat. Tim. 33 C. *πνεῦμα . . . περιεστὸς* (al. et vulg. *περιεστώς*). Id. Criti. 114. *ἀφεστός* (neut.). Scripturam per -*ὸς* commendant ubique fere optimi codices. Vide Herm. ad Soph. Oed. R. 632. Eandem probat Buttmannus (Irreg. Verbs p. 137), quanquam contra analogiam pugnet, et casus obliqui sint *ἑστῶτος* &c. Qu. *πλεῖστα παρεστώς.*

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.
οὐδεεὶς γὰρ πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας·
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ', ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ ἀντ.
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-

565. βουλόμεσθα B.R. βουλόμεσθ' V. βουλόμεθα A.C.P.S.Γ.Δ.Θ.

566. τῆς om. A.

567. ναυφράκτῳ libri et vulg. ναυφάρκτῳ Dind. Cf. ad Ach. 95.

569. οὐδεὶς γὰρ πώποτ' A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' R. Herm. de Metr. p. 117. Dind. κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' (οὐδὲ πώπ. B.) B.X. vulg. κοὔτις οὐδεπώποτ' Bentl. Porson. Scribendum, ni fallor, οὐδεεὶς (sive οὐδὲ εἷς) γὰρ πώποτ'. Turbae ortae fuerint οὐδεεὶς in οὐδεὶς mutato. Similiter in Lys. 1044. οὐδεὲν (sic Aug. οὐδὲ ἓν B.C.R.Δ.) in οὐδὲν mutatum fuit. Ubi formae trisyllabae exempla apud veteres comicos contuli.

570. ἠρέμησεν cod. Suid. s. v. ἠρίθμησεν, et ita (ut vid.) Schol. prob. Kust. conj. Reiske. εὐθὺς om. S. Ἀμυνίας Be. Herm. Ko. Mein. Vels. ἀμυνίας Br. Dind. Bergk. Ribb.

571. ποτε (supr. που) B.

572. τοῦτ' R.X. Suid. in ἀπεψησάμην et ψευδόπτωμα. Dind. recc. ταῦτ' A.B.C.P.S.V. Med. 8. vulg. κάρτ' conj. Bentl.

574. τῶν om. A. προτοῦ A.B.C.P.R. Med. 8. ᾔτησ' B.R.X. ᾔτησεν (ἤτ.) A.C.P.V.Γ.Δ.Θ pr. Med. 8. ᾔτησαν (sic) S. ἐρόμενος] ἑλόμενος (sc. φίλον vel προστάτην, ut ap. Dem.) conj. Dobr. Male. Cf. Lys. 1067. εἴσω βαδίζειν, μηδ' ἐρέσθαι μηδένα.

575. προεδρίαν (supr. σ) A. 576. μαχεῖσθαι φασὶν B.C.

577. ἐγκαιρίοις (supr. χω) B.

578. τουτονὶ S. μόνον A.B.C.P.R.S.V. Br. Dind. &c. μόνως X. Ald.

580. φθονεῖσθ' R., qui παραβοηθεῖσθ' 257.

582. Qu. τῆς ἱερᾶς τε κἀξ ἁπασῶν. Cf. 562. Comma post ἱερωτάτης posuit Dind. Vide Elmsl. ad Soph. Oed. R. 380. Nescio tamen an haec potius constructio sit: τῆς ἱερωτάτης ἁπασῶν ὑπερφερούσης τε πολέμῳ καὶ ποιηταῖς &c.

σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.
ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβαλόντες ἀνεφρυάξανθ', "Ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα;"

583. *πολίταις* tentat Bentl.

586. *ἀφίκου* libri, opinor, omnes et vulg. *ἀφικοῦ* Dind. &c.

589. *χορικῶν*] An *τρυγικῶν* (sc. *χορῶν*)? Cf. Ach. 628. *χοροῖσιν . . . τρυγικοῖς.* *ἐστὶν* A.R.Γ.Δ.Θ. *ἐστιν* reliqui. *μοὔστιν* Vels.

590. *ἐχθροῖσι* B.C.R.V. &c. *ἐχθροῖς* A. 591. *δεῖ γὰρ* | *τοῖς . . .* A.

595. *τοῖσιν* B.C.R.V. &c. *τοῖς* A.Γ pr. Δ.Θ. *βουλόμεσθ'* A.B corr. C. Γ sec. *βουλόμεθ'* B.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

597. *ἐσβολάς* A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. *εἰσβολάς* Suidas in *διενέγκαντες* et *ξυνδιήνεγκαν.* *εἰσβουλάς* R.

598. *οὐκ ἄγαν*] *οὐ τόσον* Herwerden Ex. Crit. p. vii. Ipse tentabam *οὐκ ἴσως.*

599. *εἰς* A.B.C. et reliqui, opinor, libri. *ἐς* Dind.

600. *οἱ δὲ σκόροδα καὶ κρόμμυα* A.B corr. C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Athen. 483 E. *οἱ δὲ καὶ σκόροδα . . .* X. vulg. Dind. Ko. Ribb. *καὶ* lineola transfixa in B. *οἱ δὲ σκόροδ', ἐλάας, κρόμμυα* Mein. Bergk. Vels. Non male: cf. Ach. 550. *σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις.* Ubi item de commeatu navali agitur. Qu. *οἱ δέ γε σκόροδα . . .*

602. *ἀνεβρύαξαν* vulg. *ἀνεφρυάξανθ'* probabiliter conjicit Walsh. *ἀνεφρύαξαν* Herwerden in Mnem. IV. 217. Scilicet equorum est *φρυάττεσθαι* '*to neigh.*' Alienum ab hoc loco est *ἀναβρυάζειν.* *ἱππαπαὶ* C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. *ἰππαπαὶ* A. *ῥιπαπαὶ* B. *ἱππαπαῖ* (et *ῥυππαπαῖ*, ut *παπαῖ*) Dind.

603. *ληπτέον μᾶλλόν τι, ὦνδρες* Herw. Ex. Crit. p. vii. *σαμφόρα* C.P.R.V.X. *σαπφόρα* A.B.S.Γ.Θ. Med. 8. *σαπφότερα* Δ. Cf. ad Nub. 122.

ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα.
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
"Δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας."
ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,

604. ἐς R.V. Med. 8. Dind. εἰς A.B.C.P.Γ.Θ. τ' B.C.R.V.Γ sec. τε A.Γ.Δ.Θ. εἶτα δ' R. Dind. εἶτά γ' A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Cf. ad 377. Vesp. 1087. εἶτα δ' ἑσπόμεσθα. νεώτεροι A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. νεώτατοι R. Dind. recc. Male. Cf. Nub. 1392. τῶν νεωτέρων. 1395. τῶν γεραιτέρων. Eccl. 845. αἱ νεώταται (νεώτεραι?). et ad Nub. 115.

605. ὤρυττον A.B.R.S.V.X.Γ. γρ. Med. 8. ὤρυσσον Γ.Δ.Θ. μετῆσαν (aut μετῇσαν) A.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. Bentl. Br. μετήεσαν B.C. (del. alt. ε) P. μετῄεσαν Ald. Forma contracta μετῆσαν ex antiqua et Ionica μετηίεσαν. Tertiae personae antiqua forma est μετήιε pro μετηίεε (μετῄει), ut ὦ μέλε pro ὦ μέλεε. Attici veteres semper ᾖμεν ᾖτε ᾖσαν, παρῇμεν παρῇτε παρῇσαν &c. scripserunt, non ᾔειμεν aut ᾔεμεν &c., ut ostendit Cobetus V. L. p. 32 sq. Cf. Fr. 216. ᾖσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. στρώματα] βρώματα unus R.

606. ποίας A.B.P.R.V sec. Γ pr. Θ pr. πόας S.V.Γ sec. Θ corr. X. Med. 8. Ald. ποιᾶς acui jubent Etym. M. p. 704, 59. Greg. Cor. p. 220. Eust. p. 70, 34. Et ποία et ποιὰ scribi docet Goettling. de Acc. p. 37. Herod. I. 132. ὑποπάσας ποίην ὡς ἁπαλωτάτην. Eur. Cycl. 333. ἡ γῆ . . . τίκτουσα ποίαν τἀμὰ πιαίνει βοτά. In Pindaro leguntur ποία (P. 4, 240. 8, 21. 9, 38), ποιάεις N. 5, 54. Altera forma est πόα. Plat. Polit. 272. μαλακὰς δὲ εὐνὰς εἶχον ἀναφυομένης ἐκ γῆς πόας ἀφθόνου. Athen. XIII. 604 D. ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόᾳ ὑπέστρωσε. Μηδικῆς] Scribendum Μηδίκης, si quid tribuendum canoni Herodiani apud Arcadium p. 107. et Eustathii p. 1967, 27. DIND. μηδικῆς Mein. Ribb.

607. ἐξέρποι B.R. Med. 8. ἐξέρπει A.C.S.V.Γ.Δ.Θ.

608. ἔφη A.R.Γ pr. Med. 8 corr. Junt. Bentl. Br. ἔφθη B.C.P.S.V. Ald.

609. πόσειδον C.R.V. &c. ποσειδῶν B pr. ποσόειδον A. μήτ' (μητ' A.Δ. μὴ τ' R.) libri et Ald. μηδ' Br. (coll. Av. 987. καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι, μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης) recc. Qui tamen locus non omnino similis est. Revocanda, opinor, vulgata. Quod si hic reponeretur μηδ', reponendum foret etiam μηδὲ . . . μηδ' in v. prox. Cf. ad Av. 987. Confer Ach. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ, | μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν. ubi, ut in Timocreontis scholio, μήτε γῇ et μήτ' ἐν ἠπείρῳ, quanquam idem significant, junguntur, ut hic μήτ' ἐν βυθῷ et μήτ' ἐν θαλάττῃ. Utrobique fortasse Timocreontem ridet noster propter inanem ejusdem rei sub diversis nominibus repetitionem. In fine versus virgulam vulgo positam deleverim.

610. μήτ' ἐν γῇ libri. μήτε γῇ Bentl. Br. Cf. Ach. 533. μήτε . . . μήτ'] Fort. μηδὲ . . . μηδ'. Cf. ad 609. θαλάττῃ A.S.V. θαλάσσῃ B.C.P.R.

611. νεανικώτατε B.C.R.S.V.X.Γ. γρ. Med. 8. γενικώτατε A.Γ.Δ.Θ.

ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
ΑΛ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;
ΧΟ. νῦν ἄρ' ἄξιον πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι. στρ.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τάδ', ὦ βέλ-
τιστε, θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.
ΑΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων

614. *ἠγωνίσω*] *ἠγώνισαι* conj. Cobet. Bergk.

615. *γ'* add. B.C.S.V.Γ sec. X. Med. 8. om. A.R.Γ pr. Δ.Θ. *Νικόβουλος* (sic) Be. Herm. Kock. Bergk. Mein. Vels. *νικόβουλος* Dind. Ribb. Nomen *Νικόβουλος* legitur Dem. Or. 37. et in Corp. Inscr. I. 175.

616. *ἄξιον πᾶσιν ἐστὶν* A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. *ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν* B.X. vulg. *ἄξιόν τι* . . . Vels. Latet mendum. Tentabam *ἄξιον* (624) *μέλος τι πᾶσιν* (aut *σοὐστὶν*) . . . (Cf. Av. 782. *Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.*) Vel *ἄξιον πολίταις πᾶσιν* . . . Nihil opus est verbo *ἐστίν*. Cf. 624. *ἐπολολύξαι* A.B.V.X. *ἀπολολύξαι* C.P.S. *ὀλολύξαι* R. Med. 8.

617. *ἄμεινον* libri. *ἀμείνον'* recte Bergl. Dind. Mein. Vels. &c.

618. *εἰργασμέν'* A.R.S.V.X. Br. *εἰργασμένε* B.C. Ald. *ἐργασάμεν'* Bentl. Herm. de Metr. p. 367. Dind. Cf. v. ant. 685. *ἅπαντα*] *ἅπαν* conj. Bentl. Melius foret *τὸ πᾶν*.

619. *ὥστ'* unus R.

622. *θαρρήσας* A.R.V pr. Γ. *γρ.* *θαρσήσας* B.C.P.S.V sec. Δ.Θ.X. Ald. *λέγειν* A.

623. *ἡδόμεσθα* V.(?) *ἡδόμεθα* A.B.C.P.R.S. Med. 8.

625. *ἱέμην* libri et vulg. *ἱέμην* V pr. Dind. Frequens vitium librorum.

627. *ἤρειδε* A.B.S.V sec. Med. 8. *ἦρει δὲ* R. *ἤρει δὲ* Δ.Θ pr. *ἤρει δὲ* Θ sec. *ἤριδε* Med. 9. Cf. ad Nub. 1375. Qu. *ἔρριπτε*. Tentabam praeterea *ἤρειπε κατὰ τῶν ἱππέων | κρημνούς, ἐρείδων* (cf. Nub. 558. *ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον*) *καὶ* . . . Cf. Soph. Aj. 251. *τοίας ἐρέσσουσιν* (*ἐρείπουσιν*, aut *ἐρείδουσιν*?) *ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι καθ' ἡμῶν.*

628. *κρημνοὺς ἐρείδων* libri et vulg. *κρημνοὺς ἐρείπων* Br. Dind. Mein. Vels. "Lego *κρημνοὺς ἐρείπων*. Hom. Il. ο'. 355. *προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων | ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων | ἐς μέσσον κατέβαλλε.* Scholiastes comici: *κρημνοὶ δέ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀποσπώμενα. καὶ τὴν ὄχθην*

πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα
κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
κἄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
"Ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγώ,

δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί. Cleo rupes avellit, dejicit, et in Equites jaculatur. Quam facile, quum praecessisset ἤρειδε, librarii ex ἐρείπων fecerint ἐρείδων, res ipsa ostendit coram oculis posita." BR. κρημνοὺς ἐρείκων conj. Bergk. 'Ερείπων huic loco non convenire (ἐρείπειν enim in rudera ἐρείπια convertere significare, cf. e.g. Soph. Ant. 592.) bene sensit Fr. Thiersch. p. 697. qui ipse ἐρεύγων (*eructans*) scribi jubet, coll. Hom. Il. ρ'. 265. ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. Scholiastae interpretatio est: ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων . . . τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀποσπώμενα. Sic κρημνοποιὸς dicitur Aeschylus Nub. 1367. Sed vereor ne graviter depravata haec sint. Vide an restituendum sit χρησμοὺς ξυνείρων (ἐπᾴδων, vel προτείνων). Cf. Lucian. Pisc. 22. ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν. Prom. 5. σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη σύνειρε. Cleo enim ut venditor oraculorum notatur in hac ipsa fabula, v. 61. ᾄδει δὲ χρησμούς. 818. διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν. 109. 961. &c. Nisi praestat κρημνοὺς ἐρεισάμενος (sc. ἤρειδε) ξυνωμότας λέγων. Cf. Hom. Il. π'. 736. ἧκε δ' ἐρεισάμενος. Olim tentabam κρημνοὺς (aut κρημνούς τ') ἀνασπῶν. Cf. Ran. 902. 824. Aj. 302. Vel προδότας 'Αθηνῶν. Sed minus apte connectuntur κρημνοὺς ἐρείδων (aut simile verbum) et ξυνωμότας λέγων. Certe scripturam ἤρειδε . . . ἐρείδων non minus vitiosam esse constat quam ῥεύσας . . . ἔρρει 526-7. καὶ ξυνωμότας λέγων] Qu. κἄλεγεν (κἄλεγε) ξυνωμότας. Interpunctionem post λέγων vulgo positam post πιθανώταθ' transtulit Dind.

629. πιθανώταθ' ἡ A.Θ. Med. 5. 8. 9. Bentl. Br. πιθανώτατα (add. α et supr. θ' a sec. m.) Γ. πιθανώτατα δ' ἡ P.R.X. Ald. πιθανότατα δ' ἡ B.C. πιθανώτατά θ' ἡ S.V.Δ. πιθανώταθ'· ἡ Dind. δ' A.Δ.Θ. Bentl. Br. γ' B.X. Ald. Particulam om. C.R.S.V.Γ. Med. 8. 9.

630. ψευδατραφάξυος S.Γ. schol. Suid. in h. v. Eust. p. 539, 6. Dind. &c. ψευδατραφάξιος C.X. ψευδατραφύξιος P. ψευδατραφύξυος A.B. (supr. α) Γ. (supr. γρ. α) Δ. ψευδάτράφαξυς R.

631. νάπυ A.B.C.R.S.V. et haud dubie omnes libri. νᾶπυ Dind. Alexis Athen. 170 A. μάραθον, ἄνηθον, νᾶπυ (νάπυ et hic libri), καυλὸν, σίλφιον.

633. τοῖς A.B.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Bentl. Dind. &c. τοῖσι Ald. Br. φενακισμοῖς P.Δ.Θ. Med. 8. ἐξαπατωμένην B.C.R.V. &c. ἐξηπατημένην A.

634. δὴ supr. in B. σκίταλοι A.B.S.V. Med. 5. 9. σκύταλοι R. Med. 8. σκίταλοι τε καὶ Suid. in h. v. Σκίμαλοι tentabat Bentl. Cf. Hesych. v. Σκίταλοι. Toup. Emend. II. 172. Post h. v. lacuna est unius versus et dimidii in A., dein sequitur καὶ κόβαλοι &c. Unde suspicari licet intercidisse nonnulla, et vitio laborare locum. Certe vix placet proxime sequentis loci scriptura, ut hodie legitur. Locum ita constituit Reisig. C. 305. ἄγε δὴ Φένακες καὶ Μόθωνες, ἦν δ' ἐγώ, | Βερέσχεθοι, Σκίταλοί τε καὶ Κοάλεμοι, eo ductus, quod Photius p. 385 voces Σκιτὼν, Βερέσχεθοι, Κοάλεμοι (sic), et Μόθων deinceps interpretatur. De v. κοάλεμος cf. 198. 221.

Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδῆ." ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κᾀγὼ προσέκυσα, κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον, "Ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας."
οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν,

635. Βερέσχεθοί τε om. A. Cf. ad v. 634. Βερέσχεθοι agnoscit Suid. h. v. et v. Σκίταλοι. Ἐρέσχελοι tentabat Bentl. Qu. Μαμμάκυθοι, ut in Ran. 990. καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Ald. καὶ μόθωνές τε (supr. καὶ) κόβαλοι B. (adscr. β α). καὶ μόθωνές γε κόβαλοι P. καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων Kust. (ex schol.) Bentl. Toup. Br. &c. κοβαλομοθάονες Fritzch. "Κοάλεμοι schol. et Μόθων. An igitur legebat, Βερέσχεθοι Κοάλεμοί τε καὶ Μόθων?" DOBR. Versum suspectum habeo. Quorsum enim inter pluralia singulare Μόθων? Grammatici alicujus interpolatio videtur.

637. εὔπορον] εὔτροχον satis probabiliter Burges. ad Aesch. Suppl. 989. (coll. Eur. Bacch. 264. γλῶσσαν εὔτροχον, et Lex. Bekk. p. 35. Δρομικὴ γλῶσσα· ἡ διατρέχουσα πανταχοῦ &c.) vel εὔροον, coll. Lex. Bekk. p. 347. Ἀείνως γλῶττα. Praestaret εὔστροφον (Ran. 892. γλώττης στρόφιγξ). γλῶτταν A.R.S.V. Γ.Δ.Θ. Bentl. γλῶσσαν B.C pr. X. Ald.

639. ἀπέπαρδε] ἐπέπαρδε Halbertsm. Mein. Vels. Malim προσέπαρδε. Cf. Ran. 1074. καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι. Sed cf. Pl. 699. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ | ἀπέπαρδον.

640. θένων (σθένων X.) libri. θενὼν Dind.

641. ἐξήραξα R. Bentl. Reisk. Br. ἐξάραξα A.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. κἀγχανὼν Lenting.

642. ὦ om. R.

643. πρῶτον A.B.P.R.V pr. X. Med. 8. vulg. πρῶτος S.V corr. et Phryn. p. 266. Kock. Bergk. Mein. Dind. Vels. Cf. ad Nub. 523. πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς. Verum videtur πρῶτος, nam eo senatus favorem captat isiciarius, quod primus faustum nuntium apportet. "Soph. Trach. 180. δέσποινα Δῃάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων | ὄκνου σε λύσω. 190. ἀπῆξ', ὅπως τοι (σοι ?) πρῶτος ἀγγείλας τάδε &c. Aeschin. 2, 171." KOCK. Minus convenit πρῶτον, sive ad εὐαγγελίσασθαι, sive ad ὑμῖν (cf. ad Nub. 523) referatur. Cf. Soph. Aj. 719. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον (l. πρῶτον τόδ') ἀγγεῖλαι θέλω. Eur. El. 230. ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.

646. οἱ δ' R. Med. 8. Dind. Mein. &c. τῶν δ' A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 9. schol. vulg. Bergk. ἡ δ' (sc. ἡ βουλὴ) . . . διεγαλήνισεν Fritzch. Kock. εὐθέως B.C.R.S.V.Γ. γρ. X. Med. 8. εὐθὺς A.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. Cf. ad Nub. 1357. διεγαλήνισαν P.R. Med. 8. Dind. Mein. Ribb. &c. διεγα-

εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ 'φρασα
αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγὼν, εἰδώς θ' ἅμα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι
γνώμην ἔλεξεν, "Ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσι ταῖς ἠγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ."
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βούλὴ πάλιν.
κἄγωγ', ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα·

λήνισεν A.B.C.P.R. (sec. Bekk.) S.Γ.Δ.X. Med. 5. 9. schol. vulg. Bergk. Kock. διεγαλήνησεν V. Vera videtur correctio οἱ δ' . . . διεγαλήνισαν.

647. κἀγὼ "φρασα (sic) A. κἀγώφρασα (sic) B. κἀγῶφρασα (sic) C.

648. ποιησάμενος ταχὺ, | ἵνα . . . vulg. ποιησάμενος, ταχὺ | ἵνα . . . Bergk. Male. ταχὺ cum ξυλλαβεῖν construendum est. Pro ταχὺ legendum forsan πάνυ. Tentabam etiam φθάσαντας ἐν τάχει (vel πάνυ ταχύ) . . . Sed nil mutandum: vide comm. ποιησάμενος] ποιησαμένοις Bentl. ποιησαμένους Reisk. Vels. προαλαμένους (cum συλλαβεῖν construendum) conj. Reisk.

649. τοὐβολοῦ (sic) Med. 5. 8. τοῦ βολοῦ V. τοῦ 'βολοῦ A.B.P.

650. ξυλλαβεῖν A.B.C.P.V. (ξυλ.) Γ.Δ.Θ. συλλαβεῖν R. Med. 8. Tentabam ξυλλέγειν. Herod. III. 6. συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον. Sed v. comm. τρύβλια B corr. R.S.V. Med. 8. 9. Bergk. Dind. Mein. &c. τρυβλία A.B.C.Δ.Θ. Med. 5. vulg. 651. οἶδ' A.B.C.Δ.Θ. Med. 8. οἷδ' R.V.Γ.

652. ὑπονοήσας] ἐπινοήσας conj. Mein. Recte, opinor. εἰδὼς ἄρα A.B.C.S.V.X. Med. 5. 8. 9. vulg. Mein. Cobet. Vels. εἰδώς τἄμα (aut τ' ἅμα) R. εἰδώς θ' ἅμα Dind. olim. εἰδώς τ' ἄρα Dind. hodie. (Quod non probandum.) εἰδώς γ' ἄρα conj. Mein. Verum est aut εἰδὼς ἄρα, aut εἰδώς θ' ἅμα (cf. ad 686). Hoc videtur praeferendum. Cf. Av. 1750. Lys. 1259. Pl. 756.

653. ῥήμασιν B.R. ῥήμασι A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

654. ἄνδρες] An ὦνδρες? ἤδη μοι] καμοὶ R. Unde ἡ κἀμοὶ Bergk.

655. ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις A.B.V. Med. 8. vulg. ἀγαθαῖς . . . lemma schol. in V. ἀγαθαῖσιν ἠγγελμέναις (-ας pr.) R. ἀγαθαῖσι ταῖς ἠγγελμέναις Cobet. Mein. Ribb.

656. τῇ θεῷ B.C.P.R.S.V.Γ sec. X. Med. 8. et γρ. in Θ. τῇ θεᾷ A.Γ.Δ.Θ. Cf. 903. ἡ θεός. 1169. τῆς θεοῦ. 1173. ἡ θεός. 1185. Pac. 560. Lys. 303. Post h. v. talem fere versum excidisse suspicatur Velsen, τὰς κοιλίας δὲ προῖκα τὴν βουλὴν ἔχειν, coll. schol.

657. Qu. ἐπένευσε δ'. Sed cf. 651. 663. Andoc. I. 43. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν . . . 'Ανέκραγεν ἡ βουλὴ ὡς εὖ λέγει.

658. κἄγωγ' B.C.R.V. &c. κἄγωγε A.Δ.Θ. 'γνων B.V.Δ. "γνων (sic) A.Θ.

659. διηκοσίῃσι (aut -ησι) A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. διηκοσίοισι

τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλιῶν παρήνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες.
ὁ δ' ἠντεβόλει 'τ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
"Ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
πύθησθ'· ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν πάλιν."

B.P.X. Ald. διακοσίοισι C. διακοσίαισι Dind. &c. διηκοσίῃσι tuetur Kock. Cf. ad 763. 739. 740. 1013. 1327. Av. 868. Ne quis autem διακοσίοισι legendum putet, ut ὅλους βοῦς Ach. 85, v. Schol. ad 660.

660. τῇ δ'] Malim τῇ τ'. χιλίων libri et vulg. Mein. χιλιῶν Dind. Bergk. Kock. Ribb. Vels. Cf. schol. Ven. τὸ δὲ χιλίων περισπῶσι. et ad Pac. 1237. Eur. Iph. T. 10. χιλίων (χιλιῶν?) ναῶν στόλον.

661. ἐς αὔριον A.V.Γ. ἐσαύριον B.C.P.S.Δ.Θ. vulg. εἰσαύριον R. Dind. εἰς αὔριον Med. 8.

662. εἰ B.R. δ' εἰ A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. γένοιθ' B pr. Forma antiqua et Ionica. Cf. Nub. 1199. ὑφελοίατο. Pac. 209. αἰσθανοίατο. Av. 1147. ἐργασαίατο. Lys. 42. τοῦ 'βολοῦ A.B.C.P.

663. Qu. ἐκαραδόκησε δ'. Cf. ad 657.

664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας] ὁ δὲ τοῦτο νοήσας Herw. Ex. Crit. p. viii. Praestaret ὁ δ' ἐπινοήσας. Cf. 652. ὁ δ' ὑπονοήσας. ἐφληνάφα A.C.P.R.V.Γ. Δ.Θ. ἐφληνάφει B. Med. 8. 665. χ' οἱ P.R.V.Γ. χοἱ Θ. Med. 8.

666. οἱ δ' R.V.Γ. οἵδ' A.B.C.Δ.Θ. Med. 8. ἀφύων B.C.R.V. &c. ἀφυῶν A.

667. ὅδ' A.B.C. ὁ δ' ἠντιβόλει γ' vulg. Quum nulla vi adsit particula γ', cujus tamen post δὲ magna soleat vis esse, 'τ' ('τ' i. e. ἔτι) jure substituit Lenting p. 10, coll. Lys. 766. καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον. Idem legit οὐδ' ἀγοράσει 'τ' ἀγένειος . . . infra 1373, et similem elisionem confert ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν Lys. 251. Adde Pl. 891. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ. Ran. 928. ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας. Cf. ad Lys. 646. ἠντιβόλει vulg. Dind. Ko. ἠντεβόλει Cobet. Mein. Vels. Ribb. Quod ipse conjeceram. Cf. ad Ach. 147. Fr. 101. 460.

668. ἵν' ἅτθ' B.C. ἵν' ἅθ' S. Med. 5. ἵν' ἅτ' R. ἵνα θ' A. Med. 8. 9. κήρυξ A.B.R.V. Med. 8. κῆρυξ C.Γ. Med. 5. ὀὐκ A.B.C. λέγει B.Γ pr. X. λέγῃι R. λέγῃ Θ sec. λέγει πάλιν A.C.P.S.V.Γ sec. in ras. λέγῃ πάλιν Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. πάλιν repetitum e v. 663 censet Dind.

669. λέγων B.C.P.R.S.V.Γ. γρ. sec. m. Med. 8. λόγων A.Γ.Δ.Θ. Med. 5. πάλιν Porson. ad Hec. 1161. Bergk., ut de iterata Lacedaemoniorum legatione sit sermo. "ἵν' ἅτθ' . . . περὶ σπονδῶν" λέγων (sic) Ko. Mein. Certe dicebant Graeci ἀφῖκται περὶ σπονδῶν, non περὶ σπονδῶν λέγων, ut monuit jam Porsonus l. l. Cf. Av. 1532. 1577. 1588. 1595. Pac. 216. Lys. 984. 1009. 1101. Xen. Anab. II. 3. 1. κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. Vera videtur Porsoni emendatio. Πάλιν ex hoc versu in proxime superiorem invectum fuit.

οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον,
"Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ', ὦ μέλε,
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω."
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῆ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τἀγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην

670. οἶδ' A.C.Δ.Θ. δ' om. S. ἅπαντες B.C.R.V. &c. πάντες A. Γ pr. Δ.Θ pr.

671. μέλε' Γ.Δ.Θ. Med. 8. "Frequentissimum codicum vitium μέλε' cum apostropho. Ab nominativo μέλεος vocativus factus per aphæresin est μέλε, ut ὀλὲ ab ὀλοὸς et ἠλὲ ab ἠλεός." DIND.

672. In fine versus interrogant Br. Dind. &c. plene pungunt Mein. &c.

673. γρ. ἐρρέτω Γ. et Suid. in ἐρρέτω. Eandem lectionem memorat Schol. Cf. Lys. 129.

674. ἀπιέναι libri. ἀφιέναι Br. &c.

675. εἶθ' B.C. οἶδ' A.Γ.Δ.Θ. δρυφάκτους A.B.R S.V.X. δρυφάκτας Γ.Δ.Θ. πανταχῆ R. Dind. πανταχοῦ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg.

676. κορρίανν' A. ὑποδραμὼν A.B.S.V.X. &c. ὑπεκδραμὼν R. Unde ἐγὼ δ' ἐπριάμην τὰ κορίανν' ὑπεκδραμὼν Fritzch. ad Ran. 488. Kock. Mein. Vels. Idem ipse conjeceram. Confusio orta videatur, ὑπεκδραμὼν in ὑποδραμὼν depravato, metri fulciendi causa. ὑποδραμὼν vero forsan illatum e v. 742. Valeret autem ὑπεκδραμὼν *having secretly run out before the rest.* Sed nil temere mutandum. Vulgatam servabat Porson. Ne ad sensum quidem aptum ὑπεκδραμὼν putat Hermannus El. D. M. p. 129. Cf. ad 1161. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. 742. ὑποδραμὼν (ὑπεκδραμὼν A.C. alii contra metrum). 1353. Xen. Cyr. I. 2. 12. ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι, ἢ λῃστὰς ὑποδραμεῖν. Verbum ὑπεκδραμεῖν cum accusativo junctum legitur Eurip. Med. 524. ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν . . . γλωσσαλγίαν. Phoen. 887. ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι. Andr. 414. ἢν δ' ὑπεκδράμῃς μόρον. Eur. Alcm. Fr. 14. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν (ὑποδραμεῖν m. pr. ὑπερδραμεῖν m. sec. cod. Paris.).

677. τε τὰ pro τά τε R. τ' ἀγορᾷ A.C.P.R.Γ.Δ.Θ. τῇ ἀγορᾷ B.V. Med. 8. Ald. 679. ἀπαίρουσιν R.

680. οἱ δ' B. οἶδ' A.C. ὑπερεπῄνουν] Fort. ὑπερεπλήττονθ'. Cf. Schol: γράφεται καὶ ὑπερεπλήσσοντό με. Quod ad ὑπερεπῄνουν adscriptum fuisse censet Lenting. ὑπερεπύππαζόν τέ με A.B.S.V.Γ.Δ.Θ.X. &c. ὑπερεπύπαζόν τέ με P. Med. 8. ὑπερεπυππάζοντό με R. et Suidas.

681. οὕτως om. A.

ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
ΧΟ. πάντα δὴ πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα· ἀντ.
ηὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον καὶ δόλοισι ποικίλοις
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
τιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα·
ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.
ΑΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται
ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.
ΠΑ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.
ΑΛ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.
ΠΑ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω

683. δὴ A.B.C.S.V sec. Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. τοι R. Dind. Mein. Revocanda vulgata. πέπραγας A.B.R. &c. Bentl. πέπραχας V pr. Ald. εὗρε vulg. ηὗρε Dind. Mein. 685. δόλοις Bentl.

686. ῥήμασιν B.R. ῥήμασι A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. τ' pro θ' R. αἱμύλοις B.X. αἱμυλίοις A.B corr. C.P.R. (αιμ.) S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. αἱμυλίοις R.

688. τ' ἀπίλοιπ' A.

689. ξυμμάχους A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Dind. συμμάχους R. Mein. &c. ἔχων ἡμᾶς A.P.V.Γ.Δ.Θ.

690. ἐπίστασαι εὔνους A. εὔνους ἐπίστασαι (dein εὔνους supr.) B.

694. Qu. εἴ τι τῶν εἰωθότων (Ran. 1). Vix sanum videtur τῶν αὐτῶν.

695. ἐνείη] ἔνεστι Reisk. ἐφεῖο conj. Vels. Certe secunda persona requiri videtur, non tertia. Expende scholiastae verba, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσμάτων. Reponendum forsan ἐρεῖς σὺ aut λέγοις σὺ, aut νοοίης aut νοεῖς σύ. Latet haud dubie mendum. πανταχῇ A.R.V.

697. περιεκόκκυσα A.C.P.S.V.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. Schol. et Suid. in h. v. et v. ἀπεπυδάρισα. περιεκόκυσα B. περιεκόκκαυσα (confusa gemina scriptura) R. περιεκοκκασα Dind. Fritzch. ad Th. 1059. Kock. Mein. Vels. Ribb. Photius p. 416, 16. περιεκόκκασα : περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην. Ἀριστοφάνης. Hinc ἐπικοκκάστρια Thesm. 1059. Qu. περιεκάγχασα.

698. Δήμητρ' ἐὰν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Δήμητρά γ' εἰ R. Kock. Vels. Ribb. Δημήτερ' εἰ μή σ' ἐκφάγω Fritzch. ad Th. 225. Δήμητρ' ἔτ', εἰ Reisig. Conj. p. 254. Mein. Dind. Miror Ravennatis scripturam recepisse ullos: nam particula γε nunquam post nomen numinis jurati infertur, nisi interjecto uno minimum vocabulo. Vulgatam revocavi. Ceterum de εἰ cum subjunctivo cf. ad Pac. 450. ἐκφάγω ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι vulg. Quae distinctio vitiosa est, ni fallor. Locus sic fortasse refingendus: ἐκφάγω, | ἐκ τῆσδε τῆς γῆς οὐδέποτε βιώσομαι, i. e. *ni te devoravero, nunquam ex hac terra*

ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
ΑΛ. ἣν μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', ἣν μή σ' ἐκπίω,
κᾆτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
ΠΑ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
ΑΛ. ἰδοὺ προεδρίαν. οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
ΠΑ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.
ΑΛ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;
ΠΑ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
ΑΛ. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
ΠΑ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
ΑΛ. κἀγώ γε σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

(i. e. hujus terrae sumptu) *vivam* (seu *alar*). Cf. Xen. III. 3. 16. θρεψόμεθα ἐκ τῆς πολεμίας. (V. Add.) Vel . . . ἐκ τῆς τέχνης τῆσδ' οὐδέποτε βιώσομαι. Cf. 63. Sed praestat, opinor, ἐκβάλω | ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, &c. Cf. Pl. 463. σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Menand. IV. 189.

699. οὐδέποτε] An οὐκέτι δή, vel οὐκέτ' ἐγὼ, vel οὐκέτ' ἐκβιώσομαι, vel οὐκέθ' ἕξω τὸν βίον?

700. ἣν μὴ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. &c. vulg. εἰ μὴ R. Dind. &c. Vulgatam revocavi. Cf. ad 698. ἣν μὴ 'κφάγῃς vulg. ἔμ' ἐκφάγῃς conj. Mein. (coll. Av. 1691. βούλεσθε . . . ὀπτῶ τὰ κρέα; . . . ὀπτᾷς τὰ κρέα;) εἰ μὴ 'κφάγῃς μ' Bergk. Vels. prob. Mein. Malim ἣν μὴ 'κφάγῃς μ'. ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐκπίω R. ἐγὼ δέ σε ἢν μὴ 'κπίω A.Δ.Θ. Med. 5. ἐγὼ δέ σε ἢν μὴ ἐκπίω B. ἐγὼ δέ σ' ἢν (ἢ ''ν V.) μὴ 'κπίω (μὴκπίω Med. 8.) C.P.S.V.Γ.X. Med. 8. 9. ἐγὼ δέ γ', ἣν μή σ' ἐκπίω Bentl. prob. Fr. Thiersch. p. 699. ἐγὼ δέ σ' ἢν μὴ 'πεκπίω Dobraeus ad 357. ἐγὼ δ', ἐάν σε μὴ 'κπίω Pors. Recte Bentleius. Cf. 356. 365.

701. κἀπεκροφήσας A.B.C.P.R. (κᾶπ.) S.V. (ras. sup. ε) Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. Dobr. ad 357. (Cf. ad 940.) κᾆτ' ἐκροφήσας Seager in Diar. Class. Lond. IV. 715. Dind. κἂν ἐκροφήσας Both. Kock. Mein. Ribb. Vels. Recte Seager. ἐπὶ διαρραγῶ Θ. ἐπεὶ διαρραγῶ A.P.Δ.

706. ὀξύθυμος] ὀξυθυμεῖ Halbertsma. Fort. ὡς ὀξύθυμος εἶ. φέρε τί σοι δῶ φαγεῖν; Sed cf. Pac. 257. ὡς δριμύς. Vel ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί δὴ (δαὶ) δῶ σοι φαγεῖν; δῶ A.B.R.X. δοκῶ S.V.Δ.

707. φάγοις ἥδιστ' ἄν] φαγὼν ἥδοι' ἂν Enger. Vels. φαγὼν ἥδοιτ' ἂν Kock. φάγοις γήτει' ἂν conj. Bergk. βαλλαντίῳ C.R.X. Ald. Dind. Kock. Bergk. Ribb. Vels. βαλαντίῳ A.B.S.V. Med. 5. 8. Br. Solennis discrepantia scripturae. Scripturam antiquam βαλάντιον esse statuit L. Dind. in Thesauro Stephani. Cf. ad Ran. 772.

711. κἀγὼ δὲ σέ γε, καὶ διαβαλῶ γε Sauppius ap. Kock. κἀγὼ δέ σ' ἕλκων διαβαλῶ γε conj. Bergk. κἀγὼ δέ σ' ἑλῶ καὶ διαβαλῶ γε conj. idem. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω libri et vulg. Leg. κἀγώ γε σ' ἕλξω. Cf. 769. ad Pl. 764. καὶ διαβαλῶ B.R.X. καὶ διαβαλῶ γε A.C.P.S.V.Γ. (γε supr.

ΠΑ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
ΑΛ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
ΠΑ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
ΑΛ. κᾆθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
ΠΑ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
ΑΛ. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
ΠΑ. οὐκ, ὦγάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει.
ἰδοὺ, βαδίζω· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΠΑ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νὴ Δί', ὦ πάτερ,
ἔξελθε δῆτ'. ΠΑ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,

a sec. m.) Θ. Med. 8. καὶ διαβαλῶ σε Δ. διαβαλῶ τε conj. Kock. διαβαλῶν γε Vels. Legerim διαβαλῶ τε πλείονα. πλείονα V. in ras., et α sec. m.

712. πόνηρε A.B.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. Ald.

713. γ' ὅσον] Qu: 'φ' ὅσον, vel χὤσον.

716. κᾆθ' ὥσπερ C corr. S.V.X. Bentl. Dawes. Br. κἄθ' ὥσπερ Med. 8. 9. καθ' ὥσπερ Γ. καθώσπερ P.Δ.Θ. Med. 5. Ald. Suid. s. v. τίτθαι. Greg. Cypr. II. 35 L. II. 82. Apost. IX. 55. XI. 16. κάθως περ A.B. καθῶσπερ R. Qu. ὡσπερεὶ τίτθη γε. Sed cf. 864. τῖτθαί γε A. τίτθαί γε P.R.Γ.Δ.Θ.

717. μασώμενος A.B.C.X. Med. 5. μασσώμενος R.S.V.Γ. τὸ R.S. V.Δ. &c. ἐντίθης A. (non ἐντιθῆς, ut ap. Vels.) Dind. ἐντιθεῖς B.C.P.R. S.V.Γ.X. Med. 9. ἐντιθεὶς V sec. Δ.Θ. Med. 5. 8. vulg.

718. κατέσπακας A corr. An legendum κατέσπασας?

720. ποεῖν R.V. Med. 8. Ald.

721. ἐμὸς Med. 5. τουτογὶ R.Γ sec. Elmsl. ad Ach. 108. Reisig. Conj. p. xviii. Dind. τοῦτογὶ V. τουτοῖ A.V sec. X. Med. 5. 9. vulg. τουτοὶ C.P.Δ.Θ. τοῦτό γε S. Med. 8. τουτί γε Suidas in πρωκτός. τωδεῖ (pr. του) B.

722. ὦ 'γάθ' A.B.C. με δόξεις] μ' ἔθ' ἕξεις Herwerden Ex. Crit. p. viii. Eandem correctionem ipse multis abhinc annis feceram. Tentabam etiam ὐκ, ὦγάθ', ἔτ' ἐν βουλῇ με δόξεις &c. Sed nil mutandum. Sensus est, *you shan't be thought to have insulted me* &c. δόξεις A.C.R.V. &c. διδάξεις B.

723. ΚΛ. hic (non v. 722) praef. Med. 9. ΑΛ. praef. B.C.Γ in ras. Θ supr. om. A.R.Δ. et (relicto spatio) Med. 8. ἐς R. Med. 8. Kock. Ribb. εἰς A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. vulg. ὡς Mein. Dind. Vels. Cf. 710.

724. 'Αλλ. praef. A. βάδιζε A.R.V. &c. vulg. βαδίζω (supr. ε) B. Verum videtur βαδίζω, idque reposui.

725. ΠΑ. om. R. lineola est in Med. 8. ΑΛ. P. om. A.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. δεῦρ', ὦ δῆμ', ἔξελθε νὴ A.Γ.Δ.Θ. ἔξελθε νὴ Δί' A.B.R. Med. 8. vulg. ἔξελθε. 'Αλ. νὴ Δί' C. Reisk. Elmsl. ad Ach. 475. Dind. Mein. &c.

726. ἀλλ. praef. in A.B.V.Γ. Med. 5. 9. Lineola est in R. Med. 8. ΚΛ.

ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε; ΠΑ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. τιή;
ΠΑ. ὁτιὴ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
ΔΗ. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; ΑΛ. ἀντεραστὴς τουτουὶ,
ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.

om. A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. vulg. add. Dind. (unde?) ὦ Δημίδιον φίλτατον libri et vulg. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον Elmsl. ad Ach. 475. Reisig. Conj. p. xxiii. Dind. Mein. ἔξελθε δῆτα, Δημίδιον ὦ φίλτατον Br. Porson. (ap. Dobr. Add. p. 128). ὦ Δημίδιον, ὦ φίλτατε Cobet. ὦ Δημίδιον. ΠΑΦ. ὦ φίλτατε Cobet. Vels. Infra 1199. ὦ Δημίδιον. Ach. 475. Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον. Nub. 746. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Lys. 872. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον. Pac. 1198. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ'. Soph. Phil. 799. ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον. Eur. Cycl. 266. ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον.

727. Hunc versum hic habent R. Med. 5. 8. Post v. 729 habent A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Correxit Dind. ΚΛ. praefixum in Θ. οἷαπερ (aut οἷάπερ) ὑβρίζομαι A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. οἷαπέρ γ' ὑβρίζομαι B. vulg. οἷά περ ἐφυβρίζομαι Reisig. Conj. p. xv. οἷα περιυβρίζομαι Elmsl. Dind. Bergk. Mein. &c. Cf. Th. 535. τοιαῦτα περιυβρίζειν (περὶ ὑβρ. R.).

728. οὐκ ἄπιτ'; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας; Elmsl. ad Ach. 321. 475. ἀπὸ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. ἐκ R. Med. 8. ἐκτὸς Bo. Vels.

729. τίνες pro τὴν Med. 8. τήν τ' εἰρεσιώνην μὴ κατασπαράξετε; Herw. Ex. Crit. p. viii. Malim μηδ' εἰρεσιώνην μου κατασπαράξετε;

730. ὦ C.P.R.V. Med. 8. ὡ (sic) B. ὁ A.Δ.Θ. Παφλαγὼν (sup. γὸν) Med. 8. 731. τιὴ A.B.Θ. τίή R.V. τίη Med. 8. τηί P.

732. δῆμε A.Θ. ἐραστής τ' C.P.R.V. τ' om. A.Γ.Δ.Θ. Med. 8. supr. in B.

734. ποεῖν Γ pr. Δ.Θ corr. ποιεῖν A.B.R.S.V.Θ pr. σου A.C.R. &c. σοῦ B.V. 735. καὶ supr. in B. om. Med. 8.

736. τε A.Δ. 738. προσδέχῃ S.

739. λυχνοπώλαισι R.Θ. Dind. λυχνοπώλησι (aut -ῃσι) A.B.C.S.V. Γ.Δ.Θ sec. X. vulg. νευροράφαις R.

740. βυρσοπώλαισιν R. Med. 8. Dind. &c. βυρσοπώλησιν (aut ῃ) A.B.C.S. V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. βυρσοπώλαισιν δίδως] βυρσοπώλαις ἐπιδίδως Cobet. Mein. Cf. ad Soph. Phil. 972. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς | οἷς εἰκὸς &c.

ΠΑ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπέ μοι, τί δρῶν;
ΠΑ. ὅ τι; τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
ΠΑ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῇς.
ΑΛ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
ΔΗ. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·

741. ποιῶ A.B.C.P.S.V. ποῶ R.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. εἶπε (sic) V. νυν S.X. vulg. νῦν A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. ναὶ B. μοι νῦν R. Med. 8. μοι Bergk. Kock. Pronomen infercire solet R. Cf. Nub. 87. 345. Eq. 14. 339.

742. ὅτι τῶν vulg. Scrib. ὅ τι; τῶν . . . Idem proposuerat Elmsleius ad Ach. 959. Ita etiam Velsen. probat Mein. ὅτι τῶν στρατηγῶν ἀποδραμόντων (ὑποδραμωντῶν R sec. Inv.) ἐκ Πύλου conj. C. F. Herm. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμόντων ἐκ Πύλου Mein. ὅτι, τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων, ἐκ Πύλου . . . ingeniose Kock. (De re coll. Thuc. IV. 27. καὶ ἐς Νικίαν στρατηγὸν ὄντα ἀπεσήμαινε, ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ, εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοί, πλεύσαντας λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ αὐτός γ' ἄν, εἰ ἦρχε, ποιῆσαι τοῦτο. Quae verba Cleonis sunt ignaviam ducum reprehendentis. Apte sic sibi invicem respondebunt πλεύσας ἐκεῖσε et περιπατῶν, atque τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων et ἕψοντος ἑτέρου &c.) Certe valde expeditur constructio legendo ὑποδραμόντων aut ἀποδραμόντων aut ὑποτρεμόντων. τῶν στρατηγῶν . . . τῶν A.C.P.R.S.V. Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. schol. Dind. τὸν στρατηγὸν . . . τὸν B.Γ corr. supr. sec. m. X. Ald. Vels. τοὺς στρατηγοὺς . . . τοὺς Br. ὑποδραμὼν B.R.S.V. Γ.Δ.Θ. Med. 9. ὑπεκδραμὼν A. (ὑπέκ. s. Vels.) C. P. (-ῶν) Γ. (sup. εκ sec. m.) Med. 5. 8. Ald. τοὺς ἐκ Πύλου Bentleius, coll. 1201. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου (ὑφήρπασας). Nub. 186. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς. Adde Eq. 1167. Idem sentiunt Dind. Reisig. Holden. ἐκ Πύλου A.B.R.S.V. Ald. Vels. ἐν Πύλῳ X. Br. (coll. 55. 76. &c.) prob. Dobr. Verum videtur aut τῶν ἐν Πύλῳ, aut τοὺς ἐκ Πύλου. Cf. 355. κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 744. δὲ om. V. δὲ et γ' om. S.

745. ἑψόντος R. 746. ποήσας Γ.Δ.Θ. ποιήσας A.B.R.S.V.

747. ὦ Δημίδιον, εἶθ' ὁπότερος ingeniose Herw. Ex. Cr. p. viii.

748. ἵνα τοῦτον R. Med. 8. Bekk. Dind. recc. ἵν' ἐκεῖνον A.B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ.X. Br. Illud verum, Cf. 1109.

749. μὴ 'ν B.C. μὴν Med. 8. μῆν R. μὴν Δ. μὴ (sup. ν) A. πυκνὶ X. et Suid. in h. v. Dind. &c. πυκνῆι R. πνυκὶ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Cf. ad 165. Aeschin. I. 81. ἐν τῇ πνυκί (πύκνηι f. πυκνὶ Bekk.).

750. καθιζοίμην libri et vulg. καθεζοίμην Bergk. Pro καθίζεσθαι nescio an ubique reponendum sit καθέζεσθαι, unde futurum καθεδοῦμαι. (V. Ach. 841. Av. 727. Eccl. 617. Ran. 200. 792. 1523. Pl. 382.) Cf. 785. κᾆτα καθίζου μαλακῶς. Vesp. 90. καθίζηται. Th. 1182. καθιζομένη. Dem. p. 553. καθιζόμενος (al. καθεζ.). Futurum tamen καθιζήσομαι est in Plat. Phaedr. 229 A.

ἀλλ ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
ΑΛ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος·
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.
ΧΟ. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ στρ.
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.

751. ἐς R. Med. 8. Dind. Ribb. εἰς A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. ὡς S. Casaub. Bentl. Reisk. Pors. Br. Bekk. Ko. Bergk. Vels. Ita Mein: ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε (*vorwärts*). χρῆν παρειν ες τὴν πύκνα. (Et χρὴ Ribb.) πρόσθε χρὴ R.X. Dind. Bergk. &c. πρόσθεν χρὴ A. πρόσθε χρῆν B.Γ. vulg. Mein. πρόσθ' ἐχρῆν C.P.S.V.Δ.Θ. schol. παρεῖν' B.R. παρεῖναι A.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ. παριέν' Herw. Ex. Cr. p. viii. Si vera sunt quae disputavit Cobetus V. L. p. 33 sq., scribendum erit παριέν'. Aeschin. in Ctes. p. 63, 44. παρῆμεν (παρῇμεν Cobet.) τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Dem. alicubi, παρῆσαν (παρῇσαν Cobet.) . . . ἐπὶ τουτὶ τὸ βῆμα. Quam scripturam confirmant hujusmodi loci, Aesch. in Ctes. p. 67, 16. παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. p. 84, 12. παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Vide comm. ἐς R.S. Med. 8. εἰς A.B.C.P.V. (s. Vels.) Γ.Δ.Θ. 's V. (s. Bekk.) πύκνα R. πνύκα A.B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Hesychius: πύκνα, τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πνύκα.

752. Κλ. praef. in R. 753. ἐστὶ A.R.V.Γ.Θ.

754. κάθηται (καθηται V. s. Vels.) libri et vulg. καθῆται Bekk. Dind. &c. πέτρας] Subsellia saxea Pnycis intellige. Cf. 783. Schol: τῆς πέτρας δὲ τῆς πνυκός. ὀρεινὴ γὰρ ἦν, ὡς ἔοικεν.

755. ἐμποδίζων] Scriptum olim fuisse ἐμβροχίζων conjicit Kock.

756. Χο. praef. A. Nulla persona in C. νῦν δή σε πάντα δεῖ S.V. Dind. Bergk. Fritzch. ad Thesm. 529. νῦν δῆ σε πάντα δὴ R. νῦν δεῖ σε παντά δὴ B.Γ pr. Δ.Θ.X. vulg. et (om. δὴ) C. P. νῦν δή σε πάντα δὴ A. Γ sec. Cf. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ (δῆ R.) σε &c. et ad 798. Recte Dind., quanquam tenendum est saepe δὴ post πᾶς inferri. Cf. Vesp. 526. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἠμετέρου | γυμνασίου δεῖ τι λέγειν καινόν. Eccl. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα . . . ἐγείρειν. Lys. 1108. δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι δεινήν, &c. Ran. 1056. πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Soph. Phil. 587. δεῖ δή. Eur. Hel. 843. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ (δή σε δεῖ?) γυναικεῖόν τι δρᾶν. Hipp. 1008. δεῖ δή σε δεῖξαι . . . El. 71. δεῖ δή με . . . Herod. I. 179. δεῖ δὴ . . . Dem. p. 213. οὐ δὴ δεῖ . . . p. 555. οὐ δὴ δεῖ . . . p. 566. οὐ δὴ δεῖ (al. δεῖ δή) . . . p. 575. οὐ δεῖ δὴ (al. δὴ δεῖ) . . . p. 684. οὐ δὴ δεῖ μνησικακεῖν. p. 798. δεῖ δὴ πάντας . . . p. 914. δεῖ δὴ μαθεῖν . . . p. 791. δεῖ δή σε . . . p. 605. p. 621. Isae. VIII. 5. δεῖ δὴ . . . xi. 7. δεῖ δή σε . . . Isocr. Or. XV. § 211. δεῖ δὴ μηδ' ἡμᾶς προαπειπεῖν &c. Plat. Theaet. 282. δεῖ δή, ὡς ἔοικεν, &c. Phil. 11. Menex. 239. Polit. 300. Pol. 300 A. et E.

757. λῆμμα S. φρονεῖν καὶ λόχους Suid. s. v. νῦν.

758. ἀνήρ libri. ἁνὴρ Dind. &c.

759. πόρους εὐμηχάνους πορίζειν libri et vulg. πόρους εὐμήχανος πορίζειν

πρὸς ταῦθ᾽ ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐπὶ τὸν ἄνδρα·
ἀλλὰ φυλάττου καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι πρότερον σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.
ΠΑ. *τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,*

Bentl. Br. Bergk. Mein. Dind. Vels. Recte proculdubio. Εὐμήχανος quidem primum in εὐμηχάνους propter vicinum πόρους, deinde sensus eliciendi causa πορίζειν in πορίζων mutatum. Vulgata scriptura tolerari nequit. Cf. Eccl. 236. χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή. Ran. 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ᾽ ἀμήχανον. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους (ubi v. Blomf.). Eur. Iph. T. 1032. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας. Iph. A. 356. τίνα δὲ πόρον εὕρω πόθεν; Soph. Ant. 359. παντοπόρος (Schol: εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων). Aristarch. ap. Stob. LXI. p. 387. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον. Aeschyli versum comparavit scholiasta.

760. ἕξει C.R.S.V. (et lemma schol.) Br. ἔσει X. Ald. ἕξει A.V sec. Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἕξεις B. ῥεύσει conj. Bentl. Magis placeret πνεύσει aut πνευσεῖ. (Cf. Ran. 1221. τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ. Dem. p. 787.) Sed fortasse nil mutandum. Cf. 430. Scholiasta per ἐπεξελεύσῃ explicat. Est enim secunda persona praesentis ἕξειμι, quod sensu futuro usurpari solet. ἐς A.B.C.R.V. &c. vulg. ἐπὶ probabiliter Cobet. Mein. Dind. Vels. Idem ipse conjeceram.

761. προσκεῖσθαί σοι B.P.S.Γ.X. vulg. Bergk. Mein. προκεῖσθαί σοι A.C.V. Δ.Θ. Med. 8. προσικέσθαι σου R. Suid. in δελφίς. προϊκέσθαι σου Dind. Fort. καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαι ὁμοῦ, πρότερον σὺ . . . Prima corruptela προσκεῖσθαί σου, secunda . . . σοι. Cf. 245. ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. Vesp. 142. σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Eur. Iph. T. 325. προσκείμενοι | ἔβαλλον αὐτούς. Thuc. IV. 127. οἱ δὲ βάρβαροι ἰδόντες πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο. 125. ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις. Cf. ad Ran. 1176. Quod si verum est προσικέσθαι σου, cf. Aesch. Cho. 1033. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται (ἐφ. ?). Isocr. p. 64 B. τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; p. 80 B. οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Xen. An. I. 8. 19. πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι (ἐφ. ?) ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι καὶ φεύγουσι. πρότερον C.R. Suid. Dind. Vels. πρότερος A.B.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Bergk. Mein. Recte fortasse. Cf. 1110. 1164. Sed quum praecedat πρὶν, verum videtur πρότερον. σὺ om. R.

762. παραβάλλου R.X. παρὰ βάλλου V. παραβαλοῦ A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Suid. in δελφίς. παραβάλου A. (s. Vels.) Γ sec. περιβάλλου S. (ut vid.) παράβαλε Γ. γρ. Med. 8.

763. τῇ δεσποίνῃ μὲν Ἀθηναίῃ Bentl. Ἀθηναίᾳ S.V. Pors. ad Xen. Anab. VII. 527, 6. Dind. &c. Ἀθηναίῃ A.B.R.X. vulg. Kock. prob. Mein. Cf. ad Nub. 989. Τριτογενείας (Τριτογενείης R.V. ubi idem metrum est) et 614. Pac. 271. ὦ πότνια δέσποιν᾽ Ἀθηναία. Av. 828. Ἀθηναίαν. 1653. τὴν Ἀθηναίαν. Eur. Suppl. 1183. Ἀθηναίας. Plat. Euthyd. 302 D. Ἀθηναίη φρατρία. Xen. An. VII. 3. 39. σύνθημα δ᾽ εἶπον Ἀθηναίαν. Theocr. V. 23. Ἀθαναίαν. Herod. I. 19. Ἀθηναίης. VII. 99. ἀναγκαίης. Theocr. II. 165. σελαναία. Eur. Ph. 181. σελαναία. Forma epica et Ionica est Ἀθηναίη, ut σεληναίη, &c.

εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχὼ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀμφιβεβηκὼς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.
ΑΛ. κἄγωγ᾽, ὦ Δῆμ᾽, εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
ΠΑ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μὲν, ἡνίκ᾽ ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ᾽ ἀπέδειξα

764. μὲν om. A.Γ pr. Δ.Θ. τὸν X. τῶν A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. τὸν Δῆμον τονδὶ πάντων hic et in v. 832 conj. Vels. Sed cf. 831. Thesm. 306.

765. κύνναν R.S.V.X. Med. 8. κύναν A.C.P.Γ.Δ.Θ. κίνναν B. κατὰ Κύνναν schol. Vesp. 1027. Σαλαβακχὼ schol. ad Pac. 754. et Suid. in Κύννα. Dind. &c. Σαλαβάκχωι R. Σαλαβάκχαν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. Σαλαβάκχην schol. Vesp. 1027. Cf. Thesm. 825. Σαλαβακχοῦς.

766. ὥσπερ νυνί] Fort. ὥσπερ ἐκεῖνοι.

767. ἀντιβεβηκὼς R.Γ pr. Reisk. Dind. Mein. &c. ἀντιβεβληκὼς A.B.C.P.S. V corr. Δ.Θ.X. vulg. ἀντιβεβλημένος Γ corr. (del. etiam μόνος). ἀμφιβεβηκὼς verissime Dawes. p. 204, coll. Hom. Il. α΄. 37. κλῦθί μευ ἀργυρότοξ᾽, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας. Od. ι΄. 198. ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει. Callim. Hymn. Del. 27. Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν. Hom. Od. υ΄. 14. ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα. Infra 1038. ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται, | ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς. Adde Aesch. Sept. 181. ἰὼ φίλοι δαίμονες λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν. Hom. Il. ε΄. 299. ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιθώς. Il. ε΄. 22. Scholiastarum explicationes sunt πρὸς βίαν ἀγωνιζόμενος, ἀνθιστάμενος τοῖς ἀδικεῖν σε προαιρουμένοις. "Sc. τοῖς ἐχθροῖς σου. Soph. El. 575. βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις | ἔθυσεν αὐτήν. Eur. Iph. A. 1016. ἢν δ᾽ ἀντιβαίνῃ. Herod. VI. 73. οὐκ ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν." KOCK.

768. κατατμηθείην R. schol. (ut vid.) Dind. διατμηθείην A.B.C.R.S.V.Γ.Δ. Θ.X. vulg. Cf. ad 496.

769. κατατμηθεὶς ἑψοίμην ἐν περικομματίοις] Qu. κατατμηθεὶς | περικομμάτι᾽ εἶθ᾽ (aut περικόμματ᾽, ἔπειθ᾽) ἑψηθείην. Convenit magis imprecationi aoristus, ut ἀπολοίμην, διαπρισθείην, κατατμηθείην, κατακνησθείην. Cf. supra 372. περικόμματ᾽ ἔκ σου σκευάσω. Metag. Athen. 269 F. ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασιν. Athenion Athen. 661 B. περικομματίῳ . . . γλυκεῖ. Alex. Mein. III. 442.

770. τούτοις S.

771. κατακνησθείην] Etymolog. Gudian. p. 330, 51. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν, ἐπὶ ταύτης κατακείεσθέ τε αὐτῷ τὸ μετὰ τυρόν. παραιτητέον δὲ τοὺς γράφοντας κατακνησθείην. Grammaticum κατακναισθείην legisse suspicatur Dind. Cf. ad Pac. 251. διακναισθήσεται. ἐν μυττωτῷ] An ἐς μυττωτόν?

772. ἐς A.B.C.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. εἰς V.

774. ἡνίκ᾽ ἐβούλευον, σοὶ . . . distinguunt Kock. Mein. Vels. Ipse malim ἡνίκ᾽ ἐβούλευον, χρήματά σοι . . . *feci ut in aerario tibi quam maximae pecuniae essent.*

ἐν τῷ κοινῷ τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενὸς, εἴ σοὶ χαριοίμην.
ΑΛ. τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·

775. *μεταιτῶν*] Qu. *καθείργων* (794). Sed cf. Vesp. 972.

776. *εἴ σοι* R.V. *χαριοίμην* R. Dind. *χαριζοίμην* A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. *χαρισοίμην* barbare Scal. Bentl. Br. *χαρισαίμην* Porson. Sic *γνωρίσοιμι* pro *γνωρίοιμι* libri Soph. Oed. R. 538. Confer *βαδιοίμην* Pl. 90. Xen. An. I. 4. 7. *Ξενίαν καὶ Πασίωνα ᾤκτειρον εἰ ἁλώσοιντο.* Thucyd. III. 49. *μεγάλα ὑποσχομένων εἰ φθάσαιεν* (corr. *φθάσοιεν*).

777. *τουτό* (aut *τοῦτο*) *σε* libri et vulg. *ταὐτό σε* Vels.

779. *τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω*] Qu. *τοῦτό σε* (vel *τοῦτ' αὖ*) *πρώτιστα διδάξω*, vel *εὔνους ὅδε, τοῦτό σε πρῶτα διδάξω.*

780. *τοῦθ'* C. *αὔθ'* B. *αὖθ'* A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. *αὐθ'* Med. 8. *ὁτιή σου* B.C. *ὁτιὴ σοῦ* A.Δ.Θ.

781. *ὃς* B.C.R.V. &c. *ὡς* A.Δ.Θ. *χώρης* B. *ἐν Μαραθῶνι* libri. *Μαραθῶνι* Bentl. Br. "Similem mendam eluimus supra v. 610. Promiscue dicitur *ἐν Μαραθῶνι* et *Μαραθῶνι*. Exemplis prolatis ad Lys. 1299. adde Thesm. 806. *πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι.* Et Critiae versum ap. Athen. p. 28 C. *ἣ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.*" BR. Ach. 696. *ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι.* Simonid. Fr. 93. *Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι* &c. Thuc. I. 73. *φαμὲν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεῦσαι.* Plat. Menex. 240. *οἱ Μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν.* ibid. *μαθηταὶ τῶν Μαραθῶνι γενόμενοι.* 241. *τοῖς Μαραθῶνι.* ibid. *οἱ μὲν γὰρ Μαραθῶνι* &c. ibid. *τῶν τε Μαραθῶνι μαχεσαμένων.* ibid. *τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων.* Dem. de Cor. 208. *μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας.* Aesch. c. Ctes. 259. *τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς.* Id. II. 174. *ἐμαχέσασθε ἐν Μαντινείᾳ.* Lycurg. § 106. *οἱ . . . ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι* &c. § 110. *ἐν Θερμοπύλαις παραταξάμενοι.* Isocr. p. 166. *τοῖς ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους νικήσασι.* Plura vide infra ad 1334.

782. *ἐγγλωττοτυπεῖν* B.P. (*ἐγλ.*) R. (*ἐνγλ.*) S.V. (*ἐγγλωτ.*) X. *εὐγλωττοποιεῖν* A. (s. Vels.) Δ.Θ. *ἐγγλωττοποιεῖν* A. et (s. *τυπεῖν*) Γ.

783. Qu. *ἐπὶ πέτραις* (v. *πέτρας*) *οὐ φροντίζει ὁρῶν* . . . *ταῖς πέτραις* libri et Suid. in v. *Σαλαμῖνος.* *ταῖσι πέτραις* Br. Dind. Mein. *τῆς πέτρας* Bentl. (coll. 754). *τῆσδε πέτρας* (vel *ταῖσδε πέτραις*) Lenting. hoc Velsen. Brunckii correctio necessaria non est. Productio prioris in *πέτραις* excusationem habet in metro anapaestico. Cf. ad Nub. 320. Si quid mutandum, malim cum Bentleio *τῆς πέτρας.* Cf. 754. *ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας.* 956. *λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.* Av. 836. *οἰκεῖν ἐπὶ*

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
ΔΗ. ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίων τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
ΠΑ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες.
ΠΑ. καὶ μήν, εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς φιδάκναισι

πετρῶν. 742. ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου. Pl. 382. ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον. Soph. Oed. C. 19. οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου. Plat. p. 328 C. καθῆστο δὲ ἐστεφανωμένος ἐπί τινος προσκεφαλαίου τε καὶ δίφρου. Xen. Hell. 4, 1, 30. ῥαπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν &c. Lucian. de dom. 24. ἐπὶ πέτρας καθήμενος. Plut. Lucull. 24. ἐπ' αὐτῆς (τῆς πέτρας) ἔστη. Nihil obstat Thesm. 886. σῆμ' ἐφ' ᾧ καθήμεθα, ubi ἐφ' ᾧ valet *ad quod, prope quod.* Contra scripturam ἐπὶ ταῖς πέτραις confirmant illa v. 313. κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν . . . θυννοσκοπῶν. Pac. 1236. ἐπὶ δεκάμνῳ . . . καθήμενος. Pl. 185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον. Hes. Scut. 214. ἐπ' ἀκταῖς (ἀκτᾶς?) | ἧστο ἀνὴρ ἁλιεύς. Qu. ἐν ταῖς πέτραις . . . Aratus ap. Macrob. V. 20. αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτρῃσι κάθηται &c. φροντίζει B.R.V. φροντίζεις A.C.V sec. Γ.Δ.Θ. Med. 8. σε om. S. οὕτως] Fort. ἀθρῶν. Cf. ad Av. 591.

784. Numerosius, opinor, foret ἐγώ σοι ῥαψάμενος οὐχ ὥσπερ.

785. τριβῇς (aut τριβῆς) A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Suid. τρίβῃς R. (qu.) Br. tacite. Vide schol. καθίζου] Suspiceris reponendum καθέζου. Sed praeferendum hic videtur καθίζου, i. e. κάθιζε σεαυτὸν, *seat yourself.*

786. ἔκγονος B.C.X. Ald. ἔγγονος A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Discrepantia solennis. Dem. p. 356. Φιλίππῳ καὶ τοῖς ἐγγόνοις (al. ἐκγ.). Eodem errore Plat. Polit. 288 D. legebatur ἔγγονον pro ἔκγονον. Cf. Dinarch. I. 64. ἐδέθη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς. Nisi hic valet ἔγγονος *cognatus.* τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων vulg. μῶν ἔγγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίων τις ἐκείνων Ribb. in Add. Idem suadet Vels., coll. schol. Vere, opinor. Idem ipse conjeceram, ut et τοῦ γ' Ἁρμοδίου τις ἐκείνου. τις (aut τίς) A.R.V.Θ. τινὸς B.C.P.

787. τοῦτ' αὐτό γέ τοι τοὔργον ἀληθῶς Reisig. Conj. p. 150. τοῦτό γέ τοί σου ἀληθῶς τοὔργον Kock. τοῦτό γε τοὐστὶν τοὔργον ἀληθῶς conj. Bergk. ὡς τοῦτ' ἐστιν τοὔργον . . . Bentl. Qu. τοῦτό γέ σού 'στιν τοὔργον . . . Vel τοῦτό γέ τοι δὴ τοὔργον . . . (Nub. 372). δὲ, Med. 9. γε om. V. (s. Bekk.). τοι add. R. et schol. Pors. Praef. Hec. p. 54. Bekk. Dind. Ko. Mein. Vels. om A.B.C. P.S.V.Γ.Δ.Θ.Π.Χ. Med. 5. 8. 9. vulg. τοῦτό γε τοι lemma schol. Cf. 1054. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν &c. Nub. 372. Ran. 1047. σ' ἀληθῶς αὐτουργον (sic) R. τοὔργον A.B.P. τοῦργον Γ.Δ. Med. 5. 8. Ald. τοὐργον Θ. τ' οὖργον V.

788. μικρῶν R. σμικρῶν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.

789. δελεάσμασι συνεῖλες R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. δελεάσμασι (om. εἷλες) P.

790. ἀμείνων R. Med. 8. 791. παραδόσθαι S.

792. Qu. ὅς γ' αὐτὸν ὁρῶν οἰκοῦντ', vel ὅστις γ' οἰκοῦντ' (vel ὅστις ἐνοικοῦντ'

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις, Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
ΠΑ. *ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν*
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἡλιάσασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
ΑΛ. *οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον*

αὐτὸν ὁρῶν ἐν φιδάκναισι. Cf. 1328. *ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.* Av. 1107. Nub. 95. In vulgata displicet pronominis *τοῦτον* collocatio, quod in priori clausula poni debebat. Adde quod otiosus videtur articulus ante *φιδάκναισι.* Parum probabilis est correctio Elmsleii ad Ach. 142. *καὶ πῶς τοῦτον σὺ φιλεῖς, ὃς ὁρῶν οἰκοῦντα μὲν ἐν πιθάκναισι,* ut *μὲν* respondeat particulae *δὲ* v. 794. Placeret magis: *καὶ πῶς τοῦτον σὺ φιλεῖς, ὃς ὁρῶν μὲν ἐνοικοῦντ' ἐν φιδάκναισι.* Causa turbarum fuisse videtur particulae *μὲν* omissio propter simile vicinum *ἐν-.* *τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ'* A.B. (*οἰκοῦντ'* s. *ὁρῶν*) C.S.V. &c. *ὁρῶν οἰκοῦντα τοῦτον* R. Med. 8. *οἰκοῦντα τοῦτον* Suid. in *γυπαρίοις.* *ἐν ταῖς πιθάκναισι* A.R.Θ. *ἐν ταῖσι πιθάκναισι* C.S.V.Γ. Ald. *ἐν ταῖσι πιθάκναισιν* X. *ἐν ταῖσιν πιθάκναισιν* B. *ἐν ταῖς πιθάκναις* schol. *ἐν πιθάκναις* (*πυδάκναις* cod. Ox. *πιδάκναις* cod. Leid.) Suid. in *γυπαρίοις.* *ἐν ταῖς πιθάκναισι* Bentl. Dawes. Bergk. Mein. Dind. *ἐν ταῖς φιδάκναισι* Br. Vels. Cf. Schol: *οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.* Moeris: *φιδάκνη, Ἀττικῶς· πιθάκνη, Ἑλληνικῶς.* Ubi consulendus Piersonus. Phot. p. 429, 14. *πιθάκνη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσιν.* Cf. ad Pl. 546. Dem. p. 871. *τῶν πιθακνῶν* (libri). Poll. X. 74. Similiter *κιθὼν* et *χιτὼν, σπόγγος* et *σφόγγος,* &c.

793. *γυπαρίοις*] *γυργαθίοις* vel *καλυβαρίοις* (coll. Thuc.) tentabat Bentl. Vulgatam agnoscunt Schol. Hesych. Suid.

795. *τε* A.

796. *ῥαθαπυγίζων*] *ῥοθοπυγίζων* schol. et Suidas. Vulgatam tuentur Hesychius et Eustath. p. 861, 16. 1818, 57. Confer Homericum *ῥαθάμιγξ.* *αἳ 's τὰς σπονδὰς* dubitanter Reisk. Cf. ad Ach. 652.

797. *ἄρξει* B. *πάντων ἄρξηι* R. *μονολογίοισιν* S.

798. *δεῖ* B.R.S.V. &c. *δὴ* A.C pr. P.Δ.Θ.X. Cf. ad 756. *πεντώβολον* libri et vulg. *πεντωβόλου* Kust. Dobr. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. Cobet. Simile vitium librorum in Pac. 254. Lys. 574. Vulgatam tuetur Brunckius, *ἡλιάσασθαι* exponens *ἡλιαζόμενον λαβεῖν,* collatis Homericis *κάμνεσθαι* *laborando acquirere* et *ληΐζεσθαι* *praedando acquirere.* V. Hom. Il. σ'. 341. 28. Nub. 863. *ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικὸν* (quasi dixisset *ἡλιασάμην*). Sed genitivus postulari omnino videtur, ut in Phrynichi versu plane simili ap. schol. ad Vesp. 299. *τριώβολον ὅσον ὑπερηλιάζομαι,* quem sic fere cum Hermanno corrigo *τριώβολόν γ', ὅσονπερ ἡλιάζομαι.* *ἡλιάσαι* S.

799. *θρέψω θ' ἐγὼ* A.Γ.Δ.Θ. *θρέψὠγω* Med. 8. *θρέψ' ἐγὼ* Γ.Δ.Θ.

801. *ἵνα γ'* B.C.R.V. &c. *ἵν'* A.Δ.Θ. *μᾶλλον* A.B.S.V.X. *μόνον* R.Γ. *γρ.* a sec. Med. 8.

σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾶται,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σὲ κεχήνῃ.
ἢν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀνελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ
καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἶθ' ἥξει σοι δριμύς, ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
ΠΑ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ

802. ἁρπάζῃς B.X. Bentl. Br. ἁρπάσῃς (aut -ῃς) A.C.P.S.V.Γ corr. Δ.Θ. Ald. ἁρπάξῃς R. ἄρξῃς Med. 8.

803. τῆς ὁμίχλης καὶ τοῦ πολέμου S. πανουργῇς S. καθορᾷ σου B.C. R.S.V. καθορῶ σου A. καθορᾶται (-τε C. sec. m.) Suid. v. Ὀμίχλη. Recte, ut videtur: saepe enim ὁρᾶσθαι et ἰδέσθαι pro ὁρᾶν et ἰδεῖν usurpantur. Cf. ad Vesp. 183. Dem. de Cor. 14. ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες ἤγετε τὴν εἰρήνην ὅμως. Eur. Suppl. 694. ὑπείδετο. Tentabam etiam καθορᾷ σε (cf. 926), vel καθορᾷ 'τι (ἔτι). In vulgata non habet σου quo referatur, nisi ἃ πανουργεῖς . . . σου pro τὰ πανουργήματά σου dictum putes, quod valde durum foret. Neque genitivum, quod sciam, regit verbum καθορᾶν. Conferri fortasse possunt infra v. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας. Lys. 507. ἠνειχόμεθ' ὑμῶν . . . τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.

804. πρὸς σὲ A.B.C. &c. πρός σε vulg. κεχήνει R.

805. εἰ libri et vulg. ἢν Dobr. Lenting. Recte, opinor. Cf. 578. ἢν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα. Saepe permutantur in libris εἰ et ἤν. Cf. ad 1311. ἀπελθὼν (α in ras. et a sec. m.) Γ. Corrigendum, ni fallor, ἀνελθὼν, *reversus*. Cf. Pac. 587. δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι (i. q. ἀνελθεῖν). εἰρηναίως Δ.Θ. διατρίψῃ A pr. m. B.C.R.S.V. Med. 5. 9. διατρίψει A corr. Γ. (ει in ras. a sec. m.) Med. 8. Br. Hirsch. διατρίψοι A. (s. Vels.)

806. χίδρα libri et vulg. χῖδρα Dind. Cf. ad Pac. 595. ἀναθαρρήσῃ A pr. m. B.C.R.S.V.Δ.Θ. Med. 5. 9. schol. ἀναθαρρήσει A corr. C.P.Γ. (εἰ in ras. a sec. m.) Med. 8. Br. Hirschig. ἀναθαρρήσοι A. (s. Vels.) στεμφύλῳ R.S.X. Med. 5. στεμφύλων A.B.C.V.Δ.Θ. Med. 8. 9. Ald. ἐς Δ.Θ. Dind. εἰς A.B.C.P.R.V. Med. 8. 9. vulg. λόγους Med. 8. ἔλθῃ A. (ni fallor) B.C.R.S.V.X. Med. 9. schol. ἔλθοι A. (s. Vels.) Γ. (οι in ras. a sec. m.) Δ.Θ. Med. 5. 8. Br. ἔλθει Γ. ἐλθὼν Hirschig. Mein. Vels. Probabilis correctio. Ipse tentabam ἥξει (εἰ διατρίψει, ἀναθαρρήσει). "Conjunctivi quomodo defendi possint dixi ad v. 701. Scribi tamen etiam ab Aristophane potuit διατρίψει . . . ἀναθαρρήσει . . . ἔλθῃ." DIND. Cf. S. Luc. Evang. VIII. 17. οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

808. τὴν ψῆφον ἰχνεύων] Latet mendum. Qu. ψῆφον ⏑ ⏑ – –.

809. γινώσκων A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. σαυτοῦ A.B.R.V.X. Bentl. Br. σεαυτοῦ P.S.Δ.Θ. Ald. 810. δεινὰ R. Med. 8.

811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον] πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Halbertsma. Sed cf. ad Pl. 334.

νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;
ΑΛ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.
ΠΑ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ; ΔΗ. παῦ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

812. περί] Qu. πάνυ, ut τὴν πόλιν pendeat ab participio πεποιηκότα. Constructionem duriorem, ut vulgo legitur, notavit Kock.

814. ἐποίησε A.B pr. C.P.V. Med. 8. μεστήν] ·μεγάλην Herw. Ex. Crit. p. viii., coll. v. 817.

816. γρ. πολλοὺς sup. καινοὺς in Med. 8. παρέθηκεν B.Γ sec. παρέθηκε A.C.P.R.Γ.Δ. Med. 8.

817. ἐξήτησας B. ἀποφανῆναι S.

820. ταῦτα R. Idem μ' om.

821. παῦ' οὑτοσὶ libri. παῦ' ὦ οὗτος (coll. Vesp. 1355.) vel παῦ' οὑτωσὶ (ita Kust. Lenting.) vel denique παῦε (παῦ?) παῦ' οὗτος (coll. 919. Vesp. 37.) Bentl. ὦ παῦ' οὗτος Kock. παῦ' ὦ οὗτος vel παῦ' οὗτος, καὶ μή μοι Porson. ap. Dobr. Add. p. 128. Illud suadet Mein. παῦ' οὗτος, καὶ μή μοι Dobraeus. παῦ παῦ' οὗτος Elmsl. in *Class. Journ.* VIII. 218, coll. Phot. p. 403, 4. Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως. "Cui addendus Aelius Dionysius ap. Eust. p. 1408, 26. τὸ δῶ — καὶ ἦλ — καὶ ἄλλα ὅμοια, καὶ ὡς τὸ παῦσαι παῦ ἔλεγον μονοσυλλάβως κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. Qui minus accurate pro παῦσαι dictum accipiunt, quum παῦε potius sit. Similem apocopen imperativi ἄλευ pro ἄλευε Aeschylo restitui Prom. 568. εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ δᾶ, ubi librorum varietates sunt ἄλευ' ὦ δᾶ, ἄλευ ἃ δᾶ, ἀλευάδα." DIND. νῦν παῦ', οὗτος Vels. Elmsleium secuti sunt Dind. Bergk. Mein. Hanov. Exerc. p. 120. Similiter δίαιν δίαινε pro δίαινε δίαινε reponendum suspicatur Dind. in Aesch. Pers. 1038. Conferri possunt νὴ Δὶ (νηδὶ), ὦ μέλε (pro ὦ μέλεε), ἄμ (pro ἅμα), et Homerica δῶ et κρῖ. V. Dind. Praef. Poet. Scen. p. vi. Παῦε παῦε legitur 919. Pac. 326. 648. Vesp. 37. 1194. Av. 1504. Ran. 269. 580. Ipse tentabam παῦ', ὦ οὗτος. Nisi malis ὦ παῦ' οὗτος (ut ὦ χαῖρε καλλίνικε &c.), καὶ μὴ ... Ubi non offendere debet hiatus, neque productio posterioris in φιλῶ, propter personae mutationem. Tentabam etiam παῦ', οὗτος· μὴ 's τοῦτον ... Vel παῦ', οὗτος, καὶ μή μοι ... Cf. Vesp. 652. παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε. μὴ om. S.V. σκέρβολε πόνηρα R.Δ.

822. καὶ νῦν B.C.P.R.S.V. om. A.Γ. (supr. sec. m. λείπει καὶ νῦν) Θ. Displicet nonnihil hic καὶ νῦν. ἐλελήθεις libri et Bergk. ἐλελήθης Br.

ΑΛ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν γε χεροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
ΠΑ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
ΑΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω

Dind. Mein. Vels. Cf. ad 1044. Pl. 684. ἐγκρυφιάζων] Qu. ἐγκρυφίας ὤν. Quid sit ἄρτος ἐγκρυφίας notum est. Lucian. D. Mort. XX. 4. σποδοῦ ἀνάπλεως, ὥσπερ ἐγκρυφίας ἄρτος. Sotades com. III. 586. ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. Sic πιτυρίας, &c.

823. Vitii nonnihil contraxit hic locus. Velsen conjicit μιαρώτατος, ὦ Δημάκιον, ὢν (vel μιαρώτατος ὤν, ὦ Δημίδιον). Qu. μιαρὸς δῆτ', vel μιαρός γ' ἔστ', vel μιαρός γ' ὤν, vel μιαρώτατος ὤν, Δημ. Vel μιαρώτατός ἐστ', ὦ Δημίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργά σ' ἔδρασεν (vel δέδρακεν) &c. Diminutivum Δημίδιον legitur 726. 1199. Ceterum post δεδρακὼς majori puncto distinguendum videtur, et legendum ὁπόταν χασμᾷ γὰρ (vel ὁπ. γ. χ.) τοὺς καυλοὺς &c. Nisi praestat δεδρακὼς, | ὁπόταν χασμᾷ· τοὺς γὰρ καυλοὺς &c. ΑΛ. om. R. Med. 8. ὦ (sed punctis not.) μιαρώτατος, ὦ ... B. ὦ] ὢν Geel. in Mnem. II. 416. Mein. Mox δεδράκως (sic) Δ.

824. καλοὺς C pr.

826. καταβροχθίζῃ (sup. ει) Med. 8. καταβροχθίζῃ Porsonus. κἀμφοῖν χεροῖν libri. κἀμφοῖν χειροῖν Bentl. Pors. Br. Dind. &c. κἀμφοῖν γε χεροῖν Lenting. Quod et ipse conjeceram. Χεροῖν legitur Ran. 1348. 1362. Cf. Av. 35. ἀμφοῖν ποδοῖν. Soph. Oed. C. 483. ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν. Diogen. II. 77 B. Ἀμφοῖν χεροῖν: ἐπὶ τῶν ἀφειδεῖ προσκειμένων. Plat. Prot. 314 D. ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν.

827. μυστιλᾶται A.C.R.S.V.Γ. Med. 9. Suid. h. v. Dind. μυστιλλᾶται B. vulg. μιστυλᾶται Med. 5. 8. (s. Vels.) μιστυλλᾶται Med. 8. Sic κηρυβίων pro Κυρηβίων tres libri Athen. 242 D. Similiter fluctuant libri inter μυστίλη et μιστύλη, Μυτιλήνη et Μιτυλήνη, πυτίνη et πιτύνη, τάγηνον et τήγανον, συβίνη et σιβύνη, &c. Cf. ad 1168. Pl. 627.

829. Nulla interpunctio post μυριάδας in P.V. μυριάδας . . . (oratione interrupta) Vels. Idem τρεῖς μνᾶς πόλεως reponendum suspicatur, voce πόλεως sumpta ex schol. ad v. 834 in exitu.

830. πλατυγίζεις] πτερυγίζεις scholiasta Pacis v. 91. ex eoque Suidas in μετεωροκοπεῖς. Πτερυγίζειν legitur Pl. 575. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Hic praestat vulgata: v. schol. Qu. πλαταγίζεις, ab πλατάγη. V. Dion. Cass. p. 256. 99. Eubul. Ath. 519 A. ἢ χῆνα πλατυγίζοντα (πλαταγ. P.V.L.) καὶ κεχηνότα.

831. περὶ] πρὸς R. Sed cf. ad 873.

832. τὸν X. (ni fallor). τῶν A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. Cf. ad 764. ἐπιδείξω] ἀποδείξω conj. Walsh. Qu. ἐνδείξω. Cf. 278.

νὴ τὴν Δήμητρ, ἢ μὴ ζῴην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΧΟ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα, ἀντ.
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τἀν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκε·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

ΠΛ. οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας

833. ἢ μή] εἰ (supr. μὴ) B.

834. δωροδοκήσοντ' R. Μιτυλήνης A.B.C.R.V.X. vulg. Μυτηλήνης S. Μυτιλήνης Dind. &c. "Scribebatur Μιτυλήνης. Quae forma legitur in marmore Pario epoch. 55. (in Boeckhii Corp. Inscr. vol. 2. p. 296, 51.) sed Μυτιλήνη, quod posuit Stephanus Byzantinus, constans est numorum scriptura, cujus vestigia non rara apparent in codicibus Herodoti, Thucydidis, Platonis, aliorum." DIND. "The epigraph is invariably, I believe, Μυτιληναίων, not Μιτυληναίων. Sestini p. 79." (Cramer Asia Min. I. 160.) Cf. Thuc. VIII. 22. 23. Μυτιλήνη (ita libri). Herod. I. 160. ἐς Μυτιλήνην (Μιτυλήνην plerique libri). II. 178. Dem. p. 196. Μιτυληναίων (Μυτιλ. alii). p. 1019. ἐκ Μιτυλήνης (Μυτιλ. S. 2). p. 1223. ἐκ Μιτυλήνης (Μυτιλήνης F.S.Q.). p. 1446. Μιτυληναίων (al. Μυτιλ.). Voss. ad Melam II. 7. Cf. Ran. 775. λυγισμῶν (λιγυσμῶν A.). Contra ὑλισπᾶται pro ἰλυσπᾶται ap. Apostol. XVII. 75.

835. τετταράκοντα B.C.R.S.V.Γ corr. τεσσαράκοντα A.Γ.Δ.Θ.

836. ἀνθρώποις B.R.X. ἀνθρώποισι A.C.P.S.V.Γ.Θ. Med. 8. μέγιστον] μεστὸν B.

837. ἐποίσει Kock.

838. ἔσῃ S. καθέξεις B.C.R.S.V.X. et γρ. Γ.Θ. καθέξῃ (-η A.) A.Γ.Δ.Θ. Qu. ποθ' (vel τάδ') ἕξεις, vel κρατήσεις.

839. ξυμμάχων B.C.S.V. συμμάχων A.R.Γ.Δ.

840. ᾗ C. ᾗ V. ᾗ A.B.Θ. ᾗ R. Med. 8.

841. ἄνδρα A.Δ.Θ. δέδωκεν B.C.R. δέδωκε A.P.V.Δ.Θ. Med. 8.

843. πω A.V.Γ sec. Θ sec. πῃ (supr. ω) B. ποι A.C pr. P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ταύτῃ C.B.P.V.Γ.Θ. ταῦτα A pr. ταυτὶ R.

844. γὰρ ἔστ' R.V.Δ.Θ. γάρ ἐστ' Ald.

845. ἅπαξ ἅπαντας R.

846. τῶν] τι τῶν A pr. S.V.Δ. Med. 8. τῶν ἀσπίδων . . . τι λοιπόν] Cf. Soph. Phil. 131. τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων. 24. τἀπίλοιπα τῶν λόγων. Fort. ἕως ἂν ᾖ τις ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου 'τι λοιπή.

847. ἀσπίσιν B.R.V. ἀσπίσι A.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

848. σ' ἐχρῆν A.B.C.S.V.X. σε χρῆν A. (s. Vels.) R.

ταύτας ἐὰν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἵν', ἢν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'γγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός·
ὥστ', εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
ΔΗ. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρέ,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
ΠΑ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον', ὅστις εἷς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

849. αὐτοῖσι τοῖς B.R.X. Med. 8. αὐτοῖς A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.

850. ἔστι libri. ἐστὶ Dind. Mein. Kock. Vels. τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ'] τοῦτο μηχάνημ', ὦ Δῆμ' malit Reisig. C. 120.

851. μὴ 'γγένηται (μηγγ.) R. μὴ 'κγένηται A.B.S.V.Δ corr. X. Med. 5. 8. 9. vulg. μὴ ἐκγένηται Δ. Recte R. 'Εγγενέσθαί τί τινι valet *licere alicui aliquid*, ἐκγενέσθαι *contingere*, ut in Pac. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ. Sic ἐγγόνους pro ἐκγόνους A.R.V. in v. 786. Cf. Ran. 690. ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε &c. Cf. etiam ad Vesp. 1530. Pac. 346. Lys. 634. Qu. μὴ τοῦτό σοὐγγένηται (σοι ἐγγ.).

852. στίφος A.P.V pr. Γ.Θ. Med. 8. ἔστι Γ. ἐστὶ R.V. Med. 8.

853. δὲ om. S. περιοικοῦσι suspectum. περιογκοῦσι Geel. in Mnem. II. 416. περικυκλοῦσι conj. Bergk. περιβομβοῦσι conj. Mein. περιπολοῦσι conj. Kock. Qu. περιέχουσι. μελιττοπῶλαι B.

856. κατασπάσαντες R.Γ. Med. 8. Suid. in βριμήσαιο. Dind. Mein. Kock. Velsen. Ribbeck. καθαρπάσαντες A.B.C.P.S.V.Γ sec. X. Med. 5. 8 corr. 9. vulg. Vera videtur vulgata. Cf. Eur. Andr. 1122. παραστάδος | κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας. 813. ξίφη καθαρπάζουσιν. Suppl. 698. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα. Dem. p. 212. ἁρπάσαντας ... τὰ ὅπλα. Xen. Anab. VI. 1. 8. ἁρπάσας τὰ ὅπλα. Contra Diodor. Sic. IV. 10. κατέσπασεν ἐκ τῶν ναῶν τὰς προσηλωμένας πανοπλίας. Diog. L. V. 5. 8. κατασπάσαντες αὐτοῦ τὰς εἰκόνας.

857. εἰσβολὰς A.B.C.R.S.V.X. ἐσβολὰς Γ. Dind. &c. ἂν καταλάβοιεν] κατ' ἂν λάβοιεν conj. Lenting, ne in quinta sede dactylus sit, coll. Lys. 262. κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας, | κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν. Ran. 1047. κατ' οὖν ἔβαλεν.

858. πόνηρε A.B.C.R.V. &c. πονηρὲ ed. Br.

861. εὑρήσειν A.B.R.S.V.X. εὑρήσεις P. εὑρεῖν Δ.Θ. Unde εὑρεῖν ἂν reponendum suspiceris. Sic Plato Conv. 219 D. οἴῳ οὐκ ἂν ᾤμην ποτὲ ἐντυχεῖν.

862. ξυνωμότας A.R.S.V. συνωμότας B.C.P.Γ.Δ.Θ. Ald.

863. ξυνιστάμενον A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Br. συνιστάμενον B.C. Ald.

ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῳὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗ. οὐ δῆτα μὰ τὸν 'Απόλλω.
ΑΛ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
ΔΗ. κρίνω σ' ὅσων ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
ΠΑ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν σ' ὅσων πέπονθας, ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὸν Γρύττον ἐξαλείψας;

864. ὅπερ] ὥσπερ Athenaeus 7. p. 299 D. (sed ὅπερ paullo post), Etym. M. p. 312, 50. ed. Ald. Eust. p. 1240, 2. Zonaras Lex. Vol. I. p. 601. ὅπερ . . . πεπόνθασι schol. ad Nub. 555. πεπόνθασ' Etym. M. l. l. DIND.

865. ὅταν] "Fort. οἵ γ', ἂν" BENTL. Non male, modo ἢν legas.

867. αἱροῦσι A.S.X. Med. 8. Athen. p. 299. Etym. M. l. l. Kust. Br. αἵρουσι Γ. αἴρουσι B.C.P.Δ.Θ. Ald. αἵρουσιν R.V. "Cogitabam aliquando αἱροῦσι, sed saepe αἴρειν pro eodem usurpatur." REISK. αἴρουσι forsan defendi posse putat Lenting. "Quis scit, inquit, an αἴρειν piscatorum verbum fuerit, sc. τὸ δίκτυον vel τὸ λίνον? Schol. quidem reddit ἀγρεύειν. *Educere* Plaut. Truc. 1, 1, 18." Verum haud dubie est αἱροῦσι *capiunt*.

869. τούτῳ κάττυμα S.Γ. τοῦτο κάττυμα A.Δ.Θ. Junt. a. 1515. τούτων (del. ν et corr. ι) κάττυμα C. τωδεῖ γε κάττυμα B. τουτωΐ γε κάττυμα X. Ald. κάττυμα τούτωι R. τουτῳὶ κάττυμα Bentl. Pors. Br. &c.

870. ἐμβάσιν B.V pr. ἐμβάσι A.C.V corr. Δ. Med. 8. ἐμβᾶσιν R. ἔμβασι Θ.

872. ἐμβάδων A.B.C.P.R.S.V. Med. 8. vulg. Ribb. ἐμβάδοιν (unde?) Dind. Mein. Kock. Vels. Plurale ἐμβάδας est v. 875. Vide comm.

873. σ' om. R. ὅσον A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. ὅσον (supr. ω) γ' B. ὅσον γ' X. vulg. ὅλον Med. 8. ὅσων γ' Bentl. Dobr. ὅσων Bekk. Dind. Cobet. Mein. &c. Recte γ' deleri jubet Fr. Thiersch. p. 716. Nihil enim habere ὅσων quare cum vi aliqua pronunciari debeat. ἐγὼἶδα C. ἄνδρ' R. Bekk. Dobr. Add. Dind. Mein. &c. (Cf. 1208.) ὄντ' A.B.C.S.V.X. vulg. Qu. εἶν'. 874. δακτύλοισιν A.B.V. &c. δακτύλοισι C.

875. οὖν om. A.C.P.Δ. non B.R.V. Cf. Nub. 791. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι. Qu. οὐ δεινὰ δῆτ' ἔστ' ἐμβάδας &c. Cf. 878. δύνασαι S.

876. μνείαν ἔχειν vulg. Malim μνείαν σ' ἔχειν vel potius μνείαν ἔχειν σ'. Postulatur enim pronomen. Cf. 878.

877. βινουμένους A.C corr. P corr. R.V.Γ sec. Δ.Θ. Med. 5. 9. Suid. in βινεῖν et Γρύττος. Br. Dind. κινουμένους B.C.P.S.Γ.Δ corr. Θ corr. X. Ald.

ΑΛ. *οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν*
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τονδὶ δ᾽ ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον
οὐπώποτ᾽ ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ᾽ ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
ΔΗ. *τοιουτονὶ Θεμιστοκλέης οὐπώποτ᾽ ἐπενόησε·*
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν᾽, ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ᾽ ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
ΠΑ. *οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.*
ΑΛ. *οὔκ, ἀλλ᾽ ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ᾽, ὅταν χεσείῃ,*

Restituenda semper forma *βινεῖν*. De literis *β* et *κ* confusis v. Bast. Comm. Pal. p. 708. 816. 906. Dobr. Adv. II. 275. 285. 333. *γρύττον* A.C.R.S.V. *γρύπτον* B. (supr. *ττ*) X. *γρυπὸν* conj. Bergk. prob. Mein. "Scholiastæ quum dubitant sitne *γρύττον* idem quod *γρῦ* sive *τὸ τυχὸν*, ut Cleo omnem protervitatem cum pulvisculo ab se abolitam glorietur, an homo, cui Cleo *δημαγωγῶν θάνατον ἐπέθηκε τὴν ζημίαν*, impurus et cinaedus, certi nihil sibi de eo compertum fuisse produnt. Posterius affirmat Suidas in *Γρύττος*, nomen ab aliis addens scribi *Γρύπος* (*Γρῦπος*), ceterum ipse in *βινεῖν* *Γρῖπον* scribit in loco Aristophanis." L. DIND. An *Γρύλλον*? Quod nomen legitur in Xenophontis Vitae scriptore et Lucian. Macr. 21. *Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου*. Nomen *Γρυλλίων* habet Axionicus Athen. p. 244 F. Vel *Γρῦτον*. Vel *Γρῖνον* (aut *Γρῖννον*), quod nomen legitur Herod. IV. 150.

878. *δῆτα* add. B.X. vulg. om. A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. *ταῦτα δῆτα* Med. 8. *ταῦτ᾽, ὦ μιαρὲ* conj. Vels. Latet fortasse menda. Bergkii conjecturas memorare supersedeo. *ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν*] Malim *δεινόν ἐστι ταῦτα πρ.*, vel *πρωκτοτηρεῖν δεινόν ἐστι ταῦτα*. Connectenda *ταῦτα πρωκτοτηρεῖν in hunc modum podices observare.* *δεινὸν ἐστὶ* (sic) P.R.V.Γ.

879. *βινουμένους* A.P corr. S.V.Γ sec. Δ.Θ. (*γρ. κ*) Med. 8. *κινουμένους* B.C. (supr. *β*) R.Γ.X. Med. 8 corr. Ald. *κοὐκ ἔσθ᾽*] Malim fere *οὐκ ἔσθ᾽*. Cf. ad Ach. 116. *ἐκείνως* B.

880. *γένοιντο* R. Bekk. Dind. &c. *γένωνται* A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. (sup. *οιντο*) 9. vulg. Revocanda, ni fallor, vulgata. Cf. 893. et ad 1393. *ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς* (*λάβοις* Br.). et ad 897. 1182.

881. *τονδὶ* A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Dind. *τοῦτον* B.X. vulg. *τουτονὶ* C. *δ᾽ ὁρῶν*] *διορῶν* A.Δ. *τηλικοῦτον* X. (ni fallor) edd. Bas. 1532. et Zanetti. Bentl. Br. &c. *τηλικουτονὶ* A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Ald.

884. *Θεμιστοκλῆς* vulg. Malim *Θεμιστοκλέης*. Sic *Περικλέης* (non *-κλῆς*) ubique apud nostrum, ut et *Σοφοκλέης*, &c. Excusatur anapaestus in quarto loco tetrametri Iambici propter nomen proprium. Sic *Ἡρακλέους* in eadem sede Nub. 1050. *Πηνελόπην* Thesm. 530. *Νιόβην* Ran. 912. *οὐπώποτ᾽* B.R.S.V. *οὐδέποτ᾽* A.C. *ἐπενόησεν* B.R.V. vulg. *ἐπενόησε* A.C.P.V sec. Δ.Θ. Med. 8.

885. *ἔμοιγε* (*γρ. ὅμως γε* m. sec.) Γ.

887. *παρελαύνεις* A. et *γρ.* in schol. 888. *χέζῃ* A.Δ.Θ. pr.

τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
ΠΑ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πονήρ'. ΔΗ. ἰαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;
ΑΛ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
τὸν σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗ. οἶδα μέντοι.
ΑΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
ΔΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.

889. τοῖσιν τρόποις R.(?) Br. τοῖσι τρόποις A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Ald. βλαυτίοισι A.B.X. βαλαντίοις S. βαλαντίοισι R. βαλλαντίοισι V. Eadem varietas ap. Suid. in βλαυτίοις. χρῶμαι A.B.R.X. χρώμενος S.V.

890. ὑπερβαλεῖ A.B.C.R.S.V.Δ.Θ. Dawes. Br. ὑπερβαλεῖς X. Ald. ὑπερβαλῇ Γ. Cf. ad 409.

891. πόνηρε. Δη. αἶβοῖ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. vulg. πόνηρ'. Δη. αἰβοῖ (αἰβοί pr.) R. πονήρ'. Δη. ἰαιβοῖ Dind. Mein. &c. πόνῳ πόνηρε (αἰβοῖ extra versum posito, ut in Av. 1342, et coll. Vesp. 466. Lys. 350. Hesych.) Bentl. πόνῳ πονηρέ. ΔΗ. αἰβοῖ· οὐκ ἐς κόρακας . . . conj. Mein. Recte, opinor.

892. ὄζων vulg. Dind. Mein. ὄζον Lenting. (Qui: "Mireris Populum, qui nunc demum byrsam pessime olentem Cleonem odoretur, quicum jamdiu colloquitur.") ὄζει Kock. Vels.

893. τοῦτ' libri. τοῦτό γ' Bentl. Pors. Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 87. et Mus. Crit. V. 35. Reisig. Conj. p. 94. Dind. Mein. τοῦτο δ' Vels. τι pro σε Med. 8. περιήμπεσχεν R. Ko. Ribb. Vels. περιήμπισχεν A.B.C.P.S.V.Γ. Med. 5. 8. 9. Dind. περιήπισχεν Δ.Θ. περιήμπισχ' X. Ald. Mein. περιήμπεσχ' conj. Mein. ed. Ribb. Postulatur aoristus περιήμπεσχεν, quod habet R. Cf. Lys. 1156. τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπέσχον (ἤμπισχον vulg.) πάλιν. Eccl. 540. ἔπειθ', ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπεσχόμην (ἠμπισχ. vulg.). ἵν' A.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. ἵνα σ' R.Γ sec. X. Med. 8. Ald. Mein. Ribb. γ' ἵνα σ' B. ἀποπνίξῃ] Fort. ἀποπνίξαι. Cf. ad 897.

894. ἐπεβούλευε S. Med. 8. καλὸν A.C pr.

895. τὸν diserte A. Bentl. τοῦ B.C.R.S.V. vulg. Recipiendum τὸν, quod et ipse etiam conjeceram. Cf. 1085. Post γενόμενον colon fortasse ponendum.

896. ἔσπευδ' A.B.P.S.V. (ευ in ras.) Γ.Δ.Θ.X. vulg. Dind. Ribb. ἔσπευσεν R. Med. 8. ἔσπευσ' Kock. Bergk. Mein. Vels.

897. ἐσθίοιτ' B.C.S.V.X. Med. 8 pr. ἐσθίητ' A.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8 corr. Cf. ad 880. 893. Optativum hic requiri ostendit quod mox sequitur ἀποκτείνειαν. ἡλιαίᾳ A. ἠλιαίᾳ B.C.V pr. ηλιαίαι R.

898. ἀποκτείνειαν] Qu. ἀποκτεινείαθ', quod cum praecedenti ἐσθίοιτ' congruet.

899. νὴ τὸν Ποσειδῶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ἀνὴρ Κοπρεαῖος εἶπε (om. καὶ) Bentl. Legendum suspiceris: νὴ τὸν Ποσειδῶ πρὸς ἐμὲ τοῦτό γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος. τοῦτ' A.R.Γ.Δ.Θ. τοῦτό γ' C.P.S.V.Γ sec. τουτί γ' B.X. τότ' Geel. εἶπ' A.C.R.S.V. εἶπεν B.Δ. Med. 8. ἀνήρ τις Θ. κόπριος

ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;
ΔΗ. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
ΠΑ. οἴοισί μ', ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
ΑΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
ΠΑ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις· ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν,
ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.
ΠΑ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου 'κλέγων νέον ποιήσω.
ΑΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.

A.B.C.S.V.Γ.Θ.X. Med. 8. Suid. in v. vulg. κοπρεῖος R. κοπρίως Δ. κόπρειος Br. Dind. Κόπρειος Boeckh. Bergk. Mein. Vels. Recte. Κόπρειος adjectivum gentile est a Κόπρος ductum, qui Hippothontidis tribus pagus fuit, ut ostendit Boeckhius in Corp. Inscr. I. 216. 903. Cf. Suid: Ἀνὴρ κόπριος. ὡς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον &c. ΚΟΠΡΕΙΟΙΣ legitur in Marm. Elg. Tit VIII. 39. Cf. Boeckh. Inscr. 145, 172.

900. 'γένεσθε V sec. γένεσθε B.C.P.R.Θ corr. Med. 8. γίνεσθε A.Δ.Θ.

901. Demo tribuunt A.R.V. ἀλλαντοπώλῃ Ald. ἦν γε R. Br. ἦν γε καὶ A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. ἦν καὶ B. Ald. ἦν γὰρ Vels. Post h. v. hujusmodi aliquid excidisse suspicatur Velsen, ΑΛΛ. μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οὑτοσί τις πυρρίας κάκιστος (πυρρίας ex schol. ad 991). πυρράνδρου B.C.P.R.V. πυράνδρου A.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

902. πανοῦργε R.Γ.Θ. γρ. Med. 8. Bekk. Dind. &c. πόνηρε A.B.C.P.S.V. Γ. γρ. Δ.Θ. vulg. πονηρὲ Br. &c. βωμολοχεύμασι A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. et (supr. ν) B.

903. ἐκέλευσε libri et vulg. Reponendum forsan ἐκέλευε. Frequens haec discrepantia lectionis. ἀλαζονείᾳ (aut -εία) A.B.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. Ribb. ἀλαζονείας R. Unde ἀλαζονείαις Dind. Bergk. Mein. Ko. Vels. Cf. 290. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις (ἀλαζονείας libri). Certe plurale ἀλαζονείαις melius responderet praecedenti βωμολοχεύμασιν. Cf. Aeschin. III. 101. ἀφελὼν τὸν κόμπον . . . καὶ τὴν ἀλαζονείαν (al. τὰς ἀλαζονείας). III. 238.

904. οὐχὶ A.C.R.Γ sec. Bekk. Dind. &c. οὐ P.S.Γ.Δ.Θ. οὔ με B.V.X. vulg.

905. μισθοῦ om. B. τρύβλιον B.R.S. Ald. Bergk. Dind. Mein. Ko. Ribb. τρίβλιον P. τρυβλίον A. Med. 8. Br. Praestat, opinor, τρύβλιον: non enim est diminutivum.

906. γε R.S.V.Γ.Θ corr. sec. Bekk. τε A.B.C.P.Γ.Δ.X. vulg. Cf. 1105. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε . . . et ad Ach. 79. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε (leg. γε) καὶ καταπύγονας.

907. ἀντικνημίοις A.R.V. &c. ἀντικνημίοισι C. ἀντικνημίοισιν B.P. Ald.

908. γε add. B.R. Med. 8. om. A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. σου 'κλέγων Ald. Br. σοὐκλέγων (sic) B. Dind. Mein. &c. σου ἐκλέγων A.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. σου ἐκλέγω Δ. ἐγὼ δέ σου τὰς πολιὰς ἐκλ. S. Praestat σου 'κλέγων, nam σοὐκλέγων valeret σοι ἐκλέγων. Cf. Fr. 360. νέον B.R.V. &c. νέον σε A.Δ.Θ. σε supr. in C. Aegre certe desideratur pronomen.

909. τὠφθαλμίω H. Steph. ὀφθαλμίω (τὠφθ. ?) conj. Bentl. τὠφθαλμίδια Elmsl. Anapaestus in sexta sede, ut in Th. 568.

ΠΑ. ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
ΑΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν. ΠΑ. ἐμοῦ μὲν οὖν.
ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ,] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
ΑΛ. ἁνὴρ παφλάζει. παῦε παῦ'
ὑπερζέων. ὑφελκτέον
τῶν δαλίων, ἀπαρυστέον

910. ἀπομυξάμενος B.R.Γ.X. ἀπομαξάμενος A.P.S.V.Γ supr. Δ.Θ. Med. 8. ἀπομιξάμενος C.P. δῆμ' ἐμοῦ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Ald. Br. δῆμέ μου R. Med. 8. Bekk. Dind. Mein.

911. Alterum ἐμοῦ μὲν οὖν om. S.V. Cleoni tribuunt A.B. (in quo supr. κλ.) R. Dind. Mein. &c. Spatium personae relictum est in C. Vulgo haec isiciario continuantur.

912. ΚΛ. praef. C.P.V. ΑΛ. Θ. om. A.B.R.Γ. Med. 8.

912-3. τριηραρχεῖν ἀναλίσκοντα τῶν σαυτοῦ παλαιὰν vulg. Dind. Kock. τριηραρχεῖν παλαιὰν Cobet. Mein. Vels. Ribb.

914. ἔχοντ' B.C.R.V. ἔχοντα Δ.Θ. ἔχοντά τ' A.

915. ἐφέξεις] Qu. ἀνήσεις.

916. οὐδὲν S.V.Γ pr. Med. 8.

917. διαμηχανησόμεθ' A.Δ.Θ. Qu. καὶ μηχανήσομαί γ'. Sed v. Comm.

918. ἂν ἱστίον] τὸν ἱστὸν ἂν Kock.

919. ΧΟ. vulg. Dind. ΑΛ. praef. Bergk. Ko. Ribb. Recte, opinor. Qu. ΧΟ. ἁνὴρ παφλάζει. ΑΛ. παῦε &c. Aut ΧΟ. ἁνὴρ παφλάζει· παῦε παῦ' ὑπερζέονθ'. ΑΛ. ὑφελκτέον &c. Cf. ad 922. ἁνήρ] ἀνὴρ libri. παῦε παῦ' B.S. παῦε παῦε A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. παφλάζει· παῦε παῦ' ὑπερζέων Ald. Bekk. Kock. Bergk. (Cf. Pac. 326. παῦε παῦ' ὀρχούμενος. Ran. 269. ὦ παῦε παῦε.) παφλάζει, παῦε παῦ', ὑπερζέων Lenting. Dind. Mein. Ribb. Vels. (Cf. schol: τὸ δὲ ἑξῆς, ἀνὴρ παφλάζει ὑπερζέων.) παφλάζει· παῦε παῦ' ὑπερζέονθ' (sc. αὐτὸν) Br. Pors. Non male. Sed verum videtur παῦε παῦ' ὑπερζέων (ad Cleonem dictum). Cf. Pac. 326. παῦε πᾶν' ὀρχούμενος.

920. ΑΛΛ. ante ὑφελκτέον addit Vels. ὑφελκτέον A.C.R.S.V. ὑφελκτέον δὲ B.Γ.Θ.X. Ald. et Suid. in ὑφελκτέον. ὑφελκτέον τι Br.

921. τῶν δάιδων (i. e. δᾳδων) B corr. R.V.Γ. Med. 8. τῶν δᾳδῶν A. (τῶν δᾳδίων s. Vels.) τῶν δάδων C.P.S.Δ.Θ. Med. 5. 9. τῶν ξύλων B. (supr. δᾴδων) X. Ald. Med. 8. Suid. Junt. 1. (Utramque scripturam novit schol., in plerisque exemplaribus inveniri τῶν δάδων admonens.) τῶν δᾳδίων vel τῶν δαλίων Bentl. (coll. Suid. in v. Δάλιον. et Pac. 959.) τῶν δᾳδίων Pors. Mein. Kock. τῶν δαλίων Dind. Ribb. Vels. Vera videtur Bentleii emendatio altera τῶν δαλίων (v. schol. ad Pac. 959). Non displiceret quidem altera scriptura τῶν ξύλων (v. Lys. 291. 307. 313), sed glossema sapit ξύλων (cf. schol.), quanquam

τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
ΠΑ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
ΑΛ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δὲν, εὔχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον, σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν, ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθών· ἔπει-
τα, πρὶν φαγεῖν σ', ἀνὴρ μεθή-

Brunckio contra ξύλων per δᾳδῶν videntur explicuisse librarii. Sed aptius huic loco est δαλίων quam ξύλων: hoc enim est *lignum* tantum, illud *lignum accensum et torridum.* Cf. ad Pac. 959. ἀπαρυστέον τε] ἀπαρυστέον τι Kock.

923. δώσεις ἐμοὶ καλὴν] Malim καλὴν ἐμοὶ δώσεις.

924. ἰπούμενος B.C.R.V. ἰπτούμενος A. εἰσφοραῖς B.C.R.S.V.Γ. (supr. συμ) Eust. p. 16. συμφοραῖς A. Poll. 7, 41. Etym. M. p. 473, 30. Zonar. II. 1118. 1785. Suid. in ἰπούμενος. schol. Aesch. Prom. 365. ἐσφοραῖς Dind. &c.

925. εἰς libri. ἐς Dind.

926. ἐγγραφῇς B.R.V. &c. γραφῇς A.Δ.Θ pr. ἐγγραφῶ C pr. P.

928. εὔχομαι] Malim εὔξομαι. ταδὶ A.B.C.S.V. (in ras.) X. τὰδὶ P. τάδε R. Med. 8.

929. τήγανον supr. in Δ.Θ. Quae Ionica est forma.

930. σῖζον Δ.Θ.

933. κατεργάσῃ] An διεργάσῃ, i. q. διαπράξῃς? Pl. 378. ἐγώ τοι τοῦτ' . . . ἐθέλω διαπρᾶξαι &c. Sed cf. Eccl. 247. ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.

935. ἐμπλήμενος A.B.C.R.S.V.Θ. γρ. X. ἐμπλησάμενος Δ.Θ.

936. ἐλθεῖν A.B.C.P.R.Γ pr. Δ.Θ.X. Med. 8. ἐλθὼν S.V.Γ sec. Dind. Ko. Mein. Vels. Ribb. Cobet. V. L. p. 316. Recte. Cf. Nub. 1384. κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι (φράσας?). Hom. Il. XVI. 861. φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι. Verum videtur ἐλθών. Schol: προλάβοις ἔτι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθών. Cf. e. g. Pl. 685. μὴ φθάσειέ με | ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθών. Eccl. 596. ἔφθης μ' ὑποκρούσας. Eurip. Orest. 1220. πρὶν ξύμμαχός τις . . . ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ. 934. οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες. Alc. 665. φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις. Exempla plura congerere supervacaneum foret. Nunquam, credo, post verbum φθάνειν sequitur infinitivus, semper participium, saltem apud Atticos scriptores.

937. φαγεῖν vulg. φαγεῖν (sup. σὲ sec.) Γ. Dedi φαγεῖν σ'. ἀνὴρ libri

κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἅμ' ἀποπνιγείης.

ΧΟ. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

ΔΗ. κἀμοὶ δοκεῖ, καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
σὺ δ', ὦ Παφλαγών, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΠΑ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

ΔΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὑτοσὶ
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;

et vulg. ἀνὴρ recte Lenting. Eum enim Milesium dici, quem sui cives miserint, Cleonem talento corrupturum, ut sibi patrocinaretur.

940. ἀποπνιγείης libri et vulg. ἐπαποπνιγείης Elmsl. in Ed. Rev. XIX. 91. Dind. ἐναποπνιγείης Bergk. Kock. (coll. Lucian. M. Peregr. 24. χρὴ ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. Adde Iambl. ap. Phot. p. 244. ἐναποπνίγεται τῷ ποταμῷ). ἅμ' ἀποπνιγείης Mein., coll. Eccl. 85. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα | ξαίνουσα; "Etenim dum quis edit, non sane post esum, suffocari dici potest." Quod receperunt Vels. Ribb. Recte, opinor. Vix produci posset secunda in ἀποπνιγείης (cf. ad Nub. 320). Cf. 701. κᾆτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ. Lys. 615. ἐπαποδυώμεθ'. Ran. 1089. ἐπαφαυάνθην. Cf. etiam ad Av. 780.

941. γε add. A.C. supr. in B. "εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα] Oratio soluta, qua Aristophanes aliquoties usus est in formulis solemnibus legibusve recitandis. V. Ach. 241. Av. 865 sq. 1661 sq. Th. 295. Saepius hoc factum esse ab Eupolide annotavit schol. De jurejurando per tres deos v. ad Nub. 1234." DIND. "Fuit fort. tetrameter anapaesticus, ut γε sit delendum, et fine exciderint tres syllabae." BERGK. δήμητραν Med. 8.

943. κἀμοὶ B.C.R.Γ. γρ. sec. καί μοι A.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. κἀμοὶ δοκεῖ καὶ τἄλλα γ' εἶναι vulg. κἀμοὶ δοκεῖ· καὶ τἄλλα γ' ἐστὶ malit Mein. ed. Velsen. "Ad haec si praecedentia compares, orationem non bene junctam senties." (Mein.) Recte, opinor. καταφανοῦς A. περιφανῶς malit Mein.

944. που Γ. 945. πολλοῖς B.C.R.S.V. πολίταις A.

946. ὦ B.C.R.V. ὁ A.Δ.Θ.

952. οὑμὸς Θ. ὁυμὸς A.B.C.P.V.Γ. οὐμὸς R.Δ. Med. 8. γοῦν (supr. γὰρ) C. γοῦν V. γ' οὖν R. ἕτερον] Qu. ἑτέρου. Cf. 958. Idem nunc video proposuisse Reiskium.

953. ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ.] ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ; (sic, et interrogative) Lenting. p. 18. Quod ipse etiam aliquando praeferendum suspicatus sum, hoc sensu, *But do I not see? but am I blind?* Cf. Aeschyl. Ag. 276. Ch. 220. 774.

ΔΗ. *δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.*
ΑΛ. *οὐ τοῦτ' ἔπεστιν.* ΔΗ. *οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;*
ΑΛ. *λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.*
ΔΗ. *αἰβοῖ τάλας.* ΑΛ. *τί ἔστιν;* ΔΗ. *ἀπόφερ' ἐκποδών.*
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.
ΠΑ. *μὴ δῆτά πώ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,*
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
ΑΛ. *καὶ τῶν ἐμῶν νυν.* ΠΑ. *ἀλλ', ἐὰν τούτῳ πίθῃ,*
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. *κἤν γε τουτῳί,*
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
ΠΑ. *ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ*
χώρας ἁπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
ΑΛ. *οὑμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἁλουργίδα*
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος

Suppl. 913. Soph. El. 879. Phil. 414. Eurip. Alc. 58. 816. Hipp. 858. 932. Heracl. 425. Ph. 1704. Hel. 490. Ion 755. Bacch. 922. Herc. 1128. Iph. T. 1170. Iph. A. 847. Inc. Rhes. 36. Particulae *ἀλλ' ἤ* *nisi* valent, ut supra 780. V. comm. *ἀλλ' ἦ οὐ* A.B.R.S.V. Med. 5. 9. *ἀλλ' ἦ* X. *ἀλλ' οὐ* Med. 8. *ἀλλ' ἤ οὐ καθορῶ;* Lenting. p. 18. Cf. ad Th. 97. *ἴδω* B.C.R.V. *εἴδω* A. 954-5. *θρῖον* R corr. *θρίον* A.B.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

955. *οὐ τοῦτό γ' ἐστίν. Δη. οὐ τὸ . . .* A.P.V.Γ corr. Δ.Θ. *οὐ τοῦτό γ' ἐστίν, οὔ. τὸ θρίον. Δη. ἀλλὰ τί;* B. et (*οὐ* pro *οὔ*) C. *οὐ τοῦτό γ' ἐστίν* etiam S.X. et sic vulg. *οὐ τοῦτ' ἔνεστιν* Dind. recc. Cf. Av. 974. *ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα* (sc. *ἐν τῷ βιβλίῳ*); 980. 989. Legendum, ni fallor, *οὐ τοῦτ' ἔπεστιν* (sc. *ἐπὶ τῳ δακτυλίῳ*). Vel *οὐ τοῦτό γ' ἔπεστιν.* Cf. Soph. Trach. 614. *καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς | σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται.* et ad Pl. 1207.

957. *τί εστιν* R. *τί ἐστὶν* V. *τί ἐστιν* A.P.Θ. Med. 8.

960. *μὴ δῆτά πώ γ', ὦ . . .*] Qu. *μὴ δῆτά πω, μή, δέσποτ'.* Sed cf. 1100. *μήπω γ', ἱκετεύω σ'.* Soph. Phil. 1409. *μήπω γε, πρὶν ἂν* (*μήπω πρίν γ' ἂν?*) *τῶν ἡμετέρων | ἀΐῃς μύθων.* Aesch. Prom. 652. *μήπω γε.* Cf. ad Nub. 267.

962. *νῦν* A.B.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. om. S. Fort. *σύ γ'.* Ita Reisig. Conj. p. 204: *καὶ τῶν ἐμῶν. Κλ. ἀλλ' ἤν γε πείθῃ* [malim *ἢν πίθῃ γε*] *τουτωΐ.* De locatione particulae *νυν* cf. 971. Eccl. 192. *μηδ' ἐθίζου νυν* (*νῦν* libri) *λέγειν.* *πίθῃ* R.S.X. Med. 8 corr. *πιθῇ* B.C.V.Γ. *γρ.* Med. 8. Ald. *πείθῃ* A.Δ.Θ. *πύθῃ* Γ.

963. *κἂν* vulg. Scribo *κἤν.* *τουτῳί* A.C.R.S.V. *τωδεῖ* B.

963-4. *δῆ* pro *δεῖ* R. 964. *τῶν μυρρίνου* A. An *τῆς μυρρίνης?*

967. *ὁὑμοὶ* S.V. *οἱμοὶ* R. Med. 8. *οἱ 'μοὶ* A.B.C.P.Θ. *δέ γ' αὖ* B.R.V. *δ' αὖ* A.C.P.Δ.Θ.

968. *κατάπαστος* legisse videtur schol. *στεφάνην*] *στέφανον* Mein. "Qua forma quum plus quam triginta locis usus sit Aristophanes, vix credibile est eum semel femininum adhibuisse; neque alium scriptorem Atticum *στεφάνην* dicere memini pro *στέφανος*, quae ita differunt, ut *στεφάνη* de

χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΔΗ. πάνυ γε. καὶ σύ νυν φέρε.
ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδοὺ, νὴ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.
ΧΟ. ἥδιστον φάος ἡμέρας στρ.
ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-
σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις,

muliebri ornatu, masculinum de quovis serto dicatur. Serioris aetatis scriptores haec passim confundunt."

969. διώξεις (διώξῃς Δ.) libri et vulg. διώξει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. &c. Διώξω est Xen. Anab. 1, 4, 8. διώξεις Cyr. 6, 3, 13. sed διώξῃ 1, 3, 14. διωξόμεθα 4, 1, 19. Σμικύθην B.C.R.S.V.X. μικύθην A. Σμικίθην Eust. p. 1754, 64. (cf. 1185, 20.) Σμηκίθην Suid. in v. καὶ κύριον] καὶ Πυρρίαν conj. Reisk. κἀγύρριον conj. Dind.

970. ΔΗ. B.R.V.Γ.Θ. Med. 8. a sec. in ras. ΚΛ. A.P. Ald. ΧΟ. Eng. Vels. Kock. Ribb. Cleoni fortasse haec tribuenda; nam οὑτοσὶ est, ni fallor, Δῆμος. Idem suadet Bergk. αὐτοὺς ἰὼν B. (supr. εἰσ) R.X. Med. 8. αὐτοὺς εἰσιὼν A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Reponendum suspicor αὔτ' εἰσιὼν (sc. τὰ λόγια). Cf. 997. 999. Non infrequens est hujusmodi vocum permutatio. Cf. ad 1110. Eccl. 925.

971. ΑΛ. πάνυ γε. καὶ σὺ νῦν φέρε A.S.V. ΚΛ. πάνυ γε. καὶ σὺ δὴ φέρε B.Γ.Θ. Junt. 1. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗ. καὶ σὺ φέρε C. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗ. καὶ σὺ δὴ φέρε P. Ald. Ante πάνυ et καὶ lineola est in Med. 8, duo puncta in R. Omnia πάνυ . . . φέρε isiciario tribuit Lenting, coll. Ach. 342. Vesp. 456 sq. Ejusdem sententiae est Bergk. Fortasse recte. Demo dant Enger. Kock. Ribb. Vels. σὺ νῦν A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Mein. σὺ δὴ B.X. vulg. σὺ C.P. σύ νυν Br. Dind. Bergk. Kock. &c. Cf. 962. et ad 1183.

972. ΚΛ. ἰδού. ΑΛ. ἰδοὺ νὴ τὸν A. ΑΛ. ἰδού. ΚΛ. ἰδοὺ νὴ τὸν R.S.V. Med. 5. ΑΛ. ἰδού. ΚΛ. ἰδού.—νὴ τὸν (sic) B. ΚΛ. ἰδοὺ ἰδού. ΑΛ. νὴ τὸν C. ΚΛ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. νὴ τὸν Ald. ἰδού. νὴ τὸν Med. 8. 9. (om. pers.) "Ante νὴ rasura deletae sunt tres fere litterae in Γ." VELS. Post Δί' punctum, ni fallor, est in R.S.V. ΠΑ. ἰοὺ ἰού. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει conj. Mein. ΠΑ. ἰδού γ' ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει conj. idem, de ἰδού γ' ἰδοὺ coll. Nub. 818. ("Isiciarius, qui jam supra se paratum esse dixerat, illa loqui non potuit, ἰδοὺ νὴ τὸν Δί' &c.") ΚΛ. ἴω; ΑΛ. ἴω; ΔΗ. νὴ τὸν Δί', οὐδὲν κωλύει conj. Bergk. Qu. ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. (Saepe enim in codicibus permutantur νὴ et μά.) Vel ΠΑ. ἰδοὺ, ἰδού· μὰ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. Vel ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. ΠΑ. μὰ τὸν Δί' . . . Vel denique ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΠΑ. καὶ ΑΛ. οὐδὲν κωλύει. Cf. 1161. ΔΗ. ἄπιτον. ΠΑ. καὶ ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. Locus certe emendatricem manum requirit. Ceterum excusationem habet hiatus in ἰδοὺ ex eo quod in arsin cadit, et quod mutatio personarum fit.

974. τοῖσι A.B. &c. τοῖς R. τοῖσιν V. Qu. τοῖς τε. παροῦσι vulg. παροῦσιν V. παροῦσι πᾶσιν Dobr. Dind. Corrigas etiam non male ἥδιστον φάος ἡμέρας | τοῦτο τοῖσι παροῦσιν ἔσ- | ται. Sed altera praestat emendatio: nam facile confundi poterant παροῦσι et πᾶσιν. Cf. ad prox. v.

975. καὶ τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν A.B.R.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. καὶ τοῖσι

ἦν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων
ὡς, εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοῖδυξ οὐδὲ τορύνη.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- ἀντ.
μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἳ ξυνεφοίτων
τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·

ἀφικνουμένοισι C. καὶ τοῖσιν ἀφικνουμένοις S. schol. καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις Dobr. Dind. καὶ τοῖσιν εἰσαφικνουμένοις Cobet. Mein. Vels. (Quod non probandum.) καὶ τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις Bentl. et Herm. de Metr. p. 232. καὶ δεῦρο τοῖς ἀφικνουμένοις Porson. τοῖσιν ἔνθ' (?) ἀφικνουμένοις Hanov. Exerc. p. 142. παροῦσι καὶ τοῖς ἀποῦσιν, ἱκνουμένως ἦν Bergk. καὶ τοῖς ἀφιξομένοις, κακῶς . . . conj. Vels. Cf. ad 974. Reponendum forsan τοῖσίν τ' ἀφικνουμένοις.

976. ἀπόλληται A.Γ. 978. ἀργαλεωτέρων Med. 8.

979. τῶν δικῶν] Latet fortasse in his vocibus participium aliquod eodem sensu quo βαδίζων, περιπατῶν.

980. ἀντιλεγόντων ὡς] Plut. 593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν &c.

981. γένοιθ' libri et Suidas in δοῖδυξ (γέθ' C.*V.) Ald. Br. Bekk. 'γένεθ' Scal. Dind. &c. γένεθ' Both. Cf. ad Pac. 1210.

983. ἤστην] ἤστην ἐν τῇ πόλει A.Γ.Δ.Θ. δύο A.B pr.(?) Med. 8. Suid. in δοῖδυξ. Bentl. Br. δύω B.C.P.R.S.V.X. Med. 8 corr. Ald. δύο σκεύη A.Γ.Δ.Θ.

984. δοῖδυξ C.P.S.V.Δ.Θ. Suid. Dind. Mein. &c. δοίδυξ A.B.R.Γ. Med. 8. vulg. 988. συνεφ. S.

989. μόνην C. μόνον A.B. (supr. η) Δ.Θ. ἂν ἁρμόττεσθαι B. Ald. Bergk. Mein. ἐναρμόττεσθαι X. Dind. Kock. ἁρμόττεσθαι A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. et Suid. in Δωριστί. μὲν (?) ἁρμόττεσθαι Bernhardy. Ribb. Vels. Verum est ἂν ἁρμόττεσθαι. Dicebant enim λύραν ἁρμόττεσθαι, non item ἐναρμόττεσθαι, opinor. V. comm.

991. μαθεῖν A.B.C.R.S.V.X. et haud dubie reliqui libri. vulg. Dind. Mein. Ko. Vels. &c. λαβεῖν Suid. in Δωριστί. prob. Pors. Opusc. p. 251. Recte fortasse. Librarii oculus aberrasse videatur ad μαθεῖν v. 995. Confunduntur μαθεῖν et λαβεῖν Soph. Tr. 675. Cf. Ran. 251. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω (i. e. μανθάνω).

κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἢν μὴ Δωροδοκιστί.

ΠΑ. ἰδού, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛ. οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΔΗ. ταυτὶ τί ἐστι; ΠΑ. λόγια. ΔΗ. πάντ'; ΠΑ. ἐθαύμασας;
καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοὖστι κιβωτὸς πλέα.
ΑΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
ΠΑ. οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ΔΗ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΠΑ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.

Plat. Theaet. 175. *οὐδέ γ' ἁρμονίαν λόγων λαβόντος.* Eryx. 398. *ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην λαβεῖν.* ibid. *ἥντινα λαβὼν (ἐπιστήμην)* &c. Alc. I. 106. *ἔμαθες γὰρ δὴ σύ γε κατὰ μνήμην τὴν ἐμὴν γράμματα καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίειν· οὐ γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἤθελες μαθεῖν.* Isocr. p. 147. *τὰ γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.*

992. *κᾆτα τόν*] *κᾆτὸν* B. Qu. *κᾆτ' ἂν τὸν* . . .

996. *ἢν μή*] *ἢ 'ν μὴ* V. (*ν* in ras.) Fort. *ἀλλ' ἤ, πλὴν ἤ*, vel *εἰ μή* (1106). *δωροδοκιστὶ* R.V. Suid. in *Δωριστί.* prob. Bentl. *δωροδοκηστὶ* A.B.C. P.S.V sec. Θ sec. Γ.X. Med. 8. 9. Suid. in *Τὴν Δωριστί.* Ald. Br. Ko. Mein. Vels. Ribb. Dind. *δωροδοκητὶ* R.Δ.Θ. (supr. *στ*) Med. 5. Bergk. Praeferendum videtur *δωροδοκιστὶ*, ut propius accedens ad *Δωριστὶ* et similia. Ex aliis duabus formis *δωροδοκηστὶ* et *δωροδοκητὶ* longe haec praeferenda, illa nihili est.

997. *ἅπαντας ἐκφέρω* B.C.R.V. &c. *ἅπαντά σ' ἐκφέρω* A. *ἅπαντας φέρω* S. Unde *ἅπαντά πω φέρω* legendum suspicor.

998. *οἴμ'* A.B.C.S.V. *οἴμοι* R. Fortasse recte. Cf. ad Ach. 590.

999. *πάντ'* B. *πάντα* A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1000. *δία* A. *ἔτι γε μοὐστὶ* S. *ἔτι γέ μουστι* R. *ἔτι γέ μοὖστι* V.Θ. *ἔτι γε μοὖστι* Med. 8. *ἔτι γέ μ' οὐστὶ* A. *ἔτι γ' ἐμοῦ 'στὶ* B.C.P.Δ. *ἔτι γ' ἐμοὖσι* X. Cf. ad Ran. 1180.

1001. Qu. *ἐμοὶ δ' ὑπερῷά γ' ἐν ξυνοικίᾳ δύο.* *δύο* B pr.(?) Δ corr. Θ corr. X. Med. 5 corr. *δύω* A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Ald.

1002. *γάρ*] *γ' ἄρ'* Θ. Unde *δ' ἄρ'* legendum suspiceris. Sed nil mutandum. Cf. Nub. 218. *φέρε, τίς γὰρ . . .;* 191. Soph. Phil. 433. *φέρ' εἰπὲ . . . ποῦ γὰρ* &c.

1003. *ὁύμοὶ* A.B.C.P.S.V sec. Γ.X. *οὐμοὶ* R.Δ.Θ. Med. 8. *ουμοὶ* V pr. Eadem crasis in *οὑπιχώριοι.* 1004. *τοῦ* om. A.

1005. *εἰσὶν δὲ* B.R.Γ sec. *εἰσὶ δὲ* A.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. *εἰσὶ δὲ δὴ* S.V. *ἀθηναίων* R. non A.B.C.S.V.X. Frequens vitium.

1006. *περὶ ἐμοῦ*] *περὶ* om. (spatio relicto) A. *ἁπάντων* B.C.P.R. *πάντων* A.S.V.Γ.Δ.Θ.

ΔΗ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
ΔΗ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισιν αἐτὸς γενήσομαι.
ΠΑ. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ, Ἐρεχθείδη, λογίων ὁδὸν, ἥν σοι Ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς

1007. Ἀθηνῶν B.X. Ἀθηναίων A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.

1008. Qu. περὶ τῶν Λακεδαιμονίων. 1009. καλῶς R. Med. 8.

1010. Post ἐμοῦ verba περὶ ἁπάντων πραγμάτων repetita sunt in B.C.P.S.V.X. Ald. Γ supr. a sec. m. Θ. γρ. a sec. m. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι A.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. (novus versus in C.P.V.) Br. Ko. Ribb. περὶ ἁπάντων πραγμάτων receperunt, ejectis verbis τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι, ut e v. 1029 illatis, Bergk. Mein. Dind. Vels. Fortasse recte. Certe nonnihil offensionis habent ista τὸ πέος &c. Vide an Cleoni tribui debeant. οὑτοσὶ A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. ἂν οὑτοσὶ B. Ald. 1011. νῦν A.B.C.S. &c.

1012. 'κεῖνον A.C.S.V. Med. 9. κεῖνον B.R.Γ.Θ. Med. 5. 8.

1013. νεφέλαισιν R. Dind. νεφέλῃσιν (aut -ησιν) A.B.C.P.S.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. vulg. νεφέλησιν V. Med. 9. Formam Ionicam νεφέλῃσιν tuetur Kock. Cf. ad 659. αἐτὸς Med. 5. Dind. Mein. αἰετὸς A.B.C.R.S.V. Med. 8. 9. vulg. Bergk.

1014. δὴ νῦν libri et vulg. δή νυν Dind.

1015. φράζευ A.R.S.V. φράζε B. (supr. ευ) C.P. Reponendum fortasse φράζε'. Ab φράζεο incipiunt oracula ap. Herodot. 8, 20. et schol. Euripid. Phoen. 641. ab Berglero laudata, et oraculum ap. Plutarch. in Lys. 22. φράζεο δὴ, Σπάρτη, &c. Vide etiam Pac. 1099. Hom. Il. χ'. 358. φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι. Cf. ad 1030.

1017. ἐκέλευσ' B.C.R.S.V. ἐκέλευσεν A.Δ.Θ. Qu. ἐκέλευ'. Cf. 1042. 1048. 1058. et ad 1047. 1049. 1181.

1018. πρόσθεν A.B.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. vulg. πρόσθε C.P.R. Med. 9. πρὸ σέθεν Pors. Dobr. Both. Dind. &c. Recte: cf. 1023. Similiter σε μόνον in σεμνὸν abiit, ut videtur, Vesp. 588. χάσκων R.Γ sec. Θ. γρ. Med. 8. Ribb. Vels. λάσκων B.C.P.V. γρ. sec. m. Γ. Pors. Brunck. Dind. Ko. Mein. "Fort. λάσκων." BERGK. δάκνων A.S.V.Γ. γρ. Θ.X. Med. 5. 9. vulg. Veri speciem habet scriptura χάσκων *hians* (infra 1032. ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς. et Vesp. 1493. πρωκτὸς χάσκει), sed verum videtur λάσκων, *vociferans*. Cf. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω. Ach. 1046. φωνῇ τοιαῦτα λάσκων. Aesch. Ag. 596. ὀλολυγμὸν . . . ἔλασκον εὐφημοῦντες. Hesych: λάσκουσι κύνες. ὑλακτοῦσι. Schol. V: γράφεται λάσκων. πρὸ σοῦ ἢ ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶν. Alciphr. III. 62. οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυνῶν, αἳ τῶν τρεφόντων προυλακτοῦσι καὶ

σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἢν μὴ δρᾷς ταῦτ' ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
ΔΗ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
ΠΑ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων, πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
ΔΗ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
ΑΛ. Φράζευ, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,

κήδονται. Hom. Od. XII. 85. Σκύλλη δεινὸν λελακυῖα. Hymn. II. 145. οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Quod si quem offendat tautologia λάσκων . . . κεκραγὼς, meminerit alibi conjuncta esse κεκραγὼς καὶ βοῶν. σοῦ] σέο Brunck.

1019. σοὶ μισθὸν B.C.R.V. &c. σοι (sic) μισθὸν A. Qu. μισθόν σοι. κἂν vulg. Scribo κἢν. δρᾷ (δρᾶ P.Θ.) libri et vulg. δρᾷς Both. Dobr. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. I. e. *ni eum serves*, ἢν μὴ σώζῃ αὐτόν (1017). Sed videndum est an idem significare queat vulgata, si δρᾷ eodem sensu quo πάσχῃ positum statuas. Cf. ad Lys. 1165. Ceterum post ἀπολεῖται colon tantum posuerim. Atque ita Ribbeck. Vulgo plene interpungitur.

1020. κατακρώζουσι A.B.R.Γ sec. Θ. Dind. κατακρόζουσι C.P. κατακράζουσι S.V.Γ.Δ. Med. 8. vulg. Cf. 1051. φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι. Av. 2. ἥδε δ' αὖ (ἡ κορώνη) κρώζει πάλιν. 24. Pind. N. III. 82. κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται. Κατακράζειν τινὰ est supra 287. κατακεκράξομαί σε κράζων. Cf. schol. Latinum est *crocitare*.

1021. ἐγὼ οὐκ A.B.S.V.X. Med. 5. 8. 9. ἔγωγ' οὐκ R. Med. 8 sec. De crasi ἐγὼ οὐκ cf. ad Nub. 1373. Ran. 33. λέγοι A.

1022. Ἐρεχθείδῃ Bentl. Vels. καὶ prius supr. in B. κολοιοῖς B.C.R. κολοιοῖσι A.B corr. C corr. P.S.Γ.Δ.Θ. Med. 8. κολοίοισι V. 'ν κολοιοῖς Vels. κυνί] An κυσί?

1023. μέν] γὰρ R. πρὸ B.C.R.S.V. πρὸς A.

1025. φησ' A.B. φήσ' R. φῇς V. φῆσ' P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1026. θύρας] ἀθάρης Herm. Kock. Mein. Vels. Ribb. σου libri et vulg. Ko. Vels. Ribb. σοῦ (unde?) Dind. Mein. που Med. 8.

1027. ἐστ' A. Med. 8. vulg. ἔστ' (sic) A.B.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Br. Vels. Recte. ὀρθῶς] An ὀρθός?

1028. νῦν R. Med. 8. δὴ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Ald. vulg. (sc. e gloss.). δῆτ' V.X. Bentl. Br. νυν Bekk. Dind. Mein. &c. δὲ A.B.R.X. &c. γὰρ (γρ. δὲ) V. γὰρ τὰ S.

1029. ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ A.B.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκῃ V. γρ. a pr. m. in marg. (sed rasura deletum) Bergk. Vels. Cf. ad 1010.

1030. φράζευ A.R.S.V. φράζε' C. φράζε B. (supr. υ) P. Qu. φράζε'. Cf. ad 1015.

ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν
ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐσφοιτῶν δ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
ΔΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι.
ΠΑ. ὦ τᾶν, ἄκουσας εἶτα διάκρινον τόδε.
Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φύλασσε
τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

1031. ὃς B.C.R.V. &c. ὡς A. σ' add. A.B supr. Γ.Δ.Θ. Br. om. C.P.R.S.V.X. Med. 8. Ald. ὁπότ' ἂν P.R.V. Med. 8.

1032. ἐξέδεται A.B.S.V. Med. 5. 9. ἐξέλεται R. Med. 8. σου] σοι Cobet. Dind. Ribb. τοὖψον B.C corr. τοὔψον C.P.R. Med. 8. τ οὖψον V. τ' οὖψον Γ. τ' ὄψον A.Δ.Θ. ὅτ' ἂν P.R.V.Γ. Med. 8. που A.B.C.R.S.V. &c. vulg. ποι Cobet. Mein. Bergk. Vels. Dind. in annot. Eandem ipse correctionem jampridem feceram.

1033. ἐσφοιτῶν libri. τ' R.Δ. Bekk. Dind. Mein. &c. δ' A.B.C.S.V. Med. 8. 9. vulg. Vels. Vulgatam revocavi. ἐς A.B.R.S.V. &c. εἰς C. τοὐπτάνιον B.C.R.S.V.Δ.Θ.X. Med. 8. 9. τοὐπτανεῖον A. Sosipater Athen. 377 F. τοὐπτάνιον (τοὐπτανεῖον aut τοὐπτάνειον libri) ὀρθῶς &c.

1034. διαλίχων R.

1036. ὦ τᾶν A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. ὦ 'τᾶν Med. 5. ὦ τὰν B. Bergk. ἄκουσον A.B.R.S.V.Γ sec. Θ γρ. sec. X. ἀκούσας Γ.Δ.Θ. Quae fortasse vera scriptura est. Cf. Vesp. 49. ἄνθρωπος ὢν (sic R.V. vulgo ἦν) εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ. Ach. 498. εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν 'Αθηναίοις λέγειν | μέλλω. τότε suspectum habet Mein. Idem ipse jampridem senseram. Reponendum, ni fallor, τόδε (sc. λόγιον), ut constructio sit, ὦ τᾶν, ἀκούσας τόδε εἶτα διάκρινον. Cf. 1058. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, &c. 1080. ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, &c. Idem suadent Mein. Vels. Holden. "Corruptela nata est ex glossemate, cujus vestigia apparent in tribus codd. Flor., ἀκούσας τότε διάκρινον." VELS. [*Add.* ΔΗ. τὸ τί; Bamberg Exerc. Crit. p. 50.]

1037. δὲ A.B.C.S.V.X. vulg. Dind. Mein. &c. τὲ R. τε Bekk. Recte vulgatam revocavit Dindorfius, conferri jubens oraculum apud Herodotum 5, 92, 3. αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει, τέξει δὲ λέοντα &c. Qu. ἔστι γυνὴ τέξουσα . . .

1039. ὥστε] ὡς R. Unde erit forsan qui corrigat ὡς περὶ τοῖς σκύμνοισι βεβηκώς. Sed ὥστε epico sermoni bene convenit. τὸν R.Γ γρ. sec. m. Dind. ὃν A.B.C.P.S.V.Δ.Θ.X. vulg. φύλαξαι B.C.P.R.V corr. Γ sec. X. Med. 8. vulg. φύλασσε A.S.Γ. (supr. ξαι) Δ.Θ. Dind. Bergk. φυλάξαι V pr. Bekk. Mein. Ko. Ribb. Vels. Non male, sed praestat forsan media forma verbi. Cf. 1017. 1024. σώζεσθαι, et supra 125. Quanquam σώζειν est 1042. Librarii formas praesentis et aoristi saepe permutarunt.

1041. ΔΗ. ταῦτ' . . .; ΑΛ. μὰ . . . B.C.M. (om. ΑΛ.) P.R. (: pro ΑΛ.) S.V. Γ.Θ. (γρ. ΚΛ. pro ΔΗ.) X. vulg. Bekk. ΑΛ. ταῦτ' . . . ; ΔΗ. μὰ . . . A.Θ γρ.

ΠΑ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
ΔΗ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
ΑΛ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
ΔΗ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
ΔΗ. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

Lenting. ΚΛ. (cont.) ταῦτ' . . .; ΔΗ. μὰ . . . Passov. Dind. Bergk. Ko. Mein. Ribb. Cf. 1069.

1042. Κλ. A.B.R.V. &c. Ἀλλ. C. om. Med. 8. ἔφραζεν R. Bentl. Pors. Br. Bekk. &c. ἔφρασεν A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Ald. ἔφρασσεν B. Ἔφραζεν ut alibi ἐκέλευε. Cf. 1048. 1058. et ad Pl. 199. σώζειν] Qu. σώζεσθ'. Cf. 1017. 1024. 1043. τοῦ om. A.Δ.Θ. Qu. που aut τοι.

1044. ἐλελήθεις libri et vulg. Bergk. ἐλελήθης Br. Dind. Mein. &c. Ἀντιλέων] ἄρτι λέων B. γεγενημένος B.C.R.V. &c. γενόμενος A.Γ. &c.

1045. ἓν] ἐν δ' Cobet. Mein. Ribb. ἑκὼν | ὃ μόνον] μόνον | ὅ τι τὸ Cobet Mein. Ribb. ἑκὼν | μόνον ὃ aut μόνον | ἑκὼν ὃ conj. Dind., non suo loco μόνον positum esse admonens. Scripserat fortasse Comicus ἑκὼν | ποῖον τὸ . . .

1046. ο μόνον libri et vulg. μόνον, ὃ Dind. ὅ τι τὸ Cobet. Mein. Vels. Qu. ὅ τι τὸ σιδήρου τεῖχός ἐστι καὶ ξύλου. τεῖχός ἐστι B.P.S.V. Med. 5. 9. vulg. Dind. τεῖχος ἐστὶ Γ.Δ.Θ. ἐστὶ τεῖχος A.R. Med. 8. (ἐστι) Mein. Ribb. Frequentes sunt transpositiones in R. ξύλον V corr. Γ pr. Θ corr. X. Ald. vulg. Dind. ξύλων A.P.R.S.V. (ων a sec. m. in ras.) Γ corr. a m. rec. Δ.Θ. Med. 5. et (supr. ινον) B.C. Med. 8. ξύλινον V γρ. Γ corr. Med. 9. ξύλων olim Dind. ed. 1825. (coll. Av. 672. ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει). "Fort. ὃ μόνον σιδηροῦν τ' ἐστι τεῖχος καὶ ξύλων." BERGK. "Librarios turbavit recordatio lectionis in v. 1040. τεῖχος ποιήσας ξύλινον." BR. Ξύλον ideo inferri videtur, ut facilis transitio sit ad πεντεσύριγγον ξύλον (1049), ut monuit Dind. Qu. μόνον, ο σιδήρου τ' ἐστι τεῖχος καὶ ξύλου. Vel . . . σιδηροῦν . . . καὶ ξύλου. (Sic Eur. Bacch. 702. κισσίνους | στεφάνους δρυός τε μίλακός τ' . . .).

1047. σῴζειν R.V. Med. 8. ἐκέλευσ' A.B.C.R.S.V. Med. 8. ἐκέλευσεν Med. 9. Malim ἐκέλευ'. Cf. ad 1017. 1049.

1048. Qu. ΔΠ. πῶς δῆτα; ΑΛ. τοῦτ' . . . ὁ θεός· τουτονὶ . . . DOBR.

1049. ἐκέλευε A.B.C.P.S.V.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. et vulg. ἐκέλευσε R.Γ. ἐκέλευ' ἐν Pors. (ex Etym. M. p. 346, 18. ubi verba ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ afferuntur) Elmsl. ad Ach. 343. Dind. Mein. Recte. Nisi praestat δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ 'ν ξύλῳ. Cf. ad 367. Vesp. 435. Lys. 680. τουτονὶ | δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Xen. Hell. III. 3. 11. δεδεμένος καὶ τὼ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ &c. Arist. Rhet. III. 10. ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένος. Praecipue autem huc facit locus Herodoti 9, 37, 3. ὡς γὰρ δὴ ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ &c. Unde constat hoc loco τεῖχος σιδηροῦν καὶ ξύλινον (ξύλου, ξύλων) dici, i. e. ξύλον σιδηρόδετον, in quo servari Cleonem jubeat isiciarius. Suspicari igitur licet ξύλων aut ξύλου, non autem ξύλον, veram hic lectionem esse.

1050. Isiciario continuat S. ταυτὶ] An ταύτῃ? DOBR.

ΠΑ. *μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.*
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὥς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
ΑΛ. *τοῦτο γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.*
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.
ΠΑ. *ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.*
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο— ΔΗ. *τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλοιο;*
ΑΛ. *τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.*
ΔΗ. *ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;*
ΑΛ. *οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.*

1052. *ὅς σοι* libri et vulg. Ribb. *ὥς σοι* Bergk. Kock. Mein. Dind. Vels. Recte, opinor. Cf. ad 1031.

1053. *κορακίνους* B.R.V.Γ *γρ.* X. *κορακίνας* S. *καρκίνους* A.Γ.Δ.Θ.

1054. *γέ*] *δέ* unus R.

1055. *κεκροπίδα* B. *τούργον* B.C. *τοὖργον* A.Δ.Θ. Med. 8. *τοῦργον* Γ. *τ' οὖργον* V. Qu. *ἔργον*. *ἡγεῖ* A.B.R.S.V.Γ sec. &c. *ἡγῇ* Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1056. *καί κε* A.B.S.V.X. Med. 5. 9. et *γρ.* Γ. *καί γε* R.Γ.Δ.Θ. *καί με* Med. 8. Valet *καί κε* i. q. *κἄν*. Cf. Hom. Od. *θ'*. 195. *καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα | ἀμφαφοῶν*. Pind. P. IV. 298. *καί κε μυθήσαιθ' ὁποίαν* &c. Theocr. III. 39. *καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι.* *φέροι* B.R.Γ sec. *φέρει* A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. *ἐπεί κεν*] *ἐπειδὴ ἀνὴρ . . .* conj. Madvig. Fort. *ἐπεί νιν ἀνὴρ . . .* Jure *ἐπεί κεν* cum optativo junctum suspicantur Cobet. Madvig. *ἀναθείη* B.C.R.S.V.Γ *γρ.* X. *καταθείη* A.Γ.Δ.Θ. *ἀναθείῃ* (conjunctivum) Cobet. V. L. p. 324. Bergk. Mein. Dind. Ribb. Vels. Qu. *ἀναθήῃ* aut *ἀναθήκῃ*. Cf. *θήῃς* Hom. Il. *ζ'*. 432. Sed optativo locus erit, si pro *ἐπεί κεν* (= *ἐπὴν*) reposueris *ἐπεί νιν*. Nam post *ἐπεί κε* sequi debet subjunctivus. Cf. Homer. Od. λ. 220. *ἐπεί κε λίπῃ*. *ρ*. 23. *ἐπεί κε γένηται*. Magis tamen conveniret compositum *ἐπιθήῃ* aut *ἐπιθείῃ*, *imposuerit*. Subjunctivus est *θείῃ* Hes. Op. 556. et *εἴῃ* 577. Cf. tamen Od. 24, 217. *αἴ κέ μ' ἐπιγνοίη*.

1057. *χέσαιτο γὰρ*] *χέσαι γὰρ ἂν* Dobraeus II. 240. Idem mihi in mentem venerat. V. comm. *ἢ* pro *εἰ* Med. 8.

1058. *τόδε* A.C.R.V. &c. *τάδε* B. *φράζευ* A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. *φράσαι* R.Γ sec. Med. 8. *φράσσαι* Dind. Mein. &c. Cf. 1030. et ad 1067. *ἔφραζεν* B.C.R.V. &c. *ἔφραξεν* A.Δ.Θ.

1059. *λέγει τὸ* (pro *πρὸ*) R.

1060. ΑΛ. om. Med. 8. *φησὶν* B.S. *φησὶ* A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Qu. *τοῦτον*. Aegre enim caremus pronomine.

1061. In fine versus interrogationis nota ponenda cum Mein. Dind. Vels. Vulgo plene pungitur.

1062. ΑΛ. praef. A.B.S.V.X. vulg. Bergk. Ko. Mein. &c. Demo continuant R. Med. 8. Dind. Vulgata revocanda. *οὗτος* R. Med. 8. Bekk. Dind.

ἀλλ᾽ οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
ΔΗ. προσέχω· σὺ δ᾽ ἀναγίγνωσκε τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
ΑΛ. Αἰγείδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδὼ, πολύϊδριν.
οἶσθ᾽ ὅ τί ἐστιν τοῦτο; ΔΗ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
ΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ᾽ ὁ Λοξίας.
ΔΗ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.

Mein. Vels. Ribb. αὐτὸς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Bergk. Ko. γρ. οὑτοσὶ Γ. ἡμῶν A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. ἡμῖν B. Quod fortasse praeferendum. ἀφήρπασεν] ὑφήρπασεν conj. Mein. (Idem ipse conjeceram. Cf. v. 56. 1200.) ὑφαρπάσει (?) Both. Vels.

1063. Lineola in R. ΑΛ. praef. Dind. Male: cf. ad 1062. ἐστι A.B.S.V.X. vulg. ἐστὶ V. s. Vels. ἔστι C. ἐστὶν R. 1064. σε om. R.

1065. ἀναγίνωσκε A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Ald. ἀναγίγνωσκε R. Med. 8. Br. Bekk. &c. Plerique post ἀναγίγνωσκε virgula interpungunt.

1067. αἰγείδη A.C. αἰγείδα (supr. η) B. φράσσαι (ni fallor) X. Br. φράσαι (supr. alt. σ) B. φράσαι A.C.P.R.S.V. Med. 5. 8. 9. φρᾶσαι Γ.Δ.Θ. Ald.

1068. λαίθαργον] Corrigendum forsan λήθαργον. V. Blomf. Gloss. Sept. 379. et cf. not. exeg. Nisi praestat λάθαργον, cum Phrynicho Bekkeri p. 50, 30. Cogitabam etiam de λαίμαργον *gulosam.* δολίαν κερδὼ, πολύϊδριν vulg. δολίαν, κερδὼ, πολύϊδριν (sic) B. Fortasse recte. Meinekius ita distinguit: λαίθαργον ταχύπουν, δολίαν κερδὼ πολύϊδριν. Non male.

1069. ΚΛ. οἶσθ᾽ . . . τοῦτο Lenting. Cf. ad 1041. οἶσθ᾽ ὅ τι ἐστιν τοῦτο S. Dind. Mein. οἶσθ᾽ ὅτι ἐστὶ (aut ἐστι) τοῦτο R.Γ sec. Med. 8. 9. οἶσθ᾽ ὅτι (ὅ, τί, V.) τί ἐστι (εστι V.) τοῦτο C.P.V. οἶσθ᾽ ὅτι τοῦτο A.Γ.Δ.Θ. Med. 5. οἶσθ᾽ ὅτι τοῦτο τί ἐστι B.X. vulg. οἶσθας τοῦθ᾽ ὅ τι ἐστί; Dobraeus. "Scribi a poeta potuit etiam οἶσθ᾽ ὅτι τοῦθ᾽; ΔΗ. ὅ τι τοῦτο; Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ. ut in Nub. 1248. τουτὶ τί ἐστι; Πα. τοῦθ᾽ ὅ τι ἐστί; κάρδοπος." DIND. Post κυναλώπηξ forsan interrogandum.

1070. ἀλλὰ ναῦς] ἀλλ᾽ ἃ ναῦς (*quod*, Angl. *whereas*) conj. Lenting. Ipse tentabam ἃς δὲ ναῦς, cui mox respondeat ταύτας 1072. Cf. Thesm. 418. ἃ δ᾽ ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ . . . οὐδὲ ταῦτ᾽ ἔτι ἔξεστιν. Vel ἀλλὰ ναῦς . . . αἰτεῖν . . . τουτονί.

1074. Δημ. praef. A. om. B. ὅτι ἡ A.R.S.V. (ἡ add. supr. a sec. m.) Med. 5. 9. Br. ὅτιὴ B.C.P.Γ.X. Ald. ὅτι Med. 8. "Postulat enim sermonis indoles, ut nomini τριήρης perinde ac sequenti κύων articulus adjungatur, non secus ac in v. 207. quem similis invaserat corruptela: ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ᾽ ἀλλᾶς αὖ μακρόν." BR. ἡ τριήρης] ἡ τριήρης τ᾽ Mein. Dind. χἠ τριήρης conj. Mein. Utrumque ipse conjeceram. Cf. 208. Sed cf. similem

ΔΗ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
ΑΛ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἥκασεν,
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
ΔΗ. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
ΑΛ. ἐγὼποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι
χρησμὸν Λητοΐδης Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
ΔΗ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιή φησ', "Ἔμβαλε κυλλῇ."
ΠΑ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς,
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
ΑΛ. καὶ γὰρ ἐμοί γ', ὡς γῆς καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,

locum v. 207. ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν. χώ Med. 8. 9. χῴ Δ.Θ. χ'ω V. χ' ὠ A.B.C.P.R.V sec. Γ. Med. 5.

1075. Δημ. B.C.V. om. A. Lineola in R. Med. 8. πρὸς om S.

1076. ἀλωπεκίοισι A.C.R.S.V. &c. ἀλωπεκίδοις B. Qu. ἀλωπεκιδεῦσι. ἤκασεν R.V.X. (ni fallor) Med. 8. ἤκασεν C.P. εἴκασεν A.B.S.Γ.Δ.Θ. εἴκασε V γρ. sec. m.

1078. εἶεν] εἰέν R. τούτοις] Malim τούτοις δ'. Cf. 1238. εἶεν· | ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα &c.

1079. Interpungit Kock: ἐγὼποριῶ, καὶ τοῦτον . . . coll. Thuc. IV. 55. ξυνεστῶτες ναυτικῷ ἀγῶνι, καὶ τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους. Cf. Pl. 546. Recte, opinor; nihil enim aliud se praestiturum esse pollicitus erat.

1080. τόνδ' A.B. &c. vulg. τὸν δ' V. τῶνδ' R. τοῦδ' Cobet. Vels.

1081. λητοίδης R.

1082. ἐποίησε A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἐποίησεν B.Γ sec. γρ. εἶπεν Γ.

1083. Κυλλήνην, ὀρθῶς, (sic) A.C. ὁτιή A.B.C.R.V. ὅτι A pr. B pr. ἔμβαλε A.R.V. &c. ἔμβαλλε B.C.P. κυλλῇ] Qu. κοίλῃ. Cf. Th. 937.

1084. φράζει R. Dind. Mein. &c. φράζεις A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Recte Dindorfius, nam Cleo Demum alloquitur.

1085. εἰς A.B.C.P.R.V.Γ. &c.

1086. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν (aut ἐστιν) ἐμοὶ B.R.X. ἀλλὰ γάρ ἐστί μοι A.C.P. ἀλλὰ γὰρ ἔστι (ἔστί V.) μοι S.V.Γ.Δ.Θ. ἀλλὰ γάρ ἐστιν ὁ χρησμὸς ἐμοὶ Med. 8. Fort. ἀλλ' ἔστιν γὰρ ἐμοὶ . . . Cf. Ach. 738. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. et ad Vesp. 1114. περὶ σοῦ, πτερυγωτὸς | αἰετὸς ὡς . . . Lenting. Non opus.

1087. γίγνῃ S. γίνῃ B.R.Θ. Med. 8. γίνῃ V sec. γίνει A.C.P.V. βασιλεύσεις A.B.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Dind. βασιλεύεις R. Mein. Ko. Ribb. Vels. Recte, ut videtur. Idem ipse conjeceram.

1088. καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς vulg. Correxerim καὶ γὰρ ἐμοί γ', ὡς γῆς . . .

χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις λείχων ἐπίπαστα.
ΠΑ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
ΑΛ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
ΔΗ. ἰοὺ ἰού.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γεροντανωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
ΠΑ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰςποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
ΔΗ. οὐδ' ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων, πολλὰ γὰρ
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
ΠΑ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοιποριῶ 'σκευασμένα.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας

καὶ γῆς om. Med. 8. ἐρυθρῆς B. non A.S.X. γε B.R.Γ sec. Δ.X. τε A.C.P.S.V.Γ.Θ. με Med. 8. σὺ Vels.

1089. γ' immerito delendum suspicatur Dind.

1090. 1092. μ' οὐδόκει R. μοὐδόκει Bekk. Dind. μοι 'δόκει Γ.Θ γρ. X. Med. 9. μοι δοκεῖ A.B.C.P.S.V.Δ.Θ. (μοὶ) Med. 5. 8. μοι 'δόκει vel μοὐδόκει Bentl.

1091-2. om. A.

1091. τοῦ πλούτου S. ἀρυταίνειν B. πλουθυγίειαν A.B.V.Γ corr. πλοῦθ' ὑγίειαν R.S.V sec. Γ. Med. 8. πληθυγίειαν C. (supr. ου) P.

1092. ΑΛ. om. P.R. Med. 8. μουδόκει R. μοι δοκεῖ A.P.V.Δ.Θ. Med. 8. μοι 'δόκει Γ.Θ γρ.

1093. γλαῦξ B.C. Dind. &c. γλαὺξ A.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. vulg. Med. 8. Formam Atticam esse γλαῦξ ostendit Dind. in Steph. Thes.

1096. ἰοὺ ἰού] Malim ἰοῦ ἰοῦ, quae exclamatio gaudentis est. V. ad Nub. 1170. Pac. 317. Atque ita Kock.

1098. νῦν A.R.Γ.Δ. Dind. Mein. &c. μὴν B.C.S.V.X. vulg.

1100. Qu. μή μοί γ' . . . Cf. ad 19. Sed cf. 960. μὴ δῆτα πώ γ'. Nub. 267. Soph. Phil. 1409. Aesch. Prom. 631. ἐγὼ B.X. ἔγωγε A.C.P.R. S.V.Δ.Θ. Med. 8.

1101. καθημέραν P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1102. οὐδ' S.V. οὐκ A.B.C.R.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Praestat οὐδ', quod ipse jam conjectura assecutus eram. Cf. Vesp. 1337. οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι δικῶν. Dem. 1459, 21. τούτους οὐδ' ὁρῶντες ἀνέξεσθε. πολλάκις libri et vulg. Reponendum, ni fallor, πολλὰ γάρ.

1103. Θουφάνους A.B.R.S.V. (θ' ουφ.) Γ corr. Θ. Θεοφάνους Γ.Θ γρ. sec. m.

1105. γε add. B.C.R.V. Med. 8. om. A.Γ.Δ.Θ.

καὶ τοὔψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.
ΔΗ. ἀνύσατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ', ὡς ἐγὼ,
ὁπότερος ἂν σφῷν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ΠΑ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις στρ.
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-

1106. τοὔψον B. τοῦψον R. τ' οὖψον V. τοὖψον A.C.P.Δ.Θ. Med. 8. ἄλλ' A.B.R.V. ἀλλ' P.S.Δ.Θ. Med. 8. Cf. 615. et ad Nub. 1287.

1107. ἀνύσατε B.R.V. &c. ἀνύσετε (supr. α) A. ἀνύσαντε C. νῦν A.B.C.R.V.Γ.Θ. Med. 8.

1108. Prius ἂν om. Suid. in ἡνία et πνυκός. εὖ . . . ἂν ποιῇ B.C.P.R. S.V.X. Med. 5. Suid. vulg. εὖ . . . ἂν ποῇ Δ.Θ. Med. 9. εὖ . . . ἂν εὖ ποιῇ Γ. (εὖ sup.) Med. 8. εὖ . . . ποιῇ (om. ἂν) A. εὖ . . . αὖ ποιῇ Reisig. Conj. p. 188. Dind. "Nam antea jam Demi benevolentiam oblatis muneribus certatim captaverant Cleo atque isiciarius." εὖ . . . νῦν ποιῇ Kock. Vels. νῦν . . . εὖ ποιῇ Herm. Elmsl. ad Aj. 469. (Mus. Crit. I. 362.) Bergk. Mein. Ribb. εὖ με νῦν μᾶλλον ποιῇ Herm. μᾶλλον εὖ με νῦν ποιῇ conj. Bergk. Mein. Possis etiam ὁπότερος αὖ σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ. In vulgata soloecum est ἂν duplicatum ante subjunctivum, ut verissime monuit Dind. Maxime placet Hermanni et Elmsleii correctio, in quam ipse etiam incideram, νῦν . . . εὖ ποιῇ. Cf. 1131. εὖ ποιοῖς. 1160. εὖ ποιῶμεν. με om. Med. 5.

1109. πυκνὸς R.S.V. Med. 8. Dind. πνυκὸς A.B.C.P.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8 corr. Suid. vulg. Herodianus ap. Steph. Byz. in Πνὺξ, πνὺξ pro πὺκν rei necessitate pronuntiari docet, deflexiones autem esse πυκνὸς, πυκνὶ (Pac. 680), πύκνα, πυκνίτης (Eq. 42). Bekkeri Anecd. p. 299. πνυκὸς, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν πυκνός.

1110. Prior versus pars ἀλλαντοπώλῃ, altera Cleoni tribuebatur. Correctum ex A.B.R.V. DIND. ΚΛ. om. Med. 8. lineola est in R. ἢ Κλέων ἢ ἀλλ. P. Lineola in Med. 8. duo puncta in R. ΚΛ. P. εἴσω C supr. R.Γ γρ. Med. 8. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. ἤδη A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Istud εἴσω fortasse interpolatio est, quales multae reperiuntur in libro Ravennate. Εἰσιὼν pro ἰὼν plurimi exhibent libri v. 970. Cf. Pl. 318. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη (εἴσω Bamberg) λάθρα &c. Sed Theopomp. com. II. 818. εἴσω δραμὼν αἴτησον.

1112. πάντες ἄνθρωποι libri et vulg. Ne corrigendum censeas πάντες ἄνθρωποι, cf. 836. πᾶσιν ἀνθρώποις. Ran. 701. πάντας ἀνθρώπους. Pl. 461. 780. Th. 674. Hyperid. pro Lyc. c. 2. πάντας ἀνθρώπους. Isocr. p. 62 E. πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Attamen πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις est Pl. 547. Cf. ad Eccl. 672.

1114. ἄνδρα supr. in A.

ρεις κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

ΔΗ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω·
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

ΧΟ. οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, ἀντ.
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'

1118. πρὸς τόν τε R. Suid. in εὐπαράγωγος. Kust. πρός τε τὸν A.B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ.X. Med. 8.

1119. δὲ B.C.R.S.V.X. et γρ. Γ. τε A.Γ.Θ.

1121. κόμαις B.C.R.S.V. γνώμαις A.

1122. ἡμῶν C.P. ὑμῖν Θ. ὅτε B.C.R.S.Γ.Θ. Med. 8. ὅτι A.V.ΔΘ. Lectio fortasse vera.

1123. νομίζετε A.Δ.Θ. non B.C.R.V.

1125. τε add. B.C.R.S.V. om. A.

1126. Fort. βρύλλων τι, *sipping a little.* Καθ' ἡμέραν sine articulo legitur 1101. τὸ καθημέραν P.V.Γ. τοκαθημέραν Δ.Θ. Med. 8.

1128. προστάτην] πρὸς ταύτην A.

1129. ὅτ' ἂν R.V.Γ. Med. 8.

1130. ἄρας C. ἄρης (supr. α) B. ἀρά σ' A.

1131-2. εὖ ποιοῖς, εἴ σοι] εὖ ποιοίης, εἰ conj. Mein.

1131. Χο. om. Med. 9. οὕτω A.C.P.V.Δ.Θ.X. Med. 5. 9. vulg. χ' οὕτω (χ' οὕτω V.Γ.) B.R.S.V.Γ. Med. 8. Suid. in πυκνότης. χοὔτω Med. 8. Bekk. Fritzch. ad Thesm. 799. χοὔτω Dind. recc. Vulgata revocanda. Altera lectio orta est ex scriptura male intellecta χο. οὕτω . . . Cf. ad 1214. et Eur. Med. 565. (562. ed. Elmsl.). Similiter Av. 656. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. Qu. οὕτω γε τάδ' (vel μάλ') εὖ ποιεῖς, καί σοι . . . ἂν] ἄρ' Mein. Vels. ποιοῖς R.V pr. Γ.Δ.Θ. Med. 8. Bekk. Dind. &c. ποιεῖς C.P. Br. Vels. ποιῇς A.B.S. V sec. m. X. ποιῇς vulg. ποιοίης, εἰ πυκνότης conj. Mein. ποιοίην legitur Vesp. 348. Cum ποιοῖς cf. φρονοῖ Pac. 640.

1132. εἴ σοι libri et vulg. καί σοι Bergl. Reisk. Quod et ipse conjeceram, melius sic procedere orationem existimans. Sed nil mutandum. Sensus enim loci hic est, ni fallor: "Ita quidem recte feceris, si prudentia indoli tuae inest, ut dicis, adeo multa, neque propter imbecillitatem et desipientiam, ut existimabamus, ista fieri in republica pateris." πυκνότητος C.

ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
οὕτω πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνὶ, κᾆθ', ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου
κημὸν καταμηλῶν.

ΠΑ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ΑΛ. σύ γ', ὦ φθόρε.

ΠΑ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι

1133. *ὡς λέγεις*] *ᾧ λέγεις* Reisk. conj. Mein.

1134. *τούτῳ* libri et vulg. Dind. *ουτω* Dobr. Ribb. Recte, opinor. Eandem ipse correctionem feceram, sensu postulante. Cf. Pl. 389. *οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας;* Eurip. Hec. 1286. *ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ.*

1137. *πυκνὶ* R corr. V. Bekk. Dind. *πυκνῇ* R pr. *πνυκὶ* A.B.C.P.S. Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8. vulg. Cf. ad 165. *ὅτ' ἂν* P.R.V.Γ. Med. 8.

1139. *ᾖ* om. A.

1141. *σκέψασθαι* R.

1144. *κᾆμ'* R. Med. 8. *καί μ'* A.B. (supr. *ἄ*) C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. *κἄμ'* Dind. Mein. Ko. Vels. Ribb.

1147. *ἔπειτά γ' ἀν.* S. *ἀναγκάσω* R.

1149. *ἅττ'* A.Γ. schol. Suid. in *κημόν*. *ἃττ'* R. *ἅτ'* (aut *ἅ τ'*) C.S.V. *ὅσσ'* B.X. Ald. (ex interpr.) *ὅτ'* P.

1150. *κημὸν καταμηλῶν*] Qu. *κημῷ καταμηλῶν*, *probing with the* *κημός*. Cf. ad Vesp. 99. *καταβάλλων* (supr. *μηλῶν*) B. *καταμυλῶν* Med. 8.

1151. ΔΗ. R.V. in ras. a sec. Med. 8. *κλέων ἢ δῆμος* (*ἢ δῆμος* a sec. m.) Γ. ΚΛ. V pr. (ut vid.) ΑΛ. del. in rasura V. om. R. Med. 8. *ἄπαγ'*] *ἔρρ'* varia lectio ap. scholiastam. *ἐς* A.B.C.R.S.V. &c. *γρ. καὶ εἰς* Γ.

1153. *σ'* add. B.C.R.V. om. A.P.Γ.Δ.Θ.

1154. *γε* om. R. in fine versus add. S.

καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.
ΔΗ. *ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι*
βδελύττομαι σφὼ καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.
ΑΛ. *οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;* ΔΗ. *εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σύ.*
ΑΛ. *ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,*
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗ. *δρᾶν ταῦτα χρή.*
ἄπιτον. ΠΑ. *ἰδού.* ΔΗ. *θέοιτ' ἄν.* ΑΛ. *ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.*
ΔΗ. *ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον*
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί' ἢ 'γὼ θρύψομαι.
ΠΑ. *ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.*
ΑΛ. *ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.*

1155. *πρόπαλαι πάλαι πάλαι* C.R.V. Med. 8. et vulg. *πρόπαλαι καὶ πάλαι πάλαι* A.B.P.Γ.Δ.Θ. *προπαλαιπαλαίπαλαι* Dind. Ko. Mein. Ribb. Vels. Vulgatam ego retinui. Similiter Eur. Bacch. 1064. *λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον | κατῆγεν ἦγεν ἦγεν ἐς μέλαν πέδον* (sc. *κλάδον*).

1157. *βδελύττομαί σφω* A.B.C. vulg. Bergk. Mein. Kock. *βδελύττομαι σφὼ* Dind. Ribb. *πρόπαλαι πάλαι πάλαι* et hic libri et vulg. Cf. ad 1155.

1158. ΑΛ. add. A.B. &c. om. R.V. ΚΛ. Γ.Θ. lineola in Med. 8. ΧΟ. *εἰ δὲ μὴ* . . . Vels. Cf. 970. *δρᾶσον* B.C. *δράσον* A.Γ.Θ. *δράσσον* V. *δράσων* R pr. *εἰ δὲ μή, φράσεις γε σὺ* R. Dind. Vels. *εἴ γε μή, φράσῃς* (*φράσηις* V. *φράσης* B.Γ.) *γε σὺ* B.P.S.V. Med. 8. vulg. *εἴ γε μή, φράσεις γε σὺ* A.C. Br. *εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σὺ* Pors. Kock. Mein. Ribb.

1159. ΑΛ. add. A.B. &c. om. R.V. ΚΛ. Γ.Θ. lineola est in Med. 8.

1160. *ποιῶμεν* A.B.S.V. *ποῶμεν* Γ.Δ.Θ. Med. 8. Bekk. *ποοῦμεν* R. *ἐξ ἴσου* V. *ἐξίσου* A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1161. Κλ. *ἰδού.* B. Br. 'Αλλ. . . . A.C.P.V. edd. vett. Lineola est in Med. 8, duo puncta in R. Ante *θέοιτ'* spatium vacuum est in Med. 8, duo puncta in R. 'Αλλ. *ὑποθεῖν* B. Br. Κλ. . . . A.C.P.V. edd. vett. "Prior, ut par est, Cleo Demi consilium probat, eique exsequendo se accingit, dicens *ἰδού*. Postea isiciarius e scena erumpens ait, *ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ*. His in verbis, Cleoni si tribuantur, parum est acuminis; sin isiciario, plurimum. Gloriatus fuerat Cleo v. 742. se duces exercitus ad Pylum *supplantavisse: τοὺς στρατηγοὺς ὑποδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ.* Idcirco isiciarius ei nunc dicit: *haud sane me in hoc cursu, ut alias facere soles, supplantabis.* 'Υποθεῖν οὐκ ἐῶ, *supplantari me non sino.* Eadem est significatio verborum *ὑποδραμεῖν* et *ὑποθεῖν*: estque istuc eo facetius, quod simul adludit ad Demi verba *θέοιτ' ἄν.*" BR. [*Add.* ΠΑ. *ἰδοὺ θέοιμ' ἄν.* ΑΛ. *ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ* Enger. Ribb.]

1162. *ἀλλ' ἦ* A.B.V. &c. *ἀλλ' ἢ* Δ.Θ. *ἀλλ' ῆ* R.

1163. *ἦ 'γὼ θρύψομαι* B.S.V. *ἢ ἐγὼ* . . . Δ. Med. 8. *ἦ 'γὼ* . . . A. *ἠγὼ* . . . R. *ἐγὼ* (om. *ἦ*) . . . C.P. *εἰ 'γὼ* . . . Bentl. *ἦ 'πιτρίψομαι* Kock. Mein. *ἦ διαρραγήσομαι* conj. Bergk. Corrigendum, ni fallor, *εἰ μὴ θρύψομαι*, aut *ἦ μέγα θρύψομαι.* Vel *ἦ διαθρύψομαι* (Theocr. VI. 15. XV. 99).

1165. ΑΛ. om. Med. 8. Ante *ἀλλ' ἐγὼ* lineola est in Med. 8, spatium vacuum in P. ΑΛ. supr. a sec. m. in V.

ΠΑ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τἠλεφαντίνῃ.
ΔΗ. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
ΠΑ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
ΔΗ. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
ΠΑ. τουτὶ τέμαχός σοὔδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
ΑΛ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

1166. Qu. ἰδοὺ 'κφέρω (1164). τήνδε A.C.R.S.V.Γ. τὴν B.

1168. δέ] δέ γε Cobet. conj. Mein. Postulari videatur particula γε, ut in vv. 1171. 1178. Sed cf. Lys. 760. μυστίλας B.C.R.S.V. Med. 5. 8. 9. μιστύλας A. μεμυστιλημένας B.C.R.S.V. Med. 8. 9. μεμιστυλημένας A.Δ.Θ. Med. 5. (Cf. ad 827.)

1169. τῇ 'λεφαντίνῃ A.B.C. τἠλεφαντίνῃ R. τῇ λεφαντίνῃ V. Med. 8. τῇ 'λεφαντίνῃ P.Δ.Θ.

1171. γε om. R. Med. 8. πίσινον C.R.S.V. πίσυνον A.B.Γ.Δ.Θ. Med. 8. εὔχρων καὶ καλόν] Scripserat, opinor, εὔχρων καὶ μάλα.

1172. δ' αὔθ' B. δ' αὖθ' R.V.Γ corr. Med. 8. δ' αὖ C.P.Δ. θ' αὖ A. θ' αὖθ' Γ. πυλαίμαχος (corr. ά) B.V. πυλαιμάχος A.C.R.V sec. Γ.Θ.

1173. σ' A. supr. in B. om. C. Ald.

1175. οἰκεῖσθ' ἂν sine crasi. Vide Enger. ad Lys. 116. ἔτι supr. in B.

1177. τουτί] τουτὶ τὸ V. Med. 8. τὸ (corr. τουτί) B. σοι δῶκεν A.B.C.P.R.S.V(?)Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. σοι 'δωκεν X. vulg. σοὔδωκεν Reisig. Bekk. Dind. &c. φοβεστράτη schol. Fortasse recte.

1178. ὀβριμοπάτρα A.R. (ὀβ.) V.Γ.Δ. Med. 5. 8. 9. Athen. 94 E. Br. ὀμβριμοπάτρα B.S.X. Ald. ἐμβριμοπάτρα C.P. Producitur prima juxta epicorum usum, ut in ἀθάνατος. Nub. 289. Av. 68. Κεβριόνα Av. 553. Κεκροπίδης Eubulus Harp. p. 185, 21. ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν. γ' om. S.V.

1179. χόλικος libri et Athen. vulg. Reponendum forsan χόλικας. Cf. Pac. 717. ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα. Fr. 52. ἢ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν. 547. χόλικες. Pherecr. Com. II. 300. χόλικες βοός. Eubul. III. 234. Anaxand. III. 184. Dioxipp. IV. 541. ἤνυστρα, μήτρας, χόλικας. Sed κρόκης χόλιξ est Vesp. 1144. Sunt autem χόλικες αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι (Ammon. p. 149). ἠνύστρου V pr.

ΔΗ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
ΠΑ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗ. ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
ΠΑ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
ΑΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΠΑ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.
ΑΛ. οἴμοι· πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;

1180. μεμνημένος A.

1181. ἡ γοργολόφα σ' B.C.R.S.V. (eras. alt. σ'). ἡ γοργολόφας A.P.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Scribendum videtur ἡ Γοργολόφας σ'. Vocativus ὦ Γοργολόφα est Ach. 567. Cf. Lys. 344. ὦ χρυσολόφα. Th. 319. θηροφόνη παῖ. Eur. Ion. 1478. ἴστω Γοργοφόνα. Soph. Aj. 175. Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις. De hujus formae nominibus consulantur Valck. ad Phoen. 120. Elmsl. in Oed. R. p. 66. Dobr. Aristoph. (p. 129). ἐκέλευε A.B.C.P.R.Δ.Θ.X. Med. 8. ἐκέλευσε S.V. τουτὶ S. τουτουὶ Med. 5. 8. 9.

1182. ἐλαύνωμεν A.B.C.R.Γ. (sup. o) X. Med. 8. ἐλαύνοιμεν V. ἐλαύνοιεν S. Med. 8. γρ. sec. m. Cf. ad 880. 1393. Vesp. 70. Av. 73.

1183. ταδὶ νῦν libri et vulg. ταδί νυν Dind. Mein. &c. Cf. ad 962. 971. Eccl. 192. τούτοισι A. 1184. αὗτ' B. αὔτ' A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1185. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. &c. ἐντερόνειαν Γ. Med. 8. ἐντερονείαν A.B pr. C pr. P.R.V.Δ.Θ. ἐντερόνειαν proparoxytone scribendum ex auctoritate Herodiani ap. Schol. Cf. Choerob. Bekkeri p. 1314. Eust. Od. p. 1579, 27. Alii ἐντερονείαν scribunt.

1187. ἔγχεε πιεῖν Suid. in κεκραμένον. καὶ πιεῖν A.B.R.X. κἀκπιεῖν S.V. καὶ τρία καὶ δύο κεκραμένον A.Γ.Δ.Θ. δύο A.B.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.

1188. φέρω A.

1189. Τριτογενὴς γάρ] Τριτογένει' ἄρ' Cobet. Mein. Sed non convenit hic particula ἄρα. Ipse conjeceram ἡ Τριτογένει' αὐτὸν γὰρ . . . Vel ἡ Τριτογένειά γ' αὐτὸν . . . Athenae enim cognomen est Τριτογένεια, Nub. 989. Lys. 347. &c. Apost. XVII. 26. Τριτογενείας ἔφυ παῖς. Schol. Ven. ad Il. θ'. 39. καὶ παροιμία, Παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια. ἀρρενώδεις γὰρ αἱ τοιαῦται γυναῖκες. Herod. VII. 141. τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς (Orac.). ἐνετριτώνισε C.P.V corr. Θ. Med. 8. ἐνετριτώνισεν A.B.R.V.

1190. νῦν A.B.C.R.V. &c. νυν Dind. &c.

1192. Isiciario continuat S. λαγῷ' C.R.V. &c. λαγῷα B. λαγῶ A.

1193. 'Αλλ. praef. B.C.V. &c. Κλ. R.S. om. A. Verba οἴμοι . . . κακόδαιμον Cleoni dat S.

ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
ΠΑ. ὁρᾷς τάδ', ὦ κακόδαιμον; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκεινοὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονταί τινες
πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
ΠΑ. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
ΠΑ. οἴμοι τάλας· ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
ΑΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
ΠΑ. ἐγὼ δέ γ' ὠνθύλευσα κἀξώπτησά γε.

1194. Κλ. praef. A. non B.C.R.V. &c.

1195. Κλ. praef. B.C. non A. Med. 8. 'Αλ. R. τάδ' B.C.R.V.X. τόδ' A.S.Γ.Δ.Θ. (supr. *a*). Ante ὀλίγον spatium vacuum in Med. 8. ΚΛ. in R.

1196. In initio versus Αλ. R. Αλ. eras. in Γ. Κλ. A. lineola in Med. 8. ἐκεῖνοι γὰρ A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' B.X. vulg. ἐκεινοὶ γὰρ Elmsl. ad Ach. 754. Dind. &c. ἔρχονται. ΠΑ. τίνες; A.B.C.R.V. vulg. Ko. Ribb. ἔρχονταί τινες v. l. ap. schol., quam receperunt Mein. Dind. Vels. Favere ei correctioni videtur Lys. 65. ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες. Cf. ad Ran. 206. Ach. 824.

1197. ΑΛ. B.P.R.V.Γ.Θ. ΚΛ. A. lineola est in Med. 8. βαλλάντια R.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9 corr. Bergk. βαλάντια A. (supr. alt. λ ead. m.) B.C.P.S.V.X. Med. 8. vulg. Dind. Vide ad Ran. 772.

1198. ΚΛ. om. Med. 8. ΑΛ. in A. ΑΛ. om. Med. 8. spatium vacuum in R. ΚΛ. A. τὶ δέ σοι (δε σοι R.) τοῦτ'; libri et vulg. Mein. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; Kock. Ribb. Vels. Recte. Cf. ad Lys. 514.

1199. λαγῷ' ἅ σοι B.C.V. Med. 8. λαγῶά σοι A. λαγῷα σοι R.

1200. γὰρ pro γε Med. 8. τάμ' P.R. τἆμ Med. 8. τά 'μ' Γ. τὰ 'μ' Δ.Θ. ὑφήρπασας libri et vulg. Corrigendum, opinor, ὑφαρπάσας, quod suadent etiam Lenting. et Dobr. Cf. 1231. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα &c. Sed vulgata defendi fortasse potest ex v. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη, et Vesp. 46, ut monuit Dobraeus.

1202. εἴπ' B.R.(?) εἶπ' A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1203. Cleonis nonnulla post h. v. excidisse putant Bergk. Bamberg.

1204. ΚΛ. ἐγὼ δ' . . . ΑΛ. ἐγὼ δ' . . . A.P.R.Γ.Θ. vulg. ΚΛ. minio et—atramento Med. 8. ΔΗ. versui praefixum in V. lineola pro ΑΛ. est in Med. 8. ΑΛ. ἐγὼ δ' . . . ΚΛ. ἐγὼ δ' . . . Lenting. Bergk. Totum versum Paphlagoni cum Bothio et Sauppio tribuunt Kock. Mein. Dind. Vels. Ultima certe Cleonis esse debent; quod ostendunt sequentia Demi verba, ἄπιθ'· οὐ γὰρ . . . ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ' A.Γ. vulg. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσα B.C.P.R.V.Γ sec. Δ.Θ. Med. 8. ἐγὼ δ' ἐκυνηγέτησ' (*venatus sum*) Reisk. Fortasse recte. Cf. Lys. 789. ἐλαγοθήρει (schol: ἐκυνηγέτει, λαγοὺς ἐθήρα). Latet certe menda, quam nemo huc usque sustulit. Corrigendum videtur ΠΑ. ἐγὼ δ' ἐκαρύκευσ' αὐτὰ κἀξώπτησά γε, vel potius ἐγὼ δέ γ' ὠνθύλευσα κἀξώπτησά γε. Cf. Alex. com. III. 401. νάρκην . . . ὠνθυλευμένην ὀπτᾶν. III. 416. τὰς . . . τευθίδας . . . ὠνθύλευσα. Sotad.

ΔΗ. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
ΠΑ οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
ΑΛ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
ΔΗ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν,
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.

III. 585. ἐφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη. Athenion. IV. 558. γαστρίον . . . ὠνθυλευμένον. Diphil. IV. 419. ἄρν' . . . ὠνθυλευμένον. IV. 426. Menand. IV. 206. τὰς . . . ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα. Quod ad v. ἐξοπτᾶν cf. Ach. 1204. ἐξοπτᾶτε . . . τὰ λαγῷα. Eq. 954. θρῖον ἐξωπτημένον. Pherecr. II. 299. τεμάχη . . . ἐξωπτημένα. Telecl. II. 361. Eubul. III. 212. Redde, *But I seasoned them and also roasted them.*

1206. ὑπεραναιδεσθήσομαι A.B.C.S.V.X. Med. 5. 8. 9. Suid. h. v. vulg. ὑπεραναιδευθήσομαι R. (ni fallor, sic certe ex ipso libro enotavi) H. Steph. in Thes. Elmsl. ad Heracl. 387. Kock. Bergk. Vels. ὑπεραναιδισθήσομαι Dind. Mein. Ribb. Huc spectare suspicatur Dindorfius Antiatticistae glossam p. 80, 30. 'Αναιδίζεσθαι. 'Αριστοφάνης 'Ιππεῦσιν. Cf. ad 398. Conferas ἀληθίζεσθαι Herod. I. 136. III. 72. ἀληθίζειν Plut. II. 230 B. αὐθαδίσμασι Aesch. Prom. 964. Praeponenda tamen mihi videtur scriptura ὑπεραναιδευθήσομαι. Recte quidem dicitur αἰδεσθήσομαι, non item ἀναιδεσθήσομαι aut ὑπεραναιδεσθήσομαι, quod barbarum esse jure censet Elmsleius ad Her. 387. Vox nihili est ἀναιδοῦμαι. Verbum ὑπεραναιδεύομαι sensu modo passivo, modo medio, usurpatum videtur, quemadmodum ἐνεχυράζομαι. V. ad Nub. 35. De ευ in εσ corrupto cf. Soph. El. 1141. κηδευθεὶς (κηδεσθεὶς al.). 'Αναιδεύεται legitur v. 398.

1207. τί οὐ διακρίνεις, δῆμ' (δῆμ' om. Med. 8.) libri. τί οὐ διακρίνεις δῆθ' conj. Kock. οὐ διακρινεῖς, ὦ Δῆμ' Vels. Certe alibi semper in hac fabula ὦ Δῆμε, non Δῆμε, dicitur. V. 50. 725. 732. 747. 769. 773. 777. 820. 850. 905. 910. 1111. 1152. 1173. 1261. 1341. et praecipue 747.

1208. περὶ σὲ A.C.R.V. &c. περί σε B.

1209. ὑμᾶς B.C.S. &c. ἡμᾶς A.

1210. κρίνειν B.C. κρινεῖν A.P.Δ.Θ. κρίνεῖν Γ. θεαταῖσιν B.R. θεαταῖσι A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 1211. τὴν ἐμήν] τήν τ' ἐμὴν conj. Mein.

1212. ἅτ' C. Cf. ad 1149. ξύλλαβε A.B.R.S.V. &c.

1214. φέρ' ἴδω, τί ἔνεστιν ἐνθάδ' (vel τί οὖν ἔνεστιν); ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν Dobr. Ipse tentabam φέρ' ἴδω, τί ἔνεστιν; . . . Οὐχ ὁρᾷς αὐτὴν κενὴν . . .; ἔνεστιν A.R.S.V.Δ.Θ. Br. ἔνεστ' (γρ. ἔστιν) Γ. ἔστιν C. ἔστ' B. vulg. οὐχ R. Dobr. Bekk. Dind. &c. ἀλλ' οὐχ A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. ἀλλά γ' οὐχ B. vulg. ἀλλ' Br. prob. Lenting. Istud ἀλλ' ex persona ἀλλ. ortum est, ut monuit Dobraeus. Similis corruptela est v. 1131.

1215. Fort. ὦ Δημίδιον. γὰρ om. S.

ΔΗ. *αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.*
ΑΛ. *βάδιζέ νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.*
ὁρᾷς τάδ᾽; ΔΗ. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ᾽ ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
ΑΛ. *τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ᾽ εἰργάζετο·*
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ᾽ ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
ΔΗ. *ὦ μιαρὲ, κλέπτων δή με ταῦτ᾽ ἐξηπάτας;*
ἐγὼν δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν.

1217. *γοῦν* A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. vulg. Ribb. *γ᾽ οὖν* R.V. Med. 8. *δ᾽ οὖν* Saupp. Kock. *νυν* Reisk. Cobet. Bergk. Dind. Mein. Vels. Recte: cf. Th. 485. 269. et ad Nub. 887. Saepe confusae sunt particulae *γοῦν* et *νῦν*.

1218. *ὁρᾷς; ΔΗ. οἴμοι* A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. *ὁρᾷς νῦν; ΔΗ. οἴμοι* B. *ὁρᾷς νυν; ΔΗ. οἴμοι* Brunck. *ὁρᾷς τάδ᾽; ΔΗ. οἴμοι* Elmsl. ad Ach. 1230. Bekk. Dind. Ribb. *ὁρᾷς; ΔΗ. ἰώ μοι* Bergk. Kock. Mein. Vels. Recte, ut videtur, Elmsleius. Cf. 1195. *ὁρᾷς τάδ᾽, ὦ κακόδαιμον;* Exciderat, opinor, *τάδ᾽* post similem syllabam vicinam *ρᾷς*. *ὅσων* A.B.C.R.S.V. &c. Bentl. Reisk. Bergl. Br. *ὅσον* X. Ald. *οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα* vulg. *οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα* Dind. Ribb. *ἰώ μοι, τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα* Kock. Bergk. (Quasi non diversa sint *ὅσων τῶν ἀγαθῶν* et *τῶν ἀγαθῶν ὅσων*.) *ἰώ μοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα* Mein. Cf. Pl. 1126. *οἴμοι πλακοῦντος τοῦ* &c. 1128. 1132. Av. 143. *ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς*.

1220. *τυννουτονὶ* A.C.R.V. &c. Br. *τυνουτονὶ* B. Ald. *τυννουτουΐ* S.

1221. *εἰργάζετο* A.P.S.V.Δ.Θ pr. X. vulg. Dind. *εἰργάξατο* B. *σ᾽ ἠργάζετο* R. *σ᾽ εἰργάζετο* Θ sec. Kock. Bergk. Mein. Vels. Ribb. Recte, opinor. "*σ᾽ ἠργάζετο* R. *ἠργαζόμην* saepe scriptum in codice Parisino 2934. Demosthenis. *ἠργάζετο* in marmore Elginiano apud Boeckh. C. I. Vol. I. p. 287. Similiter *ἠθισμένος* pro *εἰθισμένος* et alia hujusmodi non raro inveniuntur in libris antiquis." DIND.

1222. *προεδίδου* S. *μικρὸν* A.B.R.S.V.X. vulg. *σμικρὸν* A. (s. Vels.) Br. Bekk.

1223. Versum om. S.

1224. *κλέπτων δή* (*δῆ* P.R.) *με ταῦτ᾽ ἐξηπάτας* vulg. Qu. *κλέπτων δῆτ᾽ ἔμ᾽ αὔτ᾽ ἐξηπάτας;* Vel *κλέπτων δῆτ᾽ ἐμὲ ταῦτ᾽ . . .;* Vel *κλέπτων δῆτα τάδ᾽ ἔμ᾽. . .;* Vel *κλέπτων δῆτά μ᾽ αὔτ᾽* (*ὧδ᾽*) . . .; *ἐξηπάτησας* C.P.V.Γ sec. Med. 8.

1225. *τυ* C.P.V.Γ sec. m. Θ *γρ.* sec. m. X. Med. 9 corr. vulg. *τοι* A.B.R.S.V sec. Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. *τ᾽* Elmsl. ad Ach. 127. Cf. ad Ach. 730. 779. Epicharm. ap. Athen. p. 139 B. *ἐκάλεσε γάρ τύ* (*τοι* libri) *τις* &c. Sophr. Fr. 74. Theocr. XV. 12. 40. 41. Epigr. III. 3. *κἀδωρησάμαν* V.X. Bekk. Dind. *κἀδωρησάμην* A.B.C.R.S. Med. 5. 8. 9. Eust. p. 125. *κἀδωρυξάμαν* scribendum suspicatur Dind., coll. Theocr. 7, 42. *τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι* (*δωρήσομαι* plures libri). "Dorica dialecto carmen illud scriptum fuisse ex fragmentis apparet." DIND. Cf. ad Lys. 93. [*Add.* Pro vulgato *ἐγὼ* reponendum videtur Doricum *ἐγών*.]

ΠΑ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατάθου ταχέως, μαστιγία.
ΠΑ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμὸς ἔστι Πυθικὸς
ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἡττᾶσθαι μόνου.

1226. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον vulg. ἐγώ δ' (sic) . . . P.Θ. Med. 8. Qu. ἔγωγ'· ἔκλεπτον . . . Vel ἔγωγ' ἔκλεπτον, ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τῇ πόλει. Latet, opinor, menda.

1227. τουτῳὶ A.R.V. &c. τωδεῖ B. τουτονὶ C.

1228. περιθῶ B.C.R.S.V. &c. παραθῶ A. ΑΛ. om. Med. 8. Spatium est in R.

1229. μοι A.C.S. &c. μοι καὶ B. χρησμός ἐστι vulg. χρησμὸς ἐστι Γ. Scribendum χρησμὸς ἔστι.

1230. φράζων ὑφ' οὗ δεήσει μ' (δεήσειν al.) libri et edd. ante Br. Medela incerta est. δεήσει μ' B.C.R.S.V.Γ. (η sup. lineam adjecto) Θ sec. X. Ald. δεήσειν A.Δ.Θ pr. Med. 5. 'δέησέ μ' Bentl. Lenting. Mein. δεῖ μ' ἀνδρὸς Herw. Ex. Crit. p. viii. δεήσειέ μ' conj. Bergk. με δεῖ ποθ' Br. (Cf. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' . . . ἡλιάσασθαι.) δίκη 'στί μ' Ko. με χρή 'στιν Dind. Vels. (V. Dind. ad Soph. Oed. C. 504. Qui hic δεήσει pro glossemate habet.) ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἡττᾶσθαι μόνου Herm. ad Soph. Oed. C. 504. (deleto φράζων, quod interpretandi causa adjectum aliam vocem expulerit). χρῆσταί με νικᾶσθαι conj. Mein. ("Apertum latere aliud quid.") Corrigendum videtur δεῖ μ' ἀνδρός. (Exturbatum ἀνδρὸς videatur, postquam ab librario aliquo δεῖ in δεήσει mutatum esset. Cf. 963. μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε. 965. ἄρξαι σε δεῖ | χώρας ἁπάσης. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' . . . Herod. V. 33. οὐ γὰρ ἔδει Ναξίους ἀπολέσθαι. V. 92. ἔδει δὲ . . . Κορίνθῳ κακὰ ἀναβλαστεῖν Plut. Sull. 37. καί φησι τούς τε Χαλδαίους αὐτῷ προειπεῖν, ὡς δέοι βεβιωκότα καλῶς . . . καταστρέψαι.) Vel δέον ἐστί μ'. Vel 'δέησέ μ'. (Cf. Ran. 767. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.) Vel δήσειέ μ'. (I. e. δεήσειέ μ', ut δῆ pro δέῃ, de qua synizesi v. ad Pl. 216. Cf. Soph. Tr. 166. τότ' ἢ θανεῖν χρείη σφε. Oed. R. 780. ἀνὴρ . . . με . . . καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.) Vel δήσει ποτέ μ'. Vel χρεὼν ἔμ'. (Cf. 138. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεών. Fr. 125. Aesch. Prom. 996. ὥστε καὶ φράσαι | πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Apollod. I. 9. 21. ἦν δὲ ταῖς ἁρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων.) Vel χρεών μ' ἀπόλλυσθαι. (Cf. ad 143.) Vel μοῖρ' ἐστί μ'. (Soph. Oed. C. 1546. ἵνα | μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί. El. 376. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν.) Vel χρεία 'στί μ'. Vel δήσει (δεήσει) με νικᾶσθαι. (Postquam δήσει in δεήσει mutatum esset, ἡττᾶσθαι pro νικᾶσθαι metri quoquomodo sustinendi gratia repositum videatur.) Vel δεῖ τόνδε νικᾶσθαι. (Cf. ad 1249.) Denique versum in hunc modum refingas, φράζων ὑφ' οὗ δεῖ μ' ἐξελαύνεσθαι μόνου vel ὑφ' οὗ δεήσει μ' . . . (Cf. 143. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν. Nub. 828. 1471-2. Ita ἡττᾶσθαι glossema habendum, ut ᾔδειν pro ᾐσθόμην 1346.) Sed, omnibus perpensis, in Hermanni immerito neglectam correctionem propendeo, ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἡττᾶσθαι μόνου. Interpolatio videtur φράζων: si enim hic φράζων scripsisset Comicus, vix in proxime sequenti versu idem participium parum eleganter repetiisset. [*Add.* χρεὼν ἔμ' Dind. hodie, coll. Prom. 996. Adde Herod. VIII. 141. ἀναμνησθέντες τῶν λογίων, ὥς σφεας χρεόν (ita S. χρεὼν vulg.) ἐστι . . . ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου.]

ΑΛ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
ΠΑ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὕστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
ΠΑ. πῶς εἶπας; ὥς μοὐ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν·
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
ΑΛ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον.
ΠΑ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
ΑΛ. ἠλλαντοπώλουν καί τι καὶ βινεσκόμην.

1233. *ξυνοίσεις*] Qu. *ξυνᾴδεις*, vel *ξυνᾴσει*.

1234. *τοσοῦτο* libri et vulg. Malim *τοσοῦτον*, ut in Nub. 832. &c. Cf. Ran. 1399. *τοιοῦτο* (*τοιοῦτον* V. Mut.). Alex. Athen. 654 F. *τοσοῦτ'*. Stob. Fl. 108, 33. *τοσοῦτο*. Dem. p. 702. *τοσοῦθ'* (al. *τοσοῦτον*) *ὑπερεῖδεν*. p. 757. *τοσοῦτ'* (*τοσοῦτον* F.) *ἀπέχει*. p. 1147. *τοσοῦτο*. p. 1319. *εἰς τοσοῦτ'* (*τοσοῦτον* al.) *ἀναιδείας*. Τοιοῦτο et *τοσοῦτο* apud tragicos et comicos veteres damnat Elmsleius ad Oed. R. 734. Vide eundem ad Med. 254. [*τοσοῦτον* hodie Dind.] 1235. *ἐς τίνος* A.C.R.V. &c. *ἔς τινος* B. Sed cf. 1241.

1236. *εὕστραις* V pr. Mein. Ko. Ribb. Vels. *εὐστραις* R. *εὔστραις* A.B.C. V corr. Dind. Cf. vv. *ἀφεύειν*, *ἀφαναίνειν*.

1237. *μ' οὐ* S.V. *μου* A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. *μού* Bekk. *μοὐ* Dind. Mein. I. e. *μοι ὁ*. Cf. Vesp. 902. *μοὐ* (*δ' οὐ* libri) *διώκων . . .;* Eadem crasis restituenda Eupolidi ap. Etym. M. p. 311, 55. *ὡς οἴχεταί μοὐ* (vulgo *μοι*) *τυρὸς ἐξεγλυμμένος*. Nisi forte crasis hic est, qualis est in *τοὐλύμπου* (*τοῦ Ολ.*), &c. Cf. ad Th. 158.

1238. *εἶεν* add. B.S.V.X. om. A.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Cf. 1078. *δὲ τίνα* A.R.V. &c. *δὲ τινα* B. *πάλιν* R.S.V.Γ sup.

1239. *κλέπτων* B.C.R.S.V.X. *κλέπτειν* A.Γ.Δ.Θ. *ἐναντίον* A.B.C.P.S. V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. *ἐναντία* R. Bekk. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. Vulgatam revocavi. Cf. Nub. 576. Lys. 907. Eccl. 448. Eur. Med. 470. *φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν*. Hec. 984. *αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον*. 961.

1240. *Λύκιε* (sic) vulg. Dind. *λύκιε* Mein. Ribb. om. R.

1241. Qu. *ἐξηνδρωμένος*. Sed cf. Ach. 786. *δελφακουμένα*.

1242. ΚΛ. *καὶ τί;* ΑΛ. *καὶ βινεσκόμην* vulg. *καί τι καὶ βινεσκόμην* Herm. Meinek. Dind. Kock. Ribb. Vels. Recte. Simile vitium invaserat Nub. 1076. *ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης* (libri plures, *ἐμοίχευσας, τί δή; κατελήφθης*). *καὶ τί* A.B.C.P.V.Γ. Med. 8. *καί τί* R.Δ. *καί τι* Θ. ΚΛ. praef. ante *καὶ* . . . in A.P.Γ.Θ. *κἀβινεσκόμην* diserte V. s. Bekk. Med. 8. Br. Both. et ipse ego olim ad Ach. 10. *καὶ βινεσκόμην* reliqui libri. Cf. Ach. 522. *κἀπέπρατ'* (*καὶ πέπ.* Δ.). Vesp. 118. *κἀκάθαιρ'* (*καὶ κάθαιρ'* al.). Pac. 1152. *κἀκυδοιδόπα* (*καὶ κυδ.* al.). Ran. 426. *κἀκεκράγει* (*καὶ κεκράγει* R.V.). Soph. Oed. R. 1052. *ὃν κἀμάτευες* (al. *καὶ μάτευες*). Oed. C. 769. *κἀμάνθανον* (*καὶ μάνθανον* al.). Oed. C. 1585. *κἀπόνῳ* (al. *καὶ πόνῳ*). Eur. Cycl. 406.

ΠΑ. οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπὶς ἔστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
ΠΑ. οἴμοι, κέκρανται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
ΑΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
ΧΟ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
ΔΗ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὔνομ' εἴπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος·

καὶ διηκόνουν (κἀδιακόνουν recte Dind.). Sed augmentum in hujus formae verbis, i. e. in -έσκω desinentibus, omitti solere vix opus est ut moneam. Sic Hom. Il. α'. 490. πωλέσκετο. Od. ω'. 208. σιτέσκοντο. Aesch. Fr. 285. κλαίεσκον. Soph. Ant. 963. παύεσκε. Theocr. 24, 19. λάμπεσκε. Herod. II. 174. κλέπτεσκε. VII. 106. πέμπεσκε. 119. σιτεύεσκον. IX. 74. βαλλέσκετο.

1244. ἐλπὶς ἔστ' V.Γ.Δ.Θ. ἐλπίς ἐστ' A.B.R. &c. vulg. Qu. ἐλπὶς ἔστ' ἔτ'.

1245. καί μοι] Qu. ἄγε μοι. πότερον ἐν ἀγ.] Qu. πότερ' ἐν τἀγορᾷ. Cf. 1258.

1247. πύλαισιν A.R.S.V. πύλαις B pr. C.P. οὗ A.C.R.V. &c. οὗ καὶ B.

1248. πέπρακται inepte vulg. κέκρανται conj. Kock. πεπέρανται conj. Mein. Cf. Vesp. 799. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται. Phoen. 1703. Qu. τελεῖται.

1249. κυλίνδετέ μ' εἴσω R.

1250. καί σ' ἄκων] κεἴ σ' ἄκων conj. Bergk. κἄν σ' ἄκων Mein. Qu. μάλα σ' ἄκων. Vel κατά σ' ἄκων. Vel potius ἄπιθ', ἐπεί σ' ἄκων ἐγὼ . . .

1252. οὐκ ἂν] οὐχὶ Suidas in κλέπτης et οὐχὶ μᾶλλον. probat Porson. Reponendum videtur aut οὐχὶ (οὔτι) aut οὐκ ὢν. Quod si vera est vulgata, constructio haec esse putanda erit, ὃς κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον γένοιτο. Cf. Eur. Med. 1229. ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος | ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.

1253. ΑΛ. om. R. ΧΟ. A. ἑλλάνιε Θ. et lemma scholii in V. Ἀλλάντιε Ζεῦ conj. Burges. ad Aesch. Suppl. 1., coll. Hesychii gl: Διὶ συκασίῳ· παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν. Fortasse recte.

1254. ΧΟ. vulg. schol. Mein. Bergk. Ko. Dind. Ribb. Vels. ΔΗ. (i. e. Δῆμος pr., Δημοσθένης corr.) R. Bekk.

1256. ἔσομαί σοι R.Γ γρ. et Suidas in Φανός. Bentl. Pors. Bekk. Dind. γένωμαί (-αι A.V.) σοι A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Γένωμαι correxit grammaticus aliquis, qui constructionem parum intelligeret et post ὅπως necessario requiri subjunctivum existimaret. Φανὸς vulg. Dind. Φᾶνος Ribb. Vels. conj. Mein. Nomen proprium Φανὸς legitur Vesp. 1220. Dem. p. 861. Alex. Athen. p. 161 B. Confer nomen Φανίας (Lat. 'Phanias,' Cic.).

1257. ἐμοί μέγ' A.Δ.Θ. Personae hic mutationem fieri docent verba ἐμοὶ

ἐν τἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
ΔΗ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
ΑΛ. καὶ μὴν ἐγώ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω 'ν τῇ Κεχηναίων πόλει.
ΧΟ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν στρ.
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἄπολλον, ἀεὶ πεινῇ, θαλεροῖς δακρύοισιν
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δίᾳ μὴ κακῶς πένεσθαι.

δε γ' . . . Sed corrigendum suspicor ἐμοὶ δ' ὅ τι σοὐστὶ τοὔνομ' εἴπ'. εἶπ' B.C.S.V. Med. 8. εἶπ' P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. εἶπε A. Med. 9.

1258. τἀγορᾷ A.C.Θ. (ἀ in ras.) τ' ἀγορᾷ R.S.V.Γ. Med. 8. τῇ ἀγορᾷ B. Ald. 1259. τοίνυν A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. τοίνυν γ' B.X. Ald.

1261. ΑΛ. praef. A.B.R. &c. Ald. om. V pr. Med. 8. σ' C.R.S.V. &c. σε A.B.

1263. τῇ libri et vulg. 'ν τῇ Hirsch. Mein. Dind. ("Non enim de utilitate quam ille civitati allaturus est agitur, sed de benevolo in Demum animo.") Recte, opinor. Aliter enim dixisset περὶ τὴν Κεχηναίων πόλιν. Cf. 1208.

1264. ΧΟΡΟΣ] χοροῦ κομμάτιον R.

1266. θοᾶν B.C.P.R.V.Θ sec. &c. θοὰν A.Δ.Θ. ἐλατῆρος ἀΐδειν R.

1267. μηδὲν ἐς A.B.C. (sup. εἰς) S. μὴδὲν ἐς R.V. μηδὲν εἰς Suid. in ἀνέστιος et Θούμαντις. "Supplendum e sensu εἰπεῖν. Non expectata est horum cum antecedentibus conjunctio." DIND. Oratio hic impedita est, neque clarus evadit sensus, adeo ut semper mendosum hunc locum esse existimaverim. Omnia plana et clara fore mihi videbantur, si legeretur μηδ' ἀεὶ Λυσίστρατον, aut μηδὲ τὸν Λυσίστρατον. Jampridem non convenire ἐς Λυσίστρατον cum λυπεῖν monuerat Bentleius. Sed fortasse nil mutandum. Construe ἀείδειν μηδὲν ἐς Λυσίστρατον. Cf. Lys. 1243.

1268. τὸν add. A.B supr. C.R.S.V. Suid. in ἀνέστιος. Bekk. om. X. vulg.

1269. λυπεῖν etiam Suid. v. Λυσ. λιπεῖν idem v. Ἀνέστ. et Θούμ. "At ἐς Λυσίστρατον non convenit cum λυπεῖν." BENTL. λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ] Qu. λύπῃ δακεῖν τὴν καρδίαν.

1270. οὑτοσὶ, ὦ φίλ' A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. οὑτοσὶ, φίλ' B.X. vulg. οὗτος, ὦ φίλ' Dind. Mein. Formam οὑτοσὶ in tali carmine non ferendam esse monuit Dind.

1271. πεινῇ libri et vulg. ἀεὶ πεινῇ S.(?) Dind. ex conj. Mein. Ko. Ribb. Vels. Spatium relictum in C. Facile excidere potuit ἀεὶ ante simile πει.
θαλεροῖς A.C.R.S.V. Bentl. Bekk. θαλεροῖσι B.X. Ald. δακρύοις libri et vulg. Bergk. δακρύοισιν Dind. Mein. &c.

1273. Πυθῶνι ἐν δίᾳ R.Γ. Med. 8. Bekker. Πυθῶνι ἐν διὰ S.Δ.Θ. Πυθῶνι ἐν, διὰ A.C.P. Πυθῶνι ἐν. διὰ Med. 9. Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ V.X. vulg.

λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς,
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,

Πυθῶνι ἐνὶ, διὰ τὸ B. ("cum hiatu vix excusando," Dind.) Πυθῶνι δίᾳ μὴ Dind. Bergk. Ko. Mein. Ribb. Vels. "Πυθῶνι δίᾳ sumpsit a Pindaro Pyth. 7, 10. Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον | Πυθῶνι δίᾳ | θαητὸν ἔτευξαν. Itaque vix dubitari potest quin ἐν ab interprete illatum sit: quo ejecto alia est restituenda vocula, μὴ, etiam propter sensum necessaria, σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δίᾳ μὴ κακῶς πένεσθαι." DIND. Πυθῶδ' ἰὼν διὰ τὸ Bentl. (coll. Av. 188. ἰέναι . . . Πυθῶδε). Πυθῶνι μὴ διανεκῶς πένεσθαι olim Dind. Πυθῶνι ἐν δίᾳ κακῶς πένεσθαι (*tuam tangens pharetram Delphis sacris*, et dicens, querens, *se mala premi inopia*, ut praegnans sit locutio) Fritzch. ad Thesm. 951.

1274. παράβασις praescriptum in R. λοιδορῆσαι] λοιδορεῖσθαι schol. et Suid. Cf. ad Nub. 975. Lys. 1128. ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι.

1275. ὅστις libri. εἴ τις Dawes. p. 280. (coll. Soph. Aj. 816. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή). Fortasse recte. Sed cf. Thuc. 6, 14. καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὃς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ, &c. 6, 16. οὐκ ἄχρηστος ἥδ' ἡ ἄνοια, ὃς ἂν τοῖς ἰδίοις τέλεσι . . . τὴν πόλιν ὠφελῇ. Adde Eurip. Suppl. 850. "Saepe sic Graece plurali nominis numero, ut hic τοῖς χρηστοῖς, pronomen respondet singulare ὅστις. Loca congesta ad Eur. Med. 219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, | ὅστις . . . ." LENTING.

1276. ἄνθρωπος vulg. Dind. Mein. &c. ἅνθρωπος Bernhard. Vels. Fortasse recte. Sed cf. Ran. 705. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, &c.

1277. αὐτὸς R. Med. 8. Γ γρ. a sec. Suid. in εἰ μὲν οὖν et λοιδορεῖσθαι. Dind. οὗτος A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8 γρ. 9. Cf. ad 75. et Th. 305-310. ἦν A.B.S.V.X. ὢν R. et Suid. in εἰ μὲν οὖν.

1279. οἶδεν B.C.R.V.Γ. &c. εἶδεν A. Cf. ad Ach. 613. ὄρθρον X.

1280. συγγενὴς A.B.C.R.S.V. Ald. Mein. ξυγγενὴς V. s. Bekk. Br. Dind.

1281. τοῦτο μὲν κἄλλων μέτα Herw. Ex. Crit. p. ix, coll. Herod. VI. 68. 3. Non male. Qu. τοῦτο μὲν κἄλλοι βροτοὶ. vel τοῦτο μὲν δὴ χἄτεροι, vel τοῦτο πολλοὶ χἄτεροι, vel τοῦτο μὲν καὶ μυρίοι. Latet mendum. Vulgata inepta est.

1282. ἔστι A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ. (ἔστὶ) Θ. Med. 8. Mein. ἐστὶ vulg. Dind. &c. οὐ γὰρ . . . παμπόνηρος om. A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Sed adduntur in marg. a pr. m. in V. ᾐσθόμην] ἠχθόμην conj. Bentl.

1283. προσεξεύρηκε vulg. προσεξηύρηκε Dind. Mein.

1284. αὑτοῦ B.Θ corr. αὐτοῦ A.C.P.V sec. Γ.Θ pr. Med. 8. αυτοῦ V pr.

1285. λίχων R. κασαυρίοισι B.C.P.R.S.V.Γ.Δ. Med. 5. 9. Suid.

καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ᾽ ἐκ ταὐτοῦ μεθ᾽ ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι *ἀντ.*
φροντίσι συγγεγένημαι
καὶ διεζήτηχ᾽ ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος. 1294
φασὶ γὰρ τοῦτον μὲν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων

in v. vulg., et (sup. *γρ. σαλ*) Θ. *καυσαρίοισι* A. *κασαυρίοις* Med. 8. et Poll. VI. 188. (qui *ἐν κασαυρίοις* sine nomine scriptoris memorat). *καιτωρίοισι* Steph. Byz. in *κασώριον*. Bentl. Ribb. *κασωρείοισι* Cobet. Mein. Dind. Vels. (Cf. ad Ran. 1301.) *κασαλβίοις* v. l. ap. schol. *Κασαύριον* habet Photius p. 134, 15, *κασαυρεῖον* et *κασωρεῖον* Hesychius. Vera scriptura videtur aut *κασαυρείοισι* aut *κασωρείοισι*. (Sic *Λαυρειωτικαὶ* in *Λαυριωτικαὶ* depravatum est Av. 1106. Plura vide ad Pac. 382.) Confer v. *κασαλβὰς* *meretrix*, et v. *κασωρῖτις*, Eust. ad Il. p. 745, 29. *Ἀντιφάνης δὲ, φασὶ, κασωρίτιν* (*-ῖτιν* ?) *ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἱππῶναξ*.

1286. *κυκῶν*] Fort. *κυνῶν*. Idem conjicit Hermannus.

1289. *οὔποτ᾽* R. Suidas in *Πολυμνήστεια*. Junt. 1. Bentl. Pors. Br. *οὔτέ ποτ᾽* A.C.V. Ald. *οὔτέποτ᾽* X. *οὔτεπότ᾽* S. *οὐδέποτ᾽* (aut *οὐδεποτ᾽*) B. *κοὔποτ᾽* Athen. X. p. 446. *μήποτ᾽* Suid. in *Ἀριφράδης*, et schol. Luciani III. 164. De *οὐκέτ᾽* cogitat Reisig. Conj. 126, nil tamen mutandum censens. Qu. *οὐδέποτε ταὐτοῦ . . . . ᾽κ ποτηρίου*. Sed *οὔποτ᾽* in eodem metri genere legitur Av. 1106. *γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ᾽ ἐπιλείψουσι* &c. *ταὐτοῦ* C. *ταυτοῦ* A.B.R.Γ.Δ.Θ. Ald. *τ᾽ αυτοῦ* V. *ἔκ τ᾽ αὐτοῦ* Med. 8. *ποτήριον* S.

1290. *ἦ* B.C.Γ sec. *ἤ* A.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. *ἐννυχίαισι* A.C.R.V. &c. *ἐννυχίαισιν* B.

1294. *φασὶ γὰρ αὐτὸν* libri et vulg. *φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν* Bentl. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. Temeraria correctio, nam parum hic convenit particula *μὲν* sic locata, cui nihil est quod respondeat. Ipse tentabam *φασὶ γὰρ τοῦτον μὲν . . .* Vel *φασὶ γὰρ πάντ᾽ αὐτὸν . . .* Vel *φασὶ γὰρ δὴ τοῦτον . . .* Vel *φασὶ γὰρ τοῦτον κατερεπτόμενον* ? . . . Vel *φασὶ γὰρ τόνδ᾽ ἀεὶ* (vel *αὐτὸν*, vel *οἷον*) . . . Vel (quod maxime placet) *φασὶ γὰρ ζῆν αὐτὸν . . . κοὐκ* (v. *οὐδ᾽*) *ἂν* &c.

1295. *τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων* libri et vulg. *τὰ . . . οὐσίας* conj. Mein. *τὰ . . . ἀνδρικῶς* Vels. Notanda forma trisyllaba in comicis perquam insolens. Adde quod divites simpliciter *οἱ ἔχοντες* dicuntur, vix *οἱ ἔχοντες ἄνδρες*. Unde corruptelam aliquam jure suspicatur Meinekius Fr. Com. II. 579. Ipse etiam locum semper suspectum habui. Reponendum, ni fallor, *τὰ* (aut *τὰς*) *τῶν ἐχόντων οὐσίας*. Cf. Anaxil. Com. III. 353. *τῶν ἐχόντων οὐσίας σκώληκες* (parasiti). Diodor. Com. III. 544. *τοὺς . . . ἔχοντας οὐσίας*. Dem. p. 142. *οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες*. Lys. XXIX. 6. *οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες*. Plat. Pol. 291 E. *τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων τὸ πλῆθος*. Isocr. p. 146. *οἵ τε τὰς οὐσίας ἔχοντες*. Pl. 754. *ὅσοι δ᾽ ἐπλούτουν οὐσίαν τ᾽ εἶχον συχνὴν* &c. Vel *τὰ τῶν ἐχόντων χρήματα, | κοὐκ* &c. Nunc placet *τὰ . . . ἀνδρικῶς*. Cf. ad Pac. 1307. *ἀλλ᾽ ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον*. Sed *ἀνέρες* legitur Av. 687. *ἀνέρος* Ran. 706.

οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης, τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως,
"Ἴθ', ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ."
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, 1300
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα,
"Οὐδέπω πέπυσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τἀν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξίνην θ' Ὑπέρβολον."
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετὸν, 1305
καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ εἰληλύθει,

1297. τῆς add. A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Bekk. Dind. om. B.X. vulg. σιπύης B.R.V.Γ sec. Med. 8. σιπύας A.C.Γ.Δ.Θ. ἂν ὁμοίως R. Med. 8. Bekk. Dind. Mein. Ko. Vels. ἀνομοίως B.C.P.S.V.X. Med. 9. vulg. ἀνομίως (νο a sec. m.) Γ. ἀλλ' ὅμως A.Γ γρ. Δ.Θ. (sup. sec. γρ. ἀνομίως) Med. 5. ἐὰν ὁμοίως γρ. C.P. (-οις). ἂν ὅμως Bentl. Bergk. (Cf. ad 1270.) ἀνονήτως conj. Kock. ἐλεεινῶς vel ἂν ἐλεινῶς Velsen. "ἀνομοίως suspectum. In principio vocis latet ἂν particula." REISK. Aliud quid latere suspicatur Mein. Valet ὁμοίως *aeque omnes*, ἐκ μιᾶς φωνῆς, Anglice, *all without exception*. Sic πάντες ὁμοίως Pac. 1323. πᾶσιν ὁμοίως Pl. 489. Sed reponendum forsan ἂν ἅμ' οὕτως, vel ἂν ὁμῶς ὧδ'.

1299. εἴσελθε Bergk. τῇ τραπέζῃ A.C.R.V. &c. ταῖς τραπέζαις B.

1300. ξυνελθεῖν B.C.P.R.S.V. Med. 8. συνελθεῖν A.Γ.Δ.Θ. εἰς plerique libri et vulg. ἐς Med. 8. Dind. ἐς λόγον om. S.

1301. τίν' P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. et mox (1303) τίν' P.R.V. Med. 8.

1302. οὐδὲ πυνθάνεσθε vulg. οὖδε π. V. Corrigo οὐδέπω πέπυσθε. V. Av. 957. Pac. 615. Th. 596. Aesch. Cho. 526. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι; Vulgata inepta est. Requiritur praeteritum. τἀν A.B.R. &c. τ' ἀν C.V. τ' ἂν Γ.

1303. ἐς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Καρχηδόνα (Χαλκ. Γ. a sec. m.) libri. Kock. Bergk. Καλχηδόνα Casaubon. Dind. Mein. Vels. Ribb. Χαλκηδόνα Bentl. Palmer. Exerc. p. 728. Br. Et sic legebat proculdubio Schol., qui Καρχηδὼν δὲ πόλις Θράκης περὶ τὸ Βυζάντιον. De Carthagine non minus quam de Sicilia subigenda cogitasse Athenienses constat ex Thuc. 6, 15. μάλιστα στρατηγῆσαί τε ἐπιθυμῶν (Alcibiades), καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δι' αὐτοῦ καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι. et Plutarch. Pericl. c. 20. πολλοὺς δὲ καὶ Σικελίας . . . ἔρως εἶχεν, ὃν ὕστερον ἐξέκαυσαν οἱ περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ῥήτορες. ἦν δὲ καὶ Τυρρηνία καὶ Καρχηδὼν ἐνίοις ὄνειρος, οὐκ ἀπ' ἐλπίδος διὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑποκειμένης ἡγεμονίας καὶ τὴν εὔροιαν τῶν πραγμάτων. Cf. ad 174.

1304. μοχθηρὸν S.V.X. πονηρὸν A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. An legendum ἄνδρα μοχθηρὸν, πονηρὸν, ὀξίνην Ὑπέρβολον? In vulgata displicet nonnihil πολίτην ita positum. ὀξίνην vulg. Dedi ὀξίνην θ'. Minus recte post πολίτην vulgo interpungitur. 1305. ταῖς B.C.S.V.X. τὰς A.R.Γ.Δ.

1306. ἐληλύθει vulg. ἐλήλυθεν B. εἰληλύθει Mein. Dind. Id quod postulat haud dubie analogia, sed dubito an usquam ea forma in libris reperiatur. In hoc verbo ejusque compositis augmentum omitti solet, ut videtur. Sic Dem. p. 655. ἐξεληλύθεσαν. p. 667. ἐληλύθει. p. 1091. ἐπανεληλύθει. p. 1210.

“ Ἀποτρόπαι’, οὐ δῆτ’ ἐμοῦ γ’ ἄρξει ποτ’, ἀλλ’, ἐὰν δέῃ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ’ ἐνταῦθα καταγηράσομαι.”
“ Οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ’, ὦ θεοὶ,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἢν δ’ ἀρέσκῃ ταῦτ’ Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσας ἢ ’ς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.”
ΑΛ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῄειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,

ἐξεληλύθει. Aesch. c. Ctes. 191. κατεληλύθει. Similiter Dem. p. 481. ἀπολώλει (ἀπωλ. plur. et opt.). p. 114. ὠμωμόκει (ὀμ. male S.). Cf. ad Ach. 10. et Pl. 744.

1307. ποτ’ C. &c. πότ’ P.R.V. Med. 8. ποτὲ B.Γ.Δ.Θ. ἐάν με χρὴ A.C. &c. ἐὰν με χρὴ R.V. Correxerim ἐὰν δέῃ, aut ἐάν γε (Lys. 208) χρῇ. ἐᾶν με χρὴ B. χρὴ (V. in ras. a sec. m.) libri et vulg. χρῇ Bekk. Dind. Mein. &c. 1309. οὐδὲ A.C.R.V. &c. οὐδὲν B.

1310. ἐκ πεύκης] Conjicere licet ἐκ πίττης. Nam sequitur mox καὶ ξύλων. Nisi eadem hic locutio est atque ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, &c. τε pro γε Reisk. Quod non probandum.

1311. ἢν R. (ἦν) Γ.Θ γρ. Med. 8. Br. Bekk. Dind. ἂν A.S.V.Δ.Θ. Med. 5. 9. εἰ B.C.P.Π.X. Ald. ἀρέσκῃ A. (-κη) R.S.V.Δ.Θ. Med. 8. Bekk. &c. ἀρέσκει C.P. ἀρέσκοι B.Π.X. Ald. Ἀθηναίοισι R.P.S.V.Γ.Θ. Med. 5. 8. 9. Ald. Ἀθηναίοις A.B. Bentl. Br. καθεῖσθαί μοι R. δοκῶ libri et Suid. in Θησεῖον. vulg. Dawes. Mein. δοκεῖ X.(?) Bentl. Reisk. Br. Dind. Mein. &c. Recte. Cf. ad Ran. 645. Av. 1578.

1312. εἰς libri et vulg. ἐπὶ Suid. ἐς Dind. &c. Fort. ἢ ’s. πλεούσαις libri et Ald. πλέουσ’ ἂν Dawes. πλεούσας Reisk. Br. Dind. Ko. Mein. Vels. Ribb. Cobet. Recte. Vide comm. ἢ ’πὶ τῶν A.C.R. (ἤπι) S.V. Med. 8. (ἢ πὶ). ἢ ἐπὶ τῶν B. ἢ ’πὶ τῷ male Reisk. ἢ ’ις (ἢ εἰς debebat) τὸ τῶν Dawes. M. C. p. 252. Legendum, ni fallor, ἢ ’s τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν, ut paullo ante ἐς τὸ Θησεῖον. Et ita citat Elmsleius ad Ach. 612. Cf. Schol: εἰς τὸ τῶν Ἐρινύων ἱερόν. Thesm. 224. οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς; MN. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν. Thuc. I. 24. ταῦτα δὲ ἱκέται καθιζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον ἐδέοντο. Plat. Phaedr. p. 337 F. ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἀγραίας διαβαίνομεν. Cf. tamen Th. 83. ἐν Θεσμοφόροιν. 89. Eccl. 443. Pl. 411. εἰς Ἀσκληπιοῦ.

1314. εἰ A. (supr. γε) Γ pr. Δ.Θ.

1316. κλείειν libri et vulg. Kock. &c. κλῄειν Dind. Mein. “Quae antiquior scriptura Aristophani ubique restituenda videtur. ἀποκεκλήκαμεν (id est ἀποκεκλῄκαμεν) servarunt libri in Av. 1262.” (Dind.) Phot. p. 168, 13. κλῇσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι, καὶ κλῇδα. οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης. Κλῄω Ionas, Thucydidem, et Tragicos, κλείω Comicos usurpasse testatur grammaticus Crameri I. 226, 6. Cf. ad Ach. 1096. μαρτύρων B pr.

1317. συγκλείειν vulg. συγκλῄειν Dind. Mein. Cf. ad 1316. ἥδε γέγηθεν libri et vulg. Mein. ἦδ’ ἐγεγήθην (!) Elmsl. ad Ach. 35. Reponen-

ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
ΧΟ. *ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,* 1319
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;

dum, opinor, *ἦδ' ἐγεγήθει*, i. e. *gaudebat*, ut monui olim ad Ach. 10. Nisi ante vocalem praestat *ἐγεγήθειν*. Cf. ad Av. 1298. Praesentis locum habet *γέγηθα*, imperfecti *ἐγεγήθειν*. Sic *ἐγρήγορα ἐγρηγόρειν* &c. Hesychius, *ἐγεγήθει: ἔχαιρεν*. Pac. 335. *ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα* &c. Eur. Cycl. 465. *γέγηθα μαινόμεσθα (μαίνομαί τε?) τοῖς εὑρήμασιν*. Aesch. Prom. 156. *ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος | τοῖσδ' ἐγεγήθει* (ita recte Elmsl. *ἐπεγήθει* L. *ἐπεγεγήθει* libri multi).

1318. *καιναῖσιν* B.S. *καιναῖσι* C.P.R.V.Γ sec. Med. 8. 9. *καιναῖς* Γ pr. Med. 5. *καίναις* B. *κοιναῖς* A.Δ.Θ. *εὐτυχίαισιν* B.S. *εὐτυχίαισι* A.C. P.R.V.Γ.Θ. Med. 5. 9. *εὐτυχίαισσι* (sic) Δ. *εὐτυχίαις* Med. 8. *παιωνίζειν* A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. *παιανίζειν* Θ corr. Med. 8. Cf. Herod. V. 1. *ὡς ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες* (ubi *παρήχησις* est in h. v. et nomine gentili *Παίονες*). Cf. Duker. ad Thuc. I. 50, ubi *παιωνίζειν* optimi quique libri praebent. Quae potior forma videatur esse. Schol. ad Plat. Conv. 177 A. *παιᾶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα . . . ἢ παιῶνας, ὡς νῦν, ᾠδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ω, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν.*

1319. *ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε* R. Pors. Bekk. Dind. Mein. &c. *ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος Ἀθήναις* A.C.S.V. Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. et (*ἐν Ἀθήναις*) B.X. vulg. (Post *ἐπίκουρε* colon est in V.Γ., virgula in Med. 8.) *ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεὶς καὶ φέγγος Ἀθήναις* Bentl. *ὦ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεὶς καὶ ταῖς ἱεραῖσιν Ἀθήναις* Bentl. et Valck. ad Hipp. 1122. *ταῖς ἡμετέραις ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις καὶ φέγγος Ἀθήναις* Valck. ibid. Qu. *ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις νήσοις τε φανεὶς ἐπίκουρε.* Vel *ὦ ταῖς ἱεραῖσιν Ἀθήναις καὶ νήσοισι* (vel *Ἀθήναισιν νήσοις τε*) *φανεὶς ἐπίκουρε.* Vel *ὦ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεὶς καὶ ταῖς ἱεραῖσιν Ἀθήναις.* (Sed vereor ut insularum ante ipsas Athenas mentio apte fiat. V. Pac. 760.) Vel *ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοισι φανεὶς σύ.* Quod ad *φανεὶς*, cf. 149. *ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.* 458. *ὦ . . . τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις.* 836. *ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.* Aesch. Prom. 634. *ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς.* Eubul. Athen. 300 B. *ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς φανθὲν ἐναργές.* Eur. Andr. 891. *ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς.* Corruptum suspiceris *φέγγος* ex *φανείς*: vix enim omitti posse videtur *φανείς.*

1320. *κνισῶμεν* S.V. (s. Vels.) Δ.Θ. Med. 8. 9. schol. Dind. *κνισωμεν* (sine acc.) R. *κνισσῶμεν* A.B.C.P.Γ.X. vulg. *κνίσσωμεν* V. (s. Bekk.) *κνίσωμεν* lemma schol. in V. *ἀγυιὰς* (*ἀγυιας* R. *αν* sic A.) libri et vulg. An scribendum *ἀγυιᾶς*? Sic certe legisse videtur schol., qui per *τοὺς ἀγυιαίους θεοὺς* explicat. Cf. Vesp. 875. Th. 489. "*κνισσᾶν ἀγυιὰς* est in vicis vel ante fores aedium diis sacrificare. Qua phrasi usus etiam est in Avibus v. 1233. et Demosth. c. Midiam: *χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισσᾶν ἀγυιὰς καὶ στεφανηφορεῖν.* Vide etiam Polluc. I. 28. Alii tamen scribendum censent *ἀγυιᾶς* cum circumflexo in ultima, tanquam a nomin. *ἀγυιεύς*, inter quos est Harpocrat. v. *Ἀγυιᾶς*, quem vide." KUST.

ΑΛ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
ΧΟ. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
ΑΛ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν 'Αθήναις.
ΧΟ. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;
ΑΛ. οἷός περ 'Αριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν 'Αθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
ΧΟ. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι 'Αθᾶναι,
δείξατε τὸν τῆς 'Ελλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

1321. ὑμῖν B.C.R.S.V. Reisk. ἡμῖν A.X. Ald.

1322. ποῦ 'στιν A.S.V. ποῦ 'στι B.C. Med. 8. ποὖστιν P. π' οὖστιν Γ. πό 'στιν R. νῦν B.C.R.S.V. Med. 8. om. A.Γ.Δ.Θ. Qu. ποῦ 'στ'.

1323. ἰοστεφάνοις A.B.S.V.X. ἰοστεφάνοισιν R.Δ.Θ.

1324. Spurium h. v. habent Bergk. Mein. Vels. delet eum Mein. Quamobrem? ἴδοιμεν S. Br. &c. ἴδωμεν A.B.C.R.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Ald. ποίαν ἔχει libri. ποίαν τιν' ἔχει Pors. Dind. &c. τίν' ἔχει Br. ποίαν μὲν (τιν'?) Lenting. (coll. 1339.) Possis etiam ποίαν ποτ' (vel ἄρ') ἔχει, sed praestat ποίαν τιν'. "ποῖός τις conjunguntur Pl. 349. Ran. 60. 289. Eq. 1339. Vesp. 530. 1186. Pac. 674. Av. 127. Soph. Ant. 42. Eurip. Bacch. 477." PORSON. ἔχεις Med. 8. καὶ ποῖος libri et vulg. ποῖος Reisig. Conj. p. 151. Dind. &c. καὶ τίς Pors. Cf. ad 1339. 1361. et ad Pl. 335. (ubi καὶ πόθεν pro πόθεν plures libri). 450.

1325. οἷα B pr.

1326. δὲ B.C.R. Med. 8. γε A.Γ.Δ.Θ. δέ γε S.V.

1327. φαινομέναισιν S. Pors. Bekk. φαινομέναισι C.P.R.V. Med. 8. φαινομένῃσι (-ησι A. Med. 5.) A.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. φαινομέναις B. (supr. ιν) Ald. φαινομένῃσιν Br. ταῖς φαινομέναις ταῖσδ' Bentl. Qu. φαινομέναις ἐπί. Ceterum notandi tres dactyli in initio versus: qui numeri gaudio magis exprimendo, opinor, inserviunt. ἀρχαίαισιν B.C.R.S.V sec. ἀρχαίαισι V pr. Med. 8. ἀρχαίαις A.Γ.Θ. Med. 5. ἀρχαίαις σοι Med. 9.

1328. καὶ θαυμασταῖς] Malim ταῖς θαυμασταῖς. οἰκεῖ S.V. Med. 9.

1329. ὦ ταὶ λιπαραί] ὦ ταὶ (sup. αἱ sec. m.) Γ. Corrigendum, ni fallor, ὦ καὶ λιπαραί. Cf. Phrynich. II. 593. ὦ καὶ κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς. Cephisodor. II. 885. ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος. Adde quod, si sincerum esset ω ταὶ, scribendum foret etiam Dorice 'Αθᾶναι, ut in Pindari ipsius verbis. Nonnunquam tamen post ὦ additur articulus, ut in Lys. 137. ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος. Aesch. Pers. 832. σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Soph. El. 504. ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία. Aj. 861. ὦ κλειναὶ 'Αθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος. Phil. 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' . . . οἰκούρημα &c. Phil. 987. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας. 'Αθῆναι vulg. Annon 'Αθᾶναι, ut apud Pindarum?

1330. δείξαντε V. δείξαντες S. τὸν τῆς A.S. τῆς B.C.R. &c.

ΑΛ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.
ΧΟ. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς·
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.

1331. *τεττιγοφόρος* libri et vulg. *τεττιγοφόρας* Pors. Dind. Mein. *τεττιγοφόρος κἀρχαίῳ* vel *τεττιγοφορῶν ἀρχαίῳ* Bentl. "Correxit Porsonus ex Hesychio, qui ita scribit, *τεττιγοφόρας*: *Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰρομένων* (supplendum *ἐφόρουν*) *χρυσοῦς τέττιγας*. Quae Musurus inepte interpolavit ex Suida in *τεττιγοφόροι*." DIND. Sic *σαμφόρας* supra 603. *τειχομάχας* Ach. 570. *γοργολόφας* Ach. 567. Eq. 1181. *βακτροφόρας* et *πτεροφόρας* ap. Lob. ad Aj. 604. *λευκολόφας* Eur. Phoen. 120. *στηλοκόπας* Herodicus Athen. 234 D. V. Valck. ad Phoen. 120. Elmsl. ad Ach. 178.

ἀρχαίῳ] *τῷ 'ρχαίῳ* Br. *λαμπρός*] *λαμ* R. Unde *λάμπων* conjici posse monet Dind.

1332. *χοιρινων* R. (sine acc.) S. *χοιρίνων* A.B.C.P.V.Γ.Δ. Ald. Virgulam post *σπονδῶν* delet Walsh. *κατάληπτος* A.(?)Δ.Θ. Med. 8.

1333. *καί σοι* B.R.S.V. &c. *καὶ σοὶ* (sic) A.C. *ξυγχαίρομεν* A.B.R.S. *συγχαίρομεν* V.Δ.Θ.

1334. *τοῦ 'ν Μαραθῶνι* C.P.V. (s. Bekk.) X. vulg. *τοὺν Μαρ.* A.B.S.V. (s. Vels.) Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. *τουν Μαρ.* lemma schol. in V. *τοῦμμαραθῶνι* (sine acc. s. Vels.) R. [I. e. *τοῦ 'ν Μαρ.* Cf. Soph. Ant. 1266. *νέῳ ξὺν μόρῳ* (*ξυμμόρῳ* al.). Dem. p. 995. *ἵνα τἀμμέσῳ* (*τὰν μέσῳ* r.) *συντέμω*.] *τοῦ Μαραθῶνι* Med. 9. Bentl. Bekk. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Cf. ad Vesp. 711. *ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν* (*τοῦ* Bentl. Dind. &c.) *Μαραθῶνι τροπαίου*. Pl. 1126. Utrobique praepositionem delendam censet Cobet. V. L. p. 201, coll. Eq. 778. *σὺ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι*. Nil temere mutari oportere contra librorum auctoritatem ostendent exempla infra allata, ex quibus apparet modo addi, modo omitti, praepositionem *ἐν*; saepe autem interpolatam illam esse ab imperitis librariis. Fr. 363. *καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν* (*γέρουσιν*?) *διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον*. Thesm. 806. *πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι*. Eupol. ap. Longin. c. 26. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην | χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ*. Plat. Menexen. 245 A. *αἰσχυνομένη τὰ τρόπαια τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς*. ibid. 241. *τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον*. Gorg. 516. *Μιλτιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο*. Dem. p. 686. *Θεμιστοκλέα τὸν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν νικήσαντα καὶ Μιλτιάδην τὸν ἡγούμενον Μαραθῶνι* (al. *ἐν Μαρ.*). ibid. *τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν . . . τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην*. Thuc. I. 18. *ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη*. Aeschin. 181. *ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας*. Aesch. c. Ctes. 186. *ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη*. Id. II. 77. *τῆς ἐν Σαλαμῖνι . . . ναυμαχίας*. 78. *τὴν ἐν Πλαταιαῖς . . . πεζομαχίαν*. ibid. *τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην*. Dem. p. 1378. *τὴν Πλαταιᾶσι μάχην*. ibid. *τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν*. Dinarch. I. 76. *τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν*. III. 17. *τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν*. Isae. V. 66. *ὅτε ἡ ἐν Ἐλευσῖνι μάχη ἐγένετο*. Lycurg. § 74. *τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον*. Isocrat. 59 B. *ζηλοῦν τὴν πόλιν τῆς ἐν Σαλαμῖνι μάχης* (*ἐν* om. G. del. Bekk.). 112 A. *τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης* (*ἐν* om. G. del. Bekk.) *καὶ τῆς Σαλαμῖνι ναυμαχίας* (*ἐν* add. G. et Bekk.!). Paus. I. 21. 1.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΛ. ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
ΔΗ. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;
ΑΛ. πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τἠκκλησίᾳ,

τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ Μαραθῶνι. Lucian. Dem. Enc. 36. τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι κατειργασμένων. Eq. 781. ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι. Lys. 1299. τὸν Ἀμύκλαις σιόν. Eurip. Hipp. 545. τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ πῶλον. Pind. Ol. IX. 95. ἐν Μαραθῶνι . . . μένεν ἀγῶνα. Isocr. Or. XV. § 328. ὁ τοὺς βαρβάρους Μαραθῶνι τῇ μάχῃ νικήσας. Critias Athen. 28 B. ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον. Eur. Ion. 988. οἶδ', ἣν (μάχην) Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς. Elmsl. ad Ach. 343. Cf. ad 781. et Ach. 696.

1336. με B.C.R.S.V. &c. μὲν A. ἀφεψήσας. ΑΛ. ἐγώ;] ἀφεψήσας ἔσω (!) cum Hermanno Kock. ἀφεψήσας νέον. | ΑΛ. ἀλλ' conj. Bergk. ἀγάθ.' ΑΛ. ἀφεψήσας γ' (aut σ') ἐγὼ conj. Mein. Qu. ἀφεψήσας. ΑΛ. ἔγωγ'· | ἀλλ' . . .

1337. ἀλλ' extra lineam in B. μέλ' R.S. μέλε A.P.R. Med. 8. μέλε' B.C.V.Γ.Δ.Θ. αὐτὸς πάρος] Fort. ἀνὴρ πάρος. Vel ἐν τῷ πάρος.

1338. οἷ' A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Bentl. Dind. οἷον X. vulg. νομίζεις ἂν S.V.Δ.Θ. ἂν νομίζοις A.

1339. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, προτοῦ (aut πρὸ τοῦ) A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. vulg. Lenting. τί δ' ἔδρων προτοῦ, κάτειπε, καὶ R. Dind. Bekk. Ko. Mein. Ribb. Vels. Vulgatam revocavi. Si quid mutandum, magis placeret τί δ' ἔδρων προτοῦ, κάτειπέ μοι. Verba κάτειπέ μοι saepe in fine sententiae ponuntur. προτοῦ A.B.C.R. Med. 5. 8. 9. πρὸ τοῦ P.S.V.Γ.Δ.Θ. ποῖός τις (τίς P.V.Γ.) B.P.V.Γ.X. vulg. Lenting. καὶ ποῖός τις A.C.R.S. Med. 5. 8. 9. Dind. Bekk. &c. Vulgata revocanda. Quid enim inelegantius particula καὶ sic posita? Cf. modo 1324. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται; Saepe inserta est ab librariis copula. Cf. ad 1324. Adde quod emphatica praecipue sunt verba τί δ' ἔδρων, post quae statim apte sequitur hortatio κάτειπέ μοι. Praeterea constat nihil transpositione verborum vel contra metrum frequentius esse in libro R. Sic πάντων ἄρξῃ pro ἄρξῃ πάντων exhibet in v. 797. κάττυμα τουτῳὶ pro τ. κ. in v. 869. οὐδεὶς αὐτὸν pro αὐ. οὐ. in v. 231. ἐν τ' ἀγορᾶι οὐδεὶς pro οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ in v. 1373. ὦ γυναῖκες, ἡμῖν pro ἡμῖν, ὦ γυναῖκες Eccl. 504. ὀλίγας οὐκ εἶχε pro εἶχεν οὐκ ὀλίγας Pl. 715. τῷ θεῷ δῶρα pro δῶρα τῷ θεῷ 849. σε ζῆν pro ζῆν | σ' 1033. μόνον γομφίον pro γομφίον μόνον 1059. ἐκεῖθεν ἵν' pro ἵν' ἐκεῖθεν 70. τὸ βάραθρόν σοι pro σοι τὸ βάραθρον 431. Ceterum κάτειπέ μοι legitur Nub. 155. 170. 224. 478. Pac. 657. 826. κάτειπέ νυν Nub. 1279. ἴθι δὴ κάτειπ' Pac. 405.

ἦ R. (aut ἦι, ηῖ s. Vels.) S. Bekk. Dind. Ko. Mein. Lenting. εἶ B. ἦν A.C.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. vulg. Bergk.

1340. τῇ 'κκλησίᾳ A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. τῆι κλησίαι R. hic et alibi. τη 'κκλησία V. τἠκκλησίᾳ Δ corr.

"Ὦ Δῆμ, ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,"
τούτοις ὁπότε χρήσαιτο τοῖς προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. ΔΗ. ἐγώ;
ΑΛ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
ΔΗ. τί φής; ταδί μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην;
ΑΛ. τὰ δ' ὦτά γ' ἄν σου νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
ΔΗ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ΑΛ. καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε,

1341. ἐραστής A.B.R.X. Med. 5. 8. Dind. Mein. &c. ἐραστής τ' C.P.S.V. vulg. Bergk.

1343. χρήσαιτό τις προοιμίοις vulg. Lego χρήσαιτο τοῖς προοιμίοις. Jam praecessit τις 1340. Adde quod post τούτοις postulatur articulus. V. e. g. 787. Idem proposuit Lenting.

1344. καὶ κερουτίας S.

1346. τί φής (aut φής, φῇς, φῆς); ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾔδειν (aut ἤδειν) A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. τί φής (φῆς); τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην B.X. vulg. τί φής; τοιαῦτ' ἔδρων μ' ... Reisk. Dobr. τί φής; | ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾐσθόμην Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Elmsl. ad Ach. 178. (τί φής; extra v. posito, ut in Nub. 235.) (Quae correctio vix placet; nam τοῦτο sic positum post ταῦτα parum elegans est.) ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δέ γ' οὐκ ᾔδη; τί φής; conj. Mein. Spurium h. v. habet Vels. ("Paraphrasis versus 1349 sententiarum ordinem foede disturbans.") Facile quidem ἐγὼ δέ γ' αὔτ' οὐκ ᾐσθόμην, vel ἐγὼ δέ γ' οὐκ ἐπῃσθόμην corrigas, sed malim τί φής; ταδί μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην; Quanquam non temere repudianda vulgata. Mira hic est discrepantia scripturae ᾐσθόμην et, quod habent optimi libri omnes, ᾔδειν. Latet fortasse aliquid. φής (aut φῇς) R. &c. φής P.Θ. Med. 5. 8. φῇς Γ. τί φής extra versum positum in Med. 8. non in A.B.C.R.S.V. Med. 5. 9.

1347. τὰ δ' ὦτά σου νὴ τὸν Δί' Cobet. τὰ γὰρ' ὦτά σου νὴ τὸν Δί' Mein. Vels. Quod non probandum. γ' ἂν R. Dind. &c. γάρ A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Bekk. Bergk. Recte Dind. ἐξεπετάννυτο S.

1348. σκιάδειον Med. 5. 8. 9. Br. σκιάδιον B.C.P.R.S.V.Γ γρ. X. Ald. σκιαδεῖον A.Γ. σκιάδεῖον Δ.Θ.

1349. Qu. οὕτως ἀνόητος καὶ γέρων ἐγιγνόμην; Soph. Ant. 281. μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα. Oed. C. 930. καί σ' ὁ πληθύων χρόνος | γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

1350. καὶ νὴ δία γ' εἰ δύο A.C.R. (δί' ἄγει) Γ. (εἶ) Δ.Θ. (διά Δ.Θ.) X. Med. 5. 8. et (δύω) Ald. καὶ νὴ δία εἰ δύω B. καὶ νὴ δί' εἰ δύω S.V. Med. 9. καὶ νὴ Δί' εἰ δύο γε Reisig. C. 255. καὶ νὴ Δί' ὅτε γε δύο Elmsl. ad Ach. 338. καὶ νὴ Δία γ' εἰ δύο σοι Br. καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο Pors. Dind. Mein. Ribb. Vels. Recte. Cf. ad Av. 11. Pl. 1010. ῥήτορες V pr. Med. 8. ῥήτορε reliqui.

ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
ΔΗ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
ΑΛ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
"Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,

1351. ποεῖσθαι R.V. μακρὰς A.V pr. Γ.Δ.Θ. Med. 5. λέγων B.C.P. R.S.V sec. Π.Χ. Med. 8. et γρ. Γ. γρ. μακρὰς χωρὶς τοῦ λέγειν V. in marg. a sec. m. Ex interpretatione ortum λέγων.

1352. τοῦθ' A.B corr. Bentl. Dind. Bergk. τοῦτο θ' (i. e. τοῦθ' et τοῦτο) Γ.Δ.Θ. Med. 5. τοῦτον B.C.P.S.V.X. Med. 8. 9. vulg. (interpunctione posita post καταμισθοφορῆσαι). τούτων R. τῶνδ' Kock. (Praestaret τοῖνδ', sed multo magis postulatur τοῦθ'.) καταμισθοφορεῖν, τούτοιν ὁ τὸν μισθὸν λέγων Elmsl. ad Ach. 178. Mein. Ribb. Vels.

1353. παραδραμὼν B.C.R.S.V. &c. παραδραμόντ' A. ἂν om. V. (R sec. Vels.)

1355. αἰσχύνομαί τοι] Fort. αἰσχύνομαι 'γώ. ταῖς . . . ἁμαρτίαις] ταῖς . . . ἁμαρτίας Ald. Legitur vulgo Pl. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, | οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον. Sed illic malim ταῖς ἐμαυτοῦ συμφοραῖς. Cf. Plat. Erast. 139. αἰσχυνθεὶς τοῖς προειρημένοις. Eur. Her. 542. οὐδ' αἰσχύνομαι | τοῖς σοῖς λόγοισι. Herc. F. 1160. αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς. V. Matth. Gr. § 399 c. πρότερον B.C.R.S.V.X. Ald. Br. προτέραις A. et Suidas in αἰσχύνομαι.

1357. νῦν δὲ (δε V pr. m.) libri et vulg. νῦν δ' αὖ Elmsl. n. ms. νῦν αὖ Lenting. νυνδὶ Seidler. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Praestat forsan νυνὶ aut νῦν δή (et sic fort. X.). Saepe in libris permutantur particulae δὲ et δή. "Eustath. p. 45, 6. ἐπέκτασιν ποιεῖ οὐ μόνον τὸ ι ἐν τῷ οὑτοσὶ καὶ νυνὶ καὶ ἐνταυθὶ κατὰ τὸν τεχνικὸν Γεώργιον—καὶ νυνμενὶ, φησὶ, καὶ νυνγαρὶ ἀντὶ τοῦ νῦν—. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ δ μετὰ τοῦ ι, οἷον ὁδὶ καὶ νυνδὶ ἀντὶ τοῦ νῦν (imo ἀντὶ τοῦ νῦν δέ). νυνδί restitui Plut. 1033. Ejusmodi sunt apud Aristophanem, praeter usitatissima illa τουτογί et ταυταγί, νυνμενὶ Av. 448. τηνδεδὶ 18. Eccl. 989. ταυτηνδὶ Av. 1364. τουτουμενὶ Ran. 965. τουτοδὶ Plut. 227. ἐνγεταυθὶ Thesm. 646. ἐνμεντευθενὶ et τῃδεδὶ apud Metagenem Athen. VI. 269 f. Quorum pleraque ab librariis corrupta fuerunt." DIND. Cf. Schol. ad Av. 448. τὸ δὲ νυνμενὶ ἀντὶ τοῦ νυνὶ μέν· πολλαχοῦ δὲ τούτῳ χρῶνται. Adde τασδεδὶ Lys. 1271. τῳδεδὶ Av. 644. τοισδεδὶ (τοῖς δέ γε libri. τοῖσδε δὲ Br.) Eccl. 873. τῶνδε δὲ (τωνδεδὶ?) Eccl. 989. τουτονγὶ (qu.) Lys. 603. ἐνγετεῦθεν (sic Fritzch.) Av. 11. Eupolis Fab. Inc. 62. παρὰ τῃδεδὶ σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου; Eupolis ap. schol. Av. 1569. ταδὶ δὲ (l. ταδεδὶ) τὰ δένδρα. Antiphan. Athen. 342 E. νυνὶ δὲ (νυνδὶ Dind.) Μάτων συνήρπακεν. Longe audacius est Ennianum illud, *saxo cere comminuit brum*. De violenta tmesi disputavit Lob. ad Phryn. p. 414. Cf. Elmsl. ad Ach. 108.

1359. ὑμῖν B.R.S.V. ἡμῖν A.C.

εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην,"
τοῦτον τί δράσεις, εἰπὲ, τὸν ξυνήγορον;
ΔΗ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
ΑΛ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει; φράσον.
ΔΗ. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
ΑΛ. πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
ΔΗ. ἔπειθ' ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ

1360. *καταγνώσεσθε* R. (*κατὰ γνώσ.*) S.V. *καταγνώσησθε* A.B.C.P.Γ.Δ.Θ.

1362. *ᾆρας* R.V. (*αἶρας*) Γ. *ἐς* A.B.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. *εἰς* Ald. et Suidas in *Ὑπέρβολον*.

1363. *ἐκκρεμάσας* A.B.R.X. *κρεμάσας* S.V.

1365. *πῶς πολιτεύσει φράσον* vulg. Malim *πῶς πολιτεύσει; φράσον.* Cf. 953. 1002. 1214. et ad Eq. 119. Nub. 21. Pac. 602.

1366. *ἐλαύνουσιν* A.R.S.X. *ἐλαύνουσι* B pr. C.P.V.Γ. Med. 8. *ἐλαύνωσι* Δ.Θ.

1367. *ἀποδώσω 'ντελῆ* A corr. C.P.V.Γ.Θ. *ἀποδώσω ἀτελῆ* (supr. *'ν*) B. *ἀποδώσων τελῆ* R.Δ.

1368. *δ'* pro *γ'* unus R. Cf. ad 1388. *ὑπολίσποις* (*ὑπολίποις* R. Med. 8.) libri et Ald. Kock. Bergk. Ribb. *ὑπολίσφοις* Br. Seidler. Dind. Mein. Vels. "Idiotismum Atticae dialecti librariorum culpa obliteratum fuisse arbitror. Scripserat Comicus *ὑπολίσφοις*. Moeris: *λίσφους, Ἀττικῶς· ἀπύγους, Ἑλληνικῶς.* Ad quam notam vide Piersonum p. 245. Hesychio *λίσπη* exponitur *λεία καὶ ἐκτετριμμένη, καὶ ἄπυγος λίαν.* Prior interpretatio pertinet ad Ran. 826, ubi *λίσπη γλῶσσα*, neglecto Atticismo, bene in chorico cantico adhibetur. Sed in senariis alia res est, in quibus non solet comicus ab usu suae dialecti recedere." BR. "Scribendum *ὑπολίσφοις* cum Brunckio. V. Ruhnk. ad Tim. p. 175, 176. Eadem forma *λίσφη* Ranarum quoque versui restituenda videtur. Similes Atticismi sunt *φιδάκνη*, de quo v. ad v. 792. et *σφόγγος* et *σφογγίον*, de quo dictum ad Ach. 463." DIND. *ὑπολίσποις* tuetur Fritzchius ad Thesm. p. 611. Cf. ad Ach. 463. Pierson. ad Moerin p. 245, ubi plura de hac forma afferuntur. *πυγιδίοισιν ἐχαρίσω* vulg. Fort. *πυγιδίοισι κεχάρισαι.* Ita Eccl. 1045. *νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι.* Sed cf. Ach. 437. *Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί.* Av. 1401. Eq. 421. *πυγιδίοις* S.V.

1369. *ὁπλίτης* diserte S.V. Fr. Thiersch. in Actis Acad. Bav. p. 700. (a. 1835.) Dind. &c. *ὁ πολίτης* reliqui libri et vulg. et Suidas in *κατάλογος*. Simili errore Lys. Or. XIII. 88. *τοὺς ὁπλίτας* (pro *πολίτας*) libri, et contra XIV. 7. *πολιτῶν* pro *ὁπλιτῶν*. Cf. Pac. 1180-1. Lys. XV. 5. *ἐξαλείφειν . . . ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου.* *ἐντεθεὶς* B.C.R.S.Γ *γρ.* Θ sec. *ἐντιθεὶς* A.V.Γ.Δ.Θ. Qu. *ἐγγραφείς.* Cf. 1370. 1371. Pac. 1180. *τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν* (sc. *ἐν τῷ καταλόγῳ*). Sed *ἐγγράφειν εἰς κατάλογον* potius quam *ἐν καταλόγῳ* dicebant, ut videtur. Ita certe Cratin. min. Com. III. 377. *εἰς*

οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' οὗπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
ΑΛ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
ΔΗ. οὐδ' ἀγοράσει 'τ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ΑΛ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ τοιαδὶ στωμύλλεται καθήμενα,
"Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε·

τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην. Isocr. 374 D. εἰς τὸν μετὰ Λυσάνδρου κατάλογον ἐγγράψας. ἐν καταλόγῳ] Qu. τῷ καταλόγῳ.

1370. μετεγγραφήσεται A.B.P.R.S.V. Suid. Dawes. Br. μεταγραφήσεται X. Ald.

1371. ὥσπερ A.B. Med. 5. 9. vulg. ὅσπερ A. (s. Vels.) R.S.V. Med. 8. Legendum, opinor, οὗπερ *ubi*. Cf. ad 274. 526. 1052. ἐγγεγράψεται B.C.S.V.X. Med. 8. ἐγγράψεται A.R.Δ.Θ. Med. 5.

1372. τὸν A.B.R.X. &c. τοῦ S.V. Cf. ad Pl. 303.

1373. οὐδ' ἀγοράσει τ' R. οὐδ' ἀγοράσει γ' A.B.C.S.V.Γ.X. Med. 8. vulg. Herm. Bo. Bergk. Mein. οὐδ' ἀγοράσει δ' Δ.Θ. Med. 5. οὐδ' ἀγοράσει σ' Med. 9. οὐδ' ἀγοράσἀγένειος Dind. Ribb. (Crasi simili illi κλαύσἄρα Pac. 532. οἰμώξἄρα Pl. 876. περιόψομἀπελθόντ' Ran. 509. Cf. ad Pl. 593. 641. 985. 1121.) ἐν τἀγορᾷ τ' ἀγένειος οὐδεὶς ἀγοράσει audacter Kock. οὐδ' ἀγοράσει 'τ' (ἔτι) ἀγένειος optime corrigit Lenting p. 10. Quod ipse etiam conjeceram. Magis hic convenit ἔτι quam γε, quum suum ipsius sermonem continuet Populus. Cf. 667. ὁ δ' ἠντεβόλει 'τ' (sic Lenting. γ' vulg.) αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον. Qu. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος ἔτι νεανίας. Vel οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεεὶς ἔτι. οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ B. vulg. Dind. Mein. οὐδεὶς ἐν τ' ἀγορᾷ A.C.S.V.Γ. Med. 8. (ἔν). οὐδεὶς ἐν τἀγορᾷ P.Δ.Θ.X. Med. 5. 9. ἔν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς R. ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς A. (s. Vels.) οὐδ' ἐν τἀγορᾷ cum Hermanno Bergk. οὐδεὶς ἐν πόλει aut aliquid simile substituerit Velsen.

1374-81. Omnes hos versus isiciario dat Madvig, qui, "Populi si esset v. 1375, interrogaret: τὰ μειράκια ταυτὶ λέγεις . . . ;" Cf. 1382-3.

1375. Isiciario continuant P.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. Ald. Both. λέγω B.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. λέγων A. τἀν A.B.C.R.S. τᾶν V. τὰ 'ν P.

1376. ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ A.R.S.V. Med. 8. &c. ἃ στωμυλιεῖται τοιαδὶ B.C.P. Futurum est στωμυλεῖται verbi στωμύλλεσθαι, quod huic loco parum convenit, in quo praesens potius requiritur. Vide igitur an corrigendum sit, ἃ τοιαδὶ στωμύλλεται. (Ita nuper edidit Velsen.) Vel ἃ τοιάδ' ἀεὶ (vel ἅττα) στωμυλεῖ καθήμενα. Vel ἃ στωμυλεῖ τοιαῦτ' ἀεὶ . . . Semper forma στωμύλλειν στωμύλλεσθαι utitur Aristophanes. Neque futurum hic convenit.

1377. σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε R. (ἀπέθανεν) S.V.Γ.Π.X. Med. 8. 9. Suid. in Φαίαξ (ubi δεξιός τ'). Ald. Bo. Bergk. (qui ἀπέθανεν). σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε A.Δ.Θ. (γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε) Med. 5. δεξιὸς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς οὐκ ἀπέθανεν B. δεξιός γ' ὁ Φαίαξ (Φαῖαξ pr.) σοφῶς τ' οὐκ ἀπέθανε C.P. (Φαῖαξ). δεξιὸς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς ἐμάνθανε Br. σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τε κατέμαθε Dind. Vels. et (κατέμαθεν) Ko. Mein. Ribb. "Vulgo sic legitur hic

ξυνερτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς

versus: *σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.* Quae lectio vitii suspecta est, ne manifestam dicam. Ei praeter Suidam nullus antiquus suffragatur liber. Importune et insulse in hoc adolescentium sermone, quem Demus refert, injicitur mentio capitalis judicii, quod effugerit Phaeax: commentum hoc esse videtur Graeculorum, qui, ne nihil ad mendosam lectionem adferrent, historiolam illam excogitaverunt. Nihil tale in A., cujus longe diversa est lectio: *σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε.* Unde meliorem, et, ni fallor, veram reconcinnavi: *δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.* Quae sequuntur, sunt pleraque ambiguae significationis, et ad obscenum sensum auditorum mentem deflectebant." BR. "De sensu verborum verissime judicavit Brunckius, sed de scriptura fallitur. Cum A. consentiunt Δ.Θ., annotato tamen in Θ *γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε.* Sed quum libri antiquiores, R.V. et Γ., in vulgata scriptura consentiant, sic potius corrigendum videtur *σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τε κατέμαθε.*" DIND. Scribendum olim putabam *σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' ἐμάνθανε* (vel *δεξιός τ' ἦν μανθάνειν*, vel *δεξιός τε μανθάνειν*, sc. *ἐστὶ*), collato v. 1238. *ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;* Vel *σοφός γ' ὁ Φαίαξ καὶ πιθανὸς καὶ δεξιός.* Vel . . . *δεξιός τ' οὐδ' ἀπίθανος.* (Cf. 629. Th. 464. Thuc. VI. 35. *πιθανὸς τοῖς πολλοῖς.* Dem. p. 928, 14.) Tentabam etiam . . . *δεξιός τ' ἀνὴρ λέγειν.* Vel . . . *δεξιός τ' ἐν τοῖς λόγοις.* Vel . . . *καὶ δυνατὸς ἀνὴρ* (vel *ἐν τῷ*) *λέγειν.* Vel . . . *ἀπέφυγέν τε δεξιῶς.* Nunc mihi in vulgata acquiescendum videtur, et in expositione scholiastae: *δεινὸς ῥήτωρ ὁ Φαίαξ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος.* Quae sine idonea causa pro commento grammaticorum habet Brunck. Confer locum ex Andocidis oratione IV. allatum in comm. Cum verbis *δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε* (*dextreque mortem evasit*) cf. Av. 139. *καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν . . . οὐκ ἔκυσας.* Conjunguntur *δεξιώτερον* et *σοφώτερον* Vesp. 65-6. Pac. 1096. *ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν.* Sophocles *δεξιὸς ἀνὴρ* dicitur ab Ione Chio ap. Athen. XIII. 603 E. Cf. Eccl. 408. *Εὐαίων ὁ δεξιώτατος | παρῆλθε.* Vesp. 1345. *σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην.* Conjectura Dindorfiana nequaquam placet, *δεξιῶς τε κατέμαθε.* Nam *καταμαθεῖν* valet *intelligere, sentire, percipere*, ut in Herod. IV. 164. *καταμαθόντες ἀγοράζοντα κτείνουσι.* Latet fortasse *ἀπέφυγε.*

1378. *συνερκτικὸς* A.B.C.P.R. (*συνέρκ.*) S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Ald. Suid. h. v. *συνεριστικὸς* (i. e. *συνερκτ.*) idem in *Φαίαξ.* *συνεργητικὸς* Med. 8 sec. *συνερτικὸς* Mein. &c. et (*ξυν.*) Dind. Ribb. "Recte interpretatur schol: *συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.* Demosthenes p. 328, 12. *εἶτ' ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμ' ἐφάνη καὶ πεφωνασκηκὼς καὶ συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί.* Alia hujusmodi vide in Thesauro Stephani s. *συνείρω.* Ab *συνείρειν* autem non potest derivari *συνερκτικός.* Quamobrem *συνερτικὸς* scribendum." DIND. *ξυνεκτικὸς* Bergk. Comm. p. 337, ut sensus sit, *multa paucis comprehendens verbis*, Anglice, *comprehensive, concise, not diffuse.* Ulpian. ad Dem. Ol. I. sub fin. *δεῖ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἀεὶ καὶ τῶν συνεκτικῶν . . . τοὺς ἐπιλόγους λαμβάνειν.* Vide tamen an reponendum potius *ξυνακτικὸς*, a *ξυνάγειν* *concludere* (Sext. Emp. P. I. 106), i. e. *conclusive*, i. q. *συλλογιστικός.* Demosthenis *τὸ συνακτικὸν καὶ κρουστικὸν* laudat Lucianus Dem. Encom. c. 32. *μηδὲν μὲν ὁ Πύθων*

καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ."
ΑΛ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ ;
ΔΗ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.
ΑΛ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
κἤν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
ΔΗ. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
ΑΛ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ', αἱ Σπονδαὶ, ταχύ.

πρὸς αὐτὸν . . . καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ συνακτικῷ γε καὶ κρουστικῷ. Quod si συνερτικὸς retineas, intelligendum videtur de eo, qui *in argumentis connectendis peritus* est, Anglice, *clever in stringing his arguments together*. Lucian. Somn. 8. εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ συνείρουσα, &c. Id. de m. c. 27. Ἰωνικὰ ξυνείρων. Av. 1079. συνείρων τοὺς σπίνους.

1379. γνωμοτυπικός] Pro γνωμότυπος, ut in Nub. 950. Ran. 877. Nisi reponendum γνωμότυπός τις. Meinekius γλωττοτυπικὸς (κακεμφάτως et ambigue) malit. Fort. γλουτοτυπικός. καὶ σαφής] κἀναφὴς Herm. καὶ συναφὴς (sensu ambiguo) conj. Mein. Ambiguae enim potestatis esse omnia hic epitheta praeter γνωμοτυπικός. Cf. Th. 54-62. Verum videtur aut καὶ συναφὴς, aut καὶ συνεχὴς (ξυνεχὴς ῥῆσις Thuc. V. 85). Κἀσαφὴς vel καὶ σοφὸς malit Bergk. Comm. p. 338, cui perspicuitatem inter orationis virtutes ab istis juvenibus referri parum probabile videtur.

1380. καταπληκτικὸς conjecerat Bergk. Co. p. 338, ut Phaeax dicatur optime populi rumores comprimere posse. Cui conjecturae postea vidit repugnare Plutarchi de illo testimonium V. Alc. 13. ἐντευκτικὸς γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον ἢ φέρειν ἀγῶνας ἐν δήμῳ δυνατός. Qu. καταληπτικός τε ῥᾷστα. Facilis foret depravatio τοῦ ῥᾷστα in ἄριστα. Sed cf. 688. Nub. 529. Ran. 1395. Eccl. 111.

1381. ΧΟ. praef. libri (nulla persona in R.) et Ald. ΑΓ. Br. &c. (ΑΓ.) Bo. Schol: ἄδηλος ὁ στίχος, καὶ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο διὰ τὸ ἀκατάλληλον· ἄδηλον γὰρ τίς τίνι λέγει. οὐκοῦν—. A.B.C.P.R. (οὐκ οὖν) S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Ald. οὔκουν—; Θ γρ. sec. Suid. in Φαίαξ. Br. (tacite). Bo. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Qu. οὐ γὰρ— ;

1382. κυνηγετεῖν] κυνηγεττεῖν dici tradit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 48, 30. De quo dixi ad Soph. Ajac. 5. DIND.

1383. τούτους B.C.R.S.V.Γ.Θ corr. X. τούτοις A.Δ.Θ. παυσαμένοις Δ. et (supr. ους) Θ. 1384. νῦν A.B.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8.

1385. ἐνόρχην B.C.R.V.Γ corr. ἔνορχιν A.Γ.Δ.Θ.

1386. γρ. δεήσοι supra δοκῇ σοι in Med. 8. κ' ἂν R.V. ποίει B.S.X. πόει A.R.V.Γ.Δ.Θ.

1387. ἐς τἀρχαῖα B.S. ἐς τ' ἀρχαῖα C.P.R.V.Γ. ἔστ' ἀρχαῖα A.

1388. γ' A.B.S.V sec. m. X. &c. Ald. δ' R. γὰρ V pr. m. Cf. ad 1368. Pac. 916. 1351. 1389. ἴθ' B.C.R.V. &c. ἴθι A.Δ.Θ.

ΔΗ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί. πρὸς τῶν θεῶν
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; ΑΛ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτεν αὐτὰς ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. ΔΗ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
ΑΛ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασι,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
ΔΗ. εὖ γ' ἐπενόησας οὗπέρ ἐστιν ἄξιος,

1391. κατατριακοντουτίσαι C. et (κατα in ras.) B. κατατριακουντίσαι (supr. του) A.

1392. ἔλαβες ταύτας A.C.P.V pr. Γ.Δ.Θ. Med. 5. ἔλαβε ταύτας B.R. (ταυτας, s. Vels.) S.V. (eraso ς) X. Med. 8. 9. Ald. ελαβεταυτας (sic, sec. Bekk.) R. ἔλαβες αὐτὰς Bentl. Tyrwhitt. Br. Dind. &c. ἐτεόν] ἔνδον B. ΑΛ. om. R.Δ.Θ. Med. 8.

1393. ἀπέκρυπτε ταύτας (ταῦτας R.) libri et vulg. Lege ἀπέκρυπτεν αὐτὰς, ut corrigit Hirschig. σὺ μὴ B.R.S.V.Γ sec. X. μὴ σὺ B.P.Γ.Δ.Θ. Ald. σὺ μὴ λάβῃς vel μὴ συλλάβῃς Bentl. λάβῃς A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Ald. Bergk. Ko. Mein. Vels. λάβοις Br. Dind. Reisig. Conj. p. 212. Ribb. Revocanda videtur librorum scriptura. Cf. Av. 73, ubi Trochilus ait: οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης | ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο | ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ (ἔχοι B.Δ.). Recte ibi ἔχῃ dicitur, nam eo ipso tempore Trochilus Epopi servire fingitur. Cf. ad 880 supra. 1182. Av. 73. Ach. 1052. Pac. 208. Lys. 490. Nub. 1191. Vesp. 391. Pl. 91. Dawes. M. C. p. 83-4.

1394. ἐς R. Bekk. Dind. &c. εἰς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. vulg.

1396. εἴφ' B.V. εἶφ' A.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1397. Post μέγ' colon est in R. ἀλλ' A.B.C.R.V. &c. Br. &c. ἆλλ' S. Ald. Cf. 953. et vide comm.

1398. ἐπὶ A.C.R.V. &c. ἐν (corr. ἐπὶ) B. Cf. 1246-7. πύλαισιν S.V. μόνος] μόνον probabiliter Reisk. Qu. μένων. Idem nunc suadet Velsen. Vulgata sana videbatur Elmsleio.

1399. κύνεια A.B.R.V. &c. κύνια C. μιγνύς] μιγνεὶς B. πράγμασιν A.B. Med. 9. Ald. πράγμασι C.P.R.S.V. Med. 5. 8. Br. Qu. πράγματα.

1400. τε B.C.P.R.S.V.X. Med. 8. vulg. δὲ A.Γ.Δ.Θ. Hoc praeferendum. ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται] ταῖς πόρναις διαλοιδορήσεται malit Mein., coll. 1403. πόρναισι διακεκραγέναι. Sed cf. Eccl. 248. Pl. 456.

1401. κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λοῦτρον A.C. (λοῦτρὸν) P.R. (s. Vels. λουτρὸν s. Bekk.) Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Suid. in λοῦτρον. et (λουτρὸν) S.V. et lemma schol. in V. κεὶς τὸ βαλανεῖον αὖ τὸ λοῦτρον πίεται B.X. vulg. κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον Elmsl. Dind. Mein. &c.

πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι·
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἧσθ' ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

1404. ἐς R.S.V. εἰς A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Suid. in ἕδρα.

1405. ἐς C.R.S.V.Γ sec. Med. 8. εἰς A.B.Γ.Δ.Θ. θ' om. Med. 8. ἦν pro ἵν' Med. 9. ἦν vulg. ἧσθ' feliciter conj. Mein., coll. Ran. 778. τοῦ θρόνου, | ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. Cf. Cratin. II. 95. ἧσθε πανημέριοι. Soph. Aj. 311. καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον. Tr. 524. τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ ἧστο. Eur. Suppl. 664. ἧστο πρόσθε τειχέων. 674. ἧστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα. Hom. Il. α'. 512. ζ'. 324. ι'. 190. ν'. 11. 524. ξ'. 209. ο'. 393. π'. 403. ψ. 451. Praesens ἧσται legitur Aesch. Sept. 495. Eur. Alc. 607. Rhes. 613. ἧσο Rhes. 846. ἧσθαι Aesch. Ag. 836. Compositum καθῆστο Ran. 779. Eur. Bacch. 1100. καθῆστο τλήμων. Phoen. 1466. καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι. Cum ἵνα ἧστο cf. Bacch. 1051. ἔνθα Μαινάδες καθῆντο. Redde *ubi sedebat*. Facile exquisitius et rarius ἧσθ' in usitatius ἦν mutatum fuisset ab librariis. Nisi malis ἦν εἶχ' ὁ φαρμακός ποτε, vel ἦν οὗτος εἶχ' ὁ φαρμακός.

1408. ἵν' om. A. οἷς C.R.Γ sec. Eust. p. 1936 extr. Dind. Mein. &c. οὓς A.B.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. "Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 50, 29. λωβᾶσθαι τόνδε καὶ τῷδε, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. Plato Criton. p. 47 E. ᾧ (libri deteriores ὃ) τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν. Nec veteres tantum hac constructione utuntur, sed etiam recentiores scriptores. Procopius B. Vand. p. 259 B. τῶν ὅρκων οἷς ἐλωβήσασθε. In fine fabulae aliquot chori versus videntur excidisse, nisi ab usitato more, qui in decem reliquis fabulis est servatus, recessit Aristophanes, quod in Prometheo et Agamemnone fecit Aeschylus, in Trachiniis Sophocles." DIND. Λωβᾶσθαι sine ullo casu Hom. Il. I. 232. II. 242. Cum uno accusativo Herod. III. 154. Soph. Ant. 54. Eur. Or. 929. Plat. Prot. 318 D. Legg. IX. 870 B. Polit. 298 A. Cum duplici accus. Il. XIII. 623. Herod. III. 154. Cum dativo Plat. Crit. 47 E. Dionys. Ant. VII. 73. Oppian. Hal. II. 639. Vox nusquam alibi legitur apud comicos. οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι] Qu. οἷς ἐλωβᾶτο ξένοις. Cf. ad Ran. 889. ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς (al. θεοί). et 427.

ARISTOPHANIS

RANAE,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.
EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.
1877.

LONDON:
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Nat. 2712.
C.	Par. Bibl. Nat. 2717.
D.	Par. Bibl. Nat. (C. B. 2.)
E.	Par. Bibl. Nat. (D. B. 2.)
F.	Par. Bibl. Nat. 2820.
M.	Bibl. Monac. 137.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
T.	Ven. Bibl. Marc. 472.
U. vel Urb.	Vaticano-Urbinas.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
W.	Vind. Bibl. Imp. 163.
Y.	Vind. Bibl. Imp. 210.
Z.	Vind. Bibl. Imp. 227.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31. 16.
Θ.	Flor. Abbat. 2779.
Φ.	Flor. Abbat. 2715.
X.	Flor. Bibl. Laur. 31. 13.
Ω.	Flor. Bibl. Laur. 31. 35.
Bodl. 1.	Oxon. Bodl. Barocc. 127.
Elb.	Elbingensis.
Borg.	Borgianus.
Cant. 1. 2.	Cantabrigienses. 3. 15.
Harl. 1.	Lond. Mus. Brit. Harl. 5664.
Harl. 3.	Lond. Mus. Brit. Harl. 6307.
Med. 4.	Mediol. Bibl. Ambros. C. 222.
Mut. 1.	Mutinensis Bekkeri.
Par. 6.	Par. Bibl. Nat. 2716.
Urb.	Vaticano-Urbinas.

Ex his ipse *verbatim* et *accurate* contuli A. (cum ed. Bergk. 1857.) M. (cum ed. Weis. 1842.) R. (vv. 208—268, cum ed. Bergk. 1857.) Φ. (cum ed. Weis. 1842.) Passim, non tamen verbatim, contuli S. T. W. Y. Z. Δ. Θ. X. Ω. Med. 4. Par. 6.

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Höpfner, J. G. C., ed. 8vo. Halae, 1797.
Dindorfius, Gul., 8vo. Lips. 1824.
Thiersch, Bernard, 8vo. Lips. 1830.
Cookesley, H. P., 8vo. Lond. 1837.
Mitchell, Thomas, 8vo. Lond. 1839.
Fritzche, F. V., 8vo. Turici, 1845.
Kock, Theod., 8vo. Berlin, 1856.
———— ed. II. Berlin, 1868.
Pernice, Herbert, Lex. 8vo. Leipzig, 1856.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., vel Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., vel Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., vel Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips. 1821.
Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V.—Ed. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
Bgk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ἐστι[1] μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ[2] Εὐριπίδου πόθον εἰς ᾅδου[3] κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρασχεῖν[4]. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ[5] κατὰ τὰς ὁδούς, ᾗ[6] καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα[7] περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ[8] διαλεχθεὶς ὁρμᾷ[9] πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν κύκλῳ πορεύεται[10]. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται[11], προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα[12] ἐν ᾅδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταὐτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν[13], μέχρι μέν[14] τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες[15] ἀλεώρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ[16] ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι[17] καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους[18] ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται[19]. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα[20], ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ[21] περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος[22], τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ

I. [1] ἐστι om. R. [2] κατὰ R.V. δι' Ald. [3] ᾅδου R.V. ᾅδην Ald. [4] παρασχεῖν V. παρέχειν Ald. [5] τὰ om. V. [6] ᾗ vel ᾗ R.V. δι' ὧν Ald. [7] ἄττα add. R.V. [8] τούτῳ add. R.V. [9] ὁρμᾶται V. [10] Sic R.V. τὴν λίμνην κύκλῳ διέρχεται Ald. [11] Sic R.V. δοὺς διώβολον περᾷ Ald. [12] ταῦτα δ' V. [13] διά τε (διὰ τὸν V.) . . . ἀγνοίας R.V. [14] μὲν οὖν V. [15] περιελθόντες Ald. παρελθόντες A. [16] Sic R.V. ἐν τοσούτῳ δὲ Ald. [17] Sic R. ἀξιῶσαι V. ἐξελάσαι Ald. [18] ἐντίμους om. R.V. [19] Sic R.V. διαλέγεται πόλιν Ald. [20] Sic V. μονόκωλον R. Ald. [21] Sic P.V. Αἰσχύλος Εὐριπίδῃ Ald. [22] Sic R.V. τραγῳδίας διαλεγόμενος Ald.

ᾅδῃ βραβεῖον ἔχοντος [23], τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου [24]. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν [25], ἑκάτερος αὐτοῖν [26] λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται [27], καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος [28], κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον [29] νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. οὐ δεδήλωται μὴν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα [30].

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ [31] καὶ φιλολόγως [32] πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου [33] τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια [34]. πρῶτος ἦν· δεύτερος Φρύνιχος [35] Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ [1].

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον [2], ἀναγαγεῖν [3] θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω,
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε [4] διὰ τὸν Κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' [5] Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' [6] Εὐριπίδην.

[23] Sic R.V. Αἰσχύλου τὸ πρωτεῖον παρὰ τῷ ᾅδῃ ἔχοντος Ald. [24] καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου vulgo post ἔχοντος legebatur, post τιμῆς transposuit Br., post ἀντιποιησαμένου Dind. [25] διακούειν R.V. ἀκροατὴν Ald. An διακρίνειν? [26] Sic R.V. αὐτῶν Ald. [27] Sic R.V. λόγους ποιεῖται πολλοὺς Ald. [28] προσάγοντος R.V. [29] ὁ et τὸν addita ex R.V. [30] οὐ δεδήλωται . . . ὄντα] Annotatio inepta, quam infra post Δικαίαρχος ponit Ald., post argumentum autem metricum exhibent R.V. DIND. [31] πάνυ hic R.V., post φιλοπόνως Ald. [32] Sic R.V. φιλοπόνως Ald. [33] Sic R.V. Καλλίου ἄρχοντος Ald. [34] ληναῖα R. λιναῖα V. [35] ἀντιγένη . . . φρύνιχος R.V. Ἀντιγένη ἐπὶ Ληναίῳ. Φιλωνίδης ἐπεγράφη καὶ ἐνίκα. Φρύνιχος Ald.

II. [1] ΑΡ. ΓΡ. addidit Dind. ἄλλως inscriptum in V. [2] Sic R.V. τὴν σκυτάλην Ald. [3] Sic Br. ἀνάγειν libri. [4] Sic R.V. προσέκοπτε Ald. [5] γ' om. R.V. [6] Sic R.V. οὐ μὰ δία γ' Ald.

III.[1]

[ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὢν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς ᾅδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς ᾅδου κατῄει. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν ἐχώρει πρὸς ᾅδην. Καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ, καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεῶτας εἰς ᾅδου ἐπέρα[2]. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους, διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιῄει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται, καὶ αὖθις Ξανθίᾳ συγγίνεται, καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἁψάμενος τῆς ὁδοῦ εὑρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ ᾅδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ὅτου χάριν ἧκεν εἰπὼν ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα[3], οὐχ ἵν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἵν', ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου, καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου, Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.]

IV.

[ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητὴς[1], ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν[2] ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος[3], τότε τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθούς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον[4] γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ· [Σωκράτης γὰρ, μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνη-

III. [1] Arg. III. et IV. om R.V. addita ex ed. Paris. scholiorum. [2] ἐπέρα] An ἐπεραίου aut ἐπόρευε? [3] καὶ ὅτου . . . Πλούτωνα ex cod. reg. supplevit Br.

IV. [1] Verba ὁ ποιητὴς usque ad ἐξέθετο δρᾶμα exstant in Cod. Taur. 34. [2] ἀθηναίων Taur. [3] χαρ. ὀπ. Taur. [4] Sic Taur. τῷ φαινομένῳ (om. κατὰ) Ald.

μονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντη ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου [5] καὶ ψευδοτύπου [6] τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν [7].] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς [8] ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν [9] ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων [10]. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὁμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος [11], Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ [12], ἢ πλέον [13] εἰπεῖν, Εὔρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ [14] τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρῆσι δὲ καὶ Μούσαις [15] Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ [16] Αἰγύπτιος Σῶφις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες [17]. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [18], [ἐξομοιουμένου [19] δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα [20],] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα [21]. Διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς ᾅδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρνοις, καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους, μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα πόλιν τοῦ Ἄργους ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ᾅδου χρῄζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ᾅδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρῃζεν ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ', ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτωνι, καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας, καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην, αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.]

[5] Sic Taur. μεταρσιολόγου (om. καὶ) Ald. [6] Sic Beck. ψευδοτόπου Ald. [7] Verba Σωκράτης . . . Νεφελῶν om. Taur. secludit Dind. [8] παντὸς additum ex Taur. [9] Sic Taur. αὐτὸν Ald. [10] Sic Taur. (τ. λ. ἐ.) τινῶν αἰθερίων ἀνθρώπων Ald. [11] Σάτυρος] Σάγαρις ap. Diog. L. II. 46. Σύαγρος conj. Dind., quem vide. [12] Κέρκωψ] Sic Diog. L. κέρκοψ Ald. κέρκων Taur. [13] πλέον Taur. τὸ πλέον Ald. [14] τοξικῆς . . . μουσικῆς Taur. An τοξικῇ Ἡρακλεῖ? [15] Sic Taur. Σειρῆνες δὲ Μούσαις καὶ Ald. [16] ὁ add. Taur. om. Ald. [17] Sic Taur. ἀνταπαστράπτοντες Ald. [18] Sic Taur. αὐτὸν Ald. [19] Sic Beck. ἐξομνυμένου Ald. [20] ἐξομ. . . . θορυβωδέστατα om. Taur. secludit Dind. [21] Sic Taur. δρᾶμα ἐξέθετο Ald.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ [1].

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ [2].

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

[1] *Βάτραχοι* Kock.

[2] ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Bergk. ΠΛΑΘΑΝΗ addit idem. *Πανδοκεύτρια* A. *Πλαθάνη, πανδοκεύτρια β'* Kock.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι.
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
ΞΑ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙ. πλήν γ' ὡς θλίβομαι.
ΞΑ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; ΔΙ. νὴ Δία
θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς— ΞΑ. τὸ τί;
ΔΙ. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς.

1. τί A.

3. τοῦ Φ.

4. γὰρ ἔστ' A. χολη A.C.D.E.F.R.V.Φ. χόλος Z. σχολή A pr. D pr. et Suid. in πάνυ γὰρ (ubi tamen χολή libri opt.). Frustra σχολή tuetur Dawesius, parenthetice positis istis πλὴν . . . φύλαξαι, et collato Ach. 406. ἀλλ' οὐ σχολή. aliisque locis. Cf. Eur. Andr. 733. οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν (χολὴν Pors. Adv. p. 225) ἔχω. Diog. L. VI. p. 143. καὶ τὴν μὲν Εὐκλείδου σχολὴν ἔλεγε χολήν.

5. ἀστεῖον τί A.

6. γελοῖον A. Schol: γέλοιον Ἀττικῶς· γελοῖον δὲ κοινόν. ἡ δὲ σημασία ἡ αὐτή. Idem docet Moeris. Alii discrimen statuunt. V. Thiersch. ad h. l. τὸ πάνυ γέλοιον] Fort. πάνυ τι γέλοιον. Cf. Pl. 697. γελοῖον . . . τι | ἐποίησα. Sed τὸ γέλοιον est v. 20.

7. θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' A.D.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bentl. Br. θαρρῶν γε· μόνον δ' ἐκεῖν' M. Bodl. 1. θαρρῶν γε· μόνον δ' ἐκεῖνο μὴ 'ρεῖς T. θαρρῶν γε· μόνον τ' ἐκεῖν' Urb. θαρρῶν γε· μόνον (om. ἐκεῖν') R. θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον W.Y.Ω.

8. μεταβαλόμενος M.

ΞΑ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
ΔΙ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
ΞΑ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας,
οἳ σκευοφοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ;
ΔΙ. μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

9. μηδ' R.S.V.Z.Φ. μήθ' A.C.D.M.T.W.Y.Δ.X.Ω. Bodl. 1. Borg. Cant. 1. 2. Elb. Mut. 1.

10. καθαιρήσῃ M.

11. ὅτε pro ὅταν Suid. v. ἐξεμεῖν. Unde πλήν γ' ὅτε μέλλω 'γὼ 'ξεμεῖν tentat Bentl. Sed ὅταν μέλλω γ' ἐξεμεῖν Suid. v. μέλλω.

13. ποήσω A. ὥσπερ Fritzch. Male.

14. Ita Bergk: εἴωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κἀμειψίας | σκεύη φέρουσ'. Post 'Αμειψίας punctum tollit Reiskius, ut φέρουσι cum ποιεῖν cohaereat. Quod minime satisfacit. καὶ Λύκις] Quum de comico hujus nominis nihil constet, κἄπίλυκος (καὶ 'Επίλυκος) conjicit Kock. Idem ipse conjeceram, ut et κεὔπολις. Nil mutandum censet Mein. "Lycis inauditum sane poetae comici nomen est, nec tamen ideo tentandum. Etiam Pythangelum v. 87 nemo alius praeter nostrum inter tragicos poetas commemoravit."

15. σκεύη φέρουσ' D.R.W.Y.Z.Φ. σκευηφοροῦσ' A.E.V.Δ.Θ.X.Ω. Med. 4. Mut. 1. σκευοφοροῦσ' T. Bodl. 1. (gl. τοῖς) Suid. v. Λύκις. οἳ σκεύη φέρουσ' C. οἳ σκευοφοροῦσ' S.Δ corr. Cant. 2. Pors. Thiersch. οἵτινες σκευηφοροῦσ' M. τοῖς σκευοφοροῦσ' Cant. 1. γρ. καὶ σκευοφοροῦσ' Leid. 3 corr. σκευηφόρους Fritzch. (cui tamen arridet magis τοὺς σκευοφόρους). οἷς σκευοφοροῦσ' . . . αἱ κωμῳδίαι audacter Dobraeus. ὧνπερ . . . σκευηφοροῦσ' tuetur Lenting., similis constructionis exemplis collatis Eq. 832. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε | ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο. Ach. 647. ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν. Lys. 887. ἃ δυσκολαίνει καὶ βρενθύεται. Eq. 875. ταῦτα πρωκτοτηρεῖν. 1121. ταῦτ' ἠλιθιάζω. Aeschyl. ap. schol. Av. 808. τάδε . . . ἁλισκόμεθα. Adde Eccl. 78. τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται. Triplicem scripturam memorat scholiasta, σκευηφοροῦσιν, σκεύη φέρουσιν, σκευοφοροῦσιν. Versum spurium habent Dind. Bergk. Mein. "Versus non ab Aristophane, sed ab interprete scriptus. Quem qui addidit, poetae verbis eandem fere operam praestitit quam Nubium versui 296. (οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι) scholiasta annotatione sua, οἱ ἄλλοι ποιηταί· οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰσῆγον χέζοντάς τε καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ποιοῦντας." DIND. Verum fortasse οἳ σκευοφοροῦσ'. Cf. ad Av. 1283. Lys. 44. Quanquam analogia postulare videtur σκευηφορεῖν, ut στεφανηπλοκεῖν Th. 448. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ R. solus. Exspectavisses ἐν ταῖς κωμῳδίαις.

16. μὴ νῦν A. 17. ὅτάν τι A.

18. πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ M. πλὴν ἠνιαυτοῦ R. πλὴν ἠνι αὐτοῦ V.

ΞΑ. ὢ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.
ΔΙ. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
ΞΑ. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ;
ΞΑ. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
ΔΙ. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὕνος φέρει;
ΞΑ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
ΔΙ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
ΞΑ. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
ΔΙ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὔ φῄς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
ΞΑ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
ΔΙ. κατάβα, πανοῦργε· καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με

19. ὢ vulg. Dind. ὦ Cant. 1. Th. Mein. ἄρ' R.T.V. ἆρ' A.S.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1.

20. γελοῖον A. ἐρεῖ libri et vulg. ἐρῶ Cobet. Mein. Dind. conj. Bergk. Temere, ut collocatio ostendit particularum. Comica licentia cervici tribuitur quod proprie ipsi homini tribuendum erat.

21. ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφὴ vulg. ἐστὶ πολλὴ καὶ τρυφη Dobraeus, coll. Pl. 886. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; Adde Lys. 659. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ | πολλή; Idem ipse conjeceram.

25. πῶς φέρεις γὰρ . . .] πῶς; φέρεις γὰρ . . . malit Lenting. ὅστις ὀχῇ M.

26-9. damnat ut spurios Hamaker, rationibus minus idoneis usus. "Concedendum tamen est, si abessent, neminem eos esse desideraturum." MEIN.

27. οὐκοῦν A. οὕνος Φ. Dind. &c. ὁὖνος A. Ald. Br. ὁὕνος M. οὖνος V? Eust. p. 488, 10. Bekk. ὄνος R. Elb. Fr. Ko. Mein.

28. ὃ δ' ἔχω A. ὅ γ' ἔχω 'γώ] ὅ γ' ἐγὼ 'χω malit Mein. propter praec. v.

29. φέρῃ, ut solet, M.

31. φῄς A. σ' om. (gl. σε) Bodl. 1.

33. ἐγὼ οὐκ W.Y.Ω. ἔγωγ' οὐκ A.M.R.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.X. Cant. 1. Elb. Mut. 1. (Scriptura confusa ex ἐγὼ οὐκ et ἐγ' οὐκ. Eadem crasis et corruptela est in Eq. 1021. Nub. 1373.) ἔγωγε, τί γὰρ οὐκ S.

34. ἦ τἄν Δ.Φ. ἦ τ' ἄν A. ἦ γ' ἄν C. Bodl. 1. Th. εἶτ' ἄν Cant. 1. Restituendum videtur ἦ τἂν Sophocli El. 314.

36. εἶμι A. vulg. εἰμὶ V. et Flor. unus. Wakef. S. C. IV. 16. Dind. Th. &c. Recte. Cf. Eccl. 1093. ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας | ἑλκόμενός εἰμι. Pl. 767. ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν. τῆδε Elb.

ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμὶ, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ᾽ ὅστις. εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
ΔΙ. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑ. τὸ τί;
ΔΙ. ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε. ΞΑ. νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.
ΗΡ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν.
καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτόν· ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.
ΔΙ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
ΗΡ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
ΗΡ. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ᾽ ἢ τρισκαίδεκα.
ΗΡ. σφώ; ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. κᾆτ᾽ ἔγωγ᾽ ἐξηγρόμην.

37. Conjicias παῖ, παῖ, ἠμὶ, παιδίον. Cf. Nub. 132. παῖ, παιδίον. Ach. 404. Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον. Nub. 80. Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. 223.

38. κενταυρικὸν Elb.

39. μοι om. M.

40. τί ἐστιν A.

41. νὴ Δία A.M.R.V.Y.Z.Φ. Cant. 2. μὰ Δία Cant. 1. Harl. 3. Bodl. 1. νὴ Δὶ Dind. Cf. ad Eq. 319. et infra 164. 863.

42. δήμητραν R. Bodl. 1. 43. δάκνων γ᾽ A.

45. οὐχ᾽ A.

47. κόθορνον A.

48. πῆ Bodl. 1. ἐπεβάτευον (π supr. ν) A.

50. τρισκαίδεκα] τρεισκαίδεκα Mein. "E Pollucis decreto I. 55 hic scribendum sit τρεῖς καὶ δέκα pro τρισκαίδεκα. Nihil tamen definire ausus est Lob. ad Phryn. p. 408." (Fritzch.) Cf. Com. anon. IV. 691. τούτων δ᾽ ἀπέδωκεν οὐδ᾽ ὅλους τρισκαίδεκα (μεδίμνους). Isae. VIII. 49. ἄξια τρισκαίδεκα (sic) μνῶν. Isae. Fr. I. 11. τρισκαιδεκαέτης. Neutrum τριακαίδεκα est Pl. 194. 846. Apud Herodotum sunt τρισκαιδεκαστάσιος III. 95. τεσσαρεσκαίδεκα (τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας) I. 86. τεσσαρεσκαιδέκατος I. 84. Verum videatur τρεισκαίδεκα, ut ἑκκαίδεκα, non ἓξ καὶ δέκα, dicebant (Thuc. VIII. 13). Sed τρισκαίδεκα scripsisse veteres testantur Herodianus aliique grammatici. V. Dind. in Thes. Gr. VII. 2461.

51. σφῶε A. κᾆτ᾽ . . .] Haec Herculi tribuunt D.E.F.V. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Suid. in κᾆτ᾽ ἔγωγε. Br. Mein. Xanthiae aut servo A.C.R. Urb. Kust. Fr. Ko. Bergk. Dind. Dionyso continuat Bergl. Totum versum Herculi dant edd. ante Kust. Incertam personarum distinctionem jam notarat Schol. ἐξεγειρόμην M. ἐξεγερόμην Borg. Qu. κᾆτ᾽ ἐγὼ ᾽ξανηγρόμην.

ΔΙ. *καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι*
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.
ΗΡ. *πόθος; πόσος τις;* ΔΙ. *μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.*
ΗΡ. *γυναικός;* ΔΙ. *οὐ δῆτ'.* ΗΡ. *ἀλλὰ παιδός;* ΔΙ. *οὐδαμῶς,*
ἀλλ' ἀνδρός. ΗΡ. *ἀπαπαῖ. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;*
ΔΙ. *μὴ σκῶπτέ μ', ὦδέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.*
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ΗΡ. *ποῖός τις, ὦδελφίδιον;* ΔΙ. *οὐκ ἔχω φράσαι.*
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡ. *ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.*
ΔΙ. *ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρᾳ φράσω;*

52. *νηὸς* M. *ἀναγινώσκοντι* A.M.
53. *τὸν* pro *τὴν* A. *ἐξαίφνης πρὸς ἐμαυτὸν* A. *παρ'* pro *πρὸς* M.
54. *πῶς οἴει σφόδρα;* vulg. Fr. Scribe *πῶς οἴει σφόδρα* cum Dind. Mein. Cf. ad Ach. 12.
55. *πόθος*] *πόθεν* M. *πόσος*] *ποῖος* V. *μικρὸς* A.R.Φ. Suid. in *Μόλων.* *σμικρὸς* M.S.V.X. Br. *μακρὸς* W.Y.Z.Δ.Θ.Ω. Mut. 1. Elb. v. l. ap. schol. *μηκρὸς* (supr. *a*) T. Bodl. 1.
56. *οὐδαμῶς.* | ΗΡ. *ἀλλ' ἀνδρός;* ΔΙ. *ἀταταῖ.* ΗΡ. *ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;* vulg. *οὐδαμῶς.* | *ἀλλ' ἀνδρός.* ΗΡ. *ἀταταί. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;* Lenting. Recte, opinor, quod ad personarum distributionem.
57. *ἀτταταὶ* A.C.D.E.S.T.W.Y.Z.X.Ω. Ald. *ἀταταὶ* Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Br. *ἀταττaὶ* Cant. 1 corr. *ἰατταταὶ* M. *ἀππαπαὶ* R.(?)V.(?) v. l. ap. schol. Suid. h. v. *ἀππατὰπ* (sic, tacens de R.V.) Bekk. *ἀτταταῖ* Dind. Mein. *ἀταταῖ* Bergk. *ἀπαπαῖ* Fr. Ko. Verum videtur *ἀτταταὶ* (vel *ἀτταταῖ*), aut *ἀπαπαῖ*, ut in Vesp. 310. *ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ.* *Κλεισθένει* M. Ald. Th. Dind. Mein. *τῷ Κλεισθένει* A.C.D.E.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Elb. Fr. Ko. Bergk.
58. *ὦ 'δέλφ'* A. *οὐ γάρ· ἀλλ'* M.
60. *ὦ 'δελφίδιον* A.
61. *αἰνιγμάτων* M.
63. *ἔτνους*] *ἐγὼ* v. l. in V. *μυριάκις γ'* D.R.S.Z.Δ supr. Φ.X. Cant. 1. Borg. Bekk. Fr. Ko. Bergk. *γ'* om. A.M.T.V.W.Y.Θ.Ω. Mut. 1. Cant. 2. Br. Dind. Th. Recte additur particula. Cf. ad Th. 741.
64. *τὸ σαφὲς*] Qu. *τι σαφές.* Cf. 592. *βλέπειν . . . τὸ* (*τι*?) *δεινόν.* et ad Av. 373. *ἢ 'τέρᾳ* R. *ἢ ἕτερα* M.V. *ἠ 'τέρα* R. (s. Bekk.) *ἠ ''τερα* (sic) A. *ἢ 'τέρᾳ* Med. 4. *ἢ 'τερα* Mut. 1. *ἢ ''τερα* Bodl. 1. *ἢ 'τέρα* D. *ἢ 'τέρα* Cant. 1. *ἢ 'τέρως* Cant. 2. *ἢ 'τέρᾳ* Bentl. Seidl. de V. D. p. 388. Pors. Reisig. Dobr. Dind. Mein. &c. *ἢ ἑτερᾳ* Elmsl. ad Ach. 828. Both. Scribendum suspicor aut *ἢ ἑτέρᾳ* aut *ητέρᾳ.* Cf. 169. *ἐὰν δε μὴ εὕρω.* Ach. 828. *εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.* Pac. 252. *μέλιτι χρῆσθαι 'τέρῳ.* Lys. 736. *αὕτη 'τέρα.* Av. 1251. *πλεῖν ἢ 'ξακοσίους.* Damoxen. ap. Athen. 15 B.

ΗΡ. μη δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
ΔΙ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
ΔΙ. κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
ΔΙ. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ΗΡ. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
ΗΡ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
ΗΡ. εἶτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

ἐτῶν ἴσως ἐκκαίδεκ' ἢ 'πτακαίδεκα. Philem. ibid. 516 F. ἢ ἁμάρτημα. Soph. Phil. 985. ἢν μὴ ἕρπης ἑκών. Oed. C. 195. ἦ ἑσθῶ; Oed. R. 420. ἔσται 'λικών (λιμὴν vulg.).

67. Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος, κοὐδείς γέ μ' . . . vulg. Εὐριπίδου. ΗΡ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; ΔΙ. κοὐδείς γέ μ' . . . Kust. Dind. &c. Recte. Cf. ad 116. "Verba καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; in libris quibusdam Herculi tribui narrat scholiasta: recte, ut videtur." DIND. τεθηκότος A.

68. ἄν τι πείσειεν W.Y. Qu. κοὐδείς γ' ἀναπείσειέν μ' ἂν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ . . . οὐκ] literam κ in versus proximi initio habet R.

69. πότερ' M. ἅδου A.

73. ζῇ A. τουτὶ γὰρ καὶ V.

74. εἰ καὶ . . .] Qu. εἰ δὴ . . ., vel εἴπερ . . .

76. οὐχὶ libri et vulg. οὐ Bentl. Herm. Dind. &c. Saepe οὐ in οὐχὶ corruptum (ut Pl. 178. Antiph. Ath. 226 D. Anaxandr. ibid. 655 A.). Multo sic meliores fluent numeri, et majori cum vi et gravitate proferetur nomen Σοφοκλέα, quod Euripidi opponitur. Minus probabiliter Brunckius Σοφοκλέα tribus syllabis per synecphonesin efferri vult. Cf. 79. ἄνευ Σοφοκλέους . . . 86. ὁ δὲ Ξενοκλέης . . . 787. οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου; Th. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης (Φιλοκλῆς libri) αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ, | ὁ δὲ Ξενοκλέης (Ξενοκλῆς libri) . . . 441. Ξενοκλέης (Ξενοκλῆς libri) ὁ Καρκίνου . . . Av. 100. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης (Σοφοκλῆς libri plures, metro pessumdato) λυμαίνεται. 567. Ἡρακλέει (Ἡρακλεῖ libri). 1295. κορυδὸς Φιλοκλέει . . . Pac. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης. Contra Ἡρακλέα trisyllabum est Thesm. 26. Πηλέα disyllabum Ran. 863. Confer etiam Soph. Tr. 232. Aj. 104. Eur. Ph. 913. Rhes. 977. &c. Οὐχὶ Σοφοκλέα tueri videtur Herw. An. p. 156. Εἶτ' οὐχὶ legitur infra 610. Pl. 794. &c. Fortasse in accusativo tantum hujusmodi nominum synecphonesin sive synizesin faciebant poetae scenici, ut nihil temere contra librorum auctoritatem mutandum sit. V. Bergk. Comm. p. 328-9.

77. ἀνάγειν C.D.R.S.T.V.W.Y.Ω. Elb. Borg. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Elmsl. ad

ΔΙ. οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὤν,
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.
ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'σθ'; ΔΙ. ὅπου 'στ'; ἀπολιπών μ' οἴχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ΗΡ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
ΗΡ. ὁ δὲ Ξενοκλέης; ΔΙ. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
ΗΡ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα;
ΗΡ. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,

Ach. 127. et Med. 805. Dind. &c. ἀναγαγεῖν A.M.Z.Φ.X. Mut. 1. Ald. Br. εἴπερ γ' S.T.Y.Z.X.Ω. Borg. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Elmsl. Dind. &c. εἴπερ A.M.R.V.Φ. Ald. Br. εἴπερ τιν' Th. ἄγειν τινὰ D.

78. γ' om. R.

79. ποεῖ A. Bodl. 1.

80. γ' om. V. Bodl. 1.

81. καὶ libri (om. Mut. 1.). καν Dobr. Dind. Bergk. Mein. &c. Cf. ad Av. 671. Pl. 946. Ach. 1021. ἐπιχειρήσειέ μοι R.V.Φ. vulg. ἐπιχειρήσειεν αν A. Mut. 1. Br. ἐπιχειρήσειέ με D.

83. ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'σθ'; ΔΙ. ὅπου 'στ'; ἀπολιπών μ' οἴχεται (οἴχ. libri optimi) conj. Mein. Ἀγάθων δὲ ποῦ ποτ' ἐστ';—Ἀπολιπών μ' οἴχεται Cobet. Possis etiam Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στί; ΔΙ. ποῦ 'στ'; ἀποίχεται A. et vulg. Suid. in Ἀγάθων. οἴχεται C.(?)M.R.V. Bodl. 1. Borg. Mein. ἔμ' οἴχεται Dind.

84. τοῖς φίλοις libri et vulg. τοῖς σοφοῖς (Nub. 526) conj. Dobraeus, cui φίλοις videtur e glossa φιλοσόφοις (v. seq. schol. πολλῶν ἅμα φιλοσόφων &c.), aut ex mero compendio natum. Τοῖς σοφοῖς pro usitato τοῖς φίλοις scripsisse videtur comicus, irridendi Agathonis causa, cujus poesis maxime antithetica σοφίαν affectabat, non minus quam Euripidis. Praeterea quomodo σοφοῖς in φίλοις transire potuisset videre licet, non ita φίλοις in σοφοῖς. His perpensis, σοφοῖς reponendum censeo.

85. πῇ M. ἐς Μακετῶν (i. e. Μακεδόνων) εὐωχίαν conj. Kock.

86. Ξενοκλέης E.M.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Br. Ξενοκλῆς A. Cant. 2. Mut. 1. Ald.

87. Πυθάγγελος δέ;] Post haec duorum hemistichiorum lacunam indicat Mein. Mirum enim esse de Pythangelo uno nihil praedicari.

89. οὐκοῦν A. ἔστ' ἐνταῦθα] Corrigendum suspicor ἔστι δῆτα. ἔστιν Bodl. 1. ἐνθάδε Suid. v. πλεῖν.

90. τραγωδίας A. (et alibi). πλεῖν . . . λαλίστερα] Haec, quae vulgo Herculi continuantur, Dionyso tribuit Mein. μυρία R. μύρία A. (ut

Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;
ΔΙ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
ΗΡ. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
ΗΡ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μάλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΗΡ. καὶ μὴν κόβαλά γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
ΔΙ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.

vid.) *μυρίας* Dind. Quod non probandum. *μυρία* probat Thiersch., non enim cogitari certum numerum. Cf. ad Pl. 1184.

91. *πλεῖν ἢ σταδίῳ* A. (-ίω) R.V.Φ. &c. Aristid. II. 133. Suid. in *πλεῖν*. Eust. p. 1226, 13. *πλεῖν ἢ σταδίου* M. Borg. &c. *πλεῖν σταδίου* Etym. M. p. 262, 14. Cf. ad 18.

94. *ἢν ἅπαξ μόνον λάβῃ | χορὸν, προσουρήσαντα* . . . , aut potius *ἢν ἅπαξ χορὸν λάβῃ, | μόνον προσουρήσαντα* . . . conj. Mein. hoc sensu, *nihil isti aliud quam immingunt tragoediae, non autem eam foecundant.* Apte legeretur, opinor, *ἢν ἅπαξ χορὸν λάβῃ, | μόνον προσουρήσαντα* &c.

96. *εὕροις* A.R.S.V.W.Y.Z. vulg. *εὕρῃς* M.Φ.

98. *ὅστις δὲ φθ.* M. 99. *τι* om. M.

102. *ἰδίᾳ* A.R.V. vulg. *ἄνευ* D.E.F.M.R. Bodl. 1. Cant. 1. Gl. in A. Suid. l. c. *ἰδίᾳ ἢ ἄνευ*.

103. *σέ*] *σοὶ* Bodl. 1. et (supr. *σε*) Mut. 1. Qu. *σὺ δὲ τοῖσδ' ἀρέσκει*, vel *σοὶ δὲ τάδ' ἀρέσκει*. *ἀρέσκεται* Mut. 1. *μάλα* R.S.T. Bodl. 1. lemma schol. *καὶ μάλα* A.M.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Cant. 1. 2. Mut. 1. Ald. vulg. Th. *καὶ μὰ Δία* Elb. *μ' ἀλλὰ* Suid. in *σὲ δὲ ταῦτα*. *μὴ 'λλὰ* Pors. *μάλλὰ* recte Dobr. Dind. &c. "Similiter interpolatus fuit v. 751. Photius p. 244, 1. a Dobraeo emendatus, *μάλλά* : *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά*. Codex *μαλαν* (sine accentu): *ἀντὶ τοῦ οὐ καλά*." DIND. ("*οὐκ ἀλλὰ* pro *οὐ καλὰ* Mnesimacho et Cratino restituit Porson. Adv. p. 102. 284." DOBR.) *πλὴν* (supr. *πλεῖν*) Φ.

104. *ἢ μὴν* libri et vulg. *καὶ μὴν* Cobet. Recte, opinor. Cf. 104. *ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ*] *οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ;* Dobraeus (ut Vesp. 933). Dionyso haec tribuit Elmsleius ad Ach. 487. *ὥς γε σοὶ δοκεῖ* idem n. ms. Fallitur uterque, ut ostendunt ista *μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν* &c., quae plane ad Herculis verba *ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ* spectant. Neque altera Dobraei correctione opus est, *ἢ μὴν . . . ἔστ'· ἴσως καὶ σοὶ δοκεῖ.*

105. *ἔχεις γὰρ οἰκίαν* citat Suidas, et ut variam lectionem addit *ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.*

ΗΡ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
ΔΙ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος ;
ΔΙ. ἀλλ' ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἔχρω τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπάς, κρήνας, ὁδούς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος ;
ΗΡ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι ; ΔΙ. καὶ σύ γε
μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.

106. γε om. M. &c. ταῦτα φαίνεται M.

107. δειπνεῖν με δίδασκε] Notanda caesura minus numerosa. Cf. ad Nub. 62. Pronomen delendum censet Elmsl. ad Ach. 127. Post λόγος interrogandi signum ponendum et hic et in v. 115. Ita etiam Fritzch. Vulgo deest.

108. ἕνεκα A.D.E.M.R.V.Φ. Borg. Urb. Mut. 1. &c. Bentl. Br. οὕνεκα Ald. et fortasse codices aliquot deteriores. ἔχων plerique omnes libri et Br. &c. φέρων Ald. et codd. aliquot (?). φορῶν saltem malit (ut in Pl. 988) Thiersch. 109. κατὰ τὴν σὴν Bodl. 1. Cant. 1. Borg.

111. ἐχρῶ A.R.V. &c. Ald. ἔχρω Br. &c.

112. τούς τε λιμένας φράσον μοι M.

113. κρῆνας A. κρημνοὺς v. l. ap. schol. ὁδούς] Qu. πόρους, vel σκιάς.

114. πανδοκευτρίας] πανδοκεῖ' ἄρισθ' conj. Herwerden. Tabernas enim potius quam mulieres cauponarias commemorari oportere. Ingeniosa conjectura.

116. "Versus totus Herculi tribuebatur. Correxit Seidlerus. Alloquitur autem Hercules Dionysum, non Xanthiam, περὶ οὗ οὐδεὶς λόγος, quae scholiastae fuit opinio prava personarum distinctione decepti." DIND. Vulgatam interpunctionem male retinet Fritzch. (qui reddit, *tu adeo cum tua ignavia, ut ego, ire audebis?* concinne enim haec referri ad v. 108-111), probat Hermannus. ἰέναι κάτω (γρ. καὶ σύ γε) V.

117. φράζε τῶν ὁδῶν] φράζε νῷν ὁδὸν ingeniose corrigit Fritzchius, coll. 275. οὓς ἔλεγεν ἡμῖν. 319. οὓς ἔφραζε νῷν. Av. 15. ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα. Idem Xanthiam, ut comitem et socium itineris, non inepte commemorari monet, coll. v. 49-50. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς . . . ΗΡ. σφώ ; Sed obstat, opinor, v. 120. φέρε δή, τίν' αὐτῶν (sc. τῶν ὁδῶν) σοι φράσω πρώτην ; Non ita loqueretur, opinor, Hercules, nisi praecessisset τῶν ὁδῶν.

118. ὅπως A.R. &c. vulg. ὅπῃ (γρ. ὅπως) V. ὅπῃ Bergk. Ko. Mein. ὅτῳ non male Dind. ἀφίξομ' D. Cant. 1. 2. Borg. Ald. et vulg. ἀφίξομ' (γρ. ἀφιξώμεθ') V. ἀφίξομαι D. Mut. 1. ἀφιξόμεθ' A.R.Φ. Harl. 3. Bodl. 1. Dind. recc. ἀφιξώμεθ' Harl. 1. Revocanda mihi videtur vulgata. In sequentibus enim Dionysi solius mentio fit; Xanthiae, ut servi, οὐδεὶς λόγος. ᾄδου A.

ΗΡ. *φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα ;*
μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. *παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.*
ΗΡ. *ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,*
ἡ διὰ θυείας. ΔΙ. *ἆρα κώνειον λέγεις ;*
ΗΡ. *μάλιστά γε.* ΔΙ. *ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·*
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
ΗΡ. *βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω ;*
ΔΙ. *νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.*
ΗΡ. *καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν.* ΔΙ. *εἶτα τί ;*
ΗΡ. *ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν—* ΔΙ. *τί δρῶ ;*
ΗΡ. *ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ·*
κἄπειτ', ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. *ποῖ ;* ΗΡ. *κάτω.*
ΔΙ. *ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.*
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡ. *τί δαί ;*

120. *πρῶτον* Cant. 1. ΔΙ. *τίνα ;* A.

121. Ηρ. praef. A. *ἡ μία* Mut. 1. *γὰρ* om. Suid. in Θράνιον. Κάλως. Πνιγεύς. *γάρ ἐστιν* A. vulg. Fr. Dind. *γὰρ ἔστιν* Bergk. Mein. *ὑπὸ κάλω* conj. Burges. ad Aesch. Suppl. 327. Qu. *ἐστι διὰ κάλω*, ut in v. 124. *ἡ διὰ θυείας.*

122. ΞΑ. *κρεμάσαντί σαυτὸν* . . . ΔΙ. *παῦε.* malit Dobraeus. *παῦε*] *πάνυ* M. om. Mut. 1. Fort. *πάνυ γε.*

123. *σύντομος* A.M.R.V. &c. vulg. *ξύντομος* Br. &c.

124. *θυίας* R. hic et alibi. *θυΐας* Mein. *κώνιον* R.

127. *ταχεῖαν καὶ κατάντη* A.R.Φ. vulg. *κατάντη καὶ ταχεῖαν* V. Bergk.

128. *γε* om. Borg., qui *Δία* habet. Legendum suspicor *νὴ τὸν Δί', ὡς ἀνήρ γε μὴ βαδιστικός.* Vel *νὴ τὸν Δί' ἔγωγ', ὡς ὤν γε μὴ βαδιστικός.* Vel *ὡς ὤν τίς γε* (pro *γέ τις* propter metrum) *μὴ βαδιστικός.* Genitivus hoc loco quomodo defendi possit equidem non perspectum habeo. Qualis enim constructio est illa, *νὴ τὸν Δί'* (*βούλομαι*), *ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ* (*μου*)?

129. *νῦν* A.M. *ἐς* R.V. &c. *εἰς* A.M. *κεραμικόν* R. Elb. *εἶτα* M.R.S.T.Z.Φ.X. Bodl. 1. Borg. Dind. Th. Mein. *εἶτα* M. *κᾆτα* (aut *κᾆτα*) A.V.W.Y.Δ.Θ. Mut. 1. vulg. Fr. Bergk. Photius p. 143, 21. *κᾆτα τί* : *εἶτα τί.* Ut in re dubia servanda videtur vulgata.

133. *ποῖ* A.R.V.Φ. Cant. 2. et, ni fallor, reliqui. *πῇ* Bodl. 1. Cant. 1. *εἶναι, τόθ' εἶναι* . . .] Legendum suspicor *ἀφιέναι, τότε καὶ σὺ σαυτόν.* Cf. 131. *ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.* Eq. 1159. *ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί.* Herod. III. 75. *ἀπῆκε ἑωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω.* A verbo *ἀφιέναι cursores dimittere* venit nomen *ἀφετηρία carceres*, Anglice *a starting-place.* Simplex *εἶναι*, sive de lampade sive de cursoribus intelligas, parum convenit.

134. *ἐγκεφάλων* V. *ἐγκέφαλον* Elb. *θρία* A. *δύο* M.S.Δ. *δύω* A.R.T.V.Z.Φ.X. Mut. 1.

135. *τί δαί* A M.R.W.Y.Z.Φ.X. *τί δέ* V. *τί δή* Ω. Qu. *τίν' οὖν ;* Aliter

ΔΙ. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον. ΔΙ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
ΗΡ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
ΔΙ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγε.
μετὰ τοῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα βινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,

enim inepta videtur Dionysi responsum, ἥνπερ σὺ &c. Nisi quidem τί δαί; reddas non *quid igitur?* sed *cur igitur?* Quod tamen vix satisfacit. Sed cf. ad v. prox.

136. ἥνπερ A.M.R.S.V.W.Y.Z.Φ. &c. ἀλλ' ἥνπερ (soli, opinor) T. Bodl. 1. Scripserat, opinor, Comicus ἀλλ' ἣν . . . Locum correxit grammaticus aliquis, ni fallor, qui non intelligeret continuari Dionysi sermonem, Herculis autem verba τί δαί; *cur vero?* διὰ μέσου esse accipienda, neque significare posse *quamnam vero?* Quod si significarent, inepte profecto sequeretur ἀλλ' ἣν . . . Ita ejectum fuit ἀλλ', et ἣν in ἥνπερ mutatum. τότε] ποτε Perizon. Add. ad Aelian. V. H. I. 18. Nihil opus.

137. ἐπὶ] εἰς V. solus, opinor.

138. πῶς γε A.M.R.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Borg. Mut. 1. Ald. &c. πῶς (om. γε) Brunckii unus. V. (s. Bekk.) Ω. Suid. in φεῦ. Bentl. Elmsl. ad Oed. C. 977. et Med. 288. 1334. Vulgatam frustra defendit Reisig. ad Soph. Oed. C. p. 323. "πῶς γε positum fortasse ab librario περεωθήσομαι pronuntiante. πῶς γε λέγεις pro πῶς λέγεις scriptum in R. v. 515." DIND.

139. τυνουτωὶ M. Bodl. 1. τυννουτωὶ Ald. 141. τὼ om. Bodl. 1.

142. πῶς] πῶς δ' conj. Mein. Fortasse recte. Θησεύς σφ' Br. Male. ἤγαγε A. edd. vett.

143. ταῦτ' A.M.V.Φ. &c. vulg. Dind. Mein. τοῦτ' R. Fr. Ko. Cf. ad Vesp. 119. ὄφις D. 144. μὴ δὲ A.

145. ἀποτρ.] τῶν ἐκεῖσε add. M. πολὺν] παχὺν M. Non male. Fort. βαθύν.

146. σκῶρ' A. σκὼρ Ald. ἀείνων W.Y.Z. (ni fallor) Elmsl. in Edinb. Rev. 37. p. 73. Dind. &c. ἀεὶ νῶν A.M.R.S.T.Φ.X. Bodl. 1. Mut. 1. Suid. in ἀεὶ νῶν et σκῶρ. vulg. ἀείναον V. Phrynichus Bekk. Anecd. p. 22, 16. ἀείζων: πᾶν τὸ ἀεὶ ζῶν. τοιοῦτον καὶ τὸ ἀείνων, τὸ ἀένναον. Idem p. 347, 7. 'Αείνως γλῶττα, καὶ ἀείνως φωνὴ καὶ ὀργὴ καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων χρῶ.

147. ἠδίκηκε V. solus, ut videtur.

148. κινῶν libri et vulg. Fr. Bergk. βινῶν Dind. Mein. Kock. τἀργύριον] ἀργύριον solus Bodl. 1. Male. Cf. 270. et ad Nub. 179.

ἢ μητέρ᾽ ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ ᾽πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
ΔΙ. *νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ*
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
ΗΡ. *ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοὴ,*
ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθαδὶ,
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
ΔΙ. *οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν;* ΗΡ. *οἱ μεμυημένοι—*
ΞΑ. *νὴ τὸν Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγω μυστήρια.*

149. *ἠλοίησεν* R.T.V.W.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Cant. 2. Ald. Bergk. *ἠλλοίησεν* A. *ἠλλοίωσεν* M.S. *ἠλοίωσεν* (supr. *η*) Bodl. 1. *ἠλλοίασεν* Y. *ἠλοίασεν* Cant. 1. *ἠλόησεν* bis Suidas in h. v. Toup. Br. Dind. Fr. Mein. "Ammonium, qui *ἠλοίησεν* legisse videatur p. 10, interpolatum ab librariis esse perite ostendit Valckenar. in Animadvers. p. 21." DIND. Cf. Dem. p. 1040. *σῖτος . . . ἀπηλοημένος.* Eubul. Athen. 622 E. *κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος.* Dicebant tamen *πατραλοίας* et *μητραλοίας.* Digna est quae legatur Fritzchii ad hunc locum annotatio de forma hujus verbi. Alio sensu legitur *ἀλοᾶν* Th. 2.

150. *ὅρκον* om. M. Elb. inter lineas habet Bodl. 1. a pr. m.

151. *ἢ εἰ* conj. Mein. *τις ῥῆσιν*] Fort. *ῥῆσίν τιν᾽*, ut in Nub. 1371. *ὁ δ᾽ εὐθὺς ᾖσ᾽ Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν᾽.* Vesp. 579. Idem suadet Cobetus. Sed nil temere mutandum ostendent loci sequentes, Thesm. 342. *ἢ πεμπομένη τις . . .* 345. *ἢ δῶρά τις δίδωσι . . .* Eur. Hec. 1169. *εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς, | ἢ νῦν λέγει τις, ἢ πάλιν μέλλει λέγειν . . .* *τίς* A.

152. *τούτοισι κεἰ*] *τούτοις καὶ εἰ* R. *τούτοις εἰ* Cant. 1. *τούτοισι κεῖσθαι* Borg. *τούτοισι καὶ | εἰ πυρρίχην* Fr. Ko. Hunc versum ignorabat Aristophanes Byz. Bergkius locum sic constituendum arbitratur: ΔΙ. *νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι καὶ | εἰ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.* [*ἢ πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.*] Satis probabiliter.

153. *ἢ πυρρίχην* Aristophanes Byz. Cf. ad 152. *τίς* A. *κιννησίου* A.

154. *σε* om. Bodl. 1. *περίεισι* A.

155. *τε* vulg. *τὲ* A. Fort. *δέ.* *κάλλιστον ὥσπερ*] *κάλλιον ἤπερ* (?) malit Mein. "Communis, inquit, erat opinio initiatos apud inferos multo splendidiore sole frui quam in superis. Virg. Aen. VI. 640. *largior [clarior?] hic campos aether et lumine vestit | purpureo solemque suum sua sidera norunt.*" *ἐνθάδε* libri et vulg. *ἐνθαδὶ* Mein. Recte.

157. *πολὺν χειρῶν κρότον* A. Mut. 1. *ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν* Elb.

158. *δὴ* add. A.M.R.S.V.W.Δ.Θ.Χ.Ω. &c. om. T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. *τίνές εἰσιν* A.

159. *ἔγωγ᾽ οὖν* A. *ἄγων* vulg. et sic schol. in lemm. Phot. p. 336, 22. et Suid. in Ὄνος *ἄγων μυστήρια.* *ἄγω* R. solus, ut videtur. *ἄγει* Hesych. Diogenian. VII. 98. Greg. Cypr. IV. 55. Verum videtur *ἄγω.* Nisi legendum

ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἄξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
ΗΡ. οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙ. νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.
ΞΑ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
ΞΑ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
ΔΙ. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; ΞΑ. τότ' ἔμ' ἄγειν. ΔΙ. καλῶς λέγεις·
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσιν οὑτοιὶ νεκρόν.

potius νὴ τὸν Δί' ἐγώ γ' εἴμ' ὄνος &c. Parum enim hic convenit γοῦν aut γ' οὖν.

160. αὐτὰρ Mut. 1. οὐ καθέξω ταῦτα] Mendosum hoc videtur. Legendum suspicor οὐκ ἔτ' ἄξω ταῦτα (v. γ' αὐτά). Vel οὐκ ἔτ' οἴσω . . .

161. δέῃ R.V. &c. δέη A.M. Cant. 1. 2. δέει Ald.

162. ἐγγύτατα] Qu. ἐγγυτάτω, ut Av. 1665. Soph. Ant. 933. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω | τοὔπος ἀφῖκται. Ubi ἐγγύτατα metrum respuit. Sic ἀγχοτάτω Herod. VI. 102. Sed utrumque aeque usurpari videtur.

163-8. Personae desunt in A.

164. ὦ 'δελφὲ A. νὴ Δία] νὴ Δὶ Dind. Cf. ad Eq. 319. Vulgatam tuentur Fr. Ko. Bergk. Mein.

168. del. Hamaker. Mein. τοῦτ' libri. ταῦτ' conj. Bergk. Στύγ' vel πλοῦν conj. Kock. Qu. ἐπὶ ταῦτ' *ad haec loca*, vel ἐπὶ ταὔτ' *ad eadem loca* (ut conj. etiam Bergk.), vel ἐνθάδ' *huc*. Gl. Θ: ἐπὶ τὸν Ἅιδην, ὃ κοινῶς ἐξόδιον λέγεται. Sed frigida haec explicatio est.

169. ἐὰν] ἂν M. Elb. μὴ εὕρω M.Y.Z.Φ. Elb. Kock. Mein. μηὕρω R.S.T. μὴὕρω A. μήὕρω Med. 4. μὴ 'ὕρω Ald. μὴὕρω X. μηὕρω (aut μὴὕρω) W.Δ.Θ.Φ.Ω. Fr. Bergk. Herm. μὴ 'χω (aut μὴ ἔχω v. l. ap. schol.) Dind. μὴ ἔχω Bo. μὴ 'ὕρω Br. "Recepi commemoratam ab scholiasta lectionem μὴ 'χω, cujus interpretatio esse videtur μὴ εὕρω. Nam saepe sic loquuntur scholiastae, velut ad Pl. 476. ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀνακῦψαι. Apud Soph. Antig. 225. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, libri deteriores εὗρον." DIND. Cf. Lys. 361. φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον (εὗρον al.). Menand. Fr. Inc. 178. ταῦθ' ὕστερον λάβοις (εὕροις tres codd.) ἂν ἡμαρτημένα. Non displiceret μὴ σχῶ. Cf. Soph. El. 1013. νοῦν ἔσχον. 1256. ἔσχον . . . ἐλεύθερον στόμα. Sed vera videtur librorum lectio μὴ εὕρω. De crasi μὴ εὕρω cf. ad Ach. 612. Nub. 1084. Similis crasis est ἐγὼ οὐκ supra 33. De vera ejus exprimendae ratione minus liquet. τότε μ' libri et vulg. Mein. τότ' ἔμ' fort. R. Ko. Bergk. Dind. Krüger. Gr. § 55. Recte, ut videtur: emphaticum enim est hic pronomen.

170. τινες φέρουσι A. (τίνες) M.R. Bodl. 1. Elb. &c. τινες ἐκφέρουσι D.V.Φ. Ald. Br. τιν' ἐκφέρουσι Elmsl. ad Ach. 127. Dind. Th. Fr. Hirsch. Ko. Bergk. Mein. ἐκφέρουσι τουτονὶ vulg. Dind. ἐκφέρουσιν οὑτοιὶ Hirsch. Mein. prob. Ko. "τινες semel scripto, ex οὑτοιὶ deinde fecerunt τουτονί."

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ.

πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
ΔΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
ΔΙ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
ΝΕ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
ΔΙ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβιοίην νυν πάλιν.
ΞΑ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ.

ὠόπ, παραβαλοῦ.

ΞΑ. τουτὶ τί ἐστι; ΔΙ. τοῦτο; λίμνη νὴ Δία

(Hirsch.) Optima et verissima emendatio. τουτονὶ νεκρὸν A.M.R.T.V. W.Y.Z.Ω. τουτονὶ τὸν νεκρὸν D.S.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1.

171. σὲ λέγω μέντοι] Qu. σέ τοι λέγω, id quod conjecisse video Elmsl. ad Aj. 1228. (Mus. Crit. I. 484). Vel σέ τοι λέγομεν. (Cf. 174. ὑπάγεθ' ὑμεῖς &c.) Cf. ad Pl. 1099. σέ τοι λέγω, | ὁ Καρίων, ἀνάμεινον. Av. 406. ἰὼ Ἔποψ, σέ τοι καλῶ. 274. Aesch. Cho. 449. σέ τοι λέγω . . . Soph. Aj. 1228. σέ τοι, σὲ τὸν τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Eur. Iph. A. 855. ὦ σέ τοι λέγω τὸν . . . Plura dedi ad Pl. 1099.

172. ἅδου A.

173. πόσ' ἄττα V. Mut. 1. Cant. 2. πόσ' ἅττα A. Ald. πόσσ' ἄττα Cant. 1. πῶς ἄττα R. ποῖ ἄττα Bodl. 1 corr. Bentl.

175. ἐὰν A.M.R.S.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἵνα D.Z.Φ. Urb. v. l. ap. schol. Etym. M. p. 734, 30. Reisig. Conj. p. 76. Th. ἵν' ἂν V. Bodl. 1. Cant. 1 corr. Vera lectio alicui videatur ἵνα ξυμβῶ (unde ἵνα συμβῶ, ἵν' ἂν συμβῶ, ἐὰν συμβῶ). Sed optime se habet vulgata. Vide comm. et cf. praecipue Thuc. 2, 5. λόγων πρῶτον γενομένων, ἤν τι ξυμβαίνωμεν. Schol: ἐὰν ξυμβῶ τί σοι: ἐὰν ξυμβῶ σοι ἀντὶ τοῦ ἵνα ξυμφωνήσω σοί τι. Unde patet glossema esse ἵνα. Etiam in Archilochi loco Stob. Fl. CX. 10. μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω, | μηδ' ἵνα (ἵν' ἂν Thiersch. Herm. Bergk.) δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν, reposuerim ἐὰν pro ἵνα.

177. ἀναβιῴην vulg. Fr. Mein. ἀναβιοίην Cobet. Dind. ad Trach. 902. νυν] νῦν Bergk. Cf. Lys. 531. μή νυν ζῴην. Nub. 1255.

178. διο. οὐκ . . . A. Cant. 1.

179. ξαν. ἐγὼ . . . A. Cant. 1. ἐγὼ βαδιοῦμαι] Qu. ἐγὼ τάδ' οἴσω, vel ὡς βαστάσω 'γώ. Vide schol.

180. delent Hamaker. Mein. ὦ ὄπ A. ὦ ὄπ Bergk.

181. ΔΙ. τουτὶ . . .; ΞΑ. τοῦτο . . . οὑτοσὶ ed. vett. ΞΑ. τουτὶ . . . ΔΙ. τοῦτο λίμνη . . . ΞΑ. αὕτη . . . ΔΙ. νὴ . . . A.D. Bodl. 1. ΞΑ. τουτὶ . . .; ΔΙ.

αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.
ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.
ΔΙ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΞΑ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΝΕ. χαῖρ', ὦ Χάρων.
ΧΑ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον ἢ 'ς Ὄνου πόκας
ἢ 'ς Κερβερίους ἢ 'ς κόρακας ἢ 'πὶ Ταίναρον;
ΔΙ. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;

τοῦτο . . . ὦ Χάρων C. E. Thiersch. Ita Bergkius distribuere haec velit: Δι. τουτὶ τί ἔστι; Ξα. τοῦτο; λίμνη. Δι. νὴ Δία | αὕτη 'στὶν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ. Schol: τοῦτο λίμνη νὴ Δία: τοῦτο οἱ μὲν τὸν Διόνυσόν φασι λέγειν, οἱ δὲ τὸν Ξανθίαν. ἐστι A. τοῦτο λίμνη libri et vulg. τοῦτο; λίμνη Dobr. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. Recte. Cf. 55. 63. Vulgata τοῦτο . . . αὕτη ferri nequaquam potest.

182. ΞΑ. praef. A.D.T.Y.Z. Bodl. 1. ΔΙ. αὕτη . . . ΞΑ. καὶ . . . ὁρῶ Cant. 1. Ut vulgo R.V.Φ.Ω. Cant. 2. αὑτὴ Mut. 1. 'στιν A.

183. ΔΙ. praef. in M.T. Bodl. 1. Cant. 1. Nulla persona in A.R.V. ΞΑ. Br. Dind. Fr. &c. κἄστι γ' A.R.V.Φ. &c. vulg. Cf. Thesm. 86. νὴ τὸν Πόσειδῶ, καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις. κἄστιν F. Bodl. 1.

184. ΔΙ. vulg. ΔΙ. om. A.R.V. Cant. 1. delet Bentl. cum Schol. Scribendum conjicit Scholiasta, ΔΙ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΞΑ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΝΕ. χαῖρ', ὦ Χάρων. Quam rationem jure, opinor, probant Bentl. Herm. Vide comm.

186. εἰς libri et Eust. p. 1788, 20. ἐς Dind. &c. ἢ εἰς T.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 1. Pors. Th. prob. Dind. ἢ 's A.M.R.S.V.W.Y.X. Med. 4. vulg. Fr. Ko. Bergk. Mein. τίς εἰς Suidas in vv. 'Ανάπαυλαν, Τίς εἰς ἀναπαύλας, et Χάρων. Praestat, opinor, scribi plene ἢ εἰς. Eadem crasis in μὴ εἰδέναι (Soph. Oed. C. 1157. Ant. 33. 263. 531. Tr. 320. Eur. Or. 478. Hel. 923. Ion. 313), χρὴ εἰδέναι (Rhes. 683), ἢ εἰδότος (Iph. T. 1048), μὴ εἰσίδῃ (Eur. El. 961), &c. Cf. ad Ach. 242. Apud comicos εἰς ante vocalem, nisi in melicis et anapaesticis; ἐς ante consonantem scribi jubent. V. Enger. ad Lys. 2. ὄνου πόκας libri et vulg. ter Suidas. Dind. Bergk. Ὄνου Πόκας Fr. Ko. ὄκνου πλοκὰς Mein. Ὄκνου πλοκὰς conj. Bergk. Mein. (quem adi Fr. Com. II. 204.) αἱ τοῦ ὄνου πόκες habet Schol. αἱ τοῦ ὄνου πόκαι Suidas in ἀνάπαυλαν. Photius p. 338, 8. ὄνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν 'Αττικῶν. Verum videtur Ὄκνου πλοκάς. Vide add. et comm.

187. ἢ εἰς bis Thiersch. κερβέρους Bodl. 1. Ταίναρον] Importune Taenarus hic commemoratur, qui ne est quidem in inferis, &c. Vix dubitandum videtur quin Τάρταρον a poeta scriptum sit. MEIN. Qui Τάρταρον edidit. Non inepte enim postremum commemorari Tartarum, qui κατωτάτω τοῦ Ἅιδου esse fingatur. Conjectura speciosa magis quam vera. Vide comm.

188. ποῖ D.T.Z.Φ. Cant. 1. Harl. 3. Bodl. 1. Urb. Borg. Dind. Th. Mein. ποῦ M.R.S.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. Cant. 2. Suid. in ποῦ σχήσειν. vulg. Fr. Ko. Bergk. δοκῇς A.

ἐς κόρακας ὄντως ; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' εἵνεκα.
ἔμβαινε δή. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
ΞΑ. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
ΧΑ. οὔκουν περιθρέξεις δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ ;
ΞΑ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὑαίνου λίθον,

189. ΧΑ. ἐς κόρακας. ΔΙ. ὄντως ; ΧΑ. ναὶ . . . V. Thiersch. ἐς κόρακας] Malim ἢ 's κόρακας. Δία] δί R. εἵνεκα A.B.R.Z.Φ. Suid. in σοῦ γ' εἵνεκα. Ald. Fr. Ko. Bergk. ἕνεκα T.V.Δ. Bodl. 1. Mut. 1. οὕνεκα C.D.E. M.Δ corr. Ω. Cant. 1. 2. Elb. Br. Th. Dind. Mein. εἵνεκα revocavit ubique Holden, qui οὕνεκα nonnisi conjunctionem esse, neque praepositionis vim usquam induere contendit, laudatis Ammonio περὶ διαφ. λέξ. p. 106. et Donaldson New Cratylus p. 358. Idem ipse sentio.

190. ἔσβαινε δὴ Dionyso tribuit R. ἔμβαινε Φ. Mut. 1. vulg. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἔσβαινε A.M.R.Ω. Cant. 1 pr. Cant. 2. Med. 4. Dind. εἴσβαινε V. ἔμβαινε libri omnes v. 188. Usitatius esse ἐμβαίνειν ἐς ναῦν quam εἰσβαίνειν monuit H. Stephanus in Thes. p. 2540 L. Cf. Herod. 2, 29. ἐς πλοῖον ἐμβάς (al. ἐσβάς). Thuc. I. 18. ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες (al. ἐσβάντες). I. 52. ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας (al. ἐσβ.). I. 73. et 74. ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς. II. 67. πρὶν ἐσβαίνειν. IV. 100. ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες. Eur. Hel. 1381. εἰσβῶμεν σκάφος. Xen. An. V. 7. 15. ἐμβὰς δὲ εἰς πλοῖον. VII. 3. 3. εἰς πλοῖα . . . ἐμβαίνειν. Lysias II. 30. εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες (ἐμβάντες F.). 32. εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται &c. 40. εἰς τὰς ναῦς δ' ἐμβάντες (al. ἐσβ.). Hyperid. in Dem. p. 61. ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. Plut. Lys. 10. ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις. Eq. 545. ἐσπηδήσας. 599. εἰσεπήδων.

191. κρεῶν C.M.R.V.Θ.X.Ω. Cant. 2. Med. 4. Mut. 1. Urb. corr. Phot. p. 177, 3. Suid. in κρέας. Plutarch. Cent. II. 7. (memorata altera scriptura) vulg. νεκρῶν A.D.S.T.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Urb. (s. κρεῶν) Borg. v. l. ap. schol. prob. Pors. ἄκρων conj. Bentl. (qui tamen: "Sane τὸ νεκρῶν optime personae Charontis aptatur.") Ad lectionem νεκρῶν respicit Apollonius ap. schol. ad 420.

192. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ . . . vulg. Scrib. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ . . . Cf. Pl. 106. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. τὸν om. M. Bodl. 1.

193. οὐκοῦν libri et vulg. οὔκουν Dind. &c. περιθρέξει A.R.V.Φ. vulg. περιθρέξῃ D.M.T. Elb. περιδιαθρέξει S. Dedi περιθρέξεις. Futurum enim est θρέξω, non θρέξομαι. Aoristus περιθρέξαι legitur Th. 657. Nisi praestat alia futuri forma περιδραμεῖ. Cf. Vesp. 138. περιδραμεῖται. τὴν om. T. κύκλῳ D.R.S.T.V.Z. Urb. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. τρέχων A.M.W.Y.Φ.X.Ω. Elb. Mut. 1. Cant. 2. schol. Ald. Br. Bo. Th. Schol: ἀντὶ δὲ τοῦ τρέχων γράφεται καὶ κύκλῳ. Si revera Comicus κύκλῳ scripserat, mirum est unde venerit lectio τρέχων, quae vera esse potest, si περιθρέξει mendosa est.

194. ποῦ A.M.R.S.W.Y.Z.Φ.X.Ω. vulg. ποῖ V. solus, ut videtur. Vera fortasse lectio, nam motum indicari patet. Ita praegnans locutio erit, cujus sensus plenus hic erit, *Proceeding how far shall I stop?* Cf. Lys. 526. ποῖ γὰρ

ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ μανθάνω.
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
ΧΑ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οἷπερ ἐκέλευές με σύ;
ΧΑ. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων; ΔΙ. ἰδού.
ΧΑ. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; ΔΙ. ἰδού.
ΧΑ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς

καὶ χρῆν ἀναμεῖναι; Sic ποῖ τελευτᾷ . . . λόγος Aeschyl. Cho. 521. ποῖ καταλήξει . . . μένος ἄτης ibid. 1071. ποῖ κεκύρωται τέλος Suppl. 598. Cf. ad Eccl. 672. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει (-σῃ?); ἀναμενῶ libri et vulg. ἀναμένω etiam dici potuisse, modo subjunctivo, monuit Dind. Idem ipse conjeceram. παρὰ A.M.R.S.V.W.Z.Δ.Θ.X.Ω. περὶ T. (ni fallor) Φ. Bodl. 1. τὸν om. M. παρά τιν' αὑαίνου λίθον Wakef. ad Soph. Phil. 954. Ipse tentabam παρὰ τίν' αὐανθῶ λίθον; (Xanthiae continuatum.) Scribendum saltem Αὑαίνου, non Αὐαίνου, ut ostendit compositum ἀφαυαίνω (1089).

195. ταῖσιν pro ταῖς Mut. 1. ΔΙ. μανθάνεις; C.D.E.M.S.T.V.W.Y.Z.Ω. Elb. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Mut. 1. Br. Dobr. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Nulla persona in A. (sed vacuum relictum spatium) R.Φ.X. Ald. Kust. "Bacchi intererat, non vero Charontis, Xanthiam percontari an recte intellexisset ubinam subsistere deberet herum opperiturus." BR. Contra Dionysi personam delet Reisk. Recte, opinor. Cf. Av. 1003. ἐνθεὶς διαβήτην . . . μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω. Vesp. 385. Pherecrat. Athen. 653 A. οὐκ ἰσχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις; Crates Poll. IX. 62. ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ (μανθάνεις;) ὀκτὼ ὀβολοί. Alex. Athen. 354 D. τἀγαθὸν Πλάτων | ἁπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι. μανθάνεις; eund. Athen. 383 E. καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ, παῖ, | ὅταν παρατιθῇς (μανθάνεις;) ἐψυγμένα. Anaxipp. Athen. 486 F. Hanc formulam (μανθάνεις;) illustrarunt Gaisf. ad Markl. Suppl. 901. et Kidd. ad Dawes. 446. μανθάνω om. Bar. Qu. igitur, ΧΑ. ἐπὶ ταῖσιν ἀναπαύλαισι. ΔΙ. μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ. DOBR. Sed cf. 65. πάνυ γὰρ μανθάνω. Av. 1458. Av. 1003. . . . μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.

196. ξυνέτυχον R.V. &c. συνέτυχον A.

197. ἐπιπλεῖ R.V.Φ. Ald. Br. ἐπιπλεῖν A. Bodl. 1. Cant. 1. ἔτι πλεῖ Kust. Reisk. Dind. recc. Simile mendum est in Pl. 1116. ἔτι θύει (ἐπιθύει plerique libri).

198. τί pro ὅ τι A. Mut. 1. ποεῖς . . . ποῶ R. ποῶ Bodl. 1.

199. οἷπερ A.M.T.W.Y.Z.Θ.X.Ω. Joann. Alex. τον. παρ. p. 32, 13. Dind. Th. οὗπερ R.V. Borg. Fr. Ko. Bergk. Mein. ᾗπερ S.Δ. (in ras.) Φ. Post accusativum motionis ἐπὶ κώπην postulatur certe οἷπερ. Post ἐκέλευες enim subaudiendum καθίζειν. ἐκέλευες R. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἐκέλευσας A.V.Φ. &c. Joann. Alex. vulg. Dind. σύ] σύ γε Bodl. 1.

200. ἐνταυθὶ M.

201. om. R. In margine ab al. m. habet Borg.

202. φλυαρήσεις M.R.S.V.Z.Φ. Elb. Br. recc. φλυαρήσῃς (aut -ῃς) A.D.T. W.Y.Z.X.Ω. Mut. 1. Ald. Frequens corruptela.

ἐλᾷς προθύμως; ΔΙ. κᾆτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττευτος, ἀσαλαμίνιος
ὤν, εἶτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. ΔΙ. τίνων;
ΧΑ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δή.
ΧΑ. ὠοπὸπ ὠοπόπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν

204. ἀθαλάττωτος vulg. ἀθαλάττευτος bene conjicit Kock, coll. Poll. I. 121. αἱ μὲν νῆες ἀθαλάττευτοι, αἱ δὲ ἐντεθαλαττευκυῖαι. Quod recepi. Cf. ad Th. 878.

205. ἀκούσῃ D.M. Elb.

206. τίνων] τινῶν R., qui Charonti hoc continuat. Cf. ad Ach. 824. Eq. 1196.

207. βατράχων κύκνων] βατραχοκύκνων Both. Mein. Sic τραγέλαφος Ran. 937. κυναλώπηξ Eq. 1067. κυκνοκάνθαρος Nicostrat. Athen. 474 B. ἱπποκένταυρος, στρουθιοκάμηλος, καμηλοπάρδαλις, ἱππαλεκτρυὼν, &c. Sed vide comm. θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δή] Qu. θαυμαστά τινα (vel μάλα, πάνυ). ΔΙ. κέλευε δή. Proprium enim verbum in hac re est κελεύειν, non κατακελεύειν. Obstat tamen Av. 1273. ὦ . . . κατακέλευσον. κᾆτα κέλευε A. Bodl. 1. κᾆτα κέλευε R. Med. 1. 4.

208. ὦ ὀπόπ ter V. (qui κοὰξ ter v. 214.) ὦ ὄποπ bis D. ὦ ὄποπ bis Med. 4. ὦ ὄπ. ὄπ ὦ ὄπ A. ὠὸπ ὄπ bis M.Y.Z.Φ. vulg. ὠὸπ ὸπ bis T. ὠὸπ bis S. et hodie Dind. ωόποπ Mut. 1. ὦ ὀπόπ bis Bergk. Mein. Versus deest in R. Scribendum potius conjunctim ὠοπὸπ ὠοπόπ. Simplex ὠὸπ (cujus productior forma est ὠοπὸπ) legitur 180. et Av. 1395, ubi schol: κέλευσμά ἐστι τὸ ὠὸπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. Cf. οἰμοιμοῖ, &c.

209. ΧΟ. praef. in libris et vulg. ΒΑΤΡ. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein. ΧΟ. ΒΑ. Fr. "Ranarum chorus ex iisdem personis est compositus, qui postmodum chorum mystarum repraesentant. Recte scholiasta, ταῦτα καλεῖται παραχορηγήματα, ἐπειδὴ οὐχ ὁρῶνται ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι οὐδὲ ὁ χορὸς, ἀλλ' ἔσωθεν μιμοῦνται τοὺς βατράχους. ὁ δὲ ἀληθῶς χορὸς ἐκ τῶν εὐσεβῶν νεκρῶν συνέστηκεν. Et ad v. 319. ubi chorus initiatorum prodit, μετεβλήθη ὁ χορὸς εἰς μύστας. Cf. ad Thesm. 104." DIND. βρεκεκεκὲξ D.M.R.V.Y. Z.Δ.Φ.Ω. βρεκεκὲξ A.S.T. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. (sed βρεκεκεκὲξ v. prox.) Suid. h. v. et in Αἰόλαν. et Joannes Alex. τονικ. παραγγ. p. 38, 7. (ubi de adverbiis in ξ exeuntibus agit). Fab. Aesop. 307. p. 125. ed. Fur. βρεκεκκεκὲξ Bentl. κόαξ Bodl. 1. Cf. τοροτὶξ Av. 267. τιοτὶξ 741. &c.

210. om. A.V. Recte, ut videtur. Cf. 220. 225. 239. 250. 256. 261. 268.

212. ὕμνον V.

φθεγξώμεθ, εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν,
κοὰξ κοὰξ,
ἂν ἀμφὶ Νυσήιον
Διὸς Διώνυσον ἐν
Λίμναισιν ἀχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοάξ·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

213. φθεγξώμεθ' A.R. &c. φθεγξόμεθ' V. Cant. 1. φθεγγώμεθ' M. Elb. φθεγγώμεσθ' Bodl. 1. 214. κοὰξ ter V. bis reliqui. Cf. ad 208.

215. ἢν vulg. Dedi ἂν. νυσκίον M. Νύσιον tuetur Reisig. C. p. 194. ex schol.

216. Διόνυσον libri et vulg. Reisig. Conj. p. 194. Th. Bergk. Διώνυσον Herm. Dind. Fr. Ko. Mein. Forma Ionica et epica. Theogn. 976. οὔτε Διωνύσου (Διονύσου plur. codd.) &c. Archiloch. Fr. 72. Theocr. II. 120. Διωνύσοιο. λίμναισιν libri et vulg. Herm. Reisig. Dind. Th. Fr. Ko. Mein. λίμναις lemma schol. Bergk. et jam vir doctus in *Quart. Rev.* IX. 360. ἰαχήσαμεν A.M.R.V.Δ.Θ.Φ.Χ. &c. vulg. Herm. Reisig. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἠχήσαμεν Z. unus, ut videtur. ἀχήσαμεν Dind. Recte, opinor. Cf. ad Thesm. 327. et v. comm. Plures formae hujus verbi videantur fuisse, ἀχεῖν (ἠχεῖν), ἰᾱχεῖν (vel ἰακχεῖν), ἰᾰχεῖν. 'Αχεῖν (ᾱ) pro ἰαχεῖν (ῐᾰ), et ἀχὰ ἄχημα pro ἰαχὰ ἰάχημα plurimis in locis reponendum suspicatur Elmsl. ad Eur. Her. 752. "Video enim, inquit, in plerisque versibus, ubi ἰαχεῖν, ἰαχὰ, ἰάχημα primam et secundam corripere videantur, metro convenientiora esse ἀχεῖν, ἀχὰ, ἄχημα prima longa." V. etiam Elmsl. ad Oed. R. 1222.

217. κραιπαλαίκωμος R.

218. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι M.R.V.W.Y.Z.Φ. Borg. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν Cant. 2. Ald. τοῖς ἱεροῖς χύτροισι X. ταῖς ἱερῆσι (pr. οῖ ?) χύτρησι A. τῆς ἱερῆσι χύτραις Cant. 1. τῆς ἱερῆς χύτρησι Bodl. 1. τῆς ἱερῆς χύτρησι T. χύτροισι Dind. Th. Mein. Χύτροισι Ko. Bergk. Χύτροισιν Reisig. C. p. 194. Fr. Χύτρησι Br.

221. βρεκεκεκὲξ R.V.Δ.Φ. Cant. 2. βρεκεκὲξ A.T.Θ.X. Cant. 1. Versum om. Bodl. 1. (an 223?)

222. δέ γ' A.R. &c. δέ τ' D.M. Cant. 2. δ' V. τ' Mut. 1.

223. Χο. βρεκέκεξ κοὰξ κοὰξ A. Χο. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ R.Φ. &c. Ald. Br. Reisig. Th. Versum om. V. Bodl. 1. Cant. 1. Herm. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. 224. μέλλει M. Elb.

225. Χο. praef. A. Versum om. Bodl. 1. βρεκεκεκὲξ R.V.Φ. &c. βρεκέκεξ A.T.Δ.

ΔΙ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.
ΒΑ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν μὲν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πὰν ὁ καλαμόφθογγα παίζων.
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον

226. ἀλλ' om. V. κοὰξ A.V.Φ. κοὰξ κοὰξ R. (s. Bekk.) Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Reisig. C. p. 194. κοὰξ ter R. Med. 4. Fritzchius tres hinc versus efficit, quibus respondeant vv. 240-242, sic: ἀλλ' ἐξόλοισθ', ὦ κοὰξ, | αὐτῷ κοάξ· οὐ γὰρ ἄλλ' | οὐδέν ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ. (ὦ κοὰξ, ut in v. 222; et de οὐδὲν ἄλλο ἀλλ' ἢ vide ad Pl. 1172.) Similiter fere Hermannus apud Fritzchium: ἀλλ' ἐξόλοισθ', ὦ κοὰξ, | αὐτῷ κοάξ· οὐ γάρ ἐστ' | ἄλλο γ' ἢ κοὰξ κοάξ.

227. Hunc v. om. Mut. 1. in margine habet A. ἔστ' R. Med. 4. om. A. Fort. ἴστ' aut ᾖστ'. Cf. 740. ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον. 252. et ad Av. 19. τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾖστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. Sed cf. 439. 1130. et Schol. ad v. prox. εἰκότως οὐδὲν ἄλλο ἐσμὲν ἢ κοάξ. ἀλλ' Med. 4. Dind. Kock. ἄλλ' R.V. Ald. Br. Bo. Th. Fr. Mein. ἄλλο γ' A. Borg. κοὰξ semel V.Φ. &c. κοάξ bis A.R.X. Med. 4. Bodl. 1. Cant. 1.

228. Ita vulgo: εἰκότως . . . πράτ-|των . . . Μοῦσαι. (Et sic Dind. Ko.) Ita constituit Reisig. C. p. 195: εἰκότως γ' . . . πράττων· | ἐμὲ γὰρ . . . Μοῦσαι. (Sic Dind. in Metris. Bergk. Mein.) Hermannus sic: εἰκότως γ', ὦ | πολλὰ . . . ἔστερ-|ξαν μὲν . . . | καὶ κεροβάτας . . . καλαμό-|φθογγα . . . προσεπιτέρπε-| ται . . . Ἀπόλλων. Qui μὲν addidit v. 229. Fritzchius: εἰκότως . . . πράττων·| ἐμὲ γὰρ εὔλυροί τε Μοῦσαι | 'στερξαν, [ἐμὲ δὲ] καὶ κεροβάτας &c. χο. praef. A. εἰκότως γ' R.V.Δ. (supr. σὺ) Θ. Dind. recc. εἰκότως σύ γ' A.D.S.Φ.X. Borg. Urb. Cant. 1. Harl. 1. 3. εἰκότως ἔγωγ' M.T.W.Y.Z.Ω. Cant. 2. vulg.

229. ἔστερξαν libri et vulg. Ko. Mein. ἔστερξαν μὲν Herm. Dind. (in Metris) Bergk. ἔστερξαν μάλ' Reisig. Conj. p. 195. Scilicet ut sit versus troch. trim. acat. Fritzchius sic: ἐμὲ γὰρ εὔλυροί τε Μοῦσαι | 'στερξαν, [ἐμὲ δὲ] καὶ κεροβάτας | Πὰν ὁ καλ. παίζων· | προσεπιτέρπεται δ' [ἐπαΐων] ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων. εὔλυροι] An εὐλύραι? Sic Th. 969. τὸν εὐλύραν μέλπουσα. Eur. Alc. 587. εὐλύρας Ἀπόλλων. Sed Eur. Licymn. Fr. 4. Ἄπολλον εὔλυρε (εὐλύρα?).

230. καὶ κεροβάτας] Corrigendum fortasse κεροβάτας τε. κεροβάτας M.R.T.V.W.Y.X.Ω. Harl. 3. κερωβάτας S.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. κερωβότας A. κερωβάτης Cant. 1. καλαμόφογγα V.

231. φορμικτὴς Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. φορμιγκτὰς Mut. 1. Quae forma legitur in Inscr. Orchom.

232. ὑπολύριον libri et vulg. ὑποβρύχιον ingeniose Bentleius. I. e. *sub aqua submersam* (arundinem). Cf. Hom. H. 33, 12. τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης | θῆκαν ὑποβρυχίαν. Herod. 1, 189. Plat. Phaedr. 248 A. Lucian. Dips. 3. Eodem sensu ὑπόβρυχος et ὑπόβρυξ, Hom. Od. 5, 319.

ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ—
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. ἀλλ', ὦ φιλῳδὸν γένος,
παύσασθε. ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν

Herod. 7, 130. Neque objiciat quis tautologiam sic fore in epithetis ὑποβρύχιον et ἔνυδρον; nam ὑποβρύχιος significat *submersus ita ut non cerni possit, celatus*, cui contrarium opponitur ἐπιπολάζων Lucian l. l., ἔνυδρος simpliciter *in aqua jacens* aut *crescens*. Sed vide comm.

234. τρέφων A.

235. βρεκεκὲξ A. non R.V. &c.

236. γ' add. A.D.R.V.Φ. &c. Ald. om. M. Elb. Mut. 1. Br.

237. χ' ὠ R.

238. κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ vulg. Reponendum, ni fallor, κἀγὼ αὐτίκ' (nisi malis κἀγαυτίκ') ἐγκύψας ἐρῶ. Vix enim apte ipse podex ἐγκύπτειν aut λέγειν τι diceretur. Eadem autem crasis est in Nub. 901. ἀλλ' ἀνατρέψω 'γὼ αὔτ' ('γαὔτ' Dind.) ἀντιλέγων. Vulgo per tropum quendam hoc dici existimant interpretes pro eo quod dici debeat, ἐγκύψαντος ἐμοῦ ἐρεῖ ὁ πρωκτὸς &c. κᾆτ' αὐτίκ'] κᾆτ' αὖθις conj. Herm. in El. D. M. Fort. κεἰς αὐτίκ', ut Pac. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. In Thesm. 482. pro κᾆτ' εὐθὺς legendum forsan κἀγὼ εὐθύς. ἀγκύψας (aut αὐτίκα 'γκύψας) D. Bodl. 1. κοὰξ semel ponit Mut. 1.

239. Haec, Dionyso vulgo continuata, Ranis aut Ranarum Choro tribuunt, lineola post ἐρεῖ posita, Reisig. Conj. p. 195. Fr. Ko. Bergk. Mein. non Dind. Dionysi cantum comice hic a Ranis interpellari monuit Fritzchius. Longe enim aliud dicturus erat Dionysus (ut παπαπαππὰξ, Nub. 390), sed orationem ejus cantu suo interrumpunt, risus spectatorum movendi causa. "Qui stropham contulerit, eodem loco eosdem a Choro tolli clamores videbit." FRITZCH. βρεκεκὲξ κοάξ (semel) A. κοὰξ semel Mut.

240. ΔΙ. add. Med. 4. solus opinor. Reisig. &c. om. A.R. &c. vulg. παύσασθέ μοι τοῦ κοὰξ Reisig. C. p. 195.

241 seq. Ita Reisig. C. p. 195: μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', | εἰ δή ποτ' εὐηλίοις | ἁμέραισιν ἡλάμεσθα | διὰ κυπείρου καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς | πολυκολύμβοισιν μέλεσσιν, ἢ Διὸς φεύ-|γοντες ὄμβρον, ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν | &c. ΧΟ. μᾶλλον . . . A.R.

242. φθεγξόμεσθ' R. Med. 4. φθεγξόμεθ' A.V.Z.Φ. Cant. 1. Mut. 1. vulg. φθεγξώμεθ' Cant. 2. Herm. El. D. M. φθεγγόμεθ' M. δήποτε R. εὐηλίοις ἐν] εὐηλίοισιν ἐν Cant. 1. Fort. εὐηλίοισιν ἁμέραισιν. Idem malit Mein.

243. ἁμέραισιν] ἁμέραισι A. ἁμέραις Cant. 1. ἡμέραισιν D.

ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω χαίροντες ᾠδαῖς
καὶ πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασι.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΒΑ. δεινὰ τἄρα πεισόμεσθα.

243. ἡλάμεθα D.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.Χ. Med. 4. Bodl. 1. Mut. 1. ἠλάμεθα A. ἡλώμεθα Bodl. 1. ἡλλάμεθα Y. ἡλλάμεσθα M.Ω. ἡλάμεσθα Ald. Br. vulg. ἁλάμεσθα Th.

244. φλέω V. &c. φλεῶ R. φλέως A. ᾠδῆς vulg. ὠδῆς A. Dedi ᾠδαῖς. Qu. ᾠδᾶς τᾶς πολυκολύμβοιο μέλεσιν.

245. πολυκολύμβοισι μέλεσιν R.V.Φ. Suid. in φλέω. Bentl. Th. Bergk. Ko. πολυκολύμβοις . . . Z. Mut. 1. Ald. Br. πολυκολύβοις . . . M. πολυκαλαμβίοις μέλεσι A. (ut vid.) πολυκολύμβοισιν μέλεσσιν Reisig. Bo. Mein. πολυκολυμβήτοισι μέλεσιν Fr. ἐν πολυκολύμβοισι Herm. Dind. Ex his praestare videatur Fritzchii emendatio πολυκολυμβήτοισι μέλεσιν, qui conferri jubet Blomf. ad Pers. 108. Verbalia adjectiva modo passivo, modo activo, sensu usurpari notissimum est. Ipse tentabam τοῖς πολυκολύμβοισι (vel τᾶς πολυκολύμβοιο) μέλεσιν. Facile absorberi potuisset syllaba τῆς propter praecedens δῆς in ᾠδῆς, proclivis autem fuit depravatio -βοιο in -βοισι. Cf. Anacreont. 43, 11. φιλολοιδόροιο (-ροισι cod.) γλώττης. Vel, quod magis placet, χαίροντες ᾠδαῖς | πολυκολύμβοισίν τε μέλεσιν, vel . . . καὶ πολυκολύμβοισι μέλεσιν. Vide etiam Add. Certe non bene dicitur χαίρειν ἔν τινι.

248. ἐφθεγξάμεσθα M.R.V.Ω. Ald. ἐφθεγξάμεθα A.D.S.T.Y.Z.Φ.Χ. Bodl. 1.

249. πομφολυγοπαφλάσμασιν R.V. Bodl. 1. &c. vulg. πομφολυγοπλάσμασι A. Cant. 1. 2. Elb.

250. Haec Choro cont. R. vulg. Br. ΔΙ. praef. V. Bentl. Th. Ko. Iterandum hunc versum et hic et post vv. 256. 261. primus docuit Fritzchius, qui sic totius loci, adhuc nequaquam intellecti, vim et sensum restituit. Nunc non est cur haereamus in isto τουτὶ v. 251. et τούτῳ v. 262. Viam quidem monstraverat jamdudum Bentleius scribendo βρεκ. κοὰξ κοὰξ | τουτὶ &c. et in v. 262. βρεκ. κοὰξ κοὰξ | τούτῳ &c., sed non intellexerat versum integrum sententiae causa inserendum, neque his verbis quasi fundamentis sensum verborum τουτὶ . . . λαμβάνω innixum esse, ut monet Fritzch. Idem docet rationem metricam postulare ut versus iste aut ter addatur, aut ne semel quidem. Fritzchium secuti sunt Mein. Dind. βρεκεκὲξ A.

251-266. Tres pari magnitudine strophas (251-256. 257-261. 262-266) cum Seidlero et Hermanno constituit Fritzch. ΔΙ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω libri et vulg. Dind. Bergk. ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. | τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω Fr. Ko. Mein.

253. ΧΟ. in A.R. Nulla persona in Med. 4. δεινά τ' ἄρα V. δειναχ

ΔΙ. δεινότερα δ' ἐγώ γ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.
ΒΑ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
ΒΑ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
ΒΑ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
ΔΙ. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ

(sic) R. δεινὰ γὰρ R. (s. Bekk.) δεινά γ' ἄρα A.M.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Med. 4. δεινά γ' ἆρα S. Borg. Reisig. Th. δεινὰ τἄρα Elmsl. ad Ach. 323. Fr. Mein. δεινὰ τἄρα Dind. Ko. Bergk. πεισόμεθα R. Post πεισόμεσθα in A. illata est annotatio scholiastae, εἰ σιγήσομεν. Scribendum saltem fuisset εἰ σιγησόμεσθα.

254. ΔΙ. om. Med. 4. ἔγωγ' vulg. Praestat hic scribi ἐγώ γ'.

256. ΧΟ. in A.R. ΒΑΤ. in Med. 4. βρεκεκὲξ A. Post hunc versum recte, opinor, addit Fritzchius, ΔΙ. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. Dionyso deinde continuat verba οἰμώζετ' &c. Ut vulgo Mein. Dind. Kock.

257. οἰμώζετ'] Malim κοάζετ' (cf. πυππάζειν formatum a πυππάξ).

258. ΧΟ. in R. Nulla persona in Med. 4. κεκραξόμεθα Φ.X. Bodl. 1. Elb.

259. ἡ φάρυγξ A.D.E.M.S.T.W. Med. 4. ἡ φάρυξ R.V.Y.X. Cant. 1. 2. ἡ φάρηγξ Mut. 1. ὁ φάρυγξ D.Φ. Urb. Cf. ad 571. Thom. Mag. p. 570. Casus obliqui hujus nominis sunt φάρυγος φάρυγι φάρυγα. Cf. e. g. Fr. 515.

260. χανδάνει A.

261. ΔΙ. praef. in R. Bentl. Th. Ko. Nulla persona in Med. 4. Post hunc versum βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ inserunt (Dionyso tribuentes) Fr. Ko. Mein. Dind. Recte. Cf. ad 250. βρεκεκὲξ A. βρεκκεκὲξ (sic) Θ.

262. ΔΙ. praef. A. Med. 4. &c. Nulla persona in R. τοῦτο R. Fort. τούτῳ γέ μ' (γ' ἔμ') οὐ νικήσετε. Sed nulla opus mutatione erit, modo ista βρεκ. κ. κ. repetas. Ita Reisig. C. p. 196: τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετ' ἔμεγε τῷ κοάξ. γ' ἄρ' Mut. 1. νικήσετέ με Bodl. 1. κινήσετε M.

263. ΒΑΤ. praef. A. Med. 4. ΧΟ. in R. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς (ὑμ. pr. A.) σὺ πάντως A.Φ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς γε σὺ πάντως T. Bodl. 1. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς γε (supr. σὺ) πάντως R. ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς σὲ πάντως malit Bergk. E Ravennatis et Bodleiani lectione scriptum conjicias οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σύ γ' αὐτῷ (sc. τῷ κοάξ).

264. bis. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ A.R.T.V.Z.Θ.Φ.X. Med. 4. Bodl. 1. Cant. 1. Th. Ko. Bergk. (Quod retinui.) οὐδὲ . . . γέ με S. οὐδὲ . . . γ' ἔμ' Borg. οὐδὲ . . . τ' ἐμὲ Δ. Mut. 1. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με M.W.Y.Ω. edd. vett. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἔμ' οὐδὲν Reisig. C. p. 195. Haec, ut scholiastarum supplementa, ejiciunt Dind. Fr. Mein., cancellis includunt Ko. Bergk. Frustra. Versum quamvis mutilum et depravatum servandum esse ostendit vel istud οὐδέποτε,

οὐδέποτε· κεκράξομαι γάρ,
κἤν με δῇ δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
ΧΑ. ὢ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν' ἀποδοὺς τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τὠβολώ.

quod alioqui non haberet ad quod referretur. Scripserat, ni fallor, Comicus οὐδὲ μὴν πάντως ἔμ' ὑμεῖς.

264. οὐδεπώποτε A. Mut. 1.

265. Post hunc versum βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ addunt Reisig. Conj. p. 196. Fr. Bergk. Mein. Dind. Recte fortasse. κἂν libri et vulg. Scribo ubique κἤν, quando crasis est pro καὶ ἤν. δῇ R.V. Dind. Bergk. δέῃ A. δέῃ Br. Fr. Ko. et (om. με) Cobet. Mein. δεῖ M.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Cant. 1. 2. Mut. 1. Med. 4. Ald. Reisig. Conj. pp. 44. 196. Th. Vocem om. W. Bodl. 1. "Correxi jam in prima hujus fabulae editione ex libris R. et V., monuique formam subjunctivi monosyllabam etiam aliis comicorum versibus esse restituendam, quibus synizesis adhiberi nequit, velut Aristoph. Plut. 216. Philetaeri apud Athen. 10. p. 416 f. Menandri apud Plut. Vit. Alex. c. 17. apud Stob. Floril. 15, 5. Antiquissimum hujus contractionis exemplum est δῆσεν in Iliad. σ. 100. ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. Sophron apud Athenaeum 7. p. 306 D. ἁ δὲ γαστὴρ ὑμέων καρχαρίας, ὄκκα τινὸς δῆσθε. Δῆ pro δεῖ male scriptum in R. Equit. v. 963. 964." DIND. Cf. Pl. 216. ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἤν δῇ (κἂν δεῖ vulgo. κεἰ δεῖ pauci libri) μ' ἀποθανεῖν. et ad Ach. 924. Inscr. Corc. 1845, 138. καθὼς κα δῇ. Menandri locus (Plut. Alex. 17) est, κἂν διελθεῖν δηλαδὴ | διὰ θαλάττης δῇ τόπον ('ς τόπον?) τίν' &c. Ejusdem (Stob. Fl. 15, 5) ἂν δῇ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρως χάριν. Philetaeri (Athen. 416 F.) κἂν δῇ (δέῃ libri), τροχάζω &c. Cobeti lectionem confirmat quodammodo locus Vesp. 221. οὐκοῦν, ἢν δέῃ, | ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν. ἡμέρας ὅλης X.

266. ΔΙ. praef. in Med. 4. ἂν om. M. κρατήσω T. Bodl. 1. τῷ S.Δ.Θ corr. Φ. Borg. Ald. Fr. Ko. Bergk. τῶ A. τὸ R.T.V.Z. Mut. 1. Med. 4. (supr. ῶ) Bodl. 1. Harl. 1. 3. Cant. 1. τοῦ C.E.M.W.X.Ω. Cant. 2. Elb. Br. Reisig. Conj. p. 196. Th. Dind. Mein. οὐ (sic) Y. Praestat, opinor, τῷ κοάξ. Cf. 262. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε. κοὰξ κοάξ V.

267. ΧΟ. praef. A.M.R.(?)S.Y.X.Ω. Med. 4. Ald. Br. Dionyso continuant V.Z.Φ. Mut. 1. &c. Dind. recc. Versum om. T. Bodl. 1. βρεκεκὲξ A.Δ.

268. ΔΙ. praef. A. Med. 4. Dionyso continuant R.V. Bodl. 1. &c. ἄρα A. ποτε R. ποθ' ὑμᾶς παύσειν A. τοῦ] τῶ pro v. l. inter lineas in Bodl. 1. Quod spectat, opinor, ad v. 266.

269. ὦ vulg. Fr. ὢ Dind. Ko. Mein. τῶ κοπίω A. παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ] An παραβαλοῦ τὸ κυμβίον? Cf. Eq. 762. τὴν ἄκατον παραβάλλου. supra 180. Κύμβη *cymba* legitur Soph. Fr. 129.

270. τὸν M.R.V.Φ. Med. 4. Cant. 2. Mut. 1. Suid. in ναῦλος. τὸ A. Bodl. 1. Harl. 1. 3. Cant. 1. Copiose hic de nominis hujus genere disquisivit Fritzch. ἀπόδος vulg. ἀποδοὺς Halbertsma. Recte, ni fallor. τὼ 'βολὼ A.

ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἠ Ξανθίας;
ΞΑ. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί ἐστι τἀνταυθί; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
ΔΙ. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑ. σὺ δ' οὔ;
ΔΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δή, τί δρῶμεν; ΞΑ. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙ. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
ΞΑ. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
ΔΙ. ποῦ ποῦ 'στ'; ΞΑ. ὄπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθέ νυν ἴθι.

271. ΔΙ. om. A. Ko. Mein. ἠ Ξανθίας A.M.Φ. &c. vulg. ἠ ποῦ Ξανθίας R. ἠ Ξανθία V. Fr. Bergk. Ko. ποῦ Ξανθίας Dind. Fritzchius ἠ pro interjectione (ut ὠή, *eho*, *Xanthia*) accipit, absque signo interrogationis. Lectionem Ξανθία suspicor pertinere ad praecedens ὁ Ξανθίας (ὦ Ξανθία, ut in 524).

273. ΔΙ. om. A. τἀνταυθοῖ libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. τἀνταυθὶ Dind. Mein. ΞΑ.] ΔΙ. praef. A.

274. ΞΑ. praef. A. κατεῖδες] Fort. κᾆτ' εἶδες. Sed vereor ut occurrant particulae κατα . . . οὖν.

275. ΞΑ.] ΔΙ. A. δ' om. A.

276. ΔΙ.] ΞΑ. praef. A. ''γωγε (aut 'γωγε) A.M.R.S.V.Y.Z.Φ.Ω. γε T.X. Bodl. 1. καὶ νυνί γ' A.M.R.S.T.W.Y.Φ.X.Ω. καὶ νῦν γ' Z. καὶ νυνὶ δ' V. Sed cf. 313. ἔγωγε, καὶ δᾳδων γέ με &c.

277. ΔΙ. praef. A. δρῶ M. ΞΑ. om. A. βέλτιστον Bodl. 1. νῷν] νοὶ V. Unde νὼ conj. Kock. Cf. ad Eq. 80.

278. ΞΑ. praef. A.

279. τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος] εἶναι τὰ δείν' ἔφασκεν Hamaker. Recte, opinor. Cf. 319. οὓς ἔφραζε νῷν. ἔφασκεν M. Elb.

281. φιλοτιμούμενος] φιλότιμον γένος V.

282. γαῦρον ἔσθ' A.

283. τινί A.

286. ποῦ ποῦ A.D.R. (s. Bekk., sed fallitur) S.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Urb. Med. 4. Lenting. Ko. ποῦ ποῦ 'στ' W.X. Ald. ποῦ ποῦ 'στιν C.E.M.R.T.Y.Ω. Bodl. 1. Borg. Elb. Dobr. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. 'ξόπισθεν D.V.Φ. Urb. Lenting. Ko. ἐξόπισθεν R.T.Y. Elb. Cant. 1. Bodl. 1. Dobr. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ὄπισθεν A.M.S.W.Z.Δ.Θ.X.Ω. Borg. Med. 4. Mut. 1. Ald. Br. ἐξόπισθε νῦν ἴθι M.Z.Δ.Θ.Φ. Borg. Mut. 1. Med. 4. Ald. Br. ἐξόπισθεν νῦν ἴθι A.S.T.W.Y. ἐξόπισθεν αὖ ἴθι V. ἐξόπισθεν ἴθι R. ἐξόπισθ' ἴθι Dobr. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ἐξόπισθέ νυν ἴθι Lenting. Ko. Recte. Eadem

ΞΑ. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴθι.
ΞΑ. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
ΔΙ. ποῖόν τι; ΞΑ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται,
τοτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ
ὡραιοτάτη τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
ΞΑ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
ΔΙ. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΔΙ. καὶ βολίτινον θάτερον;

dictione utrumque uti decere, nec bene abesse voculam *νυν* recte monuit Lenting. Ἐξόπισθε legitur etiam Eq. 22. *ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν.* Ach. 260. 868. Philem. (Mein. IV. 45.) Com. anon. (IV. 687.) Sed *ἐξόπισθεν* nusquam legitur apud nostrum, et semel tantum apud comicos in Axionici loco (Mein. III. 530.) *μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη . . . πορεύεται.* Contra *ὄπισθεν* saepius apud nostrum et reliquos comicos occurrit, *ὄπισθε* nusquam, nisi quod varia lectio est pro *ὄπισθεν* in Eupolidis loco (Mein. II. 562). Praestat ergo fortasse scribi *ποῦ ποῦ 'στ'; ΞΑ. ὄπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθέ νυν ἴθι.* Cf. 291. *ποῦ 'στι;* 483. *ποῦ 'στιν;* Languet certe versus omissa particula *νυν.*

287. *ἔστιν* A. vulg. Fr. *ἐστὶν* Dind. Mein. *πρόσθε* R.T.V. *πρόσθεν* A.S. Elb. *πρόσω* Med. 4. *πρόσθε νῦν* M.R.V.Y.Φ. Med. 4. *πρόσθεν νῦν* A.W.Z. Elb.

288. *καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία*] *καὶ μὴν ὁρῶ γε νὴ Δία* Cobet. Ipse jampridem conjeceram *καὶ μὴν ὁρῶ γε νηδί.* Cf. ad Ach. 107.

289. *οὖν* A. Bodl. 1. *γίγνεται* R.V. &c. *γίνεται* A.

290. *τότε . . . τότε* M.R.S.W.X.Ω. Δ. in marg. Suid. in *ἔμπουσα.* Th. Bergk. *ποτὲ . . . ποτὲ* A.T.V.Y.Δ. Elb. Bodl. 1. Mut. 1. Br. Dind. Mein. *ποτὲ . . . τότε* D.F.Φ. Cant. 1. *τοτὲ . . . τοτὲ* Ald. Fr. Ko. Eadem discrepantia est in Eq. 540. *τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.* Praestat, opinor, *τοτὲ . . . τοτὲ . . .* Cf. e. g. Av. 1398. *τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν, | τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ* &c. 76. *τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικὰς,* &c. Soph. Oed. C. 1745. *τοτὲ μὲν . . . τοτὲ δὲ . . .* Dinarch. I. 73. *τοτὲ μὲν εὖ, τοτὲ δὲ φαύλως* (*ποτὲ . . . ποτὲ* Z). I. 97. *τοτὲ μὲν . . . τοτὲ δὲ . . .* Isae. V. 13. *τοτὲ μὲν . . . τοτὲ δ'* (al. *ποτὲ δ'*) . . . Xen. 3, 10, 14. *τοτὲ μὲν . . . τοτὲ δὲ . . .* 3, 10, 15. 4, 2, 21. Epich. Fr. 124. *τόκα μὲν . . . τόκα δέ.* *γε* add. A.R.V.Φ. Cant. 1. 2. Urb. Bodl. 1. Suid. om. D. Elb. Mut. 1. Ald. *δ' αὖ* R.V.Φ. &c. Ald. Dind. recc. *δὲ* A. (solus, opinor) Br. Cf. Av. 1398.

291. *τίς* A. *ποῦ 'στ' εἶφ'· ἐπ'* M.

293. *ἔμπουσσα* V. hic et v. 305. *τοίνυν* D.R.Φ. Bodl. 1. Suid. Br. *τοίνυν γ'* A.M.V. Mut. 1. Ald. *λάμπεται*] Fort. *δαίεται.* Cf. Lys. 1284.

294. Post *ἔχει* interrogationis notam recte ponunt T. Br. Bo. Bekk. Fr. Bergk. Mein. Plenum punctum Dind. Interrupti sermonis signum Th. Ko. ΔΙ. *καὶ σκέλος . . .* A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ. Bodl. 1. Harl. 3. Cant. 1. Xanthiae continuant M.Φ.X. Ald.

295. ΞΑ. *νὴ τὸν Ποσειδῶ.* ΔΙ. *καὶ βολίτινον θάτερον; |* ΞΑ. *σάφ' ἴσθι* recte

ΞΑ. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
ΔΙ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
ΞΑ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
ὤνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα;
ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτό γ' ἔθ' ἧττον θατέρου.
ΞΑ. ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. Δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,

S. Cant. 1. Harl. 3. Lenting. Dobr. ("Distinguere possis ΞΑ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΔΙ. καὶ βολίτινον θάτερον; V. Pl. 396." Dobr.) ΔΙ. νὴ τὸν . . . ΞΑ. σάφ' ἴσθι Ald. ΞΑ. νὴ τὸν . . . θάτερον. ΔΙ. σάφ' ἴσθι A. ΔΙ. νὴ τὸν . . . σάφ' ἴσθι M. ΞΑ. νὴ τὸν . . . σάφ' ἴσθι T. Br. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. (ΞΑ. νὴ τὸν . . . etiam Δ. Bodl. 1. ΞΑ. σάφ' ἴσθι etiam S.Z.Θ.Φ.) Notam interrogationis post θάτερον ipse addidi. Cf. Pl. 395. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡ. φημί. ΒΛ. πρὸς τῆς Ἑστίας; | ΧΡ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛ. τὸν θαλάττιον λέγεις;

296. ποῖ δῆτ'] καὶ ποῖ δ' A.

297. ΔΙ. om. A. σοι om. A.

298. ΞΑ. praef. C.E.R.V. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Zan. Br. ΙΕ. A.D. Ald. ὦ 'ναξ A. καλεῖς A.M.R.V.Φ. &c. καλῇς Y.Z. Cant. 1. 2. μ' in proximum versum transferunt libri et scholiasta. δ' in fine trimetri legitur Av. 1716. Eccles. 351. et saepius apud Sophoclem." DIND. οὐ μὴ καλεῖς, ὦ 'νθρωφ' (om. μ') Porsonus, coll. Av. 1505. μὴ κάλει μου τοὔνομα.

299. ὦ 'νθρωφ' A.

300. ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν A.C.E.R.V. Bodl. 1. Zan. Br. ΙΕ. Διόνυσε τοίνυν D. Ald. τοῦτό γ' R.V. Bekk. Ko. Bergk. Mein. prob. Elmsl. ad Ach. 178. τοῦτό γ' ἔθ' D. Borg. schol. Bentl. Br. Bo. Th. τοῦτό γ' ἔσθ' A.S.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Cant. 1. Leid. 3. τοῦτο δέ γ' M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. τοῦτο δ' ἔσθ' T.Z. Bodl. 1. τοῦτο δ' ἔθ' Dobr. τοῦτ' ἔθ' Fr. Dind. Mihi quidem praeplacet lectio τοῦτό γ' ἔθ' ἧττον θατέρου, cujus depravationes sunt reliquae. Aptissima hic est particula γε. Fallitur Fritzchius, qui hanc scripturam affirmet cum numeris sententiam quoque pessumdare. Quasi unum enim vocabulum efficiunt verba τοῦτο . . . ἧττον propter elisionem et quia raptim ac conjunctim pronuntiantur, ut ista μὴ δῆτα σύ γ' ἀλλ' infra 1462.

301. Kock. conj: ἴθ' ᾗπερ ἔρχει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν. | ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει· δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα. | ἔξεστιν ὥσπερ &c. ἴσθ' A. ᾗπερ (ἧπερ A.) A.M.R.V.W.Φ. οἵπερ D.T.Y.Z. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1. ἔρχῃ A.R. ἔχῃ M. δεῦρο δέσποτα Bodl. 1. Cf. ad 318.

302. ἐστι A. πάντ' ἀγαθὰ R.V.Φ. Urb. Bentl. Kust. πάντα τἀγαθὰ A.M.T.X.Ω. Cant. 1. 2. Ald. πάντα τἀγαθὰ δὴ (om. θάρρει) S.

303. ἔξεστι δ' A.M.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. (et reliqui, ni fallor, libri) Ald. Br. ἔξεστί θ' Bo. Bekk. (tacens de R.V. Mut.) Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Qu. ἔξεστί θ' ἡμῖν ὥσπερ Ἡγελόχῳ λέγειν. Vel ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγελόχῳ χἠμῖν (vel καὶ νῷν) λέγειν. Cf. 320. Fr. 531. ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους. Displicet nonnihil nominativus Ἡγέλοχος sic collocatus.

“Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.”
ἥμπουσα φρούδη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία.
ΔΙ. καὖθις κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δί'. ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νὴ Δία.
ΔΙ. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
ΞΑ. ὅδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασέ σου.
ΔΙ. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσε;

304. αὖθις αὖ] αὖθις R. Elb. ἀρτίως A. Mut. 1. Versum om. Borg. γαλήν' M.Φ. Cant. 2. Ald. Bo. γαλῆν' A. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. γαλὴν R. γαλῆν Br. Bekk. (tacens de V. Mut.) Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. Scilicet Hegelochus, ut bene monet Porsonus ad Orest. 281, ita verba γαλήν' ὁρῶ efferre debebat, ut elisionis significationem aliquam daret, nempe raptim et conjunctim ista verba pronuntiando, neque pausa ulla in ultima voce γαλήν' facta: is vero spiritu deficiente dixit γαλῆν ὁρῶ (vel γαλῆν' ὁρῶ, ut putat Meinekius Fr. Com. II. p. 788). Vide doctam Fritzchii annotationem.

305. ἡ ᾿μπουσα A. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία] ΔΙ. Δία κατόμοσον. ΞΑ. νὴ Δία corrigit Reisig. Comm. Crit. p. 404, ne in articulo illepide varietur. Δία autem a vicino ΔΙ. obrutum esse suspicatur. Adde quod bis sequitur νὴ Δία absque articulo. Quam correctionem recepit Th. probavit Fritzch. Sic Eccl. 158. ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας. Sed postularetur, opinor, articulus ante Δία, ut in Nub. 1233. &c. Si quid mutandum, malim κατόμοσόν νυν (vel μοι). ΞΑ. νὴ Δία. Cf. Av. 441. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι. | ΧΟ. ὄμνυμ' . . . 630. Eccl. 43. 158. Nub. 1232. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς; Eandem correctionem (κατόμοσόν μοι) fecit Bentleius; idem tamen postea κατόμοσον. ΞΑ. νὴ τὸν Δία praetulit. Possis etiam τὸν Δί' ὀμόσον· ΞΑ. νὴ Δία. νὴ τὸν Δία A.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. &c. Kust. Br. recc. νὴ Δία Ald.

306. Hic versus deest in C.E.F.M.S.T.W.Y.X.Ω. Elb. Cant. 1. Harl. 1. 3. (Scil. ob homoeoteleuton.) Additur in A.R.V.Z.Φ. Cant. 2. αὖθις D. Δί'] δία R. Qu. ΞΑ. νὴ Δία. ΔΙ. καὖθις (gl. ὄμοσον). ΞΑ. νὴ Δία.

307. ὠχρίασ' F.R.V. Bodl. 1. Urb. Elb. Kust. Br. ὠχρίωσ' A.C.D.E.M. Borg. Ald.

308. Hunc versum Dionyso continuant libri, et sic Ald. Br. Bekk. Th. Fr. Bo. Xanthiae eundem recte tribuit Aristarchus ap. schol. et sic Dind. Ko. Bergk. Mein. Cf. 175 seq. ὅδὶ δὲ A.M.Φ. Med. 4. vulg. ὁ δὲ R. unus, opinor. ὑπερεπυρίασε T. ὑπεπυρρίασε M. σου recte R. (solus) Ko. Mein. Dind. σοῦ Bergk. μου A.M.V.Δ.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Med. 4. Ald. Br. Bekk. Th. Fr. Bo. μοι S.T.W.Y.Z.X. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. Elb. Scripturam μου ab iis venisse constat, qui versum Dionysi esse credebant.

309. τὰ κακὰ ταυτὶ A.D.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bentl. Br. ταυτὶ τὰ κακὰ M. Ald. προσέπεσεν R.Φ. &c. vulg. προσέπεσε A pr. (ut vid.) προσέπτατο (γρ. προσέμπεσε) V. “Quo non abutendum est ad conjecturam olim ab me ipso excogitatam οἴμοι, πόθεν ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπτατο, comparatis tragicorum locis, Aesch. Prom. 644. Soph. Aj. 282. Eur. Alc. 421.” DIND. Posses etiam facilius sic, οἴμοι, πόθεν μοι τάδε τὰ κακὰ προσέπτατο. Pronomina οὗτος et ὅδε perpetuo permutantur in libris.

τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;
[αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα;]
ΞΑ. οὗτος. ΔΙ. τί ἔστιν; ΞΑ. οὐ κατήκουσας; ΔΙ. τίνος;
ΞΑ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

310. *αἰτιάσομαι* libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. Mein. *αἰτιάσωμαι* Dind. Recte. Cf. Th. 939. *τί σοι χαρίσωμαι* (*χαρίσομαι* R.); Pl. 1027. *τί γὰρ ποιήσῃ* (*ποιήσει* libri);

311. ΞΑ. praef. D.R. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Ald. Fr. Ko. Dind. Dionyso continuant A.C.E.V. Br. Bergk. Mein. Respicit Dionysus ad v. 100. Sed versum esse interpolatum suspicari licet; inepte enim post proxime praecedentem versum additur. Cf. ad Ach. 384. 436. Ceterum post hunc versum parepigraphen *αὐλεῖ τις ἔνδον* (sic D.V. Mut. 1. Ald. Br. *ἔνδοθεν* R. Bodl. 1. schol.) addunt nonnulli libri, non A.M.Φ. Elb. &c. Dionyso tribuit D. (*αὐλεῖ.*) Fr. Ko. om. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad Av. 223, ubi *αὐλεῖ τις* additum.

312. ΔΙ. *οὗτος* R. Cant. 1. 2. Ald. ΔΙ. om. Bodl. 1. ΞΑ. praef. C.D.E.F.V.(?) Br. &c. (ΞΑ.) cont. Dind. Nulla persona est in A. Mirum videri potest servum herum suum compellare *οὗτος*. Quamobrem Dionyso potius id tribuendum suspiceris, Xanthiae autem verba *τί ἔστιν*, et pariter in seqq. Sed cf. 479. "Personas distinxi ad trium codd. fidem, qui Xanthiae tribuunt quae perperam editores in Bacchi transtulerunt partes, et vice versa. Error inde ortus est, quod in quibusdam exemplaribus v. 311. Xanthiae tributus fuerit, ut in D. unde perturbatae fuerunt in sequentibus personae." BR. ΞΑ. *τί ἔστιν;* A.D.R. Ald. ΔΙ. . . . V.(?) Br. Dind. recc. ΔΙ. *οὐ* . . . ; A.D.R.(?) Ald. ΞΑ. . . . ; C.E.F.V.(?) Br. Dind. recc. *οὐ κατήκουσας;*] Qu. *οὐχὶ ἤκουσας;* ΞΑ. *τίνος;* A.D.R.(?) Ald. ΔΙ. C.E.F.V.(?) Br. Dind. recc.

313. ΔΙ. A.D.R.(?) Ald. ΞΑ. C.E.F. Br. recc. *πνοιῆς* Mut. 1. ΞΑ. *ἔγωγε* . . . A.D.R.(?) Ald. ΔΙ. . . . C.E.F. Br. recc. *γέ με* R.V.Φ. vulg. *δέ με* Bodl. 1. Cant. 1. *γέ μοι* Borg. Utramque vocem om. A. Praestat fortasse *γέ μοι*. Infra 338. *ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.*

314. *αὔρα τις* R.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. *αὐρά τις* M. *αὔρα γέ τις* S.Z.Δ corr. Φ. *αὐρά γέ τις* A.D. Cant. 1. 2. Cf. Pors. ad Hec. 444.

315. *ἠρεμεὶ* A.R corr. m. sec. T.Y.Φ. Med. 4. Ald. Fr. Ko. Bergk. *ἠρέμα* C.E.M.S.V.W.Z.Δ.Φ sec. m. X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Br. Th. *ἠρεμεῖ* R corr. (s. Bekk.) *ἠρεμὶ* Dind. Bekk. Mein. *ἠρεμεὶ* diserte probant gramm. rec. in Boiss. Anecd. I. 405. (hoc ipso loco usus). Theodos. p. 75, 4. et, qui *ἀτρεμεὶ* ac *ἠρεμεὶ* conjungunt, Herodian. Epim. p. 225. et Phavor. Ecl. p. 103, 35. Quos secutus est Fritzch., rem confici ratus Nubium versu 261. *ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί* (*ἀτρεμὶ* R. *ἀτρέμας* vulgo). Similis discrepantia est in Alexidis versu ap. Athen. 383 D. *ἔγχυλα δ' ἀτρέμα* (sic PVL. *ἀτρεμεὶ* A. *ἀτρέμει* B.) *καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.* 'Ηρέμα legitur Pac. 82. *ἥσυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων* (v. anap. dim.), et fortasse in Fr. 135. Cf. ad Pac. l. c. Donec demonstratum fuerit ultimam in *ἠρεμὶ* et *ἀτρεμὶ* produci posse, tutius fortasse erit servare aut *ἠρέμα* aut *ἠρεμεί*. *πτύξαντες* A.M.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
ΞΑ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας.
ΔΙ. κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
ΧΟ. Ἴακχ', ὦ πολυτίμοις ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων, στρ.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα

316. χορὸς μυστῶν praef. Cant. 2. μυστῶν χορὸς Cant. 1. Δι. Bodl. 1. Ἴακχε pro Ἴακχ' A.

318. ἔστ' A. ἐκεῖν', ὦ δέσποθ' R. Bekk. Dind. recc. ἐκεῖνο, δέσποθ' A.M.V.Φ. Mut. 1. et, ni fallor, reliqui omnes. Ald. Br. Cf. ad 301.

319. παίζουσ' A. νῶϊν A.

320. ᾄδουσι γοῦν A.R.Φ. Bodl. 1. Harl. 3. Suid. in Διαγόρας. ᾄδουσιν οὖν V. (-σι?) Cant. 1. 2. ἄγουσι γοῦν D. ὅνπερ A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.X.Ω. Ald. vulg. ὥσπερ Φ. (ni fallor) Suid. Br. διαγόρας A.M.R.S.T.W.Y.Z. Φ.X. Ald. vulg. δι' ἀγορᾶς V. (γρ. διαγόρας) Ω. Leid. 3. Varia lectio δι' ἀγορᾶς Apollodoro Tarsensi debetur (v. schol.). Eandem memorat Hesychius h. v.

321. τοίνυν A.R.V.Φ. Elb. Borg. Bodl. 1. τοίνυν γ' M.

322. ἐστιν ὡς A.R.Φ. vulg. ἔσθ' ὡς Mut. 1. ἔσθ' ἕως V. Quam veram esse lectionem suspicor. σαφῶς R.V.Φ. &c. σαφὲς A.D. Mut. 1. Urb.

323. πολυτιμήτοις ἕδραις M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. Br. Th. Bergk. πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις A.D.R.V.S.T.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Borg. πολυτίμητ' ἐν ἕδραις Reisig. Conj. p. 299. πολυτίμοις ἐν ἕδραις Herm. de Metr. p. 501. Fr. Ko. Mein. Dind. Post ναίων Fritzchius Ἴακχε addit. Cf. ad 340.

325. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε M.R.V.W.Y.Δ.Ω. Ἴακχ' ὦ Ἴακχ' A. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε bis Z.Φ. ὦ Ἴακχε bis T. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε ὦ Ἴακχε Bodl. 1. Cf. ad v. ant. 341.

327. θιασσώτας R.

328. πολύκαρπον] πολυκάρπων Lenting. Nihil opus. Cf. Lys. 196. Θάσιον οἴνου σταμνίον. et similia. Qu. πολύκαρπόν τε, et mox θρασεῖ τ'.

329. περὶ M. (ni fallor) R.V. Bekk. Dind. Herm. recc. ἀμφὶ A.S.T.W.Y. Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Eust. p. 1715, 62. Ald. Br. ἐπὶ Eust. p. 701, 2. κρατὶ σῷ] Qu. σῷ (vel τῷ) κρατί. Sic Av. 1759. σὴν χεῖρα. Nub. 475. σῇ φρενί. Versus antistrophicus est ἀποσείονται δὲ λύπας 346. σῷ] σὴ Bodl. 1.

στέφανον μύρτων, θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμὰν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἁγνὰν ὁσίοις
ἅμα μύσταισι χορείαν.
ΞΑ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
ΔΙ. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;
ΧΟ. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων, ἀντ.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

330. ἐγκατακρούων] ἔξαγε κρούων Hamaker. Frustra.

331. θαρσεῖ R. θύρσῳ V.

332. τὰν . . . τιμὰν V.Φ. &c. τὴν . . . τιμὴν A.D.M.R. Elb. Borg. Med. 4. Cant. 1. 2. Bodl. 1.

333. τιμάν] τ' ἐμὰν ingeniose Bentl. Kock. prob. Thiersch. (coll. 213. ἐμὰν ἀοιδάν. Idem asyndeton et insuetum locutionis τιμὴ usum ita removeri monet). πομπὰν Hamaker. Ipse tentabam τ' ἀμάν. Cf. v. ant. 350.

335. ἁγνὰν ἱερὰν | ὁσίοις μύσταις χορείαν vulg. Dind. Bergk. ἁγνὰν ὁσίοις | ἅμα μύσταισι χορείαν Fritzch. ἁγνὰν ὁσίοις | μετὰ μύσταισι χορείαν Ko. Mein. Recte, opinor, Fritzch. ἁγνὰν V.Φ. &c. Br. ἁγνὴν A.D.R.T. Ald. ἁγνὴν ἱερὰν post χορείαν positum in T.

336. ὁσίοισι Cant. 1. μύσταισι A.D.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Fr. Ko. Mein. μύσταις M.W.Y.Ω. vulg. Th. Dind. Bergk. μύσται X.

337. κόρα Cant. 1. Harl. 1. 3.

339. οὐκοῦν A. ἀτρέμας A.

340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις (ἥκει soli R.V.) τινάσσων (τιν. om. nonnulli) libri, et sic, puncto post λαμπάδας posito, Ald. Br. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας, ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει Th. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει τινάσσων (sic) Mein. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει τινάσσων Fr. Ko. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων] γὰρ ἥκει Bergk. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων Herm. El. D. M. p. 501. Reisig. Conj. p. 299. Dind. Qu. ἔγειρε φλογέαν λαμπάδα σῇ χειρὶ τινάσσων. Cf. 350. ἐγείρων (del τινάσσων) conj. Mein. "Si γὰρ ἥκει eliminandum est, praeterea ἔγειρ' ὦ scribendum erit." (Mein.) An ἐγείρου *expergiscere?* ἥκει R.V. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἥκεις A.M.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. vulg. Verba γὰρ ἥκεις del. Herm. Dind. Irrepserunt in textum ea forsan ex interpretatione scholiastae, qui: νοητέον οὕτως, ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων· ἥκεις γὰρ νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ. τινάσσων add. A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. &c. vulg. om. W.Y.Z.X.Ω. Elb. Cant. 2. (adscripto abs Triclinio aliquo τὸ τινάσσων ἐξεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ). φλογερὰς Reisk.

341. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε M.R.V.W.Φ. Borg. Elb. Urb. Cant. 1. 2. vulg. ὦ Ἴακχ' ὦ Ἴακχε D.S. ὦ Ἴακχε Ἴακχε Bodl. 1. ὦ Ἴακχ' Ἴακχε A. Ἴακχος (construendum cum ἥκει τινάσσων) Th. Ko.

φλέγεται δὲ φλογὶ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων·
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
σὺ δὲ λαμπάδι φαίνων
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον

344. φλογὶ (ἐν φλογὶ Δ.) φλέγεται δὲ λειμὼν A.D.V.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Mut. 1. Med. 4. schol. φλογὶ φέγγεται (φθέγγ. R pr.) δὲ λειμὼν C.E.M.R.T.W.Y. Δ corr. X.Ω. Ald. Br. Dind. Bergk. Mein. ἐν φλογὶ δ' αὖ φθέγγεται . . . S. φλέγεται δὴ φλογὶ λειμὼν Herm. Fr. Ko. φλόγα, quod pendeat ab τινάσσων, malit Kust. Post φλογὶ virgulam in Aldina positam deleri jussit Bentleius. Lectionem φθέγγεται ortam suspicor ex conflatis duabus φλέγεται φλεγέθει. Mihi legendum videtur φλέγεται (v. φλεγέθει) δὲ φλογὶ λειμὼν, aut φλεγέτω . . . Aut φλέγεται (φλεγέθει) φέγγεσι λειμών. (Cf. Aesch. Eum. 1022. πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων.) Tentabam praeterea paullo audacius φλογέαν λαμπάδα σείων. In vulgata displicet admodum collocatio particulae δέ.

346. ἀποσείονται A.D.R.S.T.V.Y.Δ. Urb. Borg. Mut. 1. Bodl. 1. ἀποσείεται M.W.Z.Φ. Ald.

347. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς R.V. Bekk. Herm. Dind. &c. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς Z. Borg. χρόνους (χρονίων Δ corr. χρόνων Θ corr.) τ' ἐτῶν παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς A.Δ.Θ. Mut. 1. χρονίων τ' ἐτῶν παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς C.E.M.S.W.Y.Φ.X.Ω. Ald. Th. χρονίων ἐτῶν παλαιούς τ' ἐνιαυτοὺς D.T. Bodl. 1. χρόνων τ' ἐτῶν παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς Urb. χρονίων γυίων (vel γούνων) παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς conj. Reisk. λύπας χρονίων ἀτῶν παλαιούς τ' ἐνιαυτοὺς conj. Dawes. (coll. Soph. Oed. C. 819. κακῶν ἄνατος). χρονίους τ' ἀλγῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς conj. Kock. Fort. χρονίους (vel τρομερῶν) γυίων παλαιούς τ' ἐνιαυτούς. Ex hoc loco ἐτῶν ἐνιαυτοὺς affert Eustathius p. 191. et ἐτῶν χρονίους ἐνιαυτοὺς p. 1384, 63. Respondet huic versus 330.

349. τιμῆς A.E.M.R.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. τιμᾶς V.(?) Br. Bekk. Dind. recc.

350. λαμπάδι A.M.R.V.Φ. &c. vulg. λαμπάσι F. Bodl. 1. soli. Fortasse recte: cf. 340. φλέγων libri et vulg. Th. Ko. φέγγων (!) Bo. Herm. Dind. Fr. Bergk. Mein. Scribendum, ni fallor, φαίνων. Cf. 1524. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ | λαμπάδας ἱρὰς, χἄμα προπέμπετε. Similiter in hoc loco Iacchus προπέμπειν (402. 408. 413) seu προβάδην ἐξάγειν a mystis jubetur. Cf. etiam v. 1361. σὺ δ', ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας . . . Ἑκάτα, παράφηνον ἐς Γλύκης. Quae si vera conjectura est, λαμπάδι φαίνων (aeque autem bene dicitur λαμπάδι φαίνειν et λαμπάδα τινὶ φαίνειν) reddes *lampade praelucens.* Tentabam etiam λαμπάδα πάλλων (vel σείων), vel λαμπάδ' ἀνίσχων, vel denique φέγγεσι λάμπων (cf. ad 344. et Ach. 487). Versus qui respondet in stropha est 334. φιλοπαίγμονα τιμάν.

351. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν A.M.R.V.Φ. Urb. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. v. l. in schol. ed. Canin. Reisk. Br. ἔξαγε πάνθηρον Borg. Schol. Ald. Utramque lectionem memorat Schol. Cf. 373. 440. 448. Av. 1093.

χοροποιὸν, μάκαρ, ἥβαν.

ΙΕ. εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσε
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιούντων,
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,

353. χοροποιὸν C.E.M.R.V.Φ. Med. 4. schol. vulg. χαροποιὸν A.D. Urb. Eadem discrepantia librorum in Soph. Aj. 698. Eur. Phoen. 788. Hec. 916. alibi. χοροποιὸν, μάκαρ, ἥβαν vulg. χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν Mein. Qu. χοροποί' ὦ μάκαρ, ἥβαν. Vel χοροποί' ὦ μάκαρ, ἡμᾶς. Cf. Soph. Aj. 698. ὦ Πὰν, ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ. Schol: χοροποιὸν ἥβην λέγει ἢ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστῶσαν, ἢ τοὺς χορεύοντας μύστας.

354. ἐπίρρημα praefixum in Ald. ἡμίχορος Br. Th. Choro haec continuant Dind. Ko. Bergk. Mein. Ἱερεῖ sive δᾳδούχῳ tribuit Fritzch. Recte, ut videtur; nisi Κήρυκος potius haec esse statuendum est, quod magis probabile videtur. ἡμετέροις R. Bodl. 1. Elb. χοροῖσι A.

355. γνώμῃ (aut γνώμη) A.D.M.R.V.Φ. Cant. 2. vulg. Plutarch. Mor. p. 349 B. Suid. in ἐξίστασθαι. γνώμην F. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. γλώσσῃ Plutarch. Mor. p. 348 D. καθαρεύει D.V.Φ. Plutarch. Priscian. XVIII. p. 1183. Br. καθαρεύοι A.F.M.R. Borg. Mut. 1. Cant. 1. 2. Harl. 3. Suid. Ald.

356. εἶδεν R.Φ. Borg. Suid. in ταυροφάγον. Br. εἶδε D.V. Bodl. 1. Cant. 1. οἶδεν Urb. Kust. οἶδε A. Mut. 1. Harl. 1. ἴδε πω M. Cant. 2. Ald. Frequens corruptela. Cf. ad Ach. 613. ἐχόρευσεν R.V. Borg. Suid. vulg. ἐχόρευσε A. Urb.

357. μηδὲ M.S.T.W.Y.Z.Δ corr. X.Ω. Ald. Br. Dind. &c. μήτε A.R.V. Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Mut. 1. Suid. Th. γλώτης A.

358. βωμολόχοις . . . τοῦτο ποιοῦσιν vulg. βωμολόχοις . . . δημοκοποῦσιν conj. Kock. (i. q. πολιτοκοποῦσιν, e Bekk. Anecd. p. 57, 30). Ipse jampridem conjeceram ἢ βωμολόχων ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιούντων. Vix de ἔπεσιν praedicari posset τοῦτο ποιοῦσιν. Cf. e. g. Pl. 524. Lys. 1089. Vel ἢ βωμολόχοις . . . τοῦτο ποίησας (v. τοῦτό γε ποιῶν). Vel ἢ βωμολόχοις ἀνδράσι (v. βωμολόχοισίν τισι) χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν. Vel ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ καινοποιοῦσιν (vel καινοποιούντων). ἔπεσι A.R. τοῦ pro τοῦτο M. ποιοῦσιν M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.X. vulg. ποιοῦσι A.

359. ἢ] καὶ A. Mut. 1. πολίτης Mut. 1. Non male.

361. καταδωροδοκεῖται libri et vulg. Corrigendum suspicabar καταδωροδοκεῖ τι, *donis corrumpitur*. Simile vitium Ach. 842. πημανεῖ τι (πημανεῖται libri). Cf. ad Vesp. 1036. Cratin. Νόμ. Fr. III. ὑμῶν εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροκεῖται (δωροδοκεῖ τι ?) Sed vide Aristotelis locum citatum in comm.

ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὢν εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκατείων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου.
τούτοις πρωυδῶ καὖθις πρωυδῶ καὖθις τὸ τρίτον μάλα πρωυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν

362. προδίδωσι A.R. Ald. προδίδωσιν V.Φ. &c. Dawes. M. C. p. 316. Br.

363. ὢν om. A.R. Qu. ὡς Θωρυκίων, vel Θωρυκίων ὥς. Θωρύκων hic et 381 fortasse scribendum putat Mein.

364. λῖνα A. λῖνον Mut. 1.

365. τῶν om. Bodl. 1. ναυσὶ A.R. παρέχων A. τινὰ πείθει A.M.R.S.Y.Δ.Θ.Χ.Ω. Mut. 1. τινὰ πείθων V. πείθει τινὰ T. Bodl. 1. ἀναπείθει Z.Φ. Urb. παρέχειν ἀναπείθει defendit Lenting.

366. Ἑκαταίων libri et vulg. Correxi Ἑκατείων. Cf. ad Vesp. 804. Lys. 68. κυκλείοισι Bodl. 1. ὑπᾴδων A.F.V.Φ. Cant. 1. 2. vulg. Th. ἐπᾴδων C.D.E.R. et schol. ad 153. Male. V. ad 874. et ad Nub. 274.

368. ταῖς om. M. πατρίαις Elb. Cf. 1533.

369. τούτοις ἀπαυδῶ M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Borg. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3. Bodl. 1. Suid. in ἀπαυδῶ. τούτοις μὲν ἀπαυδῶ A. τούτοισιν ἀπαυδῶ Ald. τούτοις αὐδῶ V. (s. Bekk.) Gell. Praef. N. A. p. 11. Br. Dind. Th. Fr. Bergk. τοῖσιν ἀπαυδῶ Bentl. prob. Th. τοῖσιδ' ἀπαυδῶ Porson. τοισίδ' ἀπαυδῶ Mein. οἷσιν ἀπαυδῶ conj. Valck. Dobr. Kock. τοῦτον ἀπαυδῶ (coll. Eq. 1072) conj. Mein. πᾶσιν ἀπαυδῶ Lenting. Miror omnes adhuc latuisse veram lectionem. Quis enim Graecus unquam dixit ἀπαυδῶ σοι ἐξίστασθαι? Certa, ut mihi videtur, emendatione reponendum τούτοις πρωυδῶ καὖθις πρωυδῶ καὖθις τὸ τρίτον μάλα πρωυδῶ. Cf. Av. 556. ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ . .·. Post ἀπαυδῶ sequi oporteret particulam μὴ cum verbo junctam, ut ap. Herod. IV. 125. ἀπαγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν &c. Turbarum causa fuit haud dubie rarius verbum πρωυδῶ in frequentius ἀπαυδῶ depravatum. Tentabam praeterea, quod tamen minus placet, τούτοις αὐδῶ, καὖθις ἔτ' αὐδῶ, καὖθις τὸ τρίτον μάλ' ἔτ' αὐδῶ. Cf. Eccl. 390. Ratio saltem postulat ut pariter in tribus locis legatur ἀπαυδῶ, ut recte monuit Thiersch. Et ita placeret scribi τοῖσιν (vel τοῖς μέν, vel τοισίδ') ἀπαυδῶ . . . καὖθις τὸ τρίτον] Qu. καὶ τρίτον αὖθις. Eur. Hel. 1437. αὖθις κελεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον. καὖθις ἀπαυδῶ libri et vulg. Correxi καὖθις πρωυδῶ. τὸ τρίτον M.R.V.Φ. Gell. Suid. Br. τρίτον Borg. Mut. 1. Bodl. 1. Urb. Cant. 2. Harl. 1. 3. γε τρίτον A. Kust. γρ. καὶ τρίτον Leid. 3. τὸ τρίτον om. Ald. μάλλ' M. Borg. om. A. Cant. 2. καὖθις μᾶλλον τρίτον Mut. 1. μάλ' ἀπαυδῶ vulg. Dedi μάλα πρωυδῶ.

370. χοροῖσιν A. ἀνεγείρατε M.

καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

ΧΟ. χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως στρ.
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κἀπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ χλευάζων·
ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.
ἀλλ' ἔμβα χὤπως ἀρεῖς ἀντ.
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν
σώσειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἢν Θωρυκίων μὴ βούληται.

371. καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρεπουσιν ἑορτῇ libri et vulg. κατὰ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας καὶ . . . conj. Mein. καὶ παννυχίσιν ταῖς ἡμετέραις καὶ τῇδε πρέπουσαν ἑορτῇ Hamaker. Ipse malim τὴν παννυχίσιν ταῖς ἡμετέραις καὶ τῇδε πρέπουσαν ἑορτῇ. Vel διὰ παννυχίδος τῆς ἡμετέρας (ut δι' ἡμέρας 260) τὴν . . . Sed v. comm. Ineptum esse quod excitari dicantur pervigilia intellexit Hamaker. τὰς ἡμετέρας] ἱερὰς A. αἳ τῇδε πρέπουσιν] καὶ τῇδε πρέπουσαν Hamaker. Mein.

372. 384. ἡμιχ. praef. Thier. ἡμιχ. α'. Fritzch.

372. δὴ νῦν A.R.(?)V.(?) Ald. Br. δὴ [νῦν] Bekk. νῦν M.Φ. Bodl. 1. νυν Bentl. Dind. recc. Cf. 440.

373. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. &c. κόλπους A.R.V.Φ. Mut. 1. Cant. 2. Bodl. 1. τόπους V. marg. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1. γρ.

374. τῶν καθ' ᾅδου λειμώνων A.V. marg. Mut. 1. ed. Junt. 1. Br. tacite. ἐκκρούων A.

375. κἀπισκώπτων R.V. Bekk. Dind. &c. καὶ σκώπτων A.M.T.W.Y.Z.Δ.Θ. Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Ald. Br. σκώπτων (om. καὶ) S.

376. ἠρίστηται] ἠρίστευται Br. Fr. ἠγίστευται Ko. Mein. Vide comm.

377. ἡμιχ. β'. praef. Fritzch. χ' ὤπως A. αἱρεῖς schol. Ald. αἵρεις D.R. et (corr. αἵρης) Θ.Φ. αἵροις A. αἵρῃς (aut αἵρης) M.S.W.Y.Z.Δ.Χ.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Br. αἵρῃς Bodl. 1. αἵρῃς T. αἱρήσεις (i. e. αἵρῃς, supr. εις) V. ἀρεῖς Scal. Valck. ad Theocr. I. p. 112. Dind. recc. ἄρξει Hamaker (quod fortasse verum esse censet Mein.). Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 359, 22. αἱρεῖς [αἵρεις]: δοξάζεις, ἡγῇ. Vide comm.

378. Post h. v. spatium unius versus relictum est in A.

380. σώζειν A.M.R.T.W.Y.Z.Θ.Φ.Χ. vulg. Fr. Bergk. Ko. ἐς τὰς ὥρας σώζει S. σώσει V. Unde σώσειν dederunt Cobet. V. L. p. 64. Mein. Dind. Recte haud dubie. Cf. ad Nub. 1141. Idem ipse jampridem conjeceram. σώζειν tuetur Reisig. Comm. Crit. p. 191, coll. Eur. Her. 494. οὔτε γὰρ τέκνα σφάζειν (σφάξειν Elmsl.) ὅδ' αὐτοῦ φησιν . . . Veram scripturam esse σώσειν vel eo indicari, quod ἢν . . . βούληται scriptum sit, non εἰ . . . βούλεται, vere monuit Cobetus. εἰς ὥρας (del. τὰς) Bentl.

381. κἂν vulg. Dedi, ut soleo, κἢν.

ΙΕ. *ἄγε νυν, ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βασίλειαν*
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς κελαδεῖτε.
ΧΟ. *Δήμητερ, ἁγνῶν ὀργίων* *στρ.*
ἄνασσα, συμπαραστάτει
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν·
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- *ἀντ.*
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ΙΕ. *ἀλλ' εἶα*
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
ΧΟ. *Ἴακχε πολυτίμητε, τέλος ἑορτῆς* *στρ. α'.*

382. *ἡμιχ. ἢ ἱερεὺς* (*ἱερεῖς* fort. A.) praef. A.R. *ἡμιχ.* Bodl. 1. Br. Th. Χο. Ald. *ἱερεὺς* Fritzch. Choro continuant Dind. Ko. Bergk. Mein. Sacerdoti, sive hierophantes ille sive daduchus sit, tribuenda haec videntur, qui choreutas alloquitur v. 383. *κελαδεῖτε* et v. 395. *παρακαλεῖτε.* Ceterum post *ἰδέαν* et *μολπαῖς* virgula interpungit Fritzch. *νῦν* A.M.R.V. &c. Br. Fr. *νυν* Ald. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein.

383. *δήμητραν* A.V. *θεῶν* A. *ζαθέοις* R.Φ. Bodl. 1. Elb. Dind. recc. *ζαθέαις* A.M.V. Mut. 1. Ald. Br. Th. Eur. Ion. 184. *ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθάναις.* Tro. 1070. *ζαθέαν θεράπναν.*

384. *ἡμιχ.* praef. A. Fr.

388. *παῖξαι* Bentl. prob. Kust.

389. *ἡμιχ. β'.* praef. Fritzch. *γελοῖά μ'* A. *γελοῖ' ἅμ'* Cant. 1. 2. Harl. 3. Quam scripturam tuetur Lenting. "Nam et pronomen, inquit, mox adfuit, et facilius *γέλοιαμ* per negligentiam intelligi ac scribi potuit *γέλοιά μ'*, quam *γελοῖ' ἅμ'*."

390. *δὲ*] *δὲ καὶ* R. Mut. 1.

393. *τενιοῦσθαι* R.

394. *Ἡμιχ.* praef. Ald. Br. Th. *Ἱερεῖ* haec tribuit Fritzch. Cf. ad 382. Fritzchius sic haec constituit, *στρ.* 394-6. *ἀντ.* 440-5. *ἄγ'* libri et vulg. Ko. Bergk. *ἀλλ'* Bentl. Dind. Fr. Mein. In antistropho respondet *χωρεῖτε* v. 440. Cf. Pl. 316. *ἀλλ'* (*ἄγ'* V.) *εἶα.* Idem ipse conjeceram. *εἴα* A.

395. *νῦν* A.R.S.T.V.Φ.Χ.Ω. Bodl. 1. Mut. 1. Dind. recc. *νῦν γε* M. Ald. Br.

397. *Ἴακχε*] *ἡμιχ.* praef. in Z. Χο. Fr. Praefigendum videtur *ἡμιχόριον* et huic versui et vv. 404. 409. Namque chorus *κοινῇ* seu simul canere incipit demum v. 416. Eadem stropha ter repetita (vv. 398-413). *μέλος* vulg. *μέρος* conj. Ko. (Cf. 370-1.) *τέλος* conj. Mein. (coll. Homerico *οὐ*

ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω γ' ἐπί τε γέλωτι στρ. β'.
κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος, κἀξηῦρες ὥστ'
ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης στρ. γ'.
νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
συμπαιστρίας χιτωνίου
παραρραγέντος τιτθίον προκῦψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.

γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι, et Eur. Med. 1382. γῇ τῇδε Σισύφου σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν). ed. Kock., qui non posse Iacchum carminum in hac bacchica solennitate canendorum auctorem praedicari vere monuit.

400-1. Fritzchius sic: πρὸς τὴν θεὸν, | καὶ . . . πόνου | πολλὴν . . . περαίνεις. Et pariter in seqq. 406-7. 411-12.

402. μέρος χοροῦ praef. A.D. ἡμιχ. C.E.M.(?)Z. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Junt. Br. Nulla persona in Ald.

403-4. Suidas in εὐτέλεια, huc respiciens, ut videtur, ex Aristophane haec citat: σοὶ γὰρ διδόαμεν ἐπ' εὐτελείᾳ τὸν σανδαλίσκον.

403. κατεσχίσω (κατασχίσω R.) μὲν ἐπὶ γέλωτι libri. κατασχισάμενος . . . Kock. Mein. Inepta certe hic est particula μέν. Legendum forsan σὺ γὰρ κατασχίσας ἔχεις γέλωτι | κἀπ' εὐτελείᾳ &c. Vel σὺ γὰρ κατεσχίσω γ' (vel τ') ἐπί τε γέλωτι &c. Vel σὺ γὰρ κατεσχίσω τε μετὰ (μετά τε) γέλωτος &c.

404. κἀπ' εὐτελείᾳ (εὐτελίαι R.V.) vulg. κατ' εὐτέλειαν D. Reponendum suspicor κἀς εὐτέλειαν. Cf. ad Av. 805. τόνδε τὸν A.M.R.T.V.W.Y. Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. τοῦδε τὸν Z. τὸν σανδαλίσκον τόνδε S. τόνδε Reisig. C. p. 183. τόν τε Bentl. Elmsl. ad Ach. 1201. Dobr. Dind. recc.

405. τό γε ῥάκος Z. unus, ut vid.

406. κἄξευρες vulg. κἀξεῦρες A. Dind. Fr. Bergk. ἐξεῦρες R. (ut vid.) Kock. κἀξηῦρες Mein. Dind.

407. ἀζημίους vulg. ἀζημίως D. Fortasse recte. Cf. Eur. Or. 1176. πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας. συμπρόπομπε Cant. 1. μου Mut. 1.

408. ἡμιχ. praef. in A.C.D.E.M.Z. Bodl. 1. ἴακχε semel A.R.S.T.V.Ω. bis D.Z.Δ.Θ.Φ.

409. Διο. praef. in Cant. 2. καὶ γὰρ ἤδη A.

412. διαρραγέντος R. unus, ut vid. προκύψαν libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. προκῦψαν Dind. Mein.

413. ἡμιχ. praef. A.R. &c.

ΔΙ. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ [μετ' αὐτῆς]
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. κἄγωγε πρός.
ΧΟ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἄστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν

414. ΞΑ. praef. A.M.R.V. &c. Br. Th. ΔΙ. praef. Dind. Ko. Bergk. Mein. ΙΕΡΕΥΣ. Fr. Nulla persona in Ald. Choro tribuendos vv. 414. 415. suspicatur Bergk. Ista duo Chori juvenes, inter puellas se commiscentes, dicere putat Kock, id quod ostendere κοινῇ 416. Vide notam ejus. Recte, opinor, Dind. Neque enim Xanthias, neque daduchus, sed ipse deus Iacchus chorum comitari rogatur. Iacchi persona suscepta facete respondet Dionysus, quem, ut par erat, sequi vult servus. Similiter Chori cantum interpellaverant Xanthias et Dionysus v. 337 sqq. Loquuntur autem inter se Dionysus et Xanthias; chorum enim non nisi infra demum v. 431 compellant. ἐγὼ δ'] Fort. ἔγωγ'. εἰμι καὶ] τις ὢν ex conj. Fritzch. μετὰ ταύτης A. Verba μετ' αὐτῆς delent Beck. Welck. Dobr. Ko. Mein. Dindorfio probabilius videtur in fine versus proximi excidisse tres syllabas. Ipse reponendum suspicor ἐγὼ δ' . . . καὶ | παίζειν μετ' αὐτῆς βούλομαι. Glossema fuit, opinor, χορεύειν ad παίζειν adscriptum, quo in textum invecto παίζειν in παίζων mutandum fuit, et verba μετ' αὐτῆς exturbanda metri gratia. Trimetris enim ubique in hac scena colloquentes utuntur Dionysus et Xanthias. Nisi praestat sic, ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ | παίζων μετ' αὐτῆς βούλομαι χορεύειν (ejectis istis κἄγωγε πρός). Idem metrum in praecedentibus. Idem utriusque versus debere esse metrum, fortasse id quod est versuum 395-6, censet Dind. in Metris.

415. κἄγωγε πρός] ΔΙ. praef. A.M.R.V. &c. Ald. Br. Th. Fr. ΞΑ. Bodl. 1. Ko. Bergk. Mein. "Scholiasta, τοῦτό τινες Διονύσου φασὶ μεταξὺ παρεμβαλόντος εἶναι. Ex quo colligi potest in libro scholiastae non Dionysi, sed Xanthiae, personam notatam fuisse." DIND. πρὸς δὲ κἂν ἔγωγε Fritzch. ex conj. κἄγωγε προσχορεύειν hodie Dind. Praestat forsan κἀγώ γε πρός.

418. φράτορας libri et vulg. Fr. Bergk. φράτερας Dind. Ko. Mein. Cf. ad Eq. 255. Soph. Oed. C. 804. χρόνῳ φύσας . . . φρένας. El. 1463. μηδὲ . . . φύσῃ φρένας. Aj. 1077.

419. νυνὶ M.R.Δ.Θ.Φ.Ω. νῦν A.V. Mox δὲ om. Φ. δημαγωγεῖ] Malim δημαγωγεῖ τ', et sic, ni fallor, Δ. Nisi legendum potius δημαγωγεῖ | κἂν τοῖς ἄνω νεκροῖσιν | ἐστὶν &c.

421. κἄστιν A. vulg. κἄστι Borg. κἄστιν (κἀστὶν?) Bentl.

422. τὸν Κλεισθένην D.R.S.T.W.Y.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. 3. τὸν Κλεισθένη Ald. Br. Dind. Th. Bergk. τὸν Κλεισθένους A.C.E.M.V.Z.X.Ω. Cant. 1. 2. Elb. Bekk. Fr. Ko. Mein. Gl. V: τὸν Καλλίαν. Cf. 57. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;

τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κἀκόπτετ' ἐγκεκυφὼς
κἄκλαε κἀκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
ΔΙ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
ΧΟ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
ΔΙ. αἴροι' ἂν αὖθις, ὦ παῖ.

424. τὰς γνάθους A.M.R.S.T.V.Φ.X. &c. vulg. τὴν γνάθον Φ.

426. κἄκλαε A.D.R.V.Δ pr. m. Φ. Borg. Med. 4. Dind. κἄκλαιε M. vulg. κἀκεκράγει A.M.T.W.Z.X.Ω. κἀκεκράγῃ Cant. 1. καὶ κεκράγει R.S.V. Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Cf. ad Eq. 1242.

427. Σεβῖνος οὐκέτ' ἔστιν ingeniose Hamaker. Possis etiam Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶ, τὸν Ἀναφλύστιον. Vel Σεβῖνον, ὅστις ἔστ', Ἀναφλύστιόν τινα (vel . . . ἐστί, τιν' Ἀναφλύστιον). Cf. Eccl. 979. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. σεβῖνον M.V.Φ. &c. vulg. σέβεινον R. σαβῖνον S. σεβῖνος A. Nominativum forsan posuit grammaticus qui constructionis rationem parum intelligeret. ἐστίν] ἐστὶ δῆτ' S. ἔστ' Br. ἀναφλύστιος libri et vulg. ὠ 'ναφλύστιος Bentl. et Pors. ad Orest. 1645. ἀναφλύστιος Dind. &c. Scribendum suspicor levi mutatione ἀναφλάστιος, cum allusione ad verbum ἀναφλᾶν (Lys. 1099), ut Ἀχραδούσιος pro Ἀχερδούσιος ponitur Eccl. 362. ἔργα νυκτερείσια pro νυκτερήσια Th. 204. Confer tamen Eccl. 979.

429. τοῦτον C.E.M.V.Φ. Br. τουτονὶ A.R. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Ald.

430. κύσθου (κύθου Mut. corr.) libri et schol. ad 501. Suid. in ἱππόπορνε. Br. Th. Bergk. κίσθου Ald. κύσθῳ Bo. Fr. Ko. Mein. Dind. (Qui κύσθῳ cum ναυμαχεῖν conjungunt.) Eustathius ad Il. ι'. p. 746, 16. ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ δὲ κύσθου ἢ κύσου λεοντῆ . . . Eupolis Πολ. Fr. III. τὸν κύσθον (σκύθον cod.) ἐκκορίζειν. Legendum suspicor κύσθον λεοντῆν (i. e. ὡς λεοντῆν) ναυμαχεῖν ἐνημμένον. Cf. ad Nub. 178. κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν (i. e. ὡς διαβήτην). Cf. etiam ad Lys. 231. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος. Vide comm.

431. δι. ξαν. praef. in A. Bodl. 1. Cf. schol. νῶϊν A.

432. Πλούτων' F.M.(?)T. Cant. 1. Bodl. 1. Br. Dind. &c. Πλούτων A.R.S.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 2. Harl. 3. Med. 4. Ald.

435. μήτ' Bodl. 1.

437. αἴροι' A.M.R.T.V.Δ.Θ.Ω. Elb. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 3. Dawes. Br. αἴροις Φ. Ald. ἄροις S. αὖτις (αὖθις corr.) Δ. ὦ παῖ

ΞΑ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.
ΙΕ. χωρεῖτε
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξὶν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.
ΧΟ. χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους λειμῶνας ἀνθεμώδεις στρ.

A.D.R.T.U.V.Z.Θ. (supra γε) Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Urb. Borg. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. παῖ (sine ὦ) Mut. 1. ὦ παῖ σὺ S.Δ. αὖ γε παῖ M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. Br. γρ. καὶ ὦ Leid. 3. Post παῖ in margine τὰ στρώματα δηλονότι habet V. om. recc. Quae verba in textu habent reliqui codices et Ald. Br. Glossa videtur esse. Qu. αἴροι' ἂν αὖθις αὖ πάλιν τὰ στρώματα. Sed exaequandi videntur versus 437-9 cum versibus 434-6.

438. Post πρᾶγμα notam interrogationis ponunt Fr. Ko. Bgk. Mein. Dind.

439. ἀλλ' ἢ A.S.T.V.W.Y.Z.X.Ω. Mut. 1. schol. ad Plat. Euthyd. 292. vulg. Dind. Fr. Ko. Mein. ἆλλ' ἦ fort. M.Φ. et sic Thiersch. "τί ἄλλο ἢ et οὐδὲν ἄλλο ἢ formulae nimis frequentes; neque me movet Valck. Hipp. 932." ἀλλ' ἦ Bergk. Fortasse recte. Sed cf. Th. 97. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μέν εἰμ'. De R. non liquet.

440. Xo. praef. A. F. Cant. 1. Ald. Dind. Ko. Bergk. Mein. 'Ημιχ. A.D.E. Cant. 2. Br. Bekk. Th. 'Ιερεὺς praef. Dobr. Fr. Nulla persona in C. "Cui tribuendi sint hi vv. 440-7. non constat. Videntur sane ejusdem esse, cujus sunt vv. 382-3. ἄγε νυν . . . κελαδεῖτε. et 394-6. ἀλλ' εἶα . . . τῆς χορείας. Sed quis ille demum fuerit, sive simpliciter Κορυφαῖος, sive potius, ut reor, 'Ιεροφάντης vel Δᾳδοῦχος, dubito." TYRWHITT. p. 74. Praefigendum, ut videtur, 'Ιερεύς. Cui mox respondet Chorus v. 448. χωρῶμεν &c. χωρεῖτε νῦν] χωρεῖτέ νυν Bentl. Cf. 372. Idem θεᾶς deleri jubet. Dobraeo delenda videntur verba ἀνὰ κύκλον, ut exaequetur hic versus versui 444. Thierschius sic distinguit: χωρεῖτε . . . κύκλον, θεᾶς ἀνθ. &c. Etiam Lenting sic: χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον, θεᾶς | ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος. Recte, opinor. Sic Soph. El. 566. θεᾶς | παίζων κατ' ἄλσος. Dicitur enim lucus Cereris sacer.

440. 447. ἱερὸν libri et vulg. ἱρὸν Dind. non reliqui.

444-7. ΔΙ. praef. Ald. Dind. ("Similiter chorum interpellat Dionysus v. 414.") ἱερεὺς inter lineas postmodo additum in A. Praecedentibus haec continuantur in C.D.E.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Χορῷ continuant Bo. Th. Ko. Bergk. Mein. 'Ημιχόρῳ dant Br. Bekk. 'Ιερεῖ Dobr. Fr. Recte, opinor. Loquitur enim δᾳδοῦχος.

444. ταῖσιν Φ. Bentl. Dind. &c. ταῖσι A.M.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X. Ald. Br. παῖσι Ω. κόραις vulg. κόραισιν Dind.

446. παννυχίζουσιν M.R.Φ. Bentl. Dind. &c. παννυχίζουσι A.V. Mut. 1. Ald. Br. θεᾷ·R.Φ.(?) schol. Inv. Dind. recc. θεαὶ A.M.V. Mut. 1. Ald. Br. θεᾷ cum φέγγος ἱερὸν οἴσων conjungit schol. φέγγος ἱερὸν οἴσων] καὶ φέγγος ἱρὸν οἴσω Dind.

448. Xo. praef. Ald. Dind. ἡμιχ. A. Urb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Br. Th. Continuant Fr. Ko. Bergk. Mein. πολυρρόδους A.M.R.T.V.Φ. Cant. 2.

τὸν ἡμέτερον τρόπον,
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσι.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, ἀντ.
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.
ΔΙ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὑπιχώριοι;
ΞΑ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
Δ. παῖ παῖ.

ΑΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος; ΔΙ. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
ΑΙ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον

πολυρόδους Φ pr. m. Med. 4. πολυρρόθους Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Quod temere recepit Thiersch, quod πολυρρόδους cum ἀνθεμώδεις junctum tautologiam faciat, coll. Aesch. Sept. 7. ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις, et prata intelligens, quae magno concentu saltantium et canentium resonant. Gl. Cant. 1: πολυήχους ἢ πολυανθεῖς.

453. Μοῖραι] Μοῦσαι vel Ὧραι conj. Mein. ξυνάγουσιν vulg.

455. καὶ om. Bodl. 1. ἱλαρὸν A.M.Φ. Cant. 2. vulg. ἱερὸν R.V. Cant. 1. Harl. 1. Bodl. 1. (sc e v. 447.)

458. τρόπον] Fort. βίον. περὶ τοὺς D.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Suid. in ἰδιῶται. Dind. Bekk. recc. περί τε M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. Br. περί τε τοὺς A.F.T.Z. Bodl. 1. Borg. Cant. 1. Harl. 3. prob. Br.

460. τρόπον τίνα A.

461. οὑπιχώριοι A.R.V. Cant. 1. Dind. οἱ 'πιχώριοι M.Φ. Cant. 2. vulg.

462. διατρίψεις R.S.V. Br. διατρίψης (aut -ῃς) A.D.M.T.W.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Ald. γεῦσαι A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. vulg. Bergk. γεύσῃ (γεύσῃι s. Bekk.) R. γεύσει Elmsl. Bekk. Dind. Fr. Ko. Mein. Recte: cf. e. g. 524. et ad Eccl. 1146.

463. κοὐ τὸ λῆμ' Reisk. λῆμμ' Φ. et λῆμμα 602.

465. κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ A.M.R.S.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. vulg. καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε T.Z.Φ. Bodl. 1. Recte, opinor. Cf. Pac. 182. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ.

467. ἡμῶν A.R.V.Φ. Mut. 1. &c. ἡμῖν Bodl. 1. Cant. 1. Bo. ἐξελὼν conj. Reisk.

ἀπῇξας ἄγχων κᾀποδρὰς ᾤχου λαβών,
ὃν ἐγὼ ᾽φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
᾽Αχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ᾽ ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει· πλευμόνων δ᾽ ἀνθάψεται
Ταρτησσία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ᾽ ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

ΞΑ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

ΞΑ. ὦ καταγέλαστ᾽, οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρίν τινά σ᾽ ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ᾽ ὡρακιῶ.
ἀλλ᾽ οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.

ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ΔΙ. ποῦ ᾽στιν; ΞΑ. ὦ χρυσοῖ θεοί,

468. ἀπῇξας S.T.X. Dind. ἀπῆξας R.V.Δ.Ω. vulg. ἀπήξας (sic) Θ. ἅπηξας W.Y.Z. κἀπῆξας Φ. ἀπῆγξας A. ἀπήγξας M.

469. φύλαττον A. ἔχῃ A.

473. ἔχιδνά θ᾽ A.M.R.V.Z.Δ.Φ.X.Ω. Cant. 2. ἔχιδνα δ᾽ Δ corr. Θ. ἔχιδνά τε T. ἔχιδνά γ᾽ Cant. 1. Borg. ἔχιδνα W.Y. ἑκατογκέφαλος A.C.D.E. M.R.V.W.Δ.Θ.X.Ω. Cant. 2. Harl. 3. Med. 4. Biset. Bentl. ἑκατοντακέφαλος S.T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Borg. Suid. in τοία. Ald. Cf. ad Nub. 336. Aesch. Prom. 353. ἑκατοντακάρηνον (ita libri. ἑκατογκάρανον Blomf.).

474. πνευμόνων A.C.D.E.M.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Urb. Elb. Suid. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. πλευμόνων R.S.V.Δ marg. Eust. Ald. Br. Bekk. Dind. Bo. πνευμάτων Mut. 1. Moeris: Πλεύμων Ἀττικῶς· πνεύμων Ἑλληνικῶς. Consentit Greg. p. 63. Sic νίτρον et Attice λίτρον. V. Blomf. ad Aesch. Theb. 61. et Lob. Phryn. p. 505. Cf. ad Lys. 367. Soph. Tr. 567. 778. 1054. τ᾽ vulg. Correxi δ᾽. Cf. v. prox.

476. Ταρτησία A.R.V.Φ. &c. Phot. p. 570, 10. vulg. Th. Ko. Bergk. Mein. Ταρτησσία D.M. Fr. Dind. Recte, ut videtur. Ταρτησσίῃσι omnes libri praebent Herod. 4, 192.

479. ἐγκέχοδα] Forsan ἐπικέχοδα. Av. 68. ἐπικεχοδώς. Lys. 440. ἐπιχεσεῖ πατούμενος. Eccl. 640. Ξα. κάλει θεὸν in R. θεὸν suspectum habet Reisk.

481. ὡρακιῶ (sic) Cant. 1. 2. Eust. 1535, 47.

482. 487. σπογγιὰν libri et vulg. σφογγιὰν conj. Br. ed. Dind. σφογγίαν Mein. Dind. in Annot. conj. Bergk. Cf. ad Ach. 463.

483. ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. πρόσθου. ποῦ ᾽στιν; ΞΑ. ὦ . . . Med. 4. Ald. ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. πρόσθου. ΞΑ. ποῦ ᾽στιν; ὦ . . . A.C.D.E.M.R.V. Urb. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Kust. Br. Bo. et (προσθοῦ) Dind. ΞΑ. ἰδοὺ λαβὲ, πρόσθου. ΔΙ. ποῦ ᾽στιν; ΞΑ. ὦ . . . Dobr. Lenting. Fr. et (προσθοῦ) Ko.

ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δείσασα γὰρ
ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
ΞΑ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
πῶς δειλὸς, ὅστις σφογγιὰν ᾔτησά σε;
οὐ τἂν ἕτερος αὔτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;
ΔΙ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.
ΞΑ. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
ΔΙ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματίας κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

Mein. ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ποῦ 'στιν; ὦ . . . Bergk. Vera videtur Dobraei distributio personarum. Constat saltem proculdubio Xanthiae tribuendum esse προσθοῦ, i. e. *tibi ipse applica*. Tentabam ΞΑ. ἰδού. φέρε προσθῶ (sc. τῇ καρδίᾳ σου). ποῦ 'στιν; ὦ . . . Vel ΞΑ. ἰδοὺ, λαβέ. ΔΙ. πρόσθες. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὦ . . . (Cf. Th. 569. πρόσθες, sc. τὴν χεῖρα.) Sed nil temere mutandum. πρόσθου libri et vulg. Th. Fr. προσθοῦ Dind. Ko. Bergk. Mein. Cf. ad Av. 361. ὀξύβαφον προσθοῦ (πρόσθου et hic libri) λαβών. Eq. 51. ἐνθοῦ (ἔνθου libri). Soph. Tr. 1224. ταύτην . . . προσθοῦ (πρόσθου libri) δάμαρτα. χρυση θεα (supr. οι οι) V.

485. εἰς vulg. ἐς Dind. μου] A.M.R.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ω. vulg. μοι Φ. Urb. γε S.

487. σπογγιὰν libri et vulg. σφογγιὰν Dind. &c. Cf. ad 482.

488. οὔκουν M.R.W.Y.Z.Δ.Φ.Ω. Borg. Med. 4. vulg. Fr. οὐκοῦν A. οὐκ ἂν V. Scal. Bentl. Th. Ko. Mein. Dind. οὐ δειλότερος D. οὐκ ἄν γ' Bergk. οὖτἂν (οὐ τἂν) Elmsl. in Mus. Crit. I. 478. 487. Scribendum forsan οὐ τἂν vel οὖτἄν. γ' αὔτ' Φ. Cant. 1. Elmsl. Dind. Th. Mein. γ' αὐτ' R. αὐτ' (supr. αὐτὸ) T. αὔτ' Bodl. 1. ταῦτ' A.M.S.V.Δ.Θ.Χ.Ω. Cant. 2. Med. 4. vulg. Bergk. γ' ἂν Fr. οὐκ ἂν ἕτερός γ' εἰργάσατ' ἀνὴρ αὔτ' Ko. Qu. αὔτ' aut τοῦτ'.

489. εἰ pro εἴπερ A.

491. ἀνδρεῖά γ'] ἀνδρείας R.

494. νῦν A. λημματιᾶς Φ. ληματιᾶς reliqui et Suid. in ἴθι. vulg. Dind. ληματίας v. l. in schol. Bentl. Mein. Quae lectio parum dubito quin vera sit. Phot. p. 220, 15. ληματίας: φρονηματίας, γεννάδας. Hesychius: ληματίαν. φρονηματίαν. Suid. Formatum ut φρονηματίας (Xen. Ages. 1, 24), φρυαγματίας (Plut. Anton. 2), αὐχηματίας, στιγματίας, βαδισματίας (Cratin. Poll. 3, 92), ῥηγματίας (Hipp. Diosc.), σπερματίας (Cratin. ap. Phot. p. 530, 11), τραυματίας, ἡπατίας, λευκηπατίας (Zenob. 4, 87), κοππατίας, γυναικίας, στημονίας, κεραυνίας, &c. Contra ἀκερματιᾶν pro ἀκερματίαν reponendum suspicor in Arist. Fr. 119. (Poll. IX. 89. ἐν . . . τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ἀκερματίαν ὠνόμασεν.) Cf. σιβυλλιᾶν Eq. 61.

ΞΑ. φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
ΔΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ὦ φίλταθ', ἥκεις, Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερεικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα κολλάβους τ'. ἀλλ' εἴσιθι.
ΞΑ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ

498. αὔτ'] αὖτ' A. αὐτὸν R. hic et 532. πιστέον R. Elb.

499. εἰς libri. ἐς Dind. Ἡρακλεοξ. M.R. Med. 4. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Qu. Ἡράκλειον Ξανθίαν.

502. νῦν A. αἴρομαι D.R. ἄρωμαι Cobet. Mein. Dind. τάδε R.

504. σ' ὡς] ὥς σ' M.V.W.X.Ω. Cant. 2. ὡς A.R.T.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1.

505. ἔπεπτεν Elb. κατερικτῶν R.T.V.Θ.X. Etym. M. p. 387, 16. vulg. Fr. Ko. Bergk. κατερεικτῶν A.D.Y.Δ.Φ. Suid. in ἐρεικτόν. Mein. Dind. κατερηκτῶν M.S.W.Z. Cant. 1. 2. κατερρηκτῶν Ω. κατ' ἐρρηκτῶν Elb. κατερεικτοῦ Mut. 1. Diaconus ad Hesiodi Scut. 287. prob. Blomf. Gloss. ad Aesch. Pers. 544. Fit autem ἐρικτὸς ab ἐρείκω, ut στιπτὸς a στείβω, τυκτὸς a τεύχω (quanquam legitur etiam τευκτὸς, ut in Antiphan. Mein. III. 26. &c.), ἄφυκτος ab φεύγω, πιστὸς a πείθομαι, &c. V. ad Soph. Phil. 2. Sed fatendum est solennem esse errorem librariorum ῐ ponentium pro ει, de quo v. ad 1301. et Pac. 924.

506. 515. δύ' γ' ἢ M. βοῦν] βοῦν τ' V. βοῦν δ' Suidas in ἀπηνθράκιζεν. Particula τ' ex suo loco post κολλάβους in seq. v. huc migrasse videatur.

507. ὤπτει A. κυλλάβους libri et vulg. Malim κολλάβους τ'. Cf. ad v. 506. Aliud enim est πλακοῦς, aliud κόλλαβος (i. e. μικρὸς ἀρτίσκος, ut explicat schol. ad Pac. 1196). ἀλλ' A.S.T.W.Y.Z.Φ. Ald. δεῦρ' M.R.V.X. Sc. e v. 503. ἴθι Cant. 1.

508. Ἀπόλλῶ (sic) οὐ μή R. Ἀπόλλω' (sic) μή S. Ἀπόλλω οὐ μή A.M.T.V.W.Y.Z.Δ. (om. μὴ) Θ.Φ.X.Ω. Ἀπόλλ' οὐ μή M. Cant. 1. 2. Harl. 3. vulg. Ἀπόλλω μή Elmsl. ad Suppl. 1066. (*Quart. Rev.* XIV. 454. "Perhaps οὐ may be omitted. Cf. Av. 195. Eccl. 1000.") et ad Oed. Col. 177. Eidem conjecturae favere videtur Dobraeus Adv. II. 266. Reisigius (Synt. Crit. p. 44) locum sic corrigit: . . . οὐ μή σ' ἐγὼ | περιόψομαί γ' ἀπιόντα. Ipse tentabam . . . οὐ μή ποτε | ἀπιόντα περιίδω σ' . . . Vel . . . οὐ μή σ' ἐγὼ | ἀπιόντα περιίδω γ'. Vel denique . . . οὐ μή ποτε | σὲ περιίδω ἀπελθόντ'. Olim mihi praestare videbatur οὐ δή σ' (vel potius οὔ τοι σ') ἐγὼ | περιόψομἀπελθόντ'. Sed, omnibus bene perpensis, acquiescendum videtur in Elmsleii conjectura μὰ τὸν

περιόψομἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κᾦνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς τέ σοι
ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς— ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

'Απόλλω μή σ' ἐγὼ | περιόψομἀπελθόντ'. Quae constructio mira certe et insolita est, sed exemplis aliquot parum dubiis satis munita. Cf. Eccl. 999. μὰ τὴν 'Αφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη, | μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Lys. 917. μὰ τὸν 'Απόλλω ('Απόλλῶ Δ.) μή σ' ἐγὼ . . . κατακλινῶ χαμαί. Av. 194. μὰ γῆν . . . μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω. Cf. etiam Th. 269. βάδιζε τοίνυν. Μνη. μὰ τὸν 'Απόλλω (ἀπόλλῶ R.) οὔκ, ἤν γε μὴ | ὀμόσῃς ἐμοί. Vulgata certe soloeca est, nam post οὐ μὴ futuri indicativus sequi non potest, sed aoristi tantum subjunctivus, nisi quando interrogatio fit. Frustra, opinor, eam tuetur Hermannus ad Eur. Med. 1120, reddens: "*Non ego te non abire sinam?* i. e. non ego te retinebo? Immo retinebo." Interrogativam enim esse hanc formulam. Cf. ad Soph. Oed. C. 177. El. 1052. Plat. Crit. 44 B. οἷον ἐγὼ οὐδένα μή ποτε εὑρήσω (read εὕρω). σε pro σ' ἐγὼ Elb.

509. περιόψομαι ἀπελθόντα A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ω. vulg. περιόψομ ἀπ. M.X. περιόψομἀπελθόντ' Porson. ap. Gaisf. ad Heph. p. 222. Dind. recc. περιόψομαί γ' ἀπιόντ' Reisig. Eadem crasis est Ach. 325. δῄξομἄρ'. Th. 248. οἰμώξετἄρ'. Similis Eq. 1370. ἀγοράσἀγένειος. Cf. ad Ach. 325.

511. ἀνεκεράννυ] Praestat, ni fallor, ἐνεκεράννυ. Eccl. 841. κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν. Eubulus com. III. 248. τρεῖς . . . μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Sed vide comm.

512. ληρεῖς . . .] ΔΙ. praef. in libris et schol. et edd. vett. ΘΕ. Scal. Br. Tyrwhitt. Dind. recc. "Absurde haec verba Baccho tribuuntur, quae ab ancilla proferri in sensum mihi nunc incurrit. Invitatus primo Xanthias lepide recusat his verbis, κάλλιστ', ἐπαινῶ. Instat ancilla: *Ita me Apollo amet, ut ego te nunquam sinam abire, quandoquidem &c.* Abnuit iterum Xanthias alia formula πάνυ καλῶς. Potestne Bacchus servo nolenti ingredi et usque recusanti dicere, *Fatuus es, non enim te amittam?* Hoc dicit ancilla, quod secundae recusationi Xanthiae congruit, ut superiora illa primae." BR. ἔχων om. A.

513. καὶ γὰρ . . .] ΘΕ. praef. A.E.V? Ald. om. R. Scal. Br. Dind. recc. γε A.M.R.Φ. vulg. τε S.V. malit Lenting. Recte, opinor.

514. ἤδ' ἔνδον A.M.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Harl. 3. Cant. 1. 2. Ald. Kust. Bo. Th. Lenting. (coll. Terent. Phorm. 3, 3, 34. *quid? istaec jam penes vos psaltria est? . . . Ellam intus.* Hom. Od. 10, 282. ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης | ἔρχαται). ἥ τ' ἔνδον S. ἤδ' (non ἤδ') ἔνδον R. Med. 4. ἤδη 'νδον Tyrwhitt. Seidler. Dobr. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. μί' ἔνδον Br. ex conj. Schol. V: τὸ τέλειον ἤδε. Praestat ἤδη 'νδον. κ' ὀρχηστρίδες R.

515-516. Inverso ordine habet A., nulla persona notata ante ἡβυλλιῶσαι.

ΘΕ. *ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.*
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.
ΞΑ. *ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσι*
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
ΔΙ. *ἐπίσχες, οὗτος. οὔτι που σπουδὴν ποιεῖ,*
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,

Priorem om. Ald. *πῶς γε λέγεις* R. Cf. ad 138. Verba *πῶς λέγεις;* Dionyso cont. D. *ὀρχ.*] ΘΕ. praef. A.D.Z.Φ.X. Urb.

516. *ἡβυλλιῶσαι . . .*] Haec cum praecedenti *ὀρχηστρίδες* connectunt Z.Φ. Urb. alii. Et, opinor, recte : non enim erat cur miraretur Xanthias *ὀρχηστρίδας* intro esse. *ἡβυλλιῶσαί γ', ἄρτι* Lenting, qui in talibus copulam elegantius omitti censet. Idem ipse conjeceram. Sed nulla mutatione opus erit, modo servi sermonem ab Xanthia interruptum protinus continuari existimes, ita ut nullum hic responsum sit.

518. *ἔμελλ'* R.Φ. Bodl. 1. Bekk. Dind. Th. Mein. *ἤμελλ'* A.V. Mut. 1. vulg. Fr. Ko. Bergk. Praeferendum *ἔμελλ'*. Altera forma bis tantum legitur in anapaestis, Ran. 1038. Eccl. 597. *ἀφαιρεῖν*] Fort. *ἀφέλκειν* aut *ἀφέλξειν.*

519-20. spurios judicant Hamaker. Mein. "Totum illud quod adventum suum praenunciari jubet nullo pleno consilio factum est." (Mein.)

519. *νῦν* A. *πρώτιστα*] *τάχιστα* conj. Mein. Nihil enim prorsus praeter hoc ipsum jubere Dionysum. *ὀρχηστρίσι* Bodl. 1. Suid. in *αὐτός*. Br. *ὀρχηστρίσιν* R. Dind. recc. *αὐλητρίσιν* F.V.Φ. Cant. 2. Mut. 1. Ald. *αὐλητρίσι* A.

520. *ἔνδον* A.R.V.Φ. &c. *ἔνδοθεν* D.M. Elb. Mut. 1. Cf. ad Pac. 233. *ὡς* A.S.W.Y.Δ corr. Θ corr. Ω. vulg. *ὅτι* D.R.Z.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Suid. l. l. Ko. Mein. *ὅτ'* T.V. Bodl. 1. *ὅτι γ'* M. Elb.

522. *οὗτοι που* Bodl. 1. et schol. ad Pl. 143. *οὔ τοί που* M. *οὔ τις που* V. *ποιεῖ* V. Dind. recc. *ποιεῖς* M.S.T.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Harl. 3. Cant. 1. 2. vulg. *ποεῖς* A.R. Photius p. 532, 14. *σπουδὴν ποιεῖσθαι : τὸ ὀργίζεσθαι, οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.*

523. *Ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα* A.M.S.W.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. *Ἡρακλέα γ' ἐσκεύακα* V. Th. *Ἡρακλέα σ' ἐσκεύασα* Bodl. 1. *Ἡρακλέ' ἐσκεύασα* R. *Ἡρακλέα 'σκεύασα* T. *Ἡρακλέα 'νεσκεύασα* Elmsl. ad Ach. 385. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. Ipse tentabam *ὁτιή γε παίζων Ἡρακλέα σ' ἐσκεύασα.* Bene enim dicitur, opinor, *σκευάζειν τινὰ Ἡρακλέα*, non item *ἐνσκευάζειν.* Cf. Ach. 121. *εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος.* 739. *χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας* &c. Thesm. 591. *καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν* (*αὐτόν*). Herod. V. 12. *σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα.* Plut. Caes. 31. *οὕτω . . . σκευάσαντες ἑαυτούς.* Sed parum hic conveniret particula *γε.*

524. *φλυαρήσεις* C.D.M.(?)R.W. Cant. 2. *φλυαρήσῃς* (-*ης*) A.E.S.T.V.Y.Z. Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. Bodl. 1. Elb. *ὁ Ξανθία* ed. Zan. Fort. *ὁ Ξανθίας*, ut *ὁ παῖς* 521. Cf. ad 271.

ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα;
ΞΑ. τί δ' ἔστιν; οὔτι πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς ἀλκμήνης ἔσει;
ΞΑ. ἀμέλει, καλῶς. ἔχ' αὔτ'· ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι στρ. 534
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλίνδειν αὑτὸν ἀεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι

525. ἀράμενος D.E.M.R.V.Φ. &c. Dawes. Br. recc. ἀράμενός γ' A. Ald.

526. ἔστιν A. οὐ δή που A.M.R.Φ. &c. vulg. οὔ τι που V. (ut vid.), ut in 522. Recte, opinor. Scilicet οὐ δήπου est suspicantis, οὔ τί που autem mirantis et indignantis, ut docet Stallb. ad Plat. Symp. 194 B. διανοῇ A.

527. ἅ"δωκας A. ἃ "δωκας vulg. ἅδωκας Bekk. Dind. &c. ποῶ A.R.V.(?) Bekk.

531. Qu. θνητὸς ὢν καὶ δοῦλος. Sed v. 583. Nempe in diis erant δοῦλοι, Apollo (Av. 516) et Mercurius. DOBR. Similis ordinis perversio est in Eur. El. 969. ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκε. 'Αλκμήνης (γ' add. A.) libri et vulg. Dind. Fr. Ko. Bergk. ἀλκμήνης Lenting. 'Αλκμήνης (sic) Mein. Dind. Cf. ad Th. 563. Nub. 1372. Recipiendum videtur ἀλκμήνης. Non enim erat cur indignaretur Dionysus quod Alcmenae filius, sed quod Hercules (ἀλκμήνης), divinus ille et immortalis, videri vellet Xanthias. Neque obstare debet v. 631. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός.

532. αὔτ' A. αὐτὸν R. Cf. ad 498. Ceterum offendit nonnihil καλῶς.

533. θέλοι A.M.R.V.Φ. &c. θέλει D. et schol. ad 463. θέλῃ Cant. 1.

535. καὶ πολλὰ A.M.R.S.T.V.Y.Z.X.Ω. καὶ om. Δ pr. Θ.Φ. Cant. 1.

536. μετακυλινδεῖν A.M.V.Y.Z.Φ. vulg. Bergk. μετακυλίνδειν R.S.T.X. Fr. Ko. Mein. Dind. Idem reponi jubet Cobet. V. L. p. 133. Alteram enim formam in veteribus scriptoribus sublestae fidei esse. Cf. Eq. 1249. κυλίνδετε. Eccl. 208. κυλίνδεται. Nub. 375. κυλινδόμεναι. Vesp. 492. κυλίνδεται. Pac. 134. ἐκκυλίνδων. Ita etiam apud Homerum. Sed in tetrametris anapaestis ἐκυλινδούμην est Av. 502. προκυλινδεῖσθαι 501. γ' αὐτὸν A. ἀεὶ A.R.V. Cant. 1. Bodl. 1. Suid. in ταῦτα πρὸς ἀνδρός. Dind. &c. αἰεὶ M.(?) &c. Ald. Br.

537. τοῖχον μᾶλλον M.R.V.Φ. &c. Ald. μᾶλλον τοῖχον A. Mut. 1. Br.

538. μεταστρέφεσθαι M.V.Φ. Suid. in δεξιὸς et μαλθακώτερον. Ald.

πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι
καὶ φύσει Θηραμένους.
ΔΙ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ', εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοὐρεβίνθου 'δραττόμην, οὗ-
τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος
εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε
τοῦ χοροῦ τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσὶ,
ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε

μεταστρέφεσθ' ἀεὶ R. Bodl. 1. μεταστρέφειν A.D. Cant. 1. Harl. 1. Br Gl. D: μεταστρέφεσθαι. Cf. ad 594. Sed forma media est Lys. 125. 986.

541. ἂν F.R.T.V.Φ corr. Urb. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Br. δὴ M.W.Y. Δ.Φ.Χ.Ω. Cant. 2. Ald. τοι S.Δ corr. Particulam om. A.D.Z.Θ. Mut. 1. γελοῖον A. Ald.

542. στρώμασι A.R. Mut. 1. Μιλησίοισιν A. Mut. 1.

543. κυνῶν R. et V. (ut vid.) Bentl. Pors. Br. ad Pac. 1138. Bekk. Dind. &c. κινῶν A.F.M.T.W.Y.Z.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Ald. βινῶν (gl. φιλῶν) S. φιλῶν Br. ex conj.

544. ἁμίδ' Cant. 1. 2. "ἁμὶς asperant Attici, teste Bekk. Lex. S. G. p. 380, 27. Vide Pierson. ad Moerin p. 179. Schweigh. ad Athen." DOBR. Idem docet Eust. p. 1387, 9.

545. τοῦ 'ρεβίνθου A. δραττόμην A. οὗτος δ' M.V.W.Y.Θ.Χ.Ω. &c. vulg. αὐτὸς δ' R.T.Z.Φ. Urb. Bodl. 1. καὶ μὴν οὗτος (om. δ') A.

546. ὢν αὐτὸς A.M.V.W.Y.Θ.Ω. vulg. Dind. Fr. Ko. ὢν (om. αὐτὸς) R.T.Z.Φ.Χ. Urb. Bodl. 1. ὢν καὐτὸς Bergk. Mein. ὢν πανοῦργος αὔτ' | εἶδε Lenting. (servato μεταστρέφειν in v. stroph. 538.) Ipse tentabam ὢν φύσει πανοῦργος | εἶδε.

548. μοὐξέκοψε A. μ' οὐκ ἐξέκοψε Elb. μ' ἐξέκοψε D. Bodl. 1. Cant. 1. τοὺς χοροὺς vulg. τὸν χορὸν D. τοῦ χοροῦ Herw. A. C. p. 53. Recte, opinor. Vide Kock. ad h. l.

549. ΠΑ. Α.] ΠΑ. libri. Haec (549-78) inter ΠΑΝ. et ΠΛΑΘ. distribuit Bergk. ἔλθ' M.R.V.Φ. Mut. 1. Cant. 2. vulg. ἦλθ' A. Cant. 1. Bodl. 1. Harl. 1. 3. Reisk. (sic: δεῦρ'. ἦλθ' ὁ . . .).

550. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. πανδοχεῖον Cant. 1. ποτε] Fort. τότε.

ἑκκαιδεκ ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

νὴ Δία,
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἥκει τινί.
ΠΑ. Α. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα. ΞΑ. δώσει τις δίκην.
ΠΑ. Α. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
οτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι.
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

551. *κατέφαγ'* V.Φ. Bentl. Herm. de Metr. p. 152. Dind. &c. *κατέφαγεν* A.M.R. vulg. Cf. ad Ach. 1023. *ἡμῶν* A.M.R.V.Φ. &c. *ἡμῖν* Bodl. 1. Cant. 1. *πλαθ.* praef. A.R. &c. vulg. *ἑτέρα πανδ.* C.D.E. Bodl. 1. *ἄλλη πανδ.* aut *πανδ.* al. *πάνδ. β'.* Dind. Cf. ad 556. 558.

553. *τούτοις* A. *εἴκοσι* A.R.

554. *ἀν' ἡμιωβολιαῖα* E.V. Cant. 2. Kust. Br. Bo. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. *ἀν' ἡμιωβολιμαῖα* M.Y.Z.Ω. *ἀνημιωβολιαῖα* A.R.S.T.X. Med. 4. Harl. 1. Ald. *ἀνήμιωβολιαῖα* Δ. (aut *-μαῖα*). *ἀνημιοβολιαῖα* Cant. 1. *ἀνημιωβολιμαῖα* Φ. "Putant vulgo esse unam vocem *ἀνημιωβολιαῖα*, quae composita sit ex *ἀνὰ* et *ἡμιωβόλιον*. Sed praestat divisim scribere *ἀν' ἡμιωβολιαῖα*, quod si plene scribatur, erit *ἀνὰ ἡμιωβολιαῖα*, i. e. *quorum singula semiobolo constant*. *ἀνὰ* enim interdum esse particulam *distributivam* (ut grammatici loquuntur) et sensu aequipollere Latinae voci *singuli* vel ex lexicis vulgatis lector discere poterit. Sententiam hanc confirmat auctoritas Pollucis 9, 64, qui locum hunc Arist. vocis *ἡμιωβολιαῖα* gratia citat: unde ms. quidam codex recte ibi vocem hanc dividit scribendo *ἀν' ἡμιωβολιαῖα*." KUST. Defendi fortasse potest vulgata *ἀνημιωβολιαῖα*, et conferre licet v. *θεοισεχθρία* (Vesp. 418), *καλοκαγαθία*, *ὑπόρθριος* (Anacreont. 9, 9. *ὑπορθρίαισι φωναῖς*), *φιληλιὰς* (*ᾠδὴ φιληλιὰς*, i. e. *ἔξεχ', ὦ φίλ' ἥλιε*, Athen. 619 B.), Latinum *unus et vicesimus*, nostrum *analogous*, et similia. Sed praestat, opinor, altera lectio. Cf. Xen. Mem. I. 3. 12. *τὰ φαλάγγια οὐδ' ἡμιωβολιαῖα τὸ μέγεθος.* Timocl. com. III. 604. *τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ | θέρμους μαλάξας.* Epicharm. ap. Poll. IX. 82. *ἂμ πεντώγκιον | ἀργυρίου . . . αἱ δ' ἀν' ἡμιλίτριον | δεχόμεναι.* Eupol. com. II. 493. *ἡμιωβολίου κρέα.* Similiter fere Xen. An. IV. 2. 28. *εἶχον δὲ τόξα ἐγγὺς τριπήχη.* Gl. D: *ἄξιον ἡμίσεος ὀβολοῦ ἓν ἕκαστον.*

556. *οἶσθ'*] Fort. *οἶδ'*. Eccl. 833. *οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς.* 989. *οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.* *οὐκ οἶσθ'* M. *πανδ.* A. Ald. Πλ. Kust. *πανδ. α'.* Br. Dind. *οὖμενουν* Mut. 1. Ald. *με*] *γε* Bodl. 1.

557. *εἶχες*] *ἔχεις* Bodl. 1. *ἀναγνῶναι* A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. vulg. *αὖ γνῶναι* Borg. *ἂν γνῶναι* Elmsl. ad Ach. 178. Dobr. Dind. recc. Ceterum male vulgo in fine versus interrogationis nota ponitur. Schol: *οὐ προσεδόκας με γνῶναί σε.*

558. *ἄλλη πανδ.* praef. A.R. *πανδ. α'.* M. *ἑτ. πανδ.* T.W.Y.Z.Θ.Φ.Δ.

ΠΑ. Β. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιε·
κᾄπειτ', ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν ἔς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
ΞΑ. τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
ΠΑ. Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο μαίνεσθαι δοκῶν.
ΠΑ. Α. νὴ Δία, τάλαινα. ΠΑ. Β. νὼ δὲ δεισάσα γέ που

Bodl. 1. Πανδ. praef. Ald. Πανδ. β'. Br. πλαθ. V. In omnibus libris alia persona praefigitur. Cauponae primae continuant Dind. Th. recc. " V. 558-562. in A.D. unius sunt personae. Contra in C.E. et Barocciano v. 559-562. alteri cauponae tribuuntur. Correxi haec ut res postulabat. Apparet enim v. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω non alii convenire personae quam Πανδοκευτρίᾳ α', quae quum alia Herculis facinora commemorasset, hoc se *nondum* tetigisse dicit de salsamentis." DIND. τί δαί A.M.V.Z.Δ.Φ. τί δέ R.Y. Bodl. 1. εἴρηκα] εἴρηκας V. Conjectura librarii prava personarum descriptione decepti. DIND.

559. πανδ. praef. V. πανδ. β'. C.E. Bodl. 1. πλαθ. Bodl. 1. Nulla persona in A.D. Πανδ. α'. tribuit Seager. Qu. μὰ Δί' οὐδὲ τὸν χλωρόν γε τυρὸν, ὦ τάλαν. Ceterum, ne reponendum putes τάλαιν', ut infra v. 565; cf. Lys. 102. Eccl. 124.

560. ὃν οὗτος D.E.F.R.V.Φ. Urb. Cant. 1. Bodl. 1. Bekk. Dind. ὃν αὐτὸς A.E. Borg. Br. ὃν οὕτως Harl. 3. ὅνπερ σὺν C. Cant. 2. Ald. αὐτοῖς τοῖς C.D.E.V.Φ. Mut. 1. Borg. Urb. Cant. 2. schol. et gramm. Bekk. Anecd. p. 466, 30. αὐτοῖς A.F.R. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Suid. in αὐτοῖς. σὺν τοῖς E. αὐτοῖσι Ald. Exciderat τοῖς post simile -τοῖς. Aliter facilis foret correctio αὐτοῖσιν ταλάροις.

561. Πανδ. praef. Bergk. Ko. Πανδ. α'. Dind.

562. εἰς ἐμὲ A.M.T.V.W.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Fr. εἴς με S. Med. 4. Suid. in ἐμυκᾶτο. Bekk. Bo. Ko. Bergk. εἰς μὲ (sic) R. Th. ἔς με Dind. Mein. εἰς ἐμὲ, ut a comico non alienum, tuetur Fritzch. κἀμυκᾶτό γε A.C.D.E.M.R.V.Φ. Cant. 2. κἀπεμυκᾶτο γε F.T. Bodl. 1. Harl. 1. 3. κἀπεμυκᾶτο μέ (supr. γα, sic) Cant. 1. Legendum forsan κἀμωκᾶτό με, aut κἀμωκήσατο, aut κἀμωχᾶτ' ἔχων. (Alciphr. I. 33. κιχλίζουσα . . . καὶ μωκωμένη. III. 27. κιχλίζουσα καὶ μωκωμένη με διατελεῖς. III. 74. Athen. II. 55 D. ἐπὶ καταμωκήσει. Phot. p. 283, 20. μωκωμένης: χλευαζομένης.) Vel κἀμύχθιζέ γε, vel κἀμύχθιζ' ἔχων. (Aesch. Fr. 337. Theocr. 20, 13. χείλεσι μυχθίσδοισα. Meleag. Epigr. 52. τί μάταια γελᾷς καὶ σιμὰ σησηρὼς | μυχθίζεις;) Vel κἀμυκτήρισε. Vel denique κἀβόα μέγα. Ceterum, si recte se habet vulgata, tribuenda haec suspicor cauponae priori; personae enim mutationem indicant particulae καὶ . . . γε, Anglice *yes and.* Sic v. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο. Locus, ut hodie legitur, neutiquam sincerus videtur.

563. Πανδ. cont. M. τοὔργον (sic) S.T. τοῦργον (sic) A.Δ.Φ.

564. πανδ. β'. praef. Dind. πανδ. α'. Ko. πανδ. Bergk. γ' A.M.R.Φ. δ' Bodl. 1. om. V. Mut.

565. ΞΑ. νὴ . . . A.C.D.E.F.M.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Urb. Elb. &c. Th.

ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
ΞΑ. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
ΠΑ. Α. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
ΠΑ. Β. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑ. Α. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

Πανδ. β'. Br. Πανδ. Fr. Πανδ. α'. Dind. Πλαθ. Mein. Ko. Cauponae continuat Ald. Thierschio languere videntur verba νὼ δὲ . . . , nisi Xanthiae tribuatur interpellatio νὴ Δία, τάλαινα. Πλαθ. νὼ . . . Ald. Fr. Πανδ. α'. Br. Ko. Πανδ. Mein. Πανδ. α'. cont. Dind. δεισάσα R.V.Δ.Θ.Φ. Med. 4. Bekk. Dind. recc. δεισάσαι A.M.S.T.W.Y.Z.Δ corr. Θ corr. X.Ω. Mut. 1. νὼ δὲ δὴ δείσαντέ που conj. Mein. ("δείσασαι scioli emendatio est metro timentis. Atticus sermo requirit δείσαντε.") Cf. Av. 120. ταῦτ' οὖν ἱκέται (ἱκέτα recte Elmsl. &c.) νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα. Soph. Ant. 58. μόνα . . . νὼ λελειμμένα . . . ἀπολούμεθ'. Oed. C. 1601. μολούσα (μολοῦσαι alii libri: cf. ad 1640. 1676). Vide Fritzch. ad Thesm. p. 529. που V. Dind. recc. πω A.M.R.T.W.Y.Z. Φ.X.Ω. Med. 4. Mut. 1. vulg. πως S.Δ. conj. Dobr. et Dind. Cf. Lys. 155. Soph. Oed. R. 105. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω (που recte Δ.). Aj. 489. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που. Confunduntur που et πω Av. 195. "Pudet enim Plathanem timoris sui, quae nunc Pseudherculi ipsa terrori sit." FRITZCH.

567. Plathanae tribuendum esse suspicatur Mein. Qu. Πανδ. α'. Mutari hic personam ostendere videtur particulae γε additio. Cf. 574. ἐξάξας edd. vett. Correxerunt Bentl. Kust. τὰς A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Φ.X.Ω. et haud dubie reliqui libri, et sic vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. τοὺς Both. "Schol: τὰς ψιάθους. ἐν τῷ Καλλιστράτῳ γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ ὅτι σεσημείωται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. Ψιάθους masculino genere dixisse Aristophanem annotat Suidas. Hoc recepi. Feminino utitur Lys. 921." DIND. Nil contra librorum omnium auctoritatem in re valde dubia mutandum. De genere vocis v. Phryn. p. 309.

568. τοὔργον A. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν] Haec, quae vulgo Xanthiae tribuuntur, cauponae dat Mein. Recte fortasse. Schol: δύναται καὶ ἡ γυνὴ (caupona) λέγειν. ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι. τί δρᾶν; M.

570. δ' ἔμοιγε R. δέ μοί γ' M. Πανδ. β'. praef. D. Br. Dind. &c. Πλαθ. V. Praecedenti personae haec continuant A.C.E.R. Ald.

571. ΠΑ. Α.] Spatium relictum in A. μιαρὲ M. φάρυγξ A.M.R. Cant. 2. φάρυξ D.V. Cant. 1. Cf. ad 259.

572. ὡς ἡδέως τοὺς γομφίους ἄν σου λίθῳ | 'κκόπτοιμ' ἄν malit Mein. Probabilior correctio foret ὡς ἡδέως ἄν σοὐκ (i. e. σοι ἐκ) λίθῳ τοὺς γομφίους | κόπτοιμ' ἄν, ut tmesis sit: nam κόπτειν pro ἐκκόπτειν dubito an recte poni queat. Sed nil temere mutandum. Vide comm.

573. τοὺς γομφίους κόπτοιμ' ἄν] Non κόπτειν τοὺς ὀδόντας dicere solere, sed ἐκκόπτειν, monet Mein., coll. 548. μοὐξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους.

ΠΑ. Β. ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
ΠΑ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγά γ' ἐκτέμοιμί σου
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ΞΑ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙ. μηδαμῶς,

Phryn. com. II. 603. τοὺς γομφίους ἅπαντας ἐξέκοψε. Nub. 24. Sed correctio ejus parum est probabilis, ὡς ἡδέως τοὺς γομφίους ἄν σου λίθῳ | 'κκόπτοιμ' ἄν.

κόπτοιμ' ἂν] Praestat fortasse κόψαιμ' ἂν, ut mox ἐμβάλοιμι et ἐκτέμοιμι. Solet enim in imprecationibus adhiberi aoristus. Qu. θραύσαιμ' ἄν. Cf. Fr. 488.

574. Παν. praef. A. Πλαθ. V. ἐγὼ δέ γ' A.R.S.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἐγὼ δ' C.D.E.M.Ω. Elb. ἐγὼ δ' ἂν Elmsl. n. ms. Dind. ex conj. Lenting. ἐγὼ δέ γ' ἐς . . . σ' ἂν Enger. ad Lys. 760. Versum ejicit Mein. Vera est vulgata. Repetenda est particula ἂν ex alterius cauponae sermone, ut in v. prox. Cf. Eq. 1057. Pl. 1090-1. ἐγὼ δέ γ' . . . ἐγὼ δέ γ' . . . Lys. 115. ἐς C.E. Br. Dind. Th. &c. εἰς A.D. Ald. Bergk. ὡς (ni fallor) S.

575. Πλαθ. praef. A. ἐγὼ δέ γε τὸν Hamaker. Mein. τὸν λάρυγγ' (φάρυγ' V.) ἂν libri et omnes edd. Sed reponendum proculdubio τὸν λάρυγγά γ'. Subaudiri potest ἂν, contra plane postulatur γε. Cf. e. g. 567. et ad v. 574. Eq. 1057. Nisi praestat scribi ἐγὼ δὲ τὸν (τὴν) φάρυγά γ' ἂν . . . ἐκτέμοιμι] ἐκτέμνοιμι malit Mein. propter κόπτοιμι 573.

576. τοὺς κόλικας A.D.M.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.X. Thom. Mag. p. 570. vulg. τὰς κόλικας (ni fallor) W.Y. κόλικας (sine art.) Ω. τοὺς χόλικας Schweigh. ad Athen. vol. 7. p. 540. τὰς χόλικας Schaefer. ad Greg. C. p. 550. Dind. recc. Ad utramque scripturam spectat scholiastae interpretatio, ἢ ἄρτους ἢ ἔντερα. Sed placenta fuit κόλλιξ, non κόλιξ, producta media in casibus obliquis, κόλλῑκος, &c. (Cf. ad Ach. 872.) Feminino genere τὰς χόλικας dixisse scriptores veteres ac probos testatur Phrynichus Bekkeri p. 72, 5. χόλικες: οἱ πολλοὶ ἀρρενικῶς, οἱ δ' ἀρχαῖοι θηλυκῶς. et idem Appar. p. 469. Cf. Moerin. p. 404, qui veteribus Atticis χολάδας, mediis τὰς χόλικας, vulgaribus Graecis τοὺς χόλικας tribuit. Cf. Pac. 717. ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα. Inter χολάδας et χόλικας distinguit Ammonius.

577. Πλαθ. praef. Bergk.

578. ἐκποινιεῖται Bodl. 1. Cant. 1 pr. Eadem scriptura in scholiis memoratur. ἐκπηνιεῖται agnoscunt Hesych. Suid. Eust. p. 1328, 48.

579. εἰ φιλῶ μὴ ξανθίαν A.

580. Lenting. conj: οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν . . . παῦε παῦε . . . τοῦ λόγου. Male: cf. Pl. 1080. τοῦ λόγου] τούτους τοὺς λόγους V. Quod ferri potest, si semel scribatur παῦε. Sed cf. Pl. 1080.

581. οὐκ ἂν] οὐκ αὖ (!) Fritzch. ad Th. 196. Ἡρακλῆς ἄν] Ἡρακλῆς αὖ Hirschig. Elmsl. n. ms. Mein. Dind. Jam enim Herculem fuisse eum.

ὦ Ξανθίδιον. ΞΑ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
ΔΙ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἴ με τύπτοις γ', οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ', ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην—κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
ΞΑ. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ ἀντ.
τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ

Temere. Nunquam, opinor, ponitur αὖ solum per se pro πάλιν *rursus, iterum.* Bergkius conj: οὐκ . . . Ἡρακλῆς. ΔΙ. ἆ, μηδαμῶς.

582. ὦ Ξανθίδιον] Ξανθίδιον (ῑ) aut ὦ Ξάνθιον conj. Mein. (qui, "Nisi egregie fallor, Ξανθίδιον secunda brevi dici non potuit. Posset sane, si a Ξάνθος esset, at a Ξανθίας descendit Ξανθίδιον secunda longa, ut οἰκίδιον ab οἰκία, οὐσίδιον ab οὐσία, &c.") Confer χοιρίον, χοιρίδιον. Profecto saepe invectum ὦ ante vocativos ab librariis, ut infra 1273. Th. 4. In hoc autem loco additum videatur idem ab aliquo grammatico, quem offenderet producta antepenultima in Ξανθίδιον. Sed nil mutandum. Formatum est diminutivum Ξανθίδιον, non ab appellativo Ξανθίας, sed ab nomine primitivo ξανθός. Sic παππίδιον (ῐ, Eq. 1215) a πάππος, non a παππίας; μαμμίδιον a μάμμη, non a μαμμία; τὸ τοξικὸν (Lys. 462) abs τόξον, non abs τοξότης; κομψευριπικῶς (pro κομψευριπιδικῶς) a κομψὸς et Εὔριπος, non ab Εὐριπίδης. Scilicet ab adjectivo ξανθὸς deducuntur et Ξανθίας et Ξανθίδιον, ut abs substantivo πάππος παππίας (Pac. 127) et παππίδιον (Eq. 1215. Vesp. 653). Alioqui, si formatum esset Ξανθίδιον directe a Ξανθίας, longa foret antepenultima, ut in Βοιωτίδιον a Βοιώτιος (Ach. 872). Contractum enim foret ex Ξανθι-ίδιον.
Ἀλκμήνης libri et vulg. Dind. Ἁλκμήνης Herwerden. Mein. Recte, opinor. Cf. ad 531.

584. θυμοῖ D.R.V.Φ. Cant. 1. 2. &c. Valck. Br. θυμεῖ A.C.E. Ald. θυμῇ F.M. Elb. Bodl. 1.

585. κἂν εἴ με τύπτοις A.R.S.Δ corr. Borg. Ald. Dind. κἂν εἴ με τύπτεις E.M.Z. (aut -οις) X. κἂν εἴμι τύπτεις D. κἂν εἴ με τύπτῃς T.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Bodl. 1. Suid. in οἶδ' οἶδα. κἂν εἴ γε τύπτοις V. κἂν εἴ γε τύπτοις μ' C. Br. κἂν εἴ γε τύπτεις μ' W. Elb. Cant. 2. κἂν εἴ γε τύπτῃς μ' Ω. κἂν εἰ τύπτεις μ' Y. Reponendum, ni fallor, κἂν εἴ με τύπτοις γ'. Cf. Lys. 572. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς . . . ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα. et comm. Vel κοὐδ' εἴ με τύπτοις. οὐκ ἂν ἄν γ' εἴποιμ' ἔτι V.

586. ποτ' vulg. Malim τάδ'. Cf. 600. Nisi potius τάδε pro χρόνου, quod glossema fuerit, reponendum. Cf. Pac. 1084. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ. Ubi non additur χρόνου. Postulari hic videtur pronomen.

589. δέχομαι τὸν ὄρνιν Lenting, coll. Pl. 63. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω. ΚΑ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. Sine causa.

590. ἥνπερ M.R. &c. vulg. ἣν A.V.Φ.

εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν * *
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
κἀκβαλεῖς τι μαλθακὸν,
αὖθις αἵρεσθαί σ' ἀνάγκη
'σται πάλιν τὰ στρώματα.

591. ἔσχες M. Virgulam, vulgo post ἐξ ἀρχῆς positam, post εἶχες recte ponunt Th. Fr. Ko. Nullam distinctionem facit Mein. Vulgatam tuentur Dind. Bo. Bergk. Vide comm. πάλιν] πάλιν αὖ S.Δ.

592. ἀνανεάζειν A.R.S.T.V.Θ.Φ pr. m. X. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Borg. Mut. 1. ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ M.W.Y.Z.Φ sec. m. Ω. Ald. Br. Bo. ἀνανεάζειν αὖ σεαυτὸν conj. Dobr. ἀνανεάζειν αὖ τὸ λῆμα Seidler. ἀνανεάζειν πρὸς τὸ γαῦρον Fr. ἀνανεάζειν πρὸς τὸ σοβαρὸν Mein. (ex schol. R.) "Nimirum glossator ad ἀνανεάζειν adscripserat σεαυτὸν, ratus verbum hoc activa potestate dictum esse; cetera autem πρὸς τὸ σοβαρὸν, ut passim factum est, e contextu poetae in scholion detrusa sunt." (Mein.) ἀνανεάζειν * * Dind. Ko. Bergk. Vulgata lectio Dindorfio nata videtur e v. 536. Schol. R: σεαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρόν. Eadem glossa in Bodl. 1. Cant. 1. Harl. Pro neutro verbo ἀνανεάζειν habet Fritzchius. Νεάζειν certe neutrum est Aesch. Ag. 764. Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. Menand. Fr. Inc. 190. Anth. P. XI. 256. Ita etiam ἀκμάζειν.

593. τὸ δεινὸν M.R.V.W.Y.Z.Φ. &c. vulg. εἰς τὸ δεινὸν A. Fortasse τι δεινόν. Sed cf. 64. τὸ σαφές.

594. ὥσπερ εἰκ. A. εἰκάζει F. εἰ δὲ D.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. ἢν δὲ A.Φ. καὶ add. X. ἁλώσει R.W.Δ corr. Θ.X. Cant. 1. 2. Harl. 3 corr. Ald. ἁλώσῃ M.S.T.V.Y.Z.Δ. Mut. 1. Bodl. 1. Elb. ἀλῷς Φ. ἀλῶς A. Urb. Harl. 1. (supr. ει) 3. ἀλωσσῃ (i. e. ἀλῶς et ἁλώσῃ) Ω. Qu. ἢν δὲ παραληρῶν ἀλῷς τι | κἀνδιδούς (vel κἀνδιδῷς) τι μαλθακόν. Cf. Pl. 488. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν. Eur. Hel. 509. ἢν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακόν.

595. καὶ βαλεῖς T.Y.Z. et gl. Cant. 1. Dind. καὶ βάλεις D. (aut καὶ βαλεῖς) Bodl. 1. καὶ βάλῃις R. καὶ βάλῃς Cant. 1. 2. Ald. Br. καὶ βάλῃς A.M.W. Φ.X.Ω. Med. 4. καί τι βάλῃς S. καὶ βάλλῃς Δ.Θ. Mut. 1. κἀκβάλῃις V. κἀκβαλεῖς Herm. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Lud. Dind. in Thes. Gr. V. 553. Recte proculdubio. Vide comm.

596. σ'] 'σθ' Y. σε πάλιν (om. ἀνάγκη 'στὶν) A. ἀνάγκη τις C.E.M.W.Y.Ω. Cant. 2. Ald. Br. Both. Thiersch. ἀνάγκη tantum D.R.S.T. Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. ἀνάγκη 'στι V. Bekk. om. A. ἀνάγκη 'στὶν Bentl. Dind. Fr. ἀνάγκη 'σται Dawes. p. 237. Ko. Mein. Dind. ἀνάγκη "σται Bergk. Correctio minime dubia. ἔσται in ἔστι corruptum etiam Pl. 531. Eccl. 689. In Aeschyli Eum. 217. ὅρκου 'στὶ μείζων reposuit Porsonus pro ὅρκος τις μείζων. In Amipsia Athenaei p. 270 F. σοὔστιν idem pro σοί τις. τὰ om. S.V. σκεύη pro στρώματα S.

ΞΑ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
ΑΙ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον. ΔΙ. ἥκει τῳ κακόν.
ΞΑ. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν, μαχεῖ;
ὁ Διτύλας χὼ Σκεβλύας χὼ Παρδόκας

597. ὦ ᾿νδρες A. ἄνδρες D.
598. ἄρτι συννοούμενος ταῦθ' Φ. et v. l. in Bodl. 1.
599. ὅτι] Qu. ὅδε ob sequens ὅτι. Cf. ad 600. τι om. Φ.
600. ταῦτ' vulg. Dind. &c. τοῦτ' R. Ko. Cf. omnino 586.
603. καὶ (ante βλεπ.) om. A.
604. δεῖν θ' D. ψόφον M.R.V.Φ. vulg. ψόφου A. Mut. 1.
605. συνδεῖτε A. ξυνδεῖ Elb.
606. ἀνύετον] Fort. ἀνύσαντες. Vel ἀνύσατον. Cf. Vesp. 1168. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος. Av. 242. ἀνύσατε πετόμενα &c. Eq. 1107. ἀνύσατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'. Vix enim ἀνύτετον reponendum crediderim. Cf. ad Pl. 413. 607. τῶ A. κακόν τῷ Bodl. 1.
607. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙ. εἶεν καὶ μάχει; vulg. Bo. Fr. Bergk. Ko. Mein. et (μαχεῖ) Th. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν μάχει; Elmsl. ad Eur. Med. 1120. et (μαχεῖ) Dind. Ita quidem excidisse putanda erit particula οὐ, deinde metri ruentis sustinendi causa interpolatum καί. "Nec senarius talis [qualem finxit Elmsleius] probari potest, ut docui ad v. 488; neque καὶ expungi, quo nihil est aptius." FRITZCH. Mihi quidem vera scriptura videtur haec esse, ἐς κόρακας. οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἶεν, καὶ μαχεῖ; Particulam οὐ transposuisse videtur grammaticus aliquis, qui parum intelligeret structuram οὐ μὴ προσιτον; Locutio autem solennis est ἐς κόρακας. Quanquam etiam οὐκ ἐς κόρακας; legitur Pl. 394. Nub. 871. Possis etiam non male, οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; ἦ καὶ μάχει;
μάχει A.R.T.V.Φ.X.Ω. vulg. Fr. Ko. Mein. μάχῃ M.W.Y.Z. Elb. μαχεῖ Th. Dind. Cf. Eq. 416. μαχεῖ (μάχει libri) σὺ κυνοκεφάλλῳ; Vesp. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ (μάχει aliquot libri) νῷν δῆτα; Lys. 910. σὺ δ' οὐ κατακλίνει (-κλινεῖ plur.). Av. 759. αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει. Eur. Iph. A. 1244. καὶ μαχεῖ (ita Elmsl. μάχει aut μάχῃ vulg.) πολλοῖσιν εἷς; Soph. Oed. C. 837. πόλει μαχεῖ (μάχῃ libri) τἄρ', εἴ τι πημανεῖς (πημαίνεις libri) ἐμέ.
608-9. in marginem rejecit Mein. "Aeacus cum duobus satellitibus in

χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
ΔΙ. εἶτ᾽ οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΑΙ. μάλλ᾽ ὑπερφυᾶ.
ΔΙ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΞΑ. καὶ μὴν νὴ Δία,
εἰ πώποτ᾽ ἦλθον δεῦρ᾽, ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ ᾽κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἤν ποτέ μ᾽ ἕλῃς ἀδικοῦντ᾽, ἀπόκτεινόν μ᾽ ἄγων.

scenam proruperat, eosque Xanthiam Dionysi habitu indutum vincire jusserat. En subito tres prodeunt! Quae quidem res tanto difficiliorem explicationem habet, cum priores illi et ipsi in scena praesentes adsint. Non dubitavi tollere hos versus ex alia fabulae recensione servatos. Sublatis illis versibus ipse vides quam recte omnia procedant. Aliam viam ingressus est Hamaker."

608. Διτύλας A.M.V.Φ. &c. vulg. διτύχας R. δ᾽ ἰτύλας (sic) Mut. 1. Cant. 1. 2. Junt. χ᾽ ὦ bis A. χῶ Cant. 1. 2. Σκεβλύας R.T.V.W.Z. Cant. 1. 2. Elb. Borg. Ald. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. Σκεβλίας A.M.S.Y.Φ. Br. Th. Fort. Σκελλίας, quod nomen barbarum legitur Av. 126. et Plut. V. Anton. 66. Vel Σκυλλίας, quod nomen proprium memoratur Herod. VIII. 8. et in Tab. XLVII. Rose. Μιλύας servi nomen est Dem. p. 846. Μαδύης (Μαδύας) et Πρωτοθύης Scytharum reges commemorantur Herod. I. 103. Παρδόκας] σπαρδόκας unus V. Et quidem recte, ni fallor; nisi potius reponendum est Σπαρδάκας. Confer Thuc. II. 101. Σεύθου τοῦ Σπαρδάκου (sic plures libri et Goeller. Bekker. σπαρδόκου alii, σπαραδόκου vulg.). Idem, ut videtur, nomen est Latinum *Spartacus*. Cum Παρδόκας nomen regis Thracum Μηδόκης comparat Bergk. Comm. p. 312. Μήδοκος nomen regis Odrysarum est Xen. An. VII. 2. 33. Ἀμάδοκος Thracis nomen ap. Dem. p. 623. Similis formae nomen est Πιττάλακος (δημόσιος δοῦλος τῆς πόλεως, ergo Scytha, opinor) ap. Aeschin. Or. 1.

609. δευρὶ A.M.V.Φ. vulg. δεῦρο R. Fr. Ko.

610. ΑΙ. in V.

611. πρὸς τἀλλότρια A.V. &c. vulg. πρός τ᾽ ἀλλότρια R. Both. Thiersch. τ᾽ ἀλλότρια (om. πρὸς) Med. 4. πρός γ᾽ ἀλλότρια Reisig. ad Oed. C. p. 308. προσέτ᾽ ἀλλότρια Fritzch. (coll. 490. Ach. 946. Av. 855. Idem tamen fatetur τἀλλότρια defendi Equitum versu 391.) ΞΑ. vulg. Dind. ΔΙ. V. ΑΙ. Dobr. Fr. Bergk. Ko. Mein. μάλ᾽ A.R.S.T.V.W.Y.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. Cant. 1. 2. Med. 4. schol. Ald. Br. μάλλ᾽ Δ.Ω. μὴ ἀλλ᾽ M. Th. Weis. μἀλλ᾽ Bentl. (ex schol.) Dobr. Dind. recc. μάλα γ᾽, non obstantibus veteribus magistris, scripserit Lenting. et hic et 103. 745. 751. Cf. Schol: συναλοιφῆς οὔσης ἐκ τῆς μὴ καὶ ἀλλά.

612. ΔΙ. praef. C.E. Elb. Dobr. Fr. Bergk. Ko. ΑΙ. A.D.R.V. &c. vulg. Dind. ΞΑ. Mein. (Xanthiae continuans verba καὶ μὴν &c.)

613. εἴ πω πότ᾽ A.

614. ἢ ῞κλεψα (sic) A. 615. ποήσω A.

617. κἄν vulg. Dedi κἤν. ποτ᾽ ἔμ᾽ M.

ΑΙ. *καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι*
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.
ΑΙ. *δίκαιος ὁ λόγος· κἤν τι πηρώσω γέ σοι*
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.
ΞΑ. *μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.*
ΑΙ. *αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.*
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
ΔΙ. *ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διὸς,*
τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑ. φήμ' ἐγώ.
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
ΔΙ. *τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεὸς,*
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

618. *βασανίσω* D.V. Cant. 1. 2. Dind. Fr. Mein. prob. Porson. ad Phoen. 740. Cobet. V. L. p. 178. *βασανίζω* A.C.E.M.R.Φ. Mut. 1. Suid. in *βασανίζειν*. vulg. Th. Fr. Ko. Bergk.

619. *μαστίγων* Mut. 1.

620. *ἔτι δ' ἐς τὰς* R.V. et Suid. in *βασανίζειν* et *κλιμακίζειν*. Dawes. p. 438. Bekk. Dind. recc. *ἐπὶ τ' ἐς τὰς* Borg. *ἐπί τε τὰς* A.M.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Cant. 1. 2. *ἐς* R.V. Borg. Suid. in *κλιμ.* Dind. Bergk. Mein. *εἰς* Suid. in *βασ.* et *κλιμ.* Dawes. Fr. Ko.

623. *κἤν* V. *κἄν* reliqui et vulg.

625. *δι.* praef. A. Urb. *ἔμοιγ'· οὕτω* M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ marg. *ἐμέ γε· τοῦτον* A.E.Φ. Urb. v. l. in schol. *ἔμοιγε· τοῦτον* Δ.Θ.X. Mut. 1. *ἔμοιγ'· οὗτος* male Tyrwhitt. Pors.

626. ΑΙ. om. A. *αὐτοῦ* M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ corr. sec. m. X.Ω. *αὐτὸν* A.Θ.Φ. Mut. 1. Urb.(?) et v. l. ap. schol. *σοι* A.M.R.Φ. &c. vulg. *σου* V. *μοι* D. *ὀφθαλμῶν* Mut. 1.

627. *ταχέως τὰ σκεύη* A.M. *χ' ὅπως* A.

629. *ἀθάνατόν γ' ὄντ'* Cant. 1. *ὄντα* A.

630. *αὐτὸς σεαυτὸν* A.R.S.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Med. 4. Dind. Bekk. recc. *αὐτὸς ἑαυτὸν* V. Borg. *αὐτὸς σὺ σαυτὸν* M.Θ corr. sec. m. Ω. vulg. *αὐτὸς σαυτὸν* T.Y.X. Bodl. 1.

631. *εἶναι φημὶ* A.

632. *τὸν δὲ δοῦλον* M. Elb. *φῆμ'* A.

634. Qu. *θεὸς γὰρ εἴπερ ἐστίν.*

636. *τύπτει* A.M.S.Φ. *τύπτῃ* Y.Z.X.Ω. Qu. *τί ψει.*

ΞΑ. δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερόν γ᾽ ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
ΑΙ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
ΞΑ. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως; ΑΙ. ῥᾳδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. ΞΑ. καλῶς λέγεις.
ΑΙ. ἰδού. ΞΑ. σκόπει νυν ἤν μ᾽ ὑποκινήσαντ᾽ ἴδῃς.
ΑΙ. ἤδη ᾽πάταξά σ᾽. ΞΑ. οὐ μὰ Δί᾽. ΑΙ. οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα;

637. χ᾽ ὠπότερον A. γ᾽ add. D.R.T.V.Y. Borg. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bekk. Bo. Th. Fr. Ko. Mein. om A.M.S.W.Z.Φ.Ω. Ald. Br. Dind. Bergk. γε Mut. 1. Recte additur particula. Cf. 623. δίκαιος ὁ λόγος· κἤν τι πηρώσω γέ σοι &c. ἴδῃς A.D.R.S.T.V.Φ.X. Cant. 1. 2. Bodl. 1. ἴδοις M.Ω. Harl. 1. Ald.

639. εἶναι . . . ἡγοῦ] Melior collocatio, opinor, foret ἡγοῦ . . . εἶναι.

640. σὺ om. Bodl. 1.

641. χωρεῖς] Qu. ὁρᾷς vel βλέπεις. ἐς Φ.(?) Bodl. 1. Dind. εἰς A.R.V. vulg.

642. et Dionyso et Xanthiae tribuit R. (διο, ξθ,). καὶ πῶς οὖν Cant. 1. Fort. καὶ πῶς (om. οὖν) . . . νῷ A.

643. Fort. πληγῇ παρὰ πληγήν.

644. ἰδοὺ, σκόπει νῦν ἤν μ᾽ ὑποκινήσαντ᾽ ἴδῃς (Xanthiae continuatum) A.R.Φ. Cant. 1. Urb. Suid. in ὑποκινήσαντα. et (νυν) Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἰδοὺ, σκόπει νῦν ἤν μ᾽ ἀποκινήσαντ᾽ ἴδῃς F.V. Bodl. 1. ἰδοὺ, σκόπει νῦν ἤν με παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς M. Mut. 1. Borg. et (aliter distrib. pers.) D. ἰδοὺ σκόπει γ᾽ ἤν με παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς C. Cant. 2. Harl. 3. Ald. et (om. γ᾽) C.E. ἰδοὺ, σκόπει νῦν μ᾽ ἢν παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς Dobr. ΑΙ. ἰδού. ΞΑ. σκόπει νῦν (νυν Dind.) ἤν μ᾽ ὑποκινήσαντ᾽ ἴδῃς Br. Dind. Recte. "In D. Aeaco tributum ἰδού, Xanthiae σκόπει νῦν ἤν με παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς. Eadem distinctio fuisse videtur in codice, e quo descriptus fuit A. Nam in eo post ἰδοὺ vacuum relictum spatium, quantum satis est personæ nomini, et ante ἰδοὺ est ξ, initium nominis Ξανθίας, quod non absolvit librarius, postquam scripta jam prima litera errorem suum deprehendit: Αἰακὸς scribere debuit. Profecto unice vera est illa distinctio, quam juvat actio scenæ, multo sic lepidior. Ἰδοὺ dicit Aeacus, elato brachio et in plagam inflicturi statu." BR. Scribendum forsan ΑΙ. ἰδού. ΞΑ. σκόπει νυν᾽ ἤν μ᾽ ὑποκινήσαντ᾽ ἴδῃς . . .

645. ΞΑ. ἤδη ᾽πάταξας; ΑΙ. οὐ μὰ Δί᾽. ΞΑ. οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς Fr. (Qui inverso ordine exhibet vv. 645-6.) ΑΙ. ἤδη ᾽πάταξά σ᾽. ΞΑ. οὐ μὰ Δί᾽, οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς Bo. Ko. Dind. ΑΙ. ἤδη ᾽πάταξά σ᾽; ΞΑ. οὐ μὰ Δί᾽ οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς Mein. σε pro σ᾽ M. οὐγ᾽ D. δοκεῖς libri et vulg. δοκεῖ vel δοκῶ Bentl. δοκῶ vel δοκεῖν Reisk. Cf. 918. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα, | σάφ᾽ ἴσθι. ΔΙ. κἀμαυτῷ δοκῶ. 1220. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ (δοκεῖς libri). Eq. 1311. καθῆσθαί μοι δοκεῖ (δοκῶ libri et Suid.). Av. 1578. ἄγχειν μοι δοκεῖ (δοκῶ, supr. εῖ, Voss.). Verum videtur δοκεῖ. Cf. Pl. 409. ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν . . . Οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ.

646. ΑΙ. ἀλλ᾽ εἶμ᾽ . . . Bo. Ko. Mein.

ΑΙ. καὶ δὴ 'πάταξα. ΔΙ. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
ΑΙ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
ΞΑ. οὔκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ. ΑΙ. τί τἀτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.
ΑΙ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. ἰοὺ ἰού. ΑΙ. τί ἔστιν; ΔΙ. ἱππέας ὁρῶ.
ΑΙ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
ΑΙ. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει.
ΑΙ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τουδὶ πάλιν.

647. Fort. ἤδη 'πάταξα, ut supra. 648. τουδί] τουτὶ Bodl. 1.

649. ἀνύσεις vulg. Dind. Fr. Bergk. Mein. ἀνύσεις τι Thiersch. Meier. Kock. ἰατταταί. Αἰ. τί δὴ ταταί; W. Mut. 1. Ald. ἰατταταί. Αἰ. τί ταταί; T.Y. Bodl. 1. ἰατταταί (ἰαταττταί Ω.). Αἰ. τί δ' ἰατταταί; E.M.Ω. Br. Bo. ἰατταταί. Αἰ. τί ἰατταταί; S.Δ.Φ corr. ἰαταταί. τί ἰαταταί; (Αἰ. τί ἀτταταί in marg.) A. et (add. Αἰ.) D. ἀτταταί. Αἰ. τί γ' ἀτταταί (corr. τί ἰαττ.); X. ἰαταταὶ ἰαταταί. τί ἀτταταί Borg. τί ταττταταῖ. Αἰ. τί ταττταταῖ V. ἰατταττατταττατταί (nihil aliud) R. ἰατταταὶ ἰατταταί (sic) Z. (ΑΙ. om. A. Mut. 1. alii.) ἰατταταῖ. ΑΙ. τί τἀτταταῖ; Dind. Bergk. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταὶ, ἰατταταί. ΑΙ. μῶν . . . Dobraeus et (ἰατταταῖ ἰατταταῖ) Mein. οὔκουν ἀνύσεις; ἰαττατατταταττταταῖ Fr. οὔκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ. Αἰ. τί τἀτταταῖ; Th. Meier. Kock. Idem ipse conjeceram. Possis etiam . . . τί ἀτταταῖ; Cf. ad 1296. Vel οὔκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ ἰατταταῖ. | ΑΙ. μῶν . . .; Sic ἰαιβοῖ αἰβοῖ Vesp. 1337. Hoc saltem constat, Xanthiae exclamationem nulla litera mutata iterare oportere Aeacum, ut monuerunt Br. Th.

650. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα | ὁπόθ' . . . γίγνεται] Scribendum suspicor οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα. | πόθ' (vel πότε δ') Ἡράκλεια . . . γίγνεται; Cf. 493. σὺ δ' οὐκ ἔδεισας . . .; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα. Pl. 704. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν. Alioqui imperfectum ἐφρόντιζον potius quam aoristus ponendum fuisset. Cf. tamen Nub. 724. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

651. γίγνεται A.R.V.Φ. Bodl. 1. γίνεται M.

652. ἄνθρωπος libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. ἅνθρωπος Dind. Mein. Recte, opinor. Similiter Av. 1009. ἅνθρωπος (ἄν.?) Θαλῆς.

653. τί ἐστιν A. ἱππέας A.R.V.Φ. Cant. 1. Bodl. 1. schol. Br. ἱππέας γ' M. Cant. 2. Mut. 1. Ald. Moeris p. 204. ἱππέας, μακρῶς 'Αττικῶς· βραχέως Ἑλληνικῶς. Sic ultima producitur in ἱερέας Anaxandr. ap. Athen. 300 A. τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν . . . ΑΙ.] ΞΑ. Fr.

654. κλάεις A.R.V.Φ. Cant. 1. &c. κλαίεις M. &c.

655. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' R.S.T.V.Y.X. Borg. Cant. 1. Harl. 1. 3. Dind. Th. Ko. Mein. Elmsl. ad Ach. 178. ἐπεὶ προτιμᾷς M.W.Ω. Cant. 2. Bodl. 1. Fr. ἐπεὶ προστιμᾷς τ' A. (-ᾶs) D. ἔπειτα προτιμᾷς γ' Y.Φ. Ald. ἔπειτα προτιμᾷς C.E. Mut. 1. Br. εἴπ' εἰ προτιμᾷς Bergk. Ita Fritzchius: ἐπεὶ προτιμᾷς οὐδὲν, οὐδ' ἐμοὶ μέλει, Baccho his continuatis.

656. τἄρ' Z.Φ. Elmsl. ad Ach. 323. Dind. Ko. Bergk. Mein. τ' ἄρ' V. Br. Th. γ' ἄρ' M.Δ. (γ' in ras.) Θ corr. γάρ C.E.W.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3.

ΞΑ. οἴμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
ΑΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
ΔΙ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.
ΞΑ. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
ΞΑ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
ΑΙ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
ΔΙ. Πόσειδον— ΞΑ. ἤλγησέν τις.
ΔΙ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
ΑΙ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτίχ' ὑμᾶς γνώσεται
χἠ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

Mut. 1. ἄρ' D.F.R.S.T.Y.Θ.X. Bodl. 1. ἆρ' A. τἆρ' Fr. Cf. ad Eccl. 711. τουδὶ A.M.R.T.V.Φ. &c. τουτονὶ S. Quod locum haberet, si legeretur . . . ἔστ' (vel ἦν) ἐπὶ τουτονὶ πάλιν. Qu. ἐπὶ τόνδ' αὖ πάλιν.

657. τί ἐστι A.

659. Πυθῶν' vulg. Ko. Bergk. Mein. πυθῶ γ' M. Πύθων' Dind. Th. Fr. Πύθων' ἔχεις] Fort. Πυθῶ νέμεις. "Haec sic videntur legenda: Ἄπολλον· . . . ὅς που &c. ut Bacchus, dolore victus cum exclamasset Ἄπολλον, continuo, quo id Aeacum celaret, sese reprehendens illa addiderit, ὅς που . . . ἔχεις, ut nil nisi senarium videretur recitasse. Hoc ni ponas, qui tandem Xanthias, quem Bacchus non latuit dolens, dicere potuit, ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας;?" LENTING.

662. ποεῖς A. τοὺς λαγόνας Mut. 1. τὰς λαγόνας A.M.R.T.V.Y.Z.Φ. et, opinor, reliqui.

663. Dionysi potius quam Aeaci esse suspicatur Bergkius, ut παρέχω sit scribendum pro πάρεχε. Post hunc versum lacunam notat Kock.

664. ὦ πόσειδον V. ἤλγησέν τις A.R.Φ. Mut. 1. Dind. Mein. ἤλγησε M.V. vulg. Th.

665. πρῶνας libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. Mein. πρωνὸς Scal. Kust. Dind. "Accusativum πρῶνας Berglerus explicat repetendo ἔχεις ex versu Hipponactis 659. constructione incredibili. Scribendum πρωνὸς cum Kustero." (Dind.) ὃς Αἰγαίους ἔχεις πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μεδέεις . . . conj. Bergk. Recte, opinor: cf. Soph. Ant. l. l. μέδεις] μεδέεις V. in textu et in schol. Cf. Eq. 585. μεδέουσα χώρας. Pind. Fr. 63. ὦ Πὰν, 'Αρκαδίας μεδέων.

667. ἁλός γ' Cant. 1. Harl. 1. 3.

668. δήμητραν A. Mut. 1. 669. εἴσιτον] εἴσιτε V.

670. αὐτὸς ὑμᾶς A.V. vulg. ὑμᾶς αὐτὸς R.Φ. αὐτὸς ὑμῶν X. Correxerim αὐτίχ' (vel εὐθὺς) ὑμᾶς.

671. χ' ἡ A. φερσέφαττ' X. Ald. φερσέφατ' R. φερσέφασσ' W. Cant. 2. Elb. Med. 4. φερρέθατ' V. περσέφαττ' A.S.Δ. περσέφασσ' Φ.Ω. Elb. Cant. 1. περσέφασ' D.M.T.Y. Bodl. 1. περσέφασα Z. Borg. Περσέφατθ' Br. tacite. Φερσέφατθ' Dind. Bekk. Bo. Fr. Ko. Bergk. Mein. Φερρέφατθ'

ΔΙ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
ΧΟ. Μοῦσα, χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς
ἐμᾶς, στρ.
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρῃκία χελιδὼν
ὑποβάρβαρον ἑζομένη κέλαδον·

Th. Φερσέφαττα legitur Thesm. 287. Soph. Ant. 894. Περσέφασσ' (sic vulg. Φερσέφασσ' L. Φερσέφασ' alius). Dem. p. 1259. ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ Φερρεφαττίου (al. Φερεφ.). Hesychius, Φερσεφάττιον: τόπος ἐν ἀγορᾷ. Epicrates com. III. 369. ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν, | τὰν Φερρέφατταν (al. Φαρέφατταν). Plato Crat. 404 C. Φερρέφαττα δὲ, πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φοβοῦνται τὸ ὄνομα . . . καὶ γὰρ μεταβάλλοντες σκοποῦνται τὴν Φερσεφόνην, καὶ δεινὸν αὐτοῖς φαίνεται. Sed Περσέφασσα est Aesch. Cho. 488. Eur. Orest. 914. Primarias formas fuisse Φερσέφασσα et Φερσεφόνη, postea καλλιφωνίας gratia scriptas Περσέφασσα et Περσεφόνη tradit Eust. p. 763, 61. Cf. Soph. El. 110. ὦ δῶμ' Ἀΐδου | καὶ Περσεφόνης. Eupolis II. 437. παρὰ Περσεφόνῃ. Apud Comicos saltem reponenda videtur forma vulgaris Φερρέφαττα. Antiquiores formae videntur Φερσέφασσα et Περσέφασσα. Sed nil certum statui videtur posse. ἄτ' A.

673. ποιῆσαι vulg. νοῆσαι V.(?) Mein. Kock. πρίν με A.M.S.T.W.Y.Z. Θ.Φ.Χ.Ω. Ald. Br. πρὶν ἐμὲ R.V. Borg. Inv. Bekk. Dind. recc. Cf. Av. 964. πρὶν ἐμὲ (πρίν με al.) τὴν πόλιν | τήνδ' οἰκίσαι.

674. Μοῦσα χορῶν . . . vulg. Scrib. Μοῦσα, χορῶν . . .

675. ἀοιδᾶς ἐμᾶς A.M.R.S.V.W.Y.X.Ω. ἐμᾶς ἀοιδᾶς T.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. Hic desinit W., reliquis abscissis.

680. ἐπιβρέμει Schol. ad 1532. περιβρέμεται Schol. ad 93.

681. Θρῃϊκία A. Borg. Ald. Θρῃκία Bentl. Br.

682. ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον vulg. ὑποβάρβαρον ἑζομένη κέλαδον conj. Mein. (Qui, "Nihil proficitur, inquit, Herwerdeni conjectura ἐπὶ βαρβάρου . . . πετάλου, siquidem aves non foliis arborum insident, sed ramis. Paulo melius esset ὑπὸ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον, *sub foliis latitans*. Sed subest haud dubie gravior corruptela. Ad veram loci scripturam ducit, opinor, optimorum librorum scriptura, qui pro ῥύζει, quae Dindorfii conjectura est, κελαρύζει habent, aliis libris κέλαδεῖ praebentibus. In κελαρύζει autem latere suspicor κέλαδον ῥύζει. Expungendum igitur videtur πέταλον ab interpolatrice manu ad ἑζομένη additum, postquam κέλαδον ῥύζει in κελαρύζει abierat.") ὀπὶ βάρβαρον ἡδομένη πίτυλον conj. Bergk. Qu. ὑπὸ βαρβάρῳ ἑζομένη πετάλῳ (sed quo sensu?). Verum videtur ἑζομένη, nisi praestat ἑζομένα Dorice, ut ἀοιδᾶς ἐμᾶς 675. Sed ὀψομένη legitur 676. ἐπίβηθι 674. Cf. Pac. 800. ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη (?) κελαδῇ. Eur. Phoen. 1514. τίς ἄρ' ὄρνις δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα &c. Ὑποβαρβαρίζειν legitur Plat. Lys. 223 A.

τρύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον· ὡς ἀπολεῖται,
κῆν ἴσαι γένωνται.
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν

683-4. κελαδεῖ . . . | νόμον . . . | κᾆν . . . γένωνται vulg. τρύζει (ῥύζει Mein.) . . . | κᾆν . . . γένωνται Fr. Ko. Mein. τρύζει . . . γένωνται (dact.-troch.) uno versu Dind. Male enim in duos versus vulgo dividi ex antistropha constare. Pariter in antistropha.

683. κελαδεῖ A.M.V.Φ. Mut. 1. Harl. 1. 3. Med. 4. vulg. Th. Bergk. κελαρύζει R. Borg. Bodl. 1. Harl. 3. γρ. et Suid. in ἐπίκλαυτον. τρύζει Fr. Ko. Dind. ("Cleophon, inquit, utpote Θρῃκία χελιδὼν, profecto hirundinis sonum imitari debet." FR.) ῥύζει Dind. olim. Mein. (ῥύζει ab librario, fortasse recordato versus Homerici, facile in κελαρύζει converti potuisse monet Dind. ed. 1830. Sed verbum ῥύζειν alienum ab hoc loco est, ni fallor.) κρίζει Seidler. et olim Dind. (Cf. Av. 1521. Hesych. h. v. Phot. p. 178, 22.) Fritzchio κελαρύζει conflatum videtur ex scripturis κελαδεῖ et τρύζει. Verum videtur aut κελαδεῖ aut τρύζει. Cf. Pac. 800. ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν | ἑζομένη κελαδῇ. Arrian. Anab. I. 25, 6. χελιδόνα δὲ περιπέτεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρύζουσαν μεγάλα . . . θορυβωδέστερον ἢ κατὰ τὸ εἰωθὸς ᾄδουσαν. Nonn. Dion. XII. 75. καὶ ἱστοπόνος Φιλομήλη | ἔσσεται αἰολόδειρος ὑποτρύζουσα χελιδών. Agathias Anthol. I. 56. 11. ἐπιδὲ χελιδών. Idem, ἀμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες. Philostr. Ep. 21. ὅτι τρύζει αὐτῆς τὸ ὑπόδημα. Lat. *trissare*. Sensui quidem et metro bene satisfaceret etiam θρηνεῖ (Av. 211. &c.). Qu. τρύζει τ'.

684. ὡς] ἕως Bergk. Colon seu majus punctum post νόμον (νόμον· ὡς ἀπολεῖται) ponit Kock. Vulgo virgula tantum ponitur. ἀπόλοιτο Suid. in ὡς ἀπόλοιτο.

685. κᾆν vulg. Imo κῆν. ἶσαι Y.X. 686. ἐπίρρημα adscriptum in R.

687. ξυμπαραινεῖν A.D.M.R.V.Φ. vulg.

689. κἄν τις Borg. ἥμαρτε] ἐξήμαρτεν R. Unde erit fortasse qui conjiciat, κεἴ τις ἐξήμαρτε Φρυνίχου σφαλεὶς παλαίσμασιν. τι om. Bodl. 1. Fort. Φρυνίχου 'ν παλαίσμασιν.

690. ἐγγενέσθαι A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. &c. vulg. ἐκγενέσθαι Z.Φ. Cf. Eq. 851. ἵνα . . . σοὶ τοῦτο μὴ 'γγένηται (al. ἐκγ.). et ad Eq. 786. Lys. 634. Pac. 346. Vesp. 1530. ὀλισθοῦσι A. Cf. ad Eq. 851.

691. τάς] τῆς olim Bergk., quod fere probat Mein. Male. λῦσαί τε A. χῦσαι Elb. Cf. ad Av. 210. προτέρας Bodl. 1.

692. Hunc v. delet Hamaker. ἄτιμον φημὶ A. Ald. Br. Th. Fr. Ko. ἄτιμόν φημι Dind. Bergk. Mein. μηδὲν Cant. 2. εἶν' ἐν M.R.S.V.Φ.X.Ω. εἶναι ἐν F.T.Y.Z. Bodl. 1. ἐν (om. εἶναι) A. εἶναι 'ν Br. Pors. conj. Mein. Praestat εἶν' ἐν. Eadem elisio est Av. 1340. Nub. 1357.

καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας·
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ, μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε·
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὦ σοφώτατοι φύσει,
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

694. *πλαταίεας* (supr. *εῖς*) Φ. *πλαταιᾶς* reliqui.

695. *ταῦτ'* A.V.Φ. Br. recc. *τοῦτ'* M.R. Borg. Ald. *τότ'* Mut. 1. Recte habet *ταῦτ'*, quum mox sequatur *μόνα γὰρ αὐτά.* *οὐ* om. M.

696. *μόνα*] *μάλα* aut *πάνυ* malit Mein. *αὐτά*] *ταῦτα* V. Quod ferendum, si legas *μόνα δὲ ταῦτα*, vel *μόνα δέ γ' αὐτά.*

697. *ὑμᾶς* A.M.R.V.Φ. vulg. *ἡμᾶς* Elb. Cant. 2. *ὑμῶν* A.M.R.Φ. Cant. 2. vulg. *ημῶν* V. Mut. 1. Cf. ad Ach. 556. *πρὸς δὲ, τούτοις* (sic) Berg. Tenendum est *πρὸς* hic valere *praeterea.*

698. *χοἰ* Φ. &c. *χ' οἱ* A. *καὶ* V. Mut. 1. *καὶ*] *χ' οἱ* A.* *προσήκουσιν*] *προσήκοσιν* R. *προσήκουσι* M. *προήκουσιν* conj. Mein.

699. *ξυμφορὰν* A.M. vulg. *συμφορὰν* R.(?)V.(?) Bodl. 1. Bekk. *αἰτουμένοις* A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. &c. *αἰτουμένοῦς* (sic) R. Mein. I. e. *rogatos,* ad *ὑμᾶς* referendum. Sed recte se habet vulgata.

700. *φύσει* A.M.R.Φ. vulg. *φύσιν* V. unus, ut vid.

701. *ἑκόντας* D. *ξυγγενεῖς* A.M.Φ. Ald. Br. Dind. Fr. Ko. *συγγενεῖς* R.V. Bodl. 1. Bekk. Th. Bergk. Mein.

702. *ξυνναυμαχεῖ* A.

703. *ταῦτ'* A.R.S.T.V.Y. Borg. Mut. 1. Med. 4. Ald. Th. Fr. Ko. *ταῦθ'* D. *τοῦτ'* E.M.Z.Φ. Br. Dind. Bergk. Mein. *τοῦθ'* C. Non temere sollicitanda optimorum librorum scriptura. Redde *in his rebus* vel *sic.* *ὀγκωσόμεσθα* M.R.S.T.V.Φ.X. &c. *ὀγκωσόμεθα* A. Elb. Cant. 1. 2. *κἀποσεμνυνούμεθα* A.M.R.T.V.Y.Z.Φ.Ω. *κἀπισεμν.* S. unus, ut vid. *'Αποσεμνυνεῖται* legitur infra 833. *ἀποσεμνύνων* Plat. Theaet. 168 D. In fine versus virgula recte distinguitur in A.S.T.Y.Z.X.Ω. Ald. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. Dobr. Lenting. Male post *τὴν πόλιν* in E. Br. Th. Constructio enim est *καὶ ταῦτα τὴν πόλιν ἔχοντες* . . . Alioqui postularetur *αὐτὴν* post *ἔχοντες.* Fallitur enim Brunckius, qui construit *κἀποσεμνυνούμεθα τὴν πόλιν*, et *ἔχοντες* neutraliter adhiberi censet. *῎Εχοντες* absolute dictum pro *ὄντες* perperam accipit etiam Elmsleius ad Bacch. 89. Defendi posse vulgatam ex Archilochi versu concedit etiam Dind. in Annot. Cf. 610-11.

704. *κἀποσεμνυνούμεθα | τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ'* . . . (sic) Br. Both. prob. Dobr. ad Pl. 546. Quod non probandum.

705. *ποτ'* M.R.V.Φ. Urb. Bodl. 1. Cant. 1. Elb. *τότ'* A. Ald.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
  οἰμώξεται, ἀντ.
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
    Κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
    ψευδολίτρου κονίας
    καὶ Κιμωλίας γῆς,
  χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικός ἐσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ-
    νευ ξύλου βαδίζων.
πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς

706. χο. praef. in A. (In eodem adscriptum ἀντῳδή.) ἡμίχ. praef. Elb. ὀρθὸς A.M.V.Y.Z.Φ. vulg. "ὀρθὸς R." BEKK. Aliud quid voluit, opinor. Reponendum forsan οἷος. Perquam certe insolens locutio est ὀρθὸς ἰδεῖν. ἀνδρὸς A. ἀνέρος βίον Φ. 707. ἢ τὸν τρόπον A.

708. πίθηκος οὗτος A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. πίθηκός γ' οὗτος Elb. Br. πίθηκος οὗτός γ' C.E.F.M.Ω. Cant. 2. Ald.

709. Κλεισθένης Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. 710. χ' ὡπόσοι A.

711. κρατοῦσι A.M.R.T.V.Δ.X. &c. κρατοῦσιν Φ.

712. ψευδολίτρου R.V. (ut vid.) Pollux 7, 39. Eust. p. 483, 8. Suid. in κυκησιτέφρου (ms. V.) Br. Bekk. Dind. Th. recc. ψευδονίτρου A.C.D.E.M.S.T.Y.Z. Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Suid. in Κλειγένης et κυκ. (vulg.) Ald. "Scribi debuit ψευδολίτρου. Sic enim olim fuisse in comici codicibus grammaticorum testimonio constat. Eustathius p. 483, 8. Ἀθηναῖοι γὰρ ἀντὶ τοῦ ν ἔστιν ὅτε λ τιθέασιν. ὁποῖον καὶ τὸ νίτρον, καὶ ὁ πνεύμων, ἃ ἐκεῖνοι λίτρον φασὶ καὶ πλεύμονα, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ ψευδολίτρου κονίας, καὶ ἐν τῷ πλευμόνων ἀνθάψεται. Pollux 7, 39. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν πλυντικῶν καὶ τὴν κονίαν καὶ τὴν Κιμωλίαν εἶναί φησιν ἐν Βατράχοις, εἰπὼν, ψευδολίτρου τε κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς. Moeris p. 246: λίτρον, Ἀττικῶς. νίτρον, Ἑλληνικῶς." BR. Phot. 227, 23. Λίτρον, οὐ νίτρον, Ἀττικοί. οὕτως Ἀριστ. Idem docent Greg. C. p. 63. (p. 148.) Phryn. p. 305. Eust. p. 1436, 61. Cf. ad Fr. 309. Herod. II. 86. ταριχεύουσι λίτρῳ (al. νίτρῳ) κρύψαντες. Similiter πνευμὼν et πλευμὼν (cf. ad 474). κονίας C.E.M.R.V.Φ. Cant. 2. Bentl. Dobr. Br. κονίας τε A. Mut. 1. Cant. 1. Harl. 1. Poll. Suid. utrobique. Ald. Cf. ad Ach. 18.

714. ἐκδιατρίψει Bodl. 1. διατρίψει Elb. εἰδὼς libri et vulg. ἰδὼν Bentl. Dind. ὁρῶν Seidler. Recte, opinor. Glossema videtur esse εἰδώς. Offendere non debet in hujusmodi metro hiatus in ἐνδιατρίψει· ἰδών.

715. ἔσθ' A. Ald. Br. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ἐσθ' R.V. (ut vid.) Bekk. Ko. ἐστὶν M. Praestat, opinor, praesens ἐσθ'. Gl. Br: οὐκ ἄοπλος διάγει.

716. ἄνευ A.R.S.T.V.Z.Φ.X. κἄνευ (aut κ' ἄνευ) C.E.M. Cant. 2.

718. ἀντεπίρρημα adscriptum in R. γ' add. A.M.Z.Φ. vulg. om. D.R.S.T.V.Y.X. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. δ' Fr. Fortasse recte. ἔς τε A.M.R.Φ. &c. εἴς τε Bodl. 1. ἐς (om. τε) V.

ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι·
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας

719. τοὺς καλούς τε vulg. τοὺς κακούς τε Cant. 1. Harl. Mein. in Vind. "Ita dicitur, inquit, quod dici debuit; malos cives novis, bonos antiquis nummis comparat."

720. ἔς τε A.C.E.M.R.V. &c. εἴς τε D. Bodl. 1. τὸ καινὸν χρυσίον] καλῶς κεκομμένον satis audacter Mein. κρατίστου κόμματος (i. e. καλῶς κεκομμένον) idem olim. Interpolata haec esse statuit Hamaker. "Haec neque per se constant, neque cum sequentibus conciliari possunt. Prorsus enim absurdum est cives καλοὺς κἀγαθοὺς comparari cum veteribus nummis et novis (h. e. cum bonis et malis). Cum sequentibus autem haec pessime coeunt ideo, quod statim pergit οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις, quae grammatica ratio ad τὸ καινὸν χρυσίον *adulterinos nummos* referri, sententia autem ad τἀρχαῖον νόμισμα trahi postulat." MEIN. Cf. ad 719. Qu. καὶ τὸ καθαρὸν χρυσίον.

721. τούτοισιν οὖσιν] Qu. τούτοισι τοῖσιν. Idem video suadere Meinekium. "Quibus jam ad amussim respondent in seqq. ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις." Ita etiam edit Kock.

722. δοκεῖν V.

723-4. Transponendos suspicatur Bergkius sic, ἔν τε . . . | καὶ μόνοις . . . Recte, opinor: cf. ad 724.

724. βαρβάροισι πανταχοῦ A.C.R.S.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. Dind. recc. βαρβάροις ἁπανταχοῦ E.M. Br. βαρβάροις πανταχοῦ D.T.V.Y. Bodl. 1. Πανταχοῦ apud nostrum saepius legitur, non item ἁπανταχοῦ. Ceterum post hunc versum spatium unius versus relictum est in A. Unde confirmatur Bergkii conjectura transponentis vv. 723-4. Meinekius hunc versum transponit post v. 726. ("ut sic procedat oratio, *veteribus nummis nusquam, novis autem ubique utimur*"). Eo quo vulgo legitur loco ab Aristophane non potuisse poni hunc versum ostendit Meinekius: aperte enim grammaticae legi repugnare eum, quae orationem ita formatam postulet, οὔτ' ἐν Ἕλλησιν οὔτ' ἐν βαρβάροις. Hermannus versum deleri jubet. Non legitur hic versus ap. Poll. IX. 90, ubi afferuntur vv. 721-6.

725. χαλκίοις] Diminutivum a χαλκοῦς? An legendum χαλκέοις (adj.)? Sed χαλκοῦν est supra 294. χαλκοῖς infra 730. χαλκοῦν (in anap.) Lys. 562. Vel τῷ (vel τοῖς) πονηρῷ χαλκίῳ, vel τοῦ (vel τοῖς) πονηροῦ χαλκίου, vel τοῖς πονηροῖς καὶ κακοῖς. Non magis enim χαλκία, quam χρυσία aut ἀργύρια, dici potest, opinor, hoc quidem sensu. Χαλκία *ahenea vasa* significat in Hermippi loco (Mein. II. 412).

727. θ' A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. vulg. δ' Z.Φ. Respondent haec versui 721. οὔτε γὰρ &c.

ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ Πυρρίαις
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα

728. Alterum *καὶ* om. M.

729. *παλαίστραις*] *παλαίστρᾳ* Stobaeus Floril. 43, 28. Vulgata fortasse nata est ex scriptura *παλαίστραι.* *χοροῖσι* Bodl. 1. *μουσικοῖς* D.

730. *προυσελοῦμεν* R. (sic manifesto) Bekk. Dind. Bo. Fr. Ko. Mein. Blomf. ad Prom. 447. *προσελοῦμεν* A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Med. 4. Harl. 3. Ald. *προσσελοῦμεν* Φ. *προσελοῦμεν* (supr. alt. σ) Cant. 1. 2. *προυγελοῦμεν* Stob. Flor. 43, 28. (unus codex et Trinc. *προσελοῦμεν* vulg.) prob. Bentl. *προσέλοῦμεν* Bergk. Eidem genuina scriptura videtur *προζελοῦμεν*, secundum Arcadum dialectum. Dawesius *προσελοῦμεν* pronuntiatum fuisse *προσwελοῦμεν* censebat (M. C. p. 163). Verum alicui videatur *προυγελοῦμεν*, i. e. *προυϝελοῦμεν.* Hesychius, *προυγελεῖν*: *προπηλακίζειν, ὑβρίζειν.* Idem, *προσελεῖ* (*προσέλει* cod.): *προπηλακίζει.* Etym. M. p. 690, 11. *προσέληνοι*: *προυσελεῖν* (*προυσελλεῖν* vulg.) *λέγουσι τὸ ὑβρίζειν.* Cf. Aesch. Prom. 438. *δάπτομαι κέαρ,* | *ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον* (sic Pors. Dind. *προσελούμενον* codices plerique. *προσσιλλούμενον* aut *προσηλούμενον* alii. *προσσελλούμενον* Herm.). Sed praestat, opinor, *προυελοῦμεν*, i. e. *προϝελοῦμεν*, ut *εὔαδον* pro *ἔϝαδον* Bion. Id. 3, 7. Mosch. 5, 7. *αὐέλιος* pro *ἀϝέλιος.* Conferri etiam possunt *αὐάτα* (*ἀϝάτα, ἄτη*), *ἀγατᾶσθαι* et *ἀγάτημαι* (*βλάπτεσθαι* et *βέβλαμμαι*, Hesych.), *αὔηρ, αὐήτης, εὔιδε* (i. e. *ἔϝιδε*, in epigr. ap. Ahrens Dor. p. 578), *αὔως* (in epigr. ibid. p. 580. Etym. M. p. 174, 48), *'Αρεύα, εὔκηλος* (*ϝέκηλος*?), *Κραυαλλίδαι* (*Κραγαλλίδαι*, Phot. p. 176, 14), *ὑπόδρα, κρήγυος, θεοπροπέειν, καυάξαις* (Hes Op. 664), *Σιγευεῦσιν* (in inscr. Sigaeensi), *ταλαύρινος* (*ταλάϝρινος*, ab *τλάω* et *ἶς*?), *αὖλαξ* (v. Buttm. Lexil. 59, 4), *Σέλλοι* (*Γέλλοι*), *αὔελλαι, αὔρηκτος, εὐράγη, αὐιδετοῦ, ἐνδεύη, ἐπιδευὴς* (Theocr. 25, 50), *δευάμενος, ἀλεύεσθαι, πνεύω, ἐπιπνεύων, αὐΐαχοι, παραύα, ἀγαυὸς, φαῦος, εὐάλωκεν* (*ἐϝάλωκεν*), *θεύω, νεύω, χεύω, ναῦος, κλαύω* (*κλάϝω*, unde frt. *κλαύσω*), *καύω* (*κάϝω*, unde *καύσω*), formae Dorico-Aeolicae *πρεῖγυς, πρειγύτας, πρείγιστος, πρειγήιον* (i. e. *πρέσϝυς, πρέσβυς*, &c. V. Bailie Fasc. Inscr. p. 368), et Latina *suavis* (*ϝαδὺς*), *audio* (*ἀϝίω*), *gaudeo* (*γαϝίω*), *prodesse* (*pro-esse*), *musarum* (*μουσάϝων*), &c. Quod si vera scriptura est *προυσελοῦμεν* aut *προυγελοῦμεν* (pro *προϝελοῦμεν*), putandum erit literam σ aut γ euphoniae gratia insertam fuisse, ut in Latino *audio* pro *auio* (*ἀϝίω*), &c. Videndum etiam an scripserit Comicus *προσγελοῦμεν.* Utramque formam *προυγελεῖν* et *προυσελεῖν* tuetur Buttm. in Lexil. II. 159. Idem (Lex. § 96) confert *γέντο* (*ϝέντο*) et glossas Hesychianas, *γοῖνος, γοῖδα* et *γοίδημι, γέαρ, γεστία, γέλουτρον* (*ἔλυτρον*), *γάδεσθαι, γαδέω*, et voces Gallicas *guêpe, gâter*, ab *vespa, vastare.* Adde gl. *Γέντερ, κοιλία* (unde Lat. *venter*). V. Kidd. ad Dawes. p. 295. Blomf. ad Prom. 447. Buttmann. Lexil. 2. c. 80. Qu. *προὐξελῶμεν.* *χαλκοῖς*] *μαλακοῖς* conj. Mein. *πυρρίαις* vulg. Praestat scribi *Πυρρίαις.* Namque nomen servile est *Πυρρίας*, ut *Ξανθίας, Σωσίας, Μανῆς* (Av. 523. &c.).

731. *εἰς ἅπαντα χρώμεθα*] *οὖσι πάντα χρώμεθα* Mein. Praestaret, opinor, *οὖσιν ἀεὶ χρώμεθα.*

ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον, κἤν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
ΑΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;
ΑΙ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
ΞΑ. ᾤμωξε μέντἄν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
ΞΑ. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙ. μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
ΞΑ. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν

732. ὑστάτοις] ὑστέροις requirit Mein. "Comparantur, inquit, novitii homines cum antiquis civibus, quibus illi seriores civitatem adepti erant." προτοῦ A. 733. φαρμάκοισιν V. Qu. φαρμακοῖς ἄν.

734. καὶ νῦν] κἂν νῦν malit Mein. καὶ om. M. ὦ 'νόητοι A.

735. καὶ κατορθώσασι] Qu. ἢν κατορθώσητε, cui bene respondet κἤν τι σφαλῆτ'.

736. κἂν vulg. Imo κἤν. σφαλεῖτ' Bodl. 1.

738. ΑΙ.] Codd. aliquot pro persona *Aeaci* habent *Famulum*. Inde est, quod in recensione fabulae personarum conspicitur vulgo Οἰκέτης, qui cum Aeaco unus et idem est. In C.E. recte ubique adscripta est persona Αἰακός; in D. primo loco Οἰκέτης Αἰακοῦ, postea semper Οἰκέτης; in A. modo Αἰακός, modo οἰκέτης, et perturbatae admodum personae. BR.

739. γὰρ om. Bodl. 1.

741. ἐξελεγχθέντ' A.R.V.Φ. Borg. Br. ἐλεγχέντ' Bodl. 1. ἐξελέγξαντ' M. Mut. 1. Ald. Utraque lectio cognita fuit scholiastae.

743. οἴμωξε A.E.M.R. (s. Inv.) οἴμωζε R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. schol. Ald. ὤμωζε Berg. ᾤμωζε Porson. ᾤμωξε Br. Dind. recc. μέντ' ἂν A.

744. πεποίηκεν D. ξα. ὅπερ A. ποῶν A. ποεῖν V.

745. οἰκ. praef. in A. ΑΙ.] ξα. praef. in A. μάλ' A.F.Y.Δ.Θ.Χ. Bodl. 1. Cant. 1. Med. 4. μαλ' T.V. Mut. 1. καὶ μάλ' S.Δ corr. sec. m. μάλα γ' M.Z.Φ.Ω. Cant. 2. Ald. Br. μᾶλλον D. μάλιστ' Borg. μάλλ' R. μ' ἀλλ' Bentl. μὴ 'λλ' Porsonus (ex Symmacho ap. schol.). μάλλ' Dind. recc. μή, ἀλλὰ plene Blomf. ad Aesch. Cho. 905. ("quum particula μὴ per se sententiam faciat"). Cf. ad 103.

746. ὅτ' ἂν A. καταράσομαι M. λάθρᾳ Bergk. δεσπότῃ μου Bodl. 1.

747. οἰκ. praef. A. τί δὲ τονθορίζων vulg. Praestat, opinor, τί δέ;

πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; ΑΙ. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.
ΞΑ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
ΞΑ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἅττ' ἂν λαλῶσι; ΑΙ. μάλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
ΞΑ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙ. ἐγώ;
μὰ Δί' ἀλλ', ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
ΞΑ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον
πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χὴ βοὴ
χὼ λοιδορησμός; ΑΙ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.

τονθορύζων, et pariter in vv. 749. 752, ut post τονθορύζων subaudiatur χαίρεις. δὲ M.R.Φ. &c. δαὶ A.V. Mut. 1. τονθορίζων Y.Z. Cant. 1. τονθυρίζων Bodl. 1.

748. ἀπίῃς Δ.Θ. et (ut vid.) R.V. Kust. Br. ἀπῇς A. Cant. 1. 2. Harl. 3. ἀπῇς M.S.T.Y.Z.Θ corr. sec. m. Φ.X.Ω. AI.] ξα. A. τόθ' A.M.V.Φ. &c. vulg. Bekk. Th. Dind. τοῦθ' R. Fr. Ko. Bergk. Mein. τόδ' Lenting. (*hoc quoque faciens gaudeo*), coll. Ach. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην; 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην. Adde Homeri illud τίς ἂν τάδε γηθήσειεν; Cf. ad Ach. 2. Eq. 783.

749. οἰκ. . . . ξα. . . . A. οἶδ' vulg. ἄλλ' Reisk. Quod recipiendum videtur. 750. οἰκ. praef. A.

751. AI.] ξα. A. ἅττ' ἂν A.D.R.Z.Φ. Urb. Borg. Br. Dind. ὅταν F.M.S.T.V.Y.X. Mut. 1. Ald. μᾶλλα R. μαλα X. μάλα D.T.V.Y.Δ.Θ. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1. Mut. 1. Med. 4. μάλα γε M.Ω. Cant. 2. Ald. καὶ μάλα A.R. (s. Inv.) S.Z.Δ sec. m. Φ. Urb. Kust. Br. μ' ἀλλὰ Bentl. μὴ 'λλὰ Pors. μάλλὰ Dind. recc. μὴ ἀλλὰ Bekk. Th. Cf. ad 103. πλῆν ἢ Mut. 1. πλὴν εἰ S. πλὴν ἢ Cant. 2.

752. οἰκ. praef. A. δέ] δαὶ M.V. Mut. 1. τοῖς θύραζε] τοῖς θύρασι Mein. Dind. Fr. ad Thesm. 69, θύραζε huc aberrasse putans e v. 748. ξα. A.

753. κἀκμιαίνομαι] κἀκμολύνομαι V. Quod glossema est. Fort. τοῦτό γ', ἐκμιαίνομαι. 754. οἰκ. praef. A.

755. om. A. κἀμοὶ Borg. Br.

757-60. Ita Fritzchius: τίς . . . βοὴ | χὼ . . . κεὐριπίδου; AI. ἆ. πρᾶγμα . . . πάνυ. Ita Mein: τίς . . . βοή; | AI. ἆ . . . μέγα | ἐν τοῖς . . . πάνυ, | χὼ . . . κεὐριπίδου. Bergkius conjicit: τίς . . . χὴ βοή; | Aἰ. ἆ πρᾶγμα . . . πολλὴ πάνυ, | καὶ λοιδορησμὸς Αἰσχύλου κεὐριπίδου. Quam correctionem fere probat Kock. ξαν. praef. A. ὄὔνδον C.E. Ald. Br. οὖνδον D. Bekk. ὁ ἔνδον A. ὁ ἔνδον ed. Kust. ἐστί] ἐστὶν A. ἐστὶν ὁ D. Mut. 1 Qu. τίς οὗτος ἔνδον ἐσθ' ὁ θόρυβος &c. χ' ἡ A. Borg. vulg. χὴ Φ.(?) Ko. Bergk. χή Bekk. Fr. χ'ἡ Th. καὶ R.V. Mein. Dind. Cf. ad 698. Cf. Lys. 387-8. τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ | χὼ τυμπανισμὸς χοἰ πυκνοὶ Σαβάζιοι.

758. χ' ὡ A. χὼ Fr. ὁ δὲ conj. Mein. λοιδορησμὸς A.R.V.Z.Φ. λοιδορισμὸς E.M. καὶ εὐριπίδου Bodl. 1.

ΞΑ. ἆ.
ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
ΞΑ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
περὶ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ ξυντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς,— ΞΑ. μανθάνω.
ΑΙ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
ΞΑ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

759. ΞΑ. om. R. add. A.V.Y.Z.Φ. &c. ΑΙ.] Sic Y.Z.Φ. &c. οἰκ. A.V. om. R. Urbinas sic, ΞΑ. ἆ, πρᾶγμα πρᾶγμα. ΑΙ. μέγα . . . In C. ἆ πρᾶγμα πρᾶγμα.—κεκ. μέγα. Totum versum Xanthiae dat D. ἆ] ἀ R. ὦ C. ὦ S. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα R. et (om alt. πρᾶγμα) V. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα M.Δ.Θ corr. Ω. Mut. 1. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. Ald. Br. Pors. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ A.S.T.Z.Φ. ΞΑ. ἆ, πρᾶγμα πρᾶγμα. ΑΙ. μέγα κεκίνηται πάνυ Urb. πρᾶγμα πρᾶγμα κεκίνηται μέγα Y. πρᾶγμα πρᾶγμα.—κεκίνηται μέγα C. Bodl. 1. πρᾶγμα πρᾶγμα σφόδρα κεκίνηται μέγα D.X. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ σφόδρα μέγα κεκίνηται Borg. πρᾶγμα γὰρ καινὸν κεκίνηται μέγα Reisk. πρᾶγμα γάρ τι μέγα κ. μ. Dobr. ΞΑ. ἆ. ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ Kust. ΞΑ. ἆ. ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα Dind. Th. Ko. Bergk. ΑΙ. ἆ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα Fr. Mein.

760. τοῖς νεκροῖσι R.V.Φ. vulg. τοῖσι νεκροῖσι A. τοῖσι νεκροῖς Mut. 1. τοῖς νεκροῖς M. Elb.

761. ΑΙ.] οἰκ. A. εἰσὶ Φ.

762. ἀπὸ vulg. ἐπὶ aut περὶ conj. Mein. Verum hoc videtur. Cf. 793. ὅσαι M.R.Φ. Ald. ὁπόσαι A.V. Br.

763. συντέχνων A.M.R.V.Φ. Ald. Fr. Mein. Kock. ξυντέχνων F. Bodl. 1. Cant. 1. Br. Dind.

764. αὐτόν] Fort. αὐτίκ', vel εὐθύς.

765. ἑξῆς. ΞΑ. μανθάνω. | ΑΙ. ἕως . . .] ἑξῆς, μανθάνεις; | ἕως . . . corrigit Meinekius, de isto μανθάνεις sic interposito conferri jubens Crat. ap. Poll. IX. 62. ἡμιεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνεις; ὀκτὼ 'βολοί [scrib. ὀκτώβολοί]. Cratin. Athen. XIV. 653 A. Antiphan. ibid. F. Eubul. ap. schol. Il. π'. 234. Alex. Athen. IX. 383. et VIII. 354 D.

766. ΑΙ.] οἰκ. A. ἕως ἀφίκοιτο] ἕως ἂν ἀφίκοιτο V. unus, opinor. Idem vitium Eq. 134. κρατεῖν, ἕως (ἕως ἂν vulg.) ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος | αὐτοῦ γένοιτο. Cf. etiam ad Pac. 32. Alioqui prona conjectura foret ἕως ἂν ἔλθῃ (vel ἥκῃ).

767. τότε δὴ Bodl. 1. Cant. 1. ἔδει A.M.R.S.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. δεῖ supr. in T.Φ. δεῖ aut δέοι Θ corr. Qu. χρεών, vel ὀδεῦ (Xen. Mem. II. 3. 16).

768. τουτὶ A.M.R.Φ. &c. vulg. τοῦτο V. unus, ut videtur.

ΑΙ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς;
ΑΙ. ὅτε δὲ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,

769. ΑΙ.] οἰκ. A.

770. νῦν A. Mut. 1. Bergkius conjicit: τὴν τέχνην· νῦν δ' εὐθέως, ὅτε δὴ κατῆλθ' . . .

771. ΑΙ. om. A. ὅτε δὲ Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Dobr. Mein. ("recte fortasse," Dind.) ὅτε δὴ A.D.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.Χ.Ω. Cant. 2. vulg. Dind. Ko. Bergk. ὅτε δ' οὖν Fr. Dobraeo venisse videtur δὴ e v. 789. "Sine controversia verum est ὅτε δέ. Sic enim demum narratio recte et ordine procedit.—Nimirum Aeacus, Xanthiae interrogationem νυνὶ δὲ τίς; nihil curans in coepta oratione pergit, prorsus ut in 798. 800. 808." MEIN. Praeferenda proculdubio lectio ὅτε δέ, quanquam saepe occurrit ὅτε δή, ut Ach. 10. 16. &c. Huc fortasse venit ex v. 789. κατῆλθ' A.D.F.M.R.V.Φ. &c. Reisk. Pors. Br. κατῆλθεν Cant. 2. Ald.

772. τοῖσι βαλλαντιοτόμοις R.Δ.Θ.Φ corr. Mut. 1. Ko. Bergk. Mein. Lachmann. Dind. τοῖσι βαλαντιοτόμοις A.R. (s. Bekk.) S.V.Z.Φ. βαλαντιοτόμοις (om. τοῖσι) T.Y. Bodl. 1. τοῖς βαλαντιοτόμοις M.X. Med. 4. Cant. 1 corr. al. m. τοῖς βαλαντιητόμοις Ω. Cant. 1. Ald. Th. Fritzch. τοῖσι βαλαντιητόμοις Br. Inv. (tacens de R.) Bekk. Bo. Dobraeus malit τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλαντιητόμοις, coll. Eq. 320. τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις (sic R.). Infra 1488. τοῖς ἑαυτοῦ ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις. Antiphan. Athen. 689 E. τὰς γνάθους καὶ τιτθία. Adde Lucian. Jup. Conf. c. 16. τοὺς ἱεροσύλους καὶ λῃστάς. Quae correctio confirmari videatur versu prox. καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις, ubi articulus non iteratur. Cf. ad Eq. 320. Idem ipse conjeceram. De scriptura nominis βαλάντιον sive βαλλάντιον vix constat; constans enim est discrepantia librorum, neque ullus est locus dramaticorum aut aliorum scriptorum, in quo metrum veram scripturam ostendat, nisi Simonidis Fr. 181. (Epigr. 60.) ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν &c. Similiter modo σάκκος modo σάκος scribitur in libris. Βαλαντίδια quidem ex Eupolide laudat Pollux 10, 151. Sed, quum in fine senarii probabile est vocem illam locum habuisse, et necessario producatur antepenultima, recte βαλλαντίδια corrigere videtur Meinekius Fr. Com. II. 434. Cf. etiam Epicharm. Fr. 6. ἐγὼ γὰρ τό γα βαλάντιον λιτρᾶν &c. Ubi βαλλάντιον respuere videtur metrum. Scripturae βαλλάντιον favere videtur vox ἀρύβαλλος (Eq. 1094), poculum συσπαστοῦ βαλαντίου formam habens (Athen. 467 F.). Eadem discrepantia obtinet Eq. 707. βαλλαντίῳ (sic vulg. βαλαντίῳ A.B.). 1197. βαλλάντια (sic R.Γ.Δ.Θ.). Av. 157. βαλλαντίου (sic R. schol.). 1107. βαλλαντίοις (sic R. Ald.). Lys. 1054. βαλλάντια (sic R. Junt.). Plat. Rep. I. 348 D. τοὺς τὰ βαλάντια (al. βαλλ.) ἀποτέμνοντας. Gorg. 508. E. τὸ τέμνεσθαι . . . τὸ βαλάντιον (al. βαλλ.) Athen. III. 98 D. Forma βαλαντιοτόμος nusquam alibi exstat. V. Piers. ad Moer. p. 96. Thom. M. p. 139. Bornem. ad Xen. Symp. IV. 2. Schaef. Anim. ad Plut. V. 351. Lobeck. ad Phryn. p. 657. (qui tamen hoc loco βαλαντιητόμοις tolerare videtur).

773. τοῖσι M.R.S.T.V.X.Ω. τοῖς A.Δ.Θ.Φ. Mut. 1.

ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑ. κοὐκ ἐβάλλετο;
ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
ΞΑ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νὴ Δί' οὐράνιόν γ' ὅσον.
ΞΑ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
ΑΙ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθαδί.
ΞΑ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
ΑΙ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑ. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
ΑΙ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,

774. ὅπερ ἔστ'] Fort. ὧνπέρ γ'.

775. λυγισμῶν M.R.V.Φ. &c. λογισμῶν Bodl. 1. et v. l. ap. schol. λιγυσμῶν A. Cf. Plat. Rep. III. 405 C. ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος (λογ. vulg.).

778. καθῆστο legitur Eur. Phoen. 1476. Bacch. 1100. καθῆντο infra 991.

779. ΑΙ.] οἰκ. A. et sic in seqq. ποεῖν A.

781. οὐράνιόν γ' ὅσον] "Haec paullo tolerabiliora erunt, si totus versus post 779 transponatur." MEIN.

782. σύμμαχοι R. vulg. Mein. Kock. ξύμμαχοι A. Fr. Dind.

783. ἐνθάδε libri et vulg. ἐνθαδὶ Mein. Fort. ὥσπερ κἀνθαδί.

786. κἄπειτα πῶς] An κἄπειτα δῆτ'? Quod melius conveniret cum sequentibus, μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος.

787. καὶ add. A.M.R.V.Z.Φ.Ω. om. Y. Bodl. 1. supr. in T.

788. ἐκεῖνος] ἐκεῖνός γ' conj. Mein. Nihil opus. Mox qu. ἀλλὰ κἄκυσ' Αἰσχύλον.

789. κἀνέβαλλε R. Bodl. 1.

790. "Versum esse delendum paene suspicor. Tolerabilior esset, si Xanthiae daretur, cum nota interrogationis in fine." DOBR. Qu. ὑπεχώρησ' ἄν, *cessisset*, nempe si voluisset Sophocles. (Cui apte responderet νυνὶ δ' ἔμελλεν &c.) Re ipsa enim, opinor, non cessit solio. Cf. schol. Spurius fortasse versus est.

791. νυνὶ δὲ μέλλειν A. Fort. νυνὶ δὲ μέλλει γ'. ὡς ἔφη Κλειδημίδης, ἔφεδρος καθ. vulg. ὡς ἔφη (sc. Sophocles), Κλειδημίδης, ἔφεδρος καθ. Mein. "Nunc autem, ut dicebat, tanquam alter Clidemides tertiarius sedere volebat. De Clidemide etsi nihil aliunde constat, hoc tamen nunc satis apparet, saepe eum tertiarii munere functum fuisse." MEIN. Cf. 794.

ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κῆν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
ΞΑ. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. νὴ Δί' ὀλίγον γ' ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται—,
ΞΑ. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
ΑΙ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπηκτα— ΞΑ. πλινθεύσουσι γάρ;
ΑΙ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
ΞΑ. ἦ που βαρέως οἶμαι τόδ' Αἰσχύλον φέρειν.

792. κᾂν vulg. Imo κῆν. κρατεῖ M.

794. γ' add. Ald. et vulg. om. A.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3. et, ni fallor, reliqui.

795. τί (aut τὶ) A.M.S.V.Y.Z.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Th. τὸ R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. Cf. Eccl. 148. τὸ χρῆμ' ἐργάζεται. 1164. τὸ χρῆμα δρᾶν. ΑΙ. om. A. νὴ τὸν δί' X. ὀλίγον γ' V. γ' om. A.M.R.S.T.Y.Z.Φ.Χ. vulg. Recte, opinor, additur particula, quamvis contradicat Fritzch. Cf. 781. Legendum tamen forsan ἔστ' ἄρα (vel ἔσται) τι χρῆμα; Cf. Xen. An. IV. 1. 17. δῆλον ἦν ὅτι πρᾶγμά τι εἴη.

796. δή] νῦν Mut. 1. τὰ δεινά] An δεῖν' ἄττα, ut in 925?

797. καὶ γὰρ] ἀλλ' ἢ Etym. M. p. 744, 20. Suid. in τάλαντον. Phot. et Pollux 9, 52. (cujus libri mss. partim ἀλλ' ἤ, partim ἀλλὴ exhibent). σταθμήσεται] σταθμηθήσεται Cant. 1. κριθήσεται Poll. Etym. M. Phot. non Suidas. In fine versus lineolam, interrupti sermonis signum, recte ponit Fritzch.

798. δέ] δαί A. Mut. 1. Bodl. 1. μιαγωγήσουσι R.

800. πλαίσια] πλαίσι' εἰ (vel οἷς) Seidler. ξύμπηκτα S.Φ. Ald. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. σύμπηκτα A.X. ξύμπυκτα E.M.V.Ω. Cant. 2. σύμπυκτα D. Mut. 1. ξύμπτυκτα F.T. Bodl. 1. Med. 4. Pollux 10, 148. Br. Dind. olim. σύμπτυκτα Suid. in πλαίσια. συμπτυκα (sic) R. σύμπλεκτα Z. Cf. Pherecrat. ap. Hephaest. p. 56. συμπτύκτοις (συμπήκτοις alii mss. συμπύκτοις unus) ἀναπαίστοις. Diphil. Athen. p. 383 F. ἄρν' . . . συμπηκτὸν (συμπυκτὸν A.B.P. σύμπτυκτον Dobr. συμπτυκτὸν Mein.). Soph. Tr. 691. συμπτύξασ' (al. συμπτήξασ', συμπήξασ'). Ceterum post hanc vocem lineolam recte ponunt Ko. Bergk. Mein. ΞΑ. πλινθ. . . .; Ko. Bergk. Mein. Dind. Vulgo et in libris, ni fallor, omnibus Aeaco haec tribuuntur. πλινθεύσουσι A.M.R.S.Z. Δ corr. X. Mut. 1. πλινθεύουσι T.V.Y.Δ.Φ.Ω. Bodl. 1. γε A.M.S.T.Y.Z. Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Med. 4. vulg. Th. Fr. τε R.V. γάρ (;) Ko. Mein. Dind. γῆν (;) Bergk. ξύμπτυχθ', ἃ πλινθεύουσι γῆν Bo. Verum videtur γάρ; Quod et ipse conjeceram. Quod si forte verum est πλινθεύσουσί (aut πλινθεύουσί) γε, pro participii dativo habendum videtur.

801. ΑΙ. praef. Ko. Bergk. Mein. Vulgo deest ΑΙ. Cf. ad 800.

803. τὸν vulg. τόδ' Ferd. Rank. Dind. Recte, opinor, nisi praestat τάδ'. Multo magis hic requiritur pronomen quam articulus.

ΑΙ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
ΞΑ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ηὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος—
ΞΑ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
ΑΙ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
ΧΟ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτης χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλου παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα

804. ἔβλεψε γοῦν A.C.D.E.M.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3. Bodl. 1. Suid. in ταυρηδόν. Br. Bo. Th. Fr. Ko. Mein. Dind. ἔβλεψεν οὖν Z.Φ. Borg. Ald. ἔβλεψε δ' οὖν R. Bergk. Praestat haud dubie ἔβλεψε γοῦν. 805. δὴ om. M. Bodl. 1.

806. εὑρισκέτην vulg. ηὑρισκέτην Dind. Mein.

807. οὐ γὰρ Suid. in συνέβαινεν. οὐδὲ γὰρ malit Both. Ἀθηναίοισι συνέβαιν' A.D.R.S.V.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Med. 4. Urb. Reisig. Conj. p. 135. Bo. Bekk. Dind. recc. Ἀθηναίοισι συνέβαινεν vulg. et Suid. l. l. Ἀθηναίοισι ξυνέβαινεν F.T.Y. Bodl. 1. Ἀθηναίοις ξυνέβαινεν E. Cant. 1. Borg. Br. Elmsl. ad Suppl. 158. Ἀθηναίοις συνέβαινεν M.Ω. Elb. Cant. 2. Bentl. Ἀθηναίοις συνέβαιν' Z. Vel Ἀθηναίοις vel συνέβαιν' ob metrum Porsonus.

808. πολλοὺς ἴσως vulg. πυλλοὺς γὰρ ἴσως V. Qu. πολλούς γ' ἴσως.

809. τοῦ γνῶναι πέρι | φύσεις ποιητῶν vulg. Corrigendum suspicabar τῆς φύσεως πέρι | γνῶναι ποιητῶν. Vulgata vix placet.

810. φύσεις] Qu. φύσεως. Post φύσεις ποιητῶν unum alterumve versum excidisse suspicatur Bergkius, in quibus de Euripide sermo fuerit.

812. ὅταν γ' vulg. ὅταν V. ὁπόταν Mein. Dind. Male.

813. γίνεται M.

814. ἐριβρεμέτας vulg. Dedi ἐριβρεμέτης (ut in Il. 13, 624). Cf. ad 822. ἕξει] ἕλξει Reisk.

815. ὀξυλάλου D.(?) Br. in annot. Dind. Bo. ὀξυλάλον (sic) A. Med. 4. Ald. Ko. Bergk. Mein. ὀξύλαλον M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Φ.X.Ω. Th. Fr. περ ἴδῃ A. (-η) M.R.S.T.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω. Med. 4. (-η) Ald. Br. Th. περίδηι R. περιΐδῃ Δ. Mut. 1. παρίδῃ V. παρίδῃ Fr. Bergk. Ko. Mein. Dind. Minime contemnenda est Veneti lectio. Scribendum tamen suspicor ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλου 'παΐῃ (i. e. ἐπαΐῃ) . . . Quam facile 'παΐῃ in παρίδῃ depravari potuisset quivis videat. Quin vero corripi queat secunda in ἐπαΐῃ, praesertim in metro dactylico, vix dubito. Corripitur certe prima in simplici verbo ἀΐω. Nisi malis ὀξυλάλοι' ἀΐῃ. Cf. Hom. Il. κ'. 189. πεδίονδε γὰρ αἰεὶ . . . τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων. Il. λ'. 463. τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος. λ'. 532. τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες. ο'. 378. ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο. π'. 508. ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι. Od. ω'. 84. ἀγγελίης ἀΐουσα. Il. κ'. 160. οὐκ ἀΐεις ὡς . . . ; Vesp. 516. καταγελώμενος μὲν οὖν | οὐκ ἐπαΐεις (ᾱ) ὑπ' ἀνδρῶν &c. Nub. 650. ἐπαΐονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν &c. Hermipp. com. II.

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀνασπῶν,
γηγενεῖ φυσήματι.
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσφη
γλῶσσ' ἀνελισσομένη, φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς,
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

398. Μανῆς οὐδὲν λατάγων ἀΐει. Soph. Oed. C. 1767. χὠ πάντ' ἀΐων Διὸς Ὅρκος. Certe vix satisfacit Dindorfii observatio: "ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλου περ propter metri necessitatem dixit poeta pro ἡνίκ' ἄν περ ὀξυλάλου." θήγοντά τ' ὀδόντας conj. Bentl. ὀδόντας D.E.M.Z.Ω. Cant. 2. Dind. ὀδόντα R.S.V.Δ.Θ.Φ.X. Ω corr. Mut. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Med. 4. Ald. Bergl. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ὀδόντ' A.T.Y. Bodl. 1. Cf. Lys. 1256. ᾇπερ τὼς κάπρως θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα.

818-21. ἔσται δ' . . . ἱπποβάμονα] Haec post φυσήματι 825 non sine causa transponenda Dobraeo videntur. ἱππολόφων A.D.E.M.R.V. Mut. 1. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein. ὑψιλόφων C.F.Φ. schol. Ald. Br. Bo. Fr. νείκη] μήκη Salmas. in Solin. p. 735, 2. Porson. Wakef. Del. I. 99. (coll. Horat. *ampullas et sesquipedalia verba.*)

819. σκινδαλάμων C.E.R.S.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Med. 4. Cant. 1. Harl. 1. Bentl. Fr. Ko. Bergk. Mein. σκινδαλαμῶν M.V. Mut. 1. Cant. 2. σκινδαλμῶν A.D.R. (s. Bekk.) T. Suid. Ald. σχινδαλμῶν Br. σχινδαλάμων Pors. Dind. Th. Cf. ad Nub. 130. Moeris p. 360. ἐν τῷ χ̄ Ἀττικῶς, ἐν τῷ κ̄ Ἑλληνικῶς. Postulatur dactylus: cf. vv. 815. 823. 827. et ad v. 814. σμιλεύματ' ἔργων A.

822. χαίταν A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. vulg. Bergk. Mein. χαίτην M.R.Φ. Th. Fr. Ko. Dind. Dialectum in hoc metro non esse Doricum, neque obstare ἐριβρεμέτας et ἱπποβάμων contendit Thiersch.

823. Qu. δεινά τ' ἐπισκύνια ξυνάγων. ξυνάγων A.R.V. &c. et vulg. ξυνέχων C.E.M. Elb. Cf. Vesp. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων. Eustath. de Ismen. 4. p. 98. συνέχει τὴν ὀφρύν. ἥσει] ἥισει R.

824. ἀποσπῶν vulg. Malim ἀνασπῶν. Vide comm.

826. δή] δὲ A. Mut. 1. λίσπη libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. λίσφη Mein. Dind. "Photius p. 226, 16. λίσπη γλῶσσα ἡ ἐπιτετριμμένη. Atticam formam λίσφη restituendam videri diximus ad Eq. 1368." DIND.

827. ἀνελισσομένα Cant. 1. 828. δαιομένα Cant. 1.

829. πλευμόνων R.V. Ald. Dind. Mein. πνευμόνων A.M.S.T.Y.Z.Φ.X. Mut. 1. Elb. Bodl. 1. Junt. Br. Th. Fr. Ko. Bergk. Cf. ad 474. Fritzchius (ad v. 474) formam vulgarem πλευμὼν esse affirmat, exquisitioremque formam πνευμὼν tragicis tragicaeque locutioni, qualis hoc loco est, vindicat.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει·
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

ΕΥ. ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
σὺ δὴ 'μὲ ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,

830. μεθείμην A.D.F.V.Φ. Bodl. 1. Leid. Dawes. Br. μεθείην M.R. Mut. 1. Cant. 1. 2. Harl. 3. Cf. Soph. Phil. 1302. οὐκ ἂν μεθείην (μεθείμην al.). Pors. ad Med. 730. Sic προείμην Lucian. Dem. enc. 34. Sed προοῖντο Xen. Cyn. XII. 11.

831. κρεῖττον (corr. κρείττω) Bodl. 1. τούτου φημὶ A.

832. χρ. praef. A.

833. 834. Inverso ordine habet A. ἅπερ A.R. vulg. ὅπερ V.

835. μεγάλα A.V.Φ. Cant. 1. 2. Harl. 3. &c. μέγα M.R. Borg. Bodl. 1. μέγ' αὖ malit Dobraeus. Absque causa.

837. ἀγριοπὸν M.

838. ἀχαλίνωτον Mut. 1. ἀπύλωτον A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Suid. h. v. Eust. p. 723, 52. vulg. Bo. Th. Fr. Bergk. ἀθύρωτον R. Suid. in ἀγριοποιόν. Inv. Dind. Ko. Mein. "Librorum in hac re dissensus apud scholiastam et Suidam v. ἀθύρωτον et v. ἀπύλωτον ita commemoratur, ut ἀθύρωτον probetur. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 352, 11. ἀθύρωτος: ἄκλειστος. 'Αριστοφάνης." DIND. 'Απύλωτον στόμα dixit Theophylactus Sim. p. 122 B.

839. Fort. ἀπαραλάλητον. Verbo παραλαλεῖν utitur Menander Mein. IV. 238. κομποφακελορήμονα A.D.R.

841. δή με vulg. δὴ 'μὲ Mein. Dind.

843. οὔ τε Mut. 1. οὔτε M. αὔτ' R.V.Φ. Harl. 3. Bekk. Dind. &c. αὖτ' A. Bodl. 1. ταῦτ' M. vulg. παῦ' A. (ni fallor) V.Φ. Urb. Leid. Elmsl. n. ms. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. παῦσ' M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Suid. in θερμός. vulg. Cf. Ran. 269. ὦ παῦε παῦε. Eccl. 160. παῦε τοίνυν. Ach. 864. παῦ', ἐς κόρακας. Av. 889. παῦ', ἐς κόρακας. Eq. 821. παῦ παῦ' οὗτος (?). Vesp. 37. παῦε παῦε, μὴ λέγε. Pac. 648. παῦε παῦ' . . . μὴ λέγε. 326. παῦε παῦ' ὀρχούμενος. Soph. Ph. 1275. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα. Eur. Iph. A. 1436. παῦσαι.

καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
ΑΙ. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν οἷος ὢν θρασύνεται.
ΔΙ. ἄρν' ἄρνα μέλανα, παῖδες, ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
ΑΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην—
ΔΙ. ἐπίσχες οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενὼν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ' ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
ΕΥ. ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,

844. θερμαίνῃς Bodl. 1. Cant. 1. θερμήνη M. νῃς κότῳ om. R.

847. μέλαιναν A.M.T.V.Y.Z corr. Δ.Θ.Φ. (alt. ν add. sec. m.) Ω. lemma schol. vulg. μέλανα R.S.Z.Δ. (in marg. a sec. m.) X. prob. Enger. Praef. ad Lys. p. xxi. Mein. Recte, opinor; nam caesura minus numerosa vix toleranda in vulgata, nisi quidem excusatio petenda est ex eo quod raptim haec verba proferuntur. Cf. ad Nub. 62.

848. ἐκβαίνειν] Fort. ἐξιέναι. Cf. Eq. 430. 760.

849. Qu. ὦ Κρητικὰς σὺ συλλέγων . . . Exciderat forsan σὺ ante συλλέγων, deinde insertum μέν. συλλέγων vulg. Mein. ξυλλέγων Dind.

850. ἐσφέρων ἐς A. Bodl. 1. Dind. συμφέρων ἐς Borg. εἰσφέρων εἰς R.V. (ut vid.) vulg.

852. οὐκ ἀπὸ Suid. in χάλαζα. δ' add. R. Bekk. Dind. recc. om. A.V.Φ. &c. vulg.

853. ἄπαγε A.M.V.Φ. &c. vulg. Fr. Dind. ἄναγε R. Borg. Bergk. Ko. Mein. Verum hoc videtur. σαυτὸν Bodl. 1. Cant. 1.

854. ἵνα μ' ἐν Borg. Unde conjicit Kock: ἵνα μὴ 'γκεφάλου πως, τὸν κρόταφον . . . ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ &c.

855. θένων M.R.T.V.Z.Φ.X.Ω. Br. Bekk. Fr. θείνων A.S. Mut. 1. Ald. Suid. in Κεφαλαίῳ. θενὼν Dind. Th. Bergk. Ko. Mein. Blomf. ἐκχέει A. (ut vid.)

856. πραόνως] πράως M. Fort. πρᾶος ὢν vel πρευμενῶς, sed nil mutandum videtur. V. annot.

857. πρέπει A.M.R.S.V.Δ.Θ.X. Cant. 2. Harl. 1. γρ. Mut. 1. Suid. in πραόνως et σὺ δὲ μή. vulg. Bo. Th. Fr. Ko. Bergk. θέμις F.T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Urb. Dind. Mein. Praestat haud dubie πρέπει *decorum est*. Cf. Pl. 940. Plat. Phaedr. 259.

858. ποητὰς A.

δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
ΔΙ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.
ΑΙ. ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ ἐρίζειν ἐνθαδί·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἁγὼν νῷν. ΔΙ. τί δαί;
ΑΙ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ', ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.

861. τούτῳ] τοῦτο C.R. Elb.

863. νὴ Δία libri et vulg. νὴ Δὶ Dind. unus. Cf. ad 164. Eq. 319. τόν γε Πήλεα, τὸν Αἴολον Elmsl. n. ms. Πηλέα libri et vulg. Πηλῆ Dind. olim. Cf. ad 76. Formas Εὐρυσθῆ, Πηλῆ, Τυδῆ et similes Atticis tribuit Gramm. Meerm. p. 647 Sch. Cf. Greg. de D. Att. § 88. Falluntur autem qui per apocopen illas factas putant (v. Eust. ad Il. δ'. p. 487, 10). Est enim Πηλῆ pro Πηλέα (ut ἦ pro ἔα), non, ut volunt, pro Πηλῆα &c. τε A.M.R.S.T.Y.X.Ω. Ald. Br. γε V. Bekk. Bo. Th. Fr. Dind. recc. om. Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. καὶ om. Z.Φ. αἰὅλον R.

864. κἄτι μᾶλλον A.M. Borg.

865. ΔΙ. om. A. Bodl. 1. σὺ δὲ δὴ τί Ω. Ald. σὺ δὲ τί A.M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.X. Mut. 1. Bodl. 1. σὺ δέ γε τί Cant. 1. Harl. 1. 3. σὺ δαὶ τί S.Φ. τί δαὶ σὺ V. Causa turbarum fuit exturbatio particulae δὴ post similem δέ. Cf. ad 805. ποεῖν A.Φ.

866. ἐβουλόμην μὲν libri et vulg. ἐβουλόμην μὲν ἂν Brunck. (Idem recte, opinor, malit Meinekius.) ἐβουλόμην ἂν vel ἐβουλόμην μὲν ἂν Dawesius, coll. 672. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε | πρότερον νοῆσαι. Vesp. 960. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα. Eccl. 151. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων, &c. Eur. El. 397. ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ . . . &c. Adde Soph. Phil. 1239. ἀρχὴ κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην. 1278. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις, &c. Aj. 88. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν. Aesch. Ch. 701. Eur. Ion. 568. Phrynich. II. 594. ἐβουλόμην αν ὑμὶν ὥσπερ καὶ προτοῦ. Com. anon. IV. 650. βδελυρὸν τὸ πρᾶγμα, κοὐκ αν ἐβουλόμην λαχεῖν. "Melius potuisset Brunck. . . . ἐνθάδ' ἄν." DOBR. Nimirum ἐβουλόμην valet *It was my wish*, ἐβουλόμην ἄν, *I could have wished*. V. Monk. ad Alc. 1094. Elmsl. ad Bacch. 1311. Matth. Gr. § 509. ἐνθάδε libri et vulg. Dind. ἐνθαδὶ Mein. ἂν ταδί Lenting. Cf. ad Pac. 67. Sed sensus ἐνθαδὶ requirit.

867. ἀγὼν A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. ὡγὼν (aut ὠ'γὼν) Φ. Mut. 1. Urb. ὠ 'γὼν Bentl. Dawes. Br. ἁγὼν Dind. &c. νῶν A. τί δαί A.R.Δ.Φ. Urb. Mut. 1. Br. Dind. recc. τίη M.V. τιή Δ. in marg. al. m. Ald. τιὴ legitur Eq. 126. 731. Pac. 927. Eccl. 796. 1086. Cf. ad Nub. 755. Hesychius, τί δαί: διὰ τί δή.

868. ὅτι ἡ A.D.R.Φ. Urb. Borg. Mut. 1. ὅτ' ἡ V. ότιὴ M. Elb. Ald. πόησις A.

870. δ' add. A.D.R.V.Φ. &c. Br. om. M. Ald. ἐπειδή σοι] ἐπειδὴ σοὶ Fritzch. Fortasse recte.

ΔΙ. *ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,*
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.
ΧΟ. *ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ*
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
ΔΙ. *εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι πρὶν τἄπη λέγειν.*
ΑΙ. *Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,*
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
ΔΙ. *ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.* ΕΥ. *καλῶς·*

871. *νῦν* A.

874. *ὑπᾴσατε* A.C.D.R.V.X. schol. Etym. M. p. 782, 4 (in *ὑπογραμμός*). Br. *ἐπᾴσατε* E.F.M.S.T.Y.Δ.Θ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. *προᾴσατε* Φ. (gl.) *προσᾴσατε* Z. Cf. ad 366. et Nub. 274.

875. *ὦ* om. M. Ald.

876. *ξυνετὰς*] An *ξυνετούς*?

878. *στρεβλοῖσι* A.D.R.V. &c. Br. Dind. recc. *στρεβλοῖσίν τε* M. *στρεβλοῖσί τε* Ald. *στρεβλοῖς τε* Bentl. Th.

879. *ὀψόμεναι* M. Elb.

880. *πορίσασθαι* A.R.S.V. Dind. (sublata interpunctione post *στομάτοιν*) recc. *πορίσασθε* M.T.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg.

881. *ῥήματα*] *ῥεύματα* Thiersch. *ῥήγματα* Franckius de Callino p. 80. (coll. v. 824 *πινακηδὸν ἀποσπῶν*). *ῥεύματα* vel *ῥήγματα* conj. Bergk. *πρέμνα τε* (sc. *ἐπῶν*) conj. Kock., coll. 903. Av. 321. *πρέμνον πράγματος πελωρίου.* Lys. 267. *Ῥήματα* sine dubio corruptum habet Mein., *κρημνά τε* reponendum suspicans, coll. Ran. 929. *ῥήματα ἱππόκρημνα.* Eq. 628. *κρημνοὺς ἐρείπων.* Nub. 1367. *κρημνοποιὸν* (Aeschylum). Frustra. *Ῥήματα* Aeschyli sunt (v. 821. 824. 828.), *παραπρίσματ' ἐπῶν* Euripidis.

883. *νῦν γάρ*] *ὅτι ἡμῶν* S. *ἀγὼν σοφίας ὅδε* A.C.D.E.M.R.T.V.Y.Z. Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 1. Br. *ἀγὼν σοφίας ὁδὶ* S. *ἀγὼν ὅδε σοφίας* Ω. Cant. 2. Ald. *σοφίας ἀγὼν ὅδε* Cant. 1. *ἀγὼν σοφίας ὁ* Herm. Dind. recc.

885. *σφωί τι* R.

888. ΔΙ. om. A. *ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτὸν* A.M.S.V.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Borg. Mut. 1. vulg. Mein. *ἐπίθες λαβὼν καὶ σὺ λιβ.* Z. *ἐπίθες καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν λαβὼν* R. *ἐπίθες καὶ σὺ λιβανωτὸν λαβὼν* C.T.Y. Bodl. 1. *ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτὸν* (om. *λαβὼν*) Suid. in *καλῶς*. *ἐπίθες λαβὼν καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν* Bergk. *ἐπίθες λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβὼν* Fr. Ko. *ἴθι νυν ἐπίθες*

ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
ΔΙ. ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΥ. καὶ μάλα.
ΔΙ. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
ΕΥ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν *στρ.*
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τίν' ἔπιτον
δαΐαν λόγων ὁδόν.
γλῶττα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν

δὴ καὶ σὺ λιβανωτὸν satis audacter Dind., coll. 871. 891. Ipse malim ἐπίθες λαβὼν νῦν (vel νυν) καὶ σὺ λιβανωτόν. Aut exciderat νῦν (νυν) post -ὼν, aut glossema δὴ invectum in textum νυν expulit.

889. θεοῖς M.R.S.T.Y.Z.Φ.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 1. Suid. in θεοῖς. Th. Fr. Ko. Mein. θεοὶ A.V. Br. Dind. θεοῖσι (i. e. θεοῖς, corr. θεοί) X. Vide comm. et cf. ad Lys. 1167.

890. σοι A.V.Z.Φ.Ω. Mut. 1. &c. vulg. Mein. σου R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. εἰσι M. Bodl. 1. εἰσιν Y. σοὶ Cobet. Verum videtur σου. καὶ om. M.

891. νυν A.Φ. vulg. δὴ R.V.

892. γλώσσης A.V.Φ. Mut. 1.

893. καὶ ξύνεσι A.R.Φ. Cant. 1. Reisk. Dind. καὶ ξύνεσις M.V. Mut. 1. Borg. &c. Ald. ὦ ξύνεσι Dawes. p. 446. ξύνεσίς τε Bentl. Br. Error satis frequens. Cf. Soph. El. 792. ἄκουε, Νέμεσι (Νέμεσις al.) . . . Trag. Adesp. 291. ἰὼ τυραννὶ &c. Pors. ad Phoen. 187.

895. ἡμεῖς] ἡμεῖς γ' Cobet. Mein. Non semper additur particula γε post καὶ μήν.

896. τινὰ λόγων ἐμμέλειαν, ἔπιτε (al. ἔπι τε, ἐπί τε) δαΐαν ὁδὸν libri et Ald. Bergk. τινὰ λόγων ἐμμέλειαν, ἐπί τε . . . Br. τινὰ λόγων ἐπιμέλειαν ("metri et sensus causa"). ἔπιτε . . . Th. τίνα λόγων ἔπιτε . . . Dind. τίνα λόγων, τίν' ἐμμελείας | ἔπιτε . . . Ko. Mein. ἐμμέλειάν τέ τιν' ἔπη τε | δαΐαν ὁδὸν λόγων (!) Fr. Equidem levi mutatione corrigendum suspicor, τίν' ἔπιτον | δαΐαν ὁδὸν λόγων. I. e. *quamnam argumentorum viam rixosam inituri sint.* Gl: ἐπέλθετε. Cf. 1106. λέγετον, ἔπιτον, ἀνὰ δ' ἔρεσθον. Interpolatum propter vitiosam scripturam ἐπί τε Dindorfio videtur ἐπιμέλειαν. ἔπιτε A.E.S.T.Y.Z. Ald. ἐπί τε D.M.Φ. et (ut vid.) R.V. Mut. 1.

898. γλῶσσα libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. γλῶττα Dind. Recte, opinor. ἠγρίωται] Fort. ἠκόνηται. Cf. 1116. et ad Nub. 1108.

901. τὸν μὲν οὖν A. Mut. 1. ἀστεῖον τί A. λέξειν A.M.Φ. Med. 4. Ald. Br. Dind. Th. Mein. λέξαι R.V. Mut. 1. Bekk. Fr. Ko. Bergk. Verum haud dubie est λέξειν futurum, ut mox συσκεδᾶν. Cf. ad Nub. 35. 1141.

καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΥ. *καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι*
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,

902. *κατερινισμένον* Bodl. 1. *αὐτοπρέμνους* Reisk.

903. *λόγοις* Elb.

905. *Δι.* praef. R.(?)V.(?) Ald. Br. Th. om A.(?) Bodl. 1. Lenting. Dind. recc. Cf. 1004. Lys. 484. 549. Eq. 760. Vesp. 546. 648. Av. 460. Thesm. 531. Pl. 487. Eccl. 581. "Jure choro haec continuat Dindorfius ob antistrophum. Talia enim ubique recitat coryphaeus chori." FRITZCH. *ἐρεῖτε* Bodl. 1.

906. *οἷ' ἂν*] *οἷαν* A.

907. *ἐμαυτὸν* om. M. *ἑαυτὸν* Borg. *μέν γε* M.Δ.Θ corr. Ω. Ald. *μὲν καὶ* A.D S.Δ corr. Θ.X. Borg. Bodl. 1. *καί γε* Z. *μὲν* (om. *γε*) T. supr. Y. *γε* (om. *μὲν*) R. *καὶ* (om. *μὲν*) V.Φ.

908. *τοῖς* M. Bodl. 1.

909. *οἵοις*] *οἵως* malit Dobraeus, laudato Porson. Adv. p. 201. Cf. Vesp. 1363. *ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς | οἵως* (sic B.C. vulg. *οἵοις* R.V.) *ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.* Infra 921. *οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην* &c.

911. *γὰρ* A.D.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. Dind. *γὰρ δή γ'* M.Ω. Cant. 2. Ald. *γὰρ δῆτα* C. om. Borg. Similiter *δή γ'* interpolatum Vesp. 355. *ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν* V. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. *ἕνα τινὰ κάθισεν* A.T.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω. Borg. Bodl. 1. Med. 4. Ald. *ἕνα τινὰ κάθισεν* (*γε* supr. post *τινὰ*) Δ. *ἕνα τινα καθισεν* (sic) R. *ἕνα τιν' ἐκάθισεν* Mut. 1. *ἕνα τινά γ' ἐκάθιζεν* S. *τινα κάθισεν* (om. *ἕνα*) Φ. *ἕνα τιν' ἂν καθῖζεν* Dobr. ad Pl. 980. Elmsl. ad Ach. 569. *ἕνα τιν' ἂν κάθιζεν* Lenting. *ἕνα γέ τινα καθῖσεν* Mein. *ἕνα τιν' ἐκάθισεν* Reisig. *ἕνα γέ τινα καθεῖσεν* Porson. Praef. Hec. p. 40. Cobet. *δὴ 'να τινὰ καθεῖσεν* Dawes. (Solennis certe error librariorum est *ι* pro *ει* ponentium, cujus plurima exempla congessi ad Ran. 1301. Pac. 924.) *ἕνα γέ τινα* citat Herm. El. D. M. p. 146 (Ubi raram in quarto pede solutionem esse monet. Cf. ad Thesm. 567.) "Offensioni fuit librariis aoristi forma *καθῖσεν*, ubique fere depravata. V. Thucyd. 6, 66. 7, 82." DIND. Ipse malim *ἕνα τιν' ἄν*. Scilicet *εἷς τις* valet *one single person*, *εἷς γέ τις* *some one or other*. Prior sensus unice hic convenit. Cf. Plat. Rep. VIII. 565 C. *οὐκοῦν ἕνα τινὰ* (*ἕνα γέ τινα* inconsulto Cobet.) *ἀεὶ ὁ δῆμος εἴωθε διαφερόντως προΐστασθαι ἑαυτοῦ*, Thuc. VI. 77. *οἳ δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἕνα γέ τινα ἀεὶ μεταβάλλοντες δουλοῦνται.* Verum hic videtur *ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν* (aut *καθῖζεν*). Sic *καθεύδω καθεῦδον* (*καθηῦδον*). V. Buttm. Lexil. p. 122. Irreg. Verbs p. 129.

Ἀχιλλέα τιν᾽ ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί·—
ΔΙ. μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆθ᾽. ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ᾽ ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ᾽ ἐσίγων.
ΔΙ. ἐγὼ δ᾽ ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ᾽ ἔτερπεν
οὐχ ἧττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ᾽ ἴσθι. ΔΙ. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ᾽ ἔδρασ᾽ ὁ δεῖνα;
ΕΥ. ὑπ᾽ ἀλαζονείας, ἵν᾽ ὁ θεατὴς προσδοκῶν κάθοιτο
ὁπόθ᾽ ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ᾽ ἂν διῄει.
ΔΙ. ὢ παμπόνηρος, οἷ᾽ ἄρ᾽ ἐφενακιζόμην ὑπ᾽ αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ᾽, ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ᾽ ἂν βόεια δώδεκ᾽ εἶπεν
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν᾽ ἄττα μορμορωπὰ,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. σιώπα.
ΕΥ. σαφὲς δ᾽ ἂν εἶπεν οὐδεὲν— ΔΙ. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.

912. Ἀχιλέα A. τινὰ A.

913. Post h. v. spatium unius versus relictum in A. γρύζοντας vulg. Malim γρύζοντά γ᾽. De uno enim solo agitur.

914. γ᾽ add. Φ. &c. om. A.M.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 2. Qu. ὁ δὲ χορὸς ξύνειρεν &c. Cf. Av. 1079. συνείρων τοὺς σπίνους. Sensui vix convenit vulgata. Cf. ad Eq. 627.

915. τέτταράς γε S. συνεχῶς A. om. Z. ἂν add. R.V. om. A.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. ἂν ξυνεχῶς M.Ω. Cant. 2.

917. γὰρ libri et vulg. Dind. Ko. Mein. ἄρ᾽ vel γ᾽ ἄρ᾽ Bentl. ἄρ᾽ Elmsl. in Cens. Edin. N. 37, p. 87. Fr. Bergk. Sed cf. Eccl. 433. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία. De anapaesto in sexta sede v. ad Eq. 909. Nub. 1075.

918. δέ] δαὶ A.R. Mut. 1.

919. καθοῖτο A.C.D.M.R.S.V.Δ.Θ. Elb. Med. 4. Cant. 2. Br. Bekk. Fr. Bergk. καθῆτο E.T.Y.Φ.X.Ω. Cant. 1. Ald. κάθοιτο duo codd. recc. Buttmann. Gr. vol. I. p. 546. Dind. καθῆτο Dobr. Mein. Ko. Cobet. conj. Bergk. Eadem corruptela Lys. 149.

920. τί A.Δ.Θ. &c. τι φθέγξεται R.V. Dobr. Bekk. Dind. recc. τι φθέγξαιτο A.T.Y.Θ corr. X. Bodl. 1. Cant. 1. (αι a corr.) τι φθέγξαιτό γε S. τι φθέγξοιτο Δ.Θ. Mut. 1. φθέγξαιτό τι Φ. Urb. φθέγξοιτό τι Z. φθέγξαιτο δὴ Ω. Ald. Br. Cf. ad 1258, ubi μέμψαιτο pro μέμψεται nonnulli libri.

921. ὦ A.M.R.V. &c. vulg. Bekk. ὢ Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Duplex accentus in Cant. 1. Verum est ὢ. Cf. Vesp. 900. ὢ μιαρὸς οὗτος. 187. Th. 649. Simplex admirationis exclamatio est ὢ, *oh!*

925. δείν᾽ ἄττα M.R.V. Cant. 1. δείν᾽ ἅττα Cant. 2. δεινάττα (sic) A.

926. ἄγνωτα A.T.Y.Z.Ω. Dind. Fr. ἀγνῶτα M.R.S.V.Φ.X. vulg. Th. ἄγνωστα Mein. Ko. Cobet. "Correctum ex Herodiano apud scholiastam, Suida in ἀγνῶτα, Philemon. Lex. p. 3. ed. Burn." DIND. Cf. Lob. Aj. p. 274.

927. οὐκ pro ἂν Med. 4. δ᾽ ἂν om. R. οὐδὲ ἓν A.M.R.V.Φ. Med. 4.

ΕΥ. ἀλλ᾽ ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π᾽ ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ᾽ ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον. ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ᾽ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
ΑΙ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὡμαθέστατ᾽, ἐνεγέγραπτο.
ΔΙ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ᾽ ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
ΕΥ. εἶτ᾽ ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
ΑΙ. σὺ δ᾽, ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ᾽ ἄττ᾽ ἐστὶν ἄττ᾽ ἐποίεις;
ΕΥ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί᾽ οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σὺ,

&c. vulg. Fr. Ko. Bergk. οὐδὲν Bodl. 1. οὐδεὲν Dind. Mein. οὐδ᾽ ἂν ἓν Porson. Praef. Hec. p. 32 Sch. οὐδὲν ἂν Lenting. Hiatus οὐδὲ ἓν apud nostrum non nisi in Pluto (37. 138. 1115. 1182.) occurrit. Perrara sunt formae trisyllabae exempla apud veteris comoediae poetas. Cratinus ap. Etym. M. p. 2[illegible]0, 37. καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτὴν, ἡ δ᾽ ἐφρόντιζ᾽ οὐδὲ ἕν. Crates Athen. p. 267. ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσετ᾽ οὐδὲ δούλην. Eupolis ap. Stob. Flor. IV. 33. ἣν δέ τις τῶν ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν. Cf. ad Lys. 1044.

928. ΕΥ. om. A. Qu. ἀλλ᾽ ἢ Σκαμάνδρους καὶ τάφρους κἀπ᾽ ἀσπίδων &c. Mox enim sequitur καὶ (non ἢ) ῥήμαθ᾽.

929. γρυπαιέτους A.M.V. &c. vulg. Fr. Ko. γρυπεαίτους R. γρυπαέτους Dind. Bergk. Mein. Fort. γυπαέτους. χαλκηράτους A. καί] ἢ Dobr. Cf. ad 928. ὑπόκρημνα M. Fort. ὑψίκρημνα.

930. ῥάδι᾽ ἦν A.D.R.S.V.Φ. Urb. Leid. γρ. Elmsl. n. ms. Pors. Praef. Hec. p. xiv. Herm. El. D. M. p. 147. Bekk. Th. Bo. Dind. Bergk. Ko. Mein. ῥᾴδιον ἦν M.S pr. m. T.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Elb. Med. 4. et vulg. ῥᾴδιον Bentl. Reisig. Conj. p. 99. Elmsl. Cens. Pors. Hec. p. 85. (Recte, opinor. Cf. Th. 68. κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον.) ῥᾷον ἦν Lenting. Fr. γ᾽ οὖν A.

931. μακρῷ χρόνῳ A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Χ. &c. χρόνῳ μακρῷ Z.Φ.

932. ἱππαλεκτρυόνα libri et vulg. Th. Dind. Ko. Bergk. ἱππαλεκτρυῶ Pors. prob. Monk. ad Hipp. 377. ἱππαλέκτορα Both. Fr. Cobet. (Mnem. VIII. 134.) Mein. ὁ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν ζητῶν . . . conj. Lenting. Vulgatam tuentur Herm. Epit. D. M. § 169. et Reisig. Conj. p. 99. Cf. ad Nub. 1427. σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί. et 663.

933. σημεῖον δὖν Markland ad Eur. Suppl. 109. ὦ 'μαθέστατ᾽ A. ὠμάθέστ᾽ R. ἐνεγέγραπτο] Qu. ἐπεγέγραπτο.

935. H. v. delet Hamaker. θεοῖς Bodl. 1. ποῖ᾽ ἄττ᾽ M.Δ.Θ. Cant. 2. Borg. Ald. Elmsl. n. ms. Dind. Bergk. Mein. ποῖ᾽ ἄττ᾽ Ω. ποῖ᾽ ἄτ᾽ Mut. 1. ποῖά τ᾽ V. ποῖά γ᾽ A.R.S.T.Y.Z.Φ.Χ. Bodl. 1. Cant. 1. Med. 4. Urb. Kust. Br. Fr. Ko.

937. οὐχὶ μὰ Δί᾽ ἱππαλεκτρυόνας γ᾽, οὐ τραγ. Reisig. Conj. p. 99. et (om. γ᾽) Dobr. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας γε μὰ Δί᾽, οὐ τραγ. Pors. Opusc. p. 195. μὰ Δί᾽ οὐδέ] μὰ Δία καὶ Elmsl. in Edinb. Rev. a. 1811. p. 85. Lenting. (coll. Ach. 855.) De anapaesto in quarto tetrametri iambici loco vide ad

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·
ἀλλ', ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστά μοι τὸ γένος ἂν εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος. ΑΙ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
ΕΥ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδένα παρῆκ' ἂν ἀργὸν,

Nub. 932. Fr. 476, 5. Cratin. Mein. II. 40. οὐδέ] οὐ solus Bodl. 1. οὐχ' A. ἱππαλεκτρυόνας] ἱππαλέκτορας Fr. Mein. ἱππαλεκτρυοῦς Pors. Cf. ad 932.

938. ἅ'ν A. ἂν R. ἂν 'ν Med. 4. ἃ D. τοῖσιν A.

939. ὥσπερ ἔλαβον V. Urb. Mut. 1. τὴν τέχνην παρὰ σοῦ A.D.E.M.V.Φ. Urb. Mut. 1. Cant. 1. (γε supr. σοῦ) 2. τὴν τέχνην παρά σου Ζ.Θ.Φ.Ω. παρὰ σοῦ τὴν τέχνην R.T. Bodl. 1. Ald. παρά σου τὴν τέχνην Υ.Δ. (γε supr. σου sec. m.) τὴν τέχνην (om. παρὰ σοῦ) C. τὸ πρῶτον εὐθὺς V. Dawes. Bekk. Dind. recc. τοπρῶτον εὐθὺς Br. τοπρῶτον μὲν εὐθὺς Ald. πρῶτον μὲν εὐθὺς C.E.M. Cant. 2. Urb. Elb. γε πρῶτον εὐθὺς S. πρῶτον εὐθὺς A.S.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Cant. 1. Mut. 1. εὐθὺς R.T.Y. Bodl. 1.

940. καὶ om. Bodl. 1. 941. ἴσχανα Cant. 1.

942. ἐπυλλίοισι A. τευτλίοις Bodl. 1. λευκοῖς R.T.V.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Borg. Urb. Schol. v. l. Suid. in ἴσχνανα. μικροῖς A.M.S.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. (gl. supr. ἐπυλλίοις) 2. Schol: μικροῖς. γράφεται λευκοῖς. "Glossa scilicet μικροῖς indicans τευτλίοις diminutivum esse." DOBR.

943. ἀπήθων V. ἀπανθῶν Bodl. 1.

944. κωμωδίαις A.

945. ἐκπεσὼν Scal.

946. ὁ'ὐξιων T. ὁὐξιὼν A. οὐξιὼν R. Med. 4. ἐξιὼν X. μέν μοι A.M.R.S.V.Z.Φ.X. vulg. μέν τοι C.E.T.Y. Mut. 1. Cant. 1. 2. Correxi μοι (om. μέν.). τὸ om. Z. Mut. 1. εἶπ' αν R.V. Bekk. Dind. recc. εἶπεν A.M.T.Z.Φ. Mut. 1. vulg. Cf. 948. παρῆκ' ἄν. Corrigendum, ni fallor, ἂν εἶπεν. Cf. 927. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδεέν.

947. ΑΙ. A. Ald. Dind. ΔΙ. C.R.(?)V.(?) Br. Bekk. Bo. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. "Aeschylus quidem paullo ante eandem ob caussam invectus est in Euripidem, sed illud fecit severe. Haec scurrilis ludificatio Baccho melius convenit." TH. Recte, opinor. Cf. 952. ἦν σοι] ᾔδεις (ᾔδης) conj. Bergk.

948. Qu. εἶτ' ἀπό γε τῶν . . . ἂν om. Bodl. 1. ἔπειτα προσώπων τῶν ἐμῶν . . . conj. Kock. Ipse tentaveram εἶτα δὲ προσώπων τῶν ἐμῶν. οὐδὲν vulg. Malim οὐδένα, *nullam personam.* Idem suadet Lenting. Praeterea transponendum forsan παρῆκ' αν οὐδέν' ἀργόν.

ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν. AI. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ET. μὰ τὸν
'Απόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν·
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
ET. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα— AI. φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
ET. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα,— AI. φημὶ κἀγώ.
ET. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς

949. ἔλεγεν M.R.S.V.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. ἔλεγον A.T.Y. Bodl. 1. Fortasse recte. Nisi reponendum potius ἔλεγ' ἂν (cf. ad 946). Aliter vix tanto intervallo sejuncta fuissent ἔλεγεν et ἄν. χ' ὠ A.

950. χ' ὠ A. χ' ἡ A. bis.

951. σε ταῦτ' ἐχρῆν E.M.R.V.Φ. Cant. 1. Br. Dind. &c. σε ταῦτα χρῆν Ald. σε χρῆν ταῦτα C. Mut. 1. σε δεῖ ταῦτα D. σε δεῖ τοιαῦτα A. Fort. σ' ἐχρῆν ταδί.

952. αὔτ' A. Bodl. 1. τοῦτο A.C.D.E.F.M.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. Br. τουτὶ Ald. μὲν οὖν D. ὦ τᾶν A. ὦτᾶν (sic) Fritzch.

953. οὐ σοὶ A. Ald. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. οὔ σοι R.(?)V.(?) Br. Bekk. Th. Emphaticum hic est pronomen.

954. AI.] Διον. A. Fortasse recte (cf. ad 947): sed v. 1069.

955. αἰσχ. praef. A. Qu. πρὶν διδάξαι σ'. μέσον A.

956. εἰσβολὰς R.V. Bodl. 1. Suid. in γωνία. ἐσβολὰς A.M. Harp. in v. γωνιασμός. Ald. Br. Dind.

957. ὁρᾶν] ἐρᾶν D. στρέφειν, ἐρᾶν vulg. στρέφειν, περᾶν conj. Mein. στρέφειν, δέρειν conj. Kock. (coll. Vesp. 485.) στρέφειν ἐρᾶν (sic) Fritzch. (Recte, opinor; nisi corruptum est ἐρᾶν.) στροφῶν ἐρᾶν Fritzch. Halbertsma. prob. Mein. Qu. στρέφειν, πλέκειν, τεχνάζειν. Vel στρέφειν τε καὶ τεχνάζειν. Verba tantum requiri videntur, ne concinnitas loci corrumpatur. Vulgatam damnat etiam Lobeck.

958. κάχ' ὑποτοπεῖσθαι C.E.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. schol. v. l. Br. Dind. κᾀθ' ὑποτοπεῖσθαι A.D. et v. l. ap. Suid. εἶθ' ὑποτοπεῖσθαι Bodl. 1. καχυποτοπεῖσθαι Suid. in h. v. Ald. Th. χὑποτοπεῖσθαι Borg. καθυποτοπεῖσθαι Etym. M. p. 762, 15. prob. Br. καχύποπτος ex Aristophane, καχυπονόητος ex Platone enotavit Pollux 2, 57. Ταχύποπτοι legitur Arist. Rhet. II. 13. 5. Cf. ad 554. Scribendum forsan conjunctim καχυποτοπεῖσθαι.

960. γ' ἂν A.M.R.S.T.Y.Z.Φ.X.Ω. ἂν V. (Fortasse recte.) γὰρ D. Elb. Qu. τ' ἄν.

961. ἐκομπαλάκουν R. 962. om. A.

Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται·
οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
ΔΙ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
ὅς, ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος.

963. ποῶν A.

964. γνώσῃ M.T. Elb. δὲ R.S.T.V. Ald. τε D. Elb. Mut. 1. Cant. 2. om. A.S. κἀμοῦ γ' A.S.V.Δ. Mut. 1. Ald. Br. Th. Bo. κἀμοῦ M.R.T.Y.Z. Θ.Φ.Ω. Borg. Bodl. 1. Cant. 2. Med. 4. Suid. vv. γνώσει et Μεγαίνετος. κἀμοὺς Dobr. Fr. Bergk. Ko. Mein. Dind. Recte: vide comm. ἑκατέρου M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Ald. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἑκατέρους A.C.D.Z.Φ corr. Med. 4. Br. Bo. Th. ἑκατέρως Elb. ἑκατέρων Borg. Vocem utrobique omittit Suidas. Hinc Hermannus conjicit γνώσει . . . κἀμοῦ ῥᾳδίως μαθητάς. Verum est ἑκατέρου. Cf. ad Th. 803.

965. διο. praef. A. τούτου μὲν A.D.T.Δ. Mut. 1. Bodl. Suid. in γνώσῃ et Μεγαίνετος. τούτου μὲν ὁ C.E.M.T.Φ.Χ.Ω. Elb. Cant. 2. τούτου μὲν οὖν Y.Z. Ald. Br. τούτου μὲν γὰρ S.Δ corr. sec. m. τούτου μενὶ R.V. Bekk. τουτουμενὶ (i. e. τουτουὶ μὲν) Dind. recc. Tentabam τούτου μὲν ὅ τε . . . (coll. 967), sed verum arbitror τουτουμενί. μεγαίννετος Bodl. 1. μανὴς R.V. μάνης M.S.T.Δ.Φ.Χ. Ald. μανῆς Y.Z.Θ. Mein. μάγνης A. Suid. Μάνης Br. Μανῆς Fr. Ko. Bergk. Dind. Μάγνης Th. Enger. ad Lys. 1212. Cf. ad 970.

966. σαρκασμοπιτυοκάμπται M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ pr. Ω. vulg. Suid. -κάμπαι A.V.Φ.Χ. καρβανο- vel στομφασμο- tentabat Bentl.

967. ὁύμοὶ A.M.T.Y.Θ.Φ. Ald. οὑμοὶ V.Δ.Ω. Bekk. Dind. &c. οὑμοὶ S.Z.Χ. ἐμοὶ D. Borg. Dobr. οὑμὸς R. et Suid. in κομψόν. οἱ 'μοὶ Br.

968. ἐς Bodl. 1. Dind. εἰς A.M.R.V. vulg. ἐς τὰ πάντα] Qu. εἰς ἅπαντα, ut in Thesm. 531. οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες. Vesp. 1101. Soph. Tr. 489. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.

969. κακοῖς που A.M.R.Φ. &c. vulg. κακοῖς (om. που) V. κακοῖσι D. Fort. κακῷ τῳ aut κακοῖς τις. Latet, ni fallor, mendum aliquid. Vix enim perspicio vim verborum καὶ πλησίον παραστῇ (αὐτῶν, τῶν κακῶν?); adde quod suspicionem movet τῶν κακῶν tam brevi intervallo post κακοῖς illatum.

970. Κεῖος A.D.V. Eust. p. 1289, 64. 1397, 41. 1462, 45. Dind. recc. (Κῷος habet Eust. ad Od. γ'. p. 1462, 45, ubi tamen addit, ἢ κατά τινας Κεῖος.) Κῖος M.R.S.T.Y.Z.Φ.Χ. vulg. et sic Apostol. XIV. 16 b. Cf. Herod. VIII. 46. Κεῖοι (Κῖοι al.). "Κῷος Aristarchus apud scholiastam: quam lectionem Eustathius quoque memorat. Ab sensu horum verborum longe aberrarunt grammatici veteres, quorum opiniones exponit scholiasta. Hoc dicit poeta, Theramenem ingenio tam versuto esse ut, quum improbissimus esset, probissimus videretur. Chiorum enim civitas mala fama laborabat [v. Pac. 171], Ceorum clara erat et morum probitate et rei publicae administratione: vid. Boeckh. ad Platon. Leg. (638 a.) p. 109. et, qui verba Aristophanis recte est interpretatus, Heindorfium ad Protag. p. 577." DIND. Eust. ad Od. α'. τῶν κατὰ τοὺς

ΕΥ. τοιαῦτα μέντοὐγὼ φρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν

ἀστραγάλους βόλων ὁ μὲν τὰ ἓξ δυνάμενος Κῷος καὶ ἑξίτης ἐλέγετο, ὁ δὲ τὸ ἓν Χῖος, ὅθεν καί τις παροιμία, Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐάσω· ἧς μέμνηται Στράττις ἐν τῷ, Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν. Ἔνθα ἐνθυμητέον καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ, "Πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος," καὶ νοητέον ὡς ἢ ἔσφαλται ἡ γραφὴ τοῦ Κεῖος, ἢ ἄλλα παρῴδηται ἀπὸ τοῦ Κωμικοῦ. Cf. Demodocum Anth. Pal. XII. 27. καὶ τόδε Δημοδόκου. Χῖοι (Χίιοι ?) κακοὶ, οὐχ ὁ μὲν ὃς δ' οὔ, πάντες πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Χίιος. Phocylid. Fr. 1. Longe aliter verba accipit Fritzchius, qui respici putat ad proverbium οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῷος, de quo schol. Platon. p. 320 b. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἓξ δυνάμενος Κῷος καὶ ἑξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἓν καὶ κύων. λέγεται δέ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου "Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐάσω." Eustath. pp. 1397. 1462. et Polluc. 9, 20. 7, 204. "*Hoc igitur proverbio*, ait, *necesse est hominem semper felicem describi, qui e quovis periculo evadere soleat. Aptissime igitur hoc ita utitur comicus, ut pro eo dicat* οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος, *propterea quod Theramenem non solum ut hominem nimis felicem ridere velit, sed etiam ut exterum atque Ceum.*" Κεῖος pro Κῷος praeter expectationem dictum putat etiam Thiersch. Opponitur igitur Theramenes ὁ Κῷος (vel ὁ Κεῖος) *aleator felix* Megaeneto τῷ Μανῆτι *aleatori infelici* v. 965. Scripturam Κῖος tuentur Leutsch. l. l. Ast. ad Plat. T. I. 44. et Welcker. Scr. Min. II. 459. Cf. Apost. XVIII. 26 a. Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν: παρόσον οἱ Χῖοι λογιώτεροι τῶν Κῴων ἦσαν καὶ δυνατώτεροι. (Qui Strattidis comici versus est. V. Mein. II. 771.) App. Prov. V. 28. Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν: ἀπὸ ἀστραγάλων παρῳδήθη ἡ παροιμία· καὶ ἐπὶ Θηραμένους, ἐπεὶ ἐδόκει Χῖος εἶναι. Zenob. IV. 74. Κῷος Χίῳ: ὁ Κῷος ἀστράγαλος ἠδύνατο ἕξ. Παροιμία δέ ἐστι, Χῖος πρὸς Κῷον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἠδύνατο ἕν, ὁ δὲ Κῷος ἕξ. Diogen. V. 70. Κῷος πρὸς Χῖον: ὅταν ἐλάττονα πρὸς μείζονά τις παραβάλλῃ. Apost. X. 35. Κῷος πρὸς Χῖον: ὅταν ἐλάττω πρὸς μείζω τις παραβάλλῃ. De quo proverbio v. Bernh. ad Suid. v. Κῷος. Comicum scripsisse suspicor οὐ Κεῖος ἀλλὰ Χῖος. Cf. Plut. Nic. 2. εἰς δυσγένειαν ὡς ξένος ἐκ Κέω λελοιδόρηται, καὶ διὰ τὸ μὴ μόνιμον ἀλλ' ἐπαμφοτερίζον ἀεὶ τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας ἐπεκλήθη Κόθορνος. Lucian. Pseudol. 16. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν. "Apparently a proverbial expression, implying one who can say *Sibboleth* or *Shibboleth*, as will best serve his purpose.—The expression is applicable to a man of versatile genius, who, like the bat in the fable, can be bird or mouse, as will best answer his end, being always found on the prosperous side. Xen. Hell. II. 25. Heind. ad Plat. Prot. p. 577. Mitford IV. 343, 386." MITCH. "Grammatici in explicatione horum verborum: οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῖος, et in definienda patria Theramenis inconstantiores sunt ipso Theramene." BERG.

971. μέντοι 'γὼ φρονεῖν A.M.T.Y.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. vulg. μέντοι ἐγὼ φρονεῖν Z. μέντοι σωφρόνειν R.S.V. Inv. Bekk. Fr. μέντοὐγὼ φρονεῖν Dind. Bo. Th. Ko. Bergk. Mein.

ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, "πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;"

ΔΙ. νὴ τοὺς θεοὺς νῦν γοῦν 'Αθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, "ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν βέβηκέ μοι.
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε;"
τέως δ' ἀβελτερώτατοι
κεχηνότες Μαμμάκυθοι
Μελητίδαι καθῆντο.

977. προτοῦ A. 978. κἀναποσκοπεῖν R. ἔχει] ἔχῃ R.

979. ποῦ] πῶς M. τοῦτ'] τόδ' Bentl. ἔλαβε A. vulg. ἔλαβεν D.M.R.V. Elb. Bekk. τίς προὔλαβεν Fr.

983. ζητεῖ τε] ζητεῖτε Reisk. Ingeniose, non tamen vere.

984. ἀπεδήδοκε A.

985. τρύβλιον Cant. 2. edd. vett. Bergk. Mein. Dind. τρυβλίον A.M.R.V. Cant. 1. Br. Bekk. Th. Fr. Ko.

986. περσυνὸν Fr. τέθνηκέ μοι vulg. Correxi βέβηκέ μοι, Anglice, *is gone, is lost.* Vulgata insulsa videtur.

987. σκόροδον A.M.V.Φ. &c. σκόρον R. σκόροδόν μοι C.E. Cant. 2. Br. σκορόδιον Bentl. χθεσινὸν (ἐχθεσινὸν S.) libri et Suid. in αἴκε πάθοι et μικροπρεπείας ῥήματα. vulg. χθιζινὸν M.(?) Lob. ad Phryn. p. 323. Dind. recc. Eadem corruptela Vesp. 281.

988. καὶ pro τίς D. τῆς] τὰς bis Suid. ἐλάας M.R.V.Δ.Φ. Cant. 2. Suid. ἐλαίας A. Bodl. 1. Cant. 1. Cf. Eust. p. 84, 9.

989. δ' om. R. ἀβελτερώτατοι D.F.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Borg. Suid. in ἀβελτερώτατος et Βουταλίων et Μαμμάκουθος. Bekk. Dind. recc. ἀβελτερώτεροι A.M.Y.Ω. vulg. Vide an scribendum sit ἀβέλτεροί τινες, aut ἀβέλτεροί τε καὶ, vel ἀβελτερώτεροι . . . Μαμμακύθου.

990. μαμμάκυθοι M.(?)V.Φ. Ald. Suid. in Μεταγένης. vulg. μαμμάκουθοι A.S.Z. Med. 4. Mut. 1. Cant. 1. Eust. p. 1669, 45. μαμάκουθοι M.R.T.Y.X.Ω. Bodl. 1. Elb. Cant. 2. μεμμάκουθοι D. Cf. ad 925. Vulgatam confirmant Hesych. Phot. Suid. in μῶροι. Themist. p. 323. Reponendum suspicor Μαμμακύθου. Cf. ad 989. Hinc orta fuerit scriptura μαμμάκουθοι, diphthongo ου inepte ad penultimam relato.

991. καὶ Μελ. C.E.Y.Z.X.Ω. Cant. 2. &c. Ald. καὶ om A.D.F.M.R.V.Θ.Φ.

ΧΟ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ· ἀντ.
σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον

Mut. 1. Med. 4. Urb. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. ter Suid. Br. Bekk. Dind. &c. Μελιτίδαι libri et Suid. Eust. et vulg. Th. Bergk. Μελητίδαι Gaisf. Dind. Μελιττίδαι Fr. Ko. μελιττίδαι (et μαμμ.) Mein. Μελιτιάδαι conj. Bergk. Nullo enim modo ferendum esse Μελητίδαι. "Scriptura vitiosa Μελιτίδης correcta ab me est apud Aristid. vol. 2. p. 659, corrigenda apud Lucian. Amor. c. 53. et Liban. vol. 1. p. 510, 2. ed. Reisk." DIND. Cf. ad 1302. et 758. κάθηντο C.E.T.X. Med. 4. Ald. et haud dubie R.V. κάθηνται A.D. Suid. καθῆντο Br. Bekk. Dind. &c. Cf. Eur. Bacch. 1051. ἔνθα Μαινάδες καθῆντο. Phoen. 1466. καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.

992. λεύσσεις M. Bodl. 1. &c. λεύσεις A.C.D.E.R.V. Mut. 1.

993. σὺ δὴ A.M.R.S.T.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. σὺ δὲ δὴ V. Bekk. σὺ δὲ Bentl. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. σὺ δ' εἴτι Cant. 1. τί, φέρε] φέρε τί Elb. τί om. R. μόνος R. om. V. Post ὅπως lacunam indicant Ko. Mein., post θυμὸς Bergk.

995. ἐλαῶν A.D.F.V. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Br. ἐλαιῶν M.R. Cant. 2. Ald. Th. "quod hic arbor significetur, non fructus: hoc enim discrimen veteres observasse." 996. κατηγόρηκέ σου Bodl. 1.

998. ἀντιλέξεις R. Cant. 1. ἀντιλέξῃς A.M.V. Mut. 1. Cant. 2. Elb. Suid. in ἱστίοις et λεῖον. 999. ἄκροισιν Elb.

1000. τοῖς ἱστίοις schol. et Suid. in ἱστίον et λεῖον. Bentl. Dind. recc. τοῖσιν ἱστίοις A.Δ. Mut. 1. τοῖς ἱστίοισιν M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. vulg.

1001. ἄξεις A.M.R.T.V.Z.Φ. Suid. in λεῖον. vulg. Dind. Ko. Bergk. Mein. ἄξῃς Cant. 2. ἕξεις Y. ἄξον S. εἴξεις conj. Lenting. ad Med. 523. (coll. Eq. 436. Eur. Orest. 705. Soph. Ant. 714.) Seidler. οἴξεις (*vela pandes*) conj. Bergk. ἕλξεις (sc. τὰ ἱστία) conj. Kock. ἀρεῖς alii (coll. Thuc. I. 52. II. 23.). αἴξεις (vel ᾄξεις) Th. μᾶλλον ἆσσον ἄξεις tentat Mein., qui tamen aegre μᾶλλον μᾶλλον tollere velit. ᾄξεις recte Fritzchius, coll. Eur. Tro. 1085. ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος | ἀΐσσον πτεροῖσι πορεύσει ἱππόβοτον Ἄργος. Adde Theocr. XIII. 23. ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς, | ἀλλὰ διεξάϊξε &c. Nub. 1299. ᾄξεις; Eq. 485. θεύσει γὰρ ᾄξας ἐς τὸ βουλευτήριον. Vesp. 120. Ran. 567. Pl. 733. Perpendi tamen meretur correctio οἴξεις (*pandes*).

1002. φύλαξον S.

καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ', ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
ΑΙ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος εἵνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;
ΕΥ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
ΑΙ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ ῥινοὺς ἑπταβοείους.

1006. ξυντυχίᾳ A.R.V. &c. vulg. συντυχίᾳ M.

1007. τοῦτον] αὐτὸν R. φάσκειν M. Elb.

1008. οὕνεκα vulg. ἕνεκα Bodl. 1. Dedi εἵνεκα. χρὴ A.M.V.Φ. Sext. Emp. Pyrrhon. Hypot. 1, 189. δεῖ F.R. Bodl. 1.

1009. ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν] ὅτι τὲ βελτίστους A. Notanda insolita particulae τε collocatio. Qu. ὅτι βελτίους γε. βελτίους A.M.R.Φ. &c. βελτίστους V. Mut. 1.

1010. πόλεσι A. τοῦτ' A.M.V.Φ. vulg. Dind. ταῦτ' R. Fr. Ko. Bergk. Mein. τοῦτο (om. οὖν) Mut. 1.

1011. μοχθηροτάτους] μοχθηροτέρους V. μοχθηροὺς R. Cf. ad 1009. ἀπέδειξας] ἀπέφηνας Elb.

1013. τοίνυν A.D.E.M.R.V.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Br. τοίνυν γ' C. Cant. 1. 2. Ald.

1014. γενναίους τε M. διαδρασιπολίτας] An διαδυσιπολίτας? Lys. XXI. 14. τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας.

1015. μηδ' ἀγοραίους μηδὲ R.T. Bekk. Dind. &c. μὴ δ' ἀγοραίους μὴ δὲ Bodl. 1. μήτ' ἀγοραίους μήτε A.M.S.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. μηδὲ πανούργους omnes libri.

1017. θυμούς] Sic vulgo legitur, et ap. Suid. in θυμὸς ἑπταβόειος. Sed quid, quaeso, valet θυμὸς ἑπταβόειος? Ineptum est θυμοὺς post πήληκας et κνημῖδας illatum, nec convenit isti voci epithetum ἑπταβοείους. Legendum olim suspicabar θυρεοὺς *scuta*, sed recens est ista vocis significatio, et apud Homerum *operculum* tantum significat θυρεός. Reponendum igitur videtur ῥινούς, *clypeos*. Cf. Pac. 1274. σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. Hom. Il. δ'. 447. σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν. κ'. 155. ὑπέστρωτο ῥινὸν βοός. μ'. 263. ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐφάλξεις. ν. 405.

ΕΥ. *καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.*
ΔΙ. *καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους εἶν' ἐδίδαξας;*
Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
ΑΙ. *δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν.* ΔΙ. *ποῖον;* ΑΙ. *τοὺς Ἕπτ' ἐπὶ Θήβας·*
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.
ΔΙ. *τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας*

κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐΐσῃ, | τὴν ἄρ' ὅγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ | δινωτὴν φορέεσκε. π'. 636. Od. α'. 108. ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν. χ'. 278. ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός. Hes. Th. 934. Ἄρηϊ ῥινοτόρῳ. Aptum ῥινοῦ epithetum est ἑπταβόειος, nam ῥινὸς est *clypeus corio obductus.* Contra conferri possunt θυμὸς ἀμυνίας Eq. 570, ὀξίνης Vesp. 1082.

1018. ΕΥ. καὶ δὴ . . . ΔΙ. κρανοποιῶν . . . R.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Ald. ΔΙ. καὶ δὴ . . . ΕΥ. κρανοποιῶν . . . X. Totum versum Dionyso tribuunt A.V. Br. Bekk. Both. Euripidi F.S.T. Bodl. 1. Cant. 1. Fr. Bergk. Ko. Dind. Mein. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν] Malim τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν, ut in Nub. 906. Vesp. 1483. Cf. ad Nub. 906. αὖ] γὰρ S. Bodl. 1. Cant. 1. ἐπιτρίψεις D.V. ἐπιτρέψει Mut. 1.

1019. ΕΥ. praef. A.R.V. vulg. Bekk. Both. ΔΙ. Cant. 1. Dind. Fr. Mein. Euripidi continuant Bergk. Ko. τί σὺ R. Bekk. Dind. recc. σὺ τί A.D.F.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Th. Borg. Urb. Cant. 1. Bodl. 1. Mut. 1. σὺ τί δὴ C.E.M.Y.X. Cant. 2. vulg. Praestat, opinor, τί σύ; vulgata tamen fortasse vera esse potest. Cf. Nub. 1061. ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη . . .; δρᾶς A. οὕτως αὐτοὺς F.R.S.T.V.Z.Δ.Φ. Urb. Borg. Bentl. Kust. Bekk. Dind. recc. αὐτοὺς οὕτως A.M.Y.X.Ω. Cant. 1. Bodl. 1. vulg. γενναίους F.R.T.V.Z.Φ. Urb. Mut. 1. Bodl. 1. Bentl. Kust. Br. Bekk. Dind. &c. ἀνδρείους M.S.Y. Cant. 1. ἀνδρείως A. Borg. Ald. ἐξεδίδαξας D.F.R.T.Z.Φ.X. Urb. Cant. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Borg. Bentl. Br. ἐδίδαξας A.C.E.M.Y.Ω. Ald. ἐξέδειξας V. Legendum suspicor εἶν' ἐδίδαξας. Cf. 1026. ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα | νικᾶν (ὑμᾶς). Soph. El. 395. Sed defendi potest vulgata.

1020. ΔΙ. praef. A.V. Cant. 1. vulg. Bekk. Bergk. Ko. Euripidi continuat R. Dionyso continuant Dind. Fr. Mein. αὐθαδῶς] Hoc adverbium a grammaticis quibusdam αὐθάδως scriptum est παροξυτόνως. Vid. Joann. Alex. τον. παραγγ. p. 39, 15. DIND.

1021. Ἄρεως R.V. Bekk. Dind. &c. Ἄρεος A.M.T.Φ. Mut. 1. vulg. ποῖον;] Dionyso tribuunt A.R.V. Br. Euripidi M.S.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Ald.

1022. ὅ pro ὃ Br. Fr. Male. ὃ θεασ. om. X. ἂν om. M.Z. Fort. πᾶς δή τις . . . ἠράσθη] Legendum suspicabar ἀρθείη. Cf. 1041. ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην | ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις. Vulgata orta forsan fuerit ex scriptura ἀνὴρ ἀρθείη. Sed obstat nonnihil ἐπιθυμεῖν v. 1026. Et ipse Aeschylus Sept. 392. μάχης ἐρῶν. Redde: *cupiebat quisque bellicosus (miles) esse.*

1023. μέν σοι] μέντοι malit Reisig. C. p. 300. Sic Thesm. 520. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν. 714. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο. Vesp. 426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη. Et alibi saepe μέντοι infertur post οὗτος, τοιοῦτος, τοσοῦτος &c., ut Nub. 329. 588. 1361. Lys. 1016. Av. 100. Cf. ad Eccl. 969.

ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἵνεκα τύπτου.

ΑΙ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.

εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα 1026

νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙ. ἐχάρην γοῦν τῇ νίκῃ ἀκούσας παρὰ Δαρείου τεθνεῶτος,

1024. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. &c. εἵνεκα S.Φ. Bo. Bergk. Ko. ἕνεκα M.R.T.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. οὕνεκα A.Y.X.Ω. vulg. Dind. &c.

1025. ἡμῖν M. Elb. αὔτ' M.R.S.Y.Z. αὗτ' A.T.V.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. τοῦτο τράπεσθε R.

1026. τοῦτ' A.R.V.Φ. ταῦτ' M. Elb. et duo Brunckii. Πέρσας A.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Bekk. Dind. &c. τοὺς Πέρσας M.X.Ω. vulg. ἐδίδαξα A.D.M.R.S.T.V.Z.Φ.X. Mut. 1. vulg. ἐποίησα Elb. ἐξεδίδαξα Bentl. Pors. Reisig. C. p. 224. Dind. recc. Cf. ad 1019. V. Pors. Praef. Hec. p. 53. Herm. El. D. M. p. 398.

1027. ἀεὶ C.D.E.F.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Bekk. Dind. &c. αἰεὶ A. Ald. Br. Th. Atticam formam esse ἀεὶ docent Pors. Praef. Hec. p. iv. Elmsl. ad Suppl. 82. Dind. alii. αἰεὶ, ubi prima producitur, ubique Thiersch.

1028. γοῦν A. &c. γ' οὖν R. Med. 4. ἡνίκ' ἤκουσα περὶ A.C.E.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. et libri plerique. Kock. ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ D.S.Δ. in marg. sec. m. Bo. Dind. olim. ἡνίκ' ἀκούσας περὶ Δαρείου (vel ἡνίκα γ' ἤκουσεν Δαρείου) τοῦ τεθνεῶτος | ὁ χορός γ' tentabat Bentl. ἡνίκ' ἀκούσας περὶ Δαρειογενοῦς Thiersch. ἐχάρην γοῦν ἡνίκα φάσμ' ἐφάνη Δαρείου τοῦ τεθνεῶτος Dind. (Vide tractatum ejus de Choricis Aeschyleis, Lips. 1858. p. 40, et in Phil. Gott. XIII. 494.) ἡνίκ' ἰὰν (!) ἤκουσ' ἀπὸ Δ. τ. Mein. ἐχάρην, γόον ὡς ἤκουσ' υἱοῦ πέρι Δ. τ. conj. Kock. τῇ νίκἀκούσας παρὰ Δ. τ. Fritzch. νικῆσαι 'κούσας παρὰ Δ. τ. (i. e. *gavisus sum, quum victoriam nostram ab Darii umbra accepissem.* Planissime enim haec legi in Persis nostris 759-842.) Fritzch. ad Thesm. 655. (Debebat saltem aut crasi expressa scribere νικῆσἀκούσας, aut plene νικῆσαι ἀκούσας.) Παρὰ Δαρείου conjecerat jam Bothius in annot., et, improbata lectione ἀπηγγέλθη, scribi jusserat Welcker. p. 215. Librorum lectionem religiose servant Bekk. Bergk. Parum lucis affert scholiastae annotatio: ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα. ἐν τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὔτε ὁ χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἰαυοῖ, ὅ ἐστιν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης. Palmaria est Fritzchii conjectura τῇ νίκἀκούσας παρὰ Δ. τ. Eadem crasis supra 509. περιόψομἀπελθόντα. Ach. 325. δήξομἆρ'. Th. 248. οἰμώξετἆρα. Sed praestat, ut in anapaestico versu, plene scribi τῇ νίκῃ ἀκούσας . . . Vide ad Vesp. 602. Cf. Herod. VIII. 101. ταῦτα ἀκούσας . . . ἐχάρη τε καὶ ἥσθη. Ipse tentabam τὴν ἧτταν ἀκούσας παρὰ . . . Cf. Arg. Pers. init: πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν &c. Locum jam ante aevum grammaticorum depravatum non minus feliciter quam ingeniose tractavit Fritzchius, sic olim quidem corrigens ad Thesm. p. 237. ἐχάρην γοῦν νικῆσἀκούσας παρὰ Δαρείου τεθνεῶτος, hodie autem melius in hunc modum ἐχάρην γοῦν τῇ νικἀκούσας (i. e. τῇ νίκῃ ἀκούσας) παρὰ Δ. τ. "Jam primum, inquit, optime inter se conveniunt verba νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους

ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας εἶπεν "ἰαυοῖ."
ΑΙ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
τάξεις, ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπε,

atque τῇ νίκῃ, quando et Aeschylus populum cupiditate inflammavit hostes vincendi, et Bacchus sane gavisus est audita victoria. Nec minus apte opposita membra sibi respondent, ἐχάρην γοῦν τῇ νίκῃ . . ., ὁ χορὸς δ' εὐθὺς . . . Nam Atheniensium quidem Bacchus gavisus est quum victoriam de Persis reportatam a Darii umbra accepisset; at contra Persarum chorus statim complosis manibus lamentari coepit. Tum vero haec ipsa plane in Persis Aeschyli leguntur v. 800-823, quo in loco Darii umbra victoriam Plataeensem praedicit. Denique ibidem chorus quoque lamentans exclamat ἰαυοῖ in ephymnio v. 664. 671. Βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρεῖ', ἰαυοῖ, secundum optimam emendationem Blomfieldi, quae etiam Dobraeo probata est. Nam ἰαυοῖ lamentantis exclamatio est, prorsus ut ἰαῦ supra v. 272." Idem ejusdem generis crasin τυχἀγαθῇ componit, de quo tractavit ad Thesm. v. 283. Gradus vetustissimi hujus mendi hi fuisse videantur. Quum crasin minus usitatam τῇ νικἀκούσας (quod τῇ νίκῃ 'κούσας fortasse scriptum esset) non intelligerent librarii, mutarunt statim in ἡνίκ' ἤκουσα, postea metri sustinendi causa in ἡνίκ' ἀπηγγέλθη: quo facto παρὰ in περὶ facili correctione transiit. τεθνεῶτος libri. τοῦ τεθνεῶτος Ald.

1029. δ' om. R. συγκρούσας R.V. Bodl. 1. Mut. 1. Mein. ξυγκρούσας A.M. vulg. Dind. ἰαυοῖ] Qu. ἰώ μοι, aut ἰὼ οἵ, aut ἰὴ οἵ. Ἰαῦ est supra 272.

1030. ἀσκεῖν] λάσκειν Hamaker. Mein. φάσκειν conj. Mein. Vix enim hic convenire ἀσκεῖν *meditari*. χρὴ ἄνδρας Elb. χρὴ ποιητὰς ἄνδρας (om. γὰρ) Bodl. 1.

1032. μὲν γὰρ R.T.V.Y.Δ.Θ. γὰρ (om. μὲν) A.M.S.X.Ω. γὰρ τὰς Z.Φ. Bodl. 1. θ' om. T. 1034. τῆς pro γῆς Cant. 1.

1035. καὶ κλέος ἔσχε R.T.Z.Φ. ἔσχεν καὶ κλέος V. Cant. 2. ἔσχε καὶ κλέος A.C.D.E.M.Δ.X.Ω. Cant. 2. Mut. 1. Elb. κλέος ἔσχε καὶ τιμὴν S. πλὴν τοῦθ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε (ἐδίδαξεν M. Elb.) libri et vulg. πλὴν τοῦδ' . . . Bentl. Bo. Dind. &c. Reposuerim πλὴν ὅτι χρήστ' ἐξεδίδαξε. Interpolatum opinor τοῦδ', metri causa, postquam ἐξεδίδαξε, ut fieri solet, in ἐδίδαξε transiisset. Cf. ad 1019. 1026.

1036. ὁπλίσεις, τάξεις, ἀρετὰς malit Mein. ΔΙ.] ΕΥ. A. Bodl. 1. Mut. 1. Cant. 1. 2.

1037. ἐδιδάξαμεν A. πρῴην Mein. ἔπεμπε A.M. Bodl. 1. ἔπεμπεν Dind. Mein.

τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
ΑΙ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως.
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησε,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ·
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ΕΤ. μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη.
ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆστο,

1038. περιδησάμενος] περιπηξάμενος conj. Kock., coll. Fr. 286. ἔμελλ' Bodl. 1. Elb. ἐπιδήσειν] ἐπιθήσειν conj. Bergk. Fortasse recte. Cf. Nonn. Dion. XIV. 232. οὐ κυνέην ἐπέθηκεν ἀκερσεκόμοισιν ἐθείραις. Sed vide comm.

1039. τοι A. vulg. τὸ Elb. τε M.V. γε R. ἀγαθοὺς Φ. vulg. κἀγαθοὺς (aut κ' ἀγαθοὺς) A.D.M.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1.

1040. ἡ 'μὴ A. πολλὰς] πολλάκις R. ἐποίησεν vulg. Dind. Mein. &c. ἐπόησε A. ἐποίησε Bodl. 1.

1041. θυμολεόντων] Qu. θυμολεόντων θ'.

1042. αὐτὸν A. 1043. σθενοβοίας Bodl. 1.

1044. οἶδ' οὐδεὶς R. Bekk. Dind. recc. et sic jam Porson. ad Hec. 682. (732.) οἶδ' εἰς A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Bodl. 1. &c. vulg. Cf. Philetaer. Athen. 587 E. Θεολύτην δ' οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο. Corruptioni locum dederat οἶδ' οὐδεὶς in οἶδ' εἰς transmutatum. ἥντιν' A.D.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Urb. Bodl. 1. Kust. Br. ἥντιν' ἂν M.S.X.Ω. Cant. 1. 2. Ald. τιν' (et mox ἐποίησ' ἂν) Cant. 1. ἐρῶσαν M.R.V.Δ.Θ.Ω. Ald. ἐρῶσαν ἐγὼ A.D.Z.Φ. Urb. Kust. Br.

1045. οὐ γὰρ ἐπῆν A.M.V.Y.Z.Φ. vulg. Th. Bo. Mein. Cobet. οὐδὲ γὰρ ἐπῆν D. Cant. 1. Mut. 1. Bodl. 1. Med. 4. οὐδὲ γὰρ ἦν R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Reisig. Comm. Crit. p. 379. οὐδέ γ' ἐπῆν Dobraeus (coll. ad Lys. 934. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ'). Recte se habere vulgatam ostendit non modo usus loquendi, sed quod sequitur μηδέ γ' ἐπείη. Deinde tollenda videtur virgula post Δί' vulgo posita. Cf. ad Pl. 106. οὐδέν] μηδέν Bodl. 1. μηδέ γ' ἐπείη] μὴ δέ γ' ἐπείη A. μηδέ γ' ἐπήει M. μηδὲ μετείη Fr. μηδὲ γὰρ εἴη conj. Kock. Non sollicitanda est vulgata.

1046. ἐπὶ σοί τοι libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. ἐπί τοι σοὶ Dind. Mein. Proba est vulgata. σοῖσιν V.Φ. &c. σοῖσι A. σοῖς M.R. Elb. Bodl. 1. Cant. 2. πολλὴ πολλοῦ A.R.V.Z.Θ.Φ. πολλὴ πολλῷ S.T.Δ. Bodl. 1. πολλὴ πολλοῦ γ' M.Y.X.Ω. Cant. 2. Elb. πολλὴ πόλλ' Med. 4. πολλοῦ πολλὴ Cant. 1. prob. Th. (coll. Eq. 822. πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον ἐλελήθης.) 'πικαθῆτο T. Bodl. 1.(?) Bo. Dind. Herm. ad Nub. 915. recc. ἐπικαθῆτο Y.X.Ω. Cant. 2. 'πικαθοῖτο A.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Elb. Ald. Br. Bekk. ἐπικαθοῖτο M.Z. ἐπικάθοιτο Med. 4. 'πικαθῆτο (vel 'πικαθῆστο) Cobet. Quum apud Atticos imperfectum sit καθήμην, non ἐκαθήμην (cf. 991. 778), legendum,

ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. *νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή·*
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
ΕΥ. *καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι;*
ΑΙ. *ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας*
κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
ΕΥ. *πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;*
ΑΙ. *μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν,*
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἡβῶσι ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. *ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς*

ni fallor, *'πικαθῆστο.* V. Elmsl. ad Heracl. 283. et cf. ad 778. *ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο.*

1047. ΔΙ. *ὥστε γε* (mox del. ΔΙ.) Bentl. Fortasse recte. *γε* om. A. Bodl. 1. *κατ' οὖν ἔβαλεν* A. (-λε) V.Φ. Leid. Urb. Bodl. 1. (*οὖν*) Kust. Br. Dind. &c. *κατουνέβαλεν* F. (-λε) R. prob. Dind. in Annot. *κατουνάβαλεν* D. *κάτῶνέβαλε* Mut. 1. *κάτω 'νέβαλε* M. *κάτω 'νέβαλεν* Ald. *κάτω γ' ἔβαλεν* Valck. ad Hipp. 934. Kock. conj: *ὥστε σε καὐτὸν κατὰ νοῦν ἔλαβεν.* V. Pors. Praef. Hec. p. 53. "Scribendum *κατουνέβαλεν* cum F.R., ut *κἀπωνηχθόμαν* apud Epicharmum Athen. 6. p. 235 e. Vide de hoc usu particulae *οὖν*, qui proprius est dialecti Ionicae et Doricae, Gregor. Cor. p. 446, ejusque interpretes." DIND. Cf. ad 1188. ΔΙ.] *διο. εὐρ.* A. *τοι δή*] *τοι* om. Bodl. 1. *ποινή* suaviter Reisk.

1048. *ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν . . .* A.

1049. *αἱμαὶ* (aut *αἱ 'μαὶ*) A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. *εμαὶ* (supr. *αι*) R. *ἁμαὶ* Elmsl. Praef. Oed. R. p. ix, qui simili ratione *ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι* scribi jubet Eur. Ion. 1111.

1050. *γενναίας*] *γενναίους* Ald.

1051. *πιεῖν* A.Φ. Urb. Bentl. Kust. Br. *πίνειν* R.V. Mut. 1. aliique plures. Versum om. M. Qu. *κωνειοποτεῖν*, cujus glossa sit vulgata.

1052. *πότερα* Cant. 1. *πρότερον* M. *δ'* om. A. Mut. 1. *τοῦτον* Φ. Urb. Bentl. Kust. *τοιοῦτον* A.M.R.V. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald.

1053. *γε* om. R. 1054. *μὴ δὲ* A. *μήτε* R.

1055. *ὅστις φράζει*] Qu. *ὅστις φράζῃ* *to show.* Cf. Vesp. 945. et ad Pl. 1027. Sed Soph. Oed. C. 506. *ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.* Cf. etiam Vesp. 732. *τοῖσιν δ' ἡβῶσι* R.Φ. Bentl. Pors. Bekk. Th. Mein. *τοῖσι δ' ἡβῶσι* T.Z. Bodl. 1. *τοῖς δ' ἡβῶσι* A.M.S.V.Y.Δ.Θ.X. Mut. 1. Ald. *τοῖς δ' ἡβῶσιν* Ω. *τοῖς δ' ἡβῶσίν γε* Br. Bo. *τοῖς ἡβῶσιν δὲ* Bentl. Dind. Fr. Bergk. Ko. *ποιηταῖς* A.

1056. *δὴ* M.V.Φ. &c. *δὲ* A. Bodl. 1. Cant. 1. om. R. *Λυκαβηττοὺς* A.R.V.Y.Z.Φ. Cant. 2. Mut. 5. *Λυκαβητοὺς* M.T. Cant. 1.

καὶ Παρνήθων ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. *ἀλλ᾽, ὦ κακόδαιμον, ἀνάγκη*
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν. 1061
ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΥ. *τί δράσας;*
ΑΙ. *πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι᾽ ἀμπισχὼν, ἵν᾽ ἐλεινοὶ*

1057. Παρνασῶν A.M.S.T.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. Ald. Br. Th. Bo. Bergk. Ko. Mein. Dind. Παρνασσῶν R.V.Δ.Θ. Mut. 1. Med. 4. Cant. 1 corr. Fr. Παρνήθων Bentl. Pors. Recte haud dubie. Sic Παρνήθιοι in Παρνάσιοι corruptum Acharn. 348. De confusis Πάρνης et Παρνασὸς v. Ruhnken. ad Tim. Montes duo Πάρνης et Λυκαβηττὸς conjunguntur etiam in nostri Nubium fragmento (p. 509. Dind.) ἐς τὴν Πάρνηθ᾽ ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν. Cf. etiam Antiphan. com. III. 111. ἐς κόρακας. ἥξω δεῦρο τὸν Πάρνηθ᾽ ὅλον | φέρων. ∾ μεγέθη ἡμῖν A.

1058. χρὴ libri et vulg. χρῆν Fr. Bergk. Mein. Dind. ἀνθρωπίως R.

1059. τὰ ῥήματα A.D.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Mut. τά γε ῥήματα Z.Φ.(?) Ald. Cf. Th. 781. et ad Nub. 344. Ach. 1146.

1060. κἄλλως] λλως τ᾽ Bodl. 1.

1062. ἃ ᾽μοῦ A.S.T.Φ.X.Ω. Ald. ἁ᾽μοῦ Th. ἁμοῦ Bekk. Dind. &c. καταδιδάξαντος Bodl. 1.

1063-4. om. E.M.

1063. ἀμπίσχων libri et vulg. Bo. Ko. ἀμπισχὼν Dind. Fr. Bergk. Mein. Recte ponitur aoristus ἀμπισχὼν post praecedens δράσας. Aoristus vocis mediae ἀμπισχόμενος legitur Vesp. 1150. Eccl. 332. Tragicus ap. Plut. II. p. 632. ὅς με ῥάκη τ᾽ ἤμπισχε (ἠμπέσχε?) κἀξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον. ἐλεεινοὶ libri et Ald. ἐλεινοὶ Bentl. Pors. Br. &c. Antiatt. p. 92, 9. Ἐλεινόν: ἀντὶ τοῦ ἐλεεινόν. Εὔπολις Αἰξίν. Eust. p. 1276, 63. ὅτι δὲ τὸ ἐλεεινὸν καὶ ἐλεινὸν τρισυλλάβως ἐλέγετο παραδεδώκασιν οἱ τεχνικοί. Homer. H. in Cer. 264. τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινήν. Aesch. Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Soph. Phil. 870. τλῆναί σ᾽ ἐλεινῶς ὧδε . . . 1130. ἦ που ἐλεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας . . . Trach. 528. τὸ δ᾽ . . . ὄμμα νύμφας | ἐλεινὸν ἀμμένει. Cum ἐλεινὸς conferri potest contracta forma αἰκὴς (Aesch. Prom. 470. πέπονθας αἰκὲς πῆμ᾽). Sic ἀνελήμων pro ἀνελεήμων (Bekk. Anecd. p. 400, 30), πετεινὸς et πετεεινός. V. Brunck. ad Phil. 870. Fritzch. ad Thesm. p. 456. Pors. Praef. Hec., qui hanc scripturam postulare analogiam monet. "Ut enim, inquit, a δέος formatur δεινὸς, κλέος κλεινὸς, sic ab ἔλεος ἐλεινός. Ut nunquam δεεινὸς, κλεεινὸς usurpant Attici, sic nunquam ἐλεεινός." Non temere tamen Atticis abjudicandam formam ἐλεεινὸς monuit Stallb. ad Plat. Rep. 620 A. Cf. ad Ach. 413. Th. 1063. Legendum forsan hoc loco, ἐλεεινοὶ | ἵνα τοῖς ἀνθρώποις φαίνωνται. In metro anapaestico magis, opinor, convenit forma soluta ἐλεεινός.

τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψά τι δράσας;
ΑΙ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι. 1066
ΔΙ. νὴ τὴν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε·
κῆν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.

1064. ἀνθρώποισι A. φαίνοιντ' R.Δ.Θ. Mut. 1. Br. Bekk. Dind. &c. φαίνωντ' S.T.Z.Δ corr. Φ.X corr. Cant. 1. 2. Ald. φαίνοντ' Y.Ω. Elb. φαίνωνται D.V. φαίνονται A.C. ἔβλαψα τί A.M.R.S.T.V.Δ.Θ.Ω. Can. Reisk. Br. (in annot.) Dind. Bekk. Fr. Ko. Bergk. Lenting. ἔβλαψα; τί Ald. Br. ἔβλαψά τι Φ. Bentl. Mein. Recte, opinor, ut ostendit collocatio particulae οὖν, quam alioqui post τί, non ante, poni oportebat sic, τί οὖν ἔβλαψα τοῦτο δράσας; Cf. ad Av. 369. "Hoc est τί οὖν ἔβλαψα τοῦτο δράσας." DIND.

1065. οὔκουν] οὐκ A.

1066. ἀλλὰ R. Elmsl. n. ms. Bekk. Dind. recc. ἀλλ' ἐν A.M.V.Y.Z.Φ. Mut. 1. Med. 4. et reliqui, opinor, omnes. vulg. Cf. ad Ach. 1146. περιειλλόμενος R pr. Δ corr. Θ. Mut. 1. Bekk. Dind. olim. Ko. περιειλόμενος A.M.S.T.Y.Z. Δ.Φ.X.Ω. vulg. Bo. περιιλλόμενος R corr. V. Med. 4. Fr. Bergk. I. δοιειλύμενος (sic) Cant. 2. περιειλυμένος (!) Th. περιειλάμενος Bergk. περιιλάμενος Cobet. V. L. p. 361. Mein. Dind. (Aoristum, non praesens, hic requiri patere monet Cobet. Cf. 1063. ῥάκι' ἀμπισχών.) Verum videtur aut περιειλάμενος aut περιιλάμενος. Cf. ad Nub. 762. Plat. Tim. 76 B. ἐντὸς ὑπὸ τὸ δέρμα εἱλλόμενον (al. εἱλούμενον) κατερριζοῦτο. 40 B. γῆν . . . εἱλλομένην (sic Par. A. εἱλουμένην vulg.) . . . περὶ τὸν . . . πόλον &c. 86 E. ἐντὸς . . . εἱλλόμενοι (sic Par. A. εἱλούμενοι vulg.). Crat. 409 A. τῷ περὶ τὴν γῆν ἀεὶ εἱλεῖν (εἵλλειν?) ἰών (sc. ἥλιος). Conv. 206 D. ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται (vulg. ἀνειλεῖται). Criti. 109 A. ἡ . . . διέξοδος οἷον ἀνειλουμένη (ἀνειλλομένη?). Soph. Ant. 340. ἰλλομένων (al. εἱλομένων, εἱλημένων, ἀπλομένων, παλλομένων) ἀρότρων. 507. σοὶ δ' ὑπίλλουσι (al. ὑπείλουσι) στόμα. Xen. An. IV. 5. 36. περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων . . . σακία περιειλεῖν. Eur. Oedip. Fr. 16. οὐρὰν ὑπίλλασ' (l. ὑπίλασ') ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν. Compositum ἐξίλλειν (τὰ ἴχνη) legitur Xen. Ven. VI. 15. Phot. p. 416, 15. περιειλάμενος: περιειλησάμενος. Eur. Hel. 452. μὴ προσείλει (πρόσιλλε Cobet. V. L. p. 361) χεῖρα. Eust. p. 538, 45. τὸ δὲ εἰλομένων ταὐτόν ἐστι τῷ εἰλουμένων. διφορεῖται γάρ, ὁποῖον καὶ στερούμενος στερόμενος, καὶ ἐπιμελούμενος ἐπιμελόμενος. Phryn. Bekk. Anecd. p. 19, 14. ἀνίλλειν βιβλίον . . . καὶ τὸ ἐξίλλειν. Confer Latina *convolvere, constringere.* κλάει A.R.V.Φ. &c. κλαίει M.

1067. δήμητραν A. ὑπένερθεν A.M. Elb. Dind. Mein. Dedi ὑπένερθε.

1068. κἂν ταῦτα vulg. κἀνταῦθα M. Dedi κῆν ταῦτα. παρὰ A.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ corr. alt. m. X.Ω. Cant. 1. 2. schol. Suidae codices in χιτών. περὶ Δ. Urb. Bodl. 1. malit Pierson. ad Moer. p. 416. 'πὶ (i. e. περὶ) Θ. Mut. 1. Lectio non spernenda περί. "Recte vulgatam tuetur Brunck." DOBR. Cf. ad Nub. 994. 'ξέκυψεν Bodl. 1.

ΑΙ. *εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,*
ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας, καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.
ΔΙ. *νὴ τὸν 'Απόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,*
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἀκβάς τινα λωποδυτῆσαι·
νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖν δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
ΑΙ. *ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';*

1070. *ἣ 'ξεκένωσε* A.M.R. Elb. *ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας* libri et vulg. Miror neminem in hoc loco propter incommodam particulae *τε* collocationem haesisse. Unus Meinekius observavit: "Quod *ἐξεκένωσε τάς τε παλαίστρας* scripsit poeta pro *ἐξεκένωσέ τε τὰς παλαίστρας*, metri necessitate coactus fecit. Non prorsus dissimilis est structura Av. 777 sq." Fallitur, opinor, vir doctus. Reponendum, ni fallor, *ἣ τάς τε παλαίστρας ἐκένωσεν.* Nisi quis malit *ἣ 'ξεκένωσεν τάς γε παλαίστρας.* Sed nil temere mutandum. De collocatione particulae *τε* v. Elmsl. ad Iph. T. 199. Cf. ad Oed. R. 759. Phil. 1411. *ἐνέτριψε* A.R.V.Δ.Φ.Ω. vulg. Dind. *ἐνέτριψεν* D.M. Mein. *ἀνέτριψε* Φ. *συνέτριψε* Reisk. *συνέτριψεν* aut *ἐπέτριψεν* malit Mein. *συνέτριψε* et ipse conjeceram. Qu. *κατέτριψε.*

1071. *ἀνέπεισε* Elb.

1072. *ἄρχουσι* A.R. *καίτοι τότε* (om. *γ'*) A. *καίτοι γ'* M. *καίτοι τό γ'* Elb. *καίτοι τόθ' ἡνίκα γ' ἔγωγ'* Bodl. 1.

1073. *ἠπίσταντο* A. *ἀλλ' ἢ* A.M.R.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. &c. vulg. *ἄλλ' ἢ* T.Y. *μάζαν* A.M. vulg. *μᾶζαν* R.(?)V.(?) Bekk. Dind. &c. *καλέσαι*] *κάψαι* (*edere*) Herw. A. C. p. 53. *ῥυππαπαὶ* V.Φ. vulg. Fr. *ῥυπαπαὶ* A.M.R.Z. Bodl. 1. Cant. 1. 2. *ῥυππαπαῖ* Dind. Ko. Bergk. Mein. Cf. ad Eq. 602.

1074. *γ'* add. A.M.R.S.V.Y.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. om Z. *ἐς* A.M. Dind. &c. *εἰς* R.V. Mut. 1. Bodl. 1.

1075. *καὶ μὴν μινθῶσαι* A. *κἀκβάς τινα*] *κἀκβᾶσί τινα* R. *κἀκβάντες* Cobet. Quod mihi etiam in mentem venerat.

1076. *νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ'* (*καὶ οὐκέτ'* A.) *ἐλαύνει* | *καὶ πλεῖ* . . . A.M.R.V.Z. Δ pr. m. Θ.Φ.Χ.Ω. Med. 4. Ald. Br. Bekk. Th. Bo. *νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ'* (*οὐκέτ'* T.Y. *οὐκ ἔτ'* Bodl. 1.) *ἐλαύνειν* | *καὶ πλεῖν* . . . D.F.S.T.Y. Bodl. 1. Cant. 1. *νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖ* . . . (uno versu tetrametro) Bergk. Ko. Mein. Dind. *νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖν* . . . Dind. in Annot. Fr. *νῦν δ' ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἐλαύνειν καὶ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε* Hirschig. Haec cum sequentibus Aeschylo tribuit Tyrwhitt. Recte, opinor, Bergk. Durum foret post *νῦν δὲ* subintelligere *ἐπίσταται* aut *φιλεῖ.*

1077. *ἐκεῖσεν* R. (s. Inv.) *ἐκεῖσ' αὖ* Br.

1078. *δέ*] *τε* A.V. *ἐστ'*] *ἐστιν* A. Cant. 1. Junt. (Unde *ποίων δ' οὐκ αἴτιός ἐστι κακῶν* Reisig.) *ἐσθ' οὑτοσὶ* Bodl. 1.

οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
ΔΙ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφηνάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγήν·

1082. οὐ om. A. Qu. μὴ ζῆν τὸ ζῶν.

1084. ὑπογραμματέων diserte A.M.R. Med. 4. Cant. 1. Dind. recc. ὑπὸ γραμματέων vulg. "Scribendum ὑπογραμματέων. Nicomachus ὑπογραμματεὺς memoratur infra v. 1506. Thuphanes Equit. 1103. Phanus ibid. 1256." DIND. ἀνεστομώθη Φ. Urb.

1087. λαμπάδας οὐδεὶς A. οἷός τε] οἶδε Cant. 1. φέρειν] Fort. τρέχειν. Cf. Vesp. 1203. λαμπάδα | ἔδραμες. Theophr. Char. 27. Plut. Sol. 1.

1088. ὑπ'] ἀπ' M. ἔτι A.M.R.V.Φ.X.Ω. ἐστὶ S.T.Y.Z. Bodl. 1. ἔτι νυνί] Qu. ἔτι τῶν νῦν. Antiphan. Athen. 643 E. οἱ νῦν δὲ . . . Plat. Alc. II. 141 A. καὶ τῶν νῦν ἔτι πολλούς.

1089. μὰ δία γ' R. solus. ὥστ' ἐπαφανάνθην Med. Suid. h. v. Kust. Br. Bo. Th. ὥστ' ἐπ' ἀφανάνθην R. ὥστ' ἀπεφανάνθην M.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Cant. 2. Mut. 1. Ald. ὥστ' ἀπαφανάνθην A.V. Eust. p. 1387, 2. Berg. ὥστ' ἀπεφάνθην D. Cant. 1. ὥστ' ἀπεανάνθην (sic) S. ὥστ' ἀπανάνθην (scriptum erat, opinor, ἀπεφανάνθην aut ἀπεπ.) Bodl. 1. ὥστ' ἐπαφηνάνθην Bentl. Dind. ὥστε γ' ἀφανάνθην Fr. Bergk. Ko. ὥστε γ' ἀφηνάνθην Herm. Mein. Vera videtur aut Bentleii correctio ὥστ' ἐπαφηνάνθην, aut ὥστε γ' ἀφηνάνθην. Haec potior videtur. Cf. Fr. 514. ὥστ' ἔγωγ' ηὑαινόμην | θεώμενος. Simile compositum est Eq. 940. ἐσθίων ἐπαποπνιγείης. Verba composita ab ἀπεπι- incipientia non formant Graeci.

1091. βραδύς] βραχὺς conj. Duker. τίς A. Qu. ἔθει 'γκύψας. Cf. 425. κακόπτετ' ἐγκεκυφώς. 238. ἐγκύψας. Lys. 1003. ᾇπερ λυχνοφορίοντες ἀποκεκύφαμες (ἐπικ. vel ἐγκ.?) Sed Plat. Rep. 586 A. κεκυφότες εἰς γῆν. 1092. ὑπολιπόμενος R.

1093. Κεραμῆς (aut -ῇς) C corr. E.M.R.V.Φ. vulg. Κεραμεῖς A.C.D.S.T. Y.Z.X. Bodl. 1. Cant. 1. Cf. ad Nub. 210.

ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται. στρ.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον·
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν
λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ ἀντ.
τοῖς θεωμένοισιν, ὥστε
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ', ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.

1096. ταῖσι πλατείαις] Qu. χερσὶ πλατείαις.

1098. φυσσῶν M. ἔφευγεν Fr.

1099. 1102. 1104. = 1109. 1112. 1114. dimetros constituit Fritzch.

1099. ἁδρός] ἀνδρὸς M.R. ἔρχεται] Qu. ἄρχεται. Vel potius αἴρεται. Cf. Av. 1189. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς, | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.

1100. ἔργον διαιρεῖν] τοὔργον διαιρεῖν conj. Mein. ἔχθραν διαιρεῖν Nauck, coll. Phryn. Bekk. p. 36, 14. διαιρεῖν ἔχθραν· διαλύειν καὶ διακρίνειν.

1102. κἀπερείδεσθαι] Qu. κἀντερείδεσθαι, vel κἀποκρίνεσθαι.

1103. μὴ 'ν] μὴν Bodl. 1. ταυτῷ (sic) A. κάθησθον A.

1104. ἐσβολαὶ A.M.R.V. Ald. Br. &c. χ' ἄτεραι A. χ' ἄτεροι M.

1106. ἀναδέρετον A.C.D.E.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ corr. sec. m. Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Med. 4. Cant. 1. 2. Elb. Bodl. 1. marg. ἀνεδέρετον Bodl. 1. ἀναδαίρετον Θ pr. Ald. ἀναδέρεσθον Br. Bekk. Dind. Bo. ἀνά τε δέρετον Dobr. ἀνὰ δὲ δέρετον Th. κἀναδέρετον Fr. ἀνὰ δ' ἔρεσθον Bergk. Ko. Mein. Recte, ut videtur. Eandem ipse jampridem correctionem feceram. 'Αναδέρειν est *refricare*, ut ulcus. Lucian. Pseud. 20. ἀλλὰ καὶ ἀναδέρειν αὐτὰ αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. Dindorfio, ut mihi, valde incerta videtur correctio ἀναδέρεσθον.

1107. καινά] νέα M. Elb.

1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον vulg. Qu. εἰ δὲ τοῦτό γ' ἔτι φοβεῖσθον.

1110. ὡς τὰ λεπτὰ vulg. Reponendum suspicor ὥστε λεπτὰ . . . Idem hodie suadet Madvig. Recte, ut videtur.

1112. οὐκ ἔθ' A.M.S.T.Y.Θ.Χ.Ω. Mein. οὐκ ἔσθ' R. οὐκέθ' V.(?) Bekk. Dind. οὐκ ἔστ' (ἔθ' corr. in m.) Δ. οὐκέτι ταῦθ' οὕτως ἔχει Φ. Notandum plurale ὀρρωδεῖτε post tot dualia positum. Nisi reponendum μηδὲν ὀρρωδεῖτον αὖθ'. Similis numerorum permutatio Pl. 417. ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον;

ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτισται,
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον θεατῶν γ' εἵνεχ' ὡς ὄντων σοφῶν.
ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς προλόγους σοι τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
ΔΙ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα, πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε.
ΑΙ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,

1113. εἰσὶν Elb.

1114. τ'] Qu. δ'. Cf. ad 1115.

1115. δ' R.Z.Φ. Ald. Th. τ' A.C.D.E.M.S.T.V.Y.Δ.Θ.Ω. Bodl. 1. Cant. 1. Elb. Mut. 1. Br. Bekk. Dind. Fr. recc. Revocandum videtur δ'.

1116. καὶ om. Mut. 1.

1117. om. A.

1118. πάντ'] πάντοτ' Φ. ἔξιτον Z. γ' add. A.M.R.S.T.V.Θ.Ω. Mut. 1. om. Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. οὕνεχ' A.M.R.S.T.V.Δ.Φ.X. vulg. εἵνεχ' Z. Recte.

1119. αὐτοὺς vulg. Reponendum αὐτοῦ, ut ostendunt sequentia αὐτοῦ . . . τοῦ δεξιοῦ, et ἀσαφὴς γὰρ ἦν &c. Cf. Lys. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ . . . πυθέσθαι. σοι A.Φ. Mut. 1. Bentl. Br. Bo. Fr. σου D.R.S.T.V.Y.Z.Ω. Th. Bergk. Ko. Mein. Dind. om. C.E.M. Elb. Recte se habet σοι, quod, postquam αὐτοῦ in αὐτοὺς corruptum esset, in σου mutatum videatur. Euripides scilicet Dionysum alloquitur, ut monuit Brunckius, cujus notam vide.

1120. ὅπως τὸ πρῶτον . . . πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ vulg. Quod soloecum est. Reponendum forsan ἵνα σοι . . . πρώτιστον αὐτοῦ βασανίσω. Vel ἵνα τό γε πρῶτον . . . (Saepe enim permutantur ὅπως et ἵνα.) Vel καί σοι (χοὔτω, οὕτω) . . . πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ. Nisi forte sensus est Anglice, *in such a way as* (*so as*) *I shall first examine* &c. Quod tamen vix probabile videtur. Certe ὅπως βασανιῶ non potest significare, ut vertit Brunckius, *ut examinem*. Ut in re dubia vulgatam intactam reliqui. Vide Add.

1122. Hunc versum pro spurio habent Bergk. Mein. Herwerden. Absque causa, opinor. "Versus haud dubie spurius. Nihil in prologorum Aeschyleorum censura reprehendit Euripides quod ad dictionis obscuritatem in rebus enarrandis pertineat." (Mein.) ἀσαφὲς Bodl. 1.

1124. τὸν ἐξ Ὀρεστείας] Qu. τιν' ἐξ Ὀρεστείας, vel τὸν τῆς Ὀρεστείας (addito articulo, ut in Th. 135. ἐκ τῆς Λυκουργείας). Ὀρεστείας A.C.E.M.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Elb. Bentl. Br. Ὀρεστίας D.S.Φ. Ald.

σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΔΙ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΥ. πλεῖν γ' ἢ δώδεκα.
ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
ΕΥ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
ΔΙ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πίθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον.
ΑΙ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.

1127. 1152. *σύμμαχος* libri et vulg. Mein. *ξύμμαχος* Br. Dind.

1128. *ἐς* A.C.D.E. Elb. Cant. 2. Bodl. 1. &c. Br. Dind. &c. *εἰς* R.(?)V.(?) Ald. Bekk. Post *κατέρχομαι* Wecklein supplet: [*πρὸς τοὺς παλαιοὺς τούσδε Πελοπιδῶν δόμους*], et mox post *ἀκοῦσαι* [*παιδὸς ὀρφανοῦ λιτάς*].

1129. ΔΙ.] Aeschylo continuat Bergk. *ψέγειν*] *λέγειν* Bodl. 1. *τί* A. *πλεῖν* vulg. Malim *πλεῖν γ'*, *yes, more than twelve things.*

1130. ΔΙ.] ΑΙ. Bergk. *πάντα ταῦτά γ' ἔστ'* A.M.S.V.Δ.Θ.X. (*ταῦτ' γ'*, sic) Ω. Mut. 1. vulg. *ταῦτα πάντα γ' ἔστ'* R.Z.Φ. Bergk. *ταῦτα πάντ' ἔστ'* T.Y. Bodl. 1. *κῶλα ταῦτά γ' ἔστ'* conj. Reisk. ("Tota ista dictio non constat pluribus quam tribus versibus.") *ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντ' ἔπη 'στ'* conj. Mein. ("Recte fortasse," Madvig.) Probabilior correctio foret *ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτ' ἔπη 'στ' ἀλλ' ἢ τρία.* I. e. "*Sed ne omnes quidem hi versus plures sunt quam tres:* quomodo igitur plura quam duodecim vitia inesse possunt?" Sed ita postularetur articulus ante *ἔπη* (*ταῦτα τὰ ἔπη*). Scholiasta subintelligit *ἔπη* aut *ἰαμβεῖα.* Qu. *ἀλλ' οὔτι πάντα ταῦτά γ' ἔστ'* . . . Vel *ἀλλ' οὔτι ταῦτά γ' ἐστὶ πάντ'* . . . Vel denique *ἀλλ' οὐδέπω ταῦτ' ἐστὶ πάντ'* . . . Cf. 1160. *οὐ δῆτα τοῦτό γ'* . . . *ταῦτ' ἔστ'.*

1131. *εἴκοσίν γ'* A.S.T.V.Φ.X.Ω. *εἴκοσί γ'* M.Z. *εἴκοσιν* (om. *γ'*) R. Qu. *ἔχει δ' ἁμαρτίας γ' ἕκαστον εἴκοσι.* Utrumque tamen apud nostrum legitur *εἴκοσι* et *εἴκοσιν.* Vide etiam Alex. com. III. 393. Diphil. IV. 414.

1132-6. Hos versus, ut *ἀσυστάτους*, ab interpolatore illatos existimat Mein. Versus 1134 ex v. 1229 fictus ei videtur.

1132. *σῖγαν* Bodl. 1.

1133. Haec non modo obscura, sed corrupta habet Mein. *ἰαμβείοισι* A.M.S.V.Z.Δ.Θ.Ω. *ἰαμβίοισι* Φ. Cant. 2. *ἰαμβίοισιν* Elb. *ἰαμβείοις* T.Y. Bodl. 1. *ἰαμβίοις* Cant. 1. *ἰάμβοισιν* R. *ἰάμβοισι* X. *προσοφείλων* absque causa suspectum habet Kock. *φανῇ* A.D.R.

1134. *τῷδ'* V.Φ. Br. *τῷδε* A.D.R. Bodl. 1. *τῷδέ γ'* C.E.M. (*γε*) Ald. Cf. 1229. *ἐὰν* A.R.V.Φ. &c. Br. *ἂν* C.D.E.M. Ald.

1134. 1229. *πείθῃ* vulg. *πίθῃ* Dind. Cf. Eq. 962. *ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ.* et ad Nub. 73.

1135. *οὐράνιόν γ' ὅσον* libri et vulg. *οὐράνιον* Herm. ad Oed. Col. 1465. Fr. Ko. Mein. Dind. Particulam et ipse ejiciendam suspicatus eram. Neque obstare debet Vesp. 1492. *σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.* Cf. ad 781.

1136. ΑΙ. *ὁρᾷς* . . . A. et libri plerique et Ald. Bo. Ko. Euripidi haec conti-

ΑΙ. πῶς φής μ' ἁμαρτεῖν; ΕΥ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ΑΙ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
ΕΥ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
ΕΥ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
ΑΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
ΕΥ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,—
ΔΙ. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
ΑΙ. σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
ΕΥ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

nuant C.E. Br. ΔΙ. ὁρᾷς . . .; Dobr. Post ληρεῖς signum interrogationis recte ponunt Dind. Th. alii. Hunc versum ante v. 1132 transponunt Bergk. Ko. post 1130 transponendum censet Madvig hoc ordine, ΑΙ. ἀλλ' . . . τρία· | ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΕΥ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει· | ἔχει δ' &c. ΔΙ. ἀλλ' . . . A.S.T.Δ.Φ.Ω. ΕΥ. ἀλλ' . . . Φ. Urb. Bergk. Ko. ΑΙ. ἀλλ' . . . Dobr. Aeschylo haec continuat Mein. Versus 1135. 1136 transponit Fritzch.

1137. μ' om. M.

1138. καταχθόνιε M.

1139. οὐκοῦν A. Ald.

1140. τεθνηκότος D. οὔκ' ἀλλ' ἐγὼ V.

1141. πότερ' οὖν A.R.V. vulg. πότερ' αὖ M. πότερον οὖν Elb. Bodl. 1. πότερον Cant. 1.

1142. χερὸς A.M.R. χειρὸς V. Elb. Bodl. 1. Cant. 1.

1144. ἐκεῖνος A.R.Δ. Dind. Th. Fr. Ko. Mein. ἐκεῖνον M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Bo. Bekk. Bergk. ἐκεῖνό γ' vel ἐκεῖνος Dobr. ἐκείνως γ' conj. Bergk. Cf. 788. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' &c. 1457. Non quem Mercurium allocutus sit Orestes hic disputatur, sed quid significare debeant verba πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη ab Oreste ad Mercurium dicta.

1146. ὅτι A.

1147. μεῖζον A.M.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. supr. μᾶλλον R.T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. ἐξήμαρτεν R. βουλόμην A.

1149. οὕτω γ' ἂν A.M.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. vulg. Dind. Th. οὕτως ἂν R.T.Y.Φ. Bodl. 1. Bekk. Fr. Ko. Bergk. Mein. οὗτος ἂν D. οὕτω γὰρ Z. οὕτως γ' ἂν fort. V. Mut. 1.(?)

1154. ταὐτὸν A.

ΔΙ. πῶς δίς; ΕΥ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι·
ἥκω δὲ ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
ΔΙ. νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
"χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον."
ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταὔτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
ΔΙ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
ΑΙ. ἥκειν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμφορᾶς ἐλήλυθε·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
ΕΥ. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·

1155. ΔΙ.] αἰσχ. A.C. 1156. εἰς γῆν φησὶ τήνδε Bodl. 1.

1157. ἥκειν libri et Ald. ἥκω Gell. N. A. 13, 24. Bentl. Br. ταυτόν A. κατέρχομαι A.M.R.V.Z.Φ. κατέρχεσθαι E.M.S.T.Y.Δ.X.Ω. Elb. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2.

1158. ὥσπερ γ' A corr. al. m. M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. ὥσπερ V. Cant. 1. et Gell. εἴ τις γ' εἴποι A. ἤν τις εἴπῃ Z.Φ.

1161. ταύτῃ 'στ' M. Elmsl. n. ms. ταύτῃ 'στ' (aut ταύτῃστ') X.Ω. Cant. 2. (pr. ταῦ.) Ald. ταύτῃ 'στὶν Bodl. 1. ταῦτ' ἔστ' C.E.R. (s. Bekk.) V.Φ. in ras. Borg. Mut. 1. Br. Bekk. Dind. Th. Fr. Bergk. Ko. Mein. ταὐτ' ἔστ' R. Med. 4. ταύτ' ἔστ' Cant. 1 corr. ταῦτ' ἔστ' A.D.Y.Δ. (ὧδ' in marg.) Θ. (supr. οὕτως) Cant. 1 pr. ταῦτα 'στ' Urb. ταῦτ' ἐστιν T. ταυτόν ἐστ' Z. ὧδ' ἔστ' S. ταὐτόν ἐστιν ἀλλ' ἑτέρως audacius Bentl. ταῦτ' (ταὐτὰ) ἔστ', ἀλλ' ἄριστά πως ἔχον, vel ταὐτόν ἐστιν, ἀλλ' ἄριστ' ἔχον conj. Mein. Verum mihi videbatur ταύτῃ 'στ', quum opponatur ἄριστ' ἐπῶν ἔχον. Et sic haud dubie legebat scholiasta, qui per οὕτως explicat. Confer tamen 1173. τοὖθ' ἕτερον αὖθις λέγει, | κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα. Dionys. com. III. 547. οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν. Quanquam quomodo una aliqua res eadem (ταυτὸν) praedicari queat equidem non video. ἄριστ' ἐπῶν libri. ἑτέρως (unde?) Ald. ἔχον A.D.E.M.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Ald. ἔχει C. Urb.

1162. ΔΙ. Br. et sic (ut vid.) M.R.V. &c. ΕΥ. A. Ald. καθ' ὅ τι δὴ (σὺ Bodl. 1.) λέγεις libri. τοῦθ' ὅ τι δὴ λέγεις conj. Kust. καθ' ὅ τι διαφέρει audacter Hirschig. καθ' ὅ. τί δὴ λέγεις; (sic!) Mein. Qui vitium latere suspicatur. Qu. ποθ' ὅ τι δὴ (vel μ' ὅ τι ποτὲ) λέγεις. Cf. 1169. ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

1163. ἐλθεῖν vulg. ἥκειν Hirschig. Mein. Cf. ad 1168. "Aeschylus docet Bacchum differentiam τοῦ ἥκω et τοῦ κατέρχομαι: tum [dein?] qui ἐλήλυθε, is non ἦλθε sed ἥκει." HIRSCH. Cf. ad 1168. ἐς A. εἰς R.V. Bodl. 1. ὅτω (supr. ε, i. e. ὅτε) Bodl. 1. μετῇ (μετῆ A.) libri. μετῆν Elmsl. n. ms. Mein. Male. Corrigendum forsan ὅτῳ ἂν μετῇ.

1164. ἐλήλυθε A. Ald. Br. ἐλήλυθεν M.R.V. Bekk. Dind. Ko. Mein.

1166. τί σύ] σὺ τί Bodl. 1. 1167. οὐ φημὶ vulg. Annon οὔ φημι?

λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
ΔΙ. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
ΕΥ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙ. ἴθι πέραινε σὺ,
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
ΑΙ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὖ δὶς λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
ΔΙ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
ΑΙ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΥ. ἐγὼ φράσω·
κἤν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἀλλά μοὐστ' ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
ΕΥ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ—
ΑΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε πρὶν πεφυκέν' Ἀπόλλων ἔφη

1168. λάθρα A. Ald. Br. Dind. &c. λάθραι R. λάθρᾳ Bekk. Bergk. ἦλθεν A.M.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Ω. vulg. ἧκεν S.T.Δ corr. Φ.X. Urb.

1169. δ' om. M.

1170. ἴθι δὴ A.

1171. ἐς A.M. Ald. εἰς R.V. Bodl. 1.

1172. τῷδε R.V.Φ. Pors. Bekk. Dind. &c. τῷ δὲ D. τάδε A. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Borg. τάδε γε M. Cant. 2. Ald. Br.

1173. αὖθις vulg. αὖ δὶς Bakius. Cobet. Mein. Ko. Dind. Recte: cf. 1178. 1371.

1174. ταυτὸν A.

1175. ΔΙ.] ΑΙ. Bergk. μοχθηρὲ A. Dind. Bergk. Mein. μόχθηρε R.(?)V.(?) vulg. Bekk. Fr. Ko.

1176. οἷς] Qu. ὧν. Cf. ad Eq. 761.

1178. κἂν vulg. Dedi κἤν.

1180. λέγε M. Elb. οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ' ἀκουστέα vulg. Malim οὐ γὰρ ἀλλά μοὐστ' ἀκουστέα. Non enim dissociari solent particulae οὐ γὰρ ἀλλά. Cf. ad 498. Nub. 232. Punctum vulgo post μοὐστὶν positum delevit Porson. μοὐστὶν A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. μοστὶν R. μου 'στὶν Ald. Br. μοι 'στὶν Pors. ἀκουστέα A.M.V.Φ. Mut. 1. &c. vulg. ἀκουστέον F.R. Bodl. 1.

1182. εὐδαίμων M.R.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Br. Bekk. Dind. &c. εὐτυχὴς A.D.V. Cant. 2. Mut. 1. schol. Aesch. Sept. 781. Ald. Cf. 1195. In Aeschyli responso est κακοδαίμων, ergo hic εὐδαίμων legi convenit.

1183. μὰ A.M.V. &c. νὴ R. Borg.

1184. γε om. R. addunt reliqui. πρὶν φῦναι (φύναι A.) μὲν A.D.F.R.T.V.Y.Z.Φ. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Valck. ad Phoen. 1591. Br. Bekk. Bo. Dind. Th. Fr. recc. πρὶν ἢ φῦναι C.E.X. Urb. πρὶν ἢ καὶ φῦναι S. πρὶν

ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι.
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ;
ET. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
AI. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος·
καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα—·
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.
ET. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλοὺς ποιῶ.
AI. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γε σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

μὲν ἢ φῦναι M. et (φύναι) Ω. Ald. Miror interpretes omnes latuisse mendum manifestum, cujus correctio est facillima. Unus Reiskius ineptam esse hoc loco perspexit particulam μὲν, cui nihil sit quod respondeat. Legendum proculdubio πρὶν πεφυκέν'. Sic in v. prox. πρὶν καὶ γεγονέναι. ὤ'πόλλων Z.Φ. Urb. Bentl. Br. Valck. ἀπόλλων A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Ald. ᾆ'πόλλων Th. ἄπολλων Bekk. Dind. recc.

1186. οὗτος om. M. Elb. εὐτυχὴς A.D.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Borg. Ald. Bekk. Th. εὐδαίμων ed. Br. (haud dubie ex conjectura) Dind. Fr. recc. Cf. ad 1182.

1188. ἀλλὰ μὰ τὸν Δί' M. οὔμενουν οὐ δῆτ' A.M. οὔμενουν A.M. et edd. ante Br. οὐμενοῦν Br. Bekk. οὐ μὲν οὖν Dind. &c.

1191. μὴ ἐκτραφεὶς Elb.

1195. ἑαυτόν A. ἄρ' A D.R.V.Φ. Borg. Ald. Bekk. Dind. recc. γ ἄρ' M. (Fortasse recte.) ἂν C. Bodl. 1. Mut. 1. Br. Cf. ad Pl. 657.

1196. κἀστρατήγησέ γε M.

1197. ποιῶ καλῶς S. καλοὺς D supr. R.V.Z.Θ.Φ. Urb. Cant. 1. Bekk. Th. καλῶς A.D.M.S.T.Y.Δ.X.Ω. Mut. 1. vulg. Dind. Fr. recc. Praestat, opinor, καλούς. Sed cf. Plat. Lach. 183 B. ὃς ἂν οἴηται τραγῳδίαν καλῶς ποιεῖν. ποιῶ M.S.T.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω. ποῶ A.R.V.Δ.Φ. Mut. 1.

1198. οὐ κατ' ἔπος] οὐκ ἔτ' ἔπος A. Qu. οὐκ ἔτ' ἔπος γέ σου κνίσω | καὶ ῥῆμ' ἕκαστον. Vel οὐ κατ' ἔπος γε σοι κνίσω | καὶ ῥῆμ' ἕκαστον (sc. πρόλογον, cf. 1228). Cf. 1379-81. γε] δὲ Suid. in ἀπὸ ληκυθίου. γέ σου κνίσω] Qu. κναίσω γέ σου. Cf. 1228. ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν.

1199. τὸ ῥῆμ' ἕκαστον] τὸ ῥῆμά θ' ἕκαστον Borg. Qu. καὶ ῥῆμ' ἕκαστον (sc. πρόλογον), *I will not criticise each* (prologue) *line by line and word by word*, &c. Latet, opinor, mendum aliquod. Vide tamen comm.

1200. σου D.E.M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Borg. schol. ad v. 1262. Suid. in ληκύθιον. Ald. Bekk. Dind. recc. σοι A. Br. Bo. τοὺς

ΕΥ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
ΕΥ. ἰδού, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
ΕΥ. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
ΕΥ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα

σοὺς προλόγους C. Totum versum om. V. Cf. 1228. ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. et ad 1119.

1202. ἐναρμόττειν A.M.S.V.Δ.Θ.Χ.Ω. Elb. Mut. 1. Cant. 1. 2. ἀναρμόττειν D. ἐναρμόζειν R.T.Y.Z.Φ. Urb. Bodl. 1. Vide Lob. ad Phryn. p. 241. Virgulam post ἅπαν delet Thiersch.

1203. ληκύθιον καὶ κωδάριον Φ. θυλάκιον] θύλακον schol. (qu.) Pors. Both. Fr. καὶ κνάθιον Porson. ad Med. 150. et Reisig. Conj. p. 139. Neutrum probandum: postulatur enim vox, cujus numeri sint - ᴗᴗᴗ. "Soluto usus est trimetri pede ultimo, quia tria ejusdem mensurae vocabula accommodari versui aliter non poterant." DIND. "Quidquid sit, θυλάκιον veram lectionem esse sensus et vicinae voces, in eundem usum electae, perspicue docent." TH. V. Schol. Sine causa igitur "insigniter corruptus locus" videbatur Porsono ad Med. 139.

1204. τοῖσιν Bodl. 1. ἰαμβείοισι A.S.V.Z.Δ.Θ.Ω. ἰαμβίοισι D.R.T.Φ. Cant. 1. ἰάμβοισι M.X. Elb.

1205. ΕΥ. om. A. ἰδοὺ (τουτὶ in m.) Δ. ΑΙ.] εὐρ. A. ΔΙ.] αἰσχ. A.

1209. ΔΙ. praef. D.F. Ald. Th. Ko. Mein. (in Vind.) ΕΥ. A.C.E.R.V. Br. Dind. Bekk. Fr. Bergk. Mein. Dionysi haec videntur esse. Cf. 1296. ΔΙ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; Qui locus plane gemellus est. Ceterum sic interpungit Thiersch: τουτὶ τί ἦν; τὸ . . . κλαύσεται; Frustra.

1210. (ΔΙ.) cont. D.F. Ald. ΔΙ. praef. A.C.E.R.V. Br. &c. ἵνα καὶ γνῶ πάλιν] καὶ om. T. γνῷ pro γνῶ malit Rank. Connectenda καὶ πάλιν, ut videtur. Qu. ἵν' ἐγὼ γνῶ πάλιν.

1211. Qu. ὃς θύρσους τε καὶ νεβρῶν δορὰς καθαπτός.

1212. καθαπτὰς A. πεύκαισι M.R.S.T.Z.Δ corr. Φ.Χ.Ω. Ald. πεύκῃσι A.Δ. πεύκῃσι V.Θ. Mut. 1. Br. πεύκοισι Y. Παρνασὸν C.D.E.S.T.V. Elb. Bodl. 1. Br. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein. παρνασῶν A. παρνασσὸν M.R.V corr. Mut. 1. Ald. Bekk. Fr. (quem vide ad 1057.) Cf. Herod. VIII. 32. ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνησσοῦ ἀνέβησαν. 39. ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ. Παρνασσὸν tuetur Dobraeus, cui omnia ista locorum nomina in ησσὸς Ionice, ηττὸς Attice (ita Γαργηττὸς, Λυκαβηττὸς), ασσὸς Dorice et Aeolice exivisse videntur. Confer oppidorum, plerorumque in Asia minore, nomina Ἁλικαρνασσὸς (Thuc. VIII. 42. &c.), Ἀκαρασσὸς, Ἀλίασσος, Ἄσσος, Βυβασσὸς, Ἐδεβησσὸς, Ὑγασσὸς,

πηδᾷ χορεύων— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ΕΥ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. Εὐριπίδη,— ΕΥ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ·
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνεύσεται πολύ.
ΕΥ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
ΕΥ. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,

Λαγαλασσὸς, Λυρνησσὸς, Ἠρινασσὸς, Πρυμνησσὸς, Σαγαλασσὸς, Σαρδησσὸς, Τεγησσὸς, Τιτυασσὸς, Σινδησσὸς, Τυμνησσὸς, Συασσὸς, Ταμασσὸς, Μυκαλησσὸς, Τευμησσὸς, Βριλησσὸς, Κορησσὸς, Περμησσὸς, Ἑρμώνασσα, Τρινήσσα, &c. Sic Λυκαβηττὸς (Λυκαβησσὸς, *Lycabessus* Stat. Theb. XII. 631), Ὑμηττὸς (Ὑμησσὸς), Συβαληττός. Similiter Κηφισσὸς ubique pro Κηφισὸς reponendum, ut Ἰλισσὸς, et alia nomina propria non pauca in -ισσὸς desinentia. Aliter sentit Blomfield. ad Aesch. Prom. 751. 505. Quem vide. Cf. Eust. 1872, 50. ὁ δὲ Παρνησὸς, ὃν ἡ κοινὴ χρῆσις διὰ τοῦ ᾱ λέγει Παρνασὸν, πολὺς ἐν ταῖς ἱστορίαις . . . ἡ δὲ διὰ τῶν δύο σ̄σ̄ γραφὴ τοῦ Παρνησσοῦ κατήργηται (κατῆρκται?) παρὰ τοῖς ὕστερον. Cf. ad Nub. 603.

1220. τί ἔστιν; M.T.Z.Δ.Φ.X.Ω. Bergk. Ko. τί ἐστιν; A.R.V. Br. Fr. τί ἔστι Y. τί ἔσθ' Bentl. Mein. Dind. Probabilis correctio, sed vulgata defendi potest. De hac anapaesti incisione cf. ad Eq. 1311. Herm. Epit. D. M. p. xv. (cui τί ἔσθ' hic saltem non ferendum videtur). et ad Ach. 800. δοκεῖς libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. δοκεῖ Kust. Dind. Bo. Mein. Dobr. Seager. Recte.

1221. τοῦτο A.M.R.V. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. Bentl. Br. τοῦτό γε M. Ald. πνευσεῖται libri et vulg. Mein. Kock. πνεύσεται Dind. Recte. Φευξεῖται legitur, metro postulante, in versu anapaesto Pl. 496. Alteram formam metrum postulat Eur. Andr. 556. ἐμπνεύσομαι τῇδ'. V. ad Ach. 203. De forma hac Dorica Atticis usitata v. Monk. ad Hipp. 1096. Elmsl. Class. Journ. XV. 213. Thuc. I. 53. πλευσεῖσθε. I. 143. πλευσούμεθα. Dem. p. 1284. πλευσεῖσθαι. p. 1286. καταπλευσεῖται. Plat. Hipp. min. 370. ἀποπλευσούμενος. 371. ἀποπλευσεῖσθαι.

1222. οὐδ' ἂν] οὐκ ἂν A. οὐ τἂν Dobraeus. Male. δήμητραν A.R. Bodl. 1. φροντίσαιμί γε vulg. φροντίσαιμί σε D. Malim φροντίσαιμ' ἔτι, aut saltem φροντίσαιμ' ἐγώ. Cf. tamen 1237. &c.

1224. δὴ om. M.

1227. ἀποπρίω] ἄγε πρίω conj. Mein. Certe Euripides respondet v. 1229.

ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πίθῃ γ' ἐμοί.
ΕΥ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔχω λέγειν
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις— ΔΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. ὁρᾷς; προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ', ὦγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.

ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; Jure de verbo *ἀποπρίαμαι* dubitat Meinekius, quod non magis dictum esse videatur quam *ἀπωνεῖσθαι* aut *ἀποπωλεῖν*. Scripserat forsan *ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων, πρίω* (Ach. 35).

1228. *διακναίσῃ*] An *διακνίσῃ*? Cf. 1198. *κνίσω*. *Διακνίζειν* legitur Arist. H. A. 6, 16, 4.

1229. *ἐγὼ πρίωμαι*] *ἐγὼ 'ποπρίωμαι* vel *ἐγὠποπρίωμαι* conj. Mein. Nihil opus. Cf. ad Vesp. 1335. *πριῶμαι* A. *πρίομαι* M. *τῷδ'* A.V.Φ. Mut. 1. *τῷδε* R. *τῷδέ γ'* Cant. 2. *τῷδέ γε* M. Elb. *τωδί γ'* Cant. 1.

1230. *ἐπεὶ πολλοὺς* S.V.X. *ἐπεὶ* (om. *πολλοὺς*) Ω. *ἐπειδὴ πολλοὺς* T. Δ corr. in marg. Θ corr. Φ. Bodl. 1. Cant. 1. *ἐπειδὴ* (om. *πολλοὺς*) A.R.Δ.Θ. Mut. 1. Borg. Exciderat, ut videtur, *πολλοὺς* propter simile vicinum *προλόγους*. Nisi scripserat Comicus *ἐπειδή σοι προλόγους* &c. Cf. Soph. Oed. C. 433. *οὐ δῆτ', ἐπεί τοι . . .* *ἕξω*] *ἔχω* malit Lenting, coll. 1237. *ἔτι γάρ εἰσί μοι συχνοί.* Idem conj. Dobr. (qui: "ex seqq. ortum *ἕξω*") et Mein. Dind. Recte, opinor.

1231. *λήκυθον* A.M.T.V.Θ.Ω. *ληκύθιον* R.Φ.X.

1232. *ταντάλιος* Bodl. 1. *εἰς* A.M.R.V. Mut. 1. vulg. Ko. Bergk. *ἐς* Dind. Mein. *Πίσαν* A.D.S.Z. Eust. p. 1193, 21. Br. Bo. *Πίσσαν* M.T.Y.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Ald. *Πείσαν* R. (ut codex Med. Herodoti 2, 7.) *Πῖσαν* V. (ut vid.) Bekk. Dind. Th. recc. V. Schol. Pind. Ol. 1, 28. "*ἐπὶ Πίσσαν* scriptor vitae Isocratis in Orelli opusculis moralibus vol. 2. p. 8. Scripsi ego *Πῖσαν* cum V, non impediente Pindaro, qui *Πίσαν* correpta ῐ dixit. Herodianus MS. *περὶ διχρόνων*: *Τὰ εἰς ᾱ λήγοντα θηλυκά, εἴτε ἐπὶ ὀνομάτων εἴτε καὶ ἐπὶ μετοχῶν, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον καταλήγουσαν, πάντως ἐκτεταμένον αὐτὸ ἔχει, πᾶσα, στᾶσα, δῦσα, φῦσα, πῖσα, κρῖσα, κνῖσα. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι πίσαν εἶπε τὴν πόλιν κατὰ συστολὴν Πίνδαρος. εἰ μέντοι εἰς σύμφωνον λήγει ἡ πρὸ τέλους συλλαβή, τὸ δίχρονον συστέλλεται, θάλασσα, ἄνασσα, πίσσα, νύσσα, λύσσα.* Cf. Steph. Byz. v. *Πίσα.*" DIND.

1235. *ὦ 'γάθ'* A. *ἀπόδος* C.D.E.M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald. schol. lemm. Mein. *ἀπόδου* A.V. Bodl. 1. sec. m. Dawes. Br. Bekk. Dind. Both. Th. Fr. Kock. Bergk. Verum haud dubie est *ἀπόδος*, i. e. *solve pretium ejus*, non *ἀπόδου* (*vende*, gl: *πώλησον*), ut totius loci sententia ostendit. Erit fortasse cui arrideat correctio *ἀλλ', ὦγάθ', ἔτι νῦν ἀποπρίω πάσῃ τέχνῃ.* Quae tamen minime necessaria est. Vide Add.

1236. *λήψῃ* T. *ὀβολοῦ πάνυ*] *ἴσθ' ὀβολοῦ* S. *ὀβολοῦ* (om. *πάνυ*) M. *τε* A.C.D.E.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Elb. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Mut. 1. Dawes. Br. &c. *γε* Ald.

ΕΥ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γάρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ ἐκ γῆς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΥ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχὰς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΔΙ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;
ΕΥ. ἔασον, ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,—
ΔΙ. ἀπολεῖς· ἐρεῖ γὰρ, "ληκύθιον ἀπώλεσεν."
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
ΕΥ. καὶ μὴν ἔχω γ' οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί.
ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔχω

1237. γ' add. A.M.R.S.V.Z.Φ.X.Ω. om. M.T.Y. Elb. Bodl. 1.

1240. πολύμετρον] πολύβοτρον Leid. 2. Bodl. 1. et (adscr. γρ. πολύμετρον) Cant. 1. et v. l. ap. schol. R.

1242. αὔθ'] αὐτὸν R. αὖθ' A. Bodl. 1.

1243. ἔα αὐτὸν A.V.Φ. Mut. 1. Bergk. Ko. Mein. ἔ' αὐτὸν M.S.Δ.Θ.X.Ω. ἔα 'υτὸν C.E. Ald. Br. prob. Pors. ἔα γ' αὐτὸν Z. ἔασον R.T.Y. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Leid. 2. Bekk. Dind. Bo. Reisig. ad Oed. C. 1188. Comm. Crit. p. 344. ἔασον αὐτὸν D. ἑαυτὸν Th. ἑαυτὸν Fr. (cui scriptura ἔασον nata videtur e v. 1239. ἔασον εἰπεῖν . . .) Vera scriptura videtur aut ἑαυτὸν (ἔα αὐτὸν) aut potius ἔασον. Cf. ad Lys. 945. ἔα αὔτ', ὦ δαιμονία. 734. Soph. Oed. C. 1192. Dindorfius conferri jubet 952. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν. Adde Eur. Hipp. 521. ἔασον, ὦ παῖ. 1416. ἔασον· οὐ γὰρ . . . ὦ τᾶν A.M.Φ. Ald. Dind. Fr. Mein. ὦ τάν R.(?)V.(?) Bekk. Bergk. ὦ 'τάν C.E.R. (s. Inv.) Br. Ko. ὠτάν Th.

1245. ἀπολεῖς A.D?S. Bo. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἀπολεῖ σ' M.R.T.V.Φ.X.Ω. vulg. Dind. Th. 'Απολεῖς (enecas) et ipse reponendum videram.

1246. προλόγοις M.

1248. τραποῦ A.M.Δ pr. Ω. Mut. 1. Dind. &c. τράπου R.S.T.V.Δ corr. Φ.X. vulg. Bekk.

1249. ἔχω γ'] ἔγ' Elb. Unde ἔγωγ' conj. Dobr. ὡς vulg. οἷς Dobraeus ad v. 909. Hamaker. Mein. Dind. Admodum probabilis correctio.
ἐπιδείξω Bodl. 1.

1250. ταὔτ' A.

1251. τὸ πρᾶγμα Elb.

1252. φροντίζειν] θαυμάζειν exspectabat Mein. ἔγωγ' ἔχω vulg. Imo ἐγὼ οὐκ ἔχω. Idem video proposuisse Bentleium, qui, "Fort. ἐγὢυκ vice ἔγωγ'." Plato Pol. 390. οὐκ ἔχω νῦν γε οὕτως εἰπεῖν. Phaedr. 198. νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Eur. Phœn. 410. τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. Venit huc

τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν μέχρι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΕΥ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα·
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙ. καὶ μὴν λογιοῦμαί γ' αὐτὰ τῶν ψήφων λαβών.

ΕΥ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων

ἔγωγ', opinor, e v. 1257. Porro pro φροντίζειν reponendum forsan φροντίζων, ut totus locus sic legatur, φροντίζων γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔχω, *cogitans invenire non possum.* Cf. Dem. p. 551. ταῦτα πάσχων . . . οὐκ ἔχω . . . ὅτι χρὴ ποιῆσαι. De crasi ἐγὼ οὐκ cf. 33. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;

1253. μέμψιν A.D.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Bekk. Dind. μέμψιν γ' M. Ald. Br.

1256. τῶν ἔτι νῦν ὄντων A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Χ.Ω. Ald. Br. τῶν νῦν ἔτ' ὄντων Z.Φ. τῶν ἔτι νυνὶ Bentl. Gaisf. ad Heph. p. 303. Dind. Bergk. Ko. τῶν ἔτι γ' ὄντων Herm. Fr. τῶν ἔτι καὶ νῦν conj. Bergk. τῶν μέχρι νυνὶ Mein. τῶν πάρος ὄντων conj. idem. Illud et ipse conjeceram. Ὄντων ex interpretatione in textum irrepsit, ni fallor. Schol. R: τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν. Conferri non debet v. 1088. ἔτι νυνί. Verba τῶν ἔτι νῦν ὄντων, ut metro non minus quam sententiae adversa, suspecta habet Mein.

1257-60. Quattuor hos versus suspectos habet Kock, cujus notam vide. Eosdem in marginem relegat Mein. Carmen enim chori finitum esse v. 1256 ostendere Euripidis verba statim subjecta, πάνυ γε μέλη θαυμαστά, &c.

1258. μέμψεται codices. μέμψαιτο Ald. τοῦτον] τουτονὶ conj. Bentl. Mein. Fortasse recte.

1259. βακχείων A. "F. ἀνάκτορα. Hesych: Ἀνάκτωρ." BENTL.

1260. Delendus forsan hic versus, ut tria aequalia versuum glyconeorum systemata sint. καί] κοὐ conj. Mein.

1261. γε A.V.Φ. vulg. δὴ R. Bodl. 1.

1263. "Post hunc versum parepigraphe in libris διαύλιον (διαύλειον R.) προσαυλεῖ τις." DIND. Addunt eam Ald. Br. Bekk. Bo. Fr. Ko. om. Dind. Th. Bergk. Mein. τις om. Cant. 2. λογιοῦμαι ταῦτα libri et vulg. Bekk. Th. Fr. Ko. Bergk. λογιοῦμαί γ' αὐτὰ Dobr. Mein. Dind. (Recte haud dubie. Sic γ' αὔτ' in ταῦτ' abiit v. 488.) λογιοῦμαι 'γωγε Elmsl. n. ms. [debebat potius λογιοῦμ' ἔγωγε].

1264. Qu. ΑΙΣ. Φθιῶτ' . . . ΕΥ. ἰήκοπον . . .; Et similiter in seqq. Cf. 1206 seqq. 1382 seqq. Ἀχιλλεῦ A.D.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Elb. Mut. 1. Cant. 1. Bekk. Dind. Th. Fr. Ko. Mein. Ἀχιλεῦ Bodl. 1.(?) Cant. 2.(?) Ald. Br. Bo. Bergk. ὦ Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ . . . Maltb. ad Morell. p. 88, ut hexameter evadat. Forma Epica et poetica est Ἀχιλεύς (Eur. Iph. A. 124.

ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΔΙ. δύο σοι κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
ΕΥ. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε, μάνθανέ μου, παῖ.
ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΔΙ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοι κόπος οὗτος.
ΕΥ. εὐφαμεῖτε. μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΔΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.

128), ut Ὀδυσεὺς (Hom. Od. λ'. 443. τ'. 452. &c.). Hoc metrum (◡ ∠ ◡ — —, ◡ ◡ ∠ ◡ ◡ ∠ ◡ ◡ ∠ —) hujus versus esse statuit Dind. in Metris. Praestat forsan, scripto Ἀχιλεῦ, restitui metrum dactylicum. Cf. ad 1270.

1265. ἰήκοπον hic et infra libri et vulg. Bekk. Th. Fr. (ἰήκοπον connectens cum praecc.) ἰὴ κόπον Heath. Dind. Bergk. Ko. Mein. Vulgatam frustra tuetur Lobeck. ad Ajac. 324, ἰήκοπον cum ἀνδροδάϊκτον connecti jubens et reddens *planctum caesorum*. Quem sequitur Fritzch. Fort. ἐπ' ἀρωγᾷ.

1266. μὲν om. Elb. Scripserat forsan Aeschylus Ἑρμείαν πρόγονον . . .

1268. δύο A.M.R.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. δύω T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1.

1270. ἀτρέως τε M. Elb. μου om. A. Br. παῖ om. Bodl. 1.

1272. Αἰσχύλε M.S.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Dind. Th. Bergk. Ko. Mein. ὦ 'σχύλε (aut ὤσχύλε) A.D.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Borg. Cant. 1. Bodl. 1 corr. alt. m. ᾡσχύλε Th. "ὦ ab librariis additum ut in Thesm. 4." DIND. σοι A.

1273. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν vulg. Mendosa haec videntur, sed medela incerta est. Qu. εὐφαμεῖτε. μελισσονόμοι . . . (sub. μέλλουσι). Vel εὐφαμεῖτε. μελισσονόμοι δόμου Ἀρτέμιδος μέλαθρ' οἴγειν (sub. μέλλουσι). Vel potius sic: εὐφαμεῖτε. μελισσονόμοι δόμῳ Ἀρτέμιδος πελάθουσιν. Sic Thesm. 58. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς; Ad verba πέλας οἴγειν Dobraeus confert Aesch. Cho. 883. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας | αὐχὴν πεσεῖσθαι. εὐφημεῖτε M. Elb. Cant. 1. 2. "Interpungendum videtur post εὐφαμεῖτε. Infinitivus οἴγειν ex proximi versus verbis aptus fuit." DIND. μελισσονόμοι] πολισσονόμοι conj. Seidler. Dind. Lobeck. μέλισσαι ὁμοῦ conj. Kock. εὐφαμεῖτέ με λισσόμεναι conj. Thiersch. δόμον] δρόμον R.

1276-7. Desunt in M. θροεῖν] λέγειν C. Quod glossema est. ὅδιον Θ corr. Ω. Cant. 2. Pors. Br. in annot. Dind. recc. ὅσιον A.D.S.T.V.(?)Y.Z. Δ.Θ.Φ.X. Cant. 1. Ald. ὁσίων Br. (ex conj.?) Bekk. ὃς δῖον (duabus lectionibus confusis) R. Correctum ex Aeschyli Agam. 104, ubi vulgo legitur ὅδιον. Scriptura ὅσιον Asclepiadae debetur. Vide schol.

ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
ΕΥ. μὴ πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
ΔΙ. ἴθι δὴ πέραινε καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΥ. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας,
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει,
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,

1279. εἰς A.M.R.V. Bodl. 1. Mut. 1. Suid. in βουβωνιῶ. Bekk. Bergk. Ko. ἐς Ald. Br. Dind. Fr. Mein. βούλομαι] ἀπελθεῖν addunt C.Φ. Urb. Eadem glossa suprascripta in D.E. Scripserat forsan Comicus ἵεμαι.

1280. τὼ νεφρώ μου A.

1281. πρίν γ' ἀκούσῃς libri et vulg. Bekk. Bo. Th. Fr. Ko. πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς Elmsl. ad Ach. 176. Reisig. Conj. p. 66. Dind. Bergk. Mein. Correctio verissima. Comici nunquam πρὶν cum subjunctivo jungunt, nisi addita particula ἄν. Sic Eq. 960. μὴ δῆτά πώ γ' . . . πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν. Ach. 176. Soph. Tr. 415. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. Cf. ad Eccl. 629. 752. Lys. 1005. Nub. 267. Apud Tragicos modo additur, modo omittitur ἄν. Sic Soph. Phil. 917. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς. Ant. 619. Fr. 608. 946. Aj. 742. 965. &c. De particulae ἂν ante subjunctivum omissione v. Stallb. ad Plat. Phaed. 62 C, qui exemplis ex prosaicis scriptoribus allatis defendere eam conatur. ἀκούσεις Bodl. 1. χ' ἀτέραν A.

1282. ἐν τῷ κιθαρῳδικῷ νόμῳ A.

1283. ἴθι δὴ A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Χ.Ω. Mut. 1. ἴθι νυν Z.Φ.

1284. ΔΙ. libri, ni fallor, omnes, et Bentl. Br. ΑΙ. Ald.

1285. ἥβας D.R.S.T.V.Y.Δ corr. Φ. Leid. 2. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Inv. Bekk. Dind. &c. ἥβαν M.Z.Δ.Ω. Mut. 1. Ald. Br., ut apud Aeschylum. ἡμᾶς A.

1286. τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ S.Φ. Th. τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ A.M.V. Ald. Br. τὸ φλαττοθράττο φλάττοθράττ' R. τοφλαττόθρατ (aut τὸ φλ). bis T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. τοφλαττόθρατ bis Dind. olim. Bergk. φλαττοθραττοφλαττοθρατ (sic) Ko. φλαττοθράττο φλαττόθρατ Fr. et (sine accentu) Mein. φλαττοθραττοφλαττόθρατ Dind. φλαττοθράττο φλαττοθρὰτ conj. Bergk. Hunc versum om. Mut. 1. "Vulgata τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ hic et infra non potest defendi ex v. 1296. Simili errore τὸ φνεί pro τοφνεί a quibusdam scriptum fuit, de quo vide ad fragm. 702." DIND. Qu. φλατοτόθρατ φλατοτόθρατ (om. τό), vel potius una voce τοφλαττοθραττοφλαττόθρατ.

1287. δυσαμερίαν A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. vulg. δυσαμερίαν (supr. η) Cant. 2. δυσχειμερίαν D. δυσαμεριᾶν Dind. Ko. Bergk. Mein. Ceterum θανάτου addit S.

1288. τὸ φλαττοθράττο φλάττοθράττ' (sic, non ut ap. Bekk.) R. Versum om. Bodl. 1.

1289. σὺν A.M.R.V.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Cant. 1. &c. Br. ξὺν Ω. Ald.

φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
κείρειν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
φλαττοθραττοφλαττόθρατ.

ΔΙ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος ἢ
πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

ΑΙ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων·
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων † μὲν φέρει πορνιδίων,

δορὶ καὶ χερὶ A.M.R.V.Z.Δ.Φ.Ω. Ald. χερὶ καὶ δορὶ T.Y. χειρὶ καὶ δορὶ Cant. 1. χερσὶ καὶ δορὶ Bodl. 1. 1290. φλάττοθραττο φλάττοθράτ' R.

1291. κυρεῖν vulg. Legendum suspicor κείρειν *dilaniare.* ἀεροφοίταις A. ἀεροφύτοις V. ἀεροφοιτίας Mut. 1. 1292. Om. Bodl. 1.

1294. τὸ συγκλινές τ' A.D.R.V.Z. Cant. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Junt. Bekk. Dind. Th. &c. τὸ συγκλινὲς M.Φ. Ald. Br. Fr. τὸ συγγενές τ' Y. Scholiasta, τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι: Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρῃσσῶν αὐτὸ εἶναι. Suspectum vocabulum Dindorfio videtur συγκλινές.

1296. φλαττοθρὰτ' (sic) R. φλαττόθρατ Med. 4. φλαττοθρατ (sic) Kock. τὸ om. M. Cf. ad 1286. ἐν pro ἐκ A.

1297. συνέλεξας D.R.V. Mut. 1. Ald. Mein. &c. ξυνέλεξας A. Cant. 1. Br. Dind. συλλέξας M.

1298. ἐς A.M.R.V.Φ. &c. vulg. εἰς Bodl. 1.

1299. ἤνεγκον] ἀλλ' ἐγκόν' M. αὔθ' A.M. Bodl. 1. 1300. ἱερῶν A. Ald.

1301. μὲν φέρει πορνιδίων (πορνίδων Elb.) libri et vulg. Dind. Th. Fr. Bergk. μὲν φέρει, πορνιδίων Mein. μὲν φέρει, παροινίων Kock. (coll. schol. Vesp. 1240. ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινίοις. Plut. Dem. 4. ἔνιοι δὲ ὡς ποιητοῦ τρυφερὰ καὶ παροίνια γράφοντος τοῦ Βατάλου μέμνηνται.) πορνιδίων μέλη φέρει Porson. μεταφέρει, πορνῳδιῶν (i. e. *meretricum cantiuncularum*) conj. Mein. Vulgata certe defendi nullo modo potest, quum corripi secundam in diminutivo πορνίδιον (ab πόρνη) constet. V. Nub. 997. Antiphan. com. III. 156. Menand. com. IV. 223. Anon. com. IV. 601. Neque hic convenit particula μὲν, cui nihil est quod respondeat. Parum tamen satisfacit quamvis ingeniosa Porsoni emendatio, quum non congruat πορνιδίων cum sequentibus σκολίων, αὐλημάτων, θρήνων, χορείων, personae cum rebus. Levi correctione reponendum aliquando suspicabar ξυμφέρει (vel ξυλλέγει, cf. 1297) πορνειδίων. Nihil frequentius in libris corruptione ῐ pro ει. Cf. Pac. 202. κάμφορείδια (κάμφορίδια libri). 382. ὡρμείδιον (ὡρμίδιον libri). 924. Eq. 1285. κασαυρείοισι (κασαυρίοισι libri et vulg.). Ach. 1109. λοφεῖον (al. λόφιον). Th. 278. Θεσμοφορείῳ (-ίῳ libri). Fr. 470. λυχνείῳ (vulg. λυχνίῳ). Plat. com. II. 633. σκευοφορεῖον (al. σκευοφόριον). Antiphan. com. III. 29. καταγωγεῖον (καταγώγιον libri). Dem. p. 1283. γραμματειδίῳ (al. -ιδίῳ) p. 1268. γραμματειδίῳ (al. -τιδίῳ). p. 898. γραμματεῖον (al. -άτειον). p. 668.

σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις

ἀργυρείων (*ἀργυρίων* plur.). Antiph. V. 53. *γραμματίδιον* (sic libri hic et in seqq.). Isae. VI. 37. *γραμματείου* (al. *-ίου*). Alciphr. I. 37. *γραμματίδια* (sic libri). III. 62. *γραμματίδια . . . δίθυρα.* Aeschin. I. 105. *τἀργυρεῖα* (al. *τἀργύρια*). II. 91. *ἐν τῷ στρατηγίῳ* (*-είῳ* recte al.). Xen. Eq. XI. 5. *διδασκαλείων* (*διδασκαλίων* vulg.). Theophr. Char. 6. *ὁρμαθοὺς γραμματιδίων.* Isocr. p. 149. *ἐν τοῖς σκιραφείοις* (sic G. *σκιραφίοις* vulg.). Phot. p. 520, 22. *σκιράφια : τὰ κυβία* (l. *σκιραφεῖα : τὰ κυβεῖα*). Plura dedi ad Pac. 924. Cum *πορνείδιον* cf. *γραμματείδιον, θυείδιον, ἀμφορείδιον, Ἑρμείδιον, γραφείδιον, ἀγγείδιον, σκαφείδιον, ἐλεγείδιον* (*elegidia* Pers. 1, 51), *γλυκείδιον, φυσείδιον* (Theodos. Gr. p. 65), &c. Simplex *πορνεῖον* legitur Vesp. 1283. Antiph. 13, 5. Xenarch. Athen. 569 A. Eo etiam confirmari videatur correctio *πορνειδίων*, quod loci hic nomen, non personae, postuletur, ut supra 1296. *ἐκ Μαραθῶνος, ἢ πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;* Cf. Eur. Hipp. 72. *σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου | λειμῶνος . . . φέρω.* Locum autem indicant nomina in *-εῖον* desinentia, e. g. *βαλανεῖον, διδασκαλεῖον, μουσεῖον, λιθουργεῖον, ἀμπελουργεῖον, παιδαγωγεῖον, χαλκοτυπεῖον, μνημεῖον, χαλκεῖον, σκυτεῖον, ἀργυρεῖον, χρυσοχοεῖον, τροφεῖον, τελωνεῖον, βουλεῖον, φυλακεῖον* &c. Idem error fortasse librorum in Lucian. Tim. 23. *ἐς πορνίδιόν τι* (*πορνείδιόν τι*?) *ἐμπεσὼν ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας.* Sed cf. ibid. 25. *ῥᾷον ἐς τοὺς τοιούτους ἐμπίπτω περιιών.* Tentabam praeterea *πορνίδιον ὅπως φέρει* (vel *δρέπει*, cf. 1300), vel *ἀποδρέπει πορνίδιον ὥς.* (Infra Musa Euripidis cum meretrice comparatur.) Vel *ξυλλέγει* (*ἐκλέγεται*), *μονῳδιῶν.* (Cf. 849. *ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονῳδίας.* 1297. *πόθεν ξυνέλεξας . . . μέλη;* Diod. Sic. Exc. Vat. III. 135. *καίτοι γε πόσῳ κρεῖττόν ἐστιν ἐκφέρεσθαι* [*ἐκλέγεσθαι*?] *τῶν ποιημάτων τὰ* &c.) Vel *ξυλλέγει, παροινίων.* (Poll. VI. 108. *παροίνια δὲ ᾄσματα.* Schol. Vesp. 1240. *ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινίοις.* 1222. *παροίνιοι ᾠδαί.* Lucian. salt. 34. *τὸ Φρύγιον τῆς ὀρχήσεως εἶδος τὸ παροίνιον καὶ συμποτικόν.*) Vel *φέρβεται* (*βόσκεται*), *παροινίων.* Vel *πορνικῶς μέλη φέρει.* Vide etiam Add.

1302. *σκολίων* R.T. Dind. &c. *σκολιῶν* A.S.V. vulg. *Μελήτου* D.R.S.T.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Bentl. Bekk. &c. *Μελίτου* A.Y.Z.X.Ω. Mut. 1. Cant. 2. vulg. *Καρικῶν* D.E.F.M.R.V.Φ. Urb. Bodl. 1. Mut. 1. Suid. in vv. *Μέλητος* et *σκολία.* Bentl. Br. *Καρηκῶν* A. (Istud *η* revera ad *Μελίτου* pertinet.) *καὶ Καρικῶν* C. Ald. Cf. ad 991.

1303. *χορείων*] Imo, ni fallor, *χορειῶν* abs *χορεία.* Plat. Legg. 654 B. *χορεία ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστι.* Nisi subaudiendum *ᾀσμάτων* aut *μελῶν.* Vel sic, *θρήνων χορείων.* *τάχα*] *ταχὺ* Reisk. Nihil opus.

1305. *ἐπὶ τοῦτον* A.M.R.V.Φ. &c. vulg. *ἐπὶ τούτων* Cant. 1. Pogg. Bergk. Ko. Mein. Recte, parum dubito. Idem jamdudum ipse conjeceram. Apte conferunt Plat. Rep. III. 399 A. *ταύταις* (*ταῖς χαλαραῖς ἁρμονίαις*) *ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν ἔσθ' ὅτι χρήσει;* Anglice reddas, *in the case of these* (songs), *for these.* Alioqui dixisset, ni fallor, Comicus *τί δεῖ λύρας τούτῳ* aut *τούτοισι.* Tentabam etiam *ἐπὶ ταῦτα,* vel *τοιούτῳ.*

αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδε γ' ᾄδειν μέλη.
ΔΙ. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
ΑΙ. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερὸν

1306. αὕτη A.M.R.V.Φ. Dind. &c. αὑτὴ vulg. Cf. e. g. Nub. 1228.

1307. ἐπιτήδειονα (i. e. ἐπιτήδειον, supr. α) R. Cf. ad 930. τάδ' ἔστ' M.S.T.Y.Z.Φ. Urb. Bodl. 1. (ἐστ') Med. 4. Br. Bekk. Bo. Dind. Th. τάγ' ἔστ' R. ταῦτ' ἔστ' A.D.V. ταῦτ' (om. ἔστ') Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Ald. Fr. Bergk. Ko. Mein. ταῦτ' (supr. ἐστὶν) Cant. 2. τάδε γ' recte Herm. Epit. D. M. p. xiii. Eodem ducit, opinor, codicis Ravennatis scriptura τάγ' ἔστ' (i. e. τάδε γ'). Nisi potius reponendum ἐπιτήδειόν ἐστ' ᾄδειν ταδί (gl. τὰ μέλη). In scriptura ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' displicet anapaesti incisio parum elegans, de qua v. ad Nub. 62. τὰ μέλη S.

1308. ΔΙ. praef. A.R.(?)V.(?)Φ.Ω. vulg. Aeschylo continuant T.Δ. αὕτη πόθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; Εὐ. οὔ. A. et (. . . ἐλεσβίαζεν, οὔ.) Ald. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; οὔ; Bekk. Bo. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ. Elmsl. (Mus. Crit. II. 473, coll. Ach. 421. Soph. Aj. 970. Menand. Athen. 434 C.) Lenting. Dind. Th. Fr. recc. αὕτη πόθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζε; ποῦ; Herm. ap. Fritzch. (versu Aeschylo continuato.) Locum per interrogationem accipiendum esse docet scholiasta (ἐν ἐρωτήσει λέγει. αὕτη οὐκ ᾐσχροποίει), et interrogationis nota legitur in Δ.Θ.Φ.Ω. aliisque libris. Sed sententiam loci obscuri nondum potui perspicere. Legendum suspicabar αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; ΕΥ. οὔ. Sed latet, opinor, aliquid. Scripserat forsan Comicus, αὕτη πόθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζ' ἄνω; aut αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὖσ' ἐλεσβίαζ' ἄνω. (Nempe ἄνω valet *supra apud superos* (v. 420), ut κάτω *infra apud inferos.* Tenendum autem est Musam Euripidis cum ipso mortuam esse, συντεθνηκέναι αὐτῷ, ut loquitur Aeschylus supra v. 869.) Scriptura vulgata admodum languet: quorsum enim meretriciam esse Euripidis Musam neget Dionysus? πόθ' A.M.S.Y.Z.Θ.X.Ω. Ald. Br. ποθ' R.(?)V.(?) Bekk. Elmsl. Lenting. Dind. Th. Fr. Bergk. Ko. Mein. ΕΥ. οὔ. in A.Δ. ἐλεσβίαζ' Θ pr. m.

1309. ἀενάοις R.Δ pr. m. Θ. Mut. 1. Cant. 2 pr. m. Ald. Bekk. Dind. &c. ἀεννάοις A.C.D.E.M.S.T.V.Y.Z.Δ corr. Φ.X.Ω. Cant. 1. Br. Bo. Th. θαλάσσης] θαλάσσαις R. Unde θαλάσσας conj. Mein. ed. Dind.

1311. νοτίαις M.S.T.Y.Z.Δ corr. Cant. 1. Bodl. 1. schol. Dind. Bo. Th. νοτίοις R. Bekk. Fr. Bergk. Ko. Mein. νοτεραῖς Bodl. 1. νοτερῆς X.Ω. vulg. νοτεροῖς A.D.V.Δ.Θ.Φ. Elb. Mut. 1. Cant. 2. Cf. Av. 1398. νοτίαν . . . ὁδόν. Eur. Hipp. 150. νοτίας ἅλμας. Eur. Fr. 836, 3. σταγόνας νοτίους. Ion. 105. ὑγραῖς τε πέδον | ῥανίσιν νοτερόν. 149. νοτερὸν (νότιον?) ὕδωρ. Aeschyl. Prom. 400. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς. Hoc interest, ni fallor, inter νότιος et νοτερὸς, ut prior vox *humidus* (ut νοτία ἅλμη) significet, posterius *humectatus, madefactus* (ut νοτερὸν βλέφαρον, πέδον &c.). πτερῶν vulg. πτερὸν Elb. conj. Reisk.

ῥανίσι, χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱειειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστόπονα πηνίσματα,
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τόνδ'; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
κατὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι

1313. ὑπώροφοι M. κατὰ γωνίας om. D. Ald.

1314. εἱλίσσετε A. εἱ- quater X. Cant. 2. Elb. εἱ- quinquies T.Y. Cant. 1. Bodl. 1. εἱ- sexies R.V. vulg. εἱ- septies M. εἱ- quater Δ. (εἱειει εἱλ.) Ω. εἱ- quinquies S.Θ.Φ. Mut. 1. εἱ- sexies M.Z. ει- (sine spiritu) quinquies Med. 4. Schol: ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἱλίσσετε κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας. Vide Thierschii notam.

1315. ἱστότονα vulg. ἱστόπονα R. (unus, opinor). Ko. Mein. "F. ἱστόπονα." BERGK. Ita poeta Aeolicus ap. Heph. p. 50. ἱστοπόνοι μείρακες. Epigr. Anth. Pal. VI. 247. 2. Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτους κάμακας. Nonn. Dion. 5, 603. κερκίδος ἱστοπόνων καμάτων ἀμπαύετο κούρη. 10, 411. 48, 826.

1316. καὶ κερκίδος A.D.V. Mut. 1. Ald. Bergk. καὶ om. E.M.R. Br. Dind. Fr. Ko. Mein. "κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας appositio est ad πηνίσματα. Præposita vulgo copula καὶ gratiam omnem loci corrumpit." (Br.)

1321-2. Desunt in M.

1322. περίβαλλ' A.M.R.V.Φ. &c. περίβαλ' D. Elb. Bodl. 1. Cant. 2. et Florentini sex.

1323. ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; vulg. τοῦτον τὸν πόδ' ὁρᾷς; Porson. ap. Dobr. Add. p. 125. τὸν πόδα τοῦτον ὁρᾷς; Fritzch. ὁρᾷς τὸν πόδα τόνδ' Reisig. Conj. p. xxvii. Quae simplicior correctio est.

1324. δαὶ A.M.Φ. &c. vulg. δὲ D.R. Bodl. 1. Med. 4. Mein. Totum versum om. V.

1325. τοιαυτὶ A.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Bekk. Dind. recc. τοιαῦτα M. vulg. μέντοι] μὲν M.V. Mut. 1. Deinde σοὶ pro σὺ M. ποῶν A.

1327. ἀνὰ vulg. Legendum videtur κατά.

1328. κηρύνης Elb.

1329. σου] σοι excerpt. Scal. Fort. τοιαῦτα pro σου ταῦτα.

τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι
δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
Νυκτὸς παῖδα μελαίνας,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε θέρμετέ θ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον.
τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδ' ἕτερα θεᾶσθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
φρούδη Γλύκη.
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι.

1330. *τρόπον* M.R.V. *γρ.* Φ. vulg. *πόνον* A.V. Cant. 2. Elb. Mut. 1. et Florentini septem, quorum in duobus adscriptum *γρ. τρόπον*. *τόνον* Fritzch.

1331. *κελαινοφαὴς* A.D.M.R.S.T.V.Y.Z.X.Ω. Suid. s. h. v. Ald. *κελαινοφανὴς* Φ. Cant. 1. Cf. v. *μελαμφαής*. Eur. Hel. 518. *μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔρεβος*. Carcinus ap. Diod. Sic. V. 5. *δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς*.

1332. *ὄρφνη* Suid. et supr. in Cant. 2. *ὀρφναία* conj. Dind. *δύστανον* A.E.F.M.R.V.Φ. Bodl. 1. Mut. 1. Br. *δύστηνον* Ald.

1333. *πρόπολον* A.C.M.Δ.Θ corr. Mut. 1. Bekk. Dind. Fr. Bergk. Mein. *πρόσπολον* D.Z.X.Ω. vulg. *πρόμολον* F.R.S.T.V.Δ corr. Θ.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Vict. Ko. *πρόμολπον* (i. e. *πρόμολον* et *πρόπολον* conf.) Leid. *πρόμαχον* Y.

1335. *μελαίνας νυκτὸς παῖδα* libri et vulg. Ko. Bergk. *νυκτὸς παῖδα μελαίνας* Dind. Fr. *μελαίνας παῖδα νυκτὸς* Mein. 1336. *μελανονεκυειμένα* A.

1337. *μεγάλους ὄνυχας*] *ὄνυχας μεγάλους* Fritzch.

1339. *ποταμοῦ* M. *δ'* A.M.R.S.T.V.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. *θ'* Y.Z. Cant. 1. Quod recipiendum videtur, quum praecesserit *τε*.

1342. *τάδε τέρατα* vulg. *τὰ δὲ τέρατα* A. *τάδ' ἕτερα* R. (Fortasse recte.) *τάδε τέρα* Lud. Dind. (in Steph. Thes.) Kock. Bergk. Mein. Dind. Qu. *τάδε τὰ τέρατα* (vel *τέρα*?). *θεάσασθε* vulg. *θεᾶσθε* Dind.

1343. *ξυναρπάσασα* A. *ξυναρπάσατε* M. Hic desinit Bodl. 1.

1344. *ὀρεσσίγονοι* R.V corr. Φ. Bentl. Bekk. Dind. &c. *ὀρεσίγονοι* A.M.S.T.Y.Z. Mut. 1. vulg.

ὦ Μανία, ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοις,
λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἱειειειειειλίσσουσα χεροῖν,
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν
φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις
πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε·
δάκρυα δὲ δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ', ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.

1345. *ξύλλαβε* A.M.R.T.V.Y.Z.Φ. vulg. *σύλλαβε* S.

1346. *ἐτύγχανον* F.

1347. *ἔργοισι* vulg. Mein. &c. *ἔργοις* Herm. Fr. Dind.

1348. *εἱειειειειειλίσσουσα* A.Θ.Φ. Dind. *εἱ-* ter S. *εἱ-* quater Ω. Mut. 1. Bergk. Ko. Mein. *ει-* quinquies Δ.X. *εἱλίσσουσα* Y. *εἰ-* sexies V. Ald. Br. *εἰ-* quinquies R.T.Z. Cant. 1. 2. *εἰ-* quater M. Cf. ad 1314. *χεροῖν* om. M.

1350. *κνεφαῖος εἰς ἀγοράν*] Legendum forsan *κνεφαία 's ἀγοράν*. Cf. Lys. 327. *ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία*. Eur. Alc. 608. *ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν*. *εἰς ἀγορὰν* A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Harl. 1. Schol. Suid. in *κνεφαῖος*. Bekk. Dind. &c. *εἰς ἀρὰν* (sic) M. *εἰς τὴν ἀγορὰν* X.Ω. Elb. *ἐς τὴν ἀγορὰν* Mut. 1. vulg. Cf. Eccl. 728. *ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω*. 819. *ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα*. Th. 457. *ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι*. Sic alibi *ἐν ἀγορᾷ, κατ' ἀγορὰν*, &c.

1351. *ἀποδοίμην* Harl. 1. *ἀποδείην* M. *ἐς* V.Φ. &c. *εἰς* A.M. Elb. Cant. 1. Harl. 1. *ἐπ'* R.

1352. *κουφοτάτων* (supr. *αις*) Cant. 1.

1353. *ἄχε'* om. M.R. *κατέλιπε* R. *κατέλιπεν* A. Ald. *κατέλειπεν* V.

1354. *δάκρυα δάκρυά τ'* A.M.R.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. *δάκρυα δάκρυ'* S. Harl. 1. *δάκρυά τε δάκρυ'* Herm. Fr. Ipse dedi *δάκρυα δὲ δάκρυ'*. Vulgata certe displicet.

1355. *ἔβαλον* bis A.V.Φ. &c. *ἔλαβον* bis R. *ἔβαλλον* bis F.M. Cant. 1. 2. Mut. 1.

1356. *Κρῆτες*] *κρήτας* R. *Ἴδας* A.C.D.E.M.R.V.Φ. &c. *Ἴδης* Ald.

1357. *τὰ τόξα τε* Bergk. *τὰ τόξ' ἀναλαβόντες* conj. Kock. *ἐπαμύνατε*] Qu. *ἀμύνατε*, ut dactylicum sit metrum.

1358. Qu. *τὰ κῶλά τε πάλλετε*. Verba *τὰ κῶλά . . . οἰκίαν* in unum versum redigit Dind.

ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς ἁ καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ᾽ ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.
σὺ δ᾽, ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα
λαμπάδας ὀξυτάταιν χεροῖν Ἑκάτα, παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κἄμοιγ᾽ ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον·
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.

ΔΙ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλεῖν τὴν τέχνην.

ΧΟ. ἐπίπονοί γ᾽ οἱ δεξιοί. στρ.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;

1359. δίκτυννα M.R. Ἄρτεμις καλὰ vulg. ἁ καλὰ (del. Ἄρτεμις, ut gl.) conj. Kock. Recte, opinor.

1360. κυνίσκους A. Fortasse recte. πανταχῇ] ταχὺ M.

1361. διαπύρους A.D. Cant. 1. Pogg. ἀμφιπύρους conj. Bergk. ἁ διπύρους conj. Mein. Idem metrum Av. 740. νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις.

1362. "Versus ex duobus trimetris dactylicis catalecticis in disyllabum compositus." DIND. ὀξυτάταιν T.Y.X. Cant. 1. Mut. 1. vulg. Dind. ὀξυτάταις Cant. 1 corr. ὀξυτάτοιν Ω. ὀξυτάτας A.D.E.M.R.S.V.Z.Δ.Θ.Φ. Harl. 1. Th. Ko. Bergk. Mein. ὀξύτατι Fr. Cf. Aesch. Cho. 23. ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ. ἑκάτη M. χεροῖν] χειροῖν Bergk. εἰς A.

1363. ἂν om. M. Ald. 1364. ΑΙ.] εὐρ. A.

1365. διο. praef. A. αὐτὸν add. A.D.E. Bentl. Br. om. Φ. Ald. τοῦτον γὰρ C.

1366. ὅπερ ἐξελέγξει R.T. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ὅσπερ ἐξελέγξει M.Z. ὅσπερ ἐλέγξει A.V.Y.Φ. Elb. Harl. 1. ὅσπερ γ᾽ ἐλέγξει S. Δ corr. X.Ω. vulg. Th. ὅστις γ᾽ ἐλέγξει Δ.Θ. Mut. 1. Cf. 741. 922. Aesch. II. 5. ἐξελέγξω (ita plures mss. ἐλέγξω vulg.). πόησιν A. νῶϊν A. νὼ Fr. Ko. νῷν μόνος om. M. μόνον R.T.Y.Φ. Mut. 1. Bekk. &c. μόνος A.S.V.Δ.Θ.Φ. v. l. X.Ω. vulg. Th. μόνως Harl. 1.

1367. Cancellis includunt Bergk. Mein.

1368. νῦν A.R.V. &c. vulg. νυν Dind. &c. γε om. Harl. 1. με Mut. 1. Fr. με] δὲ Mut. 1. γε Fr. Virgula distinguendum videtur post με.

1369. ποητῶν A. τυροπωλῆσαι τέχνην vulg. τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην Ald. Malim τυροπωλεῖν τὴν τέχνην. Requiritur enim articulus.

1370-1523. om. M.

1372. πλέον D.R.V. Mut. 1. Suid. in νεοχμός. Cf. ad Lys. 1053.

1373. ἐπενόησεν A.M.S.V.Θ.Φ.X. ἐποίησεν R.T.Y. om. Z. ἄλλους

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
μὰ τὸν ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙ. ἴθι δὴ παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ',— ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἰδού.
ΔΙ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τοὔπος νυν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.
ΕΥ. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
ΑΙ. Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.
ΔΙ. κόκκυ, μέθεσθε· καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΥ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;
ΔΙ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.

R. om. Z. Post h. v. lacunam unius versus indicant Fr. Herm. Bergk. Ko. Mein. Dind. Cf. 1486. et 1495. 1374. μὰ τὸν δί' A.

1376. ἐπιθόμην C.Z.Φ.X.Ω. Elb. Cant. 2. Harl. 1. Bentl. Br. ἐπειθόμην A.R.S.T.V.Y.Δ.Θ. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1.

1377. αὐτόν] ἑαυτὸν V. αὐτὰ ληρεῖν] αὐτοληρεῖν Reisig. C. p. 147.

1378. νυν M.S.Z.Δ. marg. X.Ω. Br. Dind. &c. νῦν A. Ald. δὴ R.T.V.Y. Δ.Θ.Φ.Ω corr. Mut. 1. Bekk. παρὰ A.M.R.S.T.V.X. &c. περὶ Φ. Harl. 1. om. Elb. Verba ἰδοὺ et ἐχόμεθα Euripidi tribuunt A.R. vulg. Fr. Aeschylo et Euripidi D.F.T.V.Δ. Mut. 1. Bekk. Dind. recc. Recte. In Veneto adscriptum ἀμφότεροι λέγουσι τὸ ἰδοὺ et οἱ δύο. Eadem discrepantia infra v. 1390.

1379. λαβομένω] Qu. λαβόμενος. Cf. ad Pl. 785. τὼ pro τὸ S.

1380. μεθῆσθον C.D.R.Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. Bekk. &c. μεθεῖσθον A.E.F.S.T. V.Y.Δ.Θ. Cant. 1. Mut. 1. vulg. σφῷϊν A. σῷϊ Mut. 1. om. R. κοκκύσω] An ποππύσω? Cf. Pl. 732. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν (*sibilavit, signum dedit*). Sed obstare videtur v. 1384. κόκκυ, μεθεῖτε.

1381. ἐχόμεθα A.R.V.Δ. &c. ἐχόμεσθα Cant. 1. 2. τοὔπος A. νῦν vulg. Dedi νυν. λέγετον vulg. Annon τίθετον? Cf. 1388. σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον. 1386. ἐς Mut. 1. Cant. 1. (gl. ἐπί) Dind. εἰς A.C.D.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Elb. Cant. 2. Bekk. ἐπὶ R.T.Y.Z.Φ. vulg.

1382. ἄργους V. Mut. 1. διαπτᾶσθαι R. Cant. 1. 2.

1383. βουνομοί τ' A. Fr.

1384. et 1393. μεθεῖτε libri et vulg. μέθεσθε Pors. ad Orest. 141. Mein. prob. Kock. Recte, opinor. Cf. 1380. καὶ μὴ μεθῆσθον. Aoristi activi imperativus foret μέθετε, ut ἄφετε.

1385. τ' αἴτιον A. 1387. 1388. τοὔπος A.

ΕΥ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
ΔΙ. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἢν ἰδού. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
ΑΙ. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
ΔΙ. μέθεσθε μέθεσθε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
ΕΥ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
ΔΙ. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
ΕΥ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μοὔστὶ, ποῦ; ΔΙ. φράσω·
βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

1389. ΕΥ.] Aeschyli esse verba censet Reisk. Fortasse recte.

1390. ΑΙ. καὶ ΕΥ. R.T. Bekk. Dind. &c. οἱ δύο V. ΕΥ. A. vulg. Fr. ΑΙ. Elb. Mut. 1. ἢν ἰδοὺ A.Ω. Elb. Br. ad Eq. 26. Dind. &c. ἤν' ἰδοὺ R.Z.Φ.X. vulg. ἠνὶ ἰδοὺ S. ἠνιδού V. ἢν (absque ἰδοὺ) T.Y. Cf. Pac. 327.

1391. ἱερὸν vulg. Mein. &c. ἱρὸν Dind., sine causa.

1392. θεῶν μόνος γὰρ Suid. in θανατῶν. μόνος γὰρ θεῶν Apost. XI. 76. Θάνατος (sic) Kock.

1393. μεθεῖτε μεθεῖτε libri et vulg. μέθεσθε μέθεσθε Pors. Mein. Dind. κόκκυ, μέθεσθε (coll. 1384.) malit Elmsl. ad Ach. 178. Idem conj. Thiersch. Recte, ut videtur, Pors. Cf. ad 1384. Cf. 830. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου. Vesp. 416. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. 434. καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί. Pl. 42. ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι. 75. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. B. ἢν μεθίεμαι. Simili errore μεθείην pro μεθείμην vulgo legebatur v. 830 supra. Eadem anapaesti incisio occurrit Thesm. 1184. κάτησο κάτησο, ναῖκι ναῖκ', ὦ τυγάτριο. Ubi tamen vide annotata.

1394. κακῶν A.M.Φ. vulg. κακὸν R.V. Cf. ad Pl. 439. Av. 87.

1396. καὶ νοῦν vulg. κῶγκον (*pondus*) Herwerden. ad Oed. R. 371.

1397. ζήτει τι V.X. vulg. ζητεῖτε A.R.Z pr. Δ.Θ.Φ. Urb. Elb. Mut. 1. Harl. 1. ζήτει γε F.S.T.Y.Δ corr. Cant. 1. ζήτει C.Ω.

1398. καρτερόν] κρατερόν R.

1399. τοιοῦτο A.R.Φ. vulg. Ko. τοιοῦτον T.V. Cant. 1. Mut. 1. Bergk. Dind. Mein. Cf. ad Eq. 1234. Lys. 485. τοιοῦτον (τοιοῦτο R.). Vesp. 25. Elmsl. ad Soph. Oed. R. 734. Τοιοῦτο legitur Alex. Athen. 606 A. Phoenicid. Athen. 415 E. Eubul. Athen. 562 C. Baton. Athen. 103 E. Dem. p. 1240. p. 1270. Isae. VI. 22. VIII. 33. (al. -ον.) Sic τοσοῦτο Eq. 1234. τυννοῦτο Th. 748. τηλικοῦτο (al. -τον) Dem. p. 762. φέρε] φέρε δὴ T. ποῦ] ποῖ R.T. μοὔστί S.Y.Φ.X.Ω. μοῦστι A.T. μοῦστι δῆτα T. μοὔστίν Th. ποῦ A.R.V. &c. πῇ T. ὅπου Th. ποῦ φράσω; libri et vulg. Bekk. ποῦ; ΑΙ. φράσω Bentl. ποῦ; ΔΙ. φράσω Seidler. Dind. Th. (ὅπου;) Fr. recc. et sic fortasse Φ.

1400. δι. praef. A.V. vulg. om. R. Seidler. Dind. &c. δύο A.V.Φ. δύω R.T. Mut. 1. Cant. 1. τέτταρας R.

λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
ΕΥ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
ΑΙ. ἐφ' ἅρματί τε γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.
ΔΙ. ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τρόπῳ;
ΔΙ. δύ' ἅρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο,
ὅσ' οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
ΑΙ. μὴ κρῖν' ἔτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτός, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.

1401. Δι. praefixum in R. αὐτή 'στι A. σφῶν A. στάσις A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X. φράσις Φ. (γρ. στάσις) Urb. prob. Kust.

1402. τ' delendum suspicatur Mein.

1403. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς vulg. Corrigendum suspicabar ἐφ' ἅρμασιν γὰρ ἅρματ', ἐπὶ νεκροῖς νεκροί. Vide comm. Sed obstat quod mox sequitur δύ' ἅρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο. ἅρματος vulg. ἅρματι Elb. Cant. 1. καὶ νεκρῷ νεκρὸς R.S.T.V.Z.Φ.X. vulg. περὶ νεκρῶ νεκρὸς A. περὶ νεκροῦ νεκρὸς forsan Θ pr. m. περὶ νεκρῶν νεκρὸς Δ.Ω. Mut. 1. περὶ νεκρὸς νεκρῷ V. περὶ νεκρῷ νεκρὸς conj. Mein. Quem jure offendit diversa ejusdem praepositionis in eodem versu constructio. Admodum improbabile est dativum sic cum genitivo consociasse Comicum. Reponendum conjicias aut καὶ νεκροῦ νεκρός, aut ἐφ' ἅρματί τε γὰρ ἅρμα. Quum τε post simile -τι excidisset, facilis corruptela fuit ἅρματος. Ex versu, qui apud Aeschylum sequebatur (v. schol. Phoen. 1194), ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι, dativos tantum hic positos esse suspicari licet.

1405. δύο ἅρματ' A. εἰσέθηκε A.V.Φ. Mut. 1. Ald. Br. Th. Bergk. εἰσήνεγκε F.R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Mein. Praestat, opinor, εἰσέθηκε, quod legitur 1386. 1388. 1394. νεκροὺς Harl. 1. δύο D.R.Ω. Br. δύω A.C.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X. Ald.

1406. οὓς libri et vulg. ὡς Br. tacite. ὅσ' probabiliter Dobr. Hoc dedi.

1407. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος vulg. καὶ μὴ κατ' ἔπος ἔμοιγ' ἔτ' Elmsl. ad Ach. 178. Correxerim potius μὴ κρῖν' (1411.) ἔτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, vel ἄγε (νῦν) μηκέτ' . . . μηκέτ' ἔμοιγε vulg. Excusatur anapaesti durior incisio in secundo et quarto senarii loco, quando post primam anapaesti syllabam eliditur: nam eo fit ut duo verba quasi in unum coalescant, et sic conjunctim efferantur. Alia exempla sunt Nub. 70. Av. 1026. Thesm. 647. Excusatur eadem, vel si nulla elisio fit, in interlocutionibus, quando major interpunctio fit in prima anapaesti syllaba; nonnisi tamen in secundo et quarto loco. Vide quae dixi ad Ach. 800.

1408. παιδία ἡ R. παιδία χ' ἡ (aut χἡ, aut χἠ) A.C.F.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 1. Mut. 1. παιδί', ἡ recte Reisk. Br. &c. Cf. 587. "Dele comma post γυνή. Notat τὴν κιναιδίαν Cephisophontis." BENTL. χῳ Κηφισοφῶν C.F. Elb. Cant. 2. Harl. 1.

1409. ξυλλαβὼν A.Φ. Ald. Br. Ko. Dind. συλλαβὼν R.V. Bekk. Mein.

1410. δύο ἔπη A. μόνον R.Z.Φ.X. Harl. 1. Bekk. Dind. Fr. Bergk.

ΔΙ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ·
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι·
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες εἵνεκα;
ΔΙ. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
ΔΙ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΥ. τοῦ χάριν;
ΔΙ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλῃ τι χρηστὸν, τόνδ' ἀνάξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ΕΥ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙ. τίνα;

Ko. Mein. μόνα A.S.T.V.Y.Δ.Θ.Φ supr. Mut. 1. vulg. Th. Cf. ad Nub. 1401. Post hunc versum lacunam indicant Fr. Ko. Bergk. Mein.

1411. ἄνδρες libri et vulg. ἄνδρες Dind. &c. φίλοι F.R.T.Y. Cant. 1. Mut. 1. Junt. Bekk. Dind. Fr. recc. σοφοὶ A.C.D.E.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Urb. Cant. 1. γρ. Cant. 2. Harl. 1. Ald. Br. Th. αὐτοὺς A.V.Φ. &c. αὐτὸς R. Cant. 1.

1412. οὐδ' ἑτέρῳ A.

1414. 1415. ΠΛ.] ΧΟ. Herm.

1414. οὕνεκα vulg. εἵνεκα Kock.

1416. Hunc versum ut spurium ejiciunt Hamaker. Mein.

1417. φέρε R.Φ. Urb. Harl. 1. Bentl. Br. φέρε δὴ A.V. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald. πύθεσθε] πύθησθε Hirschig. τοδὶ D.

1418. ποητὴν A. τοῦ χάριν] ΕΥ. praef. R. (ut vid.) Elb. Br. Dind. recc. ΑΙ. S. Port. ΠΛ. A.C.D.E.T.Z.Θ.Ω. Urb. Mut. 1. Junt. I. prob. Kust. πάντες praef. in Δ. Rasura in Φ. Dionyso continuant V. schol. Ald. Plutonis haec videntur esse.

1420. οὖν ἂν D.F.R.S.T.Y. Cant. 1. Bentl. Br. ἂν οὖν A.C.E.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. παραινέσειν μέλλῃ τι χρηστὸν] παραινέσῃ μᾶλλόν τι χρηστὸν Hirschig. Abducturum enim esse Dionysum non qui aliquid *utile*, sed qui aliquid *utilius* suaserit quam alter. Conferri jubet Eq. 1107-9. Frustra.

1421. μέλλῃ S.T.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bekk. &c. μέλλει A.R.X.Ω. vulg. μέλλοι Z. μέλῃ D. τοῦτον ἄξειν] Fort. τόνδ' ἀνάξειν. Cf. 77.

1422. ἔχετε Harl. 1.

1423. ἑκάτερος R.S.T.Y.X. ἑκάτερος εἴπατον A.V.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Mut. 1. Ex v. 1435. δυστοκεῖ] διστομεῖ *ambigue loquitur* si scriptum esset intelligeret Mein.

1424. ΕΥ. praef. C.R. Elb. Br. Bekk. Dind. Th. Fr. Ko. ΑΙ. praef. A.D. E.F.V. Mut. 1. Ald. ΠΛ. Bergk. Recte, opinor. Hunc versum ut spurium

ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον εἴπατον τούτου πέρι.
ΕΥ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
ΑΙ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,]
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
ΔΙ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

ejicit Mein. Cf. ad 1418. τίνα;] ἥντινα; requirit Mein. Solennis quidem est haec Graeci sermonis regula, non tamen constans. Cf. Av. 1234. Eccl. 761. Pac. 847. Antiphan. ap. Athen. 402 D.

1428. πέφυκε A.V.Φ. vulg. Bekk. Th. Ko. prob. Pors. Herm. πέφανται R. Suid. in Σίφνιοι. Dind. Fr. Bergk. Mein. Hamaker. Displicet certe hic futurum φανεῖται. Quare vulgata revocanda videtur, nisi reponendum potius φανῇ τις. Cf. 1163. ὅτῳ μετῇ πάτρας. μεγάλα δὲ A.D.R.S.V.Z. Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Suid. Bekk. Dind. recc. μεγάλα (om. δὲ) Harl. 1. μάλα δὲ T.Y. Elb. Cant. 1. μάλα δέ γε C.X.Ω. Ald. Br.

1431-1453. Duplicis hic coaluisse recensionis exempla, quorum prius Aristophanis, alterum fortasse histrionis alicujus, non absque causa judicat Dind., quem vide in prolegom. ad Fragm. p. 515-522. ed. Ox. Ad posteriorem recensionem refert 1431 a. [οὐ χρὴ . . .] 1437-1441. 1449-1453. Aristophanis tamen videntur esse vv. 1451-3, aut saltem v. 1451.

1431. Hunc versum cancellis includit Dind. Male, opinor. τρέφειν] 'κτρέφειν malit Lenting.

1431. Hunc versum om. A.C.D.V. delent Br. Bekk. Dind. Bergk. Ko. Mein. Voss. Legitur tamen in R.Φ. et aliis. Dionyso eum tribuunt Th. Fr. Alteruter si ejiciendus sit, secundum potius quam priorem damnandum judicat Thiersch. Utrumque versum recte, opinor, Aeschylo adjudicat Lenting, ut ternos versus uterque recitet poeta. μέν] δὲ Cant. 1.

1432. ἐκτραφῇ libri et vulg. ἐκτρέφῃ Plutarch. V. Alcib. c. 16. Scholiasta ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ explicat, eodemque modo Suidas in οὐ χρή, sed ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ idem in σκύμνος. Vulgatam recte defendit Fritzchius, qui "catulus leonis, inquit, atque adultus leo sibi opponuntur. Ita τράφη (*adolevit*) est ap. Hom. Il. β'. 661. ἐτραφέτην. ε'. 555. ἐκτραφείην Eqq. 414." "Praeteritum requiritur verbi tempus (non enim qui catulum etiam nutrit ei inservire cogitur, sed qui jam leonem educavit); nec sermo est de leone, quem civis aliquis enutriat, sed qui ab tota civitate enutritus fuerit." LENTING. Redde: *sin autem aliquis enutritus fuerit* catulus, ut jam leo adultus sit.

1434. σαφῶς] σοφῶς et hic legerit Mein. "Parem utrique sapientiae laudem impertit; atque hanc ipsam ob causam se nescire dicit Dionysus in quam partem sententiam ferat; qui, si inter sapientiam et dictionis perspicui-

ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
ΕΥ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
ΕΥ. εἰ ναυμαχοῖεν, κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ νῦν δὲ πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
ΕΥ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.

tatem optio ipsi data fuisset, non dubium est quin τὸν σοφὸν maluerit quam τὸν σαφῆ."

1436. ἥντιν'] νῦν τίν' Elmsl. n. ms. Post hunc versum lacunam statuit Fritzch.

1437. "Versum hunc et quatuor sequentes, ut ἐμβολιμαίους et a sensu loci alienos, obelo olim confixerant Aristarchus et Apollonius grammatici, teste schol.; quorum censuram non puto esse repudiandam. Nam ne dicam versus illos frigidos mihi videri, iisdem etiam sublatis series orationis et ἀκολουθία sensus multo clarior erit et manifestior; quippe tunc Baccho praecipienti et hortanti ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον, | περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν· Euripides ἀμέσως et apte respondebit: ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν: quae omnino conjungi debere et male interjectis quinque illis versiculis dirimi res ipsa attentum lectorem docebit. Nihilominus versus illi non solum in omnibus edd. sed etiam in mss. reperiuntur." KUST. "Versus 1437-41. et 1452-3. certissime videntur loco movendi: Aristophanei tamen." DOBR. Eosdem spurios habent Bentl. Br. Tyrwhitt. Bo. Dind. Bergk. Ko. Mein. ("In marginem rejeci versus hoc certe loco ab Aristophane non positos: viderunt hoc jam Aristarchus et Apollonius") non Bekk. neque Thiersch, qui pro episodio eos habet.

1438. αἴροιαν Cant. 2. αἴρει ἐν Cant. 1. Mut. 1. εὔροιεν Harl. 1. εὔροιαν Elb.

1439. γελοῖον A. Εὐ. praef. Fritzch.

1440. ΔΙ. praef. Fritzch. ναυμαχοῖεν ἂν Ald. non codices. κᾆτ' ἔχοντες R.V.Φ. Harl. 1. Br. κατέχοντες A.D.F. et (add. τ') Mut. 1. Ald. Cf. ad Eq. 25.

1441. εἰς Elb.

1442. ΕΥ. praef. Fritzch. Aeschylo hunc versum tribuit R.

1443. ὅτ' ἂν A.

1444. τὰ δ' ὄντα πίστ' vulg. Malim τὰ νῦν δὲ πίστ'.

1448. χρησαίμεσθ', ἴσως D.F.V.X. Cant. 1. Mut. 1. Ald. Bentl. Br. Bo. Th.

[εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντί' ἂν πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;]

Mein. Dind. χρησαίμεθ', ἴσως Α.Θ.Φ.Ω. χρησαίμεθα, ἴσως S.T.Y.Z. χρησώμεθ', ἴσως Δ. χρησαίμεσθα (absque ἴσως) R. Borg. Suid. in σαφέστερον. Bentl. Dawes. Bekk. Fr. Bergk. Ko. σωθεῖμεν ἂν S.V. Mut. 1. Bentl. Br. Bo. Th. Dind. σωθείημεν ἂν A.D.F.R.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Harl. 1. Borg. Suid. Bekk. Fr. Bergk. σωζοίμεθ' ἂν Ko. Mein. σωθῶμεν ἂν X.Ω. Cant. 2. Ald. Praestat, opinor, lectio χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν, in qua postquam excidisset ἴσως propter similem vicinam syllabam σω, σωθεῖμεν metri sustinendi causa in σωθείημεν mutatum videatur. Quod ad formam contractam Atticam σωθεῖμεν, cf. Vesp. 484. ἀπαλλαχθεῖτε. Th. 1231. ἀνταποδοίτην. Menand. ap. Suid. in ἀπ' ἐχθρῶν: οὐχ' ὅθεν ἀπωλόμεσθ' ἴσως σωθεῖμεν ἄν. (Ut corrigit Porsonus.) Aesch. Pers. 786. φανεῖμεν. Soph. Ant. 926. ξυγγνοῖμεν. Oed. R. 1046. εἰδεῖτ'. Ant. 215. εἶτε. Eur. Iph. T. 1025. ὡς δὴ σκότος (σκότον?) λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν; 1028. πῶς σωθεῖμεν ἄν; Herc. 82. ἐκβαῖμεν. Phoen. 590. ξυμβαῖμεν. Med. 559. οἰκοῖμεν. Hel. 815. μί' ἐστὶν ἐλπὶς, ᾗ μόνῃ σωθεῖμεν ἄν. 1047. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἔστιν ᾗ σωθεῖμεν ἄν. 771. δὶς δὲ λυπηθεῖμεν ἄν. Med. 1073. εὐδαιμονοῖτον. Her. 174. διεργασθεῖτ' ἄν. Hipp. 349. εἶμεν. Alc. 921. εἶμεν. Cycl. 132. πᾶν δέ σοι δρῴημεν ἂν (. . . ξυνδρῷμεν ἂν Dawes.) Thuc. V. 77. et 79. εἶμεν. Dem. p. 63. φαίημεν (φαῖμεν recte S.). Plat. Euth. 7. ἀπαλλαγεῖμεν. ibid. διακριθεῖμεν. ibid. εἶμεν. Theaet. 200 D. ἐναντιωθεῖμεν. 280. εὐδαιμονοῖμεν. Gorg. 452. φαῖμεν. Rep. p. 490. φαῖμεν. Prot. 330. φαῖμεν. Phil. 24. εἴτην. 44. βουληθεῖμεν. 45. φαῖμεν. Lach. 190. εἰδεῖμεν. Xen. An. II. 4. 20. σωθεῖμεν. V. 6. 9. δυνηθεῖτε. Isocr. p. 61 D. ἀξιωθεῖμεν . . . ἀναγκασθεῖμεν (sic G. -είημεν bis vulgo). p. 74 C. βουληθεῖμεν (sic G. βουληθείημεν vulg.). p. 125. λυπηθεῖμεν (sic G. λυπηθείημεν vulg.). p. 162. βουληθεῖμεν (sic G. βουληθείημεν vulg.). p. 164. δυνηθεῖμεν (sic G. δυνηθείημεν vulg.). p. 173. p. 176. φανεῖμεν. p. 282. δυνηθεῖμεν (sic G. δυνηθείημεν vulg.). Or. XV. § 90. φανεῖμεν (sic G. φανείημεν vulg.). § 169. εὑρεθεῖμεν (sic G. εὑρεθείημεν ceteri). § 234. θαυμασθεῖμεν . . . καταφρονηθεῖμεν . . . μισηθεῖμεν (sic G. θαυμασθείημεν &c. vulg.). § 290. εἰδεῖμεν (sic duo libri. εἰδείημεν vulg.).

1449. 1450. "Versus spurii nec vetusti, sed ab librario aliquo additi: de quibus dixi ad fragm. p. 521. 522." DIND. Ejiciendos eos esse, nec servari posse, putat Mein., nisi quidem post v. 1448 versum excidisse statuas, in cujus fine fuerit particula ἐπεί. Servat eos Kock.

1449. κεἰ νῦν γε A. εἰ νῦν γάρ γε Mut. 1. ἐν om. A.

1450. τἀναντία libri et Suid. vulg. Bekk. Dind. Th. τἀναντί' ἂν Dobr. Elmsl. n. ms. Reisig. Conj. p. 102. Herm. Bo. Fr. Bergk. Ko. Mein. τἀναντί' αὖ Fritzch. ad Thesm. 196. τοὐναντίον Lenting., coll. Pl. 15. τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. Eur. Or. 936. τοὐναντίον δὲ δράσετ' ἢ δρᾶσαι χρεών. Aliud autem significare τἀναντία πράττειν, *alia fortuna uti*, ut Pl. 491. τοὺς χρηστοὺς . . . εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον· | τοὺς δὲ πονηροὺς . . . τούτων τἀναντία δήπου. Legi igitur oportere videatur etiam δράσαντες in hoc loco. Sed cf. Plat. Gorg. 481. πάντα τὰ ἐναντία πράττομεν . . . ἢ ἃ δεῖ. πράττοντες A.S.V.Z.Φ. Mut. 1. Bergk. Mein. πράξαντες R.T.Y. Suid. Bekk. Dind. Fr. Ko. Praeferendum fortasse πράττοντες. Qu. δράσαντες.

ΔΙ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
[ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν;
ΕΥ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]
τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νύν μοι φράσον
πρῶτον τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. ΔΙ. πόθεν;
μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα ξυμφέρει;
ΔΙ. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
ΑΙ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
ΔΙ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
ΑΙ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων·
πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.

1452-3. Spurios hos versus esse judicant Aristarch. Apollon. Bentl. Dind. (1451—3). Mein. Ko. Fr. &c. Vide ad 1431.

1453. Excidit hic versus in R.

1454. *τί δαὶ λέγεις σύ;* V.X.Ω. vulg. Bekk. Dind. Th. *τί δαὶ σὺ λέγεις;* Α.Θ. Cant. 1. *τί δὲ λέγεις σύ;* Z. Elb. *τί δὲ σὺ λέγεις;* T.Y.Φ. *τί δαὶ σὺ τί λέγεις;* R. *τίη (τιὴ* S.) *δὲ σὺ λέγεις;* S. Mut. 1. *καλῶς. τί δαὶ σὺ λέγεις;* Δ. *τί δαὶ σύ; τί λέγεις;* Fr. Bergk. Ko. Mein. (fere ut R.) Cf. Ach. 803. Av. 1656. 1676. Legendum forsan *καλῶς. τί δαὶ λέγεις σύ;* ΑΙ. *τὴν πόλιν φράσον* &c. Vel sic, *τί δαὶ λέγεις σύ;* ΑΙ. *τὴν πόλιν πρώτιστά μοι | φράσον τίσι χρῆται.* Si vera est vulgata, *νῦν* cum *χρῆται* connectendum videatur. *νῦν μοι* vulg. Malim *νύν μοι.*

1455. *τοῖσι* pro *τίσι* A. Harl. 1. Cant. 2. *πότερον* A.

1456. *μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται* Bergk., sine interrogatione. Sed gl. R: *ἐν ἐρωτήσει.*

1457. Hunc versum aeque ac vv. 1458-9 Aeschylo tribuit Bergk.

1459. *χναῖνα* A. *σίσυρα* Bergk. *ξυμφέρει* Α.Φ. Med. 4. Ald. Br. Fr. *συμφέρει* R.(?)V.(?) Bekk. Dind. recc.

1460-1466. Hos versus secludunt Kock. Mein.

1460. *εἴπερ* vulg. Ko. Mein. *ᾗπερ* Seager. Dind. Qu. *ᾗ ἀναδύσεται πάλιν.* Sed nil mutandum. Vide comm. *ἀναδύσει* A.R.S.V.Y.Z.Φ. Med. 4. *ἀναδύσῃ* T. Med. 4 corr. Temere *ἀναδύσει* ab interpolatrice manu recentioris aevi pro *ἀναδύσεται* positum arbitratur Mein.

1462. *μὴ δῆτα σύ γ'*] *μὴ ἐκεῖ σύ γ'* conj. Elmsl. ad Ach. 178. Cf. 625. *μὴ δῆτ' ἔμοιγ'.* De numeris hujus versus vide Enger. Praef. ad Lys. p. xxv. Excusationem habet durior anapaesti incisio ex eo quod raptim et conjunctim haec vocabula enuntiantur, Cf. supra 65. Eq. 960. et ad Nub. 62. *ἐνθένδ'* A.R.S.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. *ἐνθάδ'* D.F.T.Φ. Urb. Cant. 1. Harl. 1. *ἀνίει* A.R.V.Φ. &c. *ἀνίῃ* Elb. *ἀνύεις* Z.

1463. *ὅταν* R.Φ. *ὁπόταν* A.V. Elb. Mut. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. *ὁπότ' ἂν* D.

ΔΙ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
ΕΥ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
ΔΙ. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
ΕΥ. τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
ΕΥ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
ΔΙ. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;
ΕΥ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
ΔΙ. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
ΠΛ. χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙ. τί δαί;
ΠΛ. ἵνα ξενίσω 'γὼ σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ λέγεις

1466. εὖ πλήν γ' R.S.Z.Φ. schol. Suid. in Περικλῆς. Bekk. Dind. &c. εὖ πλὴν A.X.Ω. Mut. 1. vulg. εὖ γε πλὴν D.F.T.V.Y.Δ.Θ. "Nisi exciderunt quaedam, scribendum certe: εὖ, νῦν δ' ὁ δικαστὴς ..." BERGK. αὐτά] Fort. πάντα. 1467. Εὐ. κρίνοις ἂν Elb.

1469. νῦν A. Ald. νῦν δὴ C. νυν R.(?)V.(?) Br. Bekk. &c.

1471. γλῶττ' libri. γλῶσσ' Br. Bo. ὀμώμοκεν A.

1473. τί ἡ γὰρ οὔ A.

1474. ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος S.Δ.Θ. Mut. 1. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἔργον μ' εἰργασμένος προσβλέπεις A.T.Y.Φ. Cant. 1. et (om. μ') R.Z. Harl. 1. ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις X.Ω. Ald. Br. Th. Ko. (Male.) μ' ἔργον εἰργασμένος προσβλέπεις V.

1475. τοῖς R.T.Y.Z.X.Ω. τοῖσι A.V.Φ. Mut. 1. Br. Th. δοκῶ Y.

1476. με δὴ τεθνηκότα] με om. Cant. 1 pr. Reponendum suspicor τεθνεῶτα δῆτά με. (τεθνηκότος pro τεθνεῶτος habet D. supra 1140.) Tentabam etiam περιόψει με δῆτ' ὄντ' ἐνθαδί (vel οὐκέτι).

1477. τίς R.S.T.Y.X.Ω. vulg. τίς δ' A.V.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Harl. 1. Suid. in τίς δ' οἶδεν. Stob. Th.

1478. πνεῖν A.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Ω. πλεῖν Y. πονεῖν Φ. sec. m. Elb. τὸ δὲ καθεύδειν A.R.S.T.V.Y. Cant. 1. 2. Mut. 1. Suid. Bekk. Dind. &c. καὶ τὸ καθεύδειν Z.Φ. vulg. κώδιον vulg. Ko. κῴδιον Bergk. Dind. Mein.

1479. 1480. ΠΛ.] ΧΟ. Herm.

1479. τοίνυν] νῦν (an τοι νῦν?) R. εἴσω A.S.T.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. et (ni fallor) R.V. ἔσω Br. (tacite) Bekk. δαὶ A.R.S.V.Z.Φ. δὲ T.Y.

1480. ξενίσω σφὼ libri et vulg. Bekk. Dind. Fr. ξενίσω 'γώ σφω Bergk. ξενίσω 'γὼ σφὼ Mein. ξενίζω σφὼ Ko. conj. Mein. ξενίσωσι σφὼ Herm. a. 1845. Verum videtur ξενίσω 'γὼ σφώ. πρὶν ἀποπλεῖν A.D.F.R.T.V. Y.Δ.Θ. Elb. Mut. 1. Urb. Br. Bekk. Dind. recc. πρίν γ' ἀποπλεῖν Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. Harl. 1. Th. πλὴν ἀποπλεῖν S. πρὶν ἂν ἀποπλεῖν Cant. 1. εὖ λέγεις libri et Ald. Th. Bergk. Mein. Ko. εὖ τοι λέγεις Br. Bekk. Dind. Fr.

νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων — ἀντ. α΄.
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
οἴκαδ' αὖθις πάλιν ἄπεισ'
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χάριεν οὖν μὴ Σωκράτει — ἀντ. β΄.
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι

Εὖ τοι λέγεις legitur Pac. 934. (Pl. 198.) εὖ λέγεις in fine versus, ut hic, Pac. 1051.

1482. *μακάριος* codices. *μακάριον* schol. Ald. Br. probat Wakefield. S. C. IV. 20. Schol: *λείπει τὸ πρᾶγμα, ἵν' ᾖ, μακάριον τὸ πρᾶγμα.* Sic Eccl. 236. *χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή.* Dem. p. 307. *πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον.* *γ'* add. S.Z.Δ.Φ.X. Harl. 1. (qui *ἀνήρ γ'*). om. A.C.D.F.R.T.V.Y.Θ. Elb. Cant. 1. 2. Urb.

1484. *πολλοῖσιν* R.(?)V.(?) Br. Bekk. &c. *πολλοῖσι* A.S.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. *πολλοῖς* T.

1486. *πάλιν* A.R.V.Z. *πάλιν δ'* T.Y.Φ. Cant. 1. *ἄπεισιν*] *ἄπεισ'* unus R. *αὖθις* libri et vulg. Th. *αὖ* Dind. Fr. Bergk. Ko. Mein. Corrigendum potius suspicor: *οἴκαδ' αὖθις πάλιν ἄπεισ'* (sic R.).

1489. *φίλοις* libri et vulg. Th. *φίλοισι* Dind. Fr. recc.

1490. *συνετὸς* libri et Br. &c. *ξυνετὸς* Ald.

1491. *χαρίεν* A.V.Φ. vulg. *χάριεν* R. Mein. Dind.

1494. *τά τε*] *καὶ τὰ* R.

1496. *σεμνοῖσιν* V.(?) Mut. 1.(?) Br. Bekk. *σεμνοῖσι* A.R.S.T.Y.Z. Δ.Θ.Φ.X.Ω. Harl. 1. *σεμνοῖς* Junt. *λόγοισι* A.R.T.V.Φ. Harl. 1. *λόγοις* S.X.Ω.

1497. *σκαριφησμοῖσι* R. Mut. 1. Med. 4. Fr. Ko. Mein. Dind. *σκαριφισμοῖσι* A.V.Φ. Elb. vulg. Bekk. Th. Bergk. *σκαριφισμοῖς* lemma schol. *σκαρηφισμοῖσι* D. Verissima est scriptura Ravennatis; verbum enim est *σκαριφᾶσθαι.* Sic *κνησμὸς* abs *κνάω.* *Σκαριφήσασθαι* legitur ap. schol. &c. *σκαριφήματα* ap. schol. ad Nub. 630. *σκαρίφισμα* ap. Suid. Altera forma *σκαριφεύειν* est ap. schol. Unde *σκαρίφευμα* ap. Hesych.

1498. *ἀργὸν* A.R.Φ. *ἀργὴν* D. *ἀργῶν* V.

παραφρονοῦντος ἀνδρός.
ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει,
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τουτονγὶ τοῖσι πορισταῖς,
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἢν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ ξυμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν

1500. Αἰσχύλε A.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. ὦ 'σχύλε Urb. ὤσχυλε Z.Φ. Cf. ad 1272.

1501. ἡμετέραν] ὑμετέραν Scal. Lenting. Mein. Fortasse recte.

1503. εἰσί A.

1505. τουτὶ A.D.S.Δ.Θ. Mut. 1.(?) Br. Bekk. Th. Dind. τοῦτο R.T.Y. Leid. Suid. in Πλούτων. τουτοῒ V.Φ. (in ras.) Urb. Cant. 1. τοῦτοῒ Harl. 1 corr. τούτοις X. lemma schol. Ald. τούτοισι V. γρ. Z. Harl. 1. Mein. τούτοισιν Bentl. τουτουσὶ (sc. τοὺς βρόχους) Bergk. Ko. Dind. τοῦτ' αὐτοῖς Porson. τουτονγὶ (sc. τὸν βρόχον) Elmsl. ad Ach. 784. (Cf. ad Lys. 604.) τοῦτον Fritzch. Ipse tentabam καὶ τουτί γ' αὖ, vel τουτουσὶ δ' αὖ. Sed verum videtur τουτουσί.

1506. μήρμυκι perverse Cant. 1.

1510. κἂν vulg. Dedi κἢν. ἥκωσιν, ἐγὼ D.R.(?)V.(?) Mut.(?) Leid. Suid. in δεῦρο. Bentl. Toup. Br. Bekk. Dind. &c. ἥκωσιν (om. ἐγὼ) C.Ω. ἥκωσι (om. ἐγὼ) A.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Cant. 1. 2. Harl. 1. Scripserat forsan Comicus κἢν μὴ ταχέως ὧδ' (δεῦρ') ἥκωσιν.

1512. συμποδίσας R.(?)V.(?) Ald. Bekk. Mein. Ko. ξυμποδίσας A.C.D. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. Br. Dind.

1515. θῶκον Z.Φ. Urb. Harl. 1. θρόνον A.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald. θᾶκον Attice Bentl. Pors. Br. &c. τόνδε θρόνον Th. Cf. ad 1522. Gl. Harl: θρόνον. De θᾶκος cf. Aesch. Ag. 501. ibique Blomf. Soph. Oed. C. 9. Ant. 999. Eur. Phoen. 847. &c. Plat. Rep. 516 E. Polit. 288 A. Cratin. com. II. 18. Apud Homerum sunt θῶκος et θόωκος. Fortasse tamen τόν γε θρόνον reponendum. Certe θρόνος dicitur supra 769. 777. 787. 790. 830.

1516. Σοφοκλεῖ] τούτῳ conj. Bergk. "Poeta scripsisse videtur nihil nisi :

καὶ διασώζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱρὰς, χἄμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

τὸν ἐμὸν παράδος τούτῳ τηρεῖν. Ultimis vocabulis cum glossae Σοφοκλεῖ σώζειν adscriptae essent, interpolatus deinde est locus." Σοφοκλέει scripsisset, ni fallor, Comicus. Cf. ad 76.

1517. καὶ διασώζειν R.(?) Br. (ex conj.) Bekk. Bo. Th. Mein. καὶ σώζειν A.C.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. καί μοι σώζειν Bentl. Tyrwh. κἀμοὶ σώζειν Pors. Dind. Fr. Bergk. Ko. Lenting. Haec delenda suspicatur Bergk. Glossa in D: τηρεῖν ἐμοὶ καὶ σώζειν. Recipienda Ravennatis scriptura, de qua diserte testatur Inv. Latuisse ea videtur editores recentiores.

1518. δεῦρ' ἀφίκωμαι] δεῦρ' αὖ ἵκωμαι (*huc rediero*) conj. Mein., de hiatu conferens Plat. com. II. 665. οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν. Archestrat. ap. Athen. VII. 300 E. οὗτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖθεν. Hom. Il. ω'. 595. σοὶ δ' αὖ ἐγὼ &c.

1519. σοφίαν Harl. 1.

1520. Tollenda virgula vulgo ante ὅπως posita.

1522. εἰς A. vulg. ἐς R.(?)V.(?) Bekk. Dind. θᾶκον A.R. (f. θάκον) Θ. Br. Bekk. &c. θάκον S.T.Δ.X. Cant. 1. Med. 4. θακον (sic) Y. θόκον C. θῶκον D.Z.Φ.Ω. Elb. Urb. Harl. 1. Ald. Gl. Cant. 1: θρόνον. Cf. ad 1515. Aesch. Prom. 280. Eur. Bacch. 343.

1525. λαμπάδας ἱράς] Qu. λαμπάσιν ἱραῖς. Cf. ad 350. ἱερὰς et vulg. Bekk. Th. Fr. Bergk. Mein. ἱρὰς Herm. Dind. prob. Fritzch. ad Thesm. 1068. Cf. ad Pac. 169. χ' ἅμα A. om. M.

1526. τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν vulg. Quis non videat haec nimis dura esse? Reponendum suspicor τοῖσιν ἑαυτοῦ τοῦτον μέλεσιν (ut conj. jam Bentl. Tyrwh.), vel potius τοῖσιν ἑαυτοῦ γ' αὐτὸν μέλεσιν. Vel ταῖς μολπαῖσιν | ταῖσιν ἑαυτοῦ κελαδοῦντες. Vel τοῖσιν μέλεσιν | τοῖσιν . . . Quod ad τοῦτον, conferre licet Nub. 1308. κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον | λήψεταί τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ- | τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν &c. Soph. El. 374. εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν | ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. Soph. Aj. 410. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος (?) οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν. Sed mendosum esse hunc locum vehementer suspicor. τοῖσιν A.M.R.S.V.Φ. Urb. Br. τοῖσι C.E.T.Y.Z.Δ.Θ. Med. 4. Elb. τοῖς Ω. Ald. ταῖς . . . μολπαῖς Δ. in marg. μέλεσιν A.R.S.T.V.Φ. Br. μέλεσι M.Y.Z.Δ.Θ.Ω. Ald.

1527. Hunc v. om. A.D. Cant. 1. 2. μολπαῖσιν R.V. Urb. Bentl. Kust. Br. μολπαῖσι M. Elb. μολπαῖς Ald.

ΧΟ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
κὰς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

1528. ἀπιόντι A.R.V.Φ. Cant. 1. 2. vulg. ἀνιόντι M. Leid. Harl. 1. (gl: ἀνερχομένῳ). Fortasse recte.

1529. ἐς D.R.T.Y.X.Ω. Cant. 1. 2. Bekk. Dind. &c. κὲς M.S.V.Z.Δ.Φ. X corr. Mut. 1. Ald. Br. κεὶς A. Dedi κὰς. γαίας R. Bekk. Dind. &c. γαῖαν A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Ald. Br.

1530. δὲ R. Bekk. Dind. Th. &c. τε A.M.V.Φ. Mut. 1. vulg.

1531. ἐκ μεγάλων] Qu. ἂν μεγάλων.

ARISTOPHANIS

VESPAE,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.
EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.
1878.

LONDON:
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., vel Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., vel Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., vel Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips.
Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V.—Ed. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Lond. 1848. (Ed. III. Lond. 1868.)
Bgk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

B.	Par. Bibl. Reg. 2715.
C.	Par. Bibl. Reg. 2717.
P.	Vaticano-Palatinus.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 16.

Ex his ipse *verbatim* et *accurate* contuli B. (cum ed. Dind. 1835.) C. (paene verbatim cum eadem) S. (cum ed. Bergk. 1852.)

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Conz, C. P., ed. 12mo. Tubingae, 1824.
Mitchell, Thomas, cum notis Anglicis, 8vo. Lond. 1838.
Hirschig, R. B., 8vo. Lugd. Bat. 1847.
Richter, Julius, 8vo. Berol. 1858.
Green, W. C., cum notis Anglicis, 12mo. Lond. 1868.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ Ἀθηναῖος φιλόδικος[1] ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ[2] τὰ[3] δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν[4], ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ[5] μὴ προκειμένης[6] ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ[7] σφηξὶν ἑαυτοὺς[8] ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυον[9] οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πρᾶγμα εἶναι[10] σπουδαῖον καὶ σχεδὸν[11] ἀρχὴν[12] τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν[13] τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς[14] νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους[15]· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ[16], καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει[17]. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ[18] κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος[19] ἐκφέρειν[20] συνεχῶς[21] τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν[22] φέρει ψῆφον[23]. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ[24] ἐκ τοῦ τοῦ ποιητοῦ προσώ-

I. [1] Sic R.V. φιλοδικαστὴς Ald. [2] περὶ R.V. εἰς Ald. [3] τὰ add. R.V. [4] παύειν V. Dind. &c. παύσειν R. Ald. παῦσαι Kust. Br. [5] ἑαυτῷ R. [6] προκειμένης V. Kust. προκείμενον R. περικειμένης Ald. [7] αὐτοῦ add. R.V. [8] ἑαυτοὺς V. αὐτοὺς Ald. [9] ἤνυον R. [10] εἶναι hic vulg. post πρεσβύτης V. om. R. [11] σχεδὸν om. R. Richt. Qu. γένος. [12] ἀρχῆς vulg. ἀρχὴν Dind. Richt. [13] ἐξαιρεῖν Dind. ἐξαίρειν vulg. [14] μηδαμῶς] Annon οὐδαμῶς? [15] τοῦ πάθους R. recc. τοῦ πράγματος vulg. τὸ πρᾶγμα C. Br. [16] τοῦτο ποιεῖ R.V. μόνον τοῦτο ποιεῖ Ald. τοῦτο ποιεῖν μόνον ed. Br. [17] τοῖς . . . δικάζει R.V. τοὺς . . . δικάζειν Ald. [18] Sic R.V. παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς Ald. [19] Sic R.V. τοὺς φεύγοντας Ald. [20] ἐκφέρει V. [21] συνεχῶς om. V. [22] μέλλων . . . φέρει ψῆφον om. V. [23] Sic ed. Br. καταδικάζουσαν Ald. [24] χοροῦ] ποιητοῦ R.V. Mox τοῦ ποιητοῦ C.V. Br. τοῦ ποιητικοῦ R. Ald. Ipse corrigo τοῦ τοῦ ποιητοῦ.

που, ὡς[25] σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν[26] οἱ[27] τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἵ, ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις[28] ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ[29] τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις[30]. ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ[31] τὸ πρᾶγμα[32].

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ[33] τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι τῶν δικῶν, καὶ διά τοι τοῦτο[34] καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει[35] κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται[36] δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου[37] διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια[38] ἐν τῇ πθʹ ὀλυμπιάδι[39]. δεύτερος ἦν[40]. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι[41], Λεύκων[42] Πρέσβεσι τρίτος[43].

[25] ὡς R.V. διὰ τὸ Ald. [26] εἰσιν R. εἶναι Ald. [27] οἱ R.V. τοὺς Ald. [28] ταῖς δίκαις suspectum. Qu. τοῖς Πέρσαις, aut τοῖς Μήδοις, aut ταῖς μάχαις. Cf. Vesp. 1060-1100. [29] δὲ add. R.V. [30] ἀρτόπωλις Port. ἀρτοπώλης V. Ald. [31] γελωτοποιεῖ R.V. γελοιοποιεῖ Ald. [32] τὸ δρᾶμα vulg. Imo τὸ πρᾶγμα. Cf. Vesp. 1260. Causa erroris fuit vicinum τὸ δρᾶμα. [33] γὰρ R.V. δὲ Ald. [34] διά τοι τοῦτο R.V. διὰ τὸ τοιοῦτο Ald. [35] ἀπεικάζει R.V. εἰκάζει Ald. [36] πεποίηται add. R.V. [37] Ἀμυνίου libri. Correctum ex aliorum scriptorum locis, quos v. ap. Clinton. Fast. Hell. II. 68. [38] εἰς Λήναια, vulgo post δεύτερος ἦν positum, post Φιλωνίδου collocat Dind., ut in Ranarum didascalia ἐδιδάχθη . . . διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. [39] Sic Kanngiesser. Dind. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπιάδι R.V. Richt. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπίων Ald. secludit Mein. [40] β ἦν R.V. ἦν βʹ Ald. [41] προαγῶνι aut προάγωνι R.V. προάγων Ald. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης· [δεύτερος] . . . . . Προαγῶνι Palmer. Clinton. [42] Λεύκων] λευκῶν R.V. Γλαύκων Ald. [43] πρεσβεῖς τρεῖς V.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἵρξας ἄφνω[1]
αὐτός τ'[2] ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα[3],
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι[4] τισὶ
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

II. [1] ἄφνω] Annon ἄνω? [2] τ' add. R.V. [3] παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ R., qui hunc v. post v. 5 exhibet. [4] Ita R.V. ἰέναι Ald.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ [1] }
ΞΑΝΘΙΑΣ } οἰκέται Φιλοκλέωνος.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΥΩΝ [2].

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

[1] Nomen ΣΩΣΙΑΣ legitur Antiph. V. 70. et alibi.

[2] ΚΥΩΝ om. Richter. Reliquas personas habet, ut Dind. in ed. Par. In hac fabula quattuor interdum personae simul in scenam inducuntur (Phil. Bdel. Xanth. Sos.). De personarum distributione agit Richter in Praef. pp. 30-50. De Choro idem pp. 51-91.

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
ΞΑ. οἶδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
ΣΩ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ

2. *διδάσκομαι* om. S.V.

3. *προὔφειλες* libri et schol. *προὐφείλεις* Elmsl. ad Heracl. 241. "Illud in codice suo fortasse legit Phrynichus, cujus haec sunt verba in Bekkeri Anecd. p. 47, 29. *κακόν τι σαυτῷ προὐφείλεις: ἐπί τινος κακόν τι λαβεῖν ἐπισπωμένου.* Ad imperfectum aberrarunt librarii quia syllaba *ου* augmenti cum *ο* contracti speciem habet." DIND. *πρῷ 'φείλεις* (!) Richt. Imperfectum hujus verbi foret *προώφειλες.* *ἆρα* V.

4. *ἆρ' οἶσθά γ' οἷον* R.S.V. *ἆρ' οἶσθ' οἷον* B.Δ. *ἆρ' οἶσθας οἷον* C. Br. Conz. (De forma *οἶσθας* v. Hesych. s. h. v. Phot. p. 323, 19. Eust. p. 1773, 27. Choerobosc. Bekkeri p. 1295. *εὕρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατίνῳ Μαλθακοῖς.* Cf. Ach. 481. *ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα . . .;* Pierson. ad Moer. p. 283. Mein. ad Fr. Com. IV. 14. 174.) *ἆρ' οἶσθ' οἷον τὸ κνώδαλον* Elmsl. ad Ach. 481. *ἆρ' οἶσθ' ὁποῖον κνώδαλον* conj. Elmsl. n. ms. Richt. Saepissime legitur *ἆρ' οἶσθα*, ut in Ach. 481. Nub. 1329. Pac. 371. 479. Av. 1246. Soph. Ant. 3. &c. *ἆρά γ' οἶσθα* Av. 668. 1221. Raro *ἆρ' οἶσθά γε.* Utrumque vero usurpatur *ἆρά γε* (v. infra 1336. Av. 668. 1221. Pl. 546. Theocrit. VII. 149. &c.) et, minus tamen saepe, *ἆρα . . . γέ* (v. Pac. 114).

5. *σμικρὸν* R.(?)V.(?) Br. ex conj. Bekk. &c. *μικρὸν* B.C.S.Δ. Ald.

6. *σὺ δ' οὖν* B.C.P.S.V. vulg. *σὺ δ' αὖ* R. Junt. *σὺ μὲν οὖν* conj. Richt. Fort. *σύ νυν.* *καὐτοῦ γέ μου* Dind. olim. Quod non probandum.

κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
ΞΑ. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾷς;
ΣΩ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
ΞΑ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
ΣΩ. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν ἀετὸν
καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
ΣΩ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
ΞΑ. πῶς δή; ΣΩ. προβαλεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,

7. ταῖν vulg. τοῖν Hirsch. Mein. Richt. Dind. Cf. Cobet. V. L. p. 70. ἤδη B.S. vulg. Br. Conz. Bergk. II. Richt. Mein. ὕπνου R.V. (ὕπνιον sec. Inv.) Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. I. ὑπνιόν Inv. Cobet. ὕπαρ Geel. Revocanda, ni fallor, vulgata. Glossema sapit ὕπνου. Cf. ad 98.

8. ἀλλ' ἢ libri et Ald. ἀλλ' ἦ Bergl. &c.

9. ἀλλ' om S.V.

11. ἀρτίως R.S. Bentl. Pors. Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. &c. ἀρτίως τις B.C.V. vulg. Eng. (Praef. Lys. p. xxi) Richt. ἀρτίως τις ἐστρατεύσατο male Valck. ad Phoen. 292. Reisig. Conj. p. 81. 254.

14. ΣΩ. κἄγωγ'. ΞΑ. ἀληθῶς; ΣΩ. οἷον . . . Hamaker. Fortasse recte.

15. ἀετὸν V. (qu.) Br. αἰετὸν B.C.R.S. Ald.

16. εἰς libri et Ald. ἐς S. (ni fallor) Br. Dind. &c. καταπτάμενον libri et vulg. καταπτόμενον Br. Hirsch. Mein. Dind. Cf. Cobet. V. L. p. 305. 265.

18. ἄνεκας, non ἀνεκὰς, Atticum esse tradit Apollon. de conj. p. 570, quem sequitur Meineke Fr. Com. I. 128. ed. min. εἰς B.C.V. Ald. ἐς R.(?)S. Br.

19. ἀποβαλεῖν C.R.S.V. ἀπολαβεῖν B.

21. πῶς δὴ, προσερεῖ . . . vulg. πᾶς δὴ προσερεῖ . . . Reisk. ΞΑ. πῶς δή; ΣΩ. προσερεῖ . . . Bentl. Richt. et (προτενεῖ) Dind. ΞΑ. πῶς δή; ΣΩ. προερεῖ . . . Bergk. Mein. ΞΑ. πῶς δή; προτενεῖ . . . Hirsch. προσερεῖ vulg. Bekk. Dind. olim. προερεῖ V. Bergk. Mein. (προερεῖ "praedicet" legitur Av. 596.) προτενεῖ Hirsch. Cobet. Dind. Reponendum suspicor προβαλεῖ. Solennis enim locutio erat γρῖφον προβάλλειν. Antiph. com. III. 41. πότερά μοι | γρῖφον προβάλλεις . . .; Athen. 451 E. ἱκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖφον, καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως. Plat. Charm. 162. αἴνιγμα αὐτὸ προὔβαλεν. Hipp. Maj. 295. αὐτός μοι προβάλλει ἐρωτῶν εἰ τοιόνδε μοι δοκεῖ εἶναι τὸ καλόν. Crat. 406. περὶ δὲ ἄλλων . . . πρόβαλλέ μοι. Lucian. Par. 43. σοφισμάτια προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Nub. 489. 757.

λέγων B.C.R. λέγω S.V. (συμπόταις: λέγω V. sec. Cob.)

"τί ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;"
ΞΑ. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιόνδ' ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίσῃς·
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.
ΞΑ. δεινόν γέ τοὔστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα·
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
ΞΑ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
ΣΩ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ

22. 23. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα R.S.V. Bekk. Mein. &c. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ θηρίον κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ (τ' supr.) ἀπέβαλε (supr. ν) τὴν ἀσπίδα B. . . . θαλάττῃ ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα Δ. . . . θαλάττῃ γ' ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα Br. ὅτι ταυτὸν θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ τ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα C. ὅτι ταυτὸ θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα Ald. τί ταυτὸν ὂν . . .; conj. Mein. τί ταυτὸν ἐν . . .; Hirsch. Richter. Cobet. Dind. (Ex schol: ἐν τῷ ὅτι περισσεύει τὸ ὅ 'Αττικῶς.) Recte, opinor. Apte conferunt Dobraeus et Cobetus Athenaei locum p. 453 B, ubi griphos antiquos memorat: "Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;" καί· "Τί ταυτὸν [add. ἐστὶν?] οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;" καὶ πρὸς τούτοις· "Τί ταυτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;" τοῦτο δ' ἐστὶ ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ ἀετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ. 579 C. Ad quem postremum griphum respicere videtur noster. Qu. τί ταὖτ' ὂν ἐν . . . Cf. ad Ran. 1161.

23. κἀν τῇ] κἄτ' ἐν probabiliter Dobraeus, coll. Eq. 610. μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ. Confer etiam griphum modo allatum ex Athenaeo.

25. τοιοῦτον libri et vulg. Dind. Mein. Richt. τοιοῦτ' Bentl. Elmsl. ad Ach. 178. Hirsch. Bergk. τοιόνδ' Elmsl. n. ms. ἰδὼν τοιοῦτον Reisig. (De qua constructione cf. 135. Av. 47. Ach. 1165. Pac. 932. 1242. Certe facile ἰδὼν in ἰδόντι vel propter proxime sequens τοι- mutari potuisset.) Vulgata toleranda non est. Admodum enim invenusta anapaesti incisio est in ἰδόντι τοιοῦτον, et quali nunquam, credo, usus fuisset Aristophanes. V. Enger. Praef. Lys. p. xxii. Verum videtur τοιόνδ'. Cf. 1043. τοιόνδ' (τοιοῦτον δ' V.) Raro aut nunquam apud nostrum legitur τοιοῦτο. Et τοιοῦτο et τοσοῦτο veteribus Atticis abjudicat Elmsleius ad Soph. Oed. T. 734. Τυννοῦτο tamen, postulante metro, legitur Thesm. 745. Cf. ad Ran. 1399.

26. ἔσται] ἐστι Hamaker. Idem ipse conjeceram. ΞΑ. οὐ μὰ τοὺς θεοὺς . . . Hamaker.

27. πού 'στ' R.S.V. Bekk. Richt. που 'στ' B. Br. ποὖστ' C. ποῦστ' Ald. πουστ' Junt. τοὔστ' Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Similis corruptela occurrit infra 599. Cf. ad Th. 21.

28. ἔστιν B. ἔστι C. ἐστὶ R.V. ἐστὶν vulg.

30. νῦν B.C.

31. "Πρῶτος ὕπνος perpetuo usu eorum dicitur qui vespere legitimo tempore obdormiverunt; at hic agi de matutino somno docent quae de concione civium

ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μοὐδόκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὑός.

ΞΑ. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

ΣΩ. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
ἵστη βόειον δημόν. ΞΑ. οἴμοι δείλαιος·
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.

ΣΩ. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας,
"ὁλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει."

ΞΑ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩ. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
γιγνόμενος; ΞΑ. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς;
ΞΑ. ὅπως;
ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.

Atheniensium dicuntur, ut suspicer fere poetam scripsisse περὶ πρῷον ὕπνον, quo tempore quae somnia dormientibus obveniebant eventum habere putabantur. Hor. Serm. I. 10. 32. *Quirinus post mediam noctem visus, cum somnia vera.* Mosch. Id. II. 2. ἐγγύθι δ' ἠώς, . . . εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων." MEIN. πυκνὶ R.S.V. schol. ad Ach. 20. Bekk. &c. πνυκὶ B.C. vulg. νυκτὶ corrupte Herodianus Pierson. p. 434.

32. ἐκκλησίαζον (supr. ε) B.

34. τοῖς προβάτοισι B.C. vulg. Bergk. Richt. τοῖσι προβάτοις R.S.V. schol. Bekk. Dind. Hirsch. Mein. μοὐδόκει B.S.V. μοὐδοκεῖ C.R.

35. φάλλαινα R. et φάλλαιν' v. 39.

36. ἐμπεπρησμένης B.C.S. schol. ad v. 34. vulg. Hirsch. Richt. ἐμπεπρημένης Bekk. Dind. Bergk. ἐμπεπρημένην R. Mein. ἐμπεπρησμένην V. ὑός] συός Ald.

37. ἐστι B.C.

38. τοὐνύπνιον] τοὐνυπνίου Cobet. Nihil opus. Cf. ad Pl. 1020.

39. φάλαινα V.

40. ἕστη C. δημόν B.C.R. δῆμον S.V.

41. διιστάναι R.S.V. schol. Bekk. &c. διιστάνειν B.C. vulg et Steph. Byz. s. v. Δῆμος.

43. κάθησθαι S.

45. βόλακος S.

46. ἀλκυβιάδης S.

47. οὔκουν B.C.R.V. οὐκοῦν S.

48. γιγνόμενος vulg. Mein. γενόμενος Both. Bergk. Dind. Fortasse recte.

49. ὢν R.S.V. et (ut vid.) schol. Bekk. &c. ἦν B.C. vulg. εἴ τις (pro ὢν εἶτ') conj. Bergk. Cf. ad Eq. 1036. ὦ τᾶν, ἄκουσον (ἀκούσας al.) εἶτα διάκρινον

οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;
ΣΩ. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολὼ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;
ΞΑ. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδὶ,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος·
οὐδ' αὖθις ἐνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.

τόδε. Ach. 498. εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν | μέλλω. ἐγένετ' B.C.R. ἐγίνετ' S.V.

50. Pro hoc versu legitur γιγνόμενος ἥκιστ' in V. Scilicet ex v. 48, propter homoeoteleuton κόραξ. Versus deest in S. οὔκουν R.(?)V.(?) Br. &c. οὐκοῦν B.C. Ald. (absque interrogatione). συμβαλεῖν B.C.Δ. Pors. Br. συμβάλλειν R. ξυμβαλεῖν Ald.

52. δύ' ὀβολὼ B.C.R.S.V.Δ. Bekk. &c. δύ' ὀβολοὺς vulg.

53. οὕτως] οὕτω σ' Geel. (in Mnem. I. 423.) Richt. Cobet. Dind. Quod non probandum. σαφῶς B.C. vulg. Hirsch. Richt. σοφῶς R.S.V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Cf. Ach. 401. ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.

54. νῦν B.C.

55. ὀλίγ' ἄττα R.V. ὀλίγα γ' B.Δ. Ald. Br. ὀλίγ' C. ὀλίγ' ἄτθ' Dawes. Kust. Bekk. &c. et sic (ni fallor) S. Cf. Ran. 936. ποῖ' ἄττ' (al. ποῖά τ' et ποῖά γ'). Eupolin com. II. 512. μικρά γ' (l. μίκρ' ἄττ') ὀρτύγια. πρῶτον B.R.S.V. Bekk. πρότερον C.P. vulg. Cobet. Mnem. l. l.

57. κεκλεμμένον B.C.R.S.V. Br. κεκλαμμένον schol. Ald. κεκλημένον Aspasius ad Arist. Eth. N. fol. 53 b. κέκλαμμαι legitur Athen. IX. 409 C. Vide Lob. ad Phryn. p. 612.

58. οὔτε B.C.S. οὐδὲ R.V. κάρυ'] καρύϊ (sic) S.

59. διαρριπτοῦντε B.C. διαριπτοῦντε S.V. (. ρ́ . s. Cob.) διαριπτοῦντες R. Reponenda videtur forma vulgaris διαρρίπτοντε. Sed ῥιπτεῖτε est Eccl. 507.

61. ἀνασελγαινόμενος R. vulg. Bergk. ("Verbum neque alibi inventum neque aptum huic loco." DIND.) ἂν ἀσελγαινόμενος S.V. ἐνασελγαινόμενος Herm. Dind. Hirsch. Mein. et sic forsan B.C. Similis menda infra 802. ἐνοικοδομήσοι (ἀνοικ. R.). Eq. 263. ἐνεκολήβασας (ἀνεκολ. al.). Pl. 428. ἐνέκραγες (ἀνέκρ. al.). Conferri possunt ἐνακολασταίνειν Athen. 541. ἐνασχημονεῖν Plutarch. Sert. et Schol. Lucian. Lexiph. ἐναισχύνειν Hesych. in κυπτάζειν. Nisi scripserat Comicus αὖ ἀσελγαινόμενος. Offendere enim non debet hujusmodi hiatus in comoedia. εὐριπίδην S.

62. γ' add. B.C.R.S.V. Br. om. Ald. ἔλαμψε] ἔλαμψεν R. ἀνέλαμψε conj. Cobet. Richt.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
'Αμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
ΣΩ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
ΞΑ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον

64. λογίδιον] Qu. λογάριον. Dem. XIX. § 25. λογάρια δύστηνα μελετήσας. De Aeschine.

65. ὑμῶν C.R.S.V. ἡμῶν B. Hamaker.

68. ἄνω libri et vulg. Bergk. 'ἄνω Reisig. C. p. 184. ἄνω Herm. Cobet. Mein. Dind. ὕπνῳ conj. Bergk. Reponendum videtur ἄνω, quod et ipse conjeceram. 68. ὀὑπὶ B. οὗπι C.

70. καθείρξας B. (supr. ευδειν) R.S.V. καθεύδειν C. Ald. κἄνδον καθείργειν Bentl.

72. οὐδὲ B.C. vulg. Hirsch. Cobet. Richt. οὐδ' ἂν R.S.V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Non necessariam esse particulam ostendit Nub. 426. οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν. ξυμβάλοι B.C.S.V. (συμ.) ξυμβάλῃ R.

73. πύθοιθ'] πύθοισθ' malit Richter. propter seq. τοπάζετε. ἐπεὶ τοπάζετε R.V. ἐπεὶ τοπάζεται B.C Δ. et v. l. ap. schol. ἐπιτοπάζεται S.

74. Σω. praef. B. om. C. Haec omnia (74-84) fuisse qui uni Xanthiae tribuerent docet schol. Προνάπους B.C.R.S.V. et schol. Nub. 31. Dind. Bergk. Mein. Προνάπου vulg. Bekk. Hirsch. Richt. "Προνάπους prætuli vulgato Προνάπου. Est enim hoc nomen ex eorum numero, de quibus Photius p. 289, 10. Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ σ, καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια διττῶς. 'Αριστοφάνης. Ναυσικύδους legitur in Eccles. 446. Dativus Προνάπει est apud Isaeum p. 65, 18." DIND. Isae. VII. 22. Προνάπει συνοικεῖ. VII. 49. Προνάπης.

75. ΣΩ. ἀλλ' . . . Ald. Richt. ΞΑ. praef. Mein. Dind. Lineola rubra in B. Xanthiae continuant C.R.(?)V.(?) Br. Bergk.

76. ΣΩ. praef. R.(?)V.(?) Br. Bergk. Nulla persona in B.C. Xanthiae continuant Mein. Dind., Sosiae Richt. Sosiae videtur esse. Cf. 83. Post hunc versum unum Sosiae versum excidisse arbitrantur Bergk. Mein. Dind.

77. οὐκ] εὖ γ' conj. Richt. φιλο (sic) B. φιλὸ C. φιλόδικος R. et supr. V. ἀρχὴ vulg. Bekk. Bergk. ἁρχὴ Hirsch. Lenting. Dobr. Mein. Richt. Dind. Idem ipse conjeceram. Cf. ad Ach. 528.

78. Δερκύλον] Hinc patet veram scripturam hujus nominis esse Δερκύλος

εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
ΞΑ. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
ΣΩ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
ΞΑ. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν·
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
τὸν τοῦ Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ "Δῆμον καλὸν,"

non Δέρκυλλος, ut scribitur Arg. Dem. Or. XIX. alibi. Cf. Dem. p. 360, 1. Δέρκυλλος (Δερκύλος libri plures optimi). Aeschin. II. 147. Δέρκυλλον (Δέρκυλον alii). II. 165. Δέρκυλλον (Δέρκυλον et Δερκύλον al.). Δερκυλίδας etiam potius quam Δερκυλλίδας scribendum esse recte videtur judicare L. Dind. ad Xen. Anab. V. 6. 24. Nisi forte vera scriptura hic est Δερκέτην aut Δέρκετον (Ach. 1028. Δερκέτου Φυλασίου).

80. ἐστιν ἀνδρῶν R.S.V. ἀνδρῶν ἐστὶν B.C. Ald.

83. κύν'] δί' (supr. κύν') B.

85. ΞΑ. praef. C.R.S.V. om. B.

87. Hunc versum spurium esse judicat Hirschig. Ann. Crit. p. 69. Non enim dominum, qui per totam fabulam filius dicatur, aegrotare, sed patrem.

89. τούτου] Suspectum. Nisi glossema est τοῦ δικάζειν. Cf. ad 98.

90. 'πὶ om. R.S.V. καθίζηται] καθέζηται Elmsl. n. ms. Bergk. Fortasse recte. Sed cf. Eq. 750. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ.

91. ὁρᾷ] ἐρᾷ R. πασπάλην] Fort. παιπάλην (Nub. 260. 262), vel πάτταλον (Eccl. 284. ἔχουσα μηδὲ πάτταλον).

92. οὖν C.R.S.V. αὖ B. καταμύσῃ B.C.S.V. Br. καταμύσει Ald. καταμηνύσῃ R. ἐκεῖ] ἔτι Hecker. (Mnem. l. l.)

93. πέτεται B.R.S.V. Scal. πέταται Ald.

94. τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν B.R. τὴν ψῆφον ἔχειν γ' S.V. τὴν ψῆφον φέρειν conj. Herm. τὴν ψῆφον δέφειν C. F. Herm. τὴν ψῆφον κατέχειν Hirschig. τῶν ψήφων ἔχειν (ut τῶν λίθων Ach. 183) Dobr.

97. ἢν B.C.R.S.V. Bentl. Br. ἂν Ald.

98. τὸν B.C. vulg. Bekk. υἱὸν R.S.V. Dind. Hirsch. Bergk. Mein.

ἰὼν παρέγραψε πλησίον "κημὸς καλός."
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ᾖδεν ἑσπέρας, ἔφη
ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κᾆπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῳ πάνυ,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῇ κιγκλίδι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἵν' ἔχῃ δικάζων, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν

Richt. τὸν τοῦ Bentl. Recte, opinor. Ex interpretatione irrepsit υἱόν. Cf. ad 7. Δῆμον καλόν] An potius "Δῆμος καλὸς," ut est in Hesychii glossa? Mox nominativus est Κημὸς καλὸς, ut in Ach. 145. Ἀθηναῖοι καλοί. Δῆμον καλὸν scripsit fortasse librarius per appositionem propter praecedentem accusativum.

99. ἰὼν C.R.S.V. ἰδὼν B.

100. ὃς] ὡς Hamaker. Mein. conj. Bergk. ᾖδ' R.S.V. ᾖδεν B.C.Δ. ἀφ' R.S.V. Elmsl. n. ms. Bekk. Bergk. Richt. ἐφ' B.C. vulg. Dind. Mein. Qu. ὃς (vel ὅτι) ᾖδεν ἑσπέρας. Cf. 1401. ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας. Nub. 613. ἐξιόντας ἑσπέρας. 175. Pac. 228. θυείαν ἑσπέρας . . . εἰσηνέγκατο. 795. 1151. Av. 1054. 1487. Eccl. 56. 406. Lys. 409. Ach. 616. &c.

101. ὄψ' ἐξεγείρειν C.R.S.V. Bekk. &c. ὡς ὄψ' ἐγείρειν B. vulg.

102. παρ' αὐτῶν S.

103. δ' add. R.S.V. om B.C. Ald. δορπιστοῦ S.V. κέκραγ' S.

104. πρῶι B.C. πρωῒ V. πρῳ Atticis semper est monosyllabum. Cf. Av. 129. 132. Lys. 612. 1065. Eccl. 290.

105. προσεχόμενος vulg. προσισχόμενος rhythmi gratia Hirsch. Mein. Richt. Dind. Cf. Pl. 1096. ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. τῷ κίονι vulg. "Cuinam columnae?" rogat Reisk. Annon τῇ κιγκλίδι? Cf. omnino 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι. 775.

107. μέλιττα βομβυλιὸς Tyrwhitt. Fortasse recte.

108. ἀναπεπλασμένος R.S.V. et v. l. ap. schol. Inv. Bekk. &c. ὑποπεπλασμένος B.C. vulg.

109. ψῆφον B. δήσας R.

110. ἔχῃ C. vulg. Bekk. ἔχοι B.R.S.V. Inv. Dind. Bergk. Mein. Hirsch. Richt. Verum est, ni fallor, ἔχῃ. Cf. 70. Saepe in libris confunduntur optativus et subjunctivus. Vide ad Pl. 438. ποῖ τις φύγῃ (φύγοι libri); Eq. 1324. Pac. 437. Av. 634. 1524. Lys. 792. δικάζειν vulg. δικάζων Lenting. prob. Mein. Calculos enim habuisse non quo judicare possent, sed quo judicantes suffragium ferre possent. Recte, opinor.

111. τοιαῦτα λύει S. Qu. τοιαῦτα φλύει (Prom. 504).

μοχλοῖσιν ἐγκλήσαντες, ὡς ἂν μὴ ξίῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ'· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ᾄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίεμεν·

113. ἐγκλείσαντες B.C. vulg. Reisig. (Conj. p. 210.) ἐνδήσαντες R.S.V. Junt. 2. Bekk. &c. Legendum ἐγκλήσαντες. Μοχλοῖς ἐγκλῄειν, non ἐνδεῖν dicebant. De forma Attica κλῄειν v. ad Eq. 1316.

118. κακάθαιρ' V. κακκάθαιρ' R. Junt. κακκάθηρ' S. καὶ κάθαιρε B.C. καὶ 'κάθαιρε Ald. κἀκάθαιρε (aut κᾀκ.) H. Steph. Reisig. Conj. p. xviii. Br. ὁ δ' οὐ μάλα R.S.V. Junt. 2. Bekk. &c. καὶ μάλα B.C. vulg. De καὶ μάλα v. Elmsl. ad Her. 387. Qu. κἀκάθαιρεν εὖ μάλα.

119. ταῦτ' B.C. vulg. τοῦτ' S.V. Inv. Bergk. τοῦδ' R. μετὰ τοῦτ' prob. Fritzch. ad Thesm. 655, qui (post Reisig. Conj. p. 222) μετὰ ταῦτα de temporis consecutione dici in universum; μετὰ τοῦτο autem ad unam rem certam, quae proxime praecesserit, spectare monet. Hic autem singulas res enumerari, 115-7, 118, 119. Contra μετὰ ταῦτα, inquit, aut simpliciter valet *postea*, aut complura antecessisse indicio est, ut in Nub. 61. Pac. 72.

120. ἀΐξας C. ἐς B.C. vulg. εἰς R.S.V.

121. ὅτε δὴ δὲ B. vulg. Mein. ὅτε δὲ C. ὅτε δῆτα R.S.V. Reisig. Conj. p. 228. Bekk. Hirsch. Bergk. Richt. Dind. prob. Mein. Vulgata revocanda est. Cf. Eccl. 315. Lys. 523. Ach. 10. ταῖς ταύταις C.

122. συλλαβὼν B.C.S. vulg. ξυλλαβὼν R.V. Dind.

124. ἐνεφάνη S. γιγγλίδι S.V. in textu et in schol.

125. ἐξεφρείομεν B.C. (ō in ras.) vulg. Dind. Bergk. Mein. Richt. ἐξεφρίομεν R.S.V. Bekk. ἐξεφροῦμεν ἂν dubitanter Porson. ἐξέφρει μόνον conj. Mein. ἐξέφρει * * etiam Cobet. ἐξεφρίεμεν Nauck. Dind. unice prob. Mein. ἐντεῦθεν οὖν ὁ μὲν αὐτὸν οὐκέτ' ἐξέφρει, vel ἐντεῦθεν οὐκέτ' οὐδαμόσ' αὐτὸν ἐξέφρει Dobr. ἐντεῦθεν οὖν ὁ μὲν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξέφρει Herw. Ex. Crit. p. x. "ἐξεφρείομεν pro ἐξεφρέομεν dictum non inventum quidem alibi est, sed tamen facilius explicari potest quam ἐξεφρίομεν." DIND. Formam ἐξεφρείομεν ut prorsus singularem merito notat Buttmannus (Irreg. Verbs, p. 259). Erunt fortasse quibus poetica forma videatur φρείω, ut ῥεῖα, φρεῖαρ, κάνειον, χρύσειος, κείω, βλείω, alia. Sed istiusmodi forma in comico scriptore Attico nequaquam toleranda est. Qu. ἐξαφίεμεν. Vel ἐξέφρει δόμων. (Sic Lys. 707. ἐξελήλυθας δόμων. Ach. 450. ἀπωθοῦμαι δόμων. 456. κἀποχώρησον δόμων. Eccl. 11. ἐξείργει δόμων. &c.) Vel ἐντεῦθεν αὐτὸν ἐξεφροῦμεν οὐκέτι. Sed

ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐπεβύσαμεν ῥακίοισι κᾀπακτώσαμεν·
ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς αὑτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;
ΞΑ. οἴμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΔ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;

verissima est palmaria Nauckii emendatio ἐξεφρίεμεν. Scilicet φρίημι contractum est ex προίημι, ut φροῦδος ex πρὸ et ὁδός. Similiter φρὲς ex πρόες (cf. ἄφες, μέθες, &c.), φρήσω ex προήσω (cf. ἀφήσω, μεθήσω, &c.).

126. ὑδροροῶν R.

128. ἐνεβύσαμεν vulg. Qu. ἐβύσαμεν. (Cf. ad Ach. 463. Pac. 645.) Vel ἐπεβύσαμεν. (Pl. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.)

130. εἰς libri. ἐς Dind. ἐξήλλετο B.C.R. ἐξήλετο S.V.

133. ἔστιν] ἐστὶ V. 134. τῳδὶ R.S.V. τῶδε B.C. Ald.

135. φρυαγμοσεμνάκους τινὰς S.V. (s. Bekk.) Suid. s. h. v. Br. φρυαγμοσεμνα κουστίνας V. (s. Cob.) φρυαγμοσεμνακουστίνους C.R. Junt. Reisk. φρυαγμοσεμνακουστικοὺς (vel -ακουσίμους) frustra conj. Mein. ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους B.Δ. Ald. Latet mendum. Reponendum forsan φρυαγμοσέμνακάς τινας. (Cf. Nub. 333. ἄνδρας μετεωροφένακας.) Aut σεμνοφρυανασπάστους τινὰς, aut ὀφρυοσυναγοσέμνους τινάς. (Cf. Cratin. com. II. 214. ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν. Amphid. III. 305. σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς. Ὀφρῦς ἀνασπᾶν est Ach. 1069. et alibi. Ὀφρυάζειν dixit Amipsias II. 712.) Cum forma σέμναξ conferre licet φέναξ, στόμφαξ (Nub. 1367), σύρφαξ, θαλάμαξ, Δῆμαξ (unde Δημακίδιον Eq. 823), πλούταξ (Eupol. Menand.), θύνναξ, λάβραξ, στύππαξ (Fr. 540), τύραξ, κώμαξ, μόθαξ, ψίλαξ (Fr. 705), μούσαξ, φλύαξ, σκαίαξ, φαίαξ, νέαξ (Nicoph.), βώμαξ, φόρταξ (*bajulator*, Poll. 7, 131), λείαξ, βώλαξ, λίθαξ, πλάταξ, μύλαξ, θύλαξ, μάλαξ (unde βλὰξ), κνώδαξ, ῥόδαξ, βόαξ, χάσκαξ, χλεῦαξ, στύλαξ, ῥύαξ, λάλαξ (Phot. p. 213, 11), στύγναξ, σύβαξ, πόρταξ, στρατύλλαξ (Cic.), ἀποπάρδαξ (Hesych.), et Latina *furax*, *bibax*, *edax*, *fallax*, &c. Vide etiam Add. Hunc versum temere post v. 110 transponit Mein.

136. ante 138. transponit Hamaker.

137. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων] ΣΩ. τί ἔσθ'; ΞΑ. ὁ δεσπότης corr. Hirschig. Ann. Crit. p. 70, quum servos solum nomen domini memorare minus decorum sit. ἐστι B.C.

138. περιδραμεῖτε B. περιδραμεῖσθον C. ἅτερος B.R.V. ἕτερος C.

ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε
καὶ μυσπολεῖ ποι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.
ΒΔ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος, τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΔ. καπνός; φέρ' ἴδω, τίνος ξύλου σύ; ΦΙ. συκίνου.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐ γὰρ ἐκδύσει γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν. φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.

139. εἰς B.C.R.V. vulg. ἐς Dind. &c. εἰσελήλυθε C. εἰσελήλυθεν B.R. vulg. ἐξελήλυθεν V. ἐξελήλυθε S.

140. ΟΙ. ναὶ μυσπολεῖ τις κατ. ΒΔ. ἀλλ' ἄθρει . . . REISK. μῦς πολεῖ V. τις C. Pors. τὶς R. τι B.S.V.Δ. Br. recc. γ' ὅστις P. Ald. τις ὅστις Junt. γε vel τις Bentl. Verum videtur ποι aut πῃ, quod facile in τι depravari poterat. Cf. v. 396. μῶν ὁ γέρων πῃ διαδὺς ἔλαθεν; Sophron. Fr. 110. πῦς (πυῖ?) ἐς μυχὸν καταδύῃ; Tentabam etiam γε, vel γ' αὖ. Nisi reponendum potius καὶ μυστιπολεύει.

141. τὸ τρῆμα (om. ὅπως) S.V. 'κδύσεται] Qu. 'κδράσεται. Cf. 126.

142. ΣΩ. B. vulg. ΟΙ. Ald. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind. ΞΑ. ΣΩ. Richt.

143. ΒΔ. praef. Br. Sosiae continuat Ald. ἄναξ] Malim ὦναξ.

144. σὺ om. S.

145. φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σὺ vulg. Mein. φέρ' ἴδω, ξύλου τίνος σύ; Dind. Recte. Cf. 183. 292. et ad Nub. 21. τίνος ξύλου B.C.V. vulg. Hirsch. ξύλου τίνος R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ξύλου τινὸς S. Vide an legendum sit καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ; συκίνου; ΦΙ. νὴ . . . καπνῶν. ΒΔ. ἀτὰρ . . . σύ] Fort. δ' εἶ. 146. ὥσπερ R.

147. ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις (εἰσ. C.) γε B.C.S.V. vulg. Bekk. Hirsch. Richt. ἀτὰρ οὐκ ἐρρήσεις γε R. Junt. ἀτὰρ οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε Herm. Mein. ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε Elmsl. ad Ach. 42. Bergk. Dind. ἀτὰρ οὐκ ἀπερρήσεις γε Fritzch. ad Thesm. 657. Legendum forsan ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐκφρήσω σε. (Cf. 156. οὐκ ἐκφρήσετε . . . μ'; 125. 162. Contra εἰσέφρησεν pro εἰσήρρησεν v. l. in schol. Eq. 4.) Vel ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἐκδύσει γε (141). Vel ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἐκπτήσει γε. (Cf. 208. στροῦθος ἀνὴρ γίγνεται· | ἐκπτήσεται.) Vel ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἐκδράσει γε (126). "Liber Ravennas ἐρρήσεις. Quo spectare videtur Photius p. 17, 9. ἐρρήσεις: μετὰ βίας εἰσελεύσῃ. Scholiasta, ὡς ἂν τῷ καπνῷ φησὶν, οὐκ εἰσελεύσῃ μετὰ φθορᾶς. Qui ἐξελεύσῃ potius dicere debebant. Correxi ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε. Sic in Acharn. 513. ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, | τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;" DIND. Sed vereor ut simplex ἐρρήσεις pro composito ἐξερρήσεις ponere potuerit Comicus. Εἰσέρρειν legitur Eq. 4. εἰσήρρηκε. Th. 1075. εἰσήρρηκας.

ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
παῖ, τὴν θύραν ὤθει· πίεζε νῦν σφόδρα
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
καὶ τῆς κατακλῇδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
ΦΙ. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι,
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
ΒΔ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτε,

149. νῦν libri et vulg. Mein. νυν Bergk. Dind. Richt. Cf. Pl. 724.

150. ἀτάρ] ἀλλ' P. ἕτερος B. vulg. ἕτερός γ' R.S.V. prob. Mein. Male. Cf. 88. 889. 1223. Eccl. 1130. Pl. 247. Eupolin ap. Polluc. II. 233. ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.

151. νυνὶ B.C.S. vulg. Hirsch. Richt. Dind. νῦν R.V. et lemma schol. Bekk. Bergk. Mein. Vulgatum νυνὶ revocavi. Nulla enim causa est cur tragicum hic sermonem affectari statuamus, ut prima in Καπνίου longa proferatur. Saepe vero νυνὶ in νῦν abiit.

152. ΣΩ. R.V. vulg. Bekk. Dind. Richt. ΟΙ. B.C. Ald. Bdelycleoni cont. Reisig. (Conj. p. 237.) Beer. Bergk. Mein. παῖ, τὴν θύραν ὤθει B.C. vulg. τὴν θύραν ὤθει (om. παῖ) R.S.V. σὺ τὴν θύραν ὤθει conj. Dind. ed. Richt. (Exciderat forsan σὺ post σω. Aut σὺ in σω. corruptum. Cf. 199. ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων.) ὅδε τὴν θύραν ὠθεῖ Herm. Mein. Dind. τίς τὴν θύραν ὠθεῖ conj. Bergk. Dindorfio recentioris librarii supplementum videtur παῖ. Contra excidisse suspiceris παῖ propter similem vicinam syllabam -μαι. Non temere mutanda est vulgata. Cf. 196. Bdelycleo alterum, ni fallor, servorum alloquitur. Alter enim ad posticam partem aedium circumcurrere jussus erat v. 138. Qu. ἴδε, τὴν θύραν ὠθεῖ. πίεζε νῦν libri. πίεζέ νιν Ald. πίεζέ νυν Kust. Dind. Bergk. Mein. Sed νυν hic parum convenit: scripserat forsan comicus πίεζ' αὐτὴν (sc. τὴν θύραν), aut πίεζε καὶ, aut πίεζε σύ.

154. κατακλεῖδος B.C.R. vulg. κατάκλειδος S.V. κατακλῇδος Mein. Dind. Qu. καὶ τῆς τε (γε) κλῇδος. ἐπιμελοῦ] ἐπιμέλου Dind. Quare? Cf. Pl. 1117. τοῦ μοχλοῦ· φύλ. vulg. τοῦ μοχλοῦ φύλ. Herm. Bergk. Mein. Dind. τὸν μοχλὸν φύλ. Hirsch. Recte omittitur punctum post μοχλοῦ. Cf. 200. καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν.

155. φύλαττέθ' B.R.S.V. vulg. Richt. Eng. Praef. Lys. p. xxi. φυλάττεσθ' (aut φυλάττεθ') C. φύλαττεθ' Ald. φύλατθ' Elmsl. ad Ach. 178. Dind. Bergk. Mein. τὴν C.R.S.V. τὸν B.

156. εἰσφρήσετ' S. μιαρώτατοι B.R.S.V.Δ. Br. μιαρώτατε Ald. μιαρωτάτω Palmer. Exerc. p. 735. Fortasse recte.

157. δικάσοντά μ'] δίκασον τί μ' Ald.

158. 161. 163. 165. ΦΙ. Ald. ΒΔ. Br. ΞΑ. Beer. Bergk. Dind. Mein. φέρῃς Ald. ΦΙ. om. B.C. Ald. add. R.(?)S.V.(?) Bentl. Br.

159. παντευομένῳ C. μοὔχρησεν (sic) recte B.C.R.S.V.

ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε.
ΒΔ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ΦΙ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
ΒΔ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
ΦΙ. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος·
πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ' ἢ πινάκιον τιμητικόν.
ΒΔ. ἅνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΞΑ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασε

160. ἀποσκλῆναι] ἀποσκλῆν' ἂν Mein. Male. Frustra ἂν desiderat etiam Lenting. Quae particula, etiam si adesset, ejicienda foret. Qu. ἀποσβῆναι. Herod. IV. 5. κατασβῆναι. ποτὲ C. et (supr. τότε) B. Qu. ταχύ. Vix placet homoeoteleuton . . . ποτὲ . . . τότε.

161. ΒΔ. B.R.S.V. Bentl. Reisk. Br. ΦΙ. Ald. ΣΩ. Richt. ΞΑ. Beer. Mein. Dind.

162. ἔκφερε B.C.R.S.V. Ald. Bekk. ἔκφρει Br. ἔκφρες Buttm. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. ἔκφερε tuetur Fritzch. ad Ran. 170, qui, "Fingit, inquit, uti docent verba μὴ διαρραγῶ, se cacaturire et tenesmo laborare. Atqui in tali causa aptissime dicit senex ἔκφερέ με (cf. Nub. 1367, et de verbo διαρραγῆναι Eccl. 370). Latrinae extra domum ante fores erant auctore Eubulo Athen. 417 D." Simplex imperativus φρὲς legitur in versu comici anonymi (Fr. incert. 188. Meinek.): ἔνθα σταθεὶς φρές μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον. Cf. Dem. p. 473. εἰσέφρουν (al. εἰσέφερον) τὸ στράτευμα. Sic etiam ἐξεφρίεμεν per ἐξεφέρομεν interpretatur schol. v. 125. Cf. etiam 156. 147.

163. ΒΔ. Ald. Br. ΞΑ. Beer. Mein. Dind.

164. τοίνυν C.R.S.V. τοίνυν (supr. γ') B.

165. ΒΔ. Br. ΣΩ. Richt. ΞΑ. Beer. Mein. Dind. om. Ald. δειλαιος B.C.R.S.V. 166. μοι add. libri et schol. ad 106. Br. om. Ald.

168. ἄνθρωπος libri et Ald. Br. ἅνθρωπος Dawes. Dind. &c. δρασείει R. Bentl. Dawes. Be. Br. δράσει C.S.V. δράσειεν B. δράσειε Ald.

171. οὐκοῦν B.C.R.S.V. vulg. οὔκουν Dind. κἂν ἐγὼ B.R.S.V. Junt. Inv. &c. καὐτὸς ἂν P. Ald. Kust. Br.

172. ὥσπερ γ' ἐγὼ B.P. Ald. ὥσπερ ἐγὼ C.R.V. ἅπερ ἐγὼ S.

173. (ΒΔ. cont.) ἀλλὰ vulg. Dind. ΦΙ. ἀλλὰ Bergk. Mein. Perperam. Cf. 177. 174. Οἰκ. praef. B.C.

175. ἵν' αὐτὸν R. Dind. ἵνα θᾶττον B.C.S.V. vulg. Bergk. Mein. ἔσπασεν vulg. Dedi ἔσπασε. Sed reponendum forsan ἔσπασεν αὕτη γ'.

ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάξειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;

176. ταύτῃ γ'] αὕτη γ' (sc. ἡ μήρινθος) Hirsch. Mein. Fortasse recte. Cf. ad Th. 928. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. Schol. V: τῇ προφάσει.

177. ἐξάγειν δοκῶ perverse libri et vulg. ἔξαγ' ἔνδοθεν Cobet. Mein. ἐξάξειν δοκῶ Elmsl. ad Med. 1322. Recte. Cf. 250. τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προμύξειν. Ran. 1421. τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ. Eccl. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ. Pl. 1186. μοι δοκῶ . . . καταμενεῖν. Isocr. p. 96. ὃν ἤδη μοι δοκῶ δηλώσειν. Plura ad Ach. 994. Quod ad futurum ἄξω, cf. Ran. 1421. ἄξειν. 1470. ἀπάξειν. Th. 917. ἀπάξει. Pac. 418. ἄξομεν. Ach. 201. ἄξω. Eur. Tro. 457. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός. Herod. IV. 148. ἐξάξειν. Plat. Crit. 48. ἐξάξουσι.

178. Bergkius sic: ὅπως δ' ὁ γέρων μὴ τῇδε παρακύψει πάλιν. Versus corruptus Meinekio videtur, ut spurium secludit Dind.

179-82. Xanthiae haec tribuit Bergk.

179. κλάεις B.C.R.S.V. κλαίεις Ald. τήμερον B.C.R. σήμερον S.V.

180. εἰ μὴ φέρεις] εἰ μὴ φέρεις γ' Dobr. Adv. II. 231. Ita huc pertinere videretur particula γε inopportune in versum proxime sequentem translata in nonnullis libris. Sed vix placet particula γ' in fine versus posita.

181. τιν' R.(?) Elmsl. ad Ach. 127. Dind. &c. τινά C.S.V. τινά γ' B. vulg. ΞΑ.] ΣΩ. Richt.

183. φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί] φέρ' ἴδω. ΞΑ. ναὶ τουτονὶ Hirsch. (quem non immerito offendit medium ἴδωμαι in senario comico). φέρ' ἴδωμεν. ΞΑ. τουτονὶ Richt. Herwerd. ad Oed. R. 287. φέρ' ἴδω. ναὶ τουτονὶ Beer. Mein. Reponendum forsan φέρ' ἴδω 'γὼ . . . , vel φέρ' ἴδωμεν . . . (Lucian. Fug. 31. φέρ' ἴδωμεν ἅτινά σοι ἡ πήρα ἔχει). Media forma ὁρᾶσθαι et ἰδέσθαι utitur noster Nub. 281. ἀφορώμεθα. 289. ἐπιδώμεθα. Thesm. 800. βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι. Cratinus ap. Heph. p. 46. νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι. Hom. Il. κ'. 47. Aesch. Pers. 179. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην (sc. ἐνύπνιον). Soph. Ant. 594. ὁρῶμαι. Aj. 351. ἴδεσθέ μ' οἷον . . . Tr. 151. εἰσίδοιτο. 306. ὁρωμένη. 909. εἰσορωμένη. 1004. ἰδοίμην. El. 892. κατειδόμην. 977. ἴδεσθε. 1059. ἐσορώμενοι. Phil. 351. οὐ γὰρ εἰδόμην. 1113. ἰδοίμαν. Eur. Med. 1414. ἐπιδέσθαι. Hel. 122. αὐτὸς γὰρ ὅσσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὁρᾷ. Herc. 1029. ἴδεσθε. Ion. 1279. ἴδεσθε. 1023. ὑπείδου. Orest. 350. Bacch. 1017. Andr. 113. Hec. 320. Herod. I. 88. ἰδόμενος. I. 207. ἰδόμενοι. II. 38. ἴδηται. II. 121. ἴδωνται. III. 6. οὐκ ἔστιν . . . ἰδέσθαι. IV. 179. κατιδέσθαι. V. 18. ἰδόμενοι. VII. 44. ἰδέσθαι. VII. 208. ἰδέσθαι et κατιδέσθαι. IX. 90. ἴδωνται. Thuc. VI. 93. περιορώμενοι. Dem. p. 67. προορώμενοι. p. 410. τὸ μέλλον προορώμενος. p. 419. προείδετο. p. 428. προ-

τίς εἶ ποτ', ὤνθρωπ', ἐτεόν; ΦΙ. Οὖτις νὴ Δία.
ΒΔ. Οὖτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἴθακος Ἀποδρασιππίδου.
ΒΔ. Οὖτις μὰ τὸν Δί' οὔ τι χαιρήσων γε σύ.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος
ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
ΦΙ. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
ΒΔ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιᾶς.
ΒΔ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
ΦΙ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
ΒΔ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.
ΒΔ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλῃμένης.

ορᾶσθε. p. 773. προορώμενον. Aeschin. I. 165. προϊδόμενος. II. 46. προορωμένων. Isae. II. 8. ὑφορᾶσθαι. Xen. Mem. II. 7. 12. ὑφορωμένων ἑαυτάς. Theophr. Char. 22. προϊδόμενος. Plut. Caes. 68. ὑφορώμενος τὴν ὄψιν. Agid. 1. τὰ ἔμπροσθεν προορώμενοι. ΒΔ. ante τουτὶ om. P. Beer. Mein.

184. ὦ 'νθρωπ' B.C.R.S.V.Δ. Dawes. ἄνθρωπ' Ald. ἀνδρῶν conj. Bentl., coll. Homerico τίς, πόθεν, εἶς ἀνδρῶν; οὖτις R. Bekk. Dind. &c. οὔτις B.C.S.V. vulg.

185. οὖτις R.(?) Bekk. &c. οὔτις B.V.Δ. Bentl. Br. Richt. οὗτος C. Ald. ἀπὸ Δρασιππίδου B.C.R.V. vulg. ἀποδρασιππίδης S. Ἀποδρασιππίδου Elmsl. ad Ach. 563. Dind. recc. Sed verum mihi videtur Ἀποδρασιππίδης, quod legisse suspicor scholiastam, ut hac appellatione designetur hominis pagus. Et profecto prona scribis fuit depravatio ἀπὸ Δρασιππίδου ex Ἀποδμασιππίδης.

186. Οὔτις, μὰ τὸν Δί' . . . vulg. Οὔτις; μὰ τὸν Δί' . . . Elmsl. (ad Ach. 563.) Richt. οὔτοι μὰ τὸν Δί', Οὖτι, χαιρήσων γε σὺ Dobr. et Fritzch. ad Thesm. 1094. Correctio admodum probabilis. οὖτις R. Bekk. οὔτις B.C.V. vulg. γε σὺ R. Bekk. Dind. &c. γε σὺ ἔσει S.V. γε σὺ ἔσῃ C. γ' ἔσει (ἔσῃ B.Δ.) B.Δ. vulg. χαιρήσεις γ' ἔτι Hirschig. Ann. Crit. p. 71.

187. ὦ libri (sic certe B.C.) et vulg. ὦ Dind. Mein. Cf. 900. ὦ μιαρὸς οὗτος. Ceterum virgulam post μιαρώτατος recte omittunt Mein. Dind.

190. ἐάσεθ' B.R.S.V. Br. ἐάσηθ' Ald. ἥσυχον B.C. vulg. Dind. ἡσύχως R.S.V. Bekk. Bergk. Mein. Male.

191. μάχει C.R.S.V. vulg. μάχῃ B. μάχῃ Ald. μαχεῖ Bekk. Dind. Mein. &c. "Apud Hesychium in ὄνου σκιὰ scriptum περὶ τούτου νῦν δὴ μάχῃ, περὶ ὄνου σκιάν." DIND. Eadem discrepantia est Ran. 607.

196. ὤθει τὸν ὄνον σὺ καὐτὸν . . . (ad Xanthiam dictum) Richt. Cf. 199. Qu. ὤθει τὸν ὄνον χἄμ' αὐτὸν . . . . εἰς B.C.R.S.V.

198. κέκραθι S.V. κεκλεισμένης R.V. vulg. Richt. κεκλεισμένος B.S. κεκλησμένης C. κεκλῃμένης Mein. Dind. Theodosius Bekk. Anecd. p. 1020. κέκλειμαι λέγεται παρὰ πᾶσιν Ἕλλησιν. p. 1388. κεκλειμένος ει διφθ., ὡς . . .

ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν,
καὶ τὴν δοκὸν προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλινδ' ἔτ'. ΞΑ. οἴμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
ΒΔ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
ΞΑ. μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
ΒΔ. οἴμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ πάλιν σοῦ. νὴ Δί' ἤ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
ΞΑ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,

Forma κέκλειμαι commendatur etiam ab Etym. M. Cf. ad Dem. Philipp. p. 22. Eur. Hel. 983. Aesch. Suppl. 957. Elmsl. ad Her. 729. Matth. ad Hec. 482. Andr. 495. 200. ἔμβαλε S. εἰς B.C.R.S.V.

201. προσθείς] πρόσθες Br., puncto post μέγαν posito. τῇ δοκῷ vulg. Nonnihil dubito annon legendum τὴν δοκόν. V. schol. DOBR. Recte, opinor.

202. προσκύλιέ γ' B. vulg. προσκύλιε (sine γ') C.R.S.V. προσκύλισον Cobet. V. L. p. 133. Richt. Dind. prob. Bergk. προσκυλῖσον Mein. προσκύλι' (et mox ἰώ μοι) Dobr. conj. Bergk. Idem ipse conjeceram. Sed praestat forsan προσκύλι' (aut προσκύλινδ') ἔτ', quum dubium sit an ἰώ μοι δείλαιος aeque ac οἴμοι δείλαιος dixerint Attici. Aut προσκύλισον aut aliud quid reponendum censet Cobetus, cui antiqui κυλίνδω in praesenti, non κυλίω, dixisse videntur; ut ἐξαλίνδω ἐξαλίσω. Praesentis imperativus requiri videtur, ut ὦθει et ἔμβαλλε. ΣΩ. vulg. om. R. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind. οἴμοι S.V. Br. ὤμοι B.C. Ald. ὤιμοι (i. e. ἰώ μοι ?) R. οἴμοι pro Homerico ὤμοι scenicis Graecis, certe tragicis, ubique reponendum contendit Elmsleius ad Soph. Oed. C. 820. Aj. 900.

203. βώλιον B.R.S.V. vulg. Dind. βωλίον Bergk. Mein. Richt.

204. ΞΑ. vulg. ΒΔ. Bergk. Mein. Dind. ἀνέβαλε B.

205. ΣΩ. vulg. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind.

206. κεραμίδων] κεραμίων hic legisse videtur Pollux 10, 183. Quod temere, opinor, recepit Dind. ὑπὸ τὸν κεραμιδῶν' (ab nominat. κεραμιδὼν, ut πυλὼν, κοιτὼν, πιθὼν, &c.) Reisk.

207. ΞΑ. vulg. ΒΔ. Bergk. Mein. Dind. στρουθὸς libri. στροῦθος accentu Attico Dind. ex Herodiano π. μ. λ. p. 42, 14. et schol. Av. 876. Bergk. Mein. Richt. ἀνήρ] ἀνὴρ libri. γίγνεται R. γίνεται B.C.S.V.

208. ΒΔ. ποῦ . . . Richt. μοι B. Ald. vulg. μου R.S.V. et Suid. in ἐποποῖ et σοῦ. ποῦ conj. Mein. Fortasse recte. Idem ipse conjeceram.

209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ] Malim σοῦ σοῦ πάλιν, σοῦ, *apage retro, apage* ΒΔ. add. R.S.V. Br. om B.C. Ald. Bergk. Versum Bdelycleoni tribuit Reisk. continuant Mein. Dind. ἤ μοι] Praestat forsan ἤ 'μοί. ἦν om S.

211. 216. 221. 228. ΣΩ.] ΞΑ. Bergk., de his Beerium consuli jubens. νῦν B.C.R. vulg. δὴ S.V. νυν Dind.

κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονήρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. ΞΑ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος βαθύς.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν·
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΞΑ. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,

213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] τί οὐκ ἐκοιμήθημεν B. τί οὐ κατεκοιμήθημεν Photius in στίλην p. 538, 24. prob. Pors. ad Orest. 581. Vulgatam habet Suidas in στίλη. "Minus caute Porsonus ad Eurip. Or. 581. damnat ἀπεκοιμήθημεν, satis defensum a Xenophonte apud H. Steph. Thes. T. 2. p. 291 D. Alia dat Sturzii index. Herodotus 8, 76. οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο. Ex quibus locis apparet vocabulum esse militare, qualia in hac scena affectant servi; et significare φυλακὴν καταλύειν v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare in Bekker. Anecd. p. 349. ἀποβρίζειν Theocr. Epigr. 21." DOBR. ὅσον ὅσον στίλην] Tentabam ὅσον ἄχνην (92) μόνον. (Cf. Vesp. 1288. Lys. 732.) Vel ὅσον ὕπνου στίλην. Cf. 91. ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην. Minus placeret ὅσον μόνον στίλην propter duriorem anapaesti incisionem. στύλην S.

214. πόνηρ' vulg. hic et 223. πονήρ' Dind. Similiter alibi.

215. ξυνδικασταὶ R.S.V. συνδικασταὶ B.C. Ald. παρακαλοῦντες] περικαλοῦντες V. cum gl. ἡ περί ἀντὶ τῆς ἐξ.

216. ΣΩ. vulg. ΞΑ. B. Beer. Mein. Dind. νῦν C.R.S. vulg. νῦν γ' B.V.Δ. Quod recipiendum.

217. γὰρ ἀνεστήκασι νῦν C.R.S.V. Bekk. γοῦν ἀνεστήκασί γε B.Δ. Ald. γοῦν . . . νῦν Kust. Br. Hirsch. γ' ἄρ' . . . νῦν Pors. Adv. p. 37. Dobr. τἄρ' . . . νῦν Lenting. Bergk. Dind. νῦν . . . γὰρ Reisig. Conj. p. vii. Mein. Richt. Mihi quidem arridet γοῦν . . . νῦν. De particulis γοῦν et γὰρ confusis cf. ad Eccl. 72. Pl. 1088. Pac. 545. Cf. ad Nub. 887. Aesch. Ag. 1425. γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Soph. Oed. C. 1264. ἁγὼ πανώλης ὀψὲ γοῦν ἐκμανθάνω. Chrysost. ad S. Matth. Ev. III. 7. ὀψὲ γοῦν ποτὲ τὰ ἀδύνατα αὐτοῖς σχεδὸν εἶναι δοκοῦντα ἠδυνήθησαν.

218. γε add. R.S.V. Bekk. &c. om. B.C. vulg. παρακαλοῦσ' C.R.S.V. παρακαλοῦντές μ' B. Ald. παρακαλοῦσίν γ' Br. παρεκκαλοῦσ' (*praetereuntes evocant*) conj. Lenting. Richt. παρακαλοῦντες legitur v. 215.

220. ἀρχαιομελη- B.C.S.V. vulg. Hirsch. et dubitanter Dobr. ἀρχαῖα μελη- R. ἀρχαιομελι- Suidas in ἀρχαῖος et μινυρίζω. Dind. Bergk Mein. (Idem legisse Aristarchum constat ex annotatione scholiastae.) ἀρχαιομελε- Richt. ἀρχαῖα μελι- (sec. Aristarchum) Cobet. Prior schol: παρὰ τὸ μέλι, ὅπερ ἐστὶν ἡδὺ, καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ τὸν Φρύνιχον καὶ τὰ ἐρατὰ ἔμιξεν, οἷον ἀρχαῖα μέλη Φρυνίχου ἐρατὰ καὶ ἡδέα &c. Alter non μέλι, sed μέλος, in composito includi dicit, ut etiam ἀρχαῖος. -δωνο-] -δωρο- P. -φρυνιχάνατα B.

221. ΣΩ. vulg. ΞΑ. Beer. Mein. Dind.

ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονηρέ, τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
ΞΑ. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,

222. Hic versus deest in C. ἤδη ποτ'] Haec vitiosa sunt, ni fallor. Istud ἤδη corruptum videtur ex praecedentibus ἢν δέῃ. Nec tamen patet quid restituendum sit: fortasse σοβοῦντες aut δήπουθεν. βαλήσομεν B.S.

224. ὅμοιον C.R.S. ὁμοῖον B.V.

225. καὶ κέντρον] Scripserat, opinor, τι κέντρον, ut in simili Phrynichi loco II. 580. ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις.

226. ᾧ] ὃ R. Idem καὶ omittit. κεκραγότες] τετριγότες malit Richt.

227. βάλλωσιν S. φέψαλλοι S.

228. ΣΩ. vulg. Richt. ΞΑ. R. Beer. Mein. Dind. ἐὰν ἐγὼ C.R.S.V. Junt. 2. Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. &c. ἐάν περ ἐγὼ B.P. vulg. ἐάν γ' ἐγὼ Reisk. ὡς ἐὰν ἅπαξ conj. Dobr. ἐὰν γὰρ ἐγὼ tentat Porsonus, sed idem in ἐάνπερ acquiescit. Si emendatione opus esset, facilis correctio foret ὡς ἢν ἐγὼ, vel ὡς ἢν μόνον . . . Cf. ad Av. 1550. Elmsl. ad Bacch. 815. et ad Oed. Col. 1407. et in Cens. Edin. III. 190. anno 1803. "Vulgo ἐάν περ ἐγὼ, quam scripturam ignorata ab librariis ἐὰν particulae mensura peperit, de qua ante aliquot annos primum exposui, allatis de [ex] Aristophane exemplis quattuor, quae aliis aliorum aucta repetam, ut cognoscatur quam late error ille propagatus fuerit. (1) Pl. v. 126. ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ κἂν μικρὸν χρόνον, excludenda γε particula plus decem in libris omissa, in quibus Ravennas Venetusque sunt. (2) Ibid. v. 481. ἐάν γ' ἁλῷς; ὅ τι σοι δοκεῖ. καλῶς λέγεις. codices antiqui veram scripturam servarunt ἐὰν ἁλῷς cum Suida in v. τίμημα. (3) Aliquanto imperitius γε istud in proximum versum illatum legebatur v. 482. τὸ γὰρ αὐτό γ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν, quod si hoc modo dicere voluisset Aristophanes, non ἐὰν sed ἢν erat scripturus. Nunc, quum ἐὰν legatur, manifesto scribendum αὔτ' ἐὰν, quod ipsum plurimi libri conservarunt quamvis neglecta elisione αὐτὸ ἐάν. (4) In Vespis v. 1231. ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕτερον ᾄσομαι, deletam jam olim ab me particulam libris optimis abesse nuper cognovimus. In tragicorum reliquiis casu accidit ut unum tantum quo hujus voculae mensura declarari possit exemplum inveniatur, cui librarii non magis quam Aristophaneis pepercerunt, Sophoclis dico versum in Oedipo Col. v. 1407. μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδ' ἀραὶ, ita ab Elmsleio perite emendatum. Ceterorum poetarum exempla omissis librariorum criticorumque erroribus apponam. Archestratus apud Athenæum p. 29 c. ἔστι δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ᾖ —. idem p. 285 c. ἔστι Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ. et p. 321 a. ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ᾖ —. Comicorum loci apud eundem scriptorem sunt p. 100 e. 119 f. p. 160 f. p. 280 c. 300 a. p. 441 c. Menandri et Philemonis in Meinekii sylloge p. 242. 376. Ex his intelligitur in ejusmodi versibus qualis hic Alexidis est apud Athenæum p. 693 a. ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ, ἐὰν ἐγὼ διαρραγῶ, aut Menandri p. 79. ἄνθρωπος ἐὰν

πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως, ὦ Κωμία· βραδύνεις.
μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ παπαιάξ,

ἢ χρηστὸς, εὐγενὴς σφόδρα, cujus similes plures exstant, aut ἂν aut ἦν esse reponendum. Contra in Iphigenia Aulidensi quod legitur v. 1193. παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνῃς τινὰ, intactum relinqui oportet. Neque enim Euripidis totus ille locus est, sed hominis linguae, metrorum, et syllabarum mensurae imperiti, qui tot alia in illa fabula turpiter interpolavit, adeoque μικρὸς correpto iota extulit." DIND. "Antiphan. ap. Stob. Fl. 27, 8. ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις. ap. Athen. p. 123 B. ἐὰν δ' ἄρα (δ' om. Richter). Comp. Menand. et Philem. p. 361. ἐὰν ἀγαθοῦ." RICHT. Alexis Athen. p. 441 C. γυναιξὶν ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ | πίνειν διαρκής. Idem p. 621 D. ἐὰν ἐπιχώριος | ἰατρὸς εἴπῃ &c. Anaxandrides p. 300 A. τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς, | κλάεις. Dioxipp. p. 100 F. ἐκεῖνον πέμπε, φὰς (libri φῇς), ἐὰν ἴδῃς. Philetaer. p. 570 F. ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν. Menand. Athen. 119 E. ἐπέπασα | ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἂν (ἐὰν Elmsl. Ed. Rev. III. 191) οὕτως τύχῃ. Idem Fr. Inc. 155. καλὴν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς, μὴ θαυμάσῃς. Idem Fr. Inc. 478. ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν. Philemon Stob. Fl. 91, 13. τοῦτ' ἐὰν (al. τοῦτο δ' ἐὰν) ἔχῃς, λέγε. In Ararotis loco ap. Suidam in ἀναθεῖναι, ἐὰν καιρὸς ῇ, non correxerim cum Meinekio (Fr. Com. III. 276) ἐὰν ὁ, sed ἐπὰν ὁ καιρὸς ῇ.

230. ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις; vulg. Dind. et (βραδύνεις.) Mein.

231. μὰ τὸν Δί', οὐ . . . vulg. Scrib. μὰ τὸν Δί' οὐ . . . Cf. ad Pl. 106.

232. κρείττων B.R. Bentl. Br. κρεῖττον S.V. Ald. ἐστί σου C.R.S.V. vulg. ἔστι σοῦ B. ἐστὶ σοῦ Dind. Mein. Χαρινάδης C.R.S.V. Χαριννάδης B. Cf. Pac. 1155.

233. Κονδυλεῦ B. Bergkius dubitanter conj: Εὐεργίδης πάρεστί που 'νταυθὶ Χάβης θ' ὁ Φλυεύς. | Ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν, | πάρεσθ' . . . Idem proponit Richter.

234. Εὐεργίδης] An Εὐεργέτης? ἆρ' S.V. ἄρ' B.C.R. ἔστι B.C. 'νταῦθ' ἢ Χάβης] 'νταυθὶ Χάβης θ' Hamaker. Mein. conj. Bergk. Richt. Χάβης R.V. Br. (unde?) Bekk. Χάρης B.C. Ald. Χαύης S. Χάβης etiam schol., Herodiani usus auctoritate. Ejusdem radicis nomen, ut videtur, atque Χαβρίας. Verum tamen videtur Χάρης, quod nomen exstat Ach. 604. Χαρίας est in inscriptione Boeckh. No. 226 b. Χαρινάδης Vesp. 232. Pac. 1155.

235. ὃ δὴ 'στὶ λοιπὸν Dobr. (Idem mihi ipsi in mentem venerat. Cf. Soph. Ant. 1202. ἐν νεοσπάσιν | θαλλοῖς ὃ δὴ 'λέλειπτο συγκατήθομεν.) ὃ δὴ 'τι λοιπόν ἐστιν Hirschig. Ann. Crit. p. 71. ὃ δὴ C.R.V. Bekk. Dind. &c. ὁδὶ (sic) S. ὃ (om. δὴ) B. vulg. γ' add. C.S.V. Bekk. Dind. &c. om.

ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ, κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
κᾆθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί.
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκηκεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν, ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι·
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,

B.R.V. (s. Cob.) vulg. ἔτ' add. R.S.V. Bekk. Dind. om B.C.P. vulg. ἀππαπαὶ παπαιὰξ R.S.V. Suid. in ἐποποῖ. Bekk. et (ἀππαπαῖ) Dind. &c. ἀππαπαὶ παππαιὰξ C. ἀππαπαὶ παπαὶ παπαιὰξ B. Br. ἀπαππαὶ παπαὶ παππαιὰξ (παπαιὰξ Δ.) Δ. Ald. ἆ παπαὶ παπαὶ παπαιὰξ conj. Bentl. Cf. ad Eq. 1. Soph. Phil. 745. παπαῖ | ἀπαππαπαῖ 746. 754. Lucian. Fug. 33. φεῦ τῶν κακῶν, ὀττοτοὶ, παπαιπαίαξ. Qu. ἀπαπαπαῖ (infra 309. ἀπαπαῖ. Ran. 57. Th. 1192. ὂ ὂ ὂ παπαπαπαῖ), vel una voce ἀππαπαιπαπαιπαπαιάξ.

236. ἥδης (sic) S.

239. ἥψομεν R. Br. Bekk. Dind. &c. ἥψαμεν B.C.V. vulg. ἥψαμεν S. Similiter vitiose ἧψας scriptum in Timoclis fragmento Athen. 407 E. Tenendum vero est imperfectum esse ἥψομεν.

240. ὦνδρες (ὦ ʼνδρες S.) B.R.S.V.Δ. Dind. &c. ἄνδρες C. vulg. ὡς ἔσται Λάχητι νυνί] Vulgo δίκη supplent, quod quum aegre fieri queat, merito vitium suspicari licet. Ὡς ἔσται κακῶς (vel δίκη) Λάχητι tentat Mein. ἔσται B.R. ἐστιν V. ἔστι S. νυνί] Fort. νῦν τι aut τιμή. Vix satisfacit vulgata.

241. σίμβλον] σίμβολον V. φασι om. S. φησι R.

242. χθὲς οὖν Κλέων] ἐχθὲς μὲν οὖν conj. Mein. Non enim videri Aristophanem in iambicis numeris forma monosyllaba χθὲς usum esse. Cf. ad Vesp. 500. Eccl. 562. Lys. 725. Pl. 344. Ἐχθὲς septies legitur in fragmentis comicorum, χθὲς semel tantum in Arist. Fr. 148. καὶ μὴν χθές γ' (γὰρ vulg.) ἦν Περδίξ χωλός. Qui dubius locus est. Qu. ἐχθές γ' ὁ κηδεμὼν Κλέων &c. οὖν] γοῦν Herm. (de choro Vesp. p. 6.) Richt.

243. πονηράν] Hoc suspectum aliquantum habeo. Qu. πικροτάτην.

244. χολούμενος S. et (supr. κολω) V. κολουμένους C. Ald. καλουμένους B.R.Δ. κολωμένους H. Steph. in Thes. Pors. in Diar. Class. V. 142. Dind. Bekk. &c. χολουμένους Scal. Hesychii glossa est: κολωμένους. κολάσοντας. Cf. ad Eq. 456. χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα. Vide comm. Judicum non est καλεῖσθαι, sed κολάζειν. ἠδίκησεν libri et vulg. ἠδίκηκεν Cobet. (Mnem. l. l.) Bergk. Mein. Recte, opinor. Frequens haec confusio in libris. ἀλλὰ S.V. Bentl. Pors. Dind. &c. ἀλλὰ γὰρ B.C.R. vulg.

245. σπεύδωμεν B.R. σπεύσωμεν S.V. ὦνδρες C.R.S.V. ἄνδρες B.

246. τῷ λύχνῳ πάντη] Fort. πανταχῇ λύχνῳ. Cf. Th. 660. Sed πανταχῆ est (in cant.) Av. 345. πάντη vulg. Dind. ταύτῃ (supr. πάντῃ) B. πάντῃ Mein.

μή που λαθών τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ.

τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
ΧΟ. *κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόμυξον.*
ΠΑ. *οὒκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προμύξειν.*
ΧΟ. *τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,*
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος, ὦνόητε;

247. λαθὼν B.R. vulg. Dind. λίθος S.V. (s. Bekk.) Herm. El. D. M. p. 504. Bergk. Richt. Mein. λίϝθος V. (s. Dind. λίθοςις V. sec. Cob.) λίθων Reisig. Conj. p. 277. Cf. 248. 275. Eccl. 546. κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν | καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ. Sed praestat, opinor, λαθών. Vix enim apte κακόν τι δρᾶν, sed βλάπτειν potius, diceretur λίθος. τις ἐμποδῶν ἡμᾶς R.V. τις ἡμᾶς ἐμποδὼν B.C. Ald. ἡμᾶς τις ἐμποδὼν S. Pors. τις ἐμποδὼν ἡμᾶς Bentl. Tyrwh. Dind. &c.

248-272. "Quod in his 25. versibus asynartetis voces aliquot spurias recidere necesse fuerit nemo mirabitur, qui sciat librariis quibusdam placuisse eos ad idem metri genus reducere, quod superiorum erat, id est ex iis tetrametros iambicos facere; quod sane, numerorum modo habita ratione, haud difficile erat. Sed, ut in perfecta et absoluta phrasi nihil fere addi vel detrahi patitur sermonis indoles, inepte insertae fulciendis metris otiosae voculae manum interpolatoris statim produnt." BR. "Easdem interpolationes partim praebent R.V." DIND. Metrum horum versuum est ⏓ ⏑́ ⏑ – ⏓ – ⏑ –, ⏑́⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏓, Εὐριπίδειον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον dictum ab grammaticis. V. Hephaest. c. 15. p. 94. ed. Gaisf. Idem metrum Nub. 1213. Pac. 939. 1023. Eccl. 289. Ejusdem fere metri sunt Av. 1755-62. Simile est metrum Latinum Saturnium dictum ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ – | –́ ⏑–́⏑ –́ ⏑, *Dabunt malum Metelli Naevio poetae*, in quo prior hemistichus catalecticus est. τὸν πηλὸν B. vulg. ὦ τὸν πηλὸν C.R.S. et (ὦ) V. ὦ πάτερ σὺ πάτερ S. σὺ τουτονὶ libri. τουτονὶ Flor. Christ.

249. χαμᾶθεν B.R.(?)Δ. Dind. Bekk. &c. χαμάθεν C. Ald. vulg. χαμόθεν S.V. Cf. Herod. II. 125. χαμάθεν (χαμόθεν pauci libri). IV. 172. χαμάθεν (al. χαμόθεν). Sed χαμᾶθεν est in Eupolidis loco ap. Diog. L. IX. 50. ὃς ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος | περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει. V. Piers. ad Moer. p. 409. νῦν libri. νυν V. (ni fallor) Dind. &c. σὺ νῦν Ald. σύ νυν Br. σὺ deleri jusserunt Flor. Chr. Bentl. Pors. Elmsl. σὺ χαμόθεν νυν conj. Herm. τὸν S.V. Ald. Br. σὺ τὸν B.C.R.Δ. πρόβυσον vulg. πρόμυξον recte, opinor, Scal.

250. μοι S.V. Pors. Br. μοιγε R. (in literis οιγ corr.) μοί γε νῦν B.C. Ald. προβύσειν vulg. προμύσσειν Flor. Chr. Scal. Legendum potius προμύξειν. Cf. ad 177.

251. τί δή] Qu. τί δαί. τὴν C.R.S.V. σὺ τὴν B. θρυαλίδ' S.V. μαθὼν libri. παθὼν Flor. Chr. Elmsl. (ad Ach. 826.) Mein. Dind. Male.

252. τοῦ 'λαίου B. τοὖλαίου C. ὦνόητε C.S.V. ὦ 'νόητε Ald. ὠνόητε R. νῦν ὦ 'νόητε B.Δ. Deinde σὺ add. B.C.R.Δ. Ald. om. S.V. Flor. Chr. Br.

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
ΠΑ. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
ΧΟ. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ῇ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα

253. τίμιον C.R.S.V. τι τίμιον (τὶ B.) B.Γ.Δ.

254. αὖθις] αὖ τοῖς Cobet. (Mnem. l. l.) Richt. κονδύλοις S. κονδύλοισι R.V.Δ. κονδύλοισιν B.C.

255. ἄπειμεν S.V. αὐτοί] αὖθις Elmsl. n. ms. Kiehl. Cobet. l. l. Richt. Idem ipse conjeceram. Cf. Ran. 1486. οἴκαδ' αὖθις πάλιν ἄπεισ'. Saepe αὖτις (unde αὐτοὶ, ut videtur) pro αὖθις in libris scriptum. Possis etiam non male εὐθύς. Quod si verum est αὐτοὶ, redde *ipsi soli*.

256. σκότῳ C.R.S.V. σκότῳ γε B.Δ. τουτουὶ B.R. τουτοῖ V. τουτωῖ S.

257. ἀτταγῆς C. Dein που add. B.Δ. non C.R.S.V.

258. σου C. Mein. σε (supr. ου) B. σοῦ Bekk. Dind. μείζονας C.R.S.V. γε μείζονας B.Δ.

259. οὑτοσί] οὐ ποσίν (supr. το) B. μοι] μὴ R. τοι malit Mein., qui post h. v. lacunam unius versus indicandam esse putat. βόρβορος B.R. βάρβαρος S.V. μάρμαρος Herm. Bergk. Mein. Idem ipse conjeceram. Cf. Cobet. V. L. p. 283. Dein νῦν add. B.Δ. non C.R.S.V. πατοῦντα S.V.

260. ἡμερῶν γε B.Δ. non C.R.S.V.

261. ἔχει δὴ soli B.Δ.

262-3. Puero dat Hermannus (de choro Vesp.), quippe quorum sit, lucernas gestantium, eas observare. γοῦν] δ' οὖν malit Richt. γοῦν δὴ soli B.Δ. τοῖσι B.C. μυοῦντες C.

263. Hunc versum, ut Aristophane indignum et interpolatum, damnant Hirsch. Hamaker. Cobet. Mein. Neque enim recte dici ποιεῖν ὑετὸν pro ποιεῖν ὕδωρ, neque ὅταν τοῦτ' ῇ pro ὅταν τοῦτο γένηται dictum Attico poeta dignum esse contendit Cobetus. δὲ C. ὅταν ῇ τουτὶ C.R.S.V. vulg. ὅταν γ' ῇ τοῦτο B.Δ. ὅταν τοῦτ' ῇ Flor. Chr. Elmsl. (Ed. Rev. XXXVII. 89.) Dind. &c. ποιεῖν B. ποιεῖν (ποεῖν R.V.) ὁ Ζεὺς R.S.V. Glossema est ὁ Ζεύς.

264. δὲ καί] An δέ τοι? μή 'στι] γ' ἐστὶ Hamaker. καρπίμων] πρῷα καρπία ex Aristophane memorat Pollux 7, 152, ubi καρπία librarii errore scriptum videtur pro κάρπιμα. DIND. πρώια S. πρώϊα R.V. πρώϊμα B.C. Ald. πρῷμα Scal. Bentl. Br. πρῶμα Pierson. ad Moer. p. 300. πρῷα Pors. Dind., coll. Phrynicho in Bekk. Anecd. p. 61, 17. πρῷον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρώϊμον. Lobeck. ad Phrynich. p. 52. Cf. ad Pac. 1164. Alteram

ὕδωρ γενέσθαι κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὦνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἑρπύσῃ θύραζε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπ-
ακούει; στρ.
μῶν ἀπολώλεκεν τὰς
ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;

formam πρῷμος e Lemniis laudat Poll. 7, 152, nisi et illic restituendum πρῷος. Alibi forma καρπεῖα usus est noster, teste eodem 7, 149. Cf. ἠρῷναι Nub. 315.

265. δὴ βόρειον soli B.Δ. θέρειον Hamaker. Non imbriferum enim ventum esse Boream.

266. ἄρα V. ὀὐκ B.C.S.V. οἰκίας γε soli B.Δ.

267. ὡς] ὥστ' Cobet. (Mnem. l. l.) Male. νῦν δεῦρο soli B.Δ.

268. ἦν ὅδ' soli B.Δ. πρὸ τοῦ (sic) B.C.R.S.V.

269. ἂν ᾄδων B.R.S.V.(?) Bentl. Dawes. (M. C. p. 267.) Reisk. Br. &c. ἀνάιδων V. (s. Cob.) ἀνᾴδων Ald. ἀναείδων Suidas in ἐφόλκια. Φρυνίχου τι soli B.Δ. ἐστιν B.R.S.V. ἔστι γ' C. ἀνήρ] ἀνὴρ libri. Correxit Dawes.

270. δοκεῖ νῦν soli B.Δ.

271. ἐκκαλεῖν S.V. Bentl. Dawes. (M. C. p. 266, vel ἐκκαλεῖσθ'). ἐκβαλεῖν B.C.R. Ald. Praestat forsan ἐκκαλεῖσθ'. Cf. 221. οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Eccl. 33. φέρε τὴν γείτονα | τήνδ' ἐκκαλέσωμαι. Contra ἐκκάλεσον (*call him out for me*) recte Ach. 402. Lys. 850. &c. ἤν τί πως C.R.S.V. ἐάν τί πως B.Δ. Scribendum forsan ἢν ἴσως, *si forte.*

272. ἑρπύσῃ S.V. Flor. Chr. Pors. Br. ἐξερπύσῃ B.C.R. Ald.

274. ἀπολώλεκε B.C.R.S.V. vulg. Bergk. Richt. ἀπολώλεκεν Herm. El. D. M. p. 502. Dind. Mein.

275. προσέκοψεν R.V.(?) προσέκοψε B.C.S. Ald. Br. προσέκοψ' ἐν Bentl. Herm. de M. p. 326. Dind. Cf. 256. ἐν τῷ σκότῳ. Ach. 1169. ἐν σκότῳ. προσέκοψε τῷ B.C.

276. τὸν σφυρὸν S. εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ libri et vulg. λίθῳ, εἶτ' ἐφλέγμηνεν (ejecto αὐτοῦ, ut metrum congruat cum versu ant. 283. διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς) Herm. ἐπεφλέγμηνε δ' αὐτοῦ conj. Bergk. ed. Richt. εἶτ' ἐφλέγμηνεν (et in versu antistroph. 283. τοῦτ' ὀδυνηθεὶς) Madvig. ἐφλέγμηνεν correpta syllaba secunda dixisse videtur noster. Quam licentiam sibi et

ἢ τάχ' ἂν βουβωνιῴη.
καὶ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ'·
ἀλλ', ὁπότ' ἀντιβολοίη
τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
"λίθον ἕψεις," ἔλεγεν.
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ' ἀντ.
ἐξαπατῶν, λέγων ὡς

tragicos nonnunquam et Aristophanem sumpsisse notatum est a Porsono ad Eurip. Hec. 302. Sed dubitari potest an istam licentiam sibi concesserint comici antiqui; nisi forte ea in carmine excusari debet. Nullum certe aliud ejusmodi licentiae exemplum apud eos offendi. Exempla hujusmodi correptionis haec repperi, Menand. Sent. Mon. 15. *ἀβουλίᾳ τὰ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.* 530. *φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει.* Fr. Inc. 91. *μὴ τοῦτο βλέψῃς* &c. Fr. Inc. 474. *πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα.* Aesch. Ag. 1629. *Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν* &c. Pers. 591. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν.* Suppl. 761. *βύβλου.* Soph. Oed. R. 717. *παιδὸς δὲ βλάστας . . .* Oed. C. 972. *ὃς οὔτε βλάστας.* El. 440. *πασῶν ἔβλαστε.* 1060. *ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν.* El. 1081. *ὧδε βλάστοι.* Phil. 1311. *ἐξ ἧς ἔβλαστες . . .* Tr. 842. *δόμοισι βλάβαν.* Fr. 124. *ἐπεὶ δὲ βλάστοι.* Trag. inc. ap. Schol. Soph. Ant. 620. Vide ad 570 infra. De hac quaestione dixerunt Gaisf. ad Heph. p. 218. Erf. ad Soph. Aj. 1066. Elmsl. ad Med. 288. Meinek. Com. Graec. Fr. I. p. 294. Ut in re incerta vulgatam retinui et hic et in v. Aut. 283.

277. *καὶ τάχ'* A.C.R.V. *καὶ δὴ τάχ'* B. Praestat, opinor, *ἢ τάχ'*. *βουβωνιῇ* S. *ἦ μὴν . . . γ'* vulg. Malim *καὶ μὴν . . . γ'*, aut saltem *ἦ μὴν . . . τ'*. Cf. 258.

278. *ἂν ἐπείθετ'* C corr. R.V. *ἀνεπείθετ'* S. Dobr. (coll. 101. 568. 586. 974. &c.) *ἀνεπείθετο* B.Δ. *ἂν ἐπείθετο* Ald. *ἂν ἔπειθε τἄλλα* C pr. Opus est particula *ἂν*, ut in v. 279.

279. Qu. *κύπτων ἄν, ὦ τᾶν, . . .* *οὕτω*] *οὕτως* (quare?) Mein.

280. *ἕψεις* S. *ἔλεγε* S. Post hunc versum *ὕπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε* (cf. 290) add. Herm. Mein. Dind.

281. *τάχα δ' ἂν*] Qu. *τάχα δ' αὖ*: mox enim sequitur *κεῖται πυρέττων.* Sed cf. 277. et ad 283. *χθεσινὸν* libri et vulg. *χθιζινὸν* (hanc formam metro requirente) Herm. V. Alciphr. 3, 61. Menand. in Lex. Att. p. 438. *μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.* Phryn. App. p. 73. *Χθιζινὸν καὶ χθεσινόν· τὸ δὲ χθιζὸν Ὅμηρος.* Bekk. Anecd. I. 73. Phot. p. 45, 19. *Ἐχθὲς καὶ χθὲς, ἀμφότερα Ἑλληνικά, καὶ χθεζινὸν (χθεσ.?) καὶ ἐχθεζινόν (ἐχθεσ.?).* Tertia forma est *χθιζὸς*, quam ut poeticam damnat Phrynichus p. 323 Lob. Eadem corruptela est Ran. 987. *ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν* (*χθεσινόν* libri). Post hanc vocem *γ'* additum in B. *διεδύετο* B. *διέδυ πως* propter metrum conj. Dind. De *διέδυ* cogitavit jam Bentleius.

282. *καὶ λέγων ὡς* libri et vulg. *λέγων ὡς καὶ* Herm. Dind. &c. *λέγων τε | ὡς φιλ.* Herm. de M. p. 327. *ἐξαπατῶν τε λέγων θ' | ὡς* Richt. *ἐξαπατῶν τ' ἔλεγεν* conj. Bergk. Deinde *φιλαθήναιος* correpta diphthongo pronunti-

καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ
τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων·
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.
ἀλλ', ὤγαθ', ἀνίστασο μηδ' οὕτω σεαυτὸν
ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει
τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης·
ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.
ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.
ΠΑ. ἐθελήσεις διδόν' οὖν, ὦ πάτερ, ἤν σού τι δεηθῶ; στρ.
ΧΟ. πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰπὲ, τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δήπουθεν, ὦ παῖ.
ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ. ΧΟ. οὐδ' ἂν
μὰ Δί' εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.

andum. Sic Pherecrates com. II. 267. Ἀθηναΐαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις. Polyzelus com. II. 871. ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναΐων μακαρίζεται. Fragm. Orph. II. 2. φεύγοντες δικαίων θεσμούς. 9. ἀθάνατον· παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φαείνει. De correpta diphthongo apud tragicos v. Gaisf. ad Heph. p. 216. Schol. ad Aesch. Suppl. 379. Cf. ad Pac. 145. ἦν καὶ . . . κατείποι] An εἴη τἀν . . . κατειπών? Vel ἦν καὶ . . . κατεῖπε. Sed cf. 1095-1097, ubi modi variant ut hic, ἐμέλλομεν . . . ἔσοιτο. De diversorum modorum conjunctione v. Pors. ad Phoen. 91.

283. διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς libri. διὰ τοῦτ' οὖν ὀδυνηθεὶς Bentl. διὰ τοῦτον δ' ὀδυνηθεὶς Reisig. C. p. 51. τοῦτ' ὀδυνηθεὶς Madvig. διὰ τόνδ' ὠδυνήθη | κᾆτ' ἴσως κεῖται πυρέττων Richt. "Versus interpolatus, qui non respondet verbis in stropha positis εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ, additus, ut videtur, quum verba poetae excidissent." DIND. Qu. τοῦτ' ὀδυνηθείη (ut in Ach. 3. ἃ δ' ὠδυνήθην), quod pendeat ex τάχα δ' ἂν v. 281.

285. ἀνὴρ libri.

286. οὕτω B.C. vulg. οὔπω S.V. οὕτως R. Dind. Mein.

287. σεαυτὸν C.R.S.V. σαυτὸν B. Ald.

288. παχύς] ταχὺς R. Junt.

289. ἐγχυτριεῖς R.S.V. αἰσχυνεῖς ἐγχυτριεῖς B.C. Ald. Παιδ. praefixum in Ald. et Junt. 291-316. Haec tractavit Herm. de M. p. 351.

291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν vulg. ἐθελήσεις παρέχειν Hirsch. (coll. 722.) ἐθέλων γ', εἴ τι μοι ὠνεῖ, πάτερ Kiehl. in Mnem. I. 424. Vulgata mendosa videtur. Malim ἐθελήσεις διδόν' οὖν. Aut ἐθελήσεις τι ποιεῖν. Aut ἐθελήσεις δέ τι (aut δὲ σὺ, aut σύ τι) δοῦν'. Aut ἀποδώσεις τί μοι οὖν.

297. παπία libri. παππία Bentl. ἥδιον] Annon ἡδίους? οὐκ ἂν vulg. Malim οὐδ' ἄν. Cf. ad Ach. 966.

298. μὰ δί' C.R.S. μὰ τὸν δί' B.V. Ald. κρέμοισθε B.C.R.? vulg. Bekk. κρέμεσθε S.V. κρέμαισθε Dobr. Dind. &c. Nub. 870. εἰ κρέμαιό γε.

ΠΑ. *μὰ Δί' οὐ τἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.*
ΧΟ. *ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου*
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
σὺ δὲ σῦκά μ' αἰτεῖς.
ΠΑ. *ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἢν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων* *ἀντ.*

299. *οὔτ' ἄρα* C.R.V. *οὐτ' ἄρα* (sic) S. *οὐκ ἄρα* B. *οὐκ ἆρα* Ald. *οὐ τἄρα* Elmsl. ad Ach. 323. *οὔ τἄρα* Dind. Mein. &c. *Τἄρα* in sequentibus locis aut legitur in libris aut ex emendatione reponendum. Ach. 323. *δεινὰ τἄρα πείσομαι.* Eq. 366. *νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τἄρ', ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.* Nub. 1154. *βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.* Vesp. 1262. *μαθητέον τἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων.* Av. 895. *εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι δεῖ με . . . ἐπιβοᾶν* (cf. Lys. 933. Pl. 920). 1017. *ὑπάγοιμι τἄρ' ἄν.* 1308. *οὔ τἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.* 1358. *ἀπέλαυσα τἄρ' ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθάδε.* 1446. *λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται.* B. *φήμ' ἐγώ.* 1542. *ἅπαντα τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει.* B. *φήμ' ἐγώ.* (Nisi in his duobus locis praestant *λόγοισιν ἆρα* et *ἅπαντά γ' ἆρ'*, collato v. 1530. *ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.* | B. *μάλιστα πάντων.*) Lys. 31. *ἐπ' ὀλίγου τἄρ' εἴχετο* (?). 435. *εἰ τἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν* &c. Similiter 439. 443. 447. Ejusdem fabulae 798. *κρομμύων τἄρ' οὐκ ἔδει.* 933. *νὴ Δί' ἀπολοίμην τἄρα* (cf. Eurip. Hippol. 1028). Thesm. 248. *οἰμώξεται τἄρ' εἰ* &c. Ran. 252. *δεινὰ τἄρα πεισόμεσθα.* 656. *βαδιστέον τἄρ' ἐστίν.* Similiter Eccl. 711. Pl. 920. *νὴ Δία πονηρὸν τἄρα προστάτην ἔχει.* Sophocl. El. 404. *χωρήσομαι τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.* Ajac. 1368. *σὸν τἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμόν, κεκλήσεται.* Oed. Col. 408. *οὔ τἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.* 1444. *δυστάλαινα τἄρ' ἐγὼ, εἴ* (*ἢν* ?) *σου στερηθῶ.* Phil. 1253. *οὔ τἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ, μαχούμεθα.* Trach. 321. *οὔ τἄρα . . . διοίσει γλῶσσαν.* Euripid. Heracl. 269. *οὔ τἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν.* Suppl. 496. *οὔ τἄρ' ἔτ' ὀρθῶς . . . καπνοῦται.* Ion. 337. *οὔ τἄρα πράξεις οὐδέν.* Orest. 1335. *ἐπ' ἀξίοισι τἄρ' ἀνευφημεῖ δόμος.* Phoen. 712. *ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.* Herc. F. 623. *καλλίονες τἄρ' εἴσοδοι τῶν ἐξόδων | πάρεισιν ὑμῖν.* Teleph. Fr. X. *οὔ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος.* Particulae *ἦ τἄρα* conjunctae leguntur in his locis. Euripid. Alc. 242. *ἦ τἄρα πάντων διαπρέπεις.* 732. *ἦ τἄρ' Ἄκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν.* Iph. A. 1189. *ἦ τἄρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν.* Heracl. 651. *ἦ τἄρ' ἐκείνῳ μὴ νομιζοίμην ἐγὼ | μήτηρ ἔτ'.* Hippol. 1028. *ἦ τἄρ' ὀλοίμην ἀκλεής.* 480. *ἦ τἄρ' ἂν ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν.* Vide Elmsleium ad Ach. 323. et ad Eurip. Heracl. 269. In sequentibus locis interrogativis praestat, opinor, *οὐκ ἆρα* potius quam *οὔ τἄρα.* Nub. 1252. *οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις;* Av. 91. *οὐκ ἆρ' ἀφῆκας;* Soph. Phil. 106. *οὐκ ἆρ' ἐκείνῳ 'στ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;* 114. *οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων σφ', ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;* Cf. Eccl. 672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι;* *τὸ λοιπὸν* B. *το λοιπὸν* C.

300. *μισθαρίου* C.R.S.V. *μισθαρίου νῦν* Ald. *μισθαρνίου νῦν* B.

301. *αὐτὸν* C.R.S.V. Br. *αὐτόν τε* B. *αὐτόν τ'* Ald.

302. *κῶψον* B. *κῶψον* C. *σὺ δὲ* C.R.S.V. *σὺ δὲ νῦν* B. Ald. Mox *ἒ ἒ* add. Herm. Mein.

303. *νῦν* B.C.R. vulg. *νυν* Dind. &c.

304. *ἄρχων* C.R. *ὦ 'ρχων* B. *ὥρχων* V. *ὦ ῎ρχων* S. vulg. *ἄρχων* Dind. &c. Infra 1441. *ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.*

καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ πόρον Ἕλλας ἱρὸν εὑρεῖν;
ΧΟ. ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ, μὰ Δί' οὐκ οἶδ' ἔγωγε νῷν
ὁπόθεν τὸ δεῖπνον ἔσται.
ΠΑ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες;
ΧΟ. ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
ἀνόνητον ἄρ', ὦ θυλάκιόν, σ' εἶχον ἄγαλμα.
ΠΑ. ἒ ἔ·
πάρα νῷν στενάζειν.
ΦΙ. φίλοι, τήκομαι μὲν

305. *καθέσηι* R. *ὠνησόμεσθ'* B.

308. *ἕλλας ἱερὸν* S.V. *ελας* (sic) *ἱερὸν* R. *ἐλλὰς ἱρὸν* C. *ἐλλάστερον* (sic) B. *Ἑλλὰς ἱερὸν* vulg. *Ἕλλας ἱρὸν* Herm. Dind. &c. *εἰπεῖν* add. Herm. El. D. M. p. 502. Dind. Mein. om. Bergk. Richt. *ἱερόν που* Herm. Mihi probabilior emendatio videtur *εὑρεῖν*, quod post similem vocem *ἱερὸν* facile excidere potuisset.

309. *ἀπαπαὶ* (*ἀππαπαὶ* C.) *φεῦ* semel libri et vulg. *ἀπαπαῖ φεῦ* bis Herm. Dind. &c.

310. *οὐκ* C.R.S.V. *οὔκουν* B. Ald. *ὁπόθεν* C.R.S. Junt. 2. *ὁπόθε* V. *ὅθεν* B.P.Δ. Ald. Cf. Pl. 534. *ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.* Eq. 1193. *οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'* vulg. *οὔτοι* [*οὐχὶ* ?] *σφῷν ἔγωγ' οἶδ'* Hermannus, qui patrem duos pueros alloqui monet. Ipse malim *οὐκ οἶδά γ' ἐγὼ νῷν*, aut potius *οὐκ οἶδ' ἔγωγε νῷν.*

311. *ὁπόθε* V. *γε* libri et vulg. *τὸ* Cobet. (Mnem.) Richt. prob. Mein. *δὴ* Mein. *τὸ* jamdudum ipse conjeceram.

312-13. Locum obscurum vera restituta interpunctione optime sanavit Cobetus V. L. p. 67. in hunc modum: Ὁ *παῖς.* *Τί με δῆτ' . . . ἔτικτες;* | Ὁ *πατήρ.* *Ἵν' ἐμοὶ . . . παρέχῃς.* Ita etiam Bergk. Mein. Dind. Vulgo omnia pueri sunt, absque sensu. Et sic Richt. Ipse olim tentabam *ἵνα σοι . . . παρέχω.*

312. *μῆτερ* C.R.S.V. vulg. *μᾶτερ* B.Δ. Richt. Cf. ad 342.

313. *βόσκει* (supr. *ν*) B. *βοσκεῖν* S. *παρέχεις* S. Richt.

315. ΧΟ. C. vulg. Richt. ΠΑ. Mein. Nulla persona in B. Choro cont. Dind. *ἀνόνητόν γ'* B. non C. *ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ'* libri. *ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ'* Herm. Dind. Mein. Hirsch. Bergk. Richt.

316. ΠΑ. vulg. Dind. (ΠΑ.) cont. Mein. ΧΟ. *καὶ* ΠΑ. Richt. *ἒ ἒ* vulg. Mein. om. B. *ἐή* Dind. Saepius apud Euripidem legitur haec exclamatio. Extra versum esse *ἒ ἒ* monuit Herm. El. D. M. p. 504.

317 sq. Hoc carmen tractavit Herm. El. D. M. p. 746. etiam Porson. ad Hec. 1161. Opusc. p. xcii. 317. *φίλοι, τήκομαι μὲν* | *πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς*] Ita versus recte divisi et scripti in R.V. [et C.S.] Vulgo [et in B.] *φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς*, ex conjectura correctoris trimetrum iambicum facientis. Prior versus ex duobus bacchiis est compositus, quos versibus glyconeis similiter praemisit Euripides in Suppl. 993. *τί φέγγος, τίν' αἴγλαν* |

πάλαι διὰ τῆς κάπνης
ὑμῶν ὄπ' ἀκούων·
ἀλλ' οὐ γὰρ οἷός τ' ἔτ' εἴμ'
ᾄδειν, τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ'· ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἤ με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης

ἐδίφρευε τόθ' ἅλιος | σελάνα τε κατ' αἰθέρα. et Ion. 190. Duos hujus metri versus glyconeis interposuit Aristophanes in Thesmoph. 1143. 1144. DIND. τήκομαι μὲν πάλαι C.R.S.V. πάλαι μὲν τήκομαι B. vulg. κατατήκομαι πάλαι Herm. Richt. Qu. τήκομαι μὲν πάλαι δή. ὀπῆς vulg. Dedi κάπνης. Cf. 143. Nullum foramen (ὀπὴν) fuisse constat ex vv. 350-353.

318. ὑπακούων vulg. ἐπακούων Cobet. Mein. ὄπ' ἀκούων Herw. Cf. Av. 205. et ad Nub. 263. ἀλλὰ γὰρ (ἀλλ' ἀτὰρ S.V.) οὐχ οἷός τ' εἴμ' C.R.S.V. Br. Mein. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' B. Ald. ἀλλ' οὐ γὰρ οἷός τ' ἔτ' εἴμ' Dind. Richt. ἀλλ' οὐ γὰρ ὁμοῦ γ' οἷός τ' εἴμ' Reisig. Conj. p. 199. Praestat forsan ἀλλ' οὐ γὰρ οἷός τ' ἰδεῖν, omissis istis τί ποιήσω, ut ex vicino v. 322. τι ποιῆσαι ortis, cum Bentleio et Porsono. Ne quem autem offendat omissum εἰμὶ, cf. Eq. 343. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγώ. Duos iambicos efficit Porson. ad Hec. 1161. φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς | ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' ἰδεῖν.

319. ᾄδειν libri et vulg. ἰδεῖν Dawes. Bentl. Pors. ad Hec. 1169. Elmsl. ad Ach. 178. (Dawes: "Nempe obturata erant, inquit, omnia praeter caminum; ei autem ipsi rete obtentum.") Certe ᾄδοντες pro ἰδόντες habet Aldina infra v. 1526. Sed neutrum hic convenit. Nihil enim impediebat quominus cantaret senex quantum luberet; sodales vero videre poterat per fenestram (379) prospiciens. Qu. ἐκθεῖν, aut οἷός τ' ἔτ' ἐξέρπειν (ἐκβαίνειν, ἐξελθεῖν, ἐκδῦναι). "ᾄδειν] Supra v. 268. de Philocleone dicebat Chorus, πρῶτος ἡμῶν ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ φιλῳδός." BE. ᾄδειν. τί ποιήσω; vulg. Praestat ᾄδειν, τί ποιήσω (qu. πάθω 'γώ); Cf. Nub. 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ (al. γὰρ) πάθω; ποήσω V. τηροῦμαι δ' C.R.S. Dind. τηροῦμ' B.V. Ald. τηροῦμαί γ' Bentl. τῶνδ', ἐπεὶ C.R.S.V. τῶνδε καὶ B.P. Ald.

320. πάλαι πάνυ C.R.S.V. πάλαι (sup. πάνυ) B. πάλιν Ald.

323. Ζεῦ semel libri et Bergk. bis Porson. Herm. Dind. Mein. Richt. Cf. ad Lys. 972. Eur. El. 125. Possis etiam non male Ζεῦ, νῦν. μέγα βρόντα vulg. Hirsch. μεγαβρόντα B.C. Reisk. Mein. Bergk. μέγα βρόντησον Pors. Herm. μέγα βροντήσας Dind. Richt. Verum fortasse μεγαβρόντα. Cf. Pac. 377. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Pind. Fr. Inc. 24. καρτεροβρόντα.

324. ἤ με C.R.V. ἢ 'μὲ S. καί με (sup. ἤ) B. καί με P. Ald. Scilicet propter praecedens βρόντα. καπνόν] Καπνὸν Bergkius, Theogenem quendam famosum jactatorem sic dictum monens ex schol. ad Av. 822.

ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν·
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτείρας·
ἤ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ
σπόδισον ταχέως,
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμόν·
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

ΧΟ. τίς γάρ ἐσθ' οὑνταῦθά σ' εἴργων στρ.
κἀποκλῄων τῇ θύρᾳ; λέ-
ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

ΦΙ. οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων· ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

ΧΟ. τοῦ δ' ἐφέξων, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται

325. Προξενίδην S.V. Pors. Dind. &c. Προξενιάδην B.C.R. vulg.

326. ψευδαμάμαξυν B.C. et (sec. Bekk.) R.V. ψευδομάμαξυν R.V. ψευδαμάμαξιν fort. S.

329. διὰ τινθαλέῳ (per tmesin) Scal. Pors. σπόδισον R. σπόνδισον V. πόνδισον S. σπόνδησον (eras. pr. σ) B. πόνεσον C.

331. εἰς ἅλμην Anecd. Bekk. p. 439, 6. θερμὴν vulg. θερμὸν Athenaeus IX. p. 385. Recte, opinor. Cf. Cratin. com. II. 95. εἰς ἅλμην ... χλιαρὸν ἐμβάπτων ὃς ἂν ὀπτότατος &c. Scilicet θερμὸν mutavit librarius aliquis in θερμὴν, qui epithetum ad ὀξάλμην referret.

332. ἢ δῆτα λίθον με vulg. Qu. ἢ καί με λίθον, vel ἢ τόν γε λίθον με. Displicet certe vulgata. πόησον R.

334. γάρ ἐσθ'] γὰρ ἔσθ' B.C. ὁ ταῦτά σ' εἴργων C.S.V. vulg. ὁ ταύτας εἴργων B.R. οὑνταῦθά σ' εἴργων Mein. ὦ τᾶν, ὅ σ' εἴργων Herwerd. ad Oed. R. 264. Scribendum potius εἵργων *includens* quam εἴργων *prohibens*. Cf. 384. 719. κἀποκλείων vulg. κατακλείων V. κἀποκλῄων Dind. Mein. κἀποκλείων τὰς θύρας om. S. τὰς θύρας B.C.R. vulg. τῆι θύραι V. τῇ θύρα (V.). τῇ θύρᾳ Bergk. Richt. ταῖς θύραις Reisig. Conj. p. xi. Verum videtur τῇ θύρᾳ, quod jampridem ipse conjeceram. De constructione ἀποκλείειν τῇ θύρᾳ, et quae sunt similia, dixi ad Ach. 127. Cf. Vesp. 775. 719. Eccl. 420. Singulare ἡ θύρα ponitur 142. 152. 199. sed ταῖσι θύραις 362.

336. οὗμος B.C.

337. πρόσθες V.

338. ἐφέξειν B.C.S.V. Ald. vulg. ἔφεξιν R. Bekk. Dobr. Dind. Mein. Richt. ἐφέξων Reisk. Dobr. ἀφέξων (i. e. κωλύσων) Bentl. "ἔφεξιν legit schol., qui τίνος χάριν interpretatur, additque παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις ἡ πρόφασις. Quod vere dictum esse apparet ex Hesychii glossa, Ἔφεξιν: χάριν, ἕνεκα, ἐποχὴν, πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ." DIND. "τοῦ δ' ἐφέξων (i. e. παύσων), vel τοῦ δ' ἔφεξιν, *by way of a prevention from what?*" DOBR. Neutro

καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙ. *οὐκ ἐᾷ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,*
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟ. *τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-*
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὅδ'
ὅτι λέγεις σύ τι περὶ τῶν νεῶν
ἀληθές; οὐ γὰρ ἄν ποθ'

sensu ἔφεξιν usurpasse videntur Comici. Corrigendum forsan τοῦ δ' ἐπισχεῖν . . . ταῦτα δρῶν σε βούλεται? (Cf. Dem. p. 131. οὐκ ἔνι ταύτης [τῆς πλεονεξίας] ἐκεῖνον ἐπισχεῖν. Xen. An. III. 4. 36. ἐπέσχον τῆς πορείας.) Vel τοῦ δ' ἀπείργειν . . . δρῶν &c. Cf. infra 467. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, | οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον. Vel τοῦ δὲ παύειν. (Cf. Pl. 725.) Vix scripsisset, opinor, Comicus δρᾶν βούλεται pro δρᾷ. Adde quod sic melius respondebit responsum senis οὐκ ἐᾷ μ' . . . Δρᾶν ex eadem sede versus 340 huc migrasse videatur. Brunckius jam tacite ἐφέξειν . . . δρῶν dedit. δρᾶν libri. δρῶν Br. Fortasse recte.

339. τίνα πρόφασιν ἔχων libri et vulg. τίνα πρόφασιν δ' ἔχων Herm. καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων Bergk. Richt. ἢ τίνα . . . Mein. Omissis his verbis lacunae signum ponit Dind. "Verba metro carentia τίνα πρόφασιν ἔχων non poetae, sed interpretis esse, qui illud τοῦ δ' ἔφεξιν vellet interpretari, ab Florente Christiano est animadversum. Sumpta autem fortasse sunt ex v. 468. οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν. Poetae verba interciderunt." DIND. Respondent in antistropha verba ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον (duo cretici).

340. ἐᾷ] ἐᾶν S. ὦνδρες (sic) B.C.

342. χανεῖν mihi suspectum. Quid enim ἔχανε Philocleo? An ποιεῖν aut σε δρᾶν reponendum? δημολογοκλέων C.R.S. δαμολογοκλέων Δ. et (s. η) B. δημολόγος κλέων V. Δημοκλονοκλέων aut Δημογελοκλέων Reisk. Δημολοχοκλέων Hotib. δεινολογοκλέων Herm. μισολογοκλέων conj. Halbertsm. et Mein. "Quid poeta dixerit tanto minus divinari potest, quum proxima verba exciderint. Quorum loco quae nunc leguntur, ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές, grammatici alicujus supplementum sunt, qui tamen non νεῶν scripserat, quod scholiasta bona fide accipiens per τριήρων explicat, sed νέων. His igitur ejectis remotoque quod Hermannus ante ὅτι intulit ὅδ', tot syllabarum lacuna est ponenda quot excidisse versuum antistrophicorum comparatio docet. Δημολόγος si recte scriptum est, κλέων syllabae ex glossemate Βδελυκλέων remansisse erunt putandae." DIND.

343. ὅδ' ante ὅτι add. Herm. Bergk. Mein. Richt. Dind. ὅτι λέγεις τι περὶ C.R.S.V. (om. τι) et (ut vid.) schol. εἴπερ λέγεις περὶ (γρ. ὅτι λέγεις τι περὶ in marg.) B. εἴπερ λέγεις περὶ Ald. ὅτι λέγεις περὶ Br. ὅτι λέγεις σύ τι περὶ Mein. ὅτι λέγεις τι σὺ περὶ conj. Richt. περὶ τῶν νεῶν libri et schol. περὶ τῶν νέων Bentl. Reisk. περὶ Τορωναίων (vel τελωνείων) Herm. ἀληθὲς C.R.V. τἀληθὲς S. Br. ἀληθὲς ἂν B. Ald. τἀληθὲς ὂν Porson.

344. οὐ γὰρ . . . ἦν Philocleoni tribuebantur. Correxit Hermannus. DIND. ἂν add. B.C.S.V. om. R. ἀνὴρ libri. ʽἀνηρ, ni fallor, S. ἐτόλμησεν B.R. ἐτόλμησε C.V. Fort. ἐτόλμησ' ἄν.

οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
ΦΙ. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίην·
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
ΧΟ. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διαλέξαι,
εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;
ΦΙ. πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

346. τούτων B.C.S.V. πάντων R.

347. τοῦδε libri. τουδὶ Flor. Chr. Br. &c. ποήσει V.

348. ζητεῖσθ' (V.). πᾶν vulg. Legendum fortasse πάντ'. Ita Dem. c. Mid. init. πάντα ποιοῦντος τούτου . . . οὐκ ἐπείσθη ὁ δῆμος. Xen. Anab. III. 1. 35. ἡμῖν δ', ἐγῷμαι, πάντα ποιητέα, ὡς μή ποτε ἐπὶ τοῖς βαρβάροις γενώμεθα. ἂν om. libri. add. R.? Bentl. Dawes. &c. Cf. Ach. 640. ηὔρετο πᾶν ἂν &c. ποοίην R.V. ποιοίμην C. Ald. vulg. ποιήμην B. ποιήσω S. ποιοίην Elmsl. ad Heracl. 1017. Dind. &c. "Frequens ille error est scribarum in Attica optativi forma." DIND. Cf. Isocr. p. 238. εἰ γὰρ τοῦτο ἤδη ποιοίην (sic G. ποιοίμην reliqui et vulg.). Soph. El. 1306. ὑπηρετοίην (ὑπηρετοίμην libri). Oed. C. 491. παρασταίην (al. παρασταίμην). Phil. 1302. Elmsl. ad Her. 1017. Moeris: Ποιοίην, Ἀττικῶς. ποιῴην Ἑλληνικῶς. Aoristus ποιοίην legitur praeterea Plat. Hipp. p. 252 C. Charm. p. 478 A. &c. Dem. p. 389. εἰ . . . ποιοίη (ποιοῖ pr. S.). Andoc. I. 74. ποιοῖεν. Xen. An. VII. 2. 33. ποιοίην. Cf. Nub. 752. τηροίην. 1381. νοοίης. 1432. δοκοίη. Ach. 1052. βινοίη. Soph. Oed. R. 829. ὀρθοίη. Isae. VIII. 53. δοκοίη. IX. 12. ἀμφισβητοίη. IX. 26. ἐπιδημοίη. XI. 70. λειτουργοίην. Xen. An. VII. 7. 11. ἐπαινοίη. VII. 7. 37. δοκοίης.

349. κιττῶ] κιττῶμαι Suidas in κιττῶντες et χοιρῖναι.

350. ὄπηι R. ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης vulg. Numeris melioribus Brunckius et Porsonus per transpositionem οἷός τ' ἔνδοθεν εἴης (cf. ad Eq. 212). Nam dactylus in quarto loco non licere videtur. Cf. ad 397. Nub. 326. Reisig. Conj. p. 156 sq., qui vulgatam hic defendit. Corrigendum suspicor οἷός τ' εἴης ἔνδον. Saepe permutantur in libris ἔνδον et ἔνδοθεν. τε εἴης R. Br. ex conj. τε ἦς C.S.V. τε ἦ (supr. σ) B. τ' ἦς Ald. διορύξαι libri et vulg. διαλέξαι Herm. Mein. Dind. Glossema videatur esse διορύξαι. Hesychius huc, ut videtur, respiciens: διαλέξαι. διορύξαι. Similiter in Lys. 720. διαλέγουσαν τὴν ὀπήν.

351. ῥάκεσιν R.S. vulg. ῥάκεσι B.C.V.

352. πέφρακται libri et vulg. Mein. πέφαρκται Dind. Cf. ad Ach. 95. οὐδ' εἰ] οὐδὲν Valcken. An οὐκέτι aut οὐδ' ὅσα? Vulgata mendosa videtur.

353. ἀλλ' ἄλλο] ἄλλ' ἄλλο Hanov. Exerc. Crit. p. 120. Idem ipse tentabam. Cf. Lys. 133. ἄλλ' (ἀλλ' vulg.) ἄλλ' ὅ τι βούλει. ὀπίαν δ'] Fort. ὀπίαν γ', aut ὀπίαν μ'.

ΧΟ. μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω;
ΦΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε ἀντ.
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἕ-
ως γὰρ, ὦ μελίττιον.
ΦΙ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.
ΦΙ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.
ΧΟ. μηδὲν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδέν·
ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-
ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν

355. κατὰ τοῦ] κατ' αὐτοῦ S. Cf. ad 102. ταχέως additum ex R.S.V. om. C. vulg. supr. in B. Exciderat nimirum ταχέως propter vicinam similem vocem τείχους. V. Elmsl. ad Ach. 10. ὅτε Νάξος C.R.S.V. Dind. &c. ὅτε δή γ' ἡ B. Ald. vulg. 356. ἐστ' S. ἔστ' V. ἐκεῖνο R.

358. ἐφύλαττ' B.C.R.S. Flor. Chr. Dawes. ἐφύλαττε V. (s. Cob.) ἐφύλαττεν Ald.

359. ξὺν B.C.R.S.V. Dawes. Br. σὺν Ald.

363. κλέψοντα (supr. κλέψασαν) B.

365. καὶ νῦν] καινὴν conj. Dobr. et Mein. Nihil opus. τάχισθ' C.R.S.V. Flor. Chr. τάχιστα B. Ald.

366. ὦ μελίττιον B.C. ὦ μελίτιον R.S.V. Vide an reponendum sit ὦ μέλ', ἐστὶ νῦν. Sed cf. 216. ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος βαθύς. 368. δίκτυνα R.

369. ἐστ' C.R. ἔστ' B. ἄνοντος] ἄγοντος (*tendentis*) Reisk. Fort. ἐσθ' ὁρῶντος &c. Vel ἦν (vel εὖ) τείνοντος &c.

370. τὴν C.R.S.V. lemma schol. Dind. δὴ τὴν σὴν B. vulg. Dimeter creticus videtur (cf. ad 339). 371. διατέτρακται S.

373. ὦ τᾶν C.S. ὦ τὰν B. δέδιθι B. δέδιθ' R. δείδιθι S.V.

374. ποήσω R.V.

καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ
μὴ πατεῖν τὰ
τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

ΦΙ. ἄγε νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

ΧΟ. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντ' ἐκκαλέσαντες,
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἵργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙ. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ, μανθάνετ'; ἤν τι πάθω 'γὼ,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκ-
τοις.

378. ταῖν θεαῖν B.C.S.V. vulg. τῶν θεῶν R. Inv. τοῖν θεοῖν Hirsch. Cobet. (V. L. p. 70.) Mein. Richt. Dind.

379. καλώδιον vulg. καλῴδιον Bergk. Mein. Dind. ("V. Boeckh. ad inscriptiones navales p. 146.") καθίμα B.C.R. καθίμω S.V. Cf. 396.

381. νῦν B.C. ἐσκαλαμᾶσθαι B.C.V. Bekk. Dind. &c. ἐνκαλαμᾶσθαι R. ἐκκαλαμᾶσθαι S. Ald. Br. Revocanda forsan vulgata. Cf. 609.

382. κἀνασπαστὸν libri. Dind. Bergk. Richt. κἀνάσπαστον Br. Bekk. Hirsch. Sic καταπλαστὸν Pl. 717. εἴσω B.C.R. ἔσω S.V. ποεῖν R. ποήσετε V.

383. ἅπαντες καλέσαντες] πάντες καλέσαντες Elmsl. n. ms. ἅπαντ' ἐκκαλέσαντες Cobet. (Mnem.) Bergk. Mein. Quod et ipse conjeceram.

384. εἴργειν vulg. Malim εἵργειν, *to confine, shut up.* ἔσται add. S.V. Dind. Bekk. Hirsch. Bergk. Mein. et (ex conj.) Bentl. Br. Pors. ad Med. 716. Elmsl. n. ms. Tyrwh. Dobr. om. B.C.R. vulg. εἴσω Reisig. Conj. p. 205. Richt. τοιαῦτα S.V. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. et (ex conj.) Pors. Elmsl. n. ms. τὰ τοιαῦτα B.C.R. vulg. Tyrwh. Bekk. Reisig. Richt. τὰ ex ἔσται remansisse recte judicat Dind. Recte omittitur articulus: v. Nub. 1125.

385. τοίνυν C.R.S.V. Br. τοίνυν γ' B. Ald. An τοῦτ' οὖν aut νυν τοῦθ'? Aegre omitti videtur pronomen. μανθάνετ'] μέμνησθ' conj. Bentl. et Lenting. Post μανθάνετ' interrogandi signum ponendum, ut monuit Lenting. Cf. Ran. 195. μανθάνεις; Crates Poll. IX. 62. ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ· μανθάνεις; ὀκτὼ ὀβολοί. Alex. Athen. 383 C. καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ, παῖ, | ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις; ἐψυγμένα. Terent. Andr. 300. *propera atque, audin? verbum unum cave de nuptiis.*

386. κλαύσαντες R. Ald. καύσαντες (supr. λ) B.C. κατακλαύσαντες S.V. Bentl. Pors. Br. Dind. &c. Fort. καταθάψαντες. (Dem. p. 1069. ἐὰν δὲ ... μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες, ὁ μὲν δήμαρχος ἀπομισθωσάτω ἀνελεῖν καὶ καταθάψαι. Hom. Il. τ'. 228. ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν. η'. 333. ω'. 611. Aesch. Ag. 1553. Lys. 107, 23.) Vel κατακαύσαντες. (Lys. 1218. μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι | ὑμᾶς κατακαύσω; Herod. V. 8. θάπτουσι κατακαύσαντες. Isae. IV. 25. οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ' ἔκαυσεν οὔτε ὠστολόγησεν. Alexis com. III. 426. μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν. Philemon. min. com. IV. 68.) Vel καταλούσαντες. (Cf. Nub. 838. ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει

ΧΟ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
ΦΙ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι·
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον,
κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.
ΒΔ. οὗτος, ἐγείρου. ΞΑ. τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φωνή μέ
τις ἐγκεκύκλωται.
ΞΑ. μῶν ὁ γέρων πη διαδὺς ἔλαθεν; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ
καθιμᾷ
αὑτὸν δήσας. ΞΑ. ὦ μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει

μου τὸν βίον. Soph. Ant. 901. θανόντας . . . ὑμᾶς ἐγὼ | ἔλουσα κἀκόσμησα.) θεῖναί μ'] Qu. θάψαι μ'. Cf. Eccl. 1105. ὑμεῖς δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω . . . θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς. Attamen θήκη saepe dicitur sepulcrum. μ' C.S.V. μέ γ' B. με R. δρυφάκτοις] Pro δρύφακτος ubique δρύφαρκτος (i. e. δύσφρακτος) legendum suspicatur Richter Prol. ad Vesp. p. 120. Cf. ad Ach. 95.

387. πείσῃ S.V. 388. θεοῖσιν B.R.S. θεοῖσι C.V.

389. οἷσπερ] ὥσπερ Cobet. κεχάρησαι B.C.R. (-ται) vulg. κεχάρης V. κεχάρεις S. Legendum suspicor κεχάρηκας, ut in v. 764. ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν. Sed nihil offensionis habet forma passiva et epica in versu anapaesto. Eurip. Iph. A. 200. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένος. Troad. 529. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς. Cycl. 367. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ. Iph. A. 1525. θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα. Nub. 274. τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι. Th. 981. χαρέντα χορείαις.

390. δακρύοισιν B.C.S. δακρύοισι R.V. ἀεὶ C.R. Dind. αἰεὶ B.S.V. vulg. 391. ταῦτ'] Qu. τῶνδ'.

392. κλάοντα B.C. παρὰ B.C.R.S. περὶ V.

394. παρά] πρὸς conj. nescio quis. Fortasse recte. οὐρήσω μηδ'] οὐρήσομαι οὐδ' (!) Cobet. Quod minime ferendum. Cf. Pac. 1304. ἀποπαρδω (sic) R. ἀποπαρδῶ B.C.S.V. vulg. ἀποπάρδω Pors. Dind. &c.

395. 396. 397. ΣΩ. vulg. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind.

395. φωνή μέ τις vulg. φωνή τίς μ' jure malit Hirschig. Ann. Crit. p. 71.

396. διαδύεται libri. διαδύεται αὖ Dind. Bergk. (Saepe excidit particula αὖ: v. ad Av. 567.) διαδὺς ἔλαθεν Pors. (coll. 212 sq. ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι; Liban. Op. II. p. 317 F. ἀναρριχώμενος . . . εἰς μέσα πύργου τινὸς διαδὺς ἔλαθε. Synes. Ep. 58. p. 203 A.) Hirsch. Mein. διαδύεται; ΒΔ. οὐ μὰ Δί' οὐ δῆτ' . . . Pors. Br. Inv. Herm. Richt. Sic Lys. 1171. οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ . . . Cf. ad Nub. 1066.

397. αὑτὸν B. αὐτὸν C. ὦ μιαρώτατε libri et vulg. Dind. ὦ μιάρ' οὗτος Reisig. Conj. p. 167. Elmsl. ad Med. p. 251. (Sed dicturus fuisset potius ὦ μιαρὸς οὗτος, ut infra 900. Th. 649.) ὦ μιάρ' ἀνδρῶν Porson. Elmsl. ad Med. 1120. Dobr. Add. Mein. (Ita certe noster Ran. 1049. καὶ τί βλάπτουσ',

ΒΔ. ἀνάβαιν᾿ ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσηται πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.

ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ᾿ ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,
ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χρῆμον καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ᾿, εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ᾿ εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;

ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν, στρ.
ἥνπερ, ἡνίκ᾿ ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
τοὐξύθυμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον ἐκτετάσθω.

ὦ σχέτλι᾿ ἀνδρῶν . . .; 835. et 1227. ὦ δαιμόνι᾿ ἀνδρῶν. Eur. Hec. 716. ὦ κατάρατ᾿ ἀνδρῶν. Her. 567. ὦ τάλαινα παρθένων. Soph. Tr. 307. ὦ δυστάλαινα . . . νεανίδων. Eupolis ap. Eust. ad Od. λ΄. p. 428, 51. ὦ δαιμόνι᾿ ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸν ἴσθ᾿ ἀνδρίον. Theocr. XV. 74. φίλ᾿ ἀνδρῶν. Callim. ap. Suid. (v. ἐπαύλια): πρηεῖα γυναικῶν. Ran. 1472. ὦ μιαρώτατ᾿ ἀνθρώπων. Pl. 79. ὦ μιαρώτατε | ἀνδρῶν ἁπάντων. E glossemate irrepsisse videatur μιαρώτατε, ἀνδρῶν metri causa ejecto.) Ipse tentabam, οὗτος, τί ποιεῖς; ὦ μιάρ᾿, οὐ μὴ καταβήσει; Sed nil temere mutandum. Ὦ μιαρώτατε legitur Lys. 989. Ach. 182. ὦ μιαρώτατοι supra 156. De dactylo in quarta sede tetrametri anapaesti cf. ad 350. Nub. 326. In hoc loco eo majorem excusationem habet dactylus quod mutatur persona et praecedit alter dactylus. Cf. ad Nub. 326. ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤΡ. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως. ποεῖς V.

398. τὴν ἑτέραν] An τήν γε θύραν? ταῖσιν S. ταῖσι B.C.R.V.

399. ἤν πως B.C. ἤμ πως R. εἴ πως S.V. πρύμνην C corr. Elmsl. in Mus. Cant. 6. p. 278. Dind. &c. πρύμναν B.R.S.V. vulg. Cf. ad Soph. Phil. 482. εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρύμνην (vulgo ἐς πρύμναν), ὅποι &c. Scilicet forma Ionica et antiquior est πρύμνη (Herod. I. 1. &c.), recentior πρύμνα (Thuc. II. 97. κατὰ πρύμναν). "Veteres πρύμνη dixerunt, ut λίμνη; recentiores πρύμνα, ut μέριμνα." (Elmsl. ad Heracl. 19.) Similiter τόλμη pro τόλμα interdum positum (Dind. ad Eur. Ion. 1416). Sic etiam θέρμη et θέρμα (Plat. Theaet. p. 129 E. Menand. com. IV. 98).

400. ΦΙ. Flor. Chr. Reisk. Br. &c. ΒΔ. Ald. ὁπόσοις B.S.V. ὁπόσοι C.R. ὁπόσοισι Flor. Chr. Scal. &c.

401. Χρήμων libri et vulg. Χρῆμον malit Dind. Τισιάδη] σιτιάδη S.

402. πότε δ᾿] πότε τ᾿ R. ποτ᾿ ἄρ᾿ conj. Dobr. εἰ μὴν νῦν Ald. non libri.

404. σφηκιὰν B.R.S.V. Kust. &c. σφηκίαν Ald.

407. ἐντέτατ᾿ ὀξύ] Ineptum metro supplementum, quo ejecto quot syllabarum lacuna sit ponenda non liquet, quum antistrophicus quoque versus 465 labem contraxerit. DIND. ἐντέταται ὀξὺ Herm. ἐντετάμεθ᾿ ὀξὺ Mein. ἐντέταται ὀξέως conj. Bergk. Lacunam indicat Dind. Qu. ἐκτετάσθω (om. ὀξὺ), et in v. ant. 465. ὡς ἐλάνθανεν ὑπιοῦσά μ᾿. Vel sic, τοὐξύθυμον κέντρον, ᾧ κολ-|αζόμεσθ᾿, ἐκτείνεται (vel ἐξείρεται, ut 423. κἀξείρας τὸ κέντρον). Illud autem ὀξὺ glossema adscriptum videtur ad ὀξύθυμον. Non enim credibile est ὀξύθυμον et ὀξὺ in eadem sententia conjunxisse nostrum.

ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ᾽ ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ᾽ αὐτὸν ἥκειν
ὡς ἐπ᾽ ἄνδρα μισόδημον
ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
τόνδε λόγον ἐσφέρει,
μὴ δικάζειν δίκας.
ΒΔ. ὠγαθοί, τὸ πρᾶγμ᾽ ἀκούσατ᾽, ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

408. *θαιμάτια* C.R.V. *θαἰμάτια* B. *θοἰμάτια* S. *θοιμάτια* Ald. *λαβόντες* B. (supr. *βαλ*) C.R.S.V. schol. Ald. Fritzch. ad Thesm. 656. Richt. Dind. ("Chorus, inquit, qui jam in eo est ut saltet, pueros jubet Chori ipsius pallia e scena efferre," Fritzch. V. schol. Huc autem referendum scholion, quod versui 415 temere appingitur, *ταῦτα, ἵνα ἀποδὺς ὀρχήσηται ὁ χορὸς καὶ ἀπέλθωσιν οἱ παῖδες.*) *βαλόντες* supr. in B. Br. Hirsch. Bergk. Mein. Gr. Qu. *θαἰμάτι᾽ ἀποδύντες.* Archipp. ap. Athen. XV. 678 E. *ἀθῷος ἀποδὺς θοἰμάτιον ἀπέρχεται.* Cf. ad Ach. 627. *ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.* Thesm. 656. *ξυζωσαμένας . . . τῶν θ᾽ ἱματίων ἀποδύσας.* Sed v. ad Nub. 1103. Si verum est *λαβόντες*, cf. Thesm. 568. *λαβὲ θοἰμάτιον, Φιλίστη.* Lys. 1093. *εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ᾽.* Sic certe legebat schol. *Ἀποβάλλειν* et *ῥίπτειν τὸ ἱμάτιον* dicebant antiqui, aliquando etiam *βάλλειν* eodem sensu. Cf. Hom. Il. β′. 183. *βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε.* Lysias III. 12. *ὁ δὲ ῥίψας τὸ ἱμάτιον ᾤχετο φεύγων.* III. 35. *τὸ γὰρ μειράκιον . . . ῥῖψαν θοἰμάτιον φεῦγον ᾤχετο.* Xen. An. I. 5. 8. *ῥίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κάνδυς . . . ἵεντο* &c. Theophr. Char. 27. *ῥίψας τὸ ἱμάτιον τὸν βοῦν αἱρεῖσθαι, ἵνα τραχηλίσῃ.* Longus Past. IV. p. 170. *ῥίψας θοἰμάτιον ἔθει κατὰ τοῦ παραδείσου.* Verum mihi videtur *βαλόντες.* Paullo infra *pallia sua colligunt*, ut videtur, choreutae (v. 424. *ξυσταλεὶς*, coll. Eccl. 99. *ξυστειλάμεναι θαἰμάτια*). Unde suspicari licet *βαλόντες* hic verum esse, et de puerorum palliis agi. *παιδία*] *τὰ παιδία* R.S.V.

409. *ἀγγέλλετε* B.R. *ἀγγέλετε* C.S.V. *Κλέωνι*] *ἐλέων* (sic) S.

411-414. Versus turpiter interpolati et ex tribus quos scripserat poeta efficti, qui fortasse hi fuerunt, *μισόπολιν οὗτος ὅτι | τόνδε λόγον ἐσφέρει, | μὴ δικάζειν δίκας.* Et de postremis quidem duobus vix potest dubitari: sed *μισόπολιν* fortasse non scriptum ab Aristophane est. DIND. Ita hodie Dind. Locum ita refingit Hermannus de Metr. p. 109: *οὗτος ὅτι τόνδε λόγον | εἰσφέρει, ὡς χρεὼν | μὴ δικάζειν δίκας.* Idem (El. D. M. p. 109) sic: *ὡς ἐπ᾽ ἄνδρ᾽ ὀλούμενον | μισόπολιν ὄνθ᾽ ὅτι τε τόνδε λόγον εἰσφέρει | μὴ δικάζειν δίκας.* Idem alibi sic, indicata in antistropha unius versus lacuna: *ὡς ἐπ᾽ ἄνδρ᾽ ὀλούμενον, | μισόπολιν ὄνθ᾽ ὅτι τε | τόνδε λόγον εἰσέφερε.* Respondent versus tres cretici 468-470. *μισόπολιν* vulg. *μισόδημον* Herm. Hirsch., ut fiat dimeter trochaicus. Probabilis correctio. Cf. 474. *ὦ μισόδημε.*

412. Qu. *ὄντ᾽ ἀπό τ᾽ ὀλούμενον, ὃς | εἰσφέρει τὸν νόμον, | μὴ . . .* *καὶ πολούμενον* S.V. *ὅτι*] *ὃς* Richt. *ὅστις* Bergk.

413. *λόγον*] Qu. *νόμον.* Desidero praeterea articulum.

414. *ὡς χρὴ* additum post *εἰσφέρει* in B.C.R.S.V. om. Ald. Herm. Dind. &c. Interpolatum *ὡς χρὴ* etiam Dem. p. 504.

415. *κεκράγετε* B. vulg. Dind. Gr. *κεκράγατε* C.R.S.V. Bergk. Richt. Cobet.

ΧΟ. νὴ Δί᾽ ἐς τὸν οὐρανόν γ᾽. ΒΔ. ὡς τόνδ᾽ ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
ΧΟ. ταῦτα δῆτ᾽ οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
ΞΑ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ᾽ ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς, ὦ δέσποτα;
ΒΔ. οἷς γ᾽ ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.

V. L. p. 83. Mein. Male. Simili errore κεχήνατε pro κεχήνετε legebatur Ach. 133.

416. νὴ δία γ᾽ S.V. ἐς B.S. εἰς C.R.V. Verba ὡς . . . μεθήσομαι, quae vulgo Choro continuantur, Bdelycleoni tribuunt Dobr. Bergk. Mein. Hamaker. Dind. Recte, opinor. Cf. 437. ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, &c. 434. τόνδ᾽ ἐγὼ οὐ μεθήσομαι B.C.P.R.S. vulg. Richt. τόνδε γ᾽ ἐγὼ . . . V. τοῦδ᾽ ἐγὼ . . . Pors. ad Med. 734. Valck. ad Phoen. 522. Hirsch. Mein. Dind. Gr. τόνδε γ᾽ . . . Flor. Chr. Cf. 434. καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί (sc. αὐτόν). 437. 448. et ad Pl. 75.

417. ΒΔ. praef. in B.C. et vulg. ΧΟ. aut ΦΙ. (sed tantum ταῦτα . . . ἐμφανὴς) Dobr. ΦΙ. Lenting. Choro continuant Bentl. Tyrwh. Dind. Cf. 463-470. 483. 487-507. δῆτ᾽] δή γ᾽ S.V. ἐστὶ V. ἐστιν ἐμφανής] ἐστιν; ἐμφανής γε Herm. Mein.

418. Χο. praef. B. ἡμιχ. C.R. Choro continuant Bentl. Dind. &c. πόλις B. πόλι C.R.S.V. θεοσεχθρία C.V. Ald. Br. Bergk. θεὸς ἐχθρία R.S. θεοεχθρία B.Δ. θεοισεχθρία Bentl. Br. in Suppl. Dobr. Bekk. Dind. Hirsch. Herm. Cobet. (Mnem. l. l.) Mein. θεοῖς ἐχθρία Herm. ad Iph. T. 192. Θεώροιο θεοσεχθρία Richt. Θεώροιο θεοεχθρία conj. Richt. "θεοῖς ἐχθρία (sive mavis cum Brunckio θεοισεχθρία) scribendum esse dixi in editione a. 1825, collato Demosthenis loco in oratione contra Androtionem p. 611, 15, qui in libris vulgatis ita legitur, βούλομαι δεῖξαι τοῦτον . . . διὰ τὴν αὑτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν πεπονθότα μὲν μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας οὐδὲν . . . ubi duo optimi codices ἐχθρίαν praebent omisso αἰσχροκέρδειαν, quod interpolatum est ex oratione Timocratea p. 761, ubi haec leguntur, οὐδεμίαν γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοις ἄλλην πρόφασιν δι᾽ ἣν τοιοῦτον ἐπήρθης εἰσενεγκεῖν νόμον ἢ τὴν σεαυτοῦ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκερδίαν, quibuscum comparandus tertius, qui ipse quoque simillimus illi est, locus in oratione contra Aristocratem p. 687, 21. θεοῖς ἐχθρῶν ῥητόρων πονηρίαν, οἳ τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὑτῶν αἰσχροκερδίας. Sciens omitto quae de reliquis hujus vocabuli formis dici possent, θεοσεχθρία θεοεχθρία θεοεχθία. Θεοῖς ἐχθρίαν qui dixerunt, hoc sibi licere putarunt ut neglectis vocum componendarum legibus ab usitatissimo vulgi convicio θεοῖς ἐχθρὸς substantivum fingerent ἐχθρία huic formulae proprium neque usquam alibi inventum." DIND. V. Archippi locum corruptum apud schol. Scribendum, opinor, separatim θεοῖς ἐχθρία, ut νοῦν ἐχόντως (non νουνεχόντως) Plat. Legg. III. 686 E. εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν . . . εἶπες Phil. 64 A. Confer etiam Ran. 541. κρέα . . . ἀν᾽ ἡμιωβολιαῖα (non ἀνημ.). Sed alteri scripturae favet quodammodo compositum καλοκαγαθία, et νουνεχής.

419. ἡμῶν C. Br. Dind. Bergk. Richt. ὑμῶν B.R.S.V. vulg.

420. ἔχουσι V.

421. φίλιπον R. τὸν Γοργίου] Qu. καὶ Γοργίαν. Cf. Av. 1700.

ΧΟ. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν. ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
ξυσταλεὶς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισε.
ΞΑ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
ΧΟ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
ΦΙ. εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταὶ, σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τὠφθαλμὼ 'ν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
ΒΔ. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ, βοηθεῖθ' ὧδε, καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·

422. σέ γ' B.R.S.V. σ' C. αὖτις B.C.R. vulg. αὐτῆς S.V. αὖθις Bergk. Richt. αὐτίκ' Dind. αὐτοῖς Hirsch. Mein. Hold. Bergk. καί σε τοῖς αὐτοῖς ὀλοῦμεν conj. Richt. Saepe, fatendum est, in codicibus legitur αὖτις pro αὖθις. Cf. Nub. 557. αὖθις (αὖτις R.). Ach. 854. Lys. 1278. Soph. Phil. 127. αὖθις (αὖτις L.). §41. αὖθις (αὖτις L.). Oed. C. 1438. Oed. R. 234. El. 64. Hic tamen praestat, opinor, αὐτοῖς; quod et ipse conjeceram. Tentabam praeterea αὔτως 'pari modo,' vel αὖ τάχ'. Cf. ad Av. 287. ἀλλὰ πᾶς S.V. Dind. Hirsch. Richt. Mein. ἀλλ' ἅπας B.C.R. vulg. Cf. ad Ach. 282. 909. Th. 528. ἐπίστρεφε] Qu. ἐπιστρέφου.

423. κἀξείρας C.R.S.V. κἀξάρας B. Cf. ad Soph. Aj. 1066. ἵεσο B.R.S.V. Br. ἵεσυ C. Ald.

424. ἐμπλήμενος B corr. C corr. R. Dawes. Br. ἐμπλημένος S.V. ἐμπλησμένος B.C. Ald. ἐμπεπλησμένος P.Δ. ἔμπλησο est infra v. 603. Similiter κάθημαι, κάθησο.

425. τὸ λοιπὸν B.C.R.S.V. ὤργισεν B.S.V. vulg. ὤργισε C. ὤργησεν R.

426. μέντοι C.R.S.V. μέν γε B.

427. ἐγκεντρίδας] κεντρίδας R. 429. μακαρίζειν (om. σε) S.V.

430. εἶα bis C.R.V. εἵα bis S.Γ. νῦν C.R.S.V. νῦν γ' B. νυν γ' Ald. om. Γ. ξυνδικασταὶ codices. συνδικασταὶ Ald.

431. εἰς . . . εἰσπέτεσθ' libri et vulg. ἐς . . . ἐσπέτεσθ' Dind. Mein.

432. τὠφθαλμων (sine accentu) R. κύκλῳ libri et vulg. 'ν κύκλῳ Elmsl. ad Ach. 343. Dind. Mein. Vitium frequens. Cf. ad 435. Favet haud dubie scriptura Ravennatis τὠφθαλμων. κεντεῖθ' οἱ δὲ libri. κεντεῖτε καὶ Flor. Chr. Br. Dobr. Dind. Mein. &c. καὶ om. R.

433. βοηθεῖτε δεῦρο libri. βοηδρομεῖτε conj. Br. βοήθει δεῦρο Bentl. Pors. Bekk. Dind. Mein. &c. (Cf. 452.) Legendum suspicor βοηθεῖθ' ὧδε. Sequuntur pluralia λάβεσθε, μεθῆσθε, ἀριστήσετε. Confunduntur vero saepe δεῦρο et ὧδε in libris. Cf. tamen Eccl. 41. 42. μασυντία B.C.R. μασιντύα S.V. conj. Bergk. Fortasse recte, ut Σκεβλύας (Ran. 608), Μαρσύας, Μαντύας (Μαντύης). Si quid mutandum, Μασιστία malit Mein.

434. λάβεσθε B.C. Scal. βάλεσθε R.Γ. βάλλεσθε S.V. Cf. ad 408.

εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε·
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
ΦΙ. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
ΧΟ. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα
καὶ κυνᾶς, χὡς τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,

τουτουὶ B corr. R.S. τουτονὶ B pr. C.V.Δ. μεθῆσθε B.C.R.S.V.Δ. μεθεῖσθε Ald. Qu. μεθῆτε. Ita Eur. Med. 728. κοὔ σε μὴ μεθῶ τινι. Infra μεθήσεις est 437. Cf. Eur. Tro. 464. οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἢ μεθήσεσθ' (ἦ μεθήσετ' Musgr. alii), ὦ κακαί; Sed supra 416. τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

435. εἰ δὲ μὴ 'ν B. (supr. ε) R. Kust. &c. εἰ δὲ μὴν (sic) S.V. εἰ δὲ μὴ C.Δ. Ald. Cf. ad Eq. 367. 1049. Ach. 343. Ran. 618. ἐν κλίμακι δήσας. Herod. I. 66. αἱ δὲ πέδαι αὗται, ἐν τῇσι ἐδεδέατο, &c. I. 86. ἐν πέδῃσι δεδεμένον. III. 23. πάντας ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέσθαι. Aeschin. p. 254 R. δεδεμένον ἐν πέδαις. οὐδέν] Qu. ὄντες. Nisi joco inexspectato illatum est οὐδέν.

436. θρίων B.V. vulg. θριῶν R. Bekk. Reponendum suspicor πρίνων, et hic et in proverbio abs scholiasta allato. Ran. 859. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

437. Xo. om. B.C. μεθήσεις C.R.S.V. μεθήσης B. ἔν τι B.C.R.S.V. Ald. Br. ἕν τι Bergl. Dind. Mein. &c. κέντρα σοὐμπαγήσεται conj. Hirschig. Ann. Crit. p. 73.

438. τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη vulg. τάχ' ἐκποδὼν Δρακοντίδης (coll. 157) conj. Richt.

440. οὓς B.R.S.V. ὡς C. κλάειν B.C.R.S.V. δίδαξα C. τέτταρα V. τετταγαρ' R. ἐς B.C.R.S.V.

441. ἡμιχ. praefixum in R. Interpunctionem post κακά addidit Florens Christianus. DIND.

442. δηλαδή] δῆλα δή Flor. Chr. δῆλα δ', εἰ Cobet. Mein. Dind. Fort. δῆλά γ', εἰ καὶ νῦν γε (vel νυνί γε) &c. Cf. 466. 503. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ &c. Δηλαδὴ legitur Eccl. 1157. γε τούτω] Quum sequantur pluralia χειροῦσιν, μεμνημένοι, αὐτοῖς, τούτοις, vide an legendum sit γὰρ οὗτοι. Nisi reponenda potius dualia μεμνημένω, αὐτοῖν et τούτοιν.

443. χειροῦσιν . . . μεμνημένοι] An χειροῦτον . . . μεμνημένω? Cf. ad 442.

444. ἃς] ὧν malit Hirschig. Ann. Crit. p. 71. Cf. ad Ach. 677. αὐτοῖς supr. in B. An αὐτοῖν? Cf. ad 442.

445. κυνᾶς, καί] κυνῶν, χαἷς (!) Hamaker. Ipse tentabam καὶ κυνῶν, χὡς τοὺς πόδας. Sed vulgata satis bene se habet; nam subito constructio mutatur, accusativo κυνᾶς per appositionem illato post verbum ἠμπόλα. Pro καὶ tentabam χὡς (ut hodie etiam Dind.), sed dicendum fuisset potius οὐδ' ὡς. Qu. κἀμβάδων, αἷς. ὄντος] οἵως Reisk. Qu. οἷον.

ὥστε μὴ ῥιγῶν ἑκάστοτ'. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
ΦΙ. *οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον,*
οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄφες με καὶ σὺ καὶ σὺ πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
ΧΟ. *ἀλλὰ τούτω μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,*
οὐκέτ' ἐς μακράν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
ΒΔ. *παῖε παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.*
ΞΑ. *ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.*
ΒΔ. *σοῦσθε σοῦσθ'. οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.*
ΞΑ. *καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔκτυφε τὸν Σελλαρτίου.*

446. *ῥιγῶν γ'* B.C.S.V. vulg. *ριγόν τ'* (sic) R. *ῥιγῶν* Dind. &c. *τούτοις*] An *τούτοιν*? Cf. ad 442.

447. *οὐδ' ἐν* vulg. *οὐδὲν* V. Dedi *τοῖσιν*. Postulatur enim articulus.

448. *οὐκ ἀφήσεις*] Qu. *οὐ μεθήσεις*. Cf. 437.

449. *οὐδ'*] *οὔτ'* R. *οὐδ' ἀναμνησθείς*] *οὐδ' ἀναμνησθήσει* Reisk. contra metrum. Fort. *οὐδὲ μεμνήσει γ'* . . . Vel *οὐδὲ μεμνήσει σ'* . . . *κλέπτοντ' ἐγώ*.

450. *ἐλάαν* C.R.S.V.Γ. *ἐλαίαν* B.(V.) Ald.

451. Post *εἶναι* interrogationis notam posui pro virgula.

452. *ἄνες* vulg. *ἄφες* Cobet. (Mnem. l. l.) Bergk. Mein. Dind. Idem ipse conjeceram. Cf. 428. 448.

453. *τούτων μὲν* vulg. Reponendum *τούτω μὲν*, i. e. duo servi. Quam scripturam noverat scholiasta, qui *ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων. ἢ δυϊκῶς χωρὶς τοῦ ν* (i. e. *τούτω*) *ἀντὶ τοῦ οὗτοι*. Cf. Av. 336. *ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος, | τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην.* *δώσετον* C.R.S.V. *δώσετε* B.

454. *οἷός* S.V. Suid. in *ἵν' εἰδῇς*. Junt. 1515. Bentl. Hirsch. Bergk. Richt. (Recte: cf. 425.) *οἷόν* B.C.R. vulg. Dind. Mein. *οἷος* pro *οἷον* exhibet R. in Ach. 321. *ἐστ'* B. *ἔστ'* C. *ἐστὶν* V. *τρόπους* V.

455. *δικαίων*] *δικαστῶν* conj. Bentl. Cf. 550. Qu. *βιαίων*.

456. ΒΔ. B.C. vulg. ΣΩ. Richt. *παῖε παῖ'*] *παῦε παῖ* R.

457-9. Hos tres versus Bdelycleoni tribuit Bergk. *τύφε* B.C.

458. ΣΩ. vulg. ΒΔ. Beer. Mein. Dind. Recte, opinor. *οὐχὶ σοῦσθ'* vulg. Malim *σοῦσθε σοῦσθ'*, ut *σοῦ σοῦ* v. 209. Prius *οὐκ* add. R.S.V.Γ. Elmsl. ad Ach. 321. Herm. de Metr. p. 116. Dind. &c. om. B.C. vulg. (Exciderat, opinor, propter simile praecedens vocabulum *σοῦσθ'*.) *οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας ἄπιτε; παῖε παῖε τῷ ξύλῳ* Burges. Praef. Troad. p. xvi. Legendum, ni fallor: *οὐκ ἄπιτε; σοῦσθ'· ἐς κόρακας· οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.* Cf. 209. *σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ.* Saepe autem per se legitur *ἐς κόρακας*. Vereor ut bene Graece dici queat *οὐχὶ σοῦσθε*. Imperativus enim est *σοῦσθε*, ut *σοῦ* v. 209.

459. *ἔντυφε* vulg. *ἔκτυφε* conj. Mein. Fortasse recte. Cf. Menand. IV.

ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ;
ΒΔ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, ἀντ.
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
ΧΟ. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτόδηλα
τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
ὡς λάθρα 'λάμβαν' ὑπιοῦσά μ',

122. 220. Qu. νῦν (vel εὖ) τῦφε. Cf. 457. σελαρτίου C.S.V. schol. vulg. σελαυτίου B. σελλαρτίου R.Γ. Bekk. Dind. Hirsch. Richt. Mein. Quoniam allusio inest ad v. σέλας, praeferendum mihi videtur Σελαρτίου. Alioqui jocus perit.

460. (ΞΑ.) cont. vulg. Dind. ΣΩ. Richt. ΞΑ. Bergk. Mein. Alteri (servo?) tribuit R. Affirmative haec accipiunt Br. Dind. Mein., interrogative Lenting. Both. Richt. Fortasse recte, quum nusquam, opinor, sensu affirmativo sententiam inchoet ἆρα. Ἆρα hic valet *nonne?* Cf. ad Lys. 387. Nisi forte transponendum sic, ἀποσοβήσειν ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς τῷ χρόνῳ. Cf. Nub. 1301. φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἆρα (alii ἄρα σε) κινήσειν ἐγώ, &c.

461. ΒΔ. praef. (ni fallor) in B.C.R.V. Br. Dind. Mein. Bergk. ΧΟ. in Ald. Xanthiae continuat S. ΞΑ. Richt. ΣΩ. Bentl. Certe non servo convenire haec videntur: quid enim servis cum Philoclis carminibus? Vide autem an reponendum sit ἡμᾶς pro αὐτοὺς, et ἐτύχομεν pro ἔτυχον τῶν, ut Chori haec sint. Cf. 403. διέφυγες] Rarum est tribrachum in septimo pede. Philem. IV. 30. οὔτε γὰρ ναυαγὸς, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος. Antiph. Athen. p. 654 F. ὄψεται 'κ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας. Menand. ibid. 248 B. ὡς ὀκνηρὸς, πάντα μέλλων, σιτόκουρος, ὁμολογῶν | παρατρέφεσθαι. Eur. Ph. 618. Ion. 1273. In proprio nomine Arist. Av. 281. ἀλλὰ χοὖτος ἕτερος; B. ἀλλ' οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους. Nub. 581. εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα. V. Pors. Praef. Hec. p. xlvii. Corrigi hic locus posset, si opus esset, in hunc modum, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἂν διέφυγες ὧδ' ἂν αὐτοὺς ῥᾳδίως.

462. μελῶν B.C.R. (ni fallor) Br. μελεῶν S.V. μελέων Ald. Alterum τῶν om. Δ. Ald. supr. in B.

463. Ἡμιχ. praef. in B.C. Ald. ΧΟ. Br. &c. Similiter ἡμιχ. praefixum vv. 418. 441. 480. in R. ἆρα δῆτ'] ἄρα δῆτ' S. Qu. εἶτα δῆτ', ut in 441. αὐτὰ δῆλα libri et vulg. Bergk. Richt. αὐτόδηλα Dind. Herm. Hirsch. Mein. Idem ipse conjeceram. Dindorfius confert Aesch. Sept. 846. τάδ' αὐτόδηλα. Cf. Pac. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'. Qui et ipse locus emendatione eget.

465. ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με B.C.S.V. Ald. ὡς λάθρᾳ γ' ἐλάμβαν' . . . R. Inv. Bekk. Dind. olim Hirsch. Bergk. Richt. ὡς λάθρᾳ μ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσα Mein. ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσ' Br. Herm. de Metr. p. 111. ὡς λάθρᾳ μ' ἐλάμβανεν ὑπιοῦσα Madvig. ὡς λάθρα 'λάμβαν' ὑπιοῦσά με Dind. "ἐλάμβαν' R. Legebatur ἐλάνθαν'. Ceterum, quum parum apta sit γε particula, ὡς λάθρᾳ γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με, sic potius scribendum videtur ὡς λάθρᾳ 'λάμβαν' ὑπιοῦσά με. Cum λάθρᾳ . . . ὑπιοῦσα comparandum quod Sophocles dixit Oed. T. 386. λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται." DIND. Qu. ὡς ἐλάνθανεν ὑπιοῦσα (vel -οῦσ'). Displicet pronomen με: mox

εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος;
ΒΔ. ἔσθ' ὅπως ἂν ἐκ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
ΧΟ. σοὺς λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
ΒΔ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

enim sequitur plurale ἡμᾶς. Neque με hic legisse videtur schol., qui explicat ὑπεισερχομένη. E glossemate forsan irrepsit λάθρα. Porro vix convenit ἐλάμβανε. Cf. ad v. stroph. 406. λάθρᾳ Bergk.

466. ἡμιχ. praef. B. non C. πόνῳ πονηρὲ R.S.V. Br. Dind. &c. πονωπόνηρε B.C. Ald.

468-70. Uno versu οὔτε . . . μόνος Dind. in Metris.

469. εὐτραπέλου S.

471. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας vulg. Mein. Dind. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης τε καὶ . . . Elmsl. ad Med. p. 102. Hamaker. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης ἂν καὶ . . . Herm. Madvig. ἔσθ' ὅπως ἂν ἐκ μάχης καὶ τῆς . . . optime Herw. Ex. Crit. p. x., coll. 866. ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ νείκους ξυνεβήτην. Ita etiam Meinekius, qui vertit ἐκ μάχης . . . *post rixam illumque insanum clamorem.* Diu me torsit hic locus, quem dum vitiosum esse persuasus essem, satis certam medendi rationem invenire non potui. Constat enim in hujusmodi clausula post ἔσθ' ὅπως requiri particulam ἄν, saltem apud comicum scriptorem. Tentabam igitur ἔσθ' ὅπως ἂν δίχα μάχης καὶ . . .; (Anaxandr. com. III. 97. ὁ δὲ τούτου δίχα, sc. τοῦ κέρδους.) Vel ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης ἂν τῆσδε τ' ὀξείας (vel τῆσδε κὠξείας) βοῆς . . . Nunc quin vera sit Herwerdeni correctio ἂν ἐκ pro ἄνευ nihil dubito. De reliquis istis καὶ τῆς κατοξείας nonnihil haereo, quum insolens locutio sit κατοξεῖα βοή. κατοξείας C.S.V. κατοξίας R. ἀταξίας B. Fort. μάλ' ὀξείας, aut τῆσδέ γ' ὀξείας.

472. ἐς B.C.R.S.V. ἔλθοιμεν S.V. Elmsl. ad Med. 102. Dind. Hirsch. Mein. Bergk. ἔλθωμεν B.C.R. vulg. Richt.

473. σοὶ λόγους libri et vulg. Bergk. σοὶ 's λόγους Both. σοὺς λόγους Hirschig. Richt. Mein. Dind. Pronomen ejectum videtur, quum in libris scriptum esset σοὶ 's λόγους. Fortasse recte. De hujusmodi compendiosis responsionibus cf. ad Lys. 529. et Ach. 919.

474. ἐραστὰ B.R.S.V. Suid. in ἄκουρος et μισόδημος. vulg. Bergk. Mein. ἐρασταὶ C. ἐρῶν Dind. Hirsch. Cf. v. str. 417. καὶ delet Hotib. (-στὰ ξυνών).

475. Fort. κράσπεδ' ἐκ στεμμάτων. Schol: ἐκ στεμμάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρίων.

476. ἄκουρον] Qu. ἄκαρτον. 477. ἦ μοι C.R.S.V. οἶμαι B.

ΧΟ. οὐδαμῶς οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὐστὶν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν·
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότην καλῇ.
ΒΔ. ἆρ' ἄν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
ΧΟ. οὐδέποτ' ἔγωγ', ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.
ΒΔ. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,

480. χο. praef. C. ἡμιχ. B.R. οὐδὲ μέν γ' libri et Ald. Dind. οὐδὲ μήν γ' Br. Hirsch. (in notis). οὐδὲ μὴν Bergk. Mein. Richt. οὐδὲ μέντ' (!) Reisk. Bekk. Qu. οὐδέπω γ' (vel οὐδαμῶς, vel ἀλλὰ μὴν) . . ., vel οὐδέπω (οὐδαμῶς) τοῦτ' . . . Vitiosa certe est vulgata. οὐδ' ἐν σελίνῳ] οὔπω 'ν σελίνῳ Mein. ποῦ 'στιν B.C. Ald. που 'στιν R. σ' οὐστιν S.V. πω 'στὶν Flor. Chr. που 'στὶν Richt. σοὔστιν aut πώ 'στιν Dobr. σοὔστιν Bekk. σοὐστὶν Dind. Hirsch. Mein. Bergk. Recte, ut videtur.

481. παρεμπολῶμεν Richter.

482. Fort. νῦν μέν γ', vel κεὶ νῦν. ὅταν ξυνήγορος] ὅταν ὁ συνήγορος malit Hirschig. Ann. Crit. p. 71, cui articulus necessarius videtur.

483. ταῦτα ταῦτά B.C. Ald. Mein. ταῦτα ταυτά R. ταῦτά Γ. ταὐτὰ ταῦτά Bergl. Reisk. Br. Pors. Bekk. Dind. Bergk. et sic, ni fallor, S.V. Scribendum videtur ταῦτα πάντα. καταντλεῖ R. ξυνωμότας B.C.S.V. vulg. Richt. ξυνωμό R. ξυνωμότην Hirsch. Hamaker. Mein. Dind. Quod certe melius convenit cum σου. Cf. 345. 953. καλῇ B.C. καλεῖ R.S.V.

484. ἆρ' ἄν, ὦ R. Dind. &c. ἆρά γ' ἂν B.C.S.V. vulg. ἀπαλλαχθεῖτε B.R. ἀπαλλαχθῆτε C.S.V. διαλλαχθῆτε Bentl. Qu. ἀπαλλαγεῖτε, quae solennis forma Attica est; altera potius Ionica. Nisi reponendum διαλλαγεῖτέ μοι. Notanda autem contractio. Sic λυπηθεῖμεν Eurip. Hel. 771. σωθεῖμεν 815. 1047. ἐκβαῖμεν Herc. F. 82. φανεῖμεν Aeschyl. Pers. 786. Cf. ad Ran. 1448. μου supr. in B. Br. μοι B.C.R.S.V. Ald.

485. ἢ] οὐ Reisk. Richt. μοι] σοι (interrogative) Bergk. Mein. Dind. λοιδορεῖσθαι pro μοι δέρεσθαι, interrogatione in fine versus posita, ingeniose, non tamen vere, Hirschig.

486. οὐδέποτέ γ', οὐχ vulg. οὐδέπω γ', οὐχ Herm. Mein. Dind. Qu. οὐδέποτ' ἔγωγ'.

487. ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης libri et vulg. ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης Herm. (Elem. D. M. p. 200.) Dind. Bergk. ἐπὶ τυραννίδι διεστάλης Bentl. Richt. ἐπὶ τυραννίδ' ἐξεστάλης Mein. Respondent haec versui 429.

488. ἡμῖν R.V.(?) Inv. Dind. Richt. ὑμῖν B.C.S. reliqui et vulg. Mein. Bergk. Praestat, opinor, ἡμῖν.

490. Qu. ἧς ἐγὼ οὐδ' ἤκουσα τοὔνομ' αὐτὸ &c. τοὔνομ' B.S. τ' οὔνομ' C. τοὔνομ' αὐτῆς οὐδὲ S. Scilicet e v. 492.

ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφὼς, μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας,
"οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι."
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ,
"εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς 'Αθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;"
ΞΑ. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι
ἤρετ' εἰ τὴν 'Ιππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
ΒΔ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ,

493. ὀρφὼς B. Athen. VII. 315 C. Dind. Mein. &c. ὀρφῶς C.R.S.V. vulg. ὀρφοὺς v. l. ap. schol. Vide schol. Atticos semper ὀρφὼς, ut λαγὼς, scripsisse contendit Bergk. Comm. p. 418, ὀρφὸς autem Graecis vulgaribus relegandum (cf. λαγός). Ita certe ὀρφὼς legitur Archipp. Athen. 315 C. ὀρφὼ Cratin. ibid. Contradicit tamen Arcadius p. 84, 16. 'Ορφὸς κοινῶς, ὀρφῶς δὲ 'Αττικῶς. et 94, 5. Τὸ δὲ λαγῶς καὶ ὀρφῶς περισπῶνται (-ῶσιν ὡς ?) καὶ ὁ τυφῶν καὶ ὁ ταῶν (τυφῶς . . . ταῶς ?). Similiter Etym. M. p. 635, 32. Choerob. Bekk. p. 1197. Jo. Alex. p. 8, 35. Sic ταὼς et ταῶς, simili accentus discrepantia, quod in voce peregrina non mirum. Hodie legitur ὀρφοῖσι Plat. Athen. 315 C. Amips. Athen. 327 D. μὴ θέλῃ vulg. μὴ 'θέλῃ Hirsch. Mein. Dind.

495. ἔοιχ' ἄνθρωπος R.S. (aut ανθρ.) V. ἔοικ' ἄνθρωπος B.C. vulg. ἔοιχ' ἄνθρωπος Bekk. Dind. &c.

496. προσαιτεῖ R. ταῖς ἀφύαις libri et edd. vett. τις ἀφύαις Br. &c. Cf. ad Ach. 318. ἥδυσμά τι libri et vulg. ἡδύσματα Dobr. Herm. Mein. Bergk. Richt. Dind. Cf. Eq. 678. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα (sc. τὰ κορίαννα τά τε γήτεια). Alex. com. III. 416. ἡδύσμασιν . . . λεπτοῖσι χλωροῖς. Eur. Hec. 269. 'Ελένην νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ προσφάγματα (πρόσφαγμά τι male conj. Beck.). Nihil mutandum : ἥδυσμά τι apte de porro uno dicitur. Vide tamen an reponendum sit ταῖς τριχίσιν ἥδυσμά τις, ut glossema sit ἀφύαις. Articulus additur infra 679. τοῖς ἑψητοῖσι. et Eq. 678. ταῖς ἀφύαις. Singulare autem ἥδυσμα est Aelian. N. A. XIII. 8. ἥδυσμα τοῦτό γε τῇ τροφῇ . . . ἐπινοῶν. Lucian. Rhet. praec. 16. καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν. Praeterea cf. 693. ἤν τίς τι διδῷ &c.

497. θατέρῳ C.R.S.V. θἀτέρῳ B. θἀτέρᾳ inconsulto Elmsl. ad Ach. 828. Subaudiendum ὀφθαλμῷ. Cf. Eccl. 498. παραβλέπουσα θατέρῳ.

499. σοὶ B.C.S.

500. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθές] An κἀμὲ γὰρ πόρνη χθές ? Cf. ad 242.

501. ὅτι] ὅτε malit Dind. κέλευον S. Qu. 'κέλευόν μ', vel 'κέλευσά μ'.

503. ἡδέα εἰ καὶ C.R.S.V. Junt. 2. Bekk. ἡδέα γ' εἰ καὶ B.Δ. ἡδέα καὶ Γ. ἡδέα γε καὶ Ald. Br. ἡδέ', εἰ καὶ Dind. Bergk. Mein. ἡδέ', ὡς καὶ malit Richt. Qu. ἡδέ', ὅτε καὶ . . . Antiphan. com. III. 68. ἄτοπόν γε κηρύττουσιν

τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
ΦΙ. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
ΒΔ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ', ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
ΦΙ. ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,

ἐν τοῖς ἰχθύσι | κήρυγμ', ὅπου καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα &c. νῦν] νῦν γ' Mein.

504. ὁτιὴ B.C.R.S. Suid. in ὀρθοφοιτο- Ald. ὅτιὴ V. ὅτι Suid. in εἰ καὶ νῦν. Pors. Br. ὁτιὴ θέλω conj. Kust. ἀπαλλαχθέντα] Qu. ἀπαλλαγέντα. Cf. ad 484.

505. ὀρθοφ- B.C.R.S. ὀρθοσφ- V. ὀρθροφ- schol. Flor. Chr. Scal. Reisk. Kust. &c.

506. ἔχων R.

507. τυραννικὰ S.V. Suid. in εἰ καὶ νῦν et ξυνωμότης. Pors. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. τυραννίδα B.C.R. vulg. Richt. (ut βλέπειν τυραννίδα). Verum est τυραννικὰ, ut φρονεῖν ἀρχαϊκὰ legitur Nub. 821. εἰρηνικὰ Plut. Alc. 30. Cf. etiam Plat. Theag. 125 E. ὅστις . . . ἐπίσταται τυραννικά. Rep. IX. 573 B. τυραννικόν τι φρόνημα. 754 B. δρᾶσαι (τι) τῶν τυραννικῶν. Xen. Lac. XV. 8. τυραννικὸν φρόνημα. Plut. Caes. 25. οὗ τὸν πατέρα . . . τυραννίδα (τυραννικὰ?) δοκοῦντα πράττειν ἀπέκτειναν. Soph. Oed. R. 588. τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν. Herod. II. 173. ποιέεις οὐδαμῶς βασιλικά.

508. ἐγὼ γάρ] ἐγὼ μὲν οὖν et ἐγὼ μὲν Suidas in v. λοπάς.

509. οὗ] An ὅν? V. Nub. 1463. sed cf. Av. 1605. Nub. 1072. &c.

510. ἐγχέλυσιν B.C.R. Suid. in λοπὰς et οὐδὲ χαίρω. et vulg. ἐγχελίσιν S.V. ἐγχέλεσιν Athen. VII. p. 299 C. Pors. Dind. &c. Vide ad Nub. 559. Sic ὄφεσιν ab ὄφις.

511. πεπηγμένον R.

513. ἃ 'γὼ B.R.S.V. ἅπερ C.

514. οἴομαί σ' B.C.R.Γ. Inv. Dind. &c. σ' οἴομ' C. οἶμαί σε S. οἶμαι σ' V. σ' οἴομαί γ' B. Ald. Br. ταῦθ' B.R.S.V. ταῦτα C.

516. οὐκ ὑπαΐεις S.

519. ἐπεὶ δίδαξον] ἐπιδίδαξον S.V. Cf. ad 73.

ἥτις ἡ τιμή 'στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
ΦΙ. πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι 'θέλω. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
ΒΔ. εἰπέ μοι, τί δ', ἤν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
ΦΙ. μηδέποτε πίοιμ' ἄκρατον μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἠμετέρου στρ.
γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
καινὸν, ὅπως φανήσει —
ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις, ἢν τοιαῦτα παρακελεύῃ;

520. 'στί σοι] τις (supr. οι) S. καρπουμένων S.

521. τούτοισί γ'] τούτοισιν Br. Conz. Male. θέλω vulg. 'θέλω Hirsch. Dind. prob. Mein. Cf. ad 493.

522. νῦν B. vulg. τοίνυν C. νυν Dind. &c. καὶ ξίφος . . . ξίφει] Philocleoni tribuenda haec esse animadvertit Berglerus, cujus vide annotationem ad v. 714. Vulgo Bdelycleoni tribuuntur. DIND. Philocleonis haec esse constat, ne alia memorem, vel ex 714, ubi schol: ἐπειδὴ ξίφος ᾔτησε καὶ ὁρᾷ ἑαυτὸν κατακρατηθέντα. γέ μοι B.R.S.V. δέ μοι C. γ' ἐμοὶ Br.

524. ΒΔ. praef. Bergl. Dind. &c. Vulgo haec Bdelycleoni continuabantur. Fort. ὁ δεῖνα . . . μὴ 'μμένῃ. ἢν . . . 'μμείνῃς V. τὸ δεῖνα] ὁ δεῖνα Scal. Valck. Dobr. (coll. Ran. 918. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;)

525. ἀκράτου μισθὸν vulg. ἀκράτου μεστὸν Hecker. (Mnem. l. l.) ἄκρατον μισθὸν conj. Richt. ed. Mein. Dind. "ἄκρατον legisse videtur schol." (Lenting.) Vide an scripserit Comicus ἄκρατον οἶνον, ut in Eq. 85. ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. Aut μηδέποτε πίοιμι μισθὸν μεστὸν ἀγαθοῦ δαίμονος, ejecto ἀκράτου ut glossemate ad ἀγαθοῦ δαίμονος adscripto. Facile autem excidere potuisset μεστὸν post μισθόν.

526. νῦν δὴ C. Pors. Dind. Fritzch. ad Th. 532. νῦν δὲ B.R.S.V. Ald. νῦν σε Br. Richt. malit Bergk. Cf. Eq. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ. Eccl. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόδημον ἐγείρειν | φροντίδα. Versus antistrophicus est 631. θἠμετέρου S. (ni fallor). θημετέρου C.V.(?) Bekk. θήμετέρου B. θ' ἡμετέρου R. Notanda mira crasis in τοῦ ἡμ.

527. λέγειν τι δεῖ vulg. Richt. δεῖ τι λέγειν Bentl. Pors. Herm. Dind. Mein. Quae accuratius respondebunt versui ant. 632.

528. φανήσει B.C.R.S.V. Bentl. Br. φανείσῃ Ald. φανήσῃ Scal.

529. κακίστην R.

530. ΧΟ. praef. B.C.R.S.V. vulg. ΦΙ. Herm. de Metr. p. 315. Bdelycleoni recte continuant Herm. ad Nub. 759. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. ποῖός τις ὢν libri et Ald. Dind. &c. ποιός τις ὢν Bergl. Br. "Revocandum ποῖός τις ὢν signumque interrogandi post παρακελεύῃ ponendum. Ad chorum conversus, cujus orationem interruperat, haec dicit Bdely-

ΧΟ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τονδὶ λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὥς
σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ᾽, οὗ-
τός σε λέγων κρατήσει.
ΒΔ. καὶ μὴν ὅσ᾽ ἂν λέξῃ γ᾽ ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι ᾽γώ.
ΦΙ. τί γὰρ, φάθ᾽ ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

cleo." (Dind.) ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν; τί ταῦτα παρακελεύῃ; Madvig. ταῦτα B.C. vulg. ταῦτ᾽ αὐτὰ R.Γ. ταῦτα αὐτὰ S.V. "Locus nondum emendatus." MEIN. Legendum, ni fallor, ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις, ἢν ταῦτ᾽ αὐτὰ παρακελεύῃ; I. e. *qualis* (quam ridiculus) *videberis, si haec ipsa consulas* (et approbes quae ego)? Quibus subindicat Chorum in sententiam suam demum perventurum esse, argumentis suis persuasum. Cf. 725 seq. Vel ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις, ἢν τοιαῦτα παρακελεύῃ; Istud ὢν metri gratia illatum crediderim, postquam ταῦτ᾽ αὐτὰ in ταῦτα abiisset. Vulgo explicant, *sed tu qualis videberis esse* (i. e. quam iniquus, ut videtur), *si ita eum incitas?* παρακελεύῃ] Secunda persona.

531. XO. om. B.C.R.S.V.

532. τόνδε vulg. Bergk. Richt. Mein. τονδὶ Bentl. Dind. Cf. 637. λέγειν libri et vulg. Bergk. Richt. Dind. λέγων Hirsch. Mein. Utrumque recte habet, φανήσει λέγειν et φανήσει λέγων.

533. ὡς σοὶ C.R.S.V. vulg. ὥς σοι B. ἔστ᾽ ἀγὼν R.S.V. Junt. 2. vulg. ἐστὶν ἀγὼν B.C. Ald. ἐστ᾽ ἀγὼν Bergk. ἔστ᾽ ἀγὼν νῦν Bentl. Pors. Richt. (Sic Pac. 276. νῦν ἀγὼν μέγας.) ἐστὶν ἀγὼν Dobr. Dind. Hirsch. Mein. (Sic Thucyd. 2, 45. παισὶ δ᾽ αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. Eurip. Hel. 1090. μέγας γὰρ ἁγών. Phoen. 588. οὐ λόγων ἔθ᾽ ἁγών.) Cf. Elmsl. ad Oed. C. 240. Bentleii tamen conjecturae egregie favet scriptura ἔστ᾽ in R.V. Creberrimus enim librariorum error est ἐστὶ pro ἔστ᾽ scribentium; rarissimus ἔστ᾽ pro ἐστί. Facile autem excidere potuisset νῦν post ἀγών. Imo transvectum per errorem videtur ad v. 535.

535. γένοιτο νῦν libri et vulg. Bergk. γένοιθ᾽ Bentl. Pors. Dind. Mein. &c. "Libri γένοιτο νῦν, ex conjectura grammatici qui non animadvertisset σε post οὗτος excidisse, quod Porsonus restituit." DIND. Cf. ad 533.

536. οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι libri et vulg. Bergk. οὗτός γ᾽ . . . Bentl. οὗτός σ᾽ . . . Pors. Dind. Mein. Hirsch. Richt. Veram scripturam mihi videor restituisse scribendo οὗτός σε λέγων κρατήσει. Vulgata scriptura ineptissima mihi videtur. Cf. 539. ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ (i. e. λέγων) κρατήσῃ. Sic Nub. 1035. εἴπερ τὸν ἄνδρ᾽ ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ᾽ ὀφλήσεις. Respondet vero his versus ant. 641.

538. λέξῃ γ᾽ C.R.S.V. λέξῃς B.Δ. γράψομαι ᾽γὼ B.P. Kust. Br. &c. γράψομ᾽ ἐγὼ C.R.S.V. Ald. γράψομἀγὼ Dawes. M. C. p. 269.

539. τί γὰρ φάθ᾽ ὑμεῖς] τί γὰρ, φάθ᾽, ὑμεῖς Mein. Non enim quid dicat Chorus, sed quid dicturus sit quaerere posse Bdelycleonem. Ipse tentabam τί γὰρ, φάθ᾽ ὑμεῖς, vel τί γάρ ποθ᾽ ὑμεῖς, vel τί φήσεθ᾽ ὑμεῖς. κρατήσει S.

ΧΟ. *οὐκέθ' ὁ πρεσβυτῶν ὄχλος*
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ,
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.
ἀλλ', ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

ΦΙ. *καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω*
τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστι δικαστοῦ
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῷον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοί τις χεῖρ' ἁπαλήν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·

540. *οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος* vulg. Malim *οὐκέθ' ὁ πρεσβυτῶν ὄχλος.*

541. *ἀκαρῆ* B.C.S.V. *ἀκαρῆι* R.

542. *δ' ἂν* C.R.S.V.Γ. *γὰρ ἂν* B. Ald. Br. Mein. *δ'* Pors. Dind. &c. *ἐν ταῖς ὁδοῖς ἁπάσαις* C. Havn. *ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις* B.R. Ald. Br. Hirsch. Bergk. *ἐν ταῖσιν ὁδοῖσιν ἁπάσαις* S.V. *παισὶν ἐν | ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις* (indicata lacuna in vv. ant. 647-8) Mein. *ἐν ταῖς ὁδοῖς* Pors. Dind. Richt.

544. *καλοίμεθ'* libri et vulg. Bergk. Richt. Mein. *καλούμεθ'* Pors. Dind. Hirsch.

547. *πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε*] Qu. *πᾶσαν δὴ γλῶτταν ἀφίει.* Cf. 562.

548. *γ'* add. C.R. Ald. Br. om. B.S.V.Δ.

550. *εὐδαῖμον* C. *ἢ καὶ* R.S.V.Γ. *ἢ καὶ* C. *γ' ἢ καὶ* B.D. Ald. *γ' ἢ* Flor. Christ. Br. *καὶ* Pors. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. *νῦν* om. S.V. Consociantur hic *εὔδαιμον καὶ μακαριστὸν*, ut alibi. Theopompus apud Athen. XII. p. 531 D. *ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί.* et paullo post, *συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὤν.* Quae loca apposuit Dind. Cf. Pl. 144. *καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν | ἢ χάριεν ἀνθρώποισι* &c. Ipse tentabam *τί γὰρ ἢ μακαριστὸν ἢ εὔδαιμον . . .*

553. *κἄπειτ' εὐθύς*] Qu. *κᾆτ' εὐθύς τις.* *προσιών τις* Flor. Chr. Br.

554. *ἐμβάλλει μοι τὴν . . .* vulg. *ἐμβάλλουσιν τὴν . . .* Hirsch. (propter praec. *ἄνδρες μεγάλοι*, et seq. *ἱκετεύουσιν*). *ἐμβάλλει μοί τις . . .* conj. Mein. Similis transitio ab plurali ad singulare fit 565. (qu.) 568. Pac. 639-40. Eccl. 672. Nub. 975. Plura Heindorf. ad Plat. Gorg. § 75. Prot. § 28. Sed corrigendum forsan *ἐμβάλλει τις τὴν . . .* Ad *προσιόντι* enim subaudiendum videtur *αὐτῷ* (*τῷ δικαστῇ*). Nisi praestat *ἐμβάλλουσιν τὴν . . .* Vel *ἐμβάλλει μοί τις . . .* Displicet enim articulus ante *χεῖρ' ἁπαλήν.* Dicturus potius fuisset *τὴν ἁπαλὴν χεῖρα* (*τὴν ἁπαλήν μοι χεῖρ' ἐμβάλλει*). *τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν* vulg. In *χεῖρ' ἁπαλὴν* latere nomen aliquod proprium, ut *χεῖρα Πάχης*, suspicatur Reisk. ("Fortasse recte," Mein.) Multo tamen magis ad rem foret *τὴν χεῖρα πλέαν*, *manum plenam* (argenti), ut *τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν.* Quod si verum est *χεῖρ' ἁπαλήν*, malim saltem *τις* pro *τήν*.

ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρὰ χέοντες,
"οἴκτειρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·"
ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
ΒΔ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
ΦΙ. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν καὶ προστιθέασι
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖσιν, ἕως ἂν ἰσωθῇ τοῖσιν ἐμοῖσιν·

555. ἱκετεύουσιν S.V. ἱκετεύουσι B.C.R. ὑποκύπτοντες B.C.S.V. ὑποπίπτοντες R. Inv. Quod nescio an praestet. Cf. Eq. 47. ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην | ᾔκαλλ', ἐθώπευ' &c. Sed προσκύψασα est infra 608. οἰκτροχοοῦντες vulg. Vocabulum monstrosum, pro quo reponendum suspicor οἰκτρὰ χέοντες. Scholiasta explicat, οἰκτρῶς χέοντες. Cf. Hom. Od. δ'. 719. οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. κ'. 409. οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας. τ'. 543. ω'. 59. Confer etiam Homericum δακρυχέειν, Il. ω'. 786. δακρυχέοντες (non δακρυχοοῦντες). Plat. Phaedr. 267. οἰκτρογόων . . . λόγων. Pro adverbio autem est οἰκτρὰ *flebiliter*, ut οὔρια in Lys. 550. οὔρια θεῖτε. Vel φωνὴν οἰκτράν τιν' ἔχοντες.

557. ξυνσίτοις R.V. non B.C.S.

558. ᾔδειν] ᾔδην frustra Elmsl. ad Ach. 35. De tertia persona ᾔδειν ante vocalem cf. 635. Pac. 1182. Nub. 380. 1347. Av. 1298. Pl. 698. Eur. Ion. 1187. Apoll. Rh. II. 65. ἀπόφυξιν B.C.R.S.V. Ald. Bekk. Dind. Bergk. Richt. Lob. (ad Phryn. p. 726.) ἀπόφευξιν Bentl. Br. Hirsch. Mein. Cf. ad 562.

559. ἔστω τὸ μνημ.] Displicet articulus. Qu. ἕν γ' ἔστω μνημ., vel ἔστω (vel ἔσθ' ἓν) τι μνημ., vel ἔστω σου. Cf. 576.

560. κἀντιβοληθεὶς Pors. sine causa. Cf. ad Ran. 1096. καὶ add. libri. Flor. Chr. Scal. &c. om. Ald.

562. ἀπόφυξιν B.C.S.V. Dind. Bergk. Richt. ἀπόφευξιν R. Br. Mein. Vide Lob. ad Phryn. p. 726.

563. τί γάρ] τί ἄρ' Elmsl. ad Ach. 4.

564. ἀποκλάονται B.C. vulg. ἀποκλαίονται R.S.V. ἀποκλάουσιν aut ἀποκλάοντες malit Richt. Eadem ipse conjeceram, et ἀποδύρονται. Sed forma media κλάεσθαι nonnunquam videtur usurpari. αὑτῶν R.S.V. αὐτῶν B.C. προστιθέασιν B.R.S.V. προστιθέασι C. Br.

565. κακὰ πρὸς τοῖς (τοῖσιν B.) οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ (ἀνιῶν ἀνισώσῃ V.) τοῖσιν ἐμοῖσιν libri. κακὰ C.R.S.V.Γ. et lemma schol. Bentl. κακά γε B. Ald. τοῖς C.R.S.V. et lemma schol. Bentl. Bekk. τοῖσιν B. Ald. ἕως ἂν ἰσώσῃ B.C.R. ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ S.V. (ἀνισώσῃ hic pro ἂν ἰσ.) Dind. Hirsch. Bergk. Richt. (Correctio minime probabilis.) ἕως ἀνιῶν . . . Herm. Mein. Hold. ἕως κλάων . . . Reisig. ἕως λήγων . . . Hamaker. ἕως ἂν

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.
κῆν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει,
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·
τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
εἰ μέν γ' ἀρνὸς φωνῇ χαίρω, παιδὸς φωνὴν ἐλεῆσαι·

παρισώσῃ Br. (qui etiam *τοῖσίν γ' οὖσιν* dat). *ἕως ἀνισωθῇ* Reisk. *κακὰ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ* . . . Mein. in Vind. Emendatio hujus loci valde incerta et periculosa est. Ipse tentabam *κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἕως ἀνιὼν* (vel *ἀριθμῶν*) *ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν* (vel *τοῖσιν ἐν ᾅδου*). Sed vix rectum videtur *ἰσώσῃ* (sc. *τις*), pro quo vel *ἰσωθῇ* vel *ἀνισωθῇ* postulandum videatur: quamquam cf. 554. Qu. *κακὰ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖσιν, ἕως ἂν ἰσωθῇ τοῖσιν ἐμοῖσιν.* (Et sic, ut nunc video, Erf. ad Soph. El. 1194.) Vel *κακὰ πρὸς τοῖσιν ὑπάρχουσιν, ἕως ἂν ἰσωθῇ* . . . Vel *κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν μυρί', ἕως ἂν ἰσωθῇ* . . . *'Ανισοῦν aequare* legitur Plat. Polit. 289 E. et passivum Herod. VII. 103. *πλήθεϊ ἀνισωθῆναι.* Si verum est *ἀνιὼν*, redde *going back, tracing them up.*

566. *λέγουσιν* R.S.V. *λέγουσι* B.C. *γέλοιον* C.R.S.V. Br. Dind. Mein. &c. *γελοῖον* B. Ald. schol.

567. *ἵν'* B.C.S. *ἵνα* R.V.

568. *κἂν* vulg. Dedi *κῆν.* *ἀναπειθώμεσθα* B.C.S.V. Ald. Dind. Bergk. Mein. Richt. *ἀναπειθώμεθα* R. Br. *ἀναπειθόμεθα* Δ. *ἀναπείθωσίν με* Reisig. Conj. p. 151. *ἀναπεισθῶμεν* Pors. Praef. Hec. p. xlvii. Qu. *ἀναπείθωμαι*, vel *ἀναπεισθῶ 'γώ.* Vulgata corrupta videtur ex *ἀναπείθωμαι τὰ* aut *ἀναπεισθῶμεν τὰ* . . . "Numeri hujus versus valde suspecti sunt." MEIN. De caesura neglecta in anapaesticis cf. ad Nub. 987. et Reisig. l. l. *τὰ παιδάρι'* libri. *τά γε παιδάρι'* Br. Pors. *εὐθύς*] *αὖ τις* Cobet. Mnem. l. l.

570. *συγκύπτονθ'* B.C. vulg. *συγκύψαντ'* (sic) R.S.V. *συγκύπτοντ'* Bergk. *συγκύπτοντα* Pors. Hirsch. Mein. *συγκύψανθ'* Dind. Richt. Praestare videtur *συγκύψανθ'*. Vide comm. *ἅμα βληχᾶται* B.C. vulg. Dind. *ἂμ ἅμα βληχᾶται* R. *ἀποβληχᾶται* S.V. *ἂμ βληχᾶται* Dind. olim (formam monosyllabam *ἂμ* ab Hesychio notatam esse admonens). Richt. *ἀμβληχᾶται* Bergk. (coll. Pherecratis *ἄγχασκε* pro *ἀνάχασκε*, et Sophoclis *ἄγχαζε* ap. Bekk. Anecd. p. 340, 22). *βληχᾶται* (del. *ἅμα*) Pors. Hirsch. Mein. *'καπειθ'* V.

571. *θεὸς* S.V.

572. *εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ* vulg. *εἰ μὲν χαίρω τἀρνὸς* [*γ' ἀρνὸς*?] *φωνῇ* malit Hirsch. prob. Mein. Ipse malim *εἰ μὲν χαίρω γ' ἀρνὸς φωνῇ*, vel *εἰ μὲν φωνῇ γ' ἀρνὸς χαίρω*, vel potius *εἰ μέν γ'* (564) *ἀρνὸς φωνῇ χαίρω.* Corrupta haec esse praeter constructionis inconcinnitatem docere inusitatam veteribus Atticis optativi formam *ἐλεήσαις* verissime monuit Mein. Postulatur certe *χαίρω* pro vulgata *χαίρεις*, ut in v. prox. *φωνῇ* vulg. *ψωλῇ* Lenting., cui displicet bis *φωνὴ* positum. *κωλῇ* (Anglice dicas, *in lamb's fry*) malit Richter. Alioqui ter vox *φωνὴ* in duobus versibus posita esset; quod vix probabile videtur. Neutrum male. Ipse tentabam *εἰ μὲν κρέασίν γ' ἀρνὸς χαίρω*, vel *εἰ μέν γ' ἀρνείοισιν* (*κρέασι*) *χαίρω.* *ἐλεήσαις* (*ἐλαιήσαις* R.) libri

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ πεπιθέσθαι.
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
ΒΔ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην.
καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἄχων φάσκεις τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
ΦΙ. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα

et vulg. ἐλεῆσαι Reisk. Elmsl. n. ms. Hirsch. Mein. μ' ἐλεῆσαι conj. Hirsch. ἐλέησον conj. Mein. ἐλεήσας Madvig. Praestat, opinor, ἐλεῆσαι, quod et ipse conjeceram reponendum, ut mox πιθέσθαι.

573. αὖ τοῖς B. (s. αἷς) R. Flor. Chr. Bentl. Bergl. Reisk. &c. αὖ τοῖσι C. αὐτοῖς S.V. Ald. φωνῇ με πιθέσθαι vulg. με τιθέσθαι (*patrocinari*) Reisk. Qu. φωναῖσι (φωνῇσι scriptum) πιθέσθαι. Vel φωνῇ πεπιθέσθαι. Forma epica πεπιθέσθαι in versu anapaesto recte se habere videtur. V. Hom. Il. κ'. 204. πεπίθοιτο. α'. 100. ι'. 112. &c. Similiter πεπύθοιτο Il. ζ'. 50. κ'. 381. λ'. 135. &c. πεπύθωνται (al. πύθωνται) η'. 195. &c. Otiosum certe hic videtur pronomen με. Subaudiendum autem ἀντιβολεῖ e v. 571. χοιριδίοις B.C.S.V. χοιρίοις R. Cf. ad Ach. 777. 830. &c.

574. χ' ἡμεῖς C. χἠμεῖς B. κόλοπ' S.

575. τοῦτ'] Malim fere ταῦτ'.

576. δεύτερον αὖ τοῦτο γράφωμαι 'γὼ (vel τουτὶ γράφομἀγὼ) Dawes. M. C. p. 504. δεύτερον αὖ τουτὶ γράψωμαι probabiliter Raper. Lenting. (Idem et ipse conjeceram: sic ἔστω 559.) δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι Crat. Br. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. αὖ B.P.S.V. ἂν C.R. σου B. supr. C.R.S.V.Γ. om. edd. ante Br. τουτὶ R.V.Γ. et supr. in B. ταυτὶ C. Ald. τί S. ταδὶ B.Δ. γράψομαι B.C.R.S.V. &c. Ald. γράφομαι Br. (cf. ad Lys. 676.) et recc. γράψωμαι conj. Raper. Lenting. Fortasse recte. γράψω Scal. Bentl. πλούτου] οἴκου, γρ. καὶ πλούτου R. Hunc versum in margine habet V. (om. s. Bekk.)

577. καὶ τἀγαθά μοι] Qu. τἀγαθά νύν μοι, vel potius τῶν ἀγαθῶν νυν, vel ἄλλων νῦν (νύν) μοι. Nonnulla enim jam memoravit. ἃ 'χεις φάσκων B.S. ἄχεις φάσκων C. ἄχρις φάσκων R.V.Γ. Legerim ἄχων φάσκεις τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν. Cf. 518. 619. Simili inversione libri Ach. 927. ἐνδήσας φέρω pro ἐνδήσω φέρων. Cf. etiam ad Ach. 487. Nisi malis ἄχειν φάσκεις τῆς Ἑλλάδος ἄρχων. Cf. Pac. 1082. ἐξὸν . . . τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν. Versum ejiciunt Hamaker. Mein. τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν R. schol. Kust. Inv. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. τὴν (τῆς S.(?)V. τὴν τῆς Γ.) Ἑλλάδος ἀρχὴν B.C.S.V.Γ Δ. Ald. Br. Lenting.

578-582. Haec ante v. 605 posuerit Hamaker. αἰδοῖα vulg. Dind. τᾀδοῖα Cobet. (Mnem. l. l.) Mein. Richt. Confer crasin in τᾀσχρὰ Eur. Tro. 384. τᾀσθητήρια Diph. com. IV. 383. Mach. com. IV. 497. Sed ut in anapaestis articulo fortasse non opus est. Cf. e. g. 613. ἄριστον παραθήσει.

581. νίκην (supr. δ) B. ἐπίχειρα (ἐ in ras.) B.

ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσι.
κἢν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
ΒΔ. τούτου γάρ τοι σε μόνου τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
ΦΙ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος, ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
ἐψήφισται τοὺς ἀντιδίκους τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι.
εἶτ' Εὔαθλος χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασιν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας.
αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει,
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.

582. φορβειᾷ B.C. φορβιᾷ R.S.V. τοῖς R. non B.C.S.V. ηὔλισ' S. ἀπιοῦσιν B.C.R.V. Ald. Dind. Mein. ἀπιοῦσι S.(?) Br.

583. κἂν vulg. Reposui κἢν. τῶ B.C. καταλείπων B.C.Δ. Flor. Chr. Br. Bentl. καταλιπων R. καταλιπὼν S.V. Ald.

584. κλάειν S. Br. κλαίειν B.C.R.V. Ald.

585. σημείοις S. non B.C.R. ἐποῦσιν S.V. non B.C.R.

586. ἀναπείσῃ B.C.R. ἀναπείθοι S.V.

588. τουτὶ γάρ τοι [melius μέντοι] σεμνόν· τούτων . . . Lenting. (Qui confert Eq. 777. τοῦτο μέν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν. Angl: *no great thing.*) τουτὶ γὰρ τῶν σεμνῶν τούτων Richt. Qu. τούτου (τουδὶ) γάρ τοι (vel μέντοι) σε μόνου τούτων . . . Dicitur enim μακαρίζειν τινά τινος, non τι. γάρ τοι] Qu. μέντοι. Sed cf. 603. Th. 171. τοι B.C.R. τὸ S.V. σεμνὸν B.C.S.V. σεμνῶν R. Hirsch. Richt. σε μόνον optime Reisk. Pors. Dind. Bergk. Mein. Similiter πρὸσ ἔθεν in πρόσθεν abiit Eq. 1018.

589. Suspectum habet Hamaker.

590. χὠ B. χ' ὠ C. πρᾶγμ' C.S. πρᾶγμα B.R.V. Deinde πορίσῃ B.

591. τοὺς ἀδικοῦντας vulg. Malim τοὺς ἀντιδίκους.

593. ἡμᾶς vulg. Dind. ὑμᾶς Kust. Br. Inv. Bergk. Richt. Mein. φασὶν S. Br. φασὶ C.R.V. Ald. φησὶ B. τοῦ supr. in B. δὲ om. C.

595. δικαστήρια φῦναι S. δικαστήρια φῆναι Γ. πρῶτον μίαν ἐκδικάσαντας Hirschig. in Phil. Gott. 1850. p. 283.

596. αὐτὸ S. δ' ὁ Κλέων B.C. vulg. Dind. Bergk. δὲ Κλέων R.S.V. Richt. Mein. Recte, opinor. μόνον B.C. Flor. Chr. Br. μόνους R.S.V. Ald. περιτρώγοι V.

εἶτα Θέωρος· καίτοὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων·
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ.
σκέψαι μ' ὁπόσων ἀγαθῶν οἴων τ' ἀποκλῄεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
ΒΔ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

599. ἀλλὰ vulg. Qu. εἶτα. καίτοὐστιν S. καίτόὐστιν V. καίτοὐστὶν Γ. Dind. καίτοι 'στὶν B. vulg. καίτοῦστι C. καί που 'στὶν (aut καίπουστιν) R. καίτοὖστιν Reisig. Synt. Crit. p. 18. καί τοὐστὶν Elmsl. ad Ach. 611. καίτοὐστί γ' Br. ad Ach. 611. Cf. ad 27. et Ach. 611. etiam ad Nub. 876. Εὐφημίου vulg. Εὐφημίδου Mein. Dind. Antiquos enim Atticos dixisse Εὔφημος, Εὔαγρος, Εὔαθλος, &c., recentiores scriptores Εὐφήμιος, Εὐάγριος, Εὐάθλιος, &c. An Εὐφήμου γ'? Ut in re incerta vulgatam retinui.

600. σπόγγον libri. Bergk. Richt. σφόγγον Br. Dind. Mein. Cf. ad Ach. 463. ἔχων om. S. ἑλὼν conj. Reisk. Sc. ἐκ τῆς λεκάνης. Non male.

601. σκέψαι δ' (δὲ R. μ' V.) ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἴων libri et vulg. σκέψαι δέ μ' ὅσων ἀγαθῶν οἴων τ' . . . conj. Bergk. Non male, sed vera scriptura mihi videtur σκέψαι μ' ὁπόσων ἀγαθῶν οἴων τ'. Vel σκέψαι δέ μ' ὅσων ἀγαθῶν οἴων τ' . . . Olim corrigebam σκέψαι δέ μ' ἀφ' οἴων τῶν ἀγαθῶν. Cf. 457. τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ. Sed parum hic convenit particula δὲ, et requiritur pronomen με. Vulgata certe ferenda non est. δ' B.C.S. δὲ R. μ' recte V. τῶν] τῶνδ' Hamaker. Mein. οἴων] οἴων μ' Hirsch. Mein. ἀποκλείεις vulg. ἀποκλῄεις Dind. Mein.

602. οὖσαν om. S.V. χὐπηρεσίαν B.V. χ' ὑπηρεσίαν Ald. καὶ ὑπηρεσίαν R.S. Bentl. Bergk. Mein. αἰ (sic) ὑπηρεσίαν C. χὐπηρεσίαν Br. Dind. Richt. "καὶ ὑπηρεσίαν R. Quod probari potest. Quanquam idem codex aliique καὶ οὐδὲν pro κοὐδὲν v. 741. et alia hujusmodi, crasi non raro neglecta." (Dind.) Semper, opinor, quando per metrum licet, negligitur crasis in versibus anapaestis. Sic Pac. 1319. καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας. 772. καὶ μὴ ἀφαίρει. Nub. 306. ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα. 1007. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης . . . Pl. 549. εἶναι ἀδελφήν. Lys. 571. καὶ ἀτράκτων. Pherecr. Athen. 269 C. ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάζαις. Eur. Tro. 783. καὶ ἀναιδείᾳ . . . (anap.). El. 1317. καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις . . . (anap.). Iph. A. 5. καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς (anap.). Hipp. 246. καὶ ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται (anap.). Contra crasis servatur Nub. 363. κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει. Aesch. Eum. 930. χαίρετε χὐμεῖς (anap. dim.). Cf. Pors. Praef. Hec. p. 46. Crasis χὐπὸ exstat Eur. Iph. A. 1118. Theodect. Thy. Fr. 1. χὐμνοθέτης Theocr. Epigr. 11, 4. De crasi καὶ ὑ- v. Meinek. Fr. Com. IV. 670. ἀποδείξειν B.R.S.V. ὑποδείξειν C.

604. περιγιγνόμενος R.(?) Br. περιγινόμενος B.C.V. Kust. περιγενόμενος S. Ald. τῆς περισέμνου vulg. τῆς περισεμνός V. An τῆς πάνυ σεμνῆς? Cf. 628. οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί. 585. τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ. Vel τῆς περισήμου (Eur. Herc. 1018. Mosch. 1, 6), vel τῆς ἀρισήμου (Theocr. 25, 158. Hom. Merc. 12. Tyrt. 8, 29). Vulgata mendosa videtur.

ΦΙ. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πελελήσμην,
ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾆτ' εἰσελθόνθ' ἅμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλῇ με,
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται·
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ,

605. Ante h. v. posuerit Hamakerus vv. 578-82. ὃ δέ γ' ἥδιστον] ὃ δ' ἔθ' ἥδιστον [ἥδιον?] conj. Pors. οὗ 'γώ] οὐ γὰρ S.V. Qu. οὗ ἐγώ. 'πιλελήσμην (πιλ. B.C.) libri et vulg. Dind. Richt. 'πελελήσμην Bl. ad Ach. 10. Mein. Cf. 853. ὁτιὴ 'πελαθόμην (al. 'πιλαθ.). Plat. p. 201 C. ἐπιλέληστο (l. ἐπελ.).

606. κἄπειθ' B.C.Δ. Ald. Brunck. Hirschig. Bergk. κἄπειτ' R. κᾆτ' V. (s. Bekk.) κᾆθ' V. (s. Cob.) κᾆτ' S. Fl. Chr. Kust. Pors. Mein. Dind. εἶτ' Richt. εἰσήκονθ' ἅμα C.R. Ald. Flor. Chr. Kust. Pors. Bekk. Dind. εἰσήκονθάμε V. (s. Cob.) εἰσήκοντα με V. (s. Bekk.) εἰσήκοντά με S. Mein. Richt. ἥκονθ' ἅμα B.Δ. Br. Dind. Hirsch. Bergk. εἰσελθόνθ' ἅμα Hirschig. Ann. Crit. p. 72. (coll. 560. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς . . . et 500. 579). κᾆτ' εἰσήκονθ' ἅμα prob. Fritzch. ad Thesm. 1148. κᾆτ' εἰσέρποντά με malit Mein. "ἥκονθ' ἅμα B.Δ.: quae haud dubie conjectura grammatici est κἄπειθ' ἥκονθ' ἅμα legentis, sed vera fortasse. Nam composito verbo si usus esset Aristophanes, εἰσελθόντα potius dixisset." (Dind.) Displicet εἰσήκονθ' aut εἰσήκοντα. Reponendum videtur aut κᾆτ' εἰσελθόνθ' ἅμα aut κἄπειθ' ἥκονθ' ἅμα. Sed, quum requiri videatur pronomen, nescio an praestet καί μ' εἰσελθόνθ' ἅμα. Saepe vero in libris permutantur ἐλθεῖν et ἥκειν. Cf. Pl. 1190. αὐτόματος ἥκων (ἐλθ. A.V.). et ad 824. Ἥκειν per ἐλθεῖν explicat Triclinius ad Soph. Ant. 1278. Cf. 107. εἰσέρχεται (*domum redit*). 500. 560. 579. Theophr. Char. 10. ὀψωνῶν μηδὲν πριάμενος εἰσελθεῖν. Lucian. Tox. 15. καὶ εἰσελθόντι προσδραμεῖν. Ἥκειν autem saepe valet *redire, redux esse*, ut in Lys. 595.

607. ἀσπάζωνται B.C.V. Scal. Reisk. Br. &c. ἀσπάζονται R.S. Ald.

608. ἀλείφει R.S. προσκύσασα S.V. φιλήσῃ vulg. φιλῇ με Richt. Mein. φιλοῦσα . . . speciose corrigit Hirschig. Ann. Crit. p. 72, qui "Quomodo filia expiscetur triobolum παππίζουσα fateor me non intelligere. Praeterea aoristus φιλήσῃ hic aliquid incommodi habet. Participia similiter cumulata habent vv. 560. 684-5." Apte consociantur participia προσκύψασα φιλοῦσα, ut in Ran. 1097. ὑποπερδόμενος φυσῶν, quia actiones duae arcte inter se connectuntur. Recte autem variant tempora: priori enim προσκύψασα actio semel facta exprimitur, altera φιλοῦσα repetita et continua.

609. παππίζουσ' S.V. Suid. in ἐκκαλαμᾶσθαι. Bentl. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. παππάζουσ' B.C.R. vulg. Richt. Eustathius p. 565, 31. ἰστέον καὶ ὅτι κωμῳδίας ἴδιον παππίζειν διὰ τοῦ ῑ τὸ καθ' Ὅμηρον παππάζειν. τὸ om. libri et Suid. add. Flor. Chr. &c.

610. ὑποθωπεῦσαν . . . φυστὴν] ἐπιθωπεῦσαν . . . φύστην Suidas in φύστη,

κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, "φάγε τουτὶ,
ἔντραγε τουτί." τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κεἰ μή με δεήσει
ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ', ἦν μή μοι ταχὺ μάξῃ,
*τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν *σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.*
κἢν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
οἴνου μεστὸν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.

Nam hoc accentu grammatici quidam hoc vocabulum scribebant. Ego Herodianum sequor. DIND. *μάζαν* libri et vulg. *μᾶζαν* Dind. &c.

611. *προσαναγκάζει* S.

612. *τούτοισιν* S.V. Bentl. Br. Elmsl. ad Ach. 7. &c. *τοῖσιν* B.R. Ald. *τοῖσι* C. *τοίοισιν* Pors. *γάνυμαι* C.S.V. *γάννυμαι* B. *γάνυμι* R. *καὶ μή με δεήσῃ* B.C.R.S.V. *καὶ μή με δεήσει* Br. Inv. Hirsch. *κοὐ μή με δεήσει* Dobr. (soloece). *κοὐ μή με δεήσῃ* Lenting. Fritzch. ad Ran. 41. Mein. Richt. conj. Bergk. *κεἰ μή με δεήσει* Elmsl. ad Oedip. R. 662. Dind. Recte, ut videtur. Cf. Xen. Oecon. VII. 42. *τὸ δὲ πάντων ἥδιστον, ἐὰν βελτίων ἐμοῦ φανῇς . . . καὶ μὴ δέῃ σε φοβεῖσθαι μὴ . . . ἀτιμοτέρα ἐν τῷ οἴκῳ γένῃ.*

613. *εἰς* libri et vulg. *ἐς* Dind. &c. *ὁπότ' ἄριστον*] *ὅτε τἄριστον* conj. Richt. *πότε τἄριστον* potius debebat. *παραθήσηι* R.

614. *τονθορύσας, ἄλλην . . . μάξῃ.* vulg. Bergk. Richt. Dind. *τονθορύσας. ἀλλ' ἦν . . . μάξῃ,* Elmsl. l. l. Dobr. Hirsch. Qu. *τονθορύσας. μᾶζαν δ' ἢν μὴ ταχὺ μάξῃ.* Vel *τονθορύσας. ἢν γὰρ μή μοι ταχὺ μάξῃ,* &c. Post *μάξῃ* lacunam indicat Mein., ejectis versibus 615-618. *ἄλλην* B.C.R.S.V. vulg. *ἀλλ' ἢν* Γ. Elmsl. Dobr. Dind. Mein. Hirsch. Cf. 616. *μή μοι*] *μοι μὴ* malit Hirschig. Ann. Crit. p. 72, coll. v. 616. *μάξῃ*] An *μάξῃς*? Cf. 616. *κἢν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν.*

615-8. Hos versus "multas ob causas suspectos" ejiciunt Hamaker. Mein. *τάδε*] Malim *τόδε* (*πρόβλημα*). Dicit autem *τἀργύριον* (607) sive *τὸ τριώβολον* (609). Schol: *τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου χρήματα.* *σκευήν*] Hoc suspectum habeo, ejusque loco epithetum desidero quale est *πιστὴν* vel *στυγνῶν*. An *πρόβλημα κακῶν βελέων, δῄων ἀλεωρήν*? Conjunctae sic forent duae locutiones Homericae, *κακῶν βελέων ἀλεωρὴ* (Il. π'. 134) et *δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρή* (Il. μ'. 55). Scholiasta *σκευὴν* per *πανοπλίαν* interpretatur. Idem *ἀλεωρὴν* per *σκέπην* explicat. Unde *σκευὴν* nihil aliud esse quam glossema *σκέπην* suspicari licet. Qu. *χρηστὴν* aut *χρηστόν*.

616. *μὴ 'γχῇς* B.C.R.S.V.Δ. Flor. Chr. Reisk. *μ' ἐγχεῖς* Γ. *μὴν 'κχῇς* Ald. *ἐσκεκόμισμαι* B.C.R.V. *ἐσκεκόμισαι* S.

617. *κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας*] Qu. *κᾆτ' ἐγχέομαί γε κλινεὶς*, aut *κἄπειτα κλινεὶς ἐγχέομ'.* *κλίνας* B.R.V. *κλίνεις* (sic) C.

618. *δίνου* B.C.S.V. *δείνου* R. Quae frequens est in codicibus hujus nominis scriptura, ut monuit Dind. *κατέπαρδε* V.

ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
"οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ."
κἢν ἀστράψω, ποππύζουσιν.

619-20. Unum versum (om. τῆς) efficiunt Pors. Inv. Both. Mein. Bergk. non Dind. Hirsch. Richt.

620. τῆς add. B.C. Ald. Br. om. R.S.V.Γ. Pors. &c. ἐλάσσω V.

621. ταῦθ' ἅπερ B.R.S.V. vulg. ταῦθα ὅσπερ C. ταὔθ' ἅπερ Dind. Mein. Hirsch. Bergk. Richt. Cf. 767. ταῦθ' (ταὔθ'?) ἅπερ ἐκεῖ πράττεται. Eq. 213. ταῦθ' (ταὔθ' recte Cobet. Mein.) ἅπερ ποιεῖς ποίει. Soph. Oed. R. 574. ἐγὼ δὲ σοῦ | μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ' (ταὔθ' Br. Elmsl.), ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν. Phil. 1397. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ. Eur. Or. 1123. καὶ νῷν πάρεσται ταῦθ' (ταὔθ'?) ἅπερ κείνῃ τότε. Herod. IX. 46. ἐν νόῳ ἐγένετο εἰπεῖν ταῦτα τάπερ ὑμεῖς φθάντες προφέρετε. Thuc. II. 67. δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι, οἷσπερ καὶ . . . V. 77. ἐν τῷ αὐτῷ . . . ἐν τῷπερ . . . et 79. V. 77. ἐν τοῖς αὐτοῖς . . . τοῖσπερ . . . Xen. An. II. 1. 22. ἡμῖν ταὐτὰ δοκεῖ ἅπερ καὶ βασιλεῖ. Dem. p. 189. τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοιαν ἐκεῖνον ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. p. 153. τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ . . . p. 356. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν ἥνπερ Φιλίππῳ. p. 996. ἢ οἴσουσι . . . τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ καὶ τοὺς ἄλλους. p. 1127. πεπονθότα . . . ταῦθ' (ταὔθ'?) ἅπερ ἡμεῖς ὑπὸ τούτου. p. 1228. τὸν αὐτὸν τρόπον . . . ὅνπερ ἐγώ. Andoc. I. 77. ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτα (ταὐτὰ?) ἅπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικά. Lys. XXV. 30. ταῦτα (ταὐτὰ?) γὰρ . . . εὔχεσθε ἅπερ ἐκείνους ἑωρᾶτε ποιοῦντας. Plat. Euthyd. 277. ποιεῖτον δὲ ταὐτὸν ὅπερ οἱ &c. Id. Symp. 178. ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι . . . ἐκέλευον ἅπερ ὁ Σωκράτης. Id. Soph. 217. ταῦτα ἅπερ πρὸς σὲ νῦν καὶ τότε ἐπεσκήπτετο &c. Id. Hipp. min. 366. καὶ σοὶ συνδοκεῖ ταῦτα ἅπερ φῂς Ὅμηρον λέγειν. Id. Men. 100. σὺ δὲ ταῦτα ἅπερ αὐτὸς πέπεισαι. Id. Crit. 50. ἅπερ πάσχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν. Lucian. Jup. Trag. 5. κἀμοὶ ταῦτα ξυνδοκεῖ, ἅπερ καὶ τούτῳ. Id. Phil. 12. πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπασχον ἅπερ σύ. Id. V. A. 18. οὐχ ὁρῶ ταῦθ' ἅπερ λέγεις, τὰ παραδείγματα. ἅπερ B.S.V. Ald. ὥσπερ R. ὅσπερ C. 622. γοῦν B.R.S.V. μὲν οὖν C.

623. φησιν R.S. φησι B.C. φησὶ V.

623-4. "Lege πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων | τὸ δικαστήριον, οἷον βροντᾷς,| ὦ Ζεῦ βασιλεῦ." PORSON. Alioqui enim non eadem quae Jovem audire Philocleonem.

624. τὸ δικαστήριον C.R.S.V. τὰ δικαστήρια B.

626. πτύζουσιν (sic) S. ποππύζουσίν τ' ἐγκεχόδασίν θ' Lenting., quem offendit pronomen. ποππύζουσιν vulg. An πυππάζουσιν? Eq. 680. οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με. Unde exclamatio admirationis πύππαξ. κἀγκεχόδασί μ' C. καγκεχόδασι μ' (sic) V. et (με) B. Br. κἂν κεχόδασίν μ' S. καικἐγκεχόδασίν μ' R. κἂν κεχόδασί με Ald. κἀγκεχόδασίν μ' Bekk.

κἀγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοὶ,
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτὸς,
νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας· ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς ἀντ.
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥᾳδίως τρυγήσειν·
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΧΟ. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν

Dind. Bergk. &c. κἀγκεχόδασίν γ' Herm. Mein. Fritzch. ad Ran. 479. (ut fortius sit ἐγχέζειν quam ποππύζειν).

628. με om. S.V.

629. ΒΔ. νὴ . . . B. Lineola, mutatae personae index, ante νὴ in R. Nulla persona in C.S. et vulg. δήμητραν R. non B.C.S.V. δέδοικας. ἐγὼ δ' C.R.S.V. vulg. δέδοικά σ' ἐγώ (om. δ'). B. Haec sic legenda et distribuenda suspiceris, ΒΔ. νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικά σ'. ΦΙ. ἐγὼ δ' . . . Sed nil mutandum.

630. εἴ σε vulg. Praestat fortasse εἰ σέ.

631. οὔπωθ' (sic) S.

633. λέγοντος. vulg. λέγοντος, . . . Mein.

634. οὐκ, ἀλλ'] οὔκουν Mein. ἀλλ' οὐκ scribendum esse contendit Bergk. ἔρημος B pr. ᾤεθ'] ὤονθ' R. a pr. m. οὗτος B.C.S. Dawes. Pors. Br. Dind. Bergk. Richt. οὕτως R. οὕτω V. Ald. Lenting. Bergk. Hirsch. prob. Mein. οὕτως defendit Dobraeus, coll. Demosth. p. 1077, 17. οὗτος δ' οὑτωσὶ ῥᾳδίως κατεφρόνησε καὶ τῶν νόμων &c. Lysia 150, 35. 174, 32. Vide ejusdem Adv. I. 419. Cf. 461. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως αὐτοὺς ἂν διέφυγες. Ach. 214. οὐκ ἂν . . . ὧδε φαύλως . . . ἀπεπλίξατο. Eccl. 666. οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως . . . Eq. 783. σκληρῶς . . . οὕτως. Eur. Suppl. 159. οὕτω . . . ῥᾳδίως. Iph. A. 899. οὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω. Plat. Legg. 817 C. ῥᾳδίως οὕτως. Phil. 12 C. οὕτως ἁπλῶς. Isae. IV. 31. οὕτω ῥᾳδίως. Dem. p. 665. τετυφωμένως οὕτως. Xen. Cyr. II. 2. 22. εἰκῇ οὕτως. Anglice, *in this easy fashion*. Sed requiri videtur pronomen οὗτος haud minus quam in vv. 642. 535. 538. Cf. Isae. XI. 29. οὗτος (οὕτως Z.) τοίνυν ῥᾳδίως . . . ψευδόμενος &c.

635. ᾔδειν libri et vulg. ᾔδην Elmsl. ad Ach. 35. Richt. Male.

636. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν (-θε C.) libri et vulg. Bergk. Richt. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν Pors. Dind. ὡς ὅδε πάντ' ἐπῆλθε κοὐ-|δέν τι Herm. Mein.

637. κοὐδέν τι παρῆλθεν Herm. Mein. Qu. κοὔτι παρῆλθεν. Cf. ad v. str. 532. ἔγωγ'] ἐγὼ Herm. El. D. M. p. 427.

εὐθὺς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.
ΦΙ. ὡς δ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκέθ' αὑτοῦ.
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.
ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν * * * *
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
ΒΔ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετακυῖαν.

640. αὐτὸς vulg. Supervacaneum hic videtur pronomen. Legendum suspicor αὐτίκ' aut potius εὐθύς. Cf. ad 422.

642. ὥσθ' libri et vulg. ὡς Dind. Mein. ὡς δ' Hirsch. Recte, opinor. οὐκ ἐν αὐτοῦ B.C.V. vulg. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. οὐκ ἐν αὑτῷ R. Flor. Chr. ἐν αὐτοῖς S. οὐκέθ' αὑτοῦ Flor. Chr. Bentl. Dobr. οὐχ ἑαυτοῦ Bentl. Reponendum aut οὐκ ἐν αὑτῷ, aut οὐκέθ' αὑτοῦ. Hoc praestare videtur. Alioqui dicendum fuisset potius κοὐκ ἔστιν ἐν αὑτοῦ. Cf. Soph. Oed. C. 659. ὁ νοῦς ὅταν | αὑτοῦ γένηται. Phil. 950. ἀλλὰ νῦν ἔτ' (ποτ'?) ἐν σαυτῷ (sic vulg. sed σαυτοῦ A.) γενοῦ. Vide comm.

643. ΦΙ. cont. vulg. Dind. Mein. Richt. ΒΔ. praef. Hamaker. Bergk. σκύτη βλέπειν R.S.V.Γ. lemma schol. Bentl. Kust. Br. &c. βλέπειν σκύτη B.C. Ald.

644. δέ σε vulg. δὲ (om. σε) R. Qu. δὲ σέ.

645. ἀπόφευξιν libri et vulg. ἀπόφυξιν Dind. &c. Cf. 558. 562. παλάμας] μηχανὰς add. S. Quod glossema est.

647. χαλεπὸν libri et vulg. χαλεπὸν νεανίᾳ Pors. χαλεπόν γε παντὶ τῷ conj. Richt. ad v. 544. Supplere possis γενήσεται, aut μάλιστα τῷ, aut πρᾶγμ' ἐστὶ τῷ, aut σφόδρα 'στὶ τῷ. Sed quid reponendum sit omnino incertum est. Lacunam indicant Dind. Mein.

648. ὅρα R. νεώκοπτον S.

649. ἢν μή τι] ἤν μοί τι Bergk. δυνατή] Metrum quidem pateretur δύναται, sed v. ad Lys. 565. κατερῦξαι pr. m. (ut vid.) S.

650. καὶ μείζονος om. S.V.

651. ἐν τῇδε S.V. ἐντετοκυῖαν B.C.R.V. vulg. ἐντετηκυῖαν S. ἐντετακυῖαν Reisk. Idem ipse conjeceram, ut et ἐγγεγονυῖαν, ἐγγεγαυῖαν (Il. γ'. 199). Scholiasta enim ἐγγενηθεῖσαν explicat. Parum dubito quin vera scriptura sit ἐντετακυῖαν (i. q. ἐντετηκυῖαν), antepenultima correpta ex usu epicorum ut in ἀραρυῖα, λελακυῖα, γεγαυῖα (ἐκγεγαυῖα Hes. Op. 256), τεθαλυῖα (Hesiod. Theog. 903. Εἰρήνην τεθαλυῖαν), ἐμπεφυυῖα, πεφύασιν (Theocr. 25, 20), &c. Sic Homero ἀρηρότες (Od. 2, 342), sed ἀραρυῖαι (ᾰ, Il. 5, 744. &c.). Ingeniosa conjectura est Hirschigii (Ann. Crit. p. 72.) νόσον ὀρχαίαν οὕτω

ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη — ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἢν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
ΒΔ. ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα·
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθώσεις, δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.
ἀπὸ τούτων νυν θὲς τὸν μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,

πολλὴν γεγονυῖαν, conferentis Plat. Apol. 24 A., ubi πολλὴ γεγονυῖα dicitur διαβολή. Transitivum est τετοκυίας (ὄλεθρον) Pac. 757.

652. ἀτὰρ B.C.V. Ald. Dind. Mein. αὐτὰρ S. ἀλλ' R. Br. Bekk. Richt.

653. δουλεύω . . . ὅπως om. S. διδάξεις R.S.V. Pors. Br. διδάξῃς B.C. Ald. ἢν . . . διδάξῃς, ut in minis, malit Lenting. Cf. 649.

654. τεθνήξει B.S. Br. Richt. τεθνήσει C.R.V. Ald. τεθνήξεις Elmsl. ad Ach. 590. Dind. &c. Cf. Ruhnk. Tim. p. 158. Elmsl. ad Ach. 590. Est autem, ut videtur, lectio τεθνήσει nihil aliud quam τεθνηξ^σει (i.e. τεθνήξεις). κὰν V. χρῇ R.S.(?) Br. χρὴ B.C.V. Ald. μ' om. S.

655. νῦν libri et vulg. νυν Dind. ante χαλάσας in S. παππίδιον B.C. Kust. παπίδιον R.S.V.Γ. Ald.

656. πρῶτον] πρῶτα Suid. in φαύλως πάνυ. ὑπὸ χειρὸς Suid. in φαύλως. Cf. ad Eccl. 4. Soph. Oed. R. 1131.

657. τὸν προσιόντα] νῦν προσιόντα Hamaker.

658. κἔξω S.

659. μισθοὺς καὶ B.C. vulg. καὶ om. R.S.V. et Suid. in πρυτ. μισθώσεις conj. Bergk. Recte, opinor. Cf. Isae. V. 19. λαμβάνων μίσθωσιν ὀγδοήκοντα μνᾶς. V. 56. Μισθώσεις τεμενῶν in Tab. XLVII. Rose.

660. γίγνεται R.S.V. γίνεται B. γένετε (sic) C.

661. τούτων B.C.S.V. vulg. τούτου R.Γ. Bergk. Fortasse recte. νῦν libri. νυν R.(?) Br. &c. κατάθες μισθὸν R.S.V. Bekk. Dind. μισθὸν κατάθες B. vulg. μισθῶ κατάθες C. Qu. ἀπὸ τούτων νυν θὲς τὸν μισθόν. Vel ἀπὸ τούτων τοίνυν θὲς μισθόν. Sed, quum aegre desideretur articulus ante ἐνιαυτοῦ, vide an corrigendum potius sit ἀπὸ τούτων νυν τοῖσι δικασταῖς θὲς μισθὸν (vel μ. θ.) τοῦ γ' ἐνιαυτοῦ. Causa pravatae scripturae fuerit, ut alibi sexcenties, transpositio verborum. Istud κατάθες ortum videtur ex -κασταῖς θὲς. Adde quod θὲς hic postulat sermonis usus, non κατάθες, quod valeret *solve*, Anglice, *lay down, pay*, ut in Nub. 246. &c. Cf. Lys. 32, 44. θήσω ὅσον οὐδεὶς πώποτε . . . εἰς δύο παῖδας . . . χιλίας δραχμὰς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ. Tentabam etiam ἀπὸ τούτων θὲς μισθὸν ἑκάστου τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ. Cf. Ach. 859. τοῦ μηνὸς ἑκάστου. τοῦ 'νιαυτοῦ R.S.V. (s. Cob.) τοὐνιαυτοῦ C. τοῦ ἐνιαυτοῦ B. Ald. &c. ἐνιαυτοῦ Bentl. Pors. Br. recc.

ἐξ χιλιάσιν· κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν.
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
ΦΙ. οὐδ᾽ ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ᾽ ἐγίγνεθ᾽ ὁ μισθός.
ΒΔ. μὰ Δί᾽ οὐ μέντοι. ΦΙ. καὶ ποῖ τρέπεται δῆτ᾽, εἰπὲ, τὰ χρήματα τἄλλα;
ΒΔ. ἐς τούτους τοὺς, "οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί." σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
κᾆθ᾽ οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
παρὰ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,
"δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω·"
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον

662. *χιλιάσιν* B.R.S.V. *χιλιάσι* C. *κατένασθεν* R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. *κατένασθε* B.C. vulg. Cf. Pac. 1283. *ἐκόρεσθεν.* Eur. Hipp. 1247. *ἔκρυφθεν.* Aesch. Pers. 1000. *ἔταφεν.* Hom. Il. β'. 668. *ᾤκηθεν.* π'. 348. *ἐνέπλησθεν.* Pind. N. II. 34. *ἔμιχθεν.* X. 8. *κατῴκισθεν.*

663. *ἡμῖν* libri et Ald. *ὑμῖν* Bentl. edd. Kust. Br. conj. Bergk.

664. *ἐγίγνετο μισθὸς* conj. Bergk.

665. *δ᾽ ἤπειτα* S. Ald. *δὴ ᾽πειτα* B. *δῆπειτα* R. *δὴ ἔπειτα* C. *δὴ ̓́πειτα* Porson. Br. &c. Fort. *σοι δῆτα*, aut *δῆτ᾽, εἰπὲ, . . .* *τὰ* om S.V. non B.C.R.

665 sq. ΒΔ. *μὰ Δί᾽ . . .;* ΦΙ. *ἐς τούτους . . .* ΒΔ. *σὺ γὰρ . . .* vulg. Bergk. Richt. ΒΔ. *μὰ Δί᾽ οὐ μέντοι.* ΦΙ. *καὶ ποῖ . . .;* ΒΔ. *ἐς τούτους . . .* (usque ad v. 679) nescioquis vir doctus H. L. in Diario Class. XXXII. p. 44. Hotib. p. 105. Both. Dobr. Dind. Hirsch. Mein. Omnia uni Bdelycleoni fortasse tribuenda putat Mein.

666. *ἐς* C.R.S.V. Ald. Bekk. Dind. *εἰς* B. Br. *προδώσοντας* S.

667. *ἀεὶ* C.R.S.V.Γ. Dind. &c. *αἰεὶ* B. vulg.

668. *αἱρεῖς αὐτοὺς* S. *περιπεφθεὶς* B.C. *περιπεμφθεὶς* R.S.V. *τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς*] An *τοῖς ῥηματίοισι πεπανθείς* (*mollitus*)? Cf. 646. *τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶναι χαλεπὸν μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.*

670. *ἐπαπειλοῦντες* B.C.R.S. *ὑπαπειλοῦντες* V. Fortasse recte. *ἀπὸ* vulg. *παρὰ* Hamaker. Recte, opinor. *κἀναφοβοῦντες*] Qu. *χἄμα φοβοῦντες.*

671. *δώσετε*] *οἴσετε* Mein., imperativum ad sententiam loci multo aptiorem esse quam futurum admonens. Correctio probabilis: proprie enim dicebatur *φέρειν τὸν φόρον.* Cf. 1098. Av. 191. Ipse tentabam *δότε μοι τὸν φόρον*, aut *ἢ δότε τὸν φόρον.* *ἀνατρέψω* B.C. *ἀναστρέψω* R.S.V

672. *ἀργιλόφους* S.

673. *ᾔσθηνται* V. (s. Cob.) *ᾔσθοντο* C.R.S.V. (s. Inv. et Bekk.) Γ. *ᾔσθοντό γε* B. Ald. Br. *ᾔσθηνται* Suid. in h. v. et *λαγαρυζόμενον* et *τραγαλίζοντα.* Bekk. Pors. Praef. Hec. p. l. Reisig. Conj. p. 165. Both. Dind. Mein. &c.

ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
* * * * * *
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
ὕρχας οἴνου, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν·
σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.

Cf. 888. τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον] Nulla apodosis est in sequentibus: quare suspicor duos versus excidisse post v. 674, ut accurate numero respondeant vv. 648-718 versibus 546-618. Itaque lacunam indicavi. Prior istorum versuum incipiebat, opinor, vocibus σὲ δὲ aut σὲ δ'. Unde exciderunt ii, propter similitudinem exordii versus 675. σὲ μὲν . . ., quo erraverit oculus librarii transcribentis.

674. λαγαριζόμενον C. Ald. Suid. in ἤσθηνται (codex A. λαγαρυζόμενον reliqui). Mein. λαγαρυζόμενον B.R.S.V. Br. Dind. Veram hujus verbi formam esse λαγαρίζεσθαι recte monuit Meinekius Fr. Com. Gr. II. 313. Hesychius λαγαρίζεσθαι esse ait τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ, διαπείροντα τὴν χεῖρα. Idem, Λαγαριζόμενοι: σκαλεύοντες. Phot. p. 201, 9. Λαγαριζόμενοι: σκαλεύοντες, τὰς λαγόνας τύπτοντες. Hesychius, Λαγαρίττεται: μετριεύεται. Quod Boeoticum videtur.

675. δωροφοροῦσιν B.C.S.V. Bekk. Dind. &c. δωροδοκοῦσιν R. vulg. "δωροδοκοῦσιν scriptura vitiosa, fortasse ex v. 669 repetita, de qua v. quae dixi ad Thes. Steph. in δωροδοκέω." DIND. Suidas, Δωροδοκεῖν: οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν.

676. ὕρχας, οἶνον vulg. ὕρχας οἴνου ex Holcasin nostri citat Pollux X. 73, memoriae fortasse lapsu. Idem simpliciter ex Aristophane laudat idem VI. 14. εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου, δηλοῖ μὲν ἡ λέξις τὸ προσεοικὸς τῷ βίκῳ κεράμιον. Quamobrem id hic reposuerim. Frustra Brunckius diversas res significari statuit, allatis Suidae verbis (ex schol.): ὕρχας, κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα. Sed ὕρχη per se significare non potest ὕρχη ταρίχων. Amphoras autem fictiles, munus vilissimum, per se nemo missurus fuisset. Ceterum ὕρχας an ὗρχας scribendum sit dubitat Lob. Paralip. p. 34. Confer Latinum *urceus*. δάπιδας B.R.S.V. δάπιδα C. τυρὸν C.R.S.V. vulg. πυρὸν B.

677. πλουθυγίειαν B.V. vulg. πλουθ' ὑγίειαν C. πλοῦθ' ὑγίειαν R. πλοῦτον ὑγίειαν S.

678. σὺ δ' C.R.V.Γ. σὺ δὲ S. σὺ δέ γ' B.V. (s. Cobet.) Ald. Br. Inv. Lenting. σοὶ δ' Flor. Chr. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. σοὶ δέ γ' ὃς ἄρχεις Bentl. Cf. 684. σοὶ δ' ἥν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς. De οι in υ corrupto v. ad Th. 392. δ' om. R. ἐφ' ὑγρᾷ] ἐφ' ὑγρᾶς S. Malim ἐν ὑγρᾷ. I. e. ἐν πόντῳ, ut in Soph. Trach. 1011. Correxit, opinor, librarius aliquis, qui de Homerico ἐφ' ὑγρὴν cogitaret. πιτυλλεύσας S.

679. δὲ pro οὐδὲ S. δίδωσιν vulg. Dedi δίδωσι.

ΦΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.
ΒΔ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφοροῦντας·
σοὶ δ' ἥν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾶν σ' οἷς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω πολλὰ πονήσας;
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱὸς,

680. καὐτὸς B.C.R.V. καὐτὸ S. τρεῖς B.C. vulg. Both. τρεῖς γ' R.S.V.Γ. Reisig. Conj. p. 257. Bekk. Dind. Mein. &c. ἄγλιθας B. Dind. Bergk. Mein. ἀγλῖθας R.S.V.(?) Elmsl. ad Ach. 759. Bekk. Hirsch. Richt. ἀγλίθας C. vulg. μετέπεμψε S.

681. ἀποκναίεις C.R. ἀποκλαίεις B pr. S. ἀποκλέεις V.

682. δουλεία 'στὶν S. et (ut vid.) R.V. Pors. Bekk. Dind. &c. δουλεί' ἐστὶν B. vulg. δουλεί' ἔστι C. Cf. ad Ach. 171.

683. τοὺς τούτων] τούτων τοὺς Hirschig. Ann. Crit. p. 73, qui locum parum intellexit. τούτων] Fort. αὐτῶν.

684. σοὶ δ' B.C.R. σοῦ δ' ἥν S.V. ἥν τις δῷ R.S. (δῶ) V. Junt. 2. Kust. Bergl. Bekk. Dind. &c. ἥν τις διδῶ C. ἥν τις γε διδῷ B.Δ. Ald. Br. σὲ δέ γ', ἥν (vel σοὶ δ' ἥν) τις δῷ τοὺς Porson. σοὶ δ' ἥν γε διδῷ τοὺς τρ. ὀβ. (sc. ille cui id negotii est, ut in Eccl. 841. Vesp. 892. &c.) Lenting., cui nec abesse articulus τοὺς; nec in eo, quod quotidie fit, praeteritum adhiberi posse videtur. σοὶ δ' ἥν τι διδῷ, τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς conj. Reisig. C. p. 174. Διδῷ est infra 693. ἥν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων. Ach. 159. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ. Nub. 98. οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἥν τις διδῷ. Th. 937. πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς | κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἥν τις διδῷ. Lys. 1119. ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα. Ach. 835. πειρῆσθε . . . παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴκα τις διδῷ. Dem. p. 1209. ἐὰν μὴ μισθόν τις διδῷ. Ibid. ἐὰν μή τις αὐτοῖς ἕτερον ἀργύριον διδῷ. Plat. Gorg. 520 C. αἰσχρὸν νενόμισται μὴ φάναι συμβουλεύειν, ἐὰν μή τις αὐτῷ ἀργύριον διδῷ. Xen. An. I. 4. 12. οὐκ ἔφασαν ἰέναι, ἐὰν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ. Isocr. p. 168. οἷς ὁπόταν τις διδῷ πλείω μισθὸν, &c. Cf. ad Lys. 1058. ἀποδῷ (al. ἀποδιδῷ). Ipse correxerim σὲ δ', ἐάν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾶν οἷς &c. Cf. 583. κἢν . . . τῳ δῷ &c. τοὺς add. C.R.S.V. Ald. om. B.Δ. Br. Articulum omitti posse ostendit locus in Ach. 159. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ, &c. ἀγαπᾷς B.C.R.V. ἀγαπᾶσθαι S. ἀγαπᾶν Porson. Dedi ἀγαπᾶν σ'. οἷς R. Bekk. Dind. olim. Bergk. Mein. οὓς B.C.S.V. vulg. Hirsch. Richt. Dind. Cf. ad Ach. 677. "Dativus propter ἀγαπᾷς positus." (Dind.) Vulgo post ἀγαπᾷς colon aut virgula ponitur.

686. φοιτᾶν S.

687. εἰσελθὸν . . . κατάπυγον] Reponendum forsan εἰσελθὼν . . . καταπύγων, masculina ut mox διαβὰς, διακινηθεὶς, τρυφερανθείς. Scilicet dicebant

ὡδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεὶς,
ἥκειν εἴπῃ πρῷ κἂν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμὴν, κἢν ὕστερος ἔλθῃ·

ὢν μειράκιον, sed μειράκιον ὃν per attractionem. Sic Pl. 88. ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον . . . Nub. 990. ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ . . . αἱροῦ. 917. φοιτᾶν οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων. Supra 610. γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν. Av. 607. ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; Plat. Eryx. 397. καὶ δῆτα καὶ μειράκιόν τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ στωμύλον προσκαθιζόμενον κατεγέλα &c. Aeschin. I. 75. ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν &c. Lysias III. 35. τὸ γὰρ μειράκιον, ὡς ἔγνω, ῥίψαν θοἰμάτιον φεῦγον (al. φεύγων) ᾤχετο. Aliter tamen, si quidem sincera est lectio, Plat. Lach. 180. τὰ γὰρ μειράκια τάδε πρὸς ἀλλήλους οἴκοι διαλεγόμενοι θαμὰ ἐπιμέμνηνται Σωκράτους καὶ σφόδρα ἐπαινοῦσιν. Plutarch. Per. 36. τὸ δὲ μειράκιον ὁ Ξάνθιππος ἐπὶ τούτῳ χαλεπῶς διατεθεὶς &c. Cf. ad Nub. 878. Consociantur autem diversa genera, ut in Ach. 872. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Nub. 917. οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων. Plat. com. II. εἴξασιν γὰρ τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἳ ἑκάστοτε γραμμὴν | ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες &c. Eur. Tro. 735. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον. Bacch. 1305. Soph. Oed. T. 1167. μειράκιόν σοι] σοι μειράκιον malit Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. Cf. ad Eccl. 516. κατάπυγον R. (diserte) S.V. Ald. Br. Bekk. Dind. &c. καταπῦγον B.C. Bergk. Cf. ad Thesm. 200. Sic εὔδαιμον, non εὐδαῖμον.

688. Fort. διαβὰν, διακινηθὲν . . . τρυφερανθέν. τρυφερανθεὶς B. (s. ω) C.R.S.V. τρυφερωθεὶς Γ. Vox mihi nonnihil suspecta. Qu. τρυφῇ ἐνδοὺς, vel διαθρυφθείς.

689. πρωῒ B.C.V. κἂν V.

691. δραχμὴν libri et vulg. Hirsch. Mein. Dind. δαρχμὴν Bergk. Richt. κἂν πάντων ὕστατος (del. δραχμὴν) Cobet. "δαρχμὰς pro δραχμὰς dictum annotavit Hesychius. Quam formam Th. Bergkius recte restituere videtur comicorum locis in quibus δραχμὴ producta contra legem syllaba prima legitur. Sunt autem praeter nostrum locum hi, Aristophanis Pac. 1201. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ, Plut. 1019. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσι, Philippidis ap. Athen. 6. p. 230 B. ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς, Antiphanis ib. 7. p. 297 E. τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα, Platonis 10. p. 442 A. Λόρδωνι δραχμὴ, Κυβδάσῳ τριώβολον, Machonis 13. p. 581 B. καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας. . . . Quanquam huic poetae etiam δραχμὰς a producto dicere licuit. Aliam viam iniit Gaisfordus, quem scripturam a Thoma Mag. rejectam δραγμὴ hujusmodi locis inferendam esse censere ex annotatione ad Suidam vol. I. p. 1058. colligimus. *Drachumam* producta syllaba prima dixit Plautus: quo argumento cavendum est ne quis abutatur ut Graecum vocabulum ancipitem literae α mensuram habuisse contendat. Nam similiter Acheruntis nomen dipodiae trochaicae mensuram habet apud poetas veteres Latinos contra morem Graecorum, et quae sunt alia hujusmodi. Ceterum cum δαρχμὴ comparari potest φαργνύναι ejusque derivata, velut νaύφαρκτος, quod veteres Attici pro φραγνύναι dixerunt." DIND. Prioris

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίονθ' ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκε·

syllabae in δραχμὴν productionem bene defendit Elmsleius ad Med. 140. In anapaestis certe nihil offensionis habet istius syllabae productio. κἂν vulg. Dedi κἤν.

692. κοινωνῶν B.C.R.V. κοινῶν ὄντων Γ. κοινωνὸς S.

693. τι add. B.R. om. C.S.V.Γ. Cf. ad 684. δύ' ὄντε] δ' ἤν τε S.

694. κᾆθ' ὡς B. (sup. in ras.) C.S.V.Δ. κᾶθ' ὡς Γ. καθῶς R. κᾆθ' ὡς vulg. Dobr. Dind. Cobet. &c. χὤσπερ Reisig. Conj. p. 313, ὡς pro ὥσπερ negans Atticos usurpasse. Accurate, ut solet, Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811: "The comic poets almost always use ὥσπερ, not ὡς, to express the sense of the English words, *as it were.*" Cf. Eq. 755. κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. Eccl. 310. ὥσπερ πηλοφοροῦντες. Lys. 337. ὥσπερ βαλανεύσοντας. Vesp. 804. ὥσπερ ἑκάτειον. Pac. 482. σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. 641. τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε. Av. 402. ὥσπερ ὁπλίτης. 1150. ὥσπερ παιδία. Lys. 474. ὥσπερ κόρη καθῆσθαι. 558. περιέρχονται . . . ὥσπερ Κορύβαντες. 1083. ὥσπερ παλαιστάς. Eccl. 928. παράκυφθ' ὥσπερ (al. ὡς) γαλῆ. Plat. Symp. 191. ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέττιγες. Sed Fr. 190. ἑταίρας . . . ἁλμάδας ὡς ἐλάας στιφράς. Fr. 237. ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών. Soph. Aj. 998. ὀξεῖα γάρ σου βάξις, ὡς θεοῦ τινος &c. Aesch. Pers. 698. βίοτον εὐαίωνα . . . ὡς θεὸς διήγαγες. Verum fortasse, quod et ipse conjeceram, χὤσπερ πρίονθ'. Locum corrupit, opinor, grammaticus aliquis, qui de πριόνα cogitaret. Exciderat, opinor, περ ante simile πρ. Primam vero in πρίω (Ran. 927. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας) et in πρίων *serra* produci tenendum est (Soph. Tr. 699). Nec displiceret κᾆθ' ὡς πρίονθ', modo constaret ὡς pro ὥσπερ hoc sensu poni posse. Pro participio, ut videtur, accipit scholiasta, qui interpretetur, κᾆθ' ὡς πρίονα: ὡς οἱ πρίζοντες διαφιλονεικοῦσι. τίς πρὸς ἑαυτὸν ἑλκύσει. Quod si verum est πρίων aut πριὼν de serratore dixisse Atticos, scripserat fortasse Comicus κᾆθ' ὡς πρίων' (πριῶν'), aut χὤσπερ πρίων' (πριῶν'). Si vero constaret πρίωνα pro πρίονα de serra usurpatum esse, in nostro loco fortasse reponendum foret κᾆθ' ὡς (vel χὤσπερ) πρίων'. Tentabam praeterea καὶ πρίον' ὅπως *tanquam serram.* Cf. ad Thesm. 1106. παρθένον . . . ναῦν ὅπως ὡρμισμένην. Sed tragicus hic usus est. De voce πρίων *serra* cf. Soph. Trach. 699. ὥστε πρίονος | ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν ξύλου τομῇ. Soph. Fr. 787. οὐδὲ πρίονος πληγαί. Poll. 7, 113. Produci autem primam in πρίειν ejusque derivatis constat vel ex Ran. 927. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας. De hoc loco v. Lobeck. Paral. Gr. p. 554. Meinek. Fr. Com. II. 205. πρίον' R.S.V.(?) Ald. Bekk. Conz. πρίων B. (add. apostropha) C.Δ. Bentl. Br. Richt. πρίονες V. (s. Cob.) Γ. Bergk. πρίων' (i. e. *duo serratores*) Dind. olim. πρίονθ' (*a pair of sawyers*) vir doctus nescioquis H.L. in Class. Journ. XXXII. 40. Dobr. Reisig. Conj. p. 313. Bo. Hirsch. Mein. Cobet. Dind. πρίων qui legunt (Bentl. Br. &c.) pro participio habent. "Restitui, πρίωνε, de quo vocabulo Photii testimonio constat p. 448, 19. Πριων: ὀξυτόνως τὸ ἅρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἁρμένῳ τούτῳ. τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ο Κρατῖνος. Ex his apparet Cratinum πρίονας dixisse qui vulgo πρίωνες dicebantur: quod haud dubie metri causa fecit." DIND. Aut

σὺ δὲ χάσκεις πρὸς τὸν κωλαγρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθε.
ΦΙ. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
ΒΔ. σκέψαι τοίνυν ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι

fallitur grammaticus, aut vitio laborat ejus glossa, quum πρίων *serra* constanti usu atque ex disertis grammaticorum praeceptis παροξυτόνως scribatur, ut vere monuit Meinek. Fr. Com. II. 205. Ceterum non omnino satisfacit correctio κᾆθ' ὡς πρίονθ', quum constanter, ni fallor, ὥσπερ hoc sensu, non ὡς, nomini aut participio praeponere soleant Attici. ἀντανέδωκε C.R.S.V. vulg. ἀντανέδωκεν B. ἀντενέδωκεν Dobr. Mein. Richt. conj. Bekk. ἀντενέδωκε Dind. Bergk.

695. σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλαγρέτην vulg. Reponendum suspicor σὺ δὲ χάσκεις πρὸς τὸν . . . (Cf. Eq. 1118. πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ κέχηνας. 1032. ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς. Nub. 996. πρὸς ταῦτα κεχηνώς. Anacreon Fr. 13. πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει. Lucian. III. 216. ἐκεχήνεις πρὸς αὐτά.) Vel σὺ δὲ χάσκεις ὡς τὸν . . . Χάσκειν legitur 1493. Eq. 1032. ἀναχάσκειν Av. 502. ἐγχάσκειν infra 721. nusquam alibi χασκάζειν. κωλαγρέτην R. Dind. &c. κωλακρέτην B.C.S.V. vulg. Cf. ad 724. Similia composita sunt ἱππαγρέτης, officii apud Lacedaemonios nomen (Xen. Lac. IV. 3), μαζαγρέτης (ap. Aristiam Athen. 686 A.), et παιδαγρέτης. Nomen proprium Ἱππαγρέτης Thuc. IV. 38. V. Ruhnk. ad Tim. v. ἱππαγρέται. σε λέληθε C.R.V. vulg. σε λέληθεν B. Dind. Mein. Richt. εἰσελήλυθεν S.

696. ὡς τὸν θῖνά μου B pr.

697. προάγεις S.

698. τοίνυν libri et Br. &c. τοίνυν γ' Ald. καὶ τοῖσιν ἅπασιν libri et vulg. καὶ τοισίδ' ἅπασιν Herm. κἀστοῖσιν ἅπασιν Mein. in Philol. XIV. 17. ἴσα τοῖσιν ἅπαισιν lepide Reisk. ἀγαθοῖσιν ἅπασιν conj. Bentl. Bergk. Vera scriptura, ni fallor, est καὶ τοῖσι πένησιν. Cf. 464. 703.

699. ἀεὶ C.R.S.V.Γ. Dind. &c. αἰεὶ B. vulg. ὅποι B.C.R.S.V. vulg. ὅπῃ Suidas in ἀκαρές. Dind. Mein. Bergk. Richt. ὅπως Suidas in ἐγκεκύκλησαι. ἐγκεκύκλησαι B.C.R.V. vulg. ἐγκεκύλησαι S. Qu. ἐγκεκύλισαι. Vel ἐσκεκύλισαι (Th. 651. εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα. 767. κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα). Vel εἰσκεκύκλησαι (Th. 265). Vel denique ἐκκεκύκλησαι (Ach. 408). Cf. ad 1475. νὴ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα | δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.

701. ἀκαρῆ B.C.S.V. ἀκαρῆι R. ἀκαρὲς Suid. s. h. v. Br. Mein. Subaudiendum τρίχα.

ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν εἵνεκ' ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κᾆθ', ὅταν οὗτός σ' ἐπισίξῃ
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις.

702. ἐνστάζουσιν R.S. ἐνστάζουσι B.C.V. ἕνεκ' V. ἔλαιον S.V. schol. Suid. in ἀκαρές. Bentl. Kust. Bekk. Hirsch. Dind. Mein. ἄλευρον B.C.R. Ald. Br. Richt.

703. τούτων B.C.R.S.V. τοῦτ' ὧν R. (s. Inv.) τοῦθ' ὧν Bentl. Tyrwhitt. Br. &c. εἵνεκ' B.C.R.S.V.Γ.Δ. Bergk. ἕνεκ' Ald. οὕνεκ' male Br. Dind. Hirsch. Mein. Richt. "ΦΙ. καὶ τοῦθ' ὧν εἵνεκα δρῶσιν; ΒΔ. ἵνα γιγνώσκῃς" Bentl., oblitus ὧν pro τίνων poni non posse. Cf. Pac. 744. καὶ τούτους εἵνεκα τουδὶ, | ἵν' . . . ἐρῶ σοι B.R.S.V.Γ.Δ. ἔρρωσο C. Ald.

704. γιγνώσκῃς R.S.V. γινώσκῃς B.C. τιθασευτὴν B. Ald. τιθασσευτὴν C.R.S.V.Γ. Scripturam τιθασσεύειν τιθασσὸς metrum ubique respuit. "Imperita est annotatio scholiastae τιθασευτὴν simplici σ metri causa dictum esse. Cui fraudem fecit frequentissimus error librariorum, τιθασσὸς ejusque derivata duplici σ scribentium, quo Graeci in hoc vocabulo non magis usi sunt quam in μασσᾶσθαι, quod ipsum quoque ubique inferre solent librarii." DIND. οὗτός γ' C.R.S.V. vulg. οὗτος B. οὕτως Δ. Legendum οὗτός σ'. Idem proponit Mein. ἐπισίξῃ S.V. Bergk. Mein. Cobet. (in Mnem.) Dind. ἐπισίζῃ B.C.R. vulg. Saepe confunduntur ξ et ζ. Cf. ad Lys. 93. Pac. 756. Post ἐπισίξῃ virgula tollenda. ἐπισίξῃ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρρύξας ἀγρίως . . . Bergk.

705. τῶν ἐχθρῶν B.C.R.S.V. Kust. τὸν ἐχθρὸν Ald. ἐπιρρύξας B.C.V. ἐπιρύξας R. ἐπιρρήξας S. Virgulam ante, non post, ἐπιρρύξας ponit Bergk. ἀγρίως B.C.R. ἄγριος S.V.

707. εἰσίν γε πόλεις vulg. Malim εἰσὶ πόλεις γάρ. ἀπάγουσιν vulg. Qu. προσάγουσι vel κατάγουσι. Sed cf. Ach. 643. ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες.

708. εἴ τις om. S. προσέταξεν libri et vulg. Dind. προσέταττεν Dawes. M. C. p. 271. Hirsch. Mein. prob. Richt. ("quum de tempore praesenti agatur"). Cf. 824. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην | ἐκάλουν. Herod. III. 25. εἰ μέν νυν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν . . . ἦν ἂν σοφὸς ἀνήρ.

709. δύο μυριάδες vulg. Bergk. Richt. δύο μυριάδ' ἂν Dobr. Dind. Mein. Recte. Qu. δύο μυριάδες . . . ζῷεν ἂν ἐν (ἂν pro vulg. ἐν habent B.Δ.) π. λ. Sed vereor ut haec constructio toleranda sit post προσέταξεν. Cf. 824. Vulgatam frustra tuetur Vauv. ad Soph. Aj. 183. ἔζων om. R. ἐν C.R.S.V. Suid. Dind. Mein. Bergk. Richt. ἂν B.Δ. Dawes. M. C. p. 275. (coll. Eur. Cycl. 121. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν; | ΣΕ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ). Br. Hirsch. Sed praepositio ἐν in hac locutione omitti nequit. πᾶσι B.R.S.V. ἅπασι C.

καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῷ καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι,
ΦΙ. *οἴμοι, τί πέπονθ'; ὡς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,*
καὶτὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
ΒΔ. *ἀλλ', ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν*

710. *πύῳ* (*πύω* B.C.) B.C.R.S.V. *πυρῷ* (*πύω* V.) Suid. in *πυρίνῳ ἄρτῳ*. *πυῷ* Dind. Bergk. Mein. &c., secundum Herodiani praeceptum, de quo v. ad Pac. 1150. et Mein. Fr. Com. II. 95. V. 18, qui *πῦον* neutrum, *πυὸς* masculinum scribendum esse ex Arcadio et Herodiano contendit. Cf. Poll. VI. 54. *πυριάτῃ* B.R.S.V.Γ.Δ. Suid. Br. Pors. Dobr. Bekk. Dind. &c. *πυαρίτῃ* C. Ald. Eust. p. 1626, 3. Cf. Mein. Fr. Com. III. 342.

711. *τοῦ 'ν* R.V.(?) Suid. Ald. *τοὺν* B.C.S. *τοῦ* Bentl. Elmsl. ad Ach. 343. Cobet. V. L. p. 201. Dind. Mein. Bergk. Richt. Vulgatam tuetur Fritzch. ad Th. 806. Similis fere versus est Eq. 1334. *τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ* (*τοῦ 'ν* et hic libri) *Μαραθῶνι τροπαίου*. Cf. Eupol. ap. Longin. XVI. 3. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην*, &c. Plat. Menex. 245. *τὰ τροπαῖα τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς*. Dem. p. 297. Sed praepositio omitti non potest in Fragm. 363. *καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν* (l. *γέρουσιν*) *διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον*. Utraque scriptura proba est. V. Gottleber. ad Platon. Menex. c. 10. Cf. ad Ach. 696. *τρόπαιον* V.

712. *ἐλαολόγοι* S.V. Suid. h. v. Bentl. Pors. Bekk. Dind. &c. *ἐλαιολόγοι* B.C.R. vulg.

713. *οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μοὺ κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται* libri et vulg. Bergk. Richt. *πέπονθ'* pro *ποθ'* Suid. in *νάρκη*. Unde *οἴμοι, τί πέπονθ'; ὡς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται* Kust. ad Suid. prob. Bentl. Pors. Richt. *οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη μου τῆς χειρὸς καταχεῖται* ed. Mein. . . . *μου κατὰ χειρὸς καταχεῖται* Bo. conj. Mein. *οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη κατὰ χειρός μου καταχεῖται* hodie Dind. Verum certe videtur *πέπονθ'* pro vulgato *ποθ'*. Cf. 995. *πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας;* Eq. 888. Corrigendum forsan *οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται* (ejecto *μου* ut ex interpolatione invecto). Sed praestat, opinor, Kusteri emendatio, quum pronomen requiri videatur. Fortasse *περ* in *ὥσπερ* nihil aliud est quam *πε ν* supra *ποθ'* ex correctione scriptum male intellectum atque in alienum locum transvectum. Articulo certe ante *χειρὸς* opus est: conferri enim non debet locutio compendiosa *ὕδωρ κατὰ χειρός*. Similiter fere supra v. 7. *ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ | κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ*. Quod si revera sincerum est *ποθ'*, conferre licebit 973. *αἰβοῖ, | τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;* Sic enim corrigendus videtur iste locus. Vulgo in fine versus interrogatur.

714. *οὐ δύναμαι κατέχειν* vulg. Qu. *οὐ δύναμαί γ' ἔτ' ἔχειν*.

715. *ἀλλ' ὁπόταν*] *ἀλλ' ὁπότ' ἂν* malit Elmsl. in Ed. Rev. an. 1811. *δείσωσ' αὐτοί*] Qu. *δείσωσ', εὐθὺς* . . . Vel *ἀλλ' ὁπόταν καταδείσωσ'* (Pac. 759) . . . Vel *ἀλλ' ὁπόταν δείσωσ' ἀμφ' αὐτοῖς* (Soph. Oed. C. 492. *ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφί σοι*). Certe perquam incommoda hic est particula *μέν*. Lentingio *αὐτοὶ* cum *διδόασιν* fortasse connectendum videtur. Cf. Eccl. 670. *ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει*.

ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
πορεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.
ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλῃον ἀεὶ,
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι
πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.
ΧΟ. *ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, "πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον*
ἀκούσῃς,
οὐκ ἂν δικάσαις." σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ
δεδόκησαι·

718. *ἔλαβες* Ald. *ἔλαβε* C.R.S.V.Γ. *ἔλαβεν* B.Δ. *κατὰ χοίνικα, κριθῶν* vulg. Bergk. Mein. Richt. *κατὰ χοίνικα κριθῶν* Dind. *κατὰ χοίνικα, κριθὰς* Dobr. "*κριθῶν*, quod post *μεδίμνους* poni debebat, alteri sententiae parti adjunxit. Itaque commate post *χοίνικα* nihil opus est." (Dind.) Recte, opinor. Scilicet ad *κριθῶν* repetendum *μεδίμνους* ex praecedentibus. Dobraeus etiam ista (*καὶ ταῦτα . . . φεύγων*) parenthetice disposuerit, ut constructio sit *πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους ἔλαβες* &c., haud dubie propter neutrum *καὶ ταῦτα*. Non male scriberetur *ἔλαβες . . . κατὰ χοίνικα . . . κριθῶν*. *καὶ ταῦτα* vulg. An *καὶ τούσδε* aut *τούτους δὲ* (sc. *μεδίμνους*)? Usitatius tamen foret hoc sensu *καὶ τούτους*. Cf. Pac. 744. *οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους εἵνεκα τουδὶ* &c.

719. *εἵνεκ'* B.C.R.S.V. Ald. Both. Bergk. *οὕνεκ'* male Br. Dind. &c. *ἀπέκλειον* vulg. *ἀπέκλῃον* Mein. Dind.

723. *ὅ τι βούλει σοι, πλὴν*] *ὅ τι βούλει, πλὴν τοῦ* conj. Mein. Cf. 695.

724. *πλὴν* B.C. Ald. *πλὴν τοῦ* R.S.V.Γ. *κωλακρέτου* B.C.R pr. S.V. *κωλαγρέτου* R corr. Dind. &c. Cf. ad 695. Av. 1541. *γάλα*] *μάλα* S.V.

725. *ἦ που σοφὸς ἦν*] *ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς,* conj. Elmsl. ad Med. 1275, coll. Aesch. Prom. 887. (Parum enim hic convenire particulam *ἦπου*, i. q. *ἴσως*, *I suppose, I daresay;* neque significare posse *ἦπου* *profecto*, *ὄντως*.) *εἴ τις σοφὸς ἦν* Burges. ad Eumen. 417. Facilis correctio foret *ἦ πάνσοφος ἦν*. Ita Aesch. Pers. 843. *ἦ πολλὰ* &c. 852. *ἦ μεγάλας . . . βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.* Aesch. Fr. 276. *ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.* *Πάνσοφος* legitur Aesch. Suppl. 319. Eur. Herc. 188. Soph. Fr. 784. &c. Sic apud nostrum *παμπόνηρος, πάγχρηστος, παγκατάρατος, πάγκαλος, παμβδέλυρος, παμμύσαρος, παγγλύκερος.* Confer tamen similem locum Ran. 814. *ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτης χόλον ἔνδοθεν ἕξει.* *ἔφασκεν* R.S.V. *ἔφασκε* B.C. *ἀκούσας* V.

726. *οὐκ ἂν δικάσαις* vulg. *οὐ μὴ δικάσεις* Mein. Non enim prohibentis esse *οὐκ ἂν δικάσαις*. Nempe ea verba significant *judicare non potes*. Adde quod optativi formam in *-αις* non novit antiqua Atthis (v. ad 572). Addendum porro fuisset *ὀρθῶς* aut aliquid simile. Melius corriges scribendo *οὐ δεῖν* (aut *μὴ δεῖν*) *δικάσαι*, vel *μηδὲν δικάσῃς*. Cf. versum ap. schol: *μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.*

ὥστ' ἤδη τῆς ὀργῆς χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
ἀλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι μηδ' ἄφρων γένῃ στρ.
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἴθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανῶς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος, καὶ δῆλός ἐστί σ' εὖ ποιῶν·
σὺ δὲ παρὸν δέχου.

ΒΔ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει

727. τὴν ὀργὴν χαλάσας vulg. Malim τῆς ὀργῆς χαλάσας. Cf. Av. 383. τῆς ὀργῆς χαλᾶν. Ran. 700. τῆς ὀργῆς ἀνέντες. Subaudiri potest κόλλοπα. ὀργὴν C.R.S.V. ὀργῇ B pr. Qu. ὀργῆς. σκίπωνας B corr. C.V. Br. &c. σκιπίωνας R. σκίμπωνας B pr. Ald. σκήπωνας S.Γ. et Suid. in σκήπων. Cf. ad Eur. Hec. 65. et Latinum *scipio*, cujus prima syllaba longa est. καταβάλλω B.C.R.S. καταβάλω V.Γ.

728. συνθιασῶτα B.C.R.V. συνθιασώτα S.

730. ἀτενής γ' Ald. γ' om. libri. ἀγενὴς R. ἀτεράμμων unus R.

731. ὤφελεν B corr. R.V. Pors. Br. ὤφελε B pr. C.S. Ald.

732. ὅστις C.R.S.V.Γ. Reisig. Conj. p. 123. Bekk. Dind. &c. ὅστις δὴ B. vulg. Metrum est, ⏑̄ ⏑́ ⏑ – – | ⏑ – ⏑ – ⏑ –. Cf. ad 746. ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει] I. e. *Qui me talia monuisset.* Anglice, *to have advised me thus.* Noli corrigendum putare ὅστις τοιαῦτα νουθετοῖ, quod valeret *qui me talia moneret*, Anglice *to advise me thus*, ut in Soph. Trach. 953. εἴθ' . . . γένοιτο αὔρα . . . ἤ τις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως . . . θάνοιμι.

733. τις θεῶν libri. Bekk. Dind. &c. τις τῶν θεῶν Ald. ἐμφανὴς vulg. Malim ἐμφανῶς. Cf. ad Ach. 143.

735. ἐστιν εὖ S.V. Reisig. Conj. p. 124. Bekk. Dind. ἐστιν om. B.C.R. vulg. ἐστίν σ' εὖ Reisk. Praestat ἐστί σ' εὖ.

736. σὺ δὲ libri. Bekk. Dind. &c. σὺ δ' αὖ Ald. Br. παρὼν vulg. Immo legendum, ni fallor, παρὸν, quod suadet etiam Seager. παρὼν e v. 733 huc illatum videtur. Cf. Soph. Phil. 1099. παρὸν φρονῆσαι. Eur. Ant. Fr. 13. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα. Iph. T. 1088. Alc. 284. Suppl. 315. Phoen. 520. Her. 177. 506. Thuc. IV. 19. V. 103. Dem. p. 499. p. 606. p. 670. p. 1435. Lys. XIX. 15. Andoc. II. 11. Sic ἐξὸν supra 698. παρέχον Herod. 5, 49. μετὸν, &c. Nisi praestat πρόφρων (Av. 930).

738. λείχειν] λείπειν S.V. σισύραν vulg. Dind. Mein. σίσυραν Bergk. Distinguendum forsan sic, χλαῖναν, μαλακὴν σισύραν. Cf. Av. 122. ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν. Herm. com. II. 410. στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Sed Eubul. III. 257. χλανίσιν μαλακαῖς. Com. anon. IV. 669. ἱμάτιον . . . μαλακόν.

καὶ τὴν ὀσφύν.
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

ΧΟ. νενουθέτηκεν αὑτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς ἀντ.
τότ' ἐπεμαίνετ'· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
καὶ σωφρονεῖν μέλλει μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πιθόμενός γέ σοι.

ΦΙ. ἰώ μοί μοι.

ΒΔ. οὗτος, τί βοᾷς;

ΦΙ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν

740. ὀσφὺν B.C.R.S.V. Br. Bekk. Bo. Richt. ὀσφῦν Ald. Bergk. Mein. Dind.

741. κοὐδὲν B.C.S. καὶ οὐδὲν R.V.Γ.

742. Qu. τοῦτ' οὐ δύναμαι προσίεσθαι (secunda correpta, ut in versu anap.). Vel τοῦτ' οὐ δύναταί μοι ἀρέσκειν.

743. αὑτὸν B.C.S.V. αὐτὸν R. ed. Farr. πράγματα, | οἷς τότ' R.S.V.Γ. Bekk. Hirsch. Richt. πράγματα, | οἷς ποτ' Ald. Pors. πράγματα, | οἷός τ' B.C.Δ. πράγματα· | οἷς γ' Reisig. Conj. p. 124. πράγμαθ', οἷς | τότ' Dind. Bergk. Mein.

744. ἔγνωκε B.C.S. Ald. ἔγνωκεν R.V.Γ. ἄρτιως B corr. C.R.S.V. ἀρτίως ὅτι B pr. Ald. ἀρτίως ἔγνωκε γὰρ Pors. Qu. ἔγνωκέ θ' ἁμαρτάνων. Vix placet vulgata. Dochmiacum versum esse monuit Dind.

745. λογίζονται V.

746. ἃ σοῦ B.R. ἅ σου C. σοῦ (om. ἃ) S.V. κελεύοντος C.R.S.V. Bekk. Dind. &c. παρακελεύοντος B. Ald. Br. Cf. ad 732.

747. δ' C.R.S.V. οὖν B. Ald. Br. δ' om. S. (qu.) Weis. Hirsch. ἴσως . . . πείθεται vulg. Fort. ἴσως . . . πείσεται, aut ἑκὼν . . . πείθεται. ἴσος S.V. τοῖς σοῖς B. vulg. τοῖς ἴσοις R.S.V.Γ. τοῖς ἴσοι καὶ λόγοις C. τοῖσι σοῖς Bekk. Dind. &c. Eadem discrepantia est in Soph. El. 1201. μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς (τοῖς ἴσοις al.) ἀλγῶν κακοῖς.

748. σωφρονεῖ μέντοι B corr. R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. φρονεῖ B. (supr. σω) C. vulg. Nemini non displiceat illud μέντοι, quod jamdudum Reiskium offenderat sic positum. Reponendum, ni fallor, σωφρονεῖν μέλλει (aut θέλει), aut μανθάνει φρονεῖν. μεθιστὰς . . . τὸν τρόπον] μεθιστὰς . . . τῶν τρόπων Bergler. μεθεστὼς . . . τῶν τρόπων Hirschig. Cf. ad Eq. 397. τὸ λοιπὸν C.R.V. τολοιπὸν B.S.

749. πειθόμενος B.C.R.S.V. vulg. πιθόμενος Br. Pors. Dind. &c. Ita accuratius haec respondebunt versui stroph. 736. σὺ δὲ παρὸν δέχου. τε libri et vulg. Malim γε. σοι C.R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. σοί γ' B. vulg. τί μοι βοᾷς B.C.R. vulg. Richt. τι βοᾷς S.V. Bergk. Mein. Dind.

751. 'κείνων et 'κεῖθι S.

ἵν' ὁ κῆρύξ φησι, "τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω."
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ 'στι ψυχή;
πάρες, ὦ σκιερὰ —. μὰ τὸν Ἡρακλέα
μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔ. ἴθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
ΦΙ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ἑνός.
ΒΔ. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
ᾅδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
ΒΔ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθαδὶ
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
ΦΙ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. πρᾶτθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.

752. ἵν' ὁ κῆρυξ φησὶ, τίς ἀψήφι-|στος; ἀνιστάσθω] Notandum vocabulum ultra pedem quartum protensum, quod aliquam ab formula, ut videtur, solemni *τίς ἀψήφιστος;* excusationem habet. DIND. De hoc loco Herm. El. D. M. p. 375: "Rarissime vocabulum etiam ultra versum ea conditione protenditur, ut in prima brevi sequentis versus finiatur." Cf. Gaisf. ad Heph. p. 280. Vide ergo an reponendum sit, *ἵν' ὁ κῆρύξ φησ', "ἀψήφιστος | τίς* (vel *ἀψήφιστός τις*);" *κῆρυξ φησὶ* C.S.V. Bekk. Dind. *κῆρυξ φησὶν* R. *κῆρυξ φασὶ* V. (s. Cob.) *κήρυξ φησὶ* B. vulg. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. *κῆρύξ φησι* (sic) Bekk.

756. *σπένδ'* S. *μοι* B.C.S.V.Γ.Δ. Br. *μου* Ald. *σοι* R. Ald. Reponendum suspicor *'στι* (*ποῦ 'στι ψυχή;*).

757. *πάρες* (supr. *σ'*) B. Qu. *πάρεχ'*. Post *Ἡρακλέα* virgulam vulgo positam delevi.

758. *μὴ νῦν* libri et vulg. *μή νυν* Cobet. (Mnem. l.l.) Mein. Fortasse recte. Cf. Lys. 531. *μή νυν ζῴην.* Ran. 177. *ἀναβιοίην νυν πάλιν.* *ἐγὼ 'ν* B.C. *ἐγὼ 'ν ἐν* V. *ἐγὼν ἐν* R.

761 sq. Vitiosam personarum descriptionem (Βδ. *λέγ'* . . . Φι. *ποίου* . . . Βδ. *τοῦ μὴ* . . . Φι. *τοῦτο δὲ* . . .), quae est in Ald., correxerunt Bergl. Tyrwh. Br. Βδ. *λέγ'* . . . B.C. Ald. *τί σοι πείθομαι* C.R.S.V.Γ. *τί πείθομαί σοι* B.C. Ald. Br. *τί πείσομαί σοι* Bentl. *τί σοι πίθωμαι* Bentl. Pors. Tyrwh. Herm. Dind. Mein. &c. Cf. ad Nub. 87. *τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;* *πλὴν* B.R.S.V. *περὶ* C.

762. Φι. *ποίου;* . . . Βδ. *τοῦ* . . . Φι. *τοῦτο* . . . B.C. Ald. *τοῦτο δὲ* B.R.S.V. *τουτὶ δὲ* C.

765. Qu. *βάδιζε μηκέτ', ἐνθαδὶ δ' | αὐτοῦ* . . . *ἐνθάδε* vulg. Bergk. Dind. Richt. *ἐνθαδὶ* Mein. Recte.

767. *τοῦ; τί*] *τουτὶ* S.V. *ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ* vulg. *ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ* Boissonad. *πρᾶτθ' ἅπερ ἐκεῖ* (conj. *πρᾶτθ' ἃ κἀκεῖ*, quum non constet unde

ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτῃ γ' ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως. ἢν ἐξέχῃ
εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·
ὕοντος εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινός,
οὐδείς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

ΦΙ. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος;

pendeat istud ταῦτα) Mein. (Cf. 770.) ταῦθ' ἃ κἀκεῖ conj. Dobraeus, coll. Eccl. 135. Cf. ad 621. Eq. 213. ταῦθ' (ταὖθ' Cobet. Mein.) ἅπερ ποιεῖς ποίει. et ad Av. 1042. ἐκεῖ C. &c. 'κεῖ (sic) B.

769. ταύτης vulg. Malim ταύτῃ γ'. μίαν μόνην] Qu. μίαν δραχμὴν, aut δραχμὴν μίαν, aut μίαν μόνον (sc. δραχμὴν vel πληγήν). Post hunc versum excidisse nonnihil suspicatur Mein.

770. πάντως δὲ R.V. vulg. Bergk. Mein. Dind. πάντες δὲ S. πάντως γε Β.Δ. Br. Inv. Bekk. Hirsch. Richt. Vulgatam revocavi. Cf. Thesm. 851. πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή. 1012. πάντως δέ μοι | τὰ δέσμ' ὑπάρχει &c. 984. νηστεύομεν δὲ πάντως. Av. 935. πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. Lys. 495. ταῦτ'] ταὖτ' Cobet. τοῦτ' idem (Mnem.). ἔδρασ' S.

771. καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐξέχῃ vulg. Mendosa haec esse constat: parum enim hic convenit aut μέν νυν aut μὲν νῦν. Qu. καὶ ταῦτα δικάσεις (766, vel δράσεις, vel πράξεις) εὐλόγως. ἢν ἐξέχῃ . . . μὲν νυν B.R.S.V. vulg. μὲν νῦν C. ἢν ἐξέχῃ | εἴλη κατ' ὄρθρον vulg. ἢν ἐξέγρῃ | εὐνῆς κατ' ὄρθρον Reisk. ἢν ἐξέγρῃ ἕλης κατ' ὄρθρον conj. Mein., qui, "Magnae mihi semper offensioni fuit, quod matutinum solis calorem ἐξέχειν dici videbam."

772. εἴλη B. vulg. εἵλη S. Dind. (ex schol.) εἰλῆ (ut vid.) C. εἰλὴ Ald. ἕλη R.V. Mein. Qu. εὔειλος ὄρθρος. κατ' ὄρθρον] κατ' ὀρθὸν v. l. ap. schol. prob. Dawes. M. C. p. 269. et Richter. Praef. p. 108. (i. e. κατὰ τὸ ὀρθῶς ἔχον, *convenienter*). ἡλιάσει B.C.S.V. vulg. ἑλιάσει R. ἠλιάσει conj. Bergk.

773. νίφῃ C.S.V. νείφῃ B.R. Bekk. Fort. ἢν ξυννέφῃ δέ. Av. 1501. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; | ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει; De particula δὲ sic posita cf. 1351. In fine versus colon posui pro vulgata virgula.

774. ὕοντας S.V. εἴσει C.R.V. εἴσῃ B.S. εἴσω (sc. ἡλιάσει) Reisk.

775. σ' om. S.V. ἀποκλείσει vulg. ἀποκλείσῃ (i. e. ἀποκλείσει, η supr. ει) S. ἀποκλήσει Mein. Dind.

776. Qu. ταυτί. γ' add. R.V.Γ. Dind. Bergk. om. B.C.S. vulg. Richt.

779. διαγιγνώσκειν R.S.V. Ald. διαγινώσκειν B.C.

780. πράγματα R. μασώμενος B.C.R.V. μασσώμενος S. ἀναμασώμενος (pro ἔτι μασ.) Scal., ut in 783. Fort. πράγμαθ' ἅμα μασώμενος. Cf. ad

ΒΔ. πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
ΦΙ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ.
ΦΙ. καλῶς,
ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερμάτιζε μοὺν τοῖς ἰχθύσι,
κᾆπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λεπίδας μοι κεστρέων·
κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
κᾆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα,
κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'; ΦΙ. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
"ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον," ἦ δ' ὃς γελῶν.

Eccl. 91. Si sincera est vulgata, ἔτι ad δυνήσομαι, non ad μασώμενος referendum. Cf. Ach. 307. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ . . . ;

781. πολλῷ γ' ἄμεινον] πολλῷ 'τ' (ἔτι) ἄμεινον Lenting. Cobet. (Mnem. l. l.) Absque causa. Ad rogatum per πῶς respondetur per γε, ut in Ran. 26. Sic ad τί per γε infra 816. τουτογὶ B.C.R. τουτοῒ V. τουτὶ S.

783. ἀναμασώμενοι B.C. ἀναμασσώμενοι R.S.V. Suid. s. h. v. Apostol. XI. 77 a.

784. τοί] τί S.

785. καλῶς] καλῶς γ' conj. Mein.

786. Hunc versum om. Ald. habent codices, saltem B.C.R.S.V.Δ. ὁτὶ ἦ S.

788. σκωπτόλης C.S.V. σκωπτόλις R. σκωπτοπώλης B. δαρχμὴν R. in textu, δραχμὴν in marg.

789. διεκερματίζετ' ἐν S.V. et Pollux 9, 89. (ex codd. corrigendus). Dind. Hirsch. Bergk. Mein. διεκερμάτιζέ μ' ἐν B.C. vulg. διεκερμάτιζεν ἐν R. Toup. (ad Suid. h. v.) Inv. Bekk. Bo. διεκερμάτιζέ μοι 'ν (μοὺν) τοῖς ἰχθύσιν Lenting. Idem et ipse conjeceram. Apud Suidam διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν . . . ἰχθύσιν B.R.V. Ald. ἰχθύσι C.S. Br.

790. κᾆπειτ' ἐπέθηκε B.C.R. vulg. κᾆπειθεν ἔθηκε S.V. κᾆπειτ' ἐνέθηκε conj. Bergk. Mein. ed. Dind. Idem ipse conjeceram. I. e. *in os mihi indidit.* Cf. ἐντίθεσθαι (ἔνθοῦ), et ἔνθεσις. Nisi praestat ἐπέδωκε, *in manum mihi dedit.* λοπίδας libri et vulg. λεπίδας Scal. Recte, opinor. De voce λοπὰς cogitabant librarii.

791. 'νέκαψ' B.C.S. Scal. Kust. 'ν ἔκαψ' V. 'νεκαψα R. 'νέκαμψα Ald.

792. καταβδελυχθεὶς S.V. Cf. ad Eq. 25. ὀσφρόμενος] ὀσφραινόμενος R. Cf. ad Thesm. 494.

795. γοῦν B.C.S.V. γ' οὖν R. γὰρ Suid. in ἀλεκτρυόνα. καθέψεις libri et vulg. κατέψεις Suid. καταπέψεις (*digeres, concoques*) Hirsch. Bergk.

ΒΔ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;
ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
ΒΔ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
ΦΙ. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
ἠκηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἂν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
ΒΔ. ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπέρ τ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.

Mein. Nihil opus. τἀργύριον libri. ἀργύριον Br. ex conj. λέγων libri et vulg. Richt. γελῶν Tyrwhitt. Dind. Mein. "Fort. γελῶν," Bergk. Saepe permutantur γελᾶν et λέγειν, ut monuit jam Burges. ad Eumen. 710. Cf. Soph. Aj. 1307. οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων (l. γελῶν). Pl. 723. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη &c. Lys. 512. ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι. Macho ap. Athen. XIII. 582 E. ἡ δ' εἶπε γελάσασ' . . . Herod. III. 35. εἰπεῖν . . . γελάσαντα &c. Plat. Prot. 310 D. καὶ ὃς γελάσας . . . ἔφη. Conv. 202 B. καὶ ἣ γελάσασα . . . ἔφη. Vulgatae quidem favere videantur hi loci, Av. 472. ὃς ἔφασκε λέγων. Soph. Aj. 757. ὡς ἔφη λέγων. Hippocr. de N. Hom. T. I. 349. λέγει δ' αὐτέων ὁ μέν τις φάσκων &c. Sed optime et unice hic convenit γελῶν.

796. Βδ. C.S. om. B. ὁρᾷς ὅσον B.C.R. ὁρᾶς ος ὅσον V. ὁρᾶς ὡς ὅσον S. καὶ add. R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. om. B. περ C. Ald. Br. δῆτα om. V.Γ.

797. Post h. v. transponunt v. 813 Herm. Mein.

798. νῦν B.C.R.S.V. vulg. νυν Dind. &c. ταῦθ'] πάνθ' Reisk. Quod mihi etiam in mentem venerat. Cf. 805. "Nihil opus," Dind.

800. ἠκηκόειν libri. Bergk. ἠκηκόεις Ald. ἠκηκόη Br. Dind. Hirsch. Richt. Mein. Cf. ad Av. 511. Eccl. 650.

801. δικάσοιεν R.S.V. δικάσαιεν B. δικάσειεν C.

802. ἐνοικοδομήσει B.C.S.V.Δ. Junt. 1. ἐνοἰκοδομήσει V. (sec. Cob.) ἐνοικοδομέσει Ald. ἀνοικοδομήσει R. Junt. 2. Kust. ἀνοικοδομήσοι Dawes. Pors. Br. Dobr. Bekk. ἐνοικοδομήσοι Dobr. Add. ad Pl. p. 105. Dind. Bergk. Mein. Richt. (Sic apud nostrum ἐννεοττεύειν ἔν τινι, ἐνοικεῖν, ἐνεῖναι, ἐνορᾶν, &c.) προθύροισιν οἰκοδομήσοι Hirschig. Non male. Sed praestat fortasse ἀνοικοδομήσοι. Cf. Pac. 100. τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας | καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν. Lectio ἐν- fortasse orta est e v. l. ει- ad -οι adscripta.

803. αὑτῷ B.R.S.V. αὐτῷ C. μικρὸν libri et vulg. Qu. σμικρόν. Cf. 511. δικίδιον σμικρόν.

804. Ἑκάταιον B.C.S.V. ἑκαταῖον R. Lob. Aglaoph. p. 1336. ἑκατεῖον v. l. in schol. Ἑκάτειον Br. Dind. Mein. &c. Suidae glossa Ἑκάτειον pertinet ad Lys. 68.

806. ὅσαπέρ γ' B.C.R. vulg. Richt. ὅσαπερ S.V.Γ. Bergk. Mein. Dind. ὅσαπέρ τ' Cobet. (in Mnem. l. l.) Recte: cf. ad Eccl. 569. Mediam syllabam hujus vocabuli ictum habere non solere monet Richter. Cf. Nub. 841. Av. 719.

ἀμὶς μὲν, ἢν οὐρητιάσῃς, αὐτηὶ
παρά σοι κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
ΦΙ. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
ΒΔ. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ
ῥοφεῖν, ἐὰν δέῃ τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δεξιόν·
κἢν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι·
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὧδε μοὐξηνέγκατε;
ΒΔ. ἵνα γ', ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
ΦΙ. ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
ΦΙ. θἠρῷον οὔπω μοὐκόμισας τὸ τοῦ Λύκου.
ΒΔ. πάρεστι τουτὶ, καὐτὸς ἄναξ οὑτοσί.
ΦΙ. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
ΒΔ. οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΦΙ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
ΒΔ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.

808. παρὰ σοὶ vulg. Malim παρά σοι. ἐπί] ἐκ Richt. conj. Bergk. (Cf. Menand. IV. 111.) ἀπὸ Halbertsm. Mein.

810. ἐξεῦρες vulg. ἐξηῦρες Mein. Dind.

811. παρέστηκεν B.R.S.V. παρέστηκε C. φακη V. (s. Cob.) et φακὴν 814.

813. post 797 transponunt Herm. Mein. κἂν vulg. Dedi κἢν.

814. λήψομαι | αὐτοῦ. μένων γὰρ (sic) B. Sed cf. 971. αὐτοῦ μένων γὰρ . . .

815. ὡς ἔμ' ἐξ. B.R.S.V. vulg. ὡς ἐμὸν ἐξ. C. Unde reposui ὧδε μοὐξηνέγκατε (μοι ἐξ.). Sic Strattis com. II. 786. πῶς ἂν κομίσειέ μοι τις . . . ὧδε . . . ἐσχάραν;

816. ἵνα γ', ἢν] ἵν' ἂν, ἢν Cobet. (Mnem.) Mein. Gr. Quod soloecum est. Si quid corrigendum, malim ἵν', ἐὰν . . . Cf. ad Pac. 931. καθεύδεις S.

819. θἠρῷον S. Br. θηρῷον C. θήρῷίον R. θηρῶον Ald. θ' ἡρῷον B. θ' ἡρῶον V. Cf. ad Nub. 315. ἡρῷναι. εἴ πως ἐκκομίσαις vulg. οὔπω 'ξεκόμισας Mein. οὔπω μοὐκόμισας Hamaker. Qu. οὔπω μοὐξεκόμισας (om. τό). ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου vulg. μοι κομίσαιο τοῦ Λύκου Herodianus Cramer. Anecd. III. p. 253. (qui memoriae errore, ut videtur, Eupolidi hunc versum tribuit). ἐκκομίσειας τοῦ Λύκου Reisk. Br.

820. ἄναξ C.R.S.V.Γ. ὤναξ B. ὦ 'ναξ Ald. ὦ 'ναξ Br. ἄναξ Dind. &c.

821. χαλεπὸς B.C.Δ. Bentl. Bergl. Br. &c. χαλεπὸν R.S.V. Ald. ἦσθ' ἰδεῖν] εἰσιδεῖν vel ἔστ' ἰδεῖν conj. Richt. Praef. p. 143.

822. ΒΔ. praef. Bergk. Dind. Mein. Vulgo haec Philocleoni continuantur.

823. ΣΩ.] ΦΙ. Bergk. Dind. Mein. οὔκουν B.R.S.V. οὐκοῦν C. γ' οὐδ' B. &c. δ' C.

824. ἐκαθίζου B.C.R.V. καθέζου S. ἐκαθέζου Elmsl. n. ms.

825. 826. Om. S.V. κάθημ' ἐγὼ libri et Ald. κάθημαι 'γὼ Dawes. Br. Dind. Mein. Male. Cf. ad Nub. 7.

ΒΔ. *φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;*
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν οἰκίᾳ;
ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν —
ΦΙ. *ἐπίσχες, οὗτος. ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.*
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
ΒΔ. *μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν.* ΦΙ. *ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν*
αὐτὸς κομιοῦμαι τοῦτό γ' αὐτίκ' ἔνδοθεν.

825. *νυν* B.S.V. *νῦν* C.R. *κάθημ' ἐγὼ* B.C.R. vulg. *κάθημαι 'γὼ* S.V. Br. (in Suppl.) Dawes. M. C. p. 270. Pors. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Metrum postulat *γράψομαι 'γὼ* 537. Terminatio verborum in *αι* semper eliditur, nisi quando metrum obstat, ut supra 501. *κελητίσαι 'κέλευον.* Sic in Nub. 7. *κολάσ' ἔξεστι* potius quam *κολάσαι* (sic R.V. aliique) *'ξεστι* scribendum, in Thesm. 292. *καθίζωμ' ἐν καλῷ* quam *καθίζωμαι 'ν καλῷ*, in Ran. 692. *εἶν' ἐν τῇ πόλει* quam *εἶναι 'ν τῇ πόλει*, in v. 794. *διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε* quam *διαγωνιεῖσθαι 'φασκε*, infra 941. *οἶμ' ἐγὼ* quam *οἶμαι 'γώ*. Cf. ad Nub. 7.

826. *νυν* B.R.S.V. *νῦν* C. *εἰσαγάγω* B.C.S.V. vulg. *εἰσάγω* R. Bergk. Idem malit Lenting. Utrumque probum. Cf. ad Nub. 1212.

827. *τί τις* R.S.V. vulg. *τίς τι* C. *τί τίς* (aut *τὶς*) B. *τί τίς* Bo. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. *δέδρακε* B.C.S. Reisk. *δέδρακεν* R. Ald. *δέδραχε* V. *ἐν τῇ οἰκίᾳ* B.C.R.S.V. vulg. *ἐν τῳκίᾳ* Dind. (Ox.) Bergk. Mein. (Similis fere crasis *ἐν τῳκήματι* Eupol. Mein. V. 85.) *ἐν οἰκίᾳ* Dind. Hirsch. Richt. Idem ipse conjeceram. Sic Ach. 974. *ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα.* Plat. Rep. 552 C. *ἐν οἰκίᾳ.* Anaxandr. III. 173. *ἐν οἰκίᾳ.* Infra 1180. *κατ' οἰκίαν.*

828. ΞΑ. vel ΣΩ. praef. Tyrwhitt. Dobr. Vulgo Bdelycleoni continuatur. *προσκαύσασα*] *προσθραύσασα* conj. Flor. Chr. *τὴν χύτραν* om. S.

830. *δρυφάκτου*] Qu. *δρυφάκτων* (et mox *πάρεισιν*). Cf. 386. 552. Eq. 675. *μέλεις* S.

831. *ὃ*] *τὸ* S. *ἐφαίνετο* R.S.V.Γ. Inv. Bekk. Dind. &c. Fritzch. ad Thesm. 630. *κατεφαίνετο* B.C. Ald. vulg. Vide an reponendum sit *ἐδείκνυτο*, ut in Thesm. 628. *σὺ δ' εἰπέ μοι | ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.*

832-834. Vulgo ΒΔ. *μὰ τὸν Δί' . . . ἡ φιλοχωρία.* Rectam personarum distributionem fecit Beerius in hunc modum: ΒΔ. *μὰ τὸν Δί' . . .* ΦΙ. *ἀλλ' ἐγὼ . . .* ΒΔ. *τί ποτε . . . ἡ φιλοχωρία.* Philocleonem ipsum (*ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν αὐτὸς κομιοῦμαι* &c.) intus ad cancellos efferendos ingressum constat ex vv. 844-846. Versum 834 scholiasta Bdelycleoni tribuit. Beerii distributionem sequuntur Bergk. Richt. Mein. Dind. Hold. Gr.

833. *αὐτός*] *αὐτὸν* et fort. *κομιῶ σοι* Hirschig. Omnia enim ipsum apportare Bdelycleonem. Fallitur. *Αὐτὸς* valet *ipse.* *κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ'* B.C. vulg. *κομιοῦμαι τό τε . . .* R.S.V. Vulgata mendosa videtur. Qu. *αὐτὸς* (vel *εἴσω*) *κομιοῦμ' αὐτὸν παραυτίκ' . . .* Vel *εἴσω κομιοῦμαί τινα . . .* Sed, quum nusquam alibi apud comicos legatur *παραυτίκα*, praestat, opinor, *αὐτὸς κομιοῦμαι τοῦτό γ' αὐτίκ' ἔνδοθεν.* *ἔνδοθεν | ὅ τι ποτὲ χρῆμ'.* (!) Herm. Mein.

ΒΔ. τί ποτε τὸ χρῆμ᾽; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
ΞΑ. βάλλ᾽ ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
ΒΔ. τί δ᾽ ἔστιν ἐτεόν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας ἐς τὸν ἰπνὸν ἀναρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε;
ΒΔ. τοῦτ᾽ ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
ΞΑ. μὰ Δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ἅτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσαγάγῃ γραφήν.
ΒΔ. ἴθι νυν ἄγ᾽ αὐτὼ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
ΒΔ. τουτὶ τί ἐστι; ΦΙ. χοιροκομεῖον Ἑστίας.
ΒΔ. εἶθ᾽ ἱεροσυλήσας φέρεις; ΦΙ. οὐκ, ἀλλ᾽ ἵνα
ἀφ᾽ Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.

835. ΟΙ. libri (ut videtur) et Ald. ΞΑ. Br. &c. τοιουτονί] Qu. τὸ τοιουτονί. Cf. Lys. 485, ubi libri partim τοιοῦτον, partim τὸ τοιοῦτον. Ita Xen. Cyr. II. 2. 3. τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν. Sed non semper additur articulus. Aesch. Eum. 837. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ. Soph. Aj. 410. τοιάδ᾽ ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Cf. ad Nub. 268.

836. ἐστὶν (sic) B.C.R.S.V. vulg. ἔστιν Dind. Mein. &c.

837. εἰς libri et vulg. Bergk. ἐς Dind. &c. ἁρπάσας libri et vulg. ἀναρπάσας Dobr. (coll. 17. Anaxil. Athen. 307 D.) Hirsch. Bergk. ἐξαρπάσας Br. Richt. ὑφαρπάσας Elmsl. ad Ach. Mein. Dind. ἁρπάσας pro ἀναρπάσας, ut videtur, in Ararotis loco Athen. 175 F. Cf. Eq. 52. ἀναρπάσας ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, &c. Vesp. 17. Eur. Herc. 1168. σκῆπτρα . . . ἀναρπάσας. Cycl. 114. οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν. Simplex verbum est Ach. 1160. κύων ἁρπάσασα φεύγοι. Prima certe in ἰπνὸν produci nequit.

838. Σικελικὴν B.C.Γ.Δ. Bentl. Pors. Br. Σικελὴν R.S.V. Ald. et Suidas in τροφαλίς. Cf. 897. τὸν τυρὸν . . . τὸν Σικελικόν. κατεδήδοκε C.S. κατεδήδοκεν B.R.V.

839. τοῦτ᾽ ἄρα] Qu. τόδε τἄρα . . . Sed cf. Av. 161. ἆρα R.V.(?) Ald. ἀρα B. ἄρα C.S. 840. παρών] λαχὼν Hamaker.

841. ἅτερος B.R.S.V. ἕτερος C. φησιν B. &c. φησὶ C.

842. εἰσάγῃ vulg. εἰσαγάγῃ Bergk. Richt. Dind. prob. Mein. Sic εἰσάγω R. pro εἰσαγάγω in v. 826. Eandem correctionem ipse feceram. Versum delet Hamaker. γραφὰς S.

843. νυν R.S.V. Ald. vulg. νῦν B.C. αὐτώ] αὐτῷ V. (s. Cob.) Cf. schol. R: τῷ πατρὶ ἢ αὐτοὺς τοὺς κύνας.

844-847. Vulgo ΦΙ. τουτὶ . . . ΒΔ. χοιροκομεῖον . . . ΦΙ. εἶθ᾽ . . . ΒΔ. οὐκ ἀλλ᾽ . . . ΦΙ. ἀλλ᾽ εἴσαγ᾽ . . . βλέπω. Aliter autem sic distribuendas personas arguit sensus loci: ΒΔ. τουτὶ . . . ΦΙ. χοιροκομεῖον . . . ΒΔ. εἶθ᾽ . . . ΦΙ. οὐκ ἀλλ᾽ . . . βλέπω. Cf. ad 832. Eandem distributionem faciunt Beer. Bergk. Mein. Richt. Dind. Vulgatam retinet Hirsch.

844. Οἰκ. χοιρ. . . . B.C. Ald. Tacite correctum in ed. Brunck.

845. Οἰκ. οὐκ . . . B.C. Ald. Tacite correctum et hoc in ed. Brunck.

ΦΙ. *ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.*
ΒΔ. *φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.*
ΦΙ. *οἴμοι, τί διατρίβεις; ἀπολεῖς τριψημερῶν.*
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
ΒΔ. *ἰδού.* ΦΙ. *κάλει νυν.* ΒΔ. *ταῦτα δή.* ΦΙ. *τίς οὑτοσὶ*
ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔ. *ἐς κόρακας.* *ὡς ἄχθομαι*
ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδισκους ἐκφέρειν.
ΦΙ. *οὗτος σύ, ποῖ θεῖς;* ΒΔ. *ἐπὶ καδίσκους.* ΦΙ. *μηδαμῶς·*
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
ΒΔ. *κάλλιστ' ἔχει νῦν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν*
ὅσων δεόμεθα πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
ΦΙ. *ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;*
ΒΔ. *εὖ γ' ἐκπορίζεις πάντα κἀπιχωρίως.*
ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω

847. *τὸ πᾶν θέλω* Scal. (e vetere libro). *τιμῶν* (i. e. *τιμάον*) *βλέπω* Dobraeus, coll. 900. *κλέπτον βλέπει.*

848. *νυν* R.S.V. Ald. vulg. *νῦν* B.C.

849. *οἴμοι διατρίψεις κἀπολεῖς* B.C.S.V. vulg. Hirsch. Richt. *οἴμοι διατρίβεις κἀπολεῖς* B corr. R.Γ. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Qu. *διακναίσεις*, futurum ut *ἀπολεῖς*. Vel *οἴμ', ὥς μ' ἐπιτρίψεις* . . . Vel *οἴμοι, τί διατρίβεις; ἀπολεῖς τριψημερῶν.* (Eccl. 1151. *τί δῆτα διατρίβεις ἔχων* . . .;) Nunc tandem reponendum suspicor *οὐ μὴ διατρίψεις μηδ' ἀπολεῖς τριψημερῶν;* Sic Ran. 462. *οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας;* Postquam *οὐ μὴ* in *οἴμοι* corruptum esset, *μηδ' ἀπολεῖς* in *κἀπολεῖς* transiisse videtur. *τρῖψ' ἡμερῶν* S. (ut alibi in libris *πλοῦθ' ὑγίεια*).

850. *τὸ χωρίον*] *τὸ κήριον* conj. Bentl. *τὸ χωρίον* corruptum putat etiam Mein. *τὸ χωρίον* propter praecedens *ἀλοκίζειν* fortasse dixit Comicus. Sed reponendum suspicor *πινάκιον* (cf. 167. *πινάκιον τιμητικόν*).

851. ΒΔ. om. Ald. ΦΙ. om. B.C.R. add. S.V. Br. *νῦν* B.C.R.S.V. Br. *νυν* Ald. Dind. &c. ΒΔ.] Spatium relictum in B.

852. Βδ. C.R.V. Οἰκ. B. *ἐς κόρακας* B.C. *εἰς κόρακας* R. *ἣ σκόρακας* V. *ἣ 'σκόρακας* S. *ἣ 'σκοράκας* Γ. Cf. ad 982.

853. *ὁτιὴ 'πελαθόμην* R. vulg. *ὁτιὴ 'πιλαθόμην* B.C. *ὅτι ὑπελαθόμην* S.V. Cf. ad 605. Eccl. 989.

854. *καδίκους* et mox *ἀρυστίκους* R. 855. *τούσδε* om. R.

856. *κάλλιστα τοίνυν* vulg. Malim *κάλλιστ' ἔχει νῦν.* Vel *κάλλιστα· νῦν γὰρ πάντα δὴ πάρεστι νῷν.* Vel *κάλλιστ', ἐπεί τοι πάντα νῦν* . . . Vel *κάλλιστα· καὶ νῦν πάντα δὴ* . . . *νῷν*] Qu. *νῦν.*

857. *δεόμεθα* C.R.S.V.Γ. Bentl. Br. *δεόμεσθα* B. Ald. *πλήν γε δή*] *πλήν γε δεῖ* vel *πλὴν ἔδει* malit Richt.

858. *ἡδί*] *ἥδιον* S. *τίς ἐστιν* vulg. Malim *τί ἐστιν.* *τί* in *τίς* mutatum ante vocalem Ach. 701. et alibi. Sed cf. ad Nub. 201. *ἡδὶ δὲ δή τις ἐστὶν οὐχὶ κλεψύδρα;* (sic) Mein.

859. Βδ. C. Οἰκ. B. *αὐτὰ* vulg. Malim *πάντα.* (Idem proponit Mein.) Vel *τοῦτο*, vel *ἀμίδα.* 860. Φι. praef. B. non C.R.V.

καὶ μυρρίνας νῷν καὶ λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
ΧΟ. *καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς*
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω. *στρ.*
ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον Πύθι᾽, ἐπ᾽ ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ᾽ ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
παυσαμένοις γραφῶν.
Ἰήιε Παιάν.
ΒΔ. *ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ γεῖτον ἀγυιεῦ, τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε,*

861. Om. S.V. *καὶ τὸν λιβανωτὸν* vulg. Displicet hic articulus: nullus enim est ante *πῦρ* et *μυρρίνας*. Cf. Ran. 871. *ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω.* Qu. *νῷν* (vel *μοι*) *καὶ λιβανωτόν.* Vel *τε καὶ λιβανωτόν.* Vel *καὶ πρὸς λιβανωτόν.*

863. Qu. *καὶ μὴν ἡμεῖς γ᾽ . . .* Cf. Eq. 624. Nub. 1036. Sed v. Lys. 1072.

865. *λέξομεν* B.C.R. *ἕξομεν* S.V. prob. Bergk.

867. *ξυνέβητον* (*ξυνίετον* S.) libri et vulg. Bergk. Richt. *ξυνεβήτην* Elmsl. ad Ach. 733. et Med. 1041. Mein. Hirsch. Dind. Vulgatam recte, opinor, tuetur Fritzch. ad Thesm. p. 534.

868. ΒΔ. vulg. Choro continuant Richt. Mein. Dind. *πρῶτον* S.

869. *Πύθιε, | ἐπ᾽ . . .* Bergk.

870. Notandus hiatus post *μηχανᾶται.* Nisi pro *ἔμπροσθεν* reponendum *πάροιθεν* aut *νῦν πρόσθεν* (cf. 1517. *ἡμῶν πρόσθεν*).

873. *παυσαμένοις* C.S.V. Reisig. Conj. p. 39. Dind. Mein. &c. *παυσομένοις* Γ. *παυσαμένοισι* R. (qu.) Bekk. *ὡς παυσαμένοισι τῶν* B. vulg. Versus dochmiacus est, ut videtur. *πλάνων* B.C.S.V. *πλανῶν* R. *πλάνου* Γ. Cf. ad Soph. Oed. R. 67. Vide an reponendum sit *γραφῶν*, quod magis ad rem nunc est. Cf. 848. 842. 894. 907. 874. *ἴηε* S.

875. Virgula ponatur post *ἀγυιεῦ.* *τοὐμοῦ* B.C.R.S.V. Bekk. *τοῦ 'μοῦ* Ald. Br. *προθύρου προσθπύλας* (deleta litera *θ*) R. *προθύρου προσθπύλας* R. (s. Bekk.) *προθύρου πρὸς πύλας* B.C. Ald. *προυπύλας προπύλαιε* S. (ni fallor). *προυπύλου προπύλου* V. (s. Bekk.) *προυπύλου προσπύλας* V. (s. Cob.) *προθύρου πρὸς πύλας* Δ. *προθύρου προπύλαιος* Scal. ad Virg. Culic. p. 8. Pors. *προθύρου προπύλαιε* Bentl. Br. Inv. Dind. Hirsch. Richt. *προθύρου παρὸς αὐλᾶς* Mein. *πρόσθεν προπυλαίου* Bergk. Ipse incertus haereo. Vide an corrigendum sit *τοὐμοῦ πρόσθεν προθύροιο.* Vel *τοὐμὸν πρόθυρον προφυλάττων.* Vel *τοὐμοῦ προθύρου προφυλάττων* (Xen. Hier. 6, 10). Vel *τοὐμοῦ προθύροιο πυλωρέ.* Vel *τοὐμοῦ προθύρου προφυλακτήρ*

δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἤπιον αὐτὸν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων,
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟ. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κἀπᾴδομεν ἀντ.
νέαισιν ἀρχαῖς ἕνεκα τῶν προλελεγμένων. 886
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ

(προφυλάκτα). Vel τοὐμοῦ προθύρου προϊδρυθείς (προκαθίζων, προκαθεστὼς, πάρος ἑστώς). Vel τοὐμοῦ προθύροιο προεστώς (vel πάροιθε). Vel τὠμῷ προθύρῳ προσεδρεύων. Vel τὠμῷ 'ν προθύρῳ καθιδρυθείς. Vel sic, ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου, προπύλαιε. Veram scripturam expulit, opinor, glossema aut varia lectio προπύλου. Saepe vero in libris permutantur θύρα et πύλη (cf. ad Ran. 838). Sed vide Plauti locum appositum in comm.

877. αὐτοῦ] αὐτὸ R. τουτὶ τὸ C.R.S.V. vulg. om. B. τουτὶ λίαν Junt. Richt. τοῦτο τὸ Elmsl. ad Med. p. 222. Dind. Prior syllaba in λίαν in anapaestis producitur Nub. 416. 716. Pac. 83. Th. 1076.

878. ἀντὶ σιραίου] ἀντισιραίου vel 'Αντικυραίου dubitanter Reisk. Mel Anticyranum nusquam, quod sciam, memoratur. σιραίου B.R.S.V. σεραίου C. μέλιτος μικρόν] Qu. μέλι τι σμικρόν. μικρὸν R.S.V. Suid. in σίραιον. Bekk. Dind. &c. σμικρὸν B.C. vulg.

879. δ'] Malim τ'. Cf. 877. παῦσόν τ' . . . ἤπιον C.R.S.V. ἤπιον B.

880. τοὺς φεύγοντάς τ' B.C.S.V. καὶ τοὺς φεύγοντας R.Γ.

885. ξυνευχόμεσθά σοι B.R.V.Δ. ξυνευχόμεθά σοι C.S. vulg. ξυνευχόμεσθα ταὐτά σοι Herm. Mein. Dind. ταὐτὰ ξυνευχόμεσθά σοι Reisig. Conj. p. 40. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι Hirsch. Bergk. Cf. Eur. Hel. 646. ταὐτὰ (ταῦτα?) δὴ ξυνεύχομαι. Thesm. 352. Qu. ξυνευχόμεσθά σοι ταδί.

886. νέαισιν ἀρχαῖς S.V. Bekk. Reisig. Dind. &c. ἐν νέαισιν ἀρχαῖς B.C.R. vulg. Qu. νέαις ἐπ' ἀρχαῖς. εἵνεκα C.R.S.V.Γ. vulg. εἵνεκα γε B.Δ. ἕνεκα γε Ald. Br. ἕνεκα Reisig. Dind. &c.

887. ἐξ οὗ C.R.S.V.Γ. Inv. Dind. &c. ἐξ ὅτου B. ἐξότου Ald. Br. Quod locum hic habere possit, si legas in v. strophico 870. τὸ πρᾶγμ' ὃ νυνὶ μηχανᾶτ' . . .

888. ᾐσθόμεσθα B.C.R.Δ. Bentl. Br. ἡδόμεσθα S.V. ᾐσθόμεθα Ald. ᾐσθήμεσθα Cobet. (Mnem.) Mein. prob. Bergk.

889. οὐδὲ εἷς S.V.

τῶν γε νεωτέρων.
ΒΔ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
ὡς, ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
ΦΙ. τίς ἆρ' ὁ φεύγων; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. ὅσον ἁλώσεται.
ΒΔ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.
ΦΙ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
ΒΔ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.
ΦΙ. ὦ μιαρὸς οὗτος. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.

890. τῶν γενναιοτέρων C.R.S.V.Γ. τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων B. Ald. Br. τῶν γε νεωτέρων Reisig. Herm. Bekk. Dind. Mein. Utramque scripturam cognitam habebat scholiasta. Respondent haec versui 873. Deinde ἰήιε παιὰν addit Mein., ut in v. str. 874.

891. θύρασιν C.R.S. Bekk. Dind. &c. θύραισιν B.V. (s. Bekk.) vulg. θυρᾶσιν V. (s. Cob.) εἰσίτω ἡλιαστὴς S.

892. ἐσφρήσομεν R.S.V.Γ. Dind. &c. εἰσφρήσομεν B.C. vulg.

893. τίς ἆρ' B.C.S. τίς ἆρα V. τίς ἄρα R.Γ. Vide Herm. Praef. Oed. Col. p. xviii. Qu. τίς ἄρ' ἦν. Sed cf. Pac. 1240. τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι; Soph. Aj. 905. ΦΙ. τίς . . . ἁλώσεται vulg. Dind. Hirsch. Richt. ΦΙ. τίς ἆρ' ὁ φεύγων; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. ὅσον ἁλ. Hirschig. Ann. Crit. p. 73. (Quaerere enim debere Philocleonem: *Quis est reus?* non, *Quis est ille qui reus est?*) Ita etiam Dobr. Bergk. Mein. Recte, haud dubie. Mox (v. 902) ubi sit *accusator* rogat. Idem et ipse conjeceram. Possis etiam non male τίς ἆρ' ὁ φεύγων; οὗτος; ὅσον ἁλώσεται. ὅσον ἁλώσεται] ὅσου ἁλώσεται (*quanta mulcta caussâ cadet!*) Reisk. οἷον ἁλώσεται Dobraeus, coll. 1329. οἷον . . . ὑμᾶς . . . φρυκτοὺς σκευάσω. (Correpta ergo priori in οἷον, quod an in soluta arsi liceat aliquantum dubium est. Certe multo usitatius est hoc sensu οἷον quam ὅσον.) ὡς ἁλώσεται Madvig.

894. ΒΔ.] θε. R. Ald. Xanthiae tacite tribuit Brunckius. Bdelycleonis esse intellexit Elmsleius. Agit autem Bdelycleo thesmothetae partes. DIND. Quem sequuntur Bergk. Mein. Hirsch. ἧς ἐγράψατο C.R.S.V. Ald. ἧς γράψατο B.Δ. ἐγράψατο Bentl. Dawes. Br. ἧς nihil aliud est quam -ῆς in γραφῆς.

895. κύων] Κύων (quasi Κλέων) malit Hirschig. Ann. Crit. p. 73. Sed cf. 902. Κυδαθηναιεύς] Qu. Κυναθηναιεύς.

896. κατήσθιε C.S. κατήσθιεν B.R.V.

898. Φι. praef. C.R.V. om. B. οὖν om. S.

900. ὦ μιαρὸς . . .] ὁ μιαρὸς Reisk. (coll. 914). Cf. 187. ὦ μιαρώτατος. Thesm. 649. ὦ μιαρὸς οὗτος. Ran. 921. ὦ παμπόνηρος. Qu. ὁ μιαρὸς οὗτος; Cf. 914. ἐνήρυγεν | ὁ βδελυρὸς οὗτος. καὶ om. V. non B.C.R.S. κλέπτον B.C.V. κλεπτὸν R. κλεπτῶν S. κλέπτην Reisk. κλέπτειν conj. Richt. Idem ipse conjeceram. Cf. 847. τιμᾶν βλέπω. Ach. 375. οὐδὲν βλέπουσιν

οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
ποῦ μοὺ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;

ΚΥΩΝ.

αὖ αὖ. ΒΔ. πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης.
ΞΑ. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.

ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν (δάκνειν?). Sed cf. infra 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. Qu. ὡς δὲ κλεπτικὸν βλέπει.

901. σεσηρὼς libri et vulg. σεσηνὼς Richt., coll. Eq. 1029. φράζεο . . . κύνα . . . ὃς κέρκῳ σαίνων σ' &c. "Dentes restringere (Angl. 'to show the teeth, to grin') apud comicos aut iracundi et mordacis aut edacis est canis, non mitis atque blandientis." Sed nullam Philocleonis adulationem ostenderat reus canis. Vereor igitur ut hic bene conveniat σεσηνώς. Adde quod nusquam alibi occurrit σεσηνώς.

902. Hic versus vulgo Philocleoni continuatur, et sic Hirsch. Bergk. Mein. Richt. (Recte, opinor.) Bdelycleoni eum tribuunt Elmsl. Dind. ποῦ δ' ὁ R. Kust. Br. (uterque tacite). Bekk. Bergk. ποῦ δοῦ B.Δ. (hic fort. δ' οὑ). ποῦ δ' οὑ C.S.V. (ποῦ δ' οὑδιώκων, sic S.) ποῦ δ' ὁὑ Ald. ποῦ δ' οὐκδιώκων Fl. Chr. Bentl. ποῦ δ' αὖ ὁ Reisk. ποῦ ποῦ δ' ὁ Lenting. Mein. ποῦ δ' ἔσθ' ὁ Toup. (ad Theocr. XXI. 15.) Hirsch. Richt. Dind. Gr. prob. Pors. ποῦ 'στὶν ὁ Dobr. ποῦ μοὺ (μοι ὁ) Dind. olim, qui, "Restitui ποῦ μοὺ, id est ποῦ μοι ὁ. Eadem crasis obliterata in libris plerisque Eq. 1237. Perinepta est annotatio scholiastae, qui ipse quoque ποῦ δ' οὑ legit. Frequens autem illud ποῦ μοι est, velut Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;" Adde canticum Athen. 629 E. ποῦ μοι τὰ ῥόδα &c. Eadem crasis restituenda Eupolidi II. 562. ὡς οἴχεται μοὺ (μοι ὁ) τυρὸς ἐξεγλυμμένος. Cf. ad Eq. 1237. Schol: τὸ δὲ πλῆρες, ποῦ δὲ ὁ διώκων. ἐκτείνουσι μέντοι (l. ἐκτείνουσιν ἐνίοτε) καὶ τὸ ὁ ἄρθρον. Qu. ποῦ μοὖσθ' (vel δ' αὖ) ὁ διώκων. Cf. Eccl. 785. ποῦ μοὖσθ' ἱμάς;

903. αὖ αὖ B. Br. tacite. Dind. αὖ αὖ C.S.V. Ald. Bekk. αὐ αὐ R. αὖν αὖν (αὖ αὖν ms.) Suid. in ἐποποί. Theodos. Gr. p. 79. τὸ αὖ αὖ μίμημα ὑλακῆς κυνῶν. Scribendum forsan βαῦ βαῦ, ut in comici anonymi fragmento ap. Johann. Alex. de acc. p. 32, 23. βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἱείς. Unde verbum βαΰζειν Arist. Thesm. 173. 895. Aesch. Pers. 13. Similiter βῆ βῆ ovium est vox. Vel βαῦ αὖ, ut nos hodie de latratu canis dicimus *bow how*. Confer Latinum *baubari*, et Anglicum *to bay*. Johannes Alex. de acc. l. l. καὶ τὸ βαὺ κατὰ μίμησιν κυνὸς ὀξύνεται. Ceterum αὖ αὖ extra versum ponunt Hamaker. Mein. Dind. ΒΔ. πάρεστιν . . . χύτρας C.V. Ald. Br. ΦΙ. πάρεστιν . . . χύτρας B.S. Totum versum Bdelycleoni tribuit R. ΒΔ. πάρεστιν οὗτος. ΦΙ. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης Mein. Dind. ΒΔ. πάρεστιν. ΦΙ. ἕτερος . . . χύτρας Dobr. Tyrwh. Elmsl. Hirsch. Bergk. Richt. Vera videtur Meinekii correctio, quam et ipse feceram. Cf. 899. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα. 820. Totum versum deleverit Hamaker. ("Fortasse recte," Mein.) οὗτος semel B.C.V. bis R.S. ἕτερος οὑτοσὶ κύων Elmsl. n. ms., coll. 1415. (Idem ipse conjeceram.) ἕτερος οὑτοσὶ λάβης conj. Bergk.

904. Forsan ΒΔ. ἀγαθός γ' . . . DOBR. Vulgo haec cum praecedentibus

ΒΔ. σίγα, κάθιζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
ΦΙ. φέρε νυν ἅμα τῆσδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
ΞΑ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἧς ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταὶ, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ —
ΦΙ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

connectuntur, nulla nova persona indicata. Ita etiam Dind. Richt. Recte, opinor, Dobraeus. Et sic Mein. Gr. Novae personae haec esse suspiceris vel ex particula γε. Adde quod nihil de canis vita et moribus cognitum habere potest senex. Fortasse haec ironice dicit Xanthias, accusatoris partes agens.
γ' ὑλακτεῖν] Qu. γε κλέπτειν. γ' add. B.C.R.S.V. om. Γ.

905. κήρυξ praef. in V. Ald. Σωσίας ὡς κῆρυξ Br. tacite. ΒΔ. B. Dobr. Tyrwh. Richt. Bergk. Mein. "σίγα, κάθιζε, ad patrem conversus dicit Bdelycleo; tum [dein?] servum accusatoris partes agere jubet." (Dind.) Haec Bdelycleo ad Xanthiam potius conversus dicit, ut videtur, tacere eum jubens. Schol. V: τῷ Κυδαθηναιεῖ φησι. I. e. ad accusatorem (cf. 895). Praeconis enim munere nunc fungitur Bdelycleo. Cf. Ach. 123. Eccl. 129. 130. "Personae in hac scena saepius turbantur; neque enim Κήρυκα neque Θεσμοθέτην in theatrum prodiisse crediderim, sed omnium partes pro re nata agunt ΒΔ. et ΟΙ." TYRWHITT.

906. νῦν B.C.R. νυν S.V. Ald. τήνδ' vulg. Malim τῆσδ' (sc. τῆς φακῆς). ῥοφῶ τὴν φακῆν (gl.) S.

907. θε. (i. e. θεράπων) praef. libri. ΞΑ. Br. (tacite). Dind. &c. ΚΥ. (κύων) Beer. Accusator est canis Cydatheniensis, cujus partes suscipit Xanthias (ὡς συνήγορος, v. ad Ach. 685) contra Labeta canem Aexonensem. ἣν C.R.S.V. vulg. Dind. ἣν (sup. s) B. ἧς Br. Bo. Hirsch. Mein. Richt. Fortasse recte. Cf. ad 894. et Ach. 677. 908. ἄνδρες] Fort. ὦνδρες.

909. ῥυπαπαὶ B.C.S.V. (Bekk.) Δ. ῥυππαπαὶ R. vulg. ῥυππαπαῖ Dind. Hirsch. Mein. ῥυπαπαῖ Bergk. Richt.

910. ἐς R.S.V.Γ. Dind. &c. εἰς B.C. vulg.

911. κἀνέπλητ' B.R.S.V. κἀνέπλητται' C.

912. Scribe νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ . . . Vulgo virgula ponitur post Δί'. Cf. ad Pl. 202.

914. Verba ὁ βδελυρὸς οὗτος in aliis codicibus ad Philocleonis orationem referri annotat scholiasta. Ergo scholiasta in suo libro servo tributa invenit. Quo spectat ejus annotatio, τὸ ἑξῆς, κατεσικελιζεν ὁ βδελυρός. DIND. Schol: ἔνιοι τὸ ὁ βδελυρὸς τῷ Φιλοκλέωνι διδόασιν. Unde integrum versum Xanthiae dat Lenting. ὁ βδελυρὸς οὗτος vulg. Nescio an praestet ὢ βδελυρὸς οὗτος, ut ὢ μιαρὸς οὗτος v. 900, pleno puncto posito post ἐνήρυγεν.
ΞΑ. κοὐ . . . Br. Inv. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. ΟΙ. Tyrwh. ΘΕ. ὁ βδελυρὸς οὗτος; ΚΥ. κοὐ . . . Scal. Nulla persona indicatur in libris

καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἤν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑ. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί.
ΦΙ. θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
ΒΔ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὦγαθέ,
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΞΑ. μή νυν ἀφῆτε τοῦτον ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.

915. Huic versui alterius personae nota praefixa in R. non in B.V. εὖ ποιεῖν] ἔτι λαθεῖν Hamaker.

917. ὁ κυ. οὐδὲν . . . μοι R. θε. οὐδὲν . . . ἐμοὶ Ald. οἰ. οὐδὲν . . .; (Lineola rubra) οὐδὲ . . . B. θε. οὐδὲν . . .; κυδαθ. οὐδὲ . . . C. ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν; οὐδὲ . . . Herm. Bergk. Dind. ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ . . . Tyrwh. Mein. ΦΙ. οὐδὲν . . .; ΞΑ. οὐδὲ . . . Br. Richt. Schol: ἔστι δὲ τὰ μὲν πρὸ τούτων τοῦ θεράποντος, τὰ δὲ τοῦ γέροντος. οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοὶ vulg. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοὶ Dobraeus. Idem mihi in mentem venerat. Tentabam praeterea οὐδὲ τῶν κοινῶν γέ τι. Vel οὐδὲ τοῦ κοινοῦ γέ τι. Vel οὐδ' ἐκοινώνησέ τι (γε). Loci hujus correctio admodum incerta est. τῷ κοινῷ B.C.S.V. vulg. τῶι κυνῶι R. (v. ad Th. 392). τῶν κοινῶν Dobr. γ' ἐμοὶ B.C.V. vulg. Bergk. Mein. Richt. Dind. γέ μοι R.S. Hirsch. ἐμοὶ Dobr. Revocanda vulgata: emphaticum enim hic est pronomen.

918. φιλ. praef. B.C.R. Ald. Br. Hirsch. Richt. Philocleoni continuant Bergk. Mein. Dind. ἀνὴρ libri et vulg. ἁνὴρ Bekk. Dind. &c.

919. προκαταγίγνωσκ' R.(?) Br. προκαταγίνωσκ' B.C.S.V. Ald. πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς B.R.S.V. πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς C. Cf. ad Ach. 176.

921. ἐστι V. γὰρ add. B.C.V. om. R.S.

922. οἰκ. praef. R. θε. Ald. ΞΑ. Br. Dind. &c. μὴ νῦν B.C.R.S.V. vulg. μή νυν Dind. &c. ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὖ πολὺ libri et vulg. Dind. ἀφῆτ' ἔτ' αὐτὸν . . . Cobet. (Mnem.) Mein. Richt. ἀφῆτε τοῦτον . . . conj. Bergk. Idem ipse conjeceram (cf. 927. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'). Qu. ἀφίετ' αὐτὸν . . . (Sed aoristus κολάσατ' est 927.) Vel ἀφῆθ' ὡς ὄντα τουτονγὶ πολὺ &c. Vel ἀφῆθ' ὡς ὄντα γ' αὐτὸν (vel ὄντα τοῦτον) παρὰ πολὺ &c. Cf. Anaxandr. III. 181. τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ. Vel potius ἀφῆτε τοῦτον ὄντα παρὰ πολὺ (vel ὡς ὄντα γε πολὺ) &c. Vel ἀφῆτε τόνδε τόν γε &c. Vulgata vitiosa videtur: vix enim aptum hic est αὖ. αὖ πολὺ vulg. ἂν πολὺ (!) Both. ἐν πόλει conj. Bergk. (Cf. Eccl. 557. κατὰ πόλιν.)

923. μονοφαγέστατον S.

924. θυείαν] θυΐαν Mein.

925. τὸ σκῖρον B.C.R.S.V.Δ. Bekk. Dind. Mein. τὸ σκίρον Γ. τὸ σκῖῤῥον Ald. τὸν σκίρρον Suid. in σκίρρον. τὸ σκίῤῥον Kust. Br. Suidas: σκίρρος, ὁ γύψος. Hodie quid significet vocabulum *scirrhus* omnibus notum.

ΦΙ. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
ΞΑ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ.
ἐὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
ΦΙ. ἰοὺ ἰού.
ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὦλεκτρυόν; νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
ΒΔ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον,

927. κυ. praef. Ald. ΞΑ. B.V. Br. Personae notam om. R. τοῦτον B.C.S.V. τοῦτο μὴ R. κολάσαντ' S.V.

928. λόγχη V. δύο C. Br. δύω B.R.S.V. Ald.

929. κεκλάγγω B.C.R.Γ. κεκλάγκω Ald. κεκλάγχω Br. διακεκλάγγω S.V. κεκλάγξω Suid. in h. v. Verum videatur κεκλάγχω a κέκλαγχα formatum, cujusmodi sunt κεκράγω, ἑστήκω &c. Nisi constaret perfectum fuisse κέκλαγγα, non κέκλαγχα. διακενῆς B.C.R.S.V. vulg. διὰ κενῆς Dind. Bergk. Mein. Richt. Sic Soph. Ant. 994. δι' ὀρθῆς. Similis variatio est in libris in vv. ἐξ ἀρχῆς (ἐξαρχῆς), πρὸ τοῦ (προτοῦ), ἐξ ὅτου (ἐξότου), δῆλον ὁτιὴ, τὸ παράπαν, τὸ λοιπὸν, τὸ πρὶν, τὸ πρότερον, τὸ πρῶτον, τὸ παλαιὸν, τὸ παραυτίκα, κάτω κάρα &c.

932. κατηγόρευσε B. (sup. η) C.R. (ut vid.) vulg. κατηγόρησε B corr. S.V. Bekk. Hirsch. Richt. Mein. Bergk. Dind. Verum κατηγόρησε esse inde contendit Cobetus Var. Lect. p. 37, quod κατηγόρευσε pro κατεῖπε barbarum et Atticis inauditum sit, non minus quam ἀγορεύσω pro ἐρῶ. Sic ἀπαγορεύειν et ἀπειπεῖν. Legitur tamen καταγορεύσῃ Pac. 107. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ; sensu declarandi. Aliud omnino est κατηγορεῖν, *contra aliquem causari, accusare.* 933. κλέπτων S., ut in v. 900.

934. ὦλεκτρυόν (ni fallor) B.C. Bekk. Dind. Mein. ὦ 'λεκτρυόν R. ὠλεκτρυών V. ὦ 'λεκτρυών S. vulg. ἐπιμύει] Qu. ἐπινεύει. Cf. Ach. 115. Eccl. 72.

935. ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; vulg. Dind. Richt. ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω Cobet. Bergk. Mein. Qu. ὁ θεσμοθέτης (ποῦ 'σθ' οὗτος;) ἀμίδα μοι δότω. Vel ὁ θεσμοθέτης ποῦ ποῦ 'στίν; &c. μοι vulg. Lege τις. Glossema videtur esse μοι. Cf. Av. 1579. τὴν τυρόκνηστίν τις δότω. 1693. Pl. 1195. Ran. 871. 1304. Vesp. 529. Fr. 127. Qu. ἀμίδα δὸς ταχύ.

936. βδ. R. Tyrwhitt. Dind. Bergk. Hirsch. Richt. θεσμ. B.C. θε. S. Ald. σω. V. Br. Thesmothetae partes agit Bdelycleo. Cf. 886. 891. 894. Cf. ad 894. ἐσκαλῶ (sic) B.C.R.S.V. Ald.

937. τρύβλιον C.R. Ald. Bergk. Mein. Richt. Dind. τρυβλίον Br. Bekk. Hirsch. τριβλίον B.Δ. τρύβλειον V. τρυβλεῖον S. Post παρεῖναι virgulam addunt Br. Bekk. om. Dind. Mein. Richt. Recte. Alioqui articulo opus foret addito ante μάρτυρας, ut in v. 962.

δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ προσκεκλημένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;
ΦΙ. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ὧν ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.
ΒΔ. οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης,
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
χαλεπὸν μὲν, ὦνδρές, ἐστι διαβεβλημένου

938. τυρόκνηστιν C.S.V. τυροκνῆστιν B pr. R.

939. καὶ τἄλλα τὰ σκεύη B.C.R.V. vulg. καὶ τἄλλα σκεύη S. καὶ τἄλλα δὲ σκεύη Reisk. Hamaker. καὶ τἄλλα γε (vel τάδε) Lenting. Qu. καὶ τἄλλα γε σκεύη. Vel καὶ τἄλλα πρὸς σκεύη. Vel καὶ τἄλλ' ἔτι σκεύη. Vel, quod magis placet, καὶ πάντα τὰ σκεύη. Vulgata certe mendosa est. Cf. Nub. 1427. καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί. Ubi vide adnotata. προσκεκαυμένα B.C.R.V. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. προκεκαυμένα S. προσκεκλημένα Dobr. Herm. Mein. Dind. Recte. Cf. Dem. p. 850.

940. ΦΙ. οὐδέπω C. Br. Lineola rubra, mutatae personae indicium, in B. Nulla persona in R.S.V. Ald. καὶ καθίζεις] κοὐ καθίζεις Br. conj. Richt. Fortasse recte (cf. 1128-9. et ad 1002). Sed cf. 1266. δεξιὸς . . . καὶ (κοὐ?) σκαιὸς οὐδεπώποτε. Soph. Oed. R. 1389. ἵν' ᾖ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. 1188. Pac. 328. καὶ μηκέτι. καθέζεις S.

941. ΦΙ. add. B.R.S.V. Bentl. Tyrwh. Dobr. Bekk. Dind. &c. Nulla persona in C. Ald. Philocleoni continuat Br. τούτων S.V. οἶμ' ἐγὼ B.C.R.S.V. vulg. Dind. Mein. &c. οἶμαι 'γὼ Bekk. Hirsch. Richt. Cf. ad 825.

942. οὐκ αὖ R.Γ. Inv. Bekk. Dind. &c. οὐκ ἂν B.C.S.V. vulg. οὐκ οὖν V. D. in Class. Journ. I. 469. οὔκουν Reisig. Conj. p. 101. Richt. prob. Mein. οὐκ αὖ exemplis tuetur Dobraeus.

943. ἀλλ' vulg. Dedi ὧν. Vulgata vix sana videtur. Conferri enim non debet Eccl. 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις | τασδὶ λαβών;

944. ΦΙ. praef. R. vulg. Bdelycleoni continuavit Br.

945. ΒΔ. aut ΣΩ. praef. R. vulg. ΦΙ. S. (ni fallor) Br. &c. οὗτός γ' ἔοικεν] ἔοικεν οὗτος Cobet. (Mnem.) prob. Richt. Non male, sed cf. 953.

946. ΦΙ. praef. C. vulg. Nulla persona in B. (ΦΙ.) cont. S. ΒΔ. R.(?) Br.

948. ἐγένετο vulg. Malim γενόμενος. Versus fortasse interpolatus.

949. ΒΔ. praef. B.C.S. vulg. Personae notam om. R.(?)V.(?) Br. πάρεχ' ἐκποδών] πάρεχ'· ἐκποδὼν Reisk. Lenting. Plenam enim constructionem esse πάρεχε (πάροδον), ἐκποδὼν (ἴθι). Ἐκποδὼν absolute dicitur, ut ἐς κόρακας. Ach. 239. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς· | ἐκποδών. Similiter Ach. 864. παῦ'· ἐς κόρακας.

950. διαβεβλημένου B.C.R.Γ.Δ. Brub. Be. Br. διαβεβλημένους S.V. Ald.

ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
ΦΙ. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
ΒΔ. ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν. εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
ΦΙ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν συνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
ΒΔ. ἄκουσον, ὦ δαιμόνιέ, μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.
φησὶ κατακνῆσαι. ΦΙ. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
ΒΔ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρούμενον.

951. ὕπερ ἀποκρίνεσθαι Γ. non B.C.R.S.V.

952. ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει] Legendum suspicor ἀγαθὸς γάρ ἐστιν ἀποδιώκειν. Cf. 904. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν &c. Sed v. 954. ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν. 958.

957. ὅτι σοῦ libri et vulg. Dind. Hirsch. Bergk. ὅ τι; σοῦ Dobr. Richt. Mein. (Recte, opinor. Cf. ad Eq. 742.) οὐ σοῦ (interrogative) conj. Mein.

958. ἐστὶ V.

959. σύγγνωθι B.C.R.S.V. Ald. ξύγγνωθι Br. tacite. Dind. &c.

961. ἐνέγραφ' libri et vulg. Dind. ἔγραφεν Cobet. V. L. p. 104. Mein. Probabilis correctio. Quid sit λόγον ἐγγράφειν in tali re non video. Scripserat, ni fallor, συνέγραφ'. Vel ἔγραφε τόνδε τὸν λόγον (*hanc defensionem*). "Γράφω duplici sensu dictum est, et scribendi et defendendi. Dicunt γράφειν τὸν λόγον, γράφεσθαι τὴν γραφήν." RICHT.

962. κυδ. praef. R. θε. Ald. (Et sic, ni fallor, B.C.S.) ΒΔ. Br. Dind. &c. "Haec omnia (962-6) sunt Bdelycleonis συνηγοροῦντος τῷ Λάβητι." TYRWHITT. δαιμόνιέ μου R.S.V. (-ιε μου V. s. Cob.) Γ. Bekk. Dind. &c. δαιμόνι', ἐμοῦ B.C. vulg. δαιμόνιέ, μοι Reisk.

965. κατέκνησας B.C.R. vulg. κατέκνισας S.V. ἅλαβες B. ἁ 'λαβες C.

966. Βδ. φησὶ . . . Ald. Correxit Br. Et sic, ni fallor, libri. φησί] Qu. φησίν. Quod tamen non necessarium. κατακνῆσαι B.C.R. vulg. κατακνίσαι S.V. νὴ Δί', ἀλλὰ . . . vulg. Dind. &c. Malim νὴ Δί' ἀλλὰ . . . Et sic Mein. Richt. Cf. ad 912.

967. ὦ δαιμόνι'] ὦ δαῖμον conj. Bentl. prob. Mein., ut Lycus heros intelligatur cujus simulacrum in scenam allatum esse constat ex v. 819. ἐλέει libri et vulg. ἔλει Dind. olim. prob. Mein. ("recte, ut videtur"). Fritzch. ad Thesm. 1063. Quae forma mihi quidem admodum incerta videtur. Quanquam

οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τὰ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
ΦΙ. αἰβοῖ, τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν ὅτι μαλάττομαι;
καινόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.

conferri potest *ἐλεινὸς* pro *ἐλεεινὸς*, *ἐλήμων* pro *ἐλεήμων*, *αἰκὴς* pro *ἀεικὴς*, *δῇ* pro *δέῃ*, &c. ex Atticorum usu. *ἐλέησον* metro defenditur in Soph. Phil. 501. Scripserat forsan *ὦ τᾶν* (vel *ὠγάθ'*), *ἐλεεῖτε* (cf. 922. 927. 975.) *τοὺς ταλαιπωρουμένους*. Locum fortasse corrupit grammaticus aliquis, quem offendisset plurale *ἐλεεῖτε*. Vel *ὦ τᾶν, ἐλέησον τοὺς . . .* Vel *ὦ τᾶν, ἐλέει μοι τοὺς . . .* (Cf. Eq. 1036. *ὦ τᾶν, ἄκουσον.*) Vel *ἐλέησον, ὦ τᾶν, τοὺς . . .* Vel *ἴθι νυν ἐλέησον τοὺς . . .* (Cf. 975. *ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ.* Pac. 400. *ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα.*) Sed *ὦ δαιμόνι'* compellat patrem Bdelycleo infra 998. *ταλαιπωρουμένους* B. Ald. Br. Bekk. Dind. Hirsch. *τοὺς ταλ.* C.R.S.V.Γ. Bergk. Mein. Richt. Hanov. Exerc. p. 159. Qu. *ταλαιπωρούμενον* (sub. *αὐτὸν*, coll. 882), vel *ταλαίπωρον κύνα.*

968. *καὶ τραχήλι'* libri et vulg. *καὶ τὰ τραχήλι'* Hirsch. Mein. Richt. Qu. *τά τε τραχήλι'*, vel *καὶ τὰ τραχήλι'*.

970. *φιλ.* praef. in R. *οἷος*] *οὗτος* Reisk. *οἷός τ'* Kiehl. (Mnem.) *οὗτος* et ipse conjeceram. *οἰκουρὸς* vulg. Dind. Richt. *οἰκουρεῖν* Br. (in notis) Hirsch. Mein. Kiehl. *μόνον* B.C.R. vulg. *μόνος φύλαξ* (gl.) S.V.

972. *τὸ μέρος*] Fort. *τι μέρος*. Sed bene habet vulgata.

973. *αἰβοῖ, τί* (*τί τὸ* R.V.) *κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ* (*ὅτω* V.) vulg. Dind. Hirsch. Bergk. *αἰβοῖ· | τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' ὅτῳ* Reisig. Conj. p. 50. *ΦΙ. αἰβοῖ. ΒΔ. τί τὸ κακόν; ΦΙ. ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι.* (sic) Hamaker. Mein. Articulo opus est. Cf. 1136. *τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;* Ach. 156. Pac. 181. Av. 1207. Reponendum forsan *αἰβοῖ· | τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν τοῦθ' ὅτῳ μαλάττομαι;* Vel *αἰβοῖ· | τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' ὅτῳ* (vel *ἐστὶν ὅτι*) . . . ; Vel *αἰβοῖ· | τί τὸ κακόν ἐστι τοῦθ' . . . ;* Cf. ad Nub. 1260. *ἔα· | τίς οὑτοσὶ ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν;* Eq. 183. *οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;* *Αἰβοῖ* extra versum est Av. 1342. Pac. 1291. (Cf. ad 903.) Quod si extra versum non debet esse *αἰβοῖ*, legendum forsan *αἰβοῖ· τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν ᾧ* (vel *ὅτι*) . . . ; Vel *αἰβοῖ· τί τὸ κακόν ἐστιν ᾧ* (*ὅτι*) . . . Cf. Pac. 15. *αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν.* Supra 713. *οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται;* (Ubi tamen vide annot.) Pro vulgato *ὅτῳ* (*ὅτω* V.) reponendum suspicor aut *ᾧ* aut potius *ὅτι*. Cf. Eq. 183. *αἰβοῖ* extra versum habet R. *τί τὸ κακόν ποτ' ἔσθ'* R.S.V. *τί κακόν ποτ' ἔσθ'* B.C. vulg. *τί τὸ κακόν ἔσθ'* Richt. *τί δή ποτ' ἔσθ'* conj. Bergk. *τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ'* Hirschig. Ann. Crit. p. 73, coll. 1136. *τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;*

974. *κακόν τι* vulg. Qu. *καινόν τι*, vel *μαλακόν τι*, vel *πάθος τι*. *περιβαίνει* B.S. vulg. Dind. Mein. *περβαίνει* V. *παραβαίνει* C. *περιμένει* R. Inv. Both. Bergk. Richt. *περισαίνει* conj. Mein. Quod et ipse conjeceram, ut et *περιέρπει* et *περιτρέχει*. Vulgata mihi nonnihil suspecta est.

ΒΔ. ἴθ᾽, ἀντιβολῶ σ᾽, οἰκτείρατ᾽ αὐτὸν, ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ᾽, ὦ πονηρὰ, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖσθε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
ΦΙ. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. ΒΔ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
ΦΙ. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἐπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ᾽ ἀλλ᾽ ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
ΒΔ. οὐκοῦν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἰδέναι.
ΒΔ. ἴθ᾽, ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾷξον κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
ΦΙ. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΒΔ. φέρε νύν σε τῃδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
ΦΙ. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ πρότερος; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. αὕτη ᾿ντευθενί.

975. ἴθ᾽] Qu. ἴτ᾽, plurale ut οἰκτείρατ᾽.

977. πόνηρα B.C.R.S.V. vulg. πονηρὰ Dind. &c. κνυζούμενα B.C.R.S.V. κνυζόμενα Ald. κνυζώμενα H. Steph. in Lex. II. 283. Bentl. Eadem discrepantia est in Soph. Oed. C. 1571, ubi κνυζεῖσθαι, ut magis Atticum quam κνυζᾶσθαι, revocavit Elmsleius. Cf. Soph. Fr. 646. κυνηδὸν ἐξέκραξαν ὡς κνυζούμενοι (ita Blomf.).

978. αἰτεῖτε (αἰτει R.) libri et vulg. αἰτεῖσθε Hirsch. Mein. Richt. Dind. conj. Bergk. "*Supplicare* dicunt αἰτεῖσθαι: nunquam, puto, αἰτεῖν." HIRSCH.

979. ΦΙ.] ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτὸς R. κατάβα quater B.Δ. Flor. Chr. Br. tacite. ter C.R.S.V. Ald. Qu. κατάβα κατάβα κατάβα. ΒΔ. καταβήσομ᾽, ὦ πάτερ (cf. 975). ΒΔ. B.V.(?) ὁ παῖς R.

980-1. καίτοι . . . καταβ. om. S. 980. δή] ἤδη V.

981. ἐξηπάτηκεν vulg. Dind. Richt. ἐξηπάτησεν Cobet. (Mnem.) Mein.

982. ἐς κόρακας B.S. ἠσκόρακας R.V. ἢ ᾽ς κόρακας Γ. Cf. ad 852.

983. ἀπεδάκρυσα vulg. Dind. ἐπεδάκρυσα Hirschig. Mein. Fortasse recte. Cf. 882. κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων. Plut. Syll. 30. πρὸς οἶκτον ὑγρὸς ὥστε ῥᾳδίως ἐπιδακρύειν. γνώμην ἐμήν] γνώμην γ᾽ ἐμὴν Mein. Quod et ipse conjeceram. Cf. ad Pac. 232. Eccl. 153.

984. οὐδέν ποτέ γ᾽ B.C.R.S.V.Γ.Δ. Bekk. οὐδέν ποτ᾽ R. (s. Dind.) Inv. Elmsl. ad Ach. 127. Dind. &c. οὐδέποτέ γ᾽ Ald. ἀλλ᾽ ἤ] εἰ μὴ Dobr. ἐμπλήμενος R.S. Inv. Dind. &c. ἐμπλημένος V. (s. Cob.) ἐμπληγμένος Γ. ἐμπεπλησμένος C. πεπλησμένος B. Ald. Cf. 1127.

985. οὔκουν B.C.R.V. vulg. οὐκοῦν S. Gr. Hoc praestat. ἀποφεύγει B.C.R.S.V. Reisk. Br. ἀποφεύγῃ Ald.

987. τὴν δὶ V. 988. πάραξον B. παράϊξον C.

990. τῃδὶ B.C.R. Inv. Bekk. Dind. &c. τῇ δὶ V. (s. Cob.) τηνδὶ S. Ald. Br.

991. ὅδ᾽ ἔσθ᾽ B.C.R. ἰδέσθ᾽ S. ἴδεσθ᾽ V. Φι. αὕτη] Φι. om. C.

ΒΔ. ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. ΒΔ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα ;
ΦΙ. δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφευγας, ὦ Λάβης.
πάτερ πάτερ, τί πέπονθας ; οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ ;
ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγε ; ΒΔ. νὴ Δί'. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
ΒΔ. μὴ φροντίσῃς, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ δῆτ' ἐγὼ ξυνείσομαι
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα ; τί ποτε πείσομαι ;
ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
ΒΔ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,

αὕτη 'ντευθενὶ B.C.R.V. vulg. αὐτὴντευθενὶ (sic) S. αὕτη 'νταῦθ' ἔνι Dobr. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Dind. Idem ipse conjeceram. Cf. Nub. 211. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. Av. 989. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα ; Eq. 127. Soph. Oed. R. 598. ἐνταῦθ' (ἐντεῦθ' P.) ἔνι. Sed v. Lys. 92. ταυταγὶ τἀντευθενί. Eccl. 169. κάθησ' ἐντευθενί. Qu. ἐνταῦθ' (ἐνθάδ') αὐτηί.

992. ΒΔ. om. C.

993. ΦΙ. φέρ' . . . ἠγωνίσμεθα; vulg. ΦΙ. φέρ' . . . ΒΔ. πῶς . . .; Green. Verba φέρ' ἐξεράσω Bdelycleoni, thesmothetae personam gerenti, reliqua Philocleoni tribuunt Dobr. Bergk. Mein. Richt. Dind. Vide Add. ἄρ' B.C.R.S.V. Inv. Bekk. Dind. recc. γὰρ Ald. Br. ἠτονίσμεθα S.

994. ΦΙ. δείξειν . . . ΒΔ. ἐκπέφευγας . . . Gr. Vulgo haec omnia Bdelycleonis sunt. ἔοικεν B.C.S.V. ἔοικας R.

995. ΦΙ. οἴμοι . . . C.R.V. vulg. Bergk. Richt. Mein. Bdelycleoni haec continuant B.S.(?) Scal. Dobr. Dind. Weis. Hirsch. Idem suspicatur Mein. Recte.

996. ΒΔ. praef. C.R.V. vulg. om. B.S.(?) Scal. &c. ἔπαιρε S.V. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. ἔπαιρ' ἔπαιρε B.C.R. vulg. Bekk. Richt. εἰπὲ νῦν ἐκεῖνό μοι C.R.S.V.Γ. εἰπὲ 'κεῖνό μοι B.Δ. Ald. εἴπ' ἐκεῖνό μοι P. Kust. Br. Bekk. Richt. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι Dind. Hirsch. Bergk. Mein.

997. ἀπέφυγε B.C.S.V. vulg. πέφευγε R. Junt. Richt. ἀπέφυγεν Dind. πέφευγεν Mein. Male.

999. ἐμαυτῷ] με ταυτὸ S. με ταυτῶ V. τοῦτ' vulg. Correxi δῆτ'. Cf. tamen 89. ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν. ξυνείσομαι (supr. η) B.

1002. αὔτ'] αὖτ' S. κοὐ C.R.S.V. καὶ B. (supr. κοὐ). Δ. τοὐμοῦ τρόπου] An τοὐμοῦ 'κ τρόπου? Ita Th. 93. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. Sed cf. Th. 574. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου. Pl. 246. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί. Eupol. II. 477. βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοὐμοῦ τρόπου. Soph. Aj. 481. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον, | Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.

1004. πανταχοῦ B.C.R.S.V. Ald. Bergk. Richt. πανταχοῖ Br. Bekk. Dind. Mein. Πανταχοῖ legitur Lys. 1230. (πανταχοῦ libri.) Dem. p. 46, 29. πανταχοῖ μᾶλλον οἴχεται πλέων. Sed πανταχόσε Thuc. VII. 42. Plat. Rep. 539 E. &c. Cf. ad 1188. Lys. 1230.

ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. ΦΙ. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες
ἀναρίθμητοι, νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξευλαβεῖσθε.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστι πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.

1005. *εἰς* libri et vulg. *ἐς* Dind. &c. Qu. *ἐπὶ συμπόσιον.*

1007. *σ' ἐξαπατῶν* vulg. Malim *σοὐξαπατῶν* (*σοι ἐξαπατῶν*). Cf. 1349. *ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.* 721. *καὶ μὴ τούτους | ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.* Eq. 1313. *οὐ γὰρ . . . ἐγχανεῖται τῇ πόλει.* Cf. ad Ach. 846. Lys. 297. Vulgata tamen defendi potest ex Ach. 221. *μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ . . . ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας.*

1008. *νῦν* C.R.S.V.Γ. Bekk. *νῦν γ'* B. Crat. Kust. Br. *νυν γ'* Ald. *νυν* Dind. recc.

1009. *βούολισθ'* S.

1010. *δὲ τέως* R.S.V. Inv. Bekk. Dind. &c. *δὲ ταχέως* C.Γ. *δέ γε ταχέως* B. Ald. *ταχέως* Br. *ὦ μυριάδες*] Ultima in *μυριάδες* anceps habenda est propter metri mutationem.

1011 sqq. Alii aliter haec distribuunt. *ἀναρίθμητοι, | νῦν μὲν . . . χαμᾶζ' | εὐλαβεῖσθε* Dind. *ἀναρίθμητοι, | νῦν μὲν . . . λέγεσθαι | μὴ . . . εὐλαβεῖσθε* Hirsch. *ἀναρίθμητοι, | νῦν . . . λέγεσθαι | μὴ . . . χαμᾶζ' | εὐλαβεῖσθε* Bergk. *ἀναρίθμητοι . . . λέγεσθαι | μὴ . . . χαμᾶζ' | εὐλαβεῖσθε . . . σκαι-|ῶν . . . πάσχειν, | κοὐ πρὸς ὑμῶν* Mein. *νῦν μὲν* libri et vulg. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. *νῦν* Burges. in Diar. Class. Lond. XXXI. p. 37. Dind. in ann. Mein. Bergk. Comm. p. 181. Delenda haud dubie est particula, quae hic ineptissima est. Legendum et distribuendum fortasse sic: *νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι | μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξ-|ευλαβεῖσθε.* Et sic volunt Dind. Bergk.

1012. *εὐλαβεῖσθε*] Fortasse *ἐξευλαβεῖσθε* scribendum. Metra autem sic sunt constituenda, ut in libris factum est, *ἀναρίθμητοι. νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι | μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξευλαβεῖσθε.* DIND. Idem proponit Bergk. Recte, opinor. *χαμᾶζ'* B.C.R.V. *χαμὰζεν* (ut vid.) S. *εὐλαβεῖσθε* B.C.R. vulg. *εὐλαβεῖσθαι* S.V. *ἐξευλαβεῖσθε* conj. Dind. Bergk. Recte, opinor. Cf. Aesch. Prom. Sol. 181. *ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα | πέμφιξ.* Eur. Andr. 645. *τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν | ἐξευλαβοῦνται.* Apud comicos tamen nusquam legitur hoc compositum. Tentabam praeterea *χαμαὶ μάλ' εὐλαβεῖσθε.* (Facile excidere potuisset *μάλ'* post *-μαί.*) Vel *χαμαὶ δεῖ εὐλαβεῖσθαι* (S.V.).

1014. *ἐστὶ* C. *ἔστι* B. *πρὸς ὑμῶν*] *οὐδαμῶς* add. Herm. prob. Mein.

νῦν αὖτε λεῴ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε·
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος, πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκὼς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν, 1019
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ διδάσκων·
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς, ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ', εἴ τις ἐραστὴς, 1025

1015. *νῦν αὖτε*] *νῦν κλῦτε* Reisk. Suspectum et mihi ipsi est *αὖτε* in hoc loco. Legitur semel praeterea apud nostrum in loco lyrico, Nub. 595. *ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ,* &c. Semel etiam apud reliquos comicos. Cratin. ap. schol. Plat. p. 373 Bekk. *οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς | λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι | κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.* Qui locus, ex parabasi petitus, ut videtur, emendatione forsan eget. *πρόσχετε* B.Δ. Bentl. Pors. (Praef. Hec. p. l.) Hirsch. Mein. Richt. *προσέχετε* C.R.S.V. Ald. Br. Bekk. Bergk. *πρόσσχετε* Dind. Est autem pro *προσέχετε*, sermone vulgari pronuntiatum *πρόσχετε* (ut *διὰ* pronuntiatur *ζὰ* Nub. 916), nisi quidem plene scribendum *προσέχετε*. Noli putare aoristum esse, quod *πρόσσχετε* scribendum foret. Praesenti semper in hac formula utebantur, *πρόσεχε πρόσχετε*, nunquam aoristo *πρόσσχες πρόσσχετε*.

1017. *φησιν* B.C.S. *φησι* R.V. *πρότερος*] *πρότερον* malit Hirschig. Ann. Crit. p. 73, non enim de altero quodam cogitandum esse, ut in v. 15.

1020. *εἰς*] *εἴς τ'* conj. Dobr. *χέασθαι* vulg. *χέσασθαι* conj. Reisk. Corrigendum suspicor *διδάξας* vel potius *διδάσκων*, vel *δὴ εἰπὼν*, vel *πόλλ' ἔπη εἰπών*. Requiritur enim plane participium aliquod (ut *κινδυνεύων* 1021), non infinitivus. Nisi forte versus interpolatus est.

1022. *στόμαθ'*] An *ἅρμ'*?

1024. *ἐκτελέσαι*] Reiskio jam suspectum. Qu. *ἐκκαλέσαι* (*τὸ φρόνημα*). Vel *ἐκγελάσαι*. Vide etiam Add. *ὀγκῶσαι*] Qu. *ὠγκῶσθαι*. Cf. ad Ran. 703. *εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα* &c.

1025. *περικωμάζει* (supr. *ν*) B. *περιιὼν* B.C.R.S. Ald. *περιὼν* V. (s. Cob.) *παριὼν* Bentl. Pors. *πειρῶν* Br. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. "Vulgo legitur *περιϊὼν*, metro repugnante, nec valde bona sententia. Quid enim addit participium illud praecedenti verbo? Quid differunt *περιϊέναι περικωμάζων* et *περικωμάζειν περιϊών*? Inepta *ταυτολογία* est. Certissimam emendationem ipse suppeditavit comicus in parabasi Pacis, v. 762. *καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν | παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν.*" BR. De *περιὼν* pro *περιιὼν* v. Porson. et Dobr. ad h. l. Ahrens Dor. p. 357. Grammat. Crameri IV. p. 309, 21. *καὶ περιέναι τετρασυλλάβως.* Platon. com. II. 685. *καὶ περιὼν* (libri *περιϊὼν*) *ἅμα* |

κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς Μούσας αἷσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ·
οὐδ', ὅτε πρώτιστ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρωπίσκοις ἐπιθέσθαι,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,

τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις. Antiphan. Athen. 66 D. νῦν δεῖ περιιόντα (περιόντα Dind.) πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου | ζητεῖν. Dem. p. 181. περιιόντες (περιόντες S.). p. 792. περιιὼν (al. περιών). p. 578. περιιὼν (al. περιών). p. 647. περιιόντα (περιόντα F.S.Y.O.). p. 1308. περιιὼν (περιὼν F.S.Q.). p. 1341. περιιόντες (al. περιόντες). p. 1484. περιιὼν (al. περιών). Hyperid. pro Lyc. c. 2. προσκαλεῖται μὲν περιιὼν (περιὼν cod.) πάντας ἀνθρώπους. Hes. Th. 678. περίαχε (pro περιίαχε). Pherecrat. II. 342. καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας (περινοστεῖ?). Phrynich. Athen. 165 C. Plat. Poll. VI. 49. Similiter περιστίαρχος Eccl. 128, Πολύμνια Hes. Th. 78. Sed verissime hic πειρῶν restituit Brunck.

1026. ἑαυτοῦ] An ἑαυτόν? V. schol. ad v. praec. I. e. κωμῳδεῖσθαι ὡς παιδικά. Et qu. an aliud legerit pro ἐραστής. DOBR. Schol: οὐδὲ, εἰ προσῆλθεν αὐτῷ τις ἐξώλης (sic) ἀναστραφεὶς καὶ δεόμενος μὴ κωμῳδεῖσθαι, ἐμαλάττετο οὐδὲ ἐπείθετο. Quae corrupta videntur. ἔσπευδε B.C. vulg. Bergk. Mein. Richt. Dind. ἔσπευσε R.S.V.Γ. Hirsch. An σπεύσειε? Cf. ad 245.

1027. φησι B.C.R.S. φησὶ V. φησιν Ald. πιθέσθαι B.Γ.Δ. Reisk. Pors. Br. &c. πείθεσθαι C.S.V. Ald. πεύθεσθαι R.

1028. αἷσι B.C. Ald. αἷσειν R. αἷσιν recte S.V. Br. &c.

1029. delet Cobetus. Totum hunc locum 1029-42 spurium judicat Hamaker in Mnem. III. 241 f. πρῶτόν γ' B.C. Kust. Br. πρῶτον R.S.V. Ald. πρῶτον ὅδ' conj. Pors. Corrigendum, ni fallor, πρώτιστ'. Et sic Mein. Parum hic convenit particula γε. ἦρξε] φησι S.V. ἦρξε διδάσκειν] ἤρξατο ποιεῖν sine causa Hirschig. Ann. Crit. p. 73, coll. Thesm. 174. ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν. Aliud est ποιεῖν, aliud διδάσκειν. ἀνθρώποις φήσ' B.C.R. (φησὶ πιθ.) V. vulg. ἀνθρώποις φ' (sic) S. ἀνθρωπίσκοις Both. Conz. Hirsch. Dind. (Ne pereat antithesis, quam τοῖσι μεγίστοις cum alia voce facere debeat.) ἀνδραρίοις φήσ' Mein. τοῖς ἰδιώταις vel ἀνθρωπίσκοις conj. Richt. (Ex Pac. 751. οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας.) νάννοισίν φησ' conj. Mein. Fr. Com. II. 919. (Cf. Fr. 134. et Pac. 786. ναννοφυεῖς.) Holdenus ἀνθρώποις hic cum contemptu dictum opponi τοῖσι μεγίστοις censet, prorsus ut ἄνδρες et ἄνθρωποι in Xenoph. Hier. 7, 3. ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι. et Herodot. 7, 210. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. Sed opponi potius inter se videntur homines et monstra (τέρατα v. 1036), quorum noster, ut Hercules alter, debellatorem se fuisse jactet Atticaeque regionis purgatorem (καθαρτήν). Quare nil temere mutandum videtur. Quanquam fatendum est apte inter se opponi ἀνθρωπίσκοις et τοῖσι μεγίστοις.
φησ' ἐπιθέσθαι] φησὶ πιθέσθαι R. Scilicet e v. 1027.

1030. τοῖσι B.C.S. τοῖς R.V.Γ. ἐπιχειρεῖν] ἐπεχείρει (coll. Pac. 752) Mein.

θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ᾽ εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ᾽ ὀσμήν, Λαμίας δ᾽ ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖν. φησὶν δὲ μετ᾽ αὐτὸν
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ᾽ ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον
κατακλινομένους ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσί τ᾽ ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,

1031. *αὐτῷ*] "Fort. *πρῶτον*. V. Pac. 754." BENTL.

1032. *οὗ* vulg. *ᾧ* Hecker. in Mnem. I. 427. *δεινόταται* vulg. *δεινότεραι* probabiliter Kiehl. (Mnem. l. l.) *Κύννης*] *κυνὸς ὡς* Bentl., qui, "Illud *Κύννης* est ineptum; qualis enim meretrix tam trucibus oculis?" *Κύννας* (ab nom. *Κυννᾶ*) reponi vult Cobetus V. L. p. 202, coll. Polyaen. 8, 60. *Κυννάνη* [i. e. *Κύννα*, supr. *νη*] *Φιλίππου θυγάτηρ*. Confer nomen *Φίλιννα*.

1033. *οἰμωξομένων* C.R.S.V. Bergl. Reisk. Br. *οἰμωζομένων* B. Ald. Cf. ad Pac. 756. *κεφαλαί*] *γλῶτται* Bentleius hic et in Pac. 756. prob. Mein. "Frustra," ait Dind. Certe vix proprie *λιχμᾶσθαι* possunt *κεφαλαί*. Porro vix placet *κεφαλαὶ . . . ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλήν*. Vera tamen videtur vulgata. Cf. 45. *ὁλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.*

1034. *εἶχε* B.C.

1035. *Λαμίας δ᾽* B.C.S.V. vulg. Richt. *δ᾽* om. R. Mein. Dind. *λαμίδας* (corrupte pro *λαμίας δ᾽*) S. Postulatur articulus. Legendum videtur *φώκης δ᾽ ὀσμὴν ἁλίας* (aut *ὁλοὰν*), *ὄρχεις δ᾽ ἀπλύτους* &c. Cf. ad Pac. 758.

1036. *καταδωροδοκήσειν* Γ.

1037. *ὑμῶν* B.C.V.Δ. Bentl. Reisk. Br. &c. *ἡμῶν* R.S. Ald. *πολεμεῖ* vulg. Malim *πολεμεῖν* (sc. *φησί*). Cf. ad 1025. *φησίν τε* vulg. *τε* om. R. Malim *φησὶν δέ*. Qu. *κἄπειτα* (vel *καί φησι*) *μετ᾽ αὐτὸν*, vel *πολεμεῖν φησιν, μετὰ δ᾽ αὐτόν*. *αὐτοῦ* libri et vulg. Bergk. Richt. Dind. *αὐτὸν* (Cleonem) Bentl. Dobr. Hirsch. Mein. Cf. schol. "Quod probabilius videtur quam *μετ᾽ αὐτό*." (Dind. olim.)

1039. *τ᾽* om. S. Quod ad v. 1040 pertinere suspicor.

1040. *κατακλινόμενοί τ᾽ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν . . .* vulg. *κατακλινομένους ἐν ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσί τ᾽* Hamaker. Ipse conjeceram *κατακλινομένους ἐπὶ ταῖς κοίταις* (vel *τῆς κοίτης*), *ἐπὶ τοῖσί τ᾽ . . .* Patres enim et avos, non filios, *κατακλινομένους* dici ostendunt verba *ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας* v. 1042. Cf. Nub. 35-7. *ὑμῶν* libri. *ἡμῶν* Ald.

1041. *συνεκόλλων* vulg. Mein. *ξυνεκόλλων* Dind.

ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὴν διανοίαις,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς.
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν
ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων.
κἢν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἱματίων

1042. πολέμαρχον] πολίαρχον Hamaker.

1043. τοιόνδ' B.C.R. τοιοῦτον δ' S.V.

1044. πέρυσιν B.R.S.V. πέρυσι C. καταπρούδοτε] καταπρούδοντε R. Qu. προδεδώκατε. σπείραντ' R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. σπαίροντ' V. σπέροντ' Δ. Ald. Junt. σπεροντ' (sup. ες) B. σπαίροντασ' (sic) C. σπαίροντες S.Γ. σπείροντ' Kust. Br. Inv. Hirsch. Praeplacet σπείροντ' *serentem*, Anglice *whilst sowing*. Qu. καινοτάταις βρύοντ' αὐτὸν &c. Vel καινοτάτας μάττοντ' αὐτῇ διανοίας (Eq. 539. μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας).

αὐτὸν libri et vulg. αὐτὴν (sc. τὴν χώραν) Hecker (in Mnem.). "Quod verum videtur, nisi cum Bothio malis καινοτάτας . . . διανοίας." (Mein.) Verum haud dubie est αὐτήν. διανοίαις] An ἐπινοίαις, ut in Eq. 539? Sed cf. Pac. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις.

1045. ὑμεῖς C.R.S.V. ὑμᾶς (supr. ει) B. ἀναιδεῖς R.

1046. σπένδων C.R.V. σπεύδων B pr. πολλοῖς C.R.V. πολλοῖσιν B. Ald. ὄμνυσιν S.V. Br. ὄμνυσι C.R. Ald. ὤμνυσι B.

1048. τοῖς μὴ γνοῦσιν] Qu. τό γε (vel τόδε, τάδε) μὴ γνῶναι. Vel ταῦτα μὲν οὖν . . . μὴ γνῶναι καὶ παραχρῆμα. γνοῦσιν B.S.V. Ald. γνοῦσι C.R.

1049. τοῖσι σοφοῖς] τοῖς πολλοῖς Bentl., ni fallor. νενόμισται] Fort. νομιεῖται.

1050. εἴπερ ἐλαύνων libri et vulg. εἰ παρελαύνων Both. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Correctum ex scholiasta. Cf. ad Eq. 333.

1053. καινὸν libri. Bentl. Br. &c. κοινὸν Ald. Kust. Quod significaret *reipublicae utile*. Sed cf. 1044.

1056. ἐσβάλλετε (sic) libri. τ' R.S.V. Dind. Bekk. Hirsch. Bergk. Mein. δ' vulg. Richt. ἐσβάλλετ' εἰς C. ἐς C.(?)Γ. Dind. εἰς B.R.S.V. vulg.

ὀζήσει δεξιότητος. [στρ.
ὦ πάλαι ποτ᾽ ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ᾽ ἐν μάχαις,
καὶ κατ᾽ αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ᾽ ἄνδρες ἀλκιμώτατοι.
πρίν ποτ᾽ ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ᾽
οἴχεται, κύκνου τ᾽ ἔτι πολιώτεραι δὴ
αἵδ᾽ ἐπανθοῦσιν τρίχες.

1060. *μὲν χοροῖς* (om. *ἐν*) Bergk.

1061. *μάχαις* C.R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. *μάχαισιν* Ald. *μάχαισι* Br.

1062. *καὶ* vulg. *κοὺ* Madvig, qui obscoenum aliquid latere suspicatur. *κατ᾽ αὐτὸ* B.C.V. *κατὰ ταὐτὸ* S. *ταῦτ᾽ αὐτὸ* R. *δὴ τοῦτο μόνον* B. Ald. *τοῦτο μόνον* C.R.S.V.Γ. Apostol. XVIII. 62. Bergk. *τοῦτο δὴ μόνον* Br. Richt. Hirsch. Reisig. Conj. p. 136. *δὴ μόνον τοῦτ᾽* Bentl. Pors. (Praef. Hec. p. xlv.) Dind. Mein. prob. Richt. Recte, opinor, Bentleius. "Nihil praeter *καὶ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο*, et fortasse ne hoc quidem, scriptum ab Aristophane, cetera a grammatico lacunae explendae causa addita videntur." (Dind.) Ipse tentabam *καὶ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτό γ᾽ ἄνδρες ἀλκιμώτατοι μόνοι* (1076). Vel *καὶ κατ᾽ αὐτὸ δὴ μόνοι τοῦτ᾽ ἄνδρες ἀλκιμώτατοι*. Vel *καὶ κατ᾽ αὐτὸ δὴ τόδ᾽ ἄνδρες ἀλκιμώτατοι μόνοι*. Vel denique *καὶ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτό γ᾽ ἄνδρες ἄλκιμοι δὴ μόνοι* (metrum i. q. in v. 1060). Cf. Soph. Phil. 438. *ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ᾽ αὐτὸ τοῦτό γε* &c. Dem. p. 1228. *καὶ κατ᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο δικαίως ἂν ἔχοιτ᾽ εὐνοϊκωτέρως* (al. *-ώτερον*) *ἐμοί*. Thuc. V. 26. *μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν*. Quod si vera est Bentleii correctio, sensus fortasse hic erit, *et in hoc quidem uno* (nempe in judicando) *vel fortissimi*, ut ad saevam ac truculentam judicum naturam allusio sit. Ita locum intelligit Conzius. *μαχιμώτατοι* libri et vulg. *ἀλκιμώτατοι* Bentl. (vel *ἀνδρικώτατοι*). Pors. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. *ἀνδρικώτατοι* Dind. Madvig. *μάλ᾽* (pro *ἄνδρες*) *ἀνδρικώτατοι* Reisig. Cf. 1077. 1090.

1064. *οἴχεται* C.S.V.Γ. Dind. &c. *οἴχεταί γε* B.R. vulg. Bekk. *κύκνου τε πολιώτεραι δὴ* B.C.V. vulg. Mein. *κύκνου τε πολιώτερα δὴ* R.S.Γ. *κύκνου πολιώτεροι δὴ* Suid. in *κύκνου*. *κύκνου τέ γε πολιώτεραι δὴ* Bentl. *κύκνοιό τε πολιώτεραι δὴ* Both. (Sic *θαλασσίοιο* infra 1519.) *κύκνου τ᾽ ἔτι πολιώτεραι δή γ᾽* Reisig. Conj. p. 183. et (om. *γ᾽*) Dind. Hirsch. Bergk. Richt. "Haec quoque interpolata esse patet. Inutilem particulam *δὴ* etiam Suidas habet in *κύκνου*, qui haec ita scripta affert *κύκνου πολιώτεροι δὴ οἵδ᾽ ἐπανθοῦσι τρίχας*." (Dind.) Reponendum forsan *κύκνου τ᾽ ἔτι* (vel *δέ γε*) *πολιώτεραι καὶ δὴ αἵδ᾽* (vel *δαἵδ᾽*) . . . (Similis crasis est in Th. 1150. *οὗ δὴ ἀνδράσιν* (vel *δἀνδράσιν*) *οὐ θέμις εἰσορᾶν* &c. De particulis *καὶ δὴ ecce* v. ad 1324. Nub. 906.) Vel *κύκνου τ᾽* (*δ᾽*) *ἔτι πολιώτεραί γ᾽ ἡ-|μῖν ἐπανθοῦσιν τρίχες*. Vel *κύκνοιο δὲ πολιώτεραί γ᾽* . . . Vel *κύκνοι᾽ ἔτι πολιώτεραι δ᾽* . . . Cf. 1519. *θαλασσίοιο*. Soph. Ant. 100. *ἀκτὶς ἀελίου* (*ἀελίοιο* recte La. Ald.). 1127. *διλόφου* (*διλόφοιο* Dind. &c.). Eur. Hec. 467. *καλλιδίφρου* (*καλλιδίφροι᾽* Porson.) *Ἀθαναίας*. Idem metrum in Platonis com. v. ap. Eust. p. 1403, 32. *ἐν τρισὶν πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος*. Quem locum frustra corruptum suspicatur propter vocalem ante $\bar{\rho}$ correptam Meinekius Fr. Com. II. 304.

1065. *αἵδ᾽ ἐπανθοῦσι τρίχες* B.C.R. Ald. *οἵδ᾽ ἐπανθοῦσι τρίχας* S.V.Γ. schol.

ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
νεανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν καὶ
σχῆμα κεὐρυπρωκτίαν.
εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον
ἥτις ἐστὶν ἡπίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,

Suid. αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες Br. Ad οἵδ' in Veneti margine adscriptum οἱ κρόταφοι. Fort. τοῖσδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.

1066-1070. ἀλλὰ ... | τῶνδε ... | ὡς ... | γῆρας ... πολ-|λῶν ... | σχῆμα ... Elmsl. *Quart. Rev.* XIV. 462. (Et similiter in antistropha. Atque ita Hirsch. Mein.) ἀλλὰ ... | νανικὴν ... | γῆρας ... | καὶ ... Dind. ἀλλὰ ... | νανικὴν ... | γῆρας ... πολ-|λῶν ... καὶ | σχῆμα ... Dind. olim. Bergk. Richt. δεῖ τῶνδε καὶ τήνδε Suidas. "Locus graviter corruptus." (Mein.) ῥώμην B.C.R. γνώμην B. supr. S.V. et Suid. γρ. γνώμην Γ.

1067-1069. νεανικὴν ... νεανιῶν libri et vulg. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. νανικὴν ... νανιῶν Dind., quum synizesin non ferat usus comicorum. Idem νῆνις pro νεᾶνις apud Anacreontem confert. Trisyllabum est νεανίας Eur. Cycl. 28. νέμουσι μῆλα νεανίαι πεφυκότες. Phoen. 147. εἰσιδεῖν νεανίας. Hel. 666. βαρβάρου νεανία. 172. Iph. A. 615. ὑμεῖς δὲ, νεάνιδες ... 1623. μόσχον νεαγενῆ. Conferri possunt etiam ἆ (pro ἔα), θᾶσαι, θᾶσθε, θᾶσθαι, δῆ, πρηγορῶν, νοττὸς, νοττίον, νολαία, alia. Cf. ad Av. 547. Eq. 301. ὡς add. B. supr. C.R.S.V.Γ. Suid. in κίκιννος et κύκνου. Bekk. Dind. &c. om. B pr. Ald. Br.

1069. κικίννους B.C.R. Kust. κίννους S.V. κοκκίνους Ald. νεανιῶν] Κλεινιῶν ingeniose conjicit Mein., Alcibiadis fratrem intelligi ratus. Cf. ad 1067. Sed oppositio hic est inter γῆρας et νεανιῶν. καὶ om. S.

1070. κηὐρυπρωκτίαν R.S. Reisig. Synt. Crit. p. 31. κηῦρυπρωκτίαν B.C. κ' ηὑρυπρωκτίαν V. (s. Cob.) κῆυρυπρωκτίαν Ald. κ' εὐρυπρωκτίαν Kust. κεὐρυπρωκτίαν Br. Bekk. Dind. Mein. Richt. Cf. Av. 37. κεὐδαίμονα. 1741. κεὐδαίμονος.

1072. θαυμάζειν V. μ' ὁρῶν μέσον] μέσον μ' ὁρῶν malit Dobraeus II. 261. ἐσφηκωμένον B pr. C.

1073. ἡ τίς B.C.R.V. vulg. ἥτις diserte S. Bentl. (Ep. ad Mill. p. 18.) Pors. Hirsch. Bergk. Mein. Dind. χἤτις Richt. ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς B.C.R.(?) vulg. ἡμῶν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς Flor. Chr. Bergk. ἡμῶν (or ἐστιν) ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς Bentl. ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς Pors. Br. Bekk. Richt. ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆς (om. τῆσδε) R.(?)S.V.Γ. Dind. Inv. Hirsch. Mein. Vulgata, opinor, praeferenda. Post με parum apte infertur ἡμῶν. Adde quod postulari videtur pronomen demonstrativum τῆσδε. ἡπίνοια C. recte. ἡ 'πίνοια B.S. vulg. κεντρίδος S.

1076. delent Hamaker. Mein. ἐγγενεῖς B corr. R.S.V.Γ. Bekk. Hirsch.

ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν·
ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν.

Mein. Richt. Dind. conj. Dobr. εὐγενεῖς C. vulg. Bergk. εὐμενεῖς (supr. ἐγγενεῖς) B. "An ἐγγενεῖς? Imo v. Thesm. 330." (Dobr.) αὐτόχθονες] Fort. καὐτόχθονες.

1078. ὠφελήσαμεν μάχεσιν R. ἦλθ' B.C.S.V. Flor. Chr. Br. ἦνθ' R. ἦλθεν Ald.

1080. ὑμῶν R.

1081. ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι R.S.V.Γ. Suidas in θυμόν. Fl. Chr. Bentl. Reisk. Hirsch. Br. ξὺν δουρὶ ξὺν ἀσπίδι B.C. Kust. δουρὶ ξὺν ἀσπίδι Ald. ξὺν δόρει ξὺν ἀσπίδι Both. Mein. Richt. Dind. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Bergk. "Restitui σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Etymologici M. p. 284, 31. et Choerobosci auctoritate confirmatum: de quo dicetur ad Pacis v. 357." (Dind.)

1082. ἐμαχόμεθ' S. πεπωκότος V.

1083. στὰς B.R.S.V.Γ.Δ. et Suid. in χελύνη. Flor. Chr. Br. &c. τὰς C. πᾶς Ald. παρ' B.C.S.V. πρὸς R. τὴν χελύνην ἐσθίων] Qu. τὴν χελύνην ἐνδάκνων (aut ἐνδακών). Cf. Aesch. Prom. 1045. δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. Nub. 1369. τὸν θυμὸν δακών. Eubul. com. III. 230. δάκνων τὰ χείλη. Lucian. cal. &c. 24. ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν. Cf. ad Soph. Trach. 976. 1261. Plura dedi in comm.

1084. 1085. delet Hamaker. 1084. τοξοτῶν S.V.

1085. ἀπεωσάμεσθα B.C. vulg. Hirsch. Richt. ἐπαυσάμεσθα R. ἐσωζόμεσθα S.V. et adscriptum in Γ. Mein. ἐωσάμεσθα Cramer. Anecd. Oxon. IV. 446. (qui per errorem ex Lysistrata citat). Bergk. Dind. ἀπωσάμεσθα olim Dind. ἐτρεψάμεσθα Hirschig. Ann. Crit. p. 74. Verum videtur ἀπωσάμεσθα: vix enim hic convenit simplex verbum ἐωσάμεσθα. Augmentum vero hujus verbi plerumque, non tamen semper, additur. Cf. Pac. 637. ἐώθουν. Soph. Oed. C. 770. τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες. 1296. γῆς ἐξέωσεν. 1330. ὅς μ' ἐξέωσε. 1363. σύ μ' ἐξέωσας. Thuc. I. 32. ἀπεωσάμεθα. I. 144. ἀπεώσαντο. II. 4. ἀπεωθοῦντο. II. 90. ἐξέωσαν. III. 55. ἀπεώσασθε. III. 57. περιεώσμεθα. III. 67. ἀπεώσαντο. IV. 43. ἐώσαντο. V. 22. ἀπεώσαντο. V. 72. ἐξέωσαν. VIII. 105. ἐξέωσαν. Arrian. I. 1. 16. ἐξεώσεν. Plut. Nic. 7. ἀπεώσαντο. Alc. 27. ἐξέωσεν εἰς τὴν γῆν. Lucian. cal. &c. 10. ἐξέωσται. Dem. p. 128. τὸν δ' Εὐφαῖον ἐώθουν. p. 384. διεωθοῦντο (al. διωθ.). p. 555. διεωσάμην. Plat. Tim. 60 C. ἔωσεν. 90. ἔωσαν. Sine augmento Herodot. 7, 167. ὦσε. 9, 25. ὤσαντο. 4, 113. ἀπωθέετο. 5, 69. ἀπωσμένον. 6, 86. διωθέετο. Eurip. Iph. T. 1395. et Plat. Charm. 155 C. ὤθει. Incerti Rhes. 811. ἐξαπώσατε. Soph. Fr. 380. ἄπωσε. Unde liquet non constanter adhibitum esse augmentum.

γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτετο·
εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.
ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μ' ἐκδεδοικέναι; ἀντ.
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

Non tamen temere rejiciendum ἐωσάμεσθα. Cf. Eurip. Iph. T. 326. εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο (*repellerent*). ἑσπέραν V. Cramer. Anecd. l. l. Hirsch. Bergk. Mein. Dind. ἑσπέρᾳ B. vulg. Richt. ἑσπέρας R. et (ni fallor) C. Verum est πρὸς ἑσπέραν. Cf. Lys. 412. Xenarch. com. III. 617. Sic εἰς ἑσπέραν Pac. 966. Eccl. 1047. Pl. 998. 1201.

1086. γλαῦξ B. vulg. γλαὺξ C.S. διέπτατο libri et Ald. Bergk. Richt. διέπτετο Br. Hirsch. Mein. Dind.

1087. 1088. Hos vv. transponit Hamaker.

1087. εἶτ' ἐσεπτόμεσθα Hirschig., coll. 431. Ipse εἶτ' ἐφεσπόμεσθα (vel ἐφειπ.) aut ἐπεπτόμεσθα malim. Thuc. IV. 35. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπόμενοι . . . V. 11. ἐπισπόμενοι. Xen. An. VII. 4, 6. συνεπισπέσθαι. Hom. Il. ν'. 567. μετασπόμενος. ἑσπόμεσθα B.C. vulg. Bergk. Richt. ἑπόμεσθα S. ἑπόμεσθα V. εἰπόμεσθα R. Bekk. Hirsch. Mein. Dind. Quod recipiendum videtur. Sic ἔφευγον in prox. seq. v. Frequens haec confusio in libris. Vid. Elmsl. ad Heracl. 634. εἰς libri. ἐς Dind. &c.

1088. ὀφρῦς B.S. ὀφρὺς C.

1091. ἦ B.S. schol. vulg. Dind. Mein. Richt. ἦι (sic) V. ἦν C.R. Bergk. Vide schol. ad h. v. et ad 1074. πάντα μὴ δεδοικέναι vulg. Dind. πάντα μ' ἂν δ. Dobr. πάντας ἐμὲ δ. Hirsch. Mein. πάντα με δ. Bergk. Bene monet Richter: "πάντα μὴ pro μηδένα vel μηδὲν exemplis carere putaverim." Adde quod qui δεινὸς *terribilis* est non formidat ipse, sed formidatur ab aliis. Legendum igitur videtur vel πάντας ἐμὲ δεδοικέναι (cum Hirschig., quod et ipse conjeceram), vel πάντα με δεδοικέναι (cum Bergkio). Cf. ad v. str. 1060. Ipse tentabam πάντα μ' ἐκδεδοικέναι (*ita ut omnia me formidarent*), vel πάντα δὴ δεδοικέναι (sc. με), vel πάντα γ' ἐμὲ δεδοικέναι, vel πᾶν με δὴ δεδοικέναι. Ceterum post δεδοικέναι interrogationis signum recte ponit Lenting, nisi post τριήρεσιν potius interrogandum. Cf. ad Lys. 648. ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;

1092. κατεστρεψάμην C.R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. κατεστρεψάμην γε B. Ald. Br.

1093. ἐκεῖσε] κεῖσε Bergk. Madvig. Cf. ad 1062.

1094. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως | ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' vulgo. Corrigendum forsan οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως | ῥῆσιν εὖ λέξαι φανοῖτό τις (vel φανοῖτό τις λέξαι) τότ' οὐδὲ | συκοφαντῆσαί τινα | φροντίς. Postulatur enim, opinor, optativus hic non minus quam infra v. 1097. ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ'. Cf. tamen ad 282.

ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ
φροντὶς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.
τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες
αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν, ὃν κλέ-
πτουσιν οἱ νεώτεροι.
πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·
εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς, ὥσπερ ἐς τἀνθρήνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,

1097. *ὅστις ἂν* C.R.S.V.Γ. Bekk. *ὃς* (supr. *τις*) *ἂν* B. *ὃς ἂν* vulg. *ὅστις* Elmsl. (in *Quart. Rev.* XIV. 463.) Dind. Mein. &c.

1099. *τὸν* C.R.S.V.Γ. Br. &c. *καὶ τὸν* B. Ald. Kust.

1101. *κλέπουσιν* S.

1102. *ἡμᾶς* C.R.V. *ὑμεῖς* B pr.

1103. *ἐμφερεστάτους*] *ὄντας ἐμφερεῖς* Cobet. (Mnem.), sc. ne post *εὑρήσετε* desit participium. Sed vide e. g. Eq. 91. Cf. etiam infra 1112.

1105. *ἐστὶ* V.

1107. *ξυλλέγοντες* R.V. *συλλέγοντες* B.C. Ald. *ξυλλεγέντες* S. (ni fallor) Bentl. Reisk. Br. &c. *ὡσπερεὶ τἀνθρήνια* C.R.S.V. vulg. *ὡσπερεὶ* (*περει* in ras.) . . . B. Malim *ὥσπερ ἐς* . . ., *tanquam in alvearia*, quod pendeat ab *ξυλλεγέντες*. Ipsum animale est *ἀνθρήνη* (Nub. 947), *vespa crabro*, quarum alvear est *ἀνθρήνιον*; *σφὴξ vespa vulgaris*, quarum alvear est *σφηκιά* (229. 404). Sed promiscue his vocibus utitur poeta. Cf. 1080. *ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.* 229. *δικαστῶν σφηκιάν.* 404. *τἀνθρήνια* C.R.S.V. *τ' ἐνθρήνια* B.

1108-9. Duo hemistichia *οἱ δὲ* . . . *ἕνδεκα* et *οἱ δὲ* . . . *τειχίοις* transponit Bergk. Comm. p. 18, sc. ut verba connectantur *οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα* | *ξυμβ.* Judicio enim *Parabysto* dicto praefuisse undecim viros, teste Harp. p. 146. *Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ιαʹ.* &c. De eo Pausanias I. 28, 8. *τὸ μὲν οὖν καλούμενον Παράβυστον . . . ἐν ἀφανεῖ τῆς πόλεως ὂν καὶ ἐπ' ἐλαχίστοις συνιόντων ἐπ' αὐτό.* *ὁ μὲν* S. *ἄρχων* libri. *ἄρχων* Dind. &c. *παρὰ τοὺς ἕνδεκα* vulg. Dind. Mein. &c. *παρὰ τοῖς ἕνδ.* Hirschig. Ann. Crit. p. 74, quod melius conveniat cum *οὗπερ ἄρχων* et *ἐν ᾠδείῳ*. Idem conjicit Richter Praef. p. 103.

1109. *ὠδίωι* R. Suspectum mihi est *τοῖς τειχίοις*. Quid tamen substituendum sit nondum video. Qu. *οἱ δέ γ' ἐν τῷ Μητίχου* (quod forum memoratur Poll. VIII. 121). Vel *οἱ δέ γ' ἐπὶ Δελφινίῳ* (ut *ἐπὶ Παλλαδίῳ* Fr. 533). Vel *οἱ δέ γ' ἐπὶ Φοινικιῷ* (Paus. Attic. 25).

ξυμβεβυσμένοι πυκνοὶ, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἐς δὲ τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι·
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες vulg. Dind. Mein. ξυμβεβυσμένοι πυκνόν· νεύοντες S. et sic Bergk. ξυμβεβυσμένοι πυκνὸς νεύοντες Mein. (Pnycis moenia intelligens, coll. Eccl. 497.) et Kennedy apud Holdenum, ut Πυκνὸς ad verba πρὸς τοῖς τειχίοις pertineat. Sed articulo τῆς ante Πυκνὸς opus foret. Qu. ξυμβεβυσμένοι πυκνοὶ, νεύοντες . . . I. e. *arcte constipati*, Anglice *squeezed together close, crowded close together.* Vel ξυμβεβυσμένοι, κάτω νεύοντες &c. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. &c.

1111. ὥσπερ οἱ σκώληκες] Qu. ὡσπερεὶ σκώληκες (ut Ach. 876. ὡσπερεὶ χειμών). Sed cf. ad 1107. κυττάροις C. κυτάροις S.V. καττάροις R. κιττάροις B.

1112. 1113. delet Hamaker. Fortasse recte.

1112. ἔς τε vulg. ἐς δὲ Richt. Recte. εὐπορώτατοι vulg. ἐμφερέστατοι (ut in 1103) malit Bentl. Fortasse recte. Sed cf. 1113. et vide comm.

1114. ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες] Qu. ἀλλὰ κηφῆνες γὰρ, quum hoc aeque toleret metrum. Comici enim praesertim ἀλλὰ . . . γὰρ potius quam ἀλλὰ γὰρ ponere solent, nisi quando illud recuset metrum. Cf. 328. 1271. Eq. 328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ &c. Thesm. 264. ἀλλ' ἔχεις γὰρ . . . Ach. 40. Lys. 1023. 1239. Pl. 425. Contra ἀλλὰ γὰρ legitur Thesm. 384. ἀλλὰ γὰρ | βαρέως φέρω . . . Eq. 1086. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμὸς (in v. heroico) &c. Eupolis ap. Suid. in ἀλλὰ γὰρ (expl. ἀντὶ τοῦ δὲ) : ἀναρίστητος ὢν | κοὐδὲν βεβρωκὼς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. Aesch. Sept. 861. ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ'. Soph. Ant. 148. ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος &c. Phoen. 1318. ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω &c. 1762. ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ . . . ; Med. 1080. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν | μοῦσα καὶ ἡμῖν. Andr. 264. ἀλλὰ γὰρ λόγους | κρύψω. Tro. 444. Antiop. Fr. 28. Herod. V. 3. ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι. IX. 42. ἀλλὰ γὰρ ἔστι λόγιον ὡς χρεόν ἐστι Πέρσας . . . διαρπάσαι τὸ ἱρὸν . . . μετὰ δὲ τὴν ἁρπαγὴν ἀπολέσθαι πάντας. Plat. Phil. 12. ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι &c. 43. 49. Id. Criti. 108. ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔπω τρόπαιον ἔστησαν. Phaed. 87 D. Lach. 201. Charm. 166. Theaet. 191. 196. Euthyphr. 17. Phaedr. 228. Dem. p. 200. 716. 1089. 1091. 1199. 1308. 1342. De Cor. 263. Andoc. I. 23. 72. 103. 124. Isae. X. 34. Xen. Mem. II. 1. 17. Cyr. VII. 1. Rep. Lac. 10. Symp. VII. 4. VIII. 6. Hipparch. VI. 1. Oecon. I. 16. VIII. 2. XI. 11. XII. 1. Isocr. p. 69 C. 77 B. 89 B. et alibi saepe. Herod. I. 146. V. Elmsl. ad Her. 481. Sic etiam καὶ γάρ. ἡμῖν] ἡμῶν Mein. ἐγκαθήμενοι] οἱ καθήμενοι Mein.

1115. delent Hamaker. Mein. ἡμῶν τοῦ φόρου] ἔνδον τοὐροφοῦ Bergk. Ipse jam tentaveram εἴσω τοὐρόφου. Vix enim satisfacere videbatur simplex μένοντες, absolute sic positum. Sed nil mutandum. Cf. Pac. 341. πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν. Ach. 1052. Ἡμῶν ad τὸν πόνον refert Mein.

1116. τὸν γόνον libri et vulg. τὸν πόνον Dobr. Mein. Bergk. Cf. ad Ran. 845.

τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἥν τις ἀστράτευτος ὢν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ
ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙ. οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.

ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.

Fort. τὸν γόμον onus, vel τὸν πόρον. Per τὸν κάματον explicat schol. Glossema videtur esse γόνον. Schol. R: ὡσανεὶ ἔφη τὸν γόνον τῶν μελισσῶν.

1117. Verba ἡμῖν . . . μισθὸν om. V. ἥν τις . . . ἡμῶν om. S. ἄλγιστον, ἡμῶν ἥν τις B.C.R. (ut vid.) S. ἄλγιστον, ὑμῶν ἥν τις Ald. ἄλγιστον ἡμῖν, ἥν τις Br. Dind. Bekk. Bergk. Mein. Hirsch. Richt.

1118. ἐκφορῇ libri et vulg. ἐκροφῇ Reisk. Dobr. Dind. recc. Cf. Eq. 905. 360. 701.

1119. κώπην . . . λόγχην] Qu. λόγχην . . . κώπην. Remigando enim fiunt vesicae. λόγχην B corr. R.S. λόχμην B pr. C.V.

1120. ἀλλά μοι B.C.R.S.V. Ald. Bekk. Hirsch. ἀλλ' ἐμοὶ Br. Dind. Bergk. Mein. ἐμβραχὺ R. (hic et in Th. 390.) Dind. Mein. ἐνβραχὺ V. ἔμβραχυ B.C. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. Cobet. V. L. p. 208. ἐν βραχεῖ S. Dindorfius citat Joann. Alex. τον. παραγγ. p. 37, 21.

1121. μὴ'χῃ S.

1123. ἔσωσε B.C.S. ἔσωσεν R.V.

1125. ἀγαθὸν B.C.S.V. ἀγάθ' R.Γ.

1126. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ vulg. Dind. Both. Bergk. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ (sic) Reisig. Conj. p. vii. Richt. Mein. Fortasse recte. Cf. ad Pl. 106.

1127. ἐπανθρακίδων R.V. Scal. Pors. Elmsl. Br. ἐπ' ἀνθρακίδων B.C.S. ἐμπλήμενος B corr. R.S.Γ. ἐμπλημένος V. ἐμπεπλησμένος C. πεπλησμένος (supr. ἐμπλήμενος) B. Ald. Hunc versum ita citat Athenaeus p. 329 B. καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών. Unde hic legendum . . . ἐπανθρακίδων ἅλμην πιὼν censebat Lennep. ad Coluth. p. 18. Cf. Ach. 670. ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι, | οἱ δὲ Θασίαν (sc. ἅλμην) ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα. Sed quid, quaeso, est ἐπανθρακίδων ἅλμη? Grammatici memoriae errori illam scripturam tribuit Dind. ad Fragm. 366.

1128. ἀπέδωκ' ὀφείλων] Locus mihi suspectus. Vide an scripserit Comicus, ἐκδοὺς (sc. τὸν τρίβωνα) ὀφείλω . . . (Theophr. Char. 22. ἔνδον μένειν, ὅταν ἐκδῷ θοἰμάτιον ἐκπλῦναι. Char. 30. ἱμάτιον ἐκδοῦναι πλῦναι. Dem. p. 522. ἐκδόντος δέ μοι Δημοσθένους . . . στέφανον χρυσοῦν ὥστε κατασκευάσαι. Lysias Athen. 209 F. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον. Aelian. V. H. 5, 5. αὐτὸν (τὸν τρίβωνα) ἔδωκεν (ἐξέδωκεν?) εἰς γναφεῖον. Macho Athen. 582 D. λαβοῦσα . . . καινὸν λήδιον | ἔδωκεν εἰς γναφεῖον.) Vel ἀποδὺς

ΒΔ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
ΦΙ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
ΦΙ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
ΒΔ. ἔχ' ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβών, καὶ μὴ λάλει.
ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν γ' ᾠόμην Θυμαιτίδα.
ΒΔ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας·
ἔγνως γὰρ ἄν. νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ;

(1122) ὀφείλω . . . Vel ἔδωκα πλύνειν τῷ κναφεῖ τριωβόλου (cf. ad Eq. 798). Vel χέσας ὀφείλω . . . τριώβολον. Richterus etiam ἀποδοὺς ὀφείλω proponit. Cf. ad Ach. 487. Verum certe videtur ὀφείλω. γναφεῖ B.R.S.V. vulg. γραφεῖ C. κναφεῖ Dind. Bergk. Mein. Richt. γναφεῖ probat Blomf. Gl. Pers. 582. Cf. ad Pl. 166. Eccl. 415. Herod. I. 92. κνάφου. IV. 14. κναφήϊον et κναφεύς. Xen. Memor. III. 7. 6. Aesch. Pers. 582. γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινὰ &c. (ubi κναπτόμενοι malit Dind., quem v. in Steph. Thes. s. v. κνάπτω). Soph. Aj. 1031. ἐκνάπτετ' (sic L pr. &c. ἐγνάπτετ' plerique libri, ἐγνάμπτετ pauci). Plat. Rep. X. 616 A. ἐπ' ἀσπαλάθων κνάπτοντες (al. κνάμπτ.). Antiquos Atticos dixisse κναφεὺς, recentiores γναφεὺς, tradit Harpocratio. Sed *vetustissimos* Atticos posteriorem, quae Ionica fuit, usurpasse contendit Blomfield. Apud Homerum certe leguntur γνάμπτειν et γναμπτός.

1129. πεπειράσθω] πεπείρασο σύ γ', ἐπειδήπερ γ' Reisk.

1130. παραδέδωκας] Fort. ἐπιδέδωκας. Cf. ad Th. 213.

1132. 1135. ἀναβαλοῦ B.C.Δ. Scal. Br. &c. ἀναλαβοῦ R.S.V.Γ. Ald.

1132. τριβωνικῶς] γεροντικῶς varia lectio scholiastae.

1133. παῖδας R.S.V. Junt. 2. Br. &c. παῖδα B.C. Ald. καὶ τρέφειν] κἀκτρέφειν conj. Hirsch. ed. Mein. Dind. Cf. Pac. 629. ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην. Correctio non necessaria.

1134. ἀποπνίξαι libri et vulg. ἀποπνῖξαι Dind. Bekk. &c.

1138. σισύραν vulg. σίσυραν Bergk. Malim σισύραν γ'. θυμαιτίδα C.R. Ald. Dind. Mein. Bergk. θριμαιτίδα V. θειμαιτίδα S. θυμαντίδα B. Θυμοιτίδα (ex schol.) Br. Bekk. Both. "Schol: μήποτε γραπτέον Θυμοιτίδα. Fallitur. Θυμαιτάδης constanter scriptum in lapide Choiseuliano (in Boeckhii Corp. inscr. vol. I. p. 226), qui rationes quaestorum Minervae continet olympiadis 92. anni tertii. Photius p. 97, 5. Θυμαιτάδαι: δῆμος Ἱπποθοωντίδος· ἀπὸ Θυμαίτου [θυμήτου, in θυμίτου statim mutatum, cod. Gal.] τοῦ ἥρωος. Alia attulit Holstenius ad Stephanum Byz. p. 140." DIND. Dem. p. 934. Ἱππίας . . . Θυμαιτάδης. Annon scribendum igitur Θυμαιτάδην, aut potius Θυμαιτικὴν (ut Ἀχαρνικὴν, Λακωνικὴν, &c.)? Qu. Θουμάντιος (τοῦ ἀνεστίου, Eq. 1266).

1140. delet Hamaker. γιγνώσκεις B.C.R. γινώσκεις S.V.

μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
ΒΔ. οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
ΒΔ. πόθεν, ὦγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
ΦΙ. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην; ΒΔ. ἔχ', ὦγαθέ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος·
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
ΒΔ. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ', ὦγαθέ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἄμπισχε σύ.
ΒΔ. φέρ' ἀλλ' ἐγώ σε περιβάλω. ΦΙ. σὺ δ' οὖν ἴθι.

1141. οὐ τοίνυν C.R.S.V.Γ. Br. οὐ τοίνυν γ' B.Δ. Ald. Ineptum hic est τοίνυν. Reponendum videtur οὐκ ἔγωγ' (cf. 1152), vel οὐ δῆτ', οὔκ, vel οὐκ ἔγνωκ', vel denique οὐδέπω γ' (ἐλήλυθα &c.). γέ μοι libri. γ' ἐμοὶ Br.

1142. ἐοικέναι vulg. Dind. προσεικέναι Cobet. Mein. Cobeti sententia est veteres Atticos semper formam contractam usurpasse, ut εἰκέναι (Nub. 185. Eur. Antig. Fr. X. 1), εἰκὼς (Ach. 693. Vesp. 1321. Av. 697), εἴξασι (Nub. 341. 343. Av. 96. 383). Adde ᾔκειν (pro ἐῴκειν) Av. 1298. Richterus contra metro tantum postulante has formas adhibitas esse censet. Cf. Dawes. M. C. p. 295. Ruhnk. ad Tim. p. 98. Pierson. ad Moer. p. 147. Mein. Fr. Com. Ind. v. ἔοικα. Moeris: Εἰκὼς Ἀττικῶς· ἐοικὼς Ἑλληνικῶς. Προσεικέναι legitur Eccl. 1154. Eur. Bacch. 1282. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικέναι; Cf. ad Nub. 185. 1143. ἐν om. S.V.

1144. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται] Scripserat, opinor, ἐν Ἐκβατάνοις ὑφαίνεται. γίγνεται B.C.R. γίνεται S.V. χόριξ C. κρόκης χόλιξ B. in ras.

1146. τοι B.C.S.V. ποι R. Fortasse που.

1147. καταπέπτωκε S.

1148. οὐκοῦν B.C. &c. vulg. οὔκουν Dind. ταύτην B.R.S. vulg. Richt. ταύτη C. αὐτὴν V. Dind. Mein. Recte: praecessit enim αὕτη.

1149. δικαιότερόν γ' B.C.R. vulg. Bergk. γ' om. S.V.Γ. Dind. Hirsch. Richt. Recte.

1150. καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος Ald. vulg. Dind. Mein. καὶ στῆθι (sup. γ') ἀμπισχ. B. καὶ στῆθ' ἀμπισχ. S.V.Γ. καὶ στῆθ' ἀναμπισχ. R. καὶ στῆθ' ἐναμπισχ. conj. Bergk. Ipse malim καὶ στῆθ' ἐπαμπισχόμενος. Cf. Eccl. 276. θαἰμάτια . . . ἐπαναβάλεσθε. Ἀμπισχόμενος est aoristus verbi ἀμπέχω. Cf. Eccl. 332. Eliditur autem στῆθι ut ἑστᾶσ' Pac. 972. &c.

1152. ἀναβάλλει S. ἔγωγ' B.C.R. ἐγὼ S.V.

1153. εἴπερ γ' B.C.R.S.V. εἴπερ Γ. εἴπερ' (sic) Ald. ἀμπίσχετε vulg. Corrigendum, ni fallor, ἄμπισχε σύ.

1154. περιβαλῶ B.R.S.V. vulg. περιαλῶ C. Corrigendum certe περιβάλω (*come, let me at least throw it round you*). Sic 1497. φέρε νυν ἀνείπω . . .

παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. ΒΔ. τιὴ τί δή;
ΦΙ. ἵν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι.
ΒΔ. ἄγε νυν ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικας.
ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαί ποτε

Pac. 362. φέρε δὴ κατίδω &c. σὺ δ' οὖν ἴθι vulgo, Bdelycleoni continuatum (et sic certe C.). Philocleoni tribuit Lenting. Et Φι. superscriptum est in B. Sed ne hoc quidem satisfacit. Qu. σὺ δ' αὖ πιθοῦ. Vel σὺ δ' εἶκέ μοι. Vel σὺ δ' εἴκαθε. Vel σὺ δ' αὖ μ' ἔα. Vel σὺ δ' εἶκ', ἴθι, *tu vero, age, concede*. (Cf. Soph. Oed. C. 252. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε.) Vel φέρ' ἀλλ' ἐγώ σε περιβάλω ταύτην (vel νῦν γοῦν), ἴθι. Vel potius sic, ΦΙ. σὺ δ' οὖν ποίει. | παράθου γε μέντοι &c. Cf. Lys. 1214. ἴσθι S.

1155. Φι. praef. C.R.V. om. B. παραθοῦ S.V. καταθοῦ C.R. κατάθου B. vulg. παράθου Dind. Hirsch. Richt. Mein. Exspectavisses potius activum παράθες. καὶ] Qu. μοι. τιὴ τί δή;] Qu. ὁτιὴ τί δή; ut in Nub. 755. &c. Sed cf. Pac. 1018. Th. 84. et ad Nub. 755.

1157. νῦν B.C.R.S.V. vulg. νυν Dind. &c. ἀποδύου B.C. vulg. Bergk. Richter. Green. ὑποδύου R.S.V.Γ. ἀπολύου Δ. ὑπολύου Hirsch. Cobet. Mein. Holden. Dind. "Tanquam si tantum ὑπολύεσθαι et ὑποδεῖσθαι Graece posset dici, non ἀποδύεσθαι neque ὑποδῦναι ὑποδύσασθαι de calceis induendis . . . Sed ἐμβάδας pariter atque Λακωνικὰς ad id calceamentorum genus pertinuisse constat, cui nomen est κοῖλα ὑποδήματα (de quibus v. Becker. Charikl. II. 369), quibus melius conveniunt verba, quae codices exhibent, ἀποδύεσθαι et ὑποδύεσθαι." (Richt.) Eadem correctio ὑπολύου et mihi ipsi in mentem venerat; sed, quum proxime sequatur contrarium ὑπόδυθι, mutari non debet vulgata. Mireris tamen non ἀπόδυθι scripsisse comicum ut mox ὑπόδυθι. Nisi quidem pro ὑπόδυθι reponendum est ὑποδοῦ τι. Frequens autem haec discrepantia lectionis est in libris. Cf. Lys. 950. ὑπολύομαι (al. ἀποδύομαι.) Hom. Od. ε'. 349. ἀποδυσάμενος (ἀπολ. cod. Ven.). Soph. Oed. C. 1597. ἔλυσε (al. ἔδυσε). Theophr. Char. 10. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑπολυομένους (ὑποδουμένους alii codd.). Nunc probo et ὑπολύου et ὑποδοῦ τι.

1158. ὑπόδυθι libri et vulg. ὑποδοῦ τι Mein. Dind. (Quod et ipse conjeceram, ut τι cum ἀνύσας construatur. Cf. Pac. 872.) ὑποδοῦ λαβὼν (om. τὰς) Hirsch. Cobet. Cf. Theopomp. II. 811. ὑποδοῦ λαβὼν [add. σὺ τάσδε] τὰς περιβαρίδας. Nusquam alibi apud comicos occurrit hoc sensu ὑποδύεσθαι, sed constanter ὑπολύεσθαι. V. Pl. 927. ὑπόλυσαι. Nub. 152. ταύτας (τὰς Περσικὰς) ὑπολύσας. Lys. 950. ὑπολύομαι (al. ἀποδ.). Th. 1183. τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω (activum, ut in Nub. 152). Pherecr. ap. Athen. VIII. 364 B. οὐχ ὑπολύσεις σαυτόν; Xen. An. IV. 5. 13. τῶν δὲ ποδῶν (ἐπικούρημα ἦν) . . . εἰ τὴν νύκτα ὑπολύοιτο· ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο &c. Theophr. Char. 10. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑπολυομένους.

1159. ὑποδύσασθαι libri et vulg. Bergk. Richt. ὑποδήσασθαι Scal. Hirsch. Mein. Cobet. Dind. Eandem correctionem et ipse feceram. Nimirum calceos induere est ὑποδεῖσθαι, unde ὑποδήματα. Cf. ad 1168. Eubul. Athen. 100 A. μόλις πάνυ | ὑπεδυσάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας. Theopomp. com. II. 811. ὑποδοῦ λαβὼν [add. σὺ τάσδε] τὰς περιβαρίδας. Pherecr. II. 335. Men. IV.

ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
ΒΔ. ἔνθες πόδ', ὦ τᾶν, καὶ πρόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
ΒΔ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
ΒΔ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

101. Xen. Mem. I. 6. 6. ὑποδήματα ὑποδοῦνται. Lucian. Lex. 10. ἐνδρομίδας ὑποδούμενος. Dicitur etiam eodem sensu ὑφέλκεσθαι Eccl. 319. Περσικὰς ὑφέλκομαι. Barbarum esse ὑποδύσασθαι, et ὑποδῦναι calceos insanientis esse dicit Cobetus.

1161. Hunc versum om. C. πότ' B.R.Δ. Ald. ποτ' S.V.Γ. (ποτ' ὦ τὰν Γ. in margine secunda manu, lacuna in textu indicata). Ald. Bergk. Mein. Richt. (v. Praef. p. l.) Holden. πόδ' schol. (ut vid.) Br. Bekk. Dind. Bo. Hirsch. Mein. (in Vind.) Vera correctio, ut videtur. Hirschigius quidem articulum ante πόδα requiri arbitratur; sed, quum de alterutro tantum pede agatur (Anglice, *a foot, one foot of the two*), omitti posse videtur articulus. Cf. Ephipp. Athen. 509 C. εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρὸν (ὑποξύλῳ Dobr.). Noster Eccl. 346. ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμην. Quanquam nihil impedit quominus ellipsis hic existimanda sit qualis est Eq. 1129. τοῦτον δ' . . . ἄρας (sc. τὴν χεῖρα) ἐπάταξα. et Lys. 799. κἀνατείνας (τὸ σκέλος) λακτίσαι. Si sincera est codicum lectio ποτ', conferre licebit v. 1168. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος. Pl. 648. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ. Lys. 289. χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν. Pherecrat. Athen. 699 F. ἄνυσόν ποτ' ἐξελθών. Ephipp. Athen. 359 A. φράζε δή ποτε. Tentabam etiam πιθοῦ ποτ' (τόδ'). Vel ἔλθ' ἐς τόδ', quod facillime in ἔνθες πόδ' corrumpi potuisset. ὦ τᾶν R.S.V. ὦ τὰν B.Γ.Δ. ὦ 'τᾶν Ald. ὦ 'τὰν Br. κἀπόβαιν' R.S.V.Γ. Junt. 2. Bergl. Bekk. Dind. Bergk. Mein. καὶ κατάβαιν' B. (s. Br.) Δ. κατάβαιν' Ald. κᾆτα βαῖν' Bentl. Piers. ad Moer. p. 423. Markl. ad Iph. T. 1207. Br. Bo. Conz. Weis. Non male. (Cf. 1168.) κἀπίβαιν' Hirsch. καὶ πρόβαιν' Reisig. Conj. p. xvii. Recte, opinor. Redde: *and step forward manfully*. Cf. 1169. πλουσίως ὡδὶ προβὰς &c. 230. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. Sed ἀποβιβάζων mox est v. 1163.

1162. ἐς B.C.R.S.V. εἰς Γ. γέ με vulg. Malim σύ με.

1163. ἐς τὴν B.S. Ald. εἰς τὴν C. εἰςὴν V. (s. Cob.) εἰς γῆν R. Ex interpretatione, ut videtur. Cf. Eur. Iph. T. 1454. τῆς Ταυρικῆς (γῆς T. Herm.).

1167. ἐπὶ γήρᾳ B.C.R.S. vulg. Richt. ἐπιγήρῳ V. (sec. Cob.) Unde ἐπὶ γήρως Hirschig. Ann. Crit. p. 75. (coll. 1199. ἐπὶ νεότητος. Eq. 523. ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, | ἐξεβλήθη). Bergk. Mein. Dind. Scriptura codicis Veneti nihil aliud est quam ἐπὶ γήραι. οὐδέν] οἰδοῦν Lenting. Ironice de pernionibus tanquam de bono aliquo loquitur. Schol: παρ' ὑπόνοιαν δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· ἀγαθὸν οὐδὲν λήψομαι, ὅστις τὰ τῶν γερόντων οὐ λήψομαι. Revera enim gaudere debet senex quod Laconicos calceos gestans nullos in futurum perniones habiturus sit. Qu. ὅστις ἐπὶ γήρως (vel γήρᾳ γ') οὐδὲ

ΒΔ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος, εἶτα πλουσίως
ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διαλακώνισον.
ΦΙ. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
ΒΔ. ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
ΦΙ. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
ΒΔ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ·
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
ΒΔ. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,

χίμετλον λήψομαι. Transpositionis causa fortasse fuit particulae γ' omissio. Vel ὅστις ἐπὶ γήρως οὐδὲ . . .

1168. ὑποδυσάμενος C.R.S.V. vulg. Bergk. Richt. ὑποδησόμενος (sic) B. ὑποδησάμενος Scal. Hirsch. Mein. Dind. Recte proculdubio. Cf. ad 1159. 1158.

1169. τρυφερόν τι διασαλακώνισον libri et schol. Suid. Etym. p. 238, 40. vulg. Bekk. Bergk. Hirsch. Richt. Hanov. Exerc. p. 155. τρυφερόν τι διασαικώνισον Dind. Mein. (quem v. Fr. Com. I. 98). τρυφερόν τι διαλακώνισον (ut allusio sit ad calceos Laconicos) reponi jubet Herm. Epit. D. M. p. xiv. τρυφερὸν διασαυλακώνισον (om. τι, quasi esset διασαυλολακώνισον, i. e. in Laconicis διασαύλωσαι) conj. Richt. Vulgatam, ut per synecphonesin prolatam, defendit Herm. El. D. M. p. 128. Cf. ad 461. Nub. 916. διὰ (⏑⏑) σὲ δὲ φοιτᾶν | οὐδεὶς ἐθέλει &c. Av. 1752. Eccl. 1156. Διαλακώνισον et διαλυκώνισον variae lectiones commemorantur in scholiis. Hesychius, διασαικώνισον (διασακώνισον cod.): ἀντὶ τοῦ διασαλακώνευσον (διασαλακώνισον conj. Dind.), οἷον τρυφερῶς βάδισον· τοὺς γὰρ θρυπτομένους σαλάκωνας ἔλεγον, &c. Cf. Hesych. s. v. σαικωνῆσαι (l. σαικωνίσαι). et Phot. s. v. σαικωνίσαι.

1172. Δοθιῆνι (sic) Mein., ut nomen proprium sit, coll. Hom. Od. τ'. 231.

1174. νυν (ut vid.) R.S.V. Ald. Br. νῦν B.C. ἐπιστήσει] An ἐπίστασαι? Cf. 1249.

1176. τίνα C.R.S.V. (s. Bekk.) Γ. Junt. Elmsl. ad Ach. 127. Dind. Bergk. Mein. τίνας B.V. (s. Cob.) Δ. Br. Bekk. Richt. τί Ald. Cf. ad Pac. 693. "Locus non integer." (Mein.) Quare? λέγεις S.

1177. Λαμί' R.V. vulg. Λάμι' (ex Hesychio et Photio) Dind. &c. et ita, ni fallor, B.C. Cf. Mein. ad Menand. Rel. p. 145.

1178. ὁ add. B.C.R.S.V.Δ. Br. om. Ald. ὁ Καρδοπίων] Fort. ποτ' Ἀγκυλίων. Vide schol.

1179. μή μοί γε B.C. Dind. Bergk. Richt. tuetur Enger. ad Lys. 922. μή μοι γε S. Ald. μὴ 'μοιγε R.V. (s. Cob.) μὴ "μοιγε Br. μή 'μοιγε Bekk. μὴ 'μοί γε Hirsch. Mein. Cf. ad 1400. Eq. 19. Nub. 84. 433. Lys. 922. Ach. 345. ἀνθρωπίνων] ἀνθρωπικῶν Mein. Fr. Com. II. 241. ex Phrynicho Bekk. p. 21, 14. ἀνθρωπικὸς μῦθος ὁ περὶ ἀνθρωπείων πραγμάτων. Quod recepit Dind. Sed vide comm.

οἵους λέγομεν μάλιστα, τοὺς κατ' οἰκίαν.
ΦΙ. ἐγᾦδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν,
ἐκεῖνον ὡς "οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ."
ΒΔ. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη,
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι;
ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ

1180. Post *μάλιστα* virgulam posui. *τοὺς κατ' οἰκίαν*] Fort. *τῶν κατ' οἰκίαν.* *λέγομεν* B.C.R.S.V. *λέγω* Γ.

1181. Post *οἰκίαν* virgula ponenda est.

1182. *οὕτω ποτ' ἦν*] Noli scribere *οὕτω . . . ποτ' ἦν* &c., nam sententiam inchoare nequit encliticum *ποτέ.*

1183. *Θεογένης ἔφη τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος* vulg. Distinguendum et legendum, ni fallor, *Θεογένης ἔφη, τῷ κοπρολόγῳ κρούοντι λοιδορούμενος*, i. e. *ut dixit Theogenes, hominem stercoreum pulsantem* (i. e. alvum cacaturientem) *objurgans.* Filius objurgat patrem non suis verbis, sed Theogenis. Cur autem Theogenem fingat his verbis stercorarium objurgasse non difficile est videre. Theogenem hunc a comicis perstringi ait scholiasta, quod immodeste pederet. Hinc *τὸν κοπρολόγον* seu *τὸν κόπρειον* (vid. Equit. 899. Pac. 9.), i. e. podicem cacaturientem, allocutus fingitur et rogasse eum cur de mustelis publice narraret, i. e. cur pederet. Pedunt enim acriter prae caeteris animalibus mustelae. (Cf. ad Ach. 255. Pl. 693. *ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.* ubi gl. Vict: *πάνυ γὰρ δύσοσμός ἐστιν ἡ τῆς γαλῆς πορδή.*) Cf. ad Eccl. 316. *ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν | ἐπεῖχε* (*κρούων ὁ κοπρεαῖος* (*ὅ γε κόπρειος*?). Tentabam etiam *τῷ κοπρολόγῳ ταὐτ' αὐτὰ* (vel *τοῦτ' αὐτὸ*, vel *διὰ ταῦτα*, vel *διὰ ταὐτὰ*) *λοιδορούμενος.* I. e. eandem ob causam objurgans, sc. quod *μῦς καὶ γαλᾶς* in convivio narraret, i. e. pederet. Sic Plato Phaedr. 257 C. *καὶ γάρ τις αὐτὸν . . . τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν ὠνείδιζε.* Invectum fortasse *καὶ ταῦτα* e v. 1189. Hoc saltem constat dativum *τῷ κοπρολόγῳ* pendere non ab *ἔφη*, sed ab *λοιδορούμενος.* Nullum bonum sensum praebet *καὶ ταῦτα* *idque*, de quo sic postposito cf. ad Ran. 704. Ach. 168. et Dobraeum ad Pl. 547. De dativo post verbum *λοιδορεῖσθαι* cf. Eq. 1400. Pl. 456. Eccl. 248. De *ἔφη* v. ad Lys. 188.

1185. *γαλᾶς* B.C.S.V. vulg. *γαλῆ* R. (e v. 1182, ut videtur), quod defendit Hanov. Exerc. Crit. p. 109. (qui, "Cum nihil praeter vim, quae in illis nominibus inest, exagitet Bdelycleo, rectissime utitur nominativo.") et Bernhardy Synt. p. 66. Scripserat forsan *μῦν καὶ γαλῆν.* *μέλλεις λέγειν* B.C.R. *λέγεις* S.V. *ἀνδράσιν* B.R.V.(?) Ald. Dind. Mein. *ἀνδράσι* C.S. Br.

1188. *ἐγὼ δε* C.R.S.V. Ald. *ἔγωγε* B.Δ. Qu. *ἀλλ' οὐχὶ . . .* Vel *ἀλλ' οὐ τεθεώρηκ' οὐδαμοῖ 'γὼ πώποτε.* Vix enim placet *πώποτ' οὐδαμοῖ* sine praecedente *οὐ.* *οὐδαμοῦ* B.C.R.S.V. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. Fritzch. ad Ran. 188. (qui vertit, *nusquam fui θεωρός*). *οὐδαμοῖ* Bekk. Dind. Mein. Cf. ad 1004. Lys. 1230. *μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ* (*πανταχοῖ* Br. &c.) *πρεσβεύσομεν.* Av. 1566.

πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
ΒΔ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμαχέσατ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς, ἔχων δ' ἔτι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνε καὶ
θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;
ΒΔ. οὕτω διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι, παρ' ἀνδράσι ξένοις

οἷ (sic R.V. ᾗ vulg.) πρεσβεύομεν. "Adverbium οὐδαμοῖ, memoratum ab Joanne Alex. τον. παραγγ. p. 36, 2, Xenophonti Hist. Gr. 5, 2, 8. restituit L. Dindorfius et apud Demosthenem p. 675, 25. servarunt libri optimi, οὐ γὰρ ἤλθομεν οὐδαμοῖ τῆς Θρᾴκης. Μηδαμοῖ dixit Xenophon de rep. Laced. 3, 4." (Dind.) Cf. Pac. 342. ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν. Thuc. III. 104. ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρουν ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες. VIII. 10. ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι . . . ἐθεώρουν ἐς αὐτά. Xen. An. V. 3. 7. ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων.

1189. ἐς σπάρον S.

1190. ἐμάχετό γ' αὐτίκα B.R.S.V. vulg. Bergk. Hirsch. ἐμάχετό τ' αὐτίκα C. ἄρ' ἐμάχετ' αὐτίκα Cobet. (Mnem.) Mein. Dind. ἐμάχετο τηνίκα conj. Bergk. ἐμαχέσατ' αὐτίκα Dobr. Recte, ut videtur. Cf. 1383. Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς. Ipse tentabam αὐτίχ' (i.e. *exempli gratia*) ὡς ἐμαχέσατο, vel ἐμάχετ' Ὀλυμπίᾳ.

1191. Ἐφουδίων B.C.R. vulg. ἐφουνδίων V. ἐφοκυδίων S.

1192. γέρων ὢν καὶ πολιὸς B.C.R.S. γέρων ὢν πολιὸς ὢν V. γέρων καὶ πολιὸς ὢν conj. Bergk. δέ τοι vulg. γέ τοι Lenting. Malim δ' ἔτι, vel δὲ καὶ, vel δέ γε, vel δ' ὅμως.

1193. βαθυτάτην diserte S. Bekk. Dind. Mein. Bergk. &c. καθυτάτην (βαθ.?) V. βαρυτάτην B.C.R. vulg. Cf. Soph. Aj. 130. μακροῦ πλούτου βάθει (al. βάρει). "βαθὺν τὰς πλευρὰς dixit Aelianus apud Suidam in Ἀπίκιος. Pollux 1, 189. de equi virtutibus, πλευραὶ βαθεῖαι, προμήκεις πρὸς τὴν γαστέρα καὶ ὀγκωδέστεραι." DIND. Epithetum βαθύπλευρος exstat in Script. Geopon. χέρα S. καὶ λαγόνα καὶ S.V. Dobr. Mein. Dind. καὶ λαγόνας καὶ C.R. λαγόνας τε καὶ B. Ald. Br. Bergk. Richt. καὶ λαγόνε καὶ recte Hirsch. Orta corruptela λαγόνας τε καὶ ex falsa scriptura καὶ λαγόνας καὶ, metri sustinendi gratia. λαγόνας ab correctore positum Dindorfio videtur, quem offendisset numerus singularis (de quo v. L. Dind. in Thes. Gr. V. 27), et qui facilius καὶ λαγόνε corrigere potuisset. Qu. καὶ λιπαρὰς (aut simile quid) λαγόνας τε καὶ &c. Vel κεὐρυτάτην καὶ λαγόνε καὶ &c. Suspectum aliquantum mihi est χέρας inter πλευρὰν et λαγόνε positum.

1194. παῦε παῦε R.V.

1195. πῶς δ' ἂν B.C.R. vulg. Hirsch. Richt. Dind. πῶς ἂν S.V. Bergk. Mein.

1196. οὕτως B.C.R.S.V. vulg. Bergk. οὕτω Hirsch. Mein. Richt. Dind. Quod praeferendum.

πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
ΦΙ. ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
ΒΔ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον.
ΦΙ. ἐγᾦδα τοίνυν, τό γε νεανικώτατον,
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι
εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
ΒΔ. παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως.
ΦΙ. ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; ΒΔ. μηδαμῶς.
ΦΙ. πῶς δαί; ΒΔ. τὰ γονάτ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν·
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·

1198. *δοκεῖς* C.R.S.V. vulg. *δυκῆς* B.

1200. *ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατον* vulg. Malim *ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἀνδρειότατον.* Sed articulo opus videtur, ut in v. 1205. *ἐγᾦδα τοίνυν, τό γε νεανικώτατον.* Vide ergo an legendum sit *ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἐμοῦ γε τἀνδρικώτατον*, vel *ἐκεῖν' ἐκεῖνο, πολύ γε τἀνδρικώτατον* (vel *τἀνδρικώτατον πολύ*). Pro *γε* qu. *δὴ* vel *ἦν.*

1201. *ὑφειλόμην . . . ποίας χάρακας* om. S.V.

1204. *ἂν εὑρὼν* S.

1206. *Φάϋλλον* R. *φάϋλον* B.C.S.V. Ald. Cf. ad 1301. Ach. 215.

1207. *δίωκον* S.

1208. *παῖ'* S. *κατακλινεῖς* S. *προσμάνθανε* libri et vulg. Richt. *προὐμάνθανε* (sic) S. *προμάνθανε* Dobr. Bergk. Cobet. Mein. Dind. "Sed nonnulla senex jam didicit, quanquam male." (Richt.) Cf. ad Nub. 987.

1210. *κατακλινῶ* B. Scal. Bentl. Bergl. Reisk. Bekk. Dind. &c. *κατακλίνω* C.R.S.V. Ald. Br.

1211. *κατακλινῆναι* Γ. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. *κατακλῖναι* V. *κατακλίναι* S.V. (s. Cob.) *κατακλιθῆναι* B.C.R. vulg. Bekk. Cf. ad Lys. 904. Av. 122. Cobet. V. L. p. 31. 74. 180. Asperior forma legitur Herod. II. 121· *κατακλιθέντας* (sic libri). Plat. Phaedr. 229. *κατακλιθῆναι.* Xen. Symp. I. 8. *κατεκλίθησαν.* Βδ. *μηδαμῶς . . . δαί;* om. C.

1212. *πῶς δαὶ* B corr. R. Br. *πῶς δὲ* S.V. *ποῦ δαὶ* B pr. *ποῦ δὲ* Δ. Ald.

1213. *ὑγρὸν χύτλασον*] Fort. *ὑγρῷ χύτλασον* aut *ὑγροχύτλασον.* *χύτλαρον* S.V.

1215. *κρεκάδι'* R. al. m. "Multum dubitatum est ab interpretibus quid *κρεκάδια* significent. Scholiasta codicis Ravennatis, *κρὲξ ὄρνεον παραπλήσιον γεράνῳ.* Videtur igitur ornamenti genus quoddam intelligendum esse avi illi simile." DIND. Reponendum suspicor *τρίγλυφ'*, collato simili loco Diphili

ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἑστιώμεθα;
ΒΔ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ ξυμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
ΦΙ. ἄληθες; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

apud Athen. 236 B. ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν, | οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας, | οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους. Quem ad hunc nostri locum respexisse satis credibile est. Vel κεράμι', vel κεραμίκ' (Anglice *the plaster ornaments* or *mouldings*). Nisi significat κρεκάδι' (vel κροκάδι') *aulaea*, Anglice *tapestry*. Confer voces κρέκειν, κρόκη, κερκίς. Eur. El. 542. εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους &c. Antipater Epigr. 22. εὐκρέκτους . . . μίτους. Quod si revera κρεκάδια ornamenta erant ad similitudinem avis κρεκὸς appellatae ficta, conferri potest Sophronis illud στρουθωτὰ ἑλίγματα, i. e. *vela passeribus pictis ornata*.

1216. εἰσφέρειν libri et vulg. ἐσφέρειν Dind. &c. εἰσφέρει recte, opinor, Lenting. Sc. is cujus officium est. Quae frequens est ellipsis. Idem: "Paucis verbis festinanter coenatum narrat usque ad pocula."

1217. ἀπονενίμεθ' R. ἀπονενέμμεθ' S.V. "ἀπονενίμμεθ'. ἤδη σπένδομεν. Sic distinctum est in B. melius quam vulgo post ἤδη." BR.

1219. αὐλητρὶς vulg. Imo αὐλητρίς. Et sic Mein. Dind. ἐνεφύσησεν] An ἀνεφύσησεν? Cf. Th. 1175. ἐπαναφύσα (ᾆσμα φύσα?) Περσικόν. συμπόται vulg. Mein. ξυμπόται Dind.

1220. Φανὸς vulg. Dind. Richt. Φᾶνος Mein. Cf. Eq. 1256.

1221. ἀκέστερος libri et Ald. Ἀκέστορος Bentl. Br. &c. σακεσφόρος (i. e. Epicrates) conj. C.F. Herm. "Ἀκέστορα pro vulgata Ἀκέστερον in scholiis praebet codex Venetus." DIND. Ἀκέστωρ est apud schol. ad Av. 30. Ἀκέστορ' apud Eupolidem Athen. 237 A.

1222. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς vulg. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. ΦΙ. καλῶς Bergk. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει . . . ΦΙ. καλῶς Richt. Qu. τὰ σκόλια πῶς δέξει; ΦΙ. καλῶς. Cf. 1240. τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. ὡδί πως ἐγώ. 1210. πῶς οὖν κατακλινῶ; . . . ΒΔ. εὐσχημόνως. 1174. Idem nunc video sentire Meinekium. σκολι' C.R.S.V. σκολί' B. δέξῃ S.

1223. ΦΙ. ἄληθες (ἀληθὲς R.V.), ὡς οὐδείς γε Διακρίων (διακριῶν V. διὰ κριῶν S.) δεδέξεται B.C.R.S.V. vulg. ἄληθες, ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται Flor. Bentl. Hirsch. et (ἄληθες;) olim Dind. ΒΔ. ἄληθες; ΦΙ. ὡς οὐδ' εἰ Διακρίων (nom.) δέξεται Mein. ΒΔ. ἄληθες; ΦΙ. ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται Richt. ΒΔ. ἄληθες; ΦΙ. ὡς οὐδείς γε Διακρίων καλῶς conj. Richt. κάλλιστά γ' ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται Reisig. Conj. p. 96. (Qui, ut κάλλιστα optime τῷ καλῶς praegresso respondere, ita alienum ab hoc loco esse ἄληθες judicat, coll. Lys. 912.) ἄληθες; ὥς γε Διακρίων ἂν οὐδ' ἂν εἷς dubitanter Dobr. (de ἂν conferens Av. 1147. Lys. 361.) "In codicum scriptura aliud quid latere videtur. Neque enim intelligitur quid Diacriorum nomen hoc loco sibi velit, fortasse ex διακρίνων corruptum. Quod tamen non sufficit ad hujus loci emendationem."

ΒΔ. τάχ' εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ᾄδω δὲ πρῶτος Ἁρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ γένετ' ἐν Ἀθήναις —
ΦΙ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος οὐδὲ κλέπτης —
ΒΔ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·

(Dind.) Ipse tentabam κάλλιστά γ', ὡς οὐδείς γε κρεῖττον δέξεται (vel ὡς οὐδείς γ' ἄμεινον δέξεται, vel ὡς οὐδεὶς ἕτερός γε δέξεται, vel ὡς οὐδεὶς ἂν ἕτερος δέξομαι). Vel κάλλιστά γ', ὡς οὐδεὶς ἕτερος (vel ἀνὴρ) τῶν ξυμποτῶν. Vel κάλλιστ' ἔγωγ', ὡς οὐχ ἕτερος (vel ὡς οὐδ' ἂν εἷς) τῶν ξυμποτῶν. Vel κάλλιστ' ἔγωγ', ὡς τῶν ξυνόντων οὐδ' ἂν εἷς. Cf. Pl. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ. Eccl. 1130. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ. Supra 150. ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ. Pertinet, ni fallor, istud δια ad glossema διαδέξεται ad δέξεται adscriptum. Cf. schol. ad 1227. τοῦτο εἶπεν ὡς διαδεχόμενος αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν τὰ σκόλια λεγόντων. Ceterum hunc versum totum Philocleoni, ut in libris, tribuendum suspicatur Mein. ἄληθες B.S. Ald. ἀληθὲς C.R.V.

1224-1226. Om. C.

1224. ἐγὼ εἴσομαι vulg. ἐγὼ ᾄσομαι aliquando Bentl. Similem crasin contulit Brunckius ἐγώ εἰμ' in Soph. Phil. 585. ἐγώ εἰμ' (ἐγώ 'μ' et ἐγὼ μὲν al.) Ἀτρείδαις δυσμενής. Vix molliores crases sunt οἰμώξἄρα Pl. 876. τὸ μὴ οὐ, ἐγὼ οὐ, μὴ εἰδέναι, &c. Sed legendum, ni fallor, τάχ' εἴσομαι, quod ed. Dind. malit Richter. Cf. Lys. 1114. τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. Nub. 1144. τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον. Pl. 647. εἴσει τάχα. Ach. 332. Av. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ'. Aesch. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα. Plat. Gorg. 450 C. Euthyd. 9 E. Charm. 154 A. Sed Lys. 750. εἴσομαι δ' ἐγώ. Idem jampridem proposuerat G. Burges. δὴ γάρ] γὰρ δὴ S. Cf. ad 1484.

1225. ᾄδει B pr. Ἁρμοδίου] Ἁρμόδιον Reisk. Nihil opus. δέξει B.C.R. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. δέξαι S.V. Mein. Dind.

1226. ἐγένετ' Ἀθηναῖος libri et vulg. Richt. ἔγεντ' Ἀθηναῖος Bentl. ἔγεντ' Ἀθήναις Dind. Hirsch. Bergk. γένετ' ἔν γ' Ἀθήναις Elmsl. ad Ach. 979. Ἀθηναῖός γε (del. ἐγένετ') Mein. Aut enim ἐν Ἀθήναις aut Ἀθήνησι dicendum fuisse. Forma ἔγεντο legitur Theogn. 202. 661. 640. (ἐπέγεντο). Sapph. Fr. 19. ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμός. Theocr. I. 88. VIII. 92. XIII. 2. XVII. 64. Epigr. XIX. 5. Mosch. III. 29. Eadem fortasse reponenda Aesch. Sept. 779.

1227. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης libri et vulg. Post πανοῦργος exciderunt syllabae duae. ὡς σὺ supplent Bentl. Mein. Fritzch. Quaest. Aristoph. p. 50, οὐδὲ Bergk. Herm. Hirsch. Dind. prob. Mein. (in Vind.) Haec verba facilius cum praecedentibus cohaerebunt, meliorque evadet sensus, opinor, si correxeris οὕτως ὡς σὺ πανοῦργος οὐδὲ κλέπτης. Utut hoc sit, ὡς σὺ nisi dixisset senex, Cleonem plane indigitans, non foret cur tam eum filius ut linguae incontinentem et incautum reprehenderet. Cf. 1232 sq. Dobraeus injuria utrumque scolii versum Philocleoni tribuit.

1228. τουτὶ σὺ δράσεις; . . . libri et vulg. τοῦτ' εἰ σὺ δράσεις, . . . Pors. Dobr. Mein. τουτὶ σύ γ' ᾄδεις; . . . Koen. ad Greg. C. p. 49. (coll. v. 1225. ᾄδω δὲ πρῶτος). Br. τουτὶ σὺ δ' ᾄσεις; . . . Markl. ad Suppl. 932. Ipse tentabam τουτὶ σὺ λέξεις (1240); Vel οὕτω σὺ δέξει (1225); Vel οὗτος, τί

φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
κἀκ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. ΦΙ. *ἐγὼ δέ γε,*
ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕτερον ᾄσομαι,
ὦνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις τάχα τὰν πόλιν· ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.
ΒΔ. *τί δ'; ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος*
ᾄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
'Αδμήτου λόγον, ὦταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. *ᾠδί πως ἐγὼ,*
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν
οὐδ' ἀμφοτέροις φίλον γενέσθαι.

δράσεις; *παραπολεῖ βοώμενος*] *παραπολεῖ· βοώμενος* . . . Pors. Markl. Br. Male. In Aldina interrogationis nota est in fine versus, nulla post *δράσεις* interpunctio.

1230. *καὶ* vulg. Malim *κἀκ*. *τῆς* om. R.

1231. *ἐὰν* C.R.S.V. Dind. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. *ἐάν γ'* B. vulg. Cf. ad 228. *ἑτέραν ᾄσομαι* B.C.R.S.V. Ald. *ἕτερον ᾄσομαι* Br. tacite. Inv. Bergk. Richt. Dind. *ἕτερ' ἀντᾳσομαι* Dobr. Cobet. (Mnem.) Mein. Fortasse recte. Si verum est *ἕτερον*, subaudiendum erit *μέλος* seu *σκόλιον*; si *ἑτέραν*, *ᾠδήν*.

1232. ΧΟ. praef. Ald. om. B.C.R.S.V. Bentl. Br. *ὦ 'νθρωφ'* R.S.V. *ὠνθρωφ'* B. *ἄνθρωφ'* C. *ἀντέτραφ'* conj. Reisk. Ita Bentleius, *ἄνθρωφ' οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος | ἀντρέψει τάχα καὶ τὰν πόλιν· ἁ δ' ἀντέχεται ῥοπᾶς.* Reponendum potius *ὡνὴρ οὗτος* . . . *ἀντρέψει ποτὲ* (vel *τάχα*) *τὰν πόλιν·* &c. Vide schol. ad h. l. et ad Thesm. 162. *μαιόμενος* C.R. schol. ad Thesm. 162. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. *μαινόμενος* B.S.V. vulg.

1233. *τὸ μέγα κράτος* om. C.

1234. *ἀνατρέψεις* libri et Ald. Br. *ἀντρέψεις* Bentl. Reisk. Dind. *ἔτι* libri et vulg. *τάχα* Tyrwhitt. Idem ipse tentabam. V. schol: *ἀνατρέψεις ταχέως τὴν πόλιν.* Possis etiam non male *ποτὲ* vel *σύ γε*.

1235. *ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς*] Phrasis, ni fallor, inusitata. Vide an reponendum sit *ἁ δέ γ' ἐπὶ ῥοπᾶς*. Thuc. V. 103. *ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες.*

1236. ΒΔ. add. B.C.R.V. Reisk. Br. om. Ald. *Θέωρος* B.C.S.V. vulg. *ὁ Θέωρος* R. Cf. ad 596. *πρὸς ποδῶν* B.C.S.V. *προσποδῶν* Δ. *πρὸ ποδῶν* R.V. Ald.

1237. *ἄιδη* V. *ἄιδει* R. *ᾄδει* B. *ἄδει* Ald. *ἄγει* C. *ἄδῃ* Bergl. Br. Qu. *ᾄσῃ*.

1240. delent Hamaker. Mein. *τούτῳ*] *τοῦτο* R. *λέξεις*] *δέξει* conjicit Bergk. Cf. 1243. Qu. *ᾄσει*. (Cf. 1244.) Vel *τί ἀντιλέξεις σκόλιον;* *σκόλιον* C.R.S.V. *σκολιόν* B. ΦΙ. om. R. *ᾠδικῶς* B.C.Δ. Fl. Chr. Br. Bergk. *ὠδικὼς* (sic) S. *ὠδικὸς* Γ. *ᾀδικὸς* Ald. *ᾠδί πως* conj. Dind. (Recte, opinor. Idem jamdudum ipse conjeceram.) *ὡρικῶς* inepte conj. Bergk. *ἀδικεῖς, ἐρῶ* Reisk. Adjectivum *ᾠδικὸς* legitur Lucian. de El. 4. *ᾠδικοὺς ἀνθρώπους.* 1241. *ἔστιν*] *ἔστ'* Fl. Chr.

1242. *ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον* C.R.S.V.Γ. Dind. Mein. *ἀμφοτέροις* . . . B. vulg. Richt. Ipse malim *ἀμφοτέροις φίλον γενέσθαι.* Idem metrum quod in 1227. 1246.

ΒΔ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κᾆτ' ᾄσεται,
χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ
Θετταλῶν—
ΦΙ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγώ.
ΒΔ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαζε νῷν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κᾄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.

1243. σελλοῦ (sic) S. Sed σέλλου idem 1267.

1244. κᾆτ' ᾄσεται vulg. Dind. Richt. κατάσεται S. κἀντᾄσεται Dobr. Mein.

1245-1247. "Tres dochmii in unum versum conjungendi." (Dind.) "´⏑⏑–⏑´, ´⏑⏑–⏑´, ´⏑⏑–⏑´ chor. Haec enim mensura aptior scolio est quam dochmiaca –´⏑–⏑–." (Idem in Metris.)

1245. βίαν libri et vulg. Richt. βίον Tyrwh. Dind. Bergk. Hirsch. Mein. Recte, ut videtur.

1247. Θεσσαλῶν malit Bergk. Comm. l. l. Recte, ut videtur.

1248. πολλὰ δὴ διεκόμισας vulg. πολλὰ νὴ Δί' ἐκόμπασας Mein., quum nullum verbi διακομπάζειν exstet exemplum. Recte, opinor. δὴ B.C.R.S.V.Γ. δὲ Ald. διεκόμισας B.C.R. vulg. διεκόμισα S.V. διεκόμπασας Burges. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. (Quod legisse videtur scholiasta, qui ἐπεὶ κομπαστὴς ἦν annotet. Recte, ut videtur: sic Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς Av. 1126.) πολλὰ νὴ Δί' ἐκόμπασας Mein. Cf. Pind. ap. Schol. Nub. 223. ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων. Ad quem locum hic fortasse respicitur. σὺ κἀγὼ C.R.S.Γ. Inv. Bekk. Dind. &c. σύ τε κἀγὼ B. Ald. Br. συ καγὼ (sic) V. σύ, κἀγὼ * * *, vel κομπάσας ἑάλως conj. Mein. Aliud quid latet, opinor, in σὺ κἀγὼ, quod ineptum videtur, nisi σύ τε κἀγὼ praecedentibus Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ respondere statuendum sit, quo tamen sensu non liquet. Ipse tentabam σύ γ' ἄλλως (vel εἰκῇ).

1249. τουτὶ C.R.S. vulg. ταυτὶ B. (supr. ου) V.

1250. εἰς libri. ἐς Dind. &c.

1251. συσκεύαζε B.C.R. σκεύαζε S.V.

1252. μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. Μηδαμῶς vulg. Dind. Richt. μεθύωμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. Μὴ μηδαμῶς Cobet. Mein., coll. ad Pac. 381. Vide comm. ΦΙ. om. Ald. add. B.C.R.V. Bentl. Tyrwh. Br. &c.

1253. γίγνεται R.V. Br. γίνεται B.C.S. Ald.

1254. καὶ θυρ.] Fort. τὸ θυρ. πατάξαι B. vulg. κατάξαι R.S.V. Bekk. καταράξαι C.(?)P. et v. l. ap. schol. κατᾶξαι Richt. κατάξειε vitiose pro πατάξειε omnes libri Ach. 1166. Cf. 1422. ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.

1255. ἀποτείνειν S.

ΒΔ. οὔκ, ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ, κᾆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀπέρχεται.
ΦΙ. μαθητέον τἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ ἀποτίσω μηδέν, ἤν τι δρῶ κακόν.
ΒΔ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΧΟ. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι *στρ.*
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν κρωβύλων
οὗτος, ὅν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς

1256. γ' add. R. Inv. Bekk. recc. om. B.C.S.V. vulg.

1257. παρῃτήσαντα S.

1259. γέλοιον B.C.R. γελοῖον S. γελλοῖον V. (s. Cob.) συβαρυτικὸν S.

1260. συμποσίῳ vulg. Mein. ξυμποσίῳ Dind. κᾆτ' ἐγέλων S. ἐς B.C.R.S.V. Ald.

1261. ἀποίχεται libri et vulg. Dind. ἀπέρχεται Cobet. (Mnem.) Herwerden ad Oed. R. 199. Mein. conj. Bergk. Recte. Contrarius error est Pac. 111.

1262. γ' ἄρ' B.C. vulg. γ' ἄρ' δ' Γ. ἄρ' V. ἄρα R.S. τἄρ' Elmsl. ad Ach. 323. τἄρ' Herm. ad Orphica p. 216. Dind. &c. Cf. Ran. 656. Eccl. 711. &c. 'στὶ S.

1263. εἴπερ γ' B.C.R.S. vulg. Bergk. Mein. Dind. εἴπερ V.Γ. Hirsch. Richt. Recte, opinor, omittitur particula γε, quae ad versum proxime praecedentem pertinere videtur. Cf. Nub. 1035. δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν, | εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ &c. ἀποτίσωμεν S.V.

1264. ΒΔ. praef. Bergk. Mein. Richt. Dind. Vulgo et in libris Philocleoni haec continuantur. Bdelycleonis haec esse et ipse suspicatus eram. ἄγε νυν ἴωμεν] ἴωμεν ἤδη Suidas in ἰσχέτω. νυν R.(?)S.V. Ald. νῦν B.C.

1265-6. Uno versu πολλάκις . . . οὐδεπώποτε Dind. in Metris. Antistropha hujus carminis excidit, quae post v. 1283 posita fuerat.

1265. δῆδοξἀμαυτῶ B. δ' ἡ δόξαμαυτῶ C. δὴ 'δοξ' ἀμ' αὐτῷ V. δ' ἤδοξ' ἅμ' αὐτῶ S. δῆδοξἀμαυτῷ Ald. δὴ "δοξα 'μαυτῷ Br. δὴ "δοξ' ἐμαυτῷ Pors. Dind. &c. 'δοξ' ut alibi 'πειτ', 'χουσ', 'στ', 'π', &c. Cf. ad Lys. 646.

1266. καί] καὶ γὰρ S. Qu. κοὐ. Sed cf. 940. καὶ καθίζεις οὐδέπω.

1267. ὀὐκ B.R.(?)V.(?) οὐκ C.S. Κρωβύλου B.R. vulg. Dind. Bergk. Mein. Richt. κρωβύλας C. κρωβύλων S.V. et Suidas in 'Αμυνίας. prob. Mein. Recte, opinor. Οὐκ τῶν κρωβύλων, ut οὐκ τῶν λύχνων Nub. 1065. οὐκ τῶν ὀρνέων Av. 13. ἡ 'κ τῶν γειτόνων Pl. 435. Ceterum virgulam post Κρωβύλου vulgo positam sustuli, post οὗτος addidi.

1268-9. Uno versu οὗτος . . . Λεωγόρου Dind. in Metris.

1268. οὗτος ὅν γ' R. Pors. Praef. Hec. p. 49. Herm. de Metr. p. 116. Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. recc. οὗτος ὃν C. οὗτος ὧν S.V. οὗτος ὅντιν' B. Ald. Br. Reponendum forsan τοῦτον οὖν, vel τόνδε γοῦν, vel ὅντιν'

δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου;
πεινῇ γὰρ ᾗπερ Ἀντιφῶν·
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ', εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις ◡ ⊥ ◡ —
τοῖς πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἔλαττον οὐδενός.
ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν,
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους·
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὅντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενὸς
[ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν]
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

ἤδη 'γώ ποτ' εἶδον &c. ῥοιᾶς B.C.R. vulg. Bergk. Richt. ῥοᾶς S. Br. Dind. Hirsch. Mein. ῥοὰς V. (s. Cob.) Haec forma legitur Fr. 141. 165. 228. 506. Hermipp. ap. Athen. XIV. 650 E. Illa in Pac. 1001, sed in anapaestis, ut χροιὰ in Nub. 718. Sic στοιὰ Eccl. 676. 684. 686. &c. ποία Eq. 606. &c. V. Elmsl. ad Heracl. 430.

1270. πείνη R. ᾗπερ B.C.V.(?) Kust. &c. ἥπερ S. Ald. ἤπερ R. εἴπερ Suid.

1271-1272. Scripserat fortasse ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον, εἶτ' ἐκεῖ μόνοις, ejectis vv. ᾤχετ' et μόνος. 1271. εἰς B.C.R.S.V.

1272. μόνοις C.R.S.V.Γ. Suid. Bekk. Dind. &c. μόνοισι B. vulg. Dindorfio excidisse videtur dipodia iambica (◡ ⊥ ◡ —). Uno versu ἀλλὰ . . . μόνοις Dind. in Metris. Distribuenda fortasse haec sic: ἀλλὰ . . . | εἶτ' . . . μόνοισι | τοῖς . . . | Θετταλῶν . . . | ὢν . . .

1273. πενέσταισι C.S.V. vulg. πενέσταισιν R. πενέσταις B. τοῖς B.C.R.S.V. Ald. τῶν Δ. Br. tacite.

1274. Θετταλοῖς Suidas. ἐλάττων libri et vulg. Dind. Bergk. ἔλαττον Bentl. Hirsch. (tacite). Mein. conj. Bergk. Recte.

1277. φίλον] φῖνον (sic) S. ἄνδρα τε vulg. Qu. ἄνδρα γε, vel potius ἀνέρα (cf. Eq. 1295. ἀνέρων).

1278. τόν] Qu. καί. ᾧ B.C.R. ὧι V. (s. Cob.) ἃ S. ἐφέπετο R.

1279. τὸν δ'] Qu. εἶθ'.

1280. Ἀριφράδην vulg. Mein. &c. Ἀριφράδη Dind. Ἀριφραδέα legitur Hom. Il. ψ'. 240. Cf. ad Nub. 355.

1281. ὅντινά ποτ' vulg. Qu. ὅν ποτέ τις &c. ὤμοσε libri et Suid. in θυμοσοφ. ὤμοσα Bentl.

1282. delet Both. Constructio certe facilior evadet ejecto hoc versu; displicet enim ἐκμαθεῖν post praemissum μαθόντα. φύσεως libri. φύσεος Bentl. Br. &c. Cf. ad 1458. et Nub. 1075. Theopomp. ap. Athen. 470. ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος (φύσεως vulg.), ἣν πλήρες δοθῇς.

1283. γλωττοποιεῖν C.R.S.V. vulg. γρωττοποιεῖν (γρ. γλ.) B. Reponendum,

(ἀντιστροφή.)

* * * * * *

εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
κἄπεσι κακοῖς ἐκύκα· εἶθ', ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὑκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

ni fallor, γλωττολοιχεῖν, quocum conferas κωμῳδολοιχεῖν Vesp. 1318. et κνισολοιχός. Nisi praestat γλωττοπορνεῖν, ad quam lectionem fortasse respicit monstrosum istud γρωττοποιεῖν in B., i. e. γλωττοπονεῖν corr. γλωττοπορνεῖν. εἰς B.C.R.S.V. vulg. ἐς Suidas in πορνεῖα. Dind. &c. "Post hunc versum exciderunt quae responderunt versibus 1265-74. De quo vide grammaticorum veterum annotationes apud scholiastam." DIND. Στρ. posuit Hirschig. ad v. 1265. et ἀντιστρ. post v. 1283; ita ut appareat antistrophae initium excidisse.

1284. εἰσί B.C.S. εἰσίν R.V. καταδιηλλάγην] καταδιηλλάγην (supr. ειν) B. Fort. τότε (vel ταχὺ) διηλλάγην.

1285. ὑπερτάραττεν R.S.

1286. καί με κακίσταις ἔκνισε B.C.R.S.V. (s. Cob. κάκιστ' s. Bekk.) Ald. καί με κακίαις ἔκνισε Flor. Chr. Br. recc. Quod non satisfacit, neque placet aoristus ἔκνισε, pro quo postulatur imperfectum ut ὑπετάραττεν, ἀπεδειρόμην, ἐγέλων. Tentabam καί με κακὸς ἐξέδερε (Vesp. 450). Vel καί μ' ἐβασάνιζε κακός· εἶθ' . . . Vel κἀκυκλοβόρει με κακός· εἶθ' . . . (Ach. 381. κἀκυκλοβόρει κἄπλυνεν, sc. Cleo.) Vel καί με κατέκνιζε (κατέκναιε) κακός· εἶθ' . . . (Cf. Pl. 973. κατακέκνισμαι.) Vel καὶ μάλ' ἐκάκιζε . . . (Herod. III. 145. λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν. Plat. Phaedr. 254. ἐλοιδόρησεν ὀργῇ, πολλὰ κακίζων τόν τε ἡνίοχον &c. Plut. Caes. 37. ἐκάκιζον ἑαυτοὺς προδότας ἀποκαλοῦντες. Plut. Lys. 8. λοιδορῶν αὐτοὺς καὶ κακίζων.) Vel potius κἄπεσι κακοῖς ἐκύκα· εἶθ' . . . (Saepe enim conjunguntur ταράττειν et κυκᾶν, ut in Ach. 688. ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν. Eq. 692.) Vel καί με κακίας ἐγράφεθ'· εἶθ' . . . Suspectum vero est καί με, jam enim praecessit pronomen με. ἀπεδειρόμην libri et Dind. Mein. &c. ἀπεδαιρόμην Br. Vide ad Nub. 442.

1287. οἱ 'κτὸς B. Ald. Br. ἐκτὸς C.R.S.V.Γ. Bekk. Mein. οὑκτὸς recte Dind. Bergk. &c. Sic οὑμοὶ Nub. 210. οὑπιχώριοι Ran. 461. οὑν μέσῳ λόγοι Eur. Med. 819. σοὐστὶ, καἰτοὐστὶ, &c. θεώμενοι B. Flor. Chr. θεόμενοι Ald. μ' οἱ θεώμενοι B. supr. C.R.S.V.Γ. Verum fortasse est με θεώμενοι (tris.), vel θεώμενοί μ', vel κεκραγότα μ' ὁρώμενοι. Aegre enim desideratur articulus. Cf. tamen v. 606. Articulus οἱ ad praecedens ἐκτὸς pertinere videtur.

1288. Hic ex strophae comparatione excidisse unum versum suspicatur Bergkius, cujus notam vide. Cf. schol. ad 1283. οὐδέν] οὐδέν' male Reisk.

1289. εἴ ποτε] An εἰ τάχα? σκωμάτιον S. ἐκβαλῶ R. Suidas in σκωμμάτιον. Bergk. Br. ἐκβάλω S.V.Γ. Suidas in μέλον. ἐκβάλλω B.C. Ald. Scholiasta per σκώψω explicat.

ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἶτα νῦν ἐξηπάτηκεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
ΞΑ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἦν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἵππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,

1290. ταῦτα B.C. ταυτὶ R.S.V. (s. Cob.) Γ. et Suid.

1291. ἐξηπάτησεν vulg. Malim ἐξηπάτηκεν, vel propter νῦν. Cf. ad Eccl. 949.

1292. θερ. praef. B. Ξα. C R.V.

1293. καί] Malim ὦ. Cf. Ach. 400. ὦ τρισμακάριε. Av. 1273. 1707. Nub. 166. Pac. 1333. Eccl. 1129. Sed versus hic interpolatus videtur. τοῦπὶ C. τοὐπὶ B.S. πλευραῖς στέγειν R. πλευραῖς (om. στέγειν) C.S.V. Suid. s. v. στέγει. πλευραῖς ἐμαῖς B. vulg. πλευραῖς τέγους Bentl. Dind. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. Dobr. Reisig. C. p. xvii. et 17. πλευραῖς κύτους Lenting. (non male). "Qui factum sit ut τέγους excideret nunc planissime intelligimus cognita Ravennatis libri scriptura, in quo πλευραῖς στέγειν legitur, omissis proximis versibus duobus, qui ab recenti manu in ima margine sunt adscripti. Apertum est antiquioris alicujus librarii oculos ad similem exitum versus 1295 aberrasse." DIND.

1294. κατηρέψασθε] κατηρίψασθε (sic) margo R. Vix placet vox media. Qu. ὡς εὖ κατηρέφθητε . . .

1295. τὸ νῶτον B.R.V. τὸν νῶτον C.S. τὰς πληγὰς B.S.Δ. Kust. (ad Suid. h. v.) Br. &c. τὰς πλευρὰς B. (γρ.) C.R.V.Γ. Ald. Suidas in στέγει. Bergk. Reisk. ταῖς πλευραῖς Junt. 2. Kust. τὰς πλευρὰς scriptum ab librario, qui vim verbi στέγειν non intelligebat.

1296. δὲ R.V. βακτηρίαις S.

1297. ἔστιν C.R.V. ἐστὶν B. κἂν vulg. Dedi, ut soleo, κἦν (καὶ ἦν). ᾖ B.C.V. ᾖς R.Γ. ἦς S.

1299. γέρων (γρ. δέρων) B. ἀτηρὸν ἦν κακὸν Suidas in ἀτηρ. Unde hic reponendum forsan ἀτηρὸν ὄντως (vel οὗτος) ἦν κακόν. Vel ἀτηρὸν ἦν ὄντως (vel οὗτος) κακόν. Vel ἀτηρότατον ἅμ' ἦν κακόν. Vel aliud quid. Vix sanum videtur οὐ γὰρ . . . ἄρ' ἦν κακόν; Conferri enim non debent loci quales sunt Pac. 819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον. 566. et similes.

1300. παροινιώτατος male Elmsl. ad Ach. 981. Male: cf. ad Ach. l. l.

1301. παρῆν vulg. παρῆσαν Blomf. ad Prom. 214. παρῆσαν Ἱππύλος vel παρῆν Ἵππυλλος id. in Gl. Prom. 214. "Dicebant enim, inquit, Βάθυλλος et Βαθύλος, Δέρκυλλος et Δερκύλος, Θράσυλλος et Θρασύλος, Φάϋλλος, Ἀρίστυλλος, Ἄστυλλος, Νίκυλλα, Ἀρέτυλλα, Κρίτυλλα." Forma Βαθύλος legitur in C. Inscr.

Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον·
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἀνήλλετ', ἐσκίρτα, 'πεπόρδει, κἀγέλα,

n. 1278. Βάθυλλος in Inscr. ap. Boeckh. de re nav. Ath. 10. Hanc formam postulat metrum Anth. Pal. VII. 30. Anth. Pl. 306. Quod ad lectionem παρῆσαν Ἱππύλος, non magis offendere debet paullo durior anapaesti incisio in Ἱππύλος, Ἀντιφῶν, quam in Nubium v. 684. Λύσιλλα, Φίλιννα. Utrobique excusatio petenda est ab enumeratione nominum quasi uno tenore prolatorum.

Ἵππυλος B.C.S.V. (s. Cob.) vulg. Ἴσπυλος V. (s. Bekk.) Ἵππυλλος R. Bentl. Bekk. Tyrwh. Blomf. (Gl. in Prom. 214.) Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Ἱππόλυτος Suidas in παροινικώτατος. Ἱππύλος formatum (ab ἵππος), ut Δημύλος, Αἰσχύλος, Κρατύλος, Δερκύλος (Vesp. 78), Χρεμύλος, Θρασύλος, Ἀστύλος (Dinarch. I. 21), Βαθύλος (C. Inscr. n. 1278), Σιμύλος, Αἰμύλος, Ἡδύλος, ἐρωτύλος, μικκύλος, &c. Ἵππυλλος autem diminutivum formatum est ab Ἱπποκλῆς, ut Ἀρίστυλλος ab Ἀριστοκλῆς, Ἥρυλλος ab Ἡρακλῆς, Βάθυλλος a Βαθυκλῆς, Θράσυλλος a Θρασυκλῆς, Ἀγάθυλλος ab Ἀγαθοκλῆς, Δάμυλλος ab Δαμοκλῆς, Φάνυλλος ab Φανοκλῆς, Νίκυλλος ab Νικοκλῆς, Ἄντυλλος ab Ἀντικλῆς. V. Fischer. in Welleri Gr. Gr. II. 32. Ejusdem commatis sunt nomina Φάϋλλος, Στράτυλλος, Μένυλλος (Polyb. 31, 20, 8), Ἀγάθυλλος (Dion. H. I. 49), Δίυλλος (in Inscr. Coisl. I.), Βράχυλλος (Dem. p. 1352), Πείθυλλος, Ξένυλλα, Κράτυλλα, Ἄνθυλλα, Φθίνυλλα (Eccl. 935), Στρατυλλὶς, Ἀμαρυλλὶς, τετραπτερυλλὶς, ἀκανθυλλὶς, et Latina *Lucullus*, *Catullus*, *Tibullus*, *Marullus*, *Hispulla*, *homullus* (Cic.), *lenullus*. Conferri possunt etiam ἐξαπατύλλειν, κοικύλλειν, μοιμύλλειν, καθαρύλλως. Ἱππύλος vero, ut modo dixi, derivatum videtur ab primitivo ἵππος. Quod si sincera hic lectio est Ἵππυλλος, cf. Pl. 314. Ἀρίστυλλος (al. Ἀρίστυλος). Pac. 168. ἕρπυλλον (ἕρπυλον B.). 465. ὀγκύλλεσθ' (ὀγκύλεσθ' B.). Thuc. V. 59. Θράσυλλος (Θράσυλος E.). Antiph. com. III. 56. ἑρπυλλίνῳ (ἑρπυλίνῳ A.B.). Nihil frequentius hac librorum discrepantia. V. Schaef. ad Plutarch. Vit. IV. 381. et cf. ad 1206 infra.

1302. Θούφραστος] Θεόφραστος Suidas. οἱ B.C.R.S. ὁ V.

1303. ὑβριστότατος vulg. Dind. ὑβρίστατος Cobet. (Mnem.) Mein.

1304. ἐνέπλητο C.R.S.V. ἐνέπληστο B. et Suidas in παροιν.

1305. 1306. Hos vv. transponit Mein., quoniam inepte dicatur asellus καταγελᾶν. Sed vulgatum ordinem idem teneri posse monet, coll. 130. 131.

1305. ἐνήλλατ' B.C.Δ. Ald. ἐνήλατ' R.S.V.Γ. et Suidas in ἐνήλατο et παροινικώτατος. Br. in notis. Bergk. ἐνήλλετ' Kust. Pors. Elmsl. n. ms. Mein. Richt. Dind. Cobet. Hirschig. Ann. Crit. p. 75. ἀνήλλετ' (i. q. ἀνεπήδα, *exsultabat*) Lenting. Recte, opinor. Hinc orta est corruptela ἐνήλλατ', unde postea ἐνήλατ'. Cf. Ach. 669. φέψαλος ἀνήλατ'. πεπόρδει libri et vulg. Bergk. Richt. 'πεπόρδει Br. Hirsch. Mein. Dind. Cf. ad Ach. 10. Nub. 962. Cratin. ap. Suid. v. ῥάζειν:—ὁ δ' ησκάριζε καὶ πέπορδε (l. κἀπεπόρδει). κατεγέλα libri et vulg. Mein. κἀγελα Dobr. prob. Dind. κᾆτ' ἔφλα conj. Mein. Verum haud dubie est κἀγέλα. Cf. Eq. 319. ὥστε καὶ γέλων (κατάγελων libri). Pac. 672. κἄσπευδεν (κατέσπευδεν V.). Infra 1307. κᾄτυπτεν ἐμὲ (κατέτυπτέ με V.).

ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον ηὐωχημένον,
κἄτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς "παῖ παῖ" καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν, ὡς εἶδ', ᾔκασεν Λυσίστρατος,
"ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι."
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.

1306. καχρύων C.R.S.V. καγχρύων B. Qu. κάχρυσιν. εὐωχημένον vulg. Mein. ηὐωχημένον Dind. Cf. ad Lys. 1224. et L. Dind. ad Xen. Cyr. 4, 5, 7.

1307. κἄτυπτέ με C.R.S. Suidas in νεανικῶς. Bekk. Hirsch. κατέτυπτέ με V. κἄτυπτε δή με B. vulg. Bergk. Mein. κἄτυπτεν ἐμὲ Elmsl. ad Ach. 127. Dind. prob. Enger. Praef. Lys. p. xxi. κἄτυπτε νὼ (de utroque servo accipiendum) conj. idem l. l. κἄπαιε δή με Richt. "κἄτυπτε δή με qui probat, νανικῶς potius scribet quam νεανικῶς." (Dind.) Particula δὴ metri fulciendi causa ab grammatico aliquo interpolata est.

1308. Virgulam posui post αὐτόν. ᾔκασεν B.R. ᾔκασε C.S.V.

1310. αχυρον (sic) R.V. ἄχυρον S. ἀχυρῶνας B. vulg. Hirsch. ἀχυρὸν R. Bekk. ἀχυρμὸν Dind. Mein. prob. Bergk. ad Fr. p. 545. Richt. χνοῦν κἄχυρ' conj. Bergk. ap. Mein. Fr. Com. II. 545. Non male: cf. Fr. 59. εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν (quae fortasse ad hunc locum pertinent). Philemon. Athen. 52 E. ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων. Hermipp. Athen. p. 668 A. ἐν τοῖς ἀχύροισι. Greg. Cypr. IV. 61 M. Ὄνος εἰς ἄχυρα. Diogen. VI. 91. Ἄχυρος (ἀχυρμὸς Mein.) ex Eupolide et Platone memorat schol. "Legebatur ἀχυρῶνας, quae parum subtilis librarii conjectura est. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 7, 21. ἀχυρός: ὡς πονηρὸς, λυπηρός. σημαίνει δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν ἀχυρῶνα καλούμενον. Ἀττικὸν δὲ λίαν ὁ ἀχυρός. καὶ ἡ παροιμία ὄνος εἰς ἀχυρόν. εὕρηται δὲ καὶ προπαροξυνόμενον ὡς ἄλυτος. Arcadius p. 72, 5. τὸ δὲ ἀχυρὸς ὁ ἀχυρὼν παρὰ Ἀττικοῖς ὀξύνεται ὡς περιεκτικόν. Hesychius, ἄχυρος: ὁ ἀχυρών. His etsi satis cautum est ne quis ἀχυρῶνας illud scriptum ab Aristophane credat, non magis tamen concedi potest ἀχυρὸν media syllaba producta esse pronunciatum. Quamobrem suspicor etiam ἀχυρμὸν esse dictum, ut ἀχυρμιὰν et ἀχύρμιος dici constat. Tertia proverbii forma est ὄνος εἰς ἄχυρα in versu Philemonis apud Athen. 2. p. 52 E." (Dind.) Formam ἀχυρὸς laudat etiam Eustathius p. 1698, 32. ἀχυρός: ὁ ἀχυροβολὼν κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, qui deinde addit comici anonymi versum, Ἑκάβην ὀτοτύζουσαν καὶ καιόμενον τὸν ἀχυρὸν, quem probabiliter sic restituit Meinekius Fr. Com. IV. 629. εἶδον δ' Ἑκάβην ὀτοτύζουσαν καὶ καόμενον τὸν ἀχυρμὸν, et quem Platonis comici esse (eundem ipsum fortasse quem ex Adonide ejus fabula memorat scholiasta ad h. l.) jure suspicatur, collato fragmento ejusdem p. 616. Eandem ille formam restituit versui proverbiali in Append. Prov. Götting. I. 71, ad imitationem nostri scripto, γέροντες εἰς ἀχυρὸν ἀποδεδρακότες. Itaque probabilis videtur Dindorfii conjectura; nam quomodo media in ἀχυρὸς produci queat non liquet. Ἄχυρον legisse videtur scholiasta, qui ἄχυρος ex Eupolide et Platone afferat.

1312. θρῖα R.S.V. et Suid. in πάρνοψ. Br. θρία C. θρία γε B.Γ. Ald.

1313. διακεκαρμένῳ] An κατακεκαρμένῳ? Herod. 1, 82. Hom. Od. 4, 686. &c.

οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μονου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', "εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πραττοντ' ἀεί;"
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ', ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὁδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙ. ἄνεχε, πάρεχε.
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί.
οἷον, εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὑμᾶς,
ὦ πονηροί, ταυτηὶ τῇ
δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

1315. διεμύλαινεν S. δι' ἐμύλαινεν V.

1318. κωμῳδολοιχῶν B.C.(?)R.S.V. Bekk. &c. κωμῳδολυχῶν Γ. κωμῳδολειχῶν Ald. Br.

1321. ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας] ἀμαθεστάτους οὐδ' εἰκότας Scal. Idem ipse conjeceram. αμαθεστ' (sic) R.

1323. ξυντύχῃ B.C.(?)R.S.V.Γ.Δ. Toup. Br. ξυντύχοι Ald.

1324. καὶ δὴ B. Dobr. Richt. Dind. δὴ καὶ R. Ald. Br. Hirsch. Bergk. καὶ (om. δὴ) C.S.V. καὐτὸς Mein. νὴ Δί' conj. Richt. Verum est καὶ δὴ, i. e. *ecce*. Cf. ad 1484. καὶ δὴ γὰρ σχήματος ἀρχή. 492. ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται. Lys. 65. ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες. 77. ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται. 601. μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω. 909. ἰδού, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών. 925. καὶ δὴ 'κδύομαι. Pac. 327. ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι. Th. 266. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνή. 769. οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον. 1092. καὶ δὴ φεύγει. Ran. 604. ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον. Av. 268. ἄλλος οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται. Eur. Suppl. 1114. τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων | ὀστᾶ φέρεται. Phoen. 390. καὶ δή σ' ἐρωτῶ. Her. 671. 673. Herod. VIII. 94. οἱ δὲ καὶ δὴ νικῶσι. IX. 66. ὥρα καὶ δὴ φεύγοντας τοὺς Πέρσας. Dem. p. 476. τὰς δὲ δωρεὰς . . . καὶ δὴ λελυμένας. Xen. Cyr. IV. 4. 11. ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα. Theocr. XV. 56. καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν. Aristid. Panath. παρεὶς ἅπαν τὸ μέσον καὶ δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου τρέψομαι. Cf. etiam ad Nub. 906. Similem errorem correxi in Av. 1660.

1329. 'ρρήσεθ' B.C.V. Bentl. Pors. Br. &c. 'ρρήσεσθ' R. (ρρ.) Ald.

1330. πόνηροι B.C.R. πονηροὶ (ni fallor) S.V. ταύτῃ (ταυτη V.) aut ταύτηι libri. ταυτηὶ Bentl. Br. &c.

1331. δαΐδι B.C.V. Ald. δᾳδὶ R.(?)S.(?) Br.

ΞΥΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ.

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙ. ἰὴ ἰή, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἆρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ αἰβοῖ.
τάδε μ' ἀρέσκει. βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπεισιν ὅστις ἐστὶν
ἡλιαστὴς ἐκποδών;

1332. ΒΔ. praef. vulg. Bergk. Hirsch. Richt. ΧΟ. Beer. Mein. Ξυμπότης τις Dind. "Bdelycleonis persona his perperam affigitur, qui non nisi v. 1364 in scenam prodibit. Hic autem loquitur aliquis ex turba, quam senex variis contumeliis excitavit. V. 1327. 1323." TYRWH. "Non Bdelycleon, sed unus τῶν ἐπακολουθούντων v. 1328." DOBR. Idem monuit nescioquis H. L. in *Class. Journ.* XXXII. 45. "Haec uni ex iis tribuenda videntur, qui ab ebrio sene male mulcati aut damnum passi hunc censeantur persecuti esse." LENTING. Κατηγόρους haec dicere monet Hirschig. Ann. Crit. p. 75. δώσεις . . . τούτων] Magis placeret τούτων . . . δώσεις. Cf. Nub. 1242.

1333. ἅπασι B.C.(?)S. ἅπασιν R.V. νεανιεὺς S.

1334. ἀθρόοι libri et vulg. Bergk. ἄθροοι Richt. ἅθροι Hirsch. Mein. Dind. Cf. ad Ach. 26. Metro postulante legitur ἄθρους Fr. 531.

1335. ἰὴ ἰεῦ B.C.R.S.V. Br. Mein. ἴῃ ἰεῦ Ald. ἰὴ ἰὴ Dind. ἰεῦ ἰεῦ conj. Bergk. ἰὼ ἰὼ conj. Dind. Verum videtur ἰὴ ἰή. Cf. Ach. 1206. ἰὴ ἰή, χαῖρε Λαμαχίππιον. Pac. 195. ἰὴ ἰὴ ἰή, | ὅτ' οὐδ' ἔμελλες &c. Huc respicit, opinor, Theodosius Gr. p. 79. τὸ ἰὴ ἰὴ πρόσφθεγμα καταφρονοῦντος. Post καλούμενοι signum forsan interrogationis ponendum.

1336. ἀρχαῖά γ' ὑμῶν] τἀρχαῖά γ' ὑμῶν Herm. Ipse malim ἀρχαῖά γ' ὑμεῖς (sc. δρᾶτε), aut ἀρχαῖα δὴ ταῦτ', aut ἀρχαῖά γ' ὑμνεῖτ'.

1337. ὡς οὐδ' ἀκούων | οὐκέτ' ἀνέχομαι δικῶν; | αἰβοῖ Mein.

1338. ἰαιβοῖ αἰβοῖ R. vulg. ἰαιβοῖ C. αἰβοῖ S.V. et (sup. ἰ) B. Mein. ἰαὶ ἰαιβοῖ (ut βαβαὶ βαβαιὰξ, &c.) Dind. Cf. Eq. 890. ἰαιβοῖ. Th. 223. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

1339. βάλε S.V.

1340. οὐκ ἄπεισι C.R.S.V.Γ. οὐκ ἄπεισι γὰρ B.Δ. Ald. οὐκ ἄπει σὺ Dind. Mein. οὐκ ἄπει Weis. οὐκ ἄπιτε Lenting. (οὐκ ἄπιτε; ποῦ 'στιν Ἡλιαστής; ἐκποδὼν, i. e. *amolimini vos!*) οὐκ ἀποίσεις conjicit Meinekius, coll. Av. 1032. οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω; Idem minus probabiliter οὐκ ἀπώσει conjicit. Ipse tentabam: οὐκ ἄπεισιν | ἡλιαστὴς ἐκποδών; Vel οὐκ ἄπεισιν, οὐκ ἄπεισιν, | ἡλιαστὴς ἐκποδών; Vel οὐκ ἄπεισιν ὅστις ἐστὶν | ἡλιαστὴς ἐκποδών; ut conjungantur ἄπεισιν ἐκποδών. Neutiquam placet vulgata. ποῦ 'στιν B.C.R.S.V.Γ. Ald. Dind. Hirsch. Bergk. ποῦ 'σθ' Fl. Chr. Br. ποῦ 'στιν ἡμῖν Herm. Mein. ποῦ 'στι, ποῦ 'στιν Dind. prob. Mein. ποῦ 'στὶ ποῦ 'σθ' ὁ Richt. ποῦ 'σθ' ἡλιαστής; | ἐκποδὼν Weis. Fortasse ista ποῦ 'στιν ἡλιαστὴς parenthetica sunt, ut ποῦ 'σθ' οὗτος; v. 935.

ἀνάβαινε δεῦρ', ὦ χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὁρᾷς ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότας.
ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,

1341. δεῦρο χρυσ. vulg. Malim δεῦρ', ὦ χρυσ.

1345. ἐγώ σ' C.R.S.V. Ald. ἔγωγ' B. δ' ἐγώ σ' Br. ὑφειλόμην] Fort. ἀφειλόμην (cf. 1380), cum τοὺς ξυμπότας construendum.

1346. λεσβιεῖν B.C.R. vulg. vocem om. S.V. Reponendum, ni fallor, λεσβιᾶν, a λεσβιάζειν, quod legitur Ran. 1308. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ. Ubi λεσβιῆν (sic) hinc citat Schol. V. Cf. Apost. X. 57 a. Λεσβιάζειν: τὸ τῷ στόματι αἰσχρόν τι ποιεῖν. Forma λεσβίζειν analogiae repugnat. Ab Λέσβιος enim fit λεσβιάζειν, ut a Κορίνθιος κορινθιάζειν, ab Αἰγύπτιος αἰγυπτιάζειν, a Σίφνιος σιφνιάζειν, a Χῖος χιάζειν. Dicebant contra δωρίζειν, μηδίζειν, φρυγίζειν, ἀττικίζειν, συβαρίζειν, &c.

1347. εἵνεκ' B.C.R.S.V. Bergk. οὕνεκ' Br. Dind. Hirsch. Mein. Richt.

1348. οὐδὲ φιαλεῖς B.C.R.V. vulg. Dind. Hirsch. Mein. Richt. οὐδὲ φιάλης S. ἀλλὰ φιαλεῖς C. (s. Br.) οὐδ' ἐφιαλεῖς Eust. in Od. p. 1403. Bentl. Br. Bergk. "φιαλεῖς tuetur etiam Suidas in hac voce, ubi inter alia haec prostant: φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Hoc sensu occurrit rursus hoc verbum in Pace v. 432. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως | ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς. Utroque in loco φιαλοῦμεν et φιαλεῖς futura sunt, quae nescio qua ratione a themate φιαλέω formari queant. Proinde melior videri possit Eustathii lectio οὐδ' ἐφιαλεῖς, et ἔργῳ 'φιαλοῦμεν. Archiepiscopi verba apponam e Commentario in Odyss. p. 1403. Ἰστέον ὅτι τὸ ἰάλλειν ψιλοῦται. ὁ δὲ Ὁμηρικὸς Ἐφιάλτης ὑποβάλλει νοεῖν ὡς καὶ δασύνεται, ἀπὸ τοῦ ἵημι. βοηθεῖ δὲ τῇ ἐνταῦθα δασείᾳ καὶ ἐκ τῶν τῆς κωμῳδίας τὸ Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖς, ὁρμήσεις. καὶ, εἰ μὲν οὕτως ἡ γραφὴ συναλείφεται, ἔχομεν τὴν ἀνάλογον δασεῖαν τοῦ ἰάλλειν. εἰ δὲ κατὰ τὸν Σουΐδαν οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλεῖς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλεῖς, ἀπὸ τῆς φιάλης, ἀντὶ τοῦ μετ' εὐχῆς ἕξῃ τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ Ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν, τοῦτο μὲν χρήσιμον ἔσται εἰς τὸ νοεῖν ὅτι ἐκ τῆς φιάλης καὶ ῥῆμά ἐστι τὸ φιαλῶ· — καὶ μὴν ἄλλως οὐκ ἀναντίρρητον ὅτι ἐν τῷ, ἔργῳ φιαλοῦμεν, τὸ τοῦ ἐφιαλεῖν ἔγκειται ῥῆμα. δύναται γὰρ, ὥσπερ ἀττικίζεται ὁ λόγος ἐν τῷ τῷ ἐμῷ τῴμῷ, οὕτως εἶναι κατὰ συναλοιφὴν καὶ τὸ ἔργῳ 'φιαλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ ἐφιαλοῦμεν καὶ ἐπιβαλοῦμεν ἔργῳ· ἵνα κατὰ τὸ χεῖρας ἰάλλειν κρέασιν, οὕτω καὶ ἔργῳ ἐφιαλεῖν ᾖ τὸ ἐγχειρῆσαι πράξει τινί. Inde liquet librorum nostrorum lectionem Eustathio non aliunde quam ex Suida innotuisse, ipsumque in libro suo legisse οὐδ' ἐφιαλεῖς, quod sincerum esse credam, donec me quis doceat quomodo a ποιεῖν oriatur futurum ποιῶ." BR. Nihil ipse dubito quin sincera lectio sit οὐδ' ἐφιαλεῖς. Hesychius, Ἐφίαλλεν: ἐπεχείρησεν. Confer voc. ἐφιάλτης. Nomen proprium Ἐφιάλτης

ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοὺς γὰρ ἤδη χἀτέρους αὔτ' εἰργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ', ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἕξω παλλακὴν, ὦ χοιρίον·
νῦν δ' οὐ κρατῶ πω τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων·
νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
ταῦτ' οὖν περί μοι δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.

Antiph. V. 68. Tentabam οὐδ' ὀφείλουσ' (propter mercedem jam datam, cf. 1128). Vel οὐδὲ φνεὶ (Fr. 702), εὖ οἶδ' ὅτι. Vel οὐδ' ἄχνην (Vesp. 92), &c.

1349. Qu. ἀλλ' ἐξαπατήσας μ' ἐγχανεῖ τούτῳ (τῷ σχοινίῳ) μέγα.

1350. πολλοῖς . . . χἀτέροις vulg. Dind. Mein. πολλοὺς . . . χἀτέρους Lenting. Hecker. Hirschig. Ann. Crit. p. 75. Cobet. Herwerden ad Soph. Oed. R. 1373. Rarior dativi usus aliquando reperitur apud Tragicos ; apud nostrum suspicionem movet. Cf. Pl. 465. καὶ τί ἂν νομίζετε | κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους (ἀνθρώποις R.V. alii). Eur. Med. 1301. μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει. Xen. An. IV. 3. 23. πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐκ τῶν δυνατῶν. "Quod in tragico ferendum, idem non concedendum videtur comico." (Herwerden.) Cf. Pac. 976. τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς. χἀτέροις B. χ' ἀτέροις C. αὔτ'] ταῦτ' Cobet. εἰργάσω] Praestat, opinor, εἴργασαι.

1351. Qu. ἐὰν δὲ μὴ γένῃ κακὴ (vel κακὴ γένῃ) νυνὶ γυνή. Vel ἐὰν δε νυνὶ μὴ κακὴ γένῃ γυνή. Quanquam cf. 773. ἢν ξυννεφῇ δέ.

1352. οὑμὸς S.

1353. ἕξω παλλακῶν S. ὦ χοιρίον] ὦ χρυσίον conjeci ad Ach. 1200. ed. I. Cf. Lys. 930. δεῦρό νυν, ὦ χρυσίον. Ach. 1200. ὦ χρυσίω.

1354. οὐ κρατῶ 'γὼ libri et vulg. οὐ κρατῶ πω Elmsl. (ad Ach. 580.) Dind. prob. Dobr. ad Pl. 913. et Mein. Vera correctio, opinor. Cf. Aesch. Fr. 265. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος. Ach. 580. οὐκ οἶδά πω.

1355. νέος γάρ εἰμι] Magis etiam ridicule dixisset γέρων γάρ εἰμι. LENTING.

1356. υἵδιον R. ὑίδιον V. (s. Cob.) Suidas in κυμινοπρ. ὑἵδιον B.C. vulg. Mein. ὑΐδιον S. Elmsl. ad Oed. Col. p. 83. (qui diphthongum υι neque ante vocalem ι neque ante consonam stare posse in eadem voce statuit). Dind. ὕδιον male Fritzch. Daetal. p. 44. (Quod diminutivum foret ab ὗς, ὑ-ίδιον, ut ἰχθύδιον ab ἰχθὺς, ἀφύδιον ab ἀφύη, &c.) Verum mihi videtur υἵδιον (υἱ-ίδιον) potius quam ὑιίδιον. Supprimitur altera litera ι, ut in ἱματίδιον (ἱματι-ίδιον), οἰκίδιον, σηπίδιον, &c. Cf. Xen. Mem. I. 2. 31. ὥσπερ τὰ ὑΐδια (ἴδια Junt. Ald. E.G. ὕδια Buttm. Gr. II. p. 335). Sic υἱδοῦς (υἱ-ιδοῦς), non υἱϊδοῦς. Dem. p. 1057. υἱϊδοῦς vulgo (υἱδοῦς recte S.). p. 1075. ὑιϊδοῦς (υἱδοῦς F.Q.) Arg. Soph. Oed. C. ὑϊδοῦς (al. υἱιδοῦς).

1357. κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον vulg. κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον Dind.

1358. περί μου S.V. vulg. περὶ 'μοῦ B. περὶ ἐμοῦ C.R. Annon περί μοι (Anglice, *for me*)? Plat. Prot. p. 322 B. Ζεὺς οὖν δείσας περὶ τῷ γένει

πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς
οἵοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
ΒΔ. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.
οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτα δρῶν.
ΦΙ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
ΒΔ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

ἡμῶν, μὴ ἀπόλοιτο πᾶν . . . Sed ibid. p. 320 A. δεδιὼς περὶ αὐτοῦ (αὐτῷ ?), μὴ διαφθαρῇ . . .

1360. καὐτὸς ἐπὶ vulg. Bergk. Hirsch. Richt. καὐτός· ἐπὶ Elmsl. ad Ach. 1189. Dind. Mein. Et sic, ni fallor, S. Qu. ὁδὶ δὲ δὴ αὐτός, &c.

1361. δετάς] δαίτας R.

1363. οἵως B.C. vulg. Bergk. Mein. οἵοις R.S.V. Dind. Hirsch. Richt. prob. Fritzch. ad Ran. 909. et Mein. Cf. ad Ran. 909. οἵοις τε (οἵως τε Dobr.) τοὺς θεατὰς | ἐξηπάτα. Οἵως legitur Soph. Aj. 923. Ph. 1007. Sed longe usitatius est οἷον.

1364. οὗτος οὗτος B.C.S.V.Γ.Δ. Fl. Chr. οὗτος semel R. Ald. Suid. τυφεδανέ] στυφεδανὲ Suidas in στυφεδανὸς et χοιρόθλιψ. τυφεδανὸς in lexica sua receperunt Hesychius et Photius. DIND. χαιρόθλιψ R.

1365. ποθεῖν R. Ald. Br. Hirsch. Bergk. Mein. ποθεῖς B.C.(?)S.V.Γ. Suidas in σορός. Farr. Dind. prob. Berg. ποθεῖς (ποθεῖς τ' cod. Ox.) Suidas in τυφεδανός. ποθεῖν τ' Richt. σωροῦ S.V.

1366. καταποίξει B.C. τοῦτο B.C.R. vulg. ταυτὸ S.V. et Suidas in ἐξ ὄξους. ταυτὶ Γ. ταῦτα Suidas in καταπροίξεται. Quod praeferendum videtur.

1369. τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα] κλέψαντα συμποτῶν Elmsl. ad Ach. 178. prob. Enger. Praef. Lys. p. xxv. Sed articulo opus est. ξυμποτῶν B.C.R.S. συμποτῶν V.Γ. ποίαν αὐλητρίδα] ποίων ξυμποτῶν Elmsl. n. ms. πῶς; αὐλητρίδα; Flor. Chr. (Quod mihi etiam in mentem venerat.) τὴν αὐλητρίδα; conj. Herm. Epit. D. M. § 156. Mein. πόθεν; αὐλητρίδα; conj. Dind. Hanc duriorem anapaesti incisionem eo excusat Herm. Epit. D. M. p. xv, quod post primam ejus syllabam gravior caesura fiat, ita ut quarta arsis jam non sit pars praecedentis ordinis, sed ipsa novum ordinem incipiat. De hac rariori anapaesti incisione, quam licuisse fieri videtur, quando post priorem brevem anapaesti syllabam plena interpunctio fit, dixi ad Ach. 800. Cf. Pac. 187. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; Τρ. ἐμοί; μιαρώτατος. Ran. 1220. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ἔστιν; Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Nub. 214. ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; Μαθ. ὅπου 'στίν; αὑτηί. Cf. etiam Nub. 1192. Av. 1495. 40. Eccl. 146. 428. Qu. τὴν αὐλητρίδα; (Cf. 1418.) Vel κλέψαντ'; ΦΙ. ἐμὲ τὴν αὐλητρίδα; ΦΙ.] Spatium relictum in B.

ΒΔ. νὴ τὸν Δί' αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
ΦΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾴς κάεται.
ΒΔ. δᾴς ἥδε; ΦΙ. δᾴς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
ΒΔ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῇ τοὐν μέσῳ;
ΦΙ. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
ΒΔ. ὁ δ' ὄπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
ΦΙ. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
ΒΔ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
ΦΙ. ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς

1371-1378. Nulla personarum indicia in B. In C. ut in ed. Dind. "Ab hoc versu usque ad finem fabulae personarum notae desunt in B." DIND.

1371. που 'στί S.V. ποῦ B.C. ποὖστι R. τοὖστι (τοί ἐστι) conj. Mein. σοί γ' Ald. Br. Dind. Mein. om. B. τοι γ' R.S.V.Γ. Suid. in ταῦτα. Inv. Bekk. Hirsch. Richt. τοί δ' ἡ γ' C. Minime sana videtur vulgata. Corrigendum videtur, νὴ τὸν Δί' αὑτηί γέ σοὖσθ' ἡ (vel πού 'στι) Δαρδανίς. Turbas fecit, opinor, αὑτηὶ in αὕτη depravata. Vel αὕτη πού 'στιν ἡ σὴ Δαρδανίς (Helena tua). Vel αὕτη πού 'στι Δαρδανὶς γυνή. Cf. schol. Sed ut in re incerta vulgatam retinui.

1372. τοῖς θεοῖς] τοῖν θεοῖν Richt. prob. Mein. Cf. ad 378. δᾶις B.C. κάεται B.C.(?) Dind. &c. καίεται R.S.V. vulg. καομένης omnes libri v. 1375.

1373. ἐστιγμένην] ἐσχισμένην tentat Mein. Non enim *pingere* significare στίζειν, sed *pungere, punctis distinguere.* Per διεστιγμένην et διερρηγμένην explicat scholiasta.

1374. αὐτῆς vulg. om. S.V. et Suidas in δαΐς. Praestat, opinor, αὐτῇ (αὐτῆι). τοὐν B.C. τοὐμ μέσῳ R. ἐν μέσῳ (om. αὐτῆς) S.V. et Suidas.

1375. καομένης B.C.R.S.V.

1377. Pro δᾳδὸς lacuna est in R.

1378. ὄζος om. S.V.

1379. ἄγειν . . .] Qu. ἐγώ; ταύτην λαβεῖν | ἀφελόμενος σέ γ', ὡς νομίσας σ' εἶναι σαπρόν. Vel ἐγώ; ταύτην λαβὼν | ἀφελόμενός σ' ἄγειν, νομίσας σ' εἶναι σαπρόν.

1380. νομίσας vulg. νομίσας σ' Hirsch. Bergk. Richt. Mein. Dind. Recte haud dubie.

1381. νῦν B.C.R.S.V. vulg. νυν Dind. &c.

1382. Ὀλυμπίασιν C corr. V. (s. Cob.) Bekk. Dind. &c. ὀλυμπιάσιν S.V. (s. Bekk.) Γ. ὀλυμπιᾶσιν C pr. ὀλυμπιᾶσι γὰρ B. Ὀλυμπιάσι γὰρ vulg. Correxerat jam Elmsleius ad Ach. 178. Proparoxytonon scribendum monet schol. Sic Lysias XIII. 61. Μουνυχίασιν (Μουνυχιάσιν libri).

ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
ΒΔ. νὴ τὸν Δί᾽ ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ἴθι μοι παράστηθ᾽, ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ᾽ ἀπώλεσε
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ᾽ ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
ΒΔ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ᾽ αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ᾽, ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ᾽ οἶδ᾽ ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
ΑΡ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας

1384. *θένων* libri et vulg. *θενὼν* Dind. &c. Cf. Eq. 640. Av. 1613. Lys. 364. Ran. 855.

1385. *κατέβαλε* B.C.S.V. *κατέβαλλε* R. Cf. ad 1461.

1386. *ὑπώπια* B.C.R. *ὑπώπιον* S.V.

1387. *τὴν Ὀλυμπίαν*] Qu. *τὴν Ὀλυμπίᾳ* (sc. *μάχην*). Hunc versum delent Hamaker. Mein.

1389. *ἀνήρ ἐστιν ὅς μ᾽* R.S.V.Γ. *ἐστιν ἀνὴρ ὅς μ᾽* C. *ἐστιν ὅς μ᾽ ἀνὴρ* B. vulg. *ἀνήρ ἐστιν ὅς μ᾽* Dind. &c. *ἀπώλεσεν* B.R.V.(?) vulg. Dind. Mein. *ἀπώλεσε* C.S.

1390. *παίων*] Fort. *καίων*. Cf. 1331. Lys. 1217.

1391. *δέκ᾽ ὀβολῶν*] *δέκα βαλὼν* R. Legerim *ἄρτους δέκ᾽ ὀβολοῦ*, *panes decem obolares*, Anglice *ten obol loaves*. Facilis corruptio fuit *ὀβολῶν* post *δέκα*. *καπίθηκαν* S.V. *τέτταρας* vulg. *τεττάρων* Dobr. Cobet. (Mnem.) conj. Bergk. *κἀπιθήκας τέτταρας* Mein. Nullum hujus loci sensum perspicio, nisi pro vulgato *τέτταρας* reposueris *τεττάρων*, quod et ipse conjectura assecutus eram. *Τεττάρων* in *τέτταρας* mutasse videatur grammaticus aliquis, qui *δέκα* cum *ἄρτους* conjungeret. Sensus hic videtur esse: *et supplementum* (seu *mantissam*) *quattuor obolorum*, Anglice *and an extra parcel of goods worth four obols*. Notandum est plurale *τὰ φορτία* esse v. 1398. 1407. Nunc mihi arridet correctio *κολλάβους τε τεττάρων*.

1392. *αὖ*] *ἂν* S.

1394. *διαλλάξουσιν αὐτά*] Qu. *διαλλάξουσι ταῦτα*. Vel *διαλλάξουσιν ἡμᾶς*. Vel *διαλλάξαι δύνανται*. Vel *διαλλάττουσιν ἀεί*. Vel *διαλλάττουσι πάντα*. Hunc versum delet Hamaker.

1395. *ὥστ᾽ οἶδ᾽*] *εὖ οἶδ᾽* conj. Hamaker, del. v. 1394. Hunc versum interpolatum censet Mein. *Ὥστε* valet *so that*.

1396. *καταπροΐξει* B. *καταπροίζει* S. *Μυρτίας* libri et vulg. *Μυρτίδος* Elmsl. n. ms. (*μυρτὶς* legitur Diphil. com. IV. 413.) Reponendum suspicor *Μυρτίου*, quod in femininum *Μυρτίας* temere mutasse videatur grammaticus

τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
ΦΙ. ἄκουσον, ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μέλε.
ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων·
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, "ὦ κύον κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς."
ΑΡ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, "ὀλίγον μοι μέλει."
ΑΡ. ἄληθες, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνῃ,

aliquis imperitus. Μυρτίον nomen meretricis est Lucian. D. mort. 27, 7. Vel Μυρρίνης. Cf. ad Lys. 906.

1400. μή μοί γ' B. Junt. Dind. Bergk. Richt. μὴ 'μοίγ' Bekk. Hirsch. μὰ δί' μήμοιγ' (aut μή μοι γ') S.V.

1401. Αἴσωπον] ἄσω τὸν S. ἄσωτον V. (s. Bekk.) ἄσωπον V. (s. Cob.) Αἴσωπον prop. Bergk.

1402. ὑλάκτει R.S. Ald. ὑλακτεῖ B.C.V.

1405. δοκεῖς R.S.V. Ald. Kust. Inv. Bekk. Hirsch. Mein. Richt. Dind. Cobet. δοκοῖς B.Δ. Suid. s. v. Αἴσωπον. Bentl. Br. Bergk. δοκῇς C. et Suidas in μεθύση. μοι 'δόκεις conj. Flor. Chr. μοὐδόκεις conj. Bergk. Unice verum esse δοκεῖς ostendit Cobetus V. L. p. 92. Constructio enim est δοκεῖς μοι σωφρονεῖν ἂν (*videris mihi sapiens futurus esse, si* &c.). Adde quod δοκοῖς pro δοκοίης in Aristophane ferendum non est. Optativi enim forma in -οῖμι non utuntur comici. Cf. Nub. 1432. οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη. Tragicis νοσοῖμι, δοκοῖμι, et similia dicere licere (v. Valck. ad Hipp. 469), populo et comicis et oratoribus non licere, sed δοκοίην, νοσοίην, et similia monuit Cobetus. Cf. Isocr. Ep. VIII. 9. οὕτω δ' ἂν μοι δοκοίητε (δοκεῖτε Bekk. Cobet.) κάλλιστα βουλεύσασθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψεσθε (σκέψαισθε Cobet.) τίς ἐστιν ὁ δεόμενος. "Sanissimum est δοκεῖς, nam σωφρονεῖν ἂν δοκεῖς est σωφρονοίης ἄν: v. Cobet. V. L. p. 92." (Richt.) Cf. Eur. Hipp. 470. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς (δοκοῖς al.); Vide etiam comm. Vide tamen an corrigendum sit: εἰ νὴ Δί' . . . πυροὺς ἐπρίω σὺ (vel ἐπρίασο), σωφρονεῖν ἂν μοὐδόκεις. Cf. 1438.

1412. ἀρ. B. Tyrwh. Br. Βδ. C. Ald. βδε. ἢ θερα. R. ΦΙ. add. B.S.V. Reisk. Br. om. C.R. Ald. καὶ σὺ δή μοι, Χαιρεφῶν, γυναικὶ . . . vulg. Dind. καὶ σὺ δή μοι Χαιρεφῶν (i. e. ὡς Χαιρ.) | γυναικὶ . . . Mein. Pro δή μοι reponendum forsan δὴ 'μοί.

1413. κλητεύειν C.R.S.V. vulg. κλητεύεις B. κλητεύων Dobr. Richt. Mein.

Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
ΒΔ. ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ᾽ ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ᾽, ὦ γέρον,
ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν·
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ᾽ ἐλθὲ δευρί. πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοὶ
ὅ τι χρή μ᾽ ἀποτίσαντ᾽ ἀργύριον τοῦ τραύματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σύ μοι φράσεις;

Dind. Bergk. ("bene, quum in pallorem Chaerephon rideatur, non mulier"). Praestat forsan lectio κλητεύεις ἐοικὼς . . ., quod conjecerat jam Berglerus.

ἐοικὼς libri et Suid. v. θαψίνη. ἔοικας C pr. (ni fallor) Reisk. Br. (tacite). Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Ἐοικὼς si verum est, pro εἰκὼς metro coactus posuit, opinor. V. Piers. ad Moer. p. 148. Εἰκὼς, Ἀττικῶς. ἐοικὼς, Ἑλληνικῶς.

1414. πρὸς ποδῶν] προσπολῶν Herm. Mein. (Προσπολεῖν τινι Eur. Tro. 264.) Scripserat forsan πρὸς πετρῶν.

1415. ΒΔ. C.(?)S. Br. tacite. θερά. R. Ald.

1417. ΚΑ. (κατήγορος) S.(?)V.(?) Br. &c. ἀνήρ τις C. ΕΥ. Ald. Lineola in R. In sequentibus Κατηγόρου persona ubique praefixa est in C. Nullas in hac fabula partes Euripidis esse monuit Brunck. οἴμοι κακοδαίμων a Bdelycleone fortasse dictum putat Mein. ὤμοι R. Ald. οἴμοι B.C.S.V. Br. &c. γέρον C.R.S.V. γέρων B.

1418. καλέσῃς B.C.R.S.V. vulg. Bergk. καλέσῃ recte Reisk. Hirsch. Richt. Mein. Dind.

1420. προσείσομαι B.R.S.V.Δ. Scal. Reisk. Be. Br. Hirsch. Mein. προείσομαι C. Ald. πρὸς εἴσομαι Dind. Bergk. Recte se habet προσείσομαι: alioqui enim dicendum fuisset καὶ πρὸς εἴσομαι χάριν. Cf. ad Lys. 1238. ἐπῃνέσαμέν τε καὶ πρὸς ἐπιωρκήσαμεν (προσεπ. vulg.). Ach. 700. Pl. 16. Plat. Apol. 20 A. πείθουσι . . . σφίσι ξυνεῖναι χρήματα διδόντας καὶ χάριν προσειδέναι. Aristid. II. 195. 6. πρὸς ᾔδει χάριν (sic Dind.). Soph. Oed. R. 232. τὸ γὰρ | κέρδος τελῶ ᾽γὼ χἠ χάρις προσκείσεται (καὶ χάριν προσείσομαι?). Dem. p. 95. προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. 1421. διαλεχθήσομαι R.

1423. δευρὶ πρότερον· ἐπιτρέπεις vulg. δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις Bentl. Dawes. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Dind. Similis error est in Pl. 56.

1424. χρῆμ᾽ ἀποτήσαντ᾽ R. πράγματος C.R.S.V. τραύματος B.Δ., quod conjecerat Reisk. Recte, opinor: nam facilius τραύματος in πράγματος, quam hoc in illud mutari potuerit. Et sensui magis convenit τραύματος.

1425. ἣν σύ μοι φράσῃς S.

ΚΑ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος,
"ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην."
οὕτω δὲ καὶ σὺ ταχὺ τρέχ' ὡς τοὺς Πιττάλου.
ΒΔ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
ΚΑ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' οὗτος ἀπεκρίνατο.
ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΦΙ. οὑχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, "αἰ ναὶ τὰν κόραν
τὰν μαρτυρίαν ταύταν ἐάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα."

1426. ΚΑ.] Lineola in R. οὐ δέομ' οὐδὲ B. (οὐ in ras.?) C.R. οὐ δέομαι οὐδὲ S.V. οὐ δέομαι καὶ Lenting. οὐδὲ δέομαι conj. Both. ("Non male," Mein. Sic Av. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν.) Conjectura infelix.

1427. ἐξ ἅρματος] ἡνίοχος add. S.

1428. μεγάλ' σφόδρα V. μεγάλα σφόδρα S. 1430. εἶπεν Ald.

1431. ἔρδοι R.S.V. Ald. Junt. Bekker. Hirsch. Richter. ἔρδει (sic) B. ἕρδοι Dind. Bergk. Mein. Exspectavisses potius imperativum ἐρδέτω, ut explicat scholiasta ἐργαζέσθω. Et metro et sensui satisfaceret ἐχέτω: saepe enim legitur ἔχειν τέχνην. Vel ἀσκησάτω τις ἥντιν' εἰδείη τέχνην. Adde quod vix placent τις . . . ἕκαστος sic disjuncta. Sed nil temere mutandum. Conferri potest Plato de Rep. p. 362 D. οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, τὸ λεγόμενον, ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη (*frater adesto homini*), ὥστε καὶ σὺ, εἴ τι ὅδε ἐλλείπει, ἐπάμυνε.

1432. post 1439. transponunt Hamaker. Mein. Dind. παράτρεχ' vulg. Malim ταχὺ τρέχ'. Non enim apparet vis praepositionis παρὰ in hoc loco. εἰς τὰ Πιττάλου libri et vulg. ἐς τὰ Πιττάλου Dind. εἰς τοῦ Πιττάλου Scal. Fl. Chr. ὡς τοὺς Πιττάλου Elmsl. ad Ach. 1222. Quod et ipse tentabam, ut et ἐς τὸ (sc. ἰατρεῖον) Πιττάλου. Cf. ad Ach. 1222.

1433. βδε. πρὸς τὸν κλῆ R. σου B.S.V. σοι R. Hirsch. Quod non probandum.

1434. σὺ om. S. αὐτὸς vulg. οὗτος Mein. Recte, opinor. ἀπεκρίνατο C.R.S.V. ἅν ἀπεκρίνατο B. ἂν' ἀπεκρίνατο Ald. οἵ' ἀπεκρίνατο Br. ἁ'πεκρίνατο Dobr. ἁπεκρίνατο Bekk. Dind. &c. Qu. ἁπεκρίναθ' οὑτοσί.

1437. οὐχῖνος B.R.(?)V.(?). οὑχῖνος C.S.

1438. εἶχεν S. εἰ vulg. Imo αἰ, Dorice.

1439. τὴν . . . ταύτην vulg. Legendum Dorice τὰν . . . ταύταν.

1440. ἐπίδεσμον] Fort. ἐπίπλασμον. Cf. 926. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι. ibique schol. Vel, si displicet ἐπίπλασμος, ἐπίπλασμ' ἐπρίασο. Sic ἐπικάττυμα de calceis resarciendis usurpatur.

ΚΑ. ὕβριζ᾽, ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
ΒΔ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ᾽ ἔτ᾽ ἐνταυθὶ μενεῖς,
ἀλλ᾽ ἀράμενος ἐγώ σε — ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι ποιῶ;
εἴσω φέρω σ᾽ ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ᾽ — ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
ΦΙ. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ᾽ ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε —
ΒΔ. οἴμ᾽ ὡς ἀπολῶ σ᾽ αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
ΧΟ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας *στρ.*

1441. ΚΑ.] *κλητ.* R. *ἄρχων* libri et Ald. *ὦ 'ρχων* Br. *ἄρχων* Dind. &c. *καλῇ*] "Quis non mallet *καλέσῃ*, si per metrum liceret?" Elmsl. ad Med. 310. "*Usque dum vocet*, i. e. quamdiu non vocabit. Jam enim, dum ille vocat, cadet spiritus Philocleoni." (Herm. ad Eur. Med. 310.) Qui confert Xen. Cyr. III. 3. 18. *οὐκ ἀναμένομεν ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακῶται* (*dum nostram regionem vastare incipiant*). Contra Herod. VII. 141. *ἀλλ᾽ αὐτοῦ τῇδε μενέομεν ἔστ᾽ ἂν καὶ τελευτήσωμεν* (ubi minime conveniret *τελευτῶμεν*). Cf. ad Eccl. 871. *δέδοικα γὰρ μὴ . . . ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.* Soph. Tr. 550.

1442. *Δήμητρ᾽* B.C.R. *Δήμητραν* S.V. *ἐνταυθοῖ* B.C.R.S.V. vulg. Bergk. *ἐνταυθὶ* Elmsl. Dind. Hirsch. Mein. &c.

1443. *αἱράμενος* (i. e. *ᾀρ.*) R. *γ᾽* add. B.Δ. non C.R.S.V. Junt. 2. *οἴσω σε* C.R.S.V. vulg. Hirsch. Bergk. *ἔγωγε* B.Δ. Br. Mein. *ἐγὼ* Dind. Hamaker. *εἴσω σε* Reisig. Conj. p. 317. Dobr. Richt. *τί ποιεῖς;* ΒΔ. *ὅ τι ποιῶ;*] *τί ποιήσεις;* ΒΔ. *ὅ τι;* Elmsl. n. ms. Hamaker. Futurum certe magis conveniret, ut in Thesm. 570. *πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν— Γυ. τί δράσεις; | Μν. τὸν σησαμοῦνθ᾽ . . . χεσεῖν ποιήσω.* Cf. ad 1444. Ita legendum foret mox *οἴσω* ⏑ – (qu. *λαβὼν*, cf. 1379. vel *ταχέως*) *ἐντεῦθεν.* Qu. *οἴσω σε*, et mox *μέσον λαβὼν ἐντεῦθεν.*

1444. *εἴσω φέρω σ᾽*] *οἴσω τρέχων* Hamaker. *Φέρω* pro *οἴσω* dicit, ut videtur, respiciens ad *τί ποιεῖς.* Nisi reponendum *οἴσω ταχέως* (praecessit pronomen *σε*) aut aliud quid simile. Huc enim fortasse pertinet *οἴσω*, quod in proxime praec. v. legitur in optimis codicibus.

1445. *ἐπικλητῆρες λείψουσι* S.V.

1449. *ἀπολεῖς* libri et vulg. *ἀπολῶ σ᾽* Reisk. Elmsl. ad Med. 160. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. (aut *ἀπολεῖς μ᾽*). *ἀπόλοι᾽* Mein. Elmsleius apte confert Ach. 590. *οἴμ᾽ ὡς τεθνήξεις.* Qu. *εἴθ᾽ ἐξαπόλοι᾽* &c. Vel *οἴμ᾽ ὡς ἀπολεῖς με τοῖσι σοῖσι κανθάροις.* Sed cf. 1503. *ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν* &c. *τοῖσι* B.C.(?) vulg. *τοῖς* R.S.V. *τοῖς σοῖς* Mein.

1450. *γε* C.R.S.V. Gryph. Dobr. Dind. *σε* B. Ald. lemma schol. vulg. Pors. om. Suidas in *οἷ.* Cf. Ran. 1482. *μακάριός γ᾽ ἀνὴρ* &c. Tentabam aliquando *ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας τὸν πρέσβυν* (vel. *ὦ πρέσβυ*), *οἷ μετέστης* &c. Cf. Ach. 1007. *ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας.* Eq. 837. *ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας.* Th. 175.

τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
σκληρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἤθη μετ᾽ αὖ πεσεῖται
πρὸς τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν.
τάχα δ᾽ ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι·
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος ἣν ἔχοι τις ἀεί.
καίτοι πολλοὶ τοῦτ᾽ ἔπαθον,
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
μετεβάλοντο τοὺς τρόπους.

1451. *μετέστη* R.S.V. *μέτεστι* B.Δ. *μετέστι* (sic) C. *μετάστης* Suidae codex Ox. in *ζηλῶ*. Unde corrigendum suspicabar *μετέστης*.

1452. *ξηρῶν* vulg. *σκληρῶν* Hirschig. Recte, opinor. Cf. Menand. com. IV. 224. *ἀστοργίαν ἔχει τιν᾽ ὁ σκληρὸς βίος.*

1453. *ἀντιμαθών*] An *ἄρτι μαθών*?

1454. *ἦ μέγα τί μέγα πείσεται* plane R. *ἦ μέγα τι μεταπείσεται* S.V. (s. Bekk.) *ἦ μεγάτι μεταπείσεται* V. (s. Cob.) *ἦ μέγα τι πείσεται* C. Hirsch. *ἦ μεταπείσεται* B.Δ. *ἦ μεταπείσετ᾽* Ald. Kust. *ἦ μέγα πείσεται τι* Dind. *ἦ μέτα τι πείσεται* Reisig. Conj. p. 211. *ἦ μέγα τι μεταπεσεῖται* Bergk. Richt. Mein. *ἦ μεταπεσεῖτ᾽* Bentl. Abresch. Anim. ad Aesch. II. 424. *ἤθη μεταπεσεῖται* Dobr. *καὶ μεταβήσετ᾽* (aut *μεταπεσεῖτ᾽*) Reisk. *ἦ μέγα τι πείσετ᾽* Herm. de M. p. 316. Ipse tentabam *ἤθη μετ᾽ αὖ πεσεῖται.* Cf. 1461. Herod. 6, 61, 9. *ἀπὸ μὲν δὴ ταύτης τῆς ἡμέρης μεταπεσέειν τὸ εἶδος* (in melius, ut hic). Polyb. 21, 5, 7. *παραχρῆμα μετέπιπτον εἰς τἀναντία ταῖς γνώμαις διὰ τὴν περιπέτειαν.* Isocr. p. 423. *ἐπειδὴ δὲ δύναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν, ὥστε πάντας θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γιγνώσκοντας.* Lucian. Philops. 2. *ἐκ γυναικὸς . . . ἐς ἄρκτον μετέπεσεν.* Id. de El. 4. *ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν.* Hesychius, **Μεταπεσεῖσθαι**: *μεταβληθῆναι.* Conferas etiam Lucian. Anach. 17. *ὅσα γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσῃς καὶ μεταπείσῃς πρὸς τὸ βέλτιον.*

1455. *ἐπὶ τὸ τρυφερὸν* B. vulg. Dobr. *ἐπὶ τὸ τρυφὸν* C. *ἐπὶ τρυφὸν* (sic) R. *ἐπὶ τὸ ῥυφᾶν* V. *ἐπὶ τὸ τρυφᾶν* S. Bergk. *᾽πὶ τὸ τρυφερὸν* Richt. *ἐπὶ τὸ τρυφῶν* Dind. Mein. *᾽πὶ τό τε τρυφερὸν* Reisig. *᾽πὶ τὸ τρυφῶν* Enger. (de resp. p. 13). *ἐπίτρυφον* Hirsch. Verum videtur *᾽πὶ* (vel *πρὸς*) *τὸ τρυφερόν.* Nisi malis *ἤθη μετ᾽ αὖ πεσεῖτ᾽ ἐς* | *τό τε τρυφερόν.* Cf. 551. 1169. Eccl. 901. *τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐπιπέφυκε τοῖς ἁπαλοῖσι μηροῖς.* Scholiasta, *οἷον ἐπὶ τὸ τρυφᾶν μαλακῶς.*

1458. *φύσεως* B.C.R.S.V. et Suidas in *ἀπόστηθι.* *φύσεος* Br. &c. *ἔχει* B.C.S.V. vulg. *ἔχοι* R. Dind. Mein. Quod ipse conjeceram. Cf. ad 1431. *ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.* Soph. Oed. R. 314. *ἄνδρα δ᾽ ὠφελεῖν ἀφ᾽ ὧν* | *ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων.* Post *τις* virgula ponenda, ut *ἀεὶ* cum priori clausula cohaereat. Vulgo post *φύσεος* tantum interpungitur.

1459. *ταῦτ᾽* vulg. *τοῦτ᾽* jure malit Dind.

1461. *μετεβάλοντο* B.C.Δ. Br. Hirsch. Richt. Mein. Dind. *μετεβάλλοντο* R.S.V. Bergk. *μετέβαλλον* Suidas. Cf. ad 1385. Imperfectum hic minime

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ ἀντ.
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
ξυνεγενόμην οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασι;

ΞΑ. νὴ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τἀρχαῖ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς νῦν διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.

aptum est. Aoristus postulatur, ut praec. ἔπαθον. Versus antistrophicus est 1473. κατακοσμῆσαι πράγμασι. Qu. εἶτα μετέβαλον τοὺς τρόπους. Vel μετ' αὖ ἐβάλοντο τοὺς τρόπους. Sed praestat, ni fallor, μεταβέβληνται τοὺς τρόπους. Brunckius: "In choriambicis lege solutis, quales sunt hi versiculi, locum habent paeones et ionici. Hic paeon est quartus, cui respondet ionicus a minore."

1464. ἄπεισιν B.C.(?)S. Br. Richt. ἄπεισι R.V. Ald.

1466. ὁ παῖς C.R.S.V. Bekk. &c. παῖς B. Ald. Br. Cf. ad 596.

1471. οὐ] ὁ R.

1472. τὸν φύσαντα C.R.S.V. Inv. Dind. &c. τοὺς φύσαντας B. vulg.

1473. κατακοσμῆσαι B.C.R.S.V. vulg. κατακηλῆσαι γρ. V. κατακομῆσαι (?) Mein. Dind. πράγμασι C.S. vulg. πράγμασιν B.R.V. (ut vid.)

1474. ΞΑ. C.(?)S.(?) Br. &c. οἰ. R.V. Ald. hic et infra. πράγματα B.C. τὰ πράγματα R.S.V.

1475. εἰσκεκύκληκεν R.V. schol. Suid. s. h. v. Scal. Toup. ad Longin. 22, 4. Bergl. Elmsl. ad Ach. 408. recc. εἰσκέκληκεν B. Ald. εἰσκεκλήκηκεν C. εἰσκεκλύκληκεν S. εἰσεκύκληκε Moschopulus ab Titzio editus p. 55. εἰσκεκύλικεν Reisk. Fortasse recte: cf. Thesm. 651. εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα. et ad Pac. 7. ἐς Moschop. Dind. εἰς libri et vulg.

1477. αὐλοῦ] αὐτοῦ S.

1478. παύεται R.S.V. et Suidas in οὐδὲν ἧττον. Bentl. Reisk. Br. &c. παύσεται B.C. Ald. schol. Richt.

1480. τραγῳδούς] τρυγῳδοὺς Lenting. Sed cf. 1505. 1511.

1481. τὸν νοῦν mire libri et Ald. et Suidas in κρονικώτερα. τοὺς νῦν Bentl.

ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
ΞΑ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
ΦΙ. κλῆθρα χαλάσθω τάδε· καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ —
ΞΑ. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης·
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. ΞΑ. πῖθ' ἐλλέβορον.
ΦΙ. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ —

Br. Dobr. recc. διορχησάμενος B.C.R.V.Δ. Dind. Mein. διορχησόμενος S.(?) Suid. vulg. Richt. Reponendum διορχησάμενος. Lectionem διορχησόμενος huc migrasse ex v. 1499 suspicari licet. Virgulam vulgo post τοὺς νῦν positam sustuli.

1482. ἐπ' αὐλείοισι B.C.R. Be. Br. Piers. ad Moer. p. 83. Dind. Mein. &c. ἐπ' αὐλείαισι S.V. ἐπαυλείοισι Ald. θάσσει B.C.R.V. θώσσει S.

1484. καὶ . . . μανίας ἀρχὴ in Ald. et Kust. servo tribuuntur. Correxit Bentleius. DIND. καὶ δὴ γὰρ C.R.S.V. Inv. &c. καὶ γὰρ δὴ B. vulg. Cf. ad 1324.

1487. λυγίσαντος C.R.S.V. λιγύσαντες B. ὑπὸ C.R.S.V. Br. Pors. Dobr. ὑπαὶ B. Ald. ῥώμης libri et vulg. Bergk. ῥύμαις Reisk. ῥύμης Lob. (ad Phryn. p. 404.) Dobr. Dind. Hirsch. Mein. Richt. Post ῥύμης plena interpunctio ponenda videtur.

1488. 1489. Haec omnia servo tribuenda suspicor, ut mox πρωκτὸς χάσκει.

1489. ἀχεῖ] Annon ἠχεῖ? Ἡμετέροις (non ἁμ.) est 1494. ἐλλέβορον B.C.R.V. ἐλλέβορον Richt. ἐλλεβόρου S. Fortasse recte, sed cf. Ran. 1051. κώνεια πιεῖν.

1490. πτήσσει B.C.R. Aelian. V. H. XIII. 17. vulg. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. πτήσει S.V. πλήσσει Bentl. ad Phal. p. 268. (coll. v. πλῆκτρον, quod gallorum proprium est, non obstante versu anonymi ap. Plut. in Alc. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν). Br. Pors. Inv. Richt. prob. Mein. Fr. Com. I. 149. "Non galli est πτήσσειν, sed πλήσσειν potius alis [et calcaribus, ut hic senex pedibus]." (Richt.) "Lascivientis haec Philocleonis verba sunt, in quibus nisi cum Bentleio πλήσσει scribas, locus intelligi non potest. . . . Simplicis activi πλήσσειν nullum apud Atticos exemplum reperitur, id quod primus observavit Cobetus V. L. p. 332. Activi frequens apud Homerum usus est, neque quidquam impedimento est quominus Aristophanem concessa anapaesticis numeris libertate usum epicam formam posuisse statuamus." (Mein.) Veram scripturam esse πλήσσει (loquitur enim ut tragicus, ne πλήττει requiras) ostendere videntur sequentia σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων. Qui enim ἐκλακτίζει, πλήσσει potius quam πτήσσει. Scilicet crura sua sublata jactat senex saltans. "Comici σσ nonnisi in tribus verbis πτήσσω, πτίσσω, πτύσσω servasse videntur, idque euphoniae caussa, ne trium τ concursus fieret." (Elmsl. ad Soph. Oed. C. 687 add.) Confer θαλασσίοιο 1519. ὥς τις] ὅς τις S.V.

ΞΑ. *τάχα βαλλήσει.*
ΦΙ. *σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.*
ΞΑ. *πρωκτὸς χάσκει.* ΦΙ. *κατὰ σαυτὸν ὅρα·*
νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
οὐκ εὖ; ΒΔ. *μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.*
ΦΙ. *φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.*
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
φησίν τις ἢ οὐδείς; ΒΔ. *εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.*
ΦΙ. *τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;* ΒΔ. *υἱὸς Καρκίνου*
ὁ μέσατος. ΦΙ. *ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·*
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔ. *ἀλλ', ᾡζυρὲ,*
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. *νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.*

1491. *βαλλήσεις* B.C. vulg. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Dind. *βαλλήσῃ* R. *βαλήσεις* S.V. *βαλλήσει* olim Dind. Recte, ut videtur. Vide comm.

1492. *γ'* add. B. om. C.R.S.V. *οὐρανίαν* Hesych. ("Recte forsan," Mein.) "Hesychius, *Οὐρανίαν: ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλωσιν. καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιὰν καλοῦσι καὶ οὐρανίζειν. παρὰ οὖν τοῦτο ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης.* Quae glossa dubitari non potest quin vel ad hunc ipsum locum referenda sit vel ad v. 1530. *ῥίπτε σκέλος οὐράνιον*, ubi pariter *οὐρανίαν* scribere praestat." MEIN. "Hesychii ex verbis non magis quam ex scholiis ad v. 1530 colligi potest Aristophanem *οὐρανίαν* scripsisse, quum aptum sit *οὐράνιον* cum *σκέλος* conjunctum." DIND. *ἐκλακτίζων*] Malim *ἐκλακτίζω*. Non enim Phrynichus *ἐκλακτίζει*, sed ipse senex. "Videtur senex de Phrynicho loqui. Si hoc est, *τὸ ἐκλακτίζων* est pro *ἐκλακτίζοντος*. Videtur, inquam, ita propter sequens *κατὰ σαυτὸν ὅρα*." BE.

1493. *πρωκτὸς χάσκει.* ΞΑ. *κατὰ* . . .] ΞΑ. *πρωκτὸς* . . . ΦΙ. *κατὰ* . . . Lenting. Quod et ipse conjeceram. Recte, opinor; nisi potius omnia senis sunt. Cf. ad 1488.

1496. 1500. 1501. 1504. 1507. 1510. ΒΔ. vulg. ΞΑ. Beer. Bergk. Mein. Dind.

1496. ΒΔ. *οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ'* . . . Ald. vulg. Dind. (ΦΙ. cont.) *οὐκ εὖ;* ΒΔ. *μὰ Δί'* . . . Dobr. prob. Mein. Richt. Recte, ut videtur. Cf. Pac. 1230. *οὐ δεξιῶς;* Eq. 34. *οὐκ εἰκότως;* Servo haec tribuit schol. Qu. *οὐ δῆθ', ὡς μανικὰ τὰ πράγματα.* Cf. Ach. 1141. *χειμέρια τὰ πράγματα.* 1142. *ξυμποτικὰ τὰ πράγματα.*

1497. *νῦν* libri et vulg. *νυν* Dind. &c. *καταγωνιστὰς* S.

1500. *εἷς γ'* om. B. *ἐκεινοσὶ* B.S. &c. *ἐκεῖνοσὶ* C.

1502. *μεσαίτατος* R.

1505. *καρκινίτις* S.

1506. *ὠψώνηκ'* Ald. *ὀψώνηκ'* B.C.R.S.V.

ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους·
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
ΦΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς ἢ φάλαγξ;
ΒΔ. ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
ΦΙ. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀταρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μοι· σὺ δὲ
ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ.
ΧΟ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,

1507. οὐδέν γ' B.C.R.S.V. vulg. Bergk. οὐδὲν Br. Reisig. (Conj. p. 249. Hirsch. Dind. Mein. Richt. Recte se habet librorum lectio. Prior particula post μὰ τὸν Δί' recte infertur; posterior pendet a πλήν. Nobiscum facit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 303. Cf. ad Ach. 92. καρκίνους] Καρκίνου conj. Bergk. οὐδέν γ' ἄλλ' ὁρῶ πλὴν καρκίνους conj. Mein. Qu. οὐδὲν ἄλλο γ' ἔστ' ἢ καρκίνοι.

1508. αὐτῶν pro αὖ τῶν S. Cf. ad 573.

1509. ὄξις V. ὠτὶς (avis nomen, Athen. IX. 990 sq.) tentat Mein., qui, "Carcinitae cum acetabulo comparatio quorsum spectet nemo adhuc ita docuit ut satisfecerit." φάλαξ R.

1510. πιννοτήρης Ald. πινοτήρης B.C.R.V. πινοτὴρ S. Idem error est Soph. Fr. 116. ἐστιν R.

1511. Hunc v. delet Hamaker. ὃς τὴν τραγῳδίαν] Qu. ὃς δὴ (vel ὃς καὶ, vel ὅσπερ) τραγῳδίαν. τρυγῳδίαν Scal.

1512. τῆς εὐπαιδίας] Pl. 639. τὸν εὔπαιδα . . . 'Ασκληπιόν.

1513. κατέπεσεν B.R.S.V. κατέπεσε C.

1514. ΒΔ. ἀτὰρ . . . Bentl. Bdelycleoni [ΞΑ.] versum, recte fortasse, tribuit Bentleius; dein ΦΙ. ἅλμην &c. γ' add. B.R.S.V. om. C. αὐτοὺς, ᾧζυρε, ἅλμην . . . vulg. αὐτούς. ᾡζυρὲ, | ἅλμην . . . (sic) B. αὐτούς μοι· σὺ δὲ . . . ingeniose admodum Herm. Mein. Dind. Vera videtur distinctio quae est in B., quam ipse conjectura assecutus eram. Eadem collocatio vocativi est Ach. 452. Εὐριπίδη, | δός μοι σπυρίδιον &c. αὐτοὺς B.C.S. vulg. Bergk. Richt. αὐτούς μ' R.V. Bekk. Dind. olim. Hirsch. Cf. ad Eq. 72. Av. 1237. Pl. 1085. Pronomen saepe ex conjectura inferserunt librarii, ut in Eq. 14, Nub. 87. 345. Μοι et σοι elisionem non pati, saltem apud comoediae priscae scriptores, satis notum est. Menandri locus ap. Hermog. de Inv. 4, 11. ὁ δέ μ' (γ'?) ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν, corruptus videtur. De hac elisione v. Gaisf. ad Heph. p. 222. Blomf. ad Aesch. Theb. p. 186. Elmsl. ad Oed. T. 1227. et Med. 548. Kidd. ad Dawes. p. 473-9. "Secundum Kidd. ad Dawes. p. 646. statuebat Porsonus priscam comoediam nunquam, mediam aliquando, novam saepe elidere." (Dobr. Add. p. 99.) ὦζυρὲ R. ᾧζυρὲ B.

1515. ἣν ἐγὼ κρατῶ] Exspectavisses ἣν ἐγὼ κρατήσω. Cf. ad 1441.

1516. νῦν libri et vulg. νυν Dind. &c. ξυγχωρήσωμεν] Qu. παραχωρήσωμεν.

ἵν᾽ ἐφ᾽ ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.
ἄγ᾽, ὦ μεγαλώνυμα τέκνα στρ.
τοῦ θαλασσίοιο,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
καὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτου
καρίδων ἀδελφοί·
ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε, ἀντ.
καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις, ἵνα
ῥίπτοντος ἄνω σκέλος ὤ-
ζωσιν οἱ θεαταί.
στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γαστρίσας σεαυτὸν

1518-1520. ab manu recenti adscripti sunt in margine R.

1518-1527. Hemichorio tribuebantur. Choro continuavit Dind.

1519. θαλασσίου (θαλασίου V.) libri et vulg. Hirsch. θαλασσίοιο Burges. Dind. Richt. θαλασσίου θεοῦ Bergk. Mein. (qui, "monosyllabum θεοῦ in parodia versus tragici nihil offensionis habet," coll. Cobet. N. L. p. 10). Cf. ad 1064. Fr. 123. ἀμφιπόλοιο. Aesch. Pers. 864. ποταμοῖο.

1521. ἀτρυγέτοιο libri et vulg. Richt. Bergk. ἀτρυγέτου Dind. Mein. &c. Post ἀτρυγέτου virgulam posuerim, post ἀδελφοὶ plenum punctum.

1523. πόδ᾽ ἐν κύκλῳ σοβεῖτε B.C.R. vulg. Hirsch. πόδ᾽ ἐν κύκλῳ στροβεῖτε S. et (γρ. σοβεῖτε) V.Γ. πόδα κυκλοσοβεῖτε Dind. Bergk. Richt. Mein. (qu tamen an antistrophica haec sint nonnihil dubitat). Nusquam alibi legitur κυκλοσοβεῖν. Conferas tamen κυκλοπορεῖν (Strab.), κυκλογραφεῖν (Dion. Hal.), κυκλοφορεῖσθαι (Aristot.), κυκλοβορεῖν, κυκλοτερής.

1526. ὅπως ἰδόντες ἄνω B.C.(?)R.S.V.Γ.Δ. Bentl. Br. Dind. ὅπως ᾄδοντες ἄνω Ald. ὅπως ἄραντος ἄνω Reisk. Quod et ipse jamdudum conjeceram. Sed praestat, opinor, αἴροντος, ad quam lectionem prope accedit Aldina ᾄδοντες (ἄιδοντες). Cf. Eccl. 1179. αἴρεσθ᾽ ἄνω, ἰαὶ ἰαί. Pac. 884. ἄραντας . . . τὼ σκέλη ταύτης μετέωρα. Cratin. ap. Zenob. V. 7. ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρειν * *. Nunc reponendum video ἵνα ῥίπτοντος ἄνω σκέλος. Cf. 1530. ῥῖπτε ᾽σκέλος οὐράνιον. Pac. 332. τὸ σκέλος ῥίψαντες . . . τὸ δεξιόν. Apud comicos enim nunquam usurpatur ὅπως sensu finali, nisi addita altera particula ἄν. Saepe autem confunduntur in codicibus ἵνα et ὅπως (v. ad Th. 285). Subaudiendum αὐτοῦ. ὤζωσιν B.S.V. Ald. ὠιζωσιν R. prob. Bergk. ὦ ὤζωσιν (propter metrum, coll. Av. 310. 315) Richt. Cf. ad 1521.

1528-1537. Hemichorio tribuebantur: lineola praefixa in R. Metrum horum versuum hoc est: ⏓ ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ´ ⏑ – ⏑ – ⏓. DIND. Metrum dactylico-troch., de quo v. Hephaest. p. 83. et p. 341. ed. Gaisf. Herm. D. M. p. 593. Porson. et Dobr. ad h. l. Ejusdem metri est Diphili versus ap. Athen. 499 C. λάγυνον ἔχω κενὸν, ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν. et fortasse Eccl. v. 580. παράβαινε] Imo, ni fallor, περίβαινε. Saepe enim confunduntur in libris περὶ et παρά. Cf. ad Eq. 56. 887. Nisi corrigendum potius ταχὺ βαῖνε. Vel πόδας αἶρε (1523). Vel στρόβει πόδα. βαῖνε κύκλῳ.

1529. γάστρισον B.C.R.V. vulg. γάστρι σεαυτὸν S. Malim γαστρίσας,

ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

et virgulam post *σεαυτὸν* sustulerim. Bene sic consociantur ejusdem temporis verba *στρόβει, παράβαινε, ῥῖπτε*. Nisi forte reponendum *βεμβίκισον* (pro *καὶ γάστρισον*), coll. v. 1517. *ἵν' . . . βεμβικίζωσιν ἑαυτούς*.

1530. *ῥίπτε* B.C.S. vulg. *ῥῖπτε* R.(?) V.(?) Bekk. Dind. &c. *οὐρανίαν* etiam hic reponendum censet Mein. Cf. ad 1492. *κύμβικες* S. *ἐγγενέσθων* B.C.R. *γενέσθων* S.V.

1532. *παισὶ* C.R.S. *παισὶν* B.V. (s. Cob.) *τοῖσι* B.C.R.S.V. *τοῖς* codex Havn. Flor. Chr. Herm. Pors. Dind. &c.

1533. *τριόρχοις* C.R.S.V.Γ. Bekk. Dind. Hirsch. Richt. *τριόρχαις* B. Ald. Br. Mein. Bergk. Prior forma legitur, metro postulante, Av. 1206, posterior Av. 1181. Cf. ad Av. 1181.

1535. *εἴ τι φιλεῖτ'* (sc. *ἡμᾶς*, coll. Pac. 118. *εἴ τι φιλεῖς με*), *ὀρχούμενοι . . .* Bergk. Mein. (in Vind.) Sed cf. Pl. 615. *φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.*

1536. *ἡμᾶς* libri et vulg. Dind. Richt. *ὑμᾶς* Bentl. Bergk. prob. Mein. (Ex scholiasta, qui *ἐξάγετε ἑαυτοὺς ἔξω* interpretetur.) Fort. *ὑμεῖς*. Sed nil mutandum videtur. Vide comm. *τοῦτο . . . δέδρακεν ὀρχούμενος* (sc. *τὸ ἐξαγαγεῖν τὸν χορὸν*) conj. Mein.

1537. *ὀρχούμενον ὅστις* B.C.S.V. vulg. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. *ὀρχούμενός τις* R. Farr. *ὀρχούμενος ὅστις* Γ. Enger. Richt. ("quod fortasse verum est," Mein.) *ἀπήλλαξεν* B.C.R.V. *ἀπήλλαξε* S. *τρυγῳδῶν* R.V. *τραγῳδῶν* B.C.S.Δ. Ald.
